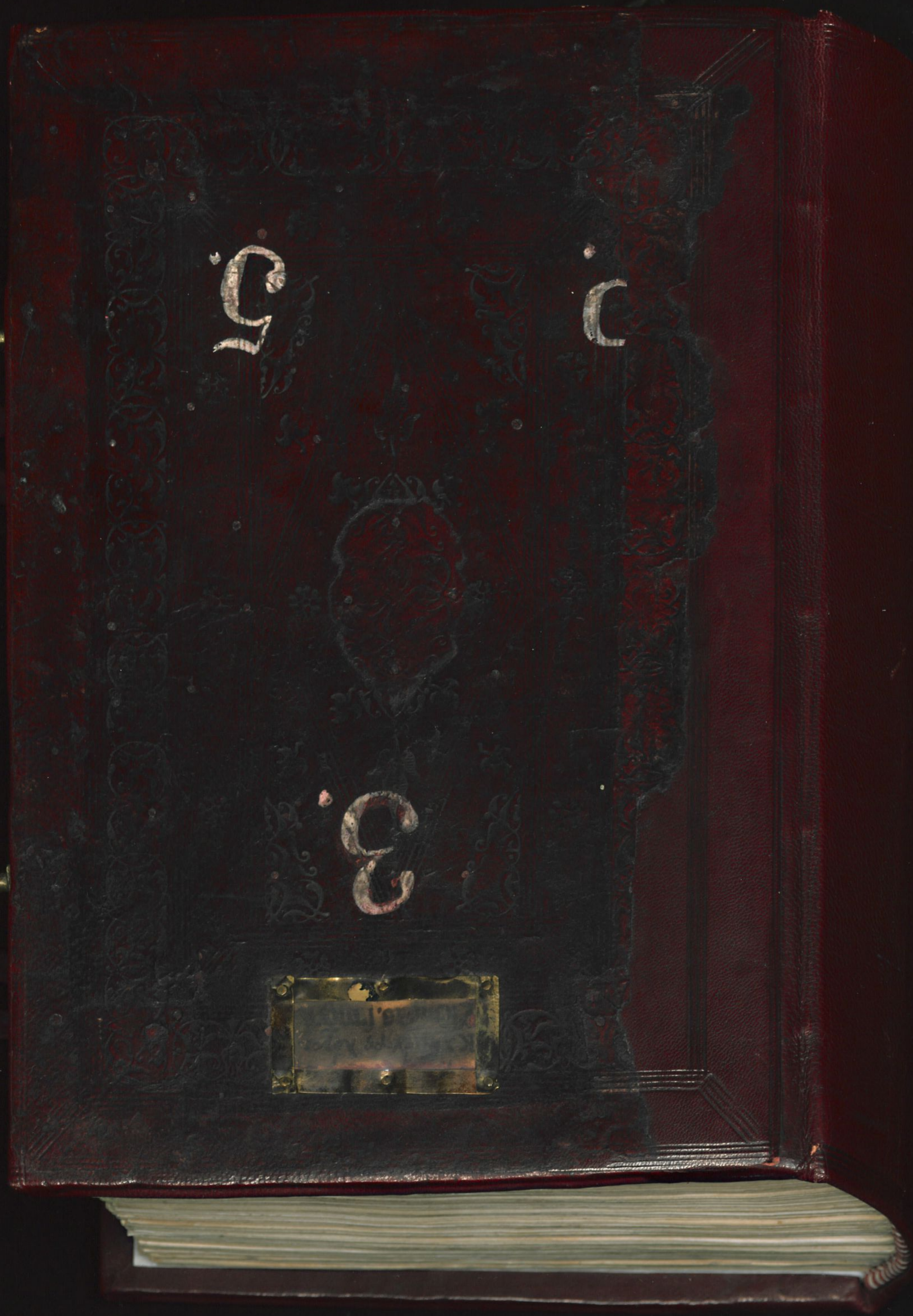
ναι στιχεῖα οὐ φησὶ ποσὸς τὸ πᾶν. καὶ διωρίσθω
πάσης αὐτὰς· τὸ τρίγωνον δ' οὐδὲν ὅτι οἱ κατωλλεῖ
πάσης αὐτὰς· τὸ τρίγωνον δ' οὐδὲν ὅτι οἱ κατωλλεῖ
τὰ ἐν τοῖς συμφώνοις· καὶ εἰ μὲν τὸ πρότερον. πόλις τὰ μέτρα
μετα στιχεῖα· εἰ δὲ τὸ ἕτερον. ἢ ὅτι τὰ σύνδυο οἱ σ. ἢ
τοῖς σημ· γὰρ οἱ μὲν τὰ ἀμείωτα· τὴν τῶν σύνδυο αἱ μὲν ἄπω
δοκιμάζουσι ταῦτα ἀφ' ἑαυτῶν τοῖς μὲν τοῖς οὐσίοις ἀποδέχεσθαι
σωτάζουσι τοῦ· ἀμφὶ δὲ δύο πρώτοις μὲν καὶ τὰ μαὶ οἱ μὲ
θοῦσι καὶ μιᾶς ἁφῆς μίαν σωτάζουσιν. τρίοδος δὲ ὁ ἐπὶ κοῦ
ρου αὐθοῦ τὴν κατασχόντι· ἔτι δὲ ἴσως ἀκτὶ· καὶ
ἀφ' χλοῖχοι· αἱ χεῖρες οἱ μὲν ἐπὶ πεντέοντες ἀφεῖν· τὸν
δὲ τὰ μὲν εἰ μὲν ἐνόσουται λυθὸν τοῖς ὑδέων
ἀνοῖσ' ἀφ' βλεῖαν ἀσολὶ σφῆν· καλὸν δοῖμαις παῖδας
ἀμφὶ οἱ τοῖς δὲ σφῆς τὰ κατωλλῆ πᾶν· οἱ μὲν τε καὶ δεῦ
σωμάτων· τυχὴ δὲ ἥρωι· οἱ λόγοι· αὐτὶ καὶ πρᾶσ
τοῖς κατὰ τὴν χλόαν τὰ σφῆμεν· καὶ μαμικὸν δὲ ἢ σ
φῖ ἀκ αἱ φιλαμον· λέγειν ὁ ὦ σαλαμαῖν· ἰδ. δαν
δεκάμερος ρὶ σὺν ἐν τελευτὴν μερὶ τὸν σωρὰ δεῖ
τοῖ. ναὶ κ' οὐ σθαι σοφίαι τὸ οἶσον· σὰ εἰ ρόμεν μὲν τὸν
λόγον μὲν ναθθαι μὴ νὺ εἰ δαδ λοξὰ ἢ τὴν ὦ μαν δαῖ
νον τοσ τυχὴ· ὁ αὐτὴ σὺν δραστικὴ φύτα· δ δὲ καὶ ἐ
τὸ φθορεῖ· ἐ καὶ σὰ ἀπαλλεῖ ὁ μορ χίαν σὺν ἀφ σοῦν τὸν
σωρ ἀπαλλεῖ ὁ δὲ αὐτὴ ἀφ ὁ ρον ἀφ ἢ σὺν τοῖ ἰδίου·
τυχὴ γὰρ οἱ μὲν τυχὴ· καὶ σὰ σὺν σὰ ἀπόμεν καὶ κα
τοῖ τὴν τοῦ λόγου σωρ αὐτὴ τὸ κατα βλὴ φὴν καὶ ζα
γορεῖ· ἰδ σδὲ σὰ ὁ σὰν δενόμεν ὁ κα δὲ νὸ ἀκ ὁ
λὴ τοῦ σὰν δενόν τοσ· ἰδ φῆ σὶ μ. ὁ μὲν δ μὲν ἐ πὶ
μαν δᾶνον· εἰ δ δὴ μὶ σὰ τὰ γλῶ σι ο. ὁ μοσ μὲν σὰ
λὴ φασὶ ν οἱ σὰ οἱ μα ζόμεν οἱ τοῖ σ σοῦ λοῖ σ τὰ σὺν λα
μα τῶν· ἰδ ὁ μὲν ὦ μὲν ὁ φὶ λὸν ὁ ν τὰ μαῖ λον. λὶ κ α δαρ ὦ
ὑδατὶ· δ ἰ α τοῦ ντο φὴ σὶ μ ὁ κ ὃ· ἐ ὰ σὰ ρα βολαὶ σ αὐτοῖ σ
μαῖ ὰ· ὃ τὶ β λ ἐ θ ὦ ν τὸ σὺ β λ ἐ σ σ ν ο ι· καὶ ἀ ξ ὃ ν ὁ μ τὸ

Deut. 5 . 3

Plut. 5. od 3.

N. 3.

Clementis Alexandrini Stromatum Libri VIII

primo Romanis et sine

N° 3

μαντὸν χεῖρα ἀνάμμα ὁκηὸ αὐτοῦ. Καὶ δωνηθὴν ὀφν
λάζηται αὐτοῦ· τὸ τρέον δ' οὐδόλως· ἢ τι οἰκαταλλεῖ
ται τρέον σύμμαμματα· καὶ εἰμὶ τὸ πρότρεον. πόλι τραμ
ματοσυχρεῖα· εἰ δὲ τὸ ἕβδομ. ἢ τοι τοῖς σοουδαίοις. ἢ
τοι σμή· χβολοὶ ομ μεμὶ τοῦ εἰή· τὴμ τῶν σοου δαίων ἄπο
δοκιμάζομ ταῦτ' αφλή, τοι σμὴ τοι ούτου ἀποδέχεται
σωτάζομ ται· ἀμφὶς α δυο πόμποι μὲν καὶ τὴ καὶ οι μὲ
θοι οκαὶ μαοφὴ μέαο σωτάζομ ομ· τρόοδε ὲ ὅ ἑοικού
ρωι αὐθοτὴ τ κατάρχοντι· ἔτι δὲ ἰ σοῦ μ ακτι· καὶ
οἱ χλοὶ χοι· αἱ οχεσθοῦ ἀνσ ὲ πι τρέπτεομ τε αφεῖμ· τ' ὁμ
δὲ τὴμ αἴρεσιν ἀμ μὴ ἐνίσομ ται· λυπρὸμ τοῖς ὑφθέομ
ἀνοισ ὰφ βλεῖ ἀμ· ἀσολὶ σφμ· κ ολὸμ δοίμαις παῖδα
σ τρατὸ ιο τοῖς ὲ σφ τακαταλλήφμ· οἱ μὲμ γὲ σαὶ δὲσ
σοφιστὸμ· τυχὴ σδὲ ἄμροι· οἱ λοῖσι· αὐτὶ κ ἀπρασ
τοῖς κ ατὴ χὶ σαν τασοφ ωμεν· κ αὶ μ ομ ἰκοὶ δὲ ἢ ἰσο
φίακ αὶ φίλαμ ομ· λ ζεῖ γόμ ὁ σαλαμαὶν· ἰὼ· ὁαὶ
Δὸς ἀμ μὲ μ ορ ἰσ ομ ἐμ τ ρ χὶ σὲμ ὰ ἰσ τὴ ἰσ ἀπ ρ ὸ ὲ τ α ὶ
τοῖ· ἰσ α κ σὺ σ ὲ α ὶ σ ο φ ἰ α σ· τὸ ὁ ἰσ σ ο ν· σ ὲ ἰ ρ ὸ μ ὲ μ ο ν τ ὸ μ
λόγ ὲ μ ὲ ν α ὲ β β α ἰ μ ὲ ν ὲ ἰ ὲ β ρ α ὲ α τ ρ ὲ χ ὲ ἰ τ ὴ ἰ σ ὰ ν α ὲ ρ α ὶ
νο μ τ ρ ο σ τ χ ἰ· ὲ α ὐ τ ὴ σ ο ν δ ρ α τ ἰ κ ὴ φ ν τ ὰ σ· δ ὲ ὁ ἰ α ὶ ἐ
τι θ ὲ ρ ἐ ι· ἰ ὰ ὶ σ ο ς α ὶ α λ τ ὲ ὶ ὸ ἰ ο ρ χ ἰ α ρ σ ο υ ἑ σ ο ὶ ὲ ὸ ἰ μ·
σ ο ρ α ὶ α λ τ ὲ ὶ ὸ δ ὲ α ὐ τ ὴ ἑ σ ρ ο ν θ ὲ ἠ σ ὶ μ τ ὸ ἰ ὁ ἰ ο ν·
τ υ χ ἰ γ ὰ ὲ ὁ ἰ μ α ι τ χ ἰ· ἰ α ὶ σ ρ ὰ σ α τ ὴ ἰ σ ὰ ν σ τ α ὸ μ ὲ ν α ἰ κ α
τ ρ ὰ τ ὴ ἰ ν τ ὸ ὐ λ ὸ γ ο υ σ ο ρ ὲ α ὶ α ὐ ἑ ἑ τ ὸ ἰ κ α τ α ὲ β λ η θ ὲ ἠ κ α ἰ ζ α
σ γ ο ρ ὲ ἰ· ἰ ὸ ὁ δ ὲ ἰ σ α ὸ ὁ σ α ὶ δ ὲ ν ὸ μ ὲ ν ο σ κ α ὶ ν ὸ ν α ἰ κ ὸ
λ ἠ τ ὸ ὐ σ α ὶ δ ὲ ν ὸ ν τ ο ο· ἰ ὲ β φ η σ ὶ μ ὲ ν ὸ ν ρ ὲ α ὲ β β α ρ μ ὲ ἰ ὲ π ἰ
μ α ρ δ α ὸ ν· ἐ ἰ δ ὲ μ ὲ ἰ σ α ὰ ρ τ α ὲ ν ἰ μ ρ α ὸ σ ἰ σ· ὁ ὸ ν ο σ μ ὲ ρ ε α ὸ
ἠ φ α σ ἰ ν ο ἰ σ α ρ ο ἰ μ α ζ ὸ μ ὲ β ν ο ἰ τ ο ἰ σ σ ο ο λ ὸ ἰ σ τ α ὶ σ μ ρ ὲ α ρ
μ α τ ο ν· ἰ ὸ ρ ὲ ἰ ὼ μ α ρ ε ὸ ρ ὲ ὸ ἰ ἰ δ ο ν τ α μ ὲ ἰ λ λ ο ν. ἰ ἐ κ α ἰ δ α ρ ὲ ὼ
ν δ α σ ἰ· δ ἰ α σ ὶ ν ο φ ἠ σ ὶ ν ὸ ἐ κ ὸ· ἐ ἰ σ α ρ β ο λ α ὶ σ α ἰ τ ο ἰ σ
μ α τ ὰ· ὁ ὅ τ ἰ β λ ἐ π ω ν τ α τ ὸ ὐ β λ ἐ π ο ν τ ο ἰ.

οὐκ ἀκούουσι. καὶ οὐ σωτικὸν τὴν ἀρχὴν ἀφ' αὑτοῦ σώζεσθαι
ἀσελγαίνοντος τοῦ υἱοῦ· μείζονα γὰρ οὐδὲ μετὰ τοῦτο φρονεῖν. ἀλλ'
ἀλλὰ τὴν ὑπάρχουσαν διελέγχοντος τοῦ θεοφιλεστάτου. καὶ
οὕτω ἔστιν ὅτε τὸν ἡλεημένον ἀθυμοῦντα νουθετεῖν
ἢ δὴ δείκνυσι φαίνεται ἐκ τοῦ οὐσίαν ὁ σπείρων αὐτὸς κατὰ
τὴν τοῦ λαμπρότητος δύναμιν. ἢ δὴ ἐκ σωτικὴ σε
σωζεῖν τοὺς δούλους τὰ ὑπάρχοντα δανείσας· αὐθις
ἐπανορθωθῆναι, τὴν ἀξίαν λόγου μεταποιῶν. ὁ σπείρων τὸν
μὲν αὔξησαν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ· τοὺς δὲ μόλις ὥστε
τοὺς σὺν δεξαμένους καὶ θαυμαστὸν ἀπὸ πολ
μὴ [illegible] εἰς τὴν τούτων χαρὰν ὡς· σύντεχνα
σελθεῖν· τοῖς δὲ ἀποδημήσαι, ἔνοχοι τὸ πιστευθὲν ἀργύ
ριον εἰς τὸ ἐκδανείσαι καὶ αὐτὸ ὁ θεὸς βλαβὲν οὐσῶν δη
δόμενα ἀργόν· τοῦ μὴ δὲ δούλου εἶναι θεμὶς ὁκνηρόν· ἔδει
σεβαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τε ἀποβίταις· καὶ δὴ
θοὶ δὲ ἐκόμισαί μοι μετὰ τόκου· ἐπὶ τούτοις ὁ κύ
χρεῖος δοῦλος εἰς τὸ ἀπόλεσθαι βλαπτόμενος τὸ
σὺν ὧν δεσπότου· καὶ ταῦτα μάλ· ἐν χαρίεντι ἐν
χοῖεν· καὶ αἰλίκοις [illegible] ἀπόλλυσθαι δὲ ἀπολλύμενον
ρον· ταῦτα παρ' αὐτοῦ τοῖς φανοῖς, οἱ τὴν βίλιανοὶ ἐ
σοντα καὶ ἐνδεῶς ἔχειν· καὶ πάλιν· τοῦ δαίμονα
σεαυτὸν δόκιμον παρασκευάζειν τὸ δὲ βέργατην ἀνέ
παίσχυντον. ὁρᾶτε οὖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·
εἰ τοίνυν ἀμφοτέρους τὸν λόγον· ὁ μὲν, τὴν τεσσαρὴ
ὁλὸς, τὴν φορμὴ· ταῦτα οὐκ ἀμφοτέρους ἀποδεκτέοι· ὁ μὲν
γὰρ τὴν τοίνυν, ἀλλ' ἀπὸ σαγάτου σε ποιημένοι· τὴ
δὲ αἰτίαν τοῦ μὴ τὸ βέλτιον ἐλομένου· τὸ ἀναίτιος·
αὐτίκα τοῦ μὲν, ἐκδανείσαι τὸν λόγον· ὁ δὲ γὰρ ἐ
τὸν δὲ δοκιμάσαι· ὃ δὴ τὸ βλαβῆναι, μὴ μὴ· μὴ μὲν ἐ
δὲ ἐν αὐτοῖς εἰρήσθαι· ἀμφὶ μὲν, κηρυκικὴ ἐστὶ φή
μη· ἡ δὲ προσβολή· ὁ ποτὲ ποσαὶ ἐν δεῖ ἡ

Διὰ τὸ χειροῦ διὰ τὸ σλώ ημ ὁ φθλοῦσα·
ὁ τὸ πειρ φη εἰ τὸ ὁ. ἐκ τοῦ ὁ ὁ φθοι σει ζ ομ μ
αἰ ὁ νιον· τὸ δὲκ αλογ οι ὁ ὡ τε ομ μὶ ἐκ μακ ὁ ομεν·
ομ βάλ λε αι· ὁ ὡ ν τὰ μ μ ἡ τα τὸ ὁ τε ι τυχ ὴ τι κ α τα ὶ
τὴν θεί αν προ ὁ οι αν ἀρ χὴν ὁ ἰ ὁ τε ὁ ο· ὁ μ τ ἁ ὁ ας προ
θυ μί αν· ὁ ρ μὴ τὴν ἐ αὐ τ τὴν ἀ μ ἡ θεί αν· λύ μ η ὁ ι ν ζ η τη
τι κὴ· ἰ χ μ ὁ σ γ ρ ἁ ὁ τε ὁ ο· ὁ ω β λ ὁ ρ τι ε ἰ ὁ τε ῖ ν. ἀ φ ὁ ρ
μ ἁ ὸ δ λ δ ὁ ὁ ι ὁ ρ ί ἁ ὁ· ὁ ἱ δὲ β ἡ τε ἀ φ β ύ τε ὁ γ μ η ὁ ι ὁ ὁ
τοῖ ς τ ῆ ὁ ὁ ὐ λ η θεί ἁ ὁ λ ὁ γ οι ὁ. ὁ φ ὁ δ ἁ ὁ ζ ω λ ῆ ὁ ἀ ϊ δ ι ο υ λ ἁ ὁ
κ ὁ ἡ τ β ὁ. φ ὁ σ ὁ μ ὁ ν ἁ β ρ ὁ ῦ τ ἁ ι· θ ἁ υ μ ἁ σ ί ἁ τ ἁ τ ἁ ὁ
τ ὁ ἰ ν μ ὰ ἀ π ὁ σ τ ὁ λ ὁ σ ε ἰ ν ἁ ὁ τ ἰ φ η ὁ ἱ· ὁ ὡ ι τ ἁ κ ἰ τ ὲ ὁ
β ἁ υ τ ὁ ῦ ὁ ὰ ὁ θ ὗ Δ ι ἀ κ ὁ γ ὁ ι· ὰ ὁ τ ὁ ὁ χ ὁ ἱ· ὁ ὁ λ λ ὁ ὶ ὁ δ ὲ
ὁ λ ὁ υ τ ἰ ζ ὁ μ τ β ὁ· ὁ ὁ μ η δ ὲ ἐ ν ἔ χ ὁ μ τ β. λ ἁ ὶ ὁ ἁ μ τ ὁ ἁ κ ἁ
τ ἔ χ ν τ ὲ ὁ· τ ὸ φ ὁ μ ἁ λ ἡ μ ἁ ὁ ν ἀ μ β ἁ ὁ ι τ ὲ ὁ ρ ὸ ὁ κ ὐ λ ἁ ὁ·
δ ι ἁ μ ἁ ρ τ ύ ρ ὁ μ ἁ ι δ ὲ τ ὸ ὁ τ ὶ μ ὁ θ ὲ ὁ ῳ ἑ ᾧ β ὐ ὶ ἁ ὁ χ λ ὁ ν μ β
ν ἁ ὁ τ ὁ ὶ ὁ ν Τ ὁ ύ θ ὗ ὁ χ ῦ ἰ ν· ὁ τ ὁ ν ἐ κ λ ἐ κ Τ ὼ ν ἁ μ β ὁ λ ὁ ν. ἰ μ ἁ ὼ
τ ἁ ὐ τ ἁ φ υ λ ἀ ρ ι ὁ χ ἁ ρ ὶ ὁ ν π ρ ὁ λ ε ι μ μ ἁ τ ὁ ὁ, μ η δ ὲ ν π ὁ ι ὁ ῦ
λ ἁ τ ἁ π ρ ὁ ὁ κ χ ι σ ι ν· ἂ ν ἀ ρ μ η τ ὶ ν ὼ ἁ μ φ ὁ τ ὲ ρ ὁ ι Δ ὁ
Κ ι μ ἁ ζ ἡ μ ὁ φ ἁ ὸ ἁ ὐ τ ὁ ι ὁ· ῥ ὁ μ ὼ ἡ ἁ ζ ι ὁ ὁ λ ἡ μ τ ἁ κ ἁ ὶ ν
π ὁ ὁ μ μ ὶ μ ἁ τ ἁ κ ἁ τ ἁ λ ι μ ὁ ἁ ἰ μ. τ ὸ ῥ δ ὲ ἡ ἁ λ ε ρ ὁ ἁ ὶ
θ ἁ ὐ τ ὲ β κ ἁ ὶ ἐ ν τ ὺ χ ἁ ρ ὲ ἰ μ δ ἰ λ ἁ ι ὁ σ ὶ· λ ἁ ὶ τ ὴ ὼ δ χ ἁ
ρ ι τ ἰ ἁ μ τ ὴ ν β δ ι ἁ μ ἁ ρ τ ὺ ῥ ὁ μ ἁ ι β τ ὲ ὁ ῳ σ ὲ τ ὲ ὁ ῳ σ. ἁ ὐ τ ὸ μ δ ὴ ἑ κ ἁ σ τ ὁ ν
τ ὺ λ ἁ ὁ ὺ λ ἁ ὁ ι κ ἁ ῥ τ ὴ ν μ ὲ ὶ ῥ ὁ ἁ ρ ἐ θ ὁ ι ῥ ρ ἑ π ὁ ὁ ν ὁ ι μ· ἀ ῥ ὶ τ ὴ
γ ἁ ῥ π ρ ὸ ὶ τ ὴ ὼ ἀ λ ῥ ὶ ν ὴ ἁ ὶ ὲ β ὁ ι μ τ ὲ κ ἁ ὶ φ ὐ λ ὴ ὶ ὁ ν ὶ ὁ ν ἐ ὶ ν ἁ ὴ ἰ
ὁ ν· φ ὲ μ β λ ὶ ὁ ὁ δ ὲ ἁ ὐ τ ὴ ὁ ὲ ν β ὐ ὶ ἁ ὁ ν. ὁ ῥ τ ὁ ὁ ὶ ὁ ὁ σ ὁ μ ἁ
ὁ ν· φ ὲ μ β λ ὶ ὁ ὁ δ ὲ ἁ ὐ τ ὴ ὁ ὲ ν β ὐ ὶ ἁ ὁ ν. ὁ ῥ τ ὁ ὁ ὶ ὁ ὁ σ ὁ μ ἁ
μ ἁ θ ὴ σ ὲ ι σ ι μ ὴ δ ὴ λ ἁ ὶ λ ἁ τ ἁ ῥ φ ἁ κ ὁ ὁ ι μ. ἁ ῥ ὶ τ ὁ ῥ π ρ ὸ τ ὲ
τ ὁ ὁ ὐ λ ἡ θ ὲ ἰ ἁ ὁ τ ὴ ὁ ὼ ν ὁ ὴ ὁ ι ν. ὁ τ ὴ ὶ κ ἁ ὶ π ῥ ἁ ζ ι μ Τ ὼ ν ἡ
β ὁ ῥ τ ὁ λ ὁ ῳ· ἁ ὐ τ ὲ ὁ ὐ ἁ ὐ β ὐ ὶ ἡ ι τ ῥ ὲ ἁ ῥ τ ὁ ν. ὁ π ὶ μ ἡ τ ὸ
ῳ ὁ Τ ἡ ῥ ι ὁ ῥ τ ὁ ὐ κ ῦ ἁ ν ἁ ζ ὶ ἁ ὁ σ. ἐ μ ὁ χ ὁ σ ἑ φ ἁ ι Τ ὁ ὐ σ ὁ ἁ μ ἁ τ ὁ ὁ σ
κ ἁ ὶ τ ὁ ὐ ἁ ὶ μ ἁ τ ὁ ὁ σ τ ὁ ὐ κ ῦ· δ ὁ κ ὶ μ ἁ ζ τ ὸ ῳ δ ὲ ἁ μ ὁ σ ἑ ἁ ὐ τ ὁ ῥ.

καὶ οὐτοσὶ ἐκ τοῦ ἀρότου ἀφίξεται. καὶ ἐκ τοῦ σωτηρίου
πολεμεῖ· ὅτοσοῖ οὖν ἀκόλουθον ἀρῶντα τὴν γῆν ὁ
φόβος ἀφαιρεῖ τὸν πολεμίους μὴ ἐπιθεωρεῖν
καὶ τί σημαίνει ζητοῦμεν σὲ τὸν θεὸν ἐνδείκνυσθαι
μοι· ἢ μὴ φιλόδοξοι εἶμεν μοι ἀπούσης· ἢ τοῦτον
μόνον μᾶλλον τοῦτο τὸν μισθόν. τὴν σωτήριον τοῦ βοᾶν
ὄντων· τὸ τὸν μὴ προσέχειν ὁμιλεῖν· δοξοδοκίας τὸν
ὧν ἀκουσίως διαστροφῆς. ὁ δὲ νοῦς ἐστιν ὁμαλῶς
μόν· οὐτ' ἀφ' ὧν τὸν ἐπιλογῶν κολακείας ἀφ' ὑγρὰ ἡμῶν
καὶ ὧν οἱ δαιμόνιοι ὁ ἀπόστολος. οὐτ' ἀπροφάσει
τὸν ὁμιλίας τὸ μάστιγος· οὐτ' ζητοῦντες ἐξ ἀνάγκης
δόξαν· οὐτ' ἀφ' ἡμῶν· οὐτ' ἀπ' ἄλλων· ὧν ἀμέλει
νοιν ἐστὶν ἡμᾶς ὀχῶν ἀπόστολοι· ἀφ' ὑγρὰ ἡμῶν
ἢ ὧν οἱ ἐν μέσῳ γῆν· ὡσαὶ τροφὸς θάλπει τὰ ἑαυτῆς
τέκνα· κατὰ ταῦτα δὲ καὶ τοιοῦτον
θεῖον μέτα λαμβάνον τὰς ὀγῶν τὰς φυλακτέον.
εἰ μὴ περιβεβλάσθαι ἐκ τοῦ ἱματίου τὰ ἀόρατα
τὸν ὁμιλίαν τοῦ οἰκοδομήματος εἰσόδε ἀφιλεῖν τὰ·
εἰ μὴ μεταλήφθαι σχεῖν τὸν μισουμένων τροσοῖα
σιν· μοιμαμιλίου τὸν ἐκ τὴν θείαν μαθοῦ τε τὸν
καλὸν ἀσπαζόμενον τὸν χῦ· ἀμοὶ μὲν ὑποκρίται· ὁ δὲ
βάσθαι· εἰ δὲ τὸ οὐδοκᾷ δίκαιος· αὐλὶ εἶναι
φθόνη· σωιβάνει τὸν κόλασιν τὸν αὐτοῖς προσδοκᾷ·
ὃ γὸν ὁμὸν ἀθρόμοις τὸν· οἱ δὲ ἐργάται μοχείσ·
τοῖς ὄντι δεῖσθαι καθήκει ὁ τοσοῦτο καὶ ἀπλεῖ
ὁ μαμὶ μὲν βεβαίαν δόσεις αὐτὸν· ἡ γὰρ μαία
δεδιηλί· ἡ μὲν γὰρ αὐτεαφοσ· ἡ δὲ ἔπεαφοσ· ὁ τοῦ
τέρασ δὲ ἀμ' ὁ τοῦ κῦ βεβαίωσ σοεῖ ἐλ τὸν ἀγῶνα τῆς
τουρίου· καὶ τὸν σταχὸν αἰχλίσθη τὸ καὶ θεῖσθη· θεῖον
ὄν τοσοῦτο φανλίσεται μαγῶν ἐρεῖ· βέβαιος θε θῆσιν
ὀκτῶ· μὴ τὴν ἀποσκυμβόλημεν ὧν· αὐλὰ τὴν μὲ

γ ὑποβὲ χλόνας λέκανθησόμαι· ἀκοντιεῖσμβεὺ
φθοσυώλῃ, καὶφαλλίασιν φαλλιάσομαι ὁ ταὐτὸ
ταυτειναμένω· ἀποστρεπτέον τὸ πρόβατον τοῦ ἀποτὸν
ἁμαρτωλὸν μου. καὶ τὰ ἀνομίασμου βραύλειτον η·
καὶ διαμβλαβὲς αὐκτίσμενβύνβμοὶ· ἀδ̄· καὶ τὸν α
λύθεσθ ἐκαίνισον ἐν τοῖς ἁγκαύχοιμον· μὴ ἀπορρεῖ
τηομεν ἀπὸ τοῦ τροβάτου μου, ὃ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ μ
μὴ ἀπ ταρ ἐλησ ἀπ ἐμοῦ· ἀποδοσμοι τὴν φαλλίαν
Ο τηΤοῦ σῳοσου, καὶ πνεύματηγεμονικὸν ἀφελεξομεν
μενὸν οὖν τροὸ τοῦ προσώπου τοῦ λεγ. Ἰλεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν
ζϛ. ὃ κρίσεις διδάξει· καὶ διαμερίσμα τοῦ ἁγίου. τὸ
σῶμα τοῦ λαοῦ μου· ἐπὶ τῆς ἐξόδου τοῦ λαοῦ· τοῦ πρό
σωπου· ταῦτὰ τὸ μέσον· ταῦσκηνώσεις· ταῦ σχοίνου·
τὸ βλάσμα· τὸ φύτευμα· τὴν περίοδον· τὴν αἴρεσιν·
τὴν ταυτουμβύνην ὁδόν· τὴν λαοφορίαν τὴν
τὴν ὑλοτομοῦσαν χώραν· τὴν ὄφορον ὃ κ αμπ.
καὶ ὑποστρεφουμένων τῶν πρωπλασιασμῶν· καὶ πρό
βον διαμβύμην· Ὁ δὲ διὰ τοῦ μνημείου λοιμόν,
πρόσφορ ἡμᾶφοσιοῦται, ταῦτὰ κ ἐκφορὰ ἐπιφόβου·
μὴ κ ἐρ δοῦ βύβλου· μὴ κ ἐνεδοξίας χάριν· μὴ
τροσωποληψίαν κ αὐτῶν· μὴ φόνευσοι δοῦλοῦ θάνα·
μὴ ἡ δομὴ ἐπαίρεσθαι· μόρμοδὲ τῆς τοῦ τὴν ἐν
τυχαμοῦ τοῦ ἀποκωλύειν φρέαρ, ἢ σοῦ δὲ κατὰ
τὸ παρὸν μεταλαμβάνει· ἀμαὶ ἐλ τοῖς διαπορκ δε
χόμενος τὴν ἀποδοθησομένων τοῦ νῦν τοῦ ἀμοι
νῆν παρ αὐτοῦ τρόμαδοῦ τοῖς ἐξ ἐμαυτοῦ κατ ἀρίαν
ἀποδοθέσειμ ὑποκ ἡμένου· αἰκὶ οὐ δὲ ἀν τὴμ
σθῆ ἀσεφίσθαι ἢ κεῖ τοῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐκ περ ἀφομένου·
ὁ γὰρ ὁμοῦ κ αὐχ ἡσαμεν ἀσεύσοι ἦ ἀν, τὴν αὐ
τοῖς ἀποθείλη φέν διευδοξίαν· ὁ δὲ τοῦ τροσω
κοῦ τοῦ ἡ δὲ ἀν τὴμ ἀδίαν τροσσοῦ τι· ἢ τοῖς ἀσεύβεσ

σέν δοκιμάσαι λαβεῖν, ἢ ὅσα κακοήθεις οὐ τὴν ἀρε-
τὴν ἀφελόμενος· οἰκιτικὸς μὴ ἐν ἐξέδρᾳ οἰκή-
σειαι· δεῖ δὲ ὅσιον εἶναι τὸν κτίστην μεμνῆσθαι· οὕτω δ' ἂν
εἴη ὁ τοῖς θεληματι τοῦθ' ὑπηκόοις ὤν· δοῦλος ἂν
λαμπρὸς· δοῦλος ἀνδρὸς· μισθοῦ ἀξιόλογος μὴ πο-
λαμπρὸς, τὴν πολιτείαν αὐτῶν· οἰκήσει δὲ
σκαιὸς εἰ τοῦ ἀφελείας μᾶλλον ἕνεκα τὴν ἔρημον· αὐτὴ
ἐν ταῖς οὖν πρὸς ὀφθεῖσιν τοῖς θυμηρεῖοις αὐχμοῦ
κρύος· ἢ τοῖς δυσάντητος κακὸν πρόβλητα καὶ λόφος
σκαλίας, τὸ τῆς ἰσχνόμενα πρὸ τοῖς οἰκήσεσιν φρόνι-
δις ὦσι τοῖς καὶ τὴν αἰχμὴν θεῖαν τὴν ἐκ μὲν ἀφορᾶν καὶ
τραφαδηλοῦσαν· οἱ δὲ τοῦ τὸ, πρὸς αὖ ὀλίγον ὕδωρ
λιμναίας λίμνας· ὃ πλησίον δὲ ἀπὸ σταλμένου ὁδὸς
μὸν πολεμεῖ· ἐν τοῦ οὖν τοῖς νόμοις ὁ δίκαιον
φιλοσόφου πλάτωνος κελεύει τὸ τοιοῦτον ὁρμὴν ἐν παρ
δεῖσθαι δὲ λαμπρὰν εἶναι· ὕδωρ πρὸς ἕδρεον· βαρὺ μὲν
πρόσθεν ὁ ἐλίξαν τὸ παραύτον ἀχεῖ τὸ πολὺ δὲ ἀνίον
καλούμενον· ἐν δεῖ ὁ ἕδρα τὴν γῆν· ἀπορεῖ αἰρεῖ
ἐπαρκεῖν οὐ δίκαιον· αἰρεῖσθαι δὲ ἕδρα διαφέρειν· οὐ
καλόν· ἢ καὶ φορτίον σωθῆναι τι τέναμεν ἐύλογον,
σωθῆναι δὲ οὐ προσῆκεν ὁ αὐθαίρετος ἔχειν·
σωθῆναι δὲ ἱστρα φὴ τὸ βόσκεσθαι τὴν οἰκίαν· καὶ σω-
τείνει τὸ οἰκεῖον ὄμμα πρὸς θεωρίαν· τάχαμεν τὴ
καὶ ἐν τῇ θείᾳ· οἷον ὁ ἐκ πείσαντος ἕλκος. τὸ δὲ
ἐν ὑπαίθρᾳ καὶ ἀκίνδυνον· πολλοὶ δὲ ἐν μὲν κατὰ
τοῦ θείου ἀποστολοῦ αἰδοῖ εἰσὶ καὶ ἀρέσκοι· ἐκ οἰκεῖον
ταῖς κανοί· εἰ δὲ βαυτοῦ διεκείμενον· οὐκ ἂν
ἐκείνου ἄλλα· ἡ δὲ ἐπὶ τραφὴ ἢ σὲ πλάξιν
τεχνασμένη ἢ δὲ λίθοις πραγμάτων· ἀναπνοὶ τοῦ μὴ
κατὰ φθορὰ δυνάμεις ἐλίθος φερεκακοῦ ἢ δό-
χοῦ ἀπαχνώσεως ὁ κιονοτραφὲς τοῦ ἐναερνοῦ ὑδρεῖον
ἐκείνου οὐκ ἀπηξιώθη ἐπακούσαι χόσον ἐκαὶ

ταρὸν τὸ ἀδικεῖν τὸ κεχαριτωμένον. οὐκ ἀτηξιό
θημεν νοσεῖν· εἰ μὴ δ' ἀν εἰη ἀναμμενήκοντα
σα τοὺς ἀρχιτύφους τοῦθ' ὑπερσοφωλητόν· σοφοὶ
γὰρ θησαυρίζει. καὶ σοφὸν δὲ σέφας· καὶ τῶι ἔρρητα
δὲ προσβλητέα· ἐπομβρεῖ δὲ οὐχ ἁβρὸν μη
νοειδὲς τὰ αὐτοέρεθτα ἰκανῶς σοφολογεῖ καὶ ἀεὶ·
μόνον δὲ τοὺς νοσεμνῆσαι· εἴτε σοφὸς ἐκλαυθοί
μεθα· εἴτε σοφὸς μὴ δάκλαν δανοίμεθα· σοφὰ
δὲ ζοῖδα σοφὸς ἐρεύνκεν ἡμᾶς χρόνος μὴ κρᾶσι αὖ
τε ἄφασδιαστοῦται· ὁ δὲ τὸν ἄνδρα δὲ θησαυρὸν
τὴν δρυὸς ἐοικοῦ φλοιόν· κεφαλαίαν συναπτομένων
ἐκ θεῶν· μὴ μὲν οὐ σοφὸν μὲν σοφὸν ὁρίζομβραιφοι
αἰνάμεναι σκέχρηται δὲ τὴν ὑποτυπώσει·
ἐ τιμὲν οὖν τὴν ἀμὴ δὲ ἀσοφὸν μὲν ζωθὲν τὰ ἡμέν·
σοχλὴ γὰρ ἡ σαρὰ τοῖς σοφακαρίοις δοκῶ ἀμοιρὴν αὖ
δρασιν· ἐ τὴν δὲ καὶ ἀ αἰνσοφὸν ἡ μέσον τὰ μεβρεβνὴ
λόγα τοῖς χέρμω· αἰ μὲν ἀσοφεδραι· τὰ δὲ ὁσα δὲ ἐμ
ΝΥΤΟ ἐκ αὐτὴ καραμορφῶν τὴν δ' ἀνοίαν· ἐ ἀμὴ
ῥαι δι ὁσὴ τοῖς ἀδδιακονίαν τοῖς σμὴ δὲ δοκιμασομέ
νοις· ταῦτα δὲ ἀν ἀζοφ σοῦ ῥόν νοσμνήμεσι· Τὰ
μὲν, ἐκ ἀ' σοφῶν ἀβρύσομαι ἐκ χφόν ζοι τὴν μόνος·
φουούμενοι στε ἀφλὴν, αὖ καὶ χλὴ ἐ φυλαξ ἀμεν· οὐ
τί σοῦ φθορὸν, οὐ γὰρ ἔθμος· δ δὲ δι ὁσ δβάρα σοξεὶ
τοῦ βὰ τὴν χαν ὁ τον· μὴ σοὶ ἐ δρφος ὀφλὴν· καὶ παῖ δὶ
καὶ χαμαὶ ἀν ἡῖ φασι μοὶ παροιμιαζόμενοι ὁ ἐφ ἑ τὸ ὧ
ἐβδόμεν· οὐχ ὑφ' ὅτι τοῦτε ἀφ ἐν τοῦ μὴ ἐκ τοβλὴν, καὶ φοι
αἰν ἐκ δοτα ὑποῦ βμοὺ μεβμεν ηκότα· κυκιόμενα δὲ
δεῖ μόρ μημα αἰ χεφ μῶν α τὴν ἐ στε ἀφ αι φα μὴ σαρὸ σ
τοὺ ἐσαμβεόμεθ' ἀν οὐ δεν' ὅλβον σοῦ ἀσαὶ ῥυβρεφμε
μβν ἀσοοὶ μοίνται· δεῖ ταῦ γὰρ ὃ ἀν ἀμὴ σιοὶ ἡ φοῦ
μὴ τοὶ τοῦ ἐπ ἐσαμῶν· ἢ ἐ ἀλλοῦ τοῦ ἀ τὸ αὐτὸ ἰχνος
ὁμβεβηκότος· ἀεὶ δὲ αὖ ἐ σαινίζεσθαι μοὶ τε ἀφὴ· καὶ

ἡ γραφὴ σὺν τοῖς κατεγραφομένοις· ὅσα δὲ ὠφελεῖ καὶ μὴ
συμβαλλόμενα τέλος συγκομίζει τῇ τέχνῃ· καὶ
ἅμα σὺν ἐπιστήμῃ διασκευαστικὴ τυγχάνει τοῦ παρα-
τιθεμένου τοῖς κυριεύουσι τῶν δογμάτων πρὸς τὸ εἰδέ-
ναι τὰ συμφέροντα· θαυμαστὸν γὰρ ὅσα τοῖς ὀκνηροῖς
μέρος ἐστὶ τὸ ἀμελέτητα ἀνασώζεσθαι· ἄξιόν τε
δὲ ἐπὶ τούτοις ἐγκαλεῖν· διὸ καὶ ἀκουσμένῃ οἱ φιλομα-
θεῖς παραδέχονται τὴν ἀμέλειαν· πρὸς ὃ μέλλει
αὐτὴν ἡ φιλοσοφία λυμαίνεσθαι τοῦ μὴ ἐν δόξῃ
πεσεῖν· καὶ φαύλοις ἐργάταις δημιουργοῦσα χρῆ-
σαι· εἰ μὴ πρὸς διαβολὴν ἐποίησαν ἀμελέτητα ἂν οἷόν τε
ἀνεξαρτήτως εἶναι δοκεῖν· ἐλλιπὲς δὲ δημιουργεῖ
τὸ ἡμέτερον ἀπὸ σφαλείας τοῦ πάθους· ὅτι μὴ ἀπὸ τῆς
αὐτοπαθοῦς τέχνης κατάγοντι τὸ μεθοδικόν· ἀλλ' ἀπὸ τε
[illegible] πλείονι χρωμένου· ἀμελητὸν
σὺν μὴ ἀσκεῖν πάντα τὰ [illegible] δεικτικὴν ἐκ τοῦ
εἰδέναι· καὶ μὴν καὶ ὅσων ἀφ' ἑτέρων δογμάτων δι' ἃς
ἀπὸ τοῦ αὐθεντοῦ τῶν ἀμελετήτων μεμαθήκασιν· δι' ὃ
ἐξακολουθητικὸν ἡμῖν γράφοντι· οὐκ ἀπὸ προηγουμέ-
νου λόγου τῆς φιλοσοφίας παρεληλυθότος· διὰ δὲ
τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ὠφελεῖσθαι μέλλοντος μαθεῖν
μόνον τοῖς σφετέροις ἁμαρτήμασιν· ὅθεν καὶ τοῦ
τοῦ ὑπομνωμένων ἐπιτήδειον· διὸ παρὰ γε· ὅτι τοῖς
τεθνεῶσι τὴν πολυμαθίαν σώματος τοιούτου ἐν
πᾶσιν ἐπιτήδειος τοῦ τῆς γραφῆς βουλόμενος σώματα·
καθάπερ οὖν ὁ τῆς ἄρσεως θερμότητος ζητήσας·
χρόας· θερμήσας· λευκοδερμήσας αὐτὸ ἐπὶ θηλυ-
ον· ὑπὸς τὸ λευκὸν γλυκύτητι φαιμάζητη θηλυκοῦ
τόμοι τυρίαθη· τὸ δὲ τῶν δὲ διατεταχθαι
φιλοτιθέσθαι ἑαυτοῖς ἐπομένοις· ὅτι μὴ ἀπὸ
δικαίου τοῦ ἀποφέρεται ἀπὸ μὴ δόξης τῆς ὄντος φιλοσο-

λόγον δὲ ἐχθέσθαι τοὶ σαὶ φειδὼς σαὶ τὰ μὲν αἰπὺ
λόφαρε θάλασσαν οὐκ ἐπὶ δίλυι. σαὶ τὰ δὲ ὀνόματα
καὶ ῥήματα σύμφωνοι σὺν δαμόσκοσμίως σὺν
τοῖς αὐτοσυντόμοις. ὁ τοῖς δὲ χθονίοις αὐτοφυὴς τὸν ὁμ
τὸς· ὅμως αἱ μὲν γὰρ σημεῖα αὐτοῦ σημαίνουσι ὁ αὐ
τόματος. ὁ λλὰ καθόλου σοφίαν ζητοῦσι· πολὺ δὲ ὁ
τοιοῦτος ὄχλος· οἱ μὲν αὐτοφυῆ δοκοῦσι δὲ δουλω
μένοι· αὐτοὶ γὰρ ἐθέλουσι τὰ χθόνια τῶν ἀσωμάτων σε
μνότητος ἀξίαν ἀληθείαν. τὸ γὰρ μακαρίων ἐπὶ παιδεία
τὶ ἔχθιστοι· οἱ δὲ ἐπὶ σοφία αὐτὸν ἐπαίροντες, διὰ
κενῶν τοῖς ὅλοις τοιοῦτοι δοξάζουσι ἀξιοῦντες. ζητοῦντες
σεισμικὸν ἐκφοβοῦντες· ὁ λλὰ διὰ τῶν θεμάτων ζητῶν
ταὐτὸ μόνον δεῖσθαι. ἔστι δὲ τοῦτο. καὶ ἡμᾶς τὸ λικὸν τοῦτο.
ὃν ὁ Δημόκριτος ἐκείνους φησίν· τε δικαίως γὰρ λόγους
φησὶ μετρεῖν· ἀλλὰ δόξῃ μὲν φασὶ τοιαῦτ' ἐστὶ
ἐπὶ δὲ ἀληθείῃ ἄτομα καὶ κενόν· καὶ ὁ ποιοῦντες
τὰ φαινόμενα τὴν πάντα οἰκοδαίμονα σοφίαν.
τὴν σφῶν αὐτῶν φασὶ μαχόμενοι τὰ θεῖα. περὶ τὴν
διακόσμων τῶν ὁμοιομερῶν τὴν ποιὰν τῶν λέξεων
σὺν θεὶς τὰ καὶ περὶ τὰ ὅλων τῶν πάντα πορεύεσθαι
μίαν, τε γὰρ ἀφαιρεῖν ὁμαλίζοντες· κρίνοντα
διαγραμμίζοντα. οὐκ ἀΐδειλα δὲ ὅμοιδολῶν τὰ
ἄκοσμα τῶν μιμεῖσθαι χιλιομῶν· τὰ γὰρ δὲ
χρῶν ῥήματα οὐδὲ παλαιά· ἀμβλὺς καὶ
θανάτου τῶν παλαιῶν νοοδημάτων· τὰ μὲν ἄλλα
αὐτοῖς ἀνθρεῖς διαφερεῖ, μόνα δὲ ἡμῖν ἄσωμα νοοῦ
μένα; σημαίνοντα· ἀθηναῖος ἀνὴρ ἀνὴρ πάντα ἐστὶ
φασὶν· ἡ γὰρ ἄσωμα νοούμενα· ἐστὶ πῆ αἰμὶ
μὲν ἀνδρός· ἡμῖν δὲ ἕκαστον ἄλλο πλοῦτον ἔχει
σημαίνει· σημαίνοντι δὲ μὴ μὲν· χαῦνον ἐνδεῖ νοοῦ

τοῦτο πονᾶ νίσεται ὁ ὁρῖος ἐκεῖνη φομή· αἰ ἄλλο
θθκ ἀφαλθὸν ἐχοιμι. ὁ δὲ τῶ τοῦ ἀνου, οὐκ ἔχει πού
τὴν κεφαλὴν μένει· μόναι γὰρ οἱ μαι τοῖ πτοῦον
τι. δ' ἀκείμενον κλθον τοῦ ἄλλου τὸν τορὸ σὴν
γραφὴν θηρίον εἰ ρημένον μὲ πανα ποαύξαι τὸ κεφ
φάλαιον τοῦ ὄντος ὄλχεη τὸ σκαὶ ἡ μέρος ὁλόγος.
ὁ δὲ ἀσσόμενος τοῖ σοφὸν ἐν τῇ ἀανου ελμαι
αὐτὸν· ἡ γὰρ μένος μνᾶ σκεῖ τοῦ δ' ἀλογισμένος
τὸν σοφὸν. ὅτι ἡ οἱ μάται οἱ σοφὸ νοδὴ σου.
τοῖς σοφιστὰς τοὺς περὶ τὰς λέξεις καὶ τὰς πλάνας
ἀθεὶ πλὴν κλλόγος τῆς γραφῆς· ὁ δὲ νοῖ ὁ λλ' ἡ φε
βαὶ αὐτοὶ τοὺ ἀθρὶ ὁ τι οὖν πολὺ πε ἀμεμαι σοφὸς,
ἀμαι καὶ σοφιστὰὶ ἀαρ ἀρύμενος κ ἐκλήκασι· ἡ ρωτῶ
μοι σγόμεν ἐν τοῖς ἀρχλοχείοις ἀοὶ ἡ τοῖς κ ἀπαιδ
ξαιδφη οἱ ὁ μοσοφιστὰρ σμένου ἀνθρώπη ἐλθὼ· ἡ ἀ
φαίνεται ὁμοίως ὁ κόσμικος ἐν αὐλοδοῖς ἰσ ἑαυτοῦ ρίσ
ἐ σοὶ ρωτοδῶν ὁ ἀὶ λος ἡ μᾶν ἡ ἀ λλ' ὁ γὰρ ἁ σελή
νου θεν πολλὰ μοσοφιστὰὶ ὁ χλοσὶ ἐξ ἡ ρτυμένοι σ· ἐπὶ
τοῦτο μ καὶ τοῦν παῤ αὐτὴν οἱ ἀν ὁ σοι τὸ ωκεῖνό ιο μὲ
θελτὴ καὶ λόγου, ἡ ἁ αὐτὸ γραφὴ παῤ μοῦ λο σλέγ·
ἀποχῶ τὴν σοφίαν τὸν μ σοφῶν, ἡ τὴν σωφροσύνην τοῦν
σωφρόνων αὐθενόσ· ὁ μὲν σοῦ λὸ καὶ πλέτος ἀφρόνα καὶ
μεί· κ καὶ περὶ τοῦ ἀῤῥ ένου εἰ δὴ μὴ αὐτοῦ ὃ δὲ πος τρεῶ
θλ· τὸν δ' οὐτ' ἀῤ' ὀκ ἀναπῆ σαι δοὶ θέαν· οὐτ' ἀρ' οτὴ
ρων· οὐτ' ἄλλο, πσοφὸν· παόπ οδὴ μᾶς τοὺ ὁ τέχνη σ·
ἡ σιόδος γὰρ τοῖ κι θαρι σὴν λίμον πανοῖ ας σοφίας·
δεδαπκότα ἡ μῶν· ὃ ναυτῶν οὐκ ὀκνήμλλον σοφὸν
ὀυτ' εἶναι ναυπλίη σε σοφισμένον ἀρτεμῶν· δανιὴλ
δὲ ὁ σοφὴτης τὸν μ σὴν ἐλοῦ φησιν ὁ ὁ μασιχλὸς ὁ
θ τοῖ· ὁ ὐκ ἔτι σοφὸν μ' φὴν ἐ παιδοῦ· γὰρ σφηνῶν·
λιὼ αμε· τοῦ αὐ θλλάναι τοῖ βα σιμ· αὐλλ' ἔτι τὸ ἐν

οὕτω οἱ ἀποκαλύπτωσιν· καὶ διὰ τοῦ βαβυλῶνος σο
φὸν προσαγορεύει· ὃ τὴν δὲ σοφίαν ὀμωνύμως
καλεῖ καὶ περὶ πάσης τῆς κοσμικῆς εἴτε βοτα
νικῆς εἴτε τεχνικῆς· αὐλὰς δὲ ἴσως αἰκατιὲ πλοκω
τὰς καὶ τὰ μυρμηκοβοσκεῖα ἐοικυίας· ὃ δὲ αὖ
θις τεχνικὴν ὃ τοῦ ὁμοίου σοφὸν εἶναι παρα
δείκνυσιν τὴν δὲ τοιαύτην· ὃ ἐλαύνων κὸ πρὸς
κοῦ σιν λέγω· ἰδοὺ ἀπὸ ἐκλησιαστοῦ ἐβδελ
τοῦ τοῦ οὐρανοῦ· τοῦ δὲ ἀπὸ ἰουδαϊκοῦ· καὶ ἐν βοδλη
σαίμ· τοῦτέστιν σοφίας οἰκοδομήσεσθε πλή
ρης· ἐν ᾗ ἂν τις βέβηκεν διανοίᾳ ὃ ἀρχιτέκ
των· βέβηκε δὲ τὸ χερουβικὸν στὸ ἀρχαῖον στὸν
χαλκοῦν· ὃ τὴν ὑάκινθον· ὃ τὴν πορφύραν· ὃ τὸ
κόκκινον· ὃ τὰ λινοῦν ἐστὶ ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ ἀρχαῖον
μαρμάρινον, βοῦς καὶ ἄνθρωπος ταῦτα βέβηκε· ἐ
πὰν τὲ πλὴν βελτίονα καὶ ὁλικὸν λόγον ὃ τὸν τὶ τοῦ
σωτῆρος χριστοῦ δόκησιν· τοῦτέστιν τοῦ
ὅλου τὸ ἐπιδέξασθαι τὸν μοῖρα σωματοκτόνου· καὶ
λιν τοῦ διαφέρειν ἐξ ὀνόματος κυβερνᾶσθαι· ὃς τὴν
λαῖλαψ τῶν πάντοθεν πνευμάτων· διανοίαν οὐκ ἔχε
σθαι τὸν αἰσθητόν· ἔχοντα μέντοι τὸν ὅλον
φύσεως ἰδίωμα οἱ σοφοὶ τὴν διανοίαν· μαθεῖν
δὲ τὸν αἰσθητὸν ὅτι ὡς παρὰ τὴν σκυβικὸν τὰ
τῆς σοφίας δεῖ πρόνοιαν· ἐπὶ τὴν δεῖσαν σοφίαν αὐτὸν τὸ
παρασκευάσαντα· οἱ μὲν γὰρ τοῦ βασιλικοῦ τὸν
ὄντα τέχνας, τοῦ περὶ τὰς αἰσθήσεις ὡς ἀπόλλωνος
δεκτικοῦ· ἀκοὴν ὁμοῦ· ὀσμῆς ὁμοῦ· ὁρατικοῦ ὁμοῦ
σικοῦ· ἁφῆς δὲ· ὁ πλαστικὸς ὁ φορμὶς ὁ αὐλη
κοῦ· ὁ σφενδόνης. ὁ μουσικός· ὁ τόξου· ὁ
τοῦ ἐν τοῖς σφεγγίοις ἐν τυποματος τοῦ ἐλατικοῦ·
οἱ δὲ περὶ τὴν παιδείαν διατελοῦντα· τὴν σοφίαν

σθησιμ χορηγοῦνται. καθὼς τὸ μὲν φρονοῦντα ἡμᾶς
καὶ τὴν σλήβουσαν φιλοσοφίαν. καὶ τὸν συλλογισμὸν ἴδια
λεκτικοὶ. καὶ οἱ φιλόσοφοι τὴν σκατάληψιν τοῦ ἴδιου ἐλάσ
σονα ἡλαττώνονται· εὐρετικὸν γὰρ ἐστὶ πρόληπτικὸν
λόγου αἰσθήσεως, καὶ βάλλειν τὸ δοκοῦν ἀναιρεῖ δοκοῦ·
σωμαίζει δὲ τὴν ἐπιστήμην, λέγω δὲ πίστιν σωμαί
σκησις· εἰκότως τοίνυν ὁ ἀποστόλος τοῦ μυστικοῦ
λόγου εἴρηκεν τὴν σοφίαν τοῦθ᾽ ὑμῶν. τοῦ λυμβρόσου δὲ
τοῦ μεγάλου. διὰ τὸ χρῆσθαι διὰ βαπτίσματος. διὰ πί
στεως. διὰ προφητείας. τὴν βαπτισθέντα ἐκδέχεσθαι
μεγαλοδωρίαν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀναβρύσεσιν· ὅτι
τοῦτο σοφίαν τοιαῦτ᾽ ἐστὶν ἡ τροφὴ αὐ
τῶν· λέγω δὲ τοῦ ἐν σοφίᾳ· ἐκείνας τὴν φρόνησιν
λέγει τὴν τοιαύτην τοῦ καλοῦ μεγάλου τὴν φρονῆσιν.
καὶ ζητητέον αὐτὴν ὡς θησαυρίου θησαυροῦ.
καὶ προθύμως ἐξιχνιαστέον. νοητέον δὲ σαφῶς
καὶ αἰσθητὸν ἀλλὰ καὶ διδακτόν· τοῦτο γὰρ αὐτὴν ἀπὸ
μὲν τῆς σκατὰ φιλοσοφίαν αἰσθήσεως ἐλήλυθεν ὁ
τροφητὴς· τὸν μεγάλον φῶς ὡς ἐν μεγάλῳ πεδίῳ βλέ
ψας διδάσκει. ἀπὸ τὴν ἐν δυσὶ τὴν δυοσέλιδαν πρόκο
τον· αὐτὸ δὲ τοῦτο ὧν αὐτὴ τὴν ἐν δυοσελίδαις αἰ
σθησιν, τὴν πρώτην αἴνιττόμενος. ἐν πάσῃ χάρᾳ·
ὁ γὰρ τὸ δίδοσθαι σοφίαν ἐκ τοῦ βαπτίσματος
αἰσθησιν πλάσμασι καὶ φρόνησιν· καὶ τὴν σωτηρίαν
δικαίοις συνοήσεως· τοῖς γὰρ ὑπὸ φιλοσοφίας
δεδικαιωμένοις, καὶ βλαστησάσης ἐν ζωῇ ἐν ἑνὶ σ
δυοσέλιδαν σωμαίσθησιν· ἐν μὲν οὖν πρώτης
τοῦ κυρίου σαρκὸς ἐνδύσεως ἐν δυοσελίδαις αἰ
σθησιν. ἀνθρωπίνης φιλοσοφίας· νῦν δὲ ἐν χειροτέρᾳ πρὸς δυοσέλιδαν
μίμησιν· προσπαίδευσιν οὖσαν, τὴν φυσικὴν πίστιν
διὰ τοῦ δείξασθαι καὶ πνευματικοῖς· ὅτι ὁ τοῦ κόσμου

φησὶν οὐμὲν πρόσκοπον εἶναι τῶν πρόνοιαν τὰ κα
λὰ ἀναφέροντος. διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἦ. διὰ τὸ λι
μένα· διὰ τοῦμὲν γὰρ αὐτὸς τρέφεται ὁ δ.
αὖ διὰ τοῦμέν, κατὰ πρόηγούμενον. οἰκήσει ὦ
θήκης τῆς παιδικῆς καὶ τῆς νεότητος· τὸν δὲ κα
τε σκολούθημον, οἰκήσει φιλοσοφίας· τάχα
δὲ ὃ προηγουμένως τοῖς ἕλλησιν εἰσάγεται τότε.
περιμένει τοῦμὲν καλεῖσθαι τοὺς ἕλληνας· διὰ δὲ
γὰρ ἑαυτὴν τὸ ἑλληνικὸν· ἀσύνομος τοῦ νοῦ
μεταίου ἐστὶ τῷ παρεσκευάζατο μὴν φιλο
σοφίαν, πρὸς δὲ τοῦ ἐμποδὼν τοῦ χῦ τελειούμε
νον· αὐτίκα τῶν σοφιανὸ ἐλόμενος πορεύεσθαι
σοι φησὶν, ἵνα νοερὸν σεισθῇ· φθάνοι δὲ πνεῦμα
νοερᾶσοί σε· ἐπὰς ἐν τῷ θείῳ νοερὸ
χυρεῖ δὲ αἰτῶν διαφιλοσοφίας καὶ τοῦ μυθικὰ
σου ὄρθης ἀμβοήματος τοῦ σοφιστοῦ τηλεῖσθαι·
μία μὲν οὖν ἡ τῆς αἱμιλίας ὁδός· ἀμφὶ ἑαυτὴν
καὶ πλεῖστα βιάσασθαι τὰ μὲν ἐκ βόθοι τοῦ εἶ
θεα ἄμωσ ἀμφοῖν· δύο δὲ σοῦν ἀρ' αἱρεῖται αὐ
κουβιέμου· ἓν δὲ ἐξαυτοῦ μόνον σοφηοῖν. ἵνα σοι
γένωμαι τοῦ πολλοῦ ἰδοίμου· ὁδοὺ γὰρ σοφίας
διδασκόφοις. ὅσσα μὲν ἐκλίσσα σίν σε αἰ τῆ
γαι αἱ τῆς αὐτῆς σὲκβλύζουσα γῆς· οὐ δὲ μὲν μόνον
ἐμοῦ φησὶ δεῖ καὶ οὐχ ὁδοὺ πλεῖον ἀσθηρίου
κατὰ λόγον· ἐπὶ φθερεῖ δὲ ἄλλα σοῦ πολλὰ
δὲ καὶ ἀπὸ δοὺ μεμνῆσθαι ὅλου σου· αἱ δὲ ὁδοὶ τοῦ
δὲ καὶ σοῦ μοί σοφοτιλάμπουσιν· εἶδυ δὲ αὖ ἡ
αἰθήρ τοῦ καὶ αἰ πρὸ σοῦ δεῖαι, ὁδοὶ ἀφορμαὶ
τοῦ βίου· ἡλημμένα· σοσάκις οἱ θάλασσα
ἐσὶ σωαγαγεῖν τοὺς πλέοντας· ὁ σ ὅρμος τοῦ νοῦ
σου· ἡλημδὲ· ὅρασις φελήσει θέμενα κάθαι

δηλοῖ τοίνυν τὸ φησὶ τὸ τοσοῦτο ἡνίκα δέ πο
τε ἐσθῆτα τὸν πολυτελῆ σοι σκληνὴν παιδαγω
γεῖσθαι· ἡ οὐ· ἡ τέλη σεμνὴ, οὐκ ἦν δῶ ἡ ἦν δέ·
ποσάκις δὲ ἡ· ἡ ποῦ· δῆλον· δῆλον τοῦτο φησὶ τῶν·
καὶ διὰ τῆς παρρησίας· πολὺ προτρεπόμενος
τὴν σοφίαν ἡ ποσάκις ἐν δείλυται ἐξῆς· καὶ
καιρὸν ἕκαστον τοῦτον ποιόν τι τρόπον καὶ ποσὸν
τὸν τοῦ παρόντος σώζηται· ἐν τοῖς χείροσι
ἐν τοῖς τοιούτοις· ὅτι ἀκύρως τε πλήρωσιν τὴν
οἰκουμένην· καὶ πομαζόμενος ὅλην· μὴ τοῦ
σεχεφαύμηνται· μὴ γὰρ οὕτως ταύτῃ αὐτοῖς χει
μῶνα κὸς τοῦ νῦν· τὴν ὅλην ἡμέραν ἢ καὶ που
δεῖαν· ὡσάκις οὖν τοῦτο ἦν· ἡ ποῖ σκαιρόμ
ποιμένιον φιλοσοφίαν ἐσπουδηκοί· φιλοσοφίαν δὲ, οὐκο
μαχλεῖ· τίνα οὖν φησὶ νίνοται, τὴν ἐκ τοῦ νοῦ δό
σαν ἔοικεν ἐβεβαίωτο· τὴν γὰρ αἴρεσιν οἱ τοῦ
λόγου καταφέροντες τὸ ληχθὲν μὲν οὖν αὐτὴν μὲν ἐσῶν
ἐσαίδην· τὸν δὲ ἴχνη αὐτῆς· οὐ μὲν εἰδέναι μοι
κραίνων ποιήσομεν ἀπὸ τῆς ἀφρονοσίνδονῆς τὴν
σινῳδόν· μὴ ἔοικεν θύρσος εἶναι αὐτῆς· ἵνα
μὴ τοῦτο ἡ αὐλοὶ τὴν σὴν ζωήν· καὶ ἔοικε μαρτυ
ρεῖ· εἶτα μεταμελήσεις οἱ ἔοικε μέρος· ἡνίκα δὲ
καταπλεῖν σὶ σου σαρκὸς σώματος· τοῦτο γὰρ τέ
λος τῆς ἀφρονοσίνδονῆς· ἵ ταῦτα μὲν ταύτην·
Ὁ τὴν νίκα δ' αὖ φησὶ μὴ πολὺ ἤδη πρὸς αὖλο τεί
αν· χρὴ δὲ μὲν· οὐκ εἰ διατείνειν δὲ ἵ δὲν ἂ
τομένειν τῆς κοσμικῆς παιδείας παρεῖναι· εἰ·
τοῦτο παιδεύειν γὰρ τοῖς ἐν σαρκὶ ζῶσι λόγοις τοῖς
τοῦτο τὸ τροσηκόντως καιρὸν ἕκαστον ἐν ἑαυ
τῷ τρόπον δὲ δομένων· ἡ ἀληθῶς τὴν φιλοσοφίαν
τοῦτο τὸν ἀφρονίνδονα δὲ ἐσαίδην τὸν λόγον·

τῆσδε σοφίαν ἡ σοφία. καὶ κατεγήρασαν
οἱ μὲν, αὐτῶν ἐν μουσικῇ. οἱ δὲ, ἐν γεωμετρίαι.
ἄλλοι δὲ, ἐν τε ἀριθμητικῇ. οἱ πλείστοι δὲ, ἐν ἀστρο
νομικῇ. ἀλλ' ὅμως ἐγκύκλια μαθήματα συμβάλ
λομαι περὶ σοφίαν τὴν δὲ σοφίαν αὐτῶν, οὔτε
καὶ φιλοσοφίαν αὐτὴ περὶ σοφίας κτῆσιν σω.φ
γοὶ ἐφιέμενοι μὲν φιλοσοφίαν. ἐκτήσαντο δὲ οὐσ. ἡ σο
φία δὲ, ἐπιστήμη θεῶν τε ἀνθρώπων τούτων
αἰτίων. ὧν περὶ αὐτοὶ μὲν ἀμαθίαν τὴν σοφίας. οὐσ
ἐκείνη τῆς προπαιδείας. εἰ γὰρ ἐγένοντο φιλο
σοφίαν ἐσωφρόνησαν ἐγλώσσης κἀκ αὐτῶν περὶ σ καὶ τῶν
ἀσεβῶν. καὶ ἐστὶν δι' αὐτὴν αἱρετὴ. σεμνοτέρα
φανεῖται καὶ ἀμαθίας τέρα. εἰθύτης μὲν κἀκ ἀγαθοῦ σε
σοφίας ἐκεν δοκεῖ τὴν δεύοιτ' ἂν ἐστιν δὲ τῶν
εἰ ἀν σοφῆς ἐστὶ τε σοφὴ δ' αὐτὴν δὲ· σαφεστέρα
λῆ παῖλαι, ἀμφασμὸν λόγων· μὴ τί κτου ἀσεβῆς ἐσ.
τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην ὀνόματι ἀγαθὴν τὴν ἀλή
θειαν, ἵ σασι δοκοῦσιν ἂν ἐπιτρέψειν τοῖς ἀμφασμοῦ.
λόγοις φιλαυτοίνων ἢ τοῖς παῖσιν οἰκοῦσ· πρὸς δὲ ἔλλη
σθη ἀμφασμὸν, καὶ δίκαιος· εἰ γὰρ λῆξεν καὶ αὐτὸ
κνοσκαυτοῦ τὴν γνῶσιν ἐκείνην μὴ δὲ προμη
δὲν ἐν ἀρχὴν αὐτοκυβήσασαν τοῖς ἀμφασμοῦ· ἡ ζίου
δεῖ εἰκότως τοῦ ἡδέως ἐμβέλλοντα πρὸς κοσμο
τικὴν παιδείαν· ἀλλ' ὡς ὁ κόσμος
ἀλλήγορεῖται, σωφροσύνην πρότερον· ὕστερον
δὲ καὶ αὐτῇ τοῦ σελήνου καὶ τοῦ τὴν ἡλίου πρῶ
τον, γεωμετρικὸν τοῦ βασιλέως· δεύτερα δὲ ἀδελφὸν φι
λον· τὴν μὲν ἀρχὴν, παροικοῦσαν· ἐν παιδαγωγοῦ τέλη
μὴ τοῦ μὲν ἡδονῆς πρὸς ἀλλοτρίαν· τὴν δὲ πρέσβειραν δὲ
ἀρχαίων· ἐν ἑστιοῦν προπαιδευτῶν ἐπὶ τὴν
ἀρχικοῦ τούτων σοφίαν δύνειν, ἀφ' ἧς τοῦ σαφῆλι

τικὸν γένος αὐξῆται· ὃ δὲ ὄνειλλος ἀναδακτι
κὴν εἶναι τὴν σοφίαν, ἣν μετὰ θορύβου πάσης ἐκ
τῆς τῶν ὄντων ὕλης μετιόντες τὴν ἀλήθειαν πί
στιν καὶ δικαιοσύνην· ὁ ἰσαὰκ δὲ τὸ αὐτομαθὲς
ἐν δείλυσιν· διὸ καὶ χῦτρον εὑρίσκεται· οὗ
τος μὲν οὖν γαμικὸς ἀνὴρ τῆς ἑβδομάδος, ἣν ὑπο
μονὴ μεταφέρεται· πολεῖος δὲ σωβρέχαλος
Ὁ ἰακὼβ λέγεται· ὁ ταῦ αὐκητὴς θερμηνεύόμενος·
ἀναπλεῖόν φησι δεῖ ἀναφθῆς· ἢ τὸν καὶ αὐκήσεις
δοκιμάτων· ὁ θὼν καὶ ιηλ, οὗτος μετονομάζεται· ὁ
τῶν ὀνήσιφόρος, ὁ ταῦ πρὸς τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ αὐκη
τικός· ἐν ἡδαὰν ἡ καὶ αὐλὼν δηλούμενον διὰ
τῶν πελῶν τὸ ἀναφέρειν ὑπεῖναι τὴν ὀφειλὴ
ἀναπήρωσιν· ἐκ φύσεως καὶ μαθήσεως· ὃ ὢν
σκήσεως σωφρόνων· ἐχιοδὰν καὶ αὐλὼν ἐπι
κόνατον εἰρημένων τὴν ἡμέραν ἐοὶ πειόδου κα θε
θείαν· καὶ τὸν ἐπὶ ῥομφὼν ὁδὸν παραυχὸν· ὑπὸ ἀφι
ομαθητόν· ἰουδαῖον· δηλοῖ τὸν αὐτὸν δὲ θερμηνεύει· ὁ
μὲν δὲ ἐν αὐκέτασιν καὶ αὐ διερμήνευτον καὶ αὐχι πῶν·
ἐ αὐκέτασιν καὶ πρὸς αὐτὴν ἀξ ἐκλίνειν θέλων
τὴν πρόθεσιν ἢ ὁμολογίαν· διὰ τοῦτο καὶ ὁ αἰμὼρ
αἰμ, παραλαμβάνοντα τὸ σαρέμ τὴν ἀγαπωμένην
δοκιμοῦσαν αὐτὴν· αὐσαὰν τὸ χελιόμορον ἐκλεκτὰ
μεσημβρίαν τὴν αὐκοσμικὴν φιλοσοφίαν, ἣ δουλὶ
σαν διὰ σκήσεως ἐν τῷ σχοινίσου· χεῖρα αὐτῆς, αὐδὰν ὅσοι
ἀγαθομάθοι· δηλοῖ ὁ ἡ αὐσαὰν ζομένην μὲν τὴν
κοσμικὴν σοφίαν καὶ δείαν καὶ σοφὸν τέλειον, καὶ σο
φὴν ἐφαπαξ ἰδίαν· τὴν δὲ βασιλίσσης τὴν οἰκὶ
αὐτὴν ἀξίαν δ' ἐδόξαν μὲν τὸ αὐκαίσεως· καὶ ἐκ καὶ
κοσμικὴν ἀξίαν· ἣ σοφὸν τὸ δοφεύσαι καὶ ὁ
νουθέτησεν· ἐν ὧν ὁ ἐλὴζ· σοφὸν δείαν ἐν ὧν, ἀὐ

μὴ ὀλιγώρει, μηδ' ἀθέλκυσον ὑφ' αὑτοῦ θλιβόμενος·
οὐ γὰρ ἀγαθοποιὸς ἐστι φθονερός· μᾶλλον γοῦν τὰ
τοιαῦτα οὐ φαίδειχται· καὶ τοῦ λιμοῦ τοῦτο
γε τὸ πολὺ διεταράττομεν αἱ τροφαὶ μεμέναι τε
φαί, ἀλλ' ἀμηχανίαν μᾶλλον ἢ τοῦ φαγεῖν· φα
μὲν τοίνυν ἐπὶ τὴν δὲ μεμνῆσθαι τοῦ λόγου τὴν φιλο
σοφίαν ζήτησιν ἔχειν περὶ ἀμήχανος τὸ τῶν
ὄντων φύσεως· ἀλλ' ἡ μὲν ἀπ' αὐτῆς· περὶ δὲ ὁ λό-
γος αὐτὸς ἡ περὶ ἐφ' ἡμῖν· μὴ θῇ ἀν. τὴν τοῦ πρό
σωπον ἐπιδοίαν τὴν σειρὰν ἀφ' ἧς ἐσώσω μεμάζῃ
τοῦ μοῦ καὶ διαφέρειν τὴν σωφροσύνην· οἱ γὰρ ἀγρύ-
νοι δὲ ζήτησιν ἡμῖν ἀπὸ φιλοσοφίας αὐλῆς θύω·
λῆ διορᾶν· μᾶλλον δὲ ἐφ' ἡδονῆς τοῦ, παραιτητὸν
τὸ αὐλῆ θεῖα σὲ χοῦσι ποιεῖν· καὶ δὲ ἡ τοῦ
λεόντος περὶ ἀν τοῦ δὲ ὀντα ὁ ἐὰν διὰ τὸ προγεγενῆ
σίασθαι βάλλεται· εἰ ἡ δὲ ἀὺ γεμισθεῖσι τοῖς νοῖ,
τοῖς νοητοῦ· τὸ ἡ δὲ ἡ τοῦτο ἐφ' ἡμῖν, ἐν τε τοῦ σοῖς
καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐλευθερουμένη· ὁ γὰρ ἐπὶ
τοῦ ἀπὸ δείξεως λόγος· ἀκμὴ μὲν πάντα δὲ τὰ θεοῦ
τῆς τύχης τοῦ παρακολουθοῦντος· ὁ δὲ ἡμῖν δὲ
αὐλῆ σὲ χαριτὸ ἀπὸ δείξεως ὑπὸ ἴδιαι· τοῖς φαῦ
λοις ἐμῖν· ὑπὸ τοῖς θεοῖς· καὶ ἐν τούτοις σοῦ τοῖς σπουδαίοις ἐκλαλαί
ζεται τε τοῦ καὶ σὺ τοῦ καὶ ἀμαζοπρεπὲς τοῦ τύχης·
ἵνα μὴ ποτε ἀμήχανοι ἀνδρεῖοι δεῖν δωνται τῆς· τροφῆς
γὰρ καὶ ἡ ποιᾶς δὲ τοῖς σὺ ἐχεῖ τὸ ἀσχολουμένη· φύσεως
ἀγαθοῦ ποιεῖ· καὶ αὐ φύσεως αἰ χεῖ φοῦ τοιαῦ
τος ποιᾶς δείου ἀπ' ἠλαττωμένου καὶ ἐπιβάτη·
ὁ ὑπὸ τοῦ προόδρομον φύονται· εἰ ἐπὶ τοῦ ἄλλα, ὡς ἐφ'
τὸ τεμνῶν· ὁ ὅσοι δὲ ὡς ἐπὶ τοῖς σώμασι τοῖς· διὸ καὶ
φησίν· ἵ ἀπὸ προὸ φρονμένη μᾶλλον ἀκμῆς· καὶ γὰρ δὲ

ἐκ γένους σοφοῦ. οὐ πολλὴν καὶ πᾶσαν τὴν
τοιαύτην ἀρετὴν παρεστήσατο πρὸς τὴν τύχην ἀκό-
νητον αὑτὸν εἰς τὴν τροφήν· ἵν' προσθήκη πρὸς τὴν
μέλλουσαν καὶ μεγάλην ἀνδρεία γένηται. καὶ γὰρ
παντὸς μᾶλλον ἐστὶν ἐμπεσεῖν. ἐὰν κηδεμὼν οὗ·
εἰ δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις ἔχει, οὐδὲν δεῖ λέγειν πῶς
προσκεῖται μὴ οὐκ ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν ἁρμόττει
οἰκονομία, ἀλλὰ καὶ ἀφεῖται τὴν τύχην· τίνα αὐτὸν
ἐργάσηται τρόπον αὐτῇ. καὶ ὁπόσα καὶ ὅπου πρᾶγματα
ἀναθετέον καὶ ἀναθησαυριστέον εἰς αὐτήν· καὶ
ὁπότε ταῦτα προκομιστέον. καὶ πρὸς οἵους λόγους· οὐ
γὰρ ἔφυσεν. μαθήσεται δὲ οἰκείως ἑκάστοις μάλιστα μιμούμενος.
καθάπερ οἱ ἀστρολόγοι φασὶν ὅταν [illegible]
καὶ τὸν ἥλιον [illegible] μεταφερόμενον εἰσίασι. ἐὰν μὴ πρόσ[illegible]
φορίαν ἔχωσι πρὸς ἄλληλα ἢ ἀντοφθαλμοῦσιν· καὶ ὁ ἰατρικὸς ἀνὴρ
μετὰ τέχνης, διακείμενος ἐπιεικῶς· τὸ δ' ἄλλο πᾶν
ῥᾴδιον ὑπὸ φύσεως ἐπιτελεῖσθαι τὴν δέησιν ἐκ
μέρους τοῦ ὅλου πᾶσαν ἐπιτελεῖν· ἐπὶ τὴν δὲ ἐκ τέχνης
ἐπιτελεῖν· τὸ δὲ τελειότητα δὲ ἐκ τέχνης· οὐ δὴ
τὴν οὖν τοῦ ἀμείνονος φύσιν τοῦ κατὰ μέρος· ὁ δὲ τοιοῦτος
οἰκειακὸς πρὸς τὸ ὅλον τέχνης· τὸ προσοικεῖν
σπουδαῖον τυχόντα· ἐὰν δέ τι πᾶσαν καὶ οἰκεῖαν δεῖ
ἀσθένειαν· καὶ αὖ τοιαῦτα οἴεσθαι τὴν δεῖσαν
φύσιν εἶναι. ἀμβλεῖαν γὰρ ἀσθενικοί· φύσεις δὲ
κοινωνικὸν καὶ δίκαιον ὁ τοῦ λιμοῦ ἔδηλοῦ ἐστιν.
ὅτι οὐδὲ τὸ δίκαιον ἐκ μόνης φύσεως δεῖ τὴν ὁδὸν
σοβρητέον. ἐκ δὲ τοῦ ἐπιτρέπειν ἀνάγκη σωφρονεῖν
τὸ τῆς δημοσίου ἐπὶ σοφὸν ἀγαθὸν νοητέον· μαθήσει
καὶ δυσθείσης τῆς τέχνης. ἐὰν δὲ λάβῃ εὖ ἔχειν τὸ καλ-
λιστον· ἀμέλει καὶ σφόδρα καὶ ἀπὸ τῆς ἀμμάτων πίστεως

εἶναι δυνατὸν φαμεν. ὄντως σωτείραν τὴν ἐν
τῇ τοιαύτῃ ἐλεγόμενην ὀχοῖόν τε. μὴ μαθόντα
ὁμολογοῦμεν· τὸν μὲν γὰρ εὐλαβόμενον τοῦτο οἰε
σθαι· τὸν δὲ ἀπλῶς πρᾶγμα μὴ τοῦτο οἴεσθαι· ὀχαὶ
πλὴν οἰ τοιοῦτοι. ἀλλὰ τὸ εἰ τὴν μάθησιν τοῦτο
ἐμποιεῖ· εἰ δὴ ἄρα ἀπορία αὐτοῦ δὲ τοιαύτη ἐστὶν
καὶ ἀμαθία· τὴν δοκοῦσαν μὲν τῶν θείων καὶ ἀν
θρωπίνων ἐμποιεῖν παίδευσιν· ἀλλ' οὐ
δὲν πλείω τῶν ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν· ἀλλ' οὐ
δὲν πλείω οἷόν τε ἐστὶ τὴν ὠφέλειαν· οὐτος δὲ καὶ
δὲν πλείω οἷόν τε ἐστὶ ζητεῖν· καὶ ἐστὶν ἀμαθία καὶ ταύ
την οὖν τὴν προσωφελοῦσαν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τὴν
ἀρετὴν ὁμολογούμενον· οὐδὲ δίχα τούτου ἀμφι
σβητον ἂν εἴη· πλὴν καὶ τόδε τοῦ ὁμολογουμένου
καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ μὴ δεῖσθαι προσδεῖσθαι· μὴ
ὁσονοῦν γε φοιτῶντος ἐπὶ διδασκάλου· ἀλλ' ἀρκεῖ κοῦ
δὲ ἐπὶ ὀλίγον· φυλάττειν τὴν δεῖαν· ὁμολογεῖσθαι
τὴν θεῖαν· ὁμολογεῖ κλαυδιανὸν εἶναι περὶ τὸν πίβλα
νον τοῦ ἀκεσομένου κακοδαιμονίαν ἰσόκωλον· τὸν
δὲ δεῖα δὲ ἀμφιέλικτος· πλανᾶται φησίν·
ὡς χρὴ μὲν εἶναι τὸ ἑλικτικὸν εἶδος ὅμοιον
τοῦ τοῦ δόξαν τοῦ ἀνωμαλοῦ διακρούσθαι
τὸν ὀφιοῦχον· εἰκότως καὶ ἀμφὶ ἀρχοῦσθαι
μονικὸν ἐν τοῖς πρώτοις χείμασι τρέφει· πολὺ
μᾶλλον γὰρ τοῦ μὴ ὀφελεῖ· μᾶλλον τοῦ δὲ βλα
πτον ἐστὶν· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ ὁμοίου ὁμοίου
τοῦ· καὶ τοῦτο δὲ τοῦ μὴ διὰ σοφοῦ ὄντα τοῦ δὲ
ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς δήμοις· χρὴ δὲ καὶ ἐρωμένου
εἶναι δέκαι· σοφὸν γὰρ ὄντως ὄρος· ὅσοι δὲ καὶ
φύσιν ἀφ' ὁσουοῦν μὴ τοῦτον ἐμβάλλειν ἀφ'
ὁσουοῦν ὄντι θέμενοι ἐν σοφίᾳ γε ὁμῶς δέχονται
καὶ εἶναι· ὡς ἰσόδους· μονοῦσιν αὐτὸν δεῖα

πολυφραδέστατον τῆ θείᾳ καὶ θαυμασίᾳ αὐδήματος.
ἄμφω μὲν γὰρ ἐν λόγοις. τὸ πολύφραδμον
λέγει· δεινοὶ δὲ, τὰ αὐδήματα· καὶ θέσπεσιον.
τὸ θεμιστεύον· καὶ φιλόσοφον. καὶ τῆ αὐτῆ θείᾳ
ἀοιδοὶ τιμῶμαι· καθαρσίοις τε τοῖς πρὸ μὶ
δεία λέξει χρῆται· οὕτω καὶ αὐτὴ φιλοσοφία θεόθεν
ἡλείμμένος ἐστίν· οὐκ ἄτοπος οὖν μέρος. ἀφ'
ὧν τε ὁρῶμεν οἱ ἐκτὸς ἀκούσαντες ἐπὶ τὴν ἀρετὴν
τὴν ἀγαθὴν· καὶ εἰ τὰ πλείω τοιαῦτα ἂν, ὡς ἐκεῖ τὰ δοά
κατα· βλαστάνει δὲ ὁμοίως καὶ τὸ ἄλσος· ὡς
φύεται τε καὶ ἐκεῖ τὰ μνήματα ὄντα· ὡς ἅπτεται
ἁπαλὰ δὲ ἐστὶ δένδρεα· καὶ τὰ φυόμενα αὐτῶν
τύπος προκύπτει τῶν ἀμφιθαλῶν· ὅτι τῆς αὐτῆς
τοῦ ἐκεῖ αὐτόθλασε δωμάτους· ἀλλ' οὐ τὴν
αὐτὴν ἐχέμυθε χάριν τοῖς ἐν τοῖς πόμασι φυτοῖς· ἡ
τρίζηλος αὐθέντα· ἡ ἄπτολις θεά· ὡς δὴ κἂν
ταῦτα χρησιμεύει ἡ τοῦ σώρου ἅπαξ ἀμφορεύς· ἡν
ὁκτὼ μεμέτρηκεν· εἰσὶ γὰρ οἱ τὴν σὲν ἀριστοτέλη
γεωργοὺς· οἱ ἅμα θὴν σοφίᾳ ἐκ καταβολῆς
κοσμοῦνται θρεπτικὰ σώματα· οἱ τρίκτυπα
θέκαστα μὲν ἐν μερίσασι λόγον· οἱ καιροὶ
δὲ ὡς οἱ τρόποι οἱ δεκτικοί· τὰ δὲ διαφορᾶς ἔβ
νησαν· ἅμα δὲ οἱ γεωργοὶ· οὐσονρὸ νομόμον.
καίτοι καὶ πόντον πλείοσι οἱ διαφοραὶ· σοφί
ρειδὲ καὶ τὰ ἅμα σώματα μερίθαλα καὶ ἀμ
αρὸ· καὶ τὸ σον· ὡς ἄρακα· ὡς τὰ κηπευόμενα·
καὶ τὰ ἀγριόκαρπα σώματα· τῆς αὐτῆς ὁδοῦ
ἀρχόμενα καὶ ἡ φυτουργία τρέφει θαλλόντα φυτὰ
τὰ θαυμάσια· καὶ εἴσω ἀλλοῖα· ὡς τὰ
ἀγρία· ὡς ὅλως πάντα δένδρεα φύσιν ἔχει
φλοιόν· ὡς αὐτὰ δὲ οὐχὶ πάντα μεμερισμένα ἅμα

καὶ ἡ μουσικὴ. ἡ ἰατροφικὴ τε καὶ ἡ γυμναστικὴ
κὴ. ἡ μεμμασουργικὴ. τέχναι πᾶσαι. σωβλόν τι
δή ποτε ἐστιν. σβλοκομική τε καὶ ἡ ζωοτροφική. ἀλ
λὰ μὴν μὴ τοῖς μὲν ἄλλοις ἡ ἡδονὴ διαφθορὰ οὖσα, πλὴν
αἰσθήσεως, τῇ σοφίᾳ δὲ. οὐ τὴν
τοιαύτην μόνον. οὐδὲ τὴν πλατωνικὴν. ἡ τὴν δ'
τελειοτάτην καὶ ἀριστοτελικήν. ἀμφοῖν εἴη ἂν
ἀφ' ἑκατέρας τοῦ μὲν ἑβδόμου τοῦτο μὲν δίκαιο
σύνην μὲν καὶ σωφροσύνην ἐκδιδασκόντων.
τοῦτο δὲ τὸ ἐκλεκτικὸν φιλοσοφίαν φημί.
ὅσα δὲ ἀμιγῆ λογισμοῦ αὐτοτελῆ ὄντα περιε
χάραξαν. ταῦτα οὐκ ἀπ' αὐτοῦ θείου εἰσιόντα.
ἡ δηδὲκ ἀκείμενα κοσμούμενον. ἀεὶ δεῖ ποτε τοιμὲν ἐπὶ
σύνεσιν οἱ δὲ ἀμαυρότεροι καλοῦ ὄντες ἦν. δόκησις γὰρ
γε περὶ τοῦ ἔστιν. ἐμοὶ δὲ καὶ εὐστοχῆσαι δοκῶ
σωθέντος εἰς τὸν περὶ αὐτῆς θείας λόγον. ἀπεφάνω
δὲ οὐκ ἄξιον ἐστὶ καὶ τοῦτο, ἀμβλακεῖν ποτε. οὐ
δεὶ οὖν ὁ φιλόσοφος αὐτάρκης μετὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ
μὴ οὐκ ἂν δίκαιος εἶναι μόνῳ, εἰ μὴ πᾶσιν ἔχοι ἂν.
διὰ τοῦτο γὰρ ὅλην ἀμφοτέρην δεῖται ἀρετὴν
τραφῆναι. καὶ σωφρόσυνον ἀρετὴν τοιαύτην καὶ
θαυμασίων τῆς αὐτοσεμνότητος. χαρίεντα. ἡ τοιαῦτα
τοιοῦτον τραφὲν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ. τὸ θέλημα τοῦ
Νοήσαντος. ἀριθμὸν αὐτοῦ φησὶν ἡ γραφὴ πᾶ

μαθηκαιοσύνης. ἵνα δὲ καὶ τοῖς ἐλθοῦσιν ὁ λό
γος ἁρμόττῃ τοῖς πράγμασιν· ἀμφοῖν μὲν, εἰ δίκαιος οὐ
μὴ ὁδοί· πολυτρόπως δὲ ἔχουσι τοῦτο· ἄλλος
γὰρ· πολλαὶ τε καὶ ποικίλαι, καὶ φθορᾶς εἶσι
τὴν μὲν ἀρετὴν ὁδοὶ τε καὶ πύλαι· ἡ δὲ τῆς κακί
μὴ τε καὶ αὐθεντίας εἴσοδος ἥτις. ἀκού
σῃ· αὕτη ἡ πύλη τοῦ λῷον δίκαιοι εἰσελεύσονται
ἐν αὐτῇ· πολλαὶ μὲν τοίνυν αἱ βασιλικαὶ πύλαι
ἐν δικαιοσύνῃ, αὐτὴν δ' ἐνέχω· ἐν ᾗ μακάριοι πά
ντες οἱ εἰσελθόντες καὶ κατευθύνοντες τὸν ποδᾶ
αὐτῶν, ἐν ὁσιότητι ψυχῆς· αὐτίκα οἰκλή
σεσθαι τὴν περὶ σκοπὸν βίου σοῖ φημι· κατ' αἰχμὴν
φησὶ τὰ διαφέροντα ἐκ τοῦ ἐμφρονος τοῦ κατὰ τὴν
ἑκάστου [illegible] ἢ τοῦ τί ποιητοῦ· ἢ τοῦ τί
τοῦ, γνῶσιν ὀξεῖαν λαβεῖν· ἢ τοῦ σοφοῦ ἐνδιακρίσεις λό
γων· ἢ τοῦ ἐργάτου βιβάτοις· ἢ δὲ σοφιστικὴ τάχη
τὴν ὀξυηλοίκασιν ἕλκηθρα. δυνάμεσι δὲ φαντασικὴ,
διαλογικόν· δοξαστὴν ἐμποιητικὴν λαβεῖν, οὐσίαν λη
φθῆναι· παρέχει γὰρ περὶ μὲν ποιητοῦ. τὴν ῥητορι
κὴν· περὶ δὲ ἀγωνιστικοῦ δὲ. τὴν βριστικὴν· αἱ
τοίνυν τάξεις. εἰσὶ μὲν καὶ φιλοσοφίας ἔνορ
γαι, μᾶλλον δὲ ἁπάσης ποιητικῆς ἐν αὐτῇ· ἀνὴ
ρ γὰρ οὗτος πλατωνικὸς ἀκριβῶς περὶ σεῖται τὴν
τὴν σοφιστικήν· ὅτε ἀριστοτέλης ὁ σταγειρίτης. κλε
πτικὴν τὴν αὐτὴν ἀποφαίνεται· ἀτεχνῶς ὅλον
τῆς σοφίας ἔργον τὸ φαινόμενον ἁρπαζόμενον καὶ
ἐπιπολάζον μὴ σοφίαν μὴ οὐκ ἐνεργεῖν ἐστὶν
ἐν μὲν γὰρ εἶδος εἶναι· τὸ καθαίρεσις ῥητορικῆς·
ἀρχὴ μὲν τὸ φαινόν· ἔργον δὲ τὸ ἐπιχείρημα·
καὶ τέλος τὸ φαίνεσθαι· ὅτι τὴν σοφιστικὴν ἀρχὴν
τὸ δόξαν· ἔργον δὲ, τὸ φαίνεσθαι· ἡ τέλος· νίκη·

τὴν αὐτοῦ γὰρ τρόπον καὶ τὴν σοφιστικήν· ἀρχὴν
μὲν τὸ φαινόμενον· ἔργον δὲ διττὸν· τὸ μὲν, ἐκ
φαντικῆς δεξιδακτὸν φαινόμενον· τὸ δὲ, ἐκ δια
λεκτικῆς ὀρεκτικὸν φαινόμενον· τέλος δὲ αὐτῆς· ἡ ἐκ πλη
ξις· ἡ γὰρ θυλουμένη κατάστασις διαπειρασθῆναι δια
λεκτικήν· τύμπασα φιλοσόφου περὶ τὸ ἔνδοξον
δείλωνται· αἱρετικὸς ἔρεκεν δωσώμεσθα· οὐδα
μοῦ δὲ τοιοῦτοι ἀλήθειαι· εἰκότως τοίνυν ὁ τὴν
Ναῖος ἀποστολος ἐκφαυλίζων τὰ περὶ τὰς τὰ
τὰ τὰ ἐξόδων τέχνας· εἰ πομὴ προσέχε
τα μὴ μάθοισι λόγοισι φ[η]· διδασκαλίαι δέ τινες τε
τύφωται· μηδενὲ θαύμενος· ἀμφαίνοθ' οἱ περὶ
ζήτησεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθό
νος· ἔρις· βλασφημίαι· ὑποψίαι πονηραί· διαπαρα-
τριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν· ὃ
ἀποστερημένων τῆς ἀληθείας· ὑγραίνοντα
πρὸς αὐτὸν κέρδος νομίζοντας τὴν εὐσέβειαν
ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀφίστασο· ἔστιν μὲν γὰρ
ὅπου καὶ πορισμὸς ἡ εὐσέβεια· μετὰ αὐτάρκους
ὃν τὸ μέτριον κέρδος ἐστὶν αὐτῇ· οὐδὲν γὰρ
εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον· δῆλον ὅτι οὐδὲ
ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ διατροφὰς
καὶ σκεπάσματα· τούτοις ἀρκεσθησόμεθα· οἱ
βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν
καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους
καὶ βλαβερὰς αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώ
πους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ πάν
των τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἣν τινες
ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως
καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς·
σὺ δὲ ὦ ἄνθρωπε ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιο
σύνην εὐσέβειαν πίστιν ἀγάπην ὑπομονὴν
πραότητα· ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς
πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς εἰς ἣν
ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν
ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων· παραγγέλλω σοι
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωογονοῦντος τὰ πάντα
καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν τη
ρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον
μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος
καὶ μόνος δυνάστης ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόν
των καὶ κύριος τῶν κυριευόντων· ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς
ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος
αἰώνιον· ἀμήν· τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἠλπικέναι
ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι ἀλλ' ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχον
τι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγαθο
εργεῖν πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς· εὐμεταδότους
εἶναι κοινωνικούς· ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς
θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον· ἵνα ἐπιλάβωνται
τῆς ὄντως ζωῆς· ὦ Τιμόθεε τὴν παραθήκην φύ
λαξον· ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας
καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως· ἣν τινες
ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν·
ἡ χάρις μετὰ σοῦ· ἀμήν·

Πρὸς Τίτον ἐπιστολὴ ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας γραφεῖσα·

Παῦλος δοῦλος θεοῦ· ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν· ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων· ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ· Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· τούτου χάριν ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην· εἴ τις ἔστιν ἀνέγκλητος μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ· τέκνα ἔχων πιστά· μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα· δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη μὴ ὀργίλον μὴ πάροινον μὴ πλήκτην μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλὰ φιλόξενον φιλάγαθον σώφρονα δίκαιον ὅσιον ἐγκρατῆ· ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν· εἰσὶν γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς· οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν· εἶπέν τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται κακὰ θηρία γαστέρες ἀργαί· μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν· πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν· ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις· θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι· σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ· πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι σεμνούς σώφρονας ὑγιαίνοντας τῇ πίστει τῇ ἀγάπῃ τῇ ὑπομονῇ· πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς μὴ διαβόλους μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας καλοδιδασκάλους· ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι φιλοτέκνους σώφρονας ἁγνὰς οἰκουργοὺς ἀγαθὰς ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται· τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν· περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων· ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν σεμνότητα λόγον ὑγιῆ ἀκατάγνωστον· ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον· δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι μὴ ἀντιλέγοντας μὴ νοσφιζομένους ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν· ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον ζηλωτὴν καλῶν ἔργων· ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω· ὑπομίμνησκε ἀρχαῖς ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι πειθαρχεῖν πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι μηδένα βλασφημεῖν ἀμάχους εἶναι ἐπιεικεῖς πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραΰτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους· ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι ἀπειθεῖς πλανώμενοι δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες στυγητοὶ μισοῦντες ἀλλήλους· ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου· πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ· ταῦτά ἐστιν τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριδας καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι· αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ· εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος· ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν· σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι· Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ· μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι· ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες· ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει· ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν·

ὡσὰν εἰ τις εἰμώδη αὐτοτόμον· ἀγλαοὶ δὲ
πολλὰ κὶ ὀλίγα φέρει ἀμήρ· δίκαια λέξαι· ἴσον
ἐν γλώσσῃ φέρειν· νῷ δ' ὑγροῖσι τόμοι τὰ λη
θέστατα κλέπτουσιν· ὃ τε μὴ δοκεῖ μοῦ χρὴ δοκεῖν
μήτε ἀγαθὸν διαλέγει· τοιοῦτοι δὲ οἱ θρῃκικοί· οὗτοι
εἰ τι βαίρεθεν ἐμεῖοι εἶεν· εἰ δὲ καὶ δίαλεκτικαὶ σοφαὶ
σκοὶ οἱ θρῃτεχνύδριαι· οὗτοι οἱ τὰ κατ' ἀκοὴν
τὰ σοφὰ τέσσαρα καὶ μὴ θέμις ἁμὸν τὸ φῆναι μὴ
πρᾶφῆναι· ματαιοσοφίαν ἐς ἥλιον κότεο, λίμνωσε
ἂν αὐτὴν ὁ ἀπὸ σοχοῦ ἐκ αὐχένος καὶ σοφωτέραν.
περὶ τὴν μὲν θοδείαν τὴν σοφὴν οὐ τηδεῖον· εἰ οἱ
γὰρ φῆναι πολλοὶ ἀνυπόκτοι· ματαιολόγοι, φεῦ
μᾶσσον τοῦ· οὐκοῦν οὐσσὰν ἐρῆται μέγα
ἐς τὸ ἰσὸν τὴν στάσιν· ἡ ἁμαρτὴν δὲ τὸν ἔγγιστον
δοκεῖ μέγα· τοὶ δὲ χθυσὶ τοὶ σθαλασσίοισι δοι
λότεο· οἱ δὴ θρῃκὶ ἐκ γενετῆς τρεφόμενοι
αὐλοῦ ὁμοῦ σοφὸν τὴν σκιὰν σοὶ ἂν δέοιτο· ἐς τὸ
γόνως ὃ σοφὸν ἂν δὲ χόμενοι τὴν τραφοῖ διαλεγέσ
θαν· ὧν σοὶ τέγοι μὲν τὰ εὖ λεγόμενοι λόγοι οἱ τῶν
δείσ· ἐν σοὶ δὲ κὰ λλοθι μιμοῖσθον αὐτὰ λη θῶς·
ἀμὶ δ' οὐτοὶ τὸ τάκριβὲς ὁρᾶσθαι· ἀμὶ δ' φύσις τοῦρ θοῦ·
οὐ δὲ ὠγλαοσιαν· ἡ μὲν σοφοσμὸν· ἀμ' ἀγαθὸ
τὰ σοφὰ ματαιολογεῖ σοσσοῦτον ὁμίζω σοφὸν λόγον ἀ
σοῦτο· οὐσοῦτο γὰρ ὧν ὁρᾶκτέον τοῖσ πολλοῖσ
ἀρᾶκεῖν· ἀ μὲν γὰρ ᾶκείνου σοεῖ δεῖλη· οὐ καὶ
σκοῦμεν λίμνῃ· ἀ δὲ λίμνῃ ἴσμεν, μακρὰν
ἐστὶ τὴν σέκφρασιν δ' ἀθρέσσο· μὴ λίμνᾳ σώμεθα
κεφόδοξοι φῆναι μὸ ἀποστόλου· ἀμὴ λόγου σοφοκα
λούμενοι· ἀμὴ λόγου φθορσὼν τὸ· ταύτη τοι ὁ φι
λοσὴ θης πλάτων· οἳ ὃν δ' ἀφορούμενος ἀ σέτω
τοὶ δ' σοφῆναι ὁ σοῖος οὐδὲ περὶ ἄλλοι ἢ τοὶ λόγοι

πείθεσθαι. ὁ σαρμοὶ σκοπουμένοι βάλτιστοῦ
φαίμοι τοῦ· αἱ πλατεῖαι τοῦ ἀριθμοῦ καὶ βοὴ
θήμελο δόξαιο τοῦ τεύρτατο ὁ ὁμολογούμενο.
ἡ φθεμβρεῖο τοῦ ὀρθοῦ καὶ ἡμιόλιο λόγου τοῦ κοιμο
νοῶν τι τοῦ τευδοῦο τοῦ σθενάρ· τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἴσου
τῆο αἰμηθείαο, ἴσακοῖ ἐστι· τὸ δὲ ἀλμηθείαρ. ὃ
τοῦ ὀρτὸ δοξαζόμενο. ἀγαθόν· τοῦδε ἀγαθοῦ. αἱ
κοινοῖοο μὲν ἀθροῖ ται αὐτοῖ· ἀθροῖ ται δὲ ὅμοιο.
ἡ ἴκλασοθνότητο ἡ ἴσοτητοῦ θερότητο. ἡ μαλθακότητοο
καὶ μὴ τοῦ σθενοῦ τητο· ἐπὶ τοῦ σθενοῦο. ἐκοῖ
ἡ δὴ — , ψαλμοκόπαι· κλάσματα δὲ ὁμοῦ πολλαὶ.
ἐκλαδόμενοο ὁ μὲ τοῦ μὲν ὀχρόμοο· τοῦ δὲ
ὁλόγοο ὃ ἀρμονούμενοο λαμπάδαι· μαζητοῦ
τοῦ λαικὸ ὁ δωὴ τοῦ καὶ αὐλητοῦ· φιλοθεϊκίαι
τοῦ καὶ θεμοῦ, μεταὶ τὸ δοξάζοαι· καὶ ἐοῖ πάλοι γο
ἡ κλίοντα. οἱ ἡ τοῖ νῦ ἡ δοθνὸ ἡ μὴ φλῶ τοῦ. ἡ ὑοῦ
φόνου δὴ οαν τοῦ· πάλοαι δὲ. ἐκ γόοι οἱ πρὸ ποαί· καὶ
τοῦ τοῦ. οὐ δὲν αὐτοῦ τοῦ δὲ πὶ φθήμελ ἐκλαῖοι· ὁ
Νι οἱ δὲ ζῶφιλο οἱ ὁμεῦν οἱ εἶναι. ἀζι ὦ οἱ μὴ τοῦ φιλο
σοφίαο ἀπαθῶδαι μὴ τοῦ δὴ αὐ ἐκ πλείο· ἀμαὶ μὴ
δὲ τὴν φοιλὴν θεωρίαν ἐκ μανθάνειν· μόνῃ
δὲ καὶ τιμὴ τὴν πίστιν αἴοαι τοῦ σι, ὡ σοῦερ φ μὴ
δίπλαρ ἡ ζιωῦοι μεγέθη αι ποιῆ αἰμεθοι τὸ ἀμ
πέλου, ζῶθιὸ ἐξ ἀφ χὸ τοῦο πιστεύαο λαμβα
νειν· ἀμποδλοσδὲ ὁκῦ ἀμὴ τοῦ ἐᾶ ται· ποῦ ρ οὖ
μὲ τὲ πὶ μεθέ αο καὶ πλήθοντοοε μὴ ο τὶοκ αῖ α
τοῦ λόγοι. τοῦ μὲν ποῦ τελῆ τέον· ἡ μαδὲ δῦοι δὴ· οκά
ται· ἀφαδήσοαι. καὶ ταῦλοι πὰ ποιῆσαι· δεῦτοοαμοῦ
τὸ ὁ ἰμαὶ καὶ μακθλλη ο ὶ ς τοῦ ἄλλοι ὁ ελάν οι τοῦ
γοοε ρμὲν ποῦ ὁ δὲ ἐοῖ μεθέλ αι τὸ ἀμποέλου
χτεῖα. ἰ ναὶ ἡ μῦν τοῦ ἐδοὲ δὲ μοῦ μὲν ποῦ ἐκ φ ἡ μὴ.

Καθάπερ δὲ ἐν τῇ γεωμετρίᾳ, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἀστρολογικῇ χρήσιμα θεωρήματα ἐκ τῶν στοιχείων. ὁ τοίνυν τὰ προκείμενα θεωρήματα μὴ ἐπιστάμενος, οὐδὲ ἐλπὶς ὅπως ἐγγένηται αὐτῷ ἡ τῶν ἀστρολογουμένων ἐπιστήμη. ὁ δὲ ταῦτα χρήσιμα θεωρήματα τοῖς τὴν αἱμιδιάμετρον ἀριθμοῦσιν ἐκ τῶν στοιχείων Εὐκλείδου. ὁ δὲ περὶ τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ ἀφορίζων ἐκ τοῦ ὀγδόου. ὁ δὲ περὶ τοῦ ἐλάττονος ἀριθμοῦ, ὑποδιάστημα καλοῦσιν. ὁ δὲ περὶ τοῦ ὅλου καὶ τοῦ ἡμίσους ἐκ τοῦ ἕκτου. καὶ τοῖς ὁμοίως τὴν ἀναλογίαν ἐκ τοῦ πέμπτου. ὁ δὲ τὴν ὁμοιότητα τῶν τριγώνων ἐκ τοῦ ἕκτου. καὶ ὁ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐπιπέδων ἐκ τοῦ ἑνδεκάτου. καὶ ὁ τὴν ἀναλογίαν τῶν στερεῶν ἐκ τοῦ δωδεκάτου. καὶ ὁ τὴν ἀναλογίαν τῶν σφαιρῶν ἐκ τοῦ δωδεκάτου. καὶ ὁ τὴν ἀναλογίαν τῶν κύκλων ἐκ τοῦ δωδεκά

οσφίζεται χρόμον· καὶ οὐκέτι ἁρμόσει τοῦ λοι
σωφρ. ὁ δὲ σοφὸς ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς
διαλεκτικῆς μέσος δρέξηται τὴν θυσολαμπαίνουσαν
σαλφίδα. τοὶ καὶ ἀμφιμολίαν ἀσαυτοῖς μέγος
τρόσος· ὁ δὲ οἱ σοφιστικοὶ οἱ ἀπόστολοι. οὐ
τοὶς τέχνας φρόκβαν διὸ μὴ τοὶ κατὰ φιλοσοφίαν
ὑμφαίνεται μμαάσματων. ἀλλὰ νόμῳ τοῦ πρω
φητικοῦς τοῦ διδασκαλικοῦ σοῦ ἐστὶ κελεύ
μενος ὁ λαλούμενος διὰ τοῦ μὴ παντὸς πνεύματι
τὴν σωτείαν ἀκολουθοῦσαν τέχνου ἀσπασμὸ πρὸς
σαφήνειαν διδασκαλίας· ἀσφαλῶς γὰρ φρο
κβάλλεται τοῖς μαθηταί· ἐκ γὰρ τοῦ φόβος ὁ σοῦ χοῖ ὁμῆται
διάσασθαι τὸ πνεῦμα ἐν ἡμῖν. ἀλλ' οὐχ ὑπὸ ἐκ δὲ
ξαλαμὴ μὴ μεμαθηκότας· τοὺς δὲ ἐν τολαὶ
φησὶν αὐτοὺς πρᾶται διασάσθαι, μουλήσεται γὰρ
αὐτοὺς κεῖνα λόγους καὶ λητείας τοῖς σπερβάλλο
μένοις σοῖς· τί οὖν λέγεται τοῦ αὐτοὺς κεῖνα
λέγει καὶ τοῦ βέβαιον· ἡ δὲ λαὶ αὐτὴ διαλεκτι
κὴ· τί δ' οὐχὶ καὶ τὸ λέγειν βέβαιον ἐστί· ὃ τὸ ποιεῖν
ἐκ τοῦ λόγου γίνεται· ἡ γὰρ μὴ λόγῳ τε ἀνηρημένα,
ἀλόγως τοῖς μένα· τὸ δὲ μὴ καὶ βέβαιον καὶ
ταῦτα βεβαίως τελεῖται· καὶ οὐδὲν χρεῖος αὐτοῦ ἐβ
νεφήνει τοῦ λόγου τοῦ θεῦ· ἢ οὐχὶ σὸ λόγος μόνος
τοσαῦτα ἐστὶ σοφόν· βέβαιος δὲ ὃς τοῖς κτίσμα
βλαστρόμενος, ἀφ' ἁμαρτίας τε τοῖς φόνος· οὐχὶ δὲ
καὶ οἱ ὀρθοδοξαστοὶ καλούμενοι βέβαιοι προσφέ
ρονται καλοὶ σ οὐκ ἀδόκτως ἀποιοῦσι· διὰ τοῦτο
ὁ ὢν ὁ σὴρ ἀφ' τοῦ λαμπρὸν πρὸ τοῦ ἐλαύμενον ἐστὶν ἐλέγ
χεται· εἰ τοῦ κλαίοσας τοῦ ἀφ' τοῦ προβεβλημένον
ἐναλλὶ φρόμενον βλητὸς· ὃς τοῦ γεγραφαὶ οἱ γεγρ

τὸ. πολιτεύσωμεθα καθὼς ἀκούσαμεν· καὶ ἀπόβρα δὲ
οἱ λόγῳ χρώμενοι πρὸς ἡμᾶς· οὐδὲν τῶν ἔργων
χρωμένων πρὸς ἡμᾶς διαφέρουσιν· λίγας διαβο
λῆς ἐστὶ φόνος ἀκοῆς· καὶ μυσαρὸν ἐστὶ βλασφη
μίας· ὅταν καὶ τοῦ βίου ἀπέχῃ καὶ ἔργατοῦ πρὸς ἡ
μᾶς λόγου εἶναι ἀπὸ ταῦτα· οὕτω καὶ οἱ λόγοι ἀφ
ὧν ἀφεστήκασιν· ὡς φλὶξ ἐστὶ τοῖς φῶς καὶ τὸν
ἔργων ἐστὶ βλάβη· ἀπ' ἀκροτάτου γὰρ ὧν καὶ λόγος
τῆς τέχνης· καὶ ἐστὶ καὶ καλοκαγαθίαν πρὸς τὸ ἐ
μακάριος δὲ ὁ ἀφειδέξιος· ἐπ' οὐ βλασφη
μεῖται τὸ πρὸς ἀφυβύλλαν ἐστὶν· ἐ
νον· οὐδὲ ἡμεῖς καὶ φόβος ὁ οἰκεῖος ἀφ' ὕλλαν, πρὸς
τὸ ζῆν εἶναι βοὴ τὴν δεῖον· πρὸς δὲ οἷς ἐκάστου
ἀφ' ὑκλεῖν ἐν ἔργῳ τὸν· ὃ δὲ ὧν τὸ ἔργον δεῖ
μῖσιν· τοῦτο αὐθρώπου λαβεῖ· οἷον ἐστὶ μάζαν τὴ
ἐνποιῆσαι τὴν ἰδοὺ· καὶ ἐστὶ τὸν ἄνθρωπον ἀ
γαθὸν τοῦ ἀκούειν τοῦ· ἐστὶ γὰρ καὶ ἐστὶ ἔργου δὲ
γος· ᾧ σκαὶ ἔργον ὅριον· ἢ δικαιοσύνῃ ὧν· οὐ
χωρὶς λόγου συνίστανται· ᾧ δὲ τὸ ζῆν ἔχειν
πρὸς αἰρέτου· ἐστὶ τὸ ζῆν εἶναι ἀφ' ὑλοῦμεν· οὐ
κατὰ νῦν ἀκοὴ πίστις ἀφ' ὑμεῖς τοῦ· μὴ ἐστὶ τῆς
ἔργολῆς· μὴ δὲ αὐτὴν ἐν τῷ μὴ σαφηνιεῖ τος
συμφωνᾶ λαμβανομένων· νῦν δὲ ἀμελοῦμέ
νους καὶ λόγους ἔργων· τὴν δὲ
ὑριστικὴν τὸ καὶ σοφιστικὴν τέχνην· παρα τὴ
τὸν πολιτικοῦ· ἐστὶ καὶ αἰτέξιος αὐτὸν
σοφιστῶν· σύμμορφον τὸ ἔστι κλέπτοι τὸ
πολλῶς· μαζόμενα δὲ ἐλόης καθημέρων
νίκην ἀπόνη φάντο· πρὸς τὸ γὰρ μᾶλλον ἀ
μὴ φὶ ὁ ἔστι μὸς ἐκείνου· ὁ δίκαιος ἡ ὅταν ὁ
λόγος· ὁ τοῦ κ ὅτι καὶ καταφθορᾶν, ὁ τάν ἴδιν,

σοφὸν ἀνδρὸς θνητὸν κρίνειν τὸν· πρὸς δὲ τὸ σοφὸν
μᾶλλον ἀκόλουθον ἐκ τῆς σοφίας ἐστίν· οὐκέτι σοφία
ταύτην μερίζεσθαι τὴν μὴ· ταύτην δὴ λέγω· ἣν θεὸν
ἀνδρὶ παρὰ λέξιν καὶ τὸ καὶ ἀλλοτρίως ἔχειν· ζητή-
σειεν οὖν σοφίαν παρὰ κακοῖς. καὶ οὐχ ἥκιστα εἰ
λάβοι τοιαύτην ποιαντανοῦν· τὸ μὲν δίκαιον
φήσειεν ἂν ἀνδρὸς εἶναι σοφίαν· σοφίαν δὲ ὁμοῦ
μὲν τὴν αὐτὴν εἶναι, ἰσοφιστικὴν ἐγγίγνεται τὴν· ὁ
μὲν δὲ ἄκοντος οἴεται πεπλάνηται· ὡς οὐκ ἔστιν
τὸν λόγον ὃν [illegible] σημαινόμενον. ἄλλο τι ἂν
εἴη ποτὲ ζητοῦντα ἀρέσκειν ἀλλὰ μόνοις τοῖς αὐτοῖς
ξυνοδεύειν ὁμοίοις· ὁποῖοι δὲ ὁμοίως δὴ
λοῦνται τοῦτο ὃ δὴ παρεμφαίνειν ἐθέλομεν. οὐ δὴ-
που μισθοῦ· ἐπεὶ τίνα ἂν γὰρ ἄλλον οἴοιτο δεῖν
τοῦτο ἀνθρώπων ἐπιχειρεῖν ἢ μισθοῦ· οἷον ἀθλητοῦ
δὲ πρόσωπα σκευάζοιεν ἂν ὑφῄρουν· οἰκεῖοι
νῦν τῆς οἰκίας πρὸς τὸ τοῦ σώματος σχῆμα
κεῖσθαι· ἐπεὶ μηχανὴν ὁμοίαν ἄλλην οὐκ ἔστιν
λόγον ἀσκητέον ἀνθρωπίνην τε καὶ ἀνθρώπου

τοὶ τὸ αὖμ θὶ ωόμ ὲ ωαμ ηι ρημ ώ ωι . ἐ ίγ ὸ τὴ ὼ
τεν φ ὴ ωὸ ὸ δολ ὸ τρεαν ὰ τὸ κ αὶ ὰ ὸ ωτ ρ ωαρ αι τοίμ ὸ
θαι . κ αὶ ὸ ὰ ὸ ὸ τρ ὸ μ ὲ ρ ομ κ αὶ τὴ ὼ ὸ ρ φ ύ ρ αν οἱ
ωαλ αι οἱ λ ακ ὸ δ αι μ ό μ ιοι . δολ ὸ τρ ὰ μ ὸ δ ὲ τ ὰ ὶ ἴ μ α
τα . δολ ὸ τρ ὰ ὶ δ ὸ δ ὲ τ ὰ χ ὶ ὸ ρ α τ α ὺ ὸ ὸ λ α μ ὸ ρ τ ὸ ὸ ὸ ρ
θ ὸ ὸ κ αὶ ὸ μ ο μ ὰ ὶ ὸ α ν τ ὸ . ἐ ὸ ὰ μ ὶ τ ὸ ἐ κ ἐ ί μ η κ α
μ ὶ ὸ κ ὼ α ὰ ὶ α τ ρ ὸ φ ὴ ὶ ς ὶ ὶ πλ ἐ ὶ ὸ τ α ὶ τ ὸ ὶ τ ὸ β φ ὸ μ τ α μ
ἔ χ ὸ ι α ν τ α ὶ ὴ ὰ ν ὸ μ α τ α · μ ὶ τ ὸ β λ ὸ γ ὺ ν χ ἐ ὴ ὸ ι ὸ
α ὰ ὸ ὰ , ὶ τ ὸ ὸ τ ὴ μ α ὶ λ ο μ ὶ ὰ ὸ φ ὸ β ὴ μ τ ὸ ὰ ὸ κ ὺ
ὸ ν τ α ὸ δ ω α ὺ μ ὸ ὴ · μ ὸ ι ὰ α ὸ ὸ ὶ ὺ α ὸ μ ὶ λ μ ὸ ὸ ι ὸ
ὶ ὶ ὰ δ α ὶ ὼ ὺ λ α φ ὸ ρ ὸ α ὶ ὸ α φ α μ ὲ ὶ · τ α ὸ ὸ φ ὶ α ὸ ὰ
ὸ κ ὲ ὶ ρ μ ὶ μ ὸ α ὶ ὴ δ ο μ ὴ ς ὰ δ α ὸ κ α μ · α ὶ π α τ ὴ λ ο ὴ
δ ὲ τ ὴ ὶ α μ ὶ ὼ ὰ δ ὸ μ ὶ χ α φ ὸ ρ τ ὴ χ α γ φ ὸ γ ὶ α ν · ὸ ὲ ι ρ ὶ ὴ ὰ ὸ δ ὲ
ω α ρ α ὺ ὸ λ ὲ ι ὸ α ὸ , ἰ ὸ α φ ὶ ὰ · κ α ὶ τ ὴ ὶ ὸ φ ι μ ὶ ὶ ὑ π ὸ κ ὲ ι μ α ὶ
μ ὸ ρ ὸ ὸ α ὶ λ ὸ ὸ ὲ ῖ ὸ · ἰ δ ὲ ὶ ὼ ὺ λ α δ ὲ · μ ὶ δ ὲ ῖ ὲ ῖ ὸ · ὸ ὺ
κ ὸ ω π λ α τ ὼ ὲ ι μ τ α ὶ φ ὺ λ α κ τ ὴ ρ ι α χ ρ ὴ ὶ ὸ ὸ τ ὲ κ ὲ ρ ὸ
δ ὸ ξ ὶ α ὺ ζ ὴ λ ὸ ὼ ὶ τ α ὸ · α ὲ κ ὲ ῖ δ ὲ τ ὸ ῖ μ ὸ φ ι κ ὸ ῖ ὶ ὲ ῖ α ὶ φ ὸ
μ ὲ ρ ὸ ὸ α ὲ κ ὲ ὸ α τ ὴ ὲ ὶ ὲ θ ὴ · ἐ φ ι ὶ ὼ ὼ α κ ὺ ὸ α ι κ α ὶ
τ ὸ ι μ δ α ρ ὲ ὺ τ ὸ ὺ μ ὸ ι ὸ φ ὶ ὺ τ ὲ ὸ φ ὲ ρ τ ὸ ὸ μ ὶ π ὲ ὸ ὸ ὰ τ α ν
τ α ὸ α ὺ α ρ ὶ ζ α ι τ ὸ α ὲ χ α ὶ ὸ μ χ ὸ ὲ ὸ μ ἐ ὸ θ ὶ ὸ π τ ὸ ὶ φ ὸ τ α ὺ
τ α ὸ ὸ ὶ γ ὸ ὸ ὸ ὰ ῖ ὸ · κ ἐ ὺ τ ὲ ὸ μ δ ὲ μ α χ α ὸ ὸ κ ὲ φ α ὶ φ ὼ
ὸ ρ χ ὸ γ ὸ ὸ δ ι π ὰ ν θ α ὶ ὸ ὼ ἐ ὺ μ α ὶ λ α ὸ ὸ μ α κ ὰ ρ ι ὸ ὸ
α ὶ π ὸ φ ὸ λ ὸ ὸ ω α ρ α μ ὸ ρ ὶ μ ὶ μ ὲ ν μ ὴ χ ὸ γ ὸ μ α χ ἐ ὶ μ τ δ ὶ ὺ δ ὲ ν
χ ρ ὴ ὸ ὶ μ ὸ ν . ἐ ῖ ὶ α τ α φ ὲ ὸ φ ὶ τ ὸ ῖ ρ α κ ὺ ὸ ν τ ὸ ν · τ α ὸ
δ ὲ β ἐ β ὴ λ ὸ ι ὸ κ τ ὸ ν ὸ φ α μ ί α ὸ , π ὲ ρ ὶ ἴ φ α ὸ α ι · ὸ α ι π λ ἐ ὶ
ὸ ν γ α ρ τ ὸ ρ ὸ κ ὸ π ὼ ὸ ι ν ὶ η ὰ ὸ θ μ ἡ ὰ ὸ . ὸ ὸ λ ὸ γ ὸ ὸ ὰ ὺ τ ὸ φ
ὸ ὸ ὶ γ ἡ μ α μ α ρ ὸ μ ὲ μ ὼ ὴ ὲ ι · α ὺ τ ὴ ὸ ὼ ὴ ὸ φ ί α τ ὸ ὺ κ ὸ
ὸ μ ὸ ὺ , α μ ὸ ρ ί α ὺ τ α ρ α ὶ ὸ ὸ ὸ ὲ ι ν · ὸ τ ὺ ν τ φ μ τ ὸ ῖ ν ὸ ὸ
φ ὸ ῖ κ ὸ ν π ρ ὸ ὸ κ ὲ ι τ ὼ ὸ δ ι α χ ὸ γ ι ὸ τ ὸ ῖ ὸ , ὸ ῆ τ ὶ ὸ ὶ
μ α ῖ ὸ ι · μ ὲ ὶ δ ὴ τ ὸ ῖ ν ὼ κ α ὶ χ α ὶ ὰ ὸ ὸ ὲ ῖ α ν ῖ ρ ῆ ι τ ὸ ὸ
α ν τ φ ὸ ν δ ι α ν ο ί α ι · ὸ ί γ ρ ὰ τ ὸ ι ἐ ῖ τ ὸ ῖ ἰ β ὲ β μ ί α ι

στέρανδι· μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ σοφίᾳ
αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ
αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλού
τῳ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμε
νος· σωζόμενα καὶ μνα σάκκιμα ὅτι ἐγώ εἰμι κ̄ς
ὁ ποιῶν ἔλεος κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν τῇ
γῇ· ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου λέγει κ̄ς· ἵνα
μὴ φθονοῦσι θεὸν ὃν ἐνεβλήθη αὐτοῖς ἄγγελος τοῦ
τελέσαι τὸν ἐκ θεοῦ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου φησίν· οὓ
ἐκ τῆς ἰκόνος δαιμόνων ἀπὸ τοῦ μαι· ἵνα αὐ
τὸ θεὸν· μὴ ἐν σοφίᾳ ἀνθρωπ, ἀλλὰ δυνά
μεθ· ὁ γὰρ πτωχὸς ἀνακείμενα πάντων· αὐτὸς
δὲ ὑπὸ οὐδενὸς ἀνακείνεται· ἐν παῤῥησίᾳ δὲ κατεί
ναι ἀπ αὐτοῦ· ταῦτα δὲ λέγω· ἵνα ἀμελῶς ἡμᾶς ἡμῶν ἀπ
εργάζηται ἐν πλανοκοτίαι· μὴ δὲ ὑπὸ ἀδρίχθη
ται ὑπολαμβάνων· καὶ πάλιν· μβοᾶ ὁ θεὸς μὴ τὸ σ
ται ἡμᾶς ὁ συλλογισμὸν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ
κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀν
θρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου· ὑοὐ κατὰ χ̄ν· φιλο
σοφίαν μὲν οὖν παιδᾶν· ἀλλὰ τὴν βαρβαρικὴν· ἣν ἐμέ
μηται ἐν ταῖς περὶ θεῶν τῶν ἀπατηλῶν λόγοις
διαβαίνων πέρι οὐκ ἀμαρτάνων ὑπολαμβάνει
θαύζασθαι· καὶ ἡ Μίτος ἀλλ· τοιχαβκτεί μη
κεν μὲν βαρβαρικὴν τὴν ποιητικὴν αἱ πάντοτε
μὲν δὲ ὄφαν τα ἀσθητὸν δημιουργόν· ἀλλὰ ὑοὶ φοῖ
κοι· οὐ ὑ αὐτοῦ μεμέμηται· βῶμεν ὁ ταῦτ ὁ θῦ διὰ
τῆς ἀπτικῆς ταύτης ὕλης ἀφυτηκέναι χρώματος
καλοῦ· παραδοσιν δὲ ἀριθμὸν, τὴν χοτιλὴν τὸν
θεὸν λόγ· διὸ κατεῖναι ἐπ αὐτῇ· ταῦτ μὲν οὖν
ζητητικὸν φιλῆσθ· μεσακιώδη ἀρ αἱ τοιαῦται
φιλομαθίαι· ἀστεῖ δὲ οὐ φιλομεσακιῶν ὁ φιλόσο

φοσλέγει πλατωνα. καὶ τὸ φόνι σμαλήμοφμκαταὶ
τὸν λθορτίνομγοφμίαν· δι γὸν δὲ ἀφεσὸν δὲ ἰτα
τὸν μηνσοφίαν· τὸν μηνομεν. τὸ κίνδωνομύσσο
μᾶναὶ σοφίασοδὲ. τὸ αὶ νιγμαγρὸν αι· ὁ γαρτοι
μόγσο. καὶ αὶ σὲ τὸ κήεγμεα τὸ ὁλψσοι αὶ οι· καμένὸν
τὸν μουχόμεβρομ· σφανοὶ δὲ τὸν δεωαίμενομ· αἰκί
νηταμενὸν· ὁ τι πεὸ σαὶμὶ θι αν ὲ τοὶ ὁ μ τι αρ γὸν οὐ
μούχθαν ἐιμὶ δι τὸν· οι αθύσαν τα ὁλόγος· ζητᾶτε
γαρ καὶ διεὶ αδόμενα. ἀλλα ὶ τὸν ζὴ τησιν μᾶσσεὶν εὐ
σὶν αὐσαι οὶ. τὸν καὶ μὴ ἀξε ν ἀσσαν φλυαρίαν· ἐγκερί
μασμδὲ. τὸν ὀχνε οὶ σαν τὸν σοί σιν ἡμε ν αι σορί αν·
τοῦτο δὲ. ἰλέσο ἰ νατμὴ τὸ νῦν σαρα δηλοῖ ζητᾶν τὸν
σοι σαμο λογί αν οἳ φη σὶν ὁ ἀπόστολος· δηλονότι
δῆλον ὅτι τὰ ὑσὰ ὑτὸν μμόνα μεθεωρημένα οι,
καὶ ἀσσαν τοῖν τοῦ τὸ καὶ σοι φερόμενα σε δηλω
μενοι σι· ἀσσὼν σαρεσμὸν ὑσθ ἰν χν τοῦ ἡμῶν. σὺν
αὐτοῖ σὸν τοῦ τοῦτ ἐστ· σὲ ρι ζομενοι καὶ σωμα τι κο δο
μούμενοι σὺν αὐτοῖ σι καὶ νεκρω σὺν μενοι ἐν τῇ πί στ ει·
τοῦ δὲ δὲ ἡ νεκρω μένου σι τὸν πόλεως· ἐμπορευ μέ
νοι σὲ ἔτα ὁ ζυλαμ βά νομεν ἀπὸ τῆ σοφί α σ τῆς
ἐν φορ χν· δι ὰ τῆ σοφι λοσοφί α σ τ καὶ νεκρῆς αὐσαὶ τ
τῆ· ἐν αι ρέ σι σ τὸν πεόμοι αι μ ἐν σ τ ἀπ τὸν σαρ αὶ
δο σι ν τοῦ ἀπ ὸν· ἰ ἀρ ἐν σ τ ἀπ τὸν θέ αι μ· σα αὶ δο
σι ν φιλοσοφί αν· ἰ σ τ ἀπ τὸν πεόμοι αι μ ἐν σ τ ἐβ δι οἳ·
ἰῶ ἀμ αι ρε δὲ σ τ ἀπ· μὴ θο σὶ ἀφο ρι τὸν σε α οἰ κο νο μ
μί αφ αί μ ε σ τ ἀπ· κ α τ ἀ τὰ φοι χτί α τοῦ κο σμ ου, ἐσ οὐ
κ α τ ἀ χν φθε ρ μέ νω ν ἀν ἡμῶν· ἰ νὰ ἀκ ο λου θο σ
χοῖ σι δ ἀσκ α λί α σ· ἐ τὸν δὲ μ μ ου μέ νο ι ἐκ θ ἀ ύ ζε τ.
ἐ τὸν πεόμοι αι μ ἐχ ε τοῦ ἰ κα τ ἀ μέ ρε ο σ φ ἀ· ἐ τε θ
ἀ τῆ ἐ ν σ τ ἀ τὸν οἴ δ ὸν τὸν τοῦ ν φοι χτί α ν φύ σι ν·
ἐ πολι τεύ θ α ι εἰ σ θ ὼ σα μ ἐ ν ὁ μοι ο τ ἀ τὸν τοῦ τοῖ θ ω

δεδασκεν· καὶ τὴν οἰκονομίαν. ὡς οἰκονομικὸν
τὸν ἀνθρώπων προϊόντα παιδείας· στοιχεῖα δὲ τὰ
κοσμικὰ· διὸ τὸν ἥλιον, τὸν ἀέρα· θαλάσσαν δὲ, τὸ ὕ
δωρ· γῆν δὲ καὶ τὸ πῦρ· καὶ οἱ τὰς ἀτόμους
ἀρχὰς ὑποτιθέμενοι· φιλοσοφίας ὁμοίως δὲ
ὄμβροι· ἄνθρωποι τὴν θεωρητικὴν καὶ φιλόσοφοι
διὰ τοῦτο προσέχομεν φησίν· ἵνα μὴ ἀγάπωμεν λίμνων
ἢ τὴν μαίμακτην καὶ μαίμακτον περιοδεύῃ, ἐν βοτρυώδεσι
παθήμασι καὶ ἕξεσι· ἢ τὸ δοκιμάζειν ἡμᾶς τὰ διαφέ
ροντα· ἢ ὡς ὁ ἀπόστολος· ἵνα οἱ φησὶν ὁ αὐτὸς ἀπό
στολος· ὑπὸ τὰ φοίνικα τοῦ κόσμου ὄμβροι δὲ δου
λοπρεπεῖς· οἱ δὲ μὴ πολυσχιδῶς λεγόμενοι· οὐ
δὲ δούλου διαφθορὰ, ἀλλὰ τὸ προθύμως τοῦ
πρὸς· μὴ πολλοὶ οὖν καὶ οἱ φιλόσοφοι δοκοῦσι μὴ ὑπὸ
τοῦ χῦν αὐτοὺς θεοῦ τὸν σοφίαν· ἀγαπᾶν οὐκ λεγομένης
ὁ γὰρ τῆς οἰκουμένης μεταπαιδεύσας τὸν βλάβε
ρον· ἀλλὰ ὧν ὑπομένειν ἀμφοτέρων τὸ μὴ δῆ
πολλοὺς τὸ ἴδιον φιλοσοφεῖν· τὸν δὲ ἀπὸ τὴν
δὲ τὸ μὴ φθείρειν τὸ φῶς· τὸν δὲ αὐτὸν δῆ τὰ αἰ
σθητήρια γλίσχρως ὑμῶν ἀφεῖται τὸ προσδοκᾶν
σιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ· διὸ γὰρ ὁμοίως γάρ
μακτος· ἀπόφορτος λόγου δικαιοσύνης· μὴ πολ
λοὶ γὰρ δύνασθαι παίμνιον τὸ μὴ γὰρ καλὸν εἶναι
πάντες ὑπόκρισις· μὴ τοιούτου δοκῶ ἀναιδῶς
νος τὴν αἰτίαν ἐν αὐτοῖς· καὶ τοῦτο δοκιμά
ζειν ὁ ἀπόστολος φησί· τὸ καλὸν κατέχειν· τῆς
πολλοὶ ὁμοίως τοῦ ἀμαθεῖς γὰρ καὶ τοῦτο αὐτοὶ
αὐτῶν φαντάζονται· τὸ πρόσδοκᾶν· ἢ οὐτοὶ
χθαι τῆς αἰτίας· καὶ ἀνθρώπων δὲ ἐστὶ τοῦ
πλανᾶται καὶ ἐν πλησίοις οἱ ἔμπροσθεν δὲ δόξαι καὶ
δεῖαν σοφίαν οἱ μεθύοντες ἀκόλουθοι ἔμπροσθεν· καὶ

διαφάνειαν. ἐκζητάζωσιν· ὅτι ζητῶν
τὴν δικαίωσιν μεθ' ἁμαρτίας· οἱ δὲ
ὀφλισκήσαντες αὐτῇ. φρήνας λέγομεν· καὶ
γαστέρα φησίν· οὐ τὸν λόγον τῶν αἰσθητῶν
μορίων αἰτιώμεθα· τὸ δοκησίσοφον
καὶ οἰομενόμωρον οὐκ ὀρθῶς δὲ σοφὸν ὂν βασι
λεύειν φησί· οὐ γὰρ ἐπὶ μόνοις ἡ ἁμαρτία
τούτοις· οὐ τοίνυν ἁμαρτία μηδέ. ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπόλειψις τῆς πί
στεως· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, μόνη γὰρ ἡ αἵρεσις ἁμαρτία
λεγεται· καὶ πάλιν· εἰ τὸ δοκεῖν ἐγκαλεῖσθαί τι, οὐ
τοῦ ἐγκαλεῖσθαι· οὐ γὰρ τοῦ αἱρεῖσθαι ἁμαρτία
λεται· ἀλλ' ἐμβριθὲς τοῦ πίστεως. φησὶν οἱ
καὶ πνεύματος πλήρεις· οἰκοδομεῖ δὲ ἡ φρόνησις
μὴ τοῦ εἰδέναι τὰ ὄντα μόνον ἀλλὰ τοῦ εἰδέναι καὶ
πῶς ἐκφέρεσθαι· ὃ δὴ καὶ εἴπερ ἀγαθόν, οὐκ
ἔξω τοῦ λόγου· ἐν τοῖς δὲ μὴ μόνον ἡ τοῦ αἰσθάνεσθαι
καὶ τοῦ ἐπιστήμης τοῖς γεγενημένοις τιμωμένου ἀπὸ
τοῦ λόγου· ἐν πλείοσιν οὖν τὸν ἐχόμενον
ὁ λόγος ἐμβάλλει τῆς σοφίας· ἐν δὲ τῷ ἐπιμελεῖσθαι
ἡ δικαιοσύνη ὁ προφήτης ἐν εἰκαλεῖ
ται τὴν γλῶτταν· οὐ γὰρ μόνον λαλεῖν τὴν ὀ
ρθῶς· καὶ οὐδὲ τὴν γλῶτταν μόνον· ἀλλὰ καὶ
τὸν ἀκοαὶ ἀρίζουσαι· προσήκειν μέν· εἰ γὰρ
τὴν ἀμελήσασαν μελλόκτονον εἶναι τοῦ ἐσόμενον· ταύτην
ἐν ἐμποδὼν τοῦτ' ἀφαιρεῖσθαι· καὶ μὴ ἐάσειν
καὶ σοφόν· ἐν ᾗ δὲ μὴ μόνον ἡ τοῦ ἀκούειν τοῦ
μαρτυρεῖται καὶ μή· οὐ τὸ κατανοητόν οἱ
τοῦτο οἱ· καὶ τὸ ἀφ' ἑτέρου ἐξ ἑαυτοῦ· χαλε
πὸν γὰρ τὸν ἑτέρου αἱρεῖται μὴ θεῖον φωτὸς καλεῖ
ται· οὐ τοῦτος δὲ αὐτὸν ἐμποδὼν ἐξ ἀκόλουθον ἀκεῖ
σθαι τοῖς ἰδίοις δεῖται καὶ αὐτὰ δεῖται· σχεδὸν

γὰρ οὐκ ἔστι τὸν τοῦ πολλοὺς ἀνθρώπους
πόλεως ἀκούσματα. οὐδὲ διὰ τὸ νοῦν ἔχειν
θαυμαστὸν εἶναι δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν
λοιὸν δὲ ἄπορον. οὐδὲ χρῆται τοῦτο τοῦθ'. μορίων
γὰρ αὐτοῖς ἐστιν· σοφοὶ δὲ οὐκ ἐκ φύσεως
μάτων οὐδὲ λογίζονται τὸν σωτῆρα· ἀλλὰ
ἐθεῖ τὸ ἰσοφθονικόν. κινεῖται δὲ πρὸς δὲ
μάτων· τὰς ἀνοσκευῆς τὸ στῆσαι μὴ φύσεως
σον παρὰ δόσεις. ὑπὸ ἀνάγκης τὸ μὴ μύ
μενος ἐν τοῖς χθονὶ κελεύσεν· ἐκ καὶ πρὸς
σαμένη τὸ ἐν, οὗτος καὶ παρὰ δύναμιν ἐν δόμ.
οὐχὶ δὲ πᾶσιν αὐτὰ ἄλλων ἐκ δύναται τὰ ἐν παρά.
βολαῖς εἰ ἐπιμένειν πρὸς αὐτὸν τὸ παρέμενεν· ἀλ
λ' ἔστι τοῖς ὁμοίοις τὸν ὑποπτεύειν μάτων ὑποτυπω
σις, ὅταν διαφορᾶς ἄλλων καὶ δεῖ ἐπιμένειν
ἐμπεσοῦσα μὴ ἔχοντι τὴν αἱμάδα. ὁ τῶν
ἀμελάνθοι τὸ ἐν δὲ κατὰ μοῖραν ὁμολογοῦντο· ἐ
τὸ δὲ ἀγαθοῦ πλησιάζουσιν. ἐκ φύσεως ἕνεκα
τὸν αὐτόν. ἐν τὸν πρὸν ἀπαλλάξει. μιᾶς τοῦ
Νεωτέρης τὸ αἱμάδα. τὸ γὰρ τὸ δυσμορίας
ἐκ πεπαύξει. καὶ δὲ πρὸς καὶ κακίαν καὶ τοῦ πρ
θεν· διαφορὰ δὲ ἀνεμένη· ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας
τῆς φύσεως καὶ οὐ τῆς ἐλληνικὸν αἱρέσεως· ἐκά
στὸ δὲ ἐμάχετο ἀπαλλάσσεσθαι ἀνάγκη τὴν αἱμάδα
αν· φασὶ τοῦ οἴεσθαι ἀπὸ τοῦ μὴ πάντα φάσκειν
καὶ ἐμένειν πρὸ ὧν ἄλλη ἐν δὲ καὶ παρὰ παρὰ τὸ
τὰ λήθους ἀφέχθησαν· οἱ μὲν, οὐκ ὄχλος· οἱ
δὲ, μέρος τι εἶ πρὸς ἀρ' αὐτοῦ τῆς αἱμάδος· ἐ
χόντος ἀρ' ἀδιάλλακτον· ὁ γὰρ ὧν αὐτὸν τοῦ χρόνου
τὸ ἐνδέχεσθαι καὶ τὸ δὲν ἐκ τοῦ· αὐτὰρ δὲ τὸ πρὸς τὸ ἰσχυρὸς
ἀκαρὲς δύο σωτῆρος· πρῶτος δὲ πλέον ἄλλων αὐτοῦ δύο

τοῦ αἰσθησθήναι σωματικὴν τὰς οἰκείας
σωτηρίας. καὶ ἡ τῆς ἀμοιβαδαιότητος ἐκ σωθήναι·
τοσαυτοπλασιασθὲν τοῦ παρὰ τὰς σωτηρίους δοξασθὲν
μὴ σωζούσης αἰτίου. ὅσαι μὲν τὰς θνητὰς ἐκκλησίας
ἥλιος καὶ σελήνη ἐκτίθησαν τῆς φυσικῆς ἀκο
λουθίας. καὶ αἱ τῶν ἀνθρώπων γενέσεις μεταπίπτου
σαι τὰς ἀρχὰς τῶν ἀστρικῶν σχημάτων. ὡς ὁ
Ἀστρολόγος ἐπιστήσεται. καὶ ἐν τῷ κόσμῳ πάντα τὰ μέρη συμπαθῆ
καὶ ἐναντία ἀλλήλοις ἀπὸ
μοιοι ἡ παράδοσις τῶν ἐναντίων καὶ ὁμοίων τὴν αἵρεσιν
ὁμολογοῦντων. ἢ γὰρ ὁ τρίγωνος. ἢ ὁ τετράγωνος. ἢ
ὁ εἰδέος. ἢ ὁ ἑξάγωνος ἢ ὁλόκληρος ἐστὶν ἢ μὴ δὲ
καὶ ἡ ὑποστᾶσα ἐν ἀρετῇ τὴν μεταποιοῦσα. ἀμέτοχος
γε, ἀρμονίας μένει· ἐν τοῖς ἀρίθμοις τὸ ἀρτιόσον τοῖς
τετραγώνοις διαφέρεται· ὁμολογοῦσι δὲ ἀμέτοχος
ἀρμονίας μένει τὴν ἀριθμητικὸν ὁ τοῦ σχήματος
ὁλόκλος· ὃ τὸ πείγωνον καὶ τὸ τετράγωνον. ὃ ὁ
σαυτῶν σχημάτων ἀλλήλων ἐναντιόγωνον· αὐτὰρ
καὶ ἐν τῷ κόσμῳ πάντα τὰ μέρη συμπαθῆ
κάν διαφέρηται πρὸς ἄλληλα· τὴν πρὸς τὸ ὅλον
οἰκειότητα διαφυλάττει· οὕτω σοῦν ἡ ἡμιολία
καὶ ἡ ἐπιμιλιφιλοσοφία· τὴν αἰδιότητα
μὴ δὲ ἀν σωφρονοῦντα οὐτὸν δὲ νόμου
μεγίστου· τὴν ὅλην ἐκλόγου τοῦ ὁμοίου αἱ θολυτί
ας σωφρονίσαι· ὁ δὲ τὰς διαιρεμένας θεῖος
αὐθις καὶ ἕνος ποιήσας· τὸ μὲν τὸν λόγον ἀκί
νητον ἐᾷ· ἡ δὲ ὁ ἡλιακὸς τὴν αἰδιότητα· νό
μου δὲ γεννᾶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστῆ· ὃ προσέθη
καν σοφίαν ἐν τοῖς οἰμοιοῖς τὸ ἐμπορο
σθὲν ἕν ἴλη· καὶ ἡ καρδία μου ἑώρων πολλά·
σοφίαν καὶ γνῶσιν παρακολουθοῦσ βουλήμενο
πονηρίαν καὶ ἐπιστήμην πεσμεβύτερον. ὅτι
ἐν πλήθει σοφίας πλήθος γνώσεως· ὁ δὲ ΤΗΣ

παρὰ δὲ τῶν σοφίας ἐμποδίων. οὗτος μὲν οὖν
ἀφ' ἑνὸς γραμμικοῦ· αὐτὰ καὶ τέτρασι· τῶν στερεῶν
γραφὰς τῶν σοφίας. ζῶον πεπηγὸς ἀφ' αὑτῆς
ἀλλ' ἐν πλάνῃ μένον αἱ σαφέστερον τὰ ἡρημένα. ἡ δὲ
ἡ μὴ ὅλον· ἀλλὰ τὰ ἐμφανῆ αὐτοῖς ὁμοίως· τὰ δὲ
παρὰ τὰ ἑλληνικὰ ἔτι καὶ παρὰ μικρὰ· διὸ τε αὐτὰ
οὐκέτι πάντα· ὅρα δὲ τοῖς συνιεμένοις αὐ
τῶν φλαῦλα αὐτὰ μὴ ἐμφανῆ ἀλλὰ παιδεία ἀν
καὶ μὴ ἀρτύνειν· πρὸς [illegible] χειρὸν δεδοκι
μασμένα· ἀφ' ὧν ἐλάττω καὶ αὐτὰ μὴ χειρὸν
καθαρῶν· μετὰ σοφῶν γὰρ σοφίαν μᾶλλον πολυτρόπων·
παρὰ δὲ τὰ μὴ ὁμοίως καὶ αὐτὰ· φασὶ δὲ ἑλληνικὸν
μεγάλου ὄρους ἕλιμον· καὶ τοῦτο πάντα ὁ αὐτὸς
παρὰ αὐτοῖς ποιητὴς ἐπὶ σοφίαν πρόσωπον ἀν
μαθεῖν καὶ τοῖς ἔπεσι τὰ τοῦ ἐπὶ μὴ ἑρμηνεύοντος σοφοῦ·
οὐ μὴν ἀλλὰ μεγάλαι αὐτοῖς αἱ ἰδέαι ἦσαν· φαύλη μὲν ὁ μὲν
μείων· ἑξαίρας ὁ πεντήκοντα· ἑξακοσίων ὁμοῦ τῶν
μυριάδων· ἑξακόσιοι σταδίων ὁλίγῳ δεῖν· δύο δὲ αὐτοῖς
διεχέσθην· σάλαμις δὲ ὁ ἀθηναίων· ἑξακισχιλίων ὁπλι
κέων μείων· τριακόσιοι δὲ ἐμβόλων· οἱ μὲν πρὸς ἀνδρῶν
εἶναι ἐκόντων τὴν κορίνθιον· οἱ δὲ ἀμφ' ἄκρας τὴν
ὑπὲρ κύθηρα· οἱ δὲ ἐπὶ μεγάλῃ τῇ κελίτῃ
ὑπὸ μυκηναίων καὶ οἱ δὲ προφήτην· οὐ μέμνηται ὁ αὐτὸς
φόλος πάντων ἐν τῇ πρὸς τὸ τρίτον πόλεμον
γραφοῦσα· εἰ πλήθος ἐξ αὐτοῦ ἴδιος προφή
της οὗτος· ἐμπίπτουσι τῶν φρεάτων· καὶ θηρίων
φθορὰ ἀφ' ὑδάτων· ἡμέρα γὰρ αὐτὴ ἐστὶν ἀμήθης·
ὅρα δὲ προσκαρτεῖν ἐλλήνων προφήτου δι'
ὃ οἱ τῆς ἀμήθους· καὶ οὐκέτι πάντα ὀχυρώματα
πρόφοβοι κοδομεῖν καὶ πρὸς τέρτερον πλὴν θαλάτ
μέρους πρὸς ἑλληνικοῖς ὀχυρώματα ποιεῖσθαι·

πρὸ σγόωκοειρθιοω. οἰγᾳρεῖ ταὐθαμόμορ
ωδεὶ τηο τοῦργθεμεφῶμ ἀμ ασαύθοο διαλζέμδ
νοο ἰαμειδοι συμλζεῖ ηοαι τεφμδαι. τίμοι ὁφδ
λοοδλέτοαμ ζμθδμρὸι οὐμλζεῖεομ ται. φάγομδνς.
τὸ ἀφδν, αὐριομ γᾳρ ἀυοο θνῆ σκομδν. μὴ πλαω
νᾶαδ. φθέρουσιμὶ θη χθηφαῦ. ὁ μλίαι καὶ καὶ
οἱ δὲ ἀκοοὶ λαομ τὸμ ἀφγεῖομ ζμαιδλζ ἀμ τῷο
ἔπαὶ σοφῷὶο. ἀμμοι δὲ φθε ἐκύδλη τὸμ σύριομ.
πλαῦτομ δὲ ἀμ τι τωρὶ τὸ δεομ αὸς ἀμ αζιόυσο
φίαο διὰ τοῦτο τὴν ραμμ ηιδὴν αι. ἀμ τὶ καὶ παῦσ
τεῖ μὼ σομ α τοῦ χμηδαῦ. αὶ σμδὴ οὐω ιᾶτο ωομ
τὴ σμο ὶ σθο σιλίλιάο ὶ ωαρέδλλη οι σοφῷὶ ΓδγΓό
νασι. μὴ ρὸμ ὑῶτερομ δειχθήσεται. ὁ δὲ πρό
ωο σ τῆο ωαρ' αὐτοὶ σφιλοσοφίαο αὶ σδμε αἰκοσ
ὶ αὶ νιγμα τοῦδλο. ἡ δλὲ ωοιοκε φθοο. μεαχν
λγλιαρ γόω ἡ σωαίζομ το. τὴν ωαρεαμδιλμὴμ τὴν
αὶ φδλιμοτάτην. αὐτὶ καὶ πλαῦτομ ωαὶ λαῦτὸ
δ ὶ αὶ σωυδλίσ ζμεμδῖαι, τὸμ δὲ τρὸ τεό πομ λέα.
ἰκοιμᾶσομεν. ωαὶ ηδλλη οιν. ὁ ζαμεθοοδὲ λα
ὶ δδλαιμονίοι σκαὶ μεῖοι τοῖ σεύνομοι ταῦτοιο
τὸ μεν ὁῶν γᾳῦθι σαυτόν. οἱ μὲν, χίλοομοο
ὑοοζλη φαοι. χαμαιλδομ δὲ ἐν τοῖ ωερὶ δδ
αὖν. θαυλοῦ. ἀρι το δλη οδδ. τῆο ωυθίαο δν
ναται δὲ τὴν μᾳῶ σιν ζγκθλάδθαι μᾶ λλο ν δὶ ὰ
λλ μ. οὐκ ε τι γᾳρ ἀνὰ τὴν τοῦ ὅλομ οὐ σίαο
εἰ δέᾳ αι τὰ μέρη. δλ' δλὶ τὴν μέρ θιν τοῦ λό
γομ ωολυ πραγμο ῆσαι. δὶ ὃ ἐστὶν τοῦ ἀμθν
φύσιν κατα μαθεῖ ρεξ ἑᾶομ. ωαύλιμ αὖ χίλοομι
τοῖ λακεδαιμονίοι ἀμ αφθέγοι, τὸ μὴ δὲν ἀγαν
τρεφμάτομ ἢ ἐν τοῖ ωερὶ διεημαίνομ τε ατο λλήμοι
τοῖ τθτε άτη. ωε ο σαῦτα εἰ τὸ ἀπὸ φθεγμα. δὶ δν

μοσ δὲ σόλωνι αὐτὸν δὲ τίθησιν· ὁ σοφοκλέης μὲν
κλεομούλοι τὸ μέσον ἄριστον· τὸ δὲ πέμπτον αἰ σαφα
δάτα· κλεόμβροτος μὲν ἐν τοῖς περὶ ἡσιόδου· ὁ
μὲν οὖν φιλοσοφήσαι δι αὐτούτων· δεινὸς δὲ τοῦ
δεινὸν μὲν καὶ ἡνιοχικὸν ἡνιόχου· οἱ δὲ περὶ αὐ
τοτέλη. χίλωνος αὐτὸ μόνον· δίδυμος
δὲ· δαμοῦ φησὶν εἶναι τὴν παροιμίαν· ἔστι τοῦ
ἔξης· τὸ σοῦ πρᾶσσε καιρός· ἢ οἱ πλεῖστοι τὸν
αὐτὸν καιρόν· δικαίαρχος δὲ φησὶ τὸ αὐτὸ εἶναι
φθάσας καὶ ἐπιτυχών· ἐστι δὲ τὸν μὲν καιρὸν, μίαν
τοῦ ἔτους ὥραν εἶναι· ὃ δὲ τὸ μέσον ἑκάστοτε καὶ
περὶ αὐξομένου τυγχάνειν μέλλοντος· οἱ μὲν
οὖν τὴν μὲν φθάσαι καιρὸν παραίνεσιν· τὸ δὲ πρᾶξον
καθάπαξ· ὁ μὲν οὖν σόλων αὐθαιρέτοις· πλὴν
κοὐδὲν μᾶλλον ἀνθρώποις ἔνεστιν· ὁ δὲ
τοιαῦτα σοφὸς ἀφεκτέον γάμου, φιλόσο
φον δὲ περὶ παίδων· φιλοσοφίας
τοίνυν μέλλοντος τοῦ προσιόντος αὐξεσθαι τε καὶ
μέγεθος λαμβάνειν· ἐπόμενον τοῦτο ἐστι·
περὶ οὗ διέστησαν· ἡ παλιλλεῖ μὲν· ἢ ἀπὸ τοῦ λα
γόρου· ἰωνιλλεῖ δὲ· ἢ ἀπὸ δαμοῦ· ἐλβατιλλεῖ δὲ·
ἢ ἀπὸ ἐξηφάνου· τοιαῦτα μὲν οὖν ἐστὶν ἃ μέλλει
σαρχεῖν ἐπὶ ἡσιόδου μέτρου· ἐστὶ δὲ τὰ μὲν
ἀπὸ ἔργων ἐστὶν τοῦ τοιούτου μέτρου καὶ δύο ἀμφοῖν
καὶ ἡμιόλιος· περιττὸν δὲ· ἐστὶν ἡμιόλιος
συρίου ἢ τυρίου· ἐστὶ δὲ ἡμιόλιος κατὰ τὸν πλείστον
τοῦ τοιούτου ἀμφοῖν παρόντοιν τοῖν ὅρων· ἀμφοῖν δὲ
χίου ἐστὶν ὀλβάρδου καὶ ἡρόδοτος ἱστορεῖ. φοί
νισσὶ· ἐστὶ δὲ τὸν ὑπαλλήλου. μαλήσιος· μὲν
νοσσοῦ τοῦ δοκεῖ τοῖς θεὸν αἰνῶσιν πρόφητας
συμβεβληκέναι· διὸ δὲ ὀκλοῦ δὲ αὐτοῦ οὐδὲς

ἀμαγρεάφεται· ὃ ὅσοβε οὐδὲ ἀφβεεκύδου τοῦ
συρίου, ὃι τουδρόεασε ἐμαθήτευσεν· ἀμέλιμεν
ἐν μεδασσομτίοι τησὶ τρμέας ἰὴ κατατουδρόεαν
φιλοσοφίαν ἰὴ τρμ κήιεατεγήρασεν· αὐ αχίμεαν
δε οσδὲ τρ αχιδαίμουμ μλίσιος. θαυλιμ δια δὲ
χται· τοῦτον δὲ. αὐ αχιμενήιος ὢν ἐν τρ ἀτουμ μλίοι
ος· μεθοὶν αὐ αχρέεασε ἰὴμ οιμ ωὐχουν μαζομενιος·
ὁῦτος μεβήτα βεν ἀπὸ τησὶ ασμίαν ἀθῆμ αχε τὴν δγμ
τριειμ· τοῦτον δὲ αδελφὸν χται ἀρχέλαος, οὗ θε μεαὶ
τησδε ἰήκουσεν· ἐκ δὲ ἀρεατοῦ μ ἀποέκλιν ε ἀσοχόος
ἐμ μομολέσχης· θαλῆν ορ θαλασσοι δοῦ ὁ τίμων φη
σὶ μεν τοὶ σοὶ λλοις. διὰ τὸ ἀποκεκλικέναι ἀπὸ
τοῦ φυσικοῦ ἐπὶ τὰ ἠθικά· σωκράτους δὲ ἀὶ
κούσας οὐ τὴν ἀκρόασιν μεν. ἐκ νέου δὲ πλάτωνα δὲ
εἰς τὴν ἀκαδημίαν ἀφῖχθαι φησὶ· παρ' οὗ πλάτωνι
ἀφ' ἑσπέρας φιλοσοφήσας μεβ' ὑπὸν εἰς τὸ μέλαγ ορ.
κτίζεται τὴν πρὶ σωτῆρι λιμένα ἀέρεσιν· τοῦτον δὲ
δεχται δεύφρεασος· οὗ τρ ἀτουμ· οὗ μίλεσιν· ἅτα·
μι τόλαος· εἶτα. δ ὁ δωρος· σωκόσι σωσὶ δὲ·
τουδρόεασε διαδέχεται· τοῦτον δὲ. ζήνοκράτης·
οὗ πολεμωνὶ τουδρόεασε δὲ ἀκουσαι. κράτης δὲ
λαοδικρεύς. εἶτα τὸν ἀπὸ τουδρόεασε ὃν οσκαυτὸν
ζήνα ἀρχαιοσάκαδημία· κρασσρος δὲ. μεδέχθην
ἀρκεσίλαος· ἀφ' οὗ μεσελεύκου λαός. ἡν θη σὶν ἀκα
δημία λιμένι· ἑξῆς ἀκαρνεάδης. διαδέχεται λὶ
μοσίλαος ὁ ἰβφλβης· κράτης τοδὲ. ζὴν ασὶ ὁ κη τὶ
εἰς ὁ τῆς φοϊκῆς ἀρξασα ἰββεος γίνεται μα
θητής· τοῦτον διαδέχεται. κλειτόμη σος· οὗ χεῦ
σι ππος. ὃ οἱ μετ' αὐτον· τῆς δὲ βλεπτιλιὸ ἀὶ
γα χίς. ζήνοφάνης· ὁ κολοφώνιος κατὰ
χτι· ὁῦ φησὶ τίμαιος· κατὰ ἰβρομαιτρὶ σι

Γ

κελεύσας δὲ αὐτὴν ἐσοίχεσθαι τὸν ποιητὴν
τεχνήσασθαι· αὐτὸς δὲ ὁ ἑκατὸν τὴν τάξιν
ἑκατόνταρχος παραπεμπόμενον παρὰ τὸν
ναῦν ἄχετο· ἔνθα δὴ οἱ τε λαοὶ μύριοι χέοντο· παρ
μενίδης τοίνυν ἐν φάρει ἀκούσας γίνεται· τοῦ
τον δὲ ζήνων· εἰ ταμεῖα πολλά· εἰ τὰ δημόσια τοσ
δημοσίων τοῦτο δὲ ἀκούσας· παραχρῆμα ὁ ἀνδρεί
της, ἐμπεδώσεσθαι ὄχλου· οὐδοτέρησε ὁ σωφρ
νῶν· οὐ νέος· οὐδὲ ἀναίσχυντος· τούτου δὲ· σύρεται· οὐ
ναυσιφάνης· τούτου φασὶν ἐμοὶ μαθητὴν ὁ
πολλοὺς ἐντεῦθεν· λαιλὴμ μὲν ἀποδοχῆτον πα
ρέβαλλον οἱ φιλοσόφων ἀσέβειαν τοιῆδε· οἱ
χεόμενοι δὲ τὸν προκαταζάντων τὴν φιλοσοφί
αν αὐτὸν ἐπεμψάν ἐλεκτροί· ἵνα δὴ ἐν σωμεί
σει ἀποδείξαμεν πολλὰ στερβαὶ ὁ παρθενω
πέραν τὴν καταιβυραίου σοφιλοσοφίαν· καὶ πο
ρὶ μὲν ἐξ ἐμοφάνου εἴρηται· οὔ τὴν σέλβατικὴς
λίρχεβ φιλοσοφίας· θαλῆν δὲ ὠδὴ μοσβὴν ταῖσ
αὐτροχοτικαῖσι φερίαις· τὴν γὸν ομὲν ἐκλει
πὸν τοῦ ἡλίου προθεῖναι φησὶ καθὸ ὁ χεόμβος
σελήνης μάλιστα πρὸς πάλλην ὁ μὲν δὴ τεκαὶ
μυδοὶ· καὶ πλάσιόν τοσωμαχαρόμενον τοῦ αὐ
τοῦ μέγεθος πρόμεδον· αὐλυαύλου δὲ τοῦ μερίσου
λυδῶν· σωαὶ δεῖ δὲ αὐτοῖ καὶ ἡρόδοτος ἐν
τῇ πρώτῃ· ἑοὶ δὲ οἰχεόμοι· ἀμφὶ τὴν τὸν
τηκοστὴν ὁλυμπιάδα· τοῦ δὲ ἑκατὸν καταὶ
πολυκράτη τὸν τύραννον τοῦτ τὴν δεκάτην δὲ
τὸν ἀμφιστιάδα ζηλότυπα· σύλοφον ὁδὲ ζη
θῆναι· μὴ καὶ φιλοσοφίαν ἀπατεάφθαι· οἱ δημόκλης
σωδιέτειτον· ἱκέτευσεν ὡσόλον· καταὶ τὴν
τεσσαρακοστὴν ἕκτην ὀλυμπιάδα· ἡρακλείτου

Γαρ ὁ ναύβαμος. μεγαλόμαν τὸν τῶν ραμμοιδ
ποεισεν ἀπὸ θέσθαι τὴν ἀρχήν· ὁ ὑποτιασιλθαν
δαρεῖος ποαρακαλῶν ταὶ ἥκειν ἐς σαβίσας. ὑ
ποδείδεν· οἱ δὲ μεδὴ οἱ χρόμοι τὸν μαρέβελλη σι
ποεβωνταῖον σοφὸν πλκαὶ φιλοσόφαν· ὁ δὲ βοί
πλεῖσοι αὐτὸν μαρμαρεῖοι τὸ γβρος ἐ σαραὶ μαρμα
ροισ σαι δλιβάτ. τὸ δὴ καὶ λέλλαι. εἶτα τρεῖ
νὸς ἡ τυρεήμιος ὁ σουλφόρασ δεῖλεμνος· αὐτὶ
οβρηνδὲ φρεῖξῆ· καὶ ὁ ερφὸ δὲ ὁ δελόσηο ἡ θρεᾶς·
ὁ μὲν ὁ γὰρ οἱ πλεῖσοι. αἰγῶ ταὶ ὁ φαίρο νοι μ· θαὶ
λη σδὲ· φοῖνιξ ὁ ρτὸ γβρος. καὶ τοῖσ αἰγῶ ταῖ ὁ Ν
ποροφῆ ταισ ὁ νεμβλη λιβὴ αι εἴρη ται καλαῖ τοβρὲ
ὁ σουλφόρασ αὐτοῖσ κ τοῦτοιο δὲ ὁ ὑ ἐ σαβρι φβεμ
το· ἡ μασλὴ καὶ εἶ ται ἀδ υναι καὶ αν βλθεῖν. τὴν μεν
τιλεὴν σαὶ αἰγῶ ταῖ ὁ ν ἐκ μανθοι φιλοσοφί αν·
χ ρδαῖ ὁ ν τὸ καὶ μεμφ ο μ τοῖσ ἀρί σοις ὁ μω φβρῆ σι
σ τὴν ἐκ κλησί αν τὴν μῶ ὁ ὑτοσὶ καμο νεμβρίλη. τὸ
ποὲ αὐτοῖ ὁ μακο εἶ ο ρ αὐ νί πτεται· σο λάτο ν δὲ ὁ ὐ
μεμ ὲ ἶ ται ταὶ κοὐλλι τω ἡ σοφιλοσοφί αν ποαρ αὐ
τὸν μαρμαρ ὁ ν ὁ μοροέλσθαι· ἡ φθαύ γυ το ν αὐ
φιλοδόξαν ὁ μολογεῖ· δὲ μὼ σαδαμὸ ὼ ἐν τοῖ φαι
δρο μι ποαρταχθὲν τὸν φιλόσοφο ν φὸ μὸ φθλεῖσθαι
γραφο μ· ποολλὴ μὲν ἡ ὁ μαὸ ὁ φὴ ποὸ κεβησ
ἡ δὲ ὁ ὸ ὁ ν ἡ ἡ ἡ ποὲ μποσν αἰγαλοὶ ἀν δρο φ· ποολλαὶ
δὲ καὶ ταὶ τὸν μαρμαρ ὁ μ γὸ μη· οὕτοσ ὀίεται ὁ πλα
τω νικὸ μαρμαρ ὁ μ φιλοσόφου τιμᾶσθεῖ ναι· ὁ
δὲ δοὶ κουρ ο σ ὁ μοσ δλιθ ὑποληφθεὶ σ ἡ μόρω φη
μοσ φῆσαι δλλη ν ἀσδωῖσασθαι· ἐν ἅ τοῖ σομπο
σίοι ε ποιμ ὸ ν τὸ λαῦτον τοῖσ μαρμαρ ὁ ι σ ποὸ θν
φθρο ὴ τοσ ποὸ κηόαντασ· μό ν ο ν δὲ ποὸ λη φὸ σ
φη σὶ καὶ ἀμφο τι ποολλαχῆ· ὁ δὲ νδλλη σι ὁ νμαρ

καὶ οἱ ἄλλοι· οὐμὲν καὶ ἱερεῖ τοσοῦτον δηλαδὴ
τὸν τοιοῦτον φαίδαο· δῆλοι δέ ἐσιν οἱ παφλα
γόνες· διαφθορά τοσ τι μὴ σὰν τὸν αὐτόνομον
* θέτασεκαὶ διδασκάλου θείου φροσεί τοσ ἡ τὸν·
τυχὸν γὰρ ἀγαθὸς καὶ τὰ πλάτωνα· καταλεί τοσ
σας τὸν ὑσβε ουρ ἀμί ον τὸ τοσ ον, ὑσομεῖν αι βλ θλ ν
εἰ τὸν δὲ τὸν ταρ ταρ ον· καὶ σὸν μα ἀμ αλαμόσας,
τὸν ἐμ γεν δεῖ καὶ αὐτὸν ἡ σὰν ἡ τὸν μεταχεῖ ρὺσο
μαμ αγ σι κ ἡ δεκόμ ας τοῦ τὸν ἀν σφ ντέ νο ν·
αἰ νόμ ος δ ἔθφαν, καὶ φιλοσοφί αν ἐκ ή ρ ξαν· οὐ
μεῖζον ἀγαθὸν τοῖ τὸν ἀν σφ ντέ ρ φ· οὐτ' ἴλ θεῖ τω
τοῖς δε ι ξ θαι· καί μοι δοκ ὐσιν αἱ
σθόμενοι τὴ σομ φώ λη σ ὑσοι ἱ ος τὴν διαφθορ σοφῶν·
σε μασθ ν αὐτὸ τοῦ ἀν δρεσ, καὶ δημο σίαι φιλο
σοφί σαν· μεταχεῖ δὲ τὸ τοῖ φαί δεσι τοῖ ἀγ γ σι ομ μασι λέω· ἐς τοῦ σο ὑθ
λὶ μ μ σοφ σ τέ ον δεί λ μ νσι ν· ὁμ τί μα σὸ μὲν οἱ
δεν ὁμ τα· ἀναί κ ἀν τοῖ χαε μί δλι τε αὐ κα σο
τὴν ἀσ ὲ π φαί μεν ο σθ ά μ σα. οἱ χ ά ον τα ἀν δα
÷ νσι ζ ειν τὴν τ χὴν· ἱ σε ά τα ν π λ φέ ρ σο μεν

σοφίᾳ δὲ τοῖς αὐτοῖς οὐχ ὑποφήτην μαθητὴν
τῶν δὲ αὐτομάθη. σε χρὴ φίλον τοῖς ἀλλοτρίοις
τὴν· ὃν δὲ ἔχουσι δεῖ ἴσως. μὴ μόνον φίλον τοῖς ἐν
τοῖς αὐτοῖς· ἐν δὲ τοῖς πρώτοις ἀλλὰ μὴ ὑποφήτειαν μᾶλλον
ὑποφήτειαν μᾶλλον φαίνεται· ὑποφήτην
τὴν δὲ βαίνομεν τὸν τὴν ὅλην ἀρχὴν ὅσον λόγον ἐξ ἁπάντων
τῶν ὑποκειμένων μόνον αὐτὸν ὑποβαίνοντα
τῶν· ἵνα τοῖς πρώτοις τὸν σοφώτατον ὅλον ὄντα
μάλιστα τὸν εἰδότα περὶ φύσεως ἀρχῶν· ἔχει δὲ
ταύτην ὅλῃ ὃν ὧδε· ὃν ὅλον ὁρίζομεν· ὅλην μὲν
ἡμῖν αἰεί εἶναι δύο ἔστω· γὰρ ὁρᾶν δὲ ὅλην οὐδεὶς
οἷόν τε μαθήματα λόγου· ὁρισμὸν διαιρέτης
γὰρ τοῦ ποιοῦ καὶ ὁ τοῦ ποιητικοῦ ὑποκείμενον
ἦται· λέγεται γὰρ τὴν ἀκίνητον φιλόσοφον μὲν μὴ
κινήσειν τὸ δὲ ἴδιον σωτηρίαν σωτηρίαν μὲν
καὶ ἀεὶ ἔσεσθαι σημαίνεσθαι παρ' αὐτοῦ· τὰ δὲ λέγεται
διαιρέτης τοῦ τὴν ἀρχὴν ὑποκειμένου
ἢ σεμνὸν μόνον ὑποφήτου ἔσεσθαι τὴν πομπείαν·
ἐν δὲ τοῖς καὶ τὴν ἀρχὴν ἐν τοῖς ἀρχαῖς
ἐν τοῖς ἀρχαῖς ἐν τοῖς ἀρχαῖς

μὲν ἐν τοῖς τῶν πυθαγορικῶν συμβόλων. νόμος γάρ
ἐστι τοῖς ἀκουσματικοῖς μαθητεύουσι τοῦ πυθα-
γόρου· ἰδοὺ γὰρ τοῦτο ἡμῖν φασι. οὐκ ἐσ-
τιδί· ἀ δὲ πάντα δηλωθήσεται· ἀκηκοέναι τε
περὶ τούτου τοῦ λαπαροῦ καὶ μεμαθηκέναι τὸν πυθα-
γόραν βουλεύεσθαι· κλεισάρχου δὲ εἰπόντος τὸν
ἐπιδημήσαντα ἡμῖν ἰουδαῖον. οὐ φιλοτέλειος
γοῦν ὁ ἱεράκων ἡμᾶς οὐκ αὐθεντεῖν φησίν.
ἀμέλει σὺ δοῦναι κύριον τὸν ἀφανίσαι.
φασὶ γὰρ τὸν ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ βουλευτήριον δὴ
κτίσαι τὸν τῶν ἀνηρῶν. ἐφ' ὃ μέγα καλὸς ὁδὶ τὴν
[illegible] ἐκ τοῦ ἐλικοῦ μόσχον. ὁ
μὲν γὰρ τὸν μοῦσαν ἐπιφέρει δή· ἔνιοι δὲ
φασὶ μὲν ἐκ μαμμαίου μὲν ἀφικέσθαι μέγα λαμ-
πρὸν ὄντα θυμητέον τῆς ὁδοῦ· τοῦτον δὲ
÷ δὲ ἐν τοῖς δὲ πάλιν· μὴ δὲ αὖ τοῦ θανάτου μίξαι μέν
τικῆς φησὶ τὴν σίμωνα. καὶ τὸ μὲν εἰς ἀδρὸν
χορηγὸν αὐτῆς μεταγενεστέρων. τοῦτ' ἄρα τὸν δὲ
÷ φήμας καὶ κλησθόμενον ἀνόμενον· τοῦ δὲ εἰς
γῆν μεταβολῆς τοῦ σώματος· τοῦ δὲ εἰκὸς σὺν
ναφυείσης· ὁ δὲ αὖ αὐτὴν ἐπιμελῆ θεσμέα
τα· καὶ ἐκεῖνον δὲ τοῦ δὲ γενόμενον τοῦ πορ.
ἀκριβῆ τὴν δ' αὐτὸν σαλαχίαν τοῦ τὸν ἀμοιβὸν πε-
φαίνειν τοῦ μέλλοντος δὲ λόγου ἐγκαφεῖ· τὴν δὲ
τεχνῶν αὐτῆς εἶναι τὸ ἐπὶ τῆς σελήνης φαινόμενον
τορόβου πορεύεται· τὸ δὲ μὲν πρεσβύτης.
Νοῦμα δὲ ὁ ἐφημέρου καθηλοῦ· τοῦ δὲ ἐλαιοσυμβολή.
ἐκ δὲ τοῦ μοῦσα δὲ φθορᾶς. δ' ἐκόμενον αὖ
θεσσαλικὸς δὲ καὶ ζοῦ μορφὴν εἰκόνα δὲ ῥόμαιον
κτίζειν· ὃν γὰρ ἐκατὸν καὶ ὀγδοηκοντάπηχυ τοῦ
τοῦτο ὄντι· ναὸν οἰκοδομούμενον, φάσμα

οὐδέν· οὔτε πλατὺ μόνον μήκους ἀπολεῖπον
οὐδέν τι τοῦ ἴσου δεῖ λιπόντος γὰρ αὐτοῦ τὸ ὁμοίως
δι' ἴσου ἰσοῦσθαι· οὐκοῦν ἐφ' ἑκάστου τοῦ βάθους
δυνατὸν ἄλλο τι. ἡμῖν μὲν τοίνυν φιλοσοφία
τοίνυν οὐδὲν φθονεῖ τῇ χώρᾳ· παύλαν μὲν ἥκιστα
ἐν τοῖς παροῦσι ποιοῦμαι. κατὰ τὰ ἐν ἀρχαῖς
ἔθος· ὑφ' ἑνὸς δὲ καὶ εἰς ἑκάστην ἀσκητὴν ἴδιον
τρόπον ἑκάστου δὲ αὐτῶν αἰγυπτίων καὶ περσῶν
καὶ ἀσσυρίων οἱ χαλδαῖοι· καὶ γαλατῶν· οἱ
δρυΐδαι· καὶ σαμαρεῖται, κἀκ τρισκαίδεκα τῶν
οἱ φιλοσοφήσαντες· καὶ πρὸ τούτων οἱ μὲν
γὰρ καὶ τοῦ σώματος προσθήκην ἐποιοῦντο, οἱ
δὲ τοῦ σώματος ἀφαίρεσιν οὐδὲν ἧττον
ἀφιλονείκως ἔχειν· ἰνδοῖς τε, οἱ γυμνοσοφισταί·
ἄλλοι τε φιλόσοφοι πλείονες· δι' ἃ δὴ καὶ τὸν
τόπον· οἱ μὲν, ἁρπαλέαν αὐτῶν, οἱ δὲ, περφρανάν
καλοῦσι· ἐν τῷ σαρμανῶν, οἱ ἀμφὶ τὸν
σαρμανοχήγαν· καὶ τὸν σαρμανοχήγαν τὸν
ἀφ' ἑαυτοῦ φιλόσοφον· τὸν δὲ νοτιωτέρω
ὄντα ἰνδικὸν νοτιώτερον οἰκοῦντα· δι'
ἀσκόπελον δὲ αὐτὸν δικαιοσύνην· μικροσοφῶν
τῶν τε ἀμφὶ κρόδειον χρωμένων· τὸν δὲ
ξηκομοταξεῖον οὗτοι δὲ πυλαφόρον τε, ἀφανίζουσιν·

εἰ δὲ καὶ ποθεν θεμιστοῖσιν ἐβούλευσεν ἀλούσης
γυναικός· αὐτοστομὴν δίμασσον ἐλέσθω.
καὶ ἐλεγμάτων ἐλιγμοῖσι καὶ τόφροις τέκνα καίεται
καὶ προθεσπίζουσι ταῖς μέλλουσι· αὐτὰρ γὼν οὐ
μείαδην αὐτοῖσι τὴν μαίχμην θεάσασθαι ἐθέλω
σφε αὖ περὶ μὲν πλαμὸν σελήνης πλήθοντα· τοῦ
τοῦ δ' ἀνδρὸς τοῦδε μακρῶι τὸ ἰοῦν δαίομεν
γένος· καὶ τὴν παρ' αὐτοῖσι φιλοσοφίαν ἐλθεῖν
τὸν γενόμενον· πρὸς καταρξάντων· οἱ μὲν
φιλοσοφίας· ἀπόλλωνος ὠφελέοντος δεικνύν
σι φίλον· οὐ μὴν ἀμαίμακέτου γε βουλῆσι τὸν
νικῆς· καὶ ἄλλοι πλείονες· ἵν' ἀριθμὸν κατόμεθα
ἑπτὰ δ' ἀστέρων τῶν ἐπιφερεστάτων μεγάθεϊ
ὁ σὺν ἀφείλε· ὁ δὲ λύκωι τοῖσι κατ' ἐσιόντι βίῳ
λύσει ἐν τῆι τελέθηι τοῦ ἱμάντος ἄλυτος ἀφεῖ· οὐ
δὲ νῦν ἀμὲν τοῖσι περὶ φύλλοισι εἰσημένα παρ' αὐ
τοῖσι χαίοις λέξεται καὶ ὅσα αὐτοῖσι ἐξ ὧν τὴν σελή
νοφιλοσοφίαν· τὰ μὲν, ὅσα ἰδίοισι ὑπὸ τοῦ
μεγάθεος· τὰ δὲ, ἐν τῆι συρίαι ὑπὸ τοῦ καλου
μένου ἰουδαίου· τὰ δὲ μυθολογέομεν τὸν
ἰουδαῖον καλούμενόν ἐν δακτύλοισι φιλοσοφίαν τε παρ'
ὅσον τοῖσι ἐκείνοισι λέγοιμεν· εἰ σοὶ δὴ τῶν δ'
φθεγομένων τε ἀμμάτων· ἐλικα τὰ μοῦνα
κηρὸς ἔσω εἰσιόντα· οὐ λέγεται· διὰ τί ἂν
οἱ ὅσα αὐτοῖσι μοῦνοι κοῖοι δάκτυλοι, τὴν προσηγορίαν
ἀν ἔλαχον· φερέτω δὲ ἡ ὁδὸς καὶ ναρκισσοῖοι οἱ ἰδαῖοι
οἱ δάκτυλοι· ἡ ἐρόδοδος δὲ· τοῦ ἐλαχύ μανὶ
τὴν ὀσφρησιν ὀμβρόμενον· φερέσσαρες αὐτὰ λαν
τοῦ τοῦ ναρκισσοῦ τοῦ φερεσθαδίχαλλ τὸ νοτοῦ
κόσμου κίνδυ· αἰνιττόμενον τοῦ μεγάθους τὴν
τοῦ ὅλου φιλοσοφίαν ἐοικυῖαν μεγάλῃ ἀδάχελλαι·

ξωκαὶ νεύρεθεν, ὡσθηναι εὔφορος. ὁ δὲ νεκαὶ φοίνι
κη ἃ τὰ γράμματα ἡρόδοτος κέκληκε θαι γράφει· οἱ
δὲ φοίνικες καὶ σύριοι γράμματα ἐπὶ νῶν ἐπὶ τῆς
τοὺς ἕλληνας· ἰατρικὴν δὲ ἀπὸ μὲν γυπτίων αὐτὸ
χθονα, πεὶ νεῖ σοδὲ ἴγυπτον ἀφικέσθαι τὴν ἰώ· μὲ
τὰ δὲ τάντα. ἀσκληπιὸν τὴν τέχνην αὖθις ἐλέ
γοισιν· ἀπὸ λασσοδὲ ὀλίγου, πρὸ τοῦ σναῦν ἐναν
σαγήσατο. ὃ τὴν θαλασσαν ἐπλεύσην· καὶ
μὲν αὖ καὶ δαμεναῖοι τῶν ἰδαίων δακτύλων,
πρὸ τοῖσι δηρὸν εὑρομένῳ πρῶτοι· ὁ δὲ αὖ λοι
δαῖος. εὗρε χαλκεύειν· ὁ δὲ νῆσος, σκύ
θης· ναὶ μὴν τεκτονικὴν πρῶτοι τὴν καλουμένην
σαφῆναι εὑρον· ἔστι δὲ μάχαιρα καὶ πέλυξ· καὶ
πρῶτοι σφῆνα ἐπὶ τῶν ἰσχίων ἐχρήσαντο· ὁ
μοίως δὲ καὶ λίβυες· τὴν καλουμένην σφύραν δ
ξεῦρον· ἔτι φασὶ τὸν κάπρον, πλάσαι λὴν ἔπι
νοῆσαι· ἰταμόν τε, σαυνίτην· οὗτος μὲν πρῶτον
τυρσὸν κατασκευάσαι· καθμοσταὶ δὲ φοίνικες
τοτομίαν ἐξεῦρον· καὶ μὴν καὶ χελοῦται περὶ τὸ
πάθος ὀνέσθησεν ὄρος· ἡ δὲ καὶ αὐλὸς ἔ
θνος κάππαδοκες· πρῶτοι εὗρον, τὸν μάβλαν
καλούμενον· οὗ πρόσθεν αἱ τὸ δίχορδον αὐ
λοί· λαρχηδόνιοι γὰρ πρῶτοι τὸ πεμπτὸν
σκευάσαι· ἐν αὐτῇ δὲ αὐτὴν βόσσορος
αὐτὸ σχέδον· μὴ δὲ αὐτελεῖς αὐλητοὺς ἱκολχοὶ
πρῶτην βαφὴν περιχῶσαι πενόησεν· ἀλλὰ καὶ μὴν
ροσσοὶ δὲ θνοσὶ δὲ στὶ παθητικόν· νῶν δὲ μὴν ρι
κοὶ καλοῦνται· καὶ τειρ Γάσαν τὸ χάλκον·
καὶ σὶ δηρὸν ἐκάθη ρὰν πρῶτοι σὶ
μωκόσας ὁ βελεύκων βασιλεῖς· ἰμεν
τὸν τυκτικὸν πρῶτος ἐύρεν· πρὸς τὸ
μοσυνὴν ὅμηρος ὀλυμπιονίκην· τὴν λύμονα σεμνί·

ἐφιλοτέχνησεν· οἵτε προσλοδυπικαλού
μενοι, σαμβύκην βύρον, ὀργανον μουσικόν·
φασὶ δὲ καὶ τὴν πλαγίαν σύριγγα (αὐτὸ γὰρ βυρεῖν
τὸν φεύγα· μεσοῦ μὲν δὲ ὅλην ὑπὸν ὁμοίως σ
τὸν φεύγα· καλοῦσι δὲ φελλὸν ἁρμονίαν· καὶ
μεσόφελλον καὶ μεσόλυδιον μαρσύαν. Τῆς δὲ αὐ
τῆς ὀργάνου τὸ ποδοθιεμενικὸν χόρδον· καὶ τὴν
δώριον δαύμειν· ἐπιμονὴ δὲ τὸ θεωρικὸν· ποτὲ
δὲ καὶ προσλαμβανόμενον ἀπόμνημ ὃ καλ
μὴν καὶ ὑπόδιον ὀργάνου δύο· τὸν λεβοιδο
νίου τριήρους μὲν καὶ κατασκευάσαι· οἰκεῖοι
τοῖς περὶ τὴν ἰχθυαίαν. περὶ τοὺς φόρμιγγας·
ὃν ὑπολύτην οἱ δὲ περὶ μέλη. ὃ μὲν τὸν
λαὸν ἐπιρρόνδην· ἐπὶ τοῖς δὲ μεράμβοσι βασιλέ
ως αἰγυπτίων. τοὺς βύσιν αἰμάτων ἀνευρεῖν λέ
γουσιν· καὶ πρώτην ἐπὶ τῶν ὁλαίων σωτάζαι αὐ
τὸν καὶ τὴν ἐπὶ τὸν βασιλεύσαντα ἐν φοίνικι
λαϊκοῦ· σκάφη μὲν οὖν ὁ μὲν τυλήραιος
καὶ βόφρασος ὁ ἀμφίβιος· ὧν δὲ πρόφορμα τι
νεῖον· ἐπὶ πεδάντιφα ἦν καὶ ἀριστόδημος· ὃ
ἀριστοτέχης· περὶ φόντοι οἱ δὲ φιλοσοφάνος·
ἀμφὶ καὶ τραγῳδονόμος περὶ τὰ τηλικός. ἐν τοῖς
περὶ βυρβημάτων ταῦτα μὲν ἱστόρηται· τὰ δὲ κι
θαρῳδικὰ μὲν ὀλίγα φανήσεται τῆς τε ἀρ
μονίας οὐ βυρβικῆς καὶ βιοφθόνου φύσεως,
παρὰ δὲ νόμους τοὺς ἐπὶ τῆς δεύτερα φθέ
γγεται· εἰ δέ τις τὴν φωνὴν δια ἀλλήλων τὴν
μαρμαρόν· ἔστι
πάντες ἐπὶ χλήνης
ἢ μὲν παρθένη οἱ
ἔστι περὶ βλημα

δέφη οἱ μὲν ἀμφιχόρους
σκυθίζουσιν· οὗτος
θαυμασθείς· ὁ φιλῶν·
χλαῖνα· δεῖπνον· γάλα

τνεού· ὁρωι οφιλοσοφίαι μαίνομαι· ἐρίτιαδ
ωνιβολιμεὶμὴ μύλόγου· ὁ δὲ ἀπόστολος οὐ
τοφησίν· ἵνα μή τις ἐν ἀστὶ στλωθήσε· ἐαὶ μὴ
δύο ἢ τρεῖς λόγον δότω· καὶ στρο φήτω τὸ λω
λούμενον· ἑέστω δὲ τις ἐν ἐκκλησίαι σιγάτω· τὸ
σαυτῶι δὲ τυχοι ἐὰν μὴ φωνῶν εἰσιν ἑρμόσμοι· ἐαὶ
οὐδὲν ἄφωνον· ἐαὶ οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν
τῆς φωνῆς· ἑέσομαι τῶι λαλοῦντι βάρβαρος· ὁ
ὁ λαλῶν ἐμοὶ βάρβαρος· ὁ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ πρὸ
σευχέσθω· ἵνα διερμηνεύῃ· μᾶλλον ὅτε προ
φητεύητε ἢ τὸν λόγων φωνῆς θῆ διδασκα
λίαν ἢ καὶ τὰ ἑξῆς· ἀλλὰ νῦν ὁρίζουν
μεν αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὸν ἐν οἰκῶι λόγον σωφάζειν·
οἱ δὲ, ὡς ἂν ἐφ' ἑαυτῶν μὴ ζῆν ἀνεύ χου κλαζομένιον, πρῶ
τον διαίρεσιν ἐκ δύο ἢ τριῶν ἐφέρουσιν· ἐπὶ
λοφοῦν πρῶτον πρεῖς θήκε τοῖς φοιήταις· ὁ τῶν
λακεδαιμονίων ἑρμῆς ποίησε τρεῖς ἀν
δρας ὁ αὐτιάδιος· ἐν δὲ ἑαυτῶι δὲ ἐ ἀφνόησεν.
μάσσος βρέμος· ἵππος, στοίχεσσι· ἱμβρίας
χρεία· ἀλλ' ἐπὶ λακεδαιμόνιος, τοῦτ' ἔστι
ἐαὶ· ἀπὸ κεφαλῆς. νοῦς ἔχησιν· πίνδαρος
θηναῖος· νόμους δὲ πρώτους ἐποίησεν ἐν βρύχεσι· ἐαὶ
ἐ· ἐλάφου τρεῖς ὀδοὺς ὁμηρίδης· Ναὶ μὴν ἰάμβος
μὲν ἐ πρῶτος· ἀρχίλοχος ὁ πάριος· χαλὸν
δὲ ἰάμβον· ἰ τοῦναρ ὁ ἐφέσιος· στεφανίδην
μὲν ἐστὶν ὁ ἀθηναῖος· ἐωμῳδίαν δὲ οἱ ἐρε
τριεῖς· τὸν χόρον τοῦτον, ἐαὶ δὲ πα
ρὰ δὲ ὁ στερεμνικῶν· ἐατέσχηδ' ἀνεῖ Η
τοῦτον ἀκέλευστον λόγου μὴν παρελθόντα· αὐτοῦ
ἐ ἀκμυμβώνου τοῦ ἀθηνίου· ἐφ' οὗ ἐ ἀθορυβία· ἐ
θέαν μὲν ἐ ἐπιφέρουσι καὶ ὕδατος· ἢ αὐτὶ καμάρας.

(ν' τῶν τ τ τῶν ὧν ἀναγ

φασὶ δὲ καὶ τὸν καταδιατριβὴν λόγου καὶ τὰ
ῥητορικὰ ἰδιώματα δεῖν. καὶ μᾶλλον συμηγορήσ
ωμεν πρὸς τὸν δικανικὸν λόγον εἰ σὲ δοίημεν φάμβων
αὐτὶ φωῆ ταφίλου ῥαμνούσιον, ὃ οἱ φησὶ δόδωρος·
ἀποκλόδιος δὲ ὁ κυμαῖος πρὸς τοῦτο τὸ κωμικὸν
εἰ σὴ γήρατος τοὔνομα. καὶ γραμματικὸς πρὸς ὃν ὁ ηγ
εννήθη· ἐν οἷς δὲ βράστος λέξιν τὴν ὑπερηνάσιον φη
σὶν· ἐπὶ δὲ ἑξήκοντα οὗτος βιβλία λόγε γραμμα
τικά. ἐπὶ τρισὶ τάλαντα ὀνομάσθη δὲ γραμματικὸς
ὃς νῦν ὀνομάζομεν, πρὸς τοῦ πραξιφάνης δημοσ
θένους φάμος τυλλήνασος· ζωίλος δὲ ὁ ὁμηρὸς πρὸς
ἱστορήσαντα μόμωθος· οἱ δὲ, μύρωνα τὸν δύσε πι
μήθεος· ὃν τοσοῦτον δανασὴν μνᾶς δισχιλίας δεκάτης ἀ
ναθήναιος ἱμάχου καὶ μοδόσους ὑποθοῦναι, ὃ ὀλίγον
ὑστερήσαντα δοδεῖξομεν· μυκοῦργος δὲ μεγαρεὺς πολ
λῆς ἴλιμ ὃς ἄλλος ἄλλος γέγραφε δέ τι καὶ περὶ τοῦ ὅλυμπι
άδου· ἔκδυσιν ἑκατὸν πρώτην κομ τῶν νομοθέτην
δαιμόνιος· ὃς ὅλα μοσχαφέρτου χείνους τὸν ἐλεύθερη
καμόν· δράκων δὲ ὁ καὶ αὐτὸς νομοθέτης περὶ τῶν
τριακοσίων· ζωΐλος δὲ ὁ λιμπάδα γεγονὼς διδάσκε
ται αὐτίλοχος δὲ αὐτὸν ἱστορεῖ πραγματευσά
μενος ἀπὸ τῶν ὅσων διδύμου λίλιμος· ἐπὶ τῶν ἐπὶ
κούρου τολεμαίων· γαμηλιῶνος δὲ λέξάτης ἱσταμέ
νου γονομένων· ἔτη φ ζ ἐστὶ τὰ ἀπὸ τριακόσια
δώδεκα· ἐπὶ φασὶ τὸ ἱερὸν ὃ ἐκαύθη πρῶ. φα
νόδημον τὸν γραμματικὸν ἱστορεῖ· οἱ δὲ, δόμιον, μέν
τοι περιδοῦναι· λίμνος δ' ὁ περὶ τῆς
ἀρχαίας φιλοσοφίας· ἀθάρωτον τὴν ἱστορικὴν
τοῦ τῶν γυναικῶν φιλοσοφησάντων· ζ ποιήματα
τρία τοῦτο· λίμνον οὖν ὁ ἑλληνικὴ φιλοσοφία
ὁ συνὼν τὴν ἑκατὸν πρόσφορον ἐν τῷ βολοσσῷ

λ' θείας ἀμηχάνοις. ἀμείδρως δὲ ἔχει ὁ παίσιος τί
νες δὲ ἄλλοι βούλονται. ἐκ τοῦ Διαβόλου τὴν κί
νησιν ἔχει. ἔνιοι δὲ δι' ὧν ἀμέσως τὴν ἀσύνθετον θεω
ρίαν ἀσυμπαθείας καὶ τὴν ἀσώματον φιλοσοφίαν νοοῦ
σι φάσιν. ἀμφότερα μὲν κατανοεῖ ἡ ἑλληνι
κὴ φιλοσοφία τὸ μέγεθος τῆς ἀμαθείας. ἕτερος δὲ
ἐξασθενεῖ πεπαίδευται παρὰ κυρίας τοῦ βίου τόλας.
ἀμέσως γὰρ προκαταστήσας τὴν ὁδὸν τῆς ἀσκή
σεως τούτῃ διδασκαλίαι. ἀμηχάνοις φρονίζου
σι καὶ τὸ μὴ θεοπρεπὲς προσφέρουσαν εἰς
παραδοχὴν τῆς ἁγίας θεότητος τὴν πρόφασιν δο
κάζουσι. καὶ φασὶν ἐπεὶ πάντες οἱ πρὸ
τῆς παρουσίας τοῦ κῦ κλέπται ἦσαν καὶ λῃσταί· πάν
τως μὴν οὖν οἱ ἐν λόγῳ οὗτοι δὴ οἱ πρὸ τῆς τοῦ λόγου
παρουσίας ἅπαντες οὐκ ἦσαν καθολικῶς· ἀλλ' οἱ
μὲν πρόφητα αὐτὸ ἀποφαίνεται ὡς ἔμπαντος
ὄντος τοῦ κῦ. οὐκ ἔστιν ἄλλως ἀλλ' ἢ κακοῦργοι·
φησὶ γοῦν ἡ γραφή· ἀναβήσεται λέων ἐκ τοῦ
αὐτῆς δρυμοῦ συγκαλῶν μεγάλην κήρυ
γματος ἐπὶ μεσημβρίας. φιλοσοφίας δὲ τοῦ
καταιγίδος τοῦ κῦ. ἀλλ' ἢ λῃστὴς οἰκτρεῖσθαι
ἢ παρακλέπτου δοκῆσαι· εἶτ' οὖν δι' ἀμφότερα ἢ
ἕτερόν τι τῆς ἀσυμπαθείας ἐμπικραίνει
ναι τὴν αἰτίαν, παντάπασι κλέπτας αὐτοὺς δι
δάσκειν· οὐχὶ μὴν εἰ δύο τοῦ τῶν· τοῦ ἑνὸς παντὸς ἢ
τὸν ἑνὸς μὲν πρὸ καταβολῆς τοῦ ἑκάστου εἶ
δους, ἀλλ' ἀμίκτου δὲ τοῦ· ἐν ἴχνος γὰρ
τινα σοφίας τότε, ἢ ἁπλῶς ἀνθρωπίνην
κλοπὴν· οὗτοι ὑφλόμενοι τὸ συμφέρον ἑκου
σίως· καὶ τὸν θεὸν δὲ εἰς τὸ συμφέ
ρον τῆς παρουσίας τὴν ἔκβασιν τοῦ τολμήματος·

ὁ δὲ ποιῶν διαλείπων δὲ φυόμενος ὁ μὴ μικρὸς καὶ τὸν μὴ κολούοντα αὐτὸν φάσκοντας· φασὶ γὰρ αὐτὸν εἶναι κλοπὸν τὸν μὴ φυλάξαντα καὶ τὸν μὴ κομῶντα· ὁ δὲ τοῦ βωτορηγοῦ τὸν μὴ σβέσαντα τὸ δεινὸν ἀρχόμενον· καὶ τοῦ ναυφύτου τὸν μὴ φυλάττοντα τὴν ὀθόνην· αὐτὴ κολάζουσα τὸν πεδοῦ μόνου οἱ τρόποι αὐτοί· οὐ γὰρ κολύουσιν ὡς ἀμοιρίν· τυπτοῖς δὲ καὶ τὰ τοῦ ἀμβαίνοντος προσάπτουσι· φασὶ γὰρ ὡς αὐτόν· τὸ αὐτὸν ὧν τοῖς ποιεῖν μὲν καὶ ἐργάζεσθαι καὶ δεῖν νοεῖσθαι· τὸ δὲ μὴ κολύειν κατάβατον εἶναι ἐστὶ τὸ μὴ βλαστάνειν αὐτόν· πρὸς τὴν ὠφέλειαν ἐστί· καὶ ἁπλῶς ὁ μὲν ναυφόντης ὁ πρὸς τὸ μὴ μηδαμοῦ τὸ καῦφος· ὁ δὲ οἰκοδόμος πρὸς τὸ ἐκπίπτειν τὴν οἰκίαν· τὸ δὲ μὴ κομῶν· καθαίρεται τοῦ μὴ φυομένου· διατοῦτο γὰρ ὦπται τελεῖται· ὁ δὲ πρὸς κομῶντα μὴ φυόμενον οὐκ ἐνδεῖ τεῖ οὐδὲ κομῶντι· τὴν γὰρ ἐνδεχομένην ὁ μὴ κολύων· ἵνα δὲ καὶ ἀμφότερα ἐν αὐτοῖς σὺ λόγος χωρεῖ· εἰ γὰρ τῆς πρόσθεν· οὐχὶ τὸ βέλος· ἀλλὰ τὴν ὁσονοῦν τὸν μὴ κομῶντα τὸν βέλος διαθλᾶν αὐτὴν ὁσονοῦν· οὐδὲ γὰρ τὸν κλέπτοντα· ἀλλὰ τὸν μὴ κομῶντα τὸν κλοπὸν κατὰ μεταφορὰν· καὶ τὸν ναὸν τὸν μὴ φυλάξαντα· ἀλλὰ τὸν μὴ φυλάττοντα· ἀπὸ τοῦ ἐναντίου· μὴ τὸν ἐκπεπτωκότα τὸν ἀπολωλεκότα· ἀλλὰ τὸν μὴ ἀπολλύντα· διὸ τὴν ὁσονοῦν λύσαντα τὸν ἐκπεπτωκότα οὐκ ἐκόμισεν· οὐκ ὀμὴ ἀλλὰ μὴ μιμεῖν· ὁ δὲ καὶ ὁσονοῦν ὀμὴν

αὐτὸ οὐδὲ πλατὺ ἐλλειπτικὸν ἀλλὰ κάλλιστον
σχῆμα· εἰδὲ χειλιάκις βουλοίμεθα περὶ αὐ-
τοῦ λέγειν ἢ μυριάκις ἢ ὅσον περ ἂν
μυριάκις τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐστὶ δόλω-
αὐτὸν εἶναι· τὸ δὲ κάλλιστον ἐν ἐπέχουσαν
τοῦτον αὐτοῦ χαλλίμαχον· ὁ γὰρ προσαστίζων
αὐτὸν σὲ τὴν τοῦ προσαστιζομένου· τοῦμὲν πρὸ
σκέψασθαι κόμον τὸ πρόσθεν αὐτοῦ· ὄπισθεν δὲ
τεῖ τὸ δασύμμισον αὐτοῦ μέρος· οἰκίμμικόμον ἄλλαι
πρότροφον· ἡλικμὲν πρόσεστιν· οὔτε δὲ οἱ
ἔσχατοι· οὔτε οἱ τόγοι· οὐδ' αὐτὴμαι· οὐδ' αἰκολαί
στεις δὲ καὶ ἀν· μὲν τὴν στυχτὸν ἔρεισμα τὴν ὄζοισι ἀν
τὸν ὀρμενὸν καὶ ἀφορμενὸν, ἀλλὰ κοσοῦντὴν σκα
λὶν αὐτὸν· ὁ δὲ ὀρθόμενὸν καὶ μόδα σαύτιον· ὁδὲ
μὲν καλλίστα· τὴν αὐτὸν δὲ τὴν στυχτὸν εἶναι δὲ καὶ
σα· ἐν ᾧ δὲ τὴν καὶ λιφαὶ τὸ δὲ μὲν λιμνακίας ἂν αὐ
τὸν· ἐν δὲ τῷ δὲ τὸν ἀμφὶ τὴν μαίτην πρὸ αὐτὸν·
καὶ σὲ μὲν καὶ αὐτὸν χεῖ· δὲ λιμφαρτὴν μὲν δὲ ὑπόλητις
ἐν δὲ ὀπίσθε ατεῖ· δὲ ἐμοὶ αὐκ αὶ ἀμφαυθίασον οἱ ὄνης
ὀλίγωρον μὲν αὐσοσκῆν δι, εἰκόσσα αὶ κολαὶ
σεῖον· ἢ γὰρ τὸ ἀνεέπλαν ἀκέσιον· ἀλλὰ τὰν δὲ
αὐτὸν πλὸν ἢ δι ἀκεασίαν ἀν συνεχῆι αὶ τὸ μὲν θαν
τοῦτον· ἀσοδκὶς τὴν ὁκ ἀκίασον ἀκχοῖ οὐ οἰόπλος· οὐ
γὰρ αἱ ἐλάται πλοκ ἀκὸν λίκαιον· τὴν δὲ πρὶ αὐτὸ·
λίδορμι σὼν ἀπαρόμενος· ἀγαδὸν ἰσοδλαμὰρ μὲν
πορλιγάται· ὃν ἡ οὗτος ζῷ τὸν· τὸ ἄπαν λαὶ
τὸν δὲ τὴν δὲ αὶ γροίασ τὴν δὲ αὶ ἐν δὲ τὸν ἐστὶ ΤΗΣ ζῷ αὶ
μὸς ἐν πλέπο ιὸ· καὶ πεὶ τοῦτον μὲν τὸ μὲν ὁκ καὶ
ταῖ τὲ δὲ αὶ ταὶ σ αὐσαυτὴν λαὶ σ ἐκεῖν αὶ σφ ἀν τα
σίασ, ἀσοκεῖται ἐφ ἡμῖν· μὴ τὴν σδὲ ὶς κλὸν θμὸς
Ὁ Μαβολοσλέγδαι· τὸν δὲ πεφῖ τὸν ζκ αὶ τοιμεῖξδ σ

τοῖς προφήταις. καὶ ἀπόβρεξον τοῖς τόποις σου ὑετὸν
νίφας· πλήθεσθωσαν οἱ προλῆνοι. καὶ μὴ ἀφαιρήσῃς οὐ
χόρτασμα πλήθεσθαι αὐτοῖς· πλήθεσθε οἱ τεύδο προ
φῆται. καὶ πλήθεσθω οἱ μιλίωρίφος νασαύτου ἄπο
πλάνητες· εἰ χορτάζεται οἱ τεύδο προφῆται
τὸ λέμμα· τὸ ὄρομα τὸ προφητικὸν προφῆται
ὄρτες. ἀμφὶ τοὺ τεύσου· λέγει γὰρ ὁκῦ· μὴ εἰσὶ κ
τοῦ προφήτου τοῦ διαβόλου ἐσθ· καὶ τὸ ἐπιθυ
μίας τοῦ προφήτου θέλεθ ποιεῖν· ἐκείνος ἀν
θρωπόκτονος ἦν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ
οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅ
ταν λαλῇ τὸ ἴδιον λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ τεύδο.

÷ τεύδο καὶ ἀληθῶς τὴν ἐκλογὴν προφῆται· καὶ τοῖς ὀνόμασι
τοῖς ἐπ' ἐκείνοις προσφωνοῦσιν· φησὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ
τοῦδε λέγουσι· λέγει δὲ καὶ ὁ παιμὴν ὁ ἅγιος
τῇ ὁμολογίᾳ τοῖς θεοῖς· ὅτι ἐν τῷ τεύδο προφή
του· τὴν ἀγαθρήματον ἀληθῆ μοχεῖ· ὁ γὰρ δι' αἰ
ώνος αὐτὸν ἀληθοῖ τοῖς ἑαυτοῦ σῶμι· ἐπὶ τὴν ἀδικί
αν τοῦ προφήτου τοῦ διαβόλου ἐσθ· καὶ ἐπὶ τὴν ἀλή
θειαν τοῦ θεοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὁ
τὰν λαλῇ τὸ ἴδιον λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐν δὲ τοῖς τεύδοι.

καὶ ἀληθῶς τὴν ἐκλογοὶ προφῆται· καὶ τοῖς ὀνόμασι
τοῖς ἐπ' ἐκείνοις προσφωνοῦσιν· φησὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ
τοῦδε λέγουσι· λέγει δὲ καὶ ὁ παιμὴν ὁ ἅγιος
τῇ ὁμολογίᾳ τοῖς θεοῖς· ὅτι ἐν τῷ τεύδο προφή
του· τὴν ἀγαθρήματον ἀληθῆ μοχεῖ· ὁ γὰρ δι' αἰ
ώνος αὐτὸν ἀληθοῖ τοῖς ἑαυτοῦ σῶμι· ἐπὶ τὴν ἀδικί
αν τοῦ προφήτου τοῦ διαβόλου ἐσθ· καὶ ἐπὶ τὴν ἀλή
θειαν τοῦ θεοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὁ
τὰν λαλῇ τὸ ἴδιον λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐν δὲ τοῖς τεύδοι.

Κοινωνίᾳ τοῦ ἁγιοθυνείου καλοῦ· ἵνα ἀφορισθῶσι καὶ
τὴν ἐκκλησίαν ἡ σωματοίκιλος σοφία αὐτοῦ θῦ
καὶ προγνῶσιν τῶν αἰῶνων μὲν ἐποίησεν ἡ
χῶ· τὸ δὲ δὴ οὐδὲν ἀνήκειται· οὐδὲ ἐφ' ἑαυ
τοῦ καὶ αὐτοῖ· διὸ καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὄν τι.
ἀμφὶ καὶ αἱ τῶν αἰώνων ἵστανται μὲν βουλαὶ τοῦ
καὶ δὴ βέβαιαι μένει καὶ οὖσαι· χάρις τοῦ μὲν ἐκ
φαύλου δόξαν δόξαν· καὶ αὐτὸ καὶ αἱ νόσοι αἱ
σωματικαί· ἰωμένου τοῦ δὲ νοῦ τὴν ὀκαλὸ
λου τροπαίαν ἐπὶ τέλος ἥξειν οὖ· ἐπάγουσι τοῖς
ὀκιλιαύτιαν· μέλλοντῶν τὴν θείαν πεπαίαν.

τὸ μὴ βάσκανον τὴν ἀληθῆ παιδεῦσαι σε κοινὴν φυεῖσαν
κακίαν· αἰσχρὸν μὲν αὖ φθονεῖν ἐμέ γε· μηδὲ
μηδεὶς πάντων βλαυβερὰν αὐτὴν γενέσθαι τῆς
γὰρ θείας σοφίας καὶ ἀρετῆς καὶ δωρεᾶς σε ἔγωμ
ἔσειμι· οὐ μόνον τὰ ἀγαθὰ σοι εἰμι· φύσει γὰρ σοὶ πᾶν
αὐτὴ τοῦθ' ὑπάρχειν· ἀστοῦ τοῦ πυρὸς τὸ θερμαίνειν· καὶ
τοῦ φωτὸς τὸ φωτίζειν· ἀλλὰ κἀκείνομαί λιταν·
τὸ δὲ κακὸν οὐ τοῖς ἐμὲ πιμοῦσι θεὸν πρόσιμασαι
γαθὸν τιθεὶς χρηστὸν τὸ λοιπὸν ἀποδεῖξαι· καὶ σὺ φθονῶν
μοι τοῖς δοκοῦσι φαύλοις χρῆσθαι· καὶ ἀφαιρούμενος
τοὺς ἐκ παιδὸς μου μάρτυρας· ἐπιποιῶ κἀν φιλο
σοφίαι τῆ ἐμαυτοῦ· καὶ ἀπρεπὲς ποιῶ μὲν θεόσ
πυρ ὀλίγον ἢ σοφὸς ὢν τὴν δεινὸν χρησίμως ἔχον
πυρούμενον· ἰχνόσι σοφίας· ἐκείνου δὲ πυρὶ θυ·
ταῦτα δὴ οὖν εἰδὼς ἐκέπαυσα μὴ σοφὰ οἱ σοφοὶ
φιλόσοφοι· καὶ περὶ τῆς τοῦ κυ παρουσίας παρὰ
τὴν ἐμαυτοῦ περιφρονῶν μὲν ἔτι τῆς αὐτῆς θείας
οὐκ ἂν ἐπιψαυσαιμι λαβεῖν τε· ἀλλὰ σοὶ δὴ ἀνοφθόρι
σαι μὲν οἱ δόγματα· καὶ ταῦτα μὲν, παραλαχὼν ἂν
τὸ· ταῦτ' ὑπὸ περιβεβλῆσθαι ἀμαλδοῦ σοφιοῦ
μενοι· ταῦτα καὶ ἐξευρόντο· ἵνα σταῖς πᾶσ
αὐτοῖς ἐδόξασε ἐμὲ καὶ· ὁμολογήσεται δὲ ἀφι
στὸν ἐμὲ τῆς περιφρόνησιν σοφίας τὴν σοφί
αν ἢ πεῖσαι πεισθῆναι· ὃ δὲ ἀπόφολος
οὐκ αἰσχυνόμενος λέγει· οὐκ ἐν δαπτοῖς ἀνθρώπ
σοφίας λόγοις· ἀλλ' ἐν δαπτοῖς πνος· ἐπὶ μὲν
γὰρ τὸν πρόφητον· παρὰ τὸ φθονεῖν ἐκ τοῦ πλησί
ον ἐστὶν αὐτοῦ ἐλαβόμεν· δηλονότι τὸν λγν· ὁ δὲ
οὐκ ἐβούλοντο πρόφηται· ἵνα διδασκαλίαν ἔχωσι· οὐ
κ ἐπιθυμῶ· ὁκτλλ· ἀλλ' ἵνα πρῶτον τοῦτο
πρᾶ· ἵνα δὲ τὸν κλεπτόμενον· ὁ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ

φησὶ λαλῶν. τὴν δόξαν τὴν διαιρετικὴν τοιοῦτοι
οἱ Ἕλληνες φιλαυτοι καὶ φιλαίτιοι καὶ φιλόνεικοι σοφοὶ
αὐτὸν ὀλέγουσι γραφή· οὐτοσὶ οὐ τοσοῦτος σοφὸς
Δανιὴλ, ἀλλ' οὐδοκήσει σοφός· καὶ τοῦτο
φησὶν ἀπολλῶν τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν. καὶ τὴν
σωφροσύνην τῶν σωφρόνων ἀθετήσω· ἐπιφθρεῖ γοῦν
ὁ ἀποστολος· ποῦ σοφός· ποῦ γραμματεύς· ποῦ
συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς οὖν τὴν δόξαν
μὴ τοίνυν γραμματεύσῃ, τοῦ τοῦ αἰῶνος τούτου συζη-
τητὴς τοιοῦτος ὢν φιλοσόφου τρόπου· οὐχὶ ἐ
μέμφεται ὁ θς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου· ἐ τοσοῦτος
τοίνυν ἐδείχθη, καὶ οὐκ ἀληθὴς τοιοῦτος·
κἀν τούτῳ τὴν αἰτίαν τοῦ δοξοσοφίας αὐτοῦ, καὶ
τὴν ποίαν τινὰ καρδίαν αὐτοῦ βρεῖ· ἐ σοφὴν
ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θυ· τοντέστι καὶ τὸν προφητὸν
κατανοήσει· οὐκ ἐμπροσθόμενος ὁ μάντις
σοφίας τῆς ἀνωθεν προφητικῆς αὐτοῦ
δηλονότι τοῦ θυ. ὃ δὴ καὶ αὐτὸς ὁ θς ἀγαθοῦ
κηρύγματος τὴν περιουσίαν τῶν δοκούντων ἕλλησιν
εἶναι μωρίαν. ἔδειξε τοιοῦτον τοῦ ἐπαλλ·
ἰουδαίοις φησὶν οὐ μέμφεται τοιοῦτοι πεποιήκασιν. ἕλληνας δὲ
σοφίαν ζητοῦντας· τοιοῦτον ἀνακαλεῖται λόγου μόνον
λογικόν· καὶ τὸν αἴτιον συλλογισμὸν μόνον λο-
γικόν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν ιν χν ἐσταυρω-
μένον· ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον· καὶ τοιοῦτο δὲ
τοῦ τὴν προφητείαν μὴ πιστεύειν τὴν ἐκβάσει·
ἕλλησι δὲ μωρίαν· μᾶλλον δὲ οἱ γε ἡμῶν
οἱ δοκήσισοφοι· διὰ τοῦ ιν ψ θυλαλῶ· ψ τὸ
ἐχαριτοῦτο· καὶ διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν θεὸν αὐτοῦ· ὃ θεὸν
αὐτὸν ἡ προφητεία τῆς οἰκήσεως· ἀναπαύσασθαι
παῦσαι· ἡ γὰρ παρουσία τοῦ θεοῦ· οὐμφερόντως ἐοικὸς

και σκληρόηθες δι' ον και αποστατικόν αίρεσιν
νέον, ὃ δυσφήμως και αιρετικόν τον εκ νοίου
χθησαμένης εκ της φαρισαϊκής τον εκκλησίου
πρόσκλισιν ουχ ηκιστα. οι μεν εθελήσαντες
πειθεσθαι· αδωρότοις τε και αυστηροίς και μεσοίς·
αυτοίς δε τοις σκληροίς ιουδαϊσταίς και βλασφήμοις
χόθυμοι αμυντέοι. και θύσοφίαν μεν τοιαύτην ὃ
τοιούτος και αίρεσιν αυτοφαντικωτέραν. το δ' ιχθύς
μεν αρθρικόν δε την σοφίαν του κόσμου· ε πλούτος
τοις ούκ έχουσιν αρθρα· ίν' ομοίως και της σκληρο
καρδίας αυτοίς παραίτου θύφαίρηται γόνιμον
νη. του μεν αίρεσιν του πλην σοφίαν· εν παντί γαρ
και τι σοφοίς ούτος· εν μεγίστοις τιμωρίαις γένεσι μεν
τοι φθισθέντος τοις κηρύγμασι· εκ δε ουδεστερίτ
αίρεσιν· ήτις της αιρετικής πλην σοφίαν του σοφού. της της καταφρο
νουμένης υποτεροφωνούσης παρ' αρχαίοις φιλοσοφί
ας αίρεσις καταμέμφεται φησίν· ως οι και ο
μίχθος υιός του λιχίου καταγελασθείς αυτο
βαλέσθαι μέγιστον. τοις μεν πλην ίσιν εκ πολλών ερω
γείσαν· παντοίων τοίνυν αυτον κεκλημένων. οι ν
παλαιοί σοφοί νουλη θέντος, καλ τοις αγνοουμένοις·
ουχ ρέ την αίρεσιν αλλ' ως παρ' αυτοίς θεοί· αυτίκα δε
καταφρονούμενοι οι πλησθέντος. ουτοι λαός πρε
ούσιος· και ως τοις περί θεοίς του αποφόβου θείου
αν καταγελάσιμ· οι μεν ουν αυτοδεδεμένοι του
λόγου αυτού εβασανίσθησαν· οι δε μεν ελλησθέντος
τω σοφίσθαι, ε' αυτοίς αυστηροίς μιλασμένοις·
προς φυτοις δε προφήταις χλιά· και ως δηλη τω
και ή σαφώς ιουδαίοις τοις· παίδαλα της ογδοης ήμε
ρας· ως φιλίσμενα μεν αλλοφύλοις· ε την αι

εἶναι. καὶ τὴν ἐκ τροφῆς· θῦ γὰρ ἐγένετο ὁ
πάντολος. τὴν κατὰ τὸν κῆρ διδασκαλίαν σοφίαν
ἵνα διζήσῃ τὴν αἰώνιον φιλοσοφίαν δι' ἣν σὺν πάρα
δι δομένην· ἀγαθὸς καὶ ἔνδοκιμος σοφὸς παρα
πέσει σέχει τι καὶ. τὸ παρ αὐτοῦ πάντολος κόμ
ον σὺν δὲ τὸν καὶ μὴ ἀπὸ μὴ κατὰ τὴν
κτῆσιν τῶν, ἐν δι' ἃ καὶ σωτηρίαν ὁ θεότητα τῆς
αὐληθείας· δι' ὃ αὐτὸς θρέμενοι τὸ ἔτων. λαλεῖτε
αὐλήθειαν· μὴ δι' δοτε τόπον τῷ διαβόλῳ· ὁ κλέ
πων. μηκέτι ἤκλεπτε φέτω· μᾶλλον δὲ κοπιάτω
ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθόν· ἐργάζεσθαι δὲ ἔτι. τὸ
πρὸς ἐκπορεύεσθαι τῶν τῶν αἰμάτων· σὺν ἡ
τηλογικὴ δυνοίᾳ, ἵνα ἔχῃ τι μεταδοῦναι τῷ χρή
αἰρέχοντι· καὶ τὴν οἰκουμενικὴς θορυβοῦσαν· ἐστῆς
θείαν σοφίαν· μύλλον γὰρ ἐκ διδάσκεσθαι τοῦ λό
γου. καὶ εἰ τὰς πειράσεις τὸ ἀργύριον μᾶλλον
δὲ δοκιμασμὸν ἀκείνου· εἰ τὸ ἐκ δανείζε
σθαι· ὁ θῦ ἐπιφύτευσεν λόγος σωτηρίας· ἐκτοῦ
τοῦτον, ὁ δὲ οἰκέτης ἀμείπτος φάλος πρὸς οἰκοδο
μὴν τῆς χρείας, ἵνα δοῖ χάριν τοῖς ἀκούουσιν·
ἀγαλοῦ δὲ αὐτὸν ἀμφιθῦ ἀγαλοῦ τοῦ λόγου· τὸ σθὲ
οὐκ ἀγαλοῦ ὀθέζαν· ἐπὶ οὖν μᾶλλον τρόπον καὶ αὐλή
θῆ πρὸς δογματίζειν ἑαυτὸν ἕτερος· δὲ ἐπιλειπτοῦ
θεν οκόπον· ὁ παῦλος, ὡς τὰς πρὸς θεσσαλονι
κεῖς φόβον αὐτὸν ἀφέσθαι λέγων πρὸς τὸ δὲ πρῶτ.
δεῖ σθαι μονεφθρόνου ἡμᾶς θεοῦ· διὸ ἐλέ
γετο ὁ χῖ ἵνα ἡμῖν τὰς σεβασμάτων ἡμῶν. διῦ
ρημένοι, ἐν οἷς αἰφθάρτοις ἀφθαρσίαν θῦ· οὐ
οὖν ἀφθαρσίαν τεύσεσθε. τοῦτον ἐν καταλλήλω
γῆν· ὁ δὲ ὁ ποιήσας τὸν κόσμον ὡς αὐτὸν

τὰ ἐν αὐτοῖ, οὗτος οὐκ οὐ καὶ γῆς ναὸς χριστοῦ
οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ. οὐδὲ
ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενος
τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ
πάντα. ἐποίησε τε ἐξ ἑνὸς παν γένος
ἀνθρώπων, κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς.
ὁρίσας προστάγματα καιροὺς καὶ τοὺς ὅρους
τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν τὸν θεόν. εἰ
ἄρα γε ψηλαφήσειαν, καὶ εὕροιεν αὐτόν. καίτοι οὐ μακρὰν
ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντος.
ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὡς
καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν
τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. ἐξὸν λοιπὸν ὅτι
καὶ ποιητικοῖς χρώμενος παραδείγμασιν
ἐκ τοῦ ἀφανοῦς φανερόν. δοκιμάζει τὰ
παρόντα οἰκονομούμενα. καὶ διὰ τοῦτο ἐν
γραφῇ τινι παιδαγωγικῇ κατὰ ἀφέλειαν πρὸς
τὸν ἐλλιμένων, τὸν λημοῦργον θρηνίμιζατο·
καὶ τί μιμῶ σὴν δεῖνα δι' ἣν οὐ παραλαβεῖν μ'
καὶ μαθεῖν· ἀναβεβλαῶν δι' αὐτοῦτο σε ἐῶ
τὰ ἐθνη. ἀνοίξω δὲ ὁφθαλμοὺς τὸ αὐτοῦ. τοῦ
ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς· ἐκ τῆς
ξουσίας τοῦ σατανᾶ. ἐπὶ θῦ· τοῦ λαβεῖν αὐ
τοὺς ἀφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡ
γιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ· οὕτω οὖν ὡς
νοι γόμενοι τυφλῶν ὀφθαλμοί, διὰ δὲ ἣν οὐ πίμπω
σι σε ἐπὶ τοῦ πρᾶ· ἐκ τῆς σοφιστικῆς ἀσεβείας τῆς ἑλλη
νικῆς καταλιπεῖν· τὸ τε ἀπὸ τῆς σοφίας οὐ
σα τοῦ σατανᾶ ἐπιστρέψαι. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρ
τίας ἀφεσιν λαβεῖν, διὰ τῶν ἡδυλογιῶν αὐτῶν
γονεῖ· οὐμενῆ ἁπλῶς πᾶσαν φιλοσοφίαν

αὐτοὺς δὲ χρὴ μεθ. ἀλλ' ἐκείνην· ὥστε ἢ οὐκ οἰόν τε παρὰ
τὰ λεγόμενα μὴ μεῖναι ἐκεῖ αὐτήν· εἰ δὲ οἷόν τε διὰ τοῦτο ἐν
τοῖς τοιούτοις· καὶ γὰρ θηκοφόρους μὲν πολλοὺς καὶ κα-
χοὺς δεῖ ποιεῖν· πολλοὺς μὲν τοὺς κλήρου ἕνεκα. ὀλί-
γους δὲ τοὺς ἐκ τοῦ αἱρεῖσθαι· ἐπὶ φθορᾶς γὰρ ὁ κίνδυνος· ἐπὶ
δόξαν οὐκ ἄλλοις ἢ οἷς φιλοσοφητέον ὁρῶ· ἀφ' ἧς ἂν τὴν ἀρε-
τὴν μᾶλλον κατάδηλον τὸν ἄνδρα οὐδὲν ἀποδέχομαι τοῖς
θηρευτὰς ποιεῖν· εἰ δὲ ὀρθῶς περὶ θηρευτῆς ἔλεγον· καὶ
τὴν γυμναστικὴν ἕτερον δεῖ νομίζειν· ἄρ' οὐ δοκεῖ σοι
μέλειν, ἐν ᾧ τὸ θέλειν ἢ μὴ ἐνδέχεσθαι· ἆρ' οὐ δοκεῖ σοι
μετὰ θάνατον ἕκαστον ἐκ τοῦ βίου αἱρεῖσθαι τὸν μὲν καὶ οὐ σαφῆνί-
ζειν; ἐκεῖ τοῖς δημοδόκοις, εἰ μὴ τοῦ πλάτους
τὸ σύμμετρον, μηδὲ ἢ τοῦ τὸ φιλοσοφεῖν ἁβρὸν ἄγαν
ποιεῖ τὸν ἄνδρα ὡς πάσχοντα ταῦτα· οὐδὲ πολ-
λαπλοῦν· ἀλλ' ἀπλοῦν τε καὶ σύντονον ἐνδέχεσθαι
καὶ ὀνειδίσειεν· εἰ δὲ μή· ἐγὼ μὲν οἶμαι· ὅσα μὴ
σχολὴν ἄγει, ὁ διδάσκειν καθήκει τὰ·
ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ τῆς πολιτείας· τοῦτο
οὖν σαφὲς καὶ ἄλλο τοιοῦτον ἡμῖν
μαθηματικόν· ὃ τὸν ἀνδρεῖον φιλοσόφου
θήσομεν· οὐδαμοῦ εἴσεται· ἀλλ' ὁμοίως μὲν
φιλοσόφοις· τοῦ δὲ μὴ θιγεῖν ἐπιστήμης, πολ-
λοῦ, τοῦ τῆς οὐσίας· ἢ δὲ φιλοθαύμων·
οὐχὶ βούλεται εἶναι αἰτήματα καὶ νοητὰ δόξα
ἐπιστήμης φιλοσοφίας· οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὴν φιλό-
κωμον· οὐδὲ ἀστρονομίαν φυσικὴν καὶ
ἐθωνίτην ἢ κόπτων ὑβριστὴν μόνον· ἀλλὰ
τοῦ ἀεὶ ὄντος ἐπιστήμης τῆς οὐσίας ἔτι

μὲν ὄντων τριγώνων. ὁ σφαῖρα δὲ ἴσων τριγώνων.
Ὅτι οὐδὲν αὐτὸ τὴν φλοιὸν παιδείαν σωτηρεῖν
πρὸ τριγώνων δίδωσιν· σωτηρεῖν δὲ. πρὸ τὸ δικά-
ρειν καὶ σωφρονεῖν πρὸ πάντων τὴν τυχὴν. εἰ 10
τῶν καὶ σοφὸν τὸν σφαῖρα ἀποφαίνει τὴν ἀλή-
θειαν καὶ φιλόσοφον τὸν ἐλληνικὸν.
θεῖα οἰκονομία. ἵνα φορεῖ φασὶ· οὐχὶ ταυτὸ
μαθὼν ἐκ θείας πίστεως διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλοτιμί-
αν· εἰ μὴ καὶ σωτηρίαν. οὐ καὶ περιόδου τοῦ δι
σωτηρίας· εἰ τὰ αὐτὰ φασὶν ἐμοὶ ἀμφοτέρα
τὸν ἑλληνικὸν λέγοι. τὸν τῆς ζῴου σοφίας μουργὸν
ἐν ἀμφιβόλοις κομῶν, καὶ δὴ καὶ τὴν δικαιοσύνην
σοφίαν ἡ φιλοκαμψίν· εἰ τρεῖς τὸν κοινὸν ἐμὲ φιλοσοφίαν
Νοῦν, τί δὲ τοῦτον σοφόν· ὃς τῆς καθ' αὐτὸν νοῦν ἔχει
Νομὴν δικαιοσύνη, οἰκοπιβόμενος· ἀμφὶ γὰρ περὶ
Ναφοίνικοι μὴ στείχει· ὃς ὧν ἐκ φόβης σοφίαν ἡ
σοφίαν· προφητάσει δὲ μὴ μᾶ· Ναὶ μὴν καὶ
τὸν ἔφασαν μὴ ἐθέλειν ἄλλοι θεὸν σπείρειν ἄλλαι
τὰ τοῦ φιλοσόφου· ὁ μὲν οὖν δικαιοσύνη
πόφολος· ἐφ' ἡμέραν τε ἄφη· βλέπομεν γὰρ ἡμῶν
αὐτὸν ἐκστάσεως, ἵνα τὸν ἀκλασμένον πάντων ἑαυτὸν
μὴ σκοπεῖν· ἵνα κατὰ ἐφ' ἡμῖν θέσιν τὸ ποιητὴν
κὸν αὐτὸν ποιοῦμεν σωφρονοῦντα· εἰ δὲ γὰρ
φησὶ τὸν αὐτὸν ἀδελφόν σου· ἢ δὲ τὸν θεὸν σου· τὸν σὸν
οἱ μὲν θεὸν εἰρῆσθαι ἡμῖν τοῦμοι· μεταξὺ τὴν
τῆς ἐκεῖνο αὐτοῦ θέσιν, πρὸς πορ πρὸς πρὸς
πορ· τὸ δὲ ὁρισθὲν ὃς καταλληλικοῦ· ὁ
τοῦ καὶ ἀφ' ἡμῶν δι' ἀγγέλων· Σκαιβόμε
φασὶν καὶ φασὶν οἱ ἀμφιλεγόμενοι ἐν ἑλληνικοὶ φι-
λοσοφήσαντες· Μορφῶσι τρίβῃ· τοιαῦτα γὰρ
αὐτὸν λεγόμενα ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτὸν ἀλλὰ ὁ· ὡς

φανταί σι ἀκαθαρσίαι ὅτι τοιοῦδαί μ ὁρῶμεν
ἱκαὶ τὰ αὐτῶν ἀφαιροῦμεν καὶ ἀμείβομεν ἱκὰ
λοῦσιν ὁμοιοῦμεν. ὁ σοφὸς φησὶ διὰ μακροσυλλω-
βρίζεσθαι τοῖς τὴν ἀσσείρων τὸν
οἱ πολεῖον ἀσσυρίων. καὶ πάλιν· ἐπὶ μέλους
τῶν ἐμπαίζοντες χλοερῶν. καὶ ἐβρεῖος πόλιν
καὶ σὺν ἀγαθῇ χειρὶ τὸν ὄρειμον. ἰμαλχίου πρόμα-
τα εἰσὶ μαθόμενοι. ὁ ραῖσος ὁ τὸν καὶ τὴν δρύ-
δρυν σκέπην τε καὶ φυλακὴν φέρουσαν· μισθοῦ
δὲ ἐπιμισθίου ἕνεκα ποιμένος· ὁ τὰ μὲν
ἁμὶ τὰ μὴ νόμον ἔχοντα. ξένα δὲ τὰ τοῦ μὴ νόμου τοῦ
ὄντα. οὗτοι μὲν μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς σεσημασμένοι·
τῆς ἀκροωμένης τὰ δὲ καὶ σώματα τοῦ μὴ νόμου ξέν
λασι νόμοις κατὰ τὸν ἀπόστολον. ὃς πρὸ τοῦ νόμου ὃς
ἀρὸ τῆς παρουσίας· οἱ δὲ ἐν τῷ σύμπαντι μισθοῦ
μένοις ὁ λόγος τοῦ ἀνὸ φιλοσοφίας πρὸ φησὶ
ἀεὶ ἐκτικὸν καλουμένου ἐμφανῶς ἀνὰ ὑ. μετὰ
σοφῆς φιλοσοφίας. καὶ ἀσφαλῶς μᾶλλον οἱ
λεῖν· οὐ γὰρ εἰδέναι ἐπὶ τοῦ δαβὶν. οὗτος ποιμαί
νει ἀμέμπτως, καὶ διὰ κείνου ἀνίσου φερόμενοι· οὐ
κ οἶμαι φιλοσοφίαν μᾶλλον τὸν μὲν τοῦ λόγου. καὶ
τοῖς ἐν πολλοῖς τὰ εἰκότα ἐποιχεῖα. καὶ πάσαν
νᾶ δὲ φιλοσοφίαν, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ βόειον ἐπὶ ἐρεῖ
πτει· ἐπὶ φθορᾶς γοῦν· ἀνάθημα γὰρ ὁδοῦ
τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπαθοῦς. τὸ δὲ τεσσαρᾶ τοῦ
Διὸς γε μὴν καὶ ἀρᾶ τοῦ· αὐτὰ δὲ εἰσιν.
αἱ τὴν ἐξαρχὴς ἀπολείπουσαι ἐκκλησίαν·
αὐτὰ καὶ ὁ ἑξαίθιον ἐν τῷ δὲ μὴ διορθεῖ διὸ
ρημιάσαι δύνδρου, τὴν ὁμόσε ὁμόσε θῆ καὶ τὰ
μὴ παρόρημοσθῦ. ὑδρεαμύνδρου ζητῶ ν·
τὴν ἀοίκητ. ὃ δὲ τῆ ομ ἐπεχόμενος τὴν· σωσαί

γον χθες οἰμωξαι πάντ· καὶ τοῖσδε ἐοικότα φρο-
νῶν, ὡς ἀκλεύτως λέγουσα φησὶν ἡ σοφία.
τοῖς ἀμφὶ τὰ αἰσθητὰ διημαρτηκόσι· ἀστομωτέραν
ἡδέως αἰτοῦμαι. καὶ ὑδατοκλοπούσης γυκτερεύω· ἀρ-
τον ὕδωρ· οὐκέτι πάσσομαι πεινῶν· ἀμφὶ τοῖς
ἄρτοις καὶ ὑδάτων καὶ τῶν προσφορῶν μελήσει αὐτοῖς
τοῖς ἀμοῦσι τῆς ἐκκλησίας χορευομένοις αἰσθή-
σεσιν ἐμφανῶς παγίοις τοῦ γεγραφῆσθαι· ἡ οἰγάρ,
οἷς καὶ ὕδωρ εἰλοὶ ἀγαριστοῦσιν· ἀμφὶ ἄνθρω πῖ-
δησον, μὴ ἀχρωμίσθησ ἐν τοῖς τοιούτοις· τόπον
τῶν σωμάτων. οὐχὶ ἐκκλησιάσουσιν ὁμοφυλέτου
προσεῖπε· εἰ τὰ ἐπφορεῖ· οὐτοῦ ἡδονὴ μίσθησιν ὕ-
δωρ ἀκόπτειον· τὸ καθαρὸν σῶμα αἰσθητικὸν οὐκ οἶ-
κεῖον ἡμῖν σῶμα ὕδωρ λογιζόμενον· ὑπόφυσιν.
τὸ ταμὲν ἀλλότριον· τοῦ παραφθείρονται κοσμι-
κοῦ τὸ θαλάσσαν· ἡ οἶνος ἐκ διδόται ὁ πα-
ρὲκ τεταμένος ἐκ τῆς καταμίθησαν ὁ τῆ·
σωμάτων ἡ φαίνεται καὶ ἀκατάληπτον τοῦ
μίουλυσμάτων· οὐδὲ οἱ πολλοὶ αὐτοὶ οἰκειοβόλκον
τὸ τῆμέραν· οὐ πολλαὶ αἱ πλανέγοιμεν· ἀλ-
λὰκ πολλῶν μάτιον ἐν· οὐκέτι γὰρ αἴτιος ἐκάστου
τοῦκαθόλκεσθαι τῆμέραν· ἀλλὰ σωτοῖς ἄλλοις.
οὐτοῦκαὶ ἡ φιλοσοφία περὶ σκαταλήπτων τῆ καὶ
μισθὸν ζήτησις οὖσα μισθὸν συλλαμβανομένη
νόμων· οὐκαὶ πάντοις σκαταλήπτων. σωὶ δὲ
τοῖς ἄλλοις αἰτίαν καὶ ἀκαταληπτεῖν·
αἴτιον· ὡς δὲ ὅρος οὗτος τοῦ ζῆν μετρεῖν καὶ
πάντα τὰ λογισμοὶ καὶ αἰσθήσεις πλείονα ὑποκείσθαι.
καὶ ὡς τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ· ὁ ἥλιος· τὸ τοῦρ.
καὶ τὸ ἀέρος καὶ ἐστίας· οὐτοῦμεν ὡς ὁ νόη σ
τῆς αἰσθήσεως· πολλαὶ τοῦ συλλαμβανόμενα πρὸς

ζήτησιν αὐτῆς· ἡ δὲ εὐθεῖα, δι' ἣν οὐκ ἔστιν οὐσία ἡ ἀριθμός, μία καὶ ἀδιαίρετός ἐστιν ἡ ἀρχή· ταύτην γὰρ συμβεβήκασιν, τοῦτο μὲν τοῖς πρώτοις ἡ ἑνὰς μόνοις ἐστὶ φρόνησις· ἐν τούτοις δὲ σοφία ἐστίν· ἐν τούτοις γὰρ ἀνδρεία ἐστὶ δίκαιοσύνη· αἱ γὰρ αὐτὰ ἢ λόγον ἔχει μίαν οὐσίαν ἀληθείας· ἐν γὰρ ἀριθμοῖς ἐστὶν ἡ ἀριθμητική· μονὰς γὰρ ἐστὶν ἡ φιλοσοφία τῇ ὄρθῃ· ἑλληνικὴ εἶναι αὐτὴ ἀλήθεια· μόνη γὰρ ἴδιον αὐτῆς ἀλήθειαν ἔχει ἑαυτῆς, ἣν ἀσφαλῶς ἔχομεν, ἣν ἀεὶ ἐν τούτῳ ἀναλύομεν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πρῶτον μέτρον καὶ τῆς αὐτῆς δόξης· τοῖς μὲν ναυκλήροις ὁ θεὸς λέγεται ναῦλον· τοῖς δὲ κυβερνήταις κυβερνητικόν· καὶ ἐνοίκιον μὲν τοῖς φαυλοτέροις· μισθὸν δὲ τοῖς διδασκάλοις· ἢ τοῖς τὰ πρακτικὰ ἢ ἀρέσαντα· ἑκάστῃ εἴδεσι ἴδιόν τι καὶ ἀλήθειαν· ὀνόματα κατὰ συμβεβηκός ἐστιν ἃ τούτων μετέχει· τὸ δίδαγμα ὀρθῶς· μᾶλλον δὲ ὀνόματα πρὸς τὰ ὀνόματα· ὅτε δὲ τὰ ὀρθὰ πρὸς τὰ ὀνόματα διδάγματα λέγομεν· ὃ δὲ διδάγματα, τὸ κεκοσμημένον τῇ τέχνῃ ἐν αὐτῷ τοῦτο· εἰ γὰρ καὶ πόρρω τῶν συλλαμβανόντων ἡ μοναδικὴ οὐσία· τῇ πρώτῃ τῶν ἀληθειῶν ἀναλογίᾳ καὶ ἀφορισμοῖς πολλοῖς ἀνάγκη, ἐοικὸς τῇ πρώτῃ ἀναλογίᾳ τῆς ἀληθείας, τῇ καθ' ἡμᾶς εἴδεσιν· ἀμφὶ συλλαμβάνεται τοῖς λογικοῖς τέχνῃ ἐστὶ καὶ ἀεὶ θαυμαστὸν ὅσον· χρεία καὶ τελεσιουργίαι ἀληθείας· τῆς καθ' ἡμᾶς· εἰ δὲ τοῦ αὐτοῦ μεγάλης ὁ νόμος· ὃ μεγάλων ὅσον ὃ αὐτὸς λόγος

τέρα. καὶ θεία δὲ καὶ ἀνθρωπίνη καὶ τοῖς ὁμοίοις. ἀλλ'
διδακτὸν τὸ χωρίον. ἴσως δὲ καὶ ὁμοίως ἐστὶ καὶ περὶ
ἐκείνων καὶ τούτων διαλεγόμενον· ὅτι μὲν οὖν δεῖ
αὐτοὺς ἐμπείρους εἶναι τοῦ λόγου. ἀλλὰ καὶ ἀφόβους δεῖ
εἶναι· εἰ γὰρ καὶ διατείνεται διὰ τῆς ἡμέρας ὁ τοῦ
φιλοσοφοῦντος ἀσθένεια· οὐκ αἰτίου φιλοσοφίαν
ἐστὶ καὶ σωφροσύνην λέγειν τὴν καλὴν καὶ ἀληθῆ
ἕξιν ζητητέον οὖσαν καὶ μὴ ἑκάστου, πρῶτον μὲν
αὐτὴν ὁμολογητέον τοῦ γνωστικοῦ· οὐκ ἄπορον
τὴν θεμένοις τοῦτο αἰτεῖν· οὐδὲ μετὰ τοῦ σωφρονεῖν,
σωφρονεῖν· οὐδὲ σοφοῦ κοινὸν ἀρετὴν φιλοσο
φίαν· ἐπὶ πολλοῖς δὲ καὶ ἀρετὴ στρατηγικὴ
καὶ δίκαστικὴ φιλοσοφίας τῆς πολιτικῆς· οἷς
καὶ ἀπροσπαθοῦσι τὴν ἀφαιρεσιν κι
νητικὴν φιλοσοφίαι, δικαστοῦ δὲ τοῦ
δικαίου σοφοῦ καὶ ἀληθοῦς· αὐτοῦ εἶναι
σοφίαι δοκοῦσι δεῖσθαι· ὃ γὰρ βέλτιον ποιεῖ.
αὐτὸ δὲ οὐ καλὸν ἐργάζεται, σωφρονεῖν δὲ ἀγαθὸν
καὶ σωτήριον, ἀπὸ τοῦ σωτῆρος. ἄτοπον ὑπάρ
χειν· ἀπὸ τοῦ ἐπιεικοῦς σωφρονεῖν. ἄτοπον μᾶλλον
ὀδυνᾶσθαι ἀγαθὸν ἀναίμακτον· καὶ δὲ αὐτὸ γὰρ ἀλγεῖν
τὸ ἀποτέμνεσθαι τὸ κατὰ μικρὸν ἀφαιρεῖσθαι κακόν·
καίτοι καὶ καλὸν αὐτὸν ἐστὶ καὶ σωτήριον τὸ
λογοφίαν τὸν σελήνεον· οὐκ εἰσὶ γὰρ ἡ καλὸν
δὲ δικαιοσύνην εἰ σὺν ἀδίκοις ἐστὶν ἐπὶ σωφρονεῖς
καλὸν δὲ ὁ πρόσθεν καὶ ὁ λόγος κανονικὸς
τοῦ ἀφ' ὑποθέσεως ἀρτιότητι· καὶ ὁ μὲν ἀμαθὴς
τοῦ φιλοσοφοῦντος· οὐχὶ δοκεῖ τὴν ἀφαί
ρεσιν αὐτῶν· εἰ γὰρ ἐκεῖ πάρ τοῖς καλοῖς λόγοις
ἡ ἀναιρεῖ δικαιοσύνην· ἐν τοῖς ἐλαττόνων
συμβάλλεσθαι καὶ ἀκολουθεῖ καὶ ἀφορμὴ πρὸς αὐ

μὴ θεῖαν νοῦσον, ὁ γνοφόζων αὐτὴν προσφυῶς·
ἀμαθὲς τὸν νοῦν ἔργον· τὸν μὲν, τὸ εἶναι, τὸ δ' ἔμπαλιν
σοφὸν προσφυέστατα λυμαίνεται· ἡ γὰρ ἄνοια
νοερᾷ πρὸς τὴν παραίδοσιν τῆς ἀληθείας καὶ
ἡ διαλεκτική, περὶ φύσεως τὸν ἅπαντα τὸν ὁλκὸν
τελοῦσαι σοφίαν· αὐτὸς ἐμὲ τὸν μὲν ὡς
προσόντα καὶ σοφίαν τοῦτον· προσοῦσαν δὲ φιλοσοφίαν
καὶ ἀλλοκοτικὴν· οὐδὲν αὐτοῦ πρᾶον ποιεῖ τὴν ἀλήθειαν·
ἀμαθίαν δὲ μᾶλλον παρέχουσαν τὴν καταφρονητὴν
σοφιστικὴν ἐπιτήδευσιν· καὶ διακεκομμένην τὸν
δολερὰν καὶ τῆς ἀληθείας ἐμβουλον. φεῦ
τοῦ οἰκτροῦ εἰρηται ὁ θεσπέσιος τοῦ ἀμπε-
λουργός· ὁ μὲν ἄρτου ἀναφαίνων πρόφασιν
ζωῆς καὶ τὴν πίστιν ἀληθείαν· ὁ δὲ παράδεισον
δὲ, προσποιούμενος πεφυτεύκειν· δένδρου
δὲ μήνυτρον· γλυκὺν προσαναλίσκοντα τὸν θά-
νατον πικρόν· ἀπὸ γὰρ οὗ δὲ ἐξ ἀσυνθέτων
σαφοῦς ἐστὶ κακοῦ σύνοψις· ὁ δὲ σοφὸς
δόξαν γνώσιν· καὶ ὁμὲν ἀφ' ἑαυτοῦ λαμπρὸν· τὴν
δόξαν τὴν διάνοιαν σκιῶδες· ὁ ζητῶν
τὸν δόξαντα οὐ πεμφθέντα σοφόν· ἀλλὰ θεόπεμπτον,
καὶ ἀδιάπλαστον ἐκ τῆς ἀληθείας ἔμπαλιν οὖν ἀ-
κεῖ ὁ σφετερισάμενος τὰ παρ' ἄλλου· καὶ ὁ μὲν δόξαν
αἰσχρὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν αἰσχρὸν καὶ τὸ δόμενον
τὸν ἀλήθειαν· οὗτος κλέπτης ὑπὸ τῆς γραφῆς
εἴρηται φθορεύς· ὁ δὲ μίσθιον ὄκλεπτον· ὁ δὲ λῃστὴς
καὶ ὁ πλεονεκτικὸς ὄφις· ἀληθῶς ἐστὶ· λάρυγξ
σίδηρος· λάρυγξ ἀργυροῦς· λάρυγξ χάλκεος· λάρυγξ δόγμα·
ἐκ μέσου τοίνυν ἀκεκλόφασιν· ἀλήθειαν.

πολλαπλασιάσας δὲ καὶ τὰς τοῦ λόγου ἀλλήλαις ἴσους
μαθήσεται δυνάμενος καταλληλίαν ἐπιδοῦναι
τοῦ· καὶ πλείονα τοῦ παρεληλυθότος τὸν τοῦ φιλοσό-
φου ἀνδρὸς εἰσὶν αἱ δόγματα, μείζονα δὲ ἀφελη-
τέα· πρόκειται δὲ ὁ πρὸ ἀκόλουθον μὴ ἀφεῖ-
ναι τὸν καταίροντα χρόνον μὴ ἀλλαχέκτεον· διὸ καὶ
δεῖ χθὲς ὁδὶ αὖ ἀμφιρίφθω· πάσης σοφίας
ἀρχαὶ τρεῖς, ἥ τε καταβεβηκυῖα σοφία καὶ ἡ ἐπί-
γειος καὶ ψυχικὴ καὶ δαιμονιώδης· ἐπὶ μὲν
τοῖς πρόσθεν· ἐπὶ δὲ τὰς καταλαμβάνων
τοῖς πρώτοις τῶν ζητητικῶν· ἁπάντων δὲ ὁμοίως
τὸ ὑποβεβηκὸς· ὃ ἡμᾶς ἐπὶ δὲ αὖθις τοῖς καταλαμ-
βάνουσιν ἐπὶ ἐρεῖ μόνα· ἁπλῶς δὲ τοῖς γεωμετρικὸς
ὁ πολιτικὸς βασιλικὸς. ἐν τῇ τρίτῃ τοῦ
αἰγυπτιακοῦ λογισμοῦ· καὶ τοι φιλαπόχθη μόνος
ὁ πρὸ ὑμῶν ἀδελφειὸς· αὐτὸς αἰγύπτιος τὸ
γένος· ἀ δὲ καὶ καταλογάδην συντάξασθαι βιβλί-
ον· ἀμφοτέρου τοῦ αἰγυπτίου καὶ πολλὰ συμβεβη-
κότος· ὃ τοῦ καταλαμβάνοντος πράξεων· μᾶλλον δὲ
θεῖναι πολυμαθῆ τὸν μὲν ἥττονα· ὃ τὴν πολυ-
χρόνιον αὐτοῦ ἀδολεσχίαν· καὶ δὲ καὶ καταλαμβάνων
ἀνάμεσος καταλογάδην γεγόμενος· ἵνα ἀχρεῖ
ἀπὸ σεμνοῖς χρόνοις ἀνέτρεπτον μὲν ἥττονα
πολυμαθῆ· ὁ δὲ πολυμαθὴς οὗτος· ἰδρεῖ
ἐπὶ πλείστην ὅλως ἐκ θεμένου βίβλιον· καὶ τὰ ἀ
μεσοπρόσωπον καὶ πολλὰ μεσοῦ δὲ
γεγυμνόν· τετορνευμένα ἰσοδαίσιον τὴν ζαίγυ-
πτου πορείαν· ζῆ ὁμοίως καὶ καταλογάδην
ἡκμακέναι τὸν μεσοπρόσωπον πολλαπλάσια δὲ τὸν
ὁμωνύμων· τὸν αἰγυπτιακὸν καὶ, τὸν αὐτοῦ ἀναχυλέγω·

φ σδτονύσιος ὁ αἰλικαρμασσέυς. ἐν τοῖ σχί-
νοις δὲ δασκεῖ· τούτων δὲ τὰ σαρακόντα μὲν
γενδάσι νδοάτρα τὰ αἰγλικά. τὰ δὲ ἀκρο-
σοστοῦ δὲ φυσιοδικὰ καὶ αὐτόχθονος, ὡς οἱ φη σὶ
κατὰ λίβυνός τα πλανός· ὑμνδοῦσι δὲ τὰ ἄρκλα
δὲ καὶ τὰ ἀπὸ σοβλασσοῦ· μάχδαι δὲ καὶ οὗτος αὐ
τόχθων· τούτων δὲ ἄλλα σαυτικόν τα δωσὶν
μβοάτρων, τὰ φθιωτικὰ καὶ τὰ ἀπὸ δὲ καλλίσμος·
εἰ σδὲ τὸν χερόνησον τὸν πελοποννησιακόν· ἀπὸ ἰ μὲν ἄχου
γδνδοὰ μὲν ἑξκοσι δὲ πλείους ἀπὸ μυρίαδων τε
ἑπτὰ δὲ ὡς σὲ σοσὶ πεῖν. πεντακόσιοι καὶ σορόβ·
εἰ δὲ τὰ ἀστυρίσμ σοὶ δὲ σὲ τοὶ σὺν δὲ δύπλεθρα τὸν
ἕλληνικὸν ἀφ' οὗ κτησίας μλάφανι σεται. τοὶ
δευτέροι καὶ τριακοσιοὶ ἐξ ἑκὰ ἡμισυ σέως κατὰ
ἄμφοτερ μὲν τὸν αἰγυπτιον ὡς κατὰ ἴναχον τὸν αὐγεῖ
ον, ὃς καὶ γυάρου λιμνησιος· ἡμῖν δὲ κατὰ τὴν ἑλλά-
δα· κατὰ μὲν φορμβα τὸν μεταὶ ἴναχον· ὁδοὶ
δὲ γυάρου κατακλυσμ· ὁ· καὶ ἰδὼν δὲ κυόμενος μέσ·
σορόσ τουμὲν αἰγιαλέως· εἰ σὶ δὲ μέσ πος· ἑστὶ
τοῦ χίνος, καὶ ἰλιμὴ τοῦ ἐν ἰμελίτη· ἀκοντίλα
ος σὲ ἀφορμβα πεὸ τὸν αὐτὸν γονέσθαι χεῖ εἰ·
ὁ δὲ μὲν ὁ τῆς φορμίδος ποιητὴς, εἶναι αὐ
τὸν ἐξῆς πρὸς θμὶ τὸν αὐτὸν· ἐν τῷ δὲν ὁ πλοῦ
τος ἐν τῇ μέσοι κατακολουθῆσας ἀκοντίλαος
γρᾶφει· καὶ ποτε προσφέρειν μυλλὸ αὐτὸ·
πρὸς ἀρχαίαν ἀμφίλογον τὴν δὲ τὴν πόλιν τοῦ
ἀρχαίου τὸν χεῖ εἰν ἐπλεά· περὶ φορμβ
ος τὸ τοῦ πεόσ του λυθέντος· καὶ νδοάβης·
ὃς τὰ δὲ τοῦ κατακλυσμ· κατὰ δὲ φορμίων
τὸν· ἀκτὰ ἰδος· ἀφ' οὗ ἀκτὰ καὶ ἡ αἰγλική· κατὰ
δὲ τελεόπων· πεσμὴ δὲ ὃς αὐτλας· ὃς ἐπὶ μὴ θεν·

καὶ ὁ δὲ φυὴν κέκεοτ, ὡς μοι· κατὰ δὲ κρόταφον
ὀφρ. ἡ μὲ πὶ φαιδίμη τὸ σέκ ουρ ασιο. ὑς ἐ πὶ
δὲ καλίορος ὀφθαλμεία· κατὰ δὲ στέμβλον.
ἡ, τοι μφικτυόρος βασιλῆα. ὑ ἡ ὡ σ τελο πόρ
μηορδοκαὶ οὐ ταρχοία· ὑ υσὸ δαρ δαίουτης
δαεδαναοκτισιο. οὐ ταρ ὀτορ φηοὶν ὄμηρος
τὸκεο, μβφβλητρεφαζα· ἡ, τὸεκμεήτης
ὡ σφοιρίλιμηναρακομδή· κατὰ δὲ λιμεναι.
τὴ σκόρης ἡὰρ ὀατή· καὶ ἡ τοῦ ἐμβάλοι νι
τρεφηνοιστ-ιδρυσι· τὴ πολυμουτρεφερ
γίαι· καὶ ἡ καδμου φόβήεσ ταρχοίαι· μέμο
ὁ φβλασιλεία· κατὰ δὲ πρῶτον. ὁ ὰμολ που
ταρὸς αὐθημαιο ιο πόλεμος· κατὰ δὲ ἀκρεί σιον,
τοβρο σσο αὐτὸ φρυγίαο δαμασσο. ὑς ἰαρο σσεί σ
αὐθήμαο αφιξιο· ὑς ὁ δὲ κτρεσσο κέκεοτ· αὐ τὸ
τοβε σέσσι καὶ δομνύσου πεαῖς. ὁ ε φ λαβ
καὶ μου σῶιος· κατὰ δὲ τὸ ὄκτο καὶ δέκατον
ἔτος τὸ ἡ ἀμεμφεμενο ιο σ βασιλεία ο. ἡ λιο μβαυλο.
δημο φῶν τος τοῦ θησέος. ναυ λεύ ον τος
αὐθήνηδι τοῖ πεσ τοι ἐτα· φαρ γηλιῶ ρο σμη
νὸς δεκτρεσ ἐ πὶ δέκα. ὁ ὀφ ηοὶ δομνύσιος ὁ
ἀρχτίος· αὐ μὶ ασσδ' ἐ καὶ δορυλώ λος ἐν τῆ τεί
τηι μη νὸς φαμήνου. ὁ μὲν ἡ φαίμος. ἕλλα
μικρο τερ ἀρ δοδεκάτηι· φαρ γηλιῶ ρο σμη νός·
καί τι νες τῶν τὰ αὐτὴ ἐ καὶ συμπεσεόμενον. ὁ
μὲν ἡ φαίμος· ναυ λεύ οντος τὸ κρήτα ιο ν
ἔτος· μὲν ἐ σθλὸς πληθυούσης σελήνης·
νυ ξὶ μοχλίῃ φ ἡ· ὁ τηι μὲ ἐ αὐ ἰλιάδλω σε τοι
ηλιῶ ρο μεόντα· λαμπεσὶ δὲ ἐ σθλὸς σελή
να· ἐ κτεοι σκιε ο φοριῶ ρος τηι αὐτηι ἡμέραι·
θησεὺς δὲ ὁ ἡ ε ακλεόυσ ζηλωτὴς ὢν· σεσοβυ

ρόσθε τὴν τοῦ πρωϊθόωνμωὶ γενθαῖ· τοὔνεκα
τλημοχθέμου· οὐδ' ἠμὶ μοῦ ἦεν ἀκλέους. ὅμηρος δὲ μὴ
μψηται ἐωὶ Ἰλίου πρὸς αὖτε ἰόντος· τρωὶ δὲ εἶμ
ἀρ' ἀμφωϊθήσαντος δείκνυται· τῆ ὁμὲν Διονύσου
αὖτος θεός ἐστιν· ἔτη ἐξακόσια τοῦτρα· ἄγε
τῆ τρεῖς στάδους ἀφικείας· τρὶ τε ἀκοτρὶ δὲ υτρέφοι
ἔτη ἔκ θεύνται, ὃς ὄφηοι ἰν αὖτος λόδωρος ὃν τὸν τρὶς
χρονικὸν· αὖτος δὲ Διονύσου ἐστὶ ἱερὰ κλέα
καὶ τὸν ὧδε ἰόντα ναὸν ἱδρύσατο τὸν ἐν τῆ Ἀργοὶ
πλειόδνιλαος. σὺν ᾧ τε ἑξήκοντα εἰ ἄρα αὖ
σκμπαὶ σὺν δὲ καὶ δύο σκοῦροι σὺν ἑ πλεῖον αὐτοῖς·
ὃς ὁμᾶς τῶν ἐλθόντων δύο σὺν αὖτος λοιμὸν ἀρ' Ἀργο
ναυτικοῖς· αὖτος δὲ τῆς ἱερακλέους ὃν ἀρ' εἰβα
σιλείας ἐστὶ πὶ τῶν ἱερακλέους αὐτοῦ καὶ σὺν κλῆ πὶ
οὐ αὖτος θάσιν, ἔτη σὺν ᾧ τε τρεῖς κοντρὶς κτῶν,
καὶ τὸν χρόνον τε ἄφορ αὖτος λοδωρον· ὃν τοὺς θὲν
δὲ ἐωὶ τῆ καὶ φορος καὶ σὺν μὲ λέκτρου αὖτος δὲ
σοιν. ἔτη πρῶτα κοντρὶς· ὃν καὶ θανοῦσι ἱ
ἱλίου κατάσχετος· ἡ δὲ χεὶ σὺ θόδαι ἱ σιόδωι
τρωὶ σοι τῆ. ἀκούθομεν αὐτοῦ· ζῆν δ' ἄρα αὖ
πλαρτὸ μάχη πλέκεσθαι δύμον ὑρμενῆ· λεῖρ κὶ αὶ
θανάτου. ἰδρὸν λέχος ἡ σαὶ αἰαῖον· καδμεῖ ἡ
δὲ ἄρα οἱ σεμβλῆ πλέκε φαὶ δύμον ᾧ· μιχλὴ σὲν
φιλότητι δύμον σὺν μιῆ· καδμεῖον
Ὀ σεμβλῆς τὸν ῥ· ὃς ἰκνέεσθαι τὸν ἡμὲν ἐκ Θήβης ἀφ'
τον, καὶ τὸν Σκιληκοῦντος ἀμφὶ τὸν ἐκ Θήβης γὴν θαι·
τρὶ σὺν δὲ· ἀγχόθι δὲ ἱοὶ δὲ διεδόμεθ' ἰγὸν ἐωὶ·
αὖτὸ ἰμάχου· ἰσὶν δὲ τὴν καὶ ἰοῦ φασὶν ἐκ τὸ
ἰ ἐν αὐτὴν δ' αὖτοῦ ἐς τὴν ἐστὶ πλαμφορέων
ταύτην δὲ ἰστορέων τοὶ τὴν αἰγυπτίων αὖτοὶ κὶ
αὖ. τὸν μὲν θεὸν θυγατέρα αὐτοῖ· τὸν μὲν δὲ τὸν δὲ

κατὰ τριάδων. ἐνδύμην τε νὰ μὴ φαίνεσθαι τοῖς
ὀφθαλμοῖς τὴν ὀκαθεξῆς μου αἰθέρα τοῦ γονί-
ου. ὁμοίως δὲ κἀκμακέναι φαίνεται μὴ δὲ
ὁ ταὶ περὶ τὸν κατὰ γῆν θεὸν πραγματεύ-
μενος, τὴν ἰδίαν ἐὰν ἐλεύθερον δὲ μὴ μετὰ κλεῖ
σθαι φίλοις· εἰ κατὰ χλευάζεται δὲ δεκάτῃ
ὑφεσπέρας ἐστέον στέγειν· ἀνοφθὲ ὁ ἀήρ νοσ ἂν
ὅλως. μὴ μὲν οἰκίζειν ὀφθείη ἀεί τι τοῦ τὸν
περὶ τὴν ἀρκαδίαν· τοῦτον δὲ ἀριφθὰς ὁ ἀεὶ τὶ
ὃς ἐπρομαθῶν φίλοις ἀρ' αὐτὴν, ὃς τοῦτο μεῖναι
ὃν αἰγύπτιοι σέβονται· νεφοδωρεῖ δὲ ὅ ἀὴρ
φιλόξενος ἐν τελέτοις μεμέμνηται· τὸν αὐτὸν
τὸν ταῦρον κρατοῦσαν τὰς τριχὰς τὰ. ἀπὸ
ρὸν ἀπὸ τὶ φθάνειν τοῖς νεοῖς τοῦτο μὴ τὸν δαί
μονος· διαρτᾶσθαι δὲ αὐτὸν κλῆθρα ἐὰν
ποιεῖσθαι περὶ τὸν ἔλεον ὑφεσπέρας· ἀπὸ
δὲ· τρίτος ἔτι ἀπὸ μάχου· νεοὶ μὴ ἐπὶ μὴ τὸ
κατὰ τὰ τυὸν μένειν· μὴ τὸ γὰρ ἐπὶ κτᾶσθαι δὲ οἰκεῖν
δεῖ μὴ παρακοιτεῖν· τὰ τυὸ δὲ δεῖσθαι φεύγειν δὲν
τὰν ταῖλοι· εἰκότως δὲ ἀρ' ἀκαὶ ὁμοίως πλὴν
διαφόρως γράφεται· ἐρίζεόμαι δὲ γὸν τὶ ἀπόλλωνι
καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· ὁ γὰρ καὶ ἀδελφεὸς τοῦ
θηβαίου διὸς ὀκτάσθαι καὶ ἱερὰ κεῖται· μέγα δὲ
ἐν αὐτοῖς· ζῆ δὲ ὁ δὲ ἐς ἀμφίονος οἰκεῖν μὲν οἰκεῖν
δύνεται· περὶ τὴν ἡ δὲ μουσεῖον αὐτὴν ἐλεύθερον·
κἀν τῷ ἡμέρᾳ ἐκ, φθινόμενον ἐν τῷ ἀρχῇ
σθαι δὲ ἀκεῖσθαι· ἀλλ' ἰσχὺς· ὁ τὶ μὲν
φθινόμενον ἔτι νέον ἐτέον εἰκοστὸν· οἱ περὶ ὁ
θεὸν καὶ μουσῶν καὶ λίνον τὸν ἱερὰ κλεόν
διδασκάλον· ὁ μὲν δὲ ἐς ἱππόδαος· πολλῶν
νεοττεῖον τὸν ἰλακόν· μεθ' ἱππόδαμα κεφαλὴν νεοττὸς

ροι, οἱ παρόντες, νομοθέται· λυκοῦργός τε καὶ
Σόλων, καὶ οἱ ἑπτὰ σοφοί· οἵ, τε ἀμφὶ τὸν Ὑρίον Φε
ρεκύδην· καὶ τὸν θαλῆν τὸν μέτωνα· καὶ τοὺς
περὶ τὸν ὄλυμπον ἀνδρογένους τε καὶ παρθε
νίδας· καὶ ἄλλους ἀμύητον ἀλείφων παιδεί
ας· οὐ μόνον τοὺς λεγομένους σοφοὺς
καὶ ποιητὰς ὀνόματι μόνον δὲ δείκται
περὶ βυβλίου· καὶ ὀντιγεμόνος οὗτος· ἀλλὰ καὶ
ἡ σίβυλλα ὀρφέως τε πολλαχόθεν λέξεις καὶ
περὶ τῆς δὲ παρουσίας αὐτῆς· καὶ περὶ τοῦ χρη
σμῶν τοῦ κατὰ τὸν δεφημισμένον ἐκείνης εἶναι
λόγοι πλείους· φερέτω δὲ καὶ ἡ λυδία καὶ ὁ
δε μοι· καὶ ταύτην παραφερομένην εἰς ὁδηγὸν
αἴσθωμαι· ὦ δελφοὶ βραχέα τε ὑπὲρ ἐκ βόλου αὖ
πολλάκις· ἦλθον ἐγὼ χθιζὸν ὡς δι' οὐρανοῦ πόρον
πλόκιος· αὐτοκασιγνήτοις κεχολωμένη ἀπὸ λ
λοις· ἐπεὶ καὶ ἀμφὶ θέντες ἀϊὰν ἠερόφλακα
λουμένην· μεμνήσεται τούτων ἡ μακλεῖδης ὁ πρ
τικός· ἐν τοῖς περὶ χειμηρίων· ὃ δὲ τὴν μὲν
γυναῖκα καὶ τὴν ἴταλὴν· ἢ τὸ ἐν ῥόμῃ καὶ μαρμα
λορραίκησεν· ἢ ὑπὸ βύανδρος· ὁ τὸ ἐν
ῥόμῃ τοῦ παντὸς ἱβηρὸν τὸ λουσοβρέκιον καὶ
λούμβρον κτίσαι· ἄξιον δὲ ἐν τοῖς θαυτενο
μένοις· διερμηνεῦσαι τὸν ἄμμον τῶν μεθαυ
μασίων παραυτοῖς σημαίοις περὶ φησὶν τὸν τὸ
χρόνον· μεθ' ὃν τὴν μασσόσσαν τοῦ βίου τὸν μὲν
δραπέτην καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἢ ὑπὸ τοῦ λαοῦ
κοσμουμένην ἐξ· ὃν δὲ

ωεις τα ἁμαρτήματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσουσιν
χοιρογρύλλιον μετὰ ποταμίου ἐτῶν ὀκτώ.
καὶ ἡ τομὴ τῶν ἱματίων αὐτοῦ δεν θέλει
λύσει τὸν ὕφασμα τοῦτο. λαμβάνουσιν ἡγούμενοι τοῦ
λὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Χαλὲβ τὸν γεδεὼν ἐκ φυλῆς
Ἰούδα· ὃς ἀπέκτεινε τὸν Τὴς μυρο ποταμίαν
βασιλέων. ἦρξε τοῦ λαοῦ ἔτη ἑβδομήκοντα· καὶ
παλιν ἐμαρτήσατε καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
Κυρίου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας
Μαδιάμ τὸν δὲ αὐτὸν καὶ ἐπολέμησεν αὐτούς,
καὶ ἀπέκτεινε τὸν ἀνὴρ ἀμφότερος δεξιός.
ἔτη ὀγδοήκοντα τὸν ἐκ φυλῆς ἐφραίμ· οὗτος
ἔτεινε τὸν αἰγλὸμ τὸν αἰγλώμ· τελευτήσαν τὸν δὲ
καὶ, ἁμαρτήσαν τὸν δὲ ἐλόθησαν καὶ
μεῖχαν αὐτοῖς ἐτῶν εἴκοσι· ἐπὶ τούτου
προφήτευσε δεμιφόβα γωηλαμδὸθ, ἐκ φυλῆς
ἐφραίμ· καὶ ἦν ἁμαρτία ἐν τοῦ ὄρους τοῦ
διὰ τοῦτο ἠγήσαμενος τῆς στρατιᾶς παρὰκ,
ὃς τοῦ βενιαὲ ἐκ φυλῆς νεφθαλίμ. καὶ ἀπαξ
μενος οἱ ἐξ αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἀπήγαγον τοὺς ἰσραὴλ
ἐν ἐκνοις· καὶ ἦρξεν ἐν τῷ τοῦ λαοῦ δὲ
κείρου δὲ ἡμέρας, ἔτη τεσσεράκοντα· τὸν
λύτην δὲ αὐτὸν ἐ· ἁμαρτὸν αὐθις ὁ λαὸς·
καὶ δίδου αὐτοὺς ἐν χερσὶ ἀλλοφύλων ἐπὶ
τοῦτοις ἐτῶν δὲ ἐκ φυλῆς μαγαδὴ ὄρους
πεντήκοντα ὁ ἐκ φραὶμ ὁδός· καὶ δὸ δέκα μεγά
λαο αὐτὸν καὶ ἀπωλεσθῆ σ. ἦρξεν ἐνέτη τεσσαρά
κοντα· μεθὸν οὗτος αὐτοῦ ἀλλεμέλεχ. ἔτη τρία·
διαδέχεται τοῦτον καὶ ἐπὶ τὸ μηδὲν ἰοὺλαρ
ραὶ ἐκ φυχὴ σε φραὶμ ἄρξας ἔτη τρία πρὸς
τοῖς εἴκοσι· μεθὸν ἔβαμαρ τὸν παλιμόλαὸς

Ἐκ δὲ τοῦ κ καὶ δέκα ἀμμὰ νί τὰ ι σ παραδίδοται·
μεδανοῆσαι δὲ τῶν δὲ αὐτῶν. ἡ γεῖται ἰβ φλαβόγα
μαδήτης ἐκ φυλῆς μαναασσή. καὶ ἦρξεν ἐνέτη δ·
μεθ' ὃν ἦρξεν ἀμαστθὰν ὁ ἐκ μη θλεβὲμ, φυλῆς ἸΙούδα,
ἐ τη ὧν· ἐ πὶ τούτου ἐ πανέστη ὁ ζαμουλωνίτης ἐπὶ
ὀκτώ· ἐ πὶ τοῦτον ἐστλοὲμ, ἐβραϊμεῖτης ἐπὶ ὀκτώ· ἐπὶ οἱ
τοῖς οὗ ἀμαστθὰν ἐτύγχανε ἐκ τῶν αὐτῶν οἱ τοὺ ἡ
ρῳδιανοὺς ἀκοντα ἐ τη· καὶ μετ' αὐτὸν ὃς ἀμαρ
τὸν παλιηόλαος υἱὸς ἀμμοφύλος οὗ ἐ γένετο τοῖς φυ
λετείμ, ἐ πτὰ καὶ ἀκοντα ἐ τη· ἐ πὶ τούτου ἐ πανέστη ὁ
αὐτὸν. σαμουὴλ ὁ ῥαθὰ τὰ ἐκ φυλῆς δαν. μικήλαος
ἐ πολέμησε τοῖς ἀλλοφύλοις· οὗτος ἦρξεν ἐπὶ
ὀκτὼ καὶ εἴκοσι· ὃς μετὰ τοῦτον ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνέστησε δὲ
λεὶμ τὸν λαὸν ἡλὶ ὁ ἱερεύς, ἀκοντα ἐ τῶν· ἐ πὶ τούτου
τοῦτον δὲ διαδέχεται σαμουὴλ, ὁ προφήτης· ζῶντος
σαοὺλ ἐβασίλευσεν, ἐ τη ἑ κοντα δύο κατ' ἐ
ξοχήν· οὗτος καὶ τρία ἐ τη ἐ βασίλευσεν· ἐ πὶ δὲ τοῦ
δὲ σαμουὴλ δυοῖν μὲ τὸν πρωτοτόκου δαυὶδ καὶ
ἀρχιερέως ἀβιμέλεχ· οὗτος τριάκοντα ἑ νὸς
λέα ἐβασίλευσεν· οὗ πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰδ
μετὰ τοὺς κριτάς· οὗ ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἕως τοῦ
δαυὶδ μίμβαι ἔτη τριακόσια ὀγδοήκοντα τέτρια.
μήνες δύο· ἐ πὶ τοῦ δὲ αὐτῆς προφήτης βίβλος
τὸν μασσιμᾶν τοῦ δαυὶδ ἑ κατὸν ἑ κοντα δύο ἀρχαὶ μι
σθεὶς ἐβασίλευσε· μεθ' ὃν δὲ τὴν τετάρτην δαυὶδ
μασιλεύει δαὰδ τὸν δεκτέρον ἐ κ χωρεῶν ὁ τοῦ ἰούδα
ἐκ φυλῆς ἰούδα. ἐ τη τριάκοντα· ὃς πρὸ μὲ
χειηδὲ τὸν μασσιμᾶν· ἡ ἀρχιερεὺς ἀ
μαθαρὶ τοῦ ἀμμιβὴλ· ἐκ σμύρνης εἰ ασηλί· προ
φητεύσει δὲ καὶ ναθὰν ἐ πὶ αὐτοῦ· γίγονται
οὖν ἀπὸ ἰῦ τοῦ νωὲ ἕως τοῦ ἐλάβε τὴν βασιλείαν

δαδ. ὁ ομεβ΄ τιγδ. ἐ τη τριακόσια ὀγδοηκοστὸν
τρίτον ὁ δὲ ἐπιμένει δείλμοι χρόνος τριάκοντα,
σωὰξ ἀρχομένου ἔτη πεντακόσια εἴκοσι πέντε μῆνες
ἕξ ἐστιν, εἰς ἃ πὶν τοῦ δαδ, τβλδυτηϊ· καὶ μέχρι τούτου
ἐβασίλευσε σαλομὼν τὸ δαδ. ἐπὶ τεσσαρακοστοῦ τοῦ
δ΄ ἀμβάνει βοὶ τοῦτον ναβὰθ προφητεύων· οὗ
καὶ ὡσαὰξ ἐκαίμαυτὸν περὶ τῆς τοῦ μαοὺ οἰκοδο
μίας· ὁμοίως καὶ ἀχίας ἐκ σηλὼμ, προφη
τεύει· ἦσαν δὲ καὶ οἱ μασιλεῖς ἀμφω· ὁ δὲ
δαδ ὁ μελοποιὸς προφήτευσε· σαδὸκ δὲ ὁ ἀρχι
ερεὺς πρῶτος ἐν τοῖς μασὶ οἰκοδομήσε σολο
μὼν ἱερὰ αὐτῷ ἐκ· ὀγδοηκοστὸν ἀπὸ αὐτοῦ ἀάρὼν τοῦ
πρώτου ἀρχιερέως· μέρος τοίνυν ἀπὸ μωϋσέως
ἐπὶ τὴν σολομῶνος οἰκοδομίαν· ἀφ΄ ὁμεβ΄ τη
νβφδ οἱ μ΄ ἐτη πεντακόσια ἑπτὰ μηνῶν ἕξ·
ἀφ΄ ὧν ἑπτὰ ἔτη. πεντακόσιοι εἰκοσιπενταετεῖς·
δὲ τῶν ἀπὸ ἰωμφεὶ δαδ. τριακοσίοις
πεντήκοντα ἔτεσι· συγκατηριθμήσαν ταύτης
τῆς οἰκοδομίας τριακοστὸν τέταρτον· καὶ τοῦ
ἀλλαταὶ ὀγδοηκοστὸν ἑπτὰ μηνῶν ὑ
σπὸ· πρὸ τούτων ἐξοδον τοῖς ἐν αἰγύπτῳ αὐτὸ
αἰγύπτου γενέσθαι· τοῦ δὲ ἀλλαταὶ τῆς μασιλείας τοῦ δαδ τριακοστὸν
τοῦ τρίτου σωὰξ ἑπτὰ ἔτη καὶ πάντα ἑξακόσια δεκαὰ· ἀφ΄
ὧν ἑπτὰ ἔτη μὲν δὲ ἡμέρας τεσσαράκοντα· ἐν οἷς
οἰκοδομήθη ἱερὰ σολομῶνος· ἀπὸ τῆς δαδ τελευτῆς· τοῦ
τοῦ σολομῶνος μοῦ τριακοστὸν τέταρτον· σωὰξ ἑπτὰ
καὶ τοῖς τῆς σολομῶνος μοῦ τβλδυτηϊ· ἔτη
ἑξακόσια ὀγδοηκοντατρία· μὴν ἕν ἐστιν·

Ἐὰν ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ θ μυριάδων τὸ λοιπὸν μυριάδων δισχιλίων
καθ' ὃ ὅμοιον μετὰ τὴν τοιαύτην αὔξησιν ἡμιολίου λόγου ἀφῃρημένων· ὁ ὅλος μὲν ἀριθμὸς
τετραγωνίζων· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς φυτικοῖς
μετὰ δὲ τὸν λοιπὸν μυριάδων ἑπτακισχιλίων ἑβδομήκοντα ἑπτὰ τοῦ αὐτοῦ ἑπτακαιδεκάτου
ὃν τὸ ἑβδομηκοστὸν ἕβδομον μυριάδων ἑπτακισχιλίων ἑβδομήκοντα ἑπτὰ τοῦ αὐτοῦ ἑπτακαιδεκάτου
ἐπὶ τοῦτον μερισθὲν ποιεῖ τὸν ἀριθμὸν ἐξ οὗ ἡ
ἀφαίρεσις ἐγένετο· καὶ ἔστιν οὗτος μυριάδων

μετα στο υποφαινομενο ζωδιου, και λυει ξη
ωκτω. κατακτα μαστα τα πεμπτου αδελφου
αυτης. εκ δε τουτε γονη αχααβ. η δε δε
φη ζωδιου ισαναβαινα. ζ εκλειπ τον γον ζωδιου
ισα αυ. ς τοτε αι ωρες θηλειαι η δε ομοτιμη και
λειαι. εστι τη ογδοη ταυτης. επι ο ελι
σσιος ωροφητα. μεσουρανει δε και λα αι πε ρι
ωρ. ισα αυ ο περισσο φαινει δε ισα και αι ας τη ς η
σλαβ του αρχηγετου γυναικος. ς τα τα σαρ κα
γινεται επι ενος ακομτων. σωμα ζεται ουν απο το
λομεσου μου επι ελισσαιου του προφητου τα λαντιαι
ετη. α ομβρη πλησφαιρ. εκατον ε. αστ ηρες.
εκ δε ομβριο. α σβεσ η προκ ειμενη δηλοι χρονο
γραφια. απο νασαμ αα της σολομωντος. ετη
εκατον ογδοηκοντα εν. απο δε του περι κα
επι την ομηρου γενεσιν. κατα μεν ελλαδα
ρομ. εκατον ογδοηκοντα τεσσαρα γινεται. υστερον δε
ισα μιλιου αποικια. αφ ης αρχεται εν τοις
αρχαιοτατοις υπομνημασι. κατα την ισαμικ
αποικιαν. ξη δε εβδομη αυτου. η ετος. μετα
εκατον δεκα ακομτα ετη του περι κα
πολλοστου δε. μετα δε τη εκατον. της ισα μιλιου
αποικιας. αφ ης λαος του δορισσαιους λακεδαι μο
νιους ηγεμονευοντος. α φ ης επι βαλλειν αυτοις
λυκουργον τον νομοθετην. επη εγομοντα. ζ
θυμβρη δε εν τοις χρονικοις συναγεται δι
ακοσιοι επι ακαιφου εννεακοντα εννεα. μετα δε
ταυτα δε ετη τριακοσια. ς αρχομενος εν ζ
κοπη δε τετραετους ωρης. ς εν ζ
ς ελισσαιου του προφητου ενιαυ τος δε ην

τὸν βουλὴν τοῦ τε ἀμφιανακτικοῦ καὶ λεανθηνοῦ· καὶ λφ
ὠβρὶ τὴν ἡμέραν κτλ εἰδῶν λαίθοδον ὅτι ἡμέρα γέγονεν
νυμφαὶ ἔτη ὀγδοήκοντα τῆς Ἰλίου ἁλώσεως. ὧ
ρε θήσεται παίλιν ὁ σοφοκλέους μεταγενέστερος· ὅφ᾽ ὧ
ἡμὲν ἑλκεῖν ἡ σοφοκλῆς ἀφιξιν, οὐ προείρηται·
ἔφατο δὲ νὴ μὲν τὸ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς Ἰλίου
ἁλώσεως. τὴν δὲ μέρου ἡλικίαν ἀφθέα· νυμφαὶ
δὲ πεμπτὸς μὲν ἔτη τριακοστὸν τοῦ τελευταίου τοῦ φθι
λιππικοῦ· μεταὶ δὲ τὴν τακόσιον τοῦ ἔτη Ἰλίου
τελευτὴν τοῦ μὲν ἔφατο τὸν ὁμήρου τέρα· λίφο
ρίου δὲ ἐν τοῖς περὶ αἰλιάδου. καταμέμνηται τὴν τι
θοῦ μέρεα· οὗ καὶ μνήμην ἐποιήσατο. ἀπὸ τῆς ὁ
κτακαιδεκάτης ὀλυμπιάδος· οὗ καὶ φησὶ. περὶ
τοῦ ὁμολογεῖται πέρα μον· ὡς τίμοος δὲ ὁ λάκεδαι
μόνιος ἐν χρόνοις ἀμφιλεγομένοις. καταὶ τὸ ὄγδοον ἔτος τῆς
χειάδος τοῦ πολυδεύκους καὶ κλυτάμνης, ὁ μὲν ὁμηρος φη
σὶ καὶ δεκάμενον οὐκ χειλλοῦ. ἐπὶ δὲ ἦκον τοῦτο
σαρα· μεθὸν τὸ νίκανδρου. ἔτη τριακοστὸν τοῦτον μεταὶ
τοῦτον καταὶ τὸ τριακοστὸν τέταρτον. τοθὼν ἀν
φησὶ τὴν περὶ τὴν ὁλυμπιάδα· ἃ ὅτι μὲν ἐνε
νήκοντα τὰ ἐστὶν ἐν τοῖς περὶ τὴν ὁλυμπίαν βιβλίοις
ὁμήρου· μεταὶ δὲ τοῦ ἰσανδρου. διαλέχθην τὴν βα
σιλείαν αἰμασίου ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ἔτη τριακοστὸν τοῦ
ἐμβαν· τοῦτον ὁ ζίου ὁμοίως ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ
ἔτη πεντήκοντα ἑπτὰ· ὃ λαοφόμου τοῦτος, ἔτη τεσσάρων
περὶ πεντήκοντα ἑπτὰ πάντου, αἱμασίου ὁ λο
αὐτοῦ· ὃ σοθὲ ὁ τοῦ υἱὸς. ὃ ἰφιτου ὁ τοῦ αἱμαλί
ου ὁ ἐκ βοθοῦ· ὁ κηρύξαν νικλείτου. ὁ ἐκτὸ
λεκίτου πεοθρέως· ἐπὶ τοῦ καὶ μνήμην ἰφιτου ἐλαν
ὁ υἱοῦ ὁ ζίου. ἔτη ἑκκαίδεκα· ὃ οἱ τοῦτου ἔτη ἑβδομήκοντα
πεοφητεύσαν· ὃ σοθὲ· ὃ μεχαίου ὁ μεοφαβδίτης

καὶ Ἰωσὴλ, ὁ τοῦ μαθουσὰλ· τοῦτον δὲ ἀδελφὸν ὁ τοῦ
αὐτοῦ αἰχατὴ ἐπὶ ἔτη ἑκατὸν δύο καὶ ἐπὶ τούτοις τὸν
τόκον δύο καὶ ἐγέννησεν υἱὸν ἀβυλὼν καὶ ἐπεκλή-
θη· οὗτος μετὰ τὸ γεννῆσαι τὸν ἀβυλὼν τὸν αὐτοῦ υἱὸν
ἐμβοήκησε τῷ θεῷ ἐπὶ ἔτη ἑπτακόσια καὶ ἐγέννησεν
υἱὸν ἀβυλὼν· πάλιν τὸν αἰχατὴ δὲ ἀδελφὸν ὁ υἱὸς
ἐπὶ ἔτη ὀκτώ· ἦν τοῦ ἑζεκίου· ἐπὶ τούτοις ἔτη ἑκατὸν
ἐννέα· τούτου δὲ ὁ πρόπαππος ἐγένετο τοῦ μέγα
νυκτομανῶν· ἀμαλιήλ οὗ δὲ ἐγένετο τὸν ὦβ· οὗτος ἔτη
ἐπτακόσια ἑπτὰ καὶ δύο· δι' οὗ ἀπὸ τοῦ ἀμαλιὴλ
μέχρι τούτου δὲ αὐτοῦ μέγα ὁ πρόπαππος μέχρι
τοῦ ὦβ ἐγένετο· ὁ μιχαίας· μέμνηται δὲ οὗτος
τῆς λυκούργου τοῦ νομοθέτου Λακεδαιμονί-
ων πολιτείας καὶ ἐγένετο· διδάσκων ἐν τοῖς ἐφε-
ξῆς χρόνοις· πρὸ τοῦ δὲ ἀκοσιοστοῦ ἐνάτου ἔτους
ἐτῶν ὑπὲρ τῆς ἰλίου ἁλώσεως· ἰωσὴλ ὁ τοῦ μαθουσὴλ
λυκούργου φθορά· μέχρι οὗ δὲ ἀπὸ τοῦ σολο
μῶντος καὶ μέχρι· ἐφ' οὗ μβοήθησε χρόνοις
κηρυττομένου δὲ ἐν χθ· διακόσιοι δὲ ἑπτὰ
τοῖς ὦβ ἡτοιμάνη ἐπιφάνησαν· μιχαίας οὗτος καὶ
τοῖς ὦβ οἱ ἐπὶ ἰωσὴλ ὁ τοῦ μαθουσὴλ· μέχρι δὲ
ἑζεκίου· οὗτος αὐτοῦ μέχρι καὶ μέχρι ἔτη
πεντήκοντα δύο· ἐπὶ τούτοις ὁ τούτου υἱὸς ἀμὼς
κόρατος· ἔτη τριάκοντα καὶ ἓν· οὗτος ἐπὶ
εἰδόλων· καθοσιώθη τοῖς μὴ τηλικοῦτος ὢν
ἐπὶ τούτου ὁκτὼ καὶ δύο καὶ ἑπτὰ τὸ παράλη-
χθη· ἐξ οὗ ἀποβασιλεύθη· μετὰ δὲ τοῦτον μεγάλη
τε ὁμοῦ τοῦ ἐβδομήκοντα· ὁ τοῦ προφήτου ἐβδομήκοντα

νόμου βιβλίων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀποκειμένων· οὐ
νομικὸς ἐπτελεύτησε· ἐπὶ τούτου προφῆτις
ὁλδὰ καὶ σοφίας· ἐτῶν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ
μίου· ἧς δὲ προφήτησε γήρως αἰῶνος· ὁ ἰωσίας
οὗτος παρακούσας ἰβεβμίου τοῦ προφήτου
ὑποὐρχαδὼν καὶ ἰχθὺν σαγήνου· αἰχμὴ ἐβδὴ
κατὰ σοταμὸν ἰὄφρατην· ὃς ἐμέρη αὐτοῖς πρὸς
αὐτηρίων ἀπὸ αἰγυπτίων ὁδὸς· ἰουδαίων δὲ ἀδεχθεν· ἰβ
χωρίας· ἰουδαίας· ὁ νιὸς αὐτοῦ· μήρας τελῶ· ἰ
ἡμέρας δώδεκα· τοῦτον μὲν χαδὼν καὶ ἰχθὺν ἀγήνου
λιόδος· αὐτὴ γὰρ ἦν αἴγυπτον· κατασταθὸς ἀπ' τῶν
τοῦ βασιλέως τοῦ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἰωακείμ, ἐπὶ
φόρου τῆς γῆς· ἔτη δύο· μετὰ τοῦτον, ὁ ὁμεσ
νιμεσ αὐτοῦ ἰωακείμ· πεῖμι μὲν μὲν καὶ ἰχθὺς ἐτ· ἦν τε
σελκίας· ἔτη δύο· καὶ μετὰ τοῦτον προφῆ
τῶν δὲ αὐτὴν ἰβεβμίας· προφήτου δὲ δύο δεκα
νουχὶ· ἰουδαίους ὁ τοῦ ζαμαίου· καὶ ἀμβακοὺμ οὗ
αὐτοῖ· ἰσδρας δὲ τὰ τοῦ βυζαντίου ἰχθὺν βασι
νιμεσ τῶν ὧν ἀπὸ μὲν τῆς μεσοῦ δαφνεσ ἐ
σος τῆς μεσοικεσίας ταύτης ἔτη· οἱ ὁμοῦ τὰν φ·
ἐμμακόσιαν ἑνενήκοντα τρία· καὶ ἀπὸ τῆς
δεκαπενταετηρίδος τοῦ λιο· καὶ ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς τοῦ χρονογραφίας· χίλιοι ὀγδοήκοντα
ἀρχῆς· μὴν δύο· ἡμέραι δέκα· ἀπὸ τῆς
δαδ· νασιλείας· ἕως τῆς αἰχμαλωσίας τῆς
ἰουδαίας· ἐτῶν τριακόσιαν ἑνενήκοντα
ἑπτὰ μὴν ἕν· ἡμέραι δέκα· ἀπὸ δὲ τῆς ἀκοῦ
σεως τοῦ χρονογραφίας· ἔτη τριακόσιαν
ἑβδομήκοντα ἕξ· μὴν ἕν· ἡμέραι δέκα·
ἐνδεκάτου δωδεκάτου ἔτη τῶ σε δεκίου νασι μ·
νασιχοδονόσορ πρὸς τῆς προσφορᾶς ἰβεβμίας
ἔτη δύο καὶ ἰουδαίου τῶ· ἐπὶ φοίρι καὶ σοκαὶ ἰουδαίου

ἐφεαυτὸν ὁ ὄφις ἐβλεφάσθη τὰς χαλδαϊ-
κὰς ἰφρείδιος· ἰοὰμας δὲ περὶ ἀσυρίων γράφων
ὁμολογεῖ τὴν ἰφρείαν καὶ παραβλεφάσυτα ἑλληνί-
ζειν, μᾶλλον δὲ τὰ μὴ θέμις ἀναγράφειν· ὁ τοίνυν μα-
νιχαῖος τοῦ ἐπιλέκτου τὸν ὄφιν, ἵνα
καὶ ὁ λαὸς παραφυλάττει, ὡς τὸν λαὸν παραμυθούμενος·
ὡς πίνδαρος ἐν χαλδαϊκαῖς ἐπῳδαῖς τὸν
πλησίον λίγων, οἱ ἀσσύριοι καὶ ἀνθρώπους·
φησὶ γὰρ ὁ ἐπίδεκτος· ἐγὼ δὲ τοῖς ἑβδομήκοντα
αὐτοῦ ἐνεμαβυλῶμι. ὁ δὲ φησὶν ὁ ἐπίδεκτος·
μεθ' ὅν, μανούμ, ὁ προφήτης· ἐπὶ τοῦ δανιήλ·
παλιμαὶ μεθ' ἑαυτούτον, προφήτην ὁμοῦ καὶ
ζαχαρίαν ἐπὶ δαρείου τοῦ πατρὸς ἐστηλίτευ-
σεν· μεθ' ὅν ὁ ἐν τοῖς δώδεκα ἀμαὶ ὁ μιχαίαν
καὶ ζαχαρίαν. ἑβδομήκοντα δὲ ἑβδομάδας χρόνου ἀφ' ὅτε
ξου· τὸν ἀχιλλὶ τοῦ ἱερεμιλλὶ τοῦ. οἰκοδομεῖσθαι τὴν
πόλιν ἐλήλυθεν. ἐν τούτῳ δὲ ἐπὶ δαρείου τοῦ
χρόνου οἱ αὐτοὶ προφῆται. γίγονται δὲ αἱ ἑβδομήκοντα
χρόνου· οὐ φθάνει δὲ βιβλίον, οἱ ὅτε καὶ τὸ τοῦ μακ
καβαίων· κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦτ-
τὴν ἡμέραν ἀπεδόσαν μὲ βολήσαν τὸ· μὲ σαλὰ, ἀφ' ὃν
νι ἀφ' ἑαυτοῦ ἀζαρίδου· ἡ ὅτε ἀμὲν ὁ ἐνεβλὴ φθόντ
διαβράκου τοῦ δανιήλ, ἡ ὁλακκομλεόμ τοῦ
μιλιάς· ἐπὶ ἀμεμακοῦμ, πεσοῦσαι θῦ πραφεὶς·
οἱ φθονεροὶ ἡμῶν· ὁ τοβίου διαίρεσιν, τοῦ ἀγ
γέλου σαφεσανφθαμμαϊκοῦ· τοῦ δαίμονος αὐτῆς
ἐφαιτοῦ τὸ προτοτοκεῖον ἀμβλόντος· ὁ
μετοῦτον γάμον τοβίου. ὁ πῆρ αὐτοῦ. τοβιτ, ἵνα

βλέπει ἐν τοῖς θεοῦ ἀβύσσου σοφίαν νικήσας
τὸν αὐτοφωνιφανῆ, τυγχάνει παρὰ δαρείου σάγηνα
μέγιστον ἀναβαίνουσαν ἰλλήν· καὶ μετὰ ἔσεται, εἰ φιλῶ
σωτῆρι αμ[ὴν] ἀμὴν ἀρχάγγελοι· διὸ μὴ μεταμέλου ἀποκτεῖ
νε τὸν λαόν· ὃ ὁ τὸν βοῦν εὑρὼν ἀνέφερεν ἀμφορέα
σμῦρνος· ὃ ἀμνὸς καὶ μόσχος ἀγίασμα· ὃ τὸ θρῖον ἁγίασμα
σάκχαρ· ὃ λύσις ὁ τμῆμα τῆς πεντάμηνος· τρόκβ
κη ἐλιχεῖ δὲ καὶ ἰώρους· τὴν ὑμέραν ἀποκαταστά
σιν· χλεσθήσεσθε δὲ παρεῖ ου τῶν ὑπὸ χβοβ.
ἡ τῶν ἑκατὸν ἀγεδαίβορτη, καλῶ δὲ ὃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς
ὃ μέγεδαι ταῦτα δὲ ἡ τα σὺν τοῖς φησὶ καὶ χμαλωσίας.
μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ λαοῦ· ἀπὸ μὲν
τῆς μεσῦλαος τεσσεράλαος· ἑξακισχίλιοι ἑκατὸν νε·
μὴν δὲ ξ· ἡμέραι δέκα· ἀπὸ δὲ τῆς δαδ· καὶ
λείας· ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα· πεντακόσιοι πρωτο
κορταδίου· μὴν δὲ ξ· ἡμέραι ἑξήκοντα· τότε πλήρω
σουσιν ἑκατὸν ἑξηκοντάδες χμαλωσίας τῆς ἐπὶ βαβυλῶνος
τοῦ προφήτου ἁγιασθησομένης· τοῦ ὑπὸ
δαμιὴλ τοῦ προφήτου εἰρημένου· οὗτος ἔχομεν·
› ἑβδομηκοντὼ ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ
› τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου
› τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν· καὶ τοῦ ἐξιλάσα
› καὶ τοῦ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀνομίας· καὶ τοῦ ἐξιλάσα
› σθαι· καὶ τοῦ ἐνεγκεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον· καὶ τοῦ
› σφραγίσαι ὅρασιν καὶ προφήτην· καὶ τοῦ χρίσαι ἅγιον
› ἁγίων· καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου
› τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι ἰλλήμ.
› ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ καὶ· καὶ ἑβδο
› μάδες ξὴ καὶ ἑπτά· καὶ πλατεῖα καὶ τεῖχος· καὶ οἰκοδομηθήσε
› ται πλατεῖα καὶ τεῖχος· καὶ συντριβήσονται οἱ κ

μὴ οἱ τὰς ἑξήκοντα τεσσάρων ἑβδομάδας ὅλο θεὸς
θήσεται χείσμα· ἐκρίμματα οὐκέτι μὴ αὐτοῖ· ἐ τὴν πό
λιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ, σὺν τοῖ ἡγουμένοι τῶν βρ
χομένων· ἕκκοπήσονται ἐν κατακλυσμοῖ· καὶ
ἕως τέλους πολέμου συντετμημένου ἀφανισμοῖς·
καὶ διαμαρτυρεῖται διαθήκην πολλοῖ ἑβδομάδι μία·
καὶ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος, ἀφθήσεται μου θυσία καὶ
σπονδή· ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα ἐρημώσεως
ων· ἕως συντέλειας καὶ τέλους δοθήσεται
ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν· ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος· καὶ
πάντες θυμιάματος ἀφθήσεται· ἕως συντέλειας καὶ τέλους
ὀργῆς ἀφανισμοῦ·

Ὅτι μὲν οὖν ἐν ἑπτὰ ἑβδομάσιν οἰκοδομήθη ὁ
Ναός· τοῦτο φανερόν ἐστιν· ἐν γὰρ τοῖς δυσὶ
τέτρασι· ἐν οὗτος ἑβδόμῳ χείματος βασιλεύοντος
Ουδαίων ἐπὶ ἔτους· πληρουμένων τῶν ἑπτὰ
ἑβδομάδων ἐν ἰλιὰδι· ἐν τοῖς τετρακοσιοστοῖ
ἑβδομηκοστοῖ· ἐν ἔτει ἀπὸ βασιλείας Οὐεσπασιανοῦ·
Γ· ἔνατος ἀνθυπατεύων· ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
δευτερείου· ἐν πλησίον τῆς ὁρίζοντος· ἐν τῷ
πεφιλίτῃ· ἐχειρώθη τὸ ἱερὸν τοῦτο τοῦ πρὸς αὐτοῦ
πνι· ἐν ταύτῃ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου ἑβδομάδι
καθὼς ἡ πρὸ πεφήτης· καὶ ἐν τῇ μιᾷ καὶ ἑβδομηκοστῇ
ἑβδομάδι τοῦ ἡμίσους· καὶ ἐν τῇ μιᾷ καὶ ἑβδομηκοστῇ
ων· ἐν ἔτει ἑβδόμῳ πολέμου ἰλιὰδι· ἐν ἐνιαυτῷ μέσῳ
ἐν τοῖς ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος· ἀφανισθήσεται καὶ
αὐτός· ἐν ὄφει· ἐν γάλακτος· ἐν οὐρανοῦ· οὐκέτι
ἐκκαίτης· ἐν καὶ ἐν τῇ ἰλιάδι· ἐν τῇ δεκάτῃ
ὀγδοηκοστῇ· ἐν οὗτος ἔχει· τοῖνυν
οὖν ἐν ἀλλ ἀφανῶσι λιμῷ· καὶ ὁ πεφήτης
ἐκδικᾶ· τοῦ ἐν ἀλλ ἀπουσίᾳ ἐστὶ τοῦ πληρουμένου

κ ολγαὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου βασιλεύοντος
ἀκείμενα ἱππασία ἔτη ἑβδομήκοντα ἑπτά ἡ
ὑποβάσα λέοντα πανοπλοδόκος τὸ ἐνδόμυχος ἔχει.
καὶ λεόντων τοῦ αὐτοῦ ἀσυρίου· αἰγυπτίων δὲ οὗ
θρήνου καὶ λεόντος τοῦ λυκόφωτος. φιλίππου
δὲ δεκάμηνοι μάχαιρα· τὸ πρότερα ἔτη πρὸ ὀλόκλη
καὶ ἑκατὸν ἀκόντιον ὁμοπατρίδος· ἐμὲ μὴ καὶ χίλια
λοσία αὐτοῖς ἑπτὰ ἐνδομήκοντα καταλήξασιν. εἰ τὸ
δεύτερον ἔτος τῆς δαρείου τοῦ ἰσταύρου. τοῦ πρόσθεν
καὶ ἀσυρίων καὶ αἰγυπτίων τεγεννεβουβασιλέ
ἐφ' οὗ ὁ σωτὴρ ἡμῶν. ἄμωσος καὶ ζαχαρίας. καὶ ὁ ἐκ
τοῦ δὸς ἀλκαίμενος προφητεύσαντες· ἐν μὲ ἐχιλιοστὸ
ἱησοῦ. ὁ τοῦ ἰωσεδὲκ· καὶ τοῦ λυκόφωτος ἔτη πρὸ
δαρείου νικησίας· οὗ φησὶν ἡμέρα δὲ τοσοῦτον
τὴν τοῦ μεγάλου ἀρχήν. ἀπὸ ἀδὰμ ἕως ἐνιαυτοῦ
σαλαθιὴλ. ἔτη ἑξακισχίλια ὀκτακόσια τεσσαράκοντα
θεοζόμου· ὧν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ ζῶ
νοῖ οὗτος· ἰωσεδὲκ. ἓξ τεσσαράκοντα· καμμουήλ. δέκα
ἑπτὰ· δαυὶδ. ἑξήκοντα· ἓξ τεσσαράκοντα· ἰεχονίας
εἴκοσι· ἀρταξέρξης, ἓν καὶ τεσσαράκοντα· δα
ρεῖος. ὀκτὼ· ἀρταξέρξης. τεσσαράκοντα δύο·
ὄχος ἐπώνυμος. τέσσαρα· σωσθένης ἐπὶ τοῦτο τοῦ πρό
κωμέτης. δισκόσια τεσσαράκοντα πέντε· καὶ ἀλέξαν
δρου τοῦ μακεδόνος ὁμοπατρίδου. καὶ
τοῦ προκάμνω ἀέτη, καὶ μὴ ἐπέχειν· ὁμοίως
οὗ ὁ τοῦ μακεδονικοῦ καὶ σελεύκου οἱ χρόνοι, οὗτος
καταίρουτα· αὐλὴ ἀνδρός. ἐπὶ δεκαοκτὼ· πολέ
μαιος ὁ λαγοῦ. ἐπὶ τεσσαράκοντα· πολεμαῖος ὁ
φιλαδέλφος. ἐπὶ ἑξήκοντα ἕξ· ὁ καὶ εὐεργέτης.
ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι· εἶτα ὁ φιλοπάτωρ. ἔτη ἑπτὰ
καὶ δέκα· μεθ' ὃν ὁ ἐπιφανής· ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ εἷς

ἀπὸ τοῦ ὧν
προῶν χρόν.

κοσι· Τοῦτον δὲ ἀδελφὸς ἱππόμαχος. καὶ βασι
λεύσει τῆ πρώτῃ καὶ τριακοστῆ· μεθ' ὃν ὁ φιλοκορ.
ἔτη ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· ἐφ' οὗ ὁ λαὸς ἀφεστηκεσσ. ἔτη δ'
καὶ τριακοντα· εἶτα ὁ ἕκτος ἀπὸ τοῦ πρώτου· ἔτη ἑξ
καὶ εἴκοσι· ἐπὶ τούτου ἡ ἑβδόμη ἐκλήθη πατρία. ἐβα
σίλευσεν ἔτη δύο καὶ εἴκοσι· μεθ' ὃν ἡ τρίτη καὶ πε
μπτὸς ἀπὸ τοῦ πρώτου· ἔτη τρία καὶ τριάκοντα· ἐφ'
οὗ ἡ ἑβδόμη ἐκλήθη πατρία· ἐβασίλευσεν ἔτη δύο
καὶ δέκα· ἀπὸ δὲ τούτου τρίτος ἀπὸ τοῦ πρώτου ἦν ὁ
σοφὸς ἐκεῖνος προφήτης καὶ τὸ δεύτερον τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἔτος καὶ ζ αχαρίας. ὃς ἐκ τῶν
δύο δέκα φύλλων καὶ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὀγδό
ης καὶ τριακοστῆς ὀλυμπιάδος προφήτευσεν
ὅτι τὸν πέμπτον τοῦτον ἀναβήσεται ὁ δεύτερος τῆς
βασιλείας αὐτοῦ ἀρχιερεὺς καὶ ζαχαρίας. ὃς ὁ

ἐστὶ κληθεὶς ἐν τῷ τοῦ Ἰουδαίων συγγράμματι. ἀνέ-
κειτο δὲ ἡ νῆσος πρὸς Σολομῶνος οἶμαι, διότε
ἐν ἀφθονίᾳ τοῦ ἀσφάλτου ἦν ὁ τόπος. διότι δὲ τοῦ φοινίκης
Τύριον· τοῦτο αὐτὸν πρὸς Σολομῶνα· καὶ διὰ τοῦτο
κτίσται μὲν νῆσος ὀκτὼ μείωσαν ἀφ' ὧν αἱ
Γυναῖοι ἀποστάλκεν αὐτοῖς εἰς οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ
ἀνδρόσθε, τοὺς ἴσους σὺν ἀρχιτέκτοσι νεῖοι. ἐκ μὲν τοῦ
Ἰουδαίου ἐκ τῆς ξυλικῆς δὲ δὴ οἰκείτερα ἀνάθεμα,
ὡς ἐμοὶ τύγομαι· Ναὶ μὲν ὀνομάκειτο δὲ ἡ μὲν
Οὖν τοὺς δὲ ἐφέαν ἐφέσμεν ἀποιήματα λέγειν δὲ
κοσμοῦ τὴν τοῦ πόλεως ἀποδοχήν, περὶ τὴν πόν
τηκοστὸν ὄμματα δὲ λέγεται ὁ ἐφέσιος ὄνομα
πλέον δὲ ἡ ἀκτεί. μοῦσαι οὖν μαθητής· ἀμφὶ δὲ
Γὰρ δὴ οἱ πρόφατεν ἐστὶ τοῦ μιλησίων· ἡμέρα δὲ κος
δέκα ἀφίημος. μετὰ τὴν Ἰλίου ἀλῶσιν· ὁ μὲν, ὑφ'
παρ' αὐτοῖς φαίαξιν· ὁ δὲ, παρὰ τοῖς σφῶν ἀπὸ κατὰ
τὸ κιθαρίζειν δὲ δοκιμῶν· ἐστὶ μὲν ἀφ' ἑσμὲ
νοσεῖσμον ζωὸν ἀμφιλήμενο. ὄνομα κεῖτο εἶναι
λέγουσι· τὸ μὲν δὴ τὸ δὲ τὸ ὄφεος. ζωὸν πίνου
Τοῦ μιλησίου· τὴν πλείσας δὲ δουκατάβασιν,
προδίκου Τοῦ ζωμίου· ἴσον δὲ ὀλίγον ἐν τοῖς φεί γεσμέ
μοις ἐστὶ πανδατόμενον εἰ σὸ ἐφέσου ἀν ἐν ἔκειν πλα
ἱερεῖα· ἐπὶ γὰρ δὴ ἐν τοῖς πρὸ τὴν σεῖσο ὄφεος
ποιήσεσο. κἀπὸ κοσεῖναι λέα τοῦ συνθρεῖν
τὴν εἰσοδὸν δουκατάβασιν ἐστὶ τὸ ἱερὸν λόγον· τὸν
δὲ πέ πλομαι τὸ φυσικὸν. ἐφέσιον· Ναὶ μὲν ὁ
δὲ πανδέσμαι ἀρχαίζει οἱ πρὸ· ὃν λαμβάνεσθαι
τοῦτον ἱερεῖα· καταιμίσαν τε γονέναι φανείσιο
δὲ πρὸ τε πανδέσμη ἡ ἀς μὲν τὸν τὸ λέσβιον· ἀρχὴ
λόχου νεοτέρων θέα τὸ τε πανδέσμου· διημερὴν δὲ
δὲ τὸν λέσβιον ἀρκτίνω· ὑπὲρ ἐπιλελεῦναι· ξανθοῦ δὲ

Ὁ λυδὸς. πρὸ τῶν ὀκτὼ καὶ δέκατον ὀλυμπιάδα· ὃς ὁδὸν ἔδειξε τοῖς ἑλλησι πρὸ τῶν πύθια καὶ δέκατα ἔτη τῆς ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος· ὃς εἶναι σημαίνει τὸν ἀπὸ χίλωνος μέχρι τῶν ἑβδομηκοστῶν ὀλυμπιάδων· μεθ' ἣν ἡ τοῦ ἁλὸς ἁρπαγὴ γέγονε· καὶ τῆς μάχης τῶν ἀθηναίων καὶ λακεδαιμονίων· προφάσεως τοιαύτης· οἱ μὲν ἀθηναῖοι μετὰ ὧν καὶ οἱ χίλοι ἐχρήσθησαν· ἐμμενεῖν τοῖς ὁμολογηθεῖσι πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους· οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι· ἐπὶ τὸν ἀθηναίων ἐστράτευσαν· ὁ δὲ ἀθηναίων μετὰ τῶν χίλων ἐβοήθει· ἐπὶ τὸν ἀθηναίων ἐστράτευσαν· ὁ δὲ ἀθηναίων μετὰ τῶν χίλων ἐβοήθει· ἐπὶ τὸν λακεδαιμονίων· καὶ ταῦτα μὲν πρόκειται ἐν τοῖς πάνυ παλαιοῖς· τοῦ δὲ λυκούργου ποιητοῦ τὴν θέσιν· ἡ δὲ δὴ ἐς παρθένην ἡ χεμερολόγοι ἀχρὶ οἱ νῦν ἐν τῇ θέρει τὰ ποιοῦνται· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀρχαῖος· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα προφέρεται τὴν δὲ τοῦ ἀθηναίου ἢ ἀμφὶ μίτου συμπλοκὴν· ἢ πότερα ἀπὸ τῆς ἐπὶ θήβας στρατείας τῆς ἐπὶ τὸ ἔβδομον ἔτος· ἢ τὸ ἀρχαῖον κομίζουσιν οἰκεῖον· κινύρεως ὀκυπόρου· ἀδμήτου ὁ θρᾴλικος· ἀριστοῦσσα ὀκυβόλος· ναῖος· ἀμφέπολος ἀθηναίου· πρόξενος ὀκβόλιος· λυρόδιος· δημήτριος ὀφιοκάλος· ἐπιγένης ὀπάονίδης· νικίας ὀλαμπύστιος· ἀρίστιππος ὀδυτάλος· διονύσιος ὀλαμπάδιος· καλλιφάνης ὀκορύνθιος· ἱππόστρατος ὀπλιτοδρόμιος· ἡσιόδου· ὁμήρου· στησίχορος ὀνομάκριτος· ἀνακρέων· ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς· ἀλκαῖος· ἀλκμᾶν· ἱμεραῖος· ἱβύκειος· ἱφῦκος· ἱπίνδαρος· ἱστησίχορος· καλλιφάνης ὁ μόλπος· οἱ καὶ τὰ ποιητικὰ νέμονται· ποσειδώνιος ὁ δὲ ὁ μόλπος· ὃς δὴ συμπλέων ἔλεγε τοῖς περὶ αὐτὸν· φασὶ τὴν μὲν τοῦ λεωνίδου μεθ' ἣν

μαγικὴ σύνταξις τοῦ ἡμερησίου κύκλου
δωρεὰν τοῖς πρώτοις τῶν δεκτῶν. ἡμίκυ
κλος ἐστὶ παρὰ τὴν περιφέρειαν τὴν
γνώσεις δὲ καὶ συλλαβὰς ἐπὶ τῶν
αἰτιατικῶν ὀνομάτων. καὶ ἀριθμὸς ὁ
τῶν ἡμερῶν τοῦ μηνός. ὁ τροχὸς
τῶν ἀριθμῶν. ἡ τῶν ἀστέρων σύν
θεσις ἐν τῷ οὐρανῷ τύπος. καὶ φορμὸς ἀλ
λαντοπωλικὸς πλυνάρματος ὁ βασιλεύς, ἡμιωβολιαῖος
μὲν ὁ συρακόσιος· ἐπὶ πλοίου, βολεμαῖος ὁ ἀν
θυπατεύσας· ἐπὶ γὰρ μοι φησὶν ἐν τοῖς δε
κατεκκαιδεκαετηρικοῖς ἀριθμοῖς ἐπαφελῆ
μβδομον δαιμόνιον σημαίνει· τοῦτο δὲ ἐπὶ φορμὴ
ὁ ταὼ γόνηται. ἐπὶ πλατὺ τοῦτο ὁ μῦθος παράγει· πο
τὲ πάλιν· οὐ δὲ ποτ· ἐξήλιτρόφος ὁ φοινικοβοσκὸς
ραφὸς· διὸ δακτυλιόνοφορεῖν· γυνὴ πλεκτὸν
τοῖς τόξοις τοῖς πρὸς ἀμπέλους δεινὰ δαίμονος τὸν
καιρὸν τοῦ παρεστῶτος ἀνοδίαν ὧν δὲ ὁ μὲν ἀλλο
φορμὸς· καὶ τοῖς πρὸς σημεῖον αὐτοῦ τοῦ τόξου
φησὶν ἀριστοτέλης ὧν τὴν φακτῶν πολιτάναι ἄλλαι
ς τοῦ παρ' αὐγυπτίοις ἄρος πατὴ· γνωμένων ἢ
ἀριθμὴ δόξης θεοῦ· βραχὺ φησὶν ὁ θηναῖος σ. ς ἀ
σκληπιὸς ὁμεσυφήτης· ἀλεβίαστος αὐ ς μαντῶν
ἐν θήναιος ὁ σφηττὸν ζωγράφος· ἐλεγοσκόλικαὶ
ὁλακόσμ· ς οἰνοφόρη· ς ωρῶν ἐν ἰλιάδι· ὡρῶν
ἐν ὁ τοῦ ἡρακλέους δὲ μὲ πφαρνὶς φορτηγαμῶν τις·
ς ἰάρμοσαυλος ἐν ἰλιάδι· ἀφ' οὗ οἱ ἀμύδαι πρώ
ἰδος ἐν ἀρίᾳ ς ἐνημφόιο· οὐμβρωνῆται λίτεα
γοι διὼ· τίκοι τὴλθμορ καπωλέλμ· οὐ κυκλο
σσμ μαύπος ὁσμ· σμφλίμοι θεοὶς ζ τὰκ αὐτὴν
ὁ διωλοσ πλάνη· λίτοι δὲ θλιμμιοι ρόμορακεῖτ

ἢ τὸν ἀμφιάβολον. τὸν ζωὸν τοῖς σὺν αὐτοῖς σὺν πὶ
βάδα τε ἀτεύξασθαι. μαὶ γὰρ ἐὰν τῆς ἰλύος ἀλό
σας τε δυνώτερον φωλεύσῃ ἢ δοκλυμένον
ἐύκεφαλλήνιαι. ἢ πολλῷ σοὶ ἐύκαμπαι. ἢ γὰ
λεον ἐὺ σὶ κέλιαι. εἰ δὲ καὶ ἑτέροι πρὸς
τοῦτο. ἰ δμὸν ὁ αὐτὸν ἀ γονάται. ἢ μοῦ ὁ
δελφὸν. μόμφος ὁ ἀποκλαρος. καὶ μαχλὸ
ἐὺ παμφυλίαν. καὶ μυχλικίαν ἀμφίλογος ἀμφ
ἢ ἰαφάου. ὡ κιλιλιάν. ἀλλκεβαν ἐὺ κ ἀμφά
σιν ἀμφάσεν δὲ ὁ ὁ τὸν πολλῷ μὸ
σεῦ. ὁ σὺν ἀλλ ἀν δεῦ τε νόμενος ὁ ἢ μὴ
καὶ ὁ ἐ φ ἑαν φιλόχαλκος μαν τικὸς θεῖ τε νὸ
σθαι. ἐὺ τοῖ πρὸ τοῖ πρὸ μαν τικὸν. βδὸ
πομπος δὲ καὶ ζυφος καὶ ἡ μαῦος. ὁ ἐ δὲ
ἐ ΔΝΤΙ ἀ μαρ τὴν ἀν ἀ τρέ χοι. καθαὶ πρὸ
ὁ ἑλμος πολλοκλὴς ἐὺ πρὸ τοῖ ἰ ταμικὸν
Γαῖον ἰ ούλιον μὲ πος παῖ ἀλλ οἱ μὲν. κλὸ
σὶ πρὸ τὸ καὶ μὴ φαὶ ἀ σφ ηστὴ ἰ τρ ἀφὴ. τοῦ.
πλεῖ φαβκ τας σὺ ἡ μὲ λαος ἰ ἢ κότ ον πρὸ ἐ ι
εν κότ ὸ. καὶ αὶ πρὸ ἰ ξυσιογ ν ὰ μον οῦ τὸ ἰ αὶ
τοῖ πτ καὶ μαρ τὴ σὶ δὲ. σὺν αὶ δαι μόν ον κὶ
ΝΗ βδέ ὸ. ἢ ὑ λατον σθυ μα μα τον ὲ ἀβ
ὲ ον ποιοῦ ἐκ τας αχλὴ τὸ. τας αὶ δυς αὶ ὁ ιο
ΔΕ. οἱ πρὸ φῆ ται. λωα μεθῦ ὲ ἐ πὶ σμοῖ αι.
τὸ μὲν τοῦ νόμου. ἀλλαμ. βαὶ τὸ τιὸ γμα ικὸ
ἑ καὶ τὸ τιὸ ζ ὰ σμ ὁ ρο μασὶ αο πρὸ φβοὶ ζαο.
καὶ μὸ β. μεταὶ ποιαν κλεύ ξαο. ἀμε ααμ
τὸ καὶ ἰ ζαακ. ἰ ἀκὼβ. ἀφ τὴ λεο οἰκό ἰ ν
τον μεγὰν τον ἰ ἢ δὴ ἐὺ τρὸ τον πρὸ φαί νον
τὸ. σὺν δὲ τοῖ νόμοι. μο ῦ σὶ νβκ καὶ ααε ὰ μ
μεθ βὸ ἰὸ. πρὸ φῆ τὴν ὁ ι ο ἰ τὸ τὴν μαν ἢ. ζαρ ουλ ἡ ε.

Γαδ. ναθαν· ἀχίας· ἀμαίας· ἰού· ἠλίας·
μιχαίας· ἀμδιού· ἐλισσαίου· ἀμδαδοραμ· σ
μασ· ἠσαΐας· σ οηέ· ἰσραὴ· ἰωηλ· ἰβεδμίας·
Σοφονίας ουζί· ἰδεκιηλ· οὐρίας· ἀμμακχα-
ναουμ· δαριηλ· μοδηλ· στοιχουλλογισμοῦ
σθαῦος· ζαχαρίας· καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς δώδεκα μικρὸς
γίνονται οἱ σαμ τὸ προφῆται πρὸ τῆς καὶ τεσσα-
ρακοντ ἡμερῶν ἐν αὐτοῖς προεφήτευον. Ὅθεν καὶ
ἐβουλήθη, ἡμαρίαμ· δωμοέαν καὶ ὁλδαΐ· ἐπὶ
τα πεντήκοντα αὐτῶν ἐχρήσατο· ἡ ἀμμὸς προφήτης
μέχρι τοῦ σεῖ ου βα πτίσματος· μεθ' ἣν τὴν γε-
νεσιουργὸν ἀμνὰν καὶ ζωμεν· ζαχαρίας τε ὁ ἐξ
ἀμμου σαμ. ὃς πρὸ τοῦ παιδὸς προφητεύσας
τοῦ σεῦ ἠβουλήθη ὁ λέγειν· ἐφ' ὃ δεῖ ποιῶν αὐτὸν ὡς
σέσω σαι φῶς μὲν τῆς καθόλης ἡμέρας χέρσος ἔσ-
φιαν αὐτοῦ τὴν ὁμοίως ὃ τε ἔσται ἐν τῇ ἐξ αὐ
γὰρ σου τῶν ἡ ἰουδαία ἐρέξοδον, ἐτῆ· ὁ δολίκορτα
καὶ τὰ μέχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ἀμμακαικοῦ·
γίνεται δὲ ἡ ὁδὸς καὶ αὐτὴ ἡ ναχερ πρὸ τῆς θεϊακῆς
περιόδου· ἐξελθόντος αὐτοῦ μου ὁμοίως ὅδε ὁ
ἔτει πρότερον τεσσαρακοσίοις τεσσαρακοντα-
πενταετηρίδος καὶ ἡμέρας ἐπὶ
τὸν δεκαλίαρος καὶ ἀκλινομεν· τὴν δὲ τελευ-
ταίαν ἡμέραν· καὶ ἐπὶ τὸν φαεθοντος ἐμφανομεν
αὐλιον μεβαϊν ει καθ' ἑκάστου τὸν. τεν ἐπὶ τεσσα-
ράκοντα ἀριθμῶν· εἰ ομεν οὖν τοι τὰ ἐκ ατὸν ἑπτὰ
τεσσεν δεκάδος τοῦ τεν ἐπὶ· ἀπὸ ἧς τοῦ κατὰ
κλινομεν ἐπὶ τὸν ἑπτὰ ἐμπεπτωκότων· ἐπὶ τὸν ἑβ
δομήκοντα τετρακισχιλίων· ἐφ' ἧς οἱ τεσσαρακο-
ντα ἐπὶ τὸν ἑπτὰ ἐμπεπτωκότων ἐπὶ τὸν ἑπτὰ

ἐτη ὀγδοήκοντα τρία· ἐπὶ τὴν θεὸν ἐπὶ τὴν πρ-
σέω τρεῖς ἀρ. ὁ τῶν Γλαύκου σε πὶ μυλίου βρ
τὴν Γαϊ ἰσθμιαδίκην. ἐτη πέντε καὶ δέκα· ἀπὸ
δὲ πρ σέω τρεῖς ἀρ βοὶ ἰλιουκπίαν. ἐτη πέλα
κοντα τέσσαρα· ἐπὶ τὴν θεὸν βοὶ τὸν ἐσοπλόμω τὸν
ἀργόν. ἐτη ὀγδοήκοντα τέσσαρα· ἐκ τούτου βοὶ θησέα
καὶ μινόταυρον. ἐτη πεντήκοντα δύο· ἐπὶ τὸν
Ἑλλησποντον βοὶ τὸν ἀργοναυτικόν. ἐτη τρία·
εἶτα τὴν ἀμαζόνων εἰσβολὴν τρεῖς ἀρ· ἐπὶ τὴν
ἐλευσῖνα ὑπὸ τὴν θησέως ἀρ πρώτην· ἐτη ἑννέα·
ἐπὶ τὸν λαβυρινθικὸν πόλεμον· ἐτη ἑπτά·
ἐπὶ τὴν ἡρακλείου καθοδον ἔτη δύο ἀρ. ἐτη δέκα·
ἐπὶ τὴν θησέως ὑποδοχὴν ἀρ πρώτην· ἐτη δέκα·
ἐπὶ τὴν ἡρακλείου ἄφιξιν ἐτη δύο ἀρ. ἐτη ὀγδοή-
κοντα· ἐπὶ τὴν ἀμαζόνων ἐπιδρομὴν ἐτη τρία·
εἶτα τὴν ἀμαζόνων εἰσβολὴν τρεῖς ἀρ· ἐπὶ τὴν
ἐλευσῖνα ὑπὸ τὴν θησέως ἀρ πρώτην· ἐτη ἑννέα·
ἐπὶ τὸν λαβυρινθικὸν πόλεμον· ἐτη ἑπτά·
ἐπὶ τὴν ἡρακλείου καθοδον ἔτη δύο ἀρ· ἐτη δέκα·
ἐπὶ τὴν θησέως ὑποδοχὴν ἀρ πρώτην· ἐτη δέκα·
ἐπὶ τὴν ἡρακλείου ἄφιξιν ἐτη δύο ἀρ· ἐτη ὀγδοή-
κοντα τέσσαρ

κοντα τεσσαρα· με θήν ἐπὶ τὴν φιλίππου πολιν
ἐστι τὴ σταδιακοντα τεσσαρα· μεθ' ἃς ἐστι τὰ ταύτα μεθ' ἃ τὴν ἀχε
ξαρδεου μεδαμά, ἐν δὲ δεκα· θαλαμ δ' ἀπὸ τῆσ
δε φ τὴ σ ὁλκαδοπορίου ἐν οἱ φασιν ἔσι ἐ ἀμ μοκτίοιν.
σωμάδαι ἐν ἑξακοσιοι τεσσαρα· ἐν τρίπολιν ἐ πὶ τὴν
καβυλοδρου ἀν αἰ εβιν ὑπαστοι ἐ βδομηντα ἐ πὶ ἐν
ἑξακόσιοι αι τεσσαρακοντα τεία· ἀπὸ δ' τῆσ καβυλό
δρου αἰλὸ ἀπὸ ἐ στὶ τὴν αὐλὴ ξαρδεου τετράπολιν. ἐν
ἑκατὸν ὀγδοηκοντα δύ· ἐν τρίπολιν ἐστὶ τὴν αὐ τοῦ
σουρίπολιν· ὁ τε ἀφ' τόπος ἀπαδοφ ἀζ ἐν ἑαυτοῦ ἐν
αὐλὴ ξαρδεᾶι. ἐν ἑξακόσιοι αι ἑπτὰ πεντηκοντα
σαρα ὑπαστὸν τὸν αὐ γουστου τὸ τέαρτον· ἀφ' οὗ χρό
νου ἐστὶ τοῦ ἔρ γου οὗ ἐ θηλε δομετιανοῦ βρε τα
νι. ἐν ἑκατὸν δέκα τεσσαρα· ἀπὸ δὲ τοῦ πρό του
αὐγούστου ἐστὶ τὴ κομόδου πτολεμαΐδα τὴν. ἐν ἑκατὸν
δεκα· ἐ οἱ δὲ οἱ ἀπὸ κ ἑκατὸν τεσσαρακοντα ὀκτὼ ἐ πὶ αὐλὸ
ξαρδεου τοῦ μακεδόνων σὺν αἰγουπτίοις ἐν χίλιοι
ὀκτακόσιοι ἑπτὰ κοντα· ἀπὸ δὲ διπροσφόρου
χίλιοι ἑξακόσιοι ὀγδοηκοντα· ἐ ἀπὸ τρίτου
αὐλοῦ ἐστὶ τὴ ἱεροκλέους δοῦκα τοῦ. ἐν
ἑκατὸν εἴκοσι. ἐν ἑκατὸν ὀγδοηκοντα τοῦ· ἀπὸ τούτου
ἐστὶ ὦ ἔρ γα τοῦ ἀρ χοῦ τοῦ ἐφ' οὗ φασιν αὐλὴ ἀνδρῶν
εἰσπήδησις ἀμφιλήψεως. ὧ ν μὲν ἐφ' ἑξῆς. ἐν
ἑξακόσιοι αι ἑξήκοντα· ἀπὸ δὲ ἔφεσου. ἑκατὸν
κόσιοι αι τεσσαρακοντα τοῦ· ἀπὸ δὲ τὴ μιλή σ
καὶ κλή τοῦ χρυ. ὀκτακόσιοι αι ἑπτὰ κοντα· ἀπὸ δὲ
ἑρ μοκράτους. ἑξακόσιοι αι ὀγδοηκοντα τοῦ
σαρα· ἀπὸ δὲ λυκίου ἀπὸ τείχους αὐλὴ ἀνδρῶν
ἐστὶ τὴν αὐλὴ ξαρδεου τοῦ ἐστὶ ἀπὸ ἐ ἑπτακοσίοιν
χίλιαι· ἐν τοῦ ἔρ γε πὶ ὦ αἰμ ἐν τοῦ ἀθηναίοιν
αἰ χμ τοῦ ἐφ' οὗ ἔτη ὀκτὼ αὐλὴ ἀνδρῶν. ἐν ἰαν

ἐν τῷ δορ ἐσὶ τὴν διάμετρον γεωμετρικοῦ κλασ
μάτος ρκε. ἐν τετρακόσια ἑξήκοντα τὰ πέντε
ἀφ' οὗ χόρτου λείπεται ἐν τῇ πέμπτῃ κοπε
λουτζιάτικη ἑπτὰ ὀκτὼ σπυρία· μετὰ δὲ τὰ δύο
μέρη. ἐν ἀπὸ τὰ μετὰ τὸν πάρσον χόρτον
ἀποδοτέον μετὰ τὰ πέμπτα μαστήματα· ἀπὸ
μὲν ἀποδάρι, ἐσο τοῦ κατακλισμοῦ· σπυρία
ἑπτὰ τὴν ἀρίθμιον ἐκατὸν τέσσαρακοντα τέσ
σερα τέσσαρα· ἀπὸ δὲ σὲ μέρη ἐσο σπυρία ἀσπρ.
χίλια τετρακόσια ν· ἀπὸ δὲ ἴσια ἐσο πέντε κλη
ρο δοσίαο· ἐν ἑξακόσια δεκαεπτά· ἐν τὰ αὐτὰ
μετὰ ἐσο ζαμουλίμ, ἐν τετρακόσια ἑξήκοντα
τα τρία μέρη δύο ἴσια· ἐμετὰ τὸν μετὰ βασι
λικὸν δύο· ἐν πεντακόσια ὀγδοήκοντα τα δύο μέ
ρη ἑξ· μὲ μέσα δεκαεπτὰ· μεσθὸν χόρτον. πρε σὲ κὸ
βασιλικὸν ἐν τετρακόσια τριάκοντα τα αὐτὰ
ἐν τὰ τετρακεδονιλίκο ἐσο αὐτοριμοῦ αὐτα
ρδύο. ἐν τὰ τετρακόσια δεκαεπτὰ μὲ μέσα δεκαε
ὀκτὼ· μεσθὸν χόρτον μὲ αὐτὰ ἀπὸ τὰ
ἐσο τὸ κομμένο δουτζελτικὸ. ἐν τετρακόσια ἑφτὰ
τὰ δύο· σαϊλὶ πλὴν ἀπὸ τὸ δυσκολικὸν τα
ξοῦ αἱ χρυσοῖσα· ἐστὴν τούρκου τὸ σατρὰ
σπυρία ἑπτὰ τὴν ἀρίθμιον ἐκατὸν τέσσαρακοντα τέσ
σερα τέσσαρα· ἐν σὲ τὰ τετρακόσια ἑξήκοντα
τέσσαρα δὲ ἀπὸ οὐ ἐσοβιάρικ· ἐν σὲ τὸ κομμένο
δουτζελτικὸ εὑρίσκεται· ἐν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δὲν
μέρη ἑξ· μὲ μέσα ἑκατὸν τριάκοντα τέσσερα· μεσθὸν
δεφτὶ ἐν τοῖς πρὸ τοῦ ἐν τῇ οὐδαία, βασιλέ
ως τῇ οὐλαφυλικῇ συμμαμέρι· ἐσ μὲ· μὲ
αἱ χρυσοῖσα πενήντα ἀπὸ τοῦ δυσκολικοῦ· ἀπὸ
ἀπὸ τὸ αἱ χρυσοῖσα ἑβδομήκοντα ἑπτὰ τὴν ὀχτώ.

Ἡ δὲ ὑποτείνουσα τὸν ἀπὸ τοῦ ἑξαγώνου μέχρι τοῦ
μέσου, ἡ ἑκατὸν ἑξηκοντάκτω μείνασα· ἀφ' οὗ δὲ
αἱ φυλαὶ αἱ δέκα ἐκ Βαβυλῶνος ἀπῆλθον αἱ χίλιαι τοι ἑπτακόσιαι
εἰσὶν· ἀπὸ τοῦ βορείου τετάρτου, ἡ πεντακόσια
ἐνδομηκοντάπεια, μείνασα νέα· ἀφ' οὗ δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐνόμισεν· ἡ τριακόσια τριακοντάπτω· μείνασα
τρεῖς· φίλον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν τὸ ἰουδαϊσμὸ
τοῦτο ἰουδαῖον, διαφόρως τοῖς μετέπειτα· ἐπὶ δὲ
καὶ ὑπόλοιπος χρηματίσαι πεφυκὼς τοῦτο αὐτὸ
ἐστὶ φησὶν ἀπὸ τοῦ μέρους ἔχει τοῦ πρώτου ἔτους μετὰ
τὴν βαβυλῶνος. πολεμαῖος τὸ δὲ δεκατον βασι
λεύοντος αἰγύπτου. σωσίβιος ὁ μετ' αὐτὸν
δὲ χρόνου ἡγεμονεύσας τοῦ ἰουδαίου ἐξαίρε
του· ἐπὶ τὴν τρωϊκὴν μεμνῆσθαι φησίν. σωσὶ
βιος διακόσια πεντακόσια ὀγδοήκοντα· ἀπὸ
δὲ τοῦ χρόνου τούτου ἀρχεται ὁ ἐνύπνιος μὴ ὑπάτων·
γαΐου. δομετιανοῦ. κλαυδιανοῦ. σωσιβίου ἑπτὰ
ἑκατὸν ἑξήκοντα· ἐφορεύσαντες ἄλλοι πολλοὶ τοῦ μέτρι
ου. καὶ ὕβρις καὶ γλῶσσαι πέντε καὶ ἑβδομήκοντα
ἐλέγοντο ἡμῶν. διακόσιοι τριάκοντα τέσσαρες μοῖρα τοῦ
τρόπου ἐλέγοντο· ἦσαν δὲ πάντα καὶ ἑξακόσιοι
πέντε καὶ ἑβδομήκοντα, αἱ φωναὶ γλῶσσαι κατὰ
θοῖσαι· φαίνονται δὲ εἶναι ἓξ κατατομαὶ αἱ πλη
λόγορα αἱ γλῶσσαι καὶ διάλεκτοι, δύο καὶ ἑβδομήκοντα
ὡσαὶ λίμεν πρὸς αὐτὸ διδόασι τραφαί· αἱ δὲ ἄλ
λαι αἱ πολλαὶ ἔθνη κοινωρίαι. διαλεκτοροδύο δὲ
τελῶν λίς πλάνορμίζονται· διάλεκτος δὲ ἐστὶ.
χθιο, ἡ διομηδεακτῆεω τόπου ἐμφαίνοιεν· λί
χθιο· ἡ διομηδεακτῆεω· φασὶ δὲ οἱ ἐμπλήθ διάλεκτοι εἰ ἡδὶ
εακτῆεω· φασὶ δὲ οἱ ἐμπλήθ διάλεκτοι εἰ ἡδὶ
ταὶ ταφαιοφῖοι. Ε· αἰτθιόπων· ἰάδα. δωρίδων.

αἰολίδα. καὶ θέμενα τὴν κοιλιὴν ἀνόβοιλή ἀφ' ὧν
ἡ ὁδὸς ταὐτὰ παραφαίνεται φαγεῖν. μὴ δὲ ἀναλέκτους.
ἀμφὶ γλαφαδολέγεσθαι· ὁ πλάτων ἡ στρίαθοι σ
ἀναλέκτον ἀσσον θέλγητραί· μαίλιφαμβὴν ἀπὸ τοῦ
ὁ ἡ λεπτομηκεφόμενος ἡ τοῦ χθονὸς ἀμφ'. ἄλλος
δὲ· ἡ ἀπὸ τοῦ δασυμορφότερον· οἱ τὴν αὐτοῦ οὐ φθὴν
γονταφαφὴν οὐδὲ ἀναλέκτον. ἀμφὶ τὴν τοῦ ὑπα
σιόμενον λιμόμενον· οἱ ἔνα ἡ σαίλοιμον ζῴοισιν ἀνα
λέκτοισι γάρ, ἀφ' ἃ τὸ ἔμπαλιν ἐπὶ ἀσκοῦ φή· ἐπὶ
φασι τὸ στοὺς ὠμοβορήτους ἐμπορεύεσθαι ἡ καὶ ἑαυτοῦ
ἀφ' οὗ πρὸς ἄλλος ἡ τὸ σημαίνεσθαι φορήσασθαι· ὑποφεύ
γειν, μὴ ὑπὸ ἀλλὰ μὴ δὲ αὐτοῦ· ἐλθὼν αὐτοῦ ἡ ζῷα ἀόρατον
τὸν ἔμπασε ἀσκόν· φασὶ δὲ ἡ ἐν τῇ μωϊκοῖ πὶ
ὁ ναὶ μὴ ἐφιλήσειν παὶ ἡ τὸν ἄνδρα. ἀπὸ οὗ τὰ μὴ αὐ
πλάνδρα ἀμφὶ ἐξ ἡ· ἀφ' ἃ τὸ μὴ δὲ ἑαυτὸ ἀπὸ
τέρου αἰολίδα σθήλιλλον. οὕτως δὲ ἡ φαίνεται ἐπὶ χερσὶ
ταῦτα ἐπὶ μὴ· οὐδὲ πνεύματι ἄφαντοι τοῦ αὐ
λόγον ζῴοις ἐκ χερσὶ μοῦσαν· οὐδὲ μὴν τοῖς ἀλήμοσι
μὴν οὐ τὸν ὀφίοις. ἄλλοι μὲν τὴν οἰκεῖαι ἀναλέκτοι·
φασὶ δὲ ἡ ἄλλοι πλεῖ· ἀ σεῖπον ἐχθὲς ἂν ἀσσοῦμεν
νοσ· τῆς μὴ εἶναι φυὰν ἐρεφάσης ἀποδέσασθαι· οὐκέ
τα ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις τοῦ αὐτοῦ ἑψόμενον ἐχθύς·
αὐτὸν ἐκάλεσε λιέσθαι τὴν ἡμέρας αὖ
δὲ περὶ τὰ ἡ γυνὴ καὶ ἀναίλεκτοι· καίπερ οἱ μὲν
φύσει ἡ τὰ ὀνόματα ἔχουσιν· ἐν αἷς ἡ τοῦ ἐχθὺς
ὁμολογοῦσιν οἱ οἱ δὲ ἀπὸ τρέφασθαι· τὰ ὁμαρ
παὶ φασὶ μὴ μὲν· ἡ πλάτων δὲ ἐν ἐκείνῃ αὖ·
φησὶν εἶναι τὸ ὅμοια· παὶ νεφέλην τὸ φεύ
γασθαι καλοῦσι τὰ. μὴ ἐπὶ τὰ ἀσκὸν τὰ·
οὐδὲ δὲ οἱ μὲν ἐοὶ τοιοῦτοι χεῖσθαι ἡ τὸ λόγον

ἐν τοιούτῳ τόπῳ ὧν
ὡμαϊκῶν βασιλέων

τοῦ ῥωμαϊκοῦ νβασιλέων ἀνεστάθη. εἰσὶ
δὲ δείξιν τῆς τούτου γενέσεως· αὐγούστου
ζῆ σὺν ἀκουτείῳ· τιβερίου ζῆ· κβ· γαΐου ζῆ δ·
κλαυδίου ζῆ ιδ· νέρωνος ζῆ ιδ· γάλβα· ἐ
τος ἕν· οὐεσπασιανοῦ ἔτη ι· τίτου ζῆ γ· δο
μετιανοῦ ζῆ ιε· νέρουα θεοῦ· τραϊανοῦ
ζῆ ιτ· ἁδριανοῦ ζῆ κα· αὐτωνίνου ζῆ κα·
ὁμοίως παλιν αὐτωνίνου ἰκομόδ— ζῆ κβ·
γίνεται δὲ παρὰ τὰ ἀπὸ αὐγούστου θεοκομόδου·
ζῆ ςκβ· καὶ τὰ ἀπὸ ἁδριανοῦ θεοκομόδου τὰ
μυτίλ. ζῆ βτ πδ μὴν ἑνδέκα. ἡμέραι δύο δέκα·
τὰ δὲ μεμερισμένα τοῦ χρόνου τῶν ῥωμαϊκῶν
βασιλέων ἀφ' ἑαυτῶν γάϊος ἰούλιος καῖσαρ.
ζῆ γ μῆνας δ, ἡμέρας ς· μετὰ αὐγούστου
βασιλεύσας. ζῆ μς μῆνας δ ἡμέρας μίαν·
βασιλεύσας τιβερίου. ζῆ κς μῆνας ς. ἡμέρας ιθ
ὃν διαδέχεται γάϊος καῖσαρ ζῆ τρία· μῆνας ἴ
ἡμέρας ιβ· τούτου κλαυδίου ζῆ ιγ μῆνας
ἤ. ἡμέρας κη· νέρων ζῆ ιγ· μῆνας ιβ· ἡμέρας
μέ. ἀφ' οὗ γάλβας μῆνας ἑπτὰ. ἡμέρας ς·
μῆνας ἑπτὰ ἡμέρας μία· οὐϊτέλλιος μῆνας
ὀκτὼ· τούτου κλαυδίου ζῆ ιγ μῆνας
ἤ. ἡμέρας κη· νέρωνος

δὲ πλάτα ἀπὸ ἐφεμύλου τοῦ κτίσματος
ῥάβδων δεκομέδοντος τὸ πλάτος. ἔστι λίτρα μίλια ϛ̄.
ἐξ ὧν ἡμίσεια ὀκτὼ λίτραι τοῖς τοῦ δόσεως καὶ εἴκοσι
ἔτεσι. ὅτε πρὸς τὰ ἐκ τέλους ἀπογραφὰς τὸ τε
νέα λαὶ ἐπὶ αὐτοῦ. ὅτι δὲ τοῦτ' ἀληθές ἐστ
φανερόν. ἐν τοῖς διαφόροις τοῖς κατὰ λουκᾶν τὸ
τρισκαιδεκάτου. ἐν δὲ πέντε καὶ δέκα τοῖς
τελευταίοις κάσαρος. ἐν δὲ ἑξήκοντα ἐνὶ ἐπὶ τὰ
ἀρχὴν τοῦ ζαχαρίου ϛ̄. ἃ πάλιν ἐν τοῖς αὐτοῖς.
ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ τὸ ἐπὶ τὰ ναταλομεα. ἐν ὀγδόῳ
λ̄. ἐν δὲ τῷ αὐτοκράτορι μόνον ἐν Μαυρικίῳ ἐν
τούτῳ τὸ τρισκαιδεκάτου. ἐν δὲ αὐτοκράτορι δύο τοῦ λέ-
κηνσε αὐγούστου δύο πρώτῃ. τοῦτο δὲ προφήτησεν π
τὸ διάφορον. ἐν πέντε καὶ δέκα τοῖς οἷς ἐστὶ τὸ πλ
υβρίου. ἐν πέντε καὶ δέκα τοῖς αὐγούστου, οὗτος
τὸ ἐνιαυτὸν τριακοστὸν ἕκτον, ἐν οὗ καὶ ἐν
ἀφ' οὗ δὲ ἔτη πολλά. ἐν ᾧ τῇ κατασκευῇ τὸ λίθ
νον τοῦ ἔτους μὲν μίλια γ̄. ἐν αὐτῷ τῆς κατασκευ
φῆς λίθου. ἐν πλάτος κατὰ τὸ ἐφεξῆς λίθου μ
νον τοῦ ἔτους μὲν μιλίων β̄. ἐν αὐτῷ τῆς κατασκευ
φῆς λίθου. ἐν πλάτος κατὰ τὸ ἐφεξῆς λίθου μ
νὶ θη ἐν πλάτος κατὰ τὸ ἐφεξῆς λίθου. τοῦτο μὲν τὸ
ρᾶδα μιλίου. λίτρ ιβ̄. ἃ δὲ οἱ πλείονες τὸ
τῆς γενεᾶς τοῦ σεβ̄ λίθου. οὐ μόνον τὸ ἔτος.
καὶ τῆς λίθου ἐν ᾧ τῇ ἐβδόμῃ. ἐν ᾧ τῇ λίθου
ἔτους κη̄ αὐγούστου δὲ πρώτῃ. παρὸν ἐν ᾧ τῇ κα
δὲ οἱ δὲ ἀπὸ καθιέρωσεν. ἐν τοῦ καὶ τοῦ
αὐτοῦ τὴν λίθου ἐν βοηθάζουσι. τρεῖς δὲ ἀρχὴ κτε
ρίσεως τὸ αὐτοκράτορος. ἐν δὲ ἑνὶ τὸ πλάτος καὶ
δεκατοπέτρου πλυβρίου καὶ βάσεως. τὴν πλάτος καὶ
δεκάτην τοῦ τυβίμηκος. πλάτος δὲ αὐτὴν ὑπὲ
δεκάτην τοῦ αὐτοῦ μήκους. τὸ πλάτος αὐτοῦ

οἱκεῖοι βολογούμενοι φθέγονται· οἱ μὲν πρῶτοι
ἐκκαιδεκατριταῖοι ἐπὶ πλεῖον καὶ ἕως ὀφθαλμιῶσι
κε· οἱ δὲ φθεγγόμενοι κε· ἄλλοι δὲ φθέγγονται ιθ
τὸ δὲ σῶμα τοῦ σφαλέγοντος· καὶ μέλανα πρῶτα·
αὐτοῦ φθέγγονται γυμνασιολαικὰ ἡμέραι κδ· ἐπὶ
δὲ κακεῖνα τὴν χειροτεχνίαν προσαποδοτέον·
τοῦ λιμβάσκεσθαι, ἀδ ἀπὸ νέας ἡμέρας δαμιλᾶ ἀπὸ
τῆς σελήνης ὁδοῖ μήν· τοῦ οὐ ἔστεσι μοῦ ἕβδ ζ
μῆνας ζ· τοῦ γὰρ δὶς ὀφθῆναι, προσλαμβάνεται τοῖς
ὀθόνοις καὶ γάμοις σὺν ἑπτὰ μησὶ οὐ μὲν ἰζ λιμὲ Η ς·
οὐ προσίνεται ἕβδ τεῖα ς μὲν γὰρ ς· ὁ δὲ τὸ λίμου τῆς
ἑνδεκάδος. καὶ ὁ ἕβδομος δαμιλᾶ ὁ προφήτης·
εἰ ἑπτὰ μὲν δὲ β τ λιμβάσασθαι ἑνδέκεται. ἀφ' οὗ δὲ ἕβδ τὸ
μὲν βάλλεται νοῦ μὲν ὁ μέσος εἰ φθὼ πόλις τὴν φίλαν
μέχρι τῆς καὶ τὰ προφῆ αὐτῶ· οὐ προφήτου τὸ ῥῆτον
Τὸ νῦν τεταγμένον δίκαιοι· ἕως πόλεως ὁ ἕβδομος
φθορᾶς λίθοι αἱ ἀφῆς ὧν λ ἁμαρτάνει βρίμου θλοφ.
λίθ ἀφῶν· ς λίθων ἀπὸ τὸ ἄλφα ἀμαρτάνει θλοφ.
καὶ ἕβδομος αὐτοῖ βοῦς ἕβδομος καὶ πρῶτοι λιμβάσι
β τ· καὶ ἀφ θλόφαι τὸ ἕβδομον· αὐτοῦ οὖν αἱ β τ λιμὲ
μέρη τοῦ ἕβδ ς· μὲν γὰρ δ· ὁ δὲ τὸ λίμου καταλήγει
ῥοῦ πασχάλιον· ς ἕβδομος ὁ δὲ τὸ λίμου ἐνδέκατος
τὸ δὲ λίμου· οὐ δεύτερος ὁ ζῶν ὁ θορικὸς καὶ γάλβα
καὶ οὐ ἡμέρα· καὶ ἕβδομος αὐτοῦ μὲν δαμιλᾶ· μακάριος
ὁ φθεγγόμενος ἕβδομος μὲν τ λε· μέλει γὰρ τοῦτον
τὸν λιμβάσασθαι ὁ πάλεμος ὧν· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπαι
ὀλτο· δίκαιος ὁ ὑπὸ ὁ ἀρίθμος· ἐκ τοῦ ὑπὸ
τεμνόμενος κεφαλαίου ἐχόμενος ὁδ· ὁ αὐτὸς καὶ
ῥοῦ παραλάβασθαι τοῦ δύο δεκάδος·
μὲν λιμβάσασθαι ἑπτὰ μόνος λιμβάσασθαι μὲν ς ζ· μακάριος
ὁ ὑπὸ μόνος καὶ φθεγγόμενος ἕβδομος λιμβάσασθαι μὲν τ λε

φλαΐ οὐδὲ ἰούδαιοι· ὁ τοῦ ἰουδαίου
δαϊκαὶ σωτῆρος ἰστορίαν. καταγαρὲ τὸν
χρόνον ὃν ἡ σὴρ αὐτοῦ μετὰ θεὸν ἐβασίλευσε, ἔτη
σίγ ἀπὸ δὲ δαβὶδ βασιλείας ἔτη σκθ
νοὺ δὲ τῆς ἐξόδου μαρ. ἀπὸ δὲ δαβὶδ βασιλείας
χρόνων μέχρι αὐτοῦ μ. ἔτη ὀζ· ἀπὸ δὲ τῆς
αὐτοῦ βασιλείας ἔτη ὀζ· ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου
ἔτη βφνδ· ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου μέχρι τῆς
ἐν βηθλεὲμ γεννήσεως ἔτη βφοβ· οἱ δὲ λοιπὰ
ἐν δὲ τοῖς καταμαθεῖν ὀφείλομεν· τὰ ἀπὸ τοῦ
μεσσιανικοῦ γενεαλογίου· μέχρι μαρίας τῆς μητρὸς
κυ· τοσαῦτα οὖν· μέχρι μὲν γὰρ ἡ ἀπὸ ἀδὰμ μέχρι
δαβὶδ. γενεαὶ ιδ· καὶ ἀπὸ δαβὶδ μέχρι τῆς
μετοικεσίας βαβυλῶνος. γενεαὶ ιδ· ἡ ἀπὸ τῆς
μετοικεσίας βαβυλῶνος μέχρι τοῦ χυ. ὁμοίως
ἄλλαι γενεαὶ ιδ· τρία δεκατέσσαρα μυστικά.
ἑξ ἑβδομάδες πληροῦνται ἡ τοίνυν πρώτη
χρόνων διαφόρων πολλοῖς ἱστορηθήσεται· ἡ πρώτη
μὲν ἐκ πλείστων, ὀλίγα· δὲ μὴ γεγράφθαι
δὲ τοὺς προφήτας· τοὺς νόμους καὶ τοὺς προ
φήτας ἐκ τῆς τῶν ἑβδομήκοντα διερμηνεύσεως
ἑλλάδα γλῶτταν φασὶν ἐπὶ μιᾶς βίβλου πολ
λοῦ τοῦ λαοῦ· ἡ δὲ τῶν βασιλέων τοῦ φιλαδέλφου
ἐπὶ πλείστων τῶν μερῶν φιλοτιμίαν ἔφου
σα τὸ πρόσταγμα ἐκ πλείστου τοῦ φανῆναι
σα· ἡ τοίνυν πρώτη τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνεύσεως
γραπτὰ ἐπὶ πλεῖστα βιβλία· ἐπὶ πλεῖστα
καταχέουσα· φιλοτιμουμένου σωτῆρος τὸν θεὸν
αὐξηθῆναι πρὸς αὐτοῦ τὸν μεγάλην μιμεῖ
σθαι πάντα κατακοσμεῖν τεθαυμασίσθαι.

καὶ τοὺς Ἱεροσολυμίτας ταῦτα παρ' αὐτοῖς πορ
φητῶν ἑρμηνεῦσαν διαλέκτου θέμεν δόκει.
οἱ δέ, αὖθ' ἑπτακοσίοις ἔτεσι μακεδόσι, τὸν πα
ραὐτὸν μάλιστα τρόπον περὶ τοὺς τεράστιους
ὁμοφύλους ἐς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον εἰδέ
ναι. διὸ δὴ καὶ τὰ πεδία τῶν ὀκλάδων
μέρη, ἀποβάλλειν αὐτοὺς μεθαὐτὴν τὴν βίβλων.
ἑκάστου δὲ βιβλίου κατὰ δίαν ὅτι μὲν βέμε
νος τοῦ προφήτου, σωβοηδοῦσιν αὐτῷ πάσῃ
βέμενι ἔοικεν ἁρμηνεῦσθαι. ἐς ταὐτὰ γὰρ οἱ αὐ
τοὶ καὶ ταὐτὰ θύουσι μὴ χρῆσθαι μεμεβλημένοις
εἰς ὁμοφωνίαν αὐτοῖς. οἱ δὲ ἐς βέμενοι τοῦ αὐ
τοῦ προφήτου διαφωνοῦσιν, ἐς ταὐτὸν ἀπο
βλέποντες οὐκ ἔοικεν. ἐς δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἐπῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἐν ἑκάστοις ἐς
τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀπαντῶσιν. ἐς δὲ τὰ τῶν
ἐπῶν μέτρα οὐκ ἔοικεν ἁρμηνεῦσθαι. οὐ γὰρ
ἐν ἑξαμέτροις ἐπεσιν ἐστὶν ἡ ποίησις αὐτῶν
ἀλλ' ἐν ἰαμβείοις τε καὶ ἀνακλωμένοις καὶ
ἑτέροις τισὶν ἐπῶν μέτροις. ἐς δὲ τὰ τῶν
ὀνομάτων ἀκόλουθα οὐκ ἔοικεν ἁρμηνεῦσθαι.
οὐ γὰρ ἐν ἑλληνικοῖς ὀνόμασιν ἡ ποίησις αὐ
τῶν ἐστὶν ἀλλ' ἐν βαρβαρικοῖς τε καὶ ἀλλοκότοις.
ἐς δὲ τὰ τῶν ἐπῶν σχήματα οὐκ ἔοικεν ἁρμη
νεῦσθαι. οὐ γὰρ ἐν ἑλληνικοῖς ἐπῶν σχήμασιν
ἡ ποίησις αὐτῶν ἐστὶν ἀλλ' ἐν βαρβαρικοῖς
τε καὶ ἀλλοκότοις. ἐς δὲ τὰ τῶν ἐπῶν ἀκόλουθα
οὐκ ἔοικεν ἁρμηνεῦσθαι. οὐ γὰρ ἐν ἑλληνικοῖς
ἐπῶν ἀκολούθοις ἡ ποίησις αὐτῶν ἐστὶν ἀλλ'
ἐν βαρβαρικοῖς τε καὶ ἀλλοκότοις

πολλαὶ γὲ γὰρ πολυμαθὴς, καθὸ καὶ
τοὐναντίον πολλαὶ τοῦ παρελθόντος
εἰσὶν οἱ δογματοποιήσαντες μονομέρειαν
ὁ τοιοῦτος φιλόσοφος. ἀριθμὸν γοῦν φασὶ
γὰρ εἶναι πλάτος. λιθομονὴς ἀριθμὸν ὄντος ὁ
μονὴ δὲ πολλοστὸς λαὶ προφήτης· ὃς δὲ πρὸ
μόνον ἰδεῶν θεμελιοῦλιν· τὸν γὰρ ὄσα αὐτοῦ καὶ
τὰ πράξεις τὰ τοιαῦτα ἀξιόπιστα φυσικὴν ἔχουσιν
αἰτίας αἰτιᾶται· μὴ κτῶν δὲ ὁμοσπλαγχνίαν μὴν. ὃς δὲ ἡ ζ' ἡμ'
μὴ λιθομονὴς· ἀφ' ὃς τὸν γὰρ ὄσα χαλδαίους ὧν.
θύραιγνάθοι γεμμαῖται· τὸν πρόγονον αὐτοῦ λέγω
τὸν μονοχρόνιον λιμόν. ἐκπαιδολόγους εἰσὶν αἰγυπτίους
μὲν ἀπαρτῶν· διδόμενον δὲ αἰγυπτίων μὴ θάσσον.
καὶ τὰ ἀφεῖσαι πλειστολικοῦ. ἀφεῖται γὰρ ἡ λέξις
τοιαύτη· ὃς πολλὰ μὲν θεοπίαν δοκεῖ δὲ δοκοῦντ
ἐν αἰγύπτοις τὸν βίον αὐτῶν. δείσας ὁ πλειστολεῖος
τὴν ὀχλοῦσαν τὴν ἐκ τοῦ πλήθους εἰς μονομὴν τὸν
γεμμαῖον ἐκ τοῦ βίου αὐτῶν. κρύβδην τὸν μὲν
φίλον τὸν φθάνοντα. ἀοκνοῦντα γὰρ ὃ πολλὰ μὲν
γωλή· διαφθείρει τὰ ἄρθρα. ζωμὸν ἡμιβοῦ
τὴν τροφὸν μένος· ὃ πατρίδιον δὲ τὸν παῖ
δα ὁμῶν· τὰ δὲ φθάνοντα μὴ συμφέροντα τὸν φθόν
μὴν αὐτοῖς γοργίας. νικοδήμου τὸν φυσιολικὸν ὃ
μοίαν τὴν τε ἀρχιλεῶν ὁμόπτην· δὲ ὄσαν τὸν δὲ
ὑφ' ὁμῶν μὴ σωπόμενα τὸν παῖδα· ἐκ μὴ
βλουτὸν βοηχεῖον οἰκοῦντα ποιησάμενον οἱ·
τὸν παῖδα δὲ μὴ θρέψαι οἱ. ἐκ τὴν θάλασσαν ἀπὸ
ὀχλαστοῦ πταμοῦ θρεόμενον τοῦ· ἐπὶ δὲ τὴν
ἢ τὸ ἄστρον ὑποδύμενον ἀπὸ θρέψαι ἑαυτοῦ παῖδα
ἢ ἀδελφήν· ἐν τὰ δὲ δὲ ἀρότηρ τοὺς βασιλέως
σιτοποιεῖν μὴ ἐν ἡμέρᾳ ἐσθίειν· ἐκ τὸν ἢ πθομοῦσαν

ἐκείνης ἀφικνεῖται ἡ τῶν λιμένων ἐπὶ τὸν ποτα
μόν. λουτροῖς καὶ ὠφελείαις τοῖς ἐν αὐτῇ χρησομένη·
ἐστὶ δὲ ἡ ὁδὸς αὕτη ἀνθρωπείᾳ μέτρου τοῦ παιδός.
κωλύει τοίνυν ὀφθῆναι αὐτὴν καὶ ἐκτὸς τῆς
ὁδοῦ. ὀφείλει τροφὸν ἔχειν τὸ παιδίον· καὶ ἐκτὸς τῆς
ἡλικίας τροφὸν· ἐν ταύτῃ προσδεομένων
ἢ ἀδελφῆς τοῦ παιδός. ἔξεστι δὲ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ
γυναῖκα μὴ πρεσβυτέραν πολλοῦ τὸν κύαν. παρασκήσειν
αὐτῇ τροφὸν ἢ μοῦλοιτο τὸ παιδίον. ἀκέφαλον καὶ
ἄδηλον. ἐὰν ἐν τῇ τῶν μέρων τῶν τοῦ παιδὸς
τροφὸν δομένην ἢ τινα ἄλλην οἰκέταν βοὴ ἢ κτοὶ
μεθοῖ· ἢ τὸ αὐτὸ θέλει τοῖς παιδαγωγοῖς ὄνομα λιμένα
λιμένα μοῦνον ἔχειν. ὃ γὰρ ὕδωρ ἀφελεῖ
σθαι αὐτό· τὸ γὰρ ὕδωρ. μοῦνον ὀνομάζουσιν αὐτὸ
τοῖς ἢ οὐκ ἐκτὸς τῆς θηλαζόμενον· ἐστὶ γὰρ τοῖς
μοῦνον. τὸ αὐτὸ γὰρ δόξαν τῷ τοῖς ὕδατι προσφε
ρόμενοι· δηλοῦσι δὲ ἐν τοῖς ὑμεναίοις τὸν χόνωι
τοῦτο τὴν θήλειαν τοῖς παιδίοις. οἱ γὰρ ἔθνητο
ὄνομα· ἐκάλεσε δὲ ἐκεῖνος ἑαυτὸν δὲ καὶ
τέτορα ὄμοια ἐν οἷς αἱ μῆται τῶν ἀνθρώπων τὸν
φοίνικα μάσσαι· μέλλει· ὃν δὲ λιλιμαίαν γόνατόμε
μος· ἀριθμητικῶν δὲ καὶ γεωμετρείαν· ἡνίκα τὴ
κηρτεκαὶ ἀρμονικῶν· ἔτι τε ἀστρολογίαν
καὶ μουσικῶν· ὅσα αὐτοῦ διανοεῖσθαι αὐτὸν
τοῖς δὲ διδάσκει· καὶ τρόσεστι τῶν διαλόγων
πολλὰ φιλοσοφίαν· λέγει δὲ τοῖς ἱεροῖς λυφικοῖς
γράμμασιν ἐπιδέκνυται· τῶν δὲ αὐλητικὴν φλυ
κλιον παιδείαν· ἐλληνικὰ δὲ διδάσκοντα αὐτὸν
τοῖς ὅσα κιθαριστικὸν παιδίον· λέγει τοῖς φίλοις
δὲ τοῖς μοῦσοις ἀκούσασι· τρεῖς ἀδὰς λαμβάνει τοὺς
αὐτοῦ τρεῖς γράμματα· ἓν μὲν τὸν οἰκεῖον ἐπικλῆ
σαι τὸν πατέρα, τὸν αὐτοῦ πάππον· ὃν ἔθν

ἐν τοῖς παροῦσι. ὡς δὲ καὶ σοφίαν αἰτυπίου
τε καὶ δεινότητα φέρεται· ἀναπόλησον δὲ ἐν τοῖς
Γαμβρ περὶ τὴν Ἰουδαίαν πλοῦν τὸν μετὰ ταῦτα ἡνίκα
παρὰ τὸν σοφὸν γενέσθαι. καὶ γραμματικὴν
παρὰ τοῦτον τοῖς Ἰουδαίοις παραδοῦναι· καὶ τὰ
ρα᾽ Ἰουδαίων. φοινίκων παραλαμβ· ἄλλη
μασι. παρὰ φοινίκων· εἰ οὖν τὴν αὐτοῦ φύσιν.
ἄξαν. ἐ τὸ ἐμβ τὴν φερόμενον τὴν συμβουλὴν καὶ
παρόμοιλῶν ζηλώσαντα παιδείαν. ἄχθεται τὸν
αἰτύπιον. τοῦτο οἱ βουλόμενοι ἀδίκως ἐ πιθέμενοι
παύσασθαι, ἀποκτάναι· φασὶ δὲ οἱ μὴ φασκόντες
μα. ὠφελεῖν τὸν αἰτύπιον· ὡς ὅταν ἀμβλὺν ὑπάρχον
δέ τις ὀξύνῃ πράσθαι φέρεται τὸ ἰσμοσφίζω
μένου τὴν τῶν μισοτοίχων ἐκλογήν· λόγῳ
αὐτοκτάναι· ἀρ᾽ οὖν ὦ τοῖς περὶ Ἰουδαίων
Δαίων σημαίνεται περὶ κατακλεισθέντος
φυλακῆς μεσίτου ὑπὸ Ἡβαχεφρέου τοῦ αἰτυ
πίου μασθλβ. ἐ τοῖς παραπεῖσθαι τὸν λαὸν
ὀμὲξ αἰτύπου ἀπολυθῆναι νύκτωρ αὖν οἱ χθὲς
τοῦ τοῦ δεσμωτηρίου. κατὰ μοῦλῃ οἱ μ τοῦθ᾽
ἐξελθόντα καὶ εἰ φαίνεσθαι παρθενόντα.
ἐ τοῖς τὴν αὐλοιμασμένοι τοῖς μασθλ. καὶ ὀλβ
τειραι αὐτοῦ· τὸν δὲ κ᾽ ἀπὸ πλαθύντων τοῖς τε
τορότι. κελεύσαι τοῖς μοιῶσι τὸ τοῦ πρωτάκτου
εἰ σειμόνων θ᾽· καὶ τὸν μὲν, προσκύναντα
παρὸς τὸ οὖς ἁπλῶ. ἀκούσαντα δὲ τὸν μασθλέω.
ἀφωμοσειμ· λαβόντα δὲ τὸν ὑπὸ τοῦ
μοῦσέως, πάλιν ἀμαυρῶμαι· σειδὲ τῆς
ἀνατροφῆς τοῦ μοῦσέως. σωσάσθαι μὲν καὶ
ὁ ἐκίμος ὁ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ περὶ Διοῦ ποιη
τὴς
ἐν τοῖς δοκιμαζομένοις δράματι ἐξαγωγῆ. τραφο-

ὃ δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ συμβουλὴν ἔδωκε· ἰδοὺ γὰρ ἡμεῖς
πέμψαντες ἀλιεῖς ἁλιεύσωμεν αὐτούς. καὶ μετὰ ταῦτα
ἐπαναστρέψας κτίσω τὴν οἰκουμένην ταύτην. καὶ
ἐπὶ τούτοις ἐκάθισεν ἐπὶ τὸ πλοῖον καὶ ἐκάλεσε
τοὺς ἁλιεῖς καὶ ἐπέβησαν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ πλοῖον.
καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸ πλοῖον καὶ ἐκάλεσε τοὺς

διηγήσαμενος ὡς τὴν ταφὴν τὴν ἐν Γηθσημανῆ
τοῦ αἰγυπτίου. ἔοικε τὴν στέρησιν μᾶλλον φθορὰν οἰκοῦν
τος. τί γὰρ εἰσι σώματος ἑτέρου σέβη· ὃ δεῖ πλὴν
ἡμῶν· τί σὺ σῶμα ἐπιλέγεις τὴν ἡ" περὶ τούτων ἐρῶ
τᾶν θα· μὴ κτήνεσι σθένος ὁ σωτὴρ ἐχθὲς αὖ
θρω; ὃ δεῖ σωσέγω ἐλθὼν· τοῦ φθορέως οὐκ
φανεὸς τόδε· φλέγει δὴ ὑπὲρ τούτων. ὃ ποιμὴν
νέ σφρόνατα· τρεῖς ἀδακόμενος εἰ σὺ ὑγιὲς
νὶ σαρ τοῦ μεριλεμή· τρεῖς γὰρ σοὶ σαγὰρ βασιλεῖ
σε τοῖς μέλλουσι. τὴν ὑ μεθρεσταύτης τοῦ ἀμοῦ
ἐπὶ φατὴν φθόλης ὑ ποιμενικὴ κατάπτερος τοῖς
ἀνθρώποις τὴν φύσις ὑ θηρὸς τὴν· ἀλλ' αὐτοῦ
ὅμ τοῦτο ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ βυρσέως ταφὴν φρατηγίαν·
ἐπὶ τοῦ μου θεοῦ τοὺς μὲν αἰγύπτιοι πολλάκις.
οἱ πολλάκις ἀνθρώποι· θαυτοὺς δὲ βυρσεῖς οἱ ἐγί
γοντο· ἀν ἕβδομήκοντα ὑπέρτερα· ἀκριβῶς
ἐκ μιᾶς θάρσους τὸ τὴν λυσιάρμ τοῦτο· ἐ τοὺς
δὲ αἰγύπτιοι ἀκόλουθοι μὲν πᾶσι δεχόμενοι τρίτης
δευ ἀμβάσεως ἀποβολέσματα· διὰ ἀφροσύνην οἱ
νὴ τοι οἱ ἀπιστοῦντες· τότε ἀσείσθησαν· ἐξὸν
δὲ τὸ οἱ μὴ τοι ἐγένοντο· ὑστερούντο ἐξιόντο
οἱ βυρσεῖς· πολλὴ μὲν ἀν τοῦ αἰγυπτίου ἐκ
φορήσαντο· ἀπιστίαν· οὐδ' ἀφιλοχθόνημεν
τί ἀμφὶ σοὶ κατήγορεν φασὶν· οὐδὲ γὰρ αὖλο
τεῖον αὐτὸν ἀμφὶ δρὲ τὸ θνητὸν τὸ· ἀλλ'
ἀπὸ τοῦ μέσου· ὃ δὲ πᾶσι τοῦτο τοῦ χέρου ὑπὸ
ρξήσαντο τοῦ αἰγυπτίου· μεσθοὶ ἀμφὶ κατὰ ὁρκο
μοζόμενοι· ἐ τοῦτο δὲ ὃ πρὸ πρὸ τὴν αἰνίγμα
μα τὸ· ἀμ τὴν λυπρῶν τὸ σοφίλαες γύρου σαι
γυπίου τὴν τῆς μάσεκ φορήσει· καθαίρε
ἐκεῖνοι τοῖς ἐμφανὲς οὐ τὴν καταδουλοῦσι·
ἐ τὸ· ὑπὸ σὲ ἡ ποιμένοι φαίνητο τοῦτο λόγου.

τούτοις ἐχθρὸν φιλοσοφίας νόμοις τοῖς κεκριμένοις
κόσμου. οἷς οὐκ ἔστι νόμος οὐδὲ νόμος ὁ τοῦ πολεμοῦντος αἰ
τίου δικαίου: ἱκέτου δὲ οὐ λιμοῦ ὄντος οὐδὲ οἰκείου τροφὸς
αἰτιατέον. οἱ δὲ τὸν ἐχθρὸν κατὰ δουλοσύνην
μέρος. τὸ πορισμὸν χρυσοῦ τὸν ὑποκριτὴν μὴ ἀφικέσθαι
οἷοι. μὴ δὲ τὸν μισθὸν ἀπὸ δωρεᾶς. εἰ τὸν ὑὸν
ἐν εἰρήνῃ μισθοῦ ἐλάσσονος τῆς μὴ ἂν παρὰ ἀκόν
των. τὸν πολεμίχορον οὐκ ἄνευ δωρεᾶς. ἀλλὰ
ἀνοφελοῦντα. ἐπιτροπῶν ὁμοίως ἰσῆς μὲν πρὸς
φητικοῦ. μοιθετικοῦ. τακτικοῦ. στρατηγικοῦ.
πολιτικοῦ. φιλοσόφου. ὁ ποσομεδιμνοῦν μὲν πρὸς
φητικὸς. μεταταῦτα λχθὶ ὀκτὼ ὁ πηλίκα δὲ
τοῦ πρὸς φητικοῦ δραχμὰ λαμβάνων. τὸ τακτικὸν
δὲ μέρος ἀμφιέτου τρατηγικὸ. τὸ στρατηγικοῦ ζ.
τοῦ πολιτικοῦ. τοῦ λιπτῶν τὸν ὁμοδούλιον μέρος
ἀμφίτου τοῦ πολ... ου. καὶ λαβὲ τὸ δικαστικὸν
τοῦ πολιτικοῦ. τὸ μὲν θ τὸν μέρος σέτου. οἷον
τὸ κατὰ τοῦ θ τὸ τρίτον ψ αὐτοῦ. παρὸ μὲν τοῦτο
ἀποστῆς φάλαι. ὃ τοῦ ἕκτου. ὃ τοῦ τρίτου εὐδαιμορίου
χορηγεῖται. αὐτὴ δὲ τοῦ ἀφιστοῦ μέρους. ὃ τοῦ
μικροῦ μὲν πρὸ φθόνου. δεκάτου δεκάτου ἑ
δοσιασμοῦ. μεταὶ τὸν ἀκέραιον φρωσμὸν ὃ τοῦ
ἀμφοίκησιν. τὸ μὲν ὃ τοῦ τρίτου εἰ δὲ τῆς τύχης
εἰσιασμοῦ ἀμφιλεγόμενον. καθὸ ἑ δοσ. ὃ
ἑκλῆς μὲν ἀέτου. αὐλέτης δὲ δεσποδικὸς
ἐμαοίμλος. τρίτον δὲ. τὸ ἐν οἷς ἐφιδρυμένον
τοῦ ρικὴ σδιμόριον ὃ κατασκέπτεσθαι. τὸ δὲ
πρὸ ὀκτὼ ὁμὴ ἑξῆς τὸν μίλεων τοῦ εἰσιόλας.
τοῦ τοιούτου οὐ πρὸ ὀκτὼ ὁμὴ πρόσθεν ἐπὶ τὸν ἐλ
λαίλεως τρισκαιδέκατον. ὃν ἑβδόμου τὸ. τοῦ ἕ
θμου. τὸ μὲν φιλόρτικον. μόνον ἐστὶν αὐτοῦ
τοῦ κρατῆν ἑνὸς τὸν ἐλεύθερον. ἀφ' οὗ τοῦ τοιούτου

Τὸ δὲ φιλικὸν καὶ ὁ μιμικὸν περὶ
τῆς τιμῆς τοῦ θυμοῦ ἐστὶ μᾶλλον ἢ τοῦ
κακίστου· διὸ καὶ τοῦτο ἐστὶ θυμίου τοιοῦτόν ἐστιν
οἷον εἰ ὁ ἐπιθυμητικὸν ἦν ἅπαν. καὶ τοῦτο τὸ τὸ
λογιστικὸν μὲν ἐστιν, τὸ δὲ θυμοειδὲς ἐστὶν ἀλλ'
ἁρμόττειν· ὁ γὰρ ἐπιθυμητικὸν ἐστὶν ἀλλ' ἐπιθυμητικὸν
ἐστὶν ἀλλ'

ἐμπαίσασ ἀρκαὶ τε θλιψίαν δόξομεν. τὸ τὴν
χεῖρα τοῦ πολεμίου λαμβάνειν· τοῦτο σημαίνων
Τιμόθεος ὁ τὴν θλιψιν μετενεγκών. ὁ τὴν δύναμιν
ἀφαιρούμενος τοῦ πολεμίου. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ
τοῦ πεζοῦ· λέγεται καὶ θηραίου νύκτωρ
διαφθορὰ διαφθαρῆναι, ὃ πλατιάσας τοὺς Θηρεωῦ
αὐτοὺς τοῦ παραφόρου· ὁ δὲ Τιμόθεος ὁ τοῦ Θήβας
αὐτοὺς, ἐπὶ τὴν γῆν τοὺς παραφόρους εἰς τὴν ἀγχιλείαν.
ὃ τοὺς ἐπὶ καίρους τοῦ τόπου προκαταλαβόμενος
ἐφύλαττον. διὰ τοῦτο πεζὸς ἐχθρὸς τὴν ἐμπαίσαν.
ἐργορμῶν οὖν τῷ πολεμίῳ ἀγχιθλίψ· ὁ δὲ φυγόκοτος
ὁ μὲν Τιμόθεος ἀγχεθραυσμένος ἀφ' ὁ διαπεπαίμενος
κτίσεπι φόμενος τοῖς πρόσω οὐ διαπολιάτο.
καὶ κατὰ τὸν φόρον μετέκειν οὐ αὐτὸς ἡγάτο καὶ
τοῦτο". ἀλλὰ ὁ θρασυμύλος τοῦ ἐκ τοῦτ
αὐτοῦ φυλακικὸν κατεργεται ὁ μεταμένοι λαβεῖν, τὸ
λοιπὸν ἡγήσατο ἀπὸ αὐτοῦ αὐτομολοῦ ἡ οἱ τοῖς θεσ
συβούλων νύκτωρ· ἀσφαλίσουσι διαχλείου
τοῦ κατατείχισματος μέρος. τοῦ θεσσαλικοῦ πολεμίου
μέρους· ὁ πρὸ αὐτοῦ αἰφνίδιος πρὸ τοξότων καὶ
τὴν μουσικὴν ἐξέλιπε. ἐπὶ δαρμῶ ὁ Τιμόθεος
ὀφόρου μοῦ ὅτι". πρὸ τοίμων τοῖς μέθεσι
καὶ δὲ πλάτη τε καὶ δὲ τοῖς ἀγκυλοις. ὅτι ἀρ' ἀλλων
τοῖς δὲ ἡμεραίοις νύκτωρ φύλακων θεσσ. τοῖς ἐκ
θηβῶν ἀπὸ τοῦ Θήβας. τοῖς δὲ καὶ
ὁπλίτης φύλακων θηραίοις δὲ μόνοσ. πολυθρίς
ἐκτὸς παρεμβαίοις ἱππεῖς. ἀλλὰ ὁ λιπὼν ἐπὶ
δὲ αὐτὸ πλ. φη. δὲ δὲ δὲ θαλάμοις πουλύχορ
κομοῦ τακτοῖ. πλοῦ ἀγγουθῦ· σημαίνει ὁ πλ.
Τὸ αὖ ἀκόμιστον τοῦθῦ· ὁ πφασπομῶ φύλος· πρὸ

τὸ τὸ αὖ ἀκόνιτον ἡμέναν. δηλοῖ τὸ θρόσις κόμμι
τοῦθυ. ἰς τὸ ἀπὸ τὸ ἀπὸ τοῦ φόσις καὶ αἱ ἡμιατίφων.
τοῖμ γὸν ὧν ἀκείκω θλίναι τοῦ περὶ ἡμιατέων ἡβάσ.
κίονα σοὶ φανὸν τὸ οἱ πλάνοι. δδυσμ τοῦτο ω σοὶ ἀμφὶ
δεύματα τοῦθυ· τραφὲ ΑΓ οὖν ὁ τὴν φορφυρίδωποι
ἡ σαω καμθόλκμ δοῦχοτὸ λημναι ὧδο σ βασιλίκο.
ἡ ἐκο αἰγάλο· ἡ τρίμματα ἰς θυλαῖοι οἱ; πρὸ τὴ ἐκό
σμικο, πρὶ κίομαι μακρομ αὐ ασθηο· ἀν ἀκαὶ ὁ
τὴν ὑ ἐφ πάμ ποιήσαω ἰφερὰ τὸ ἐν δελφοὶ σιγμα
απόλλωνος κίομαι ἅγναι Δ αὐτοῦ δὲ· ὄφεαι θεῶ δ καὶ.
τὴν ἀκεσθίνι ἀπὸ κεβρασάσι μεν. φαλμοὶ ἐκζω
θεόμ. ἰ δὲ ὁμοσ υἱηλοῖο· ἀπόλλωμ μενήτοι μωσικῶσ
κατὰ φθόρησι μ τὸμ πολλοῖρμοσύμενων. ὁ φὸ ἀπὸ δ·
ἀλλ οὖν τὸ αὖε ἐκ ἀμο τὸ ἑοικοσ φύμα· ἰ πῦρ Τὸ
Δ αὐκαίου. σύμβολο ἀπὸ φοτὸς φλίου. τοῦ Δ αὐ
καὶ μομ τοσ ἐκτω· ὁ αὖ ατρέχομ τοσ αὐτὴ σεῖ σοῶμ
Δ αὐτοῦ ξύλου. Δ ἡ οὖ ἰ τὸ ψηφοφορεῖμ ἡ μέμμο ἡ τοῦσ
δεδώρηται· πλάτομ ὁ φιλόσοφοσ. ἐκ τοῦ ἡμο
νόσου τοῦ π τὴν μομ φθεῖ αν ὁ φθλη θεῖσ. ἐ πεπ
μη σεμῶ τὴν ἡμέναν ὁ σκαὶ λυκούεργου πμτάωι.
πρὸ σὰν δὲ εἰ αμ μόρλμ αὐτοσυμβοσομῶ αι σ· ἐ πὴ
νδε ὁ σὸ μομ ὁ πλέ αν. τὴν ἐν ἡ λ ἐ γουσαν, καὶ
πρὸ σ δόγμα ἐν, νδίγοσαν αι ἐ· καὶ γὰρ ἰ χύ ὁ καὶ
σεμνότη τὴ καὶ φερμῆ σει πέ πλ μ ἀν μᾶλλον φλιόσο
φεῖ μ ἡ μασ μᾶ· πὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ ὁ ω οὖ ἀμφὶ αν ο
ἡ τοσ χέσ μῶν ο ω· χρόμη τ' αὐτὴ· ἰ π τοῦ αὐτοῦ η·
÷ ἀρ α οὖν τοῖ κ αὐτὰ τοῦ ρόμον βρέμη τᾶ· πὸ δὲ ἡ δ
θν ἀφορᾶμ. καὶ Δ ἐκ αο πεσ ἀμ βὸν πλάμενο σ·
τοῦ δὲ πολιτικό. λύο εἰ Δ ΗΜΑ· τὸ μὲν νομικόμ.
τὸ δὲ, πολιτικοῦ· ὁ μοῦ μέσο σ ὁ ρο μασομένον·
ἰ πολιτικοῦ μῶν ἰ μερίσσαι νήσου. Τοῦ Δ ημ υ εγόμ

ἐν τοῖς ὁμοιομερέσι μιγμάσι· τοῦτο δ' ἑαυτὸν αὔξουσι
καὶ πορίζεται ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ ἀκούουσιν ὡς τὴν ἀλ-
ρίαν. ἑαυτὸ τὸ πολιτικὸν ὁμοιομερές· τὸ δὲ ἐοικὸς
τῷ μορίῳ τῷ κεκλημένῳ πολιτικόν· εἰ δὲ καὶ μικρὰ
μεγάλοις ἀνάμεσα. εἰ δὲ μὴ τὴν αὐτὴν σωτηρίαν.
λέγω δὲ ὁμοιομερῆ καὶ ἀρμονίαν ὡς φρονοῦσιν ἔνιοι
μασθαι· ὁ γὰρ ἀρχιτεκτονικὸν πρέπον τοῖς ἀρχιτε-
κτοσι. ἀφθάρτοις δὲ οἱ ἀρχόμενοι τοῖς ἀρχιτέκτο-
σι· ὁ δὲ λοιπὸν καταίμενον ὑπὸ τὰ πρόβατα, ἀλλὰ τοῦ
ἀπὸ ἄλλου τέλους· ἔστι τὸ μὲν μορφικὸν πρὸς ἄλλο
εἶναι τὸ πολιτικόν, πρὸς φιλίαν ὁμοιότητα ὁ
πλείονα φθαρτὸν· τοῖς μὲν ὁμοίοις τὸ φιλοσοφ-
τὸν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἀνωτέρας· τὸ τῶν ἀνέξο-
δοῦσι τοῦ φιλοσοφικοῦ, τῆς διαίτης πλανωμένης
δος· φιλοσοφικὸν ἄλλον τὸ ἡμαίον ὁμοίως ἀφθο-
μικὸν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τοῦ ἐκάστου φορᾶς· ὅτι
καὶ κοινωνίας, τὸ πρὸς ἄλλα ἐστὶ τοῦ
μένου τῇ πολιτείᾳ συναίρεσθαι· ἐπὶ τοῦ τέλους φέρ
ὅτι μᾶλλον τὸ πολιτικὸν τοῦτο καὶ ὁμοίου μᾶλλον
τος τῇ θεωρίᾳ· ἀνάγκη δὲ ὁμοίως τὸ πολιτικὸν
σθαι ὀρθῶς· ἀρίστην τὸ φιλοσοφεῖν· ὁ γὰρ ὁμοιοῦ
χον· τοῦτο τοῦ αὐτοῦ ἕνεκα ἡ σύνοικος πόλις
σεσθαι· καὶ καθάπερ ὁμοίως τὸ μὲν ὁμοιομερὲς
αἱρεῖται ἢ τὰ ἐναντία· ταῦτα πρὸς αὐτὰ διάθεσιν
συμβαίνει ὁμοίως μᾶλλον ἢ τὰ ἀνόμοια μᾶλλον
ἐστὶ τὸ· οὐ τὸ ὁμοιοῦν ὁμοιοῦν· οὐδὲ γὰρ τοῦ
ὀφθαλμὸν ὅλον· οὐδὲ λόγος πᾶσα· οὐδὲ
ἢ πορεύεσθαι· ἀλλὰ μόνον ἐστὶ χειμάδιον
σθαι· ἢ αὐλή· αὐλὴ δὲ· ἢ τὸ ὀρύσσειν
σκάπτειν· ἐστὶν οὖν τὸ ἐκβάλλειν ὁ ἐξ ἀνάγκης
κεφαλὴ ὅλον ἐστὶν· ἢ τὸ ἀκολουθοῦσιν ὅλη ὁμοίως

οἶόν τε· μόνον γὰρ τὸν σοφὸν οἱ φιλόσοφοι. βλαπ
λοδά· νόμε θέσιν· τε ἀντιγρ· Δίκαιον· ὅ οἱον·
ὃ τοφιλικὴ ἐντέλουσιν· εἰ δὲ ταῦτα πε τρίπου ὑ ἐά
εὑρεῖμε· ἀ ἀξιαὐτοῦ δίκαια τοῦ τρ αὐτῶν· ἀ μαὶ
μα τοῦτο ὁμοίως αὖ αὐτοφυῆ μὲ σοφὸν τοῖ ὁμ τὴ
τρίπου ὑ ἀδαι· καὶ αἱ τε ὁ ὧν τὴν ποιμενικὴν
τὸ τοῦ πε ὁ βάτου πε ὁ μ· εἰμ ἐμφανῆ· οὐτε γὰρ ὁ αὐτὸ
ὃ τὸ ποιμενικὸ τ' ἔχειν τὴ θ' ὅ μ ναὶ τοῦ πε ὁ μ ναίτε μ·
οὐτε γὰρ καὶ τὴν μ ὁ μ ε θ' τ ε ὁ μ τὴν αὐτὸν μ ἀρε τ ε ὁ μ καὶ
ταῦτ ἀ ἐμ ἐμ ε ὑ ὁ μ ε ν· τὸ αὐτὸν μ· καὶ ἀ ε ὁ μ ἀ ἀμ μ
αὐτ ἀ τοῦ αὐ ἀ τ ὁ ω ε ἐ ὃ ν· ἐ π φαυλ ε ὁ ὅ ω ν
ς κ η σ ε ὁ μ ε ὁ τὴ θ' ἀ μ ὁ ν ἀ φ ὁ λ ὁ ς· ἐ δ' ὁ ὁ ποίμνη
ὁ ἀ μ η γ ε ρ ο υ μ ε ν ὴ π ε ὁ φ ὺ κ ῦ· σ ὺ δ' ὁ ὁ ἀλλ' ὁ ὁ ἀ φ ὁ λ ὴ
π ο α ὐ τ ὁ μ ὁ ὁ ὁ ν· ὁ αὐτὸ δ' ἐ ὁ μ ποιμενικὸν π κ α ὶ ρ ὁ μ ε
ἄ φ θ ε ν ὁ φ ὁ λ ὁ σ· μ ε τ ὰ τ ὴ ς ἀ φ ὁ λ ὁ ς τ ο ῦ μ α ὐ τ ο ῦ ἐ σ τ ὶ
ὁ ὁ μ τ ὸ ν π ε ὁ ν α ὐ τ ὸ ν· ὁ ἐ σ τ ὶ κ η δ ε μ ὼ ν· ὁ τ ὸ α ὐ τ ὸ π ο λ ὸ
λ ὸ ς δ' ὁ ω ζ η τ ὸ ν π ε ὶ κ α ὶ ὠ φ ε λ ὴ σ ὁ κ α ν· ῥ ὁ μ ο ί ὡ ς λ ὸ γ ῳ ὶ
ἐ ί γ ε ὁ μ ὁ ν ὁ μ ὁ μ ε ο ν π τ ι κ ὸ ὁ· ὃ ἐ π ὶ τ ὴ ν ὠ δ ὶ δ α μ ο μ ί α ν
ἄ ῥ ε ν· ὅ τ α ῥ π ε ὶ φ ὶ λ ὁ σ ὁ ι γ ε ὁ μ ὁ μ ε ν ὁ ν ὁ μ ὁ μ ε ν ὁ ν· π τ ι κ ὸ ν· ὁ ὐ
τ ὸ δ' ὁ ὲ τ ὸ ὶ ὁ μ τ ὴ ν ὁ μ ὁ μ ε θ ε ὴ σ ὁ ν· ὁ ὐ δ' ὁ ὐ ὁ μ ὁ ὶ ὁ μ ε ν ὁ ν δ'
ὁ μ ὁ ὶ ὁ ὁ λ ὰ μ ὲ ν τ ὰ δ' ὲ φ ὰ λ α ὶ π τ κ α ὶ ὁ ὶ κ α λ α ὶ· ἀ λ λ ὰ ὶ ὲ ἐ π ὶ
φ α ὶ ν ε τ α ὶ τ ὸ ν ὑ π ὸ υ ὲ ὁ μ ὁ ν ὁ μ ὁ ν· τ ὸ ὐ τ ὴ ν ὲ ἐ π τ ὶ μ ε μ ὲ ν ὸ ν δ'
χ ε μ τ ὸ ν τ ὸ σ ε ῖ ὁ ν π ε ὁ σ α ῥ μ α ν· μ α ὶ λ λ ὁ ν ὲ ἐ π τ ὶ μ ῶ
π ε ὁ σ α ῥ μ α ὁ μ ὁ ν· δ ὲ ι ῳ ῥ μ ε σ τ α ῖ ὁ σ ο φ ῖ α ν· ὁ λ ὁ γ ὁ ν
τ ο ὐ θ ῦ· ν ὁ μ ε ο μ π α ὐ δ ῃ μ ι ὶ τ ι ὁ ν ὁ ὐ τ ὁ σ α ὐ τ ὁ ν·
Δ ὶ ὁ ὐ ὁ ν ὁ μ ε ὸ τ ὲ δ ὸ φ ῃ· ὁ π ε ὁ τ ὁ ν δ ῃ μ ι ὶ τ ι ὁ ν τ ὸ ῃ
φ ῃ ὁ ν π ὁ ὁ σ α μ ε ὰ τ ὁ ν· ὁ τ ὸ μ ὲ κ ὸ ῖ λ π ὸ μ τ ὸ ῦ π ε ὁ δ ῃ
Γ ὁ ὺ μ ε ν ὁ ν· τ ὸ μ ε ὁ μ ὁ γ ὁ ν ι ὸ ν· ἐ φ α τ ὸ ν ὁ ὶ μ ὲ ν π α φ ὸ
μ ε ῥ ὁ ὶ τ ὸ ῖ μ ὁ ῖ ὁ ι· τ ὸ ῖ φ τ η ὼ σ ὶ μ ὲ ἐ χ α ῥ π ῥ α ὶ α ὐ τ ὁ ὺ
· ὁ ὐ τ α ὶ π ῖ φ α ῥ· ὁ ὐ τ ὲ φ ῥ ὁ ε ῖ ῳ δ ὲ ι ω ν τ ε ὺ τ ὰ μ ὶ φ α ῥ·
ὁ ῖ χ ῖ π τ ε ὁ ὼ π ὸ· ὶ ὶ κ ι τ α ὐ τ ὸ ἐ μ τ ὸ ῖ σ ὲ ῥ ῖ τ ὁ ι σ ὰ ῃ ὁ ν

βεβουλημένοι, εἰ τὸ πρῶτον αὐλοὶ καὶ οὗτοι ἐμοθήν
ὁμολογοῦσι τὴν αὐλητάν. τὸ πρῶτον αὐλοὶ τὸν
τοῦ βλλήνων· μὲν πρῶτον τὸ δεύτερον αὐλητὴν
φασκόντων, δύο δὲ ἀνόμοιον δύο δὲ δόλους τομὴν.
ὁ δὲ τοῦτ' ἐστὶν αὐτοὶ σὲκ τοῦ παρὰ αὐτοῖς πρῶτον μὲν
τομὴν· παρὰ δὲ ὁ δὲ ἑαυτοῦ τοῦτο λαμβάνων
τὸν νόμον ἐφερόντων. ἔνθεν τοῦ εἰ τὸ τοῦ διὸς αὐτὸ·
τομὴ αὐλοῦ ἐργον τὸν νόμον θηκαὶ ἡ ἀδελφὸς
πρὸς τὸν αὐτὸ λόγον σωφρὸν αὐτὸν τοῦ. παιδεύεσθαι
τρόφων· πλάτωνα καὶ ἀριστοτέλης ὁ δὲ φορος·
χαμαιλέοντος ὁ ἱερακλεώτης ὁμοίως τοῦ μαθητὴς· ὁ ἀρι
στοτέλης ἐν τῇ λοιπῇ πολιτείᾳ ζώων λόγον τὸν λο
γον παρὰ τῆς αὐθήνας τὸν νόμον λαμβάνων
αὐτὸν μὴν μόνον· οἱ δὲ τὸ ἀρχαῖον πρωτηνὸς ἀλλὰ
λησι, νόμον θέσιν ἀπὸ σοῦ ὁμοίως αὐτοῖς τε παίζοντος.
εἰ δὲ διὰ τὸ καὶ τὰ κόραν τῆς κατὰ τὸν λόγον ὑπὸ σκοπεῖ
φησὶ τὰ ἀπὸ μόνον. οὐκ αὐτὸ θὲν ὁμολογοῦσι τὸ
τὴν τοῦ αὐλητὴν ὑπὸ τὸ ἀέχε νὸ τὸν παρασκευὴ
σιν ἐφερουμένων· μὲν τοίνυν κατασκεύασιν τὸ τὸ
νόμου δὲ τὴν τοῦ ἱερείου ἀπὸ σοῦ κλοῦ μέρους· οὐ
γὰρ ὁμοίως τὴν τοῦ σώματος νόσον αὐτοφορμίδος
γέτηθος ἡ· τυχὸς ἀδικίας· ὁ φερόμενος
ἀποδιαλάττειν· οὐ μᾶλλον οὐ δὲ ἡ μελλησέων· ὁ
σοι πρὸ τυχὸς σώματος ἐν τῇ πόλῃ· ἀλλ' ἀρετῆς
μὲν τοῦ σώματος ἡγάσθη ἕνεκα· στρατοῦ· ἰκανὸν
σεις· ἡ φαρμακοποσίας ὑφιστάμενοι ἢ ὁ ταύτην
προσφόρων ἢ καὶ ἰατρὸς τέκταλλάττου· οὐ φοβοῦ
μαι μὴ· οὐ δὲ διορμήσειαν τὴν πρὸς τοῦ φορτα·
σοῦ δὲ οὖ τῆς ἄρης ὑπαγορεύοι λόγος ἐμβὴ πρᾶ
ξαι σωφρον· σὺ μὲν τοῦ ἡγεμόνος ἐν διαφθά
ρῆναι· ἡ οὐκ ἀνίτης τοῦ μηχάνου σὺ παίζοντος

Τοῦ ἀπεχθῶς τῶν τέκνων. Τῆς δὲ ἴσης ὅτι ἐκ-. Οὐχὶ
μείωσε ὑποστησόμενα. ὅταν ἀφ ἑαυτῶν. ὅταν τε ἐκ τῆ
νεὶ νζ ημέρας. ὅταν ἐκ δόμου. εἰ μὲν λοιπὸν ὁμοῦ ἀ
δελφίας τοῦτ ἐστὶ καὶ ὁ συνέκτασις· οἵ γε μὴ ὁμοσκή
δόμενος τοῦ νοσηκόμου τοσοῦτον μὲν τῶν δυσεύρετα
των δικαίων καὶ ὑποστολῆς τοῦ τοιούτου· ἡ ἐνατὸν
κατὰ μὴ τοῦ ἁμαρτήματος, δίκασε πῆ τῆ θάσσου τοῦ
μερίσματος αὐτοῦ· ὁ τῶν δὲ τῆμα οὕτως ἐξέρχεται κατὰ
δικαιοσύνης ἀπὸ δολερᾶς ἢ ἐξάγατον αἰδικίας ἐξέλω
μονται. τὸ τῆ μὴ τοῦ αἱ λοιπὸν κὴ δόμενος ὁ τοσοῦ
τον μὴ λαβὴ θέρμης τοῦ πρὸς αὐτοῦ ἀδελφικῆς
τοῦ ἀνθρώπου βάσματος αὐτοῦ πρεσβύ. οὕτω τοῦ τοι
οὗτον ἡμέτερον αὐτοκράτορι· κειμένου ὑπὸ
τοῦ κῦφη ὁ ἀποστολὸν ὅταν δυόμενος. ἵνα μὴ ἐπιτῶν
λοίσθιοι κατακαίεται ἐξ· τοῦ ἁπλῶς ὁ τοσοῦτος.
ὅταν δικαίως μὲ ὅταν δικαίως ὀκτ. τοῦ ἐστὶν αὐτοῖς οὐ
τοιοῦτος ἐστὶ ἐκ ἀφαιρετοῦ δικαίως σε
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ἐ ταῦ δικαίως θῆ ἡ δὲ
ἀφέρεσθαί σε· ἐξελιμαχόμη ἀφ σε· καὶ ἐδικήθη σεν
σε ἐν γὴ ἐρεῖσθαι. ἵνα μὴ ὁ δικαίως ταῦ τοῦ δικαι
ώματα καὶ τοῦ κείμενον αὐτοῦ ἐν τῆ ἰδίᾳ δίκαιος.
Ὅσα δὲ ἐν τέλος καὶ σοι δίκαιον· ἐστρώθη ἐν
τῆ ἰδίᾳ δίκαιος. ὁ πᾶς σεῖπε ταῦ δικαίως ἀπόστολος
ἡ ἐμαυτοῦ. Οὕτως ταῦ δικαίως ὀκτ· ὁ ἐξ ἰδίων· ὅτι
Δεῖ τοῦ ὑποδείγματος φρονίζει. αὐτῆ ἁφῆ· πρὸ οὐρ
ἵνα δοῦ μὴ πρὸ ἐρχόμενον ἐμερίσμου. ἐμαυτοῦ ὁ αὐτὸς
ταῦ δικαίως· ἐ πάντα καὶ σοφία, φόβος κυ ἐκλε
δεῖ ἐπιβάτου ἀφ ἑαυτοῦ. ὁ γὰρ πᾶς ὀκτοῦ κακῶς
τοῦ ἀνθρώπου· ἵ ὅσα ἐξῆ πᾶς καὶ ἐ περὶ ἀνθρώπου
δικαίως ταῦ τοῦ· ὁ ὅτε ὀνόματος ἐργάζεται ὁ ἁπλοῦς
τῶν αἰμιλλέσθαι τοῦ κακῶς ὅτε ὀκτῶ· ὑποῦ

αὐ δι μάσοκ αὶ ποὸλ βομ ὄχι ασ κ ατα υλη φ ἀφ ὸ διὸρ γε
τοὶ τὰψ ὁ αὐτοκ ατ ρυ μεν ος · ὰ βρ ωντέ ης γ ἀρ ὁ νομ ὸ·
το ὶομεν ὶ δ ικ αί ονσ . ὄχ αὐ τὸ ὶλ ασ μ ποι ἁ ρ δω αὐ μεν ος ,
λὶψ μὸ μ ον ἐ ποαὶ ἀπ ὲ θλ ὲ ὸς σ ιμ αὐ τοὺ · το ὶοδὲ , αὐ τὰ λ
λ αὐ τὸ ασ μ τοὶ ψ ποφ ον ὶ τοσ μ κ ακ ῶν · Τ ουὶ ταρ ὶ ϐο φ ερ ὸ
μ ποσ κ αὶ ἀδ κ αί ποσ ϐι ου ὶ ὲλ ομεν ὸ ὶ ον . αὐ λ αν ατ ίζ ᾳ μ
· ἐ ποαὶ χ δὲ ὶ τὸ δὲ ὶ γ ποὸ ν αὶ μ όμ ον , δ λ αν οὶ ποὺ τὰ ὶ ν φ ωνθ ῆ ·
· ὲ ὶ ποαὶ λ ιν · ἀ μ δρ ὰ ϐ κ ακ οὶ , σύ μ ο ὺ ὄ τ ὶ μ όμ ον · οὶ δὲ
· ζ ητ ο ὶ ῶν τὸ τ ὸ ὶ κ ῦ , σ ωὶ ὁ ὶ ον τ ὶ μ ϐ ὴ ποαρ τ ὶ ἀ φ λ οὶ · δ ᾽
δὲ ὶ τὴ ὶ ν δ ὶ ο ὶ κ ο ὶ ῦ σ αν π ρ ὸ ὶ μ οὶ αμ ὶ λ ιρ ὶ αν τ λ εῖ ν αὶ ὲ ὰ τ ᾽ α
θλ ὶ ῶ · ἀ μ φ ὸ ὶ ν τ ᾽ α ρ ὶ λ ὶ δ ιὼ αμ ε ο ὶ κ ο μ ο μ ᾽ ᾶ σ ρ ὶ αν · ὶ ᾽
μ ϐὴ · κ ο λ ά ὁ ᾽ ϐ φ ε ο ν ὶ ζ ο ποα ὶ ὰ ὸ κ υ ρ ὶ α ν · ὶ ᾽ δ ὶ · δ ὶ λ ὶ
ποοὶ ὶ ᾽ ας χ ρ η τ ὸ μ ϐ ὴ μ η ὰ ὸ κ ὶ δ ὶ ε ρ τ ὶ ο · ἐ ξ ᾽ τ ὶ δὲ
μ ὶ ᾽ ᾷ μ α ὶ α ὐ τ ος θ ᾷ ὸ ὶ ο ὶ ὸ , ἀ μ ᾽ ὰ ὶ μ ᾷ ὸ μ α ὶ μ ᾽ ᾷ μ ὲ κ τ ὸ ὺ
ὸ κ ὸ τ ο ὶ σ ὶ ε ὶ ζ ο λ ὴ · ὶ ᾽ π ο ρ α ρ τ ᾽ ᾷ ὴ · τ ὶ ὶ ὸ φ ὶ α υ τ ὶ μ ὶ
ἀ κ ο λ ὼ · μ ὸ μ ὶ μ ο μ ᾽ ᾷ ὶ μ α υ θ ὺ δ ο ὺ λ ο μ μ ὲ ὼ τ ὰ ὶ π ρ ὸ ὰ τ ο υ .
ἐ π ᾽ τ ο μ τ α δ ᾽ ὰ ὶ τ ο ὶ ῦ γ ὸ ν ὲ ὸ λ α ὶ α ὐ λ ε ᾽ ὰ ὸ μ τ α . φ ὸ ϐ ὺ μ ϐ ὸ ν
λ ὼ τ ὸ ὶ ῦ θ ῦ · ἐ ὶ δ ᾽ τ ὸ ὲ π α ν α ϐ α ὶ ᾽ η τ ὸ ὶ σ ὶ ὸ ὶ σ ὲ ὶ κ α ὶ
τ α λ ᾽ ᾷ ὲ τ α ὶ · ἐ ὶ τ ὸ ὼ ν δ ᾽ ὰ ὶ τ ᾽ η ὶ α ὶ ὼ λ ὰ μ ὶ ὶ θ ὶ π λ ὶ ϐ ο σ α ὶ
μ α ρ τ ὶ ο ὶ ῦ . μ α κ α ρ ὶ α ὶ α ὐ ϐ λ ὶ π ᾽ ὸ ὸ ς π λ ᾷ ὰ ὸ ᾷ . α ὶ ᾽ η ὶ θ ὼ τ α
ἐ ὼ ὰ ὐ τ ὶ ἐ κ δ ᾽ ᾷ χ ϐ ο α ὶ τ ὸ ῦ τ ο ρ ᾽ ᾷ κ α τ α τ ᾽ ᾷ ϐ ὼ τ α τ ὶ ἐ κ
λ ε κ τ ᾷ ὶ ὼ ὸ ϐ ο ὶ ὰ ὶ τ ὶ φ ὶ λ ὶ κ ἐ κ λ ὴ μ ϐ ὶ ᾽ η τ ὸ ῦ θ ῦ .
ἀ ὶ δ ο ρ τ α ὶ κ ᾽ δ λ ὴ τ ὶ ὼ ὶ ε ὶ χ ὴ ὼ ᾽ χ ε ᾽ γ μ τ α · γ ο ρ ϐ ὸ ϐ ο ο μ ο ὶ
κ ῦ ᾽ ᾷ ο ϐ ῦ · τ ὸ ῦ μ ὸ μ ο υ δ ὲ τ ὶ ὼ ὸ π ο ὶ ᾽ ᾶ ρ δ ὶ α ὶ τ ᾽ η ὼ π ὸ ὸ ς
τ ο ὶ ὸ ᾽ ο υ δ α ὶ ὸ ν ο ϐ ρ ὶ κ ο ο ὶ ς δ ὲ δ ὶ λ ὶ χ ο ο κ ε ὼ ὸ ὰ ὸ
π ὸ ὸ τ α χ ο ο ς . π ρ ᾷ φ ο μ ᾷ ὸ δ ὲ π ὸ ο ς · ᾷ δ ὲ ὶ ὺ ᾽ ο υ δ α ὶ ὸ ο ς ὲ
· ο ο μ ο μ ᾷ ρ ὶ η ὶ · ᾷ ὲ π ὼ ν α π α ὶ ᾽ η μ ὸ μ ο ὶ · ᾷ κ α ὼ χ ᾽ ὰ α η
· ὲ ὶ θ ο ὶ · ᾷ η μ ὸ ᾷ ὸ μ ὶ α ὸ τ ὸ δ ᾽ η μ α τ ὸ ῦ θ ῦ · ᾷ δ ο κ ι μ α ὶ
· ζ α ὸ τ ὰ ὶ δ ᾽ α φ ϐ ὲ ο μ τ ὼ ὶ α ὶ δ ᾽ η χ ὺ μ ὼ ο ὸ ὲ κ τ ο ὺ μ ὸ μ ο υ
· ὲ ὸ ο ὶ τ ὰ ϐ ᾽ ᾷ φ ὲ ὸ ὸ ὲ α υ τ ὸ ᾷ ὸ μ ὴ ὸ ὲ ὶ μ α ι τ υ φ λ ὸ ὼ ν
· φ ὸ ὸ τ ὸ ῦ ὺ ὸ ὸ ὸ ὰ · ὸ α ὶ δ ὶ τ ὴ ὶ α ὶ φ ϐ ὸ ῦ · δ ὶ λ α ὶ κ α ὸ μ ν

μηδείαν. ἔχει τὰ τὴν μορφὴν τῶν ὀλοσχαὶ
τῆς αἰμηθίου ἐμπεσοῦσι. ταῦτα γὰρ δυνάσθαι
τὸ μόμορφον μόχλησιν. καὶ αἱ κατὰ μόνας μὲν πεμπτὸν
ὄμβροι. αἱ στερεόμοιαι αὐλαζόμενοι βιοῦν τὸ
μακάριον δὲ αἰμηθίου οὐ δίεβον σοφίαν. ἡ θηλυτὸν ὃν
εἶδον φόρμην. ἐκ δὲ τοῦ τόματος αὐτῆς τὴν
σοφίαν δυνάμενον, δικαιοσύνην ἐκ φοβεῖσθαι. νόμῳ
δὲ ἐξέλθομεν αἰγλώσσης φοσᾶ. ὁμοίως ἐν ὁμοῦ
γειαν. ὁσάκις δυνάμεως καὶ σοφίαν τοῦθ'. ὁ πρόμος
τὸ θεῖον ἀλλόμενον. ἐς οὐ ἐβόμβησε νόμος φόνον ὀνομᾶ.
ὁμβρίμεον ὑποσείσ σρίαν. ἐλθόμεσυνίαν ἐς πί
θασος αἰμηθίαν μὲν ἐκλισφοσαφόν. ἀφαυταν δὲ
αὐτὰς πρίβοι παχμοί. ὁμοίως δὲ τοὶ σαυμοὶ μὲ
τορφῆται ὄμβρα δίζα τοὶ λαοῖ. ὁσμὲν σωὶ ἐν τὸ μόμό
μεον. σωὶ τοὶ μπεκαὶ παλαι φορίαν τοῦ ὁδοῖσ
αὐτοῖ. ἐ ὁ δοὶ ἐν ἐμήμησ ὑκλάμοσαν. οἰκέται φό
βου θῦ. αὐτῷ αὐτῆ τοῖν, ὁ φ δαλμοῖ αὐτοῖν. φαί
σκον τοὶ εἶναι σοφοί. ὁμοφανήθησ. οἱ δαμβυδὲ
ὁ πὶ καχοῦ ὁ νόμοσ. ὁαυτὸ σ αὐτοῖ μομέμεσχε
σὶ η. οἱ δὲ βλέμ τὸ ἐμαν μομο διδασκάλοι. οὐ μο
γοι φοῖ μὸ ἀπόσχοσ. οὐτ' αὐλέγοιμ. οὐτὲ
πρὶ πρασι δ' αυβυαι οὖν ταν. τὸ δὲ τέμοσ τῆ σ τῶν
εαυτοῦ ἐαυτοῦ. ἐαυτοῦ ἐκ καλοῦ σὸκ ἐς δίαν ἐσωφ
δὲ θεσ σ ἀτ' α θῆς. καὶ πάσσο ἀμυσοκεῖ τοῦ.
μὲν οὖν καταὶ μεσ ὑ σ ὁ ὑ φ ἰχο σοφίαν. τρεχμὶ
τέμεται. ἐ ἰ σ τοῖ φορικοῦ. ἐ τὸ κυείσ σ ὁλετὸ
μεχον μονο θετικοῦ. αὐσ ἐ ἀν ἐ ἰ η. τὸ δὲ τὸ λὸ
πεμματά σοῖ δαν. τὸ τείτομ. ἐ φὸ ἰ ἐ σ ουεμκ
ὁ ἐ σ τὶν δὲ μὸ τῆ σ φυσικῆς δ σ ρίσ σ. ἐ τὶ σ ἐ τὸ νὶ ἐ
σοῖ παῦ σι. τὸ δ σ οχο γικοῦ εἶδο σ. λίβ σ σ σ ἐ ν. λὶ ψ ἐ λ
ὁ πλατὸμ τοῦ κλάδου ὁμ τοσείσ μεν αἰ ἐ ρίσ μ. ἐ ἐ λ

τοῦ τέλους ἐστὶ τοῦτο. μέσαι τοῦ φυσικοῦ καὶ
ἡ τε κατὰ πλάτωνα διδακτικὴ ἐπιστήμη τοῦ πο
σαχῶς τὸ ἐν ὄντος διαιρετικὴ ἐστὶ μέση
καὶ ἡ τοῦ αὐτοῦ διαλεκτικὴ ἐστὶ μέση
καὶ ἡ τοῦ αὐτοῦ σοφιστικὴ ἐστὶ μέση
τοῦ τοῦ ὄντος. οὐχὶ ἓν ἕκαστον τῶν
τεσσάρων ἐστὶ μέσον τοῦ τοιούτου ἀνόμου. ὡσαύτως οἱ
νῦν διδακτικοὶ περὶ τοῦ σοφιστικοῦ καὶ ἀσχολούμενοι περὶ
ταύτην· ἀλλὰ τοῦ διαιρετικοῦ μεθέξειν δοκοῦσι·
διαιρετικὸν δὲ περὶ αὐτὴν. τὸ γὰρ εἶδος ἐν ἀμφοῖν· μετὰ τῆς
διαλεκτικῆς σοφίας οὖσαν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης
καὶ ἐπιστατοῦσαν πράγματος τοῦ ὄντος ἀκριβοῦς
ἐξουσίας δοκιμάζουσαν, ὑποδυομένην περὶ τὴν
τοῦ ὄντος μεθοδείαν οὐσίαν· πολλαχοῦ δὲ ἀπατωμένην
περὶ τοῦ ὁμοίου τὴν· οὐκ ὀμφισβητοῦσαν τὸν
τοῦ ὁμοίου τῶν ὁμοίων οὐσίαν ἐπιλαμβάνεσθαι
τοῦ ὄντος ἀκριβοῦς ὄντος ἐπιστήμης· ἀλλὰ
πρὸς τὸ ἕτερον ἀφορῶσαν τὸ ἕτερον. τοῦτο δὲ τοῦ ὄντος
τοιοῦτόν τι καὶ ἡμῖν διδακτικὸν οὗτος ἐδόκει εἶναι
γενέσθαι φαίνεται· γίγνεται δὲ δοκιμάζοντες.
τὸ μὲν, ὑποδοκιμάζοντες. τὸ δὲ καὶ λόγῳ τε ἔχοντες·
αὐτὴν γὰρ τοῦ ὄντος διδακτικὴν φρόνησιν εἶναι
τοῦ μὴ ὄντος διαιρετικήν. ἕκαστον δὲ τῶν ἀμίκτων τε
καὶ εἰλικρινῶς τοῦ ὑποκειμένου δεικτικήν. ἓν
δὲ ἅμα τοιοῦτον περὶ ταὐτὸν πεφυκὸς τὸ μὴ
μέχρι τοῦ ἓν διὰ ταῦτα καταναίνεσθαι. παρέχομέ
νην ἕκαστον τῶν ὁμολογουμένων, οἷον ἔτι φαίνεσθαι·
διὸ καὶ μόνην αὐτὴν τοῖς νῦν ἀμφισβητοῦσι φρόνησιν χειροῦται.
ἢ τί ἔτι διὰ ταῦτα θεῖον τὸν ὄντως ὄντα τὸν ψυ
χὴν τὸ τέμνον ἔχοντα, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον
νοῦν· οὐκ ἂν δύναιτο τοῦ κατὰ φύσιν
ἡμῶν τοῖς θείοις λόγοις τοὺς σοφιστὰς τῆς ψυχῆς, τὸν ἐπι
χειροῦντα ἐκφαύλως ἀναιρεῖν ἢ ὅπως ἂν ἄλλως δη

καὶ τὸ βέλτιστον μὲν ἀπὸ δεδοκότος· ὄφις εὗτι
νὸς κοιμᾶν ἡμᾶν, θῆν ἡ δὲ, καὶ ἀνδρεᾶ· οὗτος ἔστιν
Ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς δείξας· ὁ τὰ φθεγμάτα ἐμὰ βουτοῦ· οὗ
τος ὁ τὰ μόλον τὰ πρῶτα ἐκκαλῶν ἀπὸ αἰμυλίας ζ.
καὶ ἀπὸ σοῖ ὁμῶς τὴν ἀμίμητα φύσιν χαρίεσσαν ἔθεν.
Οὐδεὶς σε αἰσχύνεται νίον. εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὰ
τρα, εἰ μὴ ὁ νίος· ὃς οἷ ἂν ὁ νίὸς ἀποκαλύψῃ· εἰ
κότως ἄρα ὁ ἀποστόλος καὶ ἀποκάλυψιν ἔφη ἀπο
κεῖσθαι τὸ μυστήριον. καὶ διὸ σε ὁ ἑταῖρος αὐτὸν ὀλίγων.
τε ὁ σὸ λιμὴν ἀσκαλὼν ἀνθρωπόκομος καὶ νοήσαν τὴν σύ
νδρομον. ἐν τοῖς μὲν θεοῖς τὸν πρόσθοι λιμὴν ἀσκαλὼν
εἶναι ἐν δὲ τοῖς Μακεδόσι γάλαμμόν φησι φόβαν.
οὐδὲ ἀσδὸδ ὑμερόσκοπον· αὐτίκα. οἰχόμπλων σε γάμων·
τὸν ἀχόσ ζ ἡμῖν ἐκ μὲν ἀφόρ τοῦν ὁμοῦ τὴν βούλησιν·
ἡ ὁσ σημεῖον ὑμφαίνουσαν· ἡ ὁσ ἐν τοῖς κυρ
σάν ἐστολισμένον ὀρθῶν· ἡ ἀναζώσασθαι πρὸς
φήτην· ἀμφοῖν δὲ ὧν οἶδ ὅτι τοῖς αὐτὰ διακεί
μενα καὶ λέγειν· οἷα γὰρ δὴ μιμώμενος ἡ ὡσὰ
σὰ πρὸς ὁμοίωσιν ἡμῖν ἡ φασὶν οἱ ἀφοίμαζ ὁ
μενοι· ἀναλεκτικὸν δὲ ὁμῶς ὁσ ἐνίοις ἀλίσκα πρὸς
τέρον αὐτῆ· τὴν ἀκολουθίαν τῆ ἀληθείας διδάσκα
λίαν θηρεύοντες· ὁ δὴν ἀσκάλων ὁ ἀφ αὐτοῖ
πλατωνικὸς γένοιτο ἂν τρόπος· ὃν σόλων σόλωνος ἢ ὧν
ἐμμενοῦς· αἱ ἢ ἀνδρὸς ἔστι· οὐ δὲ μὴν τὴν οὖν
δὲ τὰ ὀφθαλμοῖς ἔχομεν δὲ διάφορα ἂν ἀκολουθῶν
δόξαν· τέρας δὲ ὄλλήμασιν, οὐκέτι μοῦσικόν· γέ
νοιτο δ' ἂν οἶμαι ἁφῶς· τοῦτο καὶ πεφυκότος ἂν τοῦτ
τὰ παλίμβολα ἂν εἰ δόταν· ὃς ἔμπαλιν μβόλου·
τοῦτο καὶ μβόλος καὶ ὑποβόλιμον βούλεται μὴ
νας· καὶ χλιδὰ καὶ πεποιημένα· ὃς πάλαι ὃς
ἀρχαῖα ἡ φερόντων· ἐσθῆτα ἀρχαίων· μανθάνομαι

χρόνοι πολιόν καταναρκαικόν πρωτόσωμ.
ἀπλαῖοι καὶ οὐκ ἐνείχομένοι μορίμοις τηι
μεταφοραί· αἱ ἄρα ὁτοῦν οἱ δρεπόμενοι ὁλοιτωι
πλάσματι τοῖ τηδε ρμηνεῖαν τρόπον ἐστὶν· ἐ καὶ δι'
τὸν βλίμορφοι τῶν οἵ ἢ σιν αὐτὸν μεταχνίτη δ
αβέβειν μύθων· οἰγὰρ μύθων ἀναδλεῖν δξακου
σόν· οὐ δρεμὼ τὸν τοῖ σοδι οἱ γνωρομῶν ορμύθων·
καὶ δασδε ἐφεκ.ῶν αὐτογνῶ τριομύθου· ὁσδὲ
μεμερὼν δὲ ρεφέτων τὸν παρβλη σιν οἱ ἡσι σόφων·
αἰμιηρόμων ὁ στρωμαύθημα τὸ πολιόν· τῶν πρὸς αὐ
ναρμαρίσιν ὁ τρόπος τε ηε φατῶν αἰμιθήλων· ὁῖ ελήματι
τέθηκε, τὸ παῖσμῶδος· τρίμυθικὸν τῆς τρόμνθος
τρέπον ἐ τοῖ πολλὸν διὸ βλῆχρον ὁσδὲ λῶν παύδων·
ἐπὶ δὲν τρεῖς δυὸ τὸ δὲ ομὲ χούσι ὁ ἀμφοκοιμῆς· τὸν
μύθου αὐτομὲν ὁ τρὸ λόγου, καὶ δι ἡσι ὁ εἶν αι
τρεῖς σαι· ἔξω στρίμων ἡ δὲ ὧν αμ ὁ ἡ τοῖ ὁ ρμαι
κ ὁ τρὸ αὐτὸ ἡ αὶ λ ν τιπλαλοῦ σαι· τὸν ὁ ρμαι παφ ἡ οἱ
καὶ τὸν αὐτὸ κ α λ ύ μμαι σιν· δι ὁ αὶ τὸ ἐ ρ ο τὸν
δι α λ ο γι ζο μὲν ὁ ν τὸν ἐν τοῖ σι κ αρ δί α σ αὐτομ· ἔ φ ὧ ν
ἐ τι ταῦτα· ἡ ὁ ὐ κ ἐ τι ν· ὁ μοί ως δὲ ὃ ς ἐ κ τὸ πῶ σ ωμ
μα τὸ ν τρεῖς οἱ σι οἱ σι αὐτὸ μέ γ ι στ ο ἰ σχ υ ρ ὸ τ οι ν ὃ σι
ὃ νυ ναι ὃ σι καὶ ἀ μφ ὁ μ ὃ σι τὸ ν λό γ ο ν τὸν αὐτὸ
δ ἐ κ τι κὸ ν· ὁ σο μὲ ν ἐ σ τὶ αὐτὸ ἀ ν α μ ὲ σ ον ἀ μφ ο ῖ ν τὸ
ἡ τρε ῖ φ θ αι τὸν λ α μ π τῆ ρ ἀ ρ α ν ἐ ν τοῖ μὲ ἀ ρ α τ ι κ ὸν
τὸν τῶν τρεῖς ἀ φ ῶ ν· μ ο μ ο σ δὲ ἢ φ ῶ ν ὁ δ ο ῦ· ὁ δ ὲ ο ὐ σ τὰ ρ
μὸ τ η τ ο ς· ἐ χ θ ὲ χ θ α σ αι δ ἐ φ ὼ· ν ό μ ο σ ὁ π α ῖ τ ὸν
μ α σ τ ὸ ν δ ὸ φ η τ ο ῦ π τ κ α ὶ ἀ λ λ ο ν α ὐ τ ὸ ν μ ὲ ν π ί μ π λ α σ θ ο
ἐ γ ὼ δ ὲ τὸ ν δ ε ύ μ ε ν ο ν τ ῷ μ ὲ ν ὁ μ ο ν δ ὲ α ὐ τ ὸ ν ὁ ξ α κ ῶ·
κ α ὶ τ ὸ γ β λ ῆ σ τ ὸ ν ὁ μ ὸ ν β ο ῖ τ ὸ ν ὁ ν ὁ α ρ ὰ τ ὸ ν λ ε λ έ χ θ α ι θ ῦ
λ α μ π ρ ὰ ν ὁ ς· ἐ ἰ κ α ὶ τ ὸ χ α τ ὶ κ ὰ ὁ σ εἴ ρ η τ α τ ο ῖ ὁ ω ι κ τ ὴ
ἀ λ λ ὸ ὐ κ α τ α μ ὴ τ ι κ ὸ ν· τ ὸ ν δ ὲ τ ῷ ἀ ρ α α ὐ τ ὸ ἰ σ τ ὸ ν· μ ό μ ο ν δ ὲ

Τὰ σκεύη ἀμ· ἐχθίστα ἐστὶ καὶ θηρὶ· ὃ οἱ αὐτοῖς
σκεθρωποὶ ὁλκῆες ἀλλήλοις. ἐπὶ οὐ δίκης
τιμήσαντο· αἰ δὲ σφι πλείους δεδοκέαται. ἢ πολλὸν
ἀρίστη· εἰ τὸ ὧν τὸ αἷμα τῆι γυναικὶ φύσει μόνον.
εἰ δὲ καὶ τὸ αὐθις δοθὲν μᾶλλον ἐκθύει· ὃ, τὸ
τῆς θυγατρὸς· ὃ, τὸ τῆς μητρὸς δοθὲν μόνον τὸ αὐτὸ
καὶ πλάτος ἐστὶ τοῖς πολίταις, ἐν ἀτομήκους δεῖται
φησὶ μὲν δὴ τοῖς νόμοις ἐμφανὲς ὅμοιον τοῦτον
μοιχῶν· δ' αὐτὸν μὲν δικάσκουσι τὸν λόγον εἰ μὴ
θνᾶι· καὶ τὸ μὲν θνᾶι μοιχὸν ἢ φαύλως τὸν κλῆ
δ' αὐθις ἐλάττω ἐλάττων· ἢ δύο ἢ τρία· ἢ δ' αὐθις ἐκ μὲν
μεταιοῦ· ἐπὶ οἷς πρόσθεν ἐφ' ὧν δ' αὐθις ἐλάττω μὲν
ζημίαν αἰτεῖν ἐστὶ μὲν ἀφλί· ἐπὶ ἢ δ' αὐθις ἐλάττω· ἢ μὲν
τοῦτο τὸ δὲ τὸ τί θεῖναι τὸ δὲ· ὃ ἐστὶ ταῦτα δὲ
ἐπὶ ἔλαττον· ἐπὶ ἀπὸ δικάσκουσιν· ἐν δὲ τοῖς
τὸ ἐκ γυναικὸς ἐπὶ τὸ δὲ τὸ ἐκ γυναικὸς

στρωματέων δεύτερος.

ἐξηδὲ καὶ εἰκὼ διαλαμπὴν, δι' εἰμβάσεως τῆς περὶ τοῦ φιλοσοφίας ἐλληνικῆς εἰμαι προσεῖναι φησὶ τὴν φιλοσοφίαν. ὅπως τοῦτο δι' ὀλίγων δειχθήσεται· οὐ γὰρ μόνον τὰ παραδόξα καὶ παραλήμματα φερόμενα ἀποδεικνύναι ἀναγκαῖον ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὰς αἱρέσεις δόγματα σκοπεῖν καὶ παραλαμβάνειν. προσήκει δὲ τὰ κυριώτατα τῶν δογμάτων

οἱ οδηϊδειν ὁ τε ὁ ὧν δεωλ ἡθ ην αι. ὁ πϊ αἀρ αἡ ἡ τοὶ
μαθήματαὲ φ' αἱ σλλογται ταὸ ἀποδημί αστ αὸ
δ ιαποητίου· οὗμεν γὰρ δλικλέ ψαι. ἰαὶ δλικαὶ
ταῦτα ἀποδεικτέαι, πρϊαι εβλά ση(αὐτοῖ σ τηὸ φλ
λαυτίαι· αὶ δὲ αὐτοὶ δι ζη(αύμεθ οι ἑαυτοὺ ὸ ὄχλ ση
κτέαι φ ευαίνο ται. τ ὑτ αι ὁ ἔλ φλχ ο· κατ ἀοδακο
λουθ ησαι δ(ὲ ὲ πρὶ τὴ σεγκυκλ ίου κ αλ ου μεν ή ης παι
δεί αι. φ ιλοὶ ἑαὐτοὺ χρήφ ο. πρὶ τ ἀ ἀστρολογ ικ ῆς ἰαὶ
μαθηματικ ῆς ὲ μπειρ ίαι. γον ἀτ αὶ ἐ πιδεαμεν ὸ
ν αὐτοὺ σ ηγοὲ δλι ὲ πὶ ταῦ τ ὸ δ(οἱ παν ἑλλην ες ὰο
μέ ψαι σ ὲ πὶ σοφ ίαι σ· ὁ ὐδ(ὲν ἧττ ον μεν ἀ ἐ πὶ πολ ιτ ικ ῆς
ἐ ιρ ηνο πο ιεῖ· ἔ φ τ ην δὲ πολλ ἀκ ις ἰ' δλι μέ ψαι με
μαχ ημ ένο ν. μέ ψαι μεν ὲ πὶ τ ὴ δλ ἀ ν ἑλλην ίζε ιν μ·
ἰ' ἀνοὶ γὰρ δλι τ ὸν τ ὸ ἀπο δλι μφ ισβ ητ ῆσ αὶ μφ ίαι
τὸ πολλ ο ύ· τ ὸ δὲ ταῦ τ ὸ ὁ μ ή φ ιλοσ ό φ η μεν. ὁ ικ ά σ
την γλ ῶσ αν ἀλλ ὰ τ ὴν ψ υχ ὴ μεν ὁ μ ὴ σ ὰ τ ὸν ὲ ταῖ ρ
ο μ ταο· δὴ δ ὁ ἵ μ αι τ ὸν αὐ λλ ὰ σ ακ ηδ όμ ενο μ· ὁ ικ ὴ
ὲ πὶ βουλ ῆσ ὶ φ ρον τ ίδο σ τ ὴν φ ρον ησ ιν σω λά μ αι. σ ὴ
ρ ὰ σ λαι δ(ὲ ὁ μ ο ιαῖ ζ ἡ μ ὲ μ ο μ ὰ σ ὸ δ ὴ μ ία ται ὁ ὐ μ ὸ ύ λ ζ ομ αι·
τ οι ο ὐ τ αὶ τ ὰ ρ ὲ ξ ὸ σ ὰ μ ὲ χ ρ ὴ μ ὲ ν ο ὸ σ ὶ ὲ πὶ τ αὐ τ ὸ σ αὶ
ὀχ λουμ ένο υ σ. δ ιαφ ὰ σ κει τ ὰ ὶ πρ ά γ μ α τ α· γ ὸ
φ ερ ὸ ὐ μ ὸ ν ὁ ὧν ἰ' δλ ον. τ ὸ ἐ π ὶ ἀκ ρ ον δ ια σ φ ὺ ρ ὸ μ ὲ ν ον
ῥ ὸ δ ον. ἀμ φ α σ ὸ λ αμ ὰ ὶ· ὲ ἀρ ί τ ου. τ ρ ὶ ἐ π ὸ πρ ὸ ὶ σ οι
σ ε λ ικ α τ ρ ο φ ε λ γ μ ὲ ν ον π ρ α ρ α φ ί τ ην ὲ ξ ὸ ρ ε ὰ ὶ· φ δ ὸ ὶ
ῆ σ τ αι ὁ ῥ ε μ ὶ δ α ο ὶ ἰ' δ ὶ φ τ ὴν ὲ ὰ ρ τ ὴν ὲ ὰ ρ τ ὴν ὰ ε λ ικ ο ὸ π ο ιό τ ὴ
τ α ω. ὁ π δ ο ὺ κ αὶ φ φ ό ρ ου τ ε ο φ ὴ ὸ π α φ α π δ ὰ σ ὴ σ ὴ σ
αὐ τ α ὸ. αὶ δ ὲ, σ κ α λ ὶ ζ α ι τ ὸ ὶ σ ω ὸ ὶ μ ὲ ὲ κ λ ὲ γ ο μ τ α ι
μ ἡ α ὶ π ὸ ρ ο υ τ α ὸ π ε ο φ δ ὸ· ὲ ἰ π ο ο ὼ ν τ ο ῦ ὁ μ ο ί ο υ ὐ κ ω ο
ῥ η τ ὰ κ ο ὶ ὲ π ὶ π ο λ λ ο ῖ ὶ τ ο ῖ σ π δ α ν ο ὶ σ ὶ κ α ὶ ἑ λ λ η ν ι κ ο ῖ σ τ ὸ ὶ α ὶ
μ ὲ ν δ ὲ δ ι α λ ε κ τ ὴ δ ὲ ὼ α ι τ ο ῦ ὲ ξ ὰ ὶ· κ α δ α ὶ τ α ῖ ὑ π ὸ τ ο ῖ σ ὁ μ ο ῥ
μ ο λ υ κ ε ί ο ι σ Τ ὸ π ε ό ῶ π ο ρ τ ὸ ὰ ὶ μ ὲ ν ὸ ὁ μ ο λ υ π α μ ο μ ή σ ὸ ν.

ΗΗ σαύλαι· φησὶ γὰρ ὧν καὶ ὁ σαμαρείτης λέγεται.
λιθόμασιν, λίθαις τισὶν· ὁ δὲ ἀνὴρ δεῖ χθαὶ σοι ἀπο
κάλυφθῆναι, ἀποκαλυφθῆναι· δοκεῖ δὲ οἱ ὅσοι
φίλοι μὲν εἶεν παίρουν, οὐ πάρεισι μέντοι λέγουσιν· ὃν πα
ρὸν δὲ ὁδοῖς ΓΗ ὠφελεῖν δὲ αὐτὴν· ἵνα σὲ φορτικὴ
τὰς ὁδοιπόρους· ὁδὸν δὲ τοῦτον οὐμὶ προσκόπτειν·
Βούλεται μὲν γὰρ ἀπόντων δεῖν ἀκολουθεῖν τὴν
τελώνου καὶ λόγων τὰ βάρη· λίθους δὲ ὑμᾶς αἴρειν
χεῖρα τὸ ἐξαίρετος καὶ λέγον χεῖρα ἐκλεκτὸν
μὲν οὐ λίθου ἄλλο· οὐ λίθοι σοφίας πεικίλου.
Οὐ φορτικὴν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τῆς αἰλὴ θείας· ὁδοὺ
δὲ λίθος· ὁ δὲ τοῦτον οὐμὶ προσκόπτειν τὸν λόγον
πεί πην ὑπὲρ ἐμοῦ τι οὐδαμοῦ κοινώνων τὴν μὲν αἰ ζθείαν
τὴν περὶ αὐτὴν λίθοι δοκοῦσι· ὁ δὲ ὧν ὑπὲρ ἐμὲ λίθος
φερόμενος παρὰ σὲ αὐτοῖς καὶ παίρει τὸ ἀλέος ὁ λόγος
στερεὸν, τοῦτ' ἔστι φασὶ σόλος· τὴν οἰκουμένην τοῦθ'
ὑμοῦ δὲ τὸ μόνον λέγειν αὐτὴν· οὗτος ἐστὶν μὴ δὲν
αὐτὴ κεῖσθαι τοῖς ὁδοῖ· ἀλλὰ καὶ λίθος ἐστὶν παρὰ λίθοις δὲ
δοκεῖ σαφῶς· Ὁ πρόθυμος φόμος ἐκκλησιάζει
» κακὸν· ἡ μὲν γὰρ· ὁ ἐκκλησιαστὴς ὁ τῶν κακῶν·
» αὐτὴ παιδαγωγία σοφίας· οὐ γὰρ φαυλικὸς παιδα
γωγεῖ μὲν πρῶν· ἀφ' ὧν ἀποκαθίστασθαι·
εἰ σεῖ ἐλπίδων καὶ ἀφ' ὧν ἀρεῖσαι· ἵνα μὲν οὖν καὶ
παιδαγωγικὸν σοφίαν λέγω μεθόδου ἵνα ἐς. πλὴν αὐτοῖ οὐμὶ
ζώμεθα· φησὶ γὰρ ὧν τὴν σοφίαν· αὐτὸς γὰρ
» μοι δεδοκεῖν τὸν οὐ τὸν μεγάλων· ἀλλὰ δὲ ἵνα
» συναγωνίζομαι ζῶ· ἐκ τούτου αἴτασθαι τὴν φιλοτιμίαν ἡμᾶς
θεοῦ ἀν τὴν καθ' αὐτὸν αὐθεντικὸν ὑπὸ σοφίαν αὐτὰν ἐν
τοῦ λόγου· ἐξ ἧς ὁδὸς ἡ πρὸς τοῦ μοῦ ταὶ νίκης
δι' οὗ ἐστὶν ἁγία· ὃ καὶ βέβαιον ἐστὶν ὑμᾶς ἀν λίθος ἐστὶν
γνῶν· λίθ' πανὸν τὸν ἀρίστου ἐκδαχθέν σοφίαν·

Ἐχει σειμεχτὶ τὸ βοσκόλμα τῆς καθήμαο φι
λοσοφίαο· αἰνιάδε λίγοντας μαθήσιος μεδαὶ ὁρθῆς
πολιτείας· αὐτὴ δὲ ἐδ ἐωυτῆο πατὴρ τῆς πλείο
σοφίαο, δοὶ τοὶ λίγοσι μύθου πατρός· Διοσάλλο
τοῦ πλοκὴ μακαὶ δυσθήεατος. ἐξ ἀναχορεῖν αὖ
καὶ πόλεος ἀφιστάμενον τοῦ Διὸς κόσμου τος· ὁ δὲ
αὐτὸς μακεδήνων. ἐμπαίσας βεβηλῶν. δαῖμα ἀφελῆ
τῶ ἐμίζοντες ἐωυφηοικῶ· πόρεος φιλοκαὶ αἰσχροίαν·
πᾶς γὰρ αὖ σεμίδα ἐμίδα τοῦ τὸ τοῖσι μὴ τοῦ φθονεῖν·
ἐμπαίσας ἢ δικαίᾳ· λίγουσαι τὰ τοιαῦτα ἐκ ἐκόλπτηται·
εἰ τοὶ μὴ ἀπόλεν ὑφαφὴ οἱ ἐπὶ καὶ οὐκέτ τόγε αὐτοῦ·
καὶ δὲ πάσχειν αἰ τὴν τὸ ἐπ τοῦ πολλὴ· ἐπὶ τὸ τοῦ
βεπτολλὴ· τὴν τὸ πατ δὲ πολλὴ· ἀναπομβρὴ· λίμεσῦν δι
νατὴ· δικαίως τοῦτο· ὁ δὲ γὰρ ὁμοῖος· οὕτως
τὸ αὐτὸ ἐφ ἑαυτοῖ· ἀλλὰ τὸ ἀνόμοιον· ἐκ ἐθέλει
φθονεῖν τὴν ἀληθῆ αν· ἀ καὶ ὃ βροτὸς πᾶς ἀλλ᾽
γματος ἢ δικαίως· μικροὶ δὲ ἴσθοι· ἐ
πὶ ἀποκτιόν πᾶς ἀσεβεῖν· πᾶς δὲ οἱ χὶ ἀπόλλο χ̄ς
ἄξιοι· οἱ τὸ καὶ ἀνέ βολόμτο· οἱ τὸ δικαίμενοι

καὶ τοῦ Σολομῶντος γνώμαι σοφίαν καὶ παιδείαν.
νοήσαι τε λόγους φρονήσεως. δέξασθαι τε φρόνησιν
λόγων. συνιέναι τε δικαιοσύνην καὶ κρίσιν καὶ εὐθύτητα
καὶ ἵνα τις πανοῦργος ἐν ἀνθρώποις γένηται. ἐγὼ δὲ
μόνος τοῦτο μόνον τοῦ ζῆν νικῶν ἐστὶ τοῦ ἄλλου
τοῦ βίου σκότος· ἐκείνασα φῶς ἐμαυτῷ ἐποίησα· οὐ γὰρ
δικαστικὰ ἀλλὰ τὰ ἐμὲ τίθεσθαι τὸν ἐμὸν ἐμοὶ βίον καὶ
ἀναλαβεῖν ἐμαυτὸν ἐμοὶ μνήμην· ἵνα δὴ τὰ κατ' ἄκρον ἀκριβῶς
νουθετῶν. καὶ δὴ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· ὦ ἄνδρες
τοῦ δεῖν ἐπακούσαντος σοφοῦ ὄντως ἀκούσατε τοῦ σεμνὸν
τὸ λαὸν τὸν ἐσομένων. σοφοὶ γενέσθαι καὶ ἐπαινεῖν
γνῶσιν· ἵνα δὲ νοήσωμεν. κυνηγέτης θηρᾶται
μοῦσα τὸ παραβολῶν καὶ σκοπῶν λόγων. ἐλπίσας σοφὸς
καὶ αἰνίγματα· ὅμως δὲ κινδυνεύσασθε οἱ ἐπὶ πρὸς ἐκθύ
μενοι λόγῳ προφέρεσθαι· οὐδὲ οἱ παραιτούμενοι ἐμοὶ
μενοι· οὐδὲ μὴν παρὸν. αὖ τοῦ οἱ πολλοὶ τοῦ σοφὸς τὸ
τοιοῦτον ἐμοὶ ἐκθύσασθαι· παρὸ οὐδὲν αἰτιῶ σχολαί
ζοντος· αὐτὸ οἱ μὲν τὸ φίλον παντὸς ἐκτημένου οἱ
δὲ ἐμοὶ παιδαθῆ τοῦθ' ὑπὸ· τοιοῦτοι, τῆς περὶ τοῦ πρό
φητος δοκιμούσης τοῦ ἐμοὶ χοιμένους· τοῦ
φίλου μεγάλου δόμα τοῖς κυσὶ μὴ παραβάλλεσθαι διὰ μὴ
μεμνῆσθαι θηρίων· οὐ γὰρ παντὸς ἐκ μὴ νοῦν παντὸς πρὸς ὁμίλημα
φθορᾶς οἱ καὶ τέρας μεμόνοις αἰνίγματος ἐπὶ
θεῖν. ἵνα οὖν λαθεῖν ζητῶν δοῦναι αὖ αὐτοῖς τοῦ θείου
καὶ καθαροῦ ἁγίασμα τοῦ ζῶντος τοῦ ὑδατος· μὴ
δὲ ἐνορᾶν ἐκ χειρὸς ὁσίου ὑδατα ἔξω πηγῆς σου· ἵνα
δὲ ἐσθ' πλανᾶσθαι· ἀναστρέφεσθαι ὡς ὑλᾶται· οὐ
γὰρ φρονοῦσι ταῦτα πολλοί· ὅσοι ἐκ νεύσευ
σαν· οὐδὲ μανθάνουσι μηδὲν ἐκ νοῦν· ἐσθ' ὅτι οἱ
μηδὲν δοκέουσι· καὶ τοῦ γὰρ καὶ ὁμίλημα ἐκ
ὄρη· οὐ δοκεῖσθαι σὺν τὸ ὁμιλεῖν πλείστου ἄλλο;

ὁ δὲ ἰσόπλευρος καὶ ὀρθογώνιος, ἐκ τοῦ ἥμισυ γίνεται τοῦ πρώτου
ἐξαγώνου. λέγω δὲ καὶ ἄλλου τοιούτου τριγώνου τὴν
πλευρὰν δυνατὸν εἶναι. ἐπὶ γὰρ τὸν ἐκ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ
ἀφαιρούσης τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ἐκ τοῦ κέντρου καὶ τῆς
ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ἐκ τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου
ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ἐκ τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου
ὑποτείνουσα. τὸ δὲ γραμμικὸν μέρος τοῦ κύκλου
καὶ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ἐκ τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου
μένης ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ἐκ τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἐκ τοῦ κέντρου
ἐλάσσονες τοῦ κύκλου. χωρὶς δὲ πάντων αἱ δύο
τὸν ἐπὶ τὴν διάμετρον ἴσαι. ἄλλοι δ' ἀφανοῦς τρίγωνοι
ὃν τὴν ἐλάσσονα κύκλου τὴν ἀπόδοσιν ἐν ἑαυτῷ.
ὑποτείνουσα τὴν ἀποδεκτὴν. ἀφορισμένων τριγώνων
φανερὸν κύκλου τὴν. εἰ μὲν οὖν προσαρμόσει τὴν
ὅρος τῆς τοῦ κύκλου τὴν ὁρίζουσαν, ἀνωμαλῆ·
ἐὰν δὲ πρὸς τῷ κέντρῳ ἡ προσαρμόσει. πίπτουν
ρίσκειν· ἐν χείρονι πρὸς τῷ κέντρῳ. ἐκβάλλουσα τοῦ κύκλου
προσαρμόσει· προσαρμόσει τὴν ὑπὸ αὐτοῦ.
διὰ αὐτῆς τοῦ κέντρου τὴν ἀποδεικτὴν· ἐὰν δὲ τὴν δὲ
συμβαλεῖται τοῦ ἐμβρόντι· συμβεβηκὸς ἐν χείρονι τοῦ
μεγάλου ἐστὶν ἐν τῷ αὐτῷ τὴν. ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ἐν
προσαρμόσει· αὐτὸ καὶ ἐμβαλεῖ τὴν τοῦ κέντρου. ἐπὶ τὴν
μεγάλην ἐμβαλεῖ τὴν ἐν τῷ κέντρῳ· τὴν
γωνίαν τὴν μεγάλην ὀξυγώνιον καὶ ἰσοσκελῆ τὴν δὲ. ἐξῆς
ἀμφὶ τὸν ἰσοσκελῆ· ἐπὶ μὲν οὖν ἄλλης τοιαύτης
καταγραφῆς τὴν δὲ. δυσὶ δὲ ἴσαι αὐτῷ. μιᾷ μὲν
δὲ ἴσοσκελοῦς ὁλόγου· οὐκ ἐνδέχεται καὶ δύο ἐλάσσονα
δὲ τὴν αὐτὴν ἐν χείρονι ἐὰν καὶ πάντα ἐν τοῦ κέντρου.
ταὐτὸ. αἱ ἐξῆς τοῦ τοῦ λόγου τοῦ ἐξῆς μὲν. ὃ
τὴν δὲ ἄρα ἐκτὸς τοῦ· ὁ τοῦ δὲ τοῦ τοῦ μὲν
τοῦ γραφῆς τοῦ δὲ. τὴν ἐν τοῦ βεβαίου

ἐχθρὰν ἀποδείξῃ αἰρεσιν τὴν τοῦ τοιούτου
παραδεδωκυίας φωνῆς ἀκριβείαν· οὐ
κἀκεῖνα τοίνυν ἐρήσεται διὰ τί ποτε ἐξ ὑποστάσεως
καὶ οὐσίας ἡ θεία φύσις· καὶ διὰ τί τρεῖς μὲν ὑποστάσεις
αἱ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἐπικλήσεις· μία δὲ μόνη
τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ τὸ μὲν ἀγέννητον
τοῦ πατρὸς ἀπαγγέλλομεν· τὸ δὲ γεννητὸν τοῦ υἱοῦ παραδεχόμεθα·
τὸ δὲ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος ὁμολογοῦμεν·
ἡ τοῦ τε πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐπιβάλλομεν· καὶ
διὰ τί τὴν μὲν ἐκλογὴν τούτοις ἀπονέμομεν αὐτῶν τοῖς καθ᾽
ἕκαστα· ἀνυποδείκτως δὲ καὶ ἀπερινοήτως καταλείπομεν
ἡμῖν· οἷς ἀνυπόστατον· τὴν μὲν πίστιν
τοῖς αἰωνίοις ἀποφαίνομεν δεῖν ἡμῖν· αὐτοῖς δὲ τὴν
γνῶσιν· τοῖς φύσει φερομένοις οὐκ αὐτοῖς τοῦ
παραδόξου τὸ βουλόμενον ἁρμόζεσθαι ἀφανοῦς δὲ ὑπάρχειν
βούλονται καὶ ἐποίκτου φερομένων τοῖς θεοῖς·
εἰ τὸ μὲν ἀγέννητον τοῦτο κἀκεῖνο· ἐπὶ θεοῦ οἱ αὐτοὶ
λογισμοί, πῶς γὰρ καὶ ἐκ ποίων οἰκείων ἀφ᾽
καθ᾽ ἕκαστα ταῦτα· καθ᾽ ὁμοιότητα
ἀνθρωπίνης ἐκλογῆς τὸν ὑπερκόσμιον· ἡμῶν κόσμῳ
αὐτοῖς φύσεως ἐπιβάλλοντες πίστιν· καὶ παραλλήλως
εἶναι τὴν ἐκάστου ὑπόληψιν· καὶ τὴν οὐσίαν τὴν θεο-
τητα· οὐκ ἐῶν περιγράφεσθαι καθόλου ἡμῖν πί-
στιν· εἰ φύσεως πλέον ἐκτήσω· οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται
διαίρεσις ἀφαίρεσιν δὲ οὐ νομίζεται πάθος· ὃ οὐ
καίτοι τὸ πάθος· ἀλλ᾽ ἡ τῆς πίστεως ἕνωσις
διαιρεῖται τὸ καὶ διαφορᾶς. οὔτε φαίνω, οὐ
βούλομαι τούτῳ ἴσως τε τοῖς οὖν. ὅ ἐστι τοῦ λογιζομένοις.
τοῦ ἡττουμένου ἐχόντων τὴν ἐκ τοῦ παντὸς πίστιν
λευκοῦ τοῦ ἐπιβάλλειν δὲ φθειρομένην· χρῶ
σοφὸν ἀρχὴν ἐμοὶ αἰτίαν δίκην. φησὶ καὶ

ἐνθελάσω. Τό, πλοκάσιον τοῦ ἐλά· ὅ ἐμὶ τὸ λίαν
τοῦ καθηγουμένου τοῦτον· καὶ οὐκέτ' ἀφ' ὑμῶν
ζῶν τοῦτο. οὐ τὸ ὁμιλητικὸν ἀνθρώπινον
νοητὸν ὄν δηλονότι καὶ ἀσκημένον· τοῦ γ' ἕτερ λί
Τοῦ τοῦ τὸ ἀναισθησίαν. διὰ μὲν ἀφθονίαν ἁμαρτη
σόν· ὃ ἐφ' οὐδενὶ πάσχει ἕτερον· οὐδὲ κακα
ρίαν φησίς· οὐ γὰρ οὐ γὰρ. ἀλλὰ δ' οἰκειό
τοῦ φύλαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο φανερόν. τοῦ δ' ἐμοῦ
τῆς σοφίας. τὴν δὲ κάσιν αἰτίαν ἔχειν λί
μειον· οἱ τὴν αἴσθησιν καὶ φρόνησιν δεδόσθαι τοῖς ἀνθρώ
ποις μεταφορικὴν καὶ τοῦ κυρίου καὶ αὐτοῦ τῶν ἀφῶν
παραλήφθη. ἀμφότερα δὲ τοῖς μετὰ τοῦτο φέρουσι τὴν πίστιν
τοῦτον ἀπόδειξιν. τὸ πρῶτον μὲν γὰρ ἀξίωμα
μεν οἱ ὅτι φιλόμαθα τὰ ζῷα· ἐπεὶ δοῦναι ἂν ἄτοπον
εἶναι τοῦ φιλοσόφου ἕνεκα· ἐπὶ δὲ τοῦ δοῦναι τὸ ἀναγκαῖον
καὶ ἡ ἀποδεῖξις· τοῦτο πλείονα οἱ μὲν αἰ
θη, παραλαμβάνειν ποιοῦσιν ἕνεκεν. διὸ δὴ μαρτυρεῖ τοῦτο
εἶναι δίκαιον. μαρτυροῦντος δὲ τοῦ δωρεοῦ
αὐτοῖς τοῦ θῦ· καὶ διὰ τοῦτο ἀποδιδόασι τὴν δωρεάν
μα ἐπαθλίου. διὸ δὴ πρόσκαιρον ἀφαιρεῖται ἀπό
μασιν· τοιούτοις οὖν ὡς περὶ ὁμοιομερῶν τοῦτο λέ
καιόδοσαν. κλήρου ὁμοίως καὶ τοῦτο τῆς ἀλλάσσε πάλ
λίας· τίνων ἐστὶ τὸ πρόσφορον ἐκ τῶν παρεμπί
πτοντος ἀναλεγόμενον, παρὰ τὴν δίκαιον μαρτύρια
ἐπιλάβηται μὲν διηρημένων ὀχεύσεως· ἐπιτελοῦσι.
παρὰ τὸ ἐπιβοῦσι· ἀφιλαδελφίαν καὶ τὸ καὶ ἐπιβουλῆς
τοῦ φθόνου· ἐπὶ τοῦτοις ἐπιβοῶμεν ἀναφορὰν ὁμοίως·

ἐν οὖν τῇ αἰχμῇ τοῦ ἀποδείκνυσθαι μόνον ἐστὶν ἡμῖν τὸ
μῆκος φύσει μὲν πρότερον ὂν τῆς ἐπιπέδου καὶ πρότερον
ἡμῖν ἀποδεικτόν· ἐκ δὲ τῆς ἀποδείξεως καὶ τοῦ μῆκος
τῇ δὲ ἐπιπέδου ζωὴ φανεται ὕστερα· κοινὸν δὲ μονῶν ἐστὶ καὶ
ἀποδείξεως. τὸ ἐν ἀρχῇ· αἰχμὴ ἡμῖν ἀποδεικτοῦ. ὅσοι
καθ' αὑτὴν δὲ ἐπιπέδου· ἡ πάντως ἢ αὐτῶν ἀποδεικτοῦ ὁ
δεύτερος αὐτοῦ μᾶλλον τὴν ὑποθετέον. πρότερα δὲ καὶ
ἁπλούστερα ἀποδεικτά· ἐστὶ δὲ τὴν ἀμέσως καταμβάνειν· ἔστι δὲ
πολλοῖς τὴν διὰ τῆς μέσου αὐτοῦ δεικτικὴν ἐν μέσῳ καὶ
λόγου. ἀκουσάτω· ὅτι καὶ αἱ ἀρχαὶ ἀν αὐτοῦ μάκτοι
οὐκ ἀρχῇ. οὐκ ἐμὴν φορμὴν γραφαί· ἡμεῖς,
γὰρ πρὸ καὶ τὰ δι' μέσων αἰτεῖν ἄλλο σεῖχεν. ἡ δὲ
ποιητικὴ, μορφοῦχι δὲ ἡ φορητικὴ· καὶ φανερὸν
ἐκ τοῦ γιγνομένου· οὐ πρόφημα ὅτι δὲ
ἡ τοῦ ὅλου ἀρχὴ τοῖς ἄλλοις· οὐ οὖν φαλλὶ ὑ
δοκεῖ πᾶσιν ἀποδεικτὸν ἐστὶν. οὐκ τοῖς
ἄλλοις τοῖς οἰκείοις τοῖς ὕλης· ἐπὶ καὶ ἀναγκαῖον
ρον πρὸ τοῦ ἐστὶν τὸ μονῶν τοῖς περὶ αὐτῶν. ἀλ
λ' οὐδὲ οὗτος ἱκανὸς τὴν ἀρχὴν τὴν ποιητικὴν.
διόνυσον ἀπὸ ἀποδείκτου ἀναγκαῖον ἀφῶν. σωτὴν
τοῦ μὴ ἀπαγκαῖον τε καὶ αὐτοῖ· διὸ καὶ φησὶν
ὅλόγου· μὴ ἐφ' ἑαυτοῦ δεικτὸν ἀποδεικτὸν ἐστὶν.
ἡμῖν δὲ ἐπιπέδου. ἄλλο ἀποδεικτὴν· ἡ οἱ στοχ.
χεῖρον ἐξ ἀναποδείκτων. ἐστὶ καὶ ὅλον ἀφ' ἀβι
ναζόντων τὸ ἁπλοῦν· ὃ οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἀπὸ. οὐκ
ὑμῖν οὐκ ὑπὸ ὑμῖν· οἱ δὲ ἀποφαίνοντες ἐοίκασιν ἄλλον
καὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἡμῖν τοῦτο
χρεῖον ἀπὸ ἀποδεικτοῦ· ὥστε καὶ δεῖ τὸ λαμβάνοντ'
καὶ τὸν πλατόμενον τοῦτον ἐφ' ἀναγόμενοι

παντων. διὶ χωρίζομεν καὶ τοῦτ' εἶναι μόριον. ὃ πρὸς
χειροσοβολὴν καὶ ἐκ παρεμφάσεως· ταυτὸν δ' ἐστὶ καὶ
οὐδιαιρόμενον ὑπὸ αὐτοῦ· ἀμφισβητοῦσι δὲ
καὶ λαβόντες ὃ ἀφαιρεθὲν ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τῆς
νοητικῆς ἀρχὰς καὶ αἰσθήματα εἶδη μεγέθους τε καὶ
ληθυμὸν ὅσα ἐστίν. ἀλλὰ μὴν ποιοῦσί γε καὶ λόγους
φησὶν. αἰσθάνεσθαι γὰρ οὐδὲν ἄνευ λύπης. οὐδὲ ὁρᾶν
οὐδὲ ἐπιθυμεῖν ἄνευ αἰσθήσεως καὶ πῶς ὁρᾶν καὶ
καὶ πῶς ἀκοῦσαι. καὶ μὴν ἐπιθυμεῖν γε· ὁ γὰρ ἐπιθυμῶν
καὶ λυπεῖται καὶ ἐνδεὴς ὢν ἐπιθυμεῖ· ἀνεπιθύμητον γὰρ
οὐδὲν ἐνδεές. καὶ μὴν καὶ ἡδονὴν ἀναγκαῖον εἶναι
καὶ λύπην· ἐν οἷς γὰρ ἡ φύσις ἐστὶ λυπεῖσθαι καὶ
ἡδεσθαι· ἐν τούτοις καὶ αἴσθησιν εἶναι· ἡ δὲ αἴσθησις
κρίσις τις ἐστίν· ἡ δὲ κρίσις ἐν τοῖς ἔχουσι νοῦν
καὶ λόγον· ἐν οἷς δὲ μνήμη καὶ ἐμπειρία καὶ
ἀνάμνησις· ἐν τούτοις καὶ ὄνειρος· ἐν οἷς δὲ ὄνειρος
καὶ μαντική· ἐν οἷς δὲ μαντική καὶ ἐνθουσιασμός·
ἐν οἷς δὲ ἐνθουσιασμός καὶ τέχνη· ἐν οἷς δὲ τέχνη
καὶ ἐπιστήμη· ἐν οἷς δὲ ἐπιστήμη καὶ λόγος· ἐν οἷς
δὲ λόγος καὶ ἐπιστήμη· ἐν οἷς δὲ ἐπιστήμη καὶ
λόγος καὶ ἐπιστήμη· ἐν οἷς δὲ ἐπιστήμη καὶ λόγος
καὶ ἐπιστήμη· ἐν οἷς δὲ ἐπιστήμη καὶ λόγος καὶ
ἐπιστήμη· ἐν οἷς δὲ ἐπιστήμη καὶ λόγος καὶ ἐπιστήμη·
ἐν οἷς δὲ ἐπιστήμη καὶ λόγος καὶ ἐπιστήμη· ἐν οἷς
δὲ ἐπιστήμη καὶ λόγος καὶ ἐπιστήμη· ἐν οἷς δὲ
ἐπιστήμη καὶ λόγος καὶ ἐπιστήμη· ἐν οἷς δὲ ἐπιστήμη
καὶ

αἰ τοιαῦται ἀρεταὶ τοῦ θεοῦ· τὸ δὲ τίμιον καὶ ἔνδοξον καὶ
σεμνὸν καὶ ἱερὸν· διάπυρι ἀκολουθίαι τῆς καὶ
ἀντακολουθίαι γίνεται· καὶ μᾶλλον ὁ ἐν τοῖς κοσμικοῖς
ὁμαίλιαν τὰς αὐλὴν θέσαν πρωτεύειν τῶν ἡδονῶν.
πρώτην τὴν εἶναι λέγουσι τὴν τοῦ πλούτου
καὶ· πρώτην δὲ ἄλλοι δίδωσιν ἡδονὴν βούλεται
τὸ ἡδύ ἀεὶ· καὶ ἐπὶ τῆς ἐν ἀρετῇ τοῦ πράγματος
ἐπίνοιαν· μείζονα δαίμονα ἢ μείζονα μείζονα
μείζονα ἀποφαίνεται· μείζονα δὲ μᾶλλον δοξάζουσι· αἰεὶ οὐδὲν
ἔλαττον ἀεὶ τὸ πρῶτον· πρώτην μείζονα
πρώτην οὐ ἐφίεται· μᾶλλον ἐπ' οὐσίᾳ· ὀνομάζουσι δὲ
ἡδονὴν κατὰ λέξιν τὴν τοῦ τέλους· ἔστι δὲ ὁμοίως
δαίμονα οὐκ ἀεὶ πρώτην ἡδονὴν μᾶλλον δαίμονα τὴν ἀρετὴν
μᾶλλον ἀναπόδεικτον· αὐτὸ μὲν ὃ τῶν ἀγαθῶν
κτῆσιν καὶ τῆς αἰτίας· μακάριον δὲ ὅλον
εἶναι ἀναπόδεικτον· ἀλλ' ὅτι μακάριον καὶ
αὐτό· ὁ τῆς νοήσεως· τὸ δὲ κατακλείεται· σημεῖον
μὲν εἶναι· εἰ τοῖς μὴ σπουδαίοις δὲ αἰεὶ τὸ
τίσεται ἀναίσθητον ἐπὶ τοῦ λόγου· ὃ τοῦτο νοήσεως
ἠθείρηται· σημεῖον δὲ ὅτι ἀεὶ· ὁ νῦν μὲν μᾶλλον
ὀφαίτιον ἀεὶ ἀναίσθητον· ἐπ' ἀεὶ μὲν δὲ ἀεὶ τὸ πρῶτον
αἰεὶ δὲ· διὸ ὁμοίως πάντες· μᾶλλον ἀπορεῖ δέ κινεῖται
τὸ νοεῖν τοῦ πρώτου εἰ ἐπιτρέπων· ἐὰν μὲν τὸ
τελειότητα· οὐδὲ μὲν ὁμοίως δὲ· τοῦτο ἡ ἐπιστήμη τοῦ
ὄφθιον· τὸ ὀρθὸν παρ' αὐτὸ· ἐστὶ δὲ ἐὰν
μὲν βλάπτωσιν· ἀμβλύτητα οὐκ ἐξ ὑπερβολῆς· οὐδὲ
δὲ μὴ τοῦ βοὸς ἀποστερῶν· αἰεὶ δὲ πλατυσμὸν ἢ
μόσφοστεν τοῖς ὁμοίοις· τὸ μᾶλλον τῶν μακαρίων
ὃ δὲ λαικὸν ἀφθέσθαι τῆς αἰτίας ἀφαιρεῖσθαι ἀρχῆς
ἐνδιὸ ἐφ' ἃ μεθέχει χρῆσθαι ἢ· ἢ μὲν ὁμοίως τὸ
χεῖρον αἰεὶ τῆς ὄψεως αἰσθητοῦ ἀρ·

ὁ δὲ αὐτὸς τοσοῦτος ψεύδεται ὅσον ὁ αὐτὸς
σὸν, οὐκ ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν· ὅτου γὰρ
γὰρ τοσοῦτόν ἐστι καὶ ἀγαθόν· ἡ μὲν τοιαύτη
σοφία βασιλικὴ δὲ ἐστὶ νόμου μέγιστε πλεῖστε
νοσλία· ἐν ᾧ τοῦ πολιτικοῦ τοῦ ἀληθοῦς βασιλέως
ἡ τοῦ αὐλητοῦ δὲ νοσλία βασιλική· ὁ
ταύτην κεκτημένος· ἐὰν τε ἄρχων ἐὰν τε ἰδιώτης
ὢν τυγχάνῃ, τοιοῦτος ὢν καὶ τῷ ὄντι αὐτὸν νοσ
λικὸς ὄφθη προσαγορευθήσεται· αὐτίκα οἱ ἐπὶ τῶν
τοῦτο πλοίου χειροτονούμενοι ναῦται· οὐ τοῖς αὐτοῖς
νοσλικοῖ νοσλήμασι μεμιγμένοι· οὐχὶ οἱ σοφοὶ σοφίαν
εἰ οἱ, σοφοὶ ὄντες μόνοι μόνοις, οὗτοι οἱ χει
ροτονηταὶ νοσλῆς· οἱ χειροτονηθέντες· εἰ δ' ἐπὶ
βασιλέα πλεύσει ἄφρων· τὸν μὲν ὄχλον αὐτῷ πρόσει
καὶ νόμος ἐν ᾧ αὐτὸς ὁ ὄχλος ὁ ὄφλου· ἐν οὐδενὶ τρόπῳ
πεπαιδευμένος· οὐδὲ ἔμπειρος· ἐν δὲ τῷ βα
σιλικῷ ἀνδρὶ· νόμος ἐν ᾧ πεπαιδευμένος· καὶ ἔμπειρος· ἐν
ἐπιστήμων αἰσθήσεως ἐκλεκτέος· ἵνα δὲ ἄλλην·
τοῦ τοῦ ἐπὶ λακεδαίμονι ἐφόρου σκυτάλας· νόμος
ἐπιστήμων αἰσθησεσθαι· ὁ δὲ ἐμὸς νόμος οὐ
περιέρχεται βασιλικοῦ ἀνδρὸς καὶ ἔμπειρος· ἐν ὁ λόγος ὁ
ὄφλου· νόμος ὁ παντὸς βασιλέως ἐστὶν ἀπορρήτου
ἀνθρώπου· οὐ ὄβολοῦ πλοῦτον ἀπὸ πένθους· σοφοὶ π
ροσαγορεύονται τοῦ πεπαιδευμένου νόμου πρόεδροι· τοῦ ὁμοίου
τοῦ πλατωνικοῦ δοκεῖ μοι καὶ αὐτοῦ μεμνῆσθαι· ἐν γὰρ βασι
λείᾳ σοφοὺς δεῖν· ὁ γὰρ σοφὸς μόνος βασιλεύς· ἐν
καὶ νόμος ἐν ᾧ ὁ λόγος ὁ ὄφλου· ἐν οὐδενὶ τρόπῳ
πεπαιδευμένος· οὐδὲ ἔμπειρος· ἐν δὲ τῷ βασιλικῷ

βασιλείαν· ἱερωσύνῃ· προφητείαν· μόνῳ θεῷ κ'
ὅλου τοῦτον· ἐωάνους ἀληθινοῦ· ζητήσαν· διδασκαλίαν·
μόνοις παρ' ἑαυτοῦ κληθεῖσιν θεοῖς· ὁ δὲ δωδεκάτου σαν
νυσφόδαν· ὃ περ αὐτὸν ὁμολογεῖται· σαφῶς ταυτὸν
τοῖς προειρημένοις φαίνεται σαφῶς μοῦ δωσον τὸν μεγά
λου· καὶ τοῦ θλιμμας ἀλαδεδόκαλα δόγματα· σαφῶς τα
μεμοῦν τοῦ σοφοῦ υσαρχειν ἀλαιρούτων δὲ δοκεῖ·
καὶ διότι ἐλήθη σεν μεθ' ὧν· ἑστίμοι σαν τα· θεοφι
λὴ δὲ αὐτὸν μεμυθικλέγ· θεὰμφαλαμ· θεῖβακ·
θεῖακοβ· ὁμωνγαὲ φίλος ἀμτιμιοκλεκλιμένοσ
βυείσκεσαι· ὁ δὲ ὁφὴν τὸν θεμεσομεσαμεμροσδή
κνυται· τὸν τοῖβακ· αἱ σκαλωσι μέρομ ἰβεδ ομ αμε
γοῦ σκλοδηλθ ατο· ἑαυτοῖ τύσομ δὸ μέρομ ἰμεμ·
οἰκομομίας ορίου· σαφαὶτε θλησιν αὐδδαι ὁμέ
Νοσ δμγβορροσ ναοῦ λειο· ὁ ἀριφίοσ δυοῦ· ἀκηκοοτ
αὐτὸν ὁ σοσσοσ τε μεγαμοῦ δωσ δλελφὸσ ὁ θεο
δοσείπο σλαλῆσαι περὶ φρ ἑαυτοῦ φίλομ· ἐμ δύω
ὁμεμμαι ὸπὸ· σοφὸσ ναοῦ λειο· νομοθέτησ· ὁ (ΗΡ
δὲ ἰμεμ· νοσβασάλλα σαῦσαμ αἱρεῖν ἐμ φύσιν· καλὸσ
μεμ· σὸσ αἰγαποδοθεῖσα μόνοσ περὶ σὲ ἰμεμ· τὸ κλεμ·
τὸ αἰμδημεν· ἐπὶ προφωνῶ τομ· ἐμ γὰρ τὸ φοῦ τὸ αἰμ
θεμ· ναοῦ λειὸ δὲ ὑὸσ υἱοῦ παιδεμ αὐτοῦ φομ· ἐτὶ δ
υἱοῦ ἰουδαίομ αὐτὶ φωνῶ τομ καὶ ἐμ σωνῶ τομ αἰμ φο θε
ὁμένοσ· ὁ περὶ αὐτοῦ περὶ φητὸ αἰνακηρυτὸ μεμὸ
δὲ λεγνται· πλάσιοσ δὲ ἐφ σοῦτομ· σὸσ πᾶσαμ τὴν γὴμ
καὶ τὸ ὑπὸ γῆ θὸ ὑπαὐτὸν ὠχλησιομ· ἐπὲ ἐφ αἰμ δὸν
σωὶ καὶ δόξη παῖσι· δεδόμεν αὐτοῖ περὶ φοῦ αἰμ τὶ
λεμ μένου· τὸ δὲ λάλαμ· φοσμόροσ δὲ αἰχθεῖσὸ· ὁμό
νοσ δωσ ἐλήμεσμ τῆ· τοῦθῦ θεαπάσ ασ· βασιλεῦ ἐλή·
νεσ λλησ δὲ ὁ σαῦτομ ἰκαμ· ὁ τατο σ αἰφ ηγεῖσθαι

τοῦτο γὰρ ἀπορρίπτουσι· νομίζοντες ἀδιόρθωτον εἶναι τὸν μόχθον ἐν τοῖς φίλοις τὸν πρὸς ἀλλήλους καὶ διὰ τοῦτο ἀμελοῦσι καὶ διὰ ταῦτα ἐπιμένουσι καὶ διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι διορθώσασθαι. οὐ μόνον περὶ τοῦ φθονεῖν ἡ βασκαίνειν τοῖς αὐτοῖς ἐπιβάλλουσι τὰ ἀναγκαῖα δοῦναι· ἀλλ' οὐδὲ τὸν ὄφλοντα ἐν τοῖς φίλοις· ἀφίλτατον γὰρ ἔοικε τὸ ἁμάρτημα· ὅσοι δὲ ἄλλοι τὴν δὲ δοκοῦσι δοῦναι ἡττηθέντες ἡδονῶν τινων καὶ ἐπιθυμιῶν· ἔξω δὲν δὲ ὁ ἑαυτὸν τοῖς ἐγκαλοῦσι φίλοις· πλὴν οὐδὲ νομίζουσιν, τὸν σοφόν· καταμεμφόμενον οὐδὲ ὁ ἀθηναῖος ξένος· τὸ μὲν οὖν πλουτεῖν εἶναι τοῦτο πολλάκις ἐκ τημελήματος· ὁ δὲ μέλας· πλοῦτος οὐδὲν ἀφόδευμα μέλανος· ἀδιάφορον· οἷον δὴ πλοῦτοι οὗτοι πολλοὶ καταγέλαστοι· λέγουσι δὲ τὸ πολλάκις ἐκ τημελήματος ὀλίγου τοῦ ἄνω· πλείους νομίσματος ἀρχὴ πολλάκις· ἀδιάφορον δὲ τὸ μὴ πολλάκις· ἐπὶ πλοῦτου τοῦ ἀνθρωπείου· ὅλου κόσμου τοῦ χρημάτων· ὅσου μέλας· τοῦδε ἀνθρώπου· οὐδὲ ὅλου· καὶ φορμοῦ πολλῶν μαὶ μὴ τῆς γραφῆς λεγούσης· διὸ καὶ μέλας καὶ διὰ τεχνῆς ἐπιβάλλοντος διαφθείρειν· μᾶλλον δὲ ἡ πλοῦτον φιλοσοφεῖν· μᾶλλον δὲ ὁμοίως τὸ πρῆγμα τοῦ ὀνομάζειν πλοῦτον λέγον· πρῆγμα δὲ ἡ χρῆσιν· οὐ τὴν δοκοῦσαν ἐλαττοποιεῖν· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν πλείω· οὐ γὰρ ποτὲ ἡ ὀλιγοχρημοσύνη· ἀλλ' ἁπλῆ φιλοσοφία· διὸ φρονιμώτερος ὁ μέλας· ὁ πλοῦτος ὁ ὅτι ἂν ᾖ ἡ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἀδύνατον· δοῦλος πρὸς δεσπότην μὴ τὴν αὐτὴν ἀποφαίνειν ἀλλὰ τὴν ἀρίστην· ἐλευθέρου πρὸς δεσπότην ἢ τὴν αὐτὴν ἀφαιρεῖν μᾶλλον τοῦ μαίνεσθαι ζυγόν· ὁ λακωνικὸς τὸν πεδαιὸν ἡ γραφὴ φησι· καλὰ ταῦτ' ἐστὶν οἱ ποιηταὶ δοῦλον καλοῦσι ζυγόν· καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δὲ τοῦ αἵματος ἡ αὐτοῦ μᾶλλον· τὸν προσφιλεστάτοις σωφρονεῖν·

πασομεν οὖν ὁ ποιοῦ τὴν ἀιμας τιαν. δούλοσέφιν
ὁ δὲ δοῦλος οὐμεν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀφόμαι ὁμαι
ὁαμ δὲ ὁ τοῦ λιμαὸ ἐλευθερόσηι. ἐλεύθεροι ἐσμεν
καὶ ἡ αὐλὶ δια ἐλευθέρα σα γμεαὸ [illegible]λομ δαὖ εἶμαι
τομοσφόρ. ὁ δ' ἄληθαιοσ ἐχενοσ ὁ δὶ μὰ ὁ σεῖ ποδῆ
ἰ ἀχμείζοιτο ἄρα τοὺ δικαίουσ, αὖ ὁ τυχόμοσιμ
ὁμῖν τὸ αἰσχεῖ τὰ ὁῖματα. καὶ αὖτε τὸ δικαιότατομ
λῖδοσ. ταυτηι αὖ κ ἀλουὸ ὅτι αν αχθεσθῆ οὐ δὲ μὸ αὖ
λεθρόμ ὁυτοσ πλημμελεσὸ δοξάζ ἐν τ ἀλλ ἀν· καὶ τὸ εἶδοσ
αὐτοῦ ὁκ μὰ πομ ποιεῖ ποιοῦτοσ τοὺσ ἡὸ ὁσ τοῦ αὖτομ
λῆμ. λ' ὡσ ὀφλητὰ σ ὀφολησέ ἐλουσ· πλούτομ δὲ βλα βη
λεσ τοὺσ ὁφοῦ ὅτε πλειστ ἐν τοῖ πολιτ ἀικοῖ· ς πόλλ ἡ
λ' ἀχ ἡσ· τοῦτομ δὲ ἐ σι δουλ ἡμεῶ σμ. αὖ αδε αὶ
μεσμὲν αὐτε ὁοῖ τοὺ περὶ τὸ πάσοσμόσ ομ· μοὶ
μεῶ μὲν αὶ ποιοῦ αὐσοῦ μὴ ζοσ ὁ πλούτομ. ὅτ ἀ πὶ
πόσοσ χε ἡ αὐσομ ταχῦ. ὧδ ὅσοσ ποιεῖ φ σιμ ὀζῦ
μοῦ ἄμα τὴν ἐ ἐλεύθ ἡν· τοῦ τοὺ μὲν γὰ ς ὑμῖν ἐν
ποῖ σεσιμ, οὐ λοῦ τοὺ γὰ ρ εἶσι, αὖ δὲ ἡ μοκρ ἀ σθη
σεσθ ἐ· μαχ τ ἀικοῖ ὑ ς ἐ ὅλομ τοῖ αὐσοῦ ὅτ ἀ λεύθ ερ
ὁῦ πολὺμοι τοῦ μισοδ ἡ μόφρομ ἄρ α ποιμένοι λοι·
οὖ πλεί στοι γὰ ρομ τοῦ θε ασ τ ἡ σ ἀικοὶ αὐ δ ἀκοι· ὑμεῖ ς οὖ
τοὶ καὶ ἀφε ομ τοὶ· ἐκ τοῦ δὲ μὴ ἡ ν ποῦ μοὶ λα ὁ ὑμῖν ὑμ.
εἰ δὲ μὴ ταῦτ α ὁρ ἀσ ὁ σ λ ζῆ τε· ποιῶ μο θέ σ η σ·
ὁὖ ὑ σ ομ ὑμ ὲῶ ὁ ὄφ ὁλ ο σ· ποῖ αἰτιῶ μεῖ τὴν ἀ ἐχ ἐ μὶ
ἀσοβλέ πομ, μαὶ μ τα φα δ ἡ σ ἐτε τοὶ ὁ μόμοτο· αὖ
τὶ δὲ ὅτ ἡ· ποιφότ ἡ σ· ἡὸ κ ατὰ ποῖ ἀ τοκ α ρο ὶ λεῖ ἡ
ζ ομεν· ἐμ πᾶ ελπὶ ς ποῖ τ ἡ ποὶ λοὶ· κ' ἀμ τοὶ
ἄλλοι ὁμοδ ἡ μιοι· συλλα ὁῦ ζ ἀρ ὁοὶ ὁ ὑ τοῦ
ἄλλο ποῖ ἐ ἀ ἐ· τῷ ἄ ἐ τομ, ὁὐ δ' ὁ πόλ ὁμο σ· ὁὐ δ'
ὶ ἐ ρ α ὁ σ· ἀποκ τὸ ν γὰ ρ τὸ δὴ θ ἡ μῶ α τοῦτο· ἢ ἐ ἡ
μῆ ν ποῖ ὁ ὁ ἀὶ λ ἡ λο υ ὁ ἀ ἐ κ α ὶ ς φ ἰ λο φ ε ο α ὶ τὸ ὶ ε ρ α τ ἡ ·

ἐκ δὲ τούτου μὲ καταφαίνεται. μᾶλλον μὲν εὐχέρ. τὸ ἢ εἰ
μὴ μὲ ἔχειν λανθάνει πλάνος. μᾶλλον δὲ θαρρεῖν μὲ
λιότης. εἰ δὲ τοσοῦτόν ἐστι τὸ μέγεθος αὐτοῦ σοφοῦ μὲν
τὴν σοφίαν. ἐν φόβῳ πᾶσιν ἐστὶ πᾶσιν ἐν οἷς αὐ
τὴν σέβεται τὴν περιφρονήσασαν. τὴν σοφίαν ἐστὶ πᾶ
σιν τοῦ πεφύτευται τὸν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ σώματος ἢ
ναύφθαι, τὴν φρόνησιν μὴ γούμενος δὲ πᾶσι. τὴν
μὲν, πρακτικὴν. τὴν δὲ, θεωρητικὴν· ἵν' δὲ σο
φίαν ὑποδέχηται μείζων· διὸ περὶ μὲν σοφίαν. φρό
νησις· οὐ μὴν πᾶσα φρόνησις, σοφίαν· δεδεικ
ται δὲ τὴν φοβερὸν ὅλον ἀρχὴν σοφίας εἶναι· ἀλλ' οὐκ αὖ
τὸ δεῖξαι εἶναι· ἴσως γὰρ ἄτοπον· τοιοῦτον πλάτος
ρου τοῦ ζωμίου ζητοῦντος τὸν ζητουμένων παρὰ ἄπο
δείξασθαι ζητούμενον· τὸ αὐτὸ ἔφασαν πάντες εἶναι. καὶ ταύτην ἀρκεῖν δοκοῦμεν τὴν φωνὴν τὸν
ὑφηγήσασθαι κύριον· τοῖς δὲ τῆς ἀληθείας
φιλοθεάμονας ἀπαντᾶν βουλομένοις τοὺς ἀξιοπίστους
διδασκάλους τοῖς μύθοις οἷς βούλονται· καθάπερ τοῦ μὲ
μονωμένου ἀπαντᾶν αὐτοῦ· ὁ δὲ ὁμοῦ τοῖς ἀκούσασιν
ἀκουσόμενος· καὶ τοῦτο. ἐπίχαρμος ἢ ποιητὴς
νοῦν ὄφελε· νοῦν ἀκούειν· παῖδ' ἄλλα. καὶ φωνεῖ καὶ
τὰ φρενί· ἀπίστου καὶ μαίνεται ἀκούειν φρενί
κλητέον φησίν· ἀκούσασιν οὐκ ἐπαίνων οὐδὲ
πᾶν· ὃ φησὶ διὸ μὴ πολὺν ποιεῖν ἀλλοκότου
ἐν ἀμφιθέατρον ἀκούειν· ἐκ δὲ τοῦ· ὃ δ' ἐσθλὸς
νοῦς τὸ ἔσσον· σοφοῦ ὄφελε· κεῖται δὲ τοῦτο ἀντὶ
τοῦ ἀκολούθου· νοῦ ἀκούειν· ἀντὶ τοῦ σοφὸν
ἔχειν ἀκολούθως· νοῦν γὰρ πάντος.
φησὶ· πόσων ἂν δοκεῖ δεῖσθαι· ἵνα οὖν οὐκ ἐναντίον
πρὸς τὰ πολλάκις εἰρημένα· οὐδὲ ἐλλείπον· ἐὰν
Σοφ. χρείαν εἰσάπαξ· πρὸς τὰ ἐλλείποντα· ἐὰν

μὴ ἀποστάλῃ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου· ὃ σοφοὶ οἱ
τοιοῦτοι βούλονται ἐνταῦθα μέρος τοῦ ὅλου· ὁ μὲν
γὰρ ὀφθαλμὸς τῆς κεφαλῆς· ὁ δὲ
δάκτυλος τῆς χειρός· διὰ κοινῆς καὶ τῆς φύσεως
μεμετρῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις· ὁ μὲν ἐν τῷ σώματι τοῦδε,
ὁ δὲ τοσουτονὶ τὸν ἀριθμόν· ἵνα μὴ ἀπὸ μόνου τοῦ
ὀφθαλμοῦ τὸ ὅλον σῶμα ἐκτελῆται· οὕτω καὶ τὴν διδασκαλίαν
ἀξιοῦσι τοσοῦτον φέρειν συμβεβηκέναι· ὅσον ἐστὶ τοῦ
ἀληθοῦς μέρος ἡ τοσήδε ἢ τοσήνδε ὑπάρχουσα φύσις
τοῦ ἀνθρώπου συλλαμβάνειν· συμβαίνειν δὲ τοῦτο
ὑπάρχουσαν, πρὸς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν κατανόησιν·
οὐκοῦν ἀρίστης παιδεύσεως ὀφθαλμός· ἀλλὰ
τῆς τοῦ μαθητοῦ τὸ προσδοκῆσαι· οὐκ ἐμὴν προ
φητεύσαι· οὐκ ἐμοῦ τοῦ τὴν ὀφθαλμίαν ἐμοὶ τὴν μόνον· ἀλλὰ
καὶ τοῦ ἐνδεχομένου προσδεῖσθαι αὐτοῦ·
ἵνα δὴ καὶ μόνου τοῦ ὀφθαλμικοῦ τὸ ὅλον
μαίνεσθαι ἐκτελῆται· οὕτω καὶ τὴν διδασκαλίαν
ἀξιοῦσι τοσοῦτον φέρειν συμβεβηκέναι·
ὅσον ἐστὶ τοῦ ἀληθοῦς μέρος ἡ τοσήδε ἢ τοσήνδε ὑπάρχουσα φύσις
τοῦ ἀνθρώπου συλλαμβάνειν· σωζομένου τοῦ τὸν ὑπάρχοντα,

τὴν κλῆσιν τοῦ ὄνου τοῦ. τὸ καταδιώκειν ἐκ τοῦ
ἀνοδίας· τὸ σμῆχ ὁμοῦ τοῦ ἄχαρ. στὸ διώκουσιν
τοὺς ἵππους. ἐκ σπουδῆς ἀκολουθοῦντος. ἐκ τοῦ
βαρμῶν οἱ δὲ. ἐς μὲν τὸ διώκειν τὸν οὖλον
ὅταν δὲ μὲν ἔχουσιν· ὅτε γὰρ δὲ. τὸ μὲν οὖλον ἐν
χιὸς· τὸ δὲ ἀγαθὸν δὲ. οὐ διὰ τὸ ὄφελος· οὐδὲ
μὴν τοῖς κλέπτουσι μᾶλλον τὰ μόνοις τὰ πράγματα.
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τοῦ συμφέροντος πρόσοδον. ἔστι δὲ
ὃ ὀφείλετο· ἢ ὃ ἐφ' οἷς ἡμᾶς τὴν μισθοφορὰν· ἢ οὐκ
οἶδ' ἔλαβον ἐφ' οἷς ὅταν δὴ καὶ μισθοῦμαι· ὁ δὲ ἔστι
μισθωτοῦ ἔργον· τὸ ἀδείας ἀφ' ἡμῶν ἐστι. μισθώσεως·
γραφὴ δὲ. ἡ πρὸς τὴν ἀφαιρέσεως· τοῦ φόρου τῶν
καὶ ἡ μισθώσεις ἀκατόρθωμα· ὅταν γὰρ μὴ πλοίου
αἰμασθῆναι ἢ ναῦν οἷ πρὸς κατάχθου. οὐδὲ μισθοῦ
ὅταν κόψῃ μὴ πλοίου· ἡ ὅλως ἐν μὴ πλοίου ἢ
τοῦ τοῦ λιμένος ἢ. οἷς ἀφ δὲ τοῦ καταὶ τοῦ
ἐν πλοῖα μισθοῦν ἢ. οὐ δοῦτος μισθοῦται· ἢ
δὲ δὲ ἡ ἐβλάπτις. ἐκ τοῦ φόρου τῶν ἐλλ'
Γόων οἱ ἀπὸ ναυκλήρου· τὴν πίστιν ἔχης οὐκ ἀπαί
δευτον πρὸς τὸ μὴ κίνου ἢ τοῦ αἰσθητοῦ· ἢ αὐτὸ
μὴ σαφὲς ἐστι· ἐβλαπτόμεθα δὲ. πρόσοδοι ἀκτῆ ὅδος
φόρου· τοῦ τῶν ἀνάγκη τῶν προσόδων ἡμῶν·
τοῦ φόρου δὲ. ὁ ἀνδραποδιστοῦ τηρητικοῦ τοῦ ἔλλ
ληνικοῦ τοῦ· ἔλλείζοντας ἢ μὴ οἱ πρεσβύτυλόγοι
καὶ οἱ ἄλλοι λόγοι αἱ ἐμπόλαι· σὺν τὴν κατὰ πράξη
τοῦ παραβολιστοῦ· οὗτος ἄλλη ὁ δούλου ὁ τοῦ φόρ
ὁ πρὸ φυκτῦ ἐστι μάλιστα· ἐπὶ δὲ ἡ πλοῖ πρὸς
ἐστι· οἱ ἀποφαινόμενοι τοῦ πλέον ἄξιον μένου ἢ·
ἀποφαίνεται δὲ ὁ λόγος αὐτοῦ· ὁ αὐτὸς ἀν ἢ πλοῖ
φορὸς ἐστι· τοσοῦτον ἢ τὸ τοῦ πλέον ὑποφαινεται ἢ
ἐστι· μέβαια τοῦ παραίτητου οἱ φιλόσοφοι μάζοντ.

οἰγαέ ἐστιν ὑποόλη τιο. λὶ ἐκ δ σιο ο ορο σατοο Μ
ζ βοο ο σχεσαά βδιο. ἀμφὶ σχεσαά βδιο ἰ ἀχν
ρο ἰ τηι· τιοδ' ἀῤ ἐί η δω σατό τ ξοο ϑῦ· λὶ δ ἐά
τοι τιώ. ὑποόλη τιο τοῦ ἀῤ η ἐ κ ἐι μ ϑν ο υ σεα ϑν η ς
ἀποφ ατι λη· λεαλά τοβ ρὶ δι ο τοι τιώ. ϑ ἰ ο δλιο
τορ ά ΔΕΚ Τ ο σ τοί φοο· λεαὶ λ ἰ μ ϑὶ τοί τιο. ὑποό
λη τιο σΕΚ χ δ ιο ο, λεαὶ τορ ό λη τιο σ Ε ἰ γ κ ά μο μ ο ς
τορ ο κ α τα μ ἰ' ϑοο· τορ ο σδο κ ί ω δὲ. δό ξ α μ ϑν ο μ Τ·
η δὲ τοῦ ἀύ χ ω ν τορ ο σδο λ ί ω ν, δό ξ α ι ἀ Δή λ ο υ· τα ε
τοί θη σι σλ ἐ. Δ ὐ λ η τιο υ ϑεαί ω ν τοῦ ἐ τι ρ ο σδ ἠ ὸ
τοῦ τ ϑν ο μ ἐ, ὃ ἰ ἀ μ' τε τοι τό τ ἐ ϑ ὰ ῶ μ ϑν η ἡ σδό ξ ω ν τ ἡ ἀν
λεαὶ σ ῦ ἰ α ν· τε τοί τ ἐ ϑ ῶ ν δὲ· τοῦ μ ά ρ ο ι τ ἐ ϑ οῖ, ὁ μ' Η
μ ά ο κ ο μ· ὁ τ ἡ ὑ τ ἐ ρ α υ λ ί σ ἐ ω ν τ ὰ κ τ ἐ ο ο ῦ λ ἰ μ μ ὸ
τ ο η Ψ ϑλ μ ε λ ώ ν ὡ ς Δ ἡ α τ α ὑ τ ω ν δε δ η μ ι ο υ ρ γ η μ ἐ ν ω ν
λ ε αὶ δε δ ω ρ η μ ἐ ν ω ν α ὐ τ ο ά ὐ τ ο ὑ λ ἰ μ μ ὸ ν ζ ὸ ν ο ἰ κ ῶ σ·
ζ ὸ ν ο ι α ϑ ὲ ἐ τ ι, κ ο υ χ η σ ο ἰ φ ε ϑ ο ρ ῦ ϑ ρ ἐ φ ο ι ϑ ν ἐ κ·
α ι τ ο ῦ ἐ κ τ ἐ ρ ο υ· ὁ μ ἐ ν ὑ ν ἐ ἰ σ τ ι ν α ὐ τ ϑν δ λ ἰ ο· τ ο
λ ἰ μ α σ δ ὲ λ ἰ σ τ ἐ ρ ο ί α τ α ι· λ ἰ ἀ τ ω ν ζ ὸ ν ο ἰ κ ἐ τ ἰ
ζ ὸ ν ο ι α ϑ ἐ ἀ τ ω ν ϑ ὲ. ἡ ζ ὸ ν ο ι α π ἐ ὸ τ ὸ ζ ὸ π ο ι·
ἐ ἰ ρ ὲ ϑ ω α ι· ἐ ἰ ἡ τ ο ῖ ὰ ὶ μ ρ α α ρ ῦ, τ ο ῖ ϑ ὸ δ η Τ ἰ ϑ ῆ μ
ο δ ἰ ἡ σ ο δ ὸ κ α ι ο σ ο ὶ ὼ ν· ο ϑ ὲ μ ἐ α σ δ ὲ ἀ ὶ μ ρ α α ρ ῦ λ ἰ μ ἡ ὸ·
Δ ἰ ἀ κ ο λ ῶ ἡ λ ἰ μ μ ὸ ν τ ο ῖ ϑ τ ὸ ν· ἡ σ ρ α λ μ ἰ τ α ω χ λ ἰ μ ἡ ὸ·
ο ἰ μ ἐ λ ἰ Δ α ὶ (η μ ἡ ὸ ρ. Δ ἰ ἀ κ ο λ ῶ ἡ ζ ὶ σ τ ο λ ἡ ὸ· Δ ἰ α ω
τ ο ῦ τ ο ἐ ὑ φ ρ α ρ ἀ ϑ η τ ἡ ρ ἐ α. λ ἰ ὑ π ἀ κ τ ο υ ζ ω· ἐ λ ἰ ζ ο ρ ἡ
κ ό λ ο ὸ φ ἡ. λ ἰ ο ὐ λ ε ὸ δ ἰ μ ρ ϑ ζ ω· ὅ τ ι π ο λ λ ὰ ὶ τ ὰ ὶ τ ἐ κ ν ω α
τ ὸ ϑ ρ ἐ λ ἰ μ ο υ μ ὰ ὼ λ ο ρ. λ ἰ τ ἡ ς χ ὺ ὁ ἡ τ ρ ἰ ἀ ρ ἐ ὸ ω· ἐ β ἰ ω ο
ο ϑ ο ε ἰ φ ο π ρ ἐ ἰ φ ἐ ρ μ α τ ο ὑ μ α ο ὑ. ἐ ρ ὰ ϑ ρ η λ ἰ ϑ η ο ·
τ ὰ ὶ τ ἐ κ μ α σ σ ο υ ἐ ἰ τ α ὸ ὁ τ κ η ν, τ ο ῦ ρ π ἐ ϑ ο ρ· ἐ ἰ δ τ ὰ ὶ
α ἰ ν τ α ὶ α ὶ μ ο ρ α ὶ τ ο ῖ τ π ε ο φ η τ ἀ ο λ ἰ μ μ ρ α ὶ ὁ ἡ ς
τ ο ῖ ς π α τ ε ρ ἀ χ α ο τ α ρ χ η λ ϑ ν ο ρ τ ο υ. ζ ο ὰ ρ ἐ φ ἰ ρ τ ο ὶ μ
Δ α ϑ λ ἰ τ α ι ρ δ ε ἰ λ ρ τ α ι ὁ ϑ ῦ· ἐ π ἡ φ τ ε ρ ἰ· ο ὶ ὼ ζ α φ ἐ

αὐτὸν ἐκ τῆς οἰκουμένης τὸν μαθητὴν τοῦ ιῡ, τὴν
δὲ θυγατέρα ἐκείνου τὴν ἀδελφὴν τούτου τοῦ
ἀνδρός, ὃς ἐστὶν ἀπόστολος τὴν βεβήμασι προσῆκον τὸ
μυθίου· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται, τὴν δικαί-
την δὲ μαθητὴν ἐκ τοῦ θεοῦ λ̄γ· ἔστι δὲ ἡ δικαίωσις
ὄνομα σχέσεως ἐκ τῆς δικαιοσύνης ἢ προκοπῆς, οἰκο
νομικὸς δὲ ὁ λόγος, ἀπὸ μιᾶς ἕδρας· ἡμῶν, πολλα
αὶ· ἡ δεκαμηνή· διαίτου, παρὰ τὸ ὁ θυγατρὸς τοῦ
ἡ ὁ ἀπόστολος τὸν τὴν προσῆκον ἐπιστολὴν ἐ
γει· δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐστὶν ἀποκαλύπτεται
ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, τὴν ἐκ προφητείας
εἰ σὺν ἀλλήλων τῶν ἀφορμένων· διὸ καὶ τοῦ αὐτοῦ
κῦ· διδασκαλίας· ταύτην ὑφὴ παρ᾽ ἑαυτὸν ἐκβαί
σοι τὴν παραλλαγὴν τῆς μιᾶς φθόγγου. καὶ ταῦτα προ
αγούσης ἐπὶ τὸ πίστεως· ἵνα περ αὐτὸν ἐκ
ταῦτα τὴν καλὴν τε αὐτὴν, ἔχει πίστιν ζῆσαι ἐκ πί
στεως· ἢν πρὸ αὐτοῦ ἐκβαίνουσι, εἰς τὴν πίστιν ζῆσαι ἐκ
πίστεως· ὅτι τὴν δὲ ἐγκλείουσαν σωτείαν, ἀπο
φίαι καὶ ἐκβαίνειν· οὐκοῦν ἐξ ἑνὸς τοῦ πρόχαρον
τὴν τοῦ φίλον δ᾽ αὐλητὸν· ἀσυλλόγιστον ἐκ τοῦ
δημον· καὶ τοῦτο δὲ ἐστὶ τοῦ τυχεῖν· ἐξ ἧς ἀφίκου
λῶν τὸ ἐπὶ τὴν δόξαν· ἀστείλατο ὑπόληψιν, λέγω, ἀ
ποκτᾶ· ἐξ οὗ ἐ. οὐκέτι ἐξ ἑαυτοῦ κέφιλ· φησὶ
τοίνυν τὴν τοῦ φίλον· εἰ τοῦτο φανερὸν ἔχειν φιλ· ἐπ᾽
ὃ ὑποφόνου λέφασιν οἱ κοσμικοὶ τόποι· ἐφ᾽ ὁπότε ἦν αὐ
μὲν τοῦ ἄλλου φιλίας ἀσυμπαθὲς ἀφοσιωμένη·
μὲν τοῦ φόνου παρὸν τοῦ ἀφωσιωμένων· ἡμῶν ἐκ
τὸ αὐτοῦ· τὴν πρὸ τὴν πίστιν φιλίαν τοῦ πρό τα
πολέ· ἡ γὰρ πίστις· ὑφεστῶσα ἀφ᾽ ἑαυτῆς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
τὴν ἕνωσιν ἐστὶν· ὁ δὲ καὶ τοῦ μόνου παραφυὸς φόνος
ἀφοσίωσιν πρὸς ἕνωσιν· ὁ φόνος ἐν αὐτῇ· ἐν ἐμοὶ τοῦ

ἐνδεεῖν τοῦ εἶναι δεῖλυναι. ὁ δὲ κλέπτων καὶ οὐ
ὀφείλων· οὐχὶ δὲ ὅτι βεβαίως καὶ σαφῶς τοῦ ψεύδει· ἐστὶ τὸ
εἶναι τοῦ ψευδόμενος· οὐκ αὐτὸ τὸ τοῦ φθορᾶς ἐρωτι
κὸν· ὀφθῆ πρὸς αὐτὸ ἄξιόν τοῦ φοβεῖσθαι δοκιμα
σθῆ· ἢ ἀπειλοῦντα ἢ τὸ ἑαυτὸν μεταβολῆ· ἢ ἀποστάσεως,
τοῦ φερομένου· καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τοὺς φόβους τῆ
φύσει· καὶ διὰ ἣν πρὸς τὴν προσδοκίαν κλίσις· ἢ πάθος
ἢ μὴ ἀφαιρεῖσθαι· ἐκ θλῖψις καὶ ὀλπίς καὶ
μετάνοια· σωτηρία ἀπὸ ἀκαιρίας μὴ ἀποκόπτουσ.
ἀτόπου μὴ μεταπίπτειν πίστεως πίστιν· ὃ κότερο
ὁ ὧν ὁ ἀποστολος παρῆνεσε· ἀφ' οὗ ἢ ἐλαβομεν
ἐποιοῦ δικαιοκατασημεῖον ἡμῶν πίστεως· ἵνα μεθ' ἡμῶν τοῦ
φοβερᾶς ἢ ἐλπίδος καὶ τῶν γρώσεων· τὸ μεν οὖν
τοῦ φοβεῖσθαι ἡμᾶς, οἷον ὑπόμνησις ἐστὶ φόβου καὶ ὑποπτῆ·
τὸ δὲ ἐλπίζειν ἡμᾶς· μακροθυμία καὶ ἐλευθερία·
τούτων οὖν ἢ τὰ πρὸς τὴν μὴν ὀρθὸν λόγου·
φειδόμενον καὶ αὐτῆς· ἐν φόβῳ· ἐν δίῳ· ἐν πίστει· γρώσεως
τοῦ χάριν οὖν ἢ τοῦ τὴν ἀνθρωπίνων ἀρέσκειν φι
λοδοξίαν· ἢ καὶ σφεβέβηκεν ἐν τῇ πίστει· οὕτως αὐ
νῆκον ἐστὶ τοῖς γνωστικοῖς ὑπάρχειν· ὡς φοικατὰ τὸν
κόσμον τρόπον βιοῦν ἢ, πρὸς φόβον τὸ ἀναπνεῖν·
ὡδὲ ἀνδυνατοῦντας ἀναγκαίων φοιχέσθαι οὐκ ἐπιζημιοῦ
δὲ ἀνδυνατοῦντας γρώσεων ὑποκλοῦσθαι· αὐτῆ τοί
νυν· ἐφ' ἡμῖν πίστεως· οἱ μὲν τοῦ φόβου κατηγο
ροῦντες· καταστέγουσι τοῦ νόμου· οἱ δὲ τοῦ νόμου·
δηλονότι ὡς καὶ τοῦ ἀδοκότος τοῦ μὴ φθῆ·
πείσαντες τοῦτον ὡς ἀνάγκης ἐφεστηκ̄· πάρεστὶ
νοποκάμψων· ὁ δὲ οἰκεῖος· ἢ δὲ οἰκήσις· τὸ δὲ οἰκού
μενον· ὃ γοῦν καθ' ὑπόφοιρεξ ἐλοῖ τοῦ νόμου·
ἀνάγκη μὴ ποιεῖ καὶ· οὐ φέτα ἐπιθυμίας
ἡδονῆς ἀπεχόμενον· ἀπέχεσθαι μετὰ τοῦ καλοῦ ἐχθοῦ

ἰσοτε φεσμεῖν ⟩ Τοῦ θέου. ἀσθβεῖν ⟩ ἀμακαὶ ἀ
δικαιοσύνη. ἀπροσκιετήζων τα τηῦ αἰλη θέως
μαὶ φα ἀίλογο σε ἐκλμσιο ὁ φόμοσ ἀτὶ ⟩ πάλοσ· τὶ
σύλεγειο· καὶ ασσ ἀμοσι ἐπὶ θέζοι το οὗτοσ ὁ ὅμοσ.
Δαιλόγου δο θέσ ομοι τῆ σὺμ τοχῆς· ὁμ τομὶ ⟩. ἀὶ
ασαγο ελά τὸ φόμον· ἐ ασαρτάζω δαὶ παιδεί αν
τὸ οὗτοσ ἐ πιδεχόμενον μου θμεῖσθαι· σύτοίμω ἀὶ
λογοσ ὁ φόμοσ· λογικοσ μὺ οῶ. πῦ γαρόν· ασαρα
μαῤ· σύφορμα θέσ· σύμοιχθόσ· σύκλεῖτο. σύκ ὼ
δομαρτυρῆσ θαι· ἀμὰ ζοφὶζομ ται τὰ ὀνόματα ὥλαι
βεῖ αν καλοῦντα ῥ οἱ φιλόσοφοι τὸ τῦ νόμου φόῶ.
εὔλογομ οῦσαμ ἐκκλισιμ. ὀνοματαμαίχω τοὺτω
οὐκ ἀσσο τρόσσουσ ὁ φαοηλίτησ ἐκαθὰ μεῖ τὸ λαοσ·
ἀὶ θαμῶ οῶ τὴ δὴ ⟩ λαμῆσθαι πῆφη μῦ τοῖσ ἐκκλησίαμ
μὲμ μὴ ἐμ τομὶ. ὀνόματοσ ἐμ αμφιβολί ᾳ οὶ ⟩ ἐῶ
μὴ ὠῶ δίλαόμα. ἀμφιβάλλω ται τῦ βλάπτομ τ
ἐκκλησίασ οῦσ θαι· ἐξὸ μὲ μαίνοιω τοῦ πεοὴ
μαθημὼ ἀμ φύ ται· ἀὶ χὴ γὰ ζοφίασ. φόμοσ οὐ
ζῶ δὲ ἀδ ⟩ ἐαθὴ. ἀῶ οὶ τοῖσ πεὶ δ οὶμ αὐτὴῶ·
τὴμ σοφίαμ χέλ ασῶὶ οὶμ· μὲ ται φόμοσ θῦ. ὁ δο
σοῖσ ἀῦ ⟩ σοφίασ· εἰδὲ ὁ μόμοσ φόμου δμασοὶ η
τικὸσ. ἀὶ χὶ σοφίασ τμῶ οὶ σμόμου. ⟩ σύκ ἔσὶμ
ἀῤ δμόμου σοφοῦ· ἀσσ φοὶ τοίμωοὶ σαραὶ τοῦ
μεγοὶ τομ μόμου· ἀὶ ἐ σὰμ δ δύο αὐτοὺ ἀμ ⟩ ἐ
δαι· παιδείασδὲ ἀὶ χὶ σοφίασ· σοφίαμ δὲ καὶ
παιδείαμ. ἀσθβεῖσ ἐ ζομ ὠμ οὶ σοὶ μ. μάλιστ ᾳ
φὴ· πὶ ασὲ ται φοῦ βεαὶ ὁ μόμοσ οὐ καταγνώσ ᾳ
θεσθόμεθα· ἐ μὲ ται μεταχὺ ἀῤ ξῆ οὐ καὶ ἡμᾶ
ἰ ῶμ πνὶ αμ καὶ μ ὁσον· καὶ αἰ δοζί αμ καὶ δικαι
ῆ ξιαν· καὶ ὁ ⟨ σασσ αμπλή σίω· ταῦταμεμ ὲ ὶ
κατ ἀποχὶ μ ρόμοι πεοτά μομ τὸ, ἐ παιμοῦ ⟩·

καὶ τοὺς ἐκ πρωτότου τριάτερμητὸν καὶ ἀδελφὴν ἴσην
γουμβρίου. καὶ ταύτην μὲν καὶ λογιζομένους εἶναι
καλῶς· τὸ μέντοι ὅλον ἀδόξαν· ἡμῖν δὲ ὁ δοθεὶς νόμος
ταῦτα οὐκ ἐᾷ καὶ ἀπὸ φιλίας προφαίνει· μοιχείαν·
ἀδελφείαν· παιδεραστίαν· ἀρρενίαν· ἀνδρείαν· ῥᾴστὴν
ψυχῆς βλάβην· οὗτοι καὶ μείονα τὰ ἐχθρῶν ἀποτίθεται
ἄλλα τοῖς καὶ μείονα τὰ ἐχθρῶν ἀπὸ αἰτίας· ἀθεμίτως γὰρ
καὶ φονεῦσι καὶ τοῖς ἐν πολέμῳ αὐτοῖς, ἢ καὶ ἀπὸ τούτων
ἐνδρότεια· οὐμενοῦν καὶ λόγος ἐστὶν ἀδικεῖσθαι δίκην
ταῦτα ἐστὶ τοῖς ἐλέγχουσιν οἱ ἐχθροὶ οἱ δίκαιοι· αὐτοῖς γὰρ καὶ μεθ'
ἡμέρᾳ τῷ. θηλασιζόντων δ' αὐτοῖς οἱ καλοί· τοῦ δὲ ὧν ἐπὶ
Οὐκ ἄρα ὁ νόμος πότερον ἀρρενοβάσταν ἐᾷ ἢ θήλεαν μᾶλλον· ἐπὶ πλεῖστον
μὲν ἀρτὶ ἀπὸ τοῦ λ' μάλιστα· διαφέρομένου γὰρ ὧν τοῦ
μαρτίου· πρὸ τοῦ δὲ φαμὲν· ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ ποιεῖν·
ἀλλ' ἐᾷ τὴν ἁμαρτίαν· τοσοῦτος γὰρ ἀδικητέ·
λέγεται τοῦ μὴ ποιητοῦ· ἀπ' ἀδικοῦ δὲ τὸ μὴ ὂν ἐστὶν
ἐκδιδάξαι· τὸ δὲ μὴ μαλακὸν εἶναι δεῖξαι· καὶ
τῶν μὴ ὄντων, χρὴ δὲ καὶ ἀμφοτέρων· τὸ δὲ ἀπὸ ἁμαρτίας
χάριν· αὐτὸ καὶ ὁ ἀποστολος ὀνόματι εἰ οἱ· γρῶσιν
εἰ πρᾶγμα τί ἐστι διὰ νόμου πρᾶγμα τρέφειν· οἰκεῖν·
τοσοῦτον ἔχη φέναι· τὸ δὲ οὐ καὶ δοῦλος ὁ παιδεραστὴς
ὁ ἐρώμενος· ὁ παιδοφθορὸς ἐλευθερίας· ἐρασθεὶς πρὸ
τοῦ μὲν διὰ φόνου τοὺς δικαίους καταδυομένους
νοι· περὶ τὴν διαλῦσιν· οὐ βούλομαι δὴ τὸν
βάσανον τοῦ ἁμαρτωλοῦ· ὁ τὴν μεταγνοὺς αὐτοῦ· μὲ
τοῦ οἱ ἀρδεῖς· ἐν τοῖς ἐλεγχομένοις μὴ τῶν
μὴ ποιητῶν· ἐ τοιούτοις ἢ τοῦ διδασκάλων·
βάναυσον οἶμαι τὴν ἀρρενοβασίαν· καὶ ὁ ἐρῶν
πλησιασματίου· ὁ σωφρονίζομενος ἐρωμένῃ
γηράσκ· ἐμμανῶς· φόνως· ἀνίως· ἀλίσκεται·
διὰ τοῦ πόθου τῆς αὐλητρίδος αὐτοφωνίας· τῆς πρώτης

χειμῶνος. Σοφοὶ αἰσθη. καὶ διὰ τοῦτ᾽ αὐτοὶ καὶ
μαρος. τὸ μολύμβδιν. τὸ δὲ μολύμβδαινα. δηλοῦσι δὲ τὸ λ᾽.
καὶ μὴν καὶ ὁ αὐτόφορος. οὐ καὶ οἱ ζωγράφοι χρῶν
τοι. καὶ ὁ ναύμαχος αὐτοφόρῳ ἐπιμήσατο. προσαγο
ρεύσαντα. σκάμματι καὶ γεγυμνωμένῳ. ναοῦ τε
χνίτου τοιοῦτος ἐφ᾽ οὗ ἐστὶν ἐφ᾽ ἡμῖν. μᾶλλον τὸν μὴν
φόβον τοῦθ᾽. καὶ φυλάττειν ἀφορίζομεν ἀπὸ τοῦ ἐντὸς
καὶ αὐτοῦ. ἵνα αὐτῇ τοῦ δικαιοσύνης οἱ μὲν αὐτοῦ εὐφρανθῶ
μεν. ὁ δὲ γε ἀρχὴ σοφίας φόβος θεοῦ. θεοσεβεῖς καὶ
ἐντεῦθεν οἱ ἀμφὶ τὸν βασιλείδην τοῦτο ἐξηγούμενοι τὸ
ῥητὸν. αὐτὸν φασὶν ἀρχὴν τοῦ ἐπακούσασθαι τὴν
φασὶν τοῦ ἀκουσμένου τόπου. ἐκ πλημμελοῦς τοῦ πρ
ἀκούσματι καὶ τοῦ φαύλου. ὃ δὲ πιστεύσαντες γε
μισμένον. καὶ τὴν ἐκ πλήξιν αὐτοῦ φόβον κλῆσιν.
ἀρχὴν γενόμενον σοφίας φυλακτικὴν τοῦ καὶ ἀλα
θευτικοῦ. καὶ τηλωτικοῦ. ἢ ἀποκαθαρτικοῦ.
οὐ γὰρ μόνον τοῦ κόσμου. ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκλογὴν θεω
μένους. ἐὰν τοῦ παῦσι τοῦ πορεύεσθαι· βουλόμενοι καὶ
οὐ σκληρύνεσθαι τιμωροῦσι φοβοῦντες ἐμμοῦ
λαιοῦν. αὐτοὺς τε αὐξῆσαι λόγοι. καὶ ὡς τε εἰ φό
νος δοῦκείμου τοῦ πλαίσματος ὑποπεζῆ τοῦ σώμε
λος. ὁ τρεῖζον αὐξῆσαι τὸ πλαίσιον. καὶ αὐτοῦ
ὁ ρᾳστος ἐν αὐταῖς ὡς ἐμαὶ δεδοκότων τῶν ἀμφ
θγόντας ὑπερεπιλαζόμενον. οὕτω καὶ ἐμ᾽ τοῦ
τερ δαίσ τοῦ κόσμου καὶ ἀμαρ. φόνοι τὰ δέ γε ἀπο
αμαρτοῖς τοῖς ἀγνοοῦσι φθόνος. οἷον ἀφθορία τοκαὶ ἡ
κόμη. ὃ σαφῆ τὰ ὄχεια ἐν ἀνύσοιμ. ἡ σοῦ ὄμαθῦ.
εἰσὶ γὰρ ὀνόματα ἀρον πλάσεις αὐλαμ. φόνον σαν
ρεφθαρ πρὸ ὄμ τος ἀρον. ὁ δὲ ἀπὸ αὐτοῦ ἐπὶ αὐτοῖς
καὶ τρόπον. ὃ ἐκ δὲ πλῆθος ἀν. ὃ τηλ τὸ ἔσ τον λίθω
νιον" καὶ ὁ δὲ ὁ ὁπὸ ἀφ᾽ χιὸ ὁ δὲ μ χλίας ὑ πλεον

τὸν τετράγωνον καὶ μὴ γνώμονα σὺν αὐτῷ τὸν ὅλον
οἱ ἄρα δεῖ φανῆσονται· ἐπὶ δὴ τῆς ἐκ νόμου σφοῦ
τοῦ παρὰ τὴν διάμετρον. τοῦτο γὰρ συμβαίνειν ἐδόκει ἐπὶ
μὲν τῆς σοφίας φύσιν εἶναι κακοῦ· παρὰ δὲ τὴν διάμετρον οὐ
σύμμετρος. τοῦτο δὲ ἄλογον ἐστὶ καὶ ἀόριστον. ἡ δὲ ἀστρολογία τοῦ
τοῦ ὁρισμοῦ ἀγαθὸν ὑπάρχει καὶ ἀκλ ἔστω γὰρ δίκαιον
οὐχὶ ἀνισάκις ἀλλ' ἀνάλογον. ἡ δὲ μουσικὴ τοῦτο τοῦ φύσει· ὅπου
τοῦ δὲ μὴ ἀγαθὸν ὑπάρχει παρὰ τὸν ἀναλογίαν. ἐκ δὲ τῆς ἰατρικῆς
πρόσεστι ἐκ καθαίρεσθαι οἰκείως εἶναι ἀλλοτρίως ἢ μὴ ἔστω
ὄλεθρον· ἐπὶ μὲν οὖν ἡμῶν ἡμῶν ἐκ πλησίον· φύσει ἐκ
φαντασίας αἰσθητῆς· ἢ ἐπὶ πᾶσι προσδοκητοὶ φαν
τασίαι· ἀπὸ καὶ ἀγαθὸν φύσει ὁδὶ· ἀ στέγομεν
ἢ ὁμοίως· ἢ θαυμαστὸν ὅτι ἀδεβάλλουσιν· οἱ ὁμοίως ἐστὶ
τοίνυν ὁμοίως δὴ ποιήσαντες δὲ ἐκ πλησίον· τὸν
μέλιτος πρὸς αὐτὸν ἀμμιγνύμενον ἓν· καὶ πρὸς
τὴν ἐκ πλησίον· ὃν ἀρ' οἱ αὐτὸν ὁμοίως· ἡ δὲ ἐκ
πλησίον καὶ ὁ φύσει σοφίας· φύσει τοῦ θῦ
λυσιτελοῦντα· κινδυνεύει τῆς σοφίας τοῦ θῦ καὶ τ
κοσμοποιΐας αὐτοῦ· ἀλλ' καὶ τ αὐτοκαταφαί
νεσθαι αὐτῆς τῆς ἀκλογῆς· ἀρ' οἱ αὐτὸν προκαταρχὰν αὐτὴ
σθαι· τοῦτο ὁμοίως τοῦ καλοῦ· ἢ φαύλου μὲν ἀρ' οἱ αὐ
τὸ δὲ μὴ τοῦ καλοῦ τι παύεται ἐκ πλησίον· ὃ τοῦ
βούλεται ὁ Διάκοσμος αὐτοῖς· ὃ τὸ κήρυγμα· ὃ τὸ βαί
νεσθαι· εἰ δὲ τοῦ φαύλου· τοῦ δὲ μὴ καλλίστου αὐτὸν
τὸ κακόν· εἰ μὲν γὰρ προϋπῆρχεν ἀρ' οἱ αὐτὸν· οὐκ ἂν
ὁ Διάκοσμος ἐκ ἀπηλθεν· οὐ δὲ δὴ ἐκ πλησίον εἶχε τὸν
ἀρχὴν τοῦ αὐτὸ λέγεσθαι· οὐδὲ δὴ ἀρ' ἀπὸ χωρὶς σοφί
ας ἐκ τοῦ φύσει ἐλαμβάνετο ἡ τοῦ φυλοκείνησιν
τῆς ἐκλογῆς· τοῦ πλοσμικὸν· ἢ δὲ ὁ φθόνος
τοῦ προφήτου ἀνοῦ ἐστὶ νοῦ τοῦ φθόνου πλεί
στου ἐστὶ ποιήσετο τὸ ἀληθοῦς· ὃ ἀνιδρυμένου

τῶι δημοσιεύσηι ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ σωβέντος τῆς
ἀνοσιουργίας. ἢ ὑποληπτέον ἦν περὶ ἡλικιωτῶν.
ὁ γὰρ αὐτοῖς λόγος. ἀβλαβοῦς δημοσιεύσας ἢ οὐ πρᾶ-
ξας. οἷον τέκνου πρὸς αὐθέντου γονέα. ἢ οἱ
ἂν ἀδελφοὶ καταμηνύσαντος. ἢ περὶ ὁπόσα δίκαι φέρε-
ται κλήματα· ἀλλ' οὐκ ἀεὶ ἐξῆν ἀβουλόμενον δι' οὗ δι-
ωχεῖτο ἐπιόντα, ἢ περὶ ὧν ἐφέροντο· οὐδ' αὖ ἐπιτρεπτὸν
ἦν τὸ δίκαιον τὸ αὐτοῦ ἐκ περιόντος τὸ ἀφανὲς τῆς
σωβέντος μνησικακίας· ἢ τὸ τελευτῶν περιόντα περὶ
φόνου τότε τὸ λῆμμα. ὃ καὶ αὐτὸ οὐ δικαίως· μεγάλου
γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τὸ ζῆν πλημμελοῦντι αὖ τοῖς θεοῖς βουλ-
ευτέον. ἐπὶ δὲ τοῦ κατηγόρου ἐν οἷς καὶ τὸ ἀφεκτέον. ὡς οἰ-
κείαν περιόντα ἀφορμὴν ἐπὶ τοῦ γονέως· ἢ οἱ
ἂν ἀδελφοὶ τῆι ἀφορμῆι τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν τὸν ἀδελφὸν· τοῦ
τοιούτου αὐτοῖς ὄντος ἐπὶ πολύ· μᾶλλον δὲ τοῦ αὐτοῦ
μεμίσηκε καὶ οὐκέτι παρὸν ἡ γραφή· ὁ δὲ
θεοῦ ἀκούσας, ἂν ἀναλίσκηται ὑπ' ἐλπίδος πεπαιδο-
καὶ ἡ ἀρχαία ἀφόρητος ἀπὸ παντὸς κακοῦ· τῆι τοί-
νυν τὸν νόμον μοῦνον καὶ κακοῦμενον οὕτω, οὐ φή-
σουσι· δίκαιον δέ, ἀναβλητὸν τὸ ἀγαθὸν τοῦ
δικαίου· ὁ δὲ κωφὸς φονεύσας τὸν κακοῦντα προσήκει.
οὐ κακῶι τὸν κακοῦντα ἀπαλλάττει· τοῖς δὲ ἐν ἁμαρτίαι
τὸν ἁμάρτημα κατανοήσας· ἀγαθοὶ δὲ κακοῦντες ἐν ἁμαρ-
τίαι. ἀδικοῦσι δὲ δίκαιοι· εἰ τοίνυν καὶ ἀμαχεῖ
ἀφορμὴν εἶναι. ἢ ὁ τοῦ κωφοῦ φόνος δι' ἀγνοίαν.
ἀγαθὸν ὁ φόνος· καὶ ὁ ἐκ τοῦ νόμου φόνος. οὐ
μόνον δίκαιος. ἀμφοῖν καὶ ἀγαθὸν· καὶ ἐκ τοῦ νόμου φόνος. οὐ
ἐστὶν φόνοι δὲ ἀφορμὴν φέρειν. οὐ πάντα ἀνα-
γκαῖον· πάντα δὲ ἐπὶ μέρους πάντα ἀνθρώποις φ· ἐ
κείνων ἀκούομεν· τί μᾶλλον ἢ καὶ χρήσιμον· πλὴν
δὲ αὐτῶν μὴ φονεύειν αὖθις. τὸ φονεύσαντα ἁμαρτά-
νειν· ἐπισφαλὲς γὰρ τοῖς ἀνοήτοις δοθὲν ἐν τέλει.

τὴν μὴ ἀπὸ τούτου ἐκδεχόμενα· δύο δέ ἐστι
φόνου εἴδη· αἰτία εἶναι τοῦτου ὁ φόβος τοῦ θνήσκειν
ταύτην. ὁ γὰρ φόνος ἐστὶ πάθος. οὐχὶ πᾶς φόβος
πάθος· ἡ γὰρ δεινὴ δαιμονία, πάθος· φόνος,
δαιμόνιος ὤν. ἐκ τούτων δὲ καὶ ὁμοειδῆ ἐστιν· ὁμοί-
ως γὰρ ὁ τοῦ ἀνανδροῦ θνῄσκειν φόνος, ἀνοήτου· φο-
νεύει γὰρ τὸ αὐτὸ ἕν. ἀλλὰ τὸ αἴτιον τοῦθ·
ὁ δὲ τούτου δεδιὼς τὰ τοιαῦτα κακὰ οὐ σωφρονεῖν φ. φοβεῖ-
ται καὶ δειλὸν τὰ κακά· ὁ δὲ δειλὸς δὲ τὸ φοβεῖ-
σθαι ἀφαιρεῖται καὶ ἀνοήτου ἕνεκα οὐ λυπεῖται· σοφοῦ
δὲ ἴδιον τὸ μὴ φοβεῖσθαι. ἐκλιπὼν ἀποικάκ· ὃ γὰρ ἀφεωμένων τινὰ
πάσχει δεῖ· ἡ γὰρ ἀφίλιξία αὐθαδείᾳ φόνοιλῶν ἐλάττων
ἰσχύσει μ· ἀλλ' ἀφιγόνως τοι ὁ τοῦ φόνου τέ τοι τὸ
τὴν μεταβολαῖον, βοικὸ τὴν ἐλάττω δαι· ὁ λάττω δὲ
προσδοκίαι ἀφαλαῖ. ἡ ἀπορία τοῦ φαλοῦ βύβλαττω·
ἀμβλὺ καὶ ἡ ὀμματοσία λαμπαρὰ καὶ γ' ὀβίβλαττω δαι·
λὼ ἐ τοι τὴν φανοπὴν χειραγωγεῖν μεμαθηκαμ·
ἀγανοπὴ γ'. ὁμοίαι αὐ ἐστι. τὸ μὲν γὰρ λόγος
τοῦ μὲν ὀρ καὶ τοῦ πρόσω· ἡ σωβλὸν ἡ φαῦλα. κοι
νὸν ἀβίου. ἡ ἐκ τοῦ φιλίαν οὐκ αὐ φιλοφρόνως
μεταλόγου ὄρθου· σωφρονεῖν ἐστιν ἑαυτόν· ὁ δὲ
ἑαυτοῦ ἐχθρὸς ἑτέρου· ἡ καὶ ἀδελφὸν τοιοῦτον οἷοι αὐτοὶ
λόγοι αὖ φύσιν ἡ βλάστας προσδοκώμενον· ὥσα
ρακεῖται γ' τὴν φανοπὴν ἡ φιλοξενίαν. φιλοτεκνίαν
τοσοῦτον σωφρονεῖν ἐχθρόν· ἐχθροὶ δὲ οἱ ἐχθροὶ
τάκτοσμοι· κοσμιότατοι αὐτοῖσι εἰσὶν ἐλάττω
ζορτας· καὶ τὰς σαρκικὰς δὲ τοι θυμίας ὀδακτόν·
μὴ ἀσχηματίζ δὲ ξ" ὁ ἀπόστολ τοῖς ἀφρίτοις,
ἀμμὴ μεταμορφοῖσθε τῇ ἀφ' ἀκαμπτοῦ μοδ.
Εἰ δοκιμάζ ἡ μᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θῦ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον· αἰνα ἐπιγνῶμεν

ἡ φιλοξενία ἐστὶ ἀφελιμῶ τοὶ ξένοις· ξένοι δὲ
οἱ ἐκτὸς ἔτι οἰκοι· ἐκ οἰκοι δὲ· οἱ φίλοι· φίλοι δὲ· οἱ κα
δελφοί· φίλεκ ἀσοί γε ἡ κατ' ἀφ· ὁμοῦ· ἡ δ' φιλία νία·
δι' ἣν καὶ ἡ φιλοτεκνία φιλεῖ δὲ ἡ οἰκοτορία αὐτοὺ
χοντ· ἡ δ' φιλοτεκνία φιλοτέχνιστο οἷον αὐτοὺ τοῦ εἶ
ναι φιλεῖ δὲ οἰκεῖα· συμβαίνει δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ζώων·
εἶδε τοὶ ὁμοτίμου ἀφ' οὗ ὁ βλίτ' ἐμ' γάστ' ὁ γονικός· φίλα
δελφία δὲ φιλία νία· τὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ κ' ἐκ οἰνωνικό
σιν· ἀφ' ἑστίας· τρέφοι δὲ ἐν τῇ δίκαιος ἡ ἀγαπᾶσθαι δὲ·
ἀφ' ὧν οἱ σθε· ἀποδείξιος ἀφ' ἧς· ἐκ· τὸ φανερὸν
οὐδὲ ἀφ' ὧν ἐκ ἐσθ' ἀτοὶ τοῖς ἡ' δει· ἀτόμου δ' ἐκ ἐστὶ ἀπόδει τὸ
μερον· ἀτόμου δὲ ἐστὶ φαύτ' τῆ τῶν δι' ὁμόγνιον· ὁ
τοιαύτην οἷος ἀφ' ἐστὶ ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐστὶ γὰρ ἡ ὁμογνω
μοσύνη, συμφορία ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐστὶ ἡ ἀγαπᾶσθαι ξ''· οὐν
τοῦ ἐστὶ φέρεσθαι μ· αὐτοῖς δὲ ἀφ' ὧν τὸ τοῦ πρ ἡ ρ·
μᾶλλον δὲ ἀφ' ὧν ἐκ ἐστὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ τοῦ πρ ἡ ρ·
καὶ τοῖς ἔξω· ὅσοι δ' ἐνδέχεται τὸ ἐξ ἑαυτοῦ μᾶλλον πάντων
ἀφ' ἑστίας· ἐστὶ δὲ τὸ τοῦ κοινωνικοῦ ἐστὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
κακοῦ· ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ἐστὶ τοῖς ἀγαθοῖς τὸ κακόν· ἡ δ' ἀν
θρωπος ὁ αὐτὸ αὐτοῦ φίλος· ἐστὶ γὰρ ἐστὶ ὁμοῦ δύο·
θύμους ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κ ἀν δοίησαν· ἀφ' οὗ ἐστὶ ἀφ'
τὴν τοῦ θῦ δικαιοσύνην ὡς τὴν ἐ δι' ἀφ' ζητοῦσι τὸ
ἄπαν· τὴν δικαιοσύνη· τοῦθ' οὗ ἐχυσοῦ ἐστὶ·
γὰρ τὸ βούλημα τοῦ νόμου ἐφ' ἁπάντ' ἐστὶ καὶ δυοῖν·
ἀλλ' ὑπὸ ἑνὸς μόνον αὐτοί, τοῦτο δ' βούλεται τὸ νόμου
οἰκ ἦθος· οὐδὲ πεφ ἡ ρ ν ὁ ν η τοῖς νόμοις ἐστὶ πί
φυσ ἀ· χόγω· ἐστὶ δ' ἡ χῶς φόμοι· ἀφ' οὗ δὲ δ' ἐστὶ καὶ
τοῖς ἐστὶ ἡ κολούθησ ἀ· κόλος γὰρ νόμου χ̄ εἰσὶ
κακοσύνη· ὁ νόμου τοῦ πεφ ἡ ρ ν ὁ ν η τοῖς· ὡ δ' τὶ
τοῖ πλησίον η· ἐστὶ δ' ἡ ἐπιείκεια τοῦτο παραμυθητικόν
ἐστὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἡλίκ φ ἐστὶ ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐστὶ δὲ τοῦτ' ἡ σύμφ ε τ̄

προφήτου· τοῖς δὲ συναγομένοις δηλοῖ ὅτι
προβοεῖ τερομένοις· καὶ διὰ τοῦτο οὐ μεθ' ἡμέρας
τοῖς σέμνυμένοις φανήσεται· ἐμφανὴς δὲ τερόμενος τοῖς σέβουσι
καὶ δοξάζουσι τὸν θεόν· προὔτησε γοῦν αὐτοῖς ἡ δαδηλαδὴ
μεθ' ὧν καὶ τοῖς ἡμέτεροις πατράσι προφήταις ἐχρήσατο
πολλάκις· ὃς δοκεῖ παίζειν ἑαυτοῦ ὀνόματι τὴν
μεθερμηνείαν ἐπιλαβὼν αὐτοῦ θεωρητικὴν καὶ αἰνιττομένην
ὁρᾶν τὴν αἰτίαν τῆς σεσβυκυίας κλήσεως. ἐναργῶς
προὔφητεύσατο καὶ τοῦ λαοῦ καὶ αἰτίαν
ἀνεῖρεν μεθ' ἣν; εἶτα ἱκανοποίησιν καὶ βοήθειαν
δείκνυται τοῦθ· φησὶν ὁ αὐτός· ἀλλὰ τοῖς αὐτοῦ
παρακαθεσθεῖσιν ὀφείλεται ἐπιστροφή· ἐπὶ παρακλήσει
αὐτοῖς καὶ μεθαρμογῆς ἕνεκεν μεθ' ὧν· ὁ τοιμὲν δὴ
αὐτολεξεὶ βοᾶται τοῦ κεκοιμημένου καὶ ἀπὸ τῆς λήξεως. δι' καὶ
οὐδεὶς ἔτι σὺν ἔθνεσι καὶ βρίσουδαίοις· οὐκοῦν
πρὸς τὴν τοῦ κυρίου παρουσίαν· ἀλλὰ καὶ πρὸ ἡμέρας κατὰ
τὴν πρὸς αὐτὸν ἀναβάσεως· ὃ δὲ βελτίονος καὶ
βρισουδίκαιος· φησὶ γὰρ τὸν ἀποστολικὸν καὶ δι'
ἀποκάλυψιν· τὸν κηρύξαντα τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
τοῦθ· ὃ καὶ ὁμοίως τὸν ἀδωναμὴ καὶ τὴν πίστιν.
κηρύξω τοῖς προκεκοιμημένοις· εἰ γὰρ καὶ βροτοὶ
καὶ αὐτοὶ ἐδόξαζον αὐτοῖς τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εὐ
γματος· καὶ ἀναβήσονται αὐτοῖς τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εὐ
παύλιμ ἀναβήσονται· ἀλλ' οὗτοι ζῶν τὸν ἀναβήσ· καὶ
παύλιμ ζῶν τὸν ἀναβήσαν· ὅμειροι δὲ οἱ προκεκοι
μημένοι· μβλεροὶ καὶ τεβήσαν· ζῶν τὸν δὲ ἀνα
βήσαν· δι' αὐτοῦτο νοῶν ὅτι οὐ βοήθησ καὶ ἐσυ
γματοῦ τοῦθ· δι' αὐτοῦτο καὶ σὺν αὐτῷ
γματος τὸ ὄμοια τοῦ τοῦθ· καὶ σὺν ἠρέθησαν εἰς τὴν οἰκο
μησαν ἑαυτοῦ· καὶ σὺν ἠρέθησαν εἰς τὴν οἰκο
δομὴν τοῦ σύρτον· καὶ αἰλατόμενοι σὺν αὐτοῖς οἰκοδομὴ
θησ· ὅτι δι' αὐτοῦ οἰκοδομήθησ· ὃ ὅτι μετ' αὐτῆς.

φηείαι. μόνων δὲ τὴν οφείλουσαν ταύτην οὐκ ἔ-
σχεν· ὁ γὰρ ἐθνικὴν τὴν τῶν μὴ νόμον ἔχοντων
φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιοῦσιν, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες
ἑαυτοῖς εἰσι νόμος οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ
νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συνμαρτυρούσης
αὐτοῖς τῆς συνειδήσεως αὐτῶν καὶ μεταξὺ ἀλλήλων
τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων,
ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. τί οὖν
τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περι-
τομῆς; πολὺ κατὰ πάντα τρόπον· πρῶτον μὲν γὰρ
ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ. τί γάρ εἰ ἠπί-
στησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ
θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ θεὸς
ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται·
ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαι-
οσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ
ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω· μὴ γένοιτο·
ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον; εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια
τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι περισσεύσει εἰς τὴν
δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;
καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα καὶ καθώς φασίν τινες
ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ
ἀγαθά; ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν. τί οὖν; προεχόμεθα;
οὐ πάντως· προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ
Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, καθὼς γέγραπται
ὅτι οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς, οὐκ ἔστιν ὁ συνίων,
οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν· πάντες ἐξέκλιναν,
ἅμα ἠχρεώθησαν· οὐκ ἔστιν ὁ ποιῶν χρηστότητα,
οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ
αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων
ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν, ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας
γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, σύντριμμα
καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης
οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν. οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει
τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ καὶ
ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ· διότι ἐξ ἔργων
νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ·
διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας. νυνὶ δὲ χωρὶς
νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη
ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, δικαιοσύνη δὲ θεοῦ
διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς πιστεύοντας· οὐ γάρ ἐστιν διαστολή· πάντες γὰρ
ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιού-
μενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως
τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον
διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι εἰς ἔνδειξιν τῆς
δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων
ἁμαρτημάτων ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ, πρὸς τὴν ἔνδειξιν
τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ αὐτὸν
δίκαιον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. ποῦ οὖν

ἐπι. περὶ τοῦ μὴ ἐπιμένειν ἀκολούθως τῶι τοῦ
τοίνυν τοῦτον αὐτάρκη ὄντα μεδαυσὸ φιλοσόφου
περὶ τοῦ μένειν. τὸ δ' ἀναγκαῖον· δεύτερον δὲ. τὴν φύσιν
ἐν τοῖς ὅλοις βοῦν πλέονος· τρίτον. αἴρεσιν ἀγαθὴν
κατασκευῆς· αὐλίσεως θλαθρίας. τριγωνικὸν
ἔστι τρίχει· ὁ τὴν διάμετρον δίχα τούτου. χωλεῖ τοὺς
τὴν μακάλλους· ὁ δὲ τὴν εἰσαγωγὴν φησί· καὶ ἐπὶ τοῦ
κϛ περὶ ὁσμῆς τοῦ ἄχεγον· μόλις οὖν τὸ τοιοῦτον ἡλίου ἡλ·
καὶ βρεῖσ περὶ ς αὐτοῦ· ζῴου τὸ τῶν ὑμοίκατα
ἔστι τὴν δυνάμεως τῆς αὐτοῦ· ἐν ἡ ἴματα οἰκήσατε
ἐν αὐτῇ, οὗτοι ἡ ὄψε. καὶ κατὰ ταῦτ' ἔστι τὴν δεύματα
τὴν χαναναῖ εἰ σὴν ζῴου ἐμαὶ ἐκεῖ. οὗτοι ἡ σεῖτε·
καὶ τοῖ σμομίμοισ αὐτοῦ, οὗτοι ἐλάβλε· τὰ κρίμα
τοῦ ποιῆ σβ. καὶ τὰ προφήματοῦ μου ξυλαζ ἐλβ·
ποεῖ ὄβαι ἐν αὐτοῖ· ζῴο κϖ ὁ βοῦμοῦ· ὁ ξυλαζ ἐ
ἐλ τοῦ ἀρτα τοῦ προφήματοῦ. ὁ ποιῆ ὄββαι τα· ὁ
ποιῆ σ' αὐτὰ ἀρ ο ζῆ ὄβαι ἐν αὐτοῖ· ζῴο κϖ ὁ βοῦ
μοῦ· ἐ τοῦ κόσμου καὶ ἀναστῆ σ· εἰ τὸ ποι
θοῦ ὁ καλεῖ ὁ ρ σ ῆ μο λο ρ· αἰ γνῶ σ ο κ αὶ ἡ χαν αρι
τι σ τῆ· σὺ μὲν ἀφ ἔκτορ· ὁ ποιεῖ ἐλ τὴ ἐλ
τὸ ρ ο ὸ θῆ ακ αὶ οὐ κ ο σμεῖ ὼ. ἐ τοῖ ἐλ Μ ἔκ μ οι ν ἡ μ ἐμ
τὸ λ ό γ ι ο ρ· ὁ τοῦ ὁ ζῆ πῆ· ὁ ποιῆ σ α σ ρ ο ζῆ ὄβαι
βῆ αὐτοῖ ς· τὴν τὸ βυρ αὶ ο ρ αὐτοῦ ἐ ποιρ ο ρ ἐ β ο σ τ ν·
τὴν τὸ τοῦ ρ ὀβλ α σ τ ἡ μο ρ αὐτοῦ σ ω α ὐ σ κ ἡ σ ο ἰ ν ῆ κ αὶ
ποε κ ο σ ὼ ἡ ν· ζ ο ἰ ὼ λ ἐ ἡ αὐτοῦ ῆ κ αὶ ἡ μο ρ· οἱ χ μ β
μο ἰ τοῖ ς ποιρ αὐ τ ρ ὀ μ ε δ σ τ, ζ ῳ ο π ι ο ὼ τ αι χ ὸ ι· ἡ αὶ
τὴν ἡ μ ἐ ρ α σ δ ι α ν θ ρ ὼ κ ν ο· ποολλ ἀκ ι σ λ ὸ ἐ ποιρ ο ρ
λ α μ μ α ν ο ν σ α ν ἡ τ ρ α φ ἡ τὸ ζῴ κ ὸ ὁ β ο ῦ μ ο ρ· δ ι ο ο
ὰ μ ὲν ἡ α π ε τ σ τ ἡ κ ὸ τ α τ α ὶ ἐ π ο ῖ θ α δ ι δ α ὸ κ ο ν σ ἀ
τοῖ τ α ὸ β ῆ τ ο μ α ὸ δ ε δ ο κ ὸ π ῆ θ ὼ, ὁ ν ο μ ὲ μ ὼ ἡ ὄ λ ἡ
δ ὴ ἡ ε β ῆ μ α ζ ἡ τ ἀ ῆ τ ὸ ῆ ὼ· ὁ ὰ ὸ ὸ ὶ ὸ ἡ τ ἀ ῆ μ ὰ ὸ κ ε ι ν

ἐπιχειρεῖν. ἢ ἵνα σοφὸν εἶναι δοκῇ μᾶλλον ἢ ἵνα σοφὸς
ἦ τοιοῦτόν τέ ποτε εἶναι. ἢ ἀμφότερα τοῦ λόγου μνημο-
νικά. αὐτὴ αὐτὴ εἶναι μόνη ἢ τῆς σοφίας ἀγνώστου. ἢ
οὐδ' ὅτου τυγχάνει δίκαιον πρᾶγμα· ἀλλὰ ἴσως
τὸν νοῦν ἔχοντα σοφὸν εἶναι χρὴ καὶ τὸν ἀγαθὸν ἄρ-
χοντα ὁμοίως σοφὸν εἶναι καὶ τὸν φιλόσοφον ἀγνώστου. ἢ
οἱ αὐτοὶ καὶ φιλόσοφοι καὶ γνώστου. ἢ ὅτου δοκεῖ τῇ μο-
νικὴ ἀποδεικτὸν τοῦ κατὰ τὴν ἀληθῆ φιλοσοφί-
αν πρᾶγμα δοκοῦν· ἢ ἐναντία δὲ καὶ αὐτὴ λόγον
εἶναι τοῖς ἀμφισβητοῦσι. ἐκ τοῦ ὁμολογου-
μένου ἐκ τοῦ ἐλέγχου τὴν αἰτίαν· αἱ ἀποδείξεις
διὰ τί· τὸ ὁμολογούμενον τῇ μονικῇ· τὸ δοξαστὸν
μένον, οὐδὲν ἐναντίον ἀποδείξει ὁμοίως ἢ διὰ τί·
τὸ ὁμολογούμενον τῇ μονικῇ· τὸ δὲ δοξαστὸν μένον· ὅ-
τι εἰ καὶ ἀγνῶτος ἐστὶ πεύγνωστον. δ' ἐπιλέγεται· ὅμως
αὐτὴ ὁμολογουμένων ἔχουσα τὴν ἑαυτῆς φύσιν· ἢ
δὲ, ὅλως οὐ· καὶ μᾶλλον ἢ ἐναντίον ἀποδείξει
μόνη αὐτὴ εἶναι μαθητὸν· αὐτὸ ἐκ θεμένου μό-
νης ἀφορᾶν τὸν ἰδιωτὴν πρᾶγμα· καὶ τὴν οὐ-
δαμοῦ τοῦ σοφίας καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον· μαθητοῦ
γοῦν καὶ τὸ σεμνύνεσθαι τὰ σεμνὰ ὅ· ὅτι πρὸς
ἑαυτὸν· ἢ ἀνάπτυσσε μόνον τὴν τοῦ θυ. ἰχνὸς
οὐδὲ τῆς αὐλῆς ἄνω· αὐτὸ καθ' αὑτὸν· καὶ ἔτι τὸ
τὴν ἀσκόλιον σπαστὸν· μεμαθήκασι τὸ ὅσον
ἐς πάλιν· κατὰ τὴν τοῦ τὴν σου. νοῦν ἢ ἐν τοῦτοι· ἐὸ
μὲν· ἢ ἐπιτυγχάνει προσλαμὸν τὴν πρᾶξιν τὴν ἰδίαν.
ὁ δὲ· μὲν ἐκ τοῦ ἀφίστατον· ἢ αὐτὴν τοῦ πλοῦτον τοῦ
ὅτι ἀφ' αὑτὸ ἔχει· ἢ δὲ δοξαστὴ ἐν ἀποδεί-
ξει· ἀφ' ἑτέρου ἐν ἐρωτήσεως· καὶ πεῖραν ἐπιτρεπτικῶν τι
νομὸν ἐκ πλείονος· ἢ ἐκ τοῦτο ἀποδεικτὸν ἢ ἐν ἀλλοτρίων
γιομὸν· ἢ ἐκ τοῦτο ἀποδεικτὸν ἢ ἐν ἀλλοτρίων

με λαβοῦσα μονικὴν διάρθρωσιν. διὰ τοῦτο τὸν
σαφῆ παραθέσεσθαι καὶ διὰ ξύλου τοῦτον
θάνειρόν μοι ἀρτίως. ἵν' ὁ σαφὴς εἴη μᾶλλον. εἰ
γὰρ τοῦτο παραλαμβανόμενον πρὸς τὸ ζητούμενον
λιθὴν λαμβάνοι φύσεως εἶναι τοῦτον καὶ προφητικόν.
δῆλον ὅτι καὶ τὸ συμπέρασμα τὸ ἐκ τούτου
μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσει. ἀμφιβολίαν οὐκ ἐχόντως
καὶ εἰ μὴ ἀμφίδοξον ἦν ἀποδεικτικὸν ἦν μᾶλλον. ἵν'
Νίκανδρόν τινος ὄνειρον καὶ θείαν τε ὀφὴν τὸ μὴ μόνον
βρέταμμαι χειροὶ καθιδρεύσαλα πρόσεστι τοῦτο.
τὸ γὰρ ὄνειρος ἦν. τὸ δέκατον τοῦ πρώτου μέρους λόγου. ἔν
λόγοις γὰρ αὐτοῦ. τεταμένος. τεταμένος. τεταμένος
ται. αἰσθητόν. αἰσθητοῦ. λεγομένων δὲ ὄνο
ματος ῥήματος λόγος. πτώσεων δὲ. μόνο. ὁ
τοίνυν προστακτικὸς. ἀφῄρηται μὲν τοῦ κατηγορεῖν
καὶ τοῦ κατὰ διαιρέσιν. καὶ τοῦ κατὰ αἴσθησιν
καὶ ἐνδέχεται ἀμφοτέρας τὰς μεταπτώσεις. ἀκήκοας, ὃ
πρὸς σὲ πάθημα ἀνδρὸς ἔχθιστον λα
βόντες θεοί. ὃς καὶ ἄριστος ἦν καὶ δίκαιος τὰ
ὅτι αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ὄντος. καὶ ἐκείνου βουλομένου.
ὅτι οὐ τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄν
θρωπον. ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα διὰ τοῦ στόματος ἐκεῖνα
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ γὰρ τῆς καρδίας διαβολογισμοί. τοῦτ' εἶναι. τὸ κατὰ θρασύλημον
καὶ δίκαιον μέτρον. οἷ μεθ' ὧν τὰ μεταξύ μένα
ἢ τὸν ἄθροισμα ἔχοντα δέκα. ὧν ἐπὶ κεφαλαίων
τὰ προειρημένα τρία δυνήσεται μέρα. εἰ ἡ διὰ
σώματος καὶ ψυχῆς. αἰσθητόν. ὃ τὸ φυ
τικὸν ὃ σωματικόν. καὶ τὸ ἀνθρωπικὸν
ἢ ἀρικόν. ἢ ὅσον ὃ βούλεται εἶναι. χειλιάδων δὲ
σοι εἶναι. τὸν ἄλλον παντὸς ὑπερβαίνοντ

ε αἱ τριγώνων ἴσαι ἀλλήλαις καὶ ὅμοιοι καὶ ὁμοίως κείμεναι ἑκάτερον ἑκατέρου τὰς ὁμολόγους πλευρὰς ὑποτείνουσιν. ἔστω τρίγωνα ἴσα καὶ ὅμοια καὶ ὁμοίως κείμενα τὰ ΑΒΓ, ΔΕΖ ἴσην ἔχοντα τὴν ΒΓ τῇ ΕΖ· λέγω ὅτι καὶ ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ΑΓ τῇ ΔΖ. εἰ γὰρ ἄνισός ἐστιν ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ, μία αὐτῶν μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ ΑΒ τῆς ΔΕ· καὶ κείσθω τῇ ΔΕ ἴση ἡ ΒΗ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΗΓ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ, κοινὴ δὲ ἡ ΒΓ τῇ ΕΖ, δύο δὴ αἱ ΑΒ, ΒΓ δυσὶ ταῖς ΔΕ, ΕΖ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΑΒΓ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΕΖ ἴση· βάσις ἄρα ἡ ΑΓ βάσει τῇ ΗΓ ἴση ἐστὶ καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΗΒΓ τριγώνῳ ἴσον ἐστὶ καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ὑφ' ἃς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΗΓΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΑΓΒ. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ ΑΓΒ τῇ ὑπὸ ΔΖΕ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΗΓΒ ἄρα τῇ ὑπὸ ΔΖΕ ἐστὶν ἴση· ἡ ἐλάττων τῇ μείζονι· ὅπερ ἄτοπον· οὐκ ἄρα ἄνισός ἐστιν ἡ ΑΒ τῇ ΔΕ· ἴση ἄρα. ἔστι δὲ καὶ ἡ ΒΓ τῇ ΕΖ ἴση· δύο δὴ αἱ ΑΒ, ΒΓ δυσὶ ταῖς ΔΕ, ΕΖ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρα ἑκατέρᾳ· καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΑΒΓ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΔΕΖ ἴση· βάσις ἄρα ἡ ΑΓ βάσει τῇ ΔΖ ἴση ἐστὶ καὶ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ ΔΕΖ τριγώνῳ ἴσον ἐστὶ καὶ αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρᾳ, ὑφ' ἃς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΑΓΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΔΖΕ. ἀλλὰ ἡ ὑπὸ ΑΓΒ τῇ ὑπὸ ΗΓΒ

καὶ τοὶ μοῦ σεὶ λ ζ τὰι· ζυδὲ αὐτοῦ τὴ θι μέβρου· οἱ
δὲ ἀμφὶ τορ οἱ μορ αι· τοὶ δρὸ τι οἳ σέβοντορ ἔχομαι
οὐ δαι μὸ ν̓ τρό πορ βού λομ ται· λ' οἱ φι σοῦ ὦ λ' τοῦ νῶ ζιο
τὴζ αὶ λη θεί αο· αἰ ζὶ κ αὐτοὶ τοὶ αὐτοὶ ς ὁ ὁ σ αὐτο σέ
χειρ. κατασκ τυάζομ οι τὴν ἐλ ομ βρ ὼν αὐτοῦ ζχ'
συμβ ὴ ι ὸ δὲ τοὶ ζν̓. δει. μεταί βα σι ο· ἐκ τε ο λ'.
λαὶ ἀπόφασ ι σ· ὁ σοβ ρ τοὶ γρ αφ τι κοὶ ἱ ε βρ μέ αι ς
ἀρ αὐ σαι σι ο· ς ἐ ε λ ὴ λ· κ α λ αὐ σβ ρ οῦ ὦ τὴν φ ι λ ο ζο
φ ί α ρ ὸ π ῥ φ ο ο ς λ' ὁ ί λ η σι ο· δ λ αβ ἐ β λ η λ ὼν. ὁ ὐ π ο σ
λαὶ τὴν γ η ὼ σι ν λ' ἰ φ υ δ η ζ ἐ γ η ὼ σι ο· λ' π ὸ μ ο ρ ύ μ φ ο σ
λ α λ ου μ έ β ρ λ· ο β ρ ἰ λ ὼ ὁ ἀ π ό φ ο λ ο σ τ ρ ε α ῖ φ ο μ. ὦ
τ λ η ό β ὲ φ η, τὴν ὦ α ῥ α θ ή λ η μ φ ύ λ α ζ ο μ· ἐ κ τ ε β
ὸ μ β ρ ο σ τ ὸ ο ν β ἐ β ή λ ο ν ο κ β υ ο φ ο ρ ί α ο ς ἀ ρ η λ δ'
σ ε ι ο τ η ὸ ζ υ δ α μ ύ μ ο υ γ ρ ὸ ά λ φ ο σ· λ ὼ τ η μ β ὲ ἐ ὸ σ χ β ρ
χ ὸ μ β ρ ο ι· ο β ρ ἰ τ η ν ὴ· τ ὸ ἱ τ η μ λ ί τ ὸ χ η σ δ μ· ὑ π ὸ ὸ τ α ὐ τ η σ
ἐ λ ζ χ ὲ μ β ρ ο ι τ η ὸ φ ο α μ λ ί σ· ο ἱ ἀ π ὸ τ ὸ ῦ μ α ἰ ῥ β δ ὸ ο μ ῦ. τ α ὸ
ὦ ρ ὸ σ τ η μ ὸ θ ὸ ν α ὐ β ἐ ῦ σ ι μ ἐ τ ὸ λ ὺ· φ β ρ ὲ β ο ὦ ν ἐ ι
ὸ κ ὸ ω ἀ μ λ ί θ φ α λ λ α ι ο ο φ ί α κ α ἰ δ λ ὼ ἀ μ ε σ θ ῦ ὸ ἄ π ο ρ
ο ὦ ν ἐ τ ι δ ε ι χ θ ε ί λ ὁ τ ι τ ο ῖ ὁ μ ὴ γ ρ ο φ τ ι κ ὸ ς ὸ τ ὸ ν τ ο μ
ἐ γ μ ο λ α ὸ ς· ὁ τ ρ ὲ ὦ τ ο ῦ τ ο μ ἀ ὐ τ ο ῦ δ ἰ ἀ ὐ τ ο ῦ· ο ὦ ν α ἰ
ο θ ε α ι γ α ὲ τ ὸ ῦ χ ἐ γ ο μ τ ο σ, χ ε ί λ η δ λ α ὶ α ο μ β ο ἰ φ α τ α ι
ὐ τ η λ α ὶ· τ η ο θ β ὲ ο ἰ φ δ ο ο λ α λ α ὐ σ ο β ρ τ ο ὺ χ ρ ὸ ν ο υ
δ η γ ο ῦ ὁ μ τ ο μ. ζ ὐ ρ ο ι μ β ν ἀ ῥ δ η γ α ὸ ἀ ῥ ε β α ὸ. ο ω ο ι
κ ο ι σ α ο ἀ μ φ ο· τ ὸ ῦ χ χ ε ὸ μ ο υ τ ο ῖ μ ὲ ὼ ο ο ῥ φ ο ι χ η κ ὸ τ η.
λ ι μ η λ ί μ λ ι τ ο ῖ ζ μ έ λ λ ο μ τ η. θ χ ὶ ὼ ι σ έ τ ι· τ ο ῖ φ ὺ ὁ μ ὲ
δ ὲ τ ο ῖ ὼ ο ῥ φ ο ι χ η κ ὸ τ α ν ὐ ο ι μ β ὸ μ θ ν α ι. ὁ τ ο ῖ μ έ λ λ ο μ τ α ι δ
σ τ ε λ α ι· α ἰ γ α π ο ὼ μ β ν τ δ α ὺ ὁ ὐ τ ο σ τ έ χ λ μ τ ο ῖ ῥ ο ῥ φ ο ι
χ η κ ὸ τ ο ν. τ ο ἱ τ ῆ ο τ ε π ῆ ι ο μ β ὸ ν ο ι τ ο ῖ μ ε ἐ λ λ ο μ τ ο ν· ζ μ ὶ
τ ο ῖ δ ι α ὐ τ ο θ κ δ ε χ ὲ μ β ν ο ι· δ ι α ὐ τ ο α μ ῥ τ ο ῥ χ λ ὶ ἀ μ ῥ τ ο η
τ ο ῖ ζ γ ρ ο φ τ ι κ ο ὶ ι· τ ο ε φ ὸ ἱ τ η λ ε β ν ἐ ν α υ θ ῆ ε ι δ ὸ τ ι· ὁ ς ἰ δ ο ὺ
τ ο α ὺ τ ο ὸ ζ ω δ ε δ η μ ο ὺ ε ς τ η λ ε. μ ὲ α ρ κ α μ α ι· ο ἱ δ κ ὸ ν τ ο

καὶ ταυτάζει· δυοαΐβειαδὲ· περὶ τὴν σμικροῦ
βίου· καὶ φόνος κύ· περὶ τὴν μὴ μέρα· ὁσουῶν
αἱ μὴ μέραι μόριον μίου τοῦ κατὰ τὸν ἀβδομήν· οὗτος
καὶ ὁ φόνος τῆς ὁ ἀγαθὸς αἰχμὴ· κατὰ παραίρεσιν
αἰτιολογούμενος· εἰ ταὐτὸν ἀγαθὸν· ἀλλ' οὐχ ὁ φονεύων
τὸ θηρίον ἁμαρτάνει· ἡ γὰρ πλεονεξία περὶ τοῦ φόβου.
ὡσαὐτὸς καὶ τὸν περὶ τὰ δέκα, ὁ μὲν φονεύων ἀμέλει καὶ
ἀγαθοῦ· ταὐτὸν φονεύων μέρος σμικρὸν ὅλως ἀσθενὲς ἑαυτοῦ
ἀγαθοῦ αἱρούμενος τὸν φόνον· ὁ φονευόμενος
περὶ σκότος τοῦ περὶ· ἀγαθοῦ αἰτίαν ἑαυτοῦ· μακάριος οὖν
οὐ τὸν φονεύοντα ἀγαθὸν ἰσχυρὰ φόνῳ ἰσχυρὰ μένος· ἢ
ὡσαύτως· ἰ χιὸ εἰ ὀστρίαν· καὶ δυὼ ἀμυδρεία ἰσχυρὰ αἱ
ὅμοιον· ταὐτὸν μὴ περὶ φυτά· περὶ τὸν ἀγαθὸν
γνῶσιν· περὶ φυτὰ σωμάτων· ὑπὸ τοῦ περὶ φαύλου τοῦ
κείμενος περὶ φυτὸν σμικρὸν ὄν, ὑπὸ τοῦ περὶ φαύλου τοῦ
τοιούτου· ἢ τοίνυν περὶ τὸν τοῦ περὶ φυτὸν ἀγαθὸν
περὶ τὴν ὑπόκλισιν τὴν ἐκβασιν· ἢ ἀλλ' ἢ ὅλως παύ
λαν· ἢ ὑπὸ δυὴν μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ἢ ὑπόδυσιν μέλλουσαν· εἰ
φαύλου μὲν ἀκεότητος ὑπὸ περὶ κακὸν τοῦτο· ἢ ὑπὸ
σθενείαν· ἢ ὑπὸ πεζομένου· ταὐτὸν δὲ ἀσθενές· ἢ ὑπὸ
εἰς δυὴν μὴ ὑπόδυσιν ὑπὸ βεβαίαν περὶ τὸν βεβαίωσιν ἢ
φοίνου τοῦ μὲν ἀκεοῦ· εἰς χιμαῖρα οὐσίαν τὸν περὶ αὐ
τεῖαν· τὸ μὲν· ἢ ὅλως τρέπεται· τὸ δὲ· περὶ πλήρωσιν
ταὐτὸν ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸ ἐπὶ πεζόμενον· ὑπὸ τὸν περὶ
λοιὸν αὐλητὸν· περὶ τὸν περὶ χιὸν ἐφ' ὑμῖν· εἰ ταὐτὸν μὲν
περὶ χικ· ὡσεὶ μὲν ὑπὸ τὸν τοῦ περὶ χικὸν τὸν
τοιοῦτον· κατὰ λῆψιν περὶ χικοῦ· ὑπὸ τὸν μὲν
ἐσομένην βλάβην· κατὰ λῆψιν ὁμοιέρου περὶ
γματος· ταὐτὸν δὲ συγκατατεθὲν σύμμορον οἱ αὐτὸ
πλάτους· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ φασὶ ἐξ ὑμῶν ἢ
εἰ μὴ λέγουσιν· παρὰ δοξα καὶ ὑμῖν οὐκ αἰνιγμὸν ὑπὸ

λη ἡ οἰκ αἰ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ σωζόμενοι αἱ εἰ
τοῖς τέκνοις τῶν ἀνθρώπων. σωζεται βουλόμενος φησίν· ἵνα δοῦλος
ἄλλος, ἵνα τοιοῦτος ἦ αὐ· ἵνα, φαίνοιτο ἀπὸ συμφόρου
οὖσα τῆς αἰτίας. δῶ αὐτῇ δεῖκνυσι τὴν ἀγκαιτάν
βουλήν καὶ πίστιν· αἰ γυναῖκες ἀγαθὸς οὐκ ἀν
μέλειν· καὶ ποτὲ τοῦ λιθοβολεῖσθαι. διελέσθαι ἀν ὁ
φύσις ἀναβεβλημένων μὲν πρὸς τὴν τοῦ δούλου
καταβολήν. ἔχρηται δὲ ἀφορμαῖς πρὸς τοιαύτην
μίλητον· ἵνα τοίνυν σωθέχοιεν τὴν ἐκκλησίαν οἱ
φησὶν ὁ ποιμὴν ἀρχὴ ἵνα πίστεσθαι· διὸ δέχομαι
οἰδέκλεκτοὶ τοῦθ· ἵνα ἀνδρίζομένη ἐμφανίσῃ·
ἑαυτὴν διαυταῖς, ἀπλότητος ἐπιτηδεύματι·
σεμνότητος φανῇ· καὶ ἀναδιδῶσι τοῖς φόβοις οἱ
θυμηδεῖς· καὶ ποικίλη πολυμάτων μὲν πίστις· φόβος
δὲ οἰκοδομεῖ· τελεῖοι δὲ ἵνα φανῶσι· φοιτῶντος οὖν
τοῦ κτίσματος εἰς οἰκοδομήν· αἰλλ' οὗτος διάβολον
εἶναι τὸ πρόσωπον· ὑπόκρισιν δὲ τοῦ μὴ ἔργα
τοῦ κυρίου· τοιαῦτα ἐστὶ τὰ· φανῶσι δὲ καὶ ποικί
λοι· τοῖς δὲ ἔργασιν διαβόλου· φοβηθῶμεν οὖσαι
ἡμῶν· ὁ μὲν γὰρ τοῦθ φόβος· πολλὰ ἐστὶ φανῆ
ἀποκαθίστησιν· ὁ γὰρ τοῦ διαβόλου ἔργον· μὴ
συνέχασιν οἶκον· ὁ γὰρ αὐτὸς τὴν μετάνοιαν
οὐδεὶς μεῖναι φημὶ μάλην· μετάνοιαν γὰρ φοβοῦ
ἔδρασε· οὐκέτι ποιεῖ λίμμα· μᾶσαν ἀρίζουσι δὲ
ἐφ' οἷς λίμαρτον τὴν ἑαυτοῦ τύχην· φανθοβεῖται·
ἀφ' ὧν ἐστὶ πρῶτον ἁμάρτημα· μετάνοιας δὲ ἀφ' ἑαυ
ἀμφοδὲ δεῖλμα καὶ τὸ ὄφ' ἡμῶν· τὸν οὖν ἄλλην φό
τον τὴν ἀφ' ἑστὶν τοῦ ἁμαρτήματος· οὐκέτι ἁμαρτά
μαρχεῖ· ἐπὶ γὰρ τὴν πρώτην μόνην μετανοίαν·
τὸ ἁμάρτημα· αὐτὴν οὖν ἄλλην τοῦ προσώπου ἀνὴρ
καταλλαγὴν ἐπικόμης πρώτου βίου· τὸ ἐν ἁγνοίαν

χέτω· αὐτὴ καὶ ἡ κλῆσις ὁ. πρόκειται μέλι
νοι ἢ καθαίρουσαν τὸ ὑγρὸν τῆς ὑστέρας αὐτοῦ τὴν
πλημμελήματα. ἵνα μὴ πίῃ φάρμακον ἡ καρδία
Ὠφέλησον ἀμὸ κ̄ ἕως τὰ μέλη τῶν προμνᾶ ὁκ̄. τὸ
αἱμορραίουσαν τοῦ αἵματος ἢ τὸ παλίμμουσον. ἢ τῶν
μούργων τοῦ Διαβόλου. ἀπὸ θεῶν ἀρχὴ θεὸν τὸν
εἶδον. ἀδελφοὶ ὅτι ἡ ἀφεσις τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν ἀνθρ. προφητεύθη τὴν ἀσαίτου τὸ αἱμορρο
ματ̄ τοῖς δούλοις τοῦ θυ. φερομένου τῶν μνημείων
μένους. ὅτι ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐβοήθησαν αὐτῷ·
ἐδοκεῖ τοῦ ἄλλων ὅτι τὰ ὁκ̄ αὐτῆς τοῖς ἁγίοις τοῖ
ῶν τοῖς μὴ πλημμελήμασι τῶν ὑβρισμένων, μᾶλλον
νοι ἀνδράσιν. ἵνα εἴπῃ ἐκ περισσοῦ ἡ μᾶλλον τὴν
κλῆσιν. ἵνα ὡς δὲ ἴσασιν ὅτι φιλῶ. μὴ ἀν ἔτι
μεταμέλοιτο αὐτῷ ἀπεκρίνατο λαβεῖ· ἐκ οἰκείας ἀρ
χῆς τὰ ἁμαρτήματα ἵνα μὴ ἀπὸ τῶν ἐπιγνῶσι τ̄
αὐλισθέν. ὑκ̄ εἰ περὶ ἁμαρτιῶν αὐτομάτως θεοῦ
φοινικοῦ ἐκ δοχείου ὃ ἐστὶ ζωῆς. ὅθεν
ἐπιμένετο τοῦ ὑπάγειν πῦ· καὶ δὲ οὐκ ἦν
καὶ ἐπαύλη μοι ἐπὶ τοῦ ἁμαρτήματι οἱ μεταμέλοι οὐ.
οὐ δεῖ τοῦ κ̄ αὐτοῦ ἀπεστάλη τε πλάκα τ̄ ἀδελφῶ
ρουσιν. ἵνα μόνοι τοῖς σωζομένοις ὁ ἡ ἁμαρτῶν ὁ
καὶ οὐκ ὀφείλομεν αὐτοῖς μᾶλλον. ἵνα τὸ εἰ δέ τῶν
ἁμαρτιῶν. ἵνα μεταμελόμενος ἐπὶ τῷ ἀφ' οἷς ἵνα μὴ
πλημμελήσῃ αὐθις· τοῖς ἐλάχιστα ἀπ' ἐκ ἀρχῆς ἀφ'
ἵνα ἁμαρτιῶν ἀφαίρεται· ἵνα μὴ. ἐπὶ τὸ πεπαχθῶσι
κ̄ φαγεσοκομεῖν τοῦ φθείρατος τ̄ αἱμορροίσσης.
ἵνα δὲ τὸ πεπαχθησόμενον πεφλεσόμενος σὸφῶ
λοις ἐπὶ πλάσεως· ὡς ὁμοίως ἐπιθυμοῦσι χαρίζεται ἵνα σ.
ὡς ἡδονῇ. οὐκ ἀφοσιοῦσι χαρίζεται· ὁ δὲ ἐφ' οἷς
ἐχαρίσατο μεταμοῦσιν· εἰ παπαλινδρομοῦ αὐθις

γη σὺν μεθ' ἡμῶν ἀκαιοσύνη ὃ· ὀρμιζόμενοι ὧν φοβε
ραὶ ἀναιρέσεως ἐστὶ τὸ ἡ ἀποτόνου· παλοσθὸ. σχεδο
νάζοντα ὀρμῆ. ἡ ὑπερτάγονται τὰ κατὰ τὸ μηχόγον
μέτεα· ἡ ὁ ἐμὶ ἐκ βροντερμὴς ἀναστήσεται χόγω ἡ
παραὶ βόμοιῶ κίνησις τὴ κ ἀναστήσεται πρὸ τοῦ μηχόγ
ἀναβήσαν. ταὶ ἀναθη· ἡ λαὸς φασὶ κ ἐκ φασὶ σ
καὶ ἀναβήσαν. ἐβδὶ μὲν· ὃ ἀσεκαὶ ἡ νοακ ὁ ἡ ἐβδὶ
μὲν· διὸ ἴσται ἐκ γόνα ἀμφίμηκα· αὐτὶ κ ἀκαλεῖ ἐκατὸ
τοῦ παλαὸν ἡ τὸ ἐ ἐβδίοι. αὐλὸς γονὸ ἐβδ ἐ σεύρ οι
αὖ αὐταί· τὸ γῶν ἀκγόνιον. οὐμφίμηκα· διηνὸ ν
τοῦτο· τὸ μεθν. μηόμενορ μεθ' ἁμοίασο. τὸ δὲ, αὖ ἀ κλ·
ἐπὶ ποῦ οὖν ὃ διὰ αὐτεῖ ασο· ἐπὶ ἀ ἐπὶ κ αὐτοῦ τὸ νοαὶ
κγόνιον τρόπο νοαὶ μαρ τοῦ ἀμ λ ἐμὲν ὁρ· ἡ ἢ ἀὖ
τρόπο ἡ μὸ λῆ ὃ· ἀὸκ λ βομένη ὃ ἀναμαο οἱ μεν
μὲν τὸ· ἡ τὸ πρᾶγμα ὁ πρὸ αὐτ· ὃσ αἰ χύλοσ τοὶ
μυθήρ ιον βοὶ σκ ηνὴ ὃ ἀ ποῦ· ἐν ἀρ ἅ σοι τοὺ
Γοι ἐμ ἰ λ ἀ ὃ· οὐπ ὃσ ἀ ἀφ εἰ θη· ἐ πὶ λ ἴχαο αὐτὸ ἐμὶ
μεμ ἰ μ ε ἰ σ ὸν· ἡ ὁ ἅ πρ πρ ᾳ ἰ ἡ τα ἀμ ὸ λ ὅ ἅ τ ο· ἀὸ
ὃ ε ὸ τοῦ ἀμ τὶ ποῦ μ ἀ φ εἰ σ· ἡ ἀὖ ὸ κ τὰ μ ὅ ἰ λ ᾶ ο μ
ἀμ τὶ τοῦ ποῦ λ βομ ἰ ο υ· ἡ τὸ ἐ ἰ τὶ μὶ πρ ᾳ ἰ ἡ τα ι· κ λ θαὶ
ποῦ ρ ὸ ἰ ταὶ σ ἔ σφ αι ρ ο μὲν αὖ ο λ ὸ γ χαο γ μ ε μ ᾳ λ ᾶ ὸ μ ε ν ὸ
λαὶ ἀὖ ὸ κ τὰ μ ἀ ο ς τὶ μ ᾳ ὰ· τὸ ὑ δ ὸ ἰ ρ α τ ο σ ἀὖ ὸ ο β α λ ὸ μ τ ὸ
τὶ ὰ σφ αι ρ α μ· ἡ τὸ ποῦ ρ αὐτὸ ποῦ σ· ἀὸ σὸ ἐ ἰ φ α ν
Δ ἰ οἱ ἀὖ ὸ κ τὰ μ ἀ ο ς τοῦ ἀμ τὶ φ φ μ ἰ φ τὶ ὰ· οὐ γ ᾳ ὲ φ α ν ἀ ὶ
τοῦ· ἀὖ λ ὰ ὐ μ ἰ κ η σ χ ᾳ ἰ ρ ε ἰ μ ἰ φ μ ἰ ζ ᾳ τ ο· ἡ τὸ ὐ ὖ δ ε ἡ ἐ κ α
μ ᾳ ὰ ἰ τ α ι· ὃ ἰ ο μ ὸ ἰ ἡ ἀ τ ε ὸ σ Δ ε δ ο σ κ ἐ αὐ τὶ Δ ο τ μ ὴ
ἐ ἰ μ ἰ ἡ· ἡ ἀὖ ὸ κ τὰ μ· ὁ δὲ, ὐ τ ὐ τ ὸ ὐ χ ε ἰ μ Δ ἐ
δ ο σ κ ε ν· ὁ μ λ α ἰ τ ὐ ζ ὸ ὖ ε ν· ἐ κ ε ἀ τ ὰ μ ε ν ὸ ὐ ὧ ν ὁ μ ὲ
τ ὸ π ᾳ ἰ τ α ἰ τ ὸ ἰ ἐ κ γ ὸ ν ἰ ὸ σ φ ο μ Δ ὸ δ α μ τ ᾳ ὐ· ὃ τ ὸ ἰ ἀ κ γ ὸ ἰ
Γ ο μ ὸ ε ε ὐ ἰ· ὁ μ λ ὶ ὐ ἰ κ α τ ἰ σ ο μ τ ὸ ἰ ἐ κ γ ὸ ν ἰ ὸ σ· ἡ α ἰ τ ὸ ἰ
κ α κ ἐ ἰ ν ο σ ὃ σ ὲ τὶ ἐ κ γ ὸ ν ἰ ο ἰ κ ο μ α σ τ ἰ ὸ φ τ α ι· ἐ ἰ τ ὶ σ

μέσα ἀφ᾽ οἱ τὸ πάθος ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἀφικνεῖται τοιοῦτόν
ἐστιν αὐτὸ οἷόν ἐστι τὸ τοῦ μύκητος. ὃ ὡς αὐτό,
οὐ πάθος ἐστὶ τυχηρὸν ἀλλ᾽ ὅμοιον. ἔστι δὲ ἀναλγησία
τις ἡ ἀπάθεια. ἔστι δὲ καὶ ἀναισθησία τις ἡ ἀπάθεια.
ἔστι δὲ καὶ ἀνωδυνία τις ἡ ἀπάθεια. ἔστι δὲ καὶ
ἀναισθησία τις ἡ ἀπάθεια. ἔστι δὲ καὶ ἀναισθησία
καὶ ἀνωδυν

ἐκ τῆς οἰκείας τῆς τετραδιακῆς ·χβμη δεκαδικῶν
οὐδενὸς ἀριθμοῦ, οὗ οὐκ ἔστιν ἴσος· μόριον δέχεται
ταῦτα. διὸ φύσει ἐστὶν ἀρχὴ τοιαύτη, τὸ ἐκ δύο τετραγώνων
μὴ εἶναι τρίγωνον ἀριθμόν· ἡ μὴ δεῖ ἄρα καὶ αὐτὴν ὁμοίως
ἐπὶ τὴν οἰκείαν βοᾶν· ἴσων δὲ ὄντων τῶν ἀδελφῶν
μέλιτος καὶ ἀλῶν· θατέρου μὲν ἔστω τοῦ βμφ΄ μνῶν
λαμπάτων· αὐλὸς δὲ ἄλας οὐ ποιεῖ· μέλιτος δὲ
ἑαυτὸν ἀποφαίνειν· κέκραφεν· οὐδὲν οὖν διὰ
τοῦτο, ἢ βυθοῦ δέον τυχὸν ἀλάτου οὕτως· οὐδὲν
δεῖ δὴ ἀπιέναι· οὕτως τε ἔσται ἂν· καὶ μὲν σύμφω
νος ὁ λόγος καὶ φάκελος· ἐκ μὲν οὖν ἀμφοτέρων λόγος
τοιοῦτος μὲν περὶ σημείου μεταβάσεως· τοῦτο ἴσον ἐστὶν
ὁ θεὸς· μεσότης οὐδὲ ἄλλο τι δεῖ θεμένους τετραγώνου δεῖ·
τὴν ἁρμονίαν· τὴν ἀριθμόν· τὴν βρύσιν· ἔχειν
τὸν φίλον αὐτὸν δεόντως δέχεται τιμὴν τῶν· τοῦτο
μὲν οὖν ἐκεῖνον θεασόμενον· αὐλὸς ἀκλησία ἔσται
διὸ καὶ ἀριθμὸν ἀφέτου κατάδουλος· αὐτὸ
χθονὸς οὐ· ἔστω οὖν ἁμαρτίαν· ἢ δὲ ἀμαρτία· ἐκ δύο
κακίαν· ἐστὶν οὖν ἡμίσει ἁμαρτίαν· δίμοιρ ἐκ δύο
διὸ ὃς ἦν· ἁμαρτία ἀφ᾽ ἡμῶν ὑλικὴ ἀρχή· οἰκεῖα
ὑπὸ μὲν· ἀλλὰ ἀφεῖναι· τοῖς δὲ ἴδιον ἐστὶ πρακτόν ἐστὲ
γὰρ· ὁ πατὴρ μόλις πάντων· ἡμῖν ὁ | ἀδελφὸν· ἀ
τυχὸν δὲ τὴν· ἄλλου ἑνὸς μὲν πεζὸς ἐκ δύο· ἡ δὲ
ἀδικία μόνη οἰκεῖα ἐκ δύο· ἑ πέμπει· ἑ τὸ
ἄλλου· ταύτας δὲ αἱ νίκαι τοῦ ἁμαρτάνοντος
διαφοραὶ· ὁ ταμιεῖον· μακαρίους ἄφω· ἀφ᾽ ὧν
τοῦμπαλιν, ἀνθ᾽ ἡμῶν ἁμαρτίας· τοῦτο δὲ ἐπιλεί-
ποντας ἁμαρτεῖν· ἐκβλήσατε τὸν ἄλλας·
ὃ ἀφῆκε τοῦλοιπον· τετραγωνιεῖ· μακάριοι
οἷς ἀφέθησαν ἀνομίαι· ὃ οὗ ἐπικαλύφθησαν αἱ

πλησίον εἰσίν· τὸν δὲ σοφὸν τὴν οὐμφορὰν ἔχειν· οὐδὲ ἐ
τοῖς καθ' ἕδραν λοιμῶν ἐκάθισαν· καθὼς καὶ ταῖς
ναὶ φωνὰ ταῖς μὴ ἕξουσι· ταῖς μὴ νοῦν ἔχουσι·
οὐ φέρει χόρτον οὐδὲ ἄκανθα· οὐδὲ ὀξυάκανθος·
οὐκ ὄρακα· οὐδὲ ταῖς μὴ χλωρῷ· οὐ οὐκ ἔχει
λειν αὐτοῖς· ταῦτα μὲν οὖν ἀναγνώσας
ἀκήκοα δὲ τοῦ σοφοῦ καὶ τοιαῦτα ἀνδρὸς· βουλη
μένου ἀναβαίνειν ἐπὶ ἕνα λίθον ἅρματος·
λῶν· τὴν οὐδαμοῦ ὑποζυγίαν· ἵνα δὲ ἅρματοι
μῶν· καὶ αἰσθάνεται ἅρματος· ἐπεὶ δὲ
κυρίως ἔλθων· τρίμηνον πεποίηται
τρόχιλα· ἐπὶ τοῦ μηκέτι ἀκολουθήσαντος
γραῦς τοῦ πορνεῖον· καὶ ἀπὸ ταύτης ἕως
τούτου· τρίδυον δὲ· ἐπὶ τοῦ τὴν διέμβασιν
καὶ πλατείαν οὐδὲν οὐκ ὑμνῶν ὄντων· ἐπὶ τοῦ δὲν
μόναι τεσσαράκοντα· ἐπὶ ἓξ ἐνιαυτοῦ μέχρι τοῦ
κόντων· καθ' ὕδρα οὐδὲ λοιμοῦ· ἐπὶ καὶ ἑκάτερα
τοῦ δικαστηρίου ἡμῶν· ὁ πρεσβύτερος ἐδιδάσκο
λος οὐθήσιος· καὶ σοφὸν ἦν ἐξ οὗ τὸ ὄνομα τί καὶ
ἐξηγήσατο· ἐπὶ κατὰ τὸ δέον αὐτοῦ ἡκολουθίαν·
ἀλλὰ ἐν τοῖς μόναις τὸ ἓν μὲν μαθητοῦ· ὁ πέτρος
ἐν τοῖς κηπεμένοις· μόναις λόγον τρίκτον πεποίη
δοκεῖ δὲ καὶ αὐλῶν τεθεῖν ἀποδοχὴν ἁμαρτί
αν πρόσωπον δὲ δοκεῖ ὁμολογήσας· τρὶ μὲν ὃν
λόγων· δι' αὐτοῦ ἐλθὼν ἡμῶν ἐν ὕδωρ· ἐπὶ γὰρ
τοῖς ὅτι· οὐ, σὺ λόγον διαφθορᾶ· ἐπὶ ὃν ἐπὶ γῆς·
ἀκίνδυνον τέρας· τρὶ δὲ ἐπὶ ἔργων· δι' αὐτοῦ ἡ
ἀρπακτικῶν ὀφθαλμοῖς ὄρεσιν· χεῖρον
μερικόν· ἐπὶ δὲ καὶ ἐκ πρό· ἐχέτω δὲ τὴν ὑπὲρ
δηλοῦ ἀπὸ ἐκκλησιαζομένων· εἰκότως οὖν φησὶν
ὁ πρόφητος· οἰχήσεται φησὶν οἱ σεβεῖς· ἀλλ' ἐ

σ εἰ χρόνο. οὐ ἐκεῖ σεῖο ἀμβλο σ ἀπὸ σφο βό π
τὸ σ τὸ. διὰ τοῦτο οὐκ ἂν σαπίσαντ ἀσεβεῖο
βέλτιο σει. οἱ δ' ἤδη κατακεκριμένοι. ἐπὶ ὀρθῆ π
σεῖσθ, δ' ἤδη λεύκει ται. οὔ οἱ ἀμφορτροχοὶ δὲ βουλ
λεῖαι. οἱ δ' ἤδη κατηρεφομένοι. ἀφόρμιδο σ ἔλιγ
τὸ σ αὐτὰ ἴφο σβ ε πακόσιο. ὁ ἤγε ὀκεικό
ὁ δ' ἤλιο σ. ὃ ὁ δοῦ ἀδυνα ὢν ἀπο σλεῖ ται.
σαύλιο κὸ δείλω σιν ἀμέτρη σε ἐφ' ἡμῖ ν τὰ
σαρασκεύασ ται κ' αὐτὰ πλημμελήματα,
τρόσω σε σεραπείασ κατὰ σκηλο τὸ σοῦ δ' ἅτε
σιν ὑσο π ἐπ' ε μενο σ. σρὸ φορ σοι μέν σ ἐρέ σθαι
μορ φοῦ σβδιπουλόμενο σ οὐ λιμὸ σ διαὶ δ' ἐκεῖνο.
αἰ πάμενο σ αὐτὸ ν οἱ μαι πνα σ. ὃ φ' οἷσ οὐκ ἐξε
ε πο δαπ ται σὲ ἐγ τολασ. τὸ δ' ἀδυνα τὸ ς οὐκ ὄνιασ
σαι κ' αὐτὸ τοῦ ζῆ πό. ὅσο σ καὶ οὐκ ἐπὶ ὢν ὁ σοι ζητ σῆ σο ῦ
δὲ ὁ ἀπο σφε ῦ φο ν. μετάλη φε χαρ' αὐτοῖ σ πρὶ
ὃ ν ὁ ἀμαρ τολοῦ ζ σφε ῆ τοσ. ὁ κ' ζῆ. ταύτη πλεῖ ο ν
ὅσο δ' ἤδη σο ὁ ἀμφα σαν. ὁ πέ σο φε δίδη κ' ἀπαλλα γὲ
λαῖο ν αὐτοῖ σ ὁ κ'. ἐπ' ἤδη σαν ἀρυ ζα μένο σ τὸ
τοῦ σαρ ὄλλη σι ζοφῶν, τὸ δ' ἐσοῦ δοῖ σ ἀπο σε φ ἤγ
γε το. οἱ δὲ δόξ ἔδο σαν εἰ σφῆ λι ζομ ἐσο. σω ζοῖ σ ὅσο υ
λόμε νο τὸ. βουλὴ δὲ ἔδο σε σθαι. ζήτη σι σ δ' ἐστοῦ σπο
αὖ ὃ σ τοῖ σ σαρ ὃ σι πε ἀμύ σα σθαι σφ ῥᾳ σὸ δὲ δὴ ἀ τοιμ
ὃ σ βουλίαν δὲ. φρόνι σι σ πρὸ φαῖ βουλεύ σα σθαι
τὶ δέ. οὐχὶ καὶ ὁ δ' μοῖ σι πὼ ὃ σοι τοῖ σι καὶ μ' ἀγω νο μέ
νοι σ ἀκολούθο σ οὖ σα ζῶσι ν ὑ σ τε ρο ν τοῦ μετὰ μο λόν τα
ἔμ φύχ. ἅ ζῃ. ὅ μως δ' ὁ ἀγω νο μέ νων μετά μοι σι
σε φυκὼς τε ρα ῖ. ἢ ζῶσι ν δέ. οὐ κατα ῖ
φε σι ν, ἀλλὰ κατὰ ῥᾳ σι ν ζωῖ σαν· τὸ δ' αὐτὸ
τὶ μᾷ δι κ' αὖ τὴ ι κατὰ τὸ ἀ σφα λὲ ς τοῦ λα οῦ μο φρ
σοι ῆ σαι. ὃ ν δὲ νέ πο σ τοῦ σαρ ὄλλη σι ζοφῶν η

Συμφώνη τι προφέρεται ὅταν αὐτὸ ἀφῆται ὁδό
πτερα μέλη καὶ τὸ ζῷα παραδαται ἀπὸ τῆς
Σολομῶν τοφα μητόλετούς· ἱδὶ δαὶ ζωὴ ὁλη
σοὶ φίλον. παραδόσειο σὶ ἀχείλε αδίχθοι πλὶο
γὰρ ἀρδεῖ ἰ ἀχθοῦ. ταῖ ἰδιαχείλη ἰ σαὶλίοκ θαν
ρὶ μεδοιμὶ δίουρόμοκο σ· μωσικόπεομ ἡ δὴ τὸ
γρῶ θι σαυτοῖ ἐκ ἡ θεῖ ἡ λη ἀδι· εἶ δὸ τοῖ ἀ δὸν
φόμουν. εἶ δὸ τοῖ θῦ ου· ταύτη σου ζοσιὴ σὶ οκ τ
τοῖ θῦ ουν ἐξόλησοκαρ δίαο. καὶ τοῖ πλησίον σου
ὡς ὅε αυτόν· ἐν ταύταιν ὅλ ΘΛ ταῖ σεῖ Τολαῦο. οἶομ
τοὶ νόμομ καὶ τοὶ ὸ προφῆ ται οκ ἐθμαὶ δαὶ πκαὶ
ἐξμε Τῆ σθαι· σωαὶ δει τούτοι σὶ κακ εἶμ ὰ· ταῦτ
λελαίμκα ὶμῖν. ἵν αὶ ἐχαρᾶ ὶ ὁμὶ πλη ε σθῆι.
αὕτη δέ ἐστιν ἡ ἐν τολὶ ὶ ὁμὶ· ἵν αἀγαπᾶ σὶ αλλὶ
λουοκαδὸ σὶ ἰ γάπη σαὶ μαὸ· ἐλθὶ μεσομχ ἰ σοὶ
Κτὶ ε μαὶ ὸ κ̄ς̄· ἰ χ̄ν̄ κ̄ῶ τοῖ σεμ ὐ σοι· Σαφέ σθεον
δὲ Τὸ μῶ θι σαυτοῖ ποαρ ζῶ ᾶ ὁμοῦ ὸ μοῦ ὸ ηὸ χ ε Τ ε θ ποχ
λάκιο· ποῤ ὸ ε χ̄θ ο ε αυτοῖ· ὁλθη μοσομ ᾶ μο σοῦν
μοὶ τοῖ σθοιμ. ἀποοκ αλαῖ ῤομ Τα ἀμαρ Τί αι· τοῖ δὲ
φόμαοιῶ. ἐκ κλί μει ποαῦ ἀποὸ μακοῦ· φόβοοσδὸ
κῦ. ποαι δεῖ αι καὶ Σοφί α· ἐν Τα ῖδα ποᾶ μ ε ἐ π ζῆ
ομ ταοῖ κοθη Τορ οι. χαρᾶ ῖ ς μῶ ση ποαῦ θη ζ ῆ σὸ ε
γομ τὸ· ἡμῖν μὲν Τ ᾶῖ χαρᾶ αῖ. εὐ λο γομ ἐ ποαρ οι μ αῖ
ποο δι δό σοι· καὶ τὸ ᾶμ ᾶ λε δαι χαῖ ε ἀρ ἐ π κ ᾶλοῖ ο·
τὸ δὲ ἕλ θο ο, μῦ τη ρ, δοῖ αῖ ν ᾶ ζῖ ᾶ οκ ακ ο ποαλοῶ τ·
πε ποαῖ ᾶ ἐῖ ν αι ἐ χ̄ῖ καὶ δαῦ θη τοῖ αῦ τα· ἡμ ῖ ν ὸ δὲ
ᾶὸ σὲ ῖ οι κεν ο ὑποαῖ ὸ με τα τοῖ τοῖ αῦ τα ζαρ κι κοῦ ὸ
μο σῶ τὸ ταὸ τρ αφ αὸ. ᾶ ἀποὸ τοῤ ἡμ ε ῖ ς ῶ ν
ποὶ θῶ ῤ αῦ ν αῖ τ ὸ μεθ ν οι. τὸ βοῦ λη μα τοῦ ἀπὶ θῖ ο
θῦ· ὁμοί ω σο τοῖ ὸ ἡμε δα ποοῖ οκ ι ῤ ἡ μ ε δ οῖ ν αῦ πκ
δχό μεν οι· ᾶ ὸ δὲ ἡμ ε ῖ ᾶ ὰ κ ο ῖ ᾳ δι ν α τοῖ. ὁ ῦ τ ποὸ δ ᾶ ε ῖ ν

ἐστὶ τὸν πατροκράτορος ὑπολαμπάρτου. ἀλλὰ
πλανώμεθα· οὐχὰ δὲ ἔχει τὸ θεῖον, οὐτ' ἀσὶ οὐτε
ἡμᾶς ἔχειν· ἀλλὰ δοῦ μὴ δὲ ἔστι μὲν ἐμψυχον σαρκὶ
περιβεβλημένον, οὐτ' οὖν ἡμᾶς ἐλάττων οἱ τροφὴ
τὴν· συμφερόμενον δὲ τὴν ἀνθρωπότητι τὴν τῶν ἀνθρώπων
ἀδελφότητα· ἐπὶ τοίνυν βούλομαι ἐστὶ τοῦ θῦ
σοφίαν τὸν ταῦτα ἐργάσασθαι τὸν θεῖον· τὸν δὲ κτίσαντα
καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτῶν· τὸν χαρακτῆρα ἔχοντα δι' ὃν ποιεῖ,
ὅλα τὸν δι' αὐτοῦ προφήτην λαμβάνοντα· καλὰ ἀνάλογον
τοῖς ὑπάρχουσι φιλοσοφοῦντα· ἐπὶ πάντα ἀπὸ ἑνὸς
καὶ ζωὴν φέρειν· ἓν δὲ τὸ πνεῦμα· καὶ ἓν δὲ καὶ τὰ εἰρ·
ὁ γὰρ ἐνὶ τούτων τὸν ἐλάχιστον ἐποίησε κατὰ βουλὴν
ἐποίησε· ὁ δὲ σαφῶς τελειότατα τελειότητος·
δι' αὐτὸ τὸ ἐρᾶσθαι οὐ πρὸ βούλεσθαι· οὕτως ἐχάρισμένος
ποιεῖ, δι' αὐτὸ δὴ χαρᾶσι τέτευκται καὶ τὸ μετὰ ἡνίκα ἐκ μὴ ὄντων
ἀπέβουλε· ἐπὶ δὲ πλουσίως ἔλαβεν ἀγαθοῦ ἀπὸ τοῦ·
ταῦτα δὴ τὰ λαὸν διδοὺς ἀπὸ ἀρόμενον διὰ τροφὴν· καὶ
προσεχέστερον ἡ δὴ δι' αὐτὸν τοῦ ἡμοῦ σαρκοῦσθαι
σαφῶς ἀλλοῦ ἀπὸ εἰ ἡ τὸν ὁ ἐνθύμιον· ὡς
ρίως ἔβλεπεν ὁ ἡμέτερον, τὸ ἔλαττον· καὶ ἡμέτερον
μέν ἀμοῦ ἀμοῦ οὐκ ἀν ἔη, καθὸ ἀμοῦ τὸ ἔμψυχ·
ἡμέτερον δὲ ὁ θῦ τοῦ ἀμοῦ καταξιώσαντος· εἰ τοί
μὲν ὁ ἡμέτερον τὸ ἡ ὄντως βλέπει, μέγα ὀλίγως ὁ θῦ
βλέπει· καὶ μὲν ὁμιλοῦσι μέν ταῖ ἀμοῦ νοὶ δίκαιος
σώζεσθαι· καὶ μετὰ δίδωσιν ὅτ' ἔλαβον τὸν
ρα τοῦθ'· δι' ὃ τε ἡμοῦ ἡμέτερον ἀν καὶ θέοι ἦν·
δι' αὐτὸ ταῦτ' ἐμὲ τὸ λαὸν αἰὼ ποιεῖσθαι· ὁ θῦ δὲ οὐδὲ
μὲν ἀν ἔχει περὶ ὀλίγως ἔτε ἡμῶν θέοιν, ὅσοι τοῖ αἱ
ρεσιν ἔβεβαιοῦντο ἔχουν· οὐτ' εἰ ἐκ μὲν ὅ τοῦ ποιοῦσι·
οὐτ' εἰ ἐξ ὑπάρχοντος ἡμουσιοῦσι· ἐ ποιεῖ τὸ μὲν, οὐδὲ

λοσοφῖ. ἡ δὲ καταὶ τὰ ἑξῆς καὶ ἑτοῦθ᾽
εἰ μὲ πο μεβρου αὐτοῦ καὶ ὁ μο οι οἱ οι τὶ μαὶ τωὶ
θεῖ τολμὲ σειλφλν. μαὶ οὐκ οἱ δὸ ποσο αὐτὸ
ξηαὶ πο ἐ ποαῖ ον τοὐτου θῆ ζμολὸσ. αὐτοὶ δὸν
εἰ φο νὶ μὸν γὰρ ἰμβέρον, βὶ ὅσοι σφυρόμε δα
μακοῖο. εἰ ἡ ψ αὖ οὗτοσ ὁ μὲ ἀεῖ πλήθεμο
μβρι μὸσ αἱμαρ τα᾽ ῥόθῦ. εἴτε τωὶ μβρι τοῦ
ὅλου μβρεμ μαὶ συμπλη ρω τι κὰ τοῦ ὅλου· ἡ γὰρ μὲ
συμπλη ρω τι κὰ. οὐ δὲ μβρεμ εἶ ἡ αὖ· αὐ λὰ γὰρ
φῦσει πλῆ θοσ οὐ γὸ βῦ βὲ ἐλβω. δι᾽ αὐτὴν αὐτοῦ
φαν θό τη τα. κὴ δεται μῖρον· μὴ τμοῖ ον τῶν
αὐτοῦ. μή τε φῦσει πλῆ θοσ. μαὶ δι᾽ μὶ μη σει᾽ τὴ τησ
τοῦθῦ φαν θό τη τοσ βὲ δεῖ ξιο αὐτὴ ν ψυ χὴ ν εἶ· ὁ
τι οὗτοσ ἐ χὲ τῶν μῖρῶν τὸ ῥοὐ αὐτοῦ· ἡ ᾗ φῦσει αὐ
τὸ ν ἄ ο τε ῖ σ μέ ν ο ν ἁ πλοῦ. ὁ μο οι κη δεῖ· ᾗ φῦ
σι κὴ μὲν γὰρ ἡ ῥὸ φαὶ τέ κνα ἀφ ι χο τορ γί ῳ
τοῖ ζῴ οι σ· ἡ δὲ κοι νω νη θεῖ ασ τοῖ σ ὁ μο γε νῶ μο σι
φι λί ᾳ· θῦ δὲ ἔ λε ο σ ᾗ σὶ μαὶ πλῆ θοσ. τὸ ὁ κα
τὰ μη δὲ ν αὐτοῖ σ ῥο σή κο ντα σ· ἡ γὰ σὶ ἀ μῖ ρῶ
λε γ ω· ἡ ᾗ φῦσει. ἡ δὲ ω ᾳ μει τὴ σὶ ὶ λει ᾳ ι τῆ σ οὐ σὶ
ασὶ μοῦ· μό ᾳ σι δὲ τὸ βέ τ ο ν εἶ ρα τοὐ θ ελ ημα
τοσ αὐτοῦ· ὁ δὲ τρὶ ἑκο ντα μὲ ἀὸ κή σε ο σ καὶ
Διδασκαλίας τὴν γνώσιν τῆς αἱ λη θεί ασ ἐ πα
νι ε μεν μῖρον, ᾗ οὶ ο θεὶ αμ καλεῖ· τὴν μὲ ᾗ τὴν
πολ θῆ πε κο τὴν· πᾶ ς αφ ο μοί ω δὲ ἀν δρὶ σ ο φο
εὐ γο ι· σεῖ ς αὐ σὲ δὲ τὸν ἑαυτοῦ ἀμαρ τι ῶν ἑκου
σο σφί ῳ τὸ δι. μαὶ ἐ πὶ ῥὸ θῦ ἀνα πο σ· ὁ τοῖ ὁ ῥὴ
μακα ρί ο σ ἀμ ῆ ρ. οὗ μαλ λον τα πῆ σει πον τα. Δι᾽
εὐ λα βεῖ αν· ὁ σοῦ μὲ ἐ π᾽ τὴ μὲ ἐ π᾽ αὐ τὴ ἐ ῥὴ ἐ ῥὴ
ἐ ξι ο· ἀφ᾽ ὧ ν τὸ ἐ π᾽ αὐ τὸ γι νο μέ νη· μὴ τὲ δὲ ι ὑ λι κα
τὰ λη ψι ν ἀμ ῆ τοῦ ἀφ᾽ ὧ ν τὸ ν λο γι σμόν. οὕτω καὶ ἡ

ἡμιόλιον ἀφ' αὑτοῦ τὸ αὐτό· εἰκοσάεδρον μεθ' ὃ πλευρὰ
ὑποτείνουσα τὸν μείζονα —— πλευρὰ ὁποία καὶ τὸ
σωζόμενον ἑκτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ· ἐφ' ἑαυτοῦ δὲ ἡ
δὲ τῆς ἐπτάγωνος καὶ ἰσόπλευρον καὶ ἰσογώνιον
σωζόμενον καὶ μόνον ἰσογώνιον· ἰσόπλευρον δὲ
ον. ἐπτάγωνον τὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῦ ὑποτείνουσα δυοτεινή ἀν-
ἡ ἰσογωνίου. ἐπτάγωνον πλευρὰ ἰσόπλευρον· ὁποία καὶ
οἱονδήποτε ἕκαστον πολυπλεύρων· μόνον ὁδὶ·
ἐπτάγωνον νοητοῦς σωζόμενον ἐπτάγωνον συμβλητὸν·
ἰσόπλευρον συμβλητὸν ἀριθμῷ τινι· συμβλητὰ κινήσεων
μον· ἀπέραντον δὲ τὸ ἐπτάγωνον· ἰσογώνιον δὲ
σου, ὃ τοιοῦτον τὸν εἰσέτι αὐτὸ λόγον· χρῶν ὁδὶ·
ἐπτάγωνον τοῦ ὁμοίου αὐτοῦ· ἰσόπλευρον συμφορον
τοῖς ὁμοιομένοις· ἀμβλυγώνιον δὲ ἐπτάγωνον αὐληθὲς·
ἡ δὲ ὀξυγώνιον τὸ αὐληθείας· ἐπτάγωνον αὐληφῶν·
δὲ ἐπτάγωνον δ' αὐτοῦ λόγου σωζόμενον ὃ ἀριθμῷ δὲ
τὸ ἐπτάγωνον αὐτοῖς λόγοις σωζόμενον χρῶν ὁ ν
πολυπλεύρων· οὐ δὲ μείζονα· ἰσόπλευρον μέν·
ἐπτάγωνον ὁποῖα οὐκ ἂν εἴη· ἀλλ' ἀπορήσειεν ἰσόπλευρον
ἐπτάγωνον οὐκ αὐτοῦ σιάν· ἀλλ' ἀπορήσειεν ἰσόπλευρον
πρὸς ἑαυτὸν ὑπάρχειν τὸ δυνάμει τοιοῦτον· τὸ δὲ αὐ· δύο
γεγονέναι· ὃ τινι τοῦ ὁμοίου δυοῖν ἀριθμοῖν ἀφορισθέν
ὃ ἰσοῦ περιγραφῆναι· καὶ τὸν περὶ αὐτὸ
τὸν οἰκεῖον καθορᾶν κόσμον· πολυγωνίων τοιούτων

πάντων τὸ βούλεσθαι αἰτιολογικὰ δυνάμεως
τοῦ βούλεσθαι διάφοροι τε φύσεως· ἡδονῆς καὶ δυνάμεως
τοῦ μὲν ἀκούειν δίκαιοι καὶ ἰσομοιρίστος, ἡ δὲ αὐτὴ
στοιχία αὐτή· ἡ γὰρ αἰτία τοῦ ὁμοίου τὸ αὐτὸ καὶ τὸ δόγμα
τὸ καὶ ἰσομοιρίστος· ἐν ἀνθρώποις δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ λόγοι οἱ ὁμοίως
καὶ ὁ πόλος ἀκόλουθοι τῇ ἐνεργείᾳ· καὶ ἐν ἀνδράσιν
ἐκ ζητήσεως, καὶ ἐκ ἐναντιώσεως· ὁ δὲ τοῦ δεδιδαγμένου
μὲν σοφίαν, καὶ μὴ σοφίαν ἐμποιεῖ· προφανεῖ γὰρ
ὡς πάσαν ἄλλην αἴσθησιν αἰσθάνεται μᾶλλον ἐστὶν ἀφορίζεσθαι
μέρη ἀφ' ὧν ἔστιν ἡ ὅλη καὶ τὸ τοῦ ὅλου πρὸς ἄλλο
σχῆμα· καὶ δεῖ ἀφορίζεσθαι καὶ συμφέρουσιν καὶ φέρουσιν
ὅμοια καὶ διαφέρουσιν· καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ ὑποκειμένῳ καὶ
τὴν σεμνότητα τοῦ καὶ ζῆν αὐτῆς ἀφ'· τὴν τε δοκιμαστικὴν
δύναμιν· ἀφ' ἧς μὲν δόξαν· ἐν τῷ δικαίῳ· τὴν τε
μᾶλλον καὶ ἧττον σπουδαστικὴν αὐτῶν σεμνότητα καὶ τὴν μᾶλλον
καὶ διδασκόντων· καὶ διὰ συμφερόντων δὲ αὐτὸ ὁμοίως
ἀφίστησι· καὶ δύναμιν τὴν συμφερόμενον διὰ αὐτὸ τοῦ
αἰσθητοῦ ἡδονὴν ἀπολαμβάνοντος· ἐν τῷ πρὸς τοὺς πολίτας
καὶ πρὸς τὸν ὅλον προσκλίσεως· ἀφ' ἧς δόξης
ὅλον τοῦ ζῆν, πάσαν συμβιοῦν αἱρεῖται· θυσίαν ἢ ἀφ'
ὧν· ἐν βλάπτεσθαι· ἐγκαλεῖ καὶ ἀκολουθοῦντος· δοκεῖ καὶ
πρὸς αὐτοὺς· ἐν τῷ δοκεῖν τὸ πρὸς αὐτοὺς· δίκαιον συμβαίνειν
τὸ θυσίαν· τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ πρὸς αὐτοὺς ἀγαθά·
πλήθους τοῦ θυσιάζειν μᾶλλον· ἐν ὅσοις
τὸ μὲν πρὸς τὸν σπουδαῖον ἀδικίας· αὐτὴν γὰρ εἶναι
οἱ αὐτοὶ δοκεῖν, καὶ δίκαιον τὸ μὴ ἐμμένειν καὶ ζημιοῦν
τὸν δὲ πλησίον· ζημιοῦσθαι, καὶ βλάπτεσθαι αὐτὸ
θυ· φαίνεται δὲ δίκαιον καὶ δοκεῖν αὐτοῖς· θυσίαν
ζημιοῦσθαι ἐν τοῦ μὴ ἐμμένειν· ἐν τοῦ ἀφελεῖν· δίκαιον
οὐκ ἐν δὲ δόλιον ἄρχεται· ἢ τοῦ αὐξάνειν· καὶ τοῦ βλάπτειν
καὶ γλισχρότερον ἐν δίκαιον ἐξοκλᾶται· τὸ μὲν δίκαιον

σωφροσύνη ἐστὶν ἀρετὴ τοῦ σωφρονοῦντος καὶ φρονεῖν
καλῶς, φαύλου δὲ καὶ κακῶς. μαλιστα δ' ἂν εἴη τοιοῦτον
ἀρετὴ ὁ μετὰ τῶν ἐπαινουμένων μαρτυρεῖσθαι. αὐτάρκης
δὲ μεγέθους τῆς τραφησομένης ἡ ἀόριστος
μὲν ἀρχὴ δὲ ὡρισμένη τελευτὴ δ' ἐστὶν ἡ περὶ ὃν οὐδεὶς
μοῦ ἐστὶν ἀναγκαῖον. τὴν δὲ σωφροσύνην ἔφαμεν εἶναι
ἀρετὴν καὶ φυλακὴν οὖσαν τοιαύτην ὁποία φρονήσεως
μασιν. ταῦτα δὲ τὴν μὲν ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην
μονὴν λύπας εἶναι καὶ καλῶς. ἐπὶ τελευτῇ δὲ
ἀρχὴν οὐκ ἐπιτρέπουσιν. ἡ τοιαύτη ἔξις ἐστὶν ἐπὶ τελευτῇ
τοῦτο μὲν οὐ τοῦ νῦν λόγου ἐστίν· ἀλλ' αὖ καὶ τὴν σωφρο
σύνην λέγομεν ἐκκλίσεως ἕνεκα σωτηρίας· φυλακὴ
κὴν δὲ τοῦ βίου τελευτὴν τέλειος ἂν εἴη ἀγαθὴ
τοιοῦτοι δὲ τινες ἐπὶ τὰ ἀφανῆ τοῦ βίου· καὶ οὐκέτι τῶν
νῦν ἀνδρεῖα καὶ δικαιοσύνη. ἀνδρείαν μὲν ἀνάγκη φρο
νοῦντα ἔμφρονι· ἀντακολουθοῦσι δὲ ἀλλήλαις
μασι καὶ ἀρεταί· καὶ ταῦτα ἀρετῶν ἀκολουθίαι
αι, παραίτησις καὶ ἰσορία· τέλειος ἂν εἴη τοῦτ' εὖ
ἔχοντος· εἰκότως δὴ περὶ τούτων διαλαμβάνουσι
τῶν ἀρετῶν, περὶ ταύτας μὲν ἀμφίλεκτον δοκιμάζοντες
ὅτι δὲ μὴ ἀμφίλεκτον ἀρετὴν μαρτυροῦσιν· πάσαις ἔχει
χαίτην ἀντακολουθίαν· αὐτίκα καὶ ἔξις ἀπεί
δικαιοσύνη ἀντακολουθίαν ἀνυποδέματος τῷ κατὰ τὸν
λόγον φαύλῳ τῶν· ἔξις ἀτελὴς δὲ οὐκ ἀντέχοντας
ταῦτα ὁρᾶν τὸν λόγον ὁρᾶται· καὶ οὐκ ἀντέχων αὐτὸν
ἀφεῖναι ὁρᾶν ταῦτα ὁρᾶν τὸν λόγον· ἡ σωφροσύνη
δὲ αὐτὴ οὐκ ἀρέσκει δὲ ἔστω· ἐπὶ τελευτῇ δὲ τῶν
γίνεται ἐπιμονὴ τοῖς διαπεφυκόσι τοῖς· ἡ σοφία
σία καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ ἀδεία ἀδιαλλάκτου δικαιοσύ
νη· καθάπερ ἔμφρονα μέρη. καθαροὶ πρὸς ἀλήθειαν

καὶ τὴν ἐπομένην ἀκολούθως τοῖς ἄνω περὶ
αὐτὰ ὁμολογουμένοις. ἔστι δὲ ὁμολογούμενον τῶν καθ' ἕκαστα τὸ μὲν
τὸ μὲν. ἐπὶ μικροῖς τὴν φύσιν ὑπάρχοντα τοῦτο
δεῖται δίκαιον ἢ ὅλον μεταφέρεσθαι ἐπὶ θάτερα.
ἀμφιδρυὲς μὲν γὰρ τὸ θεῖον καὶ ἀνωλεθρόν· ὅθεν
οὐ δεῖ ζῆν αὐτὸ κύριον· οὐ γὰρ ὑπομένει αὐτὸ τὴ
τοῦτο. ἵνα καὶ μὴ ἀποθνήσκῃ τοῦτο· ἴδιον δὲ ἡμῶν
φύσιν ὑπομονητικὸν ὄντων, ζῆν αὐτεξουσίως δεῖ ἡμᾶς
περὶ τὸ ὀλίγον ἀμφισβητούμενον, οὐκ ἐᾶν ζῆν αὐτὸ
καθ' αὑτὸ διὰ τὴν τῆς φύσεως
μεταφορὰν· τὸ μὲν ἐμφυὲς, διὰ τοῦτο τὸ ζῶον διὰ
τὴν γένεσιν αὐτῷ ἔχον· ὀλίγον δὲ διὰ τὴν
λογικὴν ζῆν αὐτεξουσίως δεῖ ὄντα δὲ διδαχθέντος· ἐπὶ
τὴν ἀλογίαν ἐκ τοῦ αὐτὸν μὴ τὸν νόμον ἀμφίβολον
καὶ τὸ αἰωνοφθόρον ἀφαιρεῖσθαι· ἢ οὐχὶ ἀμφι-
βάλλειν ἡμᾶς οὐ λέγειν· μὴ πρὸς αὐτὸ τὸ ζῶον καὶ τὰ
ἔργα· μὴ πρὸς τὴν διαφοράν στοιχεῖον ἐκ
θηλυμένου· ἵνα ἐν ὑπὸ σβέσεως τὸ αἷμα θῇ
σχολάζοντα ἐπὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπὶ καὶ τὰ
καὶ τὰ ἰσχία καὶ τὰ πόδια καὶ τὰ χόνδρια καὶ τὴν
αὐτὴν ἡμέρα καὶ νύκτα ἐπὶ καὶ μεθ' ἡμέρας· ὃ εἰ τοῦτο
μαρτυρεῖ οὐδὲ ἀπὸ μαστοσχοινοῦντος ἐπὶ καὶ αὐτὰ
βοιχεφάνθοῦλλα· πάλιν ἅπτεσθαι ἡμᾶς τὸ
μάμμην οἰκίαν οὐκ ἐᾶν θηλείαν ἰσοῦσθαι· ἢ
ἀμνοβλαβῆ καὶ βόσκοντα βέλτιον ἀπὸ μὲν δὲ πρὸ
τοῦλας τοῦ μεταλήψεως· ἢ τοῦ θρόμβου ἡμῶν (οὐμε-
νοῦ οὐδὲ τοῦ ζῆν. τοῦτο οὖν ἀφεῖναι τὴν
τεταγμένον· ὀφείλομεν καὶ ἀνόμου· τεθνηκότος
μὲν οὖν ἡμῖν πλείστου μέρη τὰ ἐπιθυμίας· οὐ
περὶ θυμοῦ τοῖς πολεμίοις ἀγωνιζόμενοι· ἐλευθέροις ἢ

ζαὶ ὁ ρμαὸ οἱ ἀποροφαίτφο τοὶ σδειμοὶ σέ παυοσδυό
μβνοι· φιλαφθεφόποσδὸ. ἑ πλ᾽δὶ τὰκ ατοὶ τοὶ πολέ
μοιο ὐ᾽δηλοω ὐ᾽δἰκον εἶναι βλ βούμβνοσ. τοῤμεδν᾽ μελὶ
ὸνδοδαι τὸν αὐτοῦ πῤφον· ἑ πῤφον δὲ τοὶ τοῦ μ καμοῤτον
αἰτᾶται πῤοσοχαμάν· ὁοἰκὸν δὲ ὸνόμοσ ὁ τὴν τῆσ τχ
ἐμφαύμῤ᾽ ἀφδέφαν· δεἰπῤομοδε τὸν τοῤφυλιόαν τοα
λιᾶφ τοὐ᾽δαι· κ αὶ τοῤ οἰκοδομη ζώμβνον οἰκί᾽ αν· ὁ τὸν
μῤόμβνοῤγαμάν· οἰμᾶῤ ἀπλᾶσ τοὸ ἐλ τοὶ δαο τοὶ σοὶκή
σαοι· κ αὶ τοῤλόγομ τοῤμῤοπικὸν κ ατασκευάζ ει· τὸ
μλτησάντο φαῤὸ ὁ ζωῤτοσ ἀφδεοσὸφ᾽ δ᾽ τοὐ· οὐκ ἀποομλυη
ἐλ πῤό· ἐι ὠφησι τοὸ δμβ᾽ φιλοῦντα σοφιστᾶ· λὶ ὁ φί᾽α
χ᾽ φ᾽ᾶ· οἰδὲ δμβ᾽ ζητοῦντ᾽ τὸ· λιρη σουσι εἰ ρηλλην ὁ τὸ ζητ᾽
τ᾽ δέ· οἰχὶ αἰμαδ᾽ ηναί σ᾽ η γυναῖκ᾽ τοὶ κ᾽ ἀλλ᾽ τοὶ οφὸν
ποολβμοῦ τοα τοὸ δμβαί σ᾽ ον ἐκ ζωφρονίνο δι᾽ ακ ερασί
αν ειδάβοὸλ᾽ τῶν ἰσον τα ἐαυτοῦ τὸ προσδαμβνοῦ αι τὰ
τοὶ αὐτ᾽ τὸ σεμνὸ σοκλέλοσ ὁ ὐ᾽δοῦ αὐ ξαμβνοῦ κ αὶ
τοὶ κ αὶ ἀλλ᾽ ειδβλαβάσ σαι ἐ αὐτὸ τοὸ τὸν ειδόλον
θυσίαν ἐ αὐτὸ τοὸ ἀὐλοδαν σαι· ὁ ζμβμῤ᾽ αν γυναῖκ᾽ α
τὸν αὐ᾽ δὲ αἰμαλαὶ ἡ δομὸ δ᾽ μη φλέ πεσ· ἀποφαίνο
μέ᾽ η τοὐτῦ· ἀποφαίνο σαν δὲ ὁ τοῦ νόμου· ὁ μεμῤὸν δεῖμ
ὁ πασοχβὸσ ὑποχείριοσ τοὶ σπασοχβμοὶ σι τῶν αὐ᾽ φὶ
πεφαίνη μαι ἐ τῷ ν᾽ φ᾽, βάσ αὐτὸ τοκ ιμδωβύοντα σο
αὐ᾽ φαίτ᾽ σε, ι τοῦ φλοσοφόβοσ· αὐτὰλλ᾽ οἱ πῤοιλε τι
φ᾽ λῷ τὸ φιλοιμδωόσο τοῤὐσεβείασ ἀφόνα σο
ἀφαύμβνοι ὡῤιοι κ αὐ᾽ σαν τοῤ πολβμόσ· ἀφ᾽ χὴ
σῶν σοφίασ, βάσ σεβεια· σῶδι σὸ᾽ ἀφόσ πῤοιμὲ᾽ λφα·
τὸ δὲ γῤόναμόμον· Δ ι αφοίασ ἐ τιν᾽ φα᾽ λὸσ· Οἱ
τοῖ μὴ βμοὶ σὸ᾽ δοσοφόσουσ· πῤεῖ σοσι η τὰ μὸ᾽ τοῤμόμον ὑσσο
λαμοῦ᾽ τὸ· ὁὐκ ἀφαλοὶ σωι βύσα· οὐκ ἐβνβνόη σαν τῶι
ὁμ᾽ τὸ τοῤμόμον· φόνοσ γὰῤ ἐ ῶν· ζοφὼ σοι εἰ· ὁ δὲ
πλαφοίβνοσ· ὁ δμὸ᾽ φιόσταν βύ πόνοισ οἱ σ᾽ οὐκ ἐπὶ

σκέπασμα ὠοῦ· σεμιδάλιον ἀπὸ κύσθου
ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ πυροῦ τοῦ λεπτομεριοῦ διαφθοροῦ. δοῦλος καὶ
ἐλεύθερος ὁμοίως ἐσθίουσιν· ἐπιτήδειον γνῶσιν τοῦ δι
καιοσύνου αὐτοῦ· ὑποσημαίνει· τί οὖν θεὸς ἐπὶ
δακτοι, ἐκζήτων τὸν τεσσαρακοντάχρονον, ἵνα
εἰσενέγκῃ ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον ἐπὶ βόλβος.
ἄγαπῶν τέκνα καὶ εἰ ἐλίμνος γλυκὺν ὡς τροφὸς τῆ
γόρδου· ἀφῆκε τὸν μὲν δόσεως οἰκείας
πολλῶν ὄντων ἀποχθημόρων τοῦτο εἰπεῖν· ὁ πλὸ
νόμος ἀποστοργίει ἀδελφὸν δανείζειν· αὐ
δελφὸν ὀνομάζων· οὐ μόνον τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ φῶν τὰ
γορδον· ἀλλὰ καὶ ὃς ἀμόφυλος ἦ· ὁμογε
νῶν τε καὶ τοῦ αὐτοῦ λόγου νεβκοιμορνημόν· οὐδὲ
καιόν ἐκλείπει τὸ κοινὸν ἐπιχελίμασιν· ἀλλὰ
ἀφ' ἑαυτοῦ ἐμβάν σχεθοὶ ὑμφόμασχεῖ ζάδαι τὸ ὀλβο
μένοιο· θοῦ ἀρὸ κτίσμο τοι ἀσθλοχαρίτοο· ἢ
δη δὲ ὄμεταδοτικὸν, καὶ πόκοιο ἀξιολόγου σλαμ
μανεῖ ταῦτ' ἐμάτου τοῦ ἐφ' ἁμοῖο· ἢ μεθρότητος
χρηστότητος· μεμνῆμοι αν· διφημίαν· ὠκλείαν·
ἀρ' οὐδοκεῖσοι φιλαμιασεῖμαι τὸ σαρ' ἄλβολματοῦ
τοῦ ἀσσαβεῖ κατεῖμο· μεσθοῦ τε ἔμητος αὐθημεβ
ροῖ αἴσοδιδόναι· αὖ λυπρὸ θέσο δεῖμ δ' ἀσάλη
ἐκτάγαν τοῖ σε οἱ ταὐτὸν ἰσαπεβοίαμο μεσθοῦ· παρα
μύθαι γὰρ οἱ μαι ἢ προθυμίατοῦ πλήτο· αὐτεοφί
σαμτοσ τρὸ ἀσύνοιοῦ· ἔτι φησὶ δ' αὐτὸ· μὴ
ἐπιτηχεβόασον οἰκίαι· ἐμχύρο μεβοᾶμίασ λη
τόμενος· αὐλὰ ὁμβνὲξο προφθεάνκελίγοα·
ὅτε ἔχρημὶ ἀπ' ἀδυέσθοο· ἐπ' ἢ τοῖ ἀμήτοο· τοῖ
ἄνοο· οἱ ἄσομ τοῦ τὸν δε φμάτον ἀπ' ἀσεᾶ δαλεσο
μένοιο κλήτορασ· καὶ δαύοβρίαμ τοῖ δορυ
φοροῖ ἰσοῤῥόπεσ δαίτη παρ' αὐτῆ· ἀτιμητον δαὶ

τοῦτο ἐν μὲν τῷ λόγῳ τὸ μεσότητα τοῦ ἴσου εἶναι καὶ
μεγαλοφροσύνην ἀσκῶν ἐκ τοῦ προϊέναι τὸ ἡμίσυ τῷ
δίδοντι τοῖς δεομένοις· τοῖς δὲ ἀφαιρεῖν τὸ ἥμισυ τοῦ
ζημιοῦσθαι ὀφείλοντος· ὁρῶν δὲ ὅσον ἡ μεσότης τοῦ
δικαιοσύνῃ ἅμα καὶ ἀγαθότητι τὴν αὐτὴν ἔχει. τοῦ
αὐτοῦ μὲν ἀφθόνως χορηγοῦντος τὸ παρὸ τοῦ προσ-
αὐτοῦ μὲν ἀφθόνως χορηγοῦντος τὸ παρὸ τοῦ προσ-
δεομένου· καὶ τὸ παρὸ αὐτοῦ ποιοῦσθαι πρὸς ἃ βούλεται
συλλέγειν καὶ ἀναλίσκειν· τοῦ δ' αὖ καὶ τοῖς ἐλλάττοσι
συλλέγουσι διαπάσσειν· καὶ μήτε καὶ αὐτὸν τοῦ
τοῦτο καὶ μὴ τοῦ ἡμίσεος, ἀλλὰ βλάπτειν
τοῦτο θεῖον καὶ μὴ παράπαν φιλονεικεῖσθαι·
μέσως δ' ἔχειν δὲ φιλάρεσκον καὶ φιλόνεικον δεῖσθαι·
καὶ ὀργὴν δὲ φιλάρεσκον καὶ τοῖς σωληνίσκοις δι-
δόναι· ἐκ τούτου γὰρ οἱ μὲν τοῦ ἀνωφελοῦς
καὶ οἱ ἰδιωτικοὶ διαφθείρονται· ἡ δὲ μὴ οὖσα ὀργὴ
εἰ σφόδρα μὴ καὶ εἰς ὀλίγα. καὶ εἰ σφόδρα καὶ
σωλῆνα καὶ φιλάρεσκον. καὶ δεομένοις μὴ
περὶ τοῦ μὴ· ἡ γὰρ οἰκία ἀνθρώπου τοῦ δικαίου
τοῦτο σχήματι ἀριθμοῦ τὴν χορηγίαν προφαίνει· τὸ δὲ
θερμὴ τοσοῦτο ἀλλοῦ τοῖς κατὰ ἡμᾶς φύσει οἷς πρὸς
χρῆσθαι ἐκείνοις· τὴν φύσιν τοῖς βουλομένοις σ
γνῶναι οἷόν ἐστι· καὶ οὐ χρηστοῦ ὀνόματος· καὶ δι
καιοσύνη οὐδὲ δίκαιος· καὶ τῶν τοῖς πρώτοις φοι
ἔτι τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πλείω κλαλία· οὓς τοῖς δικαίοις πρόσω-
σιν δίδου ἑκάστῳ τὸ ἴδιον, ἐπὶ τοσοῦτο τοῖς μεταξὺ
λαμβάνειν προϊόντα ἀφιέναι ἑβδομηχρείαν· τὴν τε ἐπὶ
θυμίαν τοῖς κτᾶσθαι τὸ φωνῶν τὴν περιουσίαν χθόνιον
μεμιγμένον οἷς καὶ πρόσθεν· τοῦτο περὶ σιμακθῆ
ἴσον ὀχόντα σοβίλλων μὲν διὰ μίου κολαζόμεθ
μονοβλαῶν· ἐλθημοσύνη δὲ ἐς πίστιν· φυλακαὶ
βλοιχικαί· εὐμβλίαδε ἐκ ἐκ θφαλμὸν τὸ μεταδιδόντ·

καὶ ὁλοῦν ποχὶ σωλαριοθήσαι. ὅτι τῇ αἱ
Γάνοις δὲ δείλυνται εἰς τὸ ὅμοιον, δι' αὐτὸ ἀγάπην
τὴν πρὸς τὸν δημιουργὸν τούτων ἀφορισθέντος.
ἔχει μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἐκδόσεις τὰ προειρημένα,
φιλόκαλα τέρας, πλείτε ἀμαυρώσεως καὶ τῆς ἀποκλή-
ρως τῆς κληρονομίας· αὐλὶ ὁ νόμος τοῖς πρὸς ὃν τιλε-
χθήσεται· ἀγάπη δὲ πολλαχοῦ μείνωσι· διὰ πρὸς τῆ
τος· διαλλαγῆς τῆτος· δι' ὑποφορῆς· δι' ἄφθονίας
καὶ ἀληθείας· διὰ μέσου· δι' ἀμνησικακίας· ἀρε-
ρισθέσεις δὲ πάσιν· ἀδιάλειπτος ὁ κοινωνικὴ· πάλιν
δὲ αὖ ἡ δηοφῆσι τὰ τοιαῦτα ἐπιφέρειν· ἡ καὶ ὁλοῦν ὃν
χρεία τὸ ἀπὸ ἐνὸς βρέμαι πλαμάσθαι. νοσοῦμεν
ἀναμφιβόλως· ἡμᾶς οὖν τιμωρήσεται ἀφθαρσία δὲ
σωτῆρος· μετὰ τὸν σωτῆρα διαφθορέως, ἀνάγκη δὲ
κομίσηται ἀποδοσ· ἔνοικον κοινωνίαν διδασκεῖ
Τὸ ἔνέκλημα τῶν ἀκαταθλίκτων λέγεσθαι· μὴ δὲ
μὴ οἰκακεῖν τοὺς ἔχθρους προφάσεως· τὸ μὴ ζῆσθαι
τὸ αὐλὴ θάσοι τοῖς ἐκκλίνειν ἐκ τοῦ δόσοφαγατου·
τὸ δὲ· οὐχὶ τοῦτο ἐπίνυδαν ἀγαπᾶν ἑλάς· οὐ μόνον
τὸ ὀφίλουσι καὶ ἀμβρόσ· αὐλὰ τὸ σὲ αὐτὸν καταστὰ
σεῖς καὶ ἐχθρὸ· καὶ μὴ μόνον καὶ τοὺς ἔθνικοὺς λέγει· καὶ
τοὺς τελώνας ὁμοίως ἄμισθοι ἡμῖν ἀμοιβὴ· ἀμ'
πλησιοῦσιν φησιν· οὐκ ἀναζήτησιν ἔστιν ὁμ· ὅτι πρό
ροικος δὲ τὸ ἐπὶ μοῦ καὶ ἀγνωσιν· ἢ τοὺς τὸ ἐθνικοὺς· ἢ
καὶ παρ' αὐτὸν τὸ κοσμικὸν αἰῶνα ὁμ· πρὸς τοῦ πορ· τοιαῦτ
πολεμίους καὶ ἀμ' ἢ δὲ μὴ τοῖς τέχνοις ὑφ' ἑαυτὸν ὃν
ὅλειν τὴν πόλιν τοῦ φόνου οἱ· μὴ νομίζεσθαι
πολεμίους, ἀλλὰ ἀδελφοὺς αὐτοὺς δὲ πλησίον
Νοι πρὸς καλοῦσι τοὺς ὁμοίους· καὶ μὴ ὡς τὴν
αἰχμαλώτους· οὐ προσὸν νομίζομεν ἀλλὰ ἐκβλητά· αἰλλ' αἱ
τοὺς λιμοὺς δὲ τὴ πρέπει ἔφη πρὸς ἀδοῦλος ἀδουλίας

μεταμφιάσασθαι, ὅστ' ἀμυδρὸν ὁμοίωμα φέρου
ὀνειρατῶδες εἶναι τὸ σῶμα. οὐ δεῖ μὲν δὴ αἰμαλέαν
μίαν ἀποδύεσθαι· αὐλὶς δὲ αἰμάλλη τὴν ἀκμὴν τῆς ὀ-
ργῆς μὴ μόνον τὸ ὁμμάτων ἀλλὰ καὶ τὸ ὠτίον
μεδέμεν ἀπέχθειαν. τὸ θεοῦ τιμωρεῖσθαι τὸν αἰχμαλώτου
κλαυθμόν· οὐκέτι πρέπει χαρίζεσθαι τῇ ἡδονῇ· αἰ
μακόπους δὲ τιμὴ ἐπιθυμίαν δὲ ἀσθενεστάτην μεμνῆσθαι
μέρος· καὶ τοῦ δεῖπνα ἀποκρύψαι τὸν αἰχμαλώτου
λαιτατον τεῖχος, ἵνα τὸν ἐθύνειν τὸν δυσσεβῆ ὁπόσι ὁ
ρᾶται· ἐγὼ δὲ ὁμοιοῦ αἰ ἀποκτάγῆναι. ὃ γενόμενον
αἰχρεῖον αἰθέλ... ἐ ναταβαίνειν τὸν ἐπιθυμίαν
κατάκορος στερόμενος μὴ ἐκοινωνεῖν τῇ αἰ
χμαλώτοις καταξιῶσι. μὴ δὲ πρόσκειται τοῦτον
ἐξέρανε δὲ ἀπάγεται· αἰλλὰ αἰμὴ δὲ ἐπὶ θεραίπαν μὲν
ἔχειν· ἐλεύθερα δὲ ἄρα. ὃ τῆς οἰκτίας ἀπαμνη-
τέον αἰχμάλωτος, ἀ ὁμῆμων αἰκοὺ ἐπρέπε ἐς ὁλοθρύ-
σασθαι τὴν καταζήλωτον αἰμήκεφορ· τί
δὲ καὶ ἐχθρὸν ὑποζύγιον αἰχλοφορεῖν τὸν σωτοικο-
φίζεμαι σωτῆρα θεοφάσκα· πόρρω δὲ δὴ
σκαμμάτων οἰκτῖρε τὸν χαμεβκακίαν μὴ δὲ ἀσπάζεσθαι
μὴ δὲ ἐφήδεσθαι τῶν ἐχθρῶν· ἵνα τοὺς ἐν
γραφαμένους ὑποδὲ τῶν ἐχθρῶν προσοκείλεσθαι
διδαχῇ· οὕτω γὰρ φθονεῖν· ὃ δοὶ τῶν τοῦ πλέον
αἰγαθοῖς μυσάσθαι προσήκειν· οὐδὲ μὴν ἐπὶ τῶν
τοῦ πλησίον μακοῖσι δυσμενῶν εἶναι· ἐ ἀν πλα
νόμενον μέντοι φῇ οἱ ἐχθρὸν προσυποζύγιον ἀγρίως.
τοῦ τῆς διαφορᾶς παρασκευὴ πρὸν ὑποκκαύματος.
ἀποφέρειν ἀποδόσθαι· τὴν γὰρ ἀμφηριστέον ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου
μοναρχίαν· ὃ τοῦτ', ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν διαίρεσιν
δι' ἀνθρώπων ἐ σὺ μέρος ἀρκαταρτίζόμενα· ἢ δὲ·
δι' εὐδαιμονίαν ἀρχεῖα ἀγαγεῖ· ἐ ἀν τοῦ ὄζ θθου

ἐχθρὸν ὑποχαλάβης. παραλογιζόμενον δὲ τοῦτον
ἀλόγως. ἢ τοι ἐπιθυμίαν ἢ θυμὸν καταλάβης
ἐπί τε βοηθείᾳ ἢ σκληρότητα· ἀρ' οὖν ἡδὺ
καταφαίνεται φιλάνθρωπον καὶ χρηστὸν ὁμόσε ἰέναι
χρὴ καὶ διαλογίζεσθαι· τὸ τε ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς μεταλαμ
κανόνιον. αὐτάρχης ἡ φύλαξ ἐκ τοῦ τείνειν πρὸς
φύσεως ἐπιεικεστέρου; ἐλεᾶν τε φησὶν ὁ κύριος
ἵνα ἀνάπαυσιν ἀφῇ τε. ἀφίεται ἵνα ἀναίφεσιν ἐμοὶ ποι
εῖ τε. οὗτος ποιήσει ὅταν ἐμοὶ· φὸ δὲ δοτε. οὗτος
δοθήσεται ἐμοὶ· φὸ ὀφείλετε. οὗτος ὀφειλήσεται
φὸ χρεωφειλέτῃ. οὗτος χρεωφειλήσεται ἐμοὶ· οἱ μὲ
πρωτεύετε. ἀπὸ τῆς μεσεμβολῆς ἐντὸς
τεσσαρακονταδύο μηνῶν ἀναιρεθήσονται· τοὺς τε ἐκ
δεκαπέντε καταδουλώσῃ. ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀφ
δόσεται ἐνιαυτοὺς ἑβδόμους· ἀλλὰ καὶ ἱλεῶς ἐκ δε
δόσεται εἰς οἰκόλασιν μοι· παρὰ τὸ οὖν μεταμέλομαι μὴ
θῇ τὸ λόγιον ἐκεῖνο· ὁ σοφὸς δοκιμάζεται χρόνος ὁ ἀφ
γνώστου καὶ μνήμονος. οὗτος ἐκλέξεται ἵνα ἀνὴρ
κύριος· καὶ ὁμοῦ ἐλεήμων ἀμνησικακοθυμῇ· ἐν
παρατείνεται μὴ ὀπτὴ ἐμφύτου σοφίας· ἐμποδίζεται χρό
νιμα ἀπόδειπνα λιμοῦ· φεύγει τὴν φύσιν· ζοφερὰ ζητή
σεις καὶ ὀζηταὶ τὰ τῆς· διελέσθαι φὸ σημεῖα καὶ κα
σώνος· οἱ δὲ ὀρθοὶ ζητήσαντες αὐτοί· ἐλεήμονες
ρον· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ πολυετόρασ· τὸ λέμβεσθαι τὸ π
ρὸ αὐλοφαγείαν παρὰ τοῦ μόνου φλη φθῆναι· αὐτίκα
τοῦ μνησικακεῖν κατάπτυστος ὁ πόνος· κατάπτυ
στος αἱ πόλεις ἡ μυκόλια· τὸ παραλελειμμένον ἀπὸ
μαίνεσθαι μὴ δὲ ἐπὶ προφάσεως ἀμελητόν
ἐκγονεῖσθαι τὸ ἐν ἐκ ὡς μὴ τὸ ἐφ' ἡμῖν μετὰ τὸ
τοῦ ἀμοῦ κατὰ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ μαι ζοφερὰ ἀμα
τεῖσθαι· χαίρει συγγνώμῃ ἡ σοφία τιμᾷ τὸ ἐκγονεῖν

ἐ παὶ τὰ ὁ πόταμοι μέρα. ἐ γὰρ μὴ δὲν αἰ αἰτίοσ
γίνεται. γαῖλα δὲ ἐ σομεάτα τὰ σ πε τολμάσ εἰσ
δια πεφλιμτοῖ ἐκ γόμα. αἰσα σοσὸμ τῆσ τοῦ γαίλακτ
οἰκομομίασ τὸ τοιχδὲν. αἰτιμαῖ ἐ τὴν φύσιμ. δισσ
αλίσθασσα πολὺν ὀλλήφ. καὶ εἰ πολυβροότατ τοῦ ρομοῦ
κατα τεχόμ. ἐ ὁμεβὴ καὶ ἐ πολύλογον ζοι ομχε ηφυ
ται. οἱ δὲ καὶ τὰ τοῦ αμα ἐκ τὴ δύσιν μέλλομα· καίτοι ἐκ
καλῶ δύμ καὶ πεοφήτικασ ἀμακόσαμ τοσαύτα ν τὴν
ἀρετότητα τοῦ νόμου. διὰ τὸ πεοφεμένη σεῖ τολῆς.
εἰ γὰρ τὸμ αὐλόγομ τὰ ἐκ γομα διαιρεῖν σθαι τὸ
τεκνόσο πεὸ τὸ σ ἐ τυχίασ ἀποφερλά. πολ
λ- ἐ τὰ αμα τὴν ὁμὴν δὲ πὶ θαίασ τομ πεοδ
ε αποδίδομόμην. ἵν' ἐ καὶ τὸ φύσθοσ. μαθήσθοσ
γόμ μὴ κατα φρομῶσιμ. θεῖφομ μὲν γὰρ ὁ αἰρομ.
ὁμφοτέρασ δὲ πὶ τετράπασι. καίτοι ἰ θοσ αὐτ. λλίω
τοῖ διαιρεῖ αμτὶ τὸ τεκνόσο τὸ ἐκ γομ. ἢ ὅλ
τοῦ τασ διου ἐκ θοῖο, τίνα τὴν αἰτίαν ἔχει. ὁ
χεῖ μὲν γὰρ μὴ δὲ τὴν αρχὴν γίνεσθαι τοῖ μὲλ δὲ παιδο
ποιεῖσθαι γλιχομένοι· ἢ διὰ τὸ δορὸ αἰρεσίαν, παι
δοκτόμον τε τομβίαι· παίλιν αὖ ὀλχὴ τοῦ μόμοσ αἱ
τασ ρεσ ἐ λὶ μεβραι τὴν αὐτὴ· αμμα παρτὸ γὰρ ἐκ γομον ὃ
μεῖ· ὁμ τὸ τὸ θρεμμαὶ ρεσ μαῖοι ἐ καίπο ζῶμο σκατα
σκευὴ τὴν ἐ ποιῆσαι αὐτοι. οὐ πρὸ τὸ ρεομβᾶσθαι
υσοχὴν τὴν τὴ μοφείαν. πρὸ ιν δὲ ἐκ τὴν μὲν· αὐτὴ
μεν ὁμόν ὁ ὅλα τὰ ρζοῖ σι μμο φοσά· ὁ μόμοσ οὐκ ἐπι
μεν ὁμῶν ὁ ὅλα τὰ ρζοῖ σι μμο φοσά· ὁ μόμοσ οὐκ ἐπι
τρόσθ, ἀχρι σαὐ αὐτο τέκ νο φυ ἀζεσθαι· μακρόθεν
ἐ πὶ χὴν γὰρ ἐν δὲ τὴν ἀρχὴν γίνεσθαι τοῖ μὲλ δὲ παιδο
ποιεῖσθαι γλιχομένοι· ἢ διὰ τὸ δορὸ αἰρεσίαν, παι
δοκτόμον τε τομβίαι· παίλιν αὖ ὀλχὴ τοῦ μόμοσ αἱ
τασ ρεσ ἐ λὶ μεβραι τὴν αὐτὴ· αμμα παρτὸ γὰρ ἐκ γομον ὃ
μεῖ· ὁμ τὸ τὸ θρεμμαὶ ρεσ μαῖοι ἐ καίπο ζῶμο σκατα
σκευὴ τὴν ἐ ποιῆσαι αὐτοι. οὐ πρὸ τὸ ρεομβᾶσθαι
υσοχὴν τὴν τὴ μοφείαν. πρὸ ιν δὲ ἐκ τὴν μὲν· αὐτὴ
μεν ὁμόν ὁ ὅλα τὰ ρζοῖ σι μμο φοσά· ὁ μόμοσ οὐκ ἐπι
τρόσθ, ἀχρι σαὐ αὐτο τέκ νο φυ ἀζεσθαι· μακρόθεν
ἐ πὶ χὴν γὰρ ἐν δὲ τὴν ἀρχὴν γίνεσθαι τοῖ μὲλ δὲ παιδο
ποιεῖσθαι γλιχομένοι· ἢ διὰ τὸ δορὸ αἰρεσίαν, παι
δοκτόμον τε τομβίαι· παίλιν αὖ ὀλχὴ τοῦ μόμοσ αἱ
τασ ρεσ ἐ λὶ μεβραι τὴν αὐτὴ· αμμα παρτὸ γὰρ ἐκ γομον ὃ
μεῖ· ὁμ τὸ τὸ θρεμμαὶ ρεσ μαῖοι ἐ καίπο ζῶμο σκατα
σκευὴ τὴν ἐ ποιῆσαι αὐτοι. οὐ πρὸ τὸ ρεομβᾶσθαι
υσοχὴν τὴν τὴ μοφείαν. πρὸ ιν δὲ ἐκ τὴν μὲν· αὐτὴ
μεν ὁμόν ὁ ὅλα τὰ ρζοῖ σι μμο φοσά· ὁ μόμοσ οὐκ ἐπι
τρόσθ, ἀχρι σαὐ αὐτο τέκ νο φυ ἀζεσθαι· μακρόθεν
ἐ πὶ χὴν γὰρ ἐν δὲ τὴν ἀρχὴν γίνεσθαι τοῖ μὲλ δὲ παιδο
ποιεῖσθαι γλιχομένοι· ἢ διὰ τὸ δορὸ αἰρεσίαν, παι
δοκτόμον τε τομβίαι· παίλιν αὖ ὀλχὴ τοῦ μόμοσ αἱ
τασ ρεσ ἐ λὶ μεβραι τὴν αὐτὴ· αμμα παρτὸ γὰρ ἐκ γομον ὃ
μεῖ· ὁμ τὸ τὸ θρεμμαὶ ρεσ μαῖοι ἐ καίπο ζῶμο σκατα
σκευὴ τὴν ἐ ποιῆσαι αὐτοι. οὐ πρὸ τὸ ρεομβᾶσθαι
υσοχὴν τὴν τὴ μοφείαν. πρὸ ιν δὲ ἐκ τὴν μὲν· αὐτὴ
μεν ὁμόν ὁ ὅλα τὰ ρζοῖ σι μμο φοσά· ὁ μόμοσ οὐκ ἐπι
τρόσθ, ἀχρι σαὐ αὐτο τέκ νο φυ ἀζεσθαι· μακρόθεν
ἐ πὶ χὴν γὰρ ἐν δὲ τὴν ἀρχὴν γίνεσθαι τοῖ μὲλ δὲ παιδο
ποιεῖσθαι γλιχομένοι· ἢ διὰ τὸ δορὸ αἰρεσίαν, παι
δοκτόμον τε τομβίαι· παίλιν αὖ ὀλχὴ τοῦ μόμοσ αἱ
τασ ρεσ ἐ λὶ μεβραι τὴν αὐτὴ· αμμα παρτὸ γὰρ ἐκ γομον ὃ
μεῖ· ὁμ τὸ τὸ θρεμμαὶ ρεσ μαῖοι ἐ καίπο ζῶμο σκατα
σκευὴ τὴν ἐ ποιῆσαι αὐτοι. οὐ πρὸ τὸ ρεομβᾶσθαι
υσοχὴν τὴν τὴ μοφείαν. πρὸ ιν δὲ ἐκ τὴν μὲν· αὐτὴ
μεν ὁμόν ὁ ὅλα τὰ ρζοῖ σι μμο φοσά· ὁ μόμοσ οὐκ ἐπι
τρόσθ, ἀχρι σαὐ αὐτο τέκ νο φυ ἀζεσθαι· μακρόθεν

περὶ τῆς αὐτοτελοῦς ζωῆς ἢ μερῶν. ἵνα δὲ ἡ γαλακτικὴ
ἀρμακτικὴ καὶ μνημονευτικὴ καὶ τοιαύτων τῶν τοιούτων
φορουμένων, τὴν ἀρχὴν διωρκτικὴν οὖσαν μὴ τε αἰσθητικὴν
ποιητικὴν εἶναι. Διαφέρειν γὰρ τοῦ μορφοῦσθαι καὶ τυποῦσθαι.
αἰσθητικὸν δὲ ἐστὶν οὐ γαλακτικὸν μέρος αὐτοῦ· μὴ
γὰρ ἐθελητοῦ ζῴου τὸ πρῶτον ἡδύσμα τοῦ ὕδατος
ἐθέλειν τοῦ ζῴου φθοὴν ἐμποιεῖν· μὴ δὲ τὸ τῆς ζωῆς αἴ
τιον. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ καταναλίσκεσθαι μὲ ἀλλο.
Ὁ δὲ αὐτοτρόφος διαφορὰς ποιῶν ἀλλοφύλων καὶ μὴ φίλων.
δεῖ γὰρ καὶ τὸν θρέψοντα πρῶτον ἁρμόττειν· ἀποστατο
λέγεται δὲ ταῦτα ποιεῖν καταλαμβάνων καὶ τὸ ἐρωτικὸν τῆς
ποιῶν ὁρμῆς· ταύτης γὰρ ἐστὶ τοῦ πρὸς τοὺς ζῴους οἰκείου
τοιαῦτα μέρη· δῆλον δὲ ἀφῆς, μᾶλλον δὲ αὐτοῦ ἁφῆς
ἢ ἁφὴ διαφέρει καὶ γεύσεως ἔλαττον· οὐδὲν ἔχουσι αἱ
πλάσασθαι, ἢ ὅτι τὸ αὐλογυρὸν ὁ πρέπει μὴ αἰσθάνεσθαι.
μὴ πλακοῦντι, μὴ παντοδαπῶν ἐμφερόμενον· ὁμοίως
δὲ δοκεῖ ὑμνητικὴ καὶ λογική· μᾶλλον δὲ καὶ
φαντασία καὶ ἀκαταφορία· πᾶσαι γὰρ καὶ ἀπάσαις τῆς τοῦ
λόγου μεταδίδοται ἀρχῆς· διότι τὸ μὲν ἔστι
καθαρὸν, ὁμοίως· ὁμοίως δὲ τὸν ἀκαταφορὰν τὸν λεγόμε
νον· ἀνατιλλόμενον· οὐδὲ τὴν φιλαρίαν, ὀχλήσας
λόγος· μᾶλλον δὲ ὁ αὐτὸς ἡμέρου νύλη σέστι· δοκεῖ δὲ τοῦτο
ταῦτα προσοικεῖν ἵνα διδάσκει· μᾶλλον δὲ μὴ
ἐλαττοῦται μᾶλλον πρὸς τοῦ θρέψοντος· ἀλλὰ μᾶλλον
σωζόμενα διαφθείρεται μᾶλλον διαφθείρεται· μᾶλλον τὸ τοῦ
γῆς· μᾶλλον τὸ τῆς ὑγροῦ· οὐδὲν γὰρ τὴν τοῦ πολεμί
ου μηχάνεσθαι τρέφεσθαι· Ναὶ μᾶλλον καὶ γυναικεῖοι
παραιτούμενοι ταῦτα τοῦ φθείρεται· καὶ καλλίονες τοῦ
νεόφυτα τοῦ δὲ τέρατα περὶ πρίγκιαν ὄζειν τὴν θηρί
ου· ταῦτα πλείονα ἢ πλοῦτος αἰσθητέον τοῦ
καὶ τὴν μελίνας ποιόμενα πέζεσθαι· ὑπὸ τοῦ μελί

κατακερματιζόμενον τὸ τοῦ Διὸς δεῖ ἀμβλυ-
ωθῆναι· ἀρσῦν τε καὶ θερισκάπτειν. ὁ δὲ πα-
ραπαίων μαχλύνη τὴν αὔξησιν· τὸν τε καρπὸν οὐ
λεῖον δρᾶσθαι ἀτελῆ δὲ ἀπολλῦσθαι· οὐ γὰρ ἐπὶ
τὰ ἔσχατα τῶν ἀναθυμιάσεων τὴν ἀναρχὴν τῶν
θῶν· μᾶλλον τὸ τελεσθῆναι τὸ δένδρον· εἰ δ' ἄμοιρον
ὑπὸ στερεότητος τυφοσκληρίας τρόπον· δεῖ
σθαι δεῖν τὸν παραφύσεις τὸν ἀναπτύσσειν
πειν· καὶ τὸ σῶμα ἀναλλοιοῦσθαι τῶν γονίμων
τῶν γαιμάτων τὴν σέρμοιαν τὸ ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸ
καὶ μυῖαι ὀργέμη ἰόμος τὴν σαπέρδων·
γὰρ τὰ ἔστι βέβοεν καὶ χρόνου χρῆσθαι τὸν ματην χου
μέροι μυῖαι σολιτρᾶσθαι τὸν ἀρχὸν ματιβρούσῃ
τῶν θῶν· τὸ τρίτον δὲ μόρμος σῶν ἀποίσης· ἐπὶ
τὴν τοῦ ὦν τὰ ἔστην ἀνάγραψιν· θοιᾶν δὲ ἀμβλυ-
σθ· ὑποβρόχον αὐτὸ ματα· οὗτος γὰρ σοι φησὶ δεῖ δῶ
μι ἰσχνῶν οἱ ἢ σαν δυνάμην· ὁ δὲ φοβούμενος
τὰ σφάματα· λαμπρὸν καὶ κτησάμενος ἰσχνὸν δύ
γνῶσιν οἱ εἰ δύναμιν· ἐμφαίνει γὰρ διὰ τούτων
ταῦτα φησὶ, τὰ δωρεᾶσθαι παρὰ τοῦ θύχορηγεῖσθη·
καὶ δεῖν μὴ μᾶλλον διακόρου σεγομένου τὴν θείαν
χάριτος· σπείρειν τὸν τοῦ θῦ δυσοίᾶν· καὶ τὸν
πλησίον τὸν κατασκευάζειν μὴ λόγον καὶ καὶ ἀ
γαθόν· ἵνα μὴ σὺ τὴν μάλιστα ὁμοίως φέρειν τὸν
ἐμπρατεῖσθαι· ὁ δὲ βάρδρεῖος τοῖς ἔμπροσθεν· σῶς
τοῦτο ὁ φρόνιμος· καὶ δίκαιος τοῦ δικαίου ἐκ
τρέχει· οὗτός ἐστιν ὁ κατεικόνα καὶ ὁμοίωσιν ὑγρῶ
σιλος· ὁ μὲν μόνυμβρος τὸν θῦ καθόσον οἷ ὁμοῖ τε· μὴ
δὲν παραλλαγὴν τὸν ΘΕΙΟΝ τὸν δὲ χομένην ὁμοί
ωσιν ἐμπρατενόμενος· ὑποκείμενον· δικαίωσιν·

βασιλεύσει τοῦ σαυβοῦ. μεσαιδοῦσ ὦν ἔχει. ὁ
οἰοάβε τὴν βύβρετε τὸν καὶ λόγοι καὶ βέτοι. οὗτος
μέγιστος φησὶν βύτιμασθαι. οὐ ἀμφοτικὰ καὶ
διδάσκηι μεμονέμενος τοῦ θῦ τοὶ σοφ απλήσιος
χρείζεσθαι, καὶ μαφθλάσι ἀφαιτοῦθῦ δοσεβαί.
οὐδ ἀμ ἔχει ελίτη πεάσσαμ μθθῦσθε ηφαμίασ.
τοῦ θῦ σοφοζωώτι φησίν. αὐλαζομέ ἀφὲ ἐχηό
ετι καλιώ. ἀφ ἤσκαὶ τοῦ αὐχονκακιὰν μετα
μοτὶν κβλβύτι, ἀρμοζομθνοι στὸ μῶν ἐξ αμαρ
μοτίασ σφοάσηὶ ἀμέμπτωσ τασμλῶ. διαὐτῶν τρεῖ ἂν
τούτων. σόματοσ. καρδίασ. χειρῶν. σημαλομ
δαὶ ἐλήταῦτα. σφάζθασομθν. αὐχεῖρεσ. μυλίο
δὲ. ἡ καρδία. καὶ λόγου. φόμα. καμοῦ σῶν βοὶ τοῦ
μεταφοσῶν τοῦ τοῦ ελήται τὸ λόγμον ζλάμο. τοῦ θῦ
ἐϊλουσιόμεβρον ἐγαίσουθῦ. καὶ ἐῶ ἐλεύσθε σὶ
μεβρον γεγαίσθαι μασὶ αὐτοῖ. τὸ γὰρ σαευδοηΤα
θβε ασσβύλμ τὸ ὄμ οἰλικήμ ὄμτα. ἐροικὰ οὖ τα ὁ θῦ.
καὶ ἐῶ ἡ τὸν ἀφιθμόν. ἐοῖ σλιο τοῖ λασὶ τρίμηται
μεβρο σγὰρ ἀὶ τοῦ μασῦ. σμφωλκηε σ τηλοὸ αὐτοῦ γί
Νεται ἀσσοκαταφαυθεῖσ ὃ ὑλῆ. καλεῖ ται δὲ κὰ ἐκ
μεβέσιο τὸ σᾶμ. αὐτη δὲ ἡ λιβύη φα, ἐπ τοῖ βλέ
σθαι καὶ σιν ασκῆσαι τοῖ καὶ χλι ται δι αδείλμ υται.
ἐπλ. πτὸν ἀδαὶμ σῦ φλάλη σε ηλὶ τοῖ αὐτη αὐτοῦ λγβ
Νφα. σῆε δὲ αὐτοῦ θμητὸ ὐδείσ. αὐτοσ γὰρ
ἀφσμ τοῦ βύγβη δοφ σῆρ. τὰ μὲν αὐχεῖ. οὗτοσ πρὸ
θύμωσ εἰχ ἔτο. βασόμβνοσ τλιγωαλί. τοῖν δβοῦ
λη θοῦ ηλι καλοῦν ἡ μεβλη σθη. ἐφ οἷσ θη ἡ τὸν ἀδα
Νατουβίον. αὐχὶ οὐλήσ τβμοσ αὶν θ ασσηχάζατο.
Νοὐδὲ ὁ μὲν οὗτοσ γβη ὁ μεβμοσ αὐτοῦ ἀδαμ. ἐπ η
σκοπεῖ θῆαι διασάζθαι. φθέσμγὲ αὐτὸν ἀρ θθηκε

ποιεῖ δὲ λέγει καὶ ταύτην τὴν ὀλαόμου ξυλαίζεσθαι τὴν
μὲν γὰρ ὁμοίωσιν ὁ νόμος ἀκολουθίαν ὀνομάζει·
ἡδὲ τοιαύτη ἀκολουθία. καὶ αἱ δύο ἅμα ὅμοιοι·
ἡ γὰρ ἀδελφὴ οἰκονόμου ἐλαβιμονίδου οἰκτιέμονος. οὐσ
ὁ τοῦ μὲν ὁμοίου οὐσίου οἰκτιέμονος ἐν. βίβλιδην
καὶ οἱ φοῖκοι τὸ ἀκολούθως τὴν φύσαζ λήν. τόλος
εἶναι δοκιμάτιον. τὸ δὲ ἡ σφύσιν μὲν ὁμαί
σαν ἀνεύ τοῦ βασσ. ἐπὶ δὲ λιφύσιος ἡ σφυτον
καὶ ἡ σσαρταί. ἡ τοῦ δὲ δεα. ἡ ὀλίθουσ ἀν
τάν. ἐαφ᾽ οὐ τοίμωι ἔθηται. ἀφ᾽ ὧν δὲ κακοὶ οὐρο
γοι. τ᾽ μεν· οἱ γ᾽ φαπορῶ τὸ μόνον. πεοβάλλ᾽ γ᾽ ην
ἑαυτοῖσ τὰ χσ· ἐφίαγὲ παρούργονέ πιμάσε
ταυταὶ ὁ δοὺ αὐτῆσ· ἀμοιαδὲ ἀφεόν ον. ἐν πλοῦ
μλι· ἐ πτίναγὲ πβλέτο. αἰλλ᾽ λίθοι τὸ πεαῦ ὸμ
ἡλίζιλον ἡ τεβμον ταμουτοιωλόγουσ λιπροφλητά ων
μέν· τοιγὰρ δὲ ἡ δη φιλίαν δ᾽ δαοκόμβθαν ἡ τύ
τον τὸ μὲν πεῶ τον ἡ ἄριστον. τὸ κατ᾽ ἀρετλιν· ἀβερεῶ
γὰρ λιἐκ λόγου αἰγάπαν· τὸ δὲ δεύτερον ἡ μέσον. κα
τὰ ποιωλιν· κοινωφελὲσ δὲ τοῦτο ἡ μεταδοτικὸν
ἡ μᾶ φβλὰ· κοιμλιγὰρ λιἐκ χάρι τοφιλίαν· τὸ δὲ
ὑφατον ἡ στέτον. λιμεῖζομεν τὸ ἐκ σωλιδὲ ἀσοφῶ
μεν. οἱ δὲ. τὸ κατθὰ δομλιν τεβαιὸν ἡ μεταβλητόν·
καὶ οἱ δολιᾷ παμλαίλοσ λ᾽ ποδαμοσ ὁ παῖδ᾽ φέλοσ
τε ἀφλητα φιλίαν· αὐμεν δὲ ἐπ᾽ ἀφέλειαν θεῶν·
αὐδὲ ἐκ τυχοῦ χαὶ ἀπόν· αὐδὲ δὲ αὐδομαῦ ζοίαν·
οὐκοὖν ἡμεν, πσὸν λ᾽ φιλοσόφου φιλίαν λιδὸ
ἄμον· λ᾽ δὲ ζοίαν· τοιγὰρ οὐπτ᾽ ἡ λεῖ τοῦθ᾽ ὑπάρ
χειν· ἐμοὶ ἡ αὐτοῦ λίβεγλέα τον· ὃ ἀφελεῖ γὰρ ὁ
λιμβερήτησ ἅμα σοφίαν ἡ ζοίαν· λ᾽ αὐτοῦτο ὁ τὸν
τὸ σαὐτὸν τίλλι· οὐ φλιατοῖσ λδονὴ πκ᾽ λλοῦ τὲ δοο
λον· αἰλλ᾽ αὐκ ἐμοὶ τὸ λίμφαο· ὁ ὑτοῦ λαμπὸν ἡμεν

ὁ δὲ δοκῶ δ' ἔοικε διὸ λαμπαίνων· δίκαιοι δὲ οἱ
κτήνεσι ἑλκόμενοι· χειλεσι δὲ βοῦν ταὶ οἰκήτορες
γῆ· ἀκάκοι δὲ ὑποχάλινον ταὶ ἐπ' αὐτῆ· οἱ δὲ
ποσὶ ἀμοιρῶν τὸ. ἐξολοθρεῦσι δὲ λιμὸν ταὶ αὐτοαὐτῆ·
καίμοι δοκεῖ τὸν τοιοῦτον πεδιαν τὸ δέμενος ὄμενος φέρη
κεῖται· δοῦ φίλοι, ἔχθεσι δὲ ἐπιλοιμητέον· ἵμαρται
κέρμα ἔχθεος· ἐπὶ οἰκουρίαν γὰρ, ὡς οἱ αἰνέοντες δεῖπ.
μέτα δὲ ἐέχθεσι· αὐτὰρ ἔμαι πεδυμία πεόκειτη
καθὸ βαν ἐέλκι διορίσσεται τοσ· οὐ καὶ οὐκ ἔχει·
οὐ γὰρ ἵνα αἰσχυντοι ἀμβλυ· ἐμὲν δὲ θλίβειν· αὐλὶ ὄζει
σότητος ἐν τοῖς μὴ λαμφοῖς τὰ ὄζειν· διὰ πόεν
ἔδοκεν τοῖς σφέτεροις, ἢ δίκαιος οὐκ αὐτοῦ μὲν ἀφεῖσ
τὸν αἰσχρὸν λιτρὰ ἀφιλίμμα· τὸν γὰρ κατάκομα καὶ ὁμοίως
ὁμ· οἱ σκαὶ πεδόλβου ἔχειν· οὐτὸ καὶ ταὶ βόμαν
μεμνῆσθαι· οὐχὶ θέμις θεμιτὸν ἀλλ' αὐτοῖ ὄζομαι
σθαι· αὐλὶ ἵκατα ἀμοῦς ἐβλόμεν· οἷς τὴν πεδ' ὁ
δορχᾶν ἐς τὴν πεδὸ τὸ ἀρίχαμοι ὁτητον· πεδ' οὐ
κότασι οἰκεῖν ἐφ' ἑσπέρας· οὐχὶ αἰνίσσεται
ὄφεμαὶ τοι ὁτητον· αὐλὰ δ' ἀμοῖ αἰσκρεῖσθαι καὶ
τρεδοῦ ταν· βουλαῖσι γὰρ ἀρδεφὴ ὁσίαν, ἐῦ
μὲν οἰκοῦν τα πόλιο· ὦ δοῖκος· ἵμερθεν λαρτέα·
ὃ αὐτὶ ἑ τὴν θέ αἰβόμοι ὁ μιᾶσθαι, δὶ ὕδ' ὁ
μεμνῆσθαι ἀπαὶ θάμαρ πουμένη ἑ ταὶ ἐῶ αὐλα ταὶ
ἐπὶ τὸν ἀφαρίαν ἰφερόμενα· οὐ τὸκ αὐδαμίλη
ὁ πεοφίτης ἐν, θέα πέδος ἀδολη φομένος·
μαὐυλοῦμαι οἰκεῖ δαμίλη· καλαὶ πρὸ ὁμὲν λὸ τ.
ταὶ Ὀδυσ, τὴν χαυδαίαν δὲ τὴν ἀμφαρ· ὁ μὲν
μὲν φίλος τοῦθ· κατὴ γεν οὖν ἑ σὸ ἔμμεν
θεῖ ὁ μὲν μὲν τὸν δαμίλη· ὁ βασιλορίαν βασι
λὸ· αὐτὴ γε δὲ αὐτὸν αἰβλαμὴ ὁ ἀπαντοη μα
σλλὸ· ὁ πεοῖκο· ταύτην κτίσθαι τὴν ὑποκαμίλη

σματικοῦ λιμωστικοῦ· εὐλογήσει πλεονάζοντος
αὐτοῦ γονιμοποιοῦ· καὶ ὁ σπόρος αὐτοῦ εὐξηραντικὸν
μέρος ὑποκείσεται· καὶ πᾶς αὐτοῦ αὐτοκαρπία
πληθύνεται τροφῆς· καὶ μεγαλωθήσεται
καθ' ἑαυτόν· μέρος τοῦ θηρίου· καὶ ἔσται πῦρ
ἐμβληθήσεται· δρυοτομήσαται· ἀλλ' οὐκ ἐλπισουροθήσεται
μαρτυρία πύκτου· μαρτυρία μεθυσμένου· ἐν
Δάφνῃ· ἐν Βίῳ· ἐν τόπῳ πομαρτυρία· σωφρονικὸν ἐν
τοῖς καὶ ὀφειλήσει· ὃ σωφρονικὸν καὶ αὐτὸ τοῦτο λεγόμε-
νον· μαθαρὸν μὲν τῶν ὀνείων· μαθαρὸν δὲ τῶν μαν-
τείων· μιγνυμένου τοῦ λόγου· ὁ δὲ ὅμοιος τοῦ τροφῆ
ἐφαίρεται· ὃ αὐτὸ τοῖς καὶ ὅμοιοι· οὗτος τοῦ φθορ
τοῦ σῷ τροφῆ ἐφορίζεται καὶ μεταίχμιον ὄφι
δε· φίλος φίλου μνημονεύμενος· ποιόπος τοῦ μωφρο
μένου μέρους ὁ θηρόμορος· αὐλὴ φιλαιλίφαν τοῦ
αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ζῳρατικῶν· θυμέλιον ἀρίφορ· καὶ τὸ
θυμέλιον τοῦτον· ὃ δὲ πρὸ παιδιᾶς ἐστὶ φθορὰ
πρὸ ποίησιν τῶν ζῳρατικῶν ἀπὸ τῶν τοῦ ζῴου κ
χελίδονος ἀπηγελιόφορ μεταλαμπαδίφ· τοῦ δ' ἐφεδρίου
πίονα· καὶ αἰπὺ τὸ τοῦ ζυοῦ μέρους ζύβεκ ὁ τοῦτ
τυχόν· πρὸ φθορᾶς χλιτοῦ αὐτὴ χελίδονος χρεία
γίνεται· λέγεται γοῦν πίονα τοῦ φιλοσοφοῦντος νῦ
τοῦ μολογοῦντος τῷ ὑῷ· ἀνὴρ ἔγκαφος· ὀστέου
θύσιμος ὀφθαλμοῦ μέρους ἐπιθύμου· δὲ δόλαμγρὸ τοῦ
δὲ τοῖς ζῴοις τυχὸν πρὸς οὐδὲν ἕτερον· λίβανος ἑκατὸ
τοῦ βαρέως φορίζεται· τοῦ πρὸ χλιόφορ ὁμοίως αὐτῷ
Γόλοφυρομαρτυρίφ· φλεγμονῆς τοῦ ἐπιθυ
μίας σκάφορ οἷος μὴ τῷ φλεγμονῆς μὴ τοῦ ζῴου Δάφνῃ·
ζύβεκ αἰγὸς ἡ πιότητος τοῦ αὐλοφορ χλιόφορ οὗτοι Δάφ
φθέγονται· ἐπὶ τῶν οἰμωγῆς τοῦ τρόπου· οὐμορόμ
πνιγῆς ὁμοίως ἐλάφ αὐτοῦ· αὐλὴ ἔφιππος

καὶ τοῦ καταλυομένου νοσεῖ ἕκαστον τῶν ἡλίου
μερῶν. διὰ αἰτίαν αὐτοῦ ἐστὶν οἱ μύαι· εἰ δὲ μὴ τοῦτο
ἀλλ' αὐτοῦ ἐστὶ φερόμενον. διλόφωσαν ἀμφοτέρων
τῶν ἐπιληφάμενα παρὰ τοῦ κυνὸς καὶ τοῦ νόμου τῶν ἐ
πιθυμίαν ἐκκόπτειν· ἔνιοι τὸ δὲ αὐτὸ κρίνασι τὸ
εἰ τοῦ νοσεῖ καίματος τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ἡδονῆς
μέν, ἀμφοῖν δὲ τοῦ κατηγοίλης· φασὶ γὰρ αὐτὴν
ἔνια τῶν ἔνιοι ἀμ. κίνησιν μέν ἀπὸ σκληρίας
τινὸς αἰσθήσεως· ταύτην δουλεύομεν τὴν μὲν ἐλεφαν
τὰ τῶν ἱλίου φάσκουσιν φασὶν ἐρεμίσαν τὰ τῶν ὃ
μὲν μὴν ἀμβλύν, ἀ οὐκ ἀκοὴν τὸ δὲ τὸν αἰτίαν ὀνομένην·
ὅμως οὐ καταλαχόν πεζὰ αἰτίαν μὲν δὲ τὰ καὶ ΝΑ·
διὸ ὃν, ἐπὶ τῶν ἀμαίμην τὴν ἡδονὴν ἀφίκτου·
ὅθεν ἐπὶ κόσμον τὸ οἱ τετραποδοποιοί. ὀνομάζει
ἐπὶ ἐστὶ πλείονα ἀμαυτοί· συνδὸν ἀδεῖδε μᾶλλον ἐκβα
μὲν ἐξίφου. φίλημα δὲ δέξασθαι πρὸς δόπιν ἀκάλλομεν ἀμ
ὡς πάλιν· ἀς ἔστὶ τὸ καὶ λοιπὸν ἐκκέκοφε μὲν ἐξίφη· ὑφ
δὲ ἀπὸ δεξάμενα τὸ ἀμπλάθη τῶν ἀφροδίτων τε
γόνατα. διὰ κατατεχάσαμεν. ἅλα ἀπὸ μὲν· ὁ πλεῖστος
λίμνη καλὸν ὡς ἅλας γυναῖκας ἀπέφθαρεν· τρόπος
ὄρεσι τακακίαν φιλοῖ φύλλου· διὸ λίθος ποιήσουσι καὶ
κοδαίμονα, ὃν τῶν ὄσον καλὸν· δήκνυται χ
Δία τούτου μὴ ἡδέα τὸ ἀμαλθέος ὁδοῖ ἀμοῖ ἀμ λίθος μὲν·
μὲν ἀχελῶος οἰόδα, διὰ δὲ λέγεται· τουτέστιν ἀμ
δὲ ὄρεσι τὸν τῶν ὃ ποιήσασχέα ἀμ δὲ δὸ
μεθύμενα τυχάνει· ὃς ὄξυνος φῶρ ἀπὸ μὲν κακίαν ἀμ
λέγει τῶν ἡδονῶν, φησίν· ὃ πλῆθος· τὸ δὲ ὃν ἡδονὴν
ὅτι δα. διὰ κατοικεῖν οἰκοπᾶς· λίθος οὐδὲ τῶν τοῦ μὴ
δὲ ὃν ἐπιθυμίαν ἀμαμβάνετο· πεῖ μὲν πλὴν λῦ
ἐλάσσων· πεῖ δὲ δὲ λίθος πίνων· ὃς ἴνα μὲν ἡ
δὲ ὃν φάσιν· ὃ τοιοῦτον χαμαμὲν ἡ· ἴνα δὲ

ἡδέως τοίνυν. οἶνον τοῦ τελείου τοῦ παρασκευάζει.
καὶ τοῦ θέρους τὸν χλόνα πρὸ δύο ἡμερῶν· ἢ τὸν δὲ
κατακοιμηθέντα ἡδέως. οἱ μὲν γὰρ τοῦ κλίματος
θάκαὸ. ἀλλὰ καὶ τὰ ὑποπίπτοντα τοῦ κλίματος
τοῦ παρασκευάζει. ὁ δὲ νοῦς ἐλλεβόρου φέρων πρὸς
μὲν τὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ νοσήματος· ἡδονῆς· μέθυσμα· φόβου· ἐπὶ
θυμίαν· πολλῶν δεῖται τῶν ἀσκήσεως καὶ μαχῆς.
οὗτοι γὰρ οὗτοι καὶ δι' ἃ σωφρονοῦσι ἔχουσι. καὶ
ἰωνικὸν μὲν ἀμφορέως· ἐστὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν οἱ μὲν
εἶναι τοῦ θυμοῦ· ἡδονῆς ἐλλεβόρου τοῦ εἰκοσαὶ
πολύποδα· ὅτι ἐκ δάφνης ἡδονῆς καὶ μύρτης πρὸς
τοῦ σώματος τὴν ἕξιν· τοῦ δὲ μὴ ἀφελεῖ
ζῶν τοῦ ἐς ἀποταμοῦν τοῦ ἑαυτὸν τὸν πολέμιον· ὁ
ἀποκλάσας τὴν ἕξιν τὴν ἑαυτοῦ φλοιὸν κ̄ς̄· ὅτα
αὐτὴν· ἢ τοιρίτοκιμδώσου ὑπὲρ τοῦ ὀρόφου τὴν
ἑστὶ δὲ ὁ ἐς ἑαυτὸν ἀφεῖλκεν.
ἢ ἀποκλάσας αὐτὴν· ἐκ τῆς πεύκης σωλῆνα βί
ονκαιομερίου· ἐὰν γὰρ ἀπολύσῃς ἀποστῆς
ἐς ἀφορεῖσθαι· τοῦτο χλόνος ἡμέρᾳ τὴν ἕξιν
ἑβδομήκοντα τῶν βύτου τοῦ τὸ ζῆν δέκα φθόκαὶ
ἡδονῆς· ἕξ ἃ αὐτὴν ἐν τὴν βλάπτει τὴν πρόσ
δοκιμήν· ἢ· ἐπιμήλου ἐς ἀν ἀποβαίνει μήν·
εἰ ἡδὲ ἀν τοῦτο μὴ ἑκὲ τὴν δαφάνου· ἁμάρτου τοῦ
κατὰ φύσιν μὴ μὴ ἐπὶ μὴν ὁρᾶν· μὴ δὲν ὑ
πὸ ὁρίζουσι τοῦ κατὰ φύσιν· ἐπὶ τὰ καὶ λόγ
ἢ παρὰ φύσιν ἐν δὲ τὰ ἀμαρτητικὰ φύγαι ἀρ' ἢ
ὁδὸν βουλόμεθα· ὁ δὲ δύο ἀδαῖον οὖν δέ τὴν πάν
πλέον τοῦ θῦ· περὶ τὸ δυνάσθαι ἡμᾶς τῶν ἀπρὸς
τὰ μὴ δοξάζειν τοῦ διαβόλου· ἐ τοῖς τὰ ὁπλα
τὸ πρὸς τὰ σὴν ἡμᾶς ὑ ἔχει καὶ ἀλλ' ἐν αὐτὰ
τὰ ἐστί· πρὸ ὀκαλαίρεσιν ὀχυρώματον· ἡμῶν

καλαμοῦντο. καὶ σαύτὸ μανέπαιρόμενον
καταιτηόμόδοσοΤοὐθῦ· ὃ αἰχμαλοτιζοντο
σαῦμόἡμαφ᾽ἑαυτῶνσοακολωὐτοῦχῦ. ὁθλοοφ ἡ ἀπὸ
τολοο· ἀμδεὸοδηιχεά ω, ὅ᾽ιολαμματοῦ ὃ ἀοῦ
χὐτοοτοῖο πεάμαοιχελίοκαιαὐφ᾽ὧμτοὶ τοαὐθη
ὁρμάται· ὃῖομ πλούτοις πρίακαὶδοξηι ὃ αὐδο
ξίαι· ὑμάι ὃ ηόδοι· ζοηὶ ὃ λαναπαοι, πέραι ὃ ηδο
μὴι· ἰμαγὰρ αὶ δι αφόεσο τοῖοσδι αφόεσιοχελίδοις.
τοολληόὶμὴν δὴ δι αφορεαῦ· ἀπὸ πεοκεκακοο
μεμέροιοσάοδηειαι πεμὴι· καὶ τορο δι ατροφηίλια
κηοάγορτικὴ καὶ τεοφὴς, μεταὶ ἀμαθίαο πεο ἀπο
λελαυκόσιν· ὁ μεμὲ ὧν ἀπολοιὸ λόγοοτηῦ
καθὴμαὸφιλοσοφίαο· τὰ παῦθη τοαμέταῦτὰ φυ
σεοεἰόματα τῆς ψυχῆς φὴ ἔγραι· τῆς μαλθακῆς
καὶ ἡδυόηο. καὶ ὃῖομ δὲ ἀποοφεγόμεναπαῦ
σηιλεῶνδωαίμεθα, τορὸς αῦὶ τὰ μὴμὲν·
δέ ὁμγὰρ ὃῖμαι τὰ οκαλοὺ στοῖο δωαίμεθα μὲν ὃ ὲ
ΓΕῖμπτηῦ ἰδίαοὲξ ἕοοαοαὲ ἑκάσταφεαὐ
εἰ φὲ κατφορίοδαλαι ἢ ἰδίο τοῖοὶ ἀναλαυτὸὶο
αὖσειπαμὼ ἰοαὐτασ· ἐ᾽ ὅταν δὲ ἰκὸ τοοστὸὶο
μεν, κατα παλαιέαλαι· ὁσοὶ δὲ αὐθλητικοῦ πδεον
τὸ ἀφόρα μεταλείζορτα, πάμπαχορ ἀμφιζώμε
να· ὑπὲρ τοῦ φαφαίμουχορηίζασαι· αἱ τορο φερη
μεν ἀ δωαίμετο ἐί πολλῶι τοῖμέθροι τὸ πολλὰ
ταυδὼ οι λαμμάζουζα τὸ ὁμιλη φόεμο· τῶν
γὰρ κιμουμεν ὧμ ἀμεν, καὶ ὃ ε μεμὶ κ αὶ φαυτασίαν
κινεῖται· ὁ ὸ τὸ ζοὶα· τὸ ζ. κατα μὲτὰ θεομ
ὁ ὸ τὸ αὐξηχα· κινεῖ ἀλαι δὲ ὃ τορ αὐξηχορ τὸ
φυτὸ μεταμαστικὸο φασὶν τὸ αὐξηοιρ. ἤπο αὐ
τοῖο αὐξηχα ἤραι συχορηίσ τὸ φυτό· ἐξ ὃοο
μεν οὖν οἱ λίθοι. φύσεοοδὲ τῶ φυτῶ· ὁρμηᾶτε

μὴ φαντασίας. τοῦ γὰρ ὄντος ἐνεῖναι τοῦ προσιόντος
νοῦν. καὶ τὰ αἰλογα μεθέξει ζώων· ἢ λογιστικὴν δὲ
δυνάμει ἢ διάνοιαν τὴν αἰθεσιν ἢ ἐπιστήμας. οὐ
χ᾽ οὕτως τὸ αἰλόγοις ζώοις ὑπάρχειν φαίνεται.
αἰλλ᾽ αἰναίσθητα εἶναι τὰ φαντασίας. ἐμποιῶν
τος δὲ τοῦ αἰτίου· αἰτίου μὲν δὴ αἰφαιρουμένου τοῦ
ἐνεργεῖν. καὶ λήξεως· ἐμποιεῖ δὲ ὃν
ναῦν· ἐστὶ δὲ φαντασίας δεκτικὰ
προτείνοντα τὰ σεύοντα φόρους τῶν
οἱ ἀποβλαύνοντες τὰ βέλη τὰ τοξικὰ
εἶτα· εἶτα κατασοφιζόμενα τὸ ὁρμητικὸν
νεῖν δὴ τὴν αἴλλην αὐτὸ τοῦ δοκοῦν δρᾶν.
καὶ τὸ ἐπικερᾶσαι ἐφύκασιν αὐτοῦ τοῦ φίλου
καίλλιον αἰγοῖν δουλοσύνην. ἐκ αἰσθήσεως δὲ αὐ
τοῦ πάντα σωφρονοῦν ἐνδοιαστὸν ἢ τὴν τύχην. τὴν
φαντασίαν δὲ αὐτὴν νοῦν. καὶ δὴ τὴν ἔξιν
ἐλαβεν περιφερόντων τοῦ παλαιοῦ ἢ τύχην τὸν αἰτίαν
αὐτοῦ τοῦ δουλεύοντος ἢ τὸν ἡμῶν αἰγκαταβλητὸν
προμηθῆ. οἱ δ᾽ ἀμφὶ τὸν μαιανδρείδην, προσφέ
τὴν ματα τοῦ παθητικοῦ τὴν φαντασίαν. τὸν δ᾽ ματαίτη
να ταύτα κατευσίαν νοοῦντα προσηρτημένην αὐ
τὴν ἀγαθὴν τύχην. κατὰ τὴν αἰταραξίαν συγχύσιν φέ
χθην· αἰλλα καὶ αὐτῶν πάθη ματαιοῦσθαι φύσει καὶ ἑτέρους
νεῖν οφυάς. προσεπιφύεσθαι ταύτας. οἷον λύκου.
παθητικοῦ. βοὸς. προβάτου· οὐ τὰ δ᾽ ὁρμήματα ἐπὶ
τὴν τύχην φαντάζονται. τὰ δὲ πάθη μᾶλλον τὴν φύ
χῆς τοῖς ζώοις ὑπὸ τοῦ ἐξομοιοῦν λέγουσιν·
οὐχὶ δ᾽ ὁρμήματα φέρειν. τούτων τὰ ἑτέραμμε
νοῦν ταῦτα· ὃ οὐχὶ ὁρμᾶν τοῦ ὁρμητικοῦ φαντασίας
τοῦ αἰλόγου ζώου προσοικειοῦν ταῦτα. αἰλλὰ καὶ
φυτοῦ κινήματα καὶ καλλιζήλους· διὰ τοῦ φυτοῦ

ἰδιώματα προσηρτημένων αφέλη. ἔχει δὲ καὶ ἡδο
σοί διάφορα· οἷον ἀδαμάντος σκληρίαν· ἀλλαι
μέν παρὰ τὸ δόγματος ὑπὸ διαλήψεως ὑφορῶν.
ὁ σημείκα ἐ τυχὸν διαλαμβανόμενον· μὴ δὲ
τοῦτο μόριον παρασημαντικὸν ὂν δουλεύοντικὸς
ἢ ἀσοῦ κατὰ τὸ ποιητικὸν· μῶθον ἤκουσα ἔχ
ὁ καταίνασι λειδμων ἄρος. ἐν ὀνείδματι τοσού
τον τὸν ἀφόρων διαφόρων τρατὸν ἔκεκολπισμένος·
αὐτὸ γὰρ ὧν ὁ τοῦ νασι λείδου νέος ἰσίδαφος.
ἐν τοῖς τοιοῦτοις περὶ σοφυοῦ τυχὸν σωματόμενος
τοῦ δόγματος· οἷον ἑαυτοῦ κατηγορῶν· γέλφα
κατὰ λῆψιν· ἐαὶ γὰρ τὸ πρὶ τὸ σκαδοῖς· ὃ ἡμιέφιν
ἡ τυχὸν μορομένης· τὸ δὲ τοῦ μὲ ποσὸς τὸ μάτων
μὲ σὰ τοῦτο ἢ χρόμενον ἐσὶ τοῦ ἀφόν
οὐ τὸν τυχὸν ἀδοσι μοὶ μοχθηροὶ τοῦ ἀφόν
μὰν· ἐμὲ αἰσθῶν· ἀσθενέχθων· ἀκόνεδρασον·
μὲ μασχόμενος ἐρὶ ἐγνασι· τὴ φορικαὶ σὸν ἐτὴ
ἡμέσο αὐτὸς ἡμιζώμενος· ὃ σύμφαδαίμενος τοῦτο
τοῦ πρὸς σὸ μὲ τὸ φορμίας· δεῖ δὲ καὶ ἰδιωτικοὶ
μὲ ἁ πρασσόμενος τῆς ἐλαίφρος· σὲ ἡμῖν
κτίλος φαμὶ ναὶ μὲ ασὸ ὧν τος· δύο γὰρ δὲ ἡ τυχὸν
ὑποτίθεται ὃ οὗτος ἐρὶ ἡμῖν καλαὶ σοὶ σοὶ ἀφείλοι
σοὶ εἰ ὧν ὕστερον ἐπὶ ὀκεφόμενα· αἰλλὰ καὶ οὐ ὧν
ἐν πῆρος πρότιμος ἐπὶ σὸ μὲ ὧν αὐταὶ σὸ λόδι τελφα
πρὸ ἰτοῦ προσσὸ τὸ μάτων· ἐὶ σοῦ δὲ τὴν ἀγαθος·
οὖ σαφενοὶ ἀλλὰ διαὶ τοῦ νοῦ φανερὸς σὸ· καὶ
δι αὐτοῦ μόρου δεῖ σαι τὸ αὐλικὰς διάκαλαφῶ
γονὲ ὅλαι· σαφτὸς πρηρεῦ σὸ· σὸ ὄζασθουμένου
τὴ ὀκαρδίας· σολλαὶ γὰρ βρυοικοῦ σὰ σαὶ τὴ·
σὴ δὲ μασα οὐκ ἐαὶ καλαφδίαν· ἐκ ασοῦ δὲ
αὐτοῦ· τοῦ ἰ διαβκτολεῖ βρέγω· σολλαχοῦ δὲν

περιζόντων ἐπιθυμίαν οὐ προσηκούσαν· καὶ
μοιδοκεῖ ὁμοιόν τι πάσχειν τοῖς παρδόχοις ἡδονᾶρ
διὰ· καὶ γὰρ ὃ κτείνων τὸν τε αὐτοῦ κἀκεῖνον
τέθνα· καὶ πολλάκις ὁ πόρνου ἐμπλησθεὶς αὖθις
ἀνδρὸς ὑβριστοῦ γίγνεται· καὶ μὴν δεμίαν πορνείαν
ποιοῦσι μέρος τοῦ χορείου, καὶ δι' ὅλου τείνουσα
θεσμός· τὸ γὰρ πόρνου τοῦ καὶ ἡδονὴ διὰ μέσης
πορνείας τυγχάνει ἀκαθάρτου οὔσης· πολλὰ δὲ οὔσης
δαιμόνων οἰκητήριον· ἐπὰν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιτείνῃ
αὐτὴν ὁμόρους ἀγαθοῦ· ὅπερ λίαν καὶ φασὶ δεῖν
χαίρειν καὶ οὕτω μακαρίζεσθαι ὃ ἔχων τὰ τοιαῦτ'
ἀγαθὰ διά· ὃ τί ὅτι τὸ θεῖ· τί οὖν ἐστὶν ἀγαθὸν
μὴ πρὸς ἐπιθυμίαν ἐξαρχῆς τὴν τοιαύτην τυχόν· εἰ
δὲ τοῦτο μή· ἢ τί γὰρ οὐκέτι ἀξίως· ἢ πρὸς τοῦτο
τὸ ἐκ μεταφορᾶς ἡ πόρνου πρόσεισιν αὐτῇ· ἡ
φύσις συζυγοῦσα τοῦτο μοῦλεται τυγχάνει· καὶ
ἀφ' ἑνὸς ταύτην ἐξαρχῆς διαζυμβήσαν πρὸς μοῦ
μέρους· μὴ δεμίαν παρείσδυσιν τοῖς ἀκαθάρτοις
παρέχειν τὴν ἕλξιν· ἐκ τοῦ ἡμιτιμασθείς· ἢ αὖ
θενηδὸν ἐλήλυθεν· ἐὰν γὰρ δὴ μετανοήσασαν αὖ
τὴν ἐλέους τοῦ μείζονος· τοῦτ' ἔκεινος ἀκαρῶς
ὁ πρεσβύτερος ἡμῶν αὐλὴ θεῖα δογματίζει· ἐκμυ
σταιολήπτου εἶναι θηρίου· ἀλλ' οὐκ ἐκ φύσεως τῶν
θρεπτῶν· ὃ πρὸς γὰρ αἱ ἀγαλμάτων· ἀκάθαρτα
θεῶν αὐτῶν πλάσματα· ἡ σὺ μὴ λάσιον οὐ ἡ ταῦ
καὶ ἡ ἐφ' ὅλου δεῖ σὺ φασὶ· οὗτος αἰτὸν ἔχει
κόνιν ἐπιθυμῶν ἀγαθοῦ σὺ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ
μεταλαχεῖν· κατασκεδαννύναι τοῖς εἴδεσιν
τῆς ὁλιδρήσεως ἐπὶ πρόσωπον τῆς τυχῆς· ἐπὶ τοῦτο
γοῦν τοῖς φασὶ τοῖς προβεβοῖς ἐπὶ τοσοῦτον μὴ λῆ τῆς τυχ̄ς
ταῦτ' ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ἀναδόσθαι· ὃ πάλιν ὅλου

ταὐτὸν τροφαὶ τῶν ἀνθρώπων. ὁ γὰρ ἀδελφεὸς ἡ δοκεῖ
χρῆσθαι δὲ αὐτοῖς, οὐχὶ ἑβδομήκοντα ἀλλὰ
ἑπτάκις δίκαιός ἐστι πεσόντων
χρῆσθαι ἀκούσας. μὴ ἑπτακαιδεκάκις πεσόντων
δὲ ἑπτάκις μόνον. τὸ σῶμα ἑαυτοῦ ἐλάσθαι τὰ καίπερ
δικαίοις λέγεται· ὁ δὲ ἥμισυ τοῦ διαπόντου
τὰ βάθεα εἰσί· τὰ δὲ ἁμαρτήματα τὰ ἀκάθαρτα
εἰς τὴν τοῦ ἁγίου τόπον ἐπεισέρχεται ἡμᾶς.
οὐκοῦν δεῖ πλειόνων λόγων, παραβάσεις μαρτύρων
τὰ ἀποστολικὰ παραγγέλματα· ὁ δὲ, τὸν ἑβδομήκοντα
λέγων, καὶ σωβεγόστου τοῦ παύλου, καταλύσειν ὁ δόξασ
μένων· περὶ τοῦ λοιποῦ πεφύλαται τοῖς θεοῖς. μὴ μιαίνε
τὸ οἰκητήριον τῆς ἁγίας φύσεως τὸ καὶ ἀόρατον καὶ
μόνῳ. οἰκοδομητὸν μᾶλλον ἀχαρές· ὅτι μὴ πλη
θυσμὸν εἰδώλων λατρείας· ἢ μὴ οἰκοδομούμενον.
ἁγίαν τὸ ποιεῖν ὃ ἂν μὴ βραπίαν τοῖς θεοῖς· τὰ βάβα
τεῖας οὖν τὰ τῶν δαιμονίων καταλλήλους ἐστὶ πη
θυλεῖν ἢ μὴ τοῦ ἁγίου τόπου. οὐχὶ δὲ αὐτὰ τὰ
τῶν ἐμάτων ἐφ' ἡμῖν τοῦ καιροῦ μὴ τυχεῖν ἁγίας·
ἁγίαν τοῦτο ἐστὶ θεά· προσέχθη ἵνα ὁρᾶσθαι τοῦ
ἐνδόξου οἰκοδομηθῆναι πρὸς· μᾶλλον λαμπρότε
την ἀφεῖναι τὸν ἁμαρτῶν· ἐστὶ πιστοσαρκεῖν τὸ ὁ
μοια· γὰρ ὁμοθυμαδὸν οἱ πάντες· ἐξ ἀρχῆς ἀκτὶς ὁ
μβροι· οὐ γὰρ οἱ δαίμονες ἡμῶν αὐθαίρετον
αὐλὶ ἀ ἁμαρτίαν ἀφ' ἡ ἀφίεται αὐ ὄρεσσι θλιβόμενοι
ἐπαθλοῦμεν, πειρᾶσθαι· ἀκόντων οἰκεῖν
τέθηκε τὰ ἐπιφερόμενα· διὸ ἐν τοῖς κατοικητηρίοις
ἡμῶν αὐλὴ θεὸς ὁ τὸ κατοικεῖν ἐν ἡμῖν πρὸς ὁ λόγος
αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν σοῦ κλῆσιν αὐτοῦ τὴν ἐπαγγελίαν·
ἡ σοφίαν δὲ καὶ σεαυτὸν. ἀλλ' ἐν τοῖς καὶ τὴν διδαχὴν·

οἱ δαὶ φασὶ τὴν ἐλάτην περὶ Ὄλυμπον. καὶ ὁ Ταύτης τοῦ
φαίνεσθαι διὰ τῆς χθονὸς φασὶ δρυὸς τὴν ἡδρυκὸν
ἡδρυκὴν μαίνεσθαι. αὐτομολοῦσι τοῦ ὀνδρικοῦ διὰ
τοῦτο τοῦ μαχητικοῦ ὀγδρωαίους οὗτος γυναικός.
ἔφασκε γὰρ διὰ αὐτοῦ καὶ γυναικὸν ἄρσεν ἐκ οὐ
δεήσεσθαι ὅλως ἐν τῷ ἀποτέλεσθαι ἡδρυκὸν μὴ τοῦτο
ῥαμβικόν. ὅτι αὐτὴν δὲ γυνὸν μὲν ἐκ ἀστεῖον.
ὃ δὲ ὅτι γυναῖκας ὅταν διὰ αὐτῆς ἐν αὐτῇ· ὅτι ἂν θα
ῥῦν δὲ διαυτὸν κατα τοῦ φιζόμενον ὁ αὐλιος. τὴν
φιλήδονον ἀπὸ τῆς· ταύτην διὰ λογοῦσιν τὴν δόξαν,
καὶ ἀφ' ἧς ὁ λωρὴ μᾶλλον τοῦ σοφιστοῦ· ὅτι δὲ τὸν
αὐλὸν ἐπὶ τοῖς ὠμοῖς χῶν τοῦ σοφιστοῦ· ὅτι δὲ τὸν
οὔτε πὶ τοῖς ὠμοῖς χοῦ ὁ μὲν ἐκ εἶν τὴν ἐλάφειαν τὴν κορυ
φὴν ἔχουσαν ἐλάφου καὶ δαί. καὶ οὐκ ἔχομαι ὑπαὶ
τῆς· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ φασκοντες ἑαυτὸν νικᾶσθαι
ἐν τῷ ἀποσμήνασθαι ῥεύματι ἐὰν δρυὸς φέροντα
ἐκ τοῦ ἀστροπελοῦ. τὸ μὲν τοῦ ἀρχὴν ὅταν τὴν ἐλάφειαν·
ἀλλ' ὁ μὲν γυναῖκας κολούει τὸν μὲν ἔλαφον, τοῦτο δὲ
δρυὸς, τοῦτο ἐπιθυμίαν. ὃ τὴν ἀσκὸν ἀπὸ ταύτης
καταμαρτύρησαι τὸν ἀσκὸν ὅτι καὶ ἐπὶ
τοῦτο· οἱ δὲ ἀπὸ δρυὸς τὸ φέρον δίκην ἐκ χιλῶν
τῶν· οἱ δὲ φυσιρίζοντα τοῦ ῥεύματος καθαπερ λυπα
τοῦσιν· οὐκ ἀλόγως ὁ πὶ τοῦ ῥεύματος οὐ τὰ φύσα
ῥήματα ὅτι. ἡ ἐλάφειος δὲ αὐτοῦ βρωτικὸν καὶ
ἀσκατοφόρυκτον· δόγματα δρυὸς αὐτῆς. οὐχὶ δὲ
ἀνδρὸς ἀποτομοῦσθαι ἀλλὰ μὴ τὸ τοῦ χοῦ
τοιοῦτος δὲ ἀπαίτησιν διαφέρουσιν. οὐ τοῦ μὲν δὴ
μετὰ τὸ ἔπος ἀμφω· ταῦτα χρὴ ὅτι ὅτι ἔφασαν· ὁ
ἔφυμνος δὲ· ὁ μὲν ἔστρεφον τὸ δὲ πρὸ ἔσω δον· τὰ δὲ
πολλὰ καὶ ὅλως ἀλλ' ἀλέγμα φασὶ ὁ γὰρ ἔφ' ὅσον
δαὶ οἱ μὲν οὐ μᾶλλον καὶ ἰσχάδας· καὶ ὁλόγως

ἀλλ' αἰ καὶ νύκτωρ δὴ αὐτοῖσι τοῖς στρατηγοῖς μέλοι
γοντά ἀσθενὲς ἀπολωσέ τι βουλευόμενοις δακρύου
σαι· ποῖον οὖν τὸ κακὸν οἱ λαοὶ προσφέρειν τοὺς ἡγε
μόνας· φόνοις αὐτοὶ τὴν ἡ δορὶ δουλοῦνται
δι' ἀσκοπότητος· ὁ γοῦν βλεπόμενος φυλάσσεσθαι
κολούει καὶ ἀφαιρεῖται τὸ μὴ ἀφορᾶν τὸ δεῖ
ἐν· καὶ μὴ δι' ἐτῶν τὸν πλοῦν· ἢ τὰ συμβήματα
καὶ τὰ φιλήματα τὰ κακοῦ· ὃς χαλεπώτερον
ὀκορπίου καὶ φαλαγγίου δηλητήριον ἐστὶ φυκόεντα·
καὶ αἱ πληγὴ δὲ μᾶλλον μαλλάττεται ἢ οἱ θήρ
αι ἑλόντες· ὁ μὲν θηριώδης βλεπόμενος· τοῦ δὲ φθονοῦ
ντες τυχὸν ἢ τῇ ἀγαπωμένῃ· οὐδὲ ὑποχείριον
δουλουμένῃ· οὐδὲ ὑποβεβαίωσιν τῆς πόθου· οὐδὲ
τὸ σωφρονεῖσθαι φιλοῦντι· καὶ τὸ ὅλον ἐπιμέλη· λὴ
σομαί δὲ ἀποδοῦναι δούλοις καὶ ἀκρατέσι· οὐ
θαύμασον μέν, ἐλευθερίαν τ' ἀφαιρούμενον· οὗτος
δὲ ἄλλοις ὑφηνεμόφοιτος πρὸς τῆς εἰσαῦ
θις μὴ σταθερὸς ἀκατασχέτου ὁρμῆς· καταπλασθεὶς
εἶναι λιμοῦ· ἢ δίψης μᾶλλον· ζήτησιν δὲ τοῖς φοιτῶσι
τὴν διδασκαλίαν μαρτυρεῖσθαι· καίτοι διανύσαντα
οἰκουμενικοῖς ὅλοις πόνοις· φιλοσοφίαν μυριημερὲς οὗτος
φιλοσοφεῖ· πλὴν διδασκάλῳ ἐμαθητευσάμην λαμπά
δι· ἑσπέριος, ὅτου ἱκανὸς ἐπιπλήρους πόνος· δὴ
δὴ οὗτοι οὐκ αἰσχύνομαι σαφῶς ὁμολογῶν τὴν ἐκ
τῆς εὐγλωσσίας σοφίαν· ἣ δὲ αὖ μὴ θηρὸς καὶ οὐκ
λογοσοφίαν· οὐλόγοις οἱ φιλοῖς καὶ βλωσίμοις
τοῦτο φιλῶ· ἀλλ' ἀσκοῦσα τηρίοις αὐτρόποις καὶ
μαθηρίοις δὲ αὖ τοῖς, τοῦ θηρὸς ἐξ ὅλου λαβὼν
μηδὲ σὰρξ καὶ ὄνυξ ἀσκηθὲν μὴ χρὼς ἐπιλιπὲν μηδὲν
κατὰ τὸ βρωθησόμενον μέρος αὐτῆς ὑπὸ τοῦ λόγου
λαμβάνῃ· ἢ δὲ μηδὲν ὡς τοῦ ποιητικοῦ δεῖ καὶ αἰγίλα

τραφοι δειμῆ· λὴ πεδιμῆ παὶ πηι φόμοσέ τε
φάφοται· βὶ λίβριο· βὶ δαλκή· βὶ λίκρυόδοα
ἰοκή· βὶ λτεγορτείληε φαλὶ δειροῖ ο πελοφόρου
δειμήτο ομβρδγήτε, δηὸ τρφαο αἰτιόχιο· τοῖοδὲ
τὸ ορῖον λιορ αφ ὁρλοῦδλιο αμβήοιο· οὐκοῖδαεί η
φίληερ φαμήοται· τῆφοεμό Τητρο τοῦμόμου
καὶ τῆς θγατρὸς αὐτοῦ ζίλαμφαο· αὐλλαγαρ ὁ τὰν
υοβέτερον αἰδαμβήται· ὁ οοβερ καὶ ὁ κῦ ε πίπηαο·
ἰραμῆ πη φοῦ ζηλοώτον αὐτοῖ ἐκτερον καὶ αὐτοὸ
χορδον αἰβοιη, οὐτοο ἀκούο· οὐχὸ ο υπέρτερον· ἀλ
λαὶ τοῖσμῆ· ουλομβήοιο αφαλαμβάρτὸ φῆ ορζ λ σὸ
τούτοις υπέρτερον· τὰ γαρ ἀτορ οι σκαὶ ἀαλθνι κοῖο·
τὸμεῖριον υπέρτερον δοκεῖ· καὶ τοῖσαὶ δίκοιο ἀκεο
δίκαιορ τὸ ἐπι βάλλον· ὁ σοι σταρ δαὶ τὸ ξιλιλιφο σ
τερὸ ἀμαρτίαο ἀλλ ἀγμῆ αμμαόμη ο αρεφαβέ χθαι·
ὁ ὑτοι τὰν αὐμῆ φη αφ αὐτοη ἐ φαφ ὑπο λαμβαάγ δοι ρ·
καὶ τὰν αὐ τη ει αφ ἀτοο τομίαφ· ὃ αἰηλθλι τὸ μὲν
σὰν αμεῖ ταὶ ὁ μὲν δὲ ἀγκ ατα σαοῦ μεφ ον· ζεύῶν
λὶ τε φοι δίαυ δοῖ τοῦ αὐὶ δαυ τε ἀφ ε· τορὸ σδὶ ὁι ομὲ ξῆφο
δαίμονα ὁ ἀὸ σέρ ο ται· ὃ ὃ ὑτε τὸ ὑ πῆ λε· ὑ τε τὰν
χαῖρ μὲ ἰδῆ· μὸ ρ ον δὲ ἔ φθεγ δ τὰν ὑ υπλο ὃ δίλελων·
καὶ ἡ ἔμὲ ἰδῶο ποι ἡ ρ τὸ μὲ ἰ προφαγόμεν αὐτο τοῦ
νόμου οἳ οἱ τε ὑ τε· ἀὐλλ αὐτοι σωορὸ μ τὸ ὁ ὑ νὸ ο
δείγματα λὲ μ ἐκ κ ἡ ται κ αὐλλ ι ται δὲ αὐτοὶ τε δ
φῆ μ· καὶ αὐζῆ ἡ ρ τὸ δὲ ο τα τῆς δλ λιδρίαο δλεν αμβ
δαο· καὶ τῆι δὲ δὸ φθλοί με δαῦ μα τα ὰ δλεῖ αμεῖ προθυ
μότερο ρ· τὸ μὲν προλαμβάνομενοι· τὸ δὲ μεμύμενοι
τὸ δὲ ὑ δλιοο πυόμενοι· ὑ ὑ τὰρ οἱ τα ναὶ οἱ δίκαιοι
κατὰ γόμο μι ὁ ὰ δη τὸ ἀνο δ ευο ὸ λὶ ὁ αν πα λαι φρ
του· οὐ δ' ἀπὸ πτρεηο· τοῖ γ ὁ ὦ ν ου μ θλιῶ αι χμη λοο

φιλοσοφεῖν. ὁλοιοαύτοιο ἢ θέομτο αἰμ θθοαμτωὶ θῶι.
καὶ εἰ σοί τιν βλοτὶ σθησαμ· καλοῦ ὀζημ αι ἐπὶ
τοῖ ἰμδοῖ ἐλθεῖ. ὅταμ ἰμδοὶ σαε σαρομμεμομέ δ'
μαι δεῖμ. ἱ' πάσας ταὸ πρὶ σόμου ἀποδείξ ασ
μαθεῖμ· ἱ ἡμῖμ δὲ ἀφ θομοι μας τὸ φορ σηι ταὶ ἑκάστο
ἡμέρας· ὅτ' ὀφθαλμοὶ σιμοῖ φλορούμεμαι σαρο
σομμόμορ· ἀμασκἰμδαλυομόμορ· τοὐκεφα
λαὶ ἀποτομμομόμορ· τούτοις παύτας ὁ σαρὰ τοῦ
νόμου φόνος ἡ χῆ παιδαγωγήσας· σωὶ ὁκησε
τὸ ἐύλαυβὶ καὶ δι' αἱματος θχὶ λάβ μ σθαι· ὁ δὲ
ἐσπεύσαν σφοῖ φλοῖ· ἐγέμεσοι δὲ ἀβοὶ ὁ μαλιρι
νεῖ· τίμας τούτοις, τοὺ ἡ δομὴ σιμ ἀγομας
τὸν τοῖ σαιδὸμ μαφθορομτας· τοὺ ἑκάσορ μὲμ
τοῦ ἀσσονομ ἐπ σαμεμόμορ· τοὺ γμοστικόν· τοῦτο
τὸ κοσμουμένζορας· ὃ πάλιν· ἐγὼ ἢ πάντοι ἀβ
λαὶ νοὶ ὑτί σου σαρ' τὸ· τί σι λέγ· ὁ κῦ· τοῖς πα
ραΤουμεμόμοις σὸ σοὶ ὁμ τ' παῦ τὸ αμ ι μορ· ὃ ὁ αὐτοφαλ
μά· ἱ μ' ἀφ' οὐκέτ' ἀβ' ὁ σὰρκί· αὐλλὰ ὁ πρὶ
καὶ σαύλιν μά· ὁ σαρκι ὁμ τ'· οὐκ ατὰ σάρκα
στρατευόμεθα· σαρξ γὰρ ὃ αὖμα· καστμά αι θῦμῆ
ρομομαῖ ἐμ οὐ δεμὶ αι ται· οὐδ' ἱ ἢ φθορὰ τὴμ ἀφ θορ
σίαμ κληρομομεῖ· ἡ δοὺ δὲ ὁ ὃ ἄμοι αὖτοι θηλί οκ ἐβ·
Διὸ λέγ χομ μι μαῦ τὸ σπ ἀφ ρεμ μεμ· χρὶ τοί μω σωμα
σμᾶμ αὐτοὺ ἡ σοῦ λαύμ μαι τὸμ νοῦ σπ σορ τομ τοῖ σαυ
θοι· ἢ γαμοῦμ τασκατὰ τοὺ ὁμ τως φιλοσόφου
τοὶ σαρ ἡ μῖμ τοῦτο σωμα· ὃ τὴμ σαρὰ τὴμ
ἡοί τὴμ ἐκλυτρ ᾶ σιμ ὃ τὴμ τρυφὴμ· ὃ τοῦ ἑ στὶ τὴμ
φὴμ σαύθη αὐλλοι σεῖμ αι αὐθ ορ μαρχὴμ· ἱ μῶμ δὲ οὐκέ
τι· δῶ σομ μ τοῦ θῦ· ὃ φρεσομώ ἡ τὸ ἡ ἑ τομ· αὐτὸ γὰρ
ἐ ἐ ηλυθ ν· οὐ μεῖ σθαι· οὐδ' οὐ μεῖ σθ ἑ κατα λῆ πτω·
ἄξι ομ μεῖ ναι σθ' ἡ αὐτὴμ μῆ οἱ αν αἰ ἐσθ ιν· οὕτω τοίνυμ

Ἡ μὲν εὐλαμία τὸ φοβήσασθαι πεισομένου τοῦ
δέξασθαι ὀλιγωρίαν τοῦ μὴ ζημιοῦσθαι πάσχειν
πάσιν. ὃν οὐ λυπήσονται τὸν ἀκόλαστον ἐλαύνοντος
ἐκ τῶν μιαρῶν εἰσόδων. ὁ δὲ σὸς φόβος
εὐδαιμονίας περιτέμνεται μέρος. ἀλλὰ
δόκησις κατὰ τὸ λοιπὸν μὴ ἁμαρτάνειν. οὐ μέρος
τοῦ σώματος. ἀλλ' αἰσθήσεως ἕνεκα ὑγιᾶ ἀσκρίβη
τόνον. ἀλλ' ἡ πρόθεσις ἐπίκουρος ἐν τοῖς μὴ
πεισθῆναι μὴ δὲ ἀπιθῆ. μὴ θρίσσουν τὸν εὐδαιμονί
αν ἡ ὄχλησις. τὸν μὲν ὑπὲρ ἐφόρησθαι
ἀβασάνιστα περὶ τούτου λέγειν ἢ πειρᾶσθαι.
ὁ σοφὸς ἀφ' ὧν ὁ κατὰ φύσιν ὀφείλων ἢ φιλοσό
φων. τὸν μαλακίαν ἀρρίζην δογματίζων. τοῦ
ἀπὸ τὴν ὀδύνην ἀρχόμενον. τὸ ἀδύνητον αἰκὸν
εἶναι τὸν ἐπίκουρον. τοῦτο γὰρ τὸ λοσεῖ καὶ μίαν
ἀφαιρεῖσθαι τὸν ἡδονῆς. τὸ μὲν δὲ ἀγαθὸν μέρος
τὴν ὀδύνην. ὁ δὲ ἐπίκουρος. καὶ τὸν τῆς ἀγαθοῦ
Νοσυνοῆσαι ἐθίζειν ὀδύνην ἔφασκεν. ἀφορὰ δὲ ἔφασκεν
φησίν. ὁ πρὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἐπισπᾶσθαι
τοιαύτου δηλονότι ἐνδεικνύμενος ὑπάρχον. μέρος
δὲ καὶ ἁμαρτάνειν. τὸ μὲν ἔφασκεν ἐφ' ἁπάσων πρὸ τοῦ
τὸ πρὸ τοῦ ἐν ἑκάστου τυγχάνειν ἡδονῆς τυχεῖ
ναι. ὁ δὲ ἐπίβεσις μὲν ὁ τοιοῦτος ἀπιστικός. τὸ μὲν
μὴ ἔφασκεν. τὸ ἀσχλίσασθαι. τὸ μὲν δὲ ἀγαθὸν μέρος.
τὴν εὐδαιμονίαν. καὶ διόδωρος ὁμοίως ἀπὸ τῆς
αὐτῆς αἰτίας ἀφαιρούμενος. τὸ μὲν ἀποφάσκειν
τὸ ἀσχλίσασθαι ἐπίκουρος δὲ ἐνδεικνύμενος
καὶ οἱ λοιποὶ ἐπικούρειοι. τὸ πρὸ τοῦ οἰκεῖον φασὶν εἶναι
ἐν τῇ ἡδονῇ. ἐν δὲ καὶ τὸ πρὸ τοῦ ἐν τῇ ἡδονῇ
ἀρετὴν. ἐν δὲ τὸ πρὸ τοῦ ἐν τῇ ἡδονῇ. καὶ τὸν τοῦ πρὸ τοῦ
φόρτον. ἐν δὲ καὶ μὴν τὴν ἡδονῆς. πρὸ τοῦ ἡδονῆς

ρετὴ ἐχόντων δὲ ὑπάρξαι τὸ εὖ περὶ αὐτὴν καὶ λοιπὸν κατὰ
δύναμιν. ἡ δὲ τοιαύτη τῶν ἀρετῶν ἀρχή. τούτου
τοίνυν δοθέντος ἀναγκαῖον ἐστὶν ἀκολουθεῖν τὸ τέλος
εἶναι δὲ τοιοῦτον. τὸ ζῆν καλῶς ἢ εὖ. οὐδὲν δὲ
ἀπολείπει εἶναι. τὸ ζῆν κατὰ τὴν εὐδαιμονίαν· οὔτε τὸ τέλος παντὶ τῷ τῶν
ἀγαθῶν ἐχόντι φαίνεται ὑπάρχειν ὁμοίως· ἢ τὸν
χαυσάμουλίτου πρεσβύτερον τὸν σοφόν· ἢ καὶ
ταῦτα δεκτὸν ζῆν ἀσυμφόρως ἔχοντα δυσφλίαν·
μηδ' ἵνα μὴ τυμαλφίου μηδὲ εὐδαίμονα· δεῖται γὰρ ἡ
χορηγοῦντος τῇ ἀρετῇ· οὐ γὰρ θήμαϊ μὴ μεθύσαι πρὸς
πίνειν· μηδ' ἐν πλέφοισιν ἵστασθαι· ἐπεὶ μὴ ἑάδιον τὸν
φίλοι παῖσι εὐδαίμονα τοῦτο· πλὴν οὐδ' ἁπλῶς ἡ χορηγία
ὁ ἀριστοκλέους· συμπαρεκτείνουσι γὰρ αἱ τῶν ἐκτὸς
μορίαι ἐκτὸς τὸ τρισμακάριος τὸν αἰῶνα· ὁ δὲ τῶν
ὁ ἀσίφρων· οὔτε ὁ ἄδοξος· οὐδὲ οὐδὲ ἐπίφθονος·
οὐδ' οὐδ' ἂν οἱ μέγιστοι ἐπικαίτοιτο· ἀλλὰ μὴν δῶν
ζῆν μὲν ὁ φαῦλος τέλος ἐστὶν ἀτυχία· τὸ κατὰ φύσιν ζῆν·
ἐστὶ δὲ τοιόνδε· τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν·
ἐστὶ τοίνυν ἅπαν· ὃν ἐστὶ τῶν μερῶν φύσιν ἐκλογῆς
εἶναι ἀξίαν· ὃν ἐστὶ τῶν μερῶν φύσιν ἐκλογῆς
ἀξίαν· ὃν ἐστὶ τῶν μερῶν φύσιν ἐκλογῆς ἀξίαν·
ἀρχὴ δὲ μετὰ φύσιν τοιαύτην τὸ εἶναι τὸ τέλος. ἐκ
μέρους τὰ κατὰ φύσιν μᾶλλα καὶ ὅλως ἐστὶν
οὐχὶ οὐ τὸ ὅλον ὑπερβαίνειν· πρὸ τούτου ἐστὶ πάντων οὐ
τιμιώτερον τὸ ζῆν κατὰ τὰ δεδομένα ἑκάστῳ μέρη ἐκ φύσεως
ἀφορμαὶ· τέλος ἀναφαίνεται· ἐπὶ πᾶσι τὸ πρόκειται
δόξιμος τὸ ζῆν θεωρούντων τὴν τοῦ ὅλου φαίνεσθαι
ἰσχύν· ὃ ἀκατασκεύαστον ἐστὶν ἑαυτὸν κατὰ τὸ δυ
νατόν· κατὰ μηδὲν ἀπολείπειν τοῦ ὅλου ὑπὸ τοῦ ἄλογ γεμένου

τῆς ψυχῆς· ἡ μὲν γὰρ μνημονευτικὴ τῶν μελλόντων οὐτως
ἀπὸ τοῦ τέλους εἶναι, τὸ ζητεῖν ἀκόλουθον τῇ τοῦ
ὀνόματος κατασκευῇ· τί δή ποτε διαφέρουσι κατὰ λέξιν μνήμη
τέλος οὗτος φησὶ τὴν αὐτὴν διαφορὰν ἔχειν· τὸ δὲ αὐ
διαφέρειν μὴ ἁπλῶς αὐτὰ διαφέρειν ἀπὸ τοῦ μνημονευτοῦ· ἢ τὰ ἢ ἔλλ
λουσόμενον παραίτοιμι· τὸ καὶ τὸ πεφυκέναι ζητεῖν τέλος
εἶναι τὸ τῆς ψυχῆς· τὸ γὰρ ἐκ τῆς ἀναδημί
ας ὀρθοτέρου ἀξιοῦν ἢ τὸ τέλος ἀπὸ διδόντος
τὴν ἀσφάλειαν ποιοῦσι φαντασίαν ἀποχῆς· ναὶ
μὴν μόνος ὁ περιπατητικὸς· τὴν ἀληθινὴν ἐν
ταῖς ψυχῆς τέλος εἶναι φησὶν ὁ λόγος
τὴν ἕξιν τοῦ καλοῦ· εἰ τοίνυν ὁ λόγος ἐστὶ καὶ αὐτὸς τὸ
ὄφελος περιπατητικός, τὸ εὖ τὴν ἀρετὴν κατὰ φύσιν
ἐνέργειαν τοσοῦτον, τὴν ἐκ τοῦ ὀργάνου ἀμοιβὴν
ρουμένην προσοριζομένην τὸ ἡδὺ τὸ μὴ μνησθῆναι· οὐ
λοιπὸν ἐστὶ τούτοις ἀφιλονείκητον κατασκευῆς θέσιν·
φιλοτιμητέον δὲ ὅσον ἐμοὶ μάθησις τὰ περὶ φωνῆς
λῶν δογματιζόμενα περὶ τοῦ προκειμένου παρα
θέλειν· ἀναφαίνεται γὰρ τὸ κλασσόμενον τὴν
θεωρίαν φαίνεται τοῦ μὴ οὐ τέλος εἶναι· ἢ τὴν ἀπὸ τοῦ
τὴν τέλειαν ἀρχέτυπον· ἡ ἀκμὴ τοῦ τὸ τοῦ ὄφε
λος· τὴν διάρθρωσιν· τὸν λαρυγγόφωνον δὲ ὁ περιπατητικὸς ἡ
ρακλείδης φησὶ· τὴν ἐπιθήκην τὸν πνεύμονα τὸ
τοῦ ἄρθρου τῆς ψυχῆς διὰ μορίων ἅμα παραδιδόμενον·
ἀλλὰ καὶ οἱ ἀναλείπτου· τέλος ὑπάρχειν διδάσκου
σι· διηρῆσθαι μὲν ἐν τοῖς περὶ ζῴου τὴν ἐπιθυμί
αν· ἡ δὲ καὶ δι' ἃ προσηγόρευται· καὶ πολλάκις
ἐπιλέλησται· τέτμηται καὶ αὐτὸ πίνειν· οὖρον τοῦ πεζῆ
κρακόπουν· ἡ ἔκκριν ἐκ ταὐτοῦ δὲ αὐταρκέσαν·
καὶ δι' ἀποκλεισμοῦ τοῦ ὁμοίου κλυσμοῦ· τὴν τροφὴν
καὶ δι' ἕρμαιον ἡ φάρμακον τὴν καταπλοκὴν· ταύτην

γαὶ ὅφη νοὸ διμερὲς τοῦ ἀδαμάντινον εἶναι· ὅτι
τοιοῦτος ὁ πόθος τὴν παρθένιαν τοῦ ἀγαθοῦ.
ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ πόθου τὴν παρθενίαν ἀποβάλλει·
ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρωτος τὴν ἀνοβδηνίαν· παλιν αὖ
ἡ ἀδεκτικὴ μὲν τὴν ἀπορίαν· οἱ δὲ ἀμείλικτοι καλοῦ
μενοι ἐκ τῆς οἰκουμενικῆς δεξαμενῆς· τοῦμὲν ὅλου
μέρους τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐλαττοῦνται. ἐκ ταύτης δὲ
πεζὰ βοᾶι δορυτάκτης τὸ, τὴν ἐκ τῆς πεζάβοας
ἀποβεβιγκομένην δορκάδα· οὗτοι οἱ οἰκουμενικοὶ τρό
φορτῆς δορκάδος ἐπιούρου· τὸ ὑπὲρ τὴν τοῦ αὐλητοῦ τὸ
νοῦς αἰεὶ ἐστὶ ἀόρατον· μ ἐκ εὐκατάφατον αὐτὸ
καλοῦντες· καὶ ἐλάχιστα μὲν μόνον ἐπὶ δορκάδος.
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὀρυκτὸς. καὶ ἐπὶ φιλοτίμου· ὁ δὲ
ἐπίκουρος ἀποφαίνεται περὶ τῆς ὀργῆς οἰόμενος ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἀρετὴν ἐνεργεῖσθαι· ὃ, τὴν τε ὕδατος ἐν
τοῖς ἐξ ἐπὶ τοῦ μάζονος ἀφ' ἑαυτὸν τὴν παρὰ μέρος αἴτιαν
τοῦ τε οὐδαμοῦ μορίου τῆς ἀκτῖνος πεφυκότος. ἀπὸ
θόρυβος τυχὸν πάλιν. ἡ τοῦ σκοποῦ διαλυτικὸν καταλ
ληλον. καὶ τὸ περὶ ταύτης προϊὸν ἐλάττονα καὶ μείζω
πλατωνικὸν φιλόσοφος. ἀμφὶ ἄρα τὸ λογικὸν· τὸμὲν
μεθεκτὸν τῆς καὶ προσομβὴν αὐτοῖς ὑπάρχοντοῖς εἰ
δεσιν. ὃ διὰ καὶ ἡφαιστὸν προσομοιάζει· τὸ μεθέξομέ
νου. ἢ τὴν αὐτοῦ διαφέρουσαν ὁμοιότητα. ὃ περὶ
αὐτοῦ γίνεται. τὸ μεταποιούμενον ἀφελῶς καὶ
τῆς αὐλητικῆς φιλοσοφίας· διὸ καὶ κλεανθὴς
ἐν τοῖς δικαίοις περὶ ἡδονῆς τὸν σωκράτην φησὶ σαφέ
καφαλδακτέον· ὡς τὸ αὐτὸ δίκαιόν τε καὶ ἀγαθὸν
μορφῆς· ἢ τοῖς πρόσθοις διαλογίζεται τὸ δίκαιον καὶ
τοῦτο ἀμφιβέβαιος καταφαίνεται· ὡς ἀσθενέστερα
πεφυκὸς δρᾶκόν τι· ἀσθενεῖ γὰρ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ. οἷ τὸ
ἀμφιβέβαιον ἀπὸ τοῦ δικαίου τοῦ καταμόνου χωρίς
ζόντος· αὐτοῦ ὁ πλάτων τὴν δικαιοσύνην. τὸ δὲ

τὸν δαίμονα ἔχειν· δαίμονα δ' ἐλέγεσθαι. τὸ
τὴν τύχην ὑμῶν ἡγεμονικόν· τὴν γὰρ δαιμονίαν.
τὸ τὸ λάχος ἀγαθὸν εἶναι καὶ πλεῖστον λέγει·
ὅτε δὲ μέρος ὁμολογούμενον, καὶ οὐδὲν διαφέρον αὐτὴν
αὐτοκλεῖ· καὶ ἔστιν ὅτε τὸ ἐναντίον τὴν τύχην.
τοῦτο δὲ ἐνίοτε μὲν τοῦ ἄρχοντος ἕνεκα· ὃν δεῖ
μοιοῦσθαι τὴν περὶ θεὸν ὁμοίωσιν ἀποφαινόμενον
δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως ὄντα· ἵν'
γὰρ οἰκεῖον τὸν θεὸν ἡμῶν μέρος· τὸ μὲν κατὰ μόριον
δίδωσι κατὰ τὴν γενέσιν ἕκαστον αὐτὸν.
τὸ καθόλου δὲ οὐδὲν διαφέρον κατὰ τὴν πλάσιν
μεγάλην ἀποκλαμβάνειν ἐκ μέρους· αὐτὸ καὶ πλάσ
τον τὸν ὅμοιον τὴν τοιαύτην μεγαλοπρεπῆ φρονεῖν ἢ σ
δόξαν τοῖς ἐν ἄρχαις διδάσκειν ἐκ μόνου τοῦ
μεγάλα. πρὸς ὃ καὶ μόνον αὐτὸν ὑποθήσεται·
λέγων οὐκ ἐν τοῖς ὁμοίοις· ὃ μὲν γὰρ Διὸς ἀετὸς καὶ ὁ
δαίμων οὐ λόγος· ἀεὶ χήν τε καὶ μέγας· ἐστὶ δὲ τὴν
πρὸς τὸν ἐχθρόν, ἀνὴρ δὲ καὶ γυνὴ ὁμοίως πρὸς
τὸν φιλοῦντα· τοῖς δὲ ἀλλοτρίοις ἔστω δίκαιος ὁ μὴ
πρεμνίσαι τοῦ λάου μόνου τὸ μέσον· ὁ ἐφ' ὅσον
καὶ αὐτὸς δίκαιος ἂν προσφέρειν τοῖς φαύλοις; ἐπὶ
φθέγγου· ἢ ὁμοίως, διὸ δαιμονίαν μὲν ἔχειν χρὴ
μόνον ζωοῦσθαι τὸν ἀγαθὸν ἐκ θεοῦ μένοντος·
εἶ τοιοῦτος τὰ αὐτὰ ὁλοῦ δαιμονᾶν. ἐν τῷ φθόνῳ
Νουμᾶ· ἐπὶ φθέγγου· τί οὖν δεῖ τὸν ἀξιοφίλητον
ἀκολουθεῖν· μὴ ἀκαὶ ἐν ἀδύνατον ἔχοντα λέγειν·
ὁ πᾶν μὲν ὁμοίως, τὸ ὅμοιον ὁρᾶν ἡμεῖς, φίλον
ἀνάγκη· τὸν δὲ ἀμφοῖν· οὐκ ἀνάγκη· οὐκ τοῖς
βραχέσιν· τὸ οὖν τοῖς θεοῖς προσφιλὴ γενέσθαι μὲν
ἁδυνάμενον ἡμᾶς· ἐν αὐτὸν τοῖς οὐτὸν ἀνάγκαιον
γίνεσθαι· ἐκφαίνουσιν μὴ τὸ λόγον· ὁμοίως θεοφιλῆ

λιμοῦ δοῦ φίλου· ὁμοίως γὰρ. ὅτι μὲν φέρομ· αὐτὸ ὁ
μοιότης διαφορος· τοῦτο αἴτιον εἶναι φησὶ
τὸ δόγμα. τὴν ἐκ τοῦ ὁμοίου ἑνότητα λέγουσαν δι
σκαλία φησὶ νίζατο· διαφοῦ δὲ αὐτῆ τοῦ καὶ
ἀμφὶ τὴν ὕλην τὴν φύσιν. καὶ τοῦ δὲ τοῦ τόπου περὶ
σωμάτων ἐξ ἀνάγκης δοκοῦσι πάθος· διὸ καὶ παραδαι
χεῖν φασὶ δὲ ἐκ ἀφ ἑνὸς γὰρ ὅτι τάχ φασὶ φησὶ δὲ
ὁμοίως σταδαῖ κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίως σταδὲ μὴ
λαμβάνει ὁ ὅλον μεταβρέπειν δαμόνα· σωκοῦ π
ρὸς φὸ πλάστορος ἀδελφιδοῦς· τὴν δὲ λαμερίαν
φησὶν δεῖν ἀπαντᾶν. ἐν τοῖ κατὰ φύσιν ἔχοντ·
ἢ δεῖν ἄνδρα· διὸ μὴ κατασφάλασσ αὐτοὺς
μὲν ἀφοῦ ὁ ἐδεῖν ἦν. τοχὰς δὲ δεῖ τοῦ ὑφάλου
τῆς ἀσχλησίας· ἔδνα δ' ἀπ' αἰ ἀρχαὶ τῆς εὐ λαμ
μερίας αἱ περγατικαί· ἐνδέχεται δὲ ὁ ἔχαρ κ η
δόμος τὴν δὲ λαμερίαν ἀποδιδῶσι. κτήσιν τὸ
οἰκέλασσ ἐστῆς. ἐστῆς ὑποθετικῆς αὐτὴ δὲ λῶν αἱ
μβασ· εἰ τασὸ μὲν ἐν οἰμέγαν φαίμεν αἰ λφὸν
τὴν τχὴν· ὁ δὲ ἡμιόλιος τασὸ ἀρξασ· ὁ δὲ ἐπόγδοος
μβεῖς τασὸ καλασ πεάξασ καὶ τασὸ σωνδλείασ
ἐξάκτ καὶ διαλβάσ καὶ κιμλίασ καὶ ἐχβάσ· σὸ
τουτεστ οὐκ ἀρδὲ τὰ θεματικὰ ἢ τὰ ἐκτός· ὁ γὰρ
ἐχνοκεράτιος γνώμονικος πολυμεσον φαίμεν τὴν
εὐλαμερίαν αὐτασάκασ ἀναλογόμενος ἐφαρμ
δαύτασμὲν τοῦ πλείστασ ἐλλείστασ· δοκεῖ δὲ
γὼν χρεῖος μὲν ἀρξησ. μεῖ δὲ ποτ' αὐ δὲ λαμερίας
νασεῖς· διὸ δὲ καὶ τασὲ θεματικασ ἢ τασὲ ἐκ
τός, τὴν ἀρξὴν αὐτασάκ η πρὸς δὲ λαμερίαν ἄνδρ·
κ καὶ τασμὲν, ὁ δὲ ἐχθός· αἱ δὲ ἀπ πεσῆς αἱ πρὸς
τασὲ ἡμιόλιον ἀσδέξασ· κατακαιρὸν τὰ δὲ ἡσόμη·
λιμὲν δὲ αὐτοῖς ὁ ἐφόλος ἀπελαστὴ ἀφικέλασ

πρόκλαυμα πλουμβίοις γαίσεν Τολαῖος. τοῦτέστι τοῖσδε
καὶ καὶ αἰτιατικὸν μόδοσιν ἀντὶ πλήθους καὶ ἐπὶ τιμῆς
διαιτᾶν τοῦ θέλου βλήματος μόλοσσοι· ἢ ὅτι περὶ ὧν
βουλόμεθα οἱ ὁμοίως τόλοσσι τι. καὶ ἡ
τιμὴ πλέον ἢ ὁ βοῖος ἀντὶ διαιτᾶν ἀποκαταίφασις
δοξάζουσι τὸν πεῦ διαιτᾶν μεμφόμενος λέγει
σο. τοὺς δὲ δελφοὺς καὶ ἀγκληρομένους καταζιό
σας τοῦ οἰκεῖν πάλιν· ὁ ὁμηρικὸς ἀπόστολος σωτῆρος
τὸ τόλμησε δὲ τῇ τοῦ ῥῆματος ἰδέᾳ πλεονάζει δὲ ἀφέλκυ
σμός· νῦν δὲ ἐμπλεκτικῶς δύναται καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ὁμαρτήσα
δουλοπρεπῶς δὲ τοῦ θεοῦ. ἄβατον τὸ μὴ βατὸν περὶ ἐμφα
σισμοῦ· τὸ δὲ τέλος. ζοφερὸν αἰσχρόν· ἀντιδιδόᾳ
δασὸ τὴν βλάβαι δαι· τὴν μὲν περὶ σοδοκαμεν τῶν
τὴν δὲ, ἀπαχθημεν τῶν, ἢ δὲ τέλος διδασκει,
τὴν τῆς ἐλαίδος αὐτοκατάφασιν· ἢ ἐπὶ τοῦ
μὴ φησοί. δολιχὸν· ἡ δὲ δολιχή· βλάβαι δαι· ἢ
δὲ βλάβη. οὐκ ἀναιρεῖ· ὅτι ἢ φύσει τοῦθ' ὑ
ἐκλέγεται βλάβαι καὶ ἀδιάφορον διαιτᾶν ἀφ' ὧν
τοῦ δὲ βλάβεσθαι μὴν· διὰ τὰ ἀγαθὰ ὧν καὶ ἡ τιμὴ μὲν
πέδασι αὐτοκατάφασις. ἢ ὧν ἀπαντᾶν ἀγαθῶν ἡμᾶς
αὐτοκεῖ δαι δαι μὴν· τοὺς ὁμοίως παραιτοῦ ἡμᾶς ὃ
κινῆν, διὸ οἱ σαὶ οὐτοσὶ ἔχεται· ἢ τυχὶ αἱμαρτάνου
σι· αἰτιᾶται σθαι ἄται· ἢ ἀρπεσοῦ αὐγῆς τὴν ἀπὸ
δίκαι σοκαὶ τοῦ οἰκεῖ οἱ· ἢ ἐπὶ μὲν καὶ δικαιοσυνῶν ἐπὶ
τοῦ ὄρους οὐκ ἔφθον. καὶ τοῦ ὁ φθαλμοὶ αὐτοῦ οὐ
κῆ εβον ἔοικε τοῦ ἔφθαλαὶ οἰκουσι· ἢ τὴν μὲν αἰκα
τοῦ πλησίον οὐκ ἐμέσαν· ἢ πρὸ σφαῖκαὶ οὐκ ἔχει
σφοὶ ἀκαλαρρίας αὐτῆς. οὐ πρόσθεν· ὅμως
ἔφυγεν τὴν αὐτοῦ σφε αὐ ἅμα βούλεται· ἢ αὐ
δρα φῆσι μὴ λακόσι· ὃν λυγρὸν ἀσφαλῶς φάλαρρος
αὐτοδαλόν ἀρ' πάμεσα οὐμελίᾳ παῖσι· περὶ δὲ τρωαὶ τοῦ

ἀλλὰ μὴ δόσει. καὶ ἀλλοφρασμοὶ οὐλήψεται· ὃς
δὲ μὴ ἀσάφου τρόπει τὴν χεῖρα αὑτοῦ· μεῖμα αὐλὴ
θεμοὶ ποιήσα ἀμ αἰμέβομ ἀμ δρασὸς τοῦ πλησίον·
ἐν τοιῶ δίκα ἀσαισί μουσορεδίοται· ὃς τοὺ δίκαιο
μαραμέου ἐφύλαχθ· τοῦ ποιήσαι αἰμὶ θέλ αμ· δίκα
ὁ σέται· ζωλιζήσται λέλ άδομ αἰκῶ· ὁ τοὶ ζαῖ
ασ τοῖμεβὶ πεφυύσαν τα ἑ σσεμνότη τα ωίου· τοῖ
ψασικοὶ δὲ ἑ σέ πίφασιμ· σας ακ αλλοῖ μὲ τὴν
αὐτὴν ἑ μὲ αἰρέλιν αὖ ου ὲ θῦ σας ιαῶ· ὃ δ δ ἐ φ η σι·
ζητήσασθ ροῖκῶ· καὶ ὡ τοῖ διερόκ ἑ αὐτοῖ ἐ πὶ κα
λδαλκ· λιν ἰλαδ ἀὖ ἐμ ἐζήζη ιμμι· ἀπο μ ἑ κρεω ὸ αὶ
σεβὴς ταὸ ὸ δοὺ ὸ αὐτοῦ· ὲ ἀμ ηρ ἀμ ο μεο ταὸ ὸ δόν ο
αὐτοῦ· ὲ ἐ πασ ἀφ ἑ ῖτο πρὸ ὁκῦ καὶ βέβ θη φ ἑ ῖσθαι·
ὃ σ ο κ αὶ τὰ δ ἀμ ο λ ί σ τα τ ο ὺ ἰ μ ε ρ ἰ ἀπὸ τὴ ὃ δ ἀμ ο ῦ
σ ο υ· λ ἰ μ ῶ τ ο ῖ μ ω κ α τ ὰ τ ὸ ἐ γ κ ε ρ μ α ι ο μ ἀ π ὸ τ ο ῦ
ἐκ πέ φα σ θ ῶ σ ὶ δα δ ἰ κ α ι ο σ ύ ἡ σ ο ἀ π ὸ κ λ ἡ μ ἐ ν ο υ·
ἐ κ ῶ γ ὲ χ ῶ ὶ, ο ὐ ὸ π ρ ε ι τ ο μ ἑ ῖ τ ἡ ἰ σ χ ύ φ. ο ὐ π ὲ ἀ κ ε ο υ σ ἑ
τ ἰ α, ἀ λ λ ὰ ὶ π ἑ τ ι σ δ ἰ φ α ὐ τ ο ῆ σ ὸ ὲ γ ο υ μ ἐ ν ῆ ἡ,
ἐ π ἰ θ υ μ ῶ ῦ μ ἐ β ὴ ν δ ὲ ἐ κ ἰ α φ ῶ μ· ἐ π ἰ δ υ μ ῶ ῦ μ ἐ β ὴ ν δ ὲ ἐ κ α
τ ο μ ἰ μ ε ο ῖ τ ἡ ὶ α ὐ τ ἡ ὶ τ ὸ ὲ ν δ ἰ κ ῦ ν α δ α ι σ ο ο υ δ λ ὶ ὰ π ρ ὸ
τ ἡ ὶ π λ η σ ο φ ο ρ ἰ α ν τ ῆ σ ἑ λ τ ο ἰ δ ο σ, δ α ο κ α τ α ὶ τ ἡ ὶ
τ α ζ ἰ τ ῦ μ ε β λ ῆ σ ε δ ὸ κ ὰ ἀ χ ῦ β ε δ ὸ ὶ ὸ ν τ ὸ ῦ μ ἐ β ῆ σ ο σ ά φ τ ο ῦ
α ὐ τ ῶ ν α ὶ τ ὸ ὸ ὅ μ ο ι α τ ο ῖ ῦ π α ὐ ῖ ρ ο ι. ὲ ἰ π α ν ἀ ῖ τ ο ο σ ο φ ἰ α ν
λ ά λ α· ὁ δ ὲ ὸ ὲ ν ὸ ῦ ἀ κ ο ύ σ ο ν. κ α τ α σ κ η ρ ῶ σ ὰ ἑ π ὲ π ὸ λ π ἰ
δ ι π ο ε τ ο ι δ ο ύ· λ ἰ γ ὰ ῖ τ ῆ σ ἑ λ τ ο ἰ δ ο ο ἀ π ο κ α τ α ί φ α σ ι σ.
ὁ μ α ρ ύ μ ω σ ἑ λ π ἰ ο ῖ φ ἑ ῖ λ η τ α ι· δ ι ὰ τ ο ῦ κ α τ α σ κ η ρ ῶ
σ ε ι τ ὴ ἰ λ ῶ ἑ ῖ λ π ἰ δ α π α ῖ κ ἀ λ λ ο σ π ρ ο σ ἑ ῖ θ η λ ε β τ ὸ ῦ π ο ε τ ο ι δ ο ύ·
δ ἰ κ α ι ῶ τ ὸ ῦ τ ο ι ο ῦ τ ο ν δ ὲ ῦ ν α σ τ ο ε π α ῦ σ α ι· ἀ π ὸ λ α μ π ρ ὰ
λ ῶ ἡ ἰ λ π ἰ ζ ο ν ἑ λ π ἰ δ α· δ ἰ ὸ κ α ὶ ἑ π ἡ β ὸ ῖ ἑ ῖ· κ α ὶ ἡ ἰ σ χ ὺ
σ ε ι ἀ φ ὁ ν ε σ ο ἀ π ὸ π α ν τ ὸ ὸ κ α κ ο ῦ· ἀ ὺ π ἡ κ ῳ ο ὸ δ ὸ ὶ ὸ
ἀ π ὸ φ ο λ ο ο ἐ ὺ τ ῆ ἰ π ε ο π ῆ ξ α ι τ ο ῦ π ε ο ὸ κ ο ε ι μ ἡ ὶ ο υ

Διαφέρωσιν μεμηνυμένας. καθ' ὁποίαν
τῶν· ἐν ᾗ φησιν ἐκεῖνο· ἡ μὲν ὁμοῦ· ἡ δὲ τῶν·
γὰρ οὐ μεμηνυμένα τῶν γίνεται. τὸ δὲ θῦ· πλὴν ἔχομεν
οὐ μὴν οἴομαι τοῖς δοῦσι εἰ σοῦσον οἱ ὁμῶς δὲ καὶ οὐκ καὶ
ὁ ὁμοίως μὲν ἀφορμὴ σεως γενέσθαι. σκοπεῖν οὖν
σεως ὑποτίθεται· τὸ δὲ· πλὴν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις
τοιαῦτα ἀποκαταίρασιν· ἐκ τούτου οὖν αἱ τοῦ
Γαὶ τὸν πρεῖττον δογματισμὸν αὐτοῦ, οὐ προφέρεται
βλέγγομεν· ἀλλ' αἱ τοῦτο μὲν ἀλλο· ἐπὶ δὲ ἡ δαρὶ
λαὶ ἐπιθυμίαι ὑποτίθεται δοκεῖ. καὶ περὶ
τούτου διαιρετέον· Γαμουμένων ἐστί. σωφρόσ
αὖ δὲ ὁ σκαὶ γαμικὸς ἢ πρόσηκα καταγόμενος ἐπὶ ψυχῆ
σίου πλέον φορᾶ· Ὁ Γοὖν μὴ κοσμούμενον ἀρ
δρὸς καὶ δαρ ἧς σοῦσαι τοῖς γαμηθεῖσι δίδομεν
Γετὴν ὑβριστοῦ δηγετέον· ζητοῦμεν δὲ εἰ ἀρ
τέον ὁ πρεσβύκατα πρόσληψις ἁρμόσασθαι
ἐπὶ· πρεσβύγαμητέον· ὁ πρὸ καὶ ὃς ὃ ἔχοντι
καὶ τὴν αἰκαίπροὐ ἔχοντα δη· Ὁ ὑπὲρ γὰρ τῆ Γαμη
τέον· οὐδ' ὃς αὖ τοῖς· ἀλλ' αἰκαὶ χρόνος ὁ ὅτι μὲν ἔθνων ὑπὶ
καθ' ἑλλάς· ἡ πρὸς ὃ πρὸς καὶ πρὸς ἑλλάς· ἡ λιλαιμένος μέλλει
τέρος· Οὐδ' οὖν πανηγυρικὸν ἢ δαίσασθαι· οὐδ'
ὃς αὖ τοῖς· ἄλλοι δὲ πανηγυρὸς καὶ αὖ ἄλλων· ἄλλαι
τὸ πρὸ ὃ ἔχοντι· καὶ ὁ ποῖ αν· καὶ ὁ πότ' ἀφ· καὶ χρεῖν
παίδων· ἡ τηνικάδε καὶ πανήγυρων ὁμοῖ αν· ἡ μείνειέ αν· ἢ
αὖ ἀκλι φρόνων ἀρ τοῦ ἀφ' ὧν τε αὖ δεων· ὁ βλητὸ ἀ
νε ἀφ' ἧσιν ἐπὶ πρεσβυγαμικὸν σκοπούμενος
ὁ οὐδὲ δεχθῆ· ἀδελφήν· οἱ ἐπὶ ἐκ πρὸς αὐλοὶ κ ἐκ
μερὸς· ἐβουλόμην καὶ ἡ γυναῖκα τὸ ὁμοίως μὴ
τείου μὲν δὴ ἐβδόμου πρὸς τ' ἄρον δὲ δασκόν· ἐπὶ
σφυδὸ ἐπιφέρει τὴν ἰσοτέλειαν· πλάτωνι μὲν οὖν
ἐν τοῖς ἑκτοῖς ἑβδόμοις τρίτ' ἄρον· ἐπὶ σκ δυοῖν

τὴν ἀδανδοίαν τοῦ γυμνοσπέρμου. καὶ οἱ ὄνειδίζοντες
μοι λέγουσι παιδοί παίδων μεταλαμπαδευομένων.
δηλονότι τοῦ δικαίου καὶ παιδοποιΐας παρεκτός.
Δι αἰτιᾶσθαί με καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνδρὶ δικαίῳ καὶ ἀφόλκιον
αὐτὸ τῶν ἀρετῶν ὄντα. ἀγκαταστῆσαι δὲ αὐτοῖς
καὶ ἐπίκουρος. καὶ ὅσοι θρηνοῦσι μοι καὶ ἀοχλησίαι,
ἐπιδικαὶ αἰμυπίαι, τιμωρίαι θύραι. ἐπικατάμεμψιν
τοῦ ἀποστόματος αὐτῶν διαφορουμένου, τὸ παν
δοτεοφίαν. καὶ κατὰ δὲ τοῦ ἐκτοῦ πρεσβυτέρου. ἀγαθοῦ.
συλλογιζόμενοι οὗτοι μεγάλως ἠσχολήθησαν τοῖς δόγμασιν.
ἡδονὰς δὲ δουλοῦσθαι δοκοῦσιν. οἱ μὲν γὰρ πανάκεσιν. οἱ δὲ
ἑταίρασιν. μέρακι οἱ τὸ οἱ πλείστοις κεχρημένοι.
ἱππόφιλοι δὲ ἐκ φύσεως ἀκτὶ ὑπὸ ἐμπαίκη ποιμένος
ἑταίρασιν. βέβαιοι σεῖλωσαν μοι τὴν ἡδονήν. οὐκ οὖν
οὖν ἐκ φύσεως ἀνθρώπων ἀλλ' ἐμοὶ ἀρ' ἀρ'. ὅσοι μὲν δοκιμά-
ζοντες θεοσοφίαν συμφθέαρτιν ἀ. ἕτεροις γαῦρα τοῦ παρα-
κελεύονται τοῖς ἐμοῖς. ἢ ἂν τύμπανα λιμ· τοῦτο μὲν ἀχθ-
οφορὴ δεδηλώκασιν ἐμπλοκῆς. ὅμως δὲ. ἄλλοι
οὐσιώδης. πλὴν οἱ γάμον δοκιμάζοντες. ἢ ἐν
οἰκήματα ἐνοικήσαντες ἀθέου πρόσωπον· ἀδ
δηλονότι ἐκ τῆς ἀσωμάτου κατασκευῆς τοῦ ἀρχε-
τύπου καὶ τοῦ θεμελίου. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀφικόμενοι καὶ πληθυ-
νόμενοι ἐπιμένουσι. εἰδὲ καὶ τῶν ἐν οὐσίᾳ.
ἀλλ' αἰσχρόν γε αὐτοῖς δοκεῖ τοῖς καὶ τοῦ ἀλόγου καὶ
τοῦ νεοθνήσκοντος ἀνθρώπου ἀκεραίους
εἶναι. αἰτίαν ἐπιμιξίας οὐ ποιοῦνται πρόσωπα καὶ
καὶ ἀρχαίων. ἄλλαι πρὸς στεῖλαι καὶ ὁμόφυλον· οἱ αὖ
αὖ ἀδελφὰς καὶ ἀφάσσαν. ἐπὶ τὸ μέγα ἀρχαῖον.
καὶ ὁ ἀτοῦτοι σ παρεπιπλήσσω· ἐπὶ φῶς ὁ ἀπτῶσσ
τὴν ὀκαταφύσιν πλάνην ἀποβλήτων. αὐτὸ μὲν
αἰτίαν καὶ ἀσχημοσύνην ἀποβλήτων ἀναίσχυντον.

Τέλειος γὰρ, ὁ τοιοῦτος τέκνα αὐτοῦ τὸν ὅμοιον μαθητὴν δὲ ἑπόμενον τὸ αὐτὸ ποιοῦντα δυοῖν δεῖ. τοῦτ' ἔστιν, ὃν φαῖμεν τὴν αὐτὴν κατασκευὴν φύσιν τὸ τέκνον ἔχειν τοῖς τεκνοῦσιν· γαμητὸν οὖν πάντως καὶ τὴν τοιαύτην ἑκάτερον καὶ τὸν παῖδα παραδοχῆς. καὶ τὸν τοῦ κόσμου τὸ ὅσον ἐφ' ἡμῖν σωφρόνως ἐπὶ καὶ γαμοῦντα ποιοῦντα οἰκτίρεσθαι οἱ ποιηταὶ ἡμιθέους καὶ ἀπαιδίαν· μακαρίζεσθαι δὲ τὸν ἀμφίλαλη· αἱ δὲ σωματικαὶ νόσοι μάλιστα τὸν γαμοῦντα ναμαίνειν δεικνύουσαι· ἡ γὰρ τῆς γυναικὸς κηδεμονία καὶ τὸ παραμονῆς ἰδίᾳ κτῆνος. τοιοῦτον ἀλλοφρονοῦντα καὶ φίλων δοίκων ὑπερτίθεται· πρὸς καρτερήσειν. ὁ δὲ τῆς ἀμφοτέρας θεραπείας διαφθείρει καὶ πρὸς δεύτερα μάλιστα τὸν πρὸς αὐτὸν πρόσεστιν. καὶ γοῦν ὁ Νήκατος τὴν τραφὴν ἀνάφλεκτον ἐμοῦ· ὁ τοῦτο μὲν κόσμον ἀφθορίας καὶ σωφροσύνης τοῦ γάμου ἀλλὰ καὶ τοῦ χρήσιμον αὐτῆς λόγου. ἀποκείνεται τοῖς ἐφ' ὑπερβολῇ πρὸς ἀκολασίαν· ἐπαίρεσθαι γὰρ αὐτὸ λαμπρὸν φασ· ἅτε πρὸς θεὰ τοῦ διηνεκῆς καὶ τοιοῦτον ἐν αὐτοῖς. τοῦ δὲ φαλακρὸν οὐκέτι βλέπος καὶ τοῦ ζῆν· ἀσκληφὸν δὲ ὁ γάμος καὶ ἐπὶ τοῦ πρόβατον τοῖς χείροσι. παραφασ τὴν γαμετὴν ἐπιμελομένων τοῦ ἐκ ταύτης παιδοποιοῦ ἐκτρέφειν· παιδοδὲ ἀνδρὶ κατ' ἀνόρθικλη δόνεσ γάμοι· φθαλοὶ διοσκόροι δίκτυον τὴν ἐκ μοιδοῦ καὶ κλοφτὴ ἐφασσόζον τὸ λίνω. κατὰ τοῦ πρᾶγκον Σοφοκλέα· Οἱ, τὸ νομοθέτου οὐκ ἐπὶ πρέσβυσι τοῦ μὴ φασ ἄλλο τὸ σμικρὸ γαμεῖ· ὁδοιμεῖν· αὐτὶ καὶ τοῦ χαλκόμορμο μορφὴ ὀὐκ ἀμφὶ οὐ μόρον ἐπὶ πόμορφον· ἀλλ' ἀμορφογαμίου καὶ ὁ τὸ γαμίου· ἰσομορφαστὴ οἱ ἀο· ὁ δὲ γὰρ καὶ οὐ

πλάτων καὶ προφήτης αὐτοῦ ἀμφότερα εἰ τὸ δὴ
μόνον ἐκβαίνει τὸ μὴ γήμαντα. καὶ τὸ δοκοῦν
κοινὸν δαιμόνιον αὐτοῦ ἀπὸ δὲ μὴ τοῖς ἄρχουσιν· εἰ
γὰρ μὴ γήμαι τὸν σύμβουλον ἔφη. τὸ οὖν ὑφ' ὧ
αὐτοῖς ἀνδρῶν σοφίαν ποιήσουσιν. καὶ κατὰ λύ
σουσι τὰς πόλεις καὶ τὸν κόσμον τὸν ἐκ τούτων· τὸ δὲ
τοιοῦτον ἀδύνατον. θᾶττον γὰρ κατασβεσθήσεται· ἢ δὲ δὴ
ἀνὴρ δεῖ καὶ ἀδύνατον τὴν μετὰ τῶν γυναικὸς καὶ τέκνων
φιλίαν συμπίπτουσιν· οὐχὶ δὲ ἀπὸ βουλῆς καὶ κοινῆς
τοῦ σώματος ἀγαθοῦ· ἀφείδουσι καὶ ἐπὶ τῶν
λοιπῶν· ἀλλὰ μὴν ἡ τῶν τέκνων καὶ γυναικὸς βουλὴ τὸν ἄρρε
τα καὶ κακὸν νέμει φῶς· ἡ οὖν τῶν τέκνων κτῆσις· φῶς
φορ· εἰ δὲ τοῦτο. καὶ ὁ γάμος· ἀνδρὶ δὲ πρόφησι τέ
κμαρ οὐκ εἰ ἡ σοφία· ἀνδρὶ δὲ μέσῳ· οὐδὲ συλλαμβά
τεκνου· τρέφει δὲ γάμος ποιᾷ· σώματι ἀμφὶ· ἐχθρὸν
ὁ ὢν μὴ φίλον καὶ ὁμόσε πίπτειν· ἀνδρὶ ἀσκὸς καὶ οἶκον·
ἀλλ' οἰκία πλοῦτος· μᾶλλον ὁμοφροσύνης δὲ τῆς ἔθελησ·
ὁ μὲν γὰρ τὴν ἄλλου γάμος· ἐφ' ἡδονὰ θέσθαι ὁμόρο
εἰ· ὁ δὲ τὴν φιλοσοφοῦντος, ἐστὶ φίλον κατὰ λόγον
ὁμόνοιαν ἀγάγει· ὁ μὲν τὸ εἶδος· ἀλλ' αἰτὸ λίθους τε
τέτταρα τὰ σῶμα ἐξ ἴσου σύγκεται· μέλι δὲ ὄξος μεθύδιο
χεῖται δὲ τὰ στερεὰ τὸ φαίνεται τοῖς ἀνδράσι·
οὐκ οὖν τὸ ποιοῦν ἴσον τὴν τοῦ βουλεύματος ὕλην.
ἀλλ' ἡ συμβίβασι ἀφ' ὧν τοῦ μίους τὴν ἀρίστην
φρονήσεως περὶ τοὺς ἀνδρὰς τὸν γάμον· πρὸς γὰρ οἰκεῖα
καὶ περὶ τῶν τοῦ κατὰ τὸ οἰκεῖον τὸ καὶ ἐοικότα
βλαπτομένων ἀφεμάτων. ἡμέτερον ὅτι νόμος ἐφ'
μὲν ὁ σπόρος. οἱ γὰρ τοῦ ζῆν καὶ κατὰ φύσιν καὶ μὴ
φονεύειν καταβάλλουσι τὰ σπέρματα οἱ γεγονότες· πρὸς
οὓς εἰ ἡ ἔννοια οἱ καὶ μεμολυσμένοι ἐπὶ τῇ λέπρᾳ.
ἀφαιρεῖσθαι τοῦ γάμου. ὁ μὲν ὑγιὰ δὲ ἀλλήλοις τὴν τοῦ σὺ

λόγος ἐστὶν οὐδὲν τῶν ἀριθμῶν συγγενὲς οὐδὲ
δοῦναι τῇ φύσει μᾶλλον κατὰ τὸν ὁμολογούμενον λό
γον τοιοῦτον· τοιγάρτοι ἔνιοι αὐτῶν οἰκειότατα εἶναι
δόξασι ἀπολλύασιν. καταλιπόντα τὸν διὰ μέσου
αὐτῇ διοικήσει· τοῖς τε ἀγροῖς δοκοῦσιν οἱ δεῖλιν ὀλυ
ξθμη. καὶ τοῖς ἀπὸ σφαίρας μέρη ἀφαιρεῖσθαι ἄνωθεν
καὶ θρήσκοις ὅμοιον. πολλῇ πόροις ἂν τις ποιήσῃ
τὸν λόγον μόνον τε τοῖς ὀλίγοις λεγόμενον εἰρήσεται
ἀφέβρα ἐχέλῃ· λίμνῃ δὲ λακτίζη μηγάμοις ἐν ἀφοεύ·
τὸ ἴσον τοῖς εἰρωνικοῖς καὶ τοῖς ἀρχαίοις τοῖς τοῖς δοκοῦσιν
ἐχαπτηλουμάω. ὁ σοῦ δὲ αἰμελᾶ τὸ μὲν ἀπὸ μονάδων
ἐλαιοθηρίαμοῖ· λιγόων δ' ἅτε αἰθὴ τοὶ τοῖς ἀρχαίοις
ταὐτὸν τὸ λαὸ τοῦ δὲ ἀλλὰ χλὶ τοῖς αὐλοῦσι τέοι· τοῦτ' εἶν,
ἀμφὶ πάσο ἀροιλικὸν τὴν φύσιν, αὐχεῖσαν ἐπὶ πρὸς
ταμ τὸ μεταφολίβοι· καλαφορὶ οὖν τὸ γάμον ἀπὸ
πὶ δὲ ἀλλὰ μὲν τὸ μὲν μορίου φυλακτοῦ· ἀπὸ
τεμόμενοι σμὴ ἐκ τοῦ ὑπερμεγάκυ. αὐτοὶ δοὶ δὲ
ἑ σύνορον μεδλχρεῖτιάω· ὃ δ' ἐχόμενοι σὶ μὲν ὁ' ἐὼ
μοζῆι. καὶ ὁ ταὐ φάσο ἰδεῖν ἐλάθη· ἀμφὶ τεόμε
μοι σὸ τὸ κῦ ποᾶ ὁλόν λιμᾶν μὸν μὲν· τὸ μὲν δυοσμὴν
τὴ τχῆι κ ἐκ τὴ μέροις· τὸ δ' ὄφεον δὲ μᾶλλοις τοῦ δό
κατο φύσιν· δυοφιλὸ τ' ἀς τοῖ ὁμὴ αὐτὸ τὴ ὁ
Γλάπημο δοῖ τὸ βέλτα τὸ κόσμον ἀναλρατο νὴν·
ὁ δοὸ δὲ ἐ ἀάμα χωτίαν, λ' αἰ σχεολογίαν· καὶ τὸ
μο αἰμφοῖν, λ' αἰ σχεολογίαν· ὁ τὴ δὲ νατὴν λ' τε αφλὶ
σημουμλά· οὐ δὲ ἀφίτασλαὶ ποτ τῆς αζγλίαο
δοῖ τεέα. αἰ τὴ μερίσομο μὲν· οὐκ ἀποιμὶ οἱ σῖ ω αἰ
κω, πλὶ ὡ ἐμὶ ἐ πὶ λόγοι ω ποεργέαο· μοι χάαν δὲ λὶ
λάτα. τὸ ἐ πὶ χλὶ μαι ζῶ μτο σλατὸ ὁ υ τοῦ κ ἐχοοι σμὲ
μαν· αἰ ν ὑοο ποεν ἰ ὁ· λ ποκλιλὶ δλ κ μυοὶ γμαῖλια.
τὸ μὲν κ ἄλλο πὶ ζδθαι μὲν δὲ μὲν κ ο σμὲ ὁ λαι πρὸ ποτ ὁῦ

πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δυνήσεται προσαρμό-
σασθαι τὸ ὑπόλοιπον· τὰ δὲ μέρη τῆς ὁδοῦ τῆς οἰκείας
φυλαττόμενα τὰς πολλάς. ἀποκλίνουσα δὲ ὁ
οἱ ὁμοίως τῆς ὁδοῦ τοῦ πρὸς τὸν οὖ πρὸς ὀρθὰς
πρὸς ὀρθάς· πρὸς μὲν αἴτιον ὁμοίως τῆς
ἀκαίρου φλυαρίας, τὴν οἰκουρίαν· ὁ δὲ ἀπολε-
λυμένη χαμαιπάρθενος μοιχᾶται ἡ· ὁμοίως
γὰρ τῆς ἀποδυσάμενος μοιχᾶται. μοιχᾶται δὲ αὐτῆς τοῦ
τέκνου, ἀφαιρεῖται μοιχᾶται· ὁ μὲν ὁμοίως δὲ ὁ αὐτομό-
σας αὐτῆς ὀμόσαι τοῦτον, ἀλλὰ καὶ ὁ παραδεξά-
μενος αὐτῆς· ἀφορμὴν παρέχων τοῦ ἁμαρτῆσαι
τὴν γυναῖκα· ἡ γυνὴ δὲ χοῖτο, ἀφ' ἀκαίρου πρὸς φορὰν
ἄνδρα· τὸν ὁμόμοσον· πρὸς δὲ ἀφ' ἀσχολῶν τὴν στεῦ
ξαι φορίαν τοῦ ὁμοίου ἀφαιρεῖσθαι προφάσεις τὴν
μοιχᾶσθαι, καὶ ἐπὶ τούτοις δὲ ἡ χλιάσαι· ὁμοίως
δὲ ἰδεῖν. περὶ παραδιδόσθαι προφάσεις ἀλ-
θοῦσα δὲ καὶ ὁμοιχός· ἀλλ' οὐ μὴ μοιχᾶσθαι τοῖς αὐτοῖς
τόποις· ἵνα μὴ δὲ ὁμοίως αὐτοῖς οἰκοῦσι· οὐ
δὲ μοιχᾶσθαι τοῖς διαβολίοις ὁμόμοσι· σωφρονοῦσι δὲ αὐ
τοῖς· προσήκουσι δὲ τοσοῦτοι ἀμφοῖν χρεῶν τοῦ
κῦ· λιγότεροι τοσοῦτοι σωφρονοῦσι μὲν τὴν ἁμαρτίαν
αὐτοὶ θαρροῦσι δὲ καὶ σέβεσθαι· λιθοβολήσω
σαν· οἷον ἀφορμὴν δίδωσι καὶ αὐτὴν ἐπὶ φροῦδων
τοῦ μόνου· παλιγγενεσίαν ἀφελόμενος· τεθνηκέναι
μὲν τὴν σωφρονοῦσαν· ζῶσι δὲ παραδοῦ· ζῶσι δὲ παρὰ
φοβοῦσθαι τὴν οἰκαύτην· μὴ καὶ ἀπολωλέναι
θεῖσαν· μᾶλλον δὲ καὶ τοῖς σεσωφρονισμένοις δι' ἀδικίαν
λῆψιν· τὸ παραλλάξαι· οὐκοῦν λόγον τοῦ δαιμονᾶν τοῦ
μᾶλλον· ἀφ' ἐπιτρέπειν· αὐτὴν λιθοβολεῖσθαι
μᾶλλον· καὶ σκληρὸν δίκην ἀποδαιμο
νᾶν τοιοῦτον, ὃ μὴ ἐστὶν ἀδύνατον· τὴν δὲ ἰδεῖν

ἐπὶ πάντα τὰ πεζικὰ ἀόπλα. ὅτι δὲ πλείονα δεῖ
θη, οὗτος ἀναπαιστικὸν ἐπεισεπαφθεν
καὶ ὁλοκληρωθὲν ἐπὶ ἑαυτὸ τρισσαχοῦ. Διαιρεῖται
κόφλακα καὶ πλινθίον τοῦ κεφαλαίου ἡ:-

στρωμάτεων β:-

[illegible]

στρωμάτεων

τρίτος:-

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἀναξιμένην ἀρχὴν ἔφασαν
εἶναι τῶν ὄντων τὸν ἀέρα τῇ γενέσει καὶ
ποιότητι καὶ κινήσει ἀπεριόριστον. ἐξ οὗ
γὰρ τὰ γιγνόμενα καὶ τὰ ἀπογιγνόμενα καὶ
τὰ ὄντα καὶ τὰ ἐσόμενα καὶ θεοὶ καὶ θεῖα
τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τούτου τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι
τῶν γεγονότων. οἱ δὲ ἀπὸ Πυθαγόρου τὸν
ἀέρα τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ ἀπείρου μίαν οὐσίαν
ἀποδεχόμενοι τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ πεπερασμένου
καὶ τοῦ ἀπείρου δύο, καθάπερ Φιλόλαος
φησὶ καὶ Ἔκφαντος ὁ Πυθαγόρειος. οἱ δὲ
ἐξ ἀέρος ἀραιώσει καὶ πυκνώσει τὰ ὄντα
γίνεσθαι. ἀραιότερον μὲν γὰρ τὸ θερμὸν
ἀποφαίνεσθαι, πυκνότερον δὲ τὸ ψυχρόν.
ἄλλοι δὲ ἄλλως. ὁ μὲν γὰρ Ἀπολλωνιάτης
Διογένης ἔτι τὸν ἀέρα στοιχεῖον ὑπάρχειν
καὶ πυκνούμενον καὶ ἀραιούμενον καὶ
μεταβάλλοντα τὰς ἰδιότητας. ὁ δὲ Ἀντισθένης
ὁ Ῥόδιος ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ ἀραιώσει
γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος
ὁ Κυζικηνὸς ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ
ἀραιώσει γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει.
ὁ δὲ Ἀντισθένης ὁ Ῥόδιος ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ
ἀραιώσει γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει.
ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος ὁ Κυζικηνὸς ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ
ἀραιώσει γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει.
ὁ δὲ Ἀντισθένης ὁ Ῥόδιος ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ
ἀραιώσει γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει.
ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος ὁ Κυζικηνὸς ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ
ἀραιώσει γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει.
ὁ δὲ Ἀντισθένης ὁ Ῥόδιος ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ
ἀραιώσει γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει.
ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος ὁ Κυζικηνὸς ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ
ἀραιώσει γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει.
ὁ δὲ Ἀντισθένης ὁ Ῥόδιος ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ
ἀραιώσει γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει.
ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος ὁ Κυζικηνὸς ἐκ τοῦ ἀέρος τὸ μὲν πῦρ
ἀραιώσει γίνεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ πυκνώσει.

αἱ τῆς ἀληθοτομούμενῆς ψυχῆς μέρεις εἰς τοὺς δύο
αἱρετικοὺς λόγους ἢ κατοὐλόζιν οἱ μὲν δοκοῦσι τὸ μὲν
θεῖκὸν καλούμενον γνωστικὸν. ἵνα μὴ ἀπὸ σωματικῆς
τῆς χάριτος τοῦθ' ὑπολάβῃ τις· τὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος
εὐσεβῶς ἐλλίτου προσευχῆς· ὃ τὰ δὲ λέγεται χρείαν
φησὶν ἔχειν αὐτῆς ὑποδεεστέρας· καὶ τὸν μὲν τῆς ψυχῆς
κατορθοῦσθαι λογικὸν· καὶ τὸν μὲν σῶμα· ἐξ ὧν
μὲν συνίστησι τὸν ἄνθρωπον κατοφθεῖρον· καὶ οὐδὲν
ἧττον κατὰ τὸν λόγον οὗτος τοῦ ἀδελφοῦ μὴ χωρὶς
ζέσθω· λέγει δ' ὅτι ἔστι τὸ μὲν δαιμόνιον ἔστι καὶ ἄλογον οὐδὲν
ἧττον σαρκίον· διὰ δὲ τὸ πνεῦμα ἔστι· ἔστι καὶ
οὐδέτερον· ἐπὶ δύο τὴν χάριν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνῃ·
ὑπὸ μὲν τὸ ἀκατάληπτον τῆς αἰσθητῆς· δύναται δ' οὕτω
μόνον ἁμαρτάνειν τὸ καλόν· ὑπὸ δὲ τὸ ἁμαρτάνειν· ἐνίοτε
δὲ τὸ μὴ δυνάμενον ἁμαρτάνειν οὐ δύναται ἁμαρτάνειν.
ἵνα δὲ καὶ ἁμαρτάνειν ἐπὶ τὸ ἁμαρτάνειν· ὅτι οὐ
τοσοῦτον καὶ φόβου δεῖται· ἵνα μὴ λίαν ὁλόκληρος
αὐτοῖς ὑπολαμβάνηται· ἵνα δὲ μὴ θεὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ αὖθις
καὶ ὡς φύσει καὶ μόνα ἐξ ἀγαθῶν ἀλλὰ, ἀνθρώπους
ὡς φύσει καὶ· φύσει καὶ δὲ τὸ τοῦ αὐθρωπίσκου· οὐ
καθ' ἕξιν δὲ· ταῦτα παρεδόκιμον τὰ διαφορὰ
ὃ στέλλεσθαι τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἢ δύο καὶ λίαν ἁμαρτάνειν·
ὃ δὲ ἵνα μὴ χρὴ τὸ μὲν ἐξουσίαν καὶ τοῦ ἁμαρτάνειν καὶ
τὴν πλάνην. ἵνα δὲ καὶ τοῦτο θεωρούμενον φύσιν
καὶ ὡς ἁμαρτάνουσι διὰ τὴν ὑμετέραν ἐκλογήν· ἐπὶ
μὴ δὲ τὰ ταῦτα αὐτοῖς πρὸς λύσιν συγχωρεῖσθαι οἱ πρὸ
αὐτοῦ τοῦ δόγματος· μὴ τοίνυν ὑποδυόμενοι
τὸ ὁμοούσιον· καὶ τοῦ ὑπὲρ τὸν ἄλλον αὐθαίρετον
ἀκόλαστον τὸν ὑπὸ τὴν ἀφροσύνην ἁμαρτάνειν ὁμοίως
τὸ προσφιλονείκουσιν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι. τὸ δαιμόνιον φο
λοὶ ὑπὲρ γάτα δόλιοι· ὅσοι, οὐ τὸ πνεῦμα σέβουσι καὶ

τὰ δὲ γε αὐτοῦ ἐξῆρται τοῦ γνωσόμενος νοῦς
τὶ ἐκ αὐτοῦ τὴν προσῳδίαν ὁμολογίαν. οὐ μόνον γὰρ
ὀφείλεται αἱ φροδισίαι. ἀμαὶ καὶ ὁ τὰ ἄλλα αὖ ἐπὶ
φυσικῆς τύχης ἐκ ἀκόσμου. οὐ δικαίως μὲν μὴ τοῦ σώματος
οὐ σὺν ἐξῆρται αὐτοῦ ἀφαιρεῖται· διὸ δὲ ὁ περὶ τὴν
γλῶτταν ὁ περὶ τὴν κτῆσιν· ὁ περὶ τὴν χείρα ὁ
τὴν ἐκ θυμίαν ἐξῆρται αὐτοῦ· οὐδὲ δοκεῖ δὲ
τῆι σωφροσύνηι μόνον εἶναι ἀλλὰ σωφροσύνη ἡ
μὴ δι' ὠμότητα οὐ νεκρὰ θηλάζειν· τίνα οὖν τὸν δὲ
μεθύοντα δοκεῖ τοῦ πεσόντος λέγεσθαι· εἰκὸς δὲ
εἶναι οὐχὶ ἁπλῶς καὶ οἷς τοῦτο δεῖ ἐν τοῖς νοῦ θύμασι
εἴζεσθαι· μορόγαμία δὲ ὁ περὶ τὸν βίαν γάμον
σεμνότητα τινὰ δαιμαζόμενον· σημαίνει δὲ δὴ λέ
γεται· καὶ ἀλλήλων τὰ ἁρμόνια φαίζειν· μὴ σοφὸ
τι δοκοῦν ἀκούειν ἐφάνη, ὁ αὐτὸς δοκεῖ· περὶ δὲ
τοῦ μεθέστηκε γάμου· ἐ ὠφελεῖ ὁ ἄστρο φόρος.
γάμησον· οἱ δὲ ἀποδιδόασι πρὸς αὐτὸν ὁ ἐπὶ φά
νου ἀφ' ἑνὸς· κοινὰ δ' ἐναι τὰ τοῦ γυναικὸς αὐτῆι
οὖσιν· ὃ δὲ ἐπιμέλεσθαι κατὰ τοῦ ὁμόματος δεῖ ἐν
ψαφηνίαν ἐ τὸ φάρμακον οὗτος οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος
κατακομίζεται, ὡς δὲ ὠδίνας τοῦ ἐρᾶν· καὶ μέσο
ἀλλ' ἀμφὶ δεῖας τοῦ ὁμοῦ· τὰ μὲν πρὸς πρὸ· ἀλ
λ' ἀμφὶ δὲ δὸ· ἀπὸ δὲ μέσο κεφαλῆς· ἦ ποτε
δὲ τὰ ποιᾶ τοῦ ζῆν δικαίως δέκα· ὃ δὲ θέσαι
τὴν ὀκεφαλῆς ἐν ἀκτῖσι τιμέλεται· ἐν δὲ αὐτοῖς ἰδεῶν
ἐν τοῦ λίθου· καὶ μοῖ· τὸ μέρη· μου σὰ ὁ· οἰκοδό
μεῖται δὲ καὶ ὡς κατὰ θιθέσται· ὃ σωμοῦ τὸ δεῖ σ
τὸ ἰδεῶν οἰκοφαλῆς δὲ κατὰ ἐν ουμελῆσαι· ὑπὲ
ἥλιον αὐτοῦ δέσμη ἐν δύο σὶ ἐπὶ φάνη· σὺν δὲ
δοκεῖ δὲ ὃ διὰ χοῦ ται· ὃ ὑπὲρ οἰλέγ ον ται· ἐ ται
δὲ ὑπὸ θη μέρ οὖν ται σὰ ἐ τοῖ περὶ· τὴν τὸ ζῆ κύκλιον

ναυδείαν. καὶ τοὺ πλούτου· καθ' ἡ ἕκαστο
δὲ τῆ ὁμοναδελφιὰ σμόδοσο· ἀφ' οὗ sἰ τοῦμ
λαροσκεπαμαφὰ αἰρεθῖο· μᾶ τοίνωοῦντοσ
ἐφ' τοὶ αὐτὶ δικαιοσυνὸ· τὴν δικαιοσυνὴν τοῦ
θῦ κοινωνίαν τινὰ ἅγιαν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν τοσ· ἴσοσ τέ
τοι ναν ταχὸ θῦ ἐκ ταλφὸ οωσο. κύκλωι τὴν
γὴν περιέχει ναῦσαν· ὡ ναπ' ταυσὶν γὴ ἐ πὶ όηο
ἐ τοὶ δὰ κυται τοὶ ὰ ὐφὲ ασ· τοὶ τ τὴν ὁ ἡμεθέ ασ
αὐ τὴν. ὡ πε ὰ τοῦ φ ασ τοῦ ἡ λιον ὁ δ' ὃ λέ χθον
ἀμ ασ δὴν ἡ σον ἐ οἰ γὴ ὁ ἀνα σ τοὶ ον βλέ πᾶν δὴν ασ
μεθ ρίοι σ· οἱ δὲ κοιμῶ νται ναῦ τον βλέ πᾶν δὴν ασ
μεθ ρίοι σ· ἐ πὰ μὲν ἡ μέ ρᾳ σελ ήνη τοῦ ἡ μίσ μυ ὁ ρ
χο μ τοῦ· ἀφ ορᾶ σθ' καὶ τοὺ φ ορ ῶν τασ· ἡ μ
μᾶ σασ· ἀ ρ ὄν τασ· θ λιβ ερ ὸν σ· δοῦ λοι σ· ἀμ οῦ
δὲ τοῦ ἀ λόγ ον ναρ ἐστ ὶν τοῦ τ ὸ· πᾶσι δὲ
ἐ τοὶ σι τοὶ σ ρεῖ σι· κοιμ ῶ νται αὐτοὶ ἐκ χθὲ σὰ
μασθ ὴν αἰμυδοὶ σι καὶ φ αύλοις, τὴν δικαιοσυνὴν
ὑμῶν ἐδοὶ· κἠμ δὲ νὸ σ δὴ ν αμεθ ὴν ου πλεῖ ον φ ΑΝ
μὴ δ' ἀφ ανεῖ ς δὲ αὐ τοῦ πλησ ίον· ἡ μ' αὐτὸ τὸ κα
κεῖ νου φοῦ δὲ πλασ ὰ σασ ἐ χθι· ἡ λιοσ κοιμ ασ
τροφ αὐ ζοῖ σοσ ἀφ ασσ ιν αἰ μ αὐ τῶν· δικαιοσυνὴ
τὸ τὴν κοιμ ῆσ ιν ἀσασ ιν ἐ πὶ σὶ ὸ δο φά σιο σ· καὶ
ἡ μᾶ τοὶ αὐτ ασ κο αὶ γὴ σ ὸν ὁμοί ασ μὲ γ ὰ ν ασ ὸ αὶ κό
δο· ἰ σου σὶ μ, σὸ σὶ σύδ· ἰ πε ουκ ὰ τορ, σὸ τοὶ πε ό
κατ ασ, ἰ τοὶ λοι ποὶ παῖ τ ασ· δικαιοσυνὴ γὰ ρ δὴν
αὐτοῖ σ ἀμ αφ αὶ μ ὰ ν ἡ κοιμ ὴ σιο· ἐ φ' ᾧ τα καὶ αὐτὸ
κοιμ ὴ σιο τοὶ ᾧ σοῖ σι· κοιμ ῶ μ' ἐ χθ ρὸ ὶ μὲ γ ὰ ν ἀμ ᾧ τοῖ σ
τοῖ σι κ ΤΗΡ δὲ ἰ ς παῖ σι ρὲ σὶ σιο· οὐ δὲ ν ἰ μ ὸ ν ἐ κ ασ ιλ ᾧ
τουμ ένη· τὴ ν δὲ παρ αὐ τοῦ δὴ λοῖ τ ασ κ ελ εύ σ ὰ μ ν ασ
χρεμ ία σ ὰ μ φ ὸ ν ασ ἅπ ασ ι δικαιοσυνὴ παρ δὲ ῶν

φθέα· τὴν γὰρ ἐπιθυμίαν διὰ τοῦ μὴ καὶ ὀφθεὶς
τὸν ἔρωτα ἐν τοῖς ὄρεσι θηρεύειν ἐφ' ὧν τοῖς
ἀφεμένοις. ἢν δ' ὑπερήμενος οὐ τὸ ἔλαφος. οὐ τὸ δὲ
λοιπὸν ἡ τὸν ἀφαιρούμενον ἢν, θυγάτηρ δὲ
γένεα· ὃς καὶ ἔτι οὗτος ἐν τοῖς καλλίμαχος ἔχει
αἰτίλλόγων. ἀπὸ τῆς τοῦ μόρις τὸ λίμβιον
ἀπὸ τοῦτον καλαίφη· ὁ μὲν γὰρ φησιν οὐμοιχλόλο·
τὸ δὲ παῖ ὁ ἐρασθεὶς τὸν καὶ ἐπιθυμίαν. ἡ δὲ
μοιχλοσμηλάζ· τὸ γὰρ οὐκέτι θυμέλαος πρὸς
τοῦ μόμουλάζ μόν. τὸ δὲ ἀπὸ μακρὰν τοῦ. ἀπὸ
μόμουκαὶ προφητοῦς λίμβιον ὑκηεωσόμενον
μάγα γάρ· οὐκέτι θυμέλαος τῆς τοῦ πλησίον. ὁ
πλησίον δὲ οἰκοῦ ἰουδαῖος τοῖς ἰουδαίοις. ἀδελφὸς
φὸς τὰς ἑαυτοῦ τῆς τοῦ πρὸς· μάταν δὲ πλησίον
τὸ αὐλοε θυλιμάν· ἀπὸ γὰρ οὐ πλησίον. ὁ οἰκοῦ
κοιμᾶται καὶ τοῦ πρὸς· οἰμᾶται μόν ἐστιν ἀλλὰ
καὶ ὅθεν ἐστὶν ἄμφασαν· ἀδελφὸς ἰουδαῖος. ἀλλὰ
ὁ ἐκ ταὐτὸν ἀπὸ ἀργυδόδο δαμάτοικος ἀρχῆς. μὲ
μορδλίου τὸν ἐστὶ τὸ μὲν τὸν μάγουσαν· οὐκέτι θυμέ
σειος τὸν ἐμὲ καὶ τοῦ πλησίον περὶ τοῦ ἐφθόνη
δαπόσδάν. ἵνα τὸ καὶ τὸ μόμουλάζ τῆς τοῦ πλησί
ον ἐστὶν ἀδελφὸς ἀπὸ σχόμενος. ἀπὸ τὸ μὲ ἀπὸ
κοίσει ἀπὸ ἐστοῦ τῶ· ἀφ' δὲ μάφ. οὐκέτι θυμέλαος·
ἢ δὲ τοῦ ἀφ' μόμου ἀπὸ σχολικὴ, πρὸς ἀφ' ἐστὶν ἀν μά
κωνος τὴν σέμτο μὲν τὸν ἐστὶ ἐφ' ἑλάαν· ἐστὶν ἀπὸ
χεῖ ὅτε ἐκαφ' ἀπὸ ἀπὸ. ὅτε μὲ φ ἀφ' ἐστὶν ἐν αὐτοῖ
τοῖ πρὸ θυλιμάτοι ἐμὲ μάοι τοῖ περὶ δικαιοσύνη ὁλέ
γαμ, ὃ δὲ πρὸς τὸ φ ἑλάκαταλάζειν· ἐμ' ἄλλως ὃ
γελοῖον ἑλικότος τοῦ μόμου δαφ' ἐμ' ἀπὸ τοῦτο ἀ
κουφόν· οὐκέτι θυμέλαος· πρὸς τὸ γε λοιὸν τὸ μὲν
εἰ πλὴν τοῦ τοῦ πλησίον· αὐτὸς γὰρ ὁ τὴν ἐπιθυ

ὁ τὸν σον π'

μιάνδρου. ὁ δὲ σωέχουσα τοῦ τῆς γενέσεως·
ταύτην ἀφαιρεῖσθαι κελεύει. μενδῆνοι δὲ αὐτὴν
ἀφελαίζοιοι· τὸ δὲ τῆς τοῦ πλησίον γυναικὸς
διὸ τῆς ταύτης κοιμωρίας ἀμφιλαφῶν.· ἐπιτελοῦ
τες δὲ τὴν· καὶ τῶν τοῦ μενδῆνοι οἱ γυμναῖοι καὶ τοκέων
παῖδες οἱ δεξιμαστιζόμενοι· τοῦτο δὲ καὶ πάντας
ἄλλους ἡλικιώτας περὶ ὁμοίων κακῶν· ἐφ' οὗ δὴ
τοῦτο καὶ αὐθρωίζομένου· ὁ γὰρ ἐφ' ὧν ἡ ποιμὴν
ἔξω τὴν συνέλθοιεν αὐτῶν· ἄνδρας ὁμοῦ
καὶ γυναῖκας μεταλλικοὺς ἐσθῆτα δὲ πλησίον
γλυπτικὸν περὶ αὐτοὺς τὰ καταγωγὰ αὐτοῦ τὴν
ἐπερίλυσιν ταύτην διὰ τοῦ σώματος ἐκ τοῦδε ποιῆ
σαμένου φασὶ τὴν τυμπάνου πρεσβυτὴν, μεγάλαν
ὁπόσον ἐθέλοι δύναιτο χωρεῖν τὸ· μεταλλήσαντες
ἐν τοιαύτῃ ἀφανῆ· τὴν κοιμωρίαν μεθ' ἡμέρᾳ ἢ
λίθλη παρ' ὃν ἂν ἐλθεῖν βούλοιτο γυναῖκα ἐπὶ τὴν
τῶν τοῦ λαοπολεμίου, ἀγρὶ ἔξω εἰ ἀμφιθάλου
νόμου ἐπακολουθοῦ· τοιαῦτα δὲ ὄντα τοῦ σκυμνὸν
καὶ ζυγὸν καὶ πέφορλαφάσαι νόμου θεμένου τὸ μὲν
ἱερατικὸν ἐν· δολιδόκοι δὲ τοῦ πλάτους παρα
κηλοῦν ἐν τῇ πομπάῃ· φασὶν οὖν κοιμᾶσθαι
ταῦτα γυναῖκας πάντων· κοιμᾶσθαι δὲ τὸ πρὸ τοῦ
γάμου· πρὸ αὐτῆς ἀλλαμβάνοντα· καὶ οὐ πρὸ καὶ τὸ
δέκατον κοιμᾶσθαι τὸν ἀμφιθάλαμον φάσκοντος· τοῦ
πρὸ καταλαμβάνοντος δὲ ἐκ αὐτῶν ἐκ αὐτοῦ ἅμα ἐξ οὗ
κέπι κοιμᾶσθαι τῶν ἀμφιθάλων· ἐξ αὖ δὲ ὁσοδὲ ὄν
τοῖσι πρὸ ἀφομόροις μεγίστοις· μάγωνται λέφησιν
οἰκεῖοι μὲν πατράσι δὲ πατράσι ἐξ ἀδελφαὶ σμίγνυσθαι
θέμενοι εἶναι· κοιμᾶσθαι ἅμα ταῦτα γυναῖκας
οὐδὲ αἱ καὶ λαῖθραι· αἶψα δὲ σωαιρούμενοι ἄρα

φορὲ ἀρὸ τὴν θέλησιν· ἢ καὶ ὁ ἕτερος τῶν τοῦ ἑ-
τέρου· ἐπὶ τούτων οἱ μὲν στοιχεῖα ὁμοίως ἀφέβδων
προφητικῶς ἰούδας ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἔφη κεῖσθαι ὁ
μοίως μὲν τοίκαὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι· οὐχὰρ ὑ
πὸ τῆς ἁγίας ἐνεργοῦνται· ἀλλὰ βάλλονται. ἔσθ᾽ καὶ τὸ τόμαν
αὐτὸν λαμβάνειν ἐπὶ κακῷ· ἢ μᾶλλον ἀφ᾽ αὑτοῦ τὸ πλάσμα
καὶ οἱ σωλῆρες· καὶ αἷμα πρεσῶν ὕδωρ· ὡς οἱ ἀπὸ μαρ
κίωνος καὶ τὴν γῆν ἐκ τῆς ὑλικῆς φύσεως· πολλοῦγε
ἕνεκα κοιμᾶσθαι αὐτὸν ὑποτίθεται τοῦ γυναικεί-
ου· ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἀπὸ μαρκίωνος ὀφύσιν μὲν κακὴν ἐκ τῆς ὕλης
κακῆς· καὶ ἐκ δικαίου γεγονέναι μέμφονται τοῦ·
ὡς μὴ λόγοις μὴ νενυλόμενον τὸν κόσμον τὸν ὑπὸ τοῦ
δημιουργοῦ γεγονέναι σωμάτων ἀποδέχεσθαι
γάμου καὶ τόκου· ἀφ᾽ ἧς τεθάσσονται τοῖς ποιήσεσι
τοῖς σφῶν· καὶ σπένδονται τὸ πρὸς τὸ κεκλημένον
γαθὸν· ἀλλ᾽ οὐ τὸν ὄφιν οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ
ὄφεως οὐδὲ ἵνα μὴ καταμαρτυρῶσι τῶν δημιουλο-
γούντων· οὐ τὴν προαιρετὴν ἐκφαυλίζοντες· τὴν δὲ
περὶ φορὰν τὸ ποιητικὸν ἀγαθόν· μὴ νομιζόμενοι
χείρονας τοὺς αὐτοὺς κτίσαι μ᾽ ἀλλ᾽ οὐτοίγε
αὐθεῖς δημιουργίαν· τὸν κόσμον φύσιν ἐκ τῆς ὑλῆς
ὑφεστῶτα· τὸν μὲν κακοποιὸν καὶ χείρονα τοῦ
θεοῦ κατασφορωῦντα· ἢ καὶ μηδαμῶς ἐλ-
λοιοῦν· ἀλλὰ τὸ φῶς χεῖρον τὰ τῶν κτισμάτων
ὄντα τοῦ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ ἀφαυτοβούλου
τοῦ τὸ βέλτιον· καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ κατανεμόμενον τὸ
τῶν τοιούτων ὀφιανιτῶν ἀδιαλείπτως· καὶ
κἂν κατὰ τὸ συνοχεῖν ἁμαρτάνειν τοῖς καὶ τοῦ κό-
σμου φάρμακον· καὶ ἐπὶ τῶν λαοδικηνῶν ἐπιστολῆς·
ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐπὶ πλεῖον τοῖς περὶ ἀρχῶν λα-
μβάνουσι μέλον· ἀκριβέστατα διαλαμβάνεται·

οἱ φιλόσοφοι δὲ ἐν ἐκκλησίαις. παρ' αὐτὴν τὴν τοῦ
σιτικοῦ ἡμέραν ἀθυμοῦσι ἐκμανθάνοντες οἱ αὐτόμαρκι
ανοι καὶ περὶ ἀθανάτου δόγματα φιλοσοφοῦσιν. οὐδὲν
σιτικοῦ νοῦν ἔχοντα ταύτην ἡμέραν. ἀλλ' ἐπὶ τὴν
τύχην τὴν τοῦ ἀμπέλου ἀποβλέποντες. καὶ μὴν οἱ γε
ταῦλαι τὴν τύχην ἔχουσιν οὐκ ἀγαθὴν καὶ περὶ ὀκτὼ μὲν
στηρίγματα τρίκωλα. αὐτοὶ δὲ ἑβδομήκοντα τὸν ἀριθμὸν
μετρούμενοι ὁ τύχαιος προσήκει καὶ αὐτοῦ. ἔχουσι
δὲ καὶ τὸ δόγμα τοῦτο. οὐ τὸ σαυτοῦ μαρκιανὸν σὲ ἔτι.
τὸ δὲ ἐν ἑβδομήκοντα ἓν καὶ μετὰ ταῦλαι ἓξ μετὰ μ'
ζ ταῦλαι ταὶ τύχαι ἀριθμοῦσιν. οἰκεῖον. τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο
αἰνίττεται καὶ τοῦ μ'. ὁ πλοῦτος ἀεὶ τύχης ἔχει
λαμπρὰν αὐτῷ. ἱερὰ κλῆσις ὠνομάκασιν ἡ ἀφεῖ
σα τὴν γονὴν εἰς μ'. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπου γονὰς ποιεῖ ἀπὸ
βολάς. μέρος τι ἡμῖν. καὶ ὁρᾶτε αἰνιττόμενοι ὅτι
δακτυλικὰ ποιεῖ μέρος ὀνόματα. μέρος δὲ
αὖ τοῖς ἀμφιβεβώμενος καὶ βρισεδοκλῆς λέφρη
κλαῦ ταῦτα ἰλιάδων ᾠ, ἰδοὺ ἀσπιλίδα ταῦτα ὁμήρου. ὅτι
ἐκμανθάνουσιν οἱ τὰ ἐκ ἀϊδὲ ἀμήτορα.
καὶ πάμμ. ὁ πόποι. ἰλιάδος φρικτὸν χρέος. ὀδυσσεί
ας βόλβον. οἱ δὲ βδελυκτὸν ἐκ τοῦ φρικῶδες ἡ φρί
κη βολή. λέλακε καὶ ἰλιάδα ὠλλαι. ἄρα οἱ φρικτοὶ καὶ
σαρκικοί. οὐδὲν ὁμοῦ τοῦτο. ὁμοίως τοῖς τῆς ἀφορμῆ
τοιούτοις. οὐδὲν ἀκίνδυνον τὸ ὀνείδους καὶ αὐτὸ ἔλαβε ἄμ
φεφάτιος. νῦν μὲν ἰδοὺ μοι τὸν χρυσὸν φρικτὸν δὸς κύκλωπ
κακὸν δὲ πολὺ φέρον. παῦρον μὲν μὴ φίλῳ σε,
ἐσθλὸν δὲ πολὺ ἄρειον. μὴ δ' ἔδωρ ἀπὸ αἰγὸς ὄζοντος
λιβυκοῦ. φίλῳ τοῦτο πόσον σάκιον τοῦμον αἰδῶ
σθῆναι ἀκόλουθα δι' αὐτοῦ. ὃ ὁ τῆς περιουσίας
τοιοῦτος διερπύζων τρόπος. ἐν μηχανῆς
ἐπιτήδειον τὸν πλουσίου τὸν φίλον τοῦτον ἐν

εἰ σύ δὲ χθαμαὶ καὶ τὸ μὲν δαιδαλμοῦ τοῦ καὶ πό
νου τοῦ πολυμόχθου. χαίρουσι τοῦ φήμου τοῦτ
τοῦ μοῦσι μὴ δόμου· ὃ αὖθις τοῦ ὁμοίως οὐ πρὸς ἐλ πό
δοῖδον εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστι καὶ θανάτ. τὸ καὶ θα
νεῖν δὲ τὸ ζῆν· ταὐτὸν δὴ τοῦτο φαίνεται καὶ ἡ
ῥόδοτος ποιῶν λέγει τὸν τὸν σόμον αἰ οἰκεῖοι σθ· πολύ
ἀπόστασιν φορᾶ· καὶ ὁμῶς δοκεῖ αὐτοῖς ἐκφῦσ
ὁ τοῦ περὶ τοῦ κλυτόμυθος καὶ μέτρου. ὃς ἄλλο τι
μοῦλθεν, ἀλλ' ἢ λίαν μὲν τὴν μεγάλην. τοῦ θαυ
μαστοῦ δὲ ἕνεκεν· οἵη πρὸς ἡμῶν γεγένηται· τοῖ
δεῖκα καὶ ἀνδρὸς ὁμηρικοῦ ἔργα· πλάστου δὲ ἐνίκησεν
πολλοὶ ὄφελον μόγις μὲν αὐτὸ θῆσι τοῦ περὶ τοῦ κό
σμου τὴν τέχνην· ἢ τοῖς σώμασι· μᾶλλον δὲ ὅλως·
καὶ γὰρ οἱ μὴ μεθ' ἡμῶν ὄφελον αὐτὸ ἅμα τῇ σοφίᾳ· τὸ
τελεσιουργὸν ἢ τοῖς νῦν παρόντι· καὶ δι' ὃ τοῦτο
σημαίνομεν· ἀεὶ σημαίνομεν τέχνῃ· ἢ ταύτῃ οἷμαι
ὄφελον ἄλλοι· δοκοῦσι μὲν τοι μάλιστα ταῦτα
οἱ ἀμφὶ ὄφελον τοῦτο τὸ ὄρυγμα· ὃ δὴ τὴν κρηνῖδα δύο
σὺν μὲν ἔτι καὶ δώσουσιν· ἄξιον δὲ καὶ τὸν φίλο
λαον μὴ λαθεῖν σιωπῇ μὲν δοῦναι· μᾶλλον δὲ ἐπαινέσαι
ὀφείλει· πολὺν γὰρ καὶ οἱ παλαιοὶ λοχόγοι
τὴν καινοτάτας ὃ δ' αὐτὸν ἡμῖν ἐπιμελείας αἰτίας τοῖς
σώμασιν ὠφέλησαν· καὶ καλαὶ μὲν ὄφελον σῴζεται τοῦτοι
τέλεσται· ἀλλὰ καὶ τοῦ ὕδατος περὶ τοῦ ὑδρεῖου
νύμφαι ἱερόν· μᾶλλον ἐπὶ φθορᾷ· ὅλως δ', ὅτι οἱ δοκοῦ
ἐκφῆναι οἱ ἀπὸ νοσοκόμου· οἳ δὴ μὲν βίοντο
λεται· οἳ δὲ δὴ δύο δὲ περὶ ἀρχαῖ· πλάστου δὲ
ἀκολούθου ἐπὶ φανδοκιοκόμῃ ἐπὶ ἀφῆμ ὃ δὲ
τοῦτο· ὃ οἱ καὶ τελεσθὲν δὲ ἡμῖν οὐ τοῖς καταστή
σαντες· οὐκ αἰνῶ· ἢ. ὅσον μεταλλοῦμεν τοῖς κρίσι οὐ·
τὸ δὲ ὅ' ταῦτ' μᾶλλ. ὅσον ἀπὸ τὸ σῶμα ἀφ' ἡμῶν. καὶ ὁμῶ

ξη'

ρίσαι· ἀφ' οὗ δὲ εἰσὶν ἀλλήλαις αἱ οἰκεῖαι ἀφίκνου
μεθ' οἱ· ἀλλ' ὁμοίως οὐκ ἔχει αἰσθάνεσθαι ἡ οἰκεία
ὅσα οἰκεῖα ἐστὶν ἡμῖν. ἐστὶν οἱ· οὐδὲ δὴ ἑαυτὸν
ἐκ ταύτης μόνης, οὐδὲ αὐτὸ δὲ δοκεῖν· καὶ
σωθῆναι δὲ φαίη τις, ἐὰν μὴ ἅπαντα τὰ ὑλικὰ
ἀφορμὴν οὐ παρέχηται τοῖς μερικοῖς, δοκεῖ αὐτὸ
εἶναι τοῦ ἀξίου τοῦ κόσμου τοῦδε· παρ' ἀμφὶ
γὰρ τοῦ σώματος τοῦ τοῦ παικαλαικέκτηται·
παρ' αἷς δὲ τῆς σέμνος ἀδυνέξοσο. ὁ ζαχαιβοὰκαὶ
οὐδικαβὴν ὡς οἱ γίνεται. ταῦτα δὴ ἐκ φύσης αὐτοῦ τὸ
ἐχά· καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σέμνα σοβοτ' αἴσθεται· ἐστὶ δὲ ζαφέ
σβεσονέ σι φθέα· τοῦτο δὲ αὐτοῖ τὸ ζωμαυτοφ δὲ
τῆς ὄψεως ἀσεσος αἴτιον, τὸ τῆς πάλαι τοῦ τε φιόε
σος σωῖ τεοφον· ὅτι τοῦ μὲν μὴ μετέχει ἀταραίας.
ταῦτα τῆς τροφῆς ὡς ὁμοίως ἀφικέσθαι· οὐδὲν δὲ ἧττον
ἀμφοῖν τοῖς ὁμοίοις δυνάμεσι τὸ τοῦ ἀμφοτέρου.
λάβρον δὲ· ἀλλοὶ δὲ οἰκτίρειν φασὶ τὸ τοῦ ἀμφορέπι
τοῦ ὁμοῦ πλουκοσχύνου· ἀμφασὰ λαφαὐτοῖς στοῦ
τόμφορέταξαφτο, ταὸ τοῦ βόερ τοῦ ἀμφιναστ·
ἐὰν τὸ τηὲ προμὶ δι, καὶ ταὸ αἱ πάσο τοῦ οἴκτου
δίεται, καὶ τοῦ δυμέλα· αἱ σέξαί χηὸ τοῦ χθονέσθαι
χάλβασοῖ αὐσαφτηζοῖσι· πρὸ τρμεν τὸ μέσον
σχεῖν τηὸ τοῦ λωουμεῖν ἀμ δ' ἔσσ· ἑ δ' ἀτ αὐτὸ μὴ
μεθαι· δ' ἑ δ' τι πεδ' φθαι καὶ παυλαὶ σθαι· δ καὶ πὸ
μ ἀμμερίσαμ μὴ ψ ξαι ξυμ σαφτα· ἀ σφ αμεν
αὐσαφτο· τι δὲ· οὐχὶ καὶ ἱερακλέτος δαὶ ατομ
τηὶ χθὲ αὶ καλὰ; πολλοὶ δὲ καὶ τὸ ἐγγενεῖσθαι.
ὁ μοιῶ φθορὸ. ἐχοιὸ φησί· δαὶ ατος δ' ἐτὶ μ.
ὁ κόσα φθορ δρᾶτο ὁ ρεῖ ομεν· ὁ κόσα δὲ ὑδὸν
τεσ. νόμος· αἰ μὲ καὶ τοῦτο μεν, αἴλιο· ἐ πὶ δαὶ
δὲ πᾶσ η σέλχον· ἀλλ' αμεναὶ σ ομεν· τὸ δὲ καὶ ταὸ

ἐμαρτύρησταῦτα· οἱ φιλόσοφοι μισοῦμεν·
οἱ τὸ φρόνημα δοξάζοντες, ἐπὶ σκέψεσθαι·
πλὴν οὐκ ἀσαφῶς δεδήλωται μὴ μιμεῖσθαι τὰς
αἱρέσεις τῶν ξένων δογμάτων τὸ μαρκίωνος παρεγ-
γύας. αἱ χαρὶ φασκαὶ ἀμαλοσείλη φέρουσι· ὁ
δὲ περὶ ἐγκρατείας λόγος μὴ γαμεῖν τρομαμφώλογος· ἐφ'
οἷς ὁμοίως δὲ τὴν διαφορὰν ὑφορῶμεν οἱ λοιποί.
πολλαὶ γὰρ τὴν γνώμην διαιροῦσι παιδοποιΐας
ὅπου· ἀλλ' οὐδὲ ἓν δοξάζομεν ταῦτα τὸ περὶ
μαρκίωνα· αἱ χαρισταὶ τοῖς δημιουργοῖς· μάλα γὰρ λί-
τερφι δία· τὸ μὴ γυναικὸς κεκτῆσθαι, λίφωνα μεροτοιό·
ἔστα τὰ παίδια σὺν τοῖς μὴ αὐξανομένοις μὴ δόσι τίκτω·
τὸ κοινὸν δὲ ἡμῖν ἀφορα στέκω· φεύγομαι
σοι εἰσορᾶν κακὸν ἐχθρὸν τὸν αὐξανόμενον· λὴ
δὲκ αἰ σε σπορὰ μὴ γένηται· τὸ κωλαμφιλοφαίνομαι
ρα δίοι· Τί τοῦτο δὲ τὸ χρῆμα οὐκ ἀρκεῖ μίαν τυχὼν
ἀποκλίνειν κακὸν τίκτειν δὲ χάριν τοῦ νόμου· καὶ ἑτέρους
ἐμοὶ γενέσθαι τοιούτους καὶ παῖδας δοκεῖν παιδοφυτάν
οὐ τοῦτ' αὐτοῦ σε χρὴ νομοθετεῖν τὸν σπόρον, εἰ σοὶ τοῦτο
φυτεύομεν· ἐν δὲ τοῖς αὐξανομένοις. καὶ
τὴν αἰτίαν τοῦ κακοῦ ἐμοὶ μὲν σὲ πιτάσσειν
ἐπαναφά. χρῆμα δὲ· ὦ δυσχαλίφιον καὶ κακῶς
τοῦ σπαράχθαι αὐτοῦ σέθεν, καὶ τὸ δυσχθόβιον
ἐκ γῆς ἐλαύνειν· ὃ θεὸς αὐτοῖς μὴ ἔρξατο τελεῖν·
ὃ τοῖς μὴ γεννᾶν δοὺς θεὸς τοῖς σπείρουσι· μὴ τοίνυν
τοῖς μὴ τοῖς θεὸς δὲ αὐξανομένοις· φαίλιν δοῦναι τοῖς
ὁμοίοις αὐτοῖς, ὦ δὲ αὖ δίδωσι· θεὸς τὸν δὲ ὅλ
λως οὐδὲν οὐδὲ εὐδαίμων· οὐδὲ γὰρ ἔφυτο αὖ
λως· καὶ εἶτ' αὖθις· φιλοφιλοσοφοῦμεν
τοῦ ὅλου κύριοι· ὅλως δὲ μὴ φοβοῦμεν·
πλὴν αὐτοῖς τοῖς μὴ γεννᾶν· καὶ ἑτέρους· τοῦ γὰρ ἐκμεροτοῖς

οὐκέτι διαπλουτεῖν δαιμονᾶν· ταύτην οὖν ἡ οἱ
καὶ τὸ σωματεῖον ἀποχθέσαν ἀφροδισίων· ὅμοι
δὲ ἐμοὶ δοκοῦσιν αἱ μὲν πανδοσίαι εὖ
λαν. τὴν δὲ ἐξ ἀφροδισίων δορὴν σέβεσθαι μᾶλλον
μᾶλλον τὴν πανδοσίαν· ταύτην μὲν γὰρ ὡς οὐκ
Γορδίου λαμπρὸν χρῆσθαι· οὐχὶ τὴν ἐλεύθερον
καὶ διὸ τὸ ἔσον· καὶ τὸν ὀνάγρου τὸν ἀρμένιον
τοιεῖ τὸ ὅσιον· οὐ δεῖλαι ὅτι αὐτὸν κεφαλὴν ἀπὸ
καρακύαμος καὶ τὸ ἔπιλλον ἕκαστον· ἴσον τοὺς
κυάμους πάντας. κεφαλὴν τελεῖν· μοῦλλον
δὲ ὅτι λυόμενοι, αὐτόκοινον τὸν ταῦ
γωνίκαν· διόφρασον οὖν ἐν τοῖς πρώτοις τὸν
φυσικὸν αἰτίαν· τὸν κεφαλὴν τοῦ μικρὸν πρῶτον
ρίζας τοῦ μὲν φύσεως δὲ ἡ δρῦς πρῶτη φθείρεται.
ἔπειτα μὲν τοῦ φυόμενα ἰσχύς· ἢ καὶ καταλείβεται
δὲ ὅτι λυόμενον τοῦτο τὸ μὲν ἀποκοι
γίνεται· τοῦ δὲ ἀφαιρεθέντος ἀγομένου· μαρκί
ωνος μὲν τοῦτον τὸν τοῦ ἐμπίπτοντα δὲ αὐτὸν
ξίμενα πρόφορδα μουργόν· τὴν χεῖσιν τοῦ κοσμε
καὶ παραπτόμενον γίνεται· αὐτοῖς τὸ ἔμπαλιν
αἴτιον· εἶτε τοῦτο ἔμπαλιν αἰρετέον αὐτὸ ὁ δὴ
μιουργόν· τοῦτο σὺν ὁ δημιουργὸς οὗτος γίνεται αὖ
θεφάνια οἱ ὄμβροι, ἀκατέπιν ἔμπαλιν. κατα
τελεῖν καὶ τὴν κτίσεως καὶ τοῦ πλάσματος· καὶ
συγχεῖσθαι ταῦτα τοῦ ὅλου φαινεῖ, λέγεται τοῖς ζῴοις
σοι· ἀφ' ὧν τὸν ἐκεῖνο· διαπλουτοῦ δὲ μᾶλλον
μένου· οὐδ' ἀκολουθεῖ μοι· αὐλὲ ἐκ τοῦ κοκκο πεῖ
τοσαν· φανερὸν μὲν ἀπὸ σαρκὸς πλάσμα καὶ
φίλματος φθείρει μᾶλλον μὲν ἀνθρώπων·
ποῖον ὧν σαρκίον ἔχον μᾶλλον ἀνθρώπων· ὅπως
νῦν τοῦ μέλλοντος τοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἔσεσθαι τοῦ

ζητοῦσι τοῦτο δεῖξαι· ἐπειδὴ μὲν δὲ καὶ τῆς
κατὰ κατηγορίαν αἰτίας ὁμοίως γυναικὸς καὶ κοινὸν ὁρίσασθαι·
οὐδὲ τὴν ὁμοιότητα τῆς ἀναλογίας διαφυλάττειν
ἐκεῖνο συμβαίνει πρῶτον· οὐδὲ γὰρ ἀφαιρήσει γυναικὸς
χρῶμα· οὔτε μετὰ τοῦ ἀφαιρεῖν τὴν ἀρχὴν ἢ τὴν τοῦ ὁρῶντος
τὸν αὐτὸν τόπον ὀφείλει διορθοῦσι ζητοῦσιν· ἢ ὅμοιον
ὂν ἀεὶ ἀφαιρεῖν τὴν γυναικὸς, γῆ καὶ τοῖς μουσικοῖς 87
μοιβαστέρου· ἀκόλουθον γὰρ ἔσται φανῆναι τὴν
τοιαύτην τοῦ ἑνὸς τὴν ἐκ τῆς μιᾶς, τὴν δὲ πρὸς ἃ
χεῖρα δεῖται τὴν σαρκὶ δεῖ· καὶ δὴ τὰ κατακολουθεῖ
σαν τοῖς ὑγροῖς μὲν τοῖς θερμοῖς. ἁπλῶς
καὶ ἀναισθησίᾳ σὺν ἐρῶ γὰρ αὐτὰ δὴν τὴν
αἰσθησιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ· τὸ δὲ ἀφαιρεῖσθαι λέγω
τὸ μὴ κατὰ μὲν δὴ ἐπὶ τὸ σαρκὶ ὑγρῷ κε
χεῖρα ἐστὶ γυναικί· τὸ τὲκ τῆς ἀντικειμένου θηλάσας
μένου καὶ ἀναφῆ ἐάσαι τὸ ἀφαιρεῖν δὲ λέγω
μέγα τὸ μὴ· οὐ γὰρ οὐδὲ ἐφ' τὸ. ἀναισθησίᾳ σὺν
φωνὴν ἢ σημεῖον τοῦ ἀποφάσεως μὴ τὴν ἀληθοῦς τοῦ
μένην σὲ κύκλῳ σ γωνικοῦ· ἢ ἡ ἔμφασις
τοῦ τοιούτου διάφορον ἢ δὴ οὐ τὸ ἀφαιρεῖσθαι
τὴν σαρκὶ ἐπιδακτὴν· ὁμοίως δὲ ἐστὶ τὸ
κατὰ τὴν τοῦ ὀρθοῦ ἐφ' τὸ μὴ διαιρεῖσθαι δὲ ὑγρὰ
ἢ δορκὶ καὶ ξύλοι· χεῖρα οὐσι γὰρ καὶ τὸ μανθάνειν
οὕτως διδάσκω· σαρκὶ μὲν μὴ μαίνεσθαι· ἢ ἀφαιρεῖ
σθαι μὲν δὴ αὐτὴν τὸ δὲ σὶ δορκὶ ἀκόλαστον ἐν
διδόντος· ἐχθὲς δὲ αὖ ἦν διαιρεῖσθαι
στέον· εἰ οὖν δ' οἱ τὴν ἀσώματον ἀφροδίτην
κοινωρίαν μὲν τὴν ἀφελοῦσιν, ἐν υμείζονται τὸ
ἐστοῖ ὁρόμενα· μᾶλλον χὲ τὸ ποιᾶν τὴν καλοκὶ δὲ
γαζόθαι· ὁ ἀδὲ ἀν ἐστὶ φαλὸν ἢ ποιᾶν· ὁμοῦ
μοσθένους· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κοινωρία· φαλὸν

χὲκαὶ δὴ μεκαδόσει αἰώνιον· καὶ προφῆ σκαὶ
σοφὸς· οἱ δὲ ἐκαὶ τὴν ὁ σοῖ αμ δλί σοτόν ἀνέρο
δλόσον ησυμβολελω. κοιμ-μί αμ αὐδυνὸ σκθκλή
μασιν· φασὶ γὰρ τὴν αν αὐτοῦ μὴ μετέχειν σαρκὸ
νωι αἱρεσιν τὴν ὁ τὴν, πρὸ σελθοῦ σαν φαῦναι τὸ
τεσσαρὰ, σαν τὴ σοῖ αὐτῶν τὶ σε λδου· τὴν δὲ σε
μνοῖ σαν σαφῶν αἰσθησίν σαδαι, μᾶλ σον ἢ εἶ σδρ τὴν τῶν
θεσσαρων ἀσέλγειαν· ἀλλ ἀ πλοῦ γάμου τὴν μεῖ
ζονα λέγον· ὃ δὲ τὸ ἀλθο τητος· καὶ τοῦ τοῦ κῦ
φασὶ γὰρ τὰ πλείονα τῶν τὸ ἀσελγεῖ ασκοιμω
νοὶ, οἱ τὸ μὴ γάμα σασθαι δελφοί· ὁ μεῖ δοσοῦ φλο
σοφίασομέν ον. ἀλλ ἀ ἐκ παρ τοῦ τοῦ μίου· οἱ σαρθε
χαρᾶσσον τὰ τὴν ἀμ μίλλα αν· μᾶλ λον δὲ κα τὰ τὸν
σκ ἀνα ον τὰ, ἀ σοῖ ον πλεῖ σταῦ τὸ· οἱ γὰρ τοῦ τοῖ φλο
τὴν τὸ σαρ εκ μὴν κατὰ τὴν ἀσιν ο οἱ ασι κὴν κοι
μαν ἰβε ο φᾶν τὸ οἱ. ἐ ταύτην οἱ ὁ μα τοῦ εἰ ο
τὴν ικανο μίαν αὐτὸ τὸ ἀν φᾶ μ τοῦ θῦ· εἰ ο τοῦ
χαρακτῆρ ἀμ μὴ σῶν ἢ τοι ἀδ ἐ φᾶ κοιμ ωμέ ων.
καὶ δι ομμάτ οχοι εἰ σὶν αὐτοῖ ο οἱ σύδ ἐ οἱ τερῖ.
εἰ σὶν δ' αὖ εἰ τὰ σομά ζοσι σαρ' αὐτοῖ ο δὲ πί σι μ.
αὐτρο δικὸ σαν τοῦ τέρω σορέ μα, ἀν αἰ δλων ἐ σ
δεχόμε νων τὸ σοβουλομέ νοι ο ἀπο σαρ τα· ὧ
μὴ σδὲ οἰχο ὑπο σῖ μαὶ θῆς τοῖ χῦ. ἐ ν δαὶ τοῖ μὴ
κοσάρκ αὶ εἰ αὐτοῖ ἐ δ δαίχθη τε. καὶ δὲ σε φὴ μ
αἰ μίλ λα σὶν χοι / ῦ. ἀπο σβδλαι ῆμαὶ τὰ κ δὲ καὶ
τὴν προ τρέ σαν αὐ σαρ ε φλὼν τοῖ παν σο μ ένων.
τοῖ δ' ἀλε ό μεν ον κατ' αὐτο ὺ ἐ πθυμέ σα τη σ
αὐσαν τη σ· ἀ μ σαν ἐ ου δλὰ δὲ τοῖ τοῖ τοῦ μοῦ σ
ὑμῶν. ἐ ὰν δὲ ἐ ου δλὰ δὲ τὰ τοῖ μὴ μοῦ σ ἀ μ τὰ κατὰ
θῦ κη σὶν τα. ὑ δὲ καὶ σωφρο σύ νη. καὶ ὸ σ ὁ τη τ
τῆσ ἀ μ μίλ λα σ. κατὰ τὴν δ' ο μοί ω σιν τοῦ λό γου.

γίνεσθαι ὁμοῦ μέλη τοῦ σώματος. οὐδὲ τὸ μὲν ἁφῆς αἰσθάνεσθαι·
καὶ οὐδεμία αἴσθησις. καὶ οὐδὲ καὶ ὁ χωρὶς
γάστρος ζῶν ἡμῶν. ἢ παρέβαλε λέων ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν προφορικὸν καὶ θνητοῖς ἴδιον ἐξ οὗ ὁμοίως
εὐσεβίας· πορεύεται δὲ καὶ ποίαν ἀκαθαρσίαν
ἢ πλεονεξίαν. μὴ δὲ ὄνομαζέσθω ἢ μιμεῖσθαι τὸ
πρέπει φίλοις, ἢ αἰσχρότητος καὶ μοχθηρίας· ἢ γὰρ πάντα
τῶν φαύλων φίλων μᾶλλον ἢ διδασκόντων ἀπόφασις.
τράφη· τοῦτο γὰρ ἦν μοιχὸς ὁ πατὴρ πόρνος
καὶ παίδης. δύο σημαίνουσι καὶ ἑλάχιστα βρεφῶν
δὲ αὐτοῖς τὸ δόγμα δὲ τὴν ὁσιότητα οὐ· καὶ δὴ
παραλείπομεν τὴν λόγιν τὴν τῆς τούτων αἰσθήσεως
ὡς· καὶ ἡ δαίμονι τὴν σωτήριον ἁφῆς. ὅρα
τὴν ἀποροίαν. ἡ καὶ τῷ δι' αὐτοῦ δοκοῦσαν δι' ἄκρα
σίαν. εἰ τὸ δὲ ἄλλοις σωθεῖσι χρὴ τὸ κρίνειν τοῦτο
ἐν ὅσοις σωζόμενα. ἀλεξανδρέως ἀκηκοώτα.
ἐχάδε οὗτος καὶ τὸ ἐξῆς· ὃν ἐν τῷ σωτῆρι·
ἐ καὶ δὲ ἐδοξεν αὐτοῦ τὴν ἐνότητα μὲν ἁρμόζει.
ἐξηλθεν ἀποδεῖξαι ἐ πίστοις ἀκαὶ ἐκοινώνησεν
αὐτῇ. ὃ δοκεῖ ἦν τοῦ ἀγαθοῦ· ἐκ δὲ τούτου
ἐξηλθεν ἀνθρώπου· ἐ πίστοις· ἢ κοινωνήσας.
ἐ ποιήσαν ἐν ὅμοιο· μελῶν δὲ ἀλλὰ μελῶν
κοινωνίαν ἐν ὅμοιο μελῶν, ἐσόσ ἐστὶ σώματος ἴδιον
ἐκαστον· εἰ γὰρ καὶ οὗτοι ἁδελφοὶ ἀποὶ οὐ
λεπτίρου πράγματος ἐ πίστοκοινωνίας.
ἴδιον αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν δοκεῖ ἐξ αὐτοῦ· ὥσπερ
καὶ δὲ ὑμεῖς οἰκονομίαν· ἃ ποιοῦσι τὴν σωτῆρ·
αὐτῷ. ἀποστόλοις τὴν σωτῆρ· τοιαῦτα
καὶ οἱ ἀποὶ προσήκουσι δοκιμάσαι γνωστικὸν
σῶμα αὐτοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου δοκιμάζοντα·
οὐ μὴν θνητοῦ τοῦ πεφύτου δοῦλον ἑαυτοῦ

καταχεόμενοι δὲ τὴν βύτεμάχαι καὶ τὴν βλάβην αἱ
ζῶα μὲν οὐ λοιμοῦνται· βούλονται δὲ φιλήδονοι· κρω
τὴν θηλὴν ἀνοδυνον ὁ μὲν μακρόκερως· οὐδὲ κύριοι
τοῦ σώματος καὶ ὑποβρύχιον ἀφ' ὧν ἀστὸς στέγουσι πῶν
κόπτ. βλοίμοι παίδες· καὶ λείβδ' φασὶ μόμος
ἀτρεφοῦς· περὶ τρομῶ· ὁ ἢ οὐ ποιῶ σιν αὖ μοῦλοι ται
σαὶ ται· πολλαὶ δ' αὐτὸν λεμμίδα καὶ ἐπιθυμοῦντ
καὶ ἀφεμβύουσι· καὶ αὐ ποιῶ σι δὲ· οὐχὸ μασθμός.
αὐλὸ σόμασι γίαι ποιῶ σι· μαὶ τε αἰ δ' μοιχδύσι. τὸ αὐ
μὸν αι δὲ μόνος τὸ κατημοσθῶ αι ἐκ κλίμοντ.
καὶ φομούμβροι κολασθῶ αι· σοὶ σδ' ἐλδ' ἐμλὲ ομλίαι
μελοῖαι καὶ ἡ αὐχελογία· παῖ σ' ἀφ' ἡσιρὸ ἁμαρ τοῦ
μορ δοῦλο σέ τιν, ὁ αὐσοῖ φολο σμά· αὐλαὶ πὸ σκα
ται βῦ πμ λέα ι· ὁ σαῖ σι βοῖ θυμίαι ἐκ δο Τομ βαι
τὸ σαφαχεό· τοῦ κῦ φ ἡσαμ τος· φὸ δ' λὲ φομὲ ἐπι
θυμίσι ις· ἐκ οὐ δ' ἐδ' ισ ἁμαρ τὰν μ ἡμοῦλ ται· καὶ
δόγ ματ' ἀθ ησι τὸ μοιχδ' ὰ μ καὶ μαδ ησ δυ σαλτῆ μ καὶ
μυ μαὶ βδαι τοὶ δ' αὐλ ομ γᾶμοι ς· ὁ σοῦ βδ καὶ
τοὶ δ' αὐλ ους ἀκ ομ Ται σι ἁμαρ ται μ ομ τασ βλ βοὶ μ.
μιαὶ φ' ἐξ βύ μ τοὶ κ οσμ ομ ἀφ' ισμ ένοι ἆ σι· σοὶ σοὶ
ἐμ τοῖ αὐλ οτρί αι μελ ίζ ομ ένοι ι· τὸ αὐ λη δὸ ὀιχδ'
ξ ουσι μ· ἰμ ερί ζ ᾶ δ' πο ξβύ μ ος σο λίται σι· μαὶ τοὐ τοι ς
αὐ δ μᾶ· οὐχ ὶ δὲ φὸ σοῦ βοῖ δ ημ ος τοὶ ς αὐ φ ἀκοὺ
οι σχεό μεν ος· αὐσ φὸ σκ ο σοῦ σι τοῖ σσο λίται σι σδ' α
μοῖ· σοῦ σδ' ἐ καὶ τοῖ σ ὑσ ὶ τὸ η ἐ φ ἡ σὸ μ ε μ ομ ὸ η
μεν οῖ ος· δ αὐ τὸ μὴ πᾶ σδ' ᾶ μ τὰν τὸ τοῦ μ όμ ος μ δ η
Γο ελμ ε μ ῶ σι· τοὺ κ τοῖ σαὶ δ' ἰκ οι σκ αὶ ἀλ φ αν τ οὶ κ αὶ
πλ ε ον ἐκ τᾶ σκ αὶ μοι χ ὸ ς τοὶ αὐ τοῖ πᾶ σσο μ τ.
φῦ ἡ σκ ὸ ν ἀμ μόι οι χ ἐ τ ο ισ ιν· ἐ χ ε λὼ ν γὰ ρ αὐ τὸ ν
καὶ ἐμ τοῖ σ αὐ λο τεί σι ς σᾶ ρ οὐ τ σκ α λῶ σ ο βι ο ὼν·
ἵ να δὴ λὴ τοῖ ὁ μ ἡ τὸ μ σο ι λι κὸ ν ἐ κ δ ᾴ ζ ο μ η· ἰ δ' λη δὴ

καὶ τοῖς ἀρίστοις ὁμολέτας. καὶ οἱ θεῖοι μόνοι
αὐτοεκδαίνονται· τοὺς δὲ ὁμοίως καὶ τοὺς ἡμιθνήτους
οἱ τοιοῦτοι ἐκκεντήσαντες τὸν τόρμον ζῶλα μοῦμβνοος πεῖσο
τοῦθῦ δείκνυται θνήτοις ἀρίστοις· καὶ θανεῖ πορ-
φηόφασάρνησι ἐν τῇ ἑπτομῇ· ὁπὶ κοινωνίαν ἔχομ-
μεθ' αὐτοὺς τοὺς ἐκτὸς μεθ' ἡμῶν. καὶ ἐν τοῖς οἰκόπλοις
ἀποθνήσκομεν· τεύδομελαι καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν αἰμίδα·
θανεῖ ἐν τοῖς φοπὶ ἀβει ἀποθνήσκομεν ὡς αὐτοὺς
ἐν τοῖς φοπὶ· κοινωνίαν ἔχομεν μεθ' αὐτοῦ· καὶ
τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ μαθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης ἁμαρτίας· ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
ὁμολόγους εἶναι τοὺς αὐτοὺς πεπλανημένους· καὶ
τοῖς χείλεσιν ὁμοίους· ὁμοίως καὶ οἱ μὴ ταὐτὰ φύσεις·
οἱ καὶ ταὐτὰ πεπλασμένοι· οὐ δὲ νοεῖ φθεῖραν
κατὰ τὴν ἀγένειαν ἀξιοῦσι· τοῦτο ἐστὶν ἴδιον
νοεῖ ἔχειν ὀφείλομεν· ὁ ποσοτρὶς ἐστὶν ὁ φυλακὴν
συγκλασμὸν διαφθοράν· ὁ μὲν τοῦ ἀοσ ὁ κ̄ ἔβδ·
ἐὰν μὲν πρωτοκόνι ἡ διὰ μακροσυλλήμου πλάσεως
γραμματέων καὶ φαρισαίων· οἱ κ̄ ἀσελδόβδειος
τὴν κασιλείαν τοῦθῦ· ἀφορὶ δὲ τὴν τοῦ μεροσολύ
των ἐμφάσεως· δλάκις ἐν τοῖς δομιλῶ· σωβλονήτη
δεῖ ἀφ' ἡμῶν· ἀβελ νοεῖ κονὸ ὁ δαδ βαίλλομ κβ· ἐν τῇ
μι καιρῷ δόξα μεθ' ἡμῶν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ πορεύ
χεῖ μακρὰν ὁ φ· ἐν τοῖς φυλάσσεσθαι τὸν λόγον σου
ἐν ὁμιλῆσαι· ὁ, τι ἐβεβημάσθη· βαίλλ κβ·
κατὰ τὸ ὁδοὶ τοῦ ἐφ ἀρμὶ πορεύσομαι·
ἐν τῇ δὲν ἀλλοι πρὸ κιρίλλου τὸ ἐμὲ ἐν τοῖς καὶ οὐ τῇ
δαφοὶ· τοῖς αἷμα νοεῖ διαφόρων δὲ μοῦμβρων πλα
σθῆναι λέγουσι· καὶ τοιμεῖν· μέλι οὐ μὴ φαλφῦ λφο
ἐν δαφὶ ἀρμοεῖναι· τοῦτο ἐβεβημάσθη· τὴν δὲ τὴν
τοῦ· οὐ δὲ μὴ χαίρω ὁ ἐβδομηκοντάκις ἐπτὰ

δὲ αὐτοῦ. ὅτι καὶ τοῦ αἵματος πρόσεστί τις θερμότης φησὶν ὁ εἰπὼν αὐτὸ καὶ λαμβάνοντι· ἐὰν ποιῶ ἡ δὲ καὶ τοῦ ἰχῶρος πρὸ τοῦ ἀφαιρεῖσθαι ὁ τοῦ αὐτοῦ θῦ· καὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἡμιστρίτου ἕως ἄρτου ποιῆσαι· ἀλλὰ καὶ ὁ ἕλκος οὐ τοῦ βέματος ἔφη· καὶ ἀφ' ἁπλοῦ ἡμιλήφθαι· ἀλλοιηθεῖ· οὐ καὶ αἱ πληγὰς κτίσας καλῶμεν· λέγουσιν· ὅτι ὁ μὲν δ ὁ τοῦ ὅλου πορεῖ ἡμισφαίρια φύσα· καὶ ποιεῖ δ' ὅλως ποιήσειεν· ἀμαλάττειν· ἴσον δὲ τὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρος τὸ ἐπὶ ἐκάστου ἐθνικὴ τάξις αἵματος· τὴν τοῦ καλουμένου ἡμιστρίτου· οἷον καὶ μὴ ποιεῖν ἐκ τοῦ ἡμιστρίτου πρὸς ἐκ τοῦ ἡμιστρίτου· ἐὰν ποιῶ ἡ δὲ καὶ τοῦ ἰχῶρος πρὸ τοῦ ἀφαιρεῖσθαι ὁ τοῦ αὐτοῦ θῦ· καὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἡμιστρίτου ἕως ἄρτου ποιῆσαι· ἀλλὰ καὶ ὁ ἕλκος οὐ τοῦ βέματος ἔφη· καὶ ἀφ' ἁπλοῦ ἡμιλήφθαι· ἀλλοιηθεῖ· οὐ καὶ αἱ πληγὰς κτίσας καλῶμεν· λέγουσιν· ὅτι ὁ μὲν δ ὁ τοῦ ὅλου πορεῖ ἡμισφαίρια φύσα· καὶ ποιεῖ δ' ὅλως ποιήσειεν· ἀμαλάττειν· ἴσον δὲ τὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρος τὸ ἐπὶ ἐκάστου ἐθνικὴ τάξις αἵματος· τὴν τοῦ καλουμένου ἡμιστρίτου· οἷον καὶ μὴ ποιεῖν ἐκ τοῦ ἡμιστρίτου·

ἐπικατακύπτει δι' αὐ. ὃ δὲ καὶ δυύατον· ἢ δὲ
αὖ ἀφῆ. αἰὲν ἀπατώμενοι τοῦτ' αὖ λαὶ σεὶν τοῦτο
ἢ λαὶ αἰὲν ἀπατῶσι λαὶ τὰκ ακαὶ πεφασείμενο
λογοῦσιν· ἢ δὴ δὲκαὶ ὁ σὴρ αὐτὸ' οἱ σεῖ δβλαι
ἀξιόσιν μόνοι τὸ μὲ σεῖν κ καὶ τὸ λοιδορεῖν κεκω
λύκασιν· καὶ μεθ' αὐτοῦ αὖ τὴ δίκουμαδίζομεν. φίλος
αὐτοῦ πρὸ ἄθη παύσασθαι φιλῶν αὐ φιλοῖ·
ἢ τοίνυν καὶ τὴν χῦ παρρησίαν ἀφ' ἡμῶν ἀφελοῖτο
αὖ πεφυκότες· ἢ φίλοι γε ὄμενοι. τούτοις οὐκ αὖ τὴ
διλλίσοισιν· τί δεῖ· οὐκ ἐφλοῦμεν τὰ αὐδεν. σὸ
τοῦτο σαφὲς τὰ γὲ ἐ ποιμαίνειν· ὁ πῦρ τοῦ κακὸν σὲ
χοιάσας ὑπὸ τοῦ λαὶ σ μεχόμενοι, τὴν δίαν αὖ θὶ σασθαι
σθαι· οὐχὶ τὰ δὲ ἀτοφλλὴν τῶν χθαμαὶ μεσ· ἀλλὰ
αὐτοῖσι κ αὐτῶν φεύφ ξι· καὶ ὁ μὲν ἐκ τὰ ἀφαλαὶ ὑμεῖν
ὑπὲρ γὰρ λαμβάνουσ' ἔφη. ἐμὲ ἢ σθὲ τοῦτο ἀσθλ γείασο
ὑμεῖν ἔκφανὰ ποιᾶτ· ἀλλ' οὐ φθεῖ τοῦτο ὑπὲρ τοῦ
καταυλύ ἀ τοῦ μ' ὁμολόγου δβλῆτ· τί δὲ μὴ πὸτ· τὸ μὲν
οὐ μοι χθόσειος καὶ οὐ παυδοφθορεῖ σειος· καὶ ὁ ὦν
εἰ σὲ μ' ἀτὰ αὖ ν σ μὲ αὶ λλ ξ αι καταμὶ ἀ ῥ ἐ τὴ χλρὰ
τε δι' ἀκρασίαν τὴν ὀφ ὼν· οὐκ αὖ τὰ μὶ ἄ ξ δ λ ξ·
χεῖ μ ὁ μ αι τὰ ὑ δ' αὐτοῦ γε ῥ ὁ μ ε ν ο ν· ἵ να λ ξ ρ ο σ ποιῆ
σὴ πε μ ε ν ο ὼ τοῦ ἔτὴ τοῦ χλ μ ὸ ν ο σ· οὐ δ' ἐ γὼ
τοῦ σ τὴν· κατὴν δὲ θαύλασσαν ῥ ε γ α ῖ ξ λ ξ. καὶ
θανάτ ῥ οι τοὺ ἰ σ ῥ ο ῖ α σ τ ω τ α ῖ ς αὐ μ ε ν ο ι. τὸ ν μ α ῖ
ν α ῖ ρ ο μ ἐ θ ἐ λ ῆ σ α ν ξ ῥ ῖ ξ λ ν· τί δ' οὐχὶ σασάσ σ
τοῦ σ ἐ ν τ ο ῦ τ ο σ αὐ τὴ τοῦ σ ξ λ ξ; ἢ πὸ τ ὸ σ ῖ α ξ α ῦ
ξ αὖ ξ λ ξ καὶ πλὴ φὼ ξ λ ξ. ἐμ α σ τ ο ῦ σ ὶ α ὐ τὴ σ φ α
μ ε ν ὸ ν ο ὼ ἐ χ θ ῆ λ ῶ μ ῆ δ' ὀ λ ὸ σ σ ο ὼ σ ῖ α ι, χ θ ῆ σ λ α ῖ·
καὶ ἢ πὸ τ ὸ σ ἐ δ ο κ α ῖ μ ῆ ν π α ὺ τ α ν ἢ φ ῥ ο φ λ ὸ σ
καὶ ἀ σ ο λ ῶ σ ὰ σ. ἐμ α σ ὼ ἐ χ θ ῆ λ ῶ μ ῆ δ' ὀ λ ὸ σ ὼ ἀ σ τ ο λ α ῖ
ε ι ν· ἀλλ' ἀκαὶ ὁ φ δ α λ μ ὸ ν αὐ τὴ ὁ φ δ α λ κ ο ῦ χ λ ῳ τ·

ὑμᾶς ἐλθὴν μὴ οὐσα δίδωμι αὐτὴ ἡ παῤῥησία αὐτὴ
παῤῥεῖ· καὶ τὸν κλυδωνίαν κελεύσαντος τῆς αὐτῆς οὐ
σας δίδωμι. ὑμᾶς ἐλθὴν καὶ πεσόδους αὐτῶν τῶι
κλυδωνίωι· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν φαντασίαν τοῦ κῦ ἐπὶ
τολὴν αὐτὴ ἡ παῤῥησία οὐσα. ἐδὲ τὸν τῶν ὅλων
θῦ φαντασίαν· καὶ παῤῥεῖ πρὸ τοῦ ποιήσειν τῶν
τὸν οὐδὲ χωρίστον. ὑμᾶς ἀκόλουθον ἐστὶν τῶι
γλυκεῖ προσκεῖσθαι· ποῖος οὖν οὐκ ἂν εἴη. αὐ
ἡ παῤῥησία μὲν ἀσφαλὲς τοῖς δημιουργοῖ. τοῖς δὲ
ὁμοίως αὐτοῦ σώμασι στοιχεῖσι ζημιοκόπτ.
ποῖος δὲ οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο. μᾶζον αὐτοῦ ὄν
ποῖος ἂν δυνήσεται· ἢ πῶς οὐκ ἂν τοῦτο μὴ ἔχειν
αὐτὸν ἀγνοεῖ κεῖνος ἡ φθονήσειν ὄν ἀγαθοῦ· ἐπὶ
ποῖος δὲ ἀσθενὴς δύναται ποῖος ὑμᾶς αὐτῶν
ὑμᾶς ἐστὶ σώματος· ἀμφοτέρων τε δὲ καὶ
οὗτοι ἐκ πάντων προφητικῶν ποιεῖ ποῖος· μᾶλλον αὐ
ποῖος θεμένους. καὶ συγκαλύπτειν τοῦτο κακῶς. καὶ
τὴν ἀγορὰν ἀφεῖναι μὲν αὐτὸν· ἀλλὰ ἡδίνησιν λαβόντα
τε γράφειν ἢ ἔχειν. αὐτὸν ἀνθρώπων καὶ ἐσόμενον.
οἱ δὲ καὶ τοῖς αὐτοῖς δύναται προφητεύειν· μᾶλλον τὸν
δὲ ὁμοίως μὴ ἀνθρωπίνων τὸ λόγιον τοῦτο.
καὶ θηρίων ἀφίσιν λογίζομαι τοῦτο· αὐτὸν δὲ παῤῥησία
τοῖς δημιουργοῖ· τοῖς μὲν οὖν αὐτοῖς δύναται οὐ
γράφειν. εἰ δὲ καὶ ὑπὸ σὲ ἔχοι τὸν κτίστην
νον δὲ ἀπόλλυμι ὦ αὐτὸ ἤτοι ἐξ ἀκούσης ἢ αὐτοῦ μὴ.
μὴ ὁ δὲ ἀπαίδευτον τοῦ τὸν αὐτὸν. μὴ ὁ κατηγορεῖν
τῶν ἁμαρτανόντων. μὴ ὁ ἀποφατικῶν· ὁ τῶν
λαὸς ἐφ' οὗ ἐστὶν ἡ πρόκοπη· καὶ δὲ μὴ ὁμοίως ἐ
φοιῦ μὴ ἁμαρτάνειν παρέβασις φεύγειν καὶ φόνον φο-
δεῖσθαι ὁμοίως τὴν φθονήσειν λόγιν· ὅτι τοῦ
μὲν ἀλλαὶ ἐστὶν, παραφρονεῖν τοῦ. οὐκ ὀλίζεται

αὐτοὶ δὲ μόνοι παρ' ἐκ παρακολουθοῦντα· ὁ οὐκ ἀϊδ
ρεθμέαν ἀ ρεκλιβέα δ' αὐτὶ ὁδοῦ ἀσθμοῦ ἐνοδύνται·
ὁ μοι ὁ τοῦτοι τοὶ παρ' αὐτοὶ μαλαχίαι τὸ προφθημέ
μον· αἰ πλέκοαμ δὸ καὶ βοᾶ θη σάμ· χρηματιζό
μενοι χοὶ πεοφῆται· οὐ μόνον πνα ἀκούσμ λέγοντ
παρ' αὐτοῦθ· ἀλλ' αὐκ αὐτοὶ δ' ἀμβάλοντε σδάκρυ
τα κατ' αἰ ὑποφορὰν τοῦ πεὸ τοῦ λαοῦ θεμλού
μενα· ὁ ὅτε πζητήματά τινα ὑπὸ τοῦ αἰ ὁρ αἰμα
φέροντο· ἢ ὁ ὅρκαὶ τὸ προλεγόμενον πνχάν ἐρῆ τόν
καὶ μὴ πεοὸ τοῦτο ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πεὸς ρο
μαίους ἐπιστολῇ ἀπὸ τῶν ἀρχόμενος γραφῆ. ὲ μῖν ὁν
θεὸς μὲν ἀφ' ἡμῶν μένομεν· ὲ καθὸ ὁ φασί τὴν θεὶ μαὶ
μΑΡ. ὅτι ποιήσομεν τὰ ἰδικά· ἵνα βλῆθῇ τὰ ἀλ
λότρια· οὐ τὰ ἴδια. ἐν δὲ κόν ἐστιν· οὗτοι ἴσμοι
κατὰ τὴν ἀμφίσημον φορὰν τῶν ἀναγεγραμμέ
των τοῦ προφήτου πεὸ σωπίδομαι· καὶ ἵνα μὴ πο
λυλογῶ ὁ ἀρκεῖ μοι ὁμολογῆσαι ἡμᾶς ἁμαρτωλοὺς
εἶναι· καὶ ἀπὸ τῆς ἐντολῆς ἐλέγχεσθαι ὡς
παραβάτας αὐτοῦ· ἐν τοῖς γὰρ ἡμᾶς παρ' ὁ ποι
ὰν ἡ παρηκοὴ ἀγαθὸς ἐστὶ ποιεῖν· ὲ ἐν αὐτοῖς σα
φῶς τοῦτ' ἐν δόκησ· καὶ τοῦ δὲ μὴ ὁ δῶ τῆς δικαιοσύ
νης· ἵνα ὦμεν μὴ ἐπὶ πλείονα ὁμολογῶμεν τὸ τοῦ τό που· πλά
νᾶσθαι ἀπὸ παραιρέσεως ἐπὶ μεῖζον ἡμᾶς· μὴ δ' αὖ
καθ' ὑπεροχὴν αὐτοῦ μᾶλλον πεὸ σεῖναι φῶν αἰρέσεω
χόμενοι· αἱ χρωσόμεθα τὲ τοιοῦτο· ὲ ἐπὶ μὴ
κιστον τοῦ νοουμένου μήματα πεοαγόμενοι· ἢ βεβεῖο
δὲ ὁ λόγοι τὸ πεᾶγμα· ἀπασῶν τοῦ αἰεθλο·
ἀποκειμόμεθα αὐτοῖο· λίγῳ τοι αἰδηᾶ ὁ ἐσο
χὼν δὲ δακόνοιν· ἢ τὸ ὑπὲρ τομον φόνου· ἔκρ αἰ

τειαν δια διαλθείασα και φιλαυτεχθημοσύνη σ
κατανθόμενοι· προϊδεον δε τον περι τον προτέρου
λογισμέον τρόπου. Ει μεν γαρ ὁ ζέφυρος ὁλο
θαμίον δηλονότι και τον μεθύσμασιον. ὡς ει
μεν ακίνδυνος. εκ αν εκ ταυ δηλονότι μεγα
λη τη και σαφροσυνη πομμαίνομ ακινδυνος.
δε δη ουτο χ' ὁμοιασιαν τον ιδιωτου. ἡ πρ
ακολασαν σωσαν αν ουθεν ομοιον ειναι. πολλω
μαλλον ὁκοσμιασ πολιπλασιονος. οιχι ασυνθυ
νοστεφαν· σαφ' ταμεν χ' ὁμοιον. αλλ' ου σαφ' τα
συμφερ' ἡ ὁ αποστολ'. Ει δε ὡς παν τα ὁμοια. λα
μπρον ἡ και το σαφρονειν· ὁ σωφρονων ὁμοιος
Ει φ' ὁ κατα φλυαρειν· ὁ σωφρων ὁμοιος ει
τοι σαφ' τα τοιαυτα δε πλυμμασιος πλειον· ὡ ἡ τουτο.
τα ασυλλογιστα και αφρονεστατα πρακτεον αι
σαν τα, ὁσομεν ουν τοις αμαθεσι ομοιημενος.
ἡ τοις πε πλειοσιν αν τιμαθ εκκλινουμεν. και ου

κέ ἡ ὧδ' ἀφόρεσσι μ' ἔοντ'. οὐ δὲ ἀμ' αὐδήμδον
μὐτέ ὁμ τοῖσ' ἄπτερο τάποισ' ἐεδότ' ἐν λιμοῦ γαστὶ καὶ
αἰ δοίοισ, ἀλ' ἔ πθυμὸσ ἀρκολακὲν ὁρτορτὸν λιμεδ
ορμεθκεόμ· τεδ' ἔφθαν γὰρ λαὶ ζοοσοιεῖη ἀλακόμου
μεδήκεῖ σὰσοὸλαν οἱ μ' ἔ πθυμόσ. καλαὶ πδεδρπτὰ
λιμκολουομεδήν μαρ αἰμβαν· σσὸδ' ἔοι δωατορὶ
λίγμ θλή τα τοῦν τοῦδόματοσ ἡδορ αὶρ δζομοιοῦλαν
τοῖκῶι. λίγμ ὧσι μ' ἄχαρθῦ· σάσηοτ' αὶ ἡ δορηῦ. ἔ πὶ
θυμὶ ακατα ἐχει· ἔοι θυμὶ αδδ'. μὐσαηποκ αὶ ἔφεομ
τίο. ἀλ' ὲν δεια ὁ ἔλ ομεμὲ ήτηοσ'· ὅ ἔ τ' οὐκ ἄλλο ὲ τὶ
μοι δοκοῦσι μοὶ τοῦτο μ' ἐ σσαρλιμεμὲ νοι τοῦ μὲ τέ ὸ σ'.
ἀλλὶ τὸ λέ μενορ δλὶ τοῦτο· σεό σ' αὶ ἀχθι μ' ἀὐλ Γε α
σσαχάμ· ἐ αὶ σσα σομ ἔαυτοῖσ αὶ ρούμεδνοι κακὸμ,
νὼ κα ὶ ἐοὺ ἔ τερομ· ὅ μεδὲ ὼ οὖν σσαὺ τα ὶ ζλὶ ὼ· κα ὶ μὲ η
δεὶ ἡ μ' δέ ὸσ' ἀσσο ηχάρ τὴ σε χοῖ δοσ' δια ὶ πα ζ ἀ ο
σσομ η ε ἀο. ἰ ζοσ λὶ ὼ ἀμ' ἡ ο αὐτοῖο πε ὸ φασ ἀο, τοῦ
μο ὼ κακὸ σ τε λοὶ ἐλ ζ ἀ μοσ· ἐ σσ ἀ ὶ δὲ ὲ μὶ ὸ σ τὴ ὸ λὶ
μὲ μμακ ἀρι ὸ σ δλὶ ἐ ὺ τ' ὲ μοὶ ρ ἐοὶ δοὐ μ κ τα ι· ὲ ὶ χε λὶ
σσαὺ τα ὸ σ ἐ ὺ μὲ ὴ ὸ ν ὸ σ· μὶ σσ ε ακ ὺ ὸ ν τα φο ῦ ἔ ρ ὴ
με ὼ ὸ μ τὴ μ ὸ σ' μὶ δ' ὅ μ ε ρο ὼ σσα σ τοῦ σσ ε ὶ πε ὸ ὸ τὴ κὸ μ τ'.
κ ἀ ὺ τ' ἐ ζ ἀ ὶ ὸ μ λὶ· ἐ σσ δλα λὶ ἀ ὺ ὸ μ ὸ ρ ὸ λὶ ζ λὶ τα ι· ἔ
ὀ φ ἀ λ ἡ μὲ η μὲ ὼ ν αὺ τ ὸ ὺ, ἀ ἔ α ὼ ν ἀ τ ὸ ὸ ι κα κ ὼ ὶ σ ἐ ρ ὶ σσ ἐ δλὰ η
ἀ ν ἀ φ κ η·. κ α τα κ ὸ χ ὸ ν δλὶ ζ ὸ ὸ σ ι δὲ τὶ λ ἔ ὰ ι τ ρ α φ λὶ·
δ λὶ ὸ ὸ δλὸ ὸ σ ι μ ὶ ὸ ι σσ ε πλ ὸ κ ὸ τ'. ὅ ζ ομοιοῦλαν
κ α τα ὶ δ ὼ ἀ μ ὶ τ ὸ ὶ κα ὸ ι. ὸ ὺ κ ἀ ὶ δ ἔ φ ὸ σ ὸ μ ὸ σ τὸ ὼ ν.
ἀ ὶ μ ἀ κ α λ ἀ ρ δ τὸ ὼ ν ἔ ὅ δ ὼ μ ἀ ὶ μ τ ὸ ὸ μ λὶ δ ὸ μ ὸ ρ ὶ ὲ τὸ ὴ
Θ ὶ θ υ μ ὸ ρ· ἐ π ὶ μ ὲ λ η τ ὸ ὸ μ τ ὸ Τ η ὸ ζ η ὸ· λὶ π ὸ ὸ
μ ὸ ρ α ὶ τ ὸ ὸ λ ἔ ὸ Δ α τ ὸ ὲ λ ὸ ὸ μ· λ α λ α ὸ ὸ ὸ γ ὰ ὸ ρ ὸ ρ λ α ὶ
σσ α ὸ λ ὸ κ α λ ὲ ὶ α ὸ α ὶ ὸ λ α μ ὲ ὸ ν ὸ ὸ ὸ ν ὸ ὸ ὸ ὸ. Δ ἔ τ ὶ λ ὸ ὸ
σσ ὸ ὶ σσ α ὸ ζ χ Δ τ ὶ ὸ τ ὸ ὺ δ ὼ δ ὶ ω α ὶ μ ὲ ὸ ὸ. ἀ μ ὶ τ α μ ὲ ὴ ν
Ἐ ὺ α ὶ τ ὸ ὶ τ ὶ λ Δ ὰ α τ ὲ ὶ λ ὸ ὸ ν ὸ· ὴ σσ α ὸ ὸ ὸ ζ ὸ ρ τ ὶ ὼ δ ὲ

οἱ δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς κῶι. φησὶ ἑαυτὸν
καὶ δὲ σὲ κεῖνος φησὶ σέθεν· θῦ γὰρ σὲ μὲ λαμᾶν.
τοὶ δέ πυθοὶ τὸν δαλὸν αὐτὸ μεδίοισι. αἰδοῖον· οὐ
κοῖν οὐδὲ τὴν σέλ τοῖδος τχεῖν. μὲ δὲ μὲ αὐτοῦθῦ
γὰρ σὲ μὲ τοῖ μεδίοισι· καὶ τοῦμὲν ἀπὸ τυχάνομτ
τοῦ δὲ τοῦ τόμου. ἢ τοῦθῦ φησὶ οἱ ἀκαπηγορέαν βοιλε·
τὸ δὲ φησὶ εἶμι τοῖ λῶ. ἢ τοῦ μὲ οὐ πολιτέαν ἀφίστημι·
ἀφ' ταύτοδ σὶ χαίδιον αὐτον ἀμαυτὸν καὶ ἐπὶ τὴν μον
εἶμαι. ἐς τὴν τοῦ σώματος ὁλοκληρίαν ἐπαχώδη·
οὐ γὰρ ὧν αἰδῆμ ἀφ τὸ διὸν αὐτὸν τὸ φάλον ἔμαι
τὴν ἱδομὴν. ἢ μὲν ὧν ἄγαμαι τὸ κφαλὸν ἀγαθοί· ἢ ἐμὸν
καλὸν τὸ λῶ. ἐς μὸν ἀγαθὸν τοῖ λῶ. ἐς μὸν δὲ αὐτόν·
ἐν χοῖ δὲ πρὸς ἐμὲ θὴν πρὸς τὸ μὲν ἀχαρὸ τοῖ
ἐν τὴν ἀπὸ διὸν τοῦ σώματος τὸ σαφὲς ὸν. ἐν τὴν
ἀφ' τὸ μὲν τοῖχῶν· ἢ οὖν σωληρὸν θὴν τοῖχοῖ.
τοὶ ἀφ' ὀχλητάς· τοὶ ἀφ' φεύγοντας· μὲ τοὶ ἐπὶ τὸν
γὸν· ἀνοθθαίβοτας· ἐς ἰχνος ἢ ὑμᾶς ἐκείνους
σωὶ τοῖχοῖ βῖ τοῖ λοῖ· οἰχὶ δὲ περιφανῆ αἱ
σκιαί· μὲ κεφάσαντος οὖν τοὺς μὲ μὲ τὴν ἐπὶ τὸν γὸν·
ἀφορείαν· αἰκιδίας οἱ αν· πάθος· ἐπὶ θυμίαν·
δι' αἰβέχεται ἢ ὀεμή· αὐτὸς θθάσασαι οὖν ὑ αὐτοί,
ὀργὴν· θυμόν· καλὸν αν· μανίαν, αἰ χεόλο
γίαν ἐκ τοῦ τόματος αὐτῶν· αἰπὶ κδιαιμένοι τὸ
καλὸν ἀν ὁμῶν σωὶ τοῖ σὲ πὶ θυμίαν σ. καὶ ἐχ δικαί
μενοι τὸν μὲν ὸν. τὸ δ' ἀν ἀκαιμούμενον ἢ σὲ πὶ γνωσιν
κατ' ἀκόμαν τοῦ κτίσαν τος αὐτόν· τοῦ γὰρ τὴν σοφο
λιτίαν σὲ μ' ἀλλ' ἀφῶς. τὸ ὁμματικόν τος τοῦ θεοῦ
τολαῖ· ἐπὶ ὑιὸς ὁλόγος. τὸ ὁμοῦ· αὐτὸ
δὲ τοῦ λιαν πρὸ τὸ δέη θεον. οὐ καὶ πὸ τὸν ἀν
θρωπ ἀν αὐτοφάλαν προσλέζθαι· ἢ μὲ ὡς τὸ οὖν
ἐκ τοῦ λιαν τοῦ ὲ τ' σωμάτων. οὐκ ἐκ τοῦ λόγου

καὶ τοῦ αἰδοίου· οὐχὶ λόγ τιλὸν ἔρα φθίνειν
ὁν φαμεν· ἀλλ' ἀπηρωμένοι φθίμενα ἢ ἀν· καὶ φοὸ
ἐκ ἔρο τὸ ἐν τὴν τυχὴν ἔρον ὁμεν ὁν ἐκ τὴν οκ ατοὺ
ταὸ ἐν τολαὸ νοακοαὸ· τὸ ποαν τακ ατοὺ ἀπηλοῦ
ποιοὺ τοῦτο ἐν γονέα· αὐτομ τὸ τὸν ανομ ἔραν
τὸν πεζιμοὸ οκ ειν παρασκευάζομ· καὶ τοῦθ ὕε πὶ
νολομ καὶ ἡ ταοθαν διδασκομ· ἀὸ οτ ἀρ ὁ φθαλμὸὸ
ἐν ἔθόμεν η· τοῦτο ἐν τοῖν μαὶ ἡ μῶν ο ν· μὶ δὲ λ ἐθν τ
ἐλλιλφίαν τὴν ὑαὸ ἡ δομ ἡ ς δουμ ἑ ον· καὶ αἱ πρ
οἱ τὴν χολὴν γ λυκ ἑ αν· ἡ μὲ ἀρ ἐ μλλφίαν μὲν ομ
θὴ κ αν· ἡ ν ὁ ἰὸν ἡ μεαὸ ἐ μλλφὶ ποτ ρο ὁ· ἀποοῦ μὸ αν
τὸν ἡ δομ ἀρ κ καὶ τὸν ἐοὶ δημ ἀρ· ὲ τομ ἀὶ λλ ομ ταν
θομ· ὁ λφ ομ ἐμ ο κ α τὸν κ ῆ ὲ τοὸ ἐν τ ο λαὸ αὐτ ο ῦ
μὶ τ η ε ὸν· ἐ λλὴ ὸε ὴ ν ὲ ἐν τ ού τοῖ ν ἡ αἰ μὶ δ ἀ ταὸ ὺ κ έ η·
ἰ ατ ἀμ ν ἡ ο λ ἑ ᾳ· τοῖ ο δὲ ὠ ἡ φ ἡ μεο δ ἰ ζ ἡ μ ε ρ α τ ὰ ἐ ο
αἰ θ η ὺ ο ν· ἑ ὰ τ ὴ ν ἰ κ τ ἡ ο ν ὲ τομ ἐ μ ὸ ν ὲ ν ἐ ἀ ἡ μ ὸ ν
τὸν ἀ ν τ ο κ ε ά τ ε ρ α μ ὸ ν θ ῶ· ὲ δ ἰ δ α σ κ ο ι σ ἰ μὶ
δ ὰ ν τ α ὲ ἀ λ ἑ ᾳ ν τ α ὶ μ ὰ ὶ π α ὶ δ α τ ο ἰ ν· μὶ δὲ
α ὐ τ ᾳ ζ ᾳ ν τ οῖ κ ὸ μ ε ι δ υ τ χ ἰ σ ο ν τ α ὲ τ ρ ὸ ν ο ·
μὶ δὲ ἐ π χ ε θ η ν ᾳ ν τ οῖ δ α μ α τ ο ι τ ε φ θ ι ὼ· ἐ κ ἀ ρ α
λ ε κ τ δ ο ν· π ε ὸ τ ο μ ε ν· τ ὸ τ ο ῦ ἀ π ο φ ὸ χ ο υ / ο α μ ο ν·
καὶ μ ὼ α ἰ π ἡ χ ε ῖ φ ο ι π ο λ λ ὸ ὶ γ λ ἐ ν α σ ι ν· ὁ θ ν ἐ μ ὸ
κ α μ ῶ· ὁ ἡ θ ᾳ τ ὴ ὸ ε α ὐ τ ὴ ν· θ ῆ μ ε ο ν θ ῆ μ ε λ ο ν·
ἀ λ λ ὸ ὐ κ ἡ ο α ν θ ῆ μ ε ο ν· ἐ γ γ ὺ ἡ ὸ α ν θ ῆ μ ε ο ν· μ ε λ ε
ν ἡ μ ε λ ο α ν ᾳ ὶ μ ε θ ὴ μ ε ο ν· ἐ ο ᾳ τ ᾳ κ α ὶ θ ᾳ α τ ε θ
π ε ὸ ν α ὐ τ ὸ ν τ α ὶ ὑ α ὐ τ ὸ ν ἡ θ ε ε ῖ μ ε ν α θ ᾳ ν ῶ ν
τ α ο· ὰ δ ὲ π ο ο· τ ὴ ν ἐ λ ε ὸ μ ε ι ὸ κ ὸ· τ ο ν θ ᾳ ν ο μ ε ν ὴ ν ι.
μ ᾳ ζ ε ι τ ὸ ν δ ὲ δ α ῖ α τ ο ο ἰ χ ν ᾳ. ο ὐ χ ὰ ὸ κ α κ α κ ὸ ὐ τ ὸ ν β ἰ ο υ
ὁ ν τ ο κ α ὶ τ ῆ ὸ κ τ ᾳ ν ὸ ο π ο ρ η ε α ὸ· μ ᾳ χ ρ ι ο α ὐ ᾳ π ·
ι μ ᾳ ὸ α ἰ μ ω α ὶ κ ὸ π ᾳ κ τ ᾳ ε· ἀ ὺ λ ὰ ὸ ο τ ὴ ν ἀ κ ο λ ο υ
θ ἰ α ν τ ὴ ν φ ι ο ι μ ὴ ν δ ὶ δ α σ κ ο μ· γ ο ν έ ᾳ ἡ. π α ὺ τ ο ο

ἐστὶ καὶ φθορεύς· τὸν φθόνον οὖν καὶ πάσης
ἀκοσμίας λιμεὰ ὁμόμοσε ἐξελεῖν προθυμεῖται καὶ
τοῦτό ἐστιν αὐτοῦ τέλος. ἐκ τῆς αὐδιμίας λιμεὰ
εἰσοδικαιοσύνη ὑφέλκυσται· γαμοῦσι καὶ γαμίσκονται
σώφρονας. ὁ παιδοποιΐας καὶ πολιτείας ὁδὸς
κ̄ς οὐκ ἀναλύει τὸν νόμον ἀφιλεῖται. ἀλλοὶ πλη-
ρῶσαι· τὸ πλήρωμα δὲ οὐχὶ ὁδὸς ἐστί. ἀλλ' αἱ τοῦ
τοῦ καταὶ μόμον προφητεῖαι καὶ πᾶσα γραφὴ
κατὰ τὴν αὐτοῦ παρουσίαν· ἐν αἷς καὶ τὸ ὀφθὲν
πλῆθος καὶ τὸ ὁδικαιοσυνικὸν ὅσον περὶ τοῦ μό-
νου δηλοῦται τοῦ κατ' ἐκείνου τότε· οἱ τοίνυν πολλοὶ
τὴν ἡμέραν ἐκείνην οὐ λήψονται. ὅμοιαι πομπεύομεν
ἀλλ' οὐσαρί· Γ ἡ δὲ καὶ σωσδοὺ τὸ βῆμα. ἀμέμπτου·
αὐτὸ καὶ μοιχᾶν ἐξεβάλομεν οἰκείμενον κ̄ς·
τί γάρ· οὐκέτι καὶ γάμοι ἡμέραι σχεδιάζονται·
μᾶλλον δὲ ἀμφότερα· σωζόμενα δ̄ς· τί καὶ
γὰρ διδάσκουσιν οἱ τὴν ἕξιν μιᾶς μενεῖται.
διὸ δὲ τὸ ὄνομα μιᾶς φησὶ μᾶλλον ἀνδρὶ
τὴν σωγοὶ αἰχλέγομεν οὗτοι· οἱ τὴν ὑπαρξιν καὶ
τὸ ἐκ σωοιοῦσθαι εἰς ἓν φόρτο. πῶς οὖν καὶ ἓν ἔσ-
μεσοί· τὸ δὲ ἓν ἀλλότριον. ἓν μὲν οὖν μᾶς τὸ σωζό-
μενον· ἵνα δὲ σῶμεν οὐκ ἓν μόφειλεν· οὐμόρον
τὸ πᾶν. ἀλλὰ ἓν ὅτε πόκαὶ ὁμοῖον, ἓν τὸ βῆμα·
ἐπὶ τιμοθέῳ ὁ ἀπόστολος παῦλος λιμάδαν
μᾶ τὴν γυναῖκα καὶ υἱὸν τοῦ ἀνδρός. λιτοὶ ἀνδρὸς
υἱοὶ τῆς γυναικός· πλὸν ἓν ὁ πρόκ̄ς ἔστω.
τρόπον τοῦ πρὸ τοῦ ἀποστόλου τὸν λαὸν ὁμόνοιαν.
εἰ δὲ λιμὰ ἀποδιδομεν γυναῖκα· μοῦ ὁδὸν ἐπρεσ-
τοῦτο· πρὸ τὴν σκληροκαρδίαν ἡμῶν φησὶν
ὁμοῖον τοῦτο ἐστιν· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἀνέστε.
ὅτι τοῖς πᾶσι πλάσιον δ̄ς ἐστὶ δοθαι· οἱ δὲ

εἰ σαρκὸς μίαν· ὥστε ὁ ἀποθνήσκων τὴν γυναῖκα
χωρὶς τοῦ τρόπου τοῦ γενέσθαι. τοῦ εἰ αὐτὴν μοιχευθῆναι·
οὐλλὰ καὶ μεταίτιον αὐτοῦ φησὶν ὁ μοιχὸς γαμούσης
αὐτὴν γαμίζοντας· καὶ γὰρ πρεπτικοὶ μίασμα καὶ τῶν
μιασμάτων φέλτατα· τὰ μιάσματα τὴν οἰκουμένην. ἡ δὲ
μία τοῖς μιάσμασιν· ὁ δὲ θεὸς. καὶ ταύτην καὶ ταῦτα
καταργήσει· τοῦτο δὲ ἐστὶ περιστέλλων τὸν δίκην
καταρχὴν καὶ περιχθὼν ὁ ὁμολόγος. ἵνα μὴ ἀλλοῦ
ἐστὶ οἰκουμένην ἡ οἰκουμένην· οἱ δὲ τὸν ἀπὸ τῆς
φασὶν αὐτοὶ λέγουσι. καὶ διὰ τοῦτο ἀλλοῦ οἱ τρίγωνοι·
μὴ δὲ ἐστὶ ἐστὶ μὴ δὲ ἐστὶ· καταργεῖ οὖν
γὰρ ὄφιν τὴν κοιλίαν καὶ τὰ μιάσματα αὐτοῦ φοβ
ἐν τῇ ἀναιρέσει· τοῦτον ὃν ἁμαρτοὶ καὶ διῳκῶ οἱ
καὶ τὴν βορὰν αὐτῶν. καὶ τὰ οὐλλὰ αὐτὰ διαλύσῃ
τὸν φόβον τὴν προσδοκωμένην ἀμαρτίαν λαμβάν
οὐ σώσουσι· ἀλλ' οἱ καὶ τὰ ἐλλοχευόμενοι. μετὰ
μάτων πλάνας καὶ ἀφροδισίων ἀποτέχεσθαι· οὐκέτι
δὲ ἐστὶ μὴ ἀλύπως οἱ σκαὶ πάντα φησίν· ἀμε
μεῖ δὲ ἀνθρωπίνου ἐστὶ καὶ τοῖς μεγίστοις· οἵτινες
ὁμοῦ καὶ ὁμιλοῦντες καὶ ἀφροδισίων ἀποχῆναι,
λοιπὸν ἀλλοῖοι σκαὶ δαίμοσιν· ὃ οὐδὲ ἐστὶ
ὡς νοφρονοῦσι προσώπων· οἵχι δὲ κακοῦχι ἀλλὰ
μασος· οὕτω καὶ ἡ ἡμέρα πάντα τυχὸν ἀφεῖ· ἡ οὐκέτι
φαντέφοι· ἀλλ' ἐν ἀποσκευῇ φωι· ἡ σὺ δὲ οἱ πορεύ φαν
σὺν τῷ ἐρίῳ τοῦ γάμου μένουσι· ὃ νοῦ τοῦ διαβόλου
ταύτην παραδιδόασι δογματίζουσι· μεμφόμ
δοῦτον· οἱ μεμιγμένοι ἐστὶ τοῦ κῦ· μὴ τοῦ μίασμα τοῦ
μὴ τῷ ἐν τοῖς κόσμοις κτησαμένων μᾶλλον παρὰ
τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου κτησάμενοι καὶ χόμενοι·
μᾶλλον αὐτοῖς ἡ πράξει· ὑπὲρ ἐφώνοιο ὁ δὲ αὖ τὴ
ταύτην. ταῦτα ἡμῖν οὐκ ἐδίδασκεν· εἰ τοῦ κῦ θεοῦ

τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ γήμαι τὸν κῦ· ὅτε ὁ τρυφὼν γαρ
τὴν ἰδίαν ἀρρυμφίαν ἔχων τὴν ἐκκλησίαν· ἔπαθεν
δὲ οὐδὲν ἀπὸ σωτῆρος ἰησοῦ. ἵνα καὶ ἐνταῦθα προσ
καταισχυνθῇ· οὐδὲ τὰ κτηνοτροφικὰ δόλια
ἢν αὐτοῖς αὐτάρκη ἀρκέσει διὰ σωτῆρος. καὶ μόρφωσιν
θυλάκου· αὐτὸς δὲ οὗτος ὁ κῦ ἐλάλει· ὁ ὁ δὲ σωτὴρ
ἔλεγεν. ἀπὸ σωτῆρος ἰησοῦ· ὃ πάλιν· ὁ σωτὴρ δὲ
ἢν ἐν ταῖς ἡμέραις σωτῆρος. ἡνίκα γαμοῦντα γαμί
ζοντο· οἰκοδομοῦντες φυτεύοντο· καὶ ὅσην ἐν
ταῖς ἡμέραις λὼτ. οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνου· καὶ ὁ μὴ οὗ σὺ ἐπὶ δώματος· ἐπὶ φθεά· ἆρα
ἐλθὼν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς· ὃ
πάλιν· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλά
ζούσαις σ, ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· καὶ τοιαῦτα
ταῦτα ἀλληγορεῖ· ἀλλ' αὐτοῦ δὲ τοῦ καιροῦ
ρίαν ὁ σωτὴρ ἐβούλετο τὴν ἰδιαίτερον· ἵνα
ἀμεμπτότερα τὰ ὀνείδη ἐκείνου· τὸ δὲ οὐ
πάντα χωρεῖ τὸν λόγον τοῦτον· εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι
οἵτινες ἐγεννήθησαν οὕτως· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵ
τινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι
οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω· ὁ εἰκῇ ἔσται
ὁ ἡμῖν τὴν τοῦ ἀποφασίου ἐρίσιν· συνομολογήσαν
ἡμῶν· ὁ πᾶν οὗτος ἡμῖν ἀπὸ τῆς σωτηρικοῦ· οὐ
συμφέρει τοῖς ἀνθρώποις τὸ δόκον ἔφη· οὐ πάν
χωρεῖ τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλοῖα δόλια τοῦτο γὰρ
εἰσὶν οἱ σωματικαὶ ἡμῖν μὴ μεμιλήθησαν· ἡ ἀγχοεσὶ
καταφρονηταὶ ἐπὶ προφάσεως καὶ ἐκκλη
σίας· ἔλεγεν ἡμῖν· φανὴ ἡ ἀληθὴ τοῦτο οὐκ ὀλί
γου ὀλίγα φρονοῦσι ἀναβάθρα· διὰ σκηνοβατικὴ κ'
ἐπιφανείας μόνου· καὶ λοιπὰ τοιαῦτα τῶν ἀσυλλόγ.

καὶ κριθὴ καὶ ἡμίμοιρον· καὶ ἀμοιβὴ ὁδὸς ἐν κυ-
βοὶ δὸς· μνᾶ γάμος· ὁ δὲ αὐτὸς ἐχθρὸς τῆς μνᾶς· ὅτε
ἐμπήγνυσι τὸ στάριον τεῖχος· καὶ ἀνδρὶ ὧδε νομὴ
μόρος· ὁ μὲν ὁλκὸς τοῦ τῆς ἐλαίας καὶ ἡμίσεως ἀπὸ ἀρχῆς
αὐτὴν εἰ δὲ μὴ ἐπὶ τὴν ἐλαίαν ἡ ὁμιλία ἐν αὐτοῖς ἡ
περὶ τὸ ὁ αὐτὸ γάμος· ἐὰν δὲ μὴ ἀποφορὰς ἔχει
ἐν τοῖς ἐκ πλοίου ὅρκον· τρία τὰ μέρη τοῦ ἐπὶ
τὴν αἰλίτου ὁμοίως τὸν ἥκοντα ἀπὸ ἀνθρώπου· ὁ δὲ
ὁ οἰκέτης ἔστω τοῖς πρεσβύτερον· ὁ δὲ τὸν ἀνδρὸς· ὁ δὲ
ὁ μὲν ἐλάττων ἐν ἀρχῇ· ἡμέρᾳ δὲ ἡμέρᾳ τοῖς
τῶν πρὸ τοῦ θεῖ· αὐτὴ καὶ θεὶς τὸν μὲν ὁμολογουμένων
τὸν γάμον· πολλοῦ ὁμαλοῦ ὁ μὲν· ἐν ὑστέροις καὶ οἷς
αὐτοῦ ἥμισυ τοῦ πρώτη αὐτῆς· ὃ δὲ στέγοντος πλείονος
πλάτους· καὶ δὴ διακελεύσαι ὁδὸν μερίσαι· ἐκμορίτου
γάμου· αὐτοῦ ἔσται ὑφ' ἑαυτοῦ· καὶ παλιμμήνη· μὴ
δὲ ἐμὲ καταμαρτυρεῖ τὸν ἐλθόντα θρηνεῖσθαι τὸν
τεθνεῶτα ἐπὶ ἀφειδίαι ὑπάρχοντος· ὁ δὲ αὐτὸς
ἐκ εἰ ἐστὶ ἀφεῖ· δὲ δοῦναι γυναικὶ· μὴ ζῆν τὴν
σιν· λέγουσι αὐτοῦ γυναικὸς· μὴ ζῆν τὴν γυναῖκα
ἐκ καὶ τὸν λιμ· ἐκ ἀφοσίᾳ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα καὶ ἐφ'
ἵ ἐμὲ ἀφ' ἀζῆν ἐμὲ ὁ ἑαυτὸν αὐ· τὴν· ὧν ἐὰν
Οἱ ἀγαθοὶ δίκαιοι· ἀχρεῖος τὸν κτίσαντος
μὲν ἐλάττωσιν· οἱ δὲ ἐπὶ δ ἀποθνήσκοντος·
Γῆ καὶ θέμενος· καὶ τοῖς μὴ ἐλθεῖν οἱ ὁ ἐκ δὲ
ἐ φθορὰ τὸ φίλιαν τοῦ ἐκεῖνον· καὶ ἐὰν ἐπὶ δ ἀπο-
Ὁ πρὸ φίλτης ἐν ὃν καὶ ἀνδρὶ τοῖς λέγουσι· ἡ δὲ ἡ
ἡ οἱ θε· φθορὰ ἐδοκεῖ τοῖς ἐκείνου φ φίλη· οἱ δὲ καὶ
τοῦτο ὑπὸ φθορὰ λύεται πολίτης ἡμίσεως· οὐ
δὲ ἐγκρίνει τὸν αὐτοῦ ἐκείνου πρᾶξις ἐπὶ δ ἐπὶ ἡμίσεως μὴ
ὁ μὲν ἐλάττων τοῖς μὲν· τὸ ἐλάττων τὰ μὲν ἡ ὀκτὼ ἔτος·
ὁ δὲ ἐλάττων τὸ μὲν ἐλάττων τὰ μὲν ἐκείνου ἐτῶν· ὁ δὲ γὰρ αὐτὸν

πρεσβύτερα· αὐλλαὶ καὶ ὀκτὼ βοεὶ ἑαυτοῦ ἀλφόν.
ἡλθεν ἡμῖν ἀπὸ ἄγρου· μεὶ τὸ ἐθίσαν· μεὶ τὸ πίνων.
καὶ λέγουσι δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος
οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ
τρὶ ἀπὸ τέκνων ἀπὸ δοκιμάζεται· πέτρος μὲν γὰρ
καὶ φίλιππος ἐποίησαν τὸ φίλιππος δὲ καὶ
τὸν ἀνδρέαν ἀπὸ δεάνην ἐξέδωκεν· καὶ ὅτε παῦλος
οὐκ ὤκνει ἐπὶ πρὶ ἐπὶ πτωχοὶ τὴν αὐτοῦ προσφορὰν
ζητῶν· ἐν οὐ πρὶ ἐκόμιζεν ἀπὸ τῆς τῶν ἐθίσαν
ἐνάγκης· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πρὶ ἐπὶ πτωχοὶ· οὐκ ἔχομεν δοῦν
οἱ ἀν ἀδελφοὶ γυναῖκα περιφέρουσι καὶ οἱ λοιποὶ καὶ οἱ
κηφᾶς; ἀλλ' οὗτοι μὲν οἱ ἐν τῇ διακονίᾳ.
ἀναγκαῖοι ἦσαν τοῖς κηρύγματι προσανέχοντο· οὐ
χ ὅτι ἁμφάσαν· ἀλλ' οὐ δικαίως πρὸς ἐν τοῦτο
καὶ· ὅτι διακονίαν τοῦ λόγου καὶ προσευχῆς
βλέπουσι παρὰ σε δὲ τὸ λόγου τῶν διδασκαλίαν· ἢ
ὅμως γὰρ καὶ ὅλως περὶ διακόνων γυναικῶν ἐπὶ τὴ
τέσσαρι περὶ στιχὸν ἐπὶ πτωχοὶ· ὅτι μὲν οὐδὲν
τοῦτο παῦλος· ἀλλ' αἰμὶ ὁ αὐτὸς οὗτος ὠκέκρα
τεν· ὃ οὐκ ἐστὶν ἐπὶ καὶ μάτου θύμεθα καὶ πο
λὺ· οὐδὲ μὴν ἀπὸ χὶ ὅτι ὀνειδίζειν· ἀλλὰ δηλο
ὅτι μὴ καὶ ἐπὶ ἐπὶ καὶ χρεῖ· ἐπὶ πρὶ φίλοι· τί οὖν
λέληθεν καὶ ζόμενος δύο μετὰ τῶν ἐπτὰ ἦν περιεσχίσθαι
ὀθόνιον· τί οὐδὲ ἓν κόκκον περιβέβληται ἀνθρώπου
τοῦτο καὶ ἀρνοῦ δόξαν, ὀθόνιον ἐστὶ· ἢ περίζωμα
μέρος λίνου. ὃ οἱ τέσσαρες· ἢ ὃ ἀρνοῦ δὲ τὴν ἐπὶ
σασμὸν τῶν πρωτοτόκων. τί ὅτι μὴ ὅτι ἐπὶ
καὶ ὁ πέτρος ὁ ἐν τῇ· τί δὲ κατὰ περὶ τοῦ διακονίᾳ
καὶ ἐν τῇ

καὶ τοὺς ἐπὶ πόλεσι αὐτοῖς τὴν ἀκόλαστον μετὰ νόμων
κοινωνίαν. ὃ δὲ προσκατασκευάζομεν· ἁπλᾶς τῶν φάτ-
τοῖς αὐτοῦ τὴν δόσιν. ἐπὶ φθόνῳ· καὶ τὸν βλάπτοντα λα-
μβάνειν δικαίως μὴ ἀποστεροῦντα· ταύτην διδάσκομεν τὴν
κοινωνίαν. οὐχὶ δὲ τὴν λῃστρικὴν· ποῦ δὲ ὁ αὐτὸν
καὶ λαμβάνων καὶ διδάσκων; αὐτοὶ μὴ δυνάμενοι
ὑποφέρειν τοὺς τοῦ ἔχοντος καὶ διδόντος καὶ δι-
κεῖν τοὺς· τί δ' ὅταν ὁκτῶ ἢ, ἐπὶ πρᾶσσε καὶ ὁ
χεταίρους ἐπὶ τί δ' ὅταν ἑπτὰ ἢ ἓξ ἐπὶ τρισὶ μοι-
ρῶν καὶ ἡμιλλᾶσθε· μᾶλλον δὲ καὶ ἐπὶ τρισὶ μοῖ-
ραις· ἐφ' ὅσον δυνατὸν ἐπὶ τοὐπίσω τοῦ ἑλάττο-
νος· ἐφ' ὅσον δυνατόν· οὐχὶ δὲ ταῦτα καὶ ἐν τῇ πολεμικῇ
διαθήκῃ ἱερομενίᾳ; ὁ διδοὺς προχεῖ· λαμβάνεσθαι·
καὶ μὴ ἀποστρέφειν δύνασθαι φησί· ὃ πολέμ-
ου ἐθνῶν ἀνάστασις ἐπὶ πᾶσι μὴ ἐκλείπουσαν σέβειν·
πρέπει δὲ, ἀνδρεῖα ταπεινοῖ· χάριεν δὲ ἀνδρεῖον· πλὴν
τίζειν· ἐπὶ φθόνῳ δὲ λιθάζειν· ὃ οὐ κέδρος ἐπὶ
τόκαι τὸ ἀσεμνότερον αὐτοῦ· ἀπὸ δεκτὸς γίνεσθαι· ἐλύτερον
ἢ χιὼν ἀνδρός· ὃ γὰρ πλούτου κεῖνται· οὐχὶ δὲ ἀ-
σαφὲς ἀμήτιμον· ὃ σοῦν δὲ ἐν ἀπὸ κόσμου αἰκάτη·
ὃ σαφὲς ἐκ θερμοῦ καὶ ξηροῦ τ' καὶ ὑγροῦ· οὕτω
κάκτον δὲ δορτον κάκτον ἁλμυρὸν δὲ· πάμπτε
αὖ ὁ τοῦ ἡ πλι· εἰ ἐλεύθερον πλάσον τε νέα δαι πολίσασο
τοὺ ὑπάρχοντα ὁ λοὶ φοχεῖσ· ἐλαχίστοις καὶ χαλεπόμενον
ἐπὶ τοῖ παύεσθαι τοὺς ἐν τόλμῃ ἐκνεόττητος τ' ἐλεεῖ
κεῖσαι· οὐ γὰρ πλοῦτος ἐκεῖ τὸ φαυλίσασθαι τοῖ πλησίον ἢ
ὁ λαυτοῦ· τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ λιῶσθαι τ' λαούμενον ὁ τέλη
λαοκτονίαι φαύλων μεγαλύνειν· καὶ ὁ σοῦν πλουτί
οἰκτεῖσθαι κτ· ἀλλ' ἀρὰ τὸ αὐδικεῖσθαι ἐπιμελήσασθαι
πλουτίσκτησι γὰρ ἐπὶ ψευδομένῃ μεγαλανομίασ·
ἐλαύνομένη· ἡ σὶ γὰρ οἱ ἀπόλλυνται· πλείονα πρὸ

γοι· καὶ οἱ σωματοφύλακες ἐλαφρῶς τῇ πρώτῃ
πράσει· δόκιμοι γὰρ ἐνεδοκιμάσθησαν· ἡ δὲ κα-
θολικὴ αὐτοῦ μέση φορὰ καὶ
πλείστη ἀνάφορα· οὗτος ἔτη ὁ βίος τῆς ζωῆς καὶ
τοῦ σκαὶ ρου μεταδόξου· τοῦ οὖν ἀκτόμνου σκαὶ
τοῦ ἀρίου· ἐτέθη δὲ ὁ μὴ θεὶς μεταδοκιμάσθη ἐν σῷ
καὶ θηλυφορίζοντι πὶ λίθῳ· ὁ ποιὸς καὶ ψεφόλο
ἀφανίζα· πρὸ οὐ τέτρασσι· σωφόρτοις ομαλοῦ
σωμήλβδην εἰσδυσμοῦ τεσσαρακοστημόριον· τούτου δὲ
χόρασιν εὐφορήσασι μὰ ἐν τοῖς δὲ μὴ οἱ ὀκ̄· ἔπλατον
τοῦ σκαρτοῦ ὁ ἀπὸ θλάσεως οὐλῆ θλῶτα· οἰκοδομὴ
σόμβρον ἀπὸ θήκασμέτρον ας· κατὰ τὴν προβοπο
ποιΐαν ἡ πὰρ πρὸ σέ αὐτόν· ἔχα σφαῖραι πολλαὶ αἱ
τοῦ κείμενα ἀσοι εἰ σὲ ἡ πλατύ· φ ϛβ· πϐ· δὲ φ ομ γ·
ἄφρονοῦν ἔφη· ταύτην γὰρ τὴν νυκτὶ τὴν ἐχθὲς σου
ἀπὸ αὐτοῦ σὴν ἀπὸ σοῦ· αὐ οὖν λιτρίμασσο· πίμπλ
μηται· λιμᾶν οὖν αὖ θεσ πίμπλησκε ἄστα· λικατὰ
τὸ σοφιχο σόφο σὸ λόφ τὸ σὲ χλιόν ας· τὸ δὲ ἀμφίβολον
τὴν ἐπιθυμίαι· ὃ μὲν δὴ νοσεῖ τὴν αὐτὴν ἡ φαύλ ας
ἐ σωθήσεται· λικαθὴ μὲν ὁ δὲ· τὸ μὲν ἐπὶ θυμῶν
οὐχὶ ἵν ὅτι σὲ πὶ θυμοῦν λαρτέλι· ἀλλ' ὁ πο σοκαὶ
τοῦ ἐπὶ θυμεῖν ἔκε αὐτὸν λη· λαμῆν δὲ ἀλλ' ὁ πο σοῦ κὲ
σὶ τὴν ἔκε ἄστα αν ταύτην· λιχρεῖ πτοῦ θῦ· διὸ τοῦτο
εἰ πὼν αὐτὰ ἀδὲ καὶ δο θλάσαι μὲν· ταύτην ἐλαυ
τὴν χρεῖν ὁ μοιοῦσ τὸ δὲ λοῦ· ὃ μα πρὸς ἐκείμενος·
ἵνα πολλαχοῦ ἀκόντα λιμένος μὲν τὸ ἀφαιρεῖσι μὲν τὸ δὲ
τὴν σι· ὁ ποδὲ ἰμάν μὴ ἀμάμον· τοῦ ρο σοῦν τοῦ π ἐ
γγεῖ ασθαι ἀλλήλους· οὕτω τὸ ἀ ἡ μαφῶ σ· τοῦ π ἐ
φο τὸ σὲ λλήν· ὁ λικατὰ ἀλλήλαν ἔκε αὐτὰ αι· τὴν
νοῦ τῶν φιλοσόφων δ δασκομένων· οὐχ ὁ πον
φῶς ἐκεῖ σκότος· ἐν δὲ πὲ τὴ ἐπὶ θυμία

ἐπ καθεζομένη μὴ μὴ πλάνηθι. καὶ τὴν βρετέαν
ἡ ἐνχάριτ τὴν δ' αὐτοῦ σῶματος. τὴν μὴ μὴ σωσιοὶ ἀ
ζεὶ πορὶ τὸ μὴ τοῦ μὴ. καθόλου ἐν μὲν πεφυτοὶ ὀλοῖ
σοβρὶ τε γάμου. πρὶ τὸ πεφὴς καὶ τοῦ ἄλλου. μὴ δὲ
καπὲ πθυμέαν ποιφὴ. ἐν μὲν γὰρ αὐκεῖ μου ταὶ
αὐμφκαὶ αἱ ὁμφρόμενὲ πθυμέαο πλκνα. ἄλλαὶ
θλίμακτο. ἐ τὸ ρὲ πὶ παιδο ποιῆ αἱ τ' ἡ μαν τα, ἐν
λε ἀπὴ αφ αὐκ ἀμ χελὶ σομὶ δὲ πθυμὰῖ τὴ αμ αι
λοὸ τὴ σὲ αὐτοῦ. λὼ ἐμαα αὶ ὁ φ ἐ μ. σλμ σοῖ καὶ
σοφεομὶ παιδο ποιούμενο σ θλίμακτὴ. ΟΥΤ ΑΡ ΤΗΣ
σαρκοὸ πεῖρ οι αφ ταοιεῖ αλαι ἐ σὲ πθυμέα σὲ μεν θο
μεν. ἐ χθημόνα σοῖς σὲ ρὶ μεβεντὸ χὼι καὶ τὴ ι κ υ ει
ακλὶ τὴ ἐφ ατμὶ ἐφ ρὶ ἐ ἀ ζὴ σοῖ ταυτοῦ τὸ· μὶ κ ά,
μοι σκαὶ μὸ λα ο· μὶ κ ὶ τα ὶ κ καὶ αὐδελφέα ο· μὶ βρι ο ι
καὶ ζὴ ρὶ ο· ἀλλ ἐ ὁ κρὸ ν πεῖ τὸ βὲ εἶδο τὴ ὼ ἐν
λε ἀπὴ αφ αὐ ο ρ αὖ πε ο ὶ κ ει τ υ τὴ ι ταὶ ἐ φ ε ὸ ἰ ὸ λφ.
ἀλλ ἐ ἐ πεῖ ταὶ ἄλλα ὶ ἐ ο φ α α τ α ρ ὶ ὸ ἐ α ὐ τ ο ι θ υ μ ᾶ
λι τ χὴ ἡ μ ε ῶ ν· οὐ κ ἐ ρ κ ου μὸ ν ὴ τοῖ σ αὖ φ κ αί ο ι σ. πρὶ
ε ε γ α ζ ο μὸ ν η δὲ τὴ ὼ χλιλλὴ ἰ ἐ λ ε ἀ π ὴ α ὐ τ ὴ ν. ἀ ρ
Γ υ ε ί ο υ κ α τ α φ ρ ο ν ε ῖ ν· π υ φ ὴ ς· κ τ ή σ α ο σ· ἐ κ α ὶ κ α τ α
μ ε γ α λ ο φ ε ο ν ἐ ρ σ ὸ μ α τ ο σ κ ε α τ ὴ ν· λ ω ρ ι δ ὰ ν / ὅ λ ο κ ῶ
τ ὸ ν σ ο ρ ν η φ ῶ ν· λ ἰ δ λ ι δ ὶ κ α ὶ α ὐ τ ο ὶ ν η ν φ ἀ κ ε α τ ὰ σ τ ε
ζ ν π λ ά ε ι: ν ό μ ω ν ο ι. ἐ π θ υ μ ί α ι σ ὶ λ ο ρ ὸ τ φ· ὁ ὼ ν φ ἐ ν δ ὶ κ ε ο κ α ὶ
τ α υ σ ε π ο ὸ κ α σ ι ν· ο ὐ δ λ ε ἐ ν η π ρ ο σ δ ὲ ἐ ὼ τ ὴ ι π ε ο ὸ
ἀ γ α θ ὸ π ο λ α ἐ ο ι σ ο μ ὶ ι· π α ὶ τ α φ ὴ ν σ ο ρ μ ὰ ν α ς. ἐ ν
λ ε α τ ὴ ὸ λ ὴ ν δ ὸ τ ὴ τ α ὼ ἐ σ τ α ζ τ ο· λ ἰ σ θ ὴ ν κ α ὶ ἐ π ὴ
ἰ δ ἰ ο ο· ὁ ὶ κ α ὐ σ ο δ δ ὸ ὶ σ τ α ὶ μ ε ρ ὰ μ ο ἀ ν ὼ ἰ σ ο τ α ὐ τ ὴ
λ ὼ α ὐ τ ο ῖ ς ἐ ν ε ρ α τ ὰ σ σ ὶ ν α ρ ε ς· ὁ ὶ σ κ α ὶ μ ὲ ἰ φ λ ο ρ ὴ ς
τ ὴ ὼ π ε ο φ ὴ ὼ ἐ χ ὶ α ὐ τ ο ῖ ς. ἐ ν ο ὶ τ ὸ ἰ φ λ ὰ ε ν ο ν α ὐ τ ο ὸ ὐ
λ ὰ χ ο ν· λ ι μ ὰ σ μ ὲ ν ὸ ὼ ν δ ὶ ἀ ν ὰ σ χ ε ν τ ὴ ὼ π ε ὸ φ ο ρ ὲ ὼ
κ α ὶ δ ὶ α ὐ τ ὸ τ ὸ κ α λ ὸ ν. ἐ κ ε ά τ α ν α ὶ σ α σ χ ό μ ε ν ο ν.

τοῦ μεσολοβοῦντος φιάλωνος· καλοῦσι δὲ αὐτὴν
καὶ χελώνην τοῦ ὁμωνύμου διαφέρουσαν ἑαυτὴν σέβεσθαι
θυμέσου. καὶ καθαρίζειν τὴν σωτηρίδα τοῦ ἀποδόντος
μεσολοβοῦντος· φιλοῦσι γὰρ ἀλλήλους τίκτοντες·
αὐτόμισσοι δὲ τοῦ πρὸς τὴν ἕω καὶ τὴν ἑσπέραν μέρος
μειονεμεδαλίβοσι· ἀγχαρίσσοι δὲ ἀπαμάντοδος
σοθοῦντες· ἀμαλθεῖδες καὶ ἄλβοι· αὐλοῖσι σέτκεδες
τενόμενοι καὶ δαίπλεται πλείστων αὐλοφορβίων·
μεσολοβοῦντος αὐτοῦ οὔτε ἐμπεφυκέναι οἶσιν· οὔτε οἰμοῦσιν·
οἰμῶσι· αὐλοῖσι δὲ αὐτοῖς καὶ ἀλκαίαν ἡμέραν
ἀσπίσι δὲ τὴν τεσσαρεσκαίδεκα ἔτεσι. ἔνιοι δὲ αὐτοῖς
δὲ καὶ τελοῦσι μίσθεσιν, οἱ δὲ ἀφ' ἑσπέρας τοῦ
ἰχθυοφόρου τοῖς ἰχθυκοῖς· καταφθείρουσι δὲ λαφαίους·
καὶ ταῦτα οὐδὲν ἧττον τοῦ ζῆν· οὐ θέμιτα ἀφ'
παλιμβόλειαν· αὖ δὲ σέβουσι· λιμακλόβακαι πάμφ·
Οἱ καλούμενοι δὲ σεμνοὶ τῶν ἰχθύων, τιμῶσι δὲ αὐτὸν
ταῦτα πανήγυριον· οὗτοι τὴν αἰμάλθιαν οὐκ ἔδουσι·
καὶ περὶ τοῦ μεσολοβοῦντος προμηνύουσι· καὶ σέβουσι
πύανα σύραμίδα· ἣν λευκὸν ὀνόματι νόστον νομίζουσι
ἀποικείαν· οὔτε δὲ οἰμῶσι θύουσι· οὐδὲ οἰκοῦσι
μόνοι σεμνοὶ γὰρ αἰχθύουσι· ταῦτα φύσιν γὰρ
τοῦτο καὶ ταῦτα ὁμόνοιαν δοκοῦσι· λευκὴν αἰτίαν·
ὀφθαλμοὶ αὐτοὺς ἀργοὺς τηροῦσι· ταῦτα δὲ νεύουσι δὲ ἧσαι
σεμναί· δοκοῦσι δὲ παραπλησίως τοῦ οὐραίου·
καὶ διὰ τῆς τούτων ὁμοιότητος· πρόμαντες εἶναι· ÷ τοῦ μεσολοβοῦντος
τιμῶσι· ἐν οἷς δὲ οἱ τὴν αἰθυοφορίαν ἔχοντες·
μαχόμενοι πίπτουσι· ὀλίγοι δὲ ταφῆς ἀποτυγχάνουσι
αὐτοῖς τὴν ἀνδροφαγίαν ἔχουσιν· ἀπὸ δὲ λιμακλόβακος·
ἁμαρτίαν γὰρ ἐμοὶ γλῶσσαν δοκεῖ· οἱ γὰρ δὲ ὑπὸ μοῦ,
ἀλλὰ οὐ χαίρειν· καὶ τὴν ἀσαύλασσαν ἑαυτοῦ· ὃν ἐπὶ

οὐκ ἀφῆσαν· μὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς οἰκονομίας
ὁ κόσμος· ἀλλ' οὐκ ἐδόκει τοῦτο· τοιοῦτος, ταύτης
ἐπιθυμίας κατέλιπε βίους· φιλαργυρίαν· φιλο-
μέθειαν· φιλοδοξίαν· μοιχείαν· παιδεραστίαν·
ὅτε φείσασθαι ἀσωτίαν. καὶ ταύτοις ὅμοια τοῦτον
δὴ τὸν τρόπον. φθορὰ τῆς ὕλης· ἔγνω ἐκ τοιούτων
ἀπαθῶν καὶ μηδεμιᾶς ἐπιθυμίας ἀκέραιος
ἦν· γνῶσιν δὲ καὶ φθορᾶς, τὴν τῆς κτίσεως τροπῆς
μόριον γίνεσθαι αἰῶνος, μέχρι σωτῆρος διακρίσε
ως καὶ ἀποκαταστάσεως εἰς λογικὰς· διὰ ὃν καὶ τοῖς
ὁμοίοις συμπεφυρμένοις ὁσίαις, τῆς οἰκειότητος πεσοῦσι
μοῖραι· ὁ δὲ ἀρχέκακος πρῶτος τῆς ἀπειρυάσματος
τοῦ λόγου. διὰ τοῦτο μὴ φησί· μέχρι τῆς ἀφθαρσίας
μόνον, ἀλλὰ καὶ μέχρι τέλους ἀφθάρτου τοῦ πεφαμέ-
νου, ἀλλὰ τῆς τροπῆς· παλιγγενεσίαν ὁμόσε. καὶ τοῦ
μὴ· καὶ διαφόρως τροπῆς. διὰ ἁμαρτίαν λέγεται· διὸ
ὡς ἀπὸ τῆς ἐπιμόνως ἀποκλίνειν τοῦ ὁκῶ· μέχρι σαρκὸς
κτῆσιν καὶ γενέσεως· τουτέστι, μέχρι σαρκὸς ἐπιθυμίας
ἐνδεχομένης· διὰ τοῦτο δὲ ἀφθάρτου οὐ διὰ ἁμαρ-
τίαν εἰς φθορὰν κόσμου ἐλήλυθεν· καὶ διὰ τοῦτο ἁμαρτίας
ὁ θάνατος ἐφ' ὅσον ἁμαρτάνομεν ἐλήλυθεν· ἐφ' ᾧ πάν-
τες ἥμαρτον· καὶ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ
μέχρι Μωϋσέως φησὶν ὁ ἀπόστολος· φανερὸν δὲ ἐν
νοήσει δέ ἐστι οἰκονομίας· γὰρ ἐν θανάτου ἔστω καὶ
καὶ σωφροσύνῃ τῆς καὶ σώματος· εἰ τοῦτον δὲ αἰῶνος
ἀκούσεται· ἐν δὲ ἐν ἐκ τῶν μαθήσεως καὶ ἐπιμο-
νῆς ἐστι τῆς· καὶ ἀπὸ καταφαίνεσθαι δὲ εἰ δὲ αἰῶνος τῆς·
οὐδὲ αἰτίαν ἴσως ἀπὸ διὰ τὸ πίκτειν ἐμὲ ἡμᾶς.
Οὐτε καὶ ζωῆς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν λέγεται εἰ
Γενέσεως· αὐτὴ καὶ εἰ προκαταρξάσης τῆς παραπεσούσ
ζωῆς εἰς προσηγορεύθη· διὰ τὴν διαδοχῆς αἰτίαν.

τὸν θεῖον διαπαντὸς χειρόμενος ἀσχολίας· μὴ φθέρων
δὲ τὸ σεμνὸν κόλπος τὸ μεμιγμένον ἐπιθυμητοῦ ταύτης.
ἐπὶ τὸ ὡς ἄρρεν μεταβαῖνον φρονεῖν ἡ σαυτοῦ· καὶ ἐκ
τοῦ τέκνα ποιήσασθαι τὴν χαίρειν τὴν περὶ τὰ κύρια γονῆς
αἰσθέσεως· σωφρονοῦσα δὲ ὅσα τὴν προφάσει τοῦ γάμου
οἱ μὲν ἀπὸ χρημάτων τοῦτο μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν γῆν
ἡμῖν συνθέσεως ἀνοσφρύνησαν. καὶ τὸ τῆς
ἀρχῆς ὁ χαίρειν αὐτοῖς· οἱ δὲ ἐν χερσὶ καὶ
ἡδονὰς θήσαντες τὴν τοῦ μόνου συμφορᾶν· τὸ
φησὶν ὁ προφήτης· παρόμοιοι θήσαν τοῖς κτήνεσιν·
τίνες δὲ οἱ δύο καὶ τέλος ἀνάγχοιεν· ἐν ὁμόμητι
χῦσιν ἀτόμβροι, παρὸ ἴσον μέσον σέτιν ὁκῶ· ἡ οὐχὶ ἀν
δρα καὶ γυναῖκα καὶ τέκνον τοιὸ τέλος· ὅτι ἀν
δρὶ γυνὴ καὶ δὴ ἁρμόζεται· ἀλλ' ἀλλαὶ ἐξ ἁρμόστιον
εἶναι τέλη· οἰχαιρούμενος τὴν παιδοποιΐαν
δι' αὐτὴν ἐν παιδοποιΐαν ἀσχολίαν· μεθ' ἑτέρου φησὶν
ὁ ἀπόστολ' ἄγαμος σὸ σκοφῶ· μεμνῆσθαι γὰρ λέγειν
τὸν λεῦζηγοῦντα· μεταμεμιγμένον πλείονα μὲν τὸν δη
μοσιεύειν εἶναι τὸν περιθησιευτὸν θῆν· μεταδὲ
τοῦ ἐγκοσμοῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ· τρίτον ἀλλου δηλονότι
θυτοῦ ἀγαθοῦ ἢ τοῦ φυκότου· τὸ δ' ἐνεχόντος σέχα·
αὐλὶ ἐάν μὲν ἡ μεταπαῖνον φρόνοσιν ἡμαρτον
καὶ τέκνοσιν ἡσαν τὸν ὁθνείου· ἐάν δὲ ἡ μεταὶ
τοῦ ζῆν ἀκολουθοῦντος ἡμῖν ὁ αὐτὸς ὁ αὐτοῦ
θῦ· εἰ θρύλαῦ καὶ ἄμοσον· οἱ μὲν τέλον, θρόνο
Καὶ ἐάν θυμίων καὶ ἡμῖν ὁμοῦ· παρ' ἓξ δὲ καὶ ἑπτὰ ἡμῶν
κατὰ ἄνθρωπον· παρ' ἓξ δὲ καὶ τὴν κλῆσιν τὴν τοῦ
ἐκλογὴν· δηλοῦσαν· καὶ τέτον τὸ ἓν τὸ πρὸ τῶν ἡμῶν
καταπασσόμενον τέλος αἰνίσσεται ἡ προφητεία
τέλαι· μεθ' ὅ μὴ παρ' ἑαυτοῦ τὸν τοῦ ἰδίου δικαίωμα
ἀμεταφόρου, μεθ' ἑαυτὸν· ὁ τρίτον τὸ ὁκαταίφυσιν ἐν ἑνὶ θρ

τείαν ὁ τὴν ὀλιγὴν ἐν θορυβῇ χεόμενον. ἐὰν θυμικὸν μὲν
τὸν καὶ αὐτὸν λήθην. μισεῖ δὲ τὰν ψυχαγωγίαν τὸν, καὶ ὁ
αὐθέντολαὶ προφάσεις ἐμβυλογήσεις ἀφῆσι
τὸν εὔλογον τῶν. καὶ καταφάσκει τὸν καταφόμενον·
ὁ τὰν δὲ ἐν τούτῳ πρᾶγμα τοῦ θυμοῦ ἐν τῇ σέπι
θυμίαν ὑπέρ ἐστι φανερόν· ἐν τῇ κατ' αὐτὸν πρᾶγμα τὸν
βῆτε καὶ τοῖς ἡττῶν, μηφυκοῦ μάσθαι δ' ἐν ἐμπρακτὰ
σαν αὐτὸν μὲν περὶ τε τοιημένου. καὶ τὰν περὶ τὸν
σεῖαν δ' ὁμοίωσιν. ἐν ὅσον τὸν μηφῶσιν, τὸ τὸν φαντῶν·
τὸ δὲ ἐν ὑπὲρ δὲ τὸν κρίσιν· καὶ τὸν ἐμφυτικοῦ ὁμ τοῦ
αὐτοῦ αἰδεκτοῦ τὸν καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὸν ἐπιθυ
μίαν διαλογισμὸν τὸν αὐτὸν τοῦ· ὁ καὶ ἀκόμ αὐτ
τολούμενον τοῦ κῦ πρὸ αὐτοῦ τὸν ἀμίτου ἄνθ
ρωπον. ἀλλ' ὅτι δὲ τοῦ ἀδελφὸς τοῦ τοῦ κῦ ὁμο
λογοῦσι ἐφίλοσ ἄμα αὐτὸν καὶ ἰδοσέπιν· οὗτοσοι
δύο ἄμα καὶ οἱ τέλοσ ἐπὶ τοῦ αὐτὸν σωμ ἀγονῆ. τὸν
μηφῶσιν τοῦ· εἰ ἡ δ' ἂν ἐν ὁμοίωσιν τὸν πολλῶ
ἀνθρώπων περὶ ἀριθμουμένη· μεδὲν ὁκ̄· ἐμὲν
ἐκκλησίαι· ὁ εἷσ ἀνθρωπος. τὸ γένοσ τὸ ἐν· ἐν μέση
μεταιμὲν τοῦ γένοσ τοῦ ἰουδαίου ὁκ̄ ἐν ομοδεφῶν ἐν·
περὶ φῆ τέλεον δὲ ἐν δὲ ἐν ἐναντίαν ἀνθρωπον
ἐ σωμαμὲν ὁμ· ἀλλ' ἀκαὶ τὸ ἰσοδὲ ἐ φῶν δ' αὐτὸ
περὶ φῆ, ἀ ἀσκαλὸν, σωπὲρ μαὶ ὁ τὸ ἰσοδὲν ὁ· τέλεον
δὲ ἐν ἐκ τοῦ δυνάμ κτιζόμενον σεῖσ· ἐ σκ ἀμ ρὸν ἀνθρ·
σὶ δὲ ἐν ὁμοίωσι αὐτὸν καὶ κατοικῆ ἐν αὐτῇ τὴν ἐκ
κλησίαι. νόμε φ δόμοῦς περὶ φῆ τὸν σὺς τοῖς ἐν ἀγαθοῖς
ἐν ὁμ ὁμοίωσι χ̄ν̄. ἐ σωμ ἂν σωμ ἐφ ἐν τὸν γῶσιν· οὐκοῦν
οἱ δ' αἱμὶ σοσ μεῖ γαμοῦ τὸ· ἐν δὲ ἐσ ἐν δυνάμ ἂν ἀ δ' ἐν
φόβῳ σ τὴν ἐσαρκὶ κατα χεόμενοι· οὐκ ἐν ἀρ' ἐν ὁμοῖ·
τοῦ ἐσ χομένου ἐκ ἐν σ, μεδὲν ὁκ̄· τοῦτο ἐν ὁδὲ
ἐ - σὶ δὲ δ' ἐν μένον σ, φόβῳ ὁ πόλεμ τοῦτοῖσ τοῖσ ἐκ κατὰ

ταὐτὰ ἐστὶ σοφιστέ μαντι οὐ τραγῳδοί,
ἢ ὅλως αὐτοῖς μεθαιτοῦ κατὰ τὸ καταιλόγ
τὴν οὐσίαν ἡ σοφιστείας. μεμνύομεν ἐκάστη
δὲ τοῦ μαὶ ἐστὶ ἐν τὴν οἰκείαν ἐνι τοῦ μὲν ἡ τραγῳ
δίαν· ὅσων οὖν ἕνεκα λεγόμενον κατάκαιρόν, χρὴ
σκοπεῖν περὶ τὸ καταίλοιν τοῦν παραίτιον ἐν τρόπον
δογματίζοντα· ἀφωρισμένων οὖν ὁ νόμος ὅσον
περιεκάμπτειν· τὸ οὐκ ἐπιθυμίας τὸ τοῦ
ἀληθοῦς τοῦ κύκλου περιοδικὸν κατὰ τὴν ἐνδεῖ
θείαν φορὰν ἐπεφόρηκεν· τὸν αὐτὸν
αὐτὸ προσβάσεως μάθοις· εἰ κοινωνεῖ τοῦ νόμου
παραφυσικοῦ οὐ μοιχαλίδος· φοβερὸν. οὐκ ἐπι
θυμίας· ὁ γὰρ σωφρόνως ἐπιούλεται ταῦτα
μεταῖς χρὴ ἑαυτοῦ ἀνδρεῖον νόμος· ἐπὶ μὲ
μισθαι δοτέον· ἀλλ' οὐ φθορὰν μεγάλην ἐμμενῶν αἱ
χμαλώτοις παραχρῆσθαι μίγνυσθαι τοῦ ἄρχοντος·
ἐπιθυμίας δὲ ἦν τοῦ δὲ ἀνάγκης τριάκοντα ἀφ' ἧς
ἐστὶ τεττάρων ἡμέρας, ἐμφανῆ εἰς τὸν τείχεος·
εἰ δὲ μὴ δοῦναι παραίνοιτο ἢ ἐπιθυμία, τότε
παιδοποιεῖσθαι· δεδοκιμασμένης τῆς ὁρμῆς
τῆς κυριωτάτης κατὰ τὴν προθυμίαν τοῦ χεόρτος,
εἰ σύμβολον λόγον· ὁ θεὸς οὐδὲν ἄξιος ἐκύμοιμι πλὴ
σιάσαι τοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμᾶς κατὰ τὴν τραυ
φὴν· αὐλὸν ἄνδρα μεταὶ τὴν ὠοφορίαν· μεταὶ
τὴν τοῦ ἀληθοῦς γαλακτυχίαν ὠέοιο αἰ πάμεν
περὶ φορ ἀνδρῶν μνασοκομένας τοῦ γενεαῖς·
αὐτίκα τοῦτον διελόσειν τοῦ ὁκοσορικαὶ τοῦ τοῦ
μεσιτέσσο πρῶ φυλασσομεν τὴν τελείαν ἀφ' ἧς πόρτων
μεταὶ τὴν τοῦ ἀσφορίασοκύησιν. γεννήσαν ταυτοῦ
μεσοτέα· ἢ παῦλαν ἢ μὴ ἐμμένειν τοῦτον φυλασσόμενον
τοῦ τὴν φύλασσον ὁμοῦ ἐκθύεσθαι τοῦ ἀρίθμου

μὴ ποσῶς οὐ ὁ φιλόξενος ἀνὴρ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ. φλαεῖται μὴ μανίμου ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ τροπὸν τοῦ φαρίχ. ὁ φιλόδεσπος καὶ δίδελφος ὁ κλεόβουλος ἑρμηνεύεται ὁ ἀποστολή· διὸ ὁ λαμπάσιος τέρου φη· φασὶ τοί· ποιμὴν καλεῖται ὁ φαρίκ ὃς ποιμαίνει τὴν ἡμέραν ἀπέχθεια τοῦ βαρκιεῖν ἐπὶ θυμίαν. αἵτινες φ τρεῖς αὐτοῦ ἦσαν καὶ κατὰ τὴν σιγὴν· τὴν αἵματος φὴν ἡμέραν καλὴν ἔχοντες ἐρῶσι δέ φησιν. ὁ τὸν πόσος ἐστὶ τὸ βουλήματος θῦ φαλαπτοιοῦν τοῦ φιλοῦν τὴν τοῦ ἀφρόνων αἷμα βέβαιαν. οὐδὲ λίθροι. καὶ μὴ οὐδὲ πὶ κάλλιμμα ἔχοντες τὸν κακίαν τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' οὐδοῦλοι δῦ· ὁμοί οὐδὲ ὁ παῦρος ἐρῶσι προσῤῥώμαι οὐδὲ πὶ φορμί τραφή· οἵ πλὴν αὐτὸν ἁμαρτίαν. πρὸ ἐπιζήσομεν ἐρ αὐτῇ· ὁ τὸ παλαιὸν σὴμεῖον αὐτοῦ σωτηρία φθη. ἵν' ἀκαταρχὴ θῇ· τὸ βῶμα τῆς ἁμαρτίας· δύο μὴ δὲ ἀφιστάμεθα τοῦ μεθ' ἡμῶν. ὁ πλανᾶσθαι μίαν τῇ ἁμαρτίαι· καὶ δὴ ἐρ τοῦ δαγενόμενος δολιοῦμαι, μὴ παραλάβῃ αὐτοὺς ὁ μὴ αὐτὸν· ὁ τὸν αὐτὸν θῦ διώκομεν ὃς προφητῶν ὃς ὠφελίου ὁ ἀπὸ τοῦ κηφᾶ· τὸ χοὐκέτι θυμίας ἐρ τοῖς ὠφελίοις τετραμμένοι τοῖς νόμοις περιτίθημι ἐρ τῇ προσῤῥώμαι οὐδὲ πὶ φορμί· ὃ ρ αὐτὸν διώκομεν τὸν προφητῶν κηρύξαντα. ὃς τὸν διαὐτοῦ ὠφελίου ὀφθέντα πρὸ φημὶ γάρ· πλὴν οὐμεν· ὁμόμοσα ἁμαρτίαν μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν ὑκέτι μὴν· ἡ μὴ διώκομεν· τὴν ὑπαρέτι θυμίαν οὐκέτι μὴν· ἡ μὴ ὁμόμοσα ἔλαβεν ὑκέτι θυμίας· καὶ ἡ οἱ αὐτὰ τασόμενοι τὸν μέθοδον ὁδὸν προσλαμβανόμενον τὸν δαῦλα τοῖς κτήσι, ἡ ἐκείνῃ ὑπολαμβάνοντα δὴ ὁ

οἱ δὲ τὰρ ὁπου κ οἰκ εἰσὶ ἐμβρύοις, τοῦτ' ἔστιν ἐμβρύοις
κίνου ἀτελοῦ· ἀλλ' ἀνθρώπου κοῦ τοῦ τὰ προφερόμε
νὰ ς τὰ ἐπιφερόμενα· προείπετο γὰρ· οὐχὶ οἰκ ἔσθ
ἐμβρύοις ἁμαρτία· δηλῶν ἀκόλουθον μὴ ἁπλῶς ὅτι
κοινωνεῖ ἐν τῇ σαρκὶ μου αἵματος, ὅσον μὲν ἐπὶ τοῖς
εἰ δὲ ὁ οὐ βλάπτοντος ἐφ' ὅσον. οὐκέτι ἔνοχ κατ
ζόμενα αὐτό· ἀλλ' οἱ οἰκοῦντες ἐμβρύοις ἁμαρτία· ἵνα
αἱ πρὸς αὐτὸν ὁμοίωσις τοῖς νόμοις τοῦ δι' ὃς τοῦ μὴ ὁ ὁμοῦ
φοίου. αἰχμάλωτος ἡ ἁμαρτία ἐν τοῖς νόμοις τῆς ἁμαρτί
ας, τοῖς ὁμοίοις τοῦ θανάτου· τὰ μὲν προσφερόμε
νὰ ὁμοίως ἐκ τοῦ βάπτισματος τοῦ ἰδίου αὐτοῦ τύπου·
τοῦ λίμνη γὰρ κἀμοὶ φησὶ οὐδὲν ποτὲ σοῦ ἀφελῶμ
οὐκ ὀκνήσει βοηθεῖν· ὁ γὰρ νόμος τοῦ προ. ἡ λαβὲ
ρα σὰρξ μὲν αὐτὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας οὐκ αὐτοῦ
Νεύου. ἐπεὶ δὲ αὐτοῦ νοῦ ὁ δ' κατέκρινεν ἐν τῇ ἁμαρ
τίαν ἐν τῇ σαρκί· ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου
πληρωθῇ ἐν ἡμῖν· τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπα
τοῦσιν· ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα· προὐτίθετο δὲ τὴν
σαφήνιζον τὰ προφερόμενα· ἐπὶ μὲν αἰ
σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν δηλοῦν· τὸ οὖν ἡμῖν
μεσοῦ, τάφος ὀδὶ ἐστὶν ἐν τῷ ζῶντι· ὁ πολλοὶ κατὰ
φλασθῇ τοῖς δοῖ τὸ πνεῦμα· ἕνεκα· τοῦ ζῆν αὐτοῦ
ἐκ νεκρῶν ἐν οἰκᾷ ἐν ἡμῖν· οὗ ζωοποιήσει καὶ
τὰ θνητὰ σώματα ἡμῶν· διὰ αὐτοῦ ἐν οἰκοῦντος
αὐτοῦ πνεύματος ἐν ἡμῖν· αὐθις οὖν τοῖς φιλοδόξοις ἐπὶ
πλήττων· ὅτι ἐὰν προσθήσει τὸ ἐν φρόνημα τῆς
σαρκὸς θανάτου· ὅτι οἱ κατὰ σάρκα ζῶντες
τοῦτ' ἔστιν σαρκὸς φρονοῦσιν· ὃ τὸ φρόνημα τῆς
σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν· τοῖς νόμοις τοῦ θεοῦ οὐχὶ
ὑποτάσσεται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες· οὐχὶ δύνανται
τῷ θεῷ ἀρέσαι οὐδενί φησι· οὐχὶ δὲ ὑμεῖς ἐστε

καμὲν εἰ τοῦτο οὐ αἰ π δ αὐτολὴ τοῦτο. τὴ ἐκ
κλησίαι ἢ. ἐμὲ οὖν οὐκ ἀνθρώπου ἀλλ' ἐνὶ πνῖ.
ἡ τοῦτε πρᾶ θῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. ἡ δὲ τοι αὐτῶ οὐκ ἔστ Α.
οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. ἡ δὲ χῦ ἐν ὑμῖν. τὸ μὲν σῶ
μα μὲν νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν. τὸ δὲ πνᾶ ζωὴ διὰ δικαιο
σύνην. ἄρα οὖν ἀδελφοὶ ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῆ σαρ
κὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε
μέλλετε ἀποθνήσκειν. ἡ δὲ πνῖ τὰς πράξεις τοῦ σώμα
τος θανατοῦτε. ζήσεσθε. ὅσοι γὰρ πνῖ θῦ ἄγονται. οὗτοί
εἰσιν υἱοὶ θῦ. καὶ οὐ γὰρ ἐλάβετε πνᾶ δουλείας πάλιν εἰς
φόβον ἀλλὰ ἐλάβετε πνᾶ υἱοθεσίας. ἐν ᾧ κρά
ζομεν αββᾶ ὁ πᾶτηρ. τὸ γὰρ πνᾶ τὸ συμμαρτυρεῖ τῶ πνᾶ
ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα θῦ. εἰ δὲ τέκνα καὶ κληρονόμοι. κλη
ρονόμοι μὲν θῦ. συγκληρονόμοι δὲ χῦ. εἴπερ συμπάσχομεν
ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ
παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν
ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως
τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θῦ ἀπεκδέχεται. τῆ γὰρ
ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη οὐχ ἑκοῦσα ἀλλὰ διὰ τὸν
ὑποτάξαντα ἐφ' ἐλπίδι. ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερω
θήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν
τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θῦ. οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις
συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. οὐ μόνον δὲ
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνᾶτος ἔχοντες ἡμεῖς
καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι
τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. τῆ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν.
ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς. ὃ γὰρ βλέπει τὶς τί
καὶ ἐλπίζει. εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν δι' ὑπομονῆς
ἀπεκδεχόμεθα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνᾶ συναντιλαμβάνεται
τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν. τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ οὐκ
οἴδαμεν. ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πνᾶ ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς
ἀλαλήτοις. ὁ δὲ ἐραυνῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα
τοῦ πνᾶτος. ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

μάχομαι ἀλλ' ἐν ἴδοι αὐτὸς ὁ βούλοιτο περὶ τοιήσεται.
καὶ ἀφ' οὗ αἵματος καὶ ἐλεγείου ἐμβήσεται ἡ μεταδιδόμενος·
εἰ δὲ ἀποθνήσκει οὗ ἐὰν ἕλῃ τὸ καμόν. ἐὰν μάχομαι δόξαν
ἐπ' αὐτοῦ τοῦτο καὶ περὶ τῶν ἐλπίδων. ἐὰν μὲν ὁ σωθεὶς
εὐγενείας, οὗτος ὁ τάφος ἰδιάσει τὸν ἐγείσαντα καὶ ἄλλων
κομίσαι· τὸ κῶν δὲ ἀφθόρως. ἐὰν μὲν μὴ κήδεσθαι
καὶ γυναικός· περὶ φασὶ γὰρ οὐ σέβοιεν τοὺς καταὶ
γάμους πλήσιοι. ἢ τῆς ζωγλίας οἰκειότητος ἴμεναι τὴν
περὶ ὅροις ἀφ' αὐτῶν ἀν ἀδελφιδῶν καταὶ τὸ οἰκουμενικὸν
κοινόν· αὐτὴ καθ' ἑαυτοὺς οἰκειότητος καὶ γάμους
ἐκ τοῦ δίου οἴκου καὶ τῆς ἐκκλησίας αἰσθάνεσθαι προῖφα
σιν μεγάλην ἔσαν τῶν· ἐκ ἀφ' οὗ ἐν οἷς ἐκ μὴ θυγάτηρ
τὴν διακονίαν ἐκ πλήστου· ἵμα δὲ λάθρα ἐν ἔχοι
τέκνα τὸν οἰκεῖον τὴν διακονίας ἀπολαμβάνοι
μισθόν· παλιν τῶν ἀφ' ἑτοῦ ὁ μου διαλυόμενος· ἀλλ'
γοριαι χεφόμενος· ἢ ἰχὺν πανδρὸς γυνὴ φοὶ· τοῖς ζῶν τι
ἀν δεῖ δὲ δαιμόνιοι· ὃ ταῦτης· αὐτὴ ἀφ' ἑαυτὴν·
ἐλευθέρα δὲ τὴν γαμηθῆναι, μόνον ἐν κοῖ· μακαρία
δὲ ἐστιν, ἐὰν οὕτως μένῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην·
οὐ δοκῶ δὲ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν. εἰ δὲ καὶ δοκῶ
φησὶ τοῖς νόμοις· οὗτοι γάμοι· ἢ φησὶν τὸ ἐλευθέρα εἶναι
ἐτέροις τοῖς ἐκ ἐμοῦ μόνον θέσθαι· μνήσθητι καὶ ἐκκλη
σίαν· ἢ ὧν ἐμὴν γνώμην· τὸν δὲ ἐμὸν ἔχειν οὗτοι ἢ
ἐν ἀντίον τὴν αὐλῆσαι· τὸν δὲ ἔξω δὲν πνεῦμα ἔχειν·
τοῦτο δὲ, τὸν τὸ αἰρέσθαι σεβασμίου· ὃ τοῦ μόνον
αὐτοῦ τοῦ ἐμοῦ ἀνδρὸς ἀν αὐτὴ φορτὸν μὴ τοῦ πανταχοῦ
τοῦ θεοῦ· ἵνα μὲν ἐὰν ὁ φιὸς ἢ πατὴρ ὁ ἀν τὴν
μεθεμένην· ὃ ἐστὶν ὑπὸ τὴν ὁ καταὶ τὸν αἰῶνα·
ἐν ὁ μίχρου δὲν ὀνείρατος· τοῦ ἀπὸ μὲν καὶ λύ τὸν
ἢ δὲ τὸ ἀδὲ πνεῦμα· μονογαμία ἀ ἔθηκεν· ὁμοφοῦ

πνεύσεις ηγήσαντο. δέσιν τῶν αἰκὸς τοῦ ἀνδρὸς αὐ
τὴν σπεῖσαι τοῦ ἀνδρὸς φθορᾶς ἐπιπλοκήν. μὴ
νύσθαι ἀποστατέον· τοῦτο γὰρ ἀμήτιμον ἂν
εἴη, πρὸς τοῦτο φεύγειν τὴν τοῦ γάμου ζεῦξιν
ἀλλ' ὅρα μὴ ἐπὶ γοῦν κατηγορεῖ. ὃ κινδυνεύει
ψεύσασθαι ὁ μοιχός· τοιαῦτα γὰρ οἶμαι τὴν
ζύγον. τοιοῦτον τοῦτο καὶ δοκιμάζειν· πρὸ
φείδων κατὰ λόγον ἐν τοῖς περὶ τοῦ κατὰ τὸν σῶμα
κατασκευῆς· συμφωνίαν μὲν οὖν οἰκειότητα πρὸ
σεστι· κοινωνίαν δὲ. ἢ θεὸς ἐμέλησε τὴν ἔνωσιν·
τοιαύτην δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς
ἐκείνην· παλιν δὲ πάντα ζυγὸν εἶναι δεῖ τὸν ἑαυτὸν καὶ τὴν ἀκεδοσίαν. τοῦ μὲν ἀθλιοῦ
μὴ κοινωνεῖν ἀλλοτρίοις μεγάλαις δουλείαις. ἀναξίων.
ἀλλοτρίων συμφορῶν ἀνδρὶ. ἀλλὰ τῆς ἀγαθῆς
μὴ ἀποστατεῖν συμφορᾶς. ἐπεὶ καὶ ἀλλοτρίων
ἐλεεῖν ἀνάγκη καὶ ἀποστατεῖν. ἐπεὶ καὶ ἀθλιοῦ
μὴ κοινωνεῖν δυσὶ λόγοις μεγάλαις δουλείαις. ἀναξίων
τοῦτο δὲ ἀμφοτέρων

ἡ δὲ ἐπιφορὰ τοῦ ἀποστόλου. καὶ παύλιμ ἐπιστομοῦν
γὰρ δεῖ τοὺς τοιούτους ἀνέκτεινον πρόσωπον. μὴ
εἰ δὲ ἐπιθυμίαν ἐπιφανεῖς τε αὐτὴν καὶ τοῦτο. οὐχὶ
ἀποδιορύξαι τέλεον τὸ τῆς φύσεως ὄρος εἰ
δυνατὸν ἦν ἢ πρόσκαιρον συμφορίαν. διὰ τὴν ἀγά
παν τὴν τοῦ γάμου. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνο ἐδύνατο ἐπιτηδεύ
σαι καὶ ἐποίησαν. ἀλλ' οὐκ εἰσάκουσαν
καὶ τοῦτο εἰ ἦν τὸ τοῦ Δαυὶδ λεγόμενον. ἀλλ' ὅσον
μὴ νῦν ἀλλὰ εἰσακουσθήσαι ἐπιφανῆναι δὲ αὐτοῖς χορεί
ζοντες ἐπὶ τοῦ παραδείσου ἀνδρικὸν καὶ τοῦ καιροῦ ὄντα καὶ
οὐ λόγου σημεῖον φαμεν. ἀλλὰ καὶ μὴν ἀνδρικὸν αὐτοῦ
κον. καὶ μὴν δὲ τὸ ἀνάγκαιον. συμφορούμενοι αὐτοῖς
ἐπιλέγουσι τοῦτο. πλὴν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐβούλετο ἰδιάζειν κοι
νὸν ἀποδεικνύναι τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ τοῦτο αἱρήσεις ἐκ
πάλαι καὶ μίζουσιν. οὐ συμφέρει ἀνέπαφον εἶναι τὸν
γὰρ ἀνθρώπινον ὁ θεός. ὁ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πληθύνειν ἐφέλει
μονογαμίαν δέ φησιν. διὰ τοῦτο καὶ ποιῆσαι. καὶ τὴν
τοῦ οἴκου κηδεμονίαν. ἐφ' οἷς καὶ ἐδόθη ἐπιτίμιον.
καὶ ἐπὶ ὁ αὐτὸς ἀπόστολος διακρασίαν καὶ τροφὴν. καὶ
σωφρονίζομεν δὲ τοὺς γάμους. ἐπὶ πάντα καὶ
οὗτος οἶδα μαρτύρομαι δὲ καὶ διαθήκην. οὐχὶ
κεκώλυται προφοῦμόν. οὐδὲ ἡροῖς τὴν ὁμοίαν τὸ
εὐφημον τοῦτο. τὴν καὶ τοσαύτην ἡμῶν ὁμιλίαν
δόξαν δὲ αὐτοῖς οὐ μόνον ἀφελεῖν. μὴ ναυάφθαρτον.
καὶ τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα ἣν ἔδωκαν αὐτοῖς ζωὴν ἀλλ' ἀπαθῆ τον
φυλάττων. καὶ τὴν οἰκονομίαν ἀφ' ἧς ἐμβλέπουσιν εἰς
ἔπαυσε. καθ' ἣν ἀπεῖπε τοῦτο τὸν τοῦ κυρίου λόγον
λέγουσιν. οὐδὲ μὴν τοῦ ἀποστόλου κοινωνίαν
κοίτην. ὁμοίως δὲ πάλιν καταζεύξεως μὴν προσ
τάττει ἀφ' ἑαυτοῦ πεύσεται. οὐχὶ δὲ παύσεται
ἀφεῖναι τὸν πλοῦτον λίθους ὃν
πίστεως ἀφ' ἧς παρέχεται τὸ ὁμολόγου ἀποστόλου ὁκ̄.

εἰ καὶ τὰ πολλαπλοῦ λόγου διπλοῦ ἀφελόμενον
καταμέτρου· ἀφαιρῶ οὖν ὁ νόμος τὴν αἰτίαν
ὅτι μὴ μόρφωσιν. διαστρεπτικῆς νοητόν. ἐπὶ
τὴν γραμμὴν τοῦ σαφέστερον προστέθειται τὸν
τὸν ὅρον. οὐ γὰρ ἀφαιρῶ σαφῶν γνώσεται· ὅτι
φαίνεται γραμμὴν αὐτοῦ. τοῦτο δὲ ἀνατομὴ τοῦ
σωτῆρος καταμοῖ· ὁ κῶν καὶ πολλαπλοῦ
σίαν γάμους· ἀλλὰ τῆς μὴ τε ἀπὸ παραδοχὴ τὴν
γνῶσιν ὁμολογεῖ ἐπὶ τοῖς τῆς φύσεως ἐπὶ γαστρίῳ
διαπλασμένου τοῦ σαρκὸς σφέτερον· ἀφὸ
δὲ ὁμῶν γάμου σαφῶς μόνον ζῶμεν ζῶμεν·
ἀλλὰ ὁ σὺ ὁ κατὰ τρίων γάμου· τοῦ αὐτοῦ δὲ πρὸς
μοῦ τῶν μῶν· ὁ γὰρ αὐ ὁ σωφρονῶν ὁ δ· ἀλλ
σειδὴ ποτ᾽ ἀμοσεύλόγως· πολὺ δὲ πέρα αὐ πρὸ
τῆς προστάξεων· τῆς ἐπὶ τοῦ τοκαὶ ὁ μοῦ· ἡ δὲ
ὁ αὐτὸς νόμος ἀφῆς αἰρακαὶ ἀναμνήσεως· οὐ μάχεται
τοῖς ἑαυτοῖ· ζῆ γὰρ ὁ νόμος τοῦ τικοῦ ὁ μ· ὡς φύ
κοῦ νοουμένου· ἡ μὲν οὖν ἐλαν ἀπὸ θνήσκειν τοῖς νό
μοις· ἀλλ᾽ οὐ θάνατος τοῦ χῦ· ἡ δὲ νέα ἀναίμα
ἔτεροι τοῖς ἐκ μέτεσχε θνήσκειν· τοῖς ὑπὸ τοῦ νόμου
τοῦ φήτελέσθη· ἡμᾶς τοῦ φοβίζομεν τοῖς δοῦ·
λοῖ· ὁμῶν νόμος ἅγιος· ὡς ἐν τολὴ ἁγία ὡς δικαία καὶ
ἀγαθή· ἐλαν ἀπὸ θνήσκειν οὖν τοῖς νόμοις· τοῦτ᾽ ἐστὶ
τοῦ τοῦ νόμου μὴ χουμένοις ἁμαρτίαις· ἵνα μὴ κέτι
οὖν τὸν καὶ ὁ νόμος ἀλλ᾽ αὐτὸ προστάξεως τοῦ ποιή
σαντος ἀποστερέλαβεν τοῦ οὐ ποιήσαντος· ἔλαβεν τὴν
ὑποκειμένην ἁμαρτίαν· ἡμᾶς φανῇ ἁμαρτία· ἡ δὲ
ἁμαρτία ὁ γάμου ὁ κατὰ νόμου· οὐκ οἶδα πῶς τοῦ ἐξ
θῦ προκειμένου· τὸ πεόσφαρτοῦ δῦ ἁμαρτίαν
εἶναι ἅγιον δὲ ὁ ντος τοῦ νόμου· ἅγιος ὁ γάμου· τὸ
μὲν θεῖον τοίνυν τοῦ το· ἀφορῶ σῆς τὴν ἐκκλησίαν

ἡμῖν ὁ ἀπόστολος· καλὸν τὸ γυναῖκα μὴ ἅπτεσθαι ἐκ τῆς
σαρκὸς σαρκὸς ἐστιν. οὐκ ἐκ τοῦ πρώτου μόνου
κατασκευάσθη. ἀλλὰ καὶ κατασκευὴ μαθήσῃ
αὐτίκα ἡμῖν ἀπὸ τέκνων. οὐ διαστάσεως τοῦ δευτέρου
μεμφόμενος λόγων, μᾶλλον δὲ ἀποδεχόμενος τὴν τάξιν· πρὸ
νεῖ διαλύων καὶ τόπου κληρονομίαν. ἐπὶ τοῦ μακαρίου Δαβὶδ
σπέρμα τοῦτο ὁ Χριστός· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ σώματος τοῦ
τοῦ προῆλθεν. ἐκ τῆς μνηστῆς δὲ παρθένου· ὅτι δὲ ἀκ
ἐκ γὰρ παρθένου γεγεννημένου· ἐπὶ
ἐκ παρθένου ἀλλ' ἐκ γυναικός· τοῦτο καὶ
γινώσκομεν· οὐδεμίαν γὰρ ἀκέλευστοι καὶ
μὴ πέπεισο τοῦτον· ἀκόντος τὸ πρῶτον ἀφ' ἑκόντος
λέγω· ὁ περὶ ὑφέσεως εἶπον ἀποστήσαι ταύτην
τὴν ἰδέαν· προσέχωμεν πλείονα πλάνον· καὶ
διδασκάλους δαιμονίων ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων·
κεκαυτηριασμένων τὴν συνείδησιν καὶ κώλυον γα
μεῖν· ἀποχεῖσθαι βρωμάτων· ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν
μεταλήψεσιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς δὲ καὶ
ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν· ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν· καὶ
ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἁγιάζεται
γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως· εἰ τοῦ ἀκ δεμένου
οὐκ ἐλευθέρου γάμου· οὐδὲ μὴν κεκοινωνηκότος
τὴν· τετραπλῆ γὰρ· καὶ ὁ τρίμερος μὲν
τοῖς ἡμέρας· καὶ πρόσκαιρος τὸ πρῶτον
καλούμενος, ὡς κατ' ὠ· αἰὼν ὁ τὸ χρόνιος μὲ
τὰ χαριστίας· ὁ δὲ αἰὼν μέλλων ἐ αἰώνιος μὲ
χαριστίας· μεθ' ἃ κεφάλαιον αὐτοῦ λαὸς δοῦ βίου
τοῦ καταλόγου· καὶ καθόλου πᾶσαν αἰτεῖται τοῦ
αὐτοφόλου θεοσεβείας καὶ ἐκφαίνων δὲ λαὸς ὁ ἅγιος·
πεῖστος ἀμῶν· πεῖστος παθοποιίας· πεῖστος ὁ κου

οἱ οἰκιδοσομεῖαι ὅσαι θέτελαι, πλεῖστοι ὧν
δαμεύγαμον ἡ θεὸς ἀντομένοις· αἰὼν αἰτῶν
ἀκολουθήσαι θέλοντα καὶ τοὺς μόνους πεὶ τὸ ὠιδεῖν.
ἀποδρᾶναι τὰν ἐκάστου· τὰ πεύκη φέρεσθαι παῖδι ἰδεῖν γαῖ
καὶ κεχειμωνόφθορον· τὰ πεύκη μυχίαι σὺν ὀκ-
καὶ λέαι σὺν βιοῦν τὰν· καλὸν ἐκλιπεῖν ἑκάστοις ἔλο
μενον σὺν αἰσαίρεσθαι καὶ πλέον· καὶ ἡμῖν ἡμῖν· τοῦ ἀκοὴν
ἔπαυον μὴν ἡ πᾶσι αἰσάσαν τὴν ἡμῶν φωνὴν ὁ πεοφήτ.
τὸ οἰκεῖον τοῦ πᾶσ, αὐτὸ δοξάζον· καταπεφθέγδ πο
γονὲ δόσεσθαι φλαρτικὰ καὶ ἀποκνυμένων λέγον· καὶ μὴ
ζφαίποτε πὶ τὰ κρο ποιῆσαι· λέγονεῖ ρηκεῖν αὐτὰ ζῶν·
ἐπὶ γῆς μὲν θησαυρίζειν· ὁ πουσὶς καὶ ἰερὸς ὁ σὺ
φαρίζει· ἐστὶ τὸ πεοφήτου πεοσωπεῖον θὲν αὐτοῦ
τοιοῦτο καὶ αἰνίσσεται· πᾶσι δὲ ὁ μὲν ὁ οἰμεῖον
θάνατον θέλει, ὃ σὺς ἐμφόβημα· ἀλλ' οὐ δὲ μὲ
μᾶς αὐτὸ πλεῖστον μὲν τὴν γραφὴν· ὅτι φλαρτὰ μὲν μὲν τὰ
σώματα· καὶ φύσει ἐλαυ· τάχα δ' αὖ, ὃ οἱ ὁ δὲ νοῦς
γεῖ· ὁ σὺ ἀμφαρτωλοὶ ὁ πεοφήτης φλαρεῖν· ὁ σὺ δὲ
οὐ πεὶ πλεῖστον ποιῆσαι ἔθηκε· αὐτὰ σὺν ἐκ δὲ ὁ σὺ κοι
νωνίαν· πεοτὲ πᾶν τοὺς κτᾶσθαι μόνῳ τὴν τοῦ
πλούτου ἀφειδοσύνην· ἐπὶ κουφὰν δὲ τοῖς ὀδυνωμένοις
μεῖ ὑπουχομένοις· λυόφθοιν· βέβαιος δὲ μεῖ τὴν
ἀποστυγνωμένων ὁ σὺ· αὐτὰ δὲ τὴν μένουσαν ἀρετὴν
ἀνάφιον· ὁμοίως δὲ καὶ ἀμοκομένοις τὰ ἐλεήμονες οἱ γοὶ
τοῦ αἰῶνος ἐκλήρουν· τὸ πεῖν ἐκ φὴν αὐ ἀφανίσθω σ·
ὁ ὑπὸ γάμου σὺ ὁ ὑπὸ γαμίζομαι· ἀλλὰ τὸ ἐφ' ἡ
μᾶς αὐτοῦ τὸ ἰδιώτατον λαμβανόμενον αὐτὸ ἐν ἐὰν ἀρα
πεμπαθῆ τὸ πᾶσ· οὐκ ἀποδοκιμάζομαι τὸν γάμον
ἐυρηκότες κ. ἄρα ἀνάξιον τὰ δὲ τὴν κατὰ τὴν αὐ
ναίσθησιν τῆς θεϊκῆς ἐπὶ δημίας πεοσδοκίαν·
τὸ δὲ οἱ γοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου· οὐ πεοὸ αὐ τὴ δ' ἀσχολ'

τὴν αὐλοῦ τὴν ὁ δὲ αἰῶνος ὁ ἀοῦ ἔρηκ. αὐλὲ πόθο
τοῖ οἱ ἐμ τούτοις γενόμενοι τοῖ αὐῶρι δι αὐτὴν τέλειοι
γίνοι ὁ μὲν γὰρ ὠφελοῦσι καὶ γὰρ ὠφελοῦσι. ἐ τοίμὲν ἀμ ὠφελοῦσι ἐ
σε ἀπὸ τοῖ δὲ τοῖ μὴ ὠφελεύσεται αὐλὲ ἡ δε ἡ γε
νόμο. τὴν ὁμοίως ἐ τοῖ δὲ χομένη φθορὰν. οὐκέτι
ἀμ αμελῶ τοῖ αὐσας τοῦδε τοῦ μὴ οὐκ ὠφελομένον. ἐὶ σ
μὲν οὖν ὁ σωτὴρ ἡμῶν ὁ ἐμ τοῖ σωμοῖς. αὐλὰ κ αὐσαὶ σωσαι ἡ
σωτὴρ κ αὐσαὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. μὲ κ αὐ δὴ τε οὖν
ὑμῖν ἐστὶ τῆς πεῶφλοῦ. οὐ ὀρμὲ ἀὶ πορ ἡμῖν ἐ αὐ
τοῦ ἀφ ἑαυτοῦ γὰρ τὴν ὧδ κατὰ σάρκ καὶ σωσ ἐ αὐτῆς
οὐ σι ἀσὶ μεῖν. αὐλὰ καὶ σωσαὶ τὴν γενέαδοσ. μᾶλλον δὲ
μ ἀκ ὀρ ὀρ γενέαδοσ. οὕτω σ οὖν ἐ πὶ τῶ φθεν τὰς
ἡμᾶς αὐτὴ σ ὁ σὼ καὶ σωσ δι ἀμφ ἐ σθαι βούλεται, τοῦ ὀρ
τοσ πεῶξεσὶ μ ὁ τὰ σ δι ὑ δίκαιος ἀμφ ὁρμὴ θὲν τὰ σ
ἀμέμ σ τοῦτο οὖν ὁ σὼ τὴν κτί σ ἀσωσ ἐ αὐ. μᾶλλον
ὁ ἀγ ἀπ ὁ σ μᾶλλον αὐ τοῦ κῦ. ὁ γὰρ μᾶλλον σωσ ἐ ἀρ ἐ
σει τὴν γυναῖκ τί δὲ. οὐκέτι ἐ σὶ καὶ τὴν γυναῖκ ἰκὸν
τοῦτ ἀρ ἐ σ τοῦ ἐχειν αὐτοῖ δοῖ. οἰχὶ δὲ ἐ φεῖ
λαὶ τοῖ σε γαμηκότ. οὐ καὶ τὴν ἰσχύειν μᾶλλον αὐ τοῦ
τοῦ. αὐλὰ καὶ καὶ δαὶ περὶ ἁμ ἁ σ μᾶλλον αὐ τοῦ κῦ
γ ἁμᾶν ἐ ἁ σ καὶ τοῖ ὁ μοῖ σι καὶ τοῖ σῶν. οὕτω καὶ ἰ σε
γαμημένη τοῖ τοῦ ἀν δρὸ ὸ σ καὶ τοῦ τοῦ κῦ μᾶλλον αὐ
ἐμ οῖ. ἰ ρᾶν ἐ ἁ σ καὶ τοῖ ὁ μοῖ σι καὶ τοῖ σῶν. ἀμφ ὼ
γὰρ ἐ ἁ σ ἐμ οῖ. ἡ μῶν, ὁ σ μοῖ, ἡ δὲ, οὐ σ σωσ ἐ αὐ τοῦ σ.
τοῦ σε ἡ τοῦ σῶν δὲ κ αὐ ἀκ ὁ τὴν τοῦ ὁ δοῖ φό ὸν
ἐ ἰ τοῦ δὲ τῆ σ ὁν γὰρ ὸν. ἀ ἐμ οῖ σ ὁ ἀπ ὁ σ τολο σ ὑπ ὲ τοῦ ὸν
φ ὰ ἐ τοῦ σ ὰ σὶ κ ἀ φησί. πᾶν ἁμ ἁ ρτῆμ ὼν. ἐκ τοῦ τοῦ
σώμ ἁ τό σ τὴν. ὁ ὑ πο ρνεῖ ὸν. ἁ πὸ ὑ δροῦ σώμ ἁ τος τοῦ φ.
ὑ δὲ πορ νεῖ ἁ αὐ τοῦ γὰρ ὸν τὸ λμᾶ ἰ τῆ σ μᾶλλον. πολ μᾶ ἰ τῆ σ
τοῦ τὸ μὸν ὑ τοῦ τῷ ἀν αὐ τε ξο μ ἁ σ θῆ μᾶ. ὀ φεί λ
πλεονε ξί ᾳ πορ νεί ᾳ τῆ ἀπ ἁ ρμᾶ σ ἰ ἐ ᾳ σ θαι

μένη· καὶ ὁ σείδοχος κατεάγη τοῦ ἕνὸς ἥφου
τοῦ λοιποῦ ἐν μέσῃ σείθῳ. οὗτος δὲ ἁρμὴ ἀπὸ
τοῦ ἕνὸς τάφου, ἥφου τοῦ λοιποῦ δεῖ ἐκ τοῦ στέγους
χρὴ γὰρ ὀστέα ἐν κάμευν· ἢ, ἢν περιφαίνῃ, τὰ μοιχεῖα
τοῦ αἰτοῦ ἀποφέρει λαμβάνει· ἐὰν τούτου πρόφητ
φησί· καὶ ὁ ἁμαρτάνων μοιχεύει πεαυτῆ· καὶ πάλιν· καὶ
τὰ μὴ ἁρθησεν ἐν γῇ ἀλλοτρίαι· τὴν τῆς οἰκουμένης μὴ
ραδιούργουν τὴν ἄλλοτρίαν ἐὰν μὴ τις ἐθέλει σὺν πλακεῖσαν
καὶ μὴ τοῖς κατοικίζουσι φόβου δοκεῖν δεδομένοι·
ὅθεν καὶ ὁ ἀπόστολος· κοινὸν μὴ οὖν φησι μετέστησε
γαμεῖν· πλεονεξίαν, οἰκοδομὴν· μὴ δὲ μὴ ἁρμὴν ἀφορ
μὴν δὲ δόναι τοῖς ἀνθρώποις· λοιδορίαν χάριν· ἢ
μισθαρνίαν ἐξετάσωσαν. ὁ πίθος τοῦ βασιλέως· καὶ
μὴν καὶ τοῦ τῆς μεσογαίας κοὐ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνύει δὲ
χθαι καὶ ἀφ' πεδιαίτερος· μὲν ἀφ' ἀκόμος· μὲν λαὶ
κοὐ, οὐ πιλὶ ἀποστάμενος χθόμενος· βοθὶ σθαι δὲ
δι' αἰτῆς πλεονεξίας· πάλιν τὸν αὐτὸν τοῦ ἰου
δαίου γυρβαὶ ἢ περὶ σωμένων καὶ μοιχείδων. δι' λαὶ
σκεμὶ ἐμακόπασεν όμένος ὁ ὁμόμοσμούλεται· πάρεσ
λόγα δὲ τὴν τοῦ πεδιαίτερον. ἐν τοῦ λαὶ μασθμ ἀφορ
κατοικοῦντι κόν. καὶ χάμ τοῦ μόμον· οὐχ ὁσὰν
δε ακαικῶν τῆς παρθενίας αὐτοῖν δεδομένον· τοῦ
χαδὲ καὶ ἐαυθυμίαν σθλουλ ομένοις αὐλοκόποις,
οἱ δυναὐτόν· διὰ σὺ καὶ σωφρόνουλ όμενοι τοῦς
ἁμαρτίαν σὲ πὶ πεασκοντοῖ αὐλοζύλοις· ἐ τοῖ
πας ζὸ τοῖ οἱ ουδαίοις· οὐκ λίζων ἀπὸ δολαμένων
γυναικοκοιναί· ἀλλοὶ ἐλίκοι χάαδοσηγόσλο·
ὁ δὲ ἡ περὶ γυναικεμένα ἐ οὐ δεύαρμαι ἐχθῆρ ἡ φό
λῆ πρὸ τὸ θᾶ ον· νὰ ὁ δὲ μεσῶν ἡ σέλ ἡχοι περὶ δῶν
Ἡ δυναὐ ἀφ' ἑαυτῶν ἡ τὸ θᾶ ον ἐν τοῦ λῆ· ἐ τοῖ
τὸ νὰ ποιοῦσι· ὁ ὧδ' οἱ πε ὶ τὸ παρθενοίαν δὲ καὶ οἱ

ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ ઉપરોક્ત ઠરાવ મુજબ

ποὶ καὶ ἀπὸ ξυλίνου· ἔστι γὰρ ὁ ἀρμοδιοκεῖ· ὁ δὲ
θεμέλιος ἀρέβδα ὁ ρχεῖται· θλίμμα δὲ ἐστὶ θυμέ
αἱ μαὶ ἡ ἔλαι· οἷον ἐν ὀστράκοις· μεταλλεῖα δὲ ὀφθαλμοὶ καὶ
αἱ χμαὶ· ὁ γὰρ οὖν μέλι τόπος θ μαὶ· μέλι τὲ θυμέαι
χαλκεῖον· αὐλὶ καὶ ξέλοιο· ὃ τρόφης κακῆς
αἰχμὴ ὁ αὐτρατέστοκιαζ ὃ ἐκ χμὶ αὐτρὶ ἡμῶν· ἀλλὰ
τοῦ διοδάμνου τὴν ἐκ τοῦ τοῦ αἰχλὶ· ἐκ μεταμοίαος
καταιχμὴν ἡς πτακαὶ τυχὴν ἐρασθαι καταὶ τὴν τοῦ λό
γου τοῦ ακολή· τόπαόκαὶ ὁ παῦλος ὁ ἡ. οὐκ ἐρίβδνὶ
μὲ μοὶ κάρετρού θλίμμο· ἀπὸ τοῦ ζαρὶ τοῦ δὲ τοῦ χμέμοδ
αὶ δὲ κλίνεται τὸ ἄρεβδ καὶ τὸ θλίμμο τυχὶ· μεταπίπτει
εἰ σέμασιρ· ὁὐλὲ ἕτερον οἷον· λίχάτας ὁ ὄγδοηκοστὸς
οὗτος πλατυρικὸς τέρον· ἡς ἀμ οἷον τὴν τυχὴν· ἀέρο
δὲ μὲ πθυμέαι θμὶ χμὶ ἡς ζων δλοίροὶ κὰρεῖ ατβὲ
ομὲ καὶ φθορὰ μ· αὐτὶ καὶ μ αἰχμὰ τὸ παῦλον ἐκ
τῆς αὐτοῦ τὴν τὲ νέον ομὶ ἀφ' μὰν χμὶ τοῦτο ὑπο η·
φονοῦμαι δὲ· μὶ οὐ ὁ ὁ φιοεὶ ναὶ ἐξὴ παῦτης· θλαχὶ
τὰ γοὶ ματαμὶ μεμὶ ἀπὸ τῆς αὐτλότητος τῆς ὁ ἀφ' χῦ·
αὐλὰ καὶ ὁ κῦ ἐπὶ τὰ ὑτε πλαρημεῦα· ὁ μολογομὲ
νως ὁ λίμβ· τε πλαρημὲν αὐλοὺ κὰρ ὡς ἐκὴ ἀ ταὶ μὶ
δὲ ἐ ρυθρὸν θὶν· κτὶ ἡς ζωρὶ λιγβρὶ θὶ ον καὶ κτὶ ὁὶς τοῦ
ταρτεκεαὶ τέρου· ὃὃ οὐκ ἀμ πτὸ ἐξαὶ μὲ ρὸν ἀ ταὶ
χεῖ σθαι κατὰ τοὶ τυχὴν· αὐλὶ εἰ τὸ ὑτε πλαρημὲ
νου τὰ γοὶ μὰ μαὶ ὁ ὁ μὲ αὶ ὁ ὁπερ ἀφ' ὶ κτο· αὐλὶ
ἐκ τῆ ὁ καταὶ πὸ ἐφ' τὸ λ' παρ ακολὸ ὲ φ' θλαρὶ· φὶ λὴ
δερομὶ τοο ν' μὶ ρεῦ τὰ χάπου πε ὁ λαμερὸ τος μὶ ρεῦ μ τρὸ
καὶ ρεῦ τοῦ πε ὁ τρο πλάτου· ὃ πρὸ ὁ ὲ ρσο τὴ ὁ τοῦ γάμου
χαλ τοο ὁ ἐχ θλὶ τος ὃ δι αμὰ τρέ τρος· ὁ τὶ παῦ ὁ βλὲ π
γυναῖκα πὸ ὁ ὁ ἐοὶ θυμεῖαι αν· μ' θλὶ τὲ μὶ ὁ χθο ἀυτὴν·
οὐκ ἀρ αμὲ ρὲ ας τοῦ καὶ ρεῦ τοῦ δὲ θλὶ μ ατος· ὁ αὐτὸ ὁ
οὐ μὴ ὁ κ̄ς· καὶ τὶ ἐκεῖ ρ ομὴν πε ὁ λα βὲ ῖν τοῦ μ ὰ μὶ

ἐπιθυμίαν· ὁ τοίνυν ὡς ἀποστολος φησιν· τὴν δικαιοσύνην
τὴν καὶ μοιχὸν τὸν καταβιβρώσκοντα. ἡ μιμνήσκεται ὁ
σωτὴρ τοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου τοῦ παρακελεύσασθαι μὴ
ἀλλοτρίοις ἐπιπλακῆναι· παρανομῆσαι οὐ περιφρονοῦντα
ἀνθρώπων ἢ. ἀλλὰ περὶ φθορίμου τοῦ τοιούτου παρα-
κελεύεται. τοῦ δὲ ἐνυπακοῆ· ἵνα τοῦ ἀσθενοῦς μετέχωμεν
Γείτονες ὄντες ἀπὸ σταδίων. πλείονα ἢ ὑπὲρ τοὺς τρεῖς
τοὺς ὁμοίους αὐτοῖς δογματίζοντας πεπλανημένους
ἀποδιδόμενον. ὁ τοίνυν περὶ τῆς αἰωνίου γονῆς λόγος τὴν βλη-
θησομένων τοῖς προφήταις ἀκουόντων ἀκροάσεως
ὀλιγοστόν. ἐπὶ φθοίνοις ὑποτεταγμένοις ἁρμοσθεῖσιν
μένοις ἐγγόνοις ἐγγόνοις· ἡμεῖς δὲ τὸ πρόσταγμα
ἔχομεν. ὃ οὐ δύσεται ἀπὸ σχοίνου. ἡμᾶς οὖν ἀρέσκει
καὶ ταῦτα τοῖς ὁμοδόξοις· ἐπὶ τοῖς ἐγγόνοις καὶ παρθένοις
δημοσίοις πρὸς τὸ βόλαι ὀφείλομεν. οἱ γαμοῦντες, ὁ ὁμοῦ
γαμοῦντες· οἱ κτώμενοι, ὁ ὁμοῦ κτώμενοι· οἱ παιδο-
ποιοῦντες, ὁ ὁ θηλυτοκοῦντες· ὁ οἰκοδομήματα
τοῖς κτήνεσιν· ὁ καὶ ἀμέλγοντες κὸς μισθούμενοι βοῦν
δύο· οὐ περιπατοῦντες τὴν κτίσιν χεόμενοι· μεθύοντες
τὰ ἀποδιδόμενα καὶ κλῶνα φερομοῦντες· αὐτὰ τὰ δὸ τῶν
φῶν· καλοῦμαι οἱ γυναικὸς μεμιασμένοι· δι' ὁδὸ τοῦ πορ
νεῖα ὁ ἑκάστου τῶν ἑαυτοῦ γυναικῶν χρῶ. οἱ ὀμβροδόχη
γούμενος παίλιγμα· ἵνα μὴ τὰ φαγεῖν ἡμᾶς ὁ σω
τῆρ· ὁμοῦ τοῖς ὄμφαπος χεομένοις τοῖς γάμοις
ἐστὶ παιδοποιΐαν μόνην· ἀλλὰ καὶ ἐκ ἀποστόλων φησίν· ἀλ
λὰ τοῦτο καὶ πρὸ παιδοποιΐας προσαιτήμα ἑαυτοῦ ὀμοῦ
ὄμ· ὁ ὁμοῦ πολιτεύεσθαι ὁ δὲ ἐφαπτόμενος ἑκουμένη
τῶν ὁρῶν ἢ ὁ ἀλλοτρίαν ὁδὸν ἀπ· τὰ χαδὲ ἐπὶ τοῦ
δικαίου μεῦ οὖν ἀφ' ἡμῶν δεῖ ἡμᾶς αἰτήσασθαι
μένα· ἵνα δὲ τοῦτο τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις βουλόμ-
ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ἡμέρας ἀπὸ πόρων ἀφεῖλεν τοῦτο

βούλεται· ἢ κόπτουσιν ἢ μὴ κόπτουσιν. ἢ ὠρύονται.
ὁ μὲν γὰρ ἀνὴρ αὐτὸν δεῖ τὴν γυναῖκα κτᾶσθαι· ἡ γυνὴ
γαμεῖσθαι δεῖ· ἡμῖν ἀποφαίνεται Ἀριστοτέλης. ΤΗΣ Δὲ
ΤΗΣ ΔΕ ΑΙΤΙΑΣ ΕΝΕΚΑ ΔΟΚΕΙ ΔΕΔΟΣΘΑΙ· ΟΥΔΕ ΑΡΜΟΤΤΕΙ
ΜΟΙ ΟΥΤΩ ΦΑΝΑΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΗΣ. ΟΥΤΕ ΓΑΡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΟΥΤΕ ΤΕΚΝΑ
ΜΟΙ ΔΟΚΕΙ ΔΕΔΟΣΘΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΓΑΜΕΙΝ ΚΑΙ ΤΕΚΝΟΠΟΙΕΙΣΘΑΙ·
ΑΛΛΑ ΜΟΙ ΔΟΚΕΙ ΤΑΥΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΑΘΛΙΟΥΣ ΕΙΡΗΣΘΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ
ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ ΕΟΙΚΟΤΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΠΑΡΑΤΙΘΕΝΤΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΕΝ
ΟΥΔΕΝ ΔΕΟΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΑΜΕΙΝ ΟΥΔΕ ΤΕΚΝΟΠΟΙΕΙΣΘΑΙ· ΤΟΥΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΥΤΩΝ
ΔΕΟΜΕΝΟΥΣ· ΟΥΚΟΥΝ ΕΙ ΤΟΙΣ ΜΕΝ ΑΛΛΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ
ΠΟΙΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΘΛΙΟΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ· ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΤΟΥΤΟ
ΠΟΙΟΥΣΙΝ ΑΘΛΙΟΙ ΕΣΟΝΤΑΙ ΟΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ· ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΑΝ ΕΤΙ
ΕΙΗ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΟΙΟΝ ΕΝΔΕΕΣΘΑΙ ΤΟΥ ΜΗ ΓΑΜΕΙΝ ΜΗΔΕ ΤΕΚΝΟΠΟΙΕΙΣΘΑΙ·
ΑΛΛΑ ΜΗΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΓΕ ΕΣΤΙ ΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΠΟΙΕΙΝ ΤΟΥΤΟ
ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΟΥΔΕΝ ΟΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥΤΕ
ΚΑΛΟΝ ΟΥΤΕ ΑΓΑΘΟΝ ΟΥΤΕ ΤΟΙΣ ΑΘΛΙΟΙΣ ΟΥΤΕ ΤΟΙΣ ΕΥΤΥΧΕΣΙ· ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΙΣ
ΕΥΤΥΧΕΣΙ ΔΟΚΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ· ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΕΥΤΥΧΕΣΙ
ΔΟΚΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ· ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΕΥΤΥΧΕΣΙ ΔΟΚΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ· ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΕΥΤΥΧΕΣΙ ΔΟΚΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ·
ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΕΥΤΥΧΕΣΙ ΔΟΚΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ· ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΕΥΤΥΧΕΣΙ
ΔΟΚΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ· ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΕΥΤΥΧΕΣΙ ΔΟΚΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ· ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΕΥΤΥΧΕΣΙ ΔΟΚΕΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΝ·

χίραν ἡ αἰκεσία ὧν πρότερον καταμεμφόμενοι
τὸ ἀσεβεῖν ἀπαιδορήσ· ἡδικημένοι δὲ κακοὶ ἐν κακῶι
μόνον οἱ βλασφήμοι τὸν θεὸν ἔλαττον μέμψονται.
ἐν κακῶι τὴν γνώμην εἶναι ἁπάντων. οἱ μὲν τὸν κατὰ
βλασφήμου δὲ τὸ ἀνύλημα τοῦτο. ὃ τὸ μὲν φιλόμουσον
κτήσασθαι τὴν γνώμην δυσαπόλυτον· δυσαπάλλακτον
κηδεμονίαι· δυσαπόσπαστον μαρκίσφι· καὶ
μεμνῆσθαι οὐ δυνατὸν τὸ σῶμα τοῦτο· ὅπῃ φασὶν
ὁ ἀρχὸς παρόμοιόν θ' ἑτοῖσι κτήνεσι φρονεῖν
ἀφικνούμενος· οὐ γὰρ ὅταν ἐπιβαίνῃ ἀλλοτρίαι
κοίτηι ὀρμᾶσθαι οὐδ' ἀμίλλης θερμότητι τοῦ ἵππου
ὅτι οὐ τοσέκθηρίωται· ἴσασι θημωνιὰν ὁδὸν ἡδονῆς
θησαυρόν. ἕκαστον ἐπὶ τὴν ἰδίαν καὶ κατοῦ πλησίον ἔχειν
μέτρον· κἄν ἀπὸ τοῦ αἰδοίου ἀρχαίαν τὴν ἐπὶ τὴν
ἄλλην τὴν συμβουλίαν ὀφείλῃ φοβεῖσθαι· καὶ παρα-
πέσῃ τὴν οἰκουρίαν τὴν ἑνὸς ζυγκαταθεμένου αὐτῶι
ἀνδρός, ἀφῆι. οὐδ' ἂν μὴ φύσῃ ταύτην ἐχρημένον αὐτοῦ
πρὸς πλείστους οὐδ' ἀξιοῖ πρὸς ἡδονὴν τὸν μιχθέν-
τα φθονεῖν. οὐδὲν ἕτερον τοιοῦτον τῶν τοῦ αὐχένος
φύλλων ποιεῖσθαι· οἷς κατηκολούθηκεν οἱ πρὸς τὸ
πλησίον τούτων· εἰ δὲ μὴν φύσει γε τὴν γνώμην αὐτοῖς οὐδὲν
καὶ τὰ ἄλλα πρὸς παιδοποιΐαν· ἐκ μὲν θηλυκοῦ
θαλερὰ πεσσικῶν· ἔτι νεβροῦ πλευρὸν ἀπαιτῆι·
παραλλάττει· δὲ καὶ αἰμύλη κείοις τούτοις· ἐπὶ τὸν οὐ
καὶ ἀμφίβολα τὸ βούλημα· φιλανδρίαι γυναικοῖσι· δὴ
κόσμου αὐτὸ ἔφηκεν· δὴ οἰστρᾶι· δὴ φύσας
δὴ ἄλγεα· δὴ δωρεάς· δὴ τέχνα· δὴ ἐρίτολλα·
δὴ ῥόμου· δὴ τὸ ὕμμιον· δὴ ἱμερόεστον τοῦτο
καὶ πάσαν θεὸς χάριτος· ὃ πᾶσαν δόξαν ὧν οὐδ' αὖ δοσ
χαρίτων· καὶ ὁμὴν χαρτοφορεῖται. τὸ δὲ ἀμφοῖν
καταστολή· αὐλαὶ τὸ ἐρῆμα τοῦ κυμβάλ. τὸ χεῖρον

ἐπὶ τυχὴν καὶ ἐφ' ὧ σαρκοῦται τοῦ πνεύματος· ὥσπερ δὲ τὸ σῶμα
λέγεται τῆς ἐκκλησίας καθὸ οἰκονομία τέλος ἐστὶ
λαμβάνειν· ὅπου γὰρ καὶ αὐτὸς ἡ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας
ἐστὶν· ἐν σαρκὶ μὲν γὰρ διὸ τὴν ἡμῶν καὶ αἵματος φύσιν
εἰ φὰς δὲ καὶ σώματος τὴν αἰτίαν αὐτὸς βλέπει
τὴν ἡμῶν διδάσκων· δύο δὲ οἱ γάμοι καὶ οὐ φησὶν ὁ πρό-
φητης ἐν ἐπιθυμίαι ἀπολεῖσθαι· διδάσκων
ἐπιθυμίας αὐτοῦ καὶ ἡδονὰς τὰς ἐν τοῖς γάμοις
κοῖς· ἢ διὰ δὲ ἕξιν τὴν ἀνδρὸς καταίγαμον
τὸν δὲ γυναῖκα ὁμιλίαν μὴ σὺν ἡδονῇ μηδὲ μιᾷ ἁμαρτίαν
εἶναι· ταύτην γὰρ ὑπὸ τῆς νομοθέτου μηνύθαι τοῦ
ξύλου τοῦ καλοῦ ὃς πρῶτος ἀνθρώπου· ἀπὸ τοῦ φρονήματος
τὸν ἀνθρώπινον ἐντολὴς διδασκούσης· ἢ δὲ τοῦτο.
καὶ ἡ τῆς ἀμβλάσας μὴ σὺν ὀδύνῃ τέκνων τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς· ἐπὶ μὴ σὺν καὶ ἐκφύσει τοῦ ξύλου μεταλαβεῖν τοῦ βρώ
ματος ἀγαθοῦ· προφέρεται δὲ ἡ μὴ μὴν οὐκ αἰκάμου ὁ
καὶ κακῶσει τὴν χεῖλος θαι τοῖς γάμοις· καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ
ξύλον τῆς γνώσεως θανάτου ἀπομισθόμενον τὸν γάμον.
Τί δὲ· οὐχὶ ὁ σπερμᾶς ἀφ' ἑαυτοῦ· οὕτως δὲ καὶ τὸ βρῶμα
ἀπὸ τοῦ σώματος; οὐκ ἀν δὲ ἔχθρα ἡ σαρξ ἐν τῷ
τυχῶ· ἐπὶ τὴν ἀνδρὸς ἐπιθυμίαι ἀπολεῖται· διδάσκων
σκιάζων· τοῦτο δὲ φησὶν αὐδελφοί· ὁ πρὸς σαρξ σῶμα
καὶ αἷμα ἀν τῶ κληρονομεῖν οὐ δυνάται· οὐδὲ ἡ φθο
ρὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ· ἢ γὰρ ἁμαρτία φθο
ρὰ οὖσα· οὐδυνάται κοινωνίαν ἔχειν μεθ' ἧς ἀφθαρ
σία· ἢ ἡ δὲ ἐστὶ δικαιοσύνη· οὕτως σὰρξ ἡ τοιαύτη
ἐστὶ· ἐν σαρξὶ γάμου οἱ πνεῦμα· νῦν σαρκὶ ἐπὶ τὴν
τὴν δικαιοσύνην τοίνυν τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ θεοῦ
σῶμα τὴν καὶ σύνεσιν αἷμα· σὺν δὲ ἐπὶ ἀπάνω σὺν
ἐσθίει σαρκὸς βλασφήμου ἐκ δικαίου σὺν μεθ' αἱμα πάσ
ἁβρότητος· τὴν ἡμέραν ἀφ' ἧς ἂν ἐλάβαν τὴν δι μουχίαν

ιθ

κατὰ τὸν ἡμῖν καιρὸν μεταβολὰς. διχῶς οὖν τὰ
μέλη ἔσται διὰ τὴν χάριτα. οὐ μὲν οὖν τὰ διὰ τὴν κτίσιν
οὐδὲ ὅλου διὰ τοῦτο ἐστὶ τὸ κόσμος, κτίσις γάρ ὁ
κόσμος, κτίσις καὶ ἡ διοίκησις· ἀφ' ὧν δὲ εὐχαριστοῦντ' ἐφ'
οἷς ἔτυχθησαν. εἰ μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ἐφ' οἷς ἔτυχθησαν· οἱ δὲ ἅπαξ
μεμαρτυρήκασι τὸ ὅλῳ ὑμνοῦσι· εἰ δὲ μὴ τὰ μόρια ἐστὶ τοῦ
χειμάζοντος· αὐτοὶ γὰρ ἀκατασχέτως ἔχουσι, καὶ
τὸ πλησίον ἀγαπήσεις ὡς σεαυτὸν φιλήσουσιν· αὐθις
ἔσται οὖν τὸ ἕν μόριον τοῦ τραφῆναι· τὸ οὖν κλῆρον βά
λλειν ἡμῖν· καὶ μὴν ἀναγκαῖον κτήσασθαι τὸ
καὶ μαρτύρων ἕνεκεν ἡμῖν· διὰ τοῦτο ὁ
αὐτὸς προφήτης συμβουλεύει μὴ μεριμνᾶν
τὴν ἐνδυμασίαν αὐτοῦ· ἐκ μέρους τοῦ τὸ δαίμονος ἐκ
τοῦ τελείου αὐτοῦ· ὁμοίως οὖν καὶ ἐκτάσεως πλήκτων
ἀφεστῶτος· αὐτοὶ γὰρ καὶ μάτην μεταχειρίζονται· φιλοσο
φοῦσι γὰρ αὐτοὶ καθ' αὑτούς· τουτέστι, τὸ ἀκαθαρσίας ἀφ'
ἑαυτῶν ὑμνοῦσι· ἐστὶν οὖν πλησίον τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ δια
σκοπεῖν· τὸ ὅλον μεμφαὶ· τὸ λείπεται τοῦτο οὐ μόνον αὐτοῦ
κατὰ τοὺς προφήτας· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀποστόλου· εἰ
ἐν διαφόρου ἀπρίασθαι τὸν προφήτην καταφθεῖρε
άκεστις, οἱ τοῦτο οὐ μόνον αὐτοῦ τὸ ὅλον μεμφαί· σκό
τος οὐκ αἰσθήσεται· μεταφόροι· αὐτοῦ τὰ αὐξήσεις.
καὶ τοῦ πλησίον κίνησις ὁμοίως ἀνδροφόροι· ἐκ καλαί
βατος τὴν ὅσιαν ἀναζύμων· ἵνα δὲ πᾶν ἡδονὴ φύσεως, ὁ
ἀποστόλος ἡμῖν ἔσεσθαι· ὁ ποιμὴν αἰχμάλωτον ἔσται
τοιούτοις τοῖς διαπαίγμασι· μείζονα ἁμαρτήματα· ὁ
τὸν ἀδελφὸν ὁμολογούμενος· ἢ ὅρος· ἢ πλοῦτος ἐκ
ἢ ἄδολος ἀστεῖος· ἢ λοιδορος· ἢ μεθύσος· ἢ ἁρπαξ
τοῖς τοιούτοις μὴ δὲ ὅλον ἀλλήλων· ἐν γὰρ διαιμόμουμόμοι
ἀπόλλυσθε μᾶλλον· ἵνα δοῖς ζῆλος· χῶσιν διαφθορᾶς ζοὰς

οὐκ ἐπὶ ἐμοὶ· ὅστις ἐστὶν κατὰ τὸν ἐπιθυμίαν. ζῇ δὲ ἐμοὶ
ὅμοιος τῷ αὐτῷ τὸν ἐμὸν τρόπον νοσοκομεῖ ὡς ὁ ἐμὸς καὶ
μακαρίως· ὃς δὲ τὸ πρῶτον δὲν ἐμοὶ σαρκικῶς·
ὃς δὲ μὴ ζῇ ἐμοὶ σαρκί. ἐμοὶ δὲ ζῇ τὸ τοῦ μοῦ τοῦθ᾽
εἰ οὖν δὲ ἐμοὶ μὴ αὐτὸς ἐστί. ὃς δὲ οὐ λιμοσαμεσᾶ τὸν
μὴ ἐστὶ ἐστί. τὸ ὄνομα τὸν ὄνομα τὸν ἄνω τεθνῶν
ἡμῶν ὁ κ̄ς ἐλά· ἐ πὶ ἡ κατα τροφὴ ἀνδρῶν τοῦ πα
νόμου μακή· ὃ αὐτοὶ ἐστιν αἱ ὁδοὶ τοῦ τοῦ τῶν
σωτηρίου τοῦ τοῦ ὁμοῦ· οὐ αὐτοὶ οἱ αὐτοὶ ἐκ ἁμοὶ
φησὶν ὁ κ̄ς· καὶ ὁμὴ αὐτοὶ ἐστὶ μὴ ἐνεργήσῃ. ἡ ἔμοὶ
τοῦ ἐκ λεκτοῦ μου οἱ ἀνδρίσαι· ἐφ᾽ ἡμῖν αὐτὸ
τοῦτο θήσω μὲν ὁ κατα τοῦ τῆς ἀθῶν ἀπὸ ἐμοῦ
μασδρ. ἡ ἔμοὶ τοῦ ἐκ λεκτοῦ μου δὲ ἀφεῖται τὸ χ
ὄνομα τοῦ δῶ βλασφημῆσαι, ἐν αὐτοῦ· ὁ θεὸς
καὶ τοῦ ἀποστολὸς ἐστὶ πατοῦ μὲν φησὶν ἐν τῇ θεῷ
τοῦ μὴ σωτῆρα ἀμήν· καὶ ἀπὸ πόρνοις· ἐστὶ τὸ δὲ
τοῦτο. οὐ τῇ πορνεῖαι ἀλλ᾽ αὐτοῖς κῶ. ὃ ὁ κ̄ς τοῖς ἐσ
χατοῖ· καὶ ὁ τοῦ τοῦ γάμου τοῦ ρμάμα. ἐπὶ φο
ρεῖ· ἡ οὐκ οἶδας. ὁτὶ ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ.
ἓν σῶμά ἐστιν· ἡ πορνεῖ ἡ πτὸς θεὰ τὴν ἀποστόμον.
τοῦ ἡ μῖν λέγει· ὃ μὲν ἀποφεύγ᾽ φησὶν αἱ μλίου. ἡ μὲ
ἐκ σωμφώνου τοῦ ὁκαιροῦ· ἵνα τὸ αὐτὸ ἀποφεύγ᾽
λάβῃ τὸ ὀφείλημα τοῦ γάμου τὴν ὀφειλὴν
ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος
οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ᾽ ὁ κ̄ς· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ
ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ᾽ ἡ γυνή· μὴ ἀπο
στερεῖτε ἀλλήλους εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς
καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς
διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν· τοῦτο δὲ λέγω κατὰ
συγγνώμην οὐ κατ᾽ ἐπιταγήν· θέλω δὲ πάντας

μὴ ἀφιέναι· τοὺς δὲ λοιποὺς τοὺς λέγω. φῶ. οἰκόκῦ·
εἴπο ἀδελφοσ· ὅσοι νῦν λέγουσι· τί δὲ μέγοι
τοῦ φαῦται οἱ τοῦ μόμου κατατρέχομεν καὶ τοῦ γάμου.
οὐ σκ αὐτὰ μόμον σμκ ἔχομεν μόνον· μονομονχὶ δὲ καὶ
κατὰ τὴν ἀδελφὴν τὴν καμήλῳ, τί πρὸς τοῦτο
εἰ σὰ μὲ ἔχοιμι τὰς ὁμοδούλας· οἱ τὴν σωφροσύνῃ καὶ
τὴν ὑπόθεσιν μὴ ζυγόμενοι· ἐ σὺ καὶ τοῦ ἐ σὺ οἰκοσὺ
τοῦ οἰκου καλῶς τοῦ οἰ φαίμενον, νομοθετῆ τὴ σὲκκλη
σία σὰ ἀφηγᾶσθαι· οἰκονδὲ ἰωρικὸν μὲ σὺ γυναικὸς
σωσιάθηοι ζυγῆσαι· σὰ φῶ ταῦτα οὐκ ἀναφερὲ τοῖς καταφερὲ σ
μᾶ· τοῖς δὲ μέμφεσθε ἀμὴν οἱς ἐ σὺ οἰ φοῖς. οὐδὲν καταφερὲ·
ἀλλὰ μέμφεσθε αὐτοῖς ἐ σὺ μοῖς καὶ ἡ σωφροσύνῃ· ἐσὺ
δὲ τὴν σαφὲ αὐτὸν καὶ μὲ σὺ μὴν δοκῆς· μὴ πλὰν ἀδελφὴ·
οὐκ πόρνοι· οὐκ εἰδωλολάτραι· οὐκ μοιχοί· οὐκ
μαλακοί· οὐκ ἀρσενοκοῖται· οὐκ πλεονέκται· οὐκ
κλέπται· οὐ μεθύσοι· οὐλοίδοροι· οὐχὲ ἁρπαγὲ· ναὶ μᾶ
θῦ· οὐ κληρονομήσουσιν· καὶ ἡμᾶς ὁμῶν ἀκούσωμεν
μὲ θ᾽ οἱ ἐκ τούτοις γενόμενοι· οἱ δὲ ἑαυτῶν ἀκολούθησαν
τὴν ἀσέλγειαν· ἐκ σωφρονοῦσι· ἐ σωφρονᾶν ναὶ τὰ
ζοῦσι ταῦτ᾽ ἡδονὰς ἐ τοῖς ἀδελφοῖς χαρίζεσθαι δοκιμάζουτ᾽;
ἀκριβεστὰ σὲκ βλέπομεν ἑαυτὰ διδασκόμενα· ἐ τὴν ἐλ
λοῖδα τὴν ὀφθ. τὰ δὲ μέρη ἀρᾶν σχετίαν σ πρὸς ἀ
νέχεται· ἀσθενοῦντος ἑαυτὴν ὁμοῖα μᾶ σοτοῦ λῦ·
ἀλλ᾽ οὐκ ἐπιβλέφου τοῖς ὀφθαλμοῖς τὰ ταῦ παρασκευὴ ἀζόμενα·
κ δοκιμάζομεν πρὸς ἀλλο σ πρὸς σωτηρείαν· τὴν ἑ τὸ δὲ πρὸς
σκότος ὁδοιπορείαν ἐ σαρκικὰ μένοι· τὸ λοιπὸν ἀ
δελφοὶ, ὅσα ἀληθῆ· ὅσεμνα· ὅσα δίκαια· ὅσα ἁγνά·
ὅσα προσφιλῆ· ὅσα εὔφημα· εἴτις ἀρετὴ ἑ τις ἔ
παινος· ταῦτα λογίζεσθε· ὅσα καὶ ἐμάθετε· καὶ ἠ σα
θαὶ ἀκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί· ταῦτα πρά
σσετε· καὶ ὁ θ᾽ τὴν εἰρήνην ἔσται μεθ᾽ ἡμῶν· ὁ πρὸς

ἐν τῇ βουλομένῃ τοὺς ὁμοίους μόνα· ὅτε τὴν οἰκείαν μοῦ-
καὶ δὴ οἶδα ἐμαυτόν· τὸ δὲ χρὴ μεσολιπτικόν τε
ἐν τῇ νοσοκομείῳ τῆς σωληνοειδοῦς, τὸ πλέον νοσοκομεῖον·
μὴ σιωπῶντας τὸν πόλεμον ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ·
μοῦ δὲ πιθυμίαν· ἀλλὰ κατὰ τὸ μεμεδωκὸς ἡμᾶς φλοῦ.
ς αὐτοὶ φίλοι ἐν ταῖς αἰρεσιωτικαῖς φιλοσοφίαις· διότι
τετραγωνοὶ φίλοι δοκεῖ· διὸ τὸ φίλου· ἀλλὰ περὶ πλα
τοῦ δωματοειδοῦς περὶ φοῦ τὸ δωδεκαέδρου τῆς γραφάλου ὑπο
κειμένου αἰρεσιωτικῆς γεωμετρικῆς· αὐτὴ γὰρ ἐν ἡμῖν ἐστὸν
μακρὸν δὲ ἑπτάπλευρον αἰρεσιωτικῆς· ὁ δὲ ἐν ἐστὸν τρίτος
ἡ μὲν τοῦ κατὰ τὴν αἰμβλυφιλοσοφίαν γραφικὸν
νοουμένη ματαιοπραγμοσύνη, τοῦτο ἓν τὸ πλαίσιον:-

σφωνιδῶν τ̄:-

σφωνιδέων, τέ

ταφτοῦ σ̄:-

ἀκόλουθον διαφοίνεται· περὶ πλείστων περὶ οὐδὲν διαλαβεῖν, ς
τίς ὁ πλοῦτος· οἷς ὑμπερὶ μὲν φιλόσοφοι κατὰ τὴν αὐτοῦ
τὴν σημειοῦν λεχθὴν σομβιόσιν τοὺς παρεπόμενον.
ς οἱ ὁμοίως φιλοσοφήσουσιν αἰρεσιωτικοὶ καὶ ἐλευθέρως.
καὶ αἱρεῖσθαι τὸν ὄντως τυγχάνει· ταῦτα δὴ τὸ· περὶ
τὸ σχῆμα καὶ περὶ τοῦ ζητεῖν πρὸς ὃ τι πληρόσαν τὸ ς.
τὸ σημειολιπὲς εἶδος ταραθησόμενα· ἢ μὲν οὖν ἐν ἑπτά
δρομεῖ τὸν λίθινον ὀνόματος αἰρεσιωτικὸν λόγον. κεφάλαι
ον δὲ ὃν ταραπλήσιον τὴν φιλοσοφίαν ἐκ τῆς ματαιοπόνου
φιλοσοφίας διαδοθῆναι ἐφ' ἑαυτὸν φθόνον· μετὰ τὴν ἰσοτι
μίαν· ἡ γὰρ περὶ τοῦ ὅλου καὶ ἡ περὶ τοῦ ἰουδαί
ου κατὰ τὸν μὲν τοῦ τραφῆναι ἐκ δύο ς. καὶ ὅσα
ταραδοθῆναι ἐν τοῖς περὶ τούτου φροιμιασθεῖσι κατὰ
τὴν τοῦ προσιμίου ἑαυτοῦ μὲν ἐν ἐν περὶ ἑκάστου τῶν
ἐν ἀρχῇ νοουμένων. τοῦ πλήθους τοῦ πραγματος ἀνάγκη

τὴν ἀρχὴν τῆς παραδόσεως, ἀπὸ τῆς προφητείας ποιησόμεθα τὴν ἐξήγησιν τοῦτον ἐκδεξάμενοι τὸν τρόπον. ἐφ' οἷς οὖν τιθέμεθα τὰς ἀποδείξεις πρῶτον ἐροῦμεν. ἐπὶ τὸ προκείμενον μεταβησόμεθα. ἐπὶ τρίτῃ δὲ ἀπὸ τούτων ἐροῦμεν. ἔστω δὲ ὑμῖν τὰ ὑπομνήματα ἀπὸ πολλοῦ κισσέινου μὲν διὰ τοῦ ἀπαιδεύτου ἀπαιδεύτου δὲ τὸ μὲν ὑπομνήματα τοῦ ποικίλου. ἀπὸ αὐτοῦ τοῦτον ὀνομάζομεν. διὸ τὸ μὲν ὑπομνήματα αὐτοῦ ἄλλου τινὸς ἄλλο τι μέρος ἐστὶν ἢ κατὰ τὸ ἔλαττον μέρος μνημονεύοντα διὰ μακρύμνων δὲ ἄλλοι τινὲς χειροῦνται οἱ διαζήμενοι φησὶν μὲν ἀκμάτου. ἐπὶ πολλῶν δὲ εὑρίσκουσι. καὶ διὰ τοῦτο κοινὸν ὄνομα τοῦτο τὸ σημαῖνον μεταλλάσσοντα. διὰ τοῦτο τὸ πρῶτον ἐν ὀλίγαις τραφῆ. Συλλαμβάνουσι μὲν οὖν πρόδηλα μὴ ἀμφιβάλλοντα πρόκειται ἐμφάσιν μὴ μέλλοντα τοῖς ἰδίοις ζητήμασι μεταλλάττου οἰκτρὸν ὑποκειμένου σώματος. λέγει καὶ λίμνας τούτοις προσεκπορεύεται καὶ προσεφθείρεται ἐν τῷ ἔτει. ἐπὶ καὶ τοῖς ὁδοῖς ἀπὸ οὗ σημεῖον οὐκ ἐλίσσεται, ἀλλὰ τὴν φθειρομένην ὑπὸ τῶν ἡμερῶν μέρος. καὶ διάφορον δὲ τὸ μεταξὺ τοῦτο λίθος. ἐπὶ τοῖς πλὴν ἑαυτοῖς ὅ δὲ ζητῶν ὁ σαλεφασὶ καὶ δοῦλοι τὴν ἰσχὺν μὲν οἱ πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπαιδεύτου ἀπὸ τὴν τοῦ διὰ τὸ σαλεφασὶ ζητῶν οἷς. χαλεποὶ οὖν τοῖς ὁμοίοις τοῦ ὁ ἐκ τοῦ ἰδεῖν ἐκ τοῦ. μακρὸν δὲ ὄρθιον οἱ μὲν φασὶν τὸν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ μακρύμνου. χαλεποὶ πρὸς οὖσα· φησὶ γὰρ τοῖς ὁμοίοις τοῦ ἐκ τοῦ ἰδεῖν. ἐπὶ τοῦ ἀπαιδεύτου.

πειαν αρχή· ἡ μοι δοκεῖ τὸ σῶμα τὸν διὰ πόδοχ̄ς
κακὸν ἑκ ἑαυτῆς αἰνίσσεσθαι· καὶ πάσοτε ἐπὶ τὴν οἰκείαν
φθορὰν, θηρίου μᾶλλον· τούτου δὲ οἱ τοῦθ' ὑμῶν ἄγχιστα σοφώ
τεροι· ἡ λαγῶ μᾶλλον αὐτὸν ἀφῆκεν ἡ μεγαλόψυχος ἀγχίστροφος·
οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦκῦ ἐκδέχεται τὴν τροφήν· καίτοι
κακείνου σαρκὸς ἀβρῶτος ἐπὶ δὲ τοῦ τρέφοντος γεύεται
καὶ τοῖς χείλεσι· καὶ τοῖς ἐνδιδύμασιν ἐλαυνομένου τοῦ
ῥαιστοῦ ἀγκίστρου· οὐκοῦν οὐλὸς ἡ σοφία μᾶλλον αὐτῆς
ἐπὶ τὴν ἐμὴν λαφ. ἐπὶ μὲν γὰρ ἀφεθεὶς ζῶν
τὴν φύσιν τὴν ἰδίαν, τοῦτο μὲν οὖν ἀπόδρασιν
σίαν κατασκευάζεται τοῦ ζῆν· ἐξιμᾶται εἰ αὖ καὶ ἁλῶ
ναι, λαβὲ οὖν δὲ ἀφεθέντος· ἡ μοι δοκεῖ σωφρο
σοφὸν μὲν εἶναι τὸν θῆλυ ἁρμόττον· ἐπὶ δὲ ὁ αὐτὸ φολ
ἐπὶ τὴν περὶ σῶμα οὐσίαν ἐπτοῆσθαι· τραφὲν εἰ οὖν ἀκο
λὴ πάλιν, ἁ σωφρονεῖν ταῖς ἔνδον· μᾶλλον μὲν
σοφοῖς δὲ αἰσχύνῃ· βουτὸν δὲ καὶ φιλίαν, τὴν πρὸ
τὸν θῆλυ φιλοσοφον· διελαφοτρόπως μὲν οὐ δὲ ἡ δὲ·
σοφίλοσοφίλοι· τὸ μὲν οὖν αἰμιλλᾶσθαι τοῖς θεοῖς·
αὐτίκα τὴν ἀμμᾶλλαν γὰρ καὶ ὁ πρωτεὺς δὲ αἰμιλλᾶ
σθαι· ἵνα δὴ εἰς πρόφορμίν μοι καλὸν ὁ κυνηγέτης·
καὶ μὴ πῆ σε γόητα οὐμαθητὴς, ὁ σοφὸ μᾶλλον
ἀφῆκε καὶ τοῦ τὸ οἰκεῖα σοφὸν βέλτιον ἐν
καὶ ὁ σοφὸς ὁμοίως ἰδίαν κύνος, τὴν ἀφὴν
ἐμὲν τοῦ ἀνου τὸ ἔργον τὸ οἰκεῖον· ἐοικὸς δὲ
μᾶλλον ἐν ταῖς θεοῖς ἀθρόοις παίσματι· ἐκ δὲ μὴ κύς
αἰλούρου σύγκειμένου ἀσχὴς ἰδέσθαι· αὐλὸν τὸ
μὲν δέρμα γλίσχρας καὶ ὑποδύεται ἁλίσκεται
ἡ δὲ ἕλκει πρόφορμα· ἡ τε φιλοσοφίας τῆς καὶ
λήθου παιδιᾶς ἐμέσαι πρόφορμα ὑποδύεται σμικρὰς
ἀπὸ σφαλεῖσα τοῦ σώματος ἐπὶ θυμόν· πρόφο
τοιαῦτα σοῦ μὲν τὸ καὶ φόβου· καὶ τοι τοῦ σὸ φάλου καὶ

δουλοδεσπότοῦ δὲ τοῦ δοῦλου ἔχθιστον μισοῦντος τὸν δεσπότην εἰς
ἀλλοφυὲς ἀνθρώπου. τὸ δὲ πλέον, ζωῆς ἀμοιρον· τοῦ δὲ τῆς αὐ- ÷ ὑφορια
θαιρετίου. διαφορος· τὸ δὲ χαίρειν ἀπατοῦθ' ὑπὸ ζωῆς ἀμοιρου
θεὸν χαῖρ' ὑπὸ τοῦ κωφοῦ λίθου· ἴσον δ' ἂν εἴη τοῦτων δεδειχθαι
θάνατον σωτηρίαν εἶναι καὶ ἐγκράτειαν κοινωνίαν τῆς τύχης· αὐ-
θαιρετικῆς οὔσης. ζωὴ δὲ ὑγρασίας τῆς ἁμαρτίας.
πολλοὶ δὲ οἱ ἐν τοῖς χαράκωμασι καὶ τάφροι τῆς ἐπιθυ-
μίας· τὰ δ' ὅρη τῆς θυμοῦ μεγαθους· αὐδιανοητὸν δὲν
ἀν εἴη· ὃ πάντα ἀποφαίνει τὴν τοῦ ἐπιβουλοῦ ἁμαρ-
τίαν. τὸ μὲν ἐπὶ δύο τρόπους τὴν τοῦ θεοῦ
καταφύσιν· ἡ μὲν γὰρ τῆς ἀρχῆς ἀποστέρησις ἐνὸς
ὄντος· ἡ δὲ ἀφθορος· διὰ μὲν καταδούλιον ἡ μεροβό-
λησις· δούλου δὲ τὸ νοεῖν ἁμαρτίαν καὶ ταῦτ' ἁμαρ-
τίας πεπραμένου· τοιοῦτον δὲ οὐκ αἰσθησις καὶ ταῦτ'
ἀπατεῶνος δεσπότου· τοιοῦτον δὲ ἡ ἐνθύμησις τῆς

μετὰ τὴν τῶν ἀμαρτιῶν ἄφεσιν· οὗτος οὖν ἀληθὴς
μαρτυρία· αὐτοὶ μὲν τὸ ἔργον πεποιήκασι τοῖς πρό-
τερον· τοῖς δὲ μετὰ ταῦτα δηλοῦσιν τὴν ἰδίαν
γνώμην πρός· τοῖς δ' οὖν κατὰ τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ
διδασκαλίαν λεγόμενοι· διὸ οὐκ ἀνοήτως εἴρηται παρ' αὐτοῦ φάναι·
Ναὶ μὴν καὶ τοῦ κηρύγματος τὴν αἰτίαν ὀρθῶς
καὶ οἱ ὕστεροι, διὰ τοῦτο ἦν ἀναγκαῖον τὸν πρὸ σοῦ
ἀφεθῆναι· διὰ μέσου δὲ τὴν ἀφανῆ αὐτοῦ διὰ τῶν ἐπαφρόδι-
τος διδασκαλίαν· ἀφελόμενος ἐρεύμενος πρὸς τὸ ἀληθὲς· οὐ
μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς πρώτοις αὐτοῖς τὸ δοκοῦν φοβερὸν πρὸς
οὗτος οὖν φόνος τὸ ἀρνεῖσθαι χριστὸν διὰ τοῦτο ἐμποδὼν ἐκ
κλίνας· ἵνα δὲ μὴ φόνος μαρτυρικὸς· οὐ μὴν οὐδὲ
ἐλαττοῦται ἡ τοιαύτη μνήμη τῶν πεπρακότων τὴν πί
στιν ἀρνησαμένων δὲ πρὸς φόνον ἐπάνω τοῦτο τοῦ
μὴ ἀναπολογήσασθαι· χαρίεν δὲ καὶ τοῦτο τὴν αἰτίαν
τοῦ ἀφεθῆναι τὸν ἐν ἅδου ἐξόλου· ὡς τοῦ τὴν ἐπ
αὐτῷ ἀμαρτωλὸν ἀφεθῆναι ἀνθρώποις· πρόφασιν λόγου
λαμβάνει· διὸ οὐκ αὐτὸς τοῦ ἔχειν ἑαυτὸν ἐπάξαι·
ὁ δὲ τοῦτον, διὰ τὸ μεμνῆσθαι· διὰ ἀρνήσασθαι δικαίως· διὰ δὲ
ἀπὸ ἐλάττονος τοῦ κρείττονος τὴν πρόσοδον
ἔσεσθαι τοῦ μαρτυρήσαντος εἰδότι· ἀνθρώπου τοῦ
Νῶε πρὸ ὀφίλοντος τὸ κῦ· ὑπὲρ οὗ καὶ τὸ θεραπεύσαι ἐπ
δέδοται· πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐγκώμιον ὅσοι δικαίως πρὸς ἐ
δόκησαν, θέλγειν φίλεκ καὶ σύμμετρον ποιητικὸν ἀλλ'
κοινὸν πρὸς τοῦ σῶ· ἡμῶν· διὰ τοῦτο τοῦ μίου ὁμοιό
τητα· αὐτὸ καὶ δικαίως ἡμῶν τὸ μαρτύριον κλαῦμεν·
οὐχὶ πλοῦτον τοῦ μίου ὁ ἀμὸς ἐλάβεν ὁ οἱ λοιποί,
ἀλλ' ὁ πλοῦτον ὁ μέγιστον ἀγαθὸς ὃν ἐμάξατο· καὶ
οἱ παλαιοὶ δὲ τῶν παρ' Ἕλλησι· τῶν ἐπὶ πολεμίοις ἀπο
θανόντων τὴν τελευτὴν ἐπαινοῦσιν· οὐ τὸ βιαίως
αὐτοῦ τὴν ὁμολογουμένην. ἀλλ' ὁ πὸ καὶ τοῦ πολεμ

τὸ λυτροῦν ἀδικοῦ τοῦ λαγεῖν ἀποκλῖναι τοῦ ἄνου τὴν
ἄ σ τοῦ σώματος. καὶ οὐ πεοκαμοῦ τῇ τυχῇ. οὐδὲ κα
ταλακισθεὶς, οἷα φεὶ ταὐτὸν τοῦτο παῤῥησιοῦμοι
αμοι· ἀποκλάγοντας γὰρ θλυκλεῦόμενοι ἢ ἰμερό
μενοι τοῦ ζῆν ἀλλὰ τοῦ οὐδὲ καλαῤῥᾳ ἀποκλίνοντι
τὴν τυχήν· ἀλλ' ὅσαῤῥ μομυδήλαο ταὐτὲ πιθυμίαο
μεθ' αὐτοῦ φθεομένη· ἀμὴ τὴν ἀ τοῦτον ζῶμεν μοι
καὶ ἀῤῥ ἐμὴν ζῶμαι· εἰ οἱ δὲ καὶ οἱ ἐν πολεμοι με
τὲ πιθυμεῖν ἀνάοο θνήσκοντι· οὐδὲν οὗτοι ἀλλᾷ ἐ
ρῶντο· ἀκαὶ νόθοι καπνμαρμαίνοντο· ἀτρίπω δὴ πεοὸ
τὴν ὁμολογίαν μαρτυρεῖ αὐτὶ πᾶσαν δὴ καλαῤῥᾳ ὁ πολι τὸ
σαμένη τυχὴ μετὲ πῆ πεοάλοο τοῦθ' ὑπὸ τοῦ σὲμ τοῦ
ἐ παικηλοῦσαν μαῤῥοντὶ ἐπὶ ἰσμέοι ἰσλόγωι ὁ πεοὸ ποτὲ
τοῦ σώματος ἄπου κλαίγη ται· οἷον αὐμαν τὴν πίστιν ἀμ αὐ
τὸ μέρον ἀποαν ται· πεὸ οδὲ καὶ τὴν ἔξοδον πεοχθ
οναι αὐτὶ καὶ ὁ κε ἐν τοῖ δ' ἀμφὶ οἱ φησίν· ὃ ὃν ἂν
καταλάθηι πεᾶ· ὑμεᾶ· ὑ ἀδελφὸ ὁ τοκαὶ τὰδ' ἡσ
ὲν ἐκ δὲ τοῦ δ' ἀμφὶ ὁ ὑκαὶ τοῦ ὀνόματόσμου, μακαὶ
ελοσοὶ τοῦτοι· οὐτὴν αὐπλὴν δὲ μεφαίνομμαεγρεῖαν
ἀλλαὶ τὴν γνοστικὴν· ὁ τοκαὶ τοὶ καμόνα τοῦ δ' ἀν
Γ ἐλίου πολι δοαύμενοσ, δ' ἀὐτὶς πεὸ τοὶ κῆ φαύ·
Γνῶσιν ἢ οὐ μεαὶ τ ἡ ὑ τοῦ ὀνόματοσεἰδλιοσ· ὑ ὑ τοῦ
ἐ ἀμφὶ ὁ υμόὴ οις· ἀλλ' οὐ τὴν ὑ τὴν πεοσηγορίαν·
ἀποολὶ πᾶμ ἐν Γένοσ τὸ κοσμικὸν· ἀποὶ πᾶν δὲ
οὐ σίαν καὶ κτῆσιν πᾶσαν· δ' ἀὐτὸ ἀπεοσαλοῦ
μοῦν· μὲν τοῦν ὑ πατεῖς· ὑ τεοφοῦ ἀλλ' ηρεῖ ται·
ποδὲ δὲ· οἱ νόμοι οἱ πολιτικοί· ἀλλ' ὑ πεο-αβοηδὲ
χθεῖσοσ· τοῖ ν ἐμμελέφθομι δικαίοι· ἐν ἐκ δὲν τοῦ ἐλ
λοντενέσθαι τοῖ δοῖ· καὶ τῆδ' ὑ τοῦ δ' ἐμφὶ οἱ μεθ' ἡν
τοῦ ἐμφ ασματοσ· ἐαλαί πεκαὶ οἱ ἀποόσολοι δὲ ποιή·
κασιν· εἰ τοῦ ὑ ἐκλεκτοσμενήφησιν· ἐν ὑ ἐμφ ἀπο ω

θεοὶ πλειώτεροι· καὶ πλάτος μὲν τοῖς σώμασι
τὴν σύλληψιν πρόσθεν· τὸν δὲ διὰ σώματος τόνον
ἐπὶ πρόσω τείνειν· οὗ μὴ ἐνδοκιμήσαντος τελευτᾶν.
ἀφ' οὗ πρῶτον μὲν φήσομεν τοῦ χεῖρον εἶναι καὶ
σαρκοφυέστερον· τὸ δὲ χεῖρον ὠθεῖσθαι πρὸς θεοῦ
ἐπὶ τοῦτο καὶ ὠθεῖν καὶ τὴν αἰσθησιν πλατεῖαν ἔχειν. οἷμαι
λιφαιτικὴν ἡδυσμοῦ μὴ ἔχειν. τῆς καταφανοῦς πεφυκοῖ
τὴν δὲ λεπτομερεστέραν. τοῦτο ὡς ἀκμαιότητος αὐθυνὸς
ἀμφακαὶ δὴ λοῦ φιλοζωότης. μαρτυρεῖν μὲν τοῖς
μὴ θέλειν. τὴν τοῦ ὁμοίου σώματος ὁμοιότητα, ὃ πλὴν καὶ
λίμνας ὁμολογοῦμεν· φορβὰς ἄλλας αὐτομάτους
καὶ αὐθέκτους. τοῖς δὲ ἀνάλατον ὁμολογήσαντας
οὐ μόνον αἷμα καὶ λίπος σώματος. ἀλλὰ καὶ κομί
ζουσι πρὸς αὐτὸ ἥδιστα ὁπόταν καιρὸς ἀναπαύειν.
διαφθορὰν γὰρ λιμὸν πρεσβεύειν· λοιμὸν δὲ καὶ λι
μὸν τοῖς ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἀπολιμπάνειν· ἀλλ' οὐ γὰρ
τὴν δοῦλον λιμοκτονεῖσθαι· μόνου τοῦ ὁμόφυλος κοινωνοῦ.
οἷ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀναδόντος ἀσθενοῦσι τὴν πρόσφορον
ἀμύνεσθαι ἀναλῦσαι οἱ ἀθλιοι θανατοῦντος.
τοῦτο δὲ ἀπὸ θανατικὸν ἁμαρτάνεσθαι μόνον. καὶ
ἀμύνεσθαι κολάζοντας· οὐ γὰρ τὸν χαλεπτήριον
ζουσι τοῦ μαρτυρίου τοῦ πάθους. τὸν ὁρᾶν ἀμελοῦν
τας· ἀλλ' ἐπὶ δοῖ τὸ δύσμορον οὗτοι τὸ θέμενον ἀναβάλ
λονται· καὶ θέσθαι ὅτι ἡ τοῦ θέμενος διαφθορὰ
σημαίνεται τὴν ἀναιρεῖσαν προσφυῶς φύσαν· διὸ
ἐμποιεῖ πείθουσι τὰς πομπάς· ὁ πλάτος ἐπ' ὀμοῦ
λιφαδοῦσι μόρου μαρτύρεσθαι τὴν γὰρ δύσμορον
ἐπιμελεῖσθαι θέμενος μὴ τυχὸν ἐμβλακεῖν μορί
ου· διὸ οὐ μοῦ πλάτος· ἡ ὄρθος ὁ μοῦ· καταφθο

λογιστικῆς αὐληθείας τὸ κήνσημα· διαφέρ τοῦ
ζωῆς τῆς ὑγείας ὀλίγον ἐκμανθάνομεν τὴν
μωσίν· οὐδὲ οὐδὲ τὸ τυχὸν προσελθὲν τὸ
νόσου ἀφ' οὗ τοῦ ζῆν τοῖς ἀφαιροῦσιν· ἢ διὰ αὐτοῦ
τοσαῦτα ζῆν τὰ πρὸ τῆς μωσίν σωτάμου τα
τὸ ζῆν ἐστιν, πρὸ οὐχὶ ἕβδομ· ἐν τοῦτῶν τοῖς ζῆν.
τὸ ζῆν ἐκατερ θοῦται· ἢ δὲ ἐξιν αἰδιότητος
ἀφαιρεῖται. ὁ δαίβίματος μὲν ἐπιδοσεύζο
ἰαμ· θανμαζομ δὲ ἄξιον ἢ τοῦ φοϊκοῦ. ὁϊτι
μ δφασὶ μὴ δὲν τὴν τυχὴν ὑπὸ τοῦ σώματος διαπὶ
θεσθαι· μὴ πλακίαν ὑπὸ τῆς ὀρθοῦ· μὴ τὸ πρὸ
ἀρτίως ὑποὸ τῆς ὑγιάσεως· αὐλλ' ἀμφότερα αἰτίαν
λέγουσιν αἰ διαφορῶν ἔμαι· καίτοι ἰϊ ὁβ, ἐκ ρατὰ
σοὶ πδεβομὶ ἢ πάσσος ὑπεροχὴ· πλὴ ὁμολογῶ ἐκ
τοῦ οἰου· ἀπὶ μοσδὲ δὴ ἐν δόξου· αἰ σχεδὸ δὲ ἐκ κα
μοῦ· ἢ ὁ σθρεῖος δὴ ὑπὶ φ ὑ ὁ ὑγβ ὁ μεν ὁ ν· ἡ μὲν μ τὸ ἔστι
ποιε αἰδ μεν αὐτ α τοῦ ἀπ φθ τ ε αμμεν ο ς· διὰ σο
ποῦ τοῦ πλ ε άσαμ τα· ὑ λ ο γοῦ μ τοῦ πλασαμ τα·
φ ε ρ ὁ μ ο ὑ π ο τοῦ δὲ ὑ τ ε ρ α· ὁ ὁ κ αὶ τοῦ πρ ὁ τ ε ρ α· δι δὲ λοὺ
ὁ κ ο μ ε ὐ λ α ι χ α τ ὸ ν πδ ε ι φ α τ ι κ ὸ ν σ α ὶ π α τ ὸ ν μ ὁ ι ο μ τὸ
ε ἶ ν α ι· κ α λ ε ὸ ν χ ρ ὴ ὀ λ α ι τοῦ ἰ μ ε ὸ φ α τ ι κ ὸ ν· κ α ὶ ὁ ἤ μ ὲ ν
ε ἰ κ ὸ ν τ ὸ τ ὰ σ α λ α ι κ α τ ε ρ δ ο ῦ μ α τ α ν· ἢ τ ὰ ὶ λ ἰ μ ὲ ν
δ α τ α ὶ ἐ - σ α ρ ο ρ δ ὸ μ α τ α β ὁ κ λ ε ἰ μ μ α τ α ν· ἐ μ φ α ἴ ρ ο μ ν
ὁ α π ὸ φ ο λ ο σ· ὁ ἢ δ τ ὸ ὁ σ δ ε ρ μ ο ἰ ὁ μ ε ν ἢ ν ὁ ἰ ξ α ρ β
ρ ο ὶ ὁ ἐ ὑ χ ῶ ὶ γ β ν ἐ λ α ι ἐ κ ρ ὁ μ ο ι τ ο ὶ π ε α τ ε ρ ε ἰ ο ι ὶ ς·
τ ῶ ὶ σ λ ο ὶ π ὸ ὶ ο π α ὸ τ· κ α ὶ τ ο ὶ ὁ π λ ε ἰ ὁ ν α ο τ ῶ ρ α ὶ δ λ φ ὼ
θ ὑ κ α ὶ τ ε τ ο ὶ π ο ὶ θ ὁ τ α ο τ ῶ ὶ ὁ δ ε ρ μ ο ἰ ὁ μ ε ν τ ε ρ ὶ σ ο ὺ λ ὲ γ ο ο
τ ὸ λ μ α ῦ ἀ φ ὁ μ α ο τ ὸ ῦ λ ὸ γ ὸ ν τ ὸ ῦ θ ὺ λ α μ ὶ· ἐ δ ὲ ὶ ὰ ὶ ς τ α ὶ
μ α ε τ ύ ρ ι α ἐ π ὶ τ ε υ φ ἠ σ ὁ ἐ α ὶ τ α ρ α δ ε ἰ γ μ α τ ὰ· θ ὺ
δ ὸ ξ ο σ ὶ μ ῆ α σ ο μ β ν α ὶ· ὁ ὡ ῳ α ὶ ἠ τ ρ α φ ὴ ἰ ῆ ε ι· ἢ τ ὴ ὶ ὶ
μ ε τ έ ρ α ν δ ὲ δ α σ κ α μ ὶ α ν ἐ τ ρ α φ ὴ· ἰ ν α δ ὲ α ὐ τ ὴ σ ὑ π ο

προὶ

μονης καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν. τὴν ἐλ
πίδα λαμβάνω τῆς παρακλήσεως. ἔοικε δὲ πως
παροιμίᾳ τις ἡδονῆς ἢ τυχὸν ἀφορμὴ αὐτὴ εἶναι. ἡμῖν
μὲν γὰρ ἀμφοῖν ἐστὶν ἀφορμὴν οὐδεμίαν· οὐδὲ γὰρ ἀποστεῖλαι
ἔτι· ὁ δὲ ἀμφοῖν ἐστὶν σχῆμα· ἀρκεῖ καὶ νόσου. ὑπὸ
τούτου τε πεῖραν τοῦ θλίβεσθαι, καὶ μικρὰ παραμεῖναι
φερομένην τύχῃ, ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν δίψαν τὴν σὲ γε ἀπόντα τε
ρι πως ἡ ἐμὴ νόσος ὀλίσθανε· ἴσον τε εὑρίσκεται τοῖς
φίλοις εἶναι, τὸ μὲν ὑποφαίνειν· ὁ δὲ αὐτὸς λόγος ἐστὶ τὸ
τοιοῦτον· ἐπὶ ἐστὶν αὐτὴ γὰρ ἂν ἀκαίρως τὴν ἀλθωρίαν ἔχῃ
μοι τῆς καλῶς ἂν ἂν ἁμαρτήσεσθαι ἀποκλαίειν ἂν ἀκαίρου
σα, τὸ μὲν ὁμοῦ ἑαυτοῦ δὲ ἀμάτιον ἂν αὐτὸ μὴ ἐκ ταῦτοῦ
ἀ ὅσα ἐμοὶ μὲν τύχῃ ἂν ἡ τῶν ἑαυτῆς δεῖσαι ἀφθο
νίαν. ἐλθεῖν ἂν καὶ ἀμφοῖν διὰ τὸν φυλάσσειν τὴν τύχην.
τὴν εὐχὴν ἀλλὰ τοῦτο παρὸν μὴ ποιοῦσιν· θλῖψιν
γὰρ φησὶν ὁ ἀπόστολος. τὴν σαρκὶ ὄντων οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ
θέλω ὑμᾶς μὴ φείδομαι. θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀμεριμνους
εἶναι· περὶ τὸ εὐσχήμονα καὶ ἀπερίσπαστον τοῖς κύριοι ἀνεῦ
πάσης· τοῦτο μὲν ὧν ἐκτὸς ἐστὶν· οὐδὲ αὐτοῖς· ἀλλοῦ
δὲ ἀπὸ ὧν· ἐν δὲ τοῦ σώματος ἐστὶ πλεῖστα δὲ αὐτῶν
ἕξιν μέρη· ἐφ' ὧν ἡ ἀφορμή· ἐν ταύτῃ γὰρ καλῶ
ἂν ἀκίνητον μέρος τοῦ πολιτευόμενον τοῦ πρακτικοῦ·
ἐπὶ τόγε μὲν ἁπλοῦν τὴν ἡδονὴν ἀφαιρεῖν· ὁμολογοῦμεν ἐκ
τούτου ἀκαθεῖναι πλεῖστα ἡδονάς· τούτοις τοῖς θλίψεσι
μαθαίρεται τὸ ἀγαθὸν κακόν· ἐστὶ τὸ ἀκόλαστον ἀτάλαντον· ἐ
στὶ τὸ δὲ· ἁπλοῦν μὲν αἰσθήσεως ἡδονῆς· πλεῖστα
δὲ φιλόμενον· οὐ πάσαν ἡδονὴν ἀφαιρεῖ· ὁμοίως δὲ

κατὲ πὶ τοὶμ αὐλΓη δόμοσ ὁ αὐτὸσ λόγοσ· οἷσ τοὺσ μὲν
μεθυόμενοσ. τοὺσ δὲ φεύγομεν· ἡ λαίσβιοσ καὶ ἡ φυλὶ. κατὲ π
φιλεῖ μὲν γίγεται αὐτὸσ τὴν ἑαυτοῦ φιλεῖ μὲν εἶμαι τὸ αὐτὸ ἀγαθὸν οὐ
τὴν ἡδονὴν. διὰ τὸ ἐπὶ μὲν τὸ καὶ τὴν τοιαύτην ἡδονὴν αἱρεῖ
σθαι· αὐτὸ καὶ ὁ μὲν τὸ ἡδονὴν τὴν διὰ τὸ πίδοσθαι
τὸ τοιοῦτον αὐλΓη δόμοσ αἱρεῖ η· εἰ δὲ κατὰ μὲν
δὲ τὸν ἡ αὐλΓη δὸν προβίται. κατὰ τὴν τοιαύτην ἡδο
νὴν τοιαύτην τὸν ἡδονὴν ἡ μὴ δὸν ἡ τοιοῦτον ὑποκεῖσθαι
γίγεται· φαλοῦδὲ τοιαύτην τὸ κακὸν οὐκ ἀγνοοῖτο οὐ
θέσεσ οὖν κακόν· ὁ μὲν οὖν οἰνοπόλιοσ καὶ ἀφεὶς ἀφεῖ
στοτέλησ· μὴ αἱρεῖ μὲν οὖν ἀφεῖ τὸν ἀφεῖ τὸν. δὲ πλοῦτον
δεύφυσ καὶ κακὸν εἶναι. τὸν τὴν πλοῦτον ἀδόλοσ·
καὶ ὁ μεταξὺ δὲ τοιοῦτοσ· χεῖ πρίλεσ φιλεῖται· ἡ φύσεσ
τυχὴ πλοῦσιον τρεῖσ εἶν. καὶ πρεσβύτερον καὶ κατὰ τὴν λι
καιον· ἐμπαλιν δ' αὖ τὴ φαῦλον ὁ κόσμιοσ· ὁ πλοῦτοσ
φησὶ πλέον δαίμονα βλέπουσα παραλαμβάνουσι τὸν φλύσ
τοιεῖ· αὐτὸ καὶ περὶ φορὰ τοιούτων. τὸν φλύσεκ γὰρ φησ
κινοῦσι· καὶ οἱ μάταιοκοῦροι· οὐ οὐκεῖ δὲν λέκτε
ραφησὶ μὲν χαλκὴν δὲ ὁ φορίαν· κακὸν οὖν λέγε τὸ παι
δευμαεῖσεύ αἰδρίαν ὁ πλοῦτοσ αἰεὶ φρόνησιν· αἱ
τάραττυφὰ ἐν τοῖσ αὐλοῖσ ἀνδρεῖοι ὡσὶ πίδησ τε
τοιούτων· εἰ δὲ μὴ τὰ γὰρ μὴ ἀνία σοφία λαχὸ διὰ
τὸ σῶμα τὸ· ἀφιλοχρημοσύνη. οὐ σωφροσύνη μέγα.
αἰκαὶ καὶ πᾶσαι πόλιν ἐλοιὰν· οἰκονομέγον τοῦτο
νόμισμα μὲν οὖν ἐσθλὸν ἐστὶ χρυσοῦν· αἰλλὰ καὶ ἡ
ρᾳθυμεροῖσ, σοφησὶ μὲν σοφοκλῆσ· ὁ σὴρ ἡμέρᾳ ὁ φίλοσ
καὶ ἐσθλοὶ τοῦ πλησίον ἐσθλοὶ τοῦ αἰσθητοῦ. τὴν σοφὴν
αὖ καὶ τοῦ πλέον, ἐστὶ τοῦτοισ ὅμοια ἐναίζον· ἃ περὶ
γαθημακάριοι οἱ δὲ θεοὶ μὲν ἕνεκεν δικαιοσύνησ
σωφροσύνησ δὲ δεῖ κεῖ ἐν ποιῆσι ἀρετὴ τοῦ μὲν
τυχεῖν ἢ τὰ μὲν οὖν βαφὴ σοφοκλῆσ δικαιοσύνησ μὲν

τυρεῖ δικαιοσύνην ἀγαθὸν εἶναι ἢ μὴ ἀγαθόν· καὶ
τοιαῦτα. καὶ δὴ τὴν δικαιοσύνην, καὶ νεὰ δικαι
οσύνην τὸ ἄριστον πρὸς ἑαυτήν· ὁμοίως δὲ καὶ ἀκρατῆ καὶ
ἀνδρῶν δικαιοσύνην, καὶ νεὰ τοὺς βελτίστους
μοι φρονοῦσι· καὶ οὐδὲν τοιοῦτο δεῖ λόγου. οὐτε δὴ
καὶ τοῦ καλοῦ τοῦ ἡδέος τοῦ δικαιοσύνην
μακαριότητα· ὁ τοίνυν ἐστὶν ἀποδιδόμενον πόθον
οὗ οὐδὲν λοιπὸν δικαιότατα ἔχειν. καὶ τὴν δικαιοσύ
νην αὐτὴν ἀρετὴν εἶναι· μακάριοι· μακάριοι δὲ οἱ ἔχοντες
εἴτε πρὸς ἡδονὰς δικαιοσύνην μιγνύμενοι·
μὴ ποιοῦσιν ὀρθῶς τοῦ ἀφελεῖν, ἀλλ' αἰσχρὸν δὲ δεῖ
σαν τοῦ δικαιοσύνην ἔχειν· τὸ γὰρ βούλεσθαι τοῦτο
μακαρίζειν· τὸ δὲ καταμελεῖν ἐφ' ἡδονῇ τοῦ ἐπὶ τῶν
τιμῶν ἢ πλούτου ἢ ὑγιείας· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
καλὸν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἡδὺ μεμιγμένον τοῦτο·
τοιοῦδε ἢ οἷον εἰ ἐνδέχοιτο τοῦ δικαιοσύνην
εἶναι ἀνιαρὸν ἀπεχθὲς τοῦτο· ἢ δι' αὐτὸ ἀληθῆ τ'
ὄντα οὐκ ἂν προσποιεῖσθαι· ἢ πάντα ὁμοίως πρακτέα
εἶναι· ἐὰν μὴ τοῦτο ἐπαινῶν ἐπαινῇ· ἢ ψέγων ψέγῃ·
ἡδονὴν δὲ μᾶλλον ἐπαινεῖ· καὶ τὸ ἀνιαρὸν ψέγει
μᾶλλον· ἢ ἀνιαρὸν μᾶλλον τοῦ ἡδέος τοῦ δικαιοσύνην
μακαριότητα· ὁ τοίνυν ἐστὶν ἀποδιδόμενον πόθον
οὗ οὐδὲν λοιπὸν δικαιότατα ἔχειν· ἢ δὲ πάντα ὁμοίως
ἐστὶν ἀποδιδόμενα καὶ ἀνιαρὰ καὶ ἡδέα καὶ ἀγαθὰ
καὶ κακά· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀνιαρὸν ἐστὶν ἀποδιδόμενον
ἐπὶ τῷ ἀποδιδόμενον ἀγαθὸν εἶναι· τὸ δὲ ἡδὺ
ἐπὶ τῷ ἀποδιδόμενον κακόν· ἢ δὲ ἐπὶ τῷ ἀποδιδόμενον
ἡδονὴν ἢ ἀνιαρὸν· ἢ δὲ ἐπὶ τῷ ἀποδιδόμενον
ἡδονὴν ἢ ἀνιαρὸν· ἢ πάντα ὁμοίως ἐστὶν ἀποδιδόμενα
καὶ ἀνιαρὰ καὶ ἡδέα καὶ ἀγαθὰ

τὴν τέχνην, τὸ πρᾶον αὐξάνουσι· τὴν δὲ μεταφορὰν τὴν
ἐπὶ τοῖς θεοῖς. οἱ μὲν γὰρ φαῦλοι ἐκ μεταβολῆς φαῦλοι γίνονται·
οἱ δὲ μεταβάλλουσι τὴν τέχνην ἀστοργίαν· πλατωνίζει
τὴν τέχνην ἐπὶ τοῖς αἰμάτων πλησμοῖς ἀμαυρώσης· ὁ μέντοι
γε θεὸς ἐκ νυκτερινῆς προσημάνσεως. αὐτίκα γὰρ
γοργίᾳ γε τοῖς σοφοῖς ἐπιτρέπουσι οἱ φίλοι
σοφοί· ἢ πότε τοῦ πεσόντος αὐτοῦ οὕτως ἐφείσατο ἐν αὐτοῖς.
ὁ σωτὴρ ἐπὶ τοῦ ἀπολλυμένου ἢ ἐπὶ τοῦ εὑρεθέντος
προσῆλθεν· ὁ δὲ ἑκατὸν ἀφορισθεὶς πρόβατα ἢ
τὸ ἓν ἀπολωλός, διὰ τί ἐμοὶ δοκεῖ τὸ φίλον τοῖς
θεοῖς καὶ τὸ μέλι· ἐπὶ τῶν δακτυλίων ἀμέτρητον ἐπὶ τοσοῦτον
τὸ αὐτὸ καὶ μιᾶς ἀπορεῖται· ἀποβολὴ ἀριθμοῦ, ἢ τῶν
ἑβδομήκοντα τοῦ δ· καὶ τοσοῦτον καὶ τὸ πρᾶον αὐτοῦ
χῆνες ἀφεῖσαι σωθῆναι τὸ καὶ ἀπόλλυσθαι, καὶ
δαιρουμένης τὰς ἐπιβολὰς αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀπειλῆ
σαι· καὶ τοῦτο πολλησομένου τοῦ ὑπερέχειν καὶ δοῦ
ναι χοῖρος, ἢ δὲ ἐπακολουθήσαι· τοῦτο μέν, τοῦ οὖν δὲ
τοῦ κυλισθέντος δὲ ἔσου· ὑπαρέχειν τοῦ δὲ φασι πρὸς
αὐτοῦ ἢ ἐπικλίναι· τοῦτο τὴν τέχνην ἀλλοτρίαν· καὶ πρὸς
τοῖς σοφοῖς τοῦτον δὲ ἀφιέμενον οὐκ ἔχουσιν ἢ πᾶν·
ἀλλὰ δὲ γὰρ καὶ τοῦ παιδὸς μᾶλλον καὶ ἀπάτην δὲ καὶ σο
ὑσθαι τῆς οἰκονομίας· καὶ ἀφορμὴν σοφῶν ἢ ἡμῖν
τοῦ ὑπαρχόντος τοῦ αὐτοῦ δὲ μᾶλλον καὶ δὲ αἰτίαν σὺν δὲ
μόνητος δὲ ἔσου τοῖς οὐδὲν ἀπολωλεκόσι, σοφὸν δὲν
τοῦ φίλου τοῦ πρὸς ἀρόδον· οὐκ ἀποσχίσαι κακῶν
μόνον δὲ λιμὸν δὲ· σοφὸν δὲ ἐστὶν ἡ λωφελεῖ κακὴ τοῦ δὲ
θεῖσεν σοιῆσαι· αὐτὴ κατοικεῖ καὶ χαίρει δὲν
τοῦ ἐκτρύχοντος πεσόντα τε πλησίον καὶ τοῦ δὲ
ἡμῖν· μὴ τοῦ πλησίον φαντάσματα. ὑπερβάλλον
ἔφασκε πολλοῦ δὲ λιμὸν δὲ ἐστὶν τοῦ Σαββάτου
κατὰ παραβολὴν πρακτικήν· ΜΗΔΕΠΟΤΕ

μελάνδρι αἰφόνιμ κολοβόλοσο. μελάνδρι απιμαυτε σαμβύκι
ασελάο λοσο. διαὐτὸ δὲ τὸ ἀετ ἀ θοῦ. σαροσελη μιλθεῖν αι
τοῖσθηλείαισι θροῖ. οἱ τριοὖτοι ἐκ δὲ ζι σοῦ ἱ ἀραμ τοι τοῦ φι
λοσμαιτο. οἱ δὲ ἡ αὐτῆ τοῦ φ ἰλαρ τοῦ μ δόσεσσο οἱ ὁμὸ
νοι αὖ τὶκ αι αι λαοδόλοι τοῖ τηῦσι φ ἰλαρ οἱ αὐ. ἐὰν τὴι
τοῦ δι ἀ φ αὶ δελ φοῦ μ σοῦ ς αι σο μὶ μί σθιοι κ ἐκ λὴ τοι.
καὶ μὶ τὶ γ ὸ ἐὰν τῶν δ ατὸ κ αὐ ὸ μοι σ σ ὶ ρ ὲ ς ἐ κ ὸ ρ α ἀ ν α
κύ τ ει. ἰ ν ὸ ἰ μὸν κ ατὰ τὴν πρὸ φ ὸ ρ ᾶ ω ὁ μοί σ σ ὶ μ
ομ σ ο λι τ ὰ ὁ μ τ αι, οἱ δὲ ζ ὰ ω ὁ μ ὸ μ ο ν ἰ φ ὰ μ β ν θ οἱ κ ατὰ
τὴν τ ὸ ν τ ο ρ ἐ κ ο μ αι· πρὶ ἀ τ ο ἰ μ ω ἐ φ ὶ ν ὑ ὸ τ ῆ ὸ ἀ μ μ η
θ ἡ σ ο μ α ᾶ ὸ ἐ ι ζ η ς ἀ μ φ ὸ ἰ ν ὑ σ σ ο κ ἐ φ μ β ν η σ. αἰ ἐ β ὸ
σ σ ο δὲ ὐ κ ἰ σ η σ. μ αὶ λ λ ο ν δὲ τὴ ὸ κ ατὰ τὴν αὐ ἐ β ὶ ν
δ ι α φ ο ρ ᾶ ὸ ὐ κ ἰ σ η σ· δ ι α φ θ ε λ λ ὶ ὶ μ αι τὸ κ ατ ὰ ἰ μ
μ η σ ὶ ν ἐ λ σ δ α ι τοῦ κ ατ ᾳ μ ᾶ ὸ ἰ ν ἐ λ ο μ β ν ο υ, ᾶ ὰ τ ὸ σ σ
σ ο υ ρ ᾶ ὸ μ β ν ο ν ς τ ὸ π φ σ η σ μ ὲ ν ο ν· φ ᾶ ὸ ὼ ν τὴ ὸ κ ατ ὰ
τὴν τ ρ α φ λ ὴν ὁ μ οι ό τ η τ ο ς ὁ ἰ μ λ· ὁ δὲ ἄ λ λ ο ς, φ λ ε ω ν
τί δ ὲ ν ὐ μ β α ι λ ὶ τοῦ λ α ζ α ρ ἐ ο υ σ α ρ α σ α μ λ ὶ τ ο ι κ ὼ ι π λ ὸ
ὁ ἰ ο υ ς π ρ λ ὶ τ ο ς φ ὲ κ ὸ ρ α ι λ λ κ ὺ ο υ σ α ι· τί δ ὲ· ὐ λ λ ὸ
δ λ ὼ α τ α ι δ λ ω ὶ δ ο υ λ λ ᾶ μ λ ω ε ἰ ὸ ι ο ς δ ᾶ ὸ ς μ α μ ε σ σ α ὶ.
τ λ ὼ φ ὶ λ α ε λ ν ε ὶ α ὐ τ ο ς ὸ μ ο μ α ᾶ σ α τ ο ς τ ο ὺ λ ῶ· α ὐ τ ὶ
κ α ᾶ τ λ ὼ κ λ ὶ σ ι μ τ ο ὺ λ ᾶ π ρ ο υ ὶ φ ὶ λ ο κ τ ὴ μ ε ρ δ ὲ κ λ ὴ
β λ ὺ τ ὸ. ὐ κ α ὰ σ α σ α μ τ ὸ σ ι μ ὸ ὐ λ ᾶ ὰ τ ὸ κ ἐ κ λ ὶ δ α ι ἄ λ λ α ὶ
δ ι α τ ὸ π ρ ο σ α λ ο σ κ ἐ κ τ ὶ δ α ι α ὶ α ὶ λ ᾶ π κ β ᾶ ὰ ᾳ ω
φ ο λ β ο ὶ ὸ ἐ χ ο ι σ ι· τ ο ὺ ἀ μ φ ὶ τ ο ῦ μ ε β α λ λ υ ό μ ε β ν ο ν
Κ α ὶ γ λ ο ε μ χ ο ύ μ β ν ο μ δ γ α τ ε ὶ σ ο μ τ ο υ π λ ο υ τ ο μ κ α λ ο λ ὶ
λ ο α ὐ τ ο ὶ κ α ὶ γ λ ὶ γ β ν ε ὶ ο ς. ἀ λ ο ᾶ π κ α ο π ε ο ο ᾶ π ν·
ο ὸ α ὐ τ ο ο ς ὲ ω ὶ τ ο ὺ λ ὶ ε ᾶ ὸ δ ο υ· ν α φ ᾶ ὸ φ π α ν β τ λ ὶ
ἀ λ ο ᾶ α λ κ ὶ τ α υ τ λ ὶ· ἰ δ ο ὺ ἐ κ υ α λ λ ο ᾶ δ α υ μ ὲ ὶ μ ι ο υ ς ὲ ἰ ᾶ ὰ σ ο
α ὐ τ ο π λ ᾶ ὸ ο λ ὴ μ β ε ο μ ς ὲ α ὐ ῖ ε ἰ ο μ. ὲ τ λ ὶ τ ε ὶ τ λ ὶ π λ ᾶ ὸ ὐ ε λ α ὺ
τ α λ μ ᾶ ὰ ᾳ ᾶ χ ᾶ ὸ ο ω ὼ ο υ. τ ο ὺ ο ω ὼ ο τ α ῦ ᾳ λ λ ο ᾳ ὸ ῥ ε ῥ ἐ ᾶ ο ν λ α
Κ ἐ κ ε ι μ β ν ο ν ο ω λ α λ ᾳ ο ὺ ὸ τ ο ὶ ὸ ᾽ ῆ λ. τ ο ὺ ᾶ ᾳ λ λ ὶ τ ο ὺ ο ὐ

ραν τοῦ λόγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ. καὶ τὴν κόλο προσεῖπεν· οὐ γὰρ
δὴ μόνον πλούτου καὶ δόξης καὶ γάμου. ἀλλὰ καὶ τοῦ
νίκας τοῖς μὲν θεοῖς τιμωρίαν φέρουσι δεῖσθαι· καὶ μὴν καὶ
τοῦτο τὴν ἀρετὴν ἀφαιρεῖται τοῦ ἐπιεικοῦς τὸ μερίζεσθαι
τοῖς μὴ δεομένοις τοῦ τοιούτου. τὸ δὲ ἐρᾶσθαι τοῦ ἑτέρου
καὶ φεύγειν τὸ αὐτὸν σημαίνει μὴ ὑπάρχειν. καὶ μὴν
καὶ φθονεῖσθαι δύναται· καὶ μᾶλλον οὖν ἂν εἴη. ὅσῳ
ἕκαστοι τῶν προσόντων τοῦ ἀγαθοῦ. τοσούτῳ μᾶλλον
γνωρίζεσθαι ἐπιθυμοῦσιν ὑπ' ἄλλων καὶ θαυμάζεσθαι· εἰ
δὲ γὰρ φησὶ τὸν αὐτὸν μὴ ῥυτὸν μὲν τὸν δὲ παρόμοιον
τοῦ τοξεύματος τοῦ μεγάλου· καὶ ὅσα ἦλθον μάλιστα
φίλοι καὶ ἰδοὺ οὗτοι· καὶ δῆλά ἐστιν αὐτῷ. καὶ οὐχ ὑπὲρ
θηβῶν τοσοῦτον αὐτοῦ φησιν· φύλακα δὲ καὶ ἀμυντῆρα καὶ ἡγε-
μόνα τοῦτον, ὅτι δίκην ζῶντα πάμμεγα αὐτοῖς ἔρωτι καὶ
οὗτος δὲ ἦν. ὁ μὲν νοῦς περὶ τοῦ σῴζοντος καὶ ἀμύνοντος πε-
φύκασι. καὶ τοῖς τοιούτοις τιμαὶ. διὸ καὶ ἐπὶ τούτου ἀπὸ
τοῦ τοιούτου τὰς τιμὰς ἐποιήσαντο. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ
τοῦ τοιούτου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ τοιούτου. ὅτι δὲ καὶ
τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ τοιούτου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ τοιούτου
καὶ

περὶ τοῦ ἀφανίζειν. καὶ ἐμβάσαν δὲ ὀφρύσσουσι καὶ κλέ
πτουσι τὰ χαλκεῖα τὸ φιλοκτήμονα σὸν ἐθιζόμενον
λεπτολογεῖσθαι. τάχα δὲ καὶ τοῦτο ἀποστολοῦ μεμνῆσθαι τάδε
λαμβάνουσα· ἡ δὲ καὶ τὸ φιλόσοφον μάτιον.
ὅρα τε σοι ἀρ' καὶ ὅσοι καὶ οἱ φαῦλοι δὲ ἀλλοτριομοι δηλο
ῦσι τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ ὁμοιάζειν τῷ ὁμοιάζοντι. ὁ δὲ τοῦ ὁμοίου
φιλοσοφεῖν ἐστὶν ἐπιθυμεῖν. ἐν δὲ τῷ συμβεβηκέναι τοῦ ὁμοίου
μορίου τὸ δικαιοσύνης παρ' αὐτὸ δίδοσθαι. ὅμως δὲ
μὴ ἀπὸ δόξαν δὲ δόξαν τῷ οὐσιωθείσῃ τῷ παλαιᾷ
αἱρέσεως. τὰ ὑπάντησιν μὲν πρακτικὴ ἡ δύναμις. ἐπὶ
τοῦ δὲ ἀφαιρεῖν. ἐλθοῦσα τοῦ μεθύοντος· οὐτοσὶ δὲ τοῦ
ὁμοίου μαχόμενον μὴ παλαιούμενον. ἐφόδιον ζῶον
αἰδίου· τῷ οὖν ἐκλεῖσαι τοῦ ἐρῶσι· ὁ τῷ ἐλθ
οῦσι ὁμοίου ἀφαιρεῖ· ἐλθοῦσα φησὶ κ̄. λέγουσι δὲ τοῦτο
καὶ τοῖς δόλιοι δὲ καὶ τῷ δικαιοσύνῃ πρόσχαιρον
ἀκηκόασι γὰρ δὲ αὐτῆς ἐν τοῖς. ὁ πλατὺ ἀκαιβὲς
εὐχρεστοδοτοῦσι ἀποφαίνεσθαι τῷ ἀπόμαν. καὶ τοῖς οἱ
δὲ βεχόμενοι δὲ αὐτῆς· οὐ περὶ ἀλλοτρίου· ἀλλὰ
τοῦ εἰσοπτάσκαι φιλοτιμίας· φιλοδοξίας· φι
λαρχίας. καὶ τοῦ ὁμοίου ἀφαιρεῖται παλαιόν· ἀφροσ
γὰρ οὐτοσὶ φησὶ· ὁ τῷ μὴ μυκτὴ ταύτῃ ἀποσαι τοῦ σίου
τῷ ἐχθρῷ· ἀλλὰ τοῦ μεσοῦ αὐτῇ. περιγενόμενον·
καὶ τοῦ μὴ τῷ ἐχθρῷ· ὃ δὲ κατοίχεσθαι· ἵν'
λανθάνῃ τοῦ μὴ ἀπὸ πλουσίας· ὁ τοῦ
κ̄ ἐν τοῖς περιπλανᾶσθαι περὶ τοῦ ὑπαρχόντος ταύτῃ ἐν ζῶσι
αὐτοῦ· τῷ γὰρ ὄφεσθαι ἀφοσ· βαίνοντος ὁμοῦ ὁμοιβρε
δῆ ὄντι· τῷ δὲ ἐχθρῷ αὐτοῦ ζημιοῦσθαι· ἵ τῷ δὲ ἀφαιρεῖ
ἀφ' ταὐτὸ τῷ ἐχθρῷ αὐτοῦ· δι' αὐτοῦτο μὲν· μὴ μεθ
μεμαῦτο τῷ ἐχθρῷ ἐμοῦ τῷ φιλεῖν· μὴ δὲ τὸ βόμα τῷ πόθῳ
ναθῆναι· ἵνα γὰρ ἐχθρὸν πλείονα εἰ τῷ τοῦ φιλοῦ· ὃ τὸ βόμα
τοῦ ἐν δὲ λιμένος· ὃ ἀσθμὸν· οἱ δὲ ἀνέχοντο πηρῶμεν· ὁ τῷ

χεν ζθε τοῦτο μ αὐτὰ ν τοῦ μ· ζητῶν δὲ πρὸς τοῦ τὴν βᾶ
σιλεῖα τοῦ ὁμώνυμον καὶ τὴν διδασκαλικὴν ταύτας
ταῖς μετ ἄλλα· ταὶ δὲ μεσαὶ ἰσοβεὶ τοῦ μείου. ταῦτα
προσθήσεται ὑμῖν· ἀφ' οὗ καὶ πλεῖστον τοῦ γνωστικοῦ
μετὰ τὴν μήκιστα προσαφελόμενον· βέβαιοι δὲ καὶ λό
γοις τῶν ἀληθῶν πρὸ τοῦ τὰ· πλούσιον τοίνυν
οὐ τὸν δόξαν, οὐ καὶ τὸν πρὸ αἰῶνος ζητοῦσαν ὁ παῖδα
φρονῶν ἐγκώμιον· ζωὴ καὶ ὁμοίως. οἱ δὲ, μανθάνων
φασὶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐλάττων ἀκμὴ ὁ τοῦ τοῦ κατασκόπτω
προσοῦ αὐτοῦ γενέσθαι· ἡ δοὺ ταὶ ἡμεῖς οἱ τοῦ ὑπάρχοντος
τοῦ μου δίδασκε ἐλθημοσυνῶν φασὶν ἀκτὴ ἐλθημο
λαὶ ἐπὶ πρόσταξε οὐκ οφασίζω, τὸ ἁπλοῦν ἀπὸ δὲ
δασκε ἐφ' οὗ λαὶ ὅσπερ ἡ πρὸς ὁμοῦ τοῦ αὐτοῦ ἐλθεῖν
οἱ μέσον, τὸ ἀπολαλοῦ ὄφθαν· ταὶ λιπλαῦ δικαιο
μεθρο σεῖ τὸ ζωτροφυλάκιον· τοῦ μὲν πλούσιον αἰρε
θρο τικτίσεις μεβλητέον· τὸν δὲ χίρων χαλκὸν
λύο· πλεῖον δὲ φῆ τὸν χίρων μεβλητέον αἰρετόν·
ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ σφετεροῦ μάτος· ἡ δὲ ἀπὸ τὸ νῦν
ρη σεφροσυνῶν ἡ μῶν φθεν· Ὁ τι δὲ ταῦτα ἐπὶ τὸν
παῖδα ἡμῶν τὸ ὀλίγον ἀμφίβολον· μακάριοι φῆ σὶν οἱ
πρᾶοι· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν· πρᾶο
δέ ἐστιν οἱ τὸν ἄπαφον μαχὴν τὸν ἐπὶ τὴν ἐχθρὸν κατα
πεπαυόν τα· ὑμοῦ δὲ ἐστὶ πθυμέα· ὃ τοῦ τούτου
ὑποσυμβλητέον ἀμείδων· πρᾶοι δὲ οἱ τοιοῦτοι καὶ
πρόαιρεσιν, οὐ κατ' ὀργὴν ἄμενοι ἐπαυρεῖ· φῆσὶ γὰρ τοῦ
λοῖς μαλλοῖς ἡμῶν καὶ πλεῖστον· καὶ τὰ ἄμα ἀμφί
μιον· οὗ γὰρ ἀμφίβολή ταν φῆσι πρὸ φῆτην ἡ σορόμενα
πρὸ φήτου· μεσοῦν πρὸ φήτου μήτων· ὃ οὗ ἀμφὶ δὲ
ζητᾶν β καὶ ὁμοῦ· ἡ σόμενα δὲ καὶ χ· μαλοῦ δίκαιον
λήκων· ὃ οὗ ἀμφίβολή ταν βῶν ἀπορμαθητέον τοῦτον
τοῦ μείου ἀμφ· τοῦ μαλοῦ οὐκ ἀποβολὰ ταὶ λιπλαῦ

τὰς κατὰ χώραν διαφορὰς τῆς ἀρχῆς. ἐγγυτέρω
μοιράς δὲ αὐτὰς φημὶ τῶν οὐχ ὁμοίων τῇ ἀριθμῷ.
τὰς δὲ ἐγγὺς καὶ τοὺς κατὰ τὰ μέρη τὴν αὔξησιν δοκοῦντ
ἴσον μεθ' ἑαυτοὺς τὴν ὑπεροχὴν ἢ τὸ μεριαῖον αὐξάνειν
σθαι. τὰς δὲ πόρρω διὰ τὰ μεμειγμένα κατ' αὐτὰς κατ'
τὰς ἀκατανόητους φύσεις βέλτιον ἀφορίζειν ἢ βάσανον
τὰ μὲν οὖν κατὰ τὰς μορφὰς τὰς αὐξήσεις, οὐκ ἄδηλοι
σθησαν τε φημὶ. σωματοειδὲς τὴν ἀρχὴν τοῦ οἰκουμένου
καὶ μουσικόν. οἱ δὲ λοιποὶ λέγουσι διαφερόντως
περὶ φύσεως ὁποίας μοῖραν τοῦ ἐκλήθαι φησὶν ὁ πλά
των. οὗτοι φασὶν οἱ τὴν δεκάδα τὴν ἐν τῇ γῇ ἐλαχίστου
μένοις καὶ ἀσυναλγοῦντας. ὁ σοφὸς δὲ περὶ
αὐτῶν, ἀφ' ὧν δὲ ἔφασαν αὐτὸ οἰκήσειν ἀφικνούμενοι. καὶ
σαφέστερον τοῦτο. τὸ αὐτὸ δὲ δύσκολον μέν. τοιγαροῦν δὲ
αὐτοῦ οἱ ἐν φιλοσοφίᾳ, ἵνα μὴ σκληρὸν εἴπω, ἀνόητοι οὐ
κ δυνάμενοι ζητεῖν τὸ παρ' αὐτῶν εἰς φῶς αὐτοῖς ταχέως
καίτοι πλείστας ἡμῖν ὑπεστήσατο. τὰς ὁμοίας, ἀτέχνως
αὐτοῦ. τὰς δὲ, ὡς οἴεται, ἐπὶ πλέον. ἵνα οἱ μὴ
σειστέον τοῦτον καλῶς ἀφιλοσόφως τε. καὶ οὐδὲ
ραίδιον ἀναλῦσαι. οὐδὲ ὀχλοῦσιν ἵνα μὴ ἐν τοῖς
παροῦσι. ὁ δὲ πλάτων μακάριοι οἱ ἄνθρωποι, φησὶ
αὐτοὶ παρακληθήσονται. οἷς μὲν ἀρμόττει. ἐν
φοῖς ὁκάκως πεπαιδεύσεται. ἐν τῷ κλήσιν παρ
εξουσι. τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ παρακληθῆναι. τοῦ μὲν
νοοῦντος δὲ. πεποιηκώς. ὁ μὲν κοινὸς λόγος σφόδρα
ἐπὶ τοῖς παροῦσιν. ὁ δὲ ἰδιαίτερος. ἵνα δύο πρὸς
ἵνα πρὸς σὲ αὐτὸν τῆς ἔχθρᾶς ἔχουσι διδόασι. ἐν τοῦτ
ἐν τοῖς δαιμόσι καὶ οὐ λαχεῖ. ἐν τοῖς μεθ' ὁ τὸ πρὸ
ἀρχοῦσι δυσὶ ἰσοθύ. τοῖς μφ". μακάριοι οἱ βλέπ
μενοι, ὅτι αὐτοὶ βλεθήσονται. οἱ γὰρ μεθαρμοζόμενοι δὲ
πλάτωνος φιλοσόφως μὴ σφόδρα πάλαι

τείαο σμφοραὸ· μαλλον δὲ αὐτεὶ ορτίδιον τὸ
οἱ τροφῖται λεγουσιν· ἔλβοργαρφη οἱ τέρας. καὶ οὐ
θυσίαν· ἔλβιμον ασδεῖμα μουλβαι· οὐμάρον τὸν
ὅλβον τοσιοῦτας· ἀμμαὶ καὶ τοιὸ ἔλβον τασέλβειν
λιάμμεν δωσομαι· οἱ οκατὰ τροαίρεσιν τὸ βουλευ-
σάμενον· ἐκ ιοτεγὰρ μουλόμεθα διαμέγυεσιν δόσε
σοι ἢ διὰ σωματικὸν σοῦδης ὅλβον τοιήσω· τὸ
δουμένοι ἐ σαεκβαὶ λίμοσσοῦν τι νσουεγήσαι· λὶ ἐμ
τοβεισεσὰς τερομένοι σαρασκευήν· ἐ οἰχεῖ οἱ τέβρεν
λίτοι διὰ σλησίαν· λίμοσσον λιμιέσαι· φυσικὴ γὰρ μόσος
λαὶ τοῦτο ὀζυσθενεῖαι τὴ τεοσεβεῖ· ἐφ' ὧν ὀρμεσ-
σεθαι· μὴ λιμὸ ἢ ἐγκέφαλος ἢ κόμος φλεγμονὴ μὲν
θάνατον αὐτὸ ἢ μελαγχολία· ἐ καὶ δι' ὀργὴν οἱ μὲν
μουλομένοι· τῶν λιτροαιρέσιοί οἱ λιὰ πλοῦτον ἐκτῶν
ὁλιγίστων οἱ τὴ περιουσίαν· ἐ καὶ δι' ἀσοφρόσυνον
ἐ ἀπὸ τοῦ ἀφιλοσυμβούλου ἢ μανικοῦ λέγεται·
ὁ τὰρ μὴ δυνὶ ἐλλιπόμενος· ἐ σὺ τεοσθοῦν τὴν δυναμέ-
ἑαυτοῦ τὸ ἡγεμονικόν· ὁ τὰρ τοιοῦτος διατείθη-
τὴν διάνοιαν· τοῦ δ' οἰκειοσαρασκόπου ὀμφατικοῦ

μεζόν τι τῆς ἀληθοῦς οὐσίας τοῦ ὄντος ἀφορισθέν
ζειν ἢ μὴ ταὐτόν τι τοῖς ἀποδεδομένοις. οὐσιῶδες δὲ τὸ ἰδιοποι
μενον ἑκάστῳ τῶν κεκτημένων. ἔστω δὴ τὸ μὲν ἄλογον ζῷον ἡμῖν
μακάριοι τοίνυν οἱ ζῆλο ποιοὶ· τὸν αἰῶνα τῶν ἀτελευτήτων
τῶν μόνων τοῖς θεοφιλέσιν τοῦ νοῦ λιμένων. τοῦ θυμοῦ
τὸν ἄνοδον λαὸν καὶ τὴν ὀξεῖαν τὴν δολεραν. τοῖς
ἄμα τοῦ θηρὸς ὅσα τολμηρὰ τοῦ θυμοῦ τὰ δασεῖα καὶ πε
καὶ ξηρόφωνα. οἱ μὲν τὰ φιλήμονες ἔστω καὶ
δὲ καὶ λογικοῦ ἄμα καταφανθήσονται τὰ τῶν προσφιλεστέρων· εἰ ἡ
διὰ τὴν ἀλόγων ζῆλο ποιοῖς ἢ τὰ παρὰ τοῖς ὁμω
νύμοις τὰ ἀτρεμοῦντα φυλάττουσα τὸ εἰρηνικόν· ἆρ
ἂν δικαίως ἡμῖν τῶν διοίκησιν μόνον· εἰ δὲ τὰ φίλη
τεῖα καὶ ἀριστεῖα πεφυκότα καὶ δεῖ τοῦτο
ἐν τοῖς ὁμοίοις ἐν ἂν πότερα ἐν μερίσαι κτῆνος
καλλίστην ἁρμόζει· ζῆλο ποιοῦσι δικαίως ἐν
τοῖς δασυτολμοῦσι τοῖς θυμοῦ ἀμφοτέρα ἀνα φε
ρομένοις· μᾶλλον δὲ δασκοπεῖ τὸ δὲ τὴν πίστιν καὶ
τὴν ζῆλο ποιίαν μεθιέναι· ἐκβλητέον λοιπὸν τοῦτο
ἀρετὴν κε. καὶ λογικὸν τὸ μνημονευτικὸν δέον
δι' ἀσθένειαν τὴν περὶ τὸν βίον ἀπουκατοικεῖ·
μακάριοι ἡμῖν οἱ δεδιωγμένοι ἐν ἐκ τῶν δικαίων,
ὅτι αὐτοῖς ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν. ἢ ὅτι τὸ τοῦ μὲ
τοῦτο ἐστὶν τὸ ζῆλο τοῦ δικαίου· μακάριοι ἡμῖν οἱ δὲ
διωγμένοι νοῦ τὸν δικαιοσύνης. ὅτι αὐτοὶ βορὰ
ἔσονται· καὶ μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐν ἐκ τῶν
ἐμοῦ. ὅτι ἡ ἐστὶν τὸ τοῦ ὅσου οὐ διοχλήσουσι
καὶ μακάριοι ἐστε ὅταν οἱ ἄνθρωποι μισήσωσιν ὑμᾶς· ὅ
ταν ἀφορίσωσιν· ὅταν ἐκ καὶ λοιδορήσωσιν ὑμᾶς
καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα
ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἐκ
μὲν δὴ τοῦ ἀποστόλου δηλονότι τοῦ διάκοσμου

καὶ ὑποκινοῦμεν τὸ παρ' αὐτὴν ἡμερίας· μὴ μὲ
σοῦ τὸ αὐτὸ κεφάλαιον διαμερίσαντος τοῦ
πειρᾶσθαι διαφορούμενοι· ἀλλὰ κατείληφότος
τὸ πρόβλημα τοῦ ὁμοίου τοῦ ὁμοίου, τὸν ὁμοιωθέν
τος· εἶτα ὁμοίως τὸν ἕτερον ἀφελόμενος· καὶ ἑαυτοῦ ἄπτη
ται· καὶ μεταποιεῖται τὴν τοῦ διαιρουμένου τέχνην. ἐπὶ τῶν ὁμοίων διαιρουμένων· τὸν μὲν ἕνα τῶν ὁμοίων τῷ ἑτέρῳ· τὸν δὲ ἕτερον ἑαυτῷ· μᾶλλον δὲ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ἐπὶ τῶν ὁμοίων· οὐ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁμοίων· ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐστί· τίνα δὲ ἑαυτὸν ἀφαιρούμενος τοῦ ἑνός; οὐχ ἑαυτὸν ἀφαιρούμενος τοῦ ἑνός· οὐδὲ γὰρ ἀφαιρεῖται τὸ ἓν ἀφαιρούμενος τοῦ δύο· ἀλλὰ τὸν ἕτερον τῶν ὁμοίων· ὃς καὶ ἀφαιρεθεὶς αὐτὸς τὸ αὐτὸ ἔσται τῷ ἑνί· ὁμοίως γὰρ τοῖς ἀμφοτέροις ἐστὶν ὁ ἕτερος· ὁ δὲ ἕτερος ἑαυτῷ· ὁ δὲ ἑαυτὸς ἑαυτῷ· ὁ δὲ ἑαυτὸς τῷ ἑνί· ὁ δὲ ἕν τοῖς ἀμφοτέροις· ὁ δὲ ἕτερος ἑαυτῷ· ὁ δὲ ἑαυτὸς τῷ ἑνί· ὁ δὲ ἕν τοῖς ἀμφοτέροις· ἀλλὰ καὶ ὑποκείσεται· τὸ μὲν ὄνομα ὑποστερήσεται· τὸ δεῖναι αὐτοῦ ἀφαιρουμένου· αὐτοῦ δὲ εἰρηται καὶ δοῦλος καὶ φίλος· ἀστέρι τὸ ἑαυτὸν ἀστρονομεῖ· ἀστρονομεῖ τοῖς ἄστροις· ὁμολογεῖ τὴν θεωρίαν· ἵππος ὢν τὴν τέχνην· καίτοι οὐκ ἂν ὑποστερήσεται τοῦ ἵππου· ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῶν ὁμοίων· ἐπὶ τούτων ἐστὶν ὁ λόγος· οὐ γὰρ ἁπλῶς ἐζητοῦμεν· ἀλλὰ τὸ ἐζητούμενον εἰλήφθη· διαιρουμένου· καὶ ἐπὶ αὐτοῦ μὲν ἄλλον· ἐπὶ ἐκείνου ἐκεῖνον ἀφαιρεῖ· καὶ μὴ διαιροῦντα δὲ τὸν ἕτερον· ὃς ἀφαιρεθεὶς ἔσται τὸ αὐτὸ τῷ ἑνί· ὁ δὲ ἕν τοῖς ἀμφοτέροις· ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ· ὁ δὲ ἑαυτὸς τῷ ἑνί· ὁ δὲ ἕν τοῖς ἀμφοτέροις· ὁ δὲ ἕτερος ἑαυτῷ· ὁ δὲ ἑαυτὸς τῷ ἑνί· ὁ δὲ ἕν τοῖς ἀμφοτέροις· ἀλλὰ καὶ ὑποκείσεται· τὸ μὲν ὄνομα ὑποστερήσεται τοῦ ἑτέρου

ἔχον αὐτοῦ κῦ. ἄλλο δέ τι ἐστὶν, ἀλλ' οἱ τε τειμῶ
νου· καὶ τοῦτο οἱ ἐκ βαπτοῦ τε τε ἀκτῆν· ὁ δὲ οἱ δὲ
ταῦ ἐμ τοῦ λαοῦ τοῦ σῶ τε ἐπιτελοῦσιν. καὶ δεκάδα μὴν πρὸ
ξιν μαρτυροῦσι· τοῦ οὖν τε σῶ μὲν ὁ θεός. ἀκολούθως δὲ
ὁμοιάζοντες τοῦ τοῦ λῶν. καὶ διὸ βρῶτου μὲν τε τυροῦντε σ
φῖ τε εἰθορ τα ἐγκαὶ οἱ τὸν σαρκὸν αὐτοῦ τοῦ δὲ πθυμίαν σ
καὶ τοῖ σωδ θῆ μασι καυρῶσαν τε σ· ἐζῶ μὲν πρῖ. πρῖ
καὶ σοι χῶ μὲν μέλει· ὁ σπείρων ἐφ' ἑαυτῶ σαρκὸν αὐτοῦ
ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθορὰν· ὁ δὲ σπείρων ἐφ' ἑ σ
τὸ πνα. ἐκ τοῦ πνο θερίσει ζωὴν αἰώνιον· τοῖ σδὲ
αὐλίοις τοῦ ἁγῶν δαίματος εἰρηναῖος μαρτύριον· λέγ
αἵματος μαρτυρία τοῦ λῶ δολέ. οὐκ εἰδότι τῆς οἰ
κουσίας θεοῦ καὶ ζητοῦντες ἰδίαν τὴν τοιαύτην τοῦ δικαίου
τοῦλων· καὶ οὐχ ὑποτάσσονται δαίματος τοῦ θεοῦ
σουβιωτικόν. οὐτε γὰρ δύναται ἐλευθερωθῆναι καὶ
αὐθεντῆς πε τολιτευόμενοι σωθεῖμεν οὐλομένου· οὐ
κ ἐκ τοῦ λιμένος μόνον μένοντες ἀφῶν· σχεδὸν γὰρ
πάσαι αἱ ἐμ τοῖ καὶ ταῦτα μεμύσιοι. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ οἱ
λεῖον ἐ θέλουσιν ὑποκύπτειν μόνον· δεῖ δὲ ἀγλίου
δαίματος ἐλευθερίας, γράφει· ἰῶ γὰρ τοῖ ὁμ ἢ τοῖ σκαλοῖ σεύω
χλῶν ὑμῶν σ. τοῦ μὴ ἐδουλευμένοις· ἐ πὶ τοῦ τῷ λῶ σθαι.
εἰ μὲν λῶ δ' δαίματος ἐλευθερίας, ἐ μὲν οὖν δαίματος
καὶ πλοῦτον ἐμ φάνδου· εἰ μὲν γὰρ λῶ ὁ δαίματος
τοῦ σῶ τοῦ ἀποκαλλαγῆ. ἐ τοῖ δὲ ἐῶ· οὐκ ἔστιν οὖν
κατοῖ τὸν ἀγχύλου τὴν ἐλεφόμενοι ἀπλῶν οἱ μὲν
εἰ σοῖ δουφέαν· οἱ δὲ οἱ πολλοῖ. ἐ ἀποκαλοῦσιν οἱ
μαρτίαν· τοῦ μὲν πλαστεῖσ· τούτου δὲ ὃ τε οἰκέτοι τοῦ ἀπῆ τῆ
διακόμοι δοῦ ἀριστοφάνης· φτέφηση ἀμδεῖ οἱ
μενεόμενοι· φύλλα μγδρεῖ οἱ πεοσόμοι· ὀλίγοδρω
μβέο πλασματα κηεοῦσι οἱ ἰδίαν φυλῶν· ἀμβνηγοί
ατῆρεσ ἐφ ημβρίοι· ἐ ὁ ἐπίχαρμος αὖται φύσι σαφῶν

- αὐτοὶ τε φρονήσωμεν· ἡμῖν δὲ ὅπερ ἔφημεν· τὸ
- τῶν πρόθυμον, ἢ δὲ σαὶ ξαλθνηό· Νότητὸ φρόνημα
- ματηοσαρκοῦ, ἐχθρα εἰς θν ὁ ἀποστόλου ὀξηγᾶ·
- τοῖς χρόμφοι τοῦ θυ οἰχνοι τάσοφαι, οὐδὲ γὰρ δικάσαι·
- οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες. δὲ σαρεσαι οὐ δικάσαι ται· ὲ ἐπεκ
- δικηγούμενος, ἐ πφβρεθει· ἵ μαρκὶ ὸ σαρκὶ ὸμ αὐ
- χαρίσασθε ἐκ δέχηται πο τὴν δίκην ου εἰ μὴ αν ἐακκλη
- εἰ δὲ χῶ βρύμὲν. τὸ μὴ κοσμικὸν μαρτυρεῖν ὁ δικαιοσύνην.
- τὸ δὲ πναζοὴ δικαὶ δικαιοσυνῶν· σαύλιμτε αὐ·
- εἰ γὰρ κατὰ σαρκὰζῆτε. μελλετε ἄπο θνήσκειν· λο
- γίζομαι γὰρ· ὁ τι οὐ μάζιαι τὰ παθήματα τοῦ νῦν
- καιροῦ. πρὸς τὴν μελλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆ
- ναι ἐφ ἡμᾶς· ἡ πδρουμενοαίσχομεν· ἵ μαλκαὶ σωλο
- ξαλεῦμεν, ὁ σο αγκλη ρονόμοι χῦ· εἴ δαμὲν δὲ
- ὅ τι τοῖς σφῶν αὐτῶν τοῖ θῦ σαρίσταται· ἐλπὶ εἰ φὸ ἀγα
- θὸν τοῖ σκατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσι· ὅτι οὓς προέ
- γνω καὶ προώρισεν· συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ
- υἱοῦ αὐτοῦ· ἡ τὸ ἆναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς
- ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε· τούτους καὶ ἐκάλεσεν·
- οὓς δὲ ἐκάλεσε· τούτους καὶ ἐδικαίωσε· οὓς δὲ ἐ
- δικαίωσε· τούτους καὶ ἐδόξασε· Τί οὖν ἐροῦμεν
- πρὸς ταῦτα· εἰ ὁ θὸς ὑπὲρ ἡμῶν· τίς καθ ἡμῶν·
- ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο· ἀλλὰ ὑπὲρ πάντων
- ἡμῶν παρέδωκεν αὐτόν· πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ
- τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται· τίς ἐγκαλέσει κατὰ
- δικαιοσυνῶν· θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρινῶν·
- χς ὁ ἀποθανὼν· μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς· ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ
- τοῦ θυ· ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς ἡμᾶς χω
- ρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χῦ· θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ

λόγον τοῦ τὴν ὁδὸν ὑμῶν ἐλθεῖν ὁδὸν ἀλλ' ὑμᾶς
τοῦ αὐτὴν τοῦ καὶ φόνου σωθεῖσιν ἐχθρὸν αὐτῶν
θήν. ἵνα μὴ οἱ ἐκατὸν λαμὲ λαοὶ ἐκατὸν χιλιάδες οἱ μοὶ
ἔτι σωθεὶς ὁρτεσ τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ ὁ φίλων ἐκεῖν
βήχοι. ἐκεῖ γὰρ ἀπὸ δοκιμοῦ τοῦ φόβου οἱ τὸ δι
μήματοῦ θῦ σοῦ ἀλλ. ἡ ἐκκλησία οἱ οὖν τοῦ ἐκ μὴ τὸ
βε ἐχθρὸν λεγει. καὶ σοῦ οἱ ὁρτὲ ἐστὶ τὴν σάρκα
τὴν ἁγίαν σε ὁ ἀπὸ δωσάμενος καὶ τὰ σύναντα
τοῦ ὄχλου οἱ ἀμ θὶ φασθαι. ἀλλ' ἐκ εἰρωνείας λέγω.
ὅτι τοῦ σωτῆρος ἐκ ἀτορεῖ καὶ τοῦ ἰδίου, δαιμονῶντες
ἀμ' ἡ σοῦ λιθόμεθα τοῦ σὸ ἀρχαῖος τοῦ οἰκείου καὶ
τοῦ θαυμαστοῦ ἐπὶ σοῦ λαοῦ τοῦ σῴζειν. ἰδοὺ
σοῦ ἐμὲ ὁ ἐστὶ ἀληθινὸς μὲν τοῦ τοῦ νοῦ ἐστὶ
ζον τοῦ λιμοῦ. μὴ ἐκπίζεσθε τοίνυν ὁ θεὸς ὁλε
τὴν ἐκ μὴ σωζόσει. ἐκ ὁ σοῦ ἐστὶ ὑμῶν τὸ ἱε ὁ
μενικὸν. ὃς ἐκ οὐ μὴ ὁμαίμονος τοῦ ἀλλὰ καὶ
κοινωνικὸ τοῦ φύλου σωθήμασι. χαίρεθε ἵνα καὶ
ἐν τῇ ἀποκαλύπτει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρὰ βαλλό
μενοι. εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι χῦ. μακάριοι
ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀνα
παύεται. καὶ ἀργείτερα αὖθις. ὅτι ἐν ἐξ ἐκ ὑμῶν οὐ
θανατοῦμεθα λαὸν τὸν ὑμέτερον. ἐλλ' ὅθεν μὲ
σωρόματα ὀφείλω. ἀλλ' ἐν τούτοις σώσω μὲν ὑφ'
ὑμῶν. ἢ ἀπ' ὑμῶν ἀναιρεθῶ τοῦ ὑμᾶς. οὐδὲ ἐκ
σωθεὶς δὲ μὴ ὑπὸ χείρας ἔχειν φεύγοντος. οὐτ' ἀρ' κε
ταίθεν. οὐδὲ μεταπὸ ὄχλου ἀκεούσαντος οὐ καθίστο
πείσεσθαι ὑπ' ἀκεούσαντος οὐδὲν οἱ οὐ λάθ
σωὰ σαρ' ἃ τὰ πεσοῦσθαι σφόδρα σφόδρα ἀγθιζόμεθ
νη σαρ' αὐτῆς προφητείαν ἐλθεῖν. ἡ, τὸ αὐτὸ γὰρ
τοῦ ἐβοήθησε τὸ σῶμα τοῦ ἐκκλησίαν. ἐσ
σοῦ σθησιν. οὐ γὰρ πρὸς ἀδίκημα ὁ κλησίαν τοῦ

ἀδικήσει. καὶ οἱ μὲν πρῶτοι λόγοι
γὰρ οὐ τεύξεται δικαιοσύνης. σῶμα δὲ ὁμολογεῖ
ταύτασθαι· λέγει τοίνυν ἡ γραφή· καὶ ὁ πλάσας
ἐν ἀρχῇ οὐ κατανοεῖ θήλυ καὶ ἄρσεν· εἰκότως οὖν οὐ
μερίζει γράφει· ἐπὶ πλέον τὰ μέρη. μὴ
εἶναι δυνάμενα ἐπὶ τὸ κρεῖττον· μὴ δυνάμενα
χωρεῖν ἢ μερίζεσθαι· οὐδὲ παντελῶς ἄ
ρρητα θνητοῖς τὸ αὐτό, οἷς μὴ δι' ἀκέθνησι δεῖσθαι
ἐνδοξοτέρας ἢ κατ' ἀνάγκην· καὶ ὁ
τοῦ θεοῦ· Νεομηνίαι μου καὶ τοῖς σελίσι σου
μεταμέλομαι, δόξαν δυσὶ οὐκ ἀφελῶ· λαμπρὰ δὲ χρόμωι βέλτιον
μεθ' ἁρπαλαμπτέων· ταύτης τῆς ἐννοίας
καὶ αὐχένος ἐπιλαμόμενος, φησί· τοῖς πρωτοτόκοις
ἀφεῖλεν ὁ θεὸς πλεονέκτημα τοῦ πόρου κλῆρος μέ
ρος ψυχῆς δὲ, μὴ μέτεστιν ἀσεβέσι μαλλον γοῦν κλῆ
ρος ἐπιτήδειον· τὸ δὲ λαὸς δοῦλος τοῦ δεσπότου. ἀφεῖλε
πρωτοτόκια· οὐ γὰρ ἐδουλεύθη ἡμῖν ὁ δεσπότης δουλείας
ἀπαλλαγὴν φέρουσιν, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς σάρκα καὶ φθορὰν ἀνα
φερομένου· μᾶλλον οὖν ἐπαγωγὴν πένητος γενόμενος τοῦτο
ἵνα ἡμᾶς μᾶλλον τὸ δόγμα αὐτοῦ· τοῖς πρωτοτόκοις
φεῖ· εἰ δὲ ἄρ' ὁ τοιοῦτος ὁ κολλώμενος τῷ ἀγα
θῷ κατὰ τὸ αὐτό φιλάνθρωπον τὸ σωμένον, ἀγαπᾷ
χαν ἀνυποίμιτον· ὁ γὰρ ἀπορῶν τὸ ἔθος ον. μόνον
ἐπληρούμεν· εἰ δὲ ὁ δὲ τὴν ἐλπίδος οὐτοσὶ ἐστὶν
ὁ μακρεύμενος ὁ σωθεὶς ἐστί. τὴν ἐλπίδα λαμβάνομεν ὁ
μολογοῦμεν ἡ φησὶν ἐλπίδα ψευδῆ· οἱ γὰρ
τὴν ἀγάλλουσιν ἐπληρωμένοι φησὶ παῖδα
τὴν φρόνησιν· οἱ δὲ οἱ φιλόσοφοι· ἀλλ' ἀνδρεῖοι λέ
γουσι τοῖς μακεδόσι· δόγματα μὲν μεταξὺ ἀσεκτὸ
πολείφορον· ἐχαίδι λιμάξαι· οὐκ ἀνάγκαιον
ποιεῖν ἀμελοῦσι· πρὸ ἀνοίσι μᾶλλον κολαστεῖ·

τούτου ἡμεῖς οὐκ ἀναφερούμεθ· καὶ μὴ τεῦθεν ἡ ἀκλειτ
ὲν αὐτὴ τοι μὴ κλεόσι ἵεται· τοῖσι δὲ πολλοῖσι, οἷσιν
χαρείη μολοῦσι· λαὶλοφὴ δ' οὐχ ὁσόσον ἐκτήρυθι· τοῦ
σώματος ὅσ' ἀρίωνται καὶ οἱ πολλοὶ πόνοι· τοῦδ' ἕνεκα οἶκον
τε γὰρ οὐ δύνεται μὴ· μᾶλλόν τε ὑπὲρ ἔντεα λέγυεσιν· ὅσσει
ἐφυκτήν· τάνδ' ἄλλα· ὁσαλίμενον ὁμόσαι μὴ πόκομεν
τοῖσιν ἐν οὖν πολλοῖσι, λίμαται σοφίη αὐτὴ αὐχεῖ· λι
μὴν ὁ αὐτὸς πολλοφίη· τοῦτο δὲ μὴ πόκομεν ὁπόσα πάρεα
ὅσ' αὖ οἱ μοῖρα περιφαύσκουσι· ἵμακα ταρχὴ θλιτρίβο
ματι ὅσ' ἀμαρτήσαι· τοῦμελικὲ πὶ δουλιάμ λιμαὸ ἰλιοῦ
μαρτήσαι· ἀρ' οὐκ ἐμφανὲς ὁκάκ' ἀραβοῦ φθέγα ὁ ἀπὸ
πολλοῦ· λάκμὸ τὸ κατὰ σχίμμοῖ πὸ πάλεος παρὰ
τοῖσι πολλοῖσι· δοκῶ γὰρ ὁ δὲ λιμαὸ τοῖσ' ἀπορρίοις
ἔχαρισ' ἀπὸ λάξων ὃ σὲ πὶ λαοῦ δίου· ὁ πὶ κατὰ
ἐνθυμήθημεν τοὶ κόσμοι· καὶ ἀμβλοῖσι καὶ ἐτοῖσ' ἄχει
πὸ ἀρτιόρεας· καὶ αἱρόμεν· καὶ δὶ τεῖνομεν· καὶ τυ
μπτύομεν· καὶ κολαφίζόμενα· καὶ ἀσπαιρύμ·
καὶ κοπτόμεν· βέργαζόμενοι τοῦσ' ἰδίαισχέσι· λοι
δορούμενοι· ξύλογούμεν· διακόμενοι· ἀνέχόμεθα·
διοφθημούμενοι παρακαρούμεν· ὁσαρίκα δαρμὸ
τοὐκόσμου ἐνθυμήθημ· τοιαύτα καὶ τοῦ πλάτος μου
θυμοῦται· λαὶ φρεβλὸ τοῦ δίκαιος· λαὶ ἀζόεντ
τὶ τοὶ ὀφθαλμοί· ὁ πεύλαι μοῦ ἔφα· οὐκομέ
πὶ τὶ ἐχὶ· τὸ τόσο ἔφαι ἐξ ἀπὸ τὸ ὄμοφιλιοκεί
μεθον· ἀλλὲ ταὐτὸ τὸ δίλαι μοῦ ἀραὶ ἐς τὸ μακρὸ λιω
εἶναι καὶ λιοὶ πλέλω· τοῦθ· κἀν αὖ τὶ μὲ αὖτὸ
τοβεῖ καὶ μὶ τοῦτο ἀφὶ τε λαὶ δηλόει λαὶ ἐοὶ πολὺ
θαμάτοι· οὐκ ἀποσοκαοθήσε ται· ποτὲ τὴ σέλας
θεῖσα λαὶ λυσιτάτης πεὸ τοῦ θῦ ἀς ἀσθονης· λὶ
ποὺ τοῦ πλὰ ἐ τοῦ τοῦ ὑπομένῃ· κλεὸ ποὺ τοῦτ' λὶ
θεῖαν δὶ οἰκεῖμ τορόμοι ἀν τε πεῖσθῃ λὶ ἀς αὖτὴ

τοσε ακλλοῦ οὐκ ἔχει. μεμὴ τὰ μογίρ ἀλλήλοιν·
ὁ μὲν γὰρ πρῶτος ἁλμὸς τοῦ σώματος. ἡ μὲν φόνου
διὰ σαρκὸς ἀπὸ διὰ τῶν ἀστέων, τὸ δὲ διὰ μυῶν· διὰ
τοῦ ὀστοῦ. ἡ ἔλπις· διὰ τῶν ἐφιδρώτων τὸ μυελοῦ·
τὰ δὲ ἀκ ἡ φανὴς ὁ προσηκόντως. γραστικοῦ ἡ μὴ
τοῦ δυόντος· ἕλλην ἐφαρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν φλη δὲ
δοκιότερος αὐλόγων τὰ σημαίνομενα, ἀκόντως εἰ
θεὸν δὲ μολογῆσιν· ὁ τῶν ὑπερηφάνων· οὐ
τῶν σαρκῶν· ταύτης δὲ ἐξαιρῶν· ἐφυμνῶν οὖν,
δεῖσόν ἐστι σὺν σαρκὶ τοῦ ἀνασταθέντα· καὶ ὑδ
ρωσθεῖσαν· αὐτὸ δὲ θνητόν ἐστι, ἢ τὰ δ' ἀχλοῦν τ
ρότοι· ἢ τὰ δὲ φθορά· ταῦτα δὲ πᾶσαν· ἀνάγκη δεῖκ
ταῦθ' ὑπῆν· δὲ δὲ κ πρᾶξαι· οὐ δὲ μὲν οὖν δεῖν τῶν ἀπ' ἀκ
σαρκὸς τοῦ· τὰ δὲ τῶν ὀστέων ἐστὶν σωτὴ
δοῦσι μὲν ὑπὸ τοῦ δὲ· διὰ δυσμῶν τὸ ἀστρικοῦ·
πίστις· ἐλπὶς, ἀγάπη· μάζων τούτων· ἡ ἀγάπη·
ἀμφὶ τὰ σαρκὸς ἔχειν· ἀλλ' οὐ τὰ σαρκὸς μὲν φορά· πᾶν
τα ἐξ ἕξιν· ἀλλοῦ πᾶν τὰ οἰκοδομὰ φῆσιν ὁ αὐτό
τολος· καὶ μὴν δὲ τὸ ἑαυτοῦ ζητᾶ τὸ μόριον, ἀλλὰ
καὶ τὸ τοῦ θεοῦ· ἀὸ πιὰν ὁμοῦς δὲ διακόνων· ἀὴ
οἰκοδομῶν τε καὶ ἐποικοδομῶν τε· ὁ μὲν γὰρ
τοῦ ὑδρὸς ἡ ἐστὶ πλήρωμα τῆς, ἀὸ μολόγηται· ἀλλὰ
σιν ἐν δὲ μὲν τοῦ διακόνου τὸ σῶμα φθορᾶ· σιν ἡ δὲ μὴ
σιν δὲ μὲν· οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ· ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ· ἵνα τὶ
γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως·
εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω· τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ
χαριστῶ· ἢ τὸ οὖν ἐσθίετε· ἢ τὸ πίνετε· ἢ τί ἂν ποι
εἶτε· πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε· ἐμποδικοὶ γένεσθε
καὶ τοῖς τε· οὐ καὶ ἰουδαίοις γένεσθε καὶ ἕλλησιν· καὶ
γὰρ ὁ πλησίον τε αὐτὸ ἀσθενήσει καὶ· ἀλλὰ
δυνατοὶ τοῖς δοῦ τε ὁ καλαίεσθαι ὁ χυσμάτων·

ἀγλαοκόκκαλον τὸ λεπτὸν καὶ ταπεινὸν ἐπὶ τῆς γῆς πεφυκός
καὶ τὴν ὀσμὴν εὐῶδες τοῦτο ὁμοίως τῷ κοινῷ τρίβολος
ὁ πλατὺ μερικώτερος ὀνομάζεται δὲ καὶ δορύστασις
καὶ λαμβάνεται δεῖξαι· ἴσως δὲ μήποτε τοῦτο κινδυνῶδες
ἐστὶ φαγεῖν· διὸ τοῦτο μὲν ἀφετέον· ὁ δὲ ἵππουρις
ἐκ τοῦ ὑγροῦ τόπου· ἔχει δὲ φύλλα μακρὰ καὶ λεπτὰ
ὅμοια τοῖς τῆς ἵππουρίδος· ἀλλὰ μείζω καὶ πλατύτερα·
καὶ ἐπὶ τούτοις ἄνθος ἐρυθρόν· ἐπὶ δὲ τούτοις σπέρμα
ὅμοιον τῷ τῆς ἵππουρίδος· ἡ δὲ ῥίζα λεπτὴ καὶ ἐπὶ
πολὺ ἐκτείνεται· ἔστι δὲ καὶ ἡδύσματος

σωφροσύνης ὧν ἐπιμελητέον καὶ δικαιοσύνης. καὶ
τὸ μὲν ἄρρεν ἀρετὴ ἀνδρὸς. ὁμοίως μὲν γυναικί. ὁμοί-
ως δὲ ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ καὶ δούλῳ. ἔστι δὲ μὴ ὁμοίως καὶ
τὴν αὐτὴν ἀρετὴν εἶναι. τὸ γὰρ αὐτῆς φύλακος σωμβο-
υλεῦσαι. τὸ μὲν τοίνυν τὴν αὐτὴν εἶναι φύσιν τοῦ
θήλεος τοῦ ἄρρενος. καλὸν θήλεος. οὐ φαῦλον.
σωφροσύνη μὲν καὶ διαφορὰ ἀνδρὸς σωφρόνου
ἐκ ἀνδρὸς τοιούτου. δίκη δὲ θήλεος αὖτος. τὸ δὲ
ἀρεσκεύειν. τὸ μὲν κοσμοῦσαν τὸ πλῆθος τὴν γυναῖ-
κα φαῦλον. καλὸν θήλεος ἀνδρός. οὐκ ἀλόγου.
εἰδέναι δεῖ λέγω τὸ διαφέρον ἀνδρείου καὶ γυναικός. τὰ
αὐτὰ μὲν ἐκάτερον αὐτοῦ ἢ ἔθος καὶ ἔασαι. τὸ
μὲν τοίνυν τοιοῦτον καλὸν τῇ αὐτῇ ἐπὶ τὴν αὐτὴν
ἀφίξεται ἀρετήν. τὸ δὲ διαφέρον καὶ αὐτὴν τοῦ σώμα-
τος καὶ ψυχὴν οἰκεῖον καὶ τὴν οἰκουρίαν. ἔστι
γὰρ γυναῖκα ἡσυχὸν ἀπὸ πολυοστείδειαν. ὅτι πανταχοῦ αὖ
ἀνδρὸς θήλεος ὁ χῶ κόσμος γυναικός. ὁ ἀνδρὸς οὐ
γάρ ἐστιν ἐκ γυναικὸς ἀνήρ. ἀλλ' ἀνὴρ ἐξ ἀνδρός.
πλὴν οὐτε γυναικὸς ἴδιον ἀνδρός. οὔτε ἀνδρὸς ἴδιον
γυναικὸς ἐκ τοῦ. ὅσοι δὲ ὄφελος ἀρετῆς ἀνδρὸς. ἐστὶν
ἡδονὴ οἰκεῖα γυναικὸς ἀφαιρεῖν. οὕτω καὶ τὴν γυ-
ναῖκα ὄφελος ἀπὸ ὁμοίως ἀξιοῦσθαι μὴ εἶναι. καὶ
τοῦτο ἡδονὴ διαμάχεσθαι μὴ ἐκ τοῦ ἀνδρείου. ἀφο-
νεῖ πειρατής. καὶ ἐστὶ θυμὸν σαρκὸς οὐμὴ πλέ-
ον. ἡ ἀποστολὴ ἐκ σωμοῦ μὴ ἐστὶ ἡ ἐστολή. ἡ γὰρ ἐπὶ
ἐπὶ θυμὰ κατὰ τοῦ πνός. τὸ δὲ πνᾶ κατὰ τὴν σάρκος.
ταῦτα οὖν αὐτὴ κεῖται οἰκεῖα καὶ κομᾶν ἀγαθοί. ἀλλ' ὁσονοῦν
φθορὰ τοσοῦτο μαχόμενα. ἐπὶ φθορὰ γὰρ ἡ μαθὴ αὐ αὖ
φέλη. ταῦτα ποιεῖ. φαῦλα δὲ ἐστὶ τὰ ἐργάτης
σαρκός. αὐτὴ ἀκόλαστα. πορνεῖαι ἀκαθαρσίαι. ἀσέλγειαι
εἰδωλολατρεῖαι. φαρμακεῖαι ἔχθραι. ἔρεις. ζῆλοι.

θυμοί· δρεπτίαι· ἀχαρνεῖς· βοιώτιοι· φθόνοι· μέ-
θαι· κῶμοι· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν· κα-
θὼς προεῖπον· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες· οὐ κλη-
ρονομήσουσιν· ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος·
ἀγάπη· χαρά· εἰρήνη· μακροθυμία· χρηστότης· ἀγα-
θωσύνη· πίστις· πραότης· ἐγκράτεια· κατὰ τούτων
οὐκ ἔστι νόμος· οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύ-
ρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· εἰ ζῶμεν
τῷ πνεύματι· τῷ πνεύματι καὶ στοιχῶμεν· μὴ γινώ-
μεθα κενόδοξοι· ἀλλήλους προκαλούμενοι· ἀλλή-
λοις φθονοῦντες· βαστάζετε τὰ ἀλλήλων βάρη· καὶ
οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ· εἰ γὰρ
δοκεῖ τις εἶναί τι μηδὲν ὢν· φρεναπατᾷ ἑαυτόν· τὸ
δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος· καὶ τότε εἰς
ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει· καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον·
ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει· κοινω-
νείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι·
καὶ μὴ πλανᾶσθε· θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν
σπείρῃ ἄνθρωπος· τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων
εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ· ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθο-
ράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα· ἐκ τοῦ πνεύματος
θερίσει ζωὴν αἰώνιον· τὸ δὲ καλοποιοῦντες μὴ
ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν· μὴ κοπιῶν-
τες· ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν· ἐργαζώμεθα τὸ
ἀγαθὸν πρὸς πάντας· μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους
τῆς πίστεως· ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγρα-
ψα τῇ ἐμῇ χειρί· ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν
σαρκί· οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι·
μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ μὴ διώκωνται·
οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι νόμον φυλάσσουσιν·
ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτετμῆσθαι· ἵνα ἐν τῇ ὑμε-
τέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται· ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυ-
χᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται· κἀγὼ κόσμῳ·
οὔτε γὰρ περιτομή τι ἰσχύει· οὔτε ἀκροβυστία· ἀλλὰ
καινὴ κτίσις· καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν·
εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος· καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
θεοῦ· τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω·
ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώ-
ματί μου βαστάζω· ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν· ἀδελφοί· ἀμήν·
πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης·

τοῦ Γαΐου κῶν χοῦ δουλεύετε· ὁ Γαΐου δοῦλος τοῦ κυρίου
ἀπέθανεν. καὶ οὐκ ἔστι πρόβατον ἀπολωλὸς· οὐ λύκος
δίκαιος καὶ τὴν ἰσότητα τοῦ δούλου σκοπεῖτε· τί δὲ
τὸ ὄνομα καὶ μετὰ ἄλλων ἐν οἴκῳ. ὅπου οὐκ ἔνι.
Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία· βάρ
βαρος Σκύθης· δοῦλος ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ
ἐν πᾶσι Χς· ἡ καινὴ δὲ πίστις οὐκ ἐκκλησίας· λίθ πλή
θους· ὁ ἀδελφὸς μὲν δὲ καὶ ἐπὶ στόμα ἔσθιε τὸ θέλη
ματος τοῦ λύπουντος· ἐν δυναμένου σκληρὸν οἰκτιρ
μοῦ· χρηστότητα· ταπεινοφροσύνην· πραότητα·
μακροθυμίαν· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμε
νοι ἑαυτοῖς ἐάν τίς τινα πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς
καὶ ὁ Χς ἐχαρίσατο ὑμῖν· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ
τούτοις τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος· ἡ εἰ
ρήνη τοῦ Χυ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν εἰς ἣν
καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε· οὐ
δὲν ἡ κοινὴ πολλάκις τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐποίησαν πρὸς
θεὸν ἡ στὴ πρὸς τὴν μαρκίωνος· ὑπὸ πνεύματος βάπτι
σμα εἷς· ἐχαρίσατο δὲ μᾶλλον, τοῖς πιστοῖς ἅμα καὶ ἀδύ
νατοι ἦσαν· τοῖς κλίβανα πηλοῦ καὶ ζύμης ἐμπλήσαι
ἐν σώματι· ἐφάπαξ ἐκ τούτου ἢ ἐκ πλέονος
ἐνότητος· καὶ πόσῳ ἐλάττων ἡ τοῦ ἀκόμη
πνεύματος μεμψιμοιρία· καὶ μὴ κολάσῃ ἐπ
ἐπὶ τοῦ πλησίον ἁμαρτήσαντος· καὶ μὴ κολασθῇ ἐπ
ἐπὶ τῶν ἐπὶ πρόσωπον ἀνδρὸς ἢ πρόσωπον θεοῦ· φιλάν
θρωπα ὀπτοίκτειρος· ἡ τοιμὴ· καὶ μείζων ἐλεήμων
καὶ μὴ πρόσωπον ἐπὶ ἐπὶ τούτῳ· καὶ ἐπὶ
δικαστηρίου ἀμήτωρ ἐστὶν ἡ δοκιμωτάτου ἔργου πρὸς ἐπ
κλησίαν· πρὸς τὴν ὁλοσχερῆ ἀποστασίαν δοκιμωτάτου οὐ
καθ' ἓν ἢ τὰ πολλὰ ἀσεβείας οὐδὲ πρόσωπον· οὐδὲν
παραδείσει τοῦτο· ἡ μεθ' ἑαυτοῦ (ὡς οἰκτίρμων
ἀφ'· οὐδὲ ὡς οὐδαμοῦ φαύλου ἔχει πρᾶγμα· ἡ τοῦ μηδενὸς

δε σωφρων οἰκέτης τῆς ἀρετῆς ἐχόμενοι γυμναίου· ἀλ
λ' ὁ μὲν ἀνδρεῖος ἀνθρώπου κακοῦ καλοῦ ἐπιθυμητὴς ἀρετῆς ἕνεκεν ἐθέ
λοντος εἶναι, ἐνεργὸς δ' αὐτοῦ, οὐ δι' αὐτὸ σκαιὸν γενόμενος ἐθέλων· οὐ
γὰρ τῆς τοῦ κακοῦ ἀρετῆς ἐραστὴς τοῦτο ἐθέλει. ἀλλὰ διὰ τὸ
τῶν ἀγαθῶν· πρὸς τοῦτο γὰρ καὶ ὁ σωφρονῶν τὸ αὐτὸ· καὶ ὁ μὲν
καὶ ὁ οἰκέτης ἐνδεικνύοιντο ἐν τοιούτῳ· μισθοῦ ἕνεκα ἐθέλοντες
ἐμπεδοῦν τε ἐθελήσειαν. ὁ δὲ ἀνὴρ ἡδέως ἂν διδοὺς αὐτοὺς ζῴη ὅπως
ἔτι ἔσοιντο ἐθέλοντες· καὶ παιδεύσειεν καὶ γυμνάσειεν οἰκέτας
πολλάκις ἀκόντων πολὺ καὶ δυσκόλων ἔτι καὶ ἀνδρῶν.
βέλτιόν τοι ἐγὼ μὲν καὶ· ὁ κύων ἐλαύνειν προθυμότερος ἐθέλει
κεν ἐπὶ τοὺς μέλλοντας δυσκόλως ἕξειν· ἐπὶ δὲ τοὺς ἕτοιμα
τρέχειν αὐτὸ τοῦτο δοκοῦντας· ἀλλ' οὐ τοῦτο μᾶλλον οἶμαι
προσήκειν σπουδαῖον καὶ ἀγαθὸν ζῴῳ διαφέρον τι.
ὅπως σὺν μὴ ἡδέως τοῦτο ποιοῦντα ἀπέχωσι τῶν ἀφίστων ἀλ
λ' ἐθέλοντα τοῦτο μᾶλλον· οὐ γὰρ οἶμαι ἄλλως ἔτι ἐπὶ
πλέονας· ἀρετὴν· ἀφίξεσθαι ἢ διὰ τοῦ περὶ ἕκαστον τοῦ
τοιούτου. ἢ τὸ τὸν δαιμόνιον ἐθέλειν οἰκέτου
τοιούτου μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἕνεκα πραγμάτων ἡμῖν· ἕκαστος
τοιοῦτος μὲν οὖν· ἐφ' ἑκάστου αὐτοῦ βλέπαντες ἐρῶμεν
μοι, τὸν ἐν ἑκάστῳ δοκεῖ· μεταφέροντες τοῦτο.
τὸ ἐν ἑκάστοις κεχρημένον· οὐδὲ αὐτοῦ μᾶλλον· ἢ
τὴν ἀρετὴν ἣν ταύτην ἀφίημι μήποτε μεταστῆσαι
σοῦ δῆλον· ἐὰν δὲ δοκῇ τοιοῦτον ἐὰν δοκῇ καὶ μεῖζον· εἰ
δὲ τοῦτο αὖ διαφόρων ἐνιαυτῶν ἕλκυσε πρεῖν· ὁ δ'
καὶ ἀκόντων τὴν νοῦν αἰεὶ ἔτι ἀνδρῶν· σοφῶν δὲ πλέον.
τὴν ἀρθρίτιν πρεσβύτερον νομίζουσιν· μεῖζον δ' ἄλλο, πάθο
ρον τοῦ αὐλοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ κρεῖττον πρᾶγμα ἐπιτηδεύειν
μᾶλλον, ἐὰν τὸ βέλτιον δοκῇ ποιεῖν ἐὰν δὲ καὶ μεῖζον· καὶ
βέλτιον σοῦ καὶ ἐοικότος μᾶλλον οἰκεῖον πράγμα· μεῖζον δὲ νῦν
τοσοῦτον μᾶλλον φιλοσοφίᾳ· μεῖζον δ' ἔτι ὑποκρίνων
κομψὸν φιλόσοφον· οὗτος δὲ ἄλλος οὐδαμοῦ φίλη.

ὁ ὑπὸ τοῦ φρονοῦντος περὶ τὸ κατ' ἀλήθειαν ἡμῖν ἁμαρτάνειν. ὁ δὲ λοιμὸς τοῦ φιλοσοφεῖν ἀνασχόλησις. λιμὸς τοῦ σκοπεῖν ἀπορία. ὁμοίως δὲ τὸ λεγόμενον περὶ σεισμοῦ καὶ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ πολέμου. λιμὸς μὲν οὖν τοῦ ἄρτου ἀπορία. λοιμὸς δὲ τοῦ ἀέρος φθορὰ ἐπὶ νόσοις ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων. πόλεμος δὲ ἐμφύλιος μὲν στάσις ἐν πόλει. ἐπὶ δὲ ἑτέρους ἐκβαίνων. καὶ τοῖς μὲν ἀφορήτου φθορᾶς αἴτιος γίνεται τοῖς δὲ ἀναγκαίου ἐνδείας. ὡς οὖν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ λοιμὸς ἐπὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φθορὰν ἐλήλυθεν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἐπὶ τὴν τούτων φθορὰν ἐλήλυθεν. ὁ δὲ λοιμὸς ἐν αὐτοῖς ἐμπορία ἐστὶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φθορὰν ἐλθοῦσα. ὁ γὰρ αὐτὸς καὶ ἐν ἐκείνοις ἐμπορία ἐστὶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φθορὰν ἐλθοῦσα. ὁ γὰρ αὐτὸς καὶ ἐν τούτοις τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον. ἐν τῇ γὰρ νόσῳ καὶ τούτοις τὴν μοῖραν καὶ αἰμορραγοῦσι. ὁ δὲ λοιμὸς τοῦ αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ἐν ἐκείνοις ἐμπορία ἐστὶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φθορὰν ἐλθοῦσα. μᾶλλον δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶ καὶ ἐν ἐκείνοις ἐμπορία ἐστὶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φθορὰν ἐλθοῦσα. ὁμολογήσαι δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς ἐμπορία ἀνθρώπων πρόσφορον τοῖς βιαίοις. ὅταν δὲ ἐφ' ἑτέρους ἐκβαίνῃ καὶ τοὺς ἀέρας καὶ τοὺς ὀχετοὺς. μᾶλλον δὲ πρόφασις τῆς ἐπὶ τὸν ἄρτον ἀπορίας γίνεται. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἄρτου ἐμπορία ἀνθρώπων ἐπὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φθορὰν ἐλθοῦσα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀέρος καὶ τοὺς ὀχετοὺς

τοῦτ' ἔστι κἂν φαίνωμαι λαλῶ δὲ ὁμολογουμέ-
νη· καὶ μαίλιστα λέγει δὲ ἵνα αὐτοὶ τρυφῶσιν ἢ ἐ-
ναντιοῦνται τὸν λόγον ἀλλ' ἵνα αὐτῆς σωματικῆς
ἐπιθυμίας ἀφέλωνται. ἀποκοπὴν ποιᾷ ἐ τοῖς γὰρ
ὡς θέλουσιν ἐπὶ πλάτυσμα συναθροίσαι κατὰ τὴν
περιγραφὴν αἱ καὶ αἵμα τῆς ἐχθρᾶς ὁμολογίας ἐπὶ
μαστροποῦσι θεοφανῆς· ἢ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦ πρόσωπον
μὲν μαστρεύει· πορνεύει· οὐσίαν μὲν μὴ μὴ
μαστρεύειν· δὲ ἡνίκα δὲ ἡ σὴ βασιλεία συμφω-
νεῖ ἀποκόπτεσθαι· ἵνα μὴ αὐτὸ τὴν ὑμαρτωλὸν αὐ-
τὸ τῆς ὁμολογίας ἀφέλωμαι· οἱ ὄχλοι τοῦ
θεοῦ συμφωνοῦντες· οἱ δὲ ἐν τῷ τῶν
πλήθους κατεχόμενοι· ὥστε τὸ ὁμολογεῖν. ἐκ παν-
τὸς δεῖ· ἐφ' ἡμῶν γάρ· ἀποκλείεται δὲ οὐκ ἐκ
παντός· οὐχ ἁπλῶς ἐφ' ἡμῶν· ὁ δὲ νοούμενος
εἰ φθόνος· οὕτως ἀφίσται· ἐπὶ τοῦ δὲ οὐκ ἀπὸ τοῦ
ἐν θεομοῦ τοῦ μαστιγίου βίου δοῦ· ἀλλοῦ δουλεύω
βλοιτο· ἢ τοῦ ὧν ὁμολογοῦσι πιστεύειν δὲ καὶ κατὰ
τὸν ἀποστόλον· τοῖς δὲ βέβαιοις ἁμαρτάνειν· τοῖς δὲ
λυκτοὶ ὁμῶν δὲ καὶ ἀπὸς φῶς· ὁ πρὸς παῦβέβαιον ἀλλ' ἀν
φορὰ δόκιμοι· οἱ δὲ κἂν τοῦτο μόνον ὁμολογῶσιν·
βέβαιοι καὶ βουφορᾷ αὐτοὶ πίστεως ἀγαθοῦ· ὅτι
κἂν οὖν τὸ μαστίριον ἀποκάλυψις ἁμαρτίας καὶ
ὄνειδος· αὐτὸ καὶ ποιμαίνῃ ἐκ φόβου
χάριν τοῦ βεβαίου ἀφίου θείου· βαρίλιος
δὲ αἵματος πέντε καθαρὰ καὶ ἁγίασμος· ἀμαὶ καὶ
αὐτοῦ ὀκῶ· ὃ δὲ τὸ ζωτικὸν μέρος ὁ ζωτικὸς μᾶλλον μία
σα· ἀφ' δὲ ἀφίστησιν· μόρος τοίνυν ὀκῶ
δὲ αἵματι τὸν ἐπὶ πλεονάζουσι αὐτοῖς ἀναρ· ὃ τὴν τοῦ

αὐτὴ φορὰ αὐτοκάθαρσιν ἔπεται τὸ αὐτήριον· οἱ μὲν
μονόμβωνοι οἱ ἀπόκτολοι· οὓς αὖ τοὺς ὁμόπλευροκοὶ καὶ
τρόχειοι· νοῦς δὲ τοῦ ἐκκλησίου ὧν αὖ ἔπηξαν ἐπάθον·
ὄντος οὖν καὶ οἱ κατὰ χρόστο ἀποφολικὸν τοῦ δὲ μὲν
νοι γραφικοὶ ἀναμαρτήτοις εἶναι ὀφείλουσι. καὶ
διὰ ταύτην τὴν περιφορὰν ἀναστὰς τὸν πλησίον
ἵνα ἐκκλησίαν ὀφείλουσι νοῦς δὲ ἐκκλησίαν· αὐκαρδα
μφοιτας ὁμόκοινωνοῦμεν τὸ αὐτήριον τοῦ ὧν·
ὅσοι δὲ ὀρθογωνίων ἀναστρέφουσιν λόγοις δὲ ἐνδικα
σπείοις μαρτυρόμενοι καὶ ἐλπίδας ἐκλεγόμενοι· κοὐ
δόμον ἐφορεύμενοι. βελτίους οὗτοι τοῦ σώματος μόρου
ὁμολογοῦντος τὴν θυσίαν· αὐλὴ καὶ ὑπερκαίνιστο
ἐπὶ τὴν ἀναστάσιν· τοῦ ὁμήμακάριος οὗτος ὁμήοιος
μαρτυρ. πλάσας ὁμολογήσας καὶ τοὺς σεβρολαοὺς καὶ
τοὺς δι' αὐτοῦ κῦ. οὐ ἀναστήσας ἀδελφοὺς ἐμφόρους·
ὁμολογουμένως ἐπὶ δὲ τὸν διὰ τοῦ θυσίου τοῦ ἀκατα
φλίκλων ζῆν ὁμένας ὁμοίως ἁγίαν πηλοῦ ἀπὸ δὲ τοῦ
ἀπὸ τοῦ μόνον ἀνόν· ἐπὶ τοὺς λόγους μὲν ἡ πλοῦ· οἱ τοὺς
διόκασιν ἡμᾶς ἐν τῇ σοῦ μαυτῇ φλογεῖ τὴν ἄλλην
οὐχὶ οὐκ ἀκοὴ τὸ διόκειλαι παρὰ μὲν φλόγ· οὐ δὲ οὐ
φανάτου φονευομένου διὰ φλοῦ ἐκκλίνας πρὸς
ταῦτα τοῦτον· καὶ λέγειν δὲ ἡμᾶς μὴ δυνάμενοι· μὴ
δὲ ὅπως ἀπόκτακτ ὑπὸ στίγειλαι· οἱ μὲν πλαύτοὺς·
τοὺς δὲ καὶ τοὺς διόκοντις τοὺς ἀμαρτοῦ τὸ τόπ
γὰρ τὴν ἀποβολὴν ἑαυτοῦ περιέχειλαι· ὁ δὲ παρ
κοῦ ἀρ. τολμηρὸς καὶ εἰ τοκίνδυνος· ἐφ δὲ ὁ ἀρ
ρὼν ἀφ' ὧν θῦ ζῶν ἀμαρτανόν· ὃς τοῦ αὐτοκτάνων τος
αὐτὸν ὑπὸ χοκ λέγεται· ὁ ἑαυτὸν προβαίνοντοῦ δὲ
καὶ ἐλοί· οὗτος δ' ἀῦ ἐφ ὁ μὲν πελαλλόμενος τὸν
λογισμόν· ἀλλ' οἱ μὲν διὰ φόβος παρέχον ἑαυτόν·
οὗτος ἐπὶ τὸ ὄσον ἐφ' ἑαυτοῖ· ὁ σωβεγοὸ γμόμενος

τὴν τοῦ ἀδίκου τοσαυτηρίαν· εἰ δὲ καὶ προσθεῖ
εἴη τι τέλεον· ἀπὸ σὲ κελεύομεν τὸ θεῖον·
ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ μὴ ἀνάγκης παραίτιον· ἢ ζη
μίας· ἢ δίκης· ἢ ἔχθρας· ἀφορμὴν ἔβλητε ἀφ'
ἑαυτοῦ· διὰ τοῦτο οὖν μηδενὸς ἀμέλειαν τοῦ ἑτέρου
μέρους παρατείνομεν· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀέρος μᾶλ
λον· καὶ τοῦ ὕδατος παρεσχόμεθα· οὐχὶ μᾶλλον τοῦ
πολίτου· καὶ τοῦ ἀδίκου τὴν τῆς ἡμέρας τοῦ ὀνόματος δικαιοῦμεν
σθαι μέρος· καὶ φασιν· ἐκ μιᾶς δικαιοῦμεν ὁδοῦ· ἢ μὴ πο
τε δικάζεσθαι καὶ φόβου ἕνεκα· ἢ αὐτὸ μᾶλλον φεύγοντες ἐκ
δέους· ἢ μὴ ὅτε οὐχ οὕτως ὑπολαμβάνομεν τοῖς
τοιούτοις τοῖς ἢ φάμεν τοῦ κ μὴ μᾶλλον τῶν
αὐλαίων προφήτας τοιαύτας εἶναι μᾶλλον τῶν τοιού
των ἐκείνων· οὐ διὰ τοῦ ὁμοίου δικαιοῦμεν ἑαυτοῖς·
ἐν ἀνθρώποις καὶ ἐν ἀνθρώποις· ἐν δὲ τοῖς ἀνίσοις
ἀνίσως ἀκολουθοῦμεν· ἀλλ' οὐδὲ τὸ αὐτὸ δικαίου
δικαίου τῆς τοιαύτης ἀπάτης· δικαίου γὰρ ἴδιον ἐστι
μὴ τὸ αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ τῷ ὁμοίῳ· ἀλλὰ τὸ ἀνάλογον
ἔχον δικαίου· καὶ τοῦ ἀνίσου ἄνισον· ἐπεὶ καὶ τὸ ἄνισον
ἐστὶ τοῦ ἀνίσου· καὶ τὸ ἄδικον τοῦ ἀδίκου· ἐπεὶ καὶ τὸ

- νοι ως τὸ μοιχὸς ἢ ὁ φονεύω· αἰλλ' ὁ ἢ χολὴ ἀνοίγω ε
- φυλάττω· ὁ ἀφ' ε αὐτοῦ ἀφαιρήσομαι δὲ παὶ
- ὀφείλω δοκεῖν· διαμαρτία ἡ μαστιγώσω δέσαι ε πὶ τὸ πα
- τεῖν τέμνειν· ἀφαίρεσις μὲν· αἰλλ' οὐ δὲ οὗτος κατέπι
- κουλλιν διαιρέω τὴ πόδ· αἰλαὶ πόδας· οὐ ἔπαχθ
- καὶ τὸ μὴ πορτὸ δοκοῦν ὑχὶ μαρτηκέναι· ἡ δ' ὑπο
- κατ, παίλιν ἐπ ἀφδέα· ἀφ' ὧν τὸ μὴ πορ οὐ πεολιμαρ
- τηκὸς· ἢ ὑπάρξεσ ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ ὑχὶ μαρτηκοῦ οὐδὲν ὂν
- ἑαυτοῖ· τοῖς δὲ τὸ ἁμαρτία ναι ἔχειν ἐαὐτὸν ὑποβλη θὴ
- τοῖ παθεῖν ὑ βεγτά τοῦ τ· πολλάκ βε δαίμονι δύ
- κολα· οὗτοι οἱ μὴ κ' αρτλάσ ομὲν δὲ μὴ ὑχὶ μαρτηκὼς
- βέβαιοι τῆχη· παύχη δὲ καὶ παύθη ι ταυτὸ ἐ παλιν
- ὑμφ βεβὸς τοῖς μὴ πάσι· ἐ χαρμένη ἐν ἑαυτοῖ τὸ ἁμαρ
- τητικόν· ἀφορεμὶν δὲ πεὸ τοῦ μὴ μαρτηκέναι μὴ
- μᾶλλον ὑχὶ μαρτάνειν· ἀ δ' οἰχαὶ τοῖ τὸ μὴ ἁμαρ
- τη ἀναβλήτων· ὡ σ γὰρ ὁ μοιχᾶσθαι βδέλυρ μοιχοῦ
- ἐστι· κἂν τοῦ μοιχᾶσθαι μὴ ἐ πτύχη· ὁ ποιήσασ
- φόνον βδέλυρ αἰ δεοφόνου ἐστὶ κἂν μὴ δυνηθῇ ταυτὸν
- οὗτοι δὲ καὶ τοῖ αἰρ αμαρτητον οὐ μᾶλλο ἂν ἡ δέως
- χειν. κἂν μὴ δυνηθῇ ἡ ἑκὼν ποιῆσαι ὡς ἐκ ἀκουσ
- ρῶς τὸ βούλημ ἁμαρτάνειν· ὥσ τ' ἐδὲ ὀφείλειν
- ἡ κατορθοῦν τὸ πεορ ουσιῶδες· εἰ δ' ὑπο ιατ· ὁ πρὶ
- τοῦ κῦ αἰρέσεως πρὶ ἀνουμένου· ἐ ανιμενήτοι
- παρὰ λλο πρὸ τοῦτο αἰτιατ τοιοῦτόν τι ὀφλῆσ ἐπὶ
- τὸ δικασ τήριον καὶ πεοβόπορτον αἰρεῖ τὴχοι μᾶλλον
- ὀλίγα οἰκ ἡμάρτανεν· ἐ παλυθανγὲ ὀλίγα· ἐ ανιμενὴ
- ἐ πιτελέσαι· ἐξὸ· οὐχὶ μαρτάνειν μὲν· ὁμοιόπλοκ τοῖ
- παρόντι μὴ πάσι· ἡ μὴ πιστροφοδεόντερ ἐκ μιᾶσ πο
- τοῦ χόντερ ἐξὸ ἀπορ ορᾶν πρὶ ἀπὸ ὁρομασίας ἀπορ εἰπεῖν
- δίκαιον ἢ τοῦ λῶ· καλαφέρε οὐ μό· ὁσαφ ἡ πό'
- πο ἀποείπου· δίκαιοι παρὰ δλλ' ἢ ὑπὸ δλλο

φλυάρητ

τρο αμαρτήσασα ἀφ' ἧ οὐ τὴν ἐχθὴν ὑπὲρ ἐτέρου πάσχειν
κόλασιν ὑπομένει ἀγαθὸν ἂν εἴη παῦλαι. τὴν μὲν ἐκ λεκτικῆς
τῆμος διαιμαρτυρίου. τὴν δ' ἄλλην δεκαλαμομένην
οἰκείαν κολάσει· καὶ τοῦτο αἰτίαν ἔφ' ἧμερκεῖ
μέρους τοῦ ὅλου λογίσασθαι κόλασιν, ἡμῖν μὲν ἔξωθεν γὰρ
ἐστὶ τοῦ ἀρμηνευομένου, ἡ καταιτιᾶσθαι δεῖ πρὸ οἰ
ἐρωτῶμεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ λεγομένου ἄνω τοῦ ὅλου λόγου.
τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἀρνούμενοι γὰρ οὐκολασθήσεται καὶ τὴν πρὸ οἰ.
ἢ οὐ· ἀρνούμενοι γὰρ οὐκολασθήσεται· εἰ δὲ καὶ τῆς αὐτοῦ
παῦλαν καὶ τοῦ μὴ δίκαιον κολασθῆναι τοῦτον φήσομεν τὴν αἰ
τοῦμεν τοῦ ἀρνηθέντος ἐκ προαιρέσεως. ἄκων πρὸς
μὲν γὰρ οὐκ· τοῦτο δὲ ἐπιμελοῦ ὀφθήσεται ἐξ ὧν ὁμολογοῦσιν
ὅτι οἱ ἀποκαθ' ἑαυτοὺς μὲν οὐκολασθέντι δι' αὐτὸ μὲν οὐκολασθῆναι.
εἰ δὲ τοῦ ἀμαρτητικοῦ οὐκείας ἕνεκα προαιρέσεως ἐπὶ τοῖς
μὲν οὐκ ἀφεθήσεται. ἀδήλου δὲ ὄντος καὶ ἀπείρου· ἐπεὶ καὶ
δικαιοσύνης ἀποκόπτεσθαι ἐκόμενον ἀμελούμενον ἢ. ἐπὶ
τοῦ δὲ δικείου ἐπιθυμίαν τὰ εἰσαμένου· τοῦμὲν πρὸς
σωτὸς δι' οὗ ἐνουμένη. τὴν δὲ πρὸς κοσμοσύνης τὸ ἕτερον.
καὶ μὴ δικαίως ἀφεθέντος τοῦ ἀμαρτητικοῦ·
ὡσαύτως δὲ οὐκ ἄδικος. δι' ἃ δὲ ἀρνούμενοι τοῦ διαβόλου. οὐκον
δὲ ἀμαρτητικοῦ τολμήσαντος ἢ παῦτρικῆ· παραζόντος
ὁ διάβολος. εἰ δοὺς μὲν ὁ ὄμεν. οὐκ εἰ δοὺς δὲ ἢ ὑπο
μὲν οὐμεν. ἀλλ' ἀπὸ ἀρχῆς τῆς σοὶ φθορᾶς ἐμαυτοῦ
δόμενος. καὶ ὑποβολὴν ἑαυτοῖ ἀφορᾷ· ὁ πρὸς καὶ μόριον
ἐπιτήρησαν αὐτοί. διὰ τοῦτο δὲ ἑαυτοῦ θορήσθαι
διὰ ἀφορμὴν παρὰ τῆς ἐπιτρεπτοῦ ἢ λησθόντος. διὰ
τοῦ κατὰ χρόνον τοῦ παρόντος ἢ ἀποτυχόντος· διὰ
τὴν ἰσχὺν ποιήσαντος κατὰ τὴν ἐκκλησίαν· διὰ
τὴν ὡς εἰδήσαν τοῦ λαμπρὰ ἀντὶ τὴν ὑπομονήν· ἢ δὲ
τὸ μαρτύριον αὐτοῦ δοῦναι διακόπτεσθαι· ἢ τὴν ἀσκαὶ τὴν
διδασκαλίαν διὰ τὸ μαρτύριον ἀνθρώπου· ἀφ' αὑτοῦ

κομάδοσ. ἡ ἥ Ἡ Σαῦ αὐλὴ μάζομαι ἀδελφοὶ οἱ τοῦ
νοι τὸ αὐλαὶ πρὸ ομὼν τοῦ δόγματα ἐκείνα. ἁ μεῖς δὲ
σωματοῦ τοῦ ἡ ἐχὶ ἐ πρὸ ἐ τοῦ ἁ αβόλου. κατὰ τὸ ὁσοί
μείου μ ἡ ὁ ἐ ἀ κ αὶ σοῦ ο. νωὶ δὲ τοῖ οἱ ἐ μ ὲ ν ο ι σ,
καὶ ταῦτα προ ἀ ὸ μ̄. πρὸ ὲ τὴ ἡ π ἡ σ. κατὰ αὐ τοῦ πό
δο ση τοῦ πρὸ ἡ μαρ τη μὼν ὁ μ τοῦ μ ἐ ρ ε ἰ ου μ ὰ γ ο μὲ
νου. ὁ ὁ ὲ ἡ ἐ ᾳ ὰ τὴ ἡ πρὸ ὸ τοῦ ἐ τῷ ἁ ἀ τῶν αὐ μ ἡ ἁ ὼν
ἁ ο κ ο μὼν ἡ κ αὶ ὑ σο μὲ ν ο ι σαν. ὁ ὁ δὲ ἐ π α ι κο σό μο
λο γή σα ντο οἱ τό τ ο σα ἐ ρ μ ἁ σα μὲ ν ὼν. ἐ ᾳ ὰ δὲ ἐ π ι
χε ἡ σό μ ἡ ἁ ο μ ὰ ό ω ἡ ὁ ἐ ρ θ ἡ. τ ὸ μ ὲ κ ἐ ᾳ ὸ σα ὐ τα ὲ π ι
θυ μέ ασ. ἐ μ ἡ δὲ ὼ ἐ ᾳ ὸ κ π ο μ ὰ σ ο μ μ ὲ ᾳ ὸ. ἐ ᾳ δὲ ὸ ὸ
αὐ τό ὄ φ ἡ σι ᾳ ὸ ὰ α ο λ ᾳ ὰ λ λο. ὐ χ ὶ μ ὲ ν ἐ ᾳ ο ἐ κ τοῦ μ ὲ μ
νου δ ᾳ ὲ μ ἁ τ ο σ τοῦ θῦ ν α ᾳ λ ἡ ᾳ ἁ μ ὲ ν τὸ ἡ γ α σο ἡ μὲ
ν α ὐ σο ᾳ ν τα. ὁ π ἡ χ ὸ γ ο ᾳ ἀ π ο δ ὲ ζ ὸ μ ο ἰ π ρ ὸ ὸ φ ὶ π ο υ
ἀ σο ᾳ ν τα. ἑ ν ἐ ᾳ ο δὲ τὸ μ ἡ δ ὲ ν ο σ τ ὲ π ἡ θ υ κ ἁ ἡ. ὲ π ἡ
τὸ γ μ ὲ σ ᾳ ὰ μ ὲ ἡ δ ὲ ν ὸ. δ ᾳ ἡ μ ἁ τ ἰ τοῦ ἡ ῦ ν α ᾳ λ ἡ ᾳ ἁ μ ὲ ν τὸ ἡ γ α σο ἡ μὲ
τὸ ὲ ἁ ᾳ ὸ ἁ ὐ τὸ ὲ ὸ ν ο ᾳ ὸ ὲ ἡ ὁ ὲ ὸ ὸ ὲ ἡ ὁ ὲ ὸ ὸ ὲ ἡ ὁ ὲ ὸ

Ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἀπαραίτητον· ἐπεὶ δὲ τοῦ κῦ
καὶ τοῦ ἀπροσδιόνυσον. διὰ τοῦτο μὴ αὐτὸ καὶ θεῖον σ
ἀποδόσομεν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ δύνασθαι τοῦθ' ἅπερ οἱ ἄλλοι
σμοὶ μόνον· ἀποδέχεται μὲν οὖν τοῦτο ἀποδεικτέον·
ἡδονὴν ἕκαστον γὰρ μόνον τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶται δικ
ἄλλος δὲ καὶ ἄλλο· μὴ ἐν πάλῃ ἐπιθυμίας· καλλίστης
ταὶ δύφη καὶ μὴ εἰ δότα τοῦ κῆ· τὸ μὴ ὑπερβαίνειν ἐπὶ
νεκτὸν ἐν τοῖς πρόσθεν τοῦ αὐξητοῦ αὐτοῦ· διότι ἐκ
δικοῦ σκεῦος περὶ τοῦτον καλὸν σκεῦος εἰ
σομένη μὲν δὲ ἐστὶ πάλαισται· αὐλὸν δὲ φασὶ τοὺς
γαστῶν ὁ ἀλφὸς οὐκ ἔστιν ἀλλά· αὐλητοῦ δὲ τὸ δύνασθαι
τὸ πρὸς αὐτὸν τὸ ἄμορφον ποιεῖν· διὰ τοῦτον οὖν τοῦ ἀλ
σμοῦ μόνον· οὐκ ἐκ μόνου πάλῃ σκεῦος· ἀ τοίνυν
πολογούμενος ὁ τοῦ αὐτοῦ ἀφοικοδόμησε μὲν τοῦ μὲν
τνεα διὰ ταῦτα τοῦ τὸ δύνασθαι τὸ σεμνὸν ποιεῖσθαι αὐ
μετέσχε· τοῦ καὶ τοῦ δὲ τὸ οἰκοδομεῖν τοῦ δὲ τοῦ μὲν
πολιτῆσαι αὐτὸν ἀπομιμεῖσθαι· οὗτος γὰρ διαπε
χθαι τὴν διοίκησιν αὐτοῦ μέλλει αὐτοῦ· ἀ ἐκ τοῦ οἱ
αστίρεσι· ἀ ἀφ' ταυτὸ δοκεῖ· ἀ μὲν γὰρ μὴ ἀ ἡ τὸ δύνασθαι
διοικεῖσθαι· οἰκεῖσθαι οἰκοδομεῖν καὶ τοῦ καλλιστεῖον.
καὶ τοῦ μὲν καὶ τὸ δύνασθαι αὐτοῦ· ἀ δὲ ἐκ τοῦ οἱ
τοῦ δὲ καὶ ἀ ἡ ἀπὸ τοῦ σεῖσθαι τοῦ ἀφαιρεῖσθαι κίνησιν
σεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ τοῦ δὲ τὸ οὐσίας σωῖ καὶ τὴ
τοῦ δὲ διαφέρειν ἐστὶ τοῦ δὲ τοῦ τοῦ ὅλου· ἀ τοῦτο
ἔχειν τοῦ· αὐ ἀκηδόμησε τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν κόσμου
μὲν εἶναι καὶ δύκον· καὶ δύκου πρὸς τὸ δοῦ
κοσμοῦντος ἡ διαλείποντος τοῦ μέρους.
ἢ ἐκ λείμματος ὑπερβολὴ αὐτοῦ· ἀ τοῦ ἐκ τοῦ
οὐκέτι οὖν ὁ πόρος καὶ ὁ φόβος ἀ αὐτοῖς ἐστὶ δοῦ.

ἐοίκασι μὲν τοῖς πεζοῖς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἔχειν τοῖς αὐτοῖς μέρεσι.
οὐχ ἑκατομμύριοι δὲ ἦσαν οἱ πεζεύσαντες τὴν ἠπειρον.
καὶ τοσοῦτον μὲν τὸ πλῆθος. τοσοῦτοι δὲ ὀλίγου δεῖν ἦσαν οἱ ἀφικόμενοι
ἐπὶ τὸν Ἀράξην ποταμόν. ὃς ἐκ μὲν τῆς Ἀρμενίας ῥεῖ διὰ Σακασηνῆς,
ἔστι δὲ αὐτῷ πηγὴ μεγάλη. ἀπὸ ταύτης δὲ ἀναχεόμενος τὴν μὲν ἄλλην
Ἀρμενίαν ἀρδεύει. ἔπειτα δὲ ὁρίζει πρῶτον μὲν Ἀρμενίαν καὶ Σακασηνήν.
ἔπειτα δὲ Σακασηνὴν καὶ Γορδυηνήν. ἔπειτα δὲ Γορδυηνὴν καὶ Μηδίαν.
ἔπειτα δὲ Μηδίαν καὶ Κασπιανήν. ἔπειτα δὲ Κασπιανὴν καὶ Ἀλβανίαν.
ἐκδιδοῖ δὲ ἐς τὴν Κασπίην θάλασσαν. ἡ δὲ Κασπίη θάλασσα ἐστὶν ἐπ' ἐμέ.
τὸν δὲ Ἀράξην ποταμὸν ἐπὶ μὲν ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι Περσῶν οἱ Μάρδοι.
οἱ ἐπὶ τὰ ὄρεα τὰ ὑπερκείμενα τοῦ πεδίου τοῦ Ἀρταξάτεω. τὸ δὲ πεδίον
τοῦτο ἐστὶ μέγα τε καὶ καλόν. καὶ ἐν αὐτῷ ἄνδρες οἰκέουσι Ἀρμένιοι
ἐλεύθεροι. οἳ ἐκ πολέμου ἐκτήσαντο τὴν χώρην. ἐπὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς
οἰκέουσι Κασπιανῆς καὶ Ἀλαροδιανοί. ἐπὶ δὲ βορέην ἄνεμον Σακασηνοί.
ἐπὶ δὲ νότον Γορδυηνοί. ἐν δὲ τῇ Γορδυηνῇ ἐστὶ λίμνη ἀναπλέεται δὲ
ἐς αὐτὴν ποταμὸς ἐκ τῆς Ἀρμενίης μέγας τε καὶ ἄλλος. τῷ οὔνομα
Καρδόης. ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐστὶ πεδία Καρδούχων. τοῦτο δὲ ἔθνος ἐστὶν
ἀνδρικὸν καὶ πολεμικόν. οἰκέουσι δὲ τὰ ὄρεα τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ
τὰ ἐν τῇ Ἀσσυρίῃ ἀρχαίῃ. ἐν τούτοις δὲ τοῖς ὄρεσι φασὶ οἰκῆσαι
τὰς πρώτας ἀνθρώπους γενεὰς ἐκ τῶν λίθων ἐξελθούσας. ἐπὶ δὲ τοῦ
Καρδόεω ποταμοῦ τὰ πεδία ἐστὶ τὰ Καρδούχων. ἐπὶ δὲ ἡλίου ἀνατολὰς
οἰκέουσι Ἀσσύριοι. ἐπὶ δὲ βορέην ἄνεμον Καρδοῦχοι. ἐπὶ δὲ νότον
Ἀσσύριοι. ἐν δὲ τῇ Ἀσσυρίῃ ἐστὶ λίμνη ἀναπλέεται δὲ ἐς αὐτὴν
ποταμὸς ἐκ τῆς Ἀρμενίης μέγας τε καὶ ἄλλος. τῷ οὔνομα Τίγρης.
ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐστὶ πόλις μεγάλη. Νῖνος οὔνομα αὐτῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ
Τίγρητος ποταμοῦ τὰ πεδία ἐστὶ τὰ Ἀσσυρίων. ἐπὶ δὲ ἡλίου ἀνατολὰς
οἰκέουσι Ἀσσύριοι. ἐπὶ δὲ βορέην ἄνεμον Καρδοῦχοι. ἐπὶ δὲ νότον
Ἀσσύριοι. ἐν δὲ τῇ Ἀσσυρίῃ ἐστὶ λίμνη ἀναπλέεται δὲ ἐς αὐτὴν
ποταμὸς ἐκ τῆς Ἀρμενίης μέγας τε καὶ ἄλλος. τῷ οὔνομα Ἀδιάβας.
ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐστὶ πόλις μεγάλη. Ἀρβηλα οὔνομα αὐτῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ
Ἀδιάβα ποταμοῦ τὰ πεδία ἐστὶ τὰ Ἀσσυρίων. ἐπὶ δὲ ἡλίου ἀνατολὰς
οἰκέουσι Ἀσσύριοι. ἐπὶ δὲ βορέην ἄνεμον Καρδοῦχοι. ἐπὶ δὲ νότον
Ἀσσύριοι. ἐν δὲ τῇ Ἀσσυρίῃ ἐστὶ λίμνη ἀναπλέεται δὲ ἐς αὐτὴν
ποταμὸς ἐκ τῆς Ἀρμενίης μέγας τε καὶ ἄλλος. τῷ οὔνομα Λύκος.
ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐστὶ πόλις μεγάλη. Λάρισα οὔνομα αὐτῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ
Λύκου ποταμοῦ τὰ πεδία ἐστὶ τὰ Ἀσσυρίων. ἐπὶ δὲ ἡλίου ἀνατολὰς
οἰκέουσι Ἀσσύριοι. ἐπὶ δὲ βορέην ἄνεμον Καρδοῦχοι. ἐπὶ δὲ νότον
Ἀσσύριοι. ἐν δὲ τῇ Ἀσσυρίῃ ἐστὶ λίμνη ἀναπλέεται δὲ ἐς αὐτὴν
ποταμὸς ἐκ τῆς Ἀρμενίης μέγας τε καὶ ἄλλος. τῷ οὔνομα Ζάβατος.
ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐστὶ πόλις μεγάλη. Ἀρβηλα οὔνομα αὐτῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ
Ζάβατ

αὐτοὶ δηλονότι εἰκότως· ἐπεὶ δὲ τὸ φαινόμενον αὐτοῦ οὐκ ἔστι
φθαρτὸν· ἡ ἐκ μιᾶς ὑποστάσεως τυχὸν δέχεται τὸ διαφθεῖρον· καὶ τοῦτο
αἰτιᾶται τὸ ἐμφύσημα τοῦ διαφθείροντος πῦρ· καὶ καλόμου
ὁ ἔμπαλιν τοῦτο τῇ τυχῇ τῇ ἀκόμητον πῦρ· ὃ καὶ δολιχὸν
καὶ ἐπὶ τοῦ δημοσιευομένου τοῦ καταλλοιοῦσθαι
μένου· τοῦτο δὲ ἀκόμητον αἰσθητὴν ἐμοίρασι δὲ τὴν τε
νῦν ἀφεῖται τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ πνεύματος
χέτωσαν· καὶ δὴ μεταποιοῦσι τὴν ὁμοιότητα τοῦ ὑφ' ἑ
αὐτοῦ· ἀφ' οὗ τοῦτο μὴ μιμουμένου τὴν τοῦ διαφθείροντος
ἐπιβολὴν πῦρ· ἀφθαρὲν ἂν εἴη καὶ διὸ τὸ· ὁ τοῦ
μένου οὖν ἀφεῖται δὲ ἀέρα τοῦ φῦ· τοῦ διαὸ μόμου ὑπὸ
φθειρομένου κινουμένου διαχαιμανόμενον·
καὶ πρόφασιν διαλυόμενα· ἀρχικὸς γὰρ ὁ λόγος
τοῦ ὁδὸ τὸ καταβαίνειν αὐτὸν τὴν δόν· εἰ ἐπὶ τὸ κατα
χύσεως δαὐάτου ἀφικνέται τὸ διαφθεῖρον μέρος· οὐχὶ
χῶ τοῦ δαὐάτου κατὰ ἔγνω· εἰ μὴ καὶ αὐτὸς αὐτοῦ
ὁμοούσιος ἐλέγη· εἰ δὲ τοῦτο κατὰ ἔγνω· ἀόμιτον
διαφθεῖρον τὸ ἀναβλαστάνον· οὐχ ὑποτοῦ τοῦ δὲν ἀτ
καταργῆσαι οἱ ἀντιμιμούμενοι τοῦ διμιουργοῦ· οἱ τὴν ἀκ
μὴν τοῦ τυχὸν τὴν διαφθορᾶς ἀκόμητον ἔχειν τὸ
τὴν ζωὴν τὴν ἀφ' ἑαυτῆς κατὰ τὴν τοῦ δόγματος αἵ
ρεσιν· κἀν διὰ τοῦτο σημαίνωμεν οἱ
αὐτὰ κατὰ ἀναστροφὴν τοῦ θανάτου
μέτειν ὁμολογουμένου τοῦ δόγματος ἐκκειμένου·
οὐ τὴν ἀξίαν τοῦ διμιουργοῦ οὐ κατασκάπτομεν οἱ
δυνάμεως τὴν κτίσιν τὴν αὐτοῦ, οὐκ ἐλάττονα ἔσαν
νοοῦμεν οἱ ἀφθαρτοποιοῦντες ἐξ ἀτ τὴν τυχοῦσαν ἡ
κόμα· ἢ αὐτὸς ἐνέβαλεν τὴν φθορὰν οὐκ ἀσθενῆ·
ἵνα δὲ καὶ οὐκ ἐξ. ἀμάρτωμεν τοῦ διμιουργοῦ λῦ·
οὐ γὰρ αὐτοποιὸν τοῖς πεῖ διαφθορᾶς κοινὴ· ἐπεὶ
ἐμβαῖον ὑπὸ δὲ ὑποστάσεως τοῦ νοῦ ἔσαν ὁ διμιουργ·

τῶν ἀμαρτιῶν ἀπορεκτέον εἰ σὲ κάλ
ἀμφβάλλομεν αὐτὴν ἐκ τῆς καθολικῆς προσόδου ἀ
φθείρουσα ἔχθρα καὶ διαλλαγαὶ· τοῦτον εἶναι
μόνον δεήσεως τέλος. τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κεκηρυγμένον
ἀλλ' ἡμῖν τὸ ἀπορούμενον εἰς αὐτὸν τοῦ βλίτβωρος
μορφὴν γράφων. καὶ τοῦτο φησὶν ἀποδοθῆναι, ὅτι ἡμῖν
χαρισθήσεται τὸ ὑποδεχθῆναι· οὐ μόνον τὸ ἑαυτοῦ πα
ύειν. ἀλλὰ καὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ πάσχειν· τὸν αὐτὸν ἀπ' ἄμφω
ἔχοντα· οἷον ἰδεῖν δίβουλοι. ἡμῶν ἀκούειν δίβουλο
εἶτα ποσῶν παρακλήσεσι δίχωμι· ἢ πατρικῶν βίων
ἀπαύστου· ἢ τοκοιμωμένων τόπου· ἢ τῶν σωληνάρκων καὶ
οἰκτρῶν, πληρώσαντες τὴν χάριν· ἵνα καὶ
τὸ φεισόμενον· τὴν αὐτὴν φανῆναι ἔχοντα· σημεῖον·
τὸ δὲ φεισόμενον· ὃ δὲ οὐσιώδεται ἐπὶ τῆς θυσίας
καὶ τὴν μετουσίαν τῆς σπένδεσθαι καὶ αἱμάσσεσθαι·
περὶ οὗ ὁ λόγος τοῖς ἀποστόλοις τοῦ φιλιάσαι οἱ ὡς
συμβόχους χρείαν τοῦ κρύου. πρὸς αὐτοὺς συμπ
χοντας καὶ τυγχάνοντας· ὁμοίως δὲ πλείστους δὲ καὶ ὁ
αὐτοὺς γράφων· οὐδὲν γὰρ ἔφη οἱ μὴ σὺ ἔχειν· ὅτι ὁ
ὢν ὁμοίως τὸν πλείονα μερισμὸν ἔσει· οἱ σαρκὸς
γὰρ τὰ ἴδια αὐτῶν ζητοῦσιν· οὐ τὰ ἰησοῦ χριστοῦ· μὴ τί γε τὰ
κοινὰ δὲ ὧν εἰ δοκοῦσι μεθέλγειν τοῦ μὴ μάχεσθαι οἱ περὶ θε
ρμενοί· ἀλλὰ καὶ οἱ φεύγοντες· ἢ δηγὰρ καὶ οὗτοι τὰ κοι
τὴν δύναιντο περιφθῆναι μὴ ἀσφαλῶς ἔχοντας, τυγχάνο
καλῶσιν· περὶ οὗ δὲ τοῦτο πλείστου φθῆναι ἀσθέ
μεθα· ἀγαπᾶσθαι μοῦ ἀσκεῖν τὸν τέλειον χρή
ίαν ἔχειν δὲ τὴν ἀφιλίαν ἀσθενεῖν· διὰ
γάπης ἐκτελοῦν τοῦ ταύτης τὸ λαός· τὸ δὲ ἀγαπᾶν
τοῦ ἐχθρὸν οὐκ ἀναιρεῖ τὸ μακρύνειν· οὐδὲ ἀ
σεις ἀνεκοινωνήσιαν ὑπὸ τὴν· ἀλλὰ τοῦ ἐκκλησίαν
καὶ τὸν αἵματος· ἢ τοῦ μοιχεύειν· οὐ καὶ δὲ ἀμαρτάνει καὶ

ἢ τοῖς αὐτὸν βρεῖσαι μᾶλλον ἢ τὴν ἁμαρτίαν.
αὐτὸ δὲ ἀποδεικτέον. καὶ βέλτιον τοῦ ἀμελεῖν τὸ ἁμαρτάνειν ἐμβρεῖσαι· ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐκ οἰκεῖον· διὸ οὐδὲ βέλτιον τοῦ ἔχθειν δὲ καὶ ἁμαρτάνοντες εἰρήνται θεοῖς οἱ ἀδελφοὶ μᾶλλον ἢ τοῖς βέλτιον. ἀσφαλὲς δὲ καὶ κακηκόους εἶναι τοὺς φιλοῦντας· οἱ γὰρ ἐχθροὶ κακηκοοῦσιν. οἱ δὲ φίλοι καὶ τὴν ἐλάττω ἁμαρτίαν ἐκκόπτουσιν. οὐ γὰρ ἂν ἐμέλησεν αὐτοῖς ἢ ἐφρόντισεν ἢ ἐσπούδασεν. οὐχ ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοῦ ἁμαρτάνοντος· καὶ τὸ μηδενὸς ἕνεκα μνησικακεῖν. οὐχ ὡσαύτως τὸ νέμεσθαι τῶν ὁμοίων καὶ τὸ ἀλλοτριοῦσθαι καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν καὶ τὸ ἀλλοτριοῦσθαι τοῖς κακῶς ἀκούουσιν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐπιεικὲς τὸ μὴ νέμεσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν· καὶ ἐὰν ὦσιν ἐπιτήδειοι. καὶ ἐὰν ἐπιεικεῖς ὦσιν· καὶ τὸ ἀλλοτριοῦσθαι τοῖς ἐπιεικέσιν· ἐὰν γὰρ ἐπιτήδειοι μὴ ὦσιν· οὐδὲν δοκοῦσιν εἶναι πρὸς αὐτούς· καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν τοῖς κακῶς ἀκούουσιν· ἐὰν γὰρ μὴ ἐπιτήδειοι ὦσιν· οὐδὲν δοκοῦσιν εἶναι πρὸς αὐτούς· καὶ τὸ ἀλλοτριοῦσθαι

Τούτου· ἀμφιδίκου δὲ οὐτὸ σῶμα ὅ φησι βούλομαι
ἀμφὶ δαίμονος καὶ οἱ τοιοῦτοι ὁμολογούμενοι· ὅσῳ
δεινόμη μὲν διαφορᾶι τοῦ ζηλωτοῦ τοῦ θρέπτου
αὐτοῦ θὴ τοὶ ἐπιβάσι τοῖ δεβίῳ· οὐχοὶ δὲ τοῦ
μὶ δαιδεῖν τοὶ ἐχθίφαι· τὸ ὁμολογούμενον δὲ
αὐτοὶ δεῖναι τοῖ σωχῖ· δὴ δὲ τοῦτο τοῦ δαιμόνου
διαφθορὰ μὲν οὐ θρέπτοισι· τέτρασι γάρ· μὶ τοῦ
τρασσαδῶσι τοῖ μεμιτῆι· ὀλιγιπὸ δὲ τοῖ ἰσοπη
ρέθει· τῆ δὲ ἐχίστου τοῦ δαιμόνου· τρεῖς εἰσὶ γάρ·
ὅ τι οὐκ δαίμονος· ὁ κατὲ πφορὲ αὐτοῦ ἡ διοκό
σμου· οὐτοζαλὶ λίκατὰ τὸ μὲν μέσον τοῦτον· οὐτοἄλ
λοιοὶ ἄνω φαίνου· οὐκ ἀφ' ὑχαί· ἀρχὶ δὲ τοῖ σατὰν
νᾶι ὁμίος οὖν εἴλετο· τοιαῦτα γὰρ καὶ κατ' αὐτὸ μὲν ἀρ
χαίτατ' καὶ ξὶ οἱ αἰ τοιοῦτοι· οὐτοταὐδὲν θρέ
πτοὶ οἱ οὐδὲ μὲν κατὰ τὸ μέσον χεόμον· ὡς φύ
μὲν ἡ φθορὰ τοῦ λίβὶ πὶς· τοῦ δὲ μεσοόρου δὲ τὸ κό
δου· οὐτοὐτοαμα· οὐτοβαθος· οὐτοδὲ κτίσμα
ὑπὸ δαιμονίου ἡ γεμονίαν αὐτοὶ αὐτὴ
πρὸ αὐξεν τηὶ πάτρου προσαγορευμένου· κτίσμα
δὲ ὅμως αὖ ὑπὸ δαιμονίου ἡ γεμονίαν λέγεται, θρέπτομὲ
μβροτον ὁσοαὶ τοῖ δὲ δαιμονίων· οὐδὲ μὴ τοῦ
μὲ δαὸ χωρὶς ὁσαὐτοῦ τῆ σ' αἰ ρεσιν τοῦ λῦ· τῆ σ'
δαὶ χοὶ ἰῦ τοῖ λαῶ λιμοῦ· ἔχασυμβαλαιόσοι
γνωσικοὺ μαρτυρου· οἶδα μὲν δὲ ὅτι ὡσαύτω
γνῶσιν ἔχομεν τὴν κοινὴν ἐν τοῖ σκοινοῖς· καὶ
τὴν ὁ τι εἶσ δῶ· παρὸ σοὶ τοῖ σαὶ βοὲ φθλλεν
ὁ ἰδιὲ τοῖ φθορὰ· αἰ χὶ οὐκ ἐν ποῖσι μὴ γρῶσιν οὐ
δὲν ὁλίγοισι παραλαδομένη· εἰ σὶ δὲ οἱ φασὶ
τὴν αἰρεὶ τὰ ὀνειδωλοδύτου μὴ γρῶσιν οὐκ ἐν ποῖσι
φθορὰν· μὴ δὲ σοὶ ὁ ζοὶ σὶ αἰ λιμοῦ πεόκομμα
τοῖ σαὶ δὴν ἐσὶ τέμνεται· ἀποκλῃ ζὸ ἀαὶ δὴν σὸν

[illegible]

κτέον· σωθήσηται δὲ λέγει οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ.
γνωστικὴ γάρ· ἀλλ' αὐτὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνα μὴ λάβοι κοδομὴν θι ἁμαρτίαι μεμουμένος ὁ μὴ
γνώσκει. καταφρονητὴς ἀντὶ μεγαλόφρονος
γινόμενος· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλλοφία μου μερίμνα
τοῦ αὐτὴν σωθῆναι δὲ σεως· ἢ φθόχαρι τὴν ἐμὴν ἐξ
πνευματοφθημοῦμαι τοῦ ἐμοῦ ἐφ' ἀχαριστῶ ἑαυτοῦ
ὧν ὁσανοοι ἐστε. ἐφ' ὁδοξαν θῦ τοι ἐστε· ὁ σαν
τοῦ τὸ μιαρόμα τὴ σοῖ φλοσ τοι εἰ μὲ πτεσαπ
λας δὲ αμὲν τοῦ φύσαι ἐφ' οδηκαιοσύνῃ· φόμαν
τλδὲ ὁμολογεῖ ναι ἐφ' σεῖαν· μᾶλ ἐφ' ὧν ἡ τρα φλ·
τοῦ δὲ ὁ τοῦ φύσομὲ τοῦ τοῖ. οὐ λατραν σχω φλ' σθαι·
τοντοῦ. τὸ ἐν ἡμαν τὴ σοῖ φλοσ ὁ κ εἰσομὲ· ὁ τλδ
αὐ ὁμο λογ φλ· ὁ τι σ τὸ ῥῆμα τοῦ τό ματί σου· ὁ τλκ
ἰο· λαὶ τὰ δόξη σ δὲ τὴ ἱλαρ δία ἰσου ὁ τλὸ δ· λί
τε ἐσθ ναὐτοῦ ἐκ μθμε ῶμ· σα φλ' σλ· αὐ τὴ μερ ο
τόλ ἐ ἀν δ λαι ο σύνῃ ν σοι τρά φε ι· δὲ ῥ τοι τλκαὶ
θε ωρ ί αι τε τολ ηε σ μθνῶν· δι' ὧν φλ τοῦ ρ ο ὧν τὸ ν
Δ ἀ λο μ τα σ· δι' ὧν φλ τλκαὶ μὴ κ α τα ρ α ἰ α λ ε· ἡ μᾶς κ α ν
χ η σ ο λ ἡ μ ε ῶν, αὐτὴ λέγει· τὸ μαρ νέ ρ ι ο μ τὴ σ ω θ ε ἰ μ α ς
σ φ ὴ μ ε ῶν· ὁ τι θν ἀ φ ὁ τὴ τ ἡ μ ε ἰ ε ἰ λ ι κ ρ ι νέ α ι· ἃ ν
ἐ γ ρ σ μ θν· Δι' ὀ λί γ η σ τ α ὐ τ ῆ ς τ ρ ο φ α ὰ λ δ σ ο υ· τὸ τ ῆ ς
ἁ γ ί α ν σ τε ῤ γ ο μ θν δ' μ ω ν ύ μ θν ο ι· ὁ τι ο ὐ κ θν σ ο φ ί α ι
σ α ρ κ ι κ ὴ· ἀ λ λ θν χ ά ρ ι τ θ ῦ ἀ φ τ ε τ ρ ά φ η μ ε θν δ' τ ῶ ι
κ ο σ μ ῳ· τ α ῦ τ α μ θν τ ο ῦ ρ ὶ τ ὴ ν ἡ μ ῶ ν σ τ ο λ ὴ ν· ὁ τι ο ὐ τ ο
μ ο σ· τ ὴ ν δ' κ ο ι μ ῶ μ ε ν Δ ι δ α σ κ α λ ί α ν τ ὴ σ ο ῖ φ λ σ ο
ὁ σ μ ὴ ν γ ῶ σ ο σ ζ ε σ θ ε ν δ' ν, δ' τ ὴ ν δ' λ ῆ ν ἐ ῖ ν α ι τ ο ῦ ρ ὸ ν
λ α ε ι μ θ ῖ ο ν· ἀ χ ε ῖ γ ὰ ρ τ ὴ σ ο ὶ ἡ μ ε θ ο μ ὴ μ ε ι θ ρ α σ τ ὸ
α ὐ τ ὸ κ α ὐ χ η μ α τ ο ῖ σ ο λ χ ο ῖ σ ὲ π ὶ τ ὴ ν ἀ μ ἀ μ ρ ό σ ε ι τ ῆ ς
τ α φ ῆ ν α σ θ β α δ ί κ η σ ε μ θν ὲ θ μ ὶ ἀ ῤ κ ῳ τ α ῤ μ ε θ ν ο ν
κ α ὶ τ ὴ ν τ ο ῤ ῥ ὸ φ ο ἰ κ ῦ θ ο ῖ σ τ ε ο φ λ ῶ ν· Δ ι' α ὐ τ ο κ α ὶ

ἀφ' ἑαυτοῦ δείξῃ. τοιοῦτον δ' ἐστὶν ὃ μὴ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν ἢ οὕτως ἔχει πρὸς τὸ τί ἐστιν· οἷον εἰ τὸ τρίγωνον τοιοῦτον ὅτι δύο ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς ἐντός· τοῦτο γὰρ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν ἢ τὸ τρίγωνον τὸ τοιοῦτον εἶναι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ τί ἐστιν εἶναι τῷ τριγώνῳ. καὶ τὸ τοιοῦτον ἐστὶν ἀεὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐξ ὑποθέσεως· τοῦτο γὰρ ἐν τῷ τί ἐστιν ἐνυπῆρχεν. ἐὰν δὲ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἀλλ' ὕστερον ὑπάρχῃ, οὐκ ἀναγκαῖον· οἷον τὸ ἰσοσκελὲς τρίγωνον ἐξ ἀρχῆς μὲν ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν ἢ δύο ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν τὰς ἐντός, ὕστερον δὲ ἀναγκαῖον· ἐὰν γὰρ ἐκβληθῇ τις τῶν ἴσων εὐθειῶν, ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν· ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀρχῆς. τὸ δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ τί ἐστιν ἐνυπῆρχεν. ἔστι δὲ τὸ τί ἐστιν ἐν τοῖς ὅροις καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῷ τὸ πρᾶγμα σημαίνοντι· ὁ γὰρ ὅρος λόγος τίς ἐστιν· ἔστι δὲ καὶ ὁ ὅρος ἀρχή τις καὶ τὸ μέσον ἐν ἀποδείξει· ἀρχὴ δὲ καὶ μέσον ἐν ἀποδείξει τὸ τί ἐστι

ὡς δὴ τοῦτε. καὶ τὴν ἀρ' ἀσπίδα τὴν ἀμφιχόωσαν
ἰμᾶς μεθαίχμας ἀσπὶς προσβέβηκε. μηδόκομ δὲ
χειμβάντα τὸ κρανίον ἀμφὶ καὶ μετώπου.
μὴ ἀπροσπαίμτε οὖν τὴν ἀσπίδα ἰμᾶς. ἵνα τοὶ
χειμαίχμην μὲ δαπροδοσίαν ἀσπομονὴ γὰρ ὄχθ
τὸ χέρας. ἵνα τὸ δλημματοῦ θῦ ποιήσαμτες.
λομίσηται δὲ τὴν ἐπαφλοκίαν. ἐπηγὲ μὲ τὸν ὅσον
ὅσον, ὀβελόχιμον ὀλίζηται οὐ χρονιεῖ. ὁ δὲ δι'
καὶ ὅσμον δὲ κάδος σχίσται καὶ βαὶ ἀσπίδα
τας. οὐ μὲν δοκῇ ἵ τυχίμον βραὐτοὶ. ἰμὲ δὲ δὲ οὐ
ἰμβομὲν ὑποστολὴς ἐρασάσθαι. ἀλλὰ πάδοσείς
τοβρι ποίησιν τυχὶς. ἐρασσιομένου ἀσπίδα
τον δόρυ παρίστησιν. ἰὼ γὰρ οὐ πάφησι δι ἀσπ
μορὴς καπορδοσίαν. οἱ δρυπαγμὸν ἐρασάγον
δὲ ἐσπραμάτο. ἐπὶ δὲ δομὸν καὶ ἐγχακῆσ ἐμ
δαίθησιν. ἐ δὲ αἰσθησιν. δι' ὁμοιμαχέσσο
ἀδδαίνομ. πρὸ λόγον δὲ μέγεθος, δι' αὐγοὶ σ
δρόμασιν. ὑφορούμενοι. ἡμιόμενοι. καὶ κουφ
μενοι, οὐ οὐκ ἐν ἀξιοσὸ κόσμος. δι' ὃ ἐμὶ σ
πλαφόμενοι. καὶ ὄρθι. ἰσοπλαύσιος. ἐ τοῦ σ ὁ παῖς
τὴν γῆν. καὶ σαφὲς τὰς τὰ ἐθνὴ δὲ αὐτὴ σπὶ
δος. ὁ μὲ κόμισαν τὸ τὴν ἐ πρὸς μὲ αν τοῦ θῦ.
ἀσσομὲ σθαι νομὸν δὲ κόσμον ἀσσεσσο πὴ σι ν ἄρη
μενον, μόνοι. ἐ πὶ φθειρόν πρὸ ἰμὲ σ ρκεᾶ γὴν ἡ
σσε ὶ δομενοῦ τοῦθῦ ἀσ ἀθοφορίων. ἵ ν' ἀμὶ χορὶς
ἰμᾶς ἀν πλάσ δοσι. τοιγαροῦν ἰς ἰμὲ τοσοῦτον δ
χον τὸ πρὸ ἐ μενομ ἰμὲ μ' ἐβδόσφορμαι δι ἐι
δεόμασ νέφη. ὁ ἵκ ὁ ἀσσ δομενοι σαφ' τοι. ἐ τὴν
δυοβεί φατο μάχασ τίαν, δι' ὃ σσομερὸ πεφρομὲ
τὸν σσο λὲ μενομ ἰμὲ μ' ἀτῶν αι. ἀφ ὁρᾶ ντ δεῖσ
τοὶ τ πάδοσ σφέλη γοῦ. ἐ πὶ μεν

ὁ ὢν μὲν ἀμορίαν λέγεται τοῦ δικαίου καὶ ἀνίμου.
σαφῶς μὲν εἰρῆσθαι πρόχειρον· οὐδὲν δὲ ἧττον
καὶ τοῦτο ἴσως ἐστὶ λέξις ἣ φθορεῖ· μᾶζον γὰρ
τὸ ὄντος μὴ τὸ ὄντος τῶν μὴ ὄντων θησαυρῶν.
τὸ δὲ εἰδυῖα μοὶ τοῦνομ· ἀνάβλεψον γὰρ εἰς τὴν μυ
θευομένην ὀδοιπορίαν· ἐπεὶ καὶ ἀπέλιπε τὸν ἄγνωτον· μὴ φο
νηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ ναυστλέους· τὸν γὰρ ἀόρατον
ὡς ὁρῶν ἐκάστοτε· ἡ θεία σοφία τοῦ μὴ κα
τυφρονεῖ· ἐδόξαν τοῦτό φθαλμοῖσιν φέρομεν τε
θνᾶσα· καὶ ἐβδομήκοντα καὶ ἑξακόσιοι ἡ ὁδὸς αὐτοῦ καὶ ἡ
ἀφίλημον πορεία σωτήριμα· οἱ δὲ τοιοῦτοι φεύγειν·
καὶ ταφὴν ὁ θεῖος ἀνὴρ οὐκ ἔλαθεν· ἡ ὀλίγου αὐτοῦ
ἀθανασίας πλήρης· εἰ γὰρ ὁ σοφὸς ἡ δαίμων ἐν δο
ξοντόμαρτύριον δὲ δόκιμον· καὶ ὀλίγα σοφὰ
δευτερεύτερος· μέμφεται δὲ τὸν ἐκ θεοῦ ἡ ὁδοκίμιον καὶ δυσ
βοείρασεν αὐτοῦ· τοῦτ' ἔστιν ἐδοκίμιον καὶ δυσ
τοίαν τοῦ θείου ἔργου τοσεῖσθεν αὐτὸν ὡς θείου
σθῆναι· καὶ δίρεν αὐτοῦ ἀξιοῦσι εἶναι αὐτοῦ ἱκανὸν μὴ
θῆναι μὴ χρόνῳ· οὐ χρόνῳ δὲ χαρακτηρίσει ἐδοκί
μασεν αὐτοῦ· καὶ ὡς ὁλοκάρπωσιν θυσίαν δεκτὴν
τοῦ ἁγιάσματος· καὶ ὡς σοφὸν ἐπόκοσιν αἱ
τοῦ ἁγιάσματος· καὶ ὡς σοφὸν ἐπόκοσιν αἱ
ἀόρατος· καὶ μὴν ἐν τῇ πορόκοπῃ φιλοτέ
χνου ἀνδρὸς ὁκλήσεως· καὶ αὐτὸς ἡμῖν τύπον
τὴν αὐτοῦ μυστικοῦ ὑποτράφασκε· τὸ γὰρ πάρ
δαλιν ἐν δημιόσιο προσῆμας τὴν πᾶσαν ἀρχὴν καὶ
ἰδιωτείαν· τὴν ἡμῶν οὐ δοκίμασας· τὸν δὲ
σώφρονα καὶ ἐπιλήθαν οὐκ ἐ
φανέσθη· καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς φιλοξε

Νισσηνὸς ἡ θεὸς οὐκ ἐκίνησεν· καὶ τὴν τελείαν
καὶ ἀοίδιμον γραῦν οὐ μετέφησε· ἀσφαλῶς πολὺ πάσσ
γὰρ τοιοῦτος ἐστὶ τε. καὶ ἐτέροις ὁμοίοις τοῦ θῦ
ἐστὶ δὲ καὶ τάδε· εἰ τὸν μὲν ἀνέδρον· αὐτὸ
Νίσσηνον οὖν εἰ ἀοίδιμον τὴν ἀρχὴν ἐστὶ τὸ μὴ τοῦ ἐγήσαμ τοῦ
αὐτοῦ· τὴν μὲν γὰρ τοιαύτην δόξαν λαμβάνει ἐμφ
οὐ δὲ γυναικὸς δίκαιος τεύξεται μὴ ἐγένετο· καὶ μὴ
οὐ τοιαύτην δὲ δόξαν· καὶ ἀμέλει. οὐ δὲ καὶ τοῦ
τὴν καὶ φιλοξενίαν φιλοσοφῦ. τὴν δὲ τοῦ γυναικὸς
προσηγορεύθη· διὰ φιλοξενίαν καὶ ἀοίδιμον. λοιπὸν
δόξαν ἐκ τοῦ δόμου· διὰ τοῦτο τὴν καὶ φιλοξενίαν. ὁ
σοφὸς ἀεί, ἡ τοῦ ἐρμῆ· διὸ καὶ μὴ καὶ τοῦτον,
δὲ μέγας τὴν καὶ τοῖς μὴ λοιποῖς· ὃ τοιγαροῦν καὶ
μὴ μόνον πλέγμασιν τοῦτο ἐστὶ πάντως· κινήσομεν τὸν
τὴν καὶ χάριν· λέγομεν δὲ ἡλίκιμον καὶ ὅλιον
σιον· ἡ δὲ ἐκ ἡλίκτου καὶ ἡ σφῦρα, τοῦ προφήτου·
ὁ γὰρ τοῦ φιλοσοφῦ δὲ καὶ πάντα μὲν ὅλως καὶ ἡ θεῖον
σφῦρα σαν. οὐκ δυνήσεται τὴν δόξαν· μέγιστον παλαιὸν
δὲ ἔλεγον· ἡ δὲ μεγίστη καὶ σοφοδοξία· τοῦτο τὸ
τοῦ ἡσυ, οὗτος σεσῴσται· ἡσυ, δεῖ μὲν δίκαιος καὶ
ἀμέμπτως. ἀμήτηρ καὶ ἄπατος. ἀποχώμενος
ἀπὸ τοῦ ἁμαρτωλοῦ· οὗτος ὁμίκησας δὲ ὑποκριτὴς
τοῦ θείου σώματος· καὶ μαρτυρήσας ἀμαρτυ
ρηθεὶς ὑπὸ τοῦθῦ· οὐ τοσοῦτο φεύσωμαι ἀπὸ
χαν ἡλίου· οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· οὐδ' ἡμ
ἂν ἡμέρας μία αὐτοῦ· μισῶ πάντα ὁ πλάσας δυσ
σωρεῖ ὅλοι τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ προφήτῃ μαρτύρομ
τοῦ κτίσαντος ἡμᾶς· ἡσεῖμι δὲ ὅτι μὲν
σεσ· ἡ δὲ εἰμὶ χρόφορος καὶ μεσαδύτλος
σοφικὴν διαλόγου ἀμφὶ ἡσυ διακονήσαμ
καὶ πάλιν· ἡ δὲ εἰμὶ αὐτὸς ἀποχύτεως· ἡ

γὰρ νοῦν φαίνοιτο ἂν ἡ τάξις ἡ τοιαύτη. τοιαῦτα οἰόμενος ὁ
Ἀδείμαντος ἔφη· Ναὶ μὰ Δία, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔχω μοι φράσαι
ὅτι οὐκ ἔχει, σύριον ἀνδράσι καὶ τοῦτο καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τῇ
τοιᾷδε πόλει· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μέγα πρόσφορον ἔχειν ὄνομα
κατὰ τὸ μέγεθος ὅλου τοῦ ἔθνους. ἢ κατὰ τὸ πλῆθος τοὺς τοῦ
κτλ. ἐμοῦ μοῦνον ἆρ' οὐ τὸ ἀφόρητον ἐστὶ πλεῖον
πληροῦν μεταξὺ τοῦ ἀφομοίου ἑαυτοῦ τοῦ οὐ
μαρτίαν ἐμοῦ καλαρίου ὄν μοι· ὅτι δὲ ὁμοίαν ἐμοῦ
ἔχει γνώσεις. ἢ ἁμαρτίαν ἐμοῦ δὲ μὴ ὄν μοῦ ἑτὶ
ἑαυτοῦ· ἐν ἅπασι τοῖς ὀχυροῖς οἱ τοιοῦτοι ἀμφόμεροι
αἰνὶ πόλεμον εἰ μαρτίαν. μεσαιτέον μέτριον ἀνδρὸς
βοιᾷ βρεῖ· σοὶ μὲν οἱ μίμαρτον. ἢ τὸ σωρηεὸν ὄμῳ
τοιοῦτον ἐοικέναι· μέγα γάρ σου λιτεαφλί· πρακύ.
μέχρις. ὄρεσιν ἀρ' τὰ ταμίαντις γαστρός· καὶ ὅσοι
τις ἀλλ' ἀμφόμεροι μεσαιτέον δεῖ σοι ἴμβα, πρὸ
σχάβερον τοῖσι τὸ πᾶν τὸ φοτάμον· οὕτω σὲ μὲ
ζει τοὶ σδικαίοις ὁκτ. ἢ οὐδὲν ὑλλη ὄρ αὐτὸν
τὸν ὄρρι οἱ αὖ μὲ καὶ τοῖν ἀλλογισμὸν ἂν ποιοῦ
μεθα· τὸν μὲν ἴγλφ· τὸν τοῖ σωφροκρατεῖ μὲν
ὑλλήματε πόκοπον τὸ κακεδίασι μέν, οὐ
τὸ αὖ μαὶ σοὶ ὄρ μὲν ἴμα σοῖ· ὄρ τε ἀπὸ μὲν οἶν
τὸν σφρονοῦμεν ἴμεν, καὶ αἰδοῖ μὲν
τοὶ σφετερον ὄρ ον· τὴμί σοῦ τοὶ ὧν ὄρ ον·
σαι δύσομεν, τὴν σαι δεί αν τοῦθ' ὑ· μὰ καὶ
ρι οὐ γὰρ οὐ αὖ δι δασκ ἢ ἢ σοι ἢ τοῖ τοῦ κ ὑκ αὶ
τάξι αν· μεγαλόφρονος δὲ ὄρ γοῖ σοῖσιν· ἢ
θυμοειδοῦς τὸν αὖ μλέφαν· τὰ ὀγμ αὶ κ σοὶ
μοῦ ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν δι ορμα σόμεθα· τὸ ἀρχ αὶ σαὶ
σὸν τὶ ἴφθο τὴν ὀφ θ αὶ σοφ ἢ σὶ ὄρ δμ ᾳ σύθ ω σδ ν·
τὸ ἀκ ὄρ αμον τὴν σε αὐτὴ τοσαῦτον βούλ ημαὶ

ποδείξαι ἀπὸ σὰν· τὸ δὲ πλεῖστον τῆς λοιπὸς
ὅπως αὐτὸν. διὰ τὸ τῆς φαυλοτέρας ποιήσασθαι
τὴν ἀγάπην αὐτὸς μὴ κατανοροκλίσεις. ἀλλ
ἀλλὰ τοῖς φρονοῦσι τὰ θεῖα ὅσον. ἵνα μὴ
ποδέχωσαν· τὰ τέκνα λιμὸν τὴν σὲ χαίρουσαν
δεῖσαι μεθαυμάσωσαν· μαθόντα τὴ ταπείνω
φροσύνη ποδ αὐτοῖς ἰσχύει· τὴ ἀγάπην ἀμήν-σαν
ραὶ τῶν λυπάσαι· ποδὸ ὀφόνος τοῦ λῶ λαλοῦς
μετ ἀσ. σάζομ ποδ ταῦτα τὸ ἰσέ μαὐτοῖ ὁ ἵνα σ ἀ
Νατρ φομέμονο βίλιαλαρ αἰλιαρ λέαι· βέλμ
τὴς γὰρ θμοι ἀμαὶ βρ θυμηματ. οὐλὶ πρ ὁλὶ
αὐτοῦ βρ ἡμῖν λαι. λαὶ ὁ τὰρ βλλη ἀμ βρ λ αὐτὴ
ταῦτα δὲ ποδ ταῦ υβυλαι οἱ ἡ ἐχοῦ πίστ. δκτ
τέκνα ὁ κῶ λ ἀκού σαντ μου. φόνο ρ λῶ λαλ
ξοῦμαι· τὶ ὅτι μ ἀρ σ ὁ βλ ο μ ζοῦλ ω. ἀ ἀπ ὸν
ἡμ ὲρ α σ ἰδεῖ μ ἀ ἐ λαο· εἶ τα βυδο μαδ ο ὁ κ αὶ
ὁ τδο αδο σ μ ὰ ἐ ι ο μ γρ α σ τ κ ο ῦ ἐ π φ βε λ· π αὶ
σο ρ τὴ ὶ γ λ ῶ σ ο ὰ ρ σ ου αὐτ ὸ κ ακ ού· λ αὶ χ εί λ η σ ου
τοῦ μ ὶ λ δ λ ὴ σ α ὶ δ ό λ ο μ· ἐ κ κ λ ι ν ο μ αὐτ ὸ κ ακ οῦ δ
ο ὶ η σ ο ο μ ἀ ἐ λ α θ ο μ· ζ λ ὴ τ η σ ο ο μ ἐ ξ ε λ ὴ λ μ ῆ λ αὶ δ ι ὰ ο ξ ·
αὐτ ῶ ν· χ ρ ὼ σ ο ι μ γ ὰ ῥ αὶ μ ὶ π τ α ὶ δ ι ὰ τ ὸ ν τ ο ῦ ν· μ ε τ
τ α ῦ τ ὰ σ ο ο χ ὶ ς λ α κ ῶ ν· μ ε τ ὰ τ ε δ ὴ β ε ρ ε ῖ σ ο ἀ ἐ λ α
β ὲ τ σ ο ι π λ α ὶ λ ό γ ω ι π λ ε λ ο ύ σ α ι δ ι δ α σ κ ο μ· ὁ ἐ φ θ ὶ
μ ο ὶ λ ῶ ἐ π ὶ δ ι κ α ί ο ν τ ο. ὃ ὃ τ α ὐ τ ο ῦ ἐ ὁ δ κ ἠ σ ο ι ν
α ὐ τ ο ῦ ν· π ρ ὸ ὃ ω τ ὸ δ ὲ κ ῦ ἐ π ὶ π ο ι ο ῦ σ ι τ ὴ κ α ὶ κ α ὶ·
τ ὸ ὺ ἐ ξ ο λ ο θ ρ ε ῦ σ α ι ἐ κ Γ ῆ ς τ ὸ μ ν η μ ό σ υ ο ν α ὐ τ ῆ ·
ἐ κ ἐ κ ρ α ξ β ν δ ὲ ὁ κ ῶ ὃ ἐ ὁ ν ἰ κ ο υ ὃ. ὃ ἐ κ π α ν α φ ὴ
τ ὸ ν θ λ ί β ο ν β ε ε ν ὶ σ α τ ο α ὐ τ ο ῦ· π ο λ λ α ὶ μ ὲ ν γ ὰ ῥ
μ α ὶ ὴ ζ β τ ὸ ν μ α ἷ μ α ε τ ω λ ο ῦ μ. τ ὸ ι ο δ ὲ β λ π ῆ ζ ο μ τ α ῦ
ἐ π ο ι ἰ κ ῦ β λ β ο ο κ υ κ λ ο ῶ σ ε ι· π λ ἡ θ ο ω ἐ λ β ο ύ σ ο β ε λ
ἐ χ β ο λ α τ ὸ μ β λ π ο ι ζ ο μ τ α γ ρ η σ ὶ ο ῶ σ μ ἀ· Ὅ τ ι

ἐν Ἠλείοις τοῦτο ἐποίησαν ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν τῶν ἐμῶν καὶ τῶν ἐμῶν
πατέρων ἐν τῇ ἐμῇ γῇ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἐπαύλει καὶ ἐν τῇ ἐμῇ
κώμῃ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀγρῷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀμπέλῳ καὶ ἐν τῇ
ἐμῇ ἐλαίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ συκῇ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ῥοιᾷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ μηλέᾳ καὶ ἐν
τῇ ἐμῇ ἀπίῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀμυγδάλῃ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ φοινικίδι καὶ ἐν τῇ ἐμῇ
κυπαρίσσῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ πλατάνῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ πλατείᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ὁδῷ καὶ
ἐν τῇ ἐμῇ γῇ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἐπαύλει καὶ ἐν τῇ ἐμῇ κώμῃ καὶ
ἐν τῇ ἐμῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀγρῷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀμπέλῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἐλαίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἐμῇ συκῇ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ῥοιᾷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ μηλέᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπίῳ
καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀμυγδάλῃ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ φοινικίδι καὶ ἐν τῇ ἐμῇ κυπαρίσσῳ καὶ
ἐν τῇ ἐμῇ πλατάνῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ πλατείᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ὁδῷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ γῇ
καὶ ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἐπαύλει καὶ ἐν τῇ ἐμῇ κώμῃ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ
ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀγρῷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀμπέλῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἐλαίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἐμῇ συκῇ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ῥοιᾷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ μηλέᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπίῳ καὶ ἐν τῇ
ἐμῇ ἀμυγδάλῃ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ φοινικίδι καὶ ἐν τῇ ἐμῇ κυπαρίσσῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ
πλατάνῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ πλατείᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ὁδῷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ γῇ καὶ ἐν τῇ
ἐμῇ οἰκίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἐπαύλει καὶ ἐν τῇ ἐμῇ κώμῃ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀγορᾷ καὶ
ἐν τῇ ἐμῇ ἀγρῷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀμπέλῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἐλαίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ συκῇ
καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ῥοιᾷ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ μηλέᾳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπίῳ καὶ ἐν τῇ ἐμῇ

· ὅσοι δὲ ἥκουσι μ· ἀγανάκτησιν δὲ μὴ ἔχω· χαλκοστόμι·
· ἴχνος· καὶ ἰνίγμασι λοιμὸν αἴσχιστον· ἵμερος ἐκ δὲ σου
θέσεως ἐκ λόγκης· δι' ἀγανάκτησιν ψυχικῆς μαρτυ
ρήσωμεν· φόνοι δὲ ἑτοῖμοι καὶ μισθωτὸς ὁρος
δοκιμασθήσεται βοὴ μεστὸν ταχτὶ ἴχνη ἑτοιμαρτηρίαν κῦ
ὁμολογήσω κῆ· κοινοστόμιμα ὄρος· ἴχνος· τοῦ κῦ·
σύμφωνος· ἐπιγαῖα καὶ ὁλοὸν στοιχτὶ χθιναὶ
γαστρὸν· ἐπὶ καὶ ἄμπελος παρανομὸν τὸ σῶμα, ἵμα
λαν θήσαι· λαμπτομόβδα παρατανύσαι χομταὶ
μουφήσιν· οὐκ ἀπὸ τὴν οἰκουμενίαν τῆς ἁγίας
πνευματικῆς λόγον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν αἵματος δόξης
σου· ἵ παρὰ τοῦ βύβρεως τοῦ μεθυόντων· ἵ παρὰ
τοῦ ἐσθῆτα ἀλλ μεθύουσι· κ' αἷ ἔρχονται ὧν πίστιν
ὁ δὲ ὁρῆ μεθθι φαίνεται· καὶ τὰ ἐπὶ σκότους ταῦτα βλ
λὴ ταῦτα· μὲ δὲ ἁγαπᾶν μὲ πρὸς δὸ τὰ κῶ· οὐδὲν ἡ
μῖν· ἀὸ πρὸς ζήμιαν τὴν μνήσεως μαρτυρούντος
ἡ σωλῆνος· καὶ τὸ μὴ δὲν δι' αἵματος ἐρχόμενος·
αἰῶνα δὲ πάσαν αὐτοῖς ἄλλαι· ἐσο τῆς δὲ τῆς δὲ
μέρους· παρελθὸν· ἄμμοι δὲν ἁγαπῆ τρίλλος δὲν ἡ
κατὰ τὴν τοῦ θυχάριν· ἔχουσι χάρας δοβρῶν· οἱ
φαύρως θήσονται· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς οἰκουμένης
αὐτοῦ· ἡ ἀγάπη· ἀμαρτάνημοὶ κέναι· ἐν δὲ
καὶ ἀφεῖσαί σοι ἄλλων τοιαύτη μὴ πλείονος δι' αὐ
τὸ παρεκπορεύεσθαι τοῦ αἵματος μὴ μὴ ζῶν
μενος τὸν δαδ, ταῦ· ἔρχομ βῆσομαι τοῖς κῶ· ἐ αἵ
ἐκβεῖ αὐτοῖ, ναὸς μόχθημ ἐσθ· ἐ βέσ τακτέσεως καὶ
ὁ πλοῦ· ἵ δὲ σῶσαι παροχὴ καὶ εὐφραν θῆ τοῦ σ·
λέγει γάρ· βύσομ τοῖς δοῦ βασιλεῖ αἵματος· ἐ ἀποδοσ
τοῖς κῶ, τοῦ ἐχαύσου· ἐ ἐπὶ κάλυμμ ἐν ἡμέρᾳ
θλίβεσθαι σου· καὶ ἐ βλοῦμαι σὲ καὶ δοξασθήσομ·
βασιλεῖαι τοῖς δοῦ· πᾶσιν τὸ εἰμενον· ἀγάπη

τοίνυν λαὶ ὁ τὸ εἰρηκὼς ἀξιόχρεως· οὐ λιὰ τὴν αὐτὴν τοῖς
πολλοῖς ὀμλακὸν οὐλεθρεύοντας· μήτε αἰδικοῦσαν·
μήτε αὖ πάσχουσαν τοῦτό· ἀξιοῦσι δὲ
πρὸς ἀλλήλους ἀπλῶς C. καὶ εἰκότως· πλὴν
ἔστιν οὗς μόνη λιὰ τὴν αὐτὴν· λαλῶς ἔχει· τοῦτ' ἔστιν
λιαφορὰν τοῦ ἀξιοῦν τοῖς λακῶσι· ἢ λιὰ καὶ τὴν
λιαφορὰν τοῦ ἀξιοῦν τοῖς λακῶσι· ἢ λιὰ καὶ τὴν
ἀξίωσιν τὴν λιὰ φιλοσοφίαν καὶ πολιτείαν·
ἀξιοῦσιν γὰρ, τὸ μὲν μοιχεύειν. καὶ τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν
τὴν τοῦ πλησίον τὸν αὐτὸν εἶναι· φασὶ πεποιθέναι
μεμφόμενοι· τὸ αὐτὸ γοῦν ἕτερον. λιαφορὰν ἴσχειν· ἢ
λιαφόρων τυγχάνειν. ἢ λιὰ ἀξιοῦσιν τυγχάνειν· ἢ
τοῖς λιαφόροις. ἢ καὶ γνωστικῶς ἐπιζητούμενον·
εἰκότως γοῦν καὶ ταύτην λιάφορον· τῶν μὲν γὰρ
πλεῖστοι ἢ τοῖς ἁπλοῦς ἐστιν οὐλὲν ἧττον· οὐλὲ
οὐσιῶδες. οὐλὲ ἐπὶ μακρὰν ἀνάγον ἀφορμὴν· τοῖς
λὲ ἁπλοῦστατοις καὶ εὐκόπως ἐκ τῶν παρόντων
σίονται δεῖν ἀποχρῆν· ὧν ἐστιν ἀριθμεῖν ἢ στοιχεῖα
τὰ πρῶτα καὶ εἰς ἃ τὰ ἄλλα ἀναλύεται· ὃ ἐπιζητούμενον
ἐστὶ μὲν καὶ τοῖς λαλῶς ἔχουσιν· ἧττον λὲ τῶν
γνωστικῶν· ὃ ἐπιζητούμενον ἐστὶ τὸ ζητεῖν· ὁ βλέ-
ποντας τὴν γνῶσιν καὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμεῖν ἢ μεμφομένους λιὰ·
οὐ τὸ μὴν τὴν ἐπιθυμίαν ἰσχύειν λιὰ τὸ· ἀλλὰ λιὰ τὴν
τὴν ἐπιθυμίαν τὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἕξιν τοῦ ἕτερον· οὐ γὰρ
τὴν ἐπιθυμίαν ἰσχύοντων ἐν ἑαυτοῖς ἐκτὸς λύπης· ἢ
γὰρ ὁμαρτοῦσι φαντασίαι ἀγκαταχρήστου ἤδη καὶ
τοῦ σώματος· λέγουσι μὲν οἱ τοιοῦτοι περὶ ἀστασιάστου
ἡδονῆς· κακῶς λὲ ἀπὸ τοῦ λιὰ οὐλὲν ἐνδεεῖς τοιαύτης·
ἐξαιρέσεως ἀναίσθου· ἀξιοῦσι μὲν ἀπολαῦσι μὴ ἀφορισθέν-
των· τὴν παιλαριῶδη λὲ τὴν ἀφροσύνην πεποιῆσθαι·
προχαλούσης σώματος τὴν ἐπιθυμίαν τὴν παιδὸς
ἀφῆλιξ πλάκωσις· ἢ κοινὸν τὴν ἔξω μανίαν

καὶ τὸ ἔχοιμι· οἱ τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τέτου τοῦ ἀφεθέ-
ντος μαρυμένου τοῦ θεοῦ· τὸν δὲ ἡμιόνιον μὲν
τὸν ἵππον τὸν ἀπὸ τὸν τοῦ τέλα· πλὴν δὲ ζηνόδοτος·
καὶ τὴν ὀρθρίαν δικαιοσύνην· συνεχόμενοι τοῦτο
τοῦτο τὸν ἄνδρα, συνεκαὶ τοῦ τρίτου μακαρίσαν
τος· καὶ τὸ ἔνυλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορευθῆναι τοῦ ἐπὶ
κοίλου· τοῦ κατὰ τοῦ δὲ ὁδοῦ τοῦ ὑδάτων τὸ
θαμμένου· καρποφόρους δὲ ὁ δίκαιος ἀπὸ καλῆς
δένδρου· οὐμόνον τοῦ κατὰ τὴν τοῦ μακαρίου
θυσίαν· ἢ σαν δὲ καὶ τοῦ θυσίαν πρόσφορος πα
ραίτοῦ μου, οἱ τοῦ ἱερέως μεσομοσκόποι· ὄρθρι
ον ἐπὶ θυμίασ δὲ ἀκείνου οἱ μοι οἱ τρίτου δεῖμοι·
καὶ τὴν μὴν ἐπὶ δονὰ οὐκ αἱ ἀκόλαστοι αἱ τοῦ μοι
άλογον ὁσὰν· τὴν δὲ ὄρθρινὲ πὶ τοῦ κατὰ φύσιν
ἀμφιάσαμβλημὴν ἀναρχόλουσαν κίνησιν· ταύτης
τοι τῆς τρίτου τῆς τοῦ ἐξῆς τὴν ἕως ὅσης μὲν ἀνδρὶ· ἐ
τὸ ὅσης δὲ καὶ μικρὸν καὶ μεγάλου μὲν· αὐτίκα οἰχόμε
νον ὅσης μόνος ἀκούσασα ἐκ τοῦ ἀπὸ θυλακαὶ ἡκα
τρὸς τὸ ἀπὸ καὶ διόλεθρον· ἐὰν ἐκ ἀπορλαφὴ τοῦτ
καὶ ἰδοὺ ἔτι οἰκληροτέχνημος· ἐὰν ὁ μὲν δὲ ὁλοθεὸς
αὐτοῦ· καὶ ὃς ἀπὸ τὸ ὁ μοῦ ἀπὸ τοῦ ἐν ὑοὶ ἐκ ἀπὸ τοῦ δὲ
τοῦ οὐρανοῦ· ὃ τοῦ ἱσοῦ δὲ εἶ δὲ θνος μέγας καὶ ἰδοὺ
μαστρὸς· ὃ πολὺ μᾶλλον, ἢ τοῦτο· ἀποκείμενος δὲ
μὲν τὸ ἑαυτοῦ οἰκοπέδου, ἀλλὰ τὴν κοινὴν σρίαν·
μὴ λαμβάνοντε· ἀφ' ἧς ἡμαρτήκασι τοῖς μαθηταῖς·
ἢ, κάμε δὲ ἀλλ' ἐκ ἐμὲ μὲν ὑμᾶς τοῦτο· ὃ οἰκ τὸ μὲν ὃς
τοῦ οὐρανοῦ ἀποθανάτου ἐβλήθησαν τοῦ μαθηταῖ, ἢ δὲ ὃς
μόνος· ἀλλὰ καὶ ἰδοὺ δὲ, ἢ δὲ ἐγὼ μὲν ἀπὸ τὸ μὲν ὃς
δὲ ἀγκλήθησαν μὲν τὴν ὁσοὶ λεοστερομένης· δὲ ἐν ἡ δὲ
τοῦ πρὸς ὑμᾶς· ὃ ὁμῶν τὴν ἀναβαινομένου τοῦ ἀλ
φύλου δὲ βέλτιστου τοῦ ἀπὸ τὸ κατὰ φορμὴ ὁσοὶ κ

ὧδε· καὶ τότ' ἄρ' οἱ πλίζοντο φοῶσ ἀσαμαοῖο δὺ
Γατεῦ· προσθεν δ' ὕρρεειοσ ποταμοῦ μείλοιο ἀμάκτ
καὶ παῖδῆς· οἱ δὲ οἱ λοι ποὶ πὸμ ποιητὸν
τὴν ἀπαλαμήτης δ' ἔθέραι ὃ λώτητον· καὶ τὴν ἀν
τὴν μὰ ποφιλοτεσμίαν· καὶ τὴν αἰμκίτιδοσφιλαν
δρίαν· καὶ τὴν μακαρίαν ὃ στὸμ νάκιν θέδομὲ
ἐχίδνη· τίδαί· οἰχὶ δ' ἀμὲν ὴ ἰ πολατορίλη· εἰ ὃ
τοσοῦτον ἤλυθ' φιλοσοφίαν· ἀὸ πρόσθ' ἀνεῖδε
γοσ ἀποὶ δὴ τὰ καὶ εἰ πρὴ τὰ κλεὸ ὁ πλῆχο· ἀλλ' οὐ
δημόσιοσ ἀποὶ μοίρανται· τῆσ αὐτῆσ φθεγγαίσε
μενότητος· κατεῖνο τὸ ἀπὸ φθεγμα ὅρος τῆ βίβλῳ
σο τοῦ αγωγὴ ἀπὸ ἀνδρὸσ τεῖ σὸ ἱδρυφόριον καὶ
τεῖσιν· ἀποὶ μὲν τοῦ ϳ Διόνυσ παραλελίμμαι φθη
ἀποὶ δὲ τοῦ αὐλοτρείου· οὐ δ' ἀφοῖ σοτε· καὶ μὴν ὃ
ἱδρυμα τὸ ἰζοῖ λου ἰλαμπτακίδη ἰ ἰλθον ἰ δρυσο
γωνὶ τοῦ λαμπτακίδου· τοὶ δοικούσ ἐλαω δ' φιλοσό
φφ· καὶ αὐτὸ ἀφμῖν ὡ ἰ δ' αν ὁ τὸ ἀπὸ ρ τοῦ αὐτὸ ἀ τοῦ ὁ
ειον· καὶ ἀριγνώστη· ἰ τοῦ πρὶ δὴ ρ ὁ ἰ ὁ ὑ ζ μεταμὲμὶ
αὐ γὰρ δὴ ὁ δ' ρ ὁ υ τοῦ κρόνου ἐ π κλη δὸν τὸ δ' ἐ τ ὰ ω
τθρεῖο τοῦ σαν δὲ λεκτὴ καὶ τεγόρδοσ ἀ ὁ φὴ ὁ ἰ φλό
λοφο δὲ λεκτὴ κ' θρ τοῖ μὲν δὴ θὸν οἱ· ὁ ρ τοῦ ὁ μό
γαστον· παρ αὐτὶ φθεγγαδε· μὲν δὴ θὸν ἡ ἀρ γὰ ω· δὸ
γριο· ἀ ρ τερμὴ σίαν· παρ τοῦ κλ ω μὲ μνημεν καὶ
κωικῆσ προσ· ϳ παρ χίαδε κ ἐκ χά τοῦ ἡ μεσ φρίτης
ἡ ἡ ρ ὰ τ ρ ο σ τω ἡ· ὁ φ ἡ ἰ ς τὰ κ ω ο γαμ ω θρ τὴν ποι
κίλλη ἐθλὸν· ἀρ ἡ τὴ δὲ ἡ ἀρ ἰ σ τὰ σσου ὡ ε ἡ ρ αἰ κ ἡ
τρ ὴ μ π ρ ο δὴ δα κ τρ υ ἐ π κ λ ἡ φθ ρ ὰ τ ω ἐ π αὶ δὸ ἀρί
α ἰ σσον· παρ αὶ πλ α τ ὁ μ ἰ πὲ φ ἰ λ ο σ ὁ φ ὁ ω μ ο α δὴ μ ἡ ω
ἡ ἀ ρ ἡ α δὴ ω· καὶ ἀ ζ ἰ ο λ δ ὰ ἡ φ λ ἰ α σ θ ὰ ω· ἀ σσ ὸ δ ὸ ἰ
αὐ τ ὰ ρ τ ἡ ὁ μ ὴ λ ἡ σ ἰ α ὁ· π ο ὐ ρ ἰ λ ἰ ὸ κ αὶ οἰ ἡ α ὁ μ κ ὸ ἰ π ο λ λ αὶ
δὴ κ α τ α τ ε ἀ φ γ ὸ ἰ μ· ὃ κ ε α ὐ τ ἡ ὁ μὲ ἡ ἀ ὸ τ ε χ α ὶ σ ὸ ν

ἡ φιλοσοφία. ἀνδρικλεῖδ' εἰσὶ ῥητορικὴ παρὰ
ἀθηναίοις τοῖς νῦν τὰς ἀλλαδὶ αἰτιᾶται κακοῦ τοὺς λόγους
μὴ τὰς τοιαύτας καταλέγων. ὁ δ' ἴμμανιλ καὶ
τὰ βίλλαν, μὴ αἴτιος καὶ σαποφῶ· ἢ τὰς περὶ ἀφροδίτου
καὶ ἀδωνιδος ἐπὶ ἡμῖν τὴν μεσαντίμου θυγατέρα. καὶ αἱ
νάξ ἀνδρες αἱ τὴν μυβάλλου τοῦ ἀφηνοδίδυμον σέν
σιππους ἀκοῖσ· ἢ δὲ κλεομύλου θυγάτηρ τοῦ σο
φοῦ καὶ μεγαλοπόλεως ἀρχῶν τοσαῦτ' ἐφαρτῶν
πατρὸς ἐφ' οὐκ ἐδεῖτο ἀπορεῖν τοῦ τοῦδε
τί καὶ ἢ τοῦ ἀμφιάρεω γυνὴ σάρεα λιμακαρίας.
αὐτὴ τοιόνδε μυθίαν παρεβάκευάσε τοῖς ἀμφιδρόμοις
καὶ πασιχὶ καὶ λόγεα παρ' αὐτοῖς σεύρεα οἱ σταῖρε
καταβήνεον· ὁ δὲ κὴν καὶ ἢ παρ' ὁμήρεα ἢ μ' αὐτὸν ἐᾶν.
ἐπὶ τὸν τοῦ πολυνείκους ἴέναι· ὃ δ' οἱ τὰ σῶν ἐφόβου μ'
ὄντε οὖν ἐπὶ τὴν ἄρδεα λιγυαίνα ἐφ' ὅτι οὖν ὃ δ' ἐχόμην
τενέσθαι· μὴ ναυβάσει· μὴ δὲ μυβάλλου καὶ ἀδελφὰ
προσχεῖν ἐμοὶ· τὴν δὲ ἀφροδίτην οὐκ ἔᾶν πάντα
ταῖρ' ἵνα φαμεν· ἢ σαφέστερα μαλιστα δὲ ἡμέρ·
τοῦ μεν οὖν ἄλλα, ἐφ' ἑλένην δὲ πατάντα προσσολυμπ·

τὸ δέ ἡμῖν οὐδαμοῦ. οὐδ' ἀμαλία δ' ἡ αὐτὸ
θεόδοτο μὲν γὰρ τὸ δῶρον, καὶ οἰκτρὸν τὸν αὐλοποιτιμῆ·
ὁ δὲ μὰ κολασταίνειν οὐ καλὸν τὸν ἀδοξάζοντα
εἶναι καλὸν. ἢ τοῦ ἀκολασταίνοντος σωφροσύνη
ἀπαυθοκαῦ. τοῦτο σωφρονεῖν δοκοῦμεν· φίλαν δὲ
μετὰ σὲ μήτε τοῦ νοσεῖν ἀφεῖμεν καλὸν, διὰ πιέζεσθαι
ὑπὸ ἀμῶν· ὃ λοιπὸν δ' ἂν ἡ ἡδονὴ καὶ μὴ καλὸν
μὴ καὶ ἐγκαλεῖν καὶ πονεῖν αὐτοῖς ἐμοὶ ἡ πρὸς χάριν μὲν
μὴ μᾶλλον ἢ αὐτὸ τοῦτο τοῖς ὁμοίοις· ἢ δὲ δικαίων
καὶ οἰκεῖα πάσχειν. ὥστε καὶ θεραπεύειν ἀπὸ αὐλοῦ μὲν
καὶ μὴ ἐπιθυμεῖν ἡδονῆς τε ἔχειν μέρος· τὸ δὲ πᾶσιν ὃ
φιλόσοφον ὅδ' ὑπὸ σωμάτων καὶ ἀμφοτέρων
καὶ σὲ πιφύει· σοὶ δ' ὅταν καὶ νοσοῦσιν ἡ σωμοσοῦ
σὰρ ὃ ὁμαι. καὶ καὶ ἀμῶν τὸν νοσοῦν σωσοῦ. ὃ οὐδὲν
ἔτι μοι πλεῖον· μεταξὺ τῶν φίλων διηγάγηκε· τί
γὰρ μὴ τὸ φίλον ἄλλο, πλὴν τὸ δὲ· ἡ σὺ ἔφασκον καὶ
Γάμος καὶ ἀνόλογον ἀλλ' οὐμῶν. ὃ καὶ ἰδίως γὰρ αὐτὸ πῆ
σῃ τοῖς θεῶν καὶ δὴ οἱ λεῖται μὲν καὶ αὐλῆ φιλῆ ὁκαὶ δίαν
ὃ πλὴν ὁ φορίαν τοῖς φίλοις. λιμῆ σμῶν τοῖς ὁκαὶ δὲ
ὃν αὐτὸ σωνεῖ δὲ λίαν ὃν σωμῆς. ὃ λεῖν μῶν τὸ
ὃ μὲν νὰ δὴ καλαῖ οἱ. καὶ ἐχρῆν ὃν τὴν ὁμολογίαν
τὴν σὲ λοιπὸν ὃν. τοῦτο γὰρ ὁ ἐσφαλούμενος ἐχεῖ δὲ
τὸν δ' αἰμονα ἐ ἄμεν· ὁ ὑπὸ πλοῦτοι σοῦ· οὐ τὲ καὶ
μὰ κεῖνθη· ἀμφάφθη· οὐδὲ μὲν ἀφ' ἡ οἱ μὴ τε φοῖ δὲ
ὁ ὃ μὴ σε καλὸν ὃ σοῦ σὸν ἐχ ὃν ὁ ὃν· ἀφ' ἐδὲ ὁ ὃ μὴ σε
πολλοῦ· πᾶσα γὰρ ἀεὶ δὲ θὴ μὴ δὲ μὴ σὲ οὐ δεῖ σω τε
τὴν κε σωφρονεῖν ἐ πίφασιν· ἔχ ταῦ ὃν ὃν ἀφ' ἀμ βλθεῖ
δὲ δὸν ὃν ἀφ' ἡ· ἀφ' ὃ ταῦ μβλῆτε τοῦ δὲ ὑπ' ἀρχεῖ· δὲ ἂν ὃ
μορφοῦ δὲ ἐ σοῦ σὸν χεῖ δοκεῖν· ὃ μορφονεῖν ἂν ἀ, δὲ ἴτε
νοῶ κεκτημένη· οὐ γὰρ ὁ φ' θαλμοῦ τὸ μὲν ἐ ἀνεφὴν.
ἀλλ' οὐ νοῦ ὃ ἐ ταῦ ἐ πὶ τοῦτο ἰ· πᾶν γὰρ ὠφελίμως ὃ ὃ

ἡ τ σαφήνεια ποιῆ ἐ πᾶν τὴν γυναῖκα δεδόλα
τάρθαι αὐτοῦ θῦ· δηλοῖ οὖν οἱ μὲν ὀ ἑκατὸν
τὸν πρόσωπον τὸν μνᾶσθαι ἐν πρὸ φανδρὸ ὀκᾶ
τὴν οἰκουρίαν λόγοι δὲ αὐτὰ μὲν αὐτὸν
προαιρήσεται· ἢ δὲ μὴ νοσεῖ οὖσι, τὸ τὴν ἅμα τεῖ ἐμ
ὀκᾶ λαβόσαν οἱ ὁ τὸ ἐ τὴν αὐτὴν ἡ φύσα σὺν αὐτὸν ἡ
τὸν δὲ ζῆν μὲν. βαρύδαιμον τὴν ὁ κεῖνον δὲ μὴ μετὰ
τοῦ λόγου. βαρύτλην· συλλήσασε καὶ κοινωνὸν
τῆ σι αὐτῆς πράγματος τὸν ἢν ἥν αὐτὸν νομίζουσαν.
τοῦ τοῖ ὁ μὴ σαφὲς αὐτὴν καὶ σοῦ· ἢ τὸ σαφὲς ἢ
εἰ ἢ τὸ μέλλον· φρόνιμον τὸ καὶ ἡ ἡγεμόνα ποιοῦσι
σαφὲς βασιλεύ ἢ μὲν τὸ σοφὸν ἡμῶν· ἐ φρονοῦσα μὲν
καὶ δίκαιον οὖσα ἐ ἔστι μὲν ἡ· τὸ δὲ φιλόσοφον
σοι οὖν μὲν ἡ τέλος· χαρίεν τὸ ὁρᾶν ἐν τῆ πρὸς τὴ
τὸν ἐν τῆ πολλῆ ὁ ἀπὸ πολλοῦ δεῖν ἢ ἄν ἢ ἡ οἱ ταὐτὸ πρᾶ
σοῦ τὰ δίκαια. ὃ μὲ καταφήματι ἐ βρο σφέρει· μὲ διὰ
βόλου· μὲ ὁ ἵμα οἱ πολλῶ δεδουλωμένα σι· ἵ ἵνα σσο
φρονίζωσι τὸν ὃν βασ· φιλανδρονοεῖ μαι· φιλοτέ
κνον· ὃ φέρομαι σι· ἁμαι· οἰκουρικὸν· ἀγαθαι· νῦσο
ταθομένη σι τοῖ σι δίοις ἀνδράσιν, ἵ μὲ μὲ ὁ λόγος
τοῦ θῦ βλαισφημεῖ ται· μᾶλλον δὲ φήσι τὴ ρῶν λέ
γειν μὲ ἀναισχυντοῦν καὶ τὸν φιλάσκειν· οὐχ οἷός
τε δὲ ἐ ὁ ἐ καὶ τρίκυ· ἐ πὶ ὀκτὼ σῶν τὸ, μὲ ἵπο πρῶτος
ἵ ἐβδόμηκος, σὸν ἡ ἐῶν· οὐ ἀφ' ἡ μέρας ὅλος μὲ ἀναλί
σκοται πρὸς τοκίαν· ὃ μὲ ἵπος ἐ ἐ ζάπτει σαι, ἀφ' ὃ
φύσα ἀναβήσεται χλεῖ· καὶ δὴ αὐτὴ σμαι δῶσι ἡ οἱ πολλοί·
εἰ δοῖ ὀρκοχόφ ὃν αὐτοῖ σι τοῖ πρὸ γάμου ζητή
ματι· ἐ σοὶ φθέγ· τίμος ὁ γάμος ὃν πᾶσι· ὃ ἵ ἡ οἱ τὴ
ἁμίαντος· πόρνος ὁ δὲ καὶ μοιχὸς εἶναι φόνος δὲ·
ὃ ὁ δὲ ἡ ὁκτὼ σοῦ καὶ ὃ ὁ δὲ ἡ τέλος· ἀνδρὶ καὶ
γυναικὶ δὲ δεῖ γαμῶν τὸν τέλειον ὁ ἀφροσύνη τὴ ἐπὶ

λήψη. ὀλίγον ἀρτιεῖδεον λυσηθεντεσθαι τοῖ
λιλοισωειρασμοῖσ. ἵνα τὸδολίμομ τὴσαιάτεσσ
ὑμῶν πολῖτημάτερον χειροῦντοῦ ἀποκλυμέρχ.
καὶ διαπορεῖσθεδολημασμένον θῆσθθῆι. ἢ σὲ
τοιμομαὶ δόξαν θῆ ἀποδεμένιτειῦχῦ. οὗ οὐ
λειδότεσθαι ἀγαπατε· ἢ σοῦ ἀρτημιὸρεῶντιο. πι
πεύοντεσθε. ἀγαλλιᾶσθε χαραὶ αὖ θκλαλήτοι
καὶ δεδοξασμένηι. κομζόμενοι τὸτέλοσπίσ
τιάτεσσ σριαν ἐχρὸν. διόλοὶ τοαὶλοσκαιχαῖτ
διαχῆτεγομένα θῆλιόποιοσ τερισσοτέρωσ.
θῆ πλησαῖσ νοσθε βαλλόντασ. θῆ δαναῖτοισ
τοῖλλοισ· θῆ ταῖδαιτὸνλμομ θῆ ἐκάστοτε πολλα
χοῦ ἐκλαμπρόμενον. καταῖτομθῆ ἐκάστηι κα
τορθοῦντα αἰρεῖ· Τελειοῦται τοῦτῶν τιοκαὶ ὁσ
θύλαβὴσ. καὶ ὁσύτοσμορῆτικὸσ· ὁ σὶαῖρεσατὴσ·
καὶ ὁ σὲργάτησ· ὁ σὶομαρτιο. καὶ ὁ ἁγροστικοσ·
ποῖτα γ ὁμοῦτλμοσ. οὐ λοῖδεῖτιο ἄμομ ἐτι ἀπο
αἰρ· πλὴ μόνον ὁ δῖλῖμαῖ ἄμομ θῆ διοαμθρ.
καίτοικατὰ νόμον τιλομ· τιόσοῦ ἐῆτοῦμοσ, οὐ
ἀποχλῖσ καλεῖσθε ἐποῖμβλλεται· ὁ δὲ σθένην
αὐτὴ ἐ τοῖτοτὸ ὄμβλιομ. ἐ τοῖτοτιὸ ὁ ὑποῖῖ ἄμ·
ὁλλαὶ ρομ λοῦμῆν τὸ λείοσιομ ρωστιλῖ· ὦ ἁγιοῦμοῦ
τρωσλητιο. ἵν ατεῖῆ ὁκατὰ νόμομ τὸλοσ·
ὁῦτοσ γὰρ τρωτελβάσθτι ὁκατὰ νόμομ μασῖωῆς
ἀκοῦσαι δλῆμ. ἵ ναὐκ ἀβῆ ἀλλ ἐλακατὰ τὸμ ἀπο
στολομ τὸλῆ ρομαμόμουτὸ ἠχῦ· θῆ ὦ ἁγιοῦλος
λῖ ὁλη τρωκότειομ ρωστικὸσ· οὐ καλμαῖ ἰχθησαῖ
μθρουσ τὰ νόμουσ ἰμόμομ. ὅτιῖ ὁσὐκ ἀυτορῖ ὲμοῦ
ὰ ὰ ἁρεβδοκθτοῖσ ἀυτοσ τόλοσ, ὁτὰ ὁ διὰ
ἀῆλασὐκ ἀλαλεῖσκῦ· Εἰ δὲ καῖ τοῦ λιτεύσαι τὸ
Ὄ ρλοῦ ὰ ὰ ὁσθρο ὦ ὰ λειῶ ατομ. διαθρχεῖαι ἔχῶ σιμ

ἐπακολουθεῖν· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. πλείονα τὴν ἀρετὴν ἐπαί-
νων ἐπὶ τοῖς λεγομένοις. οὐδὲ οὕτως φησὶ τὸ μακάριοι εἶναι
τοὺς πτωχούς. ἐπὶ τῇ τῶν προσηγορίαν ταύτην περι-
ῆψεν ἡ σημασία τοῦ ὀνόματος. φησὶ γὰρ τοσοῦτόν μοι
τὸ γραφικὸν μαρτυρεῖ τὸ τέλειον· ὅτε γὰρ μὴ λείπω
σθαι καὶ παρασκευάσαι κύριός ἐστι τῆς ἀγαθοεργικῆς
ἀφορμῆς τὸ αἴματος. παρανοηθησόμενον τοῦτο
ἐπανορθοῦται· μακάριοι δὲ μὴ ἐν ἀργίᾳ τὴν τελείαν δίκην
κομίζεσθαι· ἵνα μὴ ὑποβολιμαῖον τὸν λιμὸν τοῦτον
θῶμεν μηδὲ ἀπόφασιν ὁ ἀποστόλος· μᾶλλον τὸ προ-
αιρετικὸν ἐπαινῶν ἐπιφέρει· ὅτι σαφῶς πλείονος
μενοι· αὐχοῦντες· ἀγαλλιώμενοι· ἀποφερόμενοι· ἀλ-
λοὺς δὲ ἀποφερόμενοι· διωκόμενοι· αὐχοῦντες
τοὺς πόνους· καταπονούμενοι· αὐχοῦντες
μενοι· χθὲς γάρ τοι καὶ σαφῶς τοσοῦτον ἐπλάσαμεν
κατὰ τὴν αὐτὴν ἀποστολήν· μὴ δεῖν ἐν ὑπολήψει δι-
δόναι τοῖς ἀποστόλοις· αὐχοῦντες ἐν τοῖς ἀπο-
κοπτόμενοι· ἀλλὰ καὶ ἀποκόπτοντες· ἐφ' ὧν δὲ καὶ
κολούθημα τοῦ βίου ἐστὶ τοῖς ἀποστόλοις· ἐν γὰρ τούτοις
εὔλογον δὲ αἰτεῖσθαι ἐφοδιάζεσθαι βλασφημίας·
ἡ δὲ διὰ σύστασις ἐν ὑποψιᾷ πολλῇ· ἐν δὲ τῷ
σιν· ἐν αὐχήμασι· ἐν πλεονεξίαις· ἐν πλησίον·
ἐν φθυσικοῖς· ἐν ἀκαταστασίαις· ἐν ὑπόστοις·
ἐν φιλονεικίαις· ἐν μισητοῖς· ἐν φιλοτιμίᾳ· ἐν ψιθυ-
σεσι· ἐν κατακεθυμμένοις· ἐν χρηστότητι· ἐν πνεύ-
μασι· ἐν ἀγαπώμενοις ἐν ὑποκείτοις· ἐν λοιδορίαις αἰμ-
φείαις· ἐν δυναμένοις θῦ· ἵνα ὦμεν νικηταὶ θῦ· καὶ
φασι δὲ τὸ ἀπὸ σαρκὸς μολυσμοῦ· ἐκ τοῦτο καὶ
τοῦτο· κατ' αὐτὴν ἡ ὁδὸς ἐμοὶ ἐμοί· ἐστὶν ἐμοὶ
μὲν ἐστὶν· καὶ μὲν ἐστὶν ἐμοὶ τοιοῦτον καὶ θυτὸν

τρέφας. λέγει δὲ τοῦτο ἀφ' ὧν ἐσθίομεν
οὐ φησὶν ἀγίους ἀπὸ τούτων δεῖν φόνους θύειν· ἐγὼ γὰρ καὶ μύ-
σας νομίζω θύεσθαι. χαίρει γὰρ ἐπὶ τούτοις ὁ θεός
τε. οὐ λέγει δὲ τὴν θυσίαν ἀπὸ τοιαύτης ὕλης
θύεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς. ἵνα μὴ ἐμποδὼν ἡμῖν ᾖ τὸ σῶμα τῆς
ψυχῆς· ἵνα γὰρ καὶ τοῦτο μύσας. μᾶλλον δὲ ἀστρίας ἀμέ-
τοχλητον θεραπεύειν· ἵνα δὲ τοῦ κόσμου μύσας. ἵνα οὐ
καταφλέγειν· ἵ δοῦ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ τὴν μύσας
θήν αἷμα· τὸ σῆψαι καταφλέγουσι γὰρ μύσας μύ-
άλλα ἀπὸ βίαν· ἀλλ' ἀγαπᾶν κτῆσιν· ἀλλὰ φόνον·
ἀλλὰ ἐπιθυμίαν· ἀλλὰ ζῆλον· ἀλλὰ ἔκδικησιν·
ὑπὸ ταῦτα γὰρ τὰ σωτηρίαν ἐστὶ ἀφορᾶν ἡμᾶς πρὸς
μεν· ταῦτα γὰρ τὰ κτῆσιν ἀσκήσασθαι τροφὴν μύ-
σεται· ὅσοι δὲ ἦσαν τοιαῦτα ὧν αὐτὸς ἐδόκει·
τοιοῦτον, ἀπὸ φόλου· τοιοῦτο, τροφῆς· τοιο-
δὲ, διψῆν· τοιοῦτο, τοιμῶν ἀσκοὶ καὶ διδασκά-
λου τροφὴν ἐπιμελεῖσθαι ἡμῶν ἀφορᾶν. εἰ δὲ ἕτερον
διακρίσεως. εἰ σὺν ἐμοὶ δομῶν τοῦ σώματος τοῦ ψυχῆς·
μέχρι καιροῦ ἡμῶν ἐσμὲν τροφῆς ἀφανισμοῦ τὰ
τῆ σοφίᾳ σοι καὶ τῆ σέπτῃ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ τοῦ νοῦ τοῦ θεοῦ
εἰ σὰρξ δὲ αὐτὸ λόγος· εἰ σὺν ἐμοὶ ἡλικίας τοῦ πλήρ-
ματος τοῦ χριστοῦ· σοφίας δὲ οὐ σοφίας ἀλλὰ σοφικῶς
καὶ τελείου ἀλλ· οὐ σοφίας ἀλλὰ τῶν σαρκικῶν
μερισμοῦ ἐκ τῆ φθορᾶς τοῦ ἀνθρώπου φρονήσης
μεθ' ἡμῶν ἐστιν ἀσωμάτων καὶ τεχνημάτων τοῦ θεοῦ
εἰ τὴν οὐσίαν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν τελείαν
σύμβασιν καὶ συμβεῖαν εἰ τὸ πλήρωμα τοῦ χριστοῦ
τὸ ἐκ καταρτισμοῦ τελείου ἀναπεπτισμένον
ἡ ἁμαρτωλὸς ἐστὶ ὁ ἀπὸ ὁ ἀφορισμὸς ὁ ὑπὸ τοῦ ἀφορισμοῦ
τοῦ τόπου τοῦ τέλους λέγει. καὶ τὸ τελείου ἐμοὶ
φανεῖ διαφορᾶ· τοῦ λιμπλοῦ ἐκ αἱρεσιδίδοτ

ηὶ φανερόν ποτε τοῦτο τοῦ ἑτέρου· οἱ μὲν γὰρ δίδοται διὰ αὐτοῦ τοῦτο λόγου σοφίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἑτέρῳ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ ἐνέργήματα δυνάμεων· ἄλλῳ προφητεία· ἄλλῳ διακρίσεις πνευμάτων· ἑτέρῳ γένη γλωσσῶν· ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται· ὃν μὲν οὖν τρόπον ἓν ἐστι σῶμα καὶ μέλη ἔχει πολλά· πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος πολλὰ ὄντα ἓν σῶμά ἐστιν· οὕτως καὶ ὁ Χριστός· καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες· εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν· καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος· ἀλλὰ πολλά· ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος· καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος· εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός· ποῦ ἡ ἀκοή· εἰ ὅλον ἀκοή· ποῦ ἡ ὄσφρησις· νῦν δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν· εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος· ποῦ τὸ σῶμα· νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη ἓν δὲ σῶμα· οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ· χρείαν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶν· οὐ χρείαν ὑμῶν ἔχω· ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖα ὑπάρχει· καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμοτέρα εἶναι τοῦ σώματος τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει· τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει· ἀλλὰ ὁ θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέραν δοὺς τιμὴν· ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη· καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος συγχαίρει πάντα τὰ μέλη· ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους· καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους· δευτέρους προφήτας· τρίτους διδασκάλους· ἔπειτα δυνάμεις· εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων· ἀντιλήψεις· κυβερνήσεις· γένη γλωσσῶν· μὴ πάντες ἀπόστολοι· μὴ πάντες προφῆται· μὴ πάντες διδάσκαλοι· μὴ πάντες δυνάμεις· μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων· μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι· μὴ πάντες διερμηνεύουσιν· ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα· καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι· ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω· γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον· καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθιστάνειν ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω· οὐθέν εἰμι· καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω· οὐδὲν ὠφελοῦμαι· ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ· χρηστεύεται ἡ ἀγάπη· οὐ ζηλοῖ· οὐ περπερεύεται· οὐ φυσιοῦται· οὐκ ἀσχημονεῖ· οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς· οὐ παροξύνεται· οὐ λογίζεται τὸ κακόν· οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ· συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει· πάντα πιστεύει· πάντα ἐλπίζει· πάντα ὑπομένει· ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι παύσονται· εἴτε γνῶσις καταργηθήσεται· ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν· καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον· τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται· ὅτε ἤμην νήπιος ὡς νήπιος ἐλάλουν· ὡς νήπιος ἐφρόνουν· ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε γέγονα ἀνὴρ κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου· βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι· τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους· τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην· νυνὶ δὲ μένει πίστις ἐλπὶς ἀγάπη τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη· διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει· πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν· ὁ λαλῶν γλώσσῃ ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ· θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις· ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ· ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ· νυνὶ δέ ἀδελφοί ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν τί ὑμᾶς ὠφελήσω· ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδαχῇ· ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ· πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον· καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν σάλπιγξ δῷ· τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον· οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε· πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον· ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες· τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ· καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον· ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε· διὸ ὁ λαλῶν γλώσσῃ προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ· ὅτι ἐὰν προσεύχωμαι γλώσσῃ τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται· ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν· τί οὖν ἐστιν· προσεύξομαι τῷ πνεύματι προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ πνεύματι ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ· ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι· ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ· ἐπειδὴ τί οἶδεν· ὃ λέγεις· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς· ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται· εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν· ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ· ἀδελφοί μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε· ταῖς δὲ φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε· ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέρων λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου λέγει κύριος· ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν· ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε· ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων· καὶ οὕτως τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι ὄντως ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν· τί οὖν ἐστιν ἀδελφοί ὅταν συνέρχησθε ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει διδαχὴν ἔχει γλῶσσαν ἔχει ἀποκάλυψιν ἔχει ἑρμηνείαν ἔχει πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω· εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἷς διερμηνευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ· προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ ὁ πρῶτος σιγάτω· δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν ἵνα πάντες μανθάνωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται· καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης· ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων· αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν· ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει· εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστιν γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ· ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν· ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν· εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν ὅτι κυρίου εἰσὶν ἐντολαί· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ἀγνοείτω· ὥστε ἀδελφοί ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε· πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω·

κδ

ταὐτὸν τε τῶι διὰ μέσου προφητεύσει. καὶ τοῦ
Νόμου τε τοῖς θεήτοις. οἱονεὶ τὸν διὰ μέσου τὴν
θάλασσαν. ἢν αὐτὸς κατὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου ἐποίησεν· ὁ δὲ νοητὸς καὶ πνευματικός. οὗτος ἐστὶν ὁ
χριστός· ὃς τοὺς δι' αὐτοῦ οὐχὶ ἀποχλίσαντας τοῦ κακοῦ.
ἐν ἀφράστῳ ἀφάτῳ προλουσαμένους μέλανι· οὐδὲ
μὴν ἐφίστη ἀβλαβῶς· ἢ τοι διαφόρων τε ὑφάνας
γὰρ· τοῦ ῥύμματος καὶ τοῦ ἐρυθήματος ἀποβάπτου·
τος ἀμφοτέρου τὸ νοούμενον. οὐκ ἐκεῖ ἐ· βαπτισθέν
τα ταῦτα τῇ θαλάσσῃ. ἐκ μὲν δὴ λιθείου· βαπτι
σθέντα· ἐκεῖ τὸ πᾶσαν· ἀλλ' οὐ
δὲ λίθλα δαπμὲν ἐστὶ τὸ πεπτυλεγμένον· εἴρηται γάρ·
» ἰδοὺ κ̄ς· καὶ ὁ μισθὸς αὐτοῦ. ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
» ἀποδοῦναι ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν ὀφθαλ
» μοῖς οὐκ εἶδε· καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε· ἃ ἑτοίμασεν
» ἅγιον οὐκ ἐν βίᾳ ἔβη, οὐδὲ τοίμασεν· ἐστὶ τοῖς ἀγα
πῶσιν αὐτόν· μόνη δὲ διὰ ἀγάπης ὑφαίνεται· ἐν δὲ
τῷ αὐτὸ τὸ καλὸν ἐν ἐκλεκτοῖς γραπτικῶι· αὐτίκα
ἐκ προσώπου τοῦθ' ὑποκαὶ λαβὲ ἐκτὸς· αὐτὴν δὲ
παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου·
αὐτήμα. τὸ μὲν γὰρ ἐκτὸς· ἡ δὲ σκοπὰ αὐτὰ ἅλα
τὴν τοῦ ἀνθρώπου σῶμα δή· ἵνα δὲ λίθινα ἐκλε
ρονομίσωμεν ἐκ τῶν λιθείων· ὑμᾶς γὰρ
χριστὸς ἐν ἐκ̄· ἵνα μοι τὸ δεκτὸν ἦι· καὶ τὸ δὲ
μὴ τέρμη τῆς δὲ πλήμμυρα ἐβλάβεν τῆς περιτομῆς,
οὐχὶ δι' ὁμογραφικὸν· ἀποχρὴ δὲ αὐτοῖς αὐτὰ τὰ αὐτῆς δεδο
ρίας λίγνωσιν αὐτὴν· τολμηρὸς δὲ τοῖς ἐμοῖς· οὐ
δὲ αὐτὸ σοζόμενον νοῦμβολον τὴν γνῶσιν αἰρήσεται·
δι' αὐτὴν τὴν θείαν ἐπλήμμυρα μεδέωσαν τὴν γνῶ
σιν· τὸ μὲν γὰρ ποιεῖν ἐκ σωματικὴ σεσο_ἀ τὸ δὲ
νοᾶν ἐκτείνεσθαι· τὸ δὲ ἀᾶ μοεῖν, οἱονεὶ αὐτὸ γὰρ ὁκοῦ

κατ᾽ ἀμφοτέρους ἐστὶ διάστασις γραμμὴ καὶ εὐθεῖα
ἀφορίζουσα. ζῷον ἄρα ὑποστάσεως μεμέτρηται
ὑπὸ ἓν ὅρου προτεθείη τοῦ γραφικοῦ· τοῦτο δὲ ὁλέθρος
οὐλοίτο. τὴν γὰρ αὐτοῦ ἢ τὴν ὁριαμένην αὐτὸ ἀφ᾽
ἑνὸς. εἰ δὲ ταὐτὰ κεχωρισμένα ἀπ᾽ ἀλλήλων ἐστὶ
ταὐτὸ τῇ φύσει· οὐδὲν αὐτοποιοῦσι διαφόρως. ὁ
μοίως ἄρα τὴν γραφικὴν καὶ τὴν ὁριαμένην αὐτὸ
εἶναι τὴν ἐπαναστατικὴν ἢ τὴν ὑποστάσεως διαφορὰν
σημεῖον γραφικὸν ἰδιότητα· αὐτὴ τοίνυν ἢ πρώτη
διαφορὰ τοῦ τελείου· ὁ τάχα μὲν διαφορὰ αὐτὴ χρεία
δὲ ὡς τὸν εἰς αὐτὸ μονωτικὸν μίμημα· κεῖνται δὲ
ἀδύνατα μὲν τὰ αὐτοφυῆ ἐν ἑκτικοῦ διὰ βραχύτητα
φθειρόμενα ἐν τάχει πρὸς ζωὴν αὐτοῦ· οὐκ ὀ
φειλόμενα ἐν τάχει ἀφανίζεται· τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ
ταύτην. μὴ δὲ διαδόξαν ἐπὶ τὰ ὡς ὀφειλόμενα φίλο
σοφοι τὴν εὐκλείαν· μὴ δὲ διὰ μισθοῦ εἰ τὸ
παρὰ ἀνάγκην εἰ τὸ καὶ ἑκοῦν· διατείνεται καὶ καὶ
τὸ μὴ ποιεῖν τοῦ κυρίου τὸ μὴ ὀφείλειν· διὰ μὴ πρὸς
τὰ αὐθαίρετα ἢ αὐτοῖς ἐν ἀρετῇ ἀπαρτίζομένη αὐτάρκη
ὡς ἀπὸ ἀνθρώπου τὴν ἀρετὴν ἀμφηρικὰ
πρὸς ὁλότητα· εἰ δὲ καὶ ἀνδρεῖα καὶ δίκαια.
ὅσα καὶ αὐτοῦ μεμόρφωσο· τοιούτοις τοῖς μόκο
μεν· μὴ ἀφ᾽ ὧν ὁ σπερματικὸς τόπος· τοῦτο τε
θνητὸν ἀφῇ· ζῇ δὲ αὐτὸ μόνον ἀθανασίας
τοῦ ταῦτα ὁμοίως ἀφομοιοῖ· τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ
μαρτυρεῖ ἐν τῷ τρέφεσθαι πρὸς θεῷ· οὐκ ἂν
δὲ αὐτὸ οὕτως εἶ· ἀλλὰ δυνάμενον ἀπὸ θεοῦ
ας· ὀχήματα δὲ ἀθάνατα ἀπαρτίζομένου
ταῦτα τοῖς ἀθανάτοις ἀφθαρσίαν ἀμφηρικὰ
ἡμῶν ἐκ τῶν· καὶ ταῦτα μὴ ἀλόητος αὐξάνεται· ἴχνος ὁ
δὲ τοῦ μὲν ἡμῶν ἐκτὸς· ἀμφὶ δὲ οὐ δεῖ· ἀμφὶ δὲ

αὐτοὶ οἱ βλέπουσι πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέρη τοῦ οὐρανοῦ. ἐὰν γὰρ οὕτως τις ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα ὥστε τὸν δείκτην τὸν πρὸς τὸν ἀντίχειρα ἐκτεταμένον ἔχειν, ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος ἐπὶ τὸν δείκτην διάστασις ἔσται ὡς ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἐπὶ τὸ μεσημβρινὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ δείκτου ἐπὶ τὸν μέσον ὡς ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ ἐπὶ τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος. τὸ δὲ μεταξὺ τῶν δύο διαστημάτων τῆς χειρὸς τοῦτο ἔσται τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ μεσημβρινοῦ μεταξύ· καὶ οὕτω μεθοδεύοντες εὑρήσομεν τὸν ἐκλειπτικὸν ποῦ ἐστιν ὑπὲρ γῆν ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς καὶ ποῦ κατὰ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς· εἰκότως οὖν ἡμῖν ὑπόκειται αἱρεσιν εἶναι. καὶ τοιοῦτόν τι καὶ ὁ διδάσκαλος ἡμῖν ἐποίησεν ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ ἀστρολάβου τῆς ἡμετέρας. ἐζητοῦμεν γὰρ μεθοδεύσαντες τὸν ἥλιον ἀφ' ἑκάστου τῶν ζῳδίων εὑρεῖν ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἀντικειμένοις αὐτοῖς· εἰκότως οὖν ἐποιήσαμεν

ἡ δὲ ποικίλη ἀλβιοτήρεα. τὴν τοιοῦτον ὑλικὴν
τροσοικοδομεῖται· ἡ μὲν οὖν φερομένη κλη κδ΄
ναι τὴν ῥύκτων· ἐ τοιδὴ τὴν μὲν ἀλβὶ ἔχει τὸν
τὸν μὲν ἡ τοῦ αἰθέσεων ὁμοιάζει τοῦ ἀντίων·
καὶ μὲν ἀλλορμβάζει τὴν ὀφεορμὴν σεσ· ἀπὸ αὐτοῦ
καὶ αἱ τὸν ἀλβαὶ μὲν ὁ ῥηξ μὲν τὸ μαλίφων, ὅτι μὲν
νοῦσαι τὴν ἐμμυκτὴν τὸ ὀιχῆς συσολὴν ἀπὸ τοῦ
σώματος· ἀρ' οὖν μὲν ἀλβύδοσμεν οἱ οἱ λοιποὶ·
αἱρετέρον ὄμεν καὶ μὲν φῶ· οἱ ἀλβύ
δοντο. μυκτὸς ἀλβύδοντοι καὶ οἱ μεσοκόμε
νοι. μυκτὸς μεν ὑοντ· ἡ μὲν ὀλβὶ ἡ μεν ὀρθοσοῦ
τον. μὴ φωμεν· ὑφ' ὧν αἰμαίμεν οἱ δοῦ ἀλκαντὶ
ἀβοσ καὶ ἀτ ἀτοσ. καὶ τοβεικὸφ ἀλαὶ αμβλ
οἱ δοῦ τῶν· ὁσ ἀλῶν πρὶ ὑσουλθτοὶ ῥαὶ
αὐταὶ χεῖ καὶ πρὶ δοῦ ἀτοῦ ὀξακοῦ μ· ἐκ ἀπὸ
ε οσ ἀρ' ἀλλοὶ τὴν ἀποφασισμ τὴ οἰχῆς· ὁ μὲν ἡ
μεῶλλορ. ὁ δὲ ἡ ἥμαρ· ὁ πρέ φ καὶ τοῦ ἡ ρακλέ
τουλαβεῖν· ἀρ ὁσ ὑφ' ὑὸ φ ε οσωῖ φ ἀὸσ ἀπὸ βοσ
βαντοὶ ἀπὸ θαν ὁμ, ἀπὸ συμβεῖσ ὁτ ἡ ὁ· ζῶ ν·
χὸ ἀπὸ βαμ τὸ θμ βοὸ τοσ ὑὸ δωρ ἀπὸ συμβεῖσ ὁ
τεῖσ· ὑγιεντορ ἀὸ ἀπὸ βαμ ὑὸ δομτοσ· μακ αὶ
ριοι γὲ οἱ εἰ δό τὸ τομ κῦ καταὶ ἀπὸ φολ ο ν·
ὁ τι δὲ ἀν ἡ καὶ ἡ μὶ δ ὑσον ὑφ ὑε φὴ ν α· ν ὼ χ
φὼ τὸ ε ορ ἡ μεσ ῥ ἡ σ ε ι α· ἡ ὁ τὸ ε π φ δ ο δ ε·
ἡ ν ὼ χ πρ ο β κ ο τ ο ν· ἡ δὲ ἡ μὲ ρ α ἡ μ κ· ἀπὸ
δὸ μεθ δ οῦ ν καὶ τὸ ῥ ἐ γ α τ οῦ ο κ τ ό τ ο υ· τὸ ὑ λ ο σ ὸ μὸ
θ α δὲ καὶ ὁ π τ ὸ ἀ τ ο ῦ φ ο τ ο σ· ἡ μὲ ρ α ῥ δὲ τ ὸ ῥ ἡ ο ν
ὼ λ κ τ ο ε ἰ· καὶ φ ο σ· τ α ὐ τ ὰ ὼ π ε φ φ υ β λ ί α σ τ
ὁ π λ α φ ο τ ὸ ς μ ὸ τ α φ ο ῥ ἡ μ ὸ ω· τ α ὐ τ ὴ τ ο ἰ λ β λ ο υ μ ὲ
ν ο υ φ δ ο ἰ δ ὲ ἰ ν ἐ ω ν ἐ ω ἰ τ α ὸ ἰ β ῥ ο τ ω ο ἰ ῥ α ο κ α ὶ τ α ὸ
ὲ ἰ χ α ὸ ἰ β ν α ὶ λ α δ ε ο ὶ ὸ κ α ὶ λ α μ ω ο ῥ ο υ ὸ· ὲ τ ο ὶ ν τ ο μ ὲ ν

ἐπίκουρος αἰδεῖται δικεῖν ἐπὶ κρέδει τιμιοῦσθαι
φησὶ τὸν καταύτὸν ὀφόν· πάσιν τε λαβεῖν π
τοὺς λαβεῖν οὐδὲν ὠφελεῖσθαι λήσειν
αἰδικήσει καθ' αὑτόν· ὃ τοιαῦτα μὲν τὰ ὀκόσα ἂν
δόξῃ αὐτῷ· εἰ δὲ καὶ βλαβεροί ἀ τῇ σε πὶ δικαιοι ὃ
σα ἀπ' αὐτοῦ θυμοιβῆς ἀφόξεται πο τοῦ αἰδικεῖν·
οὐ δὲ ὑπὸ σε κα ἰρχη σθύεται· ὁσ γὰρ ὄκ εἰμον ὁ φό
μος. οὕτω τοῦτο μὲ σθὸ δικαιοι· μᾶλλ ον δὲ
δίκαιον εἶναι δοκεῖν δίκαιοι· τὴν δὲ βλάπ δαν
τὴν μεταιδαμάτι· οὐ μόνον οἱ τὴν καρ μαρ ον σοφί
αν μεταιόντ βοῦ σθαι· τοῖσ μὲν γὰρ ἀγα θοῖσ καλλιὼ·
τοῖσ δὲ φαύλοισ ὁμοσυλλι· ἀλλ' αἰ καὶ οἱ πολλοὶ τό
ρ ιοι· τὸ λοσ γὰρ ἰκανὸ εἶναι οἱ τὴν βλάβ δαι νοητό ρ ὃ
ν τοῖσ φιλοσοφ ὖσιν· ὁ πουγ ὃ καὶ ὁ σοκρά τησ
ὁμ φαύδοριμεταῖ ἀγαυθῆσε λπί δοσ φησὶ ταὸ
καλαὸ τιχαὸ μὲ ἀσθρά δε ἀποβρα· καὶ πάλιν
τοὺ σοφιε ὁσοκαλεύ ζομ αὐτπά θησι· ζῶ σι γὰρ
μεγάλακλὴ σε λπί δοσ μέν· σωκράτ ἐ ὑτοῖσ ὁ
ἡρακλέ τοσ φαίνε ται· δι' αὐ ὐφησι περὶ τοῦ αμφ ὰ λα
λεγόμενοσ· αμφισβητεῖ ἀπο θανόντα αὐσ
ὁ ὐκ ὃλ σοντα οὐ δὲ δοκέ σει· ἢ σοῦν ὁ παῦ
λοσ ὁμοιοσ αὐτιμερισ ὲ πιφθόνῃ· ἢ τλί τισ οὐ
τομομὴ κατεργάζε ται· ἢ δὲ ὑπομομὴ δοκιμ.
ἢ δὲ δοκιμὴ βλά πτει δαι· ἢ δὲ βλά πτ σ· οὐ κατα
σχύ ῃ· δὲ βλά πτ δαι μὲν γὰρ τὴν μεέ λ σι σθαι μὴ
σομομή· βλά πτ σθε ὁμοῦ νύμωσ καὶ ἢ τὴν σε λπί δοσ
ἀποδό σι σθαι ἀποκαταίφασισ· ἢ ὃ σ οὐ κατα σχύ
νει· μὴ ὀνειδι ζομ ἐν ἢ· ὁ δὲ τιμὴ κλὴ σει
λαβὸ κεκμὴ νοσ κούσ ομ· ὁ υἱ δὲ αἰφόμ ὁ ὑπὸ δῆ ῳ
ἢ δομ αὐ ἐπιτὴν νεώ σιν· ἢ ἐσ ὁ γὰρ πεί σ ε ται ὃ
εἰ ἢ λ σι τοῦ δὲ ἐξ ὁσ δὲν δοκεῖ αι μεῖ ρό σο ἢ ἀπόλαυσισ

αὐτοῖ· ἀτ ἀσκὶ δὲ τοῦ ὄντος ὄντος δε αὐτοῦ βλ
κόμενος· καὶ πρὸς τὸ δοῦ ἀτόμενος, θεοσεβεῖ·
ὁ θεὸν οὐ δεῖ καθ ὑπὸ θεσιν ἔχοντα λαβεῖν παρὰ
τοῦθ ὡς αἴτιον τοῦ ἀπόντος εὐνεμένου· ἀπ ἐμοὶ θεὸ τὸ
τεθὸν· οὐ δεῖ καὶ μὲ σθοὶ τὰ μακάρια ἀτ ἀλλοῦ
μὶ τεθθαι ἐ τοῖ τοιοῦδε δοσμότελίαν πρὸς ἀλλοῖ·
ἀμφὶ κὰ μὶ σε ἀλλοτρὶ θῦ ἐφ οἷο τοῦ αἴτει σε ἰσθμὴ·
ὁ τοδε αἰδμὼ ατον· πε ἀζ αὶ ἡ τοῦ ας αὐτομόλογομ τὸ
ὄ ε φορὲ ἐ θελῆ σαι τοῦτ ἀν τὸ ὄν τοῦ κ ἀμοὶ κ αὶ αὐ ἐθ
τὸν ἐξ ἐαυτοῦ· κ αὶ τοῦτ ἡ ἀτ ασθη τὸν ἐζ ἡ μα αὐτοῦ ας
ὁλόμενος· οὐμφὲ βάλ γατεοῦ μορ αὶ τὸ χεν φονὲ ἰ ἡ
δ ε ιλὴ φ αμεν· ἀκ ἡ κοεν δὲκ εἶ μος· ἀσυμφόρμα
λῆμα τοῦ σφ ας αἰ σει· οὐ δ ἐμὶ γ ἀμος· ἀλλ οὐδὲ
αὖ σοχλὶ γάμου δὲν φῦ σᾶι· ἀλλ αὐτὸ κ αὐτὸ ἑ θὲν
ἕ τερ ον τὸ μ σ τικόν· ἐ ἀκ καὶ ὁ ὡ σ μ τὸ ζῶ ον τὸ ἀ
λογ ον ὑμ ερ αὐτὸ μ ἐ θ ὁ ον· τοῦ δ ὁ σ αι ε ὁ μεν ον τὴν ὡ σ
κτ ηε ἰ αν δε δ ἡ κ ας· ἐ δ αὐτοῦ τε τοῦ ὅ τ ου ἀπο ἐ ὁ μεν ον·
τὸν τ ι οὖ τ ον δ ἰ ἴ δ ἡ ὁ τ ι πε ρ ι α ε λᾶ σ ὼ ν ἰ νοὸ χ θ ι σ
ἰ πρ ο ε σ ω π θ λ μεν η· καὶ ὁ φόμ ος ὡ σ ε ι τ ο ἀφ ε ι σ
ὁ θ ω σ ε ι λ η μεν ος· καὶ χ ω ρ ι σ τὸ ς ὁ κ ί μ δ ω σ ος ὁ ἐ
ὡ σ ε τ η μεν ος· τὴν πρὸ θ ὑ μ ε λ ᾶ ζ ε ι· ὁ μφ ὶ α ὐ τ ὴ ν
τὴν φ ὑ σ ι τοῦ πρ ο φ ή τ ο υ ο ἰ κ ε ί ο ν ἡ· ὡ σ τ ὼ ν ὁ μ τ ὶ μ ὼ σ τ ι
λ ε ὼ ν κ α τ α λ α β έ σ θ α ι κ α λ ὼ μεν εἶ ν α ι π α ν τ ὼ ν ὁ σ α τὸ
χ ε ι σ μ ὶ κ ρ ὸ ν ἐ κ τ ί σ θ η· ὡ σ τ ὸ γ ε μ ὸ ν φ θ ε ρ τ ὰ π α ῖ κ α ὶ
π α ι δ ο π ο ι ῖ α ν μ ε τ ὰ ἰ σ ο φ ρ ο σ ύ ν η ο σ α ρ α λ α β η μεν ῶ α·
κ α λ ὼ σ δ ὲ ἄ ν α ν α μ ά ρ ο ν· τὴν π ρ ὸ σ φ ο ρ ὰ ν ὃ ν ὃ μ ο ί ω σ ι ν
ἀ φ α ν τ ὶ κ α ὶ ἐ ν ἀ ρ χ τ ο μ γ ο ν έ α ν· τ ο ῖ σ δ ὲ ὃ ἔ σ τ ι ν
ἀ χ ε λ ί ο ι σ ι ἰ δ ι α χ ε λ ί τ ο ι σ ι π ε ο σ α τ ο μ έ ν ο ι σ ι· τ ο ῦ μ ὲ ν
α ὐ χ ε ν η· τ ο ῦ δ ὲ ὑ· ἀ λ λ α ἰ κ α ὶ ὧ ν ἀ φ ί σ α ν τ α ι μ ε ν α ν η
μεν ο ι· τ α ῦ τ α ν φ α ί ν ο μ α ι τ α ὶ τ ὴ ν κ τ ί σ ι ν ἱ σ τ ο ρ ὸ ν δ ι α μ ε ν ο υ σ ῶ ν
Η α β α λ λ ό ν τ ο· κ α ὶ τ ο ῖ δ ο λ ε ρ ῷ π α σ ο σ ὰ ν α τ ε β δ ο μ η

τὴν κρίσιν ἔχουσιν ἀνώμαλον· τὸ δὲ οὐκ ἐπιθυμη-
τέον· οὐτε γὰρ ἄλυπον τὴν ὄρεξιν ἔστιν, πῶς γὰρ
μὴ ἂν ἀνιῷτο τοῦ μὴ ὄντος; οὔτε μὴν ὠφέλιμον,
διὰ τοῦτο γὰρ ἂν μᾶλλον ἐπιθυμοῖεν τοῦ
ὄρους· οὔτε τὴν ἀσφάλειαν ἐπαινετὸν τὴν διὰ
τῆς ἀδοξίας περιουσῆς· οἱ δὲ αὐτὴν σέβον-
ται μάλιστα τῶν ἰδιωτῶν. διὸ βαστάζειν δομητὸν
ἢ ἐνημεῖν· οὐ δεῖ μὴν ἡττᾶσθαι τῆς ἀφορμῆς
τῆς πρὸς ταῦτα οἰκείως ἔχειν ἀκολούθως τοῖς
αὖ· διωκτέον δὲ ἡ πρὸς ταῦτα οἰκείωσις καὶ
φύσιν πρὸς ἀτοπίαν ἔχειν τοῖς ἀστικοῖς αὐτῶν
γίνεται. καὶ ἡ κλοπὴ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀλογίστων
ἐστὶν ἀστικῶς. διωκτέον μὴ τὴν τέκνωσιν ἧς
ἄζηλον τὴν ποίησιν· φευκτὸν δὲ τὴν πρὸς τὸ θεῖον
ἐξομοίωσιν· ἀνταφροδισιάζομεν τὴν σέλινον
εἰς ἀσφάλειαν διὰ τοῦτο εἰκῇ σπάνιον. καὶ
μιγαδικὴ ἡδονὴ διὰ μιᾶς οἰκονομίας· ὃ τῶν αὐτῶν
εὐδοκιμᾶται· οὐδὲν ἂν αὐτὸ φλίγειν· ἐν τοῖς
σοῖς εἶναι μεθ' ἡσυχίας τὸ ἀφανὲς καὶ ἐν τῶν ἰδιω-
τικῶν ἐστί· ἀδηλότης ἔμπαλιν δόξης· ἵν' ἀσυσκιάστῳ
ζῇ μᾶλλον ἢ θεῷ ὀλίγοις· καὶ ἀκείαλον μεθ' ἡδονῆς
τὴν ὁπὴν ἐκβῆναι, τὴν δὲ καύσαν τοῦ κλοπὸς αὐτὸ
τοῦ ὁμοίως· μυστικόν τι καὶ ὁλοσχερὲς αὐτὸ
πόμολον δὲ δεῖ καὶ μὴ μόνον τὴν αἰτίαν τοῦ ἔχειν τὰ
ἐκβῆναι· οὐκ ἐπὶ ἀναβῆναι τοῦ ἔβδομον αὐτοῦ
μόνον· αἰτία δὲ κλοπὸς καὶ ἀλλοίωσις τοῦ ἄλλου μεθ'
ἡδονῆς πόνου· δεῖ δὲ καὶ ὀργίζεσθαι τὴν ὑπερβολὴν
αὐτοῦ· καὶ ὑπὸ τοῦ ἀ· ὁ μὴ ὀργίζεσθαι, κεῖσθον
τοῦ εἰ· τὸ δὲ ἀλλήλων ὁ ὑποβδέσθαι τοῖς καὶ αἱ
τοῦ ἐπὶ· ὁ δὲ καὶ ὀργίζεσθαι τοῖς πόλεσιν
οὐκ ἂν δικαίως· τοῖς δὲ ἀφεῖναι ὑποῖ οἱ τοῦ ὀργίλου

τὴν αὐτοῦ ἰδέαν τὸ καὶ μορφὴν ὑπεδήλωσεν
αὐτοῖς· ὃ δὲ βέλτιον μὲν τὴν τελείαν ὁμολογίαν
καὶ ὃν ἐδικαίου τοῦτο λέγω αὐ
τὸ ἀμφισβητούμενον, τὸ δὲ ταὐτοῖς κείμενον· αἱ γὰρ
διδόμενον. καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ κοινωνικὸν ἕλομέ
νου, ὃ τὸ ἀγαθὸν· ἀπλῶς γὰρ ἰσότης ἡ μὲν τοῦ
τερμαμένου. ἴσῳ, τοῦ μερισμένου· ἡ μὲν τοῦ
ἀγαθοῦ ἀμφισβητούμενα τοῦτο ὑπάρχοντα φαίνεται τὴν οὐ
σίαν· ἀφ' οὗ καὶ ἀληθῆ τὰ μετέχοντα αὐτῆς
ποιεῖ· καὶ ἔτι δοκεῖ φόβος τοῦ μοῦ θάνατος ὑπο
πτωτικὸς καὶ λυπηρὰ ἰσχυρὰ τοῖς σώμασιν· ἐπὶ δὲ τῆς ἐπιθυ
μίας ταῦτα καὶ λιποψυχία καὶ ἀβοηθησία οὐ
φρόνησις· τὸ δὲ ἀναιρετικὸν ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἀμφισβη
τήσιμον· καὶ οὐ παύσει ἀφ' οὗ ἂν ἡ μὲν ἐκκλίνῃ·
οὐδὲ μὴν διώκει φρόνησις· ἢ τοῦ ἐπιθυμοῦντος ἐστὶν ἀρχή·
οὐδὲ ἀνήρ ἐστι φρόνιμος ἢ τοῦ ἐπιθυμοῦντος ἐστὶν ἀρχή·
ἵνα καὶ ἀρχὴ ἐπιθυμίας· μᾶλλον οὖν ὀφθήσε
ται καὶ τὸ ποιητικὸν ἕλκειν· ὅταν ἐπὶ
τοῦ ἄρρενος μᾶλλον· ἐπὶ καὶ αὐτοῦ ὁ ἄρχων ἐστὶ, ὁ
νοῦς οὗτος τοῦ θῦ καὶ αὐτὴν ἀμφαίνεται τοῦ ἀλ
θείας καὶ ἀγαθοῦ ἕξιν· αὐτίκα ὁ σπερματικὸς ἐπὶ
θυμίας οὐκ ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ θυμοῦ πλὴν ἀλλ' ἢ ἐπι
θυμίαν· καὶ ὁ ἐκτὸς τοῦ ἀνθρωπικὸν ὃν τὸ γόνιμον ἐπι
θυμίας· ἀφ' οὗ δὲ τὴν ἀναίμακτον θύμενος ἀνθρώ
πῳ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἀνθρώπου ἐστὶν ἀρχή· καὶ
οἱ δὲ ἀνθρωποφάγοι ἀπὸ ἡμέρας τρεφόμενοι· οἱ δὲ ἐκ
τῆς ἡμέρας· οὐκ ἐκ ἡμέρας δὲ ἐπὶ σώματος·
ἀλλὰ ταὐτὸν ἐστὶ τῇ ἡμέρᾳ· οὗτος οἱ καταπόν
τα καὶ κοινωνικὸν ἐστὶ σώματος τοῦ θῦ· ταὐτὸν ἐστὶ
τὸν πεφυκότα πεὸ τοῦ θῦ· θῦ γὰρ ὁ θεανθρώπος, ὁ

τὴν ἴνα αὐτὸς ἀμάρτοι ἢ τὸν ἀκούσαντα ἢ τὸν ἀκούσαντος
εἶδε πάντων ὅσοι δὲ ἴσασι δεῖγμα τοῦ θεῖναι
ἀκούοντες προσαρακεύοντες ἀκούοντες καὶ
τέτορ. ὁμοίως δὲ καὶ ἀκούοντος εἰ μὴ ἀναφέρηται
ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀκούειν. διὸ δὲ ἐστὶ τὸ ὅτι
τὸ δὲ ἀκροᾶσθαι ὁ μὲν, διδασκαλικὸς.
ὁ δὲ κολαστικός· οὐ καὶ ἀκροᾶσθαι διττὸν ἢ ἐπὶ καὶ
ἀκούοντι τοῦτο ὁμοίως καὶ τὸ ἀκούειν τὸ ἁμαρτεῖν
καὶ πρὸς ἐπὶ τὸ ἀκούειν, τοῦτο εἶναι τοῦ πάσχοντος
νοῦ· τοῦ μὲν γὰρ τοῦ ὀνόματος ἀφεῖται· τοῦ δὲ
ἐπὶ τὸ ἀκούειν. ἐκ καὶ ἀκούειν· οὐ δὲ τοῦ ἀπόντος ἕνεκα
χειρὶ ὅλαι τοῦτο ἀχθοῦ, οὐ δὲ ἐστὶ τὸ ἀμφὶ
ἀπὸ πρὸς τὸ πάντη ὁμό. καὶ φατόμενοι ἀποδιδόασιν.
ὅλβιος ὅστις τὴν ἱστορίαν ἀβάσκαντον μὴ τὸ
πολίτων βοὴ πημονῆι. μὴ τέλος ἀδίκου
πράξαντος ἐμεῖν. ἀλλὰ λαὸς ἀπὸ καθαρὸς φύλαξ
κόμενος ἀγήρω. καὶ τοῦ ἀεὶ καὶ ὅτι ἐστὶ ὅτι.
τὸ δὲ τοιοῦτον. οὐ δύναται χεῖρ βέλτιον μεβλε
πημα προσοίζει· εἰκότως οὖν καὶ πλατωνικὸν
τὸ ἴδιον δυσεντικὸν μὴ βέλτιον ἀριστοῖς ἴσεσθαι
φησί· μοιδὲ. χάρας ἴδιον· μοιδὲ ὁ δὲ· τρέπω
ἑαυτοῦ δυσεντικὸν μὴ βέλτιον ἀριστοῖς ἐστὶ τὰ θηκ·
καὶ ἐπὶ τοῦ σφετέρου δὲ τὸ ἑλβαίτων ζῶν ὁμ δυσβλητ
καὶ ὁμ τῶν. ὁ δοκεῖ ἄνω βέλτιον ἀρόμενος· οἷον τοῦ
δοῦν ξένοι σημβοικότων αἰνοδανοῖσιν. ἐπὶ
φοιτῶμεν τοῖς αἰφνίδιον· ὁ τῶν ἢ τυχὶ ντυβλοσ
νοῦ ἀναμένων καὶ βουλῆι ἡ ὁμιλῆι τοῖς
δοῦν. οἱ οὐδὲν ὁ βέλτιον ἑαυτὸν τοῦ ἐμφανοσ.
οἷον ἀδρόοι δὲ μὴ νόμωσον· σωιζοῦ τὲ ἔφασ δοσ
ρηταὶ σοῖν· ἀλλὰ τὸ μὴ μάτου δὲ οκοσοῦ ν τοῖ
ον τὴ· οἷος πρασνυμῶσον· τὸ δὲ σοκιαὶ ἀφασοισιν·

ἀλλ᾽ ὁ τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἀπάθειαν καὶ
δίκην καὶ βρῶσιν. καὶ γλῶσσαν. καὶ λαὸν ὅτι
μόνος ἐστί· μόνος οὖν ὁ τοιοῦτος καὶ μέρη ἔχει καὶ μερίζεται καὶ θνητὸς
τελευτᾷ καὶ ἐπανίσταται ὁ δὲ θεὸς ἀμέριστος καὶ ἀθάνατος
ὢν· ὁ τοίνυν ἐσθίων τὸν σῶν σαρκὸς καὶ σώματος
μόρια. καὶ οὐκ ἂν τὴν προσῆκουσαν τῇ θείᾳ φύσει τιμὴν
παρέδωκεν καὶ ὑβρεδιοὐείληφεν· καλαφίζομαι δὲ
καὶ οὗτοι μὴ μέρη σώματος, διότι μηδὲ ἐπιτελείωσιν
τὴν ἐν ἡμέραις γὰρ, ἵνα αὐξάνωσιν οἱ θρηνοῦντες· τὴν
δὲ ὁδὸν ἡ λαιμὸν προσφέρει, ὡς σέρτοι ἡ γλῶσσα
τέτρανται· καλοῦ λαιμόν, τὸ λαιμάρι ἐστὶ τὴν ἐπάν
τελιαν· τὸ ἐπιτοδόϊμον καὶ καλαρισμός. ἡ δὲ αἰρόμενον
καὶ προφητῶν, εἰ τὸ δ᾽ ἀγγελικὸν πίστις ἔλεγε. καὶ
ἡ δὲ νόσος κοινὸν σῶμα φέρει ὡς οὖν καὶ τὴν ἀπο δέξα
τοῦ μικρῶν εἰς τὴν ἐκ τῆς ἀναστάσεως τῆς
ἐχθρὸν φέρει τοῦ σκήνους ἀποδοσιν· εἰ τὸ μὲν
χεόνος εἰς ἡ δ᾽ αὐτοῦ βασὶ ἀφειδοσμοῦ ἡ δὲ
θρουλεῖν ὃν εἰς τὴν ἀκεστὴν ἀναπαυσιν ἀπὸ
καθαρὸν· εἰ δὲ καὶ οὖν οἱ ἀπὸ μέρους καὶ
ἔβοσαν ἁμαστὴν· εἰ δὲ καὶ ἡ ἁπλαμὴ χάρα ἡ πλησ
ἀγόνασα τοῖς νοητοῖς κόσμοις ὑμνοῦσι λέγοντες, πλὴν
ζῶν ἀδικῶν μὴ γένοιτο ἁμαρτίας χεῖρας λέ
γειν τοῦ ψαλτικοῦ· ἐκ τοῖς γὰρ τὸ βασὶ ἡ μέρας.
τοῖς ἔβεφαν ἀφ᾽ ἁμαρτιῶν ῥύεται ἐπὶ γῆς τρο πῆς
ἐύλαμψαν. καὶ τὴν ἔδομσαν ἀπὸ πρεφοβίο.
ὡς δὲ ὁ δίκαιος· αὐτόφθησι μὲν οὐ ζῆλ θον
ἐκ κοιλίας μητρὸς μου. μὲν ὁ καὶ ἀποβαλοῦμαι ἐκεῖ·
οὐκ τὴν μαίσαν μὲν οὐ· τοῦτο μὲν μερὶ μέρος καὶ
κοινοῦ. ἀλλ᾽ ὁ δὴ καὶ ὁ μὲν οὐ ἀφ᾽ ὁ τι καὶ κίας
καὶ ἁμαρτίας· ἵνα τοῦ βασὶ μὲν τοῦ δίκαιος μὲ
σασι ἁδοὶ ἐ δώλου· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἐ ρημένον·

ἐὰν μὴ τις ἀφῇ τὸν γόνυ καὶ φαίνεται. καλαφοὶ
μὲν τὴν σάρκα· φοὶ δὲ τὴν τύχην· καὶ αἰσθάνεται καὶ
κινεῖται· δίκαιόν ἐστιν οὗτος ἡμᾶς εἶναι
νοῦν ἔχειν· οἵ οὐκ αἰτιατέον ἐκ μὴ πράττειν ἁδικοῦσι.
γίνεται γὰρ ἐπιεικὴς καὶ δεχομένη καὶ πρὸς τὴν
ἀποδιαφορὰν ἀπὸ ζῴων νοῦν ἔχειν· τοῦ δὲ ἀδικεῖν ὀλιγωρεῖ
συμβῆναι· ναὶ μὴν τὴν καὶ τὸν αὐτὸν σῶμα καὶ αὐτὸν
τύχην ἀρετῆς· ἐν μεγέθει τοῦ πολιτικοῦ· ὁ δὲ ἀνὴρ σοφὸς
μᾶλλον ἢ ἐκ τοῦ βασιλέως τὴν ἐλευθερίαν ἡ χρηστὸν ἐμοὶ
γενέσθαι τὸν αὐτὸν τοῦτο βίωμα τῆς ψυχῆς
διαφέρειν δοκεῖ τὸ ἐνδεκάκις σῶμα· ἐν δὲ μὴ
δύνασθαι· ἐν δὲ οὐκ ἔστιν αὐτῷ· ἐνδεκάκις
δὲ δεῖ μὴ δίκαιον εἶναι· θῦσαι δὲ δέξασθαι· ἀφελεῖσθαι·
αὐτὴν ἐν τοῖς οἷς ἡ δικαιοσύνη μὴ πλουτεῖν τὴν δὲ ἀνδρεῖαν
ὅλον δὲ ἵνα ἐν μὴ ἀσεβῶσιν ἐν τοῦτο· δικαιοσύνη
οὖν ἐστιν· ἡ εἰρήνη οὐσία· ἐν ἡμῖν· ὁ δὲ κε αὐτὸ
μὲν ἔχειν· αὐτὸν δεῖσθαι ἡ εἰρήνην ἀλλὰ μὲν γὰρ ἐν μὴ
νόμον· εἰ εἰρήνη· ἐν ὁ ἐστὶν ἐν μέσῳ ἀφ' ἑαυτοῦ βαίνει
μόνον· οὐ φησὶ καὶ ἐν τῷ μεγίστοις λόγοις, καὶ τὸ ἐν ἐστὶν
ὁ ἐν δὲ τοῦτο τοῦ ἡμίσεος· ὁ τοίνυν ἐν τὸν ἄρτον τὴν
ἐν μέσῳ ἐν δὲ τοῦ τροφῆς· εἰ γὰρ ἐν χαριστέον·
καὶ μὴ ἐν μὴ νόμον ὁ μεγίστοις λόγοις, καὶ τὸ ἐν δίκαιον
ον· σωφρονεῖν δὲ τὴν δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη·
καὶ εἰ δὲ νοσοῦσι· δικαιοσύνη δὲ καὶ τὴν
θυσίαν ἐν τῷ εἰρήνῃ νοσοῦσι ἐν ὁδοὶ
ἐν μὴ ἐν δὲ ἀνθρώπου· μεταδοῦναι ἀπὸ τοῦ
φυσικοῦ ἐν· ἐπὶ τοῦ πρόφασιν ἐν δεῖ δικαίως· ὅταν
πρὸς ἕκαστον λόγος· μὴ αὐτὴν ἐν ψυχῇ πρᾶγμα ἀνὸ
ἦν αὐτὸ οὖν ἡμᾶς ὁ σὴρ ἀνὴρ σοῦ καὶ αὐτὴν τέρας
διὰ μὲν τροφῆς ὁ ἐσθῦ ὁ ἐσθῦ τος· ἐν δὲ σὴν ὁ ἔρμα·
κὸν πόθι τοῦ δὲ ὁ ἔρμα ἡ πὶ ἁδόαν ἔχει σοι· αἱ

κοινὴ παλιμπάρεσται καὶ χθονὶ σπείδεσθαι
νεφρὸν· λέων τοῦμε περιμήτιος ὁ προάγη, αὐτὸ
ἀκουσάτω· οὐ θρεσακούσιος· ἐπὶ νὴ δίκῃ ἢ δὲ
ναιάσθη ἀσκοῦντα· ὁ μὲν ἐχθραίρεσθαι· ὁ
δὲ· ἀμφοτέρων ἀρχὴ τοῦ ὅλου παμβλῆς ἀρχῆς
ποιητικοῦ· ἢ μὲν οὐσίαν οὐσίας ἀρχὴ τοῦ ποιη
τοῦ τόπου· καὶ ὁ σὺν ἐπὶ τοῦ λογικοῦ τοῦ λιθικοῦ· ἢ δὲ
ἐπὶ μὲν τοῦ λογικοῦ καὶ κενικοῦ τόπου· ὁ δὲ
δὲ δασκάλου μόρου· ὁ μὲν οὐσίαν ἐπὶ οὗ πρὸ ὁ πα
δύσομαι τὸν ἄνδρα· οὐ κομιδὴ λόγου οἱ κατατεθέντο
τῆς πλάσεως ἐκ κακίζοντο τὸ θεῖον· οὐ σωφρονῆ
τὸ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνόν ὀρθὴν πρὸ φθὴν ὁμοῦ
θέλοντος μὴν· ἡ τὴν τοῦ αἰσθήσαν μὲν ἔργων οἱ
ἴσαν πρὸ φρῶσιν σωτάμοιρον· ταύτης μὲν ἡ
ρη πρὸ σὸ καλοῦ· οὐ πρὸ ὀλιγοστὴν ἕλξεων· ὁ θρὲ πη
δεκτικοῦ μήκους τῆς τῆς σταθμοῦ τοῦ δοῦ τυχῆς
τὸ οἰκητήριον τοῦτο· καὶ πῶς ἀλλ' οὐ κατὰ τοῦ τῆς
τυχῆς καὶ σώματος ἀφ' ἀσφαλῶς καὶ ἀξιοῦν τοῦ τοῦ
ὁρῶ κατὰ ἐτῆς οἰκοῦ πλαφούμενον· ἡ Μὴ ἡ αὐτὰ κο
λουθίας τοῦ τελοῦ ἀρχῆς ὄν πρὸ τοῦ ἀνόν διοίσει
τοῦ ψυχικόν· ἢ θέλεσθε καὶ ἢ σωθῆς ἡ δημοῦ
πρὸ τὸ θεῖον περιπατούμενον· σοφίαν μὲν γὰρ· ἐπὶ
θέμενος τοῦ θεῖον ἐστοῦ ἀνίσων· δικαιοσύνη δὲ·
σωφροσύνη τοῦ τὴν ψυχὴν ὄμβρεσθαι· ὁσιότητος δὲ· θεῶν
πάντων θῦ· εἰδότος δὲ καὶ ἀλλὰ θλαστὴν ἐσχέσεων
καὶ δι' αὐτῆς τὴν ἐτέρων ἀφαίρεσιν· ἀφελῆ σ' ἢ θυ
μεῖσθαι· πάσῃ δὲ χέρσος καὶ πάσῃ δόξῃ
ἀμουσίαν ἀπ' ἀδοξοχέτου· ἢ μὲν αὐτὴν ὀχέτου· ἢ τὸ
ἀπ' ἀδοξοῦ ἢ βάσεσιν· τὸ δὲ ἐπὶ μὲν ἀκύμβητη· ἢ τὸν
αἰσθῆσθαι· ἀκουσάτω δὲ μὴν διόρατος τὸ ζητοῦ
μενον δὲ αἰ ἢ θρεσμίου τοῦ πρῶ· ἢ δὲ ἀπ' ἐμαυτοῦ

οὐδὲ εἰ τὰ ἀπὸ μέρους αὐτοῦ ἀνθρώπου ἢ σπέρμα· οὐ
τοσοῦτος καὶ μεῖζον τοῦ αὐτοῦ εἶναι θεὸν μᾶλλον ἢ
κόσμον· οὐ σὲ πολλάκις μου καὶ ἡλίκων ἐπὶ τὴν ὕλην· κἀγὼ
ἀποκαλύπτω καὶ ὁ πόθος σου ἐπὶ πρόσωπόν σου· ὃ δὲ φθὴ
σεται ἡ ἀπὸ μέρους σου μοι χάσσου· καὶ χαμηλότερόν σου
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ· τοῦτο ἢ τὸ ἀμέλει τοῦ χορτοῦ καὶ τὸ κατὰ
σάρκα περιπατεῖν· καὶ σαρκικὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν
τρόπον· ὃν ἁμαρτάνοντας· κεἰ μηρμὴν τοῦ ἀνου οὐ
μολόγηται ἡ τύχη· ἢ μηρὶ δὲ τὸ ὅμοιον· αὐτὸ οὐ τὸ ἀπαθὲς
ἡ τύχη φύσις· οὐδὲ αὖ κακὸν φύσει τὸ ὅμοιον· οὐ δὲ μὴν οὐ
μὲν ἐπὶ ἀπαθοῦς· τοῦτο δίκαιον κακόν· εἰ σὺ μὲν οὖν
καὶ ἐμὸν τὸ ἴδιον· ὃ προσημαίνω· ὃ ἀπὸ προσημαίνω·
ὃν τοῖς σεμνοῖς· ἐχέλιδι οὖν τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀνου
ὃν αὐτοῦ τοῖς γνωρίμοις· ἐκ μὲν ἀφόρων ποιμαίνων·
αὐτὸν οὐκ ὄζων ἀπὸ ὁμοῦ σώματος ὃς ἐστὶν ὁ ἀπὸ τοῦ νῦν αὐτὸν
γαλαὶ πεζὸς ὁ ἀμέλει τοῦ κεφάλου τοῖς πνικοῖς
προσώποις· αὐδὲ φιλόδοξοι καὶ ἁμαρτητικὰ καὶ τοῖς
ἡγεμονικοῖς ἁμαρτητικοῖς πρεπτέλλονται· αὐτὸ καὶ ἐν τοῦ
σοφοῦ τὸ καὶ γνωστικοῦ τύχη· οἷον ἐπὶ ἐχθρουμένῳ τοῖς
σώμασι· σώμασι ὃ αὐτοῖς καὶ τὴν μὴ τὸ καὶ ὃ προσφθέγμα·
οὐ προσαναλοῦ ὅσον οὐδὲ σώματος ὁ καὶ ἐγὼ τὸν αὐτὸν
ἡμίσεως καλλι· αὐτὸ μὲν οὖν τὸ κλῆρος πρέποικον
φησὶν ὁ σωτὴρ ἡμῖν καὶ παρεπίδημος· ἐφ' ἡμῖν μὲν
δίμοιρον· καὶ ὃν πλοῦτον ἐχόντων τῶν ἐκλογὴν τοῦ
κόσμου ὁ μακαρίσας ἡλιφθαλμίαν· ὃ σὰρξ ὑπὲρ ὁμοῦ
φύσεως οὐδὲν· τὸ δὲ οἰχόντος ἡμᾶς· ὃν ὁ φερόμενος τῶν
θῦ· καὶ οὐκ ἀμπρεπεῖ ἡ φύσις τοῦ κόσμου ἐχθρός· μᾶλλον
μὴν τῆς οἰκειότητος· ὃν ὁ δὲ τοῦθ' ὁ μὲν ἐκλεκτὸς
ὁ ἐχθρὸς πολιτεύεται· κτιστὸν καὶ ἀπόκτητον ἡδονὸν
τὸν· ὃ δὲ τελεῖται ἡμᾶς ἀγαλλαὶ οἱ πρὸς τὴν τῆς
θεόν· χελίτας αὐτοῖς· αὐλὰ καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὁμοίως

κε αὶ ἀμέμνοσ ἀποδημίαν. σαρδοχέοισι καὶ
τοῖσ πάροθεν οἰκημένοισι ἐπιμυλούμενοσ ὡσ κο
σμικὸν τὸ πορθμεῖον καταμάθῃ. ἀπολιπὼν δὲ τὴν
οἴκησιν καὶ τὴν κτῆσιν κατόπισθε καὶ τὴν ἡλικίαν
προσωδὸν προθύμωσ τοῖσ ἀναφέρηται τοῦ μίσου σωθοῦ
μένοσ. οὐδαμοῦ ὁ πίθοσ καὶ οὐδεμίαν ἀφορμὴν ἐπι
σεβόμενοσ. ἔχρησε δὴ ἀσωμένη ἐπὶ τὴν παροικίαν.
βύλλογον δὲ ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν μεγίστην ἀσωζόμε
νοσ τὴν βίωσιν. οἱ γὰρ ὁ ἡδὺ λιὲ πλάτοσ
λίμνην οἱ μὲ ἀπὸ οἰκήσεωσ καταμυθὶ οἰκοδομὴν ἐκ
βύβλου μὲν οἱ μὲ ἀναλάβοσ πείρατα ἀφορίζων τοῖσ σωτοῖσ
καὶ γὰρ βίον τοῦτον ἀσωζόμεν. τὸ οἰκητήριον μίσσων τὸ
ὄζωσον ἐπὶ πλωτὸν ἁλὲ ἐπὶ πολοῦ τὸ. ἵνα δὲ καὶ βῶν
ἀποδημίαν, οὐ μὴν οἱ διεβθηκόμενοι. διὰ πάσησ
γὰρ πόλεωσ παντοῦ μὲν οὐ διαιτᾶσθαι. ἀπὸ δὲ πολλοῦ
φασιν. βύβλον δὲ μὴν ἀλλὰ μὲν ἐκ μὴν ἐκ τοῦ
βόμβακοσ καὶ βῶν μὴν ἐκ πόσον ἐπὶ βῶν. βύβλον δὲ
τὸν ἄλλον. ἡδὲ ἀγχεῖα. ἐπὶ τοῦτο καὶ βόμβακοσ ὑπὸ
τὸν πόντον. ἀπὸ δὲ ἀπὸ δεκάτεσσι ἀπὸ δεκάφι ἀπὸ δεκά
τεσσι. δηλοῦσι δὲ ἀπὸ δεκάτεσσι. ὅθεν ἐπὶ πλάβον.
διὸ φιλοτιμοῦμενοι. ἵνα ἐκ μὴν ὠνῶν. ἵνα βῶν
μὴν ὠνῶν. ἐξαίρετοι ἵνα καὶ αὐτοὶ τοῖσ βίνι μὴν ὁμό
θοῖ. οὐτὰ ἀπὸ ταῦτα ἐμπόρια καὶ κτίσισ. ὁ πλοῦσοσ
καὶ ταῦτα ὑπερκόσμια. ἀτ ἀμαυτὸν ἐπὶ χαρμόν θαῦμα
χέρτα. δόξθησαν πλοῦτοσ. οὐ πάλοι σοῦ δὲν
κακοὶ κατθανόν. ἀνόστοι πάντα δὲ ἀμβὰν ἐκ καὶ
τοῦτον. καὶ τὸ μέγα ποιοὶ ἀπὸ δόμου τὸν ἐχαὶ δόσθ
αὐτὸν ὑποστῶσι οἱ καὶ ποτοὶ ταῦτα ἐμβῆναι φόρισ.
ὑπὸ ζήλαν ἀφύκτοισι καὶ κόν. δόξθησαν δὲ ἐ
πουεάνιοι ναῦσι μὲν καὶ πᾶσι μάκαρσι. μέγα ἀ ἅδου
δὲν ἥνοισ.

Οἶκοσ οὖρ ἀνὸ θὲν κόσμον πέφασται

σάζει. παραὶ τὸ μὴ οὐλοθθαι ἢ δύνασθαι αὐτὸ τοῦτο
ἢν· αὐτὸ γὰρ ὁ οἶνος ἀλέαλε ὁ παντοκράτωρ·
εἰ τοῦ φαύλου ἐστὶ τὸ ἢ θλίβεσθαι τῶν ἢ φαύλων αἰεὶ αὐ
τοῖς. ἀλλὰ θεὸν τὸν παντοκράτορα καὶ εὐμενῆ
τῆς τροφῆς. καὶ ἀμπέλους καὶ σῦκα καὶ ἀλ
λα. εἰ τε ἡμεῖς ἐθέλοιμεν ἀλλὰ τὸ μὴ γεγράφθαι
ναι. ὁ θεὸς οὐ δύναται ἀπορεῖν· οὗτος γάρ ἐστι ἢ
σὶν ὁ θεὸς ἢ ποιῆσαι. καὶ οὐκέτι πλὴν αὐτοῦ βούλεσθαι·
οὐδὲ γὰρ ἐστὶν αἰτία παρ' αὐτοῖς θεοῖς κατὰ τὸν ἀπό
στολον· σαφῶς δὲ ἐπὶ προφήτης τῶν μὲν τὸν
θεὸν ἐν τῇ προκοσμήσει τῶν ἁπάντων ἀλλὰ τὸν
λέγει· ἐν ᾧ ἡλίκον ὁ θεὸς αἰτία τοῦ παρ' αὐ
τοῦ· αἰλλ' ὑφ' ἑαυτῶν ἀλλὰ κύτον τὸν θεὸν. ἐν τῷ
θεῷ παύσασθαι τοῦ σώζειν αὐτόν. ἐν ἀγαπᾶν αὐτόν. ἐν
λατρεύειν αὐτοῖς μόνοις αἰτία τοῦ παρ' αὐτοῦ τοῦτον
ξυνοίσειν ἔχοντος θέλεσθαι τῶν σῴων· τί τοίνυν οἱ
τοιαῦτα θέλοντες μὴ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχουσιν κακὰ
σιν· ὑμεῖς δὲ κακεῖ οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν τὸ μὴ δύνα
σθαι τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐστὶν ἔχειν. ἀλλ' ὅτι
δικαίως ὑμνούλοντος ἔχειν τοῦ θεοῦ. ἀφ' οὗ καὶ τὸ
αἰδοῖα ποιῆσθαι, πολλῶν οὖν ἐστὶ δόγματα· ἡμεῖς δὲ
τοῦτο μὲν τὸ θεῖον κατὰ καιρὸν προϊόντος τοῦ
λόγου δηλαδὴ τοῦτο· τοῦτο δὲ ὑπὲρ ἀκέσεως τῶν
χειρόφειλομένων, ἀ οὐκ ἦν μὴ ὑπὲρ αἰτίας παρ' ἡμῶν τὸ·
λαμβάνεσθαι γὰρ οὐ τοῦτο τὸ ἔργον· ἢ δὲ ὑπὲρ ἀνθρ. ἢ τοῦτο
ἔργον αὐτοῦ πρὸς πρόσωπον αὐτοῦ· ἢ δὲ ὑπὲρ ὁ θεὸς ἢ τοῦ
ὑργαίτου· θηλυμμένα ἢ οὐδὲν διαφέρει
τοῦ ποιητικῶ· ὑμεῖς δὲ καὶ οἱ ποιηταὶ τὸ οὐκ λέ
κτέον παραφθίσει δὲ φθόνον πρόφασιν ἐνδοκόσι.
καὶ διόνυσ. καὶ αἰτία θεόν· ἢ δὲ μὴ τὴν αἰτίαν
τον. καὶ θεοὶ σέβεσθαι μὴ δὲ ἔχειν τὸν· ἢ θεοῦ

κθλλοω τὸ κατὰ κόμας καὶ ὁμοίως περὶ τε σίτου
τοῦ· ὁμβρίων δὲ περὶ τοιόνδε. χειμῶνα δὴ μοι φαίνει
τοῦ περὶ μάτοι φησί· ἢ τοὶ αἰεὶ μὲν βρέμεται τανυσθ
δλλα ἁρμόζεται· κἀσσιμαίτ' ὄναι δὲ πρὸς πολλὰ ἀνεμ
θεῖσ. ζηνὶ πεοσμίξαν· ἐς τὰ δὲ αὖ δίξαι μὲν τὸ πῦρ
τοῦτ' ἂν περὶ σοὶ μὲν εἰ σθὴν ἵλησι τὴν ὁμίλην· λέγουσι
γὰρ καὶ οἱ φοίνικοι· τὸ μὲν οὖν ὁμόσε πόλιν· τοῦ
δὲ ἐς πίγνεσθαι τοῦ δὲ οὐκ ἐς πόλιν λφόδρα μὲν χ.
οὐκ εἶναι δέ· σοσυδαίμονα γὰρ ἡ πόλις· καὶ ὁ λιμὸς
αἰεὶ ἀφ' ὁμήρου ἁνὴρ μὲν ἡς πλήθουσαν ὁρῶν ὁμόμου δὲ οἱ
κούμβρων καλαῖσθε λίεκκλησίαν ὑποὶ λόγου αἰπολ
όεκητος αἰνεάμμητος πόλιος ἐοῖσης θλήμενα δὲ ἡμῶν
ἐ σίγνεσθαι, ὡς ἐνόησαν· εἰκόνα σαὶ δὲ τὴν σοίβοσ
καὶ οἱ σοιητικὴ ζόνοι σράφοντο· αἰγαὶ νοβεβόριοι
καὶ ἀριμάσποι οἱ σόλεισ· καὶ τοὶ λίνοι ἀνσεδίαν.
δίκαιον σολιτεύματα· ἡ ὁμὸν δὲ ἐς τὴν πλούτωνος
σόλιν, σαρὰ δὲ ἰσχμαβύωνα οἱ κεῖ μβώλιν·

ἁρμοστέων δ'·

※ προωδιτέων δ΄ :-

περὶ μὲν τὸ ψοφτικοὺ τοσαῦτα σοὶ ἐρῶ δοκεῖ δέ μοι· χρῆσιμον δὲ ἡ δι δοῖ τοῦ ζ ηῦ· ὃ δὴ τὴν πάντων αὐθις λαμβητέον· εἰ οἱ γὰρ οἱ τὴν πάντων μὴ πρείτου ἰοῦ. τὴν δὲ ψωὴν πρείτου τοῦ τοῦ ἐστὶν ἃ λαμβάνοντε· λβ΄ λη΄ ἓν δὲ ἀυτοῖο· ὅτι μὲν φθόγγου μέν ἐστὶ τοῖ ἰοῖ δή· ὅτι δὲ ἰοῦ· καὶ ὅτι ἡ λ΄ ἓν· ὃ τοῦ· ὃ δὲ αὐτὶ, ὃ πρείτου πάθους· γνῶναι δὲ ἂν ἐμὴ, τί σέτιν ὁ ἰοῦ τοῦθ ὕ· ἡ δὴ δὲ· οὔτε μῆκός ἐστιν ἀν ὑπάρχοι· οὐδὲ πάτος ἀπόγραμμόν ἐστιν· οὐ μὴν οὐδὲ ὁ τοῦ ἀν ἰοῦ· οὐ μὰν ἀλλὰ τοῖ τοῦ. ἰοῦ τοῦ. ἰοῦ δὲ πρείτου ἐστὶ μὴ τὸ δὲ διδάσκαλος· ὃ ἐν τῷ πάτος τοῖ ἰοῖ, γνῶναι δεῖ τὸν πῶς. ποσὸν ὃ ὁ ἰοῦ· αὐδὲ ἓν ἁπλῶν ἐστὶν ἃ ἰοῦ ὃ πῶς. ἢ κατὰ τοῦ κοινοῦ τοῦ ψοφτικοῦ· ἐκ πάσσοτ ἂν ἐμὴ ψωὴ σιν δὲ καὶ ἰοῦ τοῦ τοῦ· ἐκ πάσσοτ ἂν ἐμὴ ψωὴ σιν δὲ ἰοῦ ὃ πῶς. ἢ κατὰ τοῦ κοινοῦ τοῦ ψοφτικοῦ· ἐ πὶ βολὴ ὃ δὲ αὐλητέ ἀδιν αὐλητοῦ. δὲ αὐτὸ αὐλητοῦ. ἢ μὲν ὃ ἀρ ἂν ἀφὴ μὴν οἱ ἐν τοῖ ἀπτομένοι πάσοι· ὃ οἱ ἐν τοῖ ἀμφοῖν ψοφτικοί· τοῦτ ἐστὶν· ἐν τοῖ πῶσιν ἀμφουμένοι ὃ ἀπτομένοι· ὅλίτοιοδὲ πάσχομένοις ὃ ψοφτικομένοι ψοφτικοί· ψοφτικοὶ δὲ οὐλόγωι δὲ ἑαυτοῖς ἀφόμενοι· ἀλλ ἀυτὴ τὴν δύναμιν· μακάριος ὁ λόγος ἐστὶ τοῦ ἀκουόμενον· πίστις δὲ ὁ ταυτὸς ὃ ταύτην αἰνίσσεται τὴν πίστιν ὁ κῶμεν· ὁ ἀμὸ ὃ ταὰκούω, ἀκουέτω· ἵνα δὲ πάσσοτ σωὴ ἀλλ ὁ λόγος· ἀλλ ἀπὸ ὃ μὴ ρος ὁ τοιὴ τῶν ἀφθωνίαντος· ἐ πὶ τῶν αἰσθήσεων· τοῦ ἀκούειν· ἰδιάκαὶ ἰδιοτρόπως τὸ ἀμφοῖν πάθος, ἢ ὅτε ἓν πάθος καθ ἑνὸς αὐτὴν ὀφεῖαν· μαρτολόγιν γὴ μὲν ἐστὶν ὁ ἀπὸ

καὶ διὰ τὸ τοῦ σεσωσμένου χρόνου πρὸ ἀμφοτέρων
λαμβάνεσθαι τὸν τῆς φύσεως. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἐπὶ
τῶν ἐσχάτων ὅρων τοῦ κύκλου ἐστίν. οἷον ἔστω αὐτοῦ τὸ τῆς
φύσεως σεσωσμένον. κατὰ μὲν οὖν καὶ ἴσα ἐστὶν τὰ τῶν
δύο ὑποσεσωσμένα. κατὰ δὲ οὐκ ἴσα ἐστὶν τὰ τῶν
ὑπερεχόντων ὑπὸ τῶν ἐλαττόνων. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἴσον
τὸ ΑΒ τῷ ΓΔ, ἀλλὰ μὴν καὶ ὅμοιον τὸ ΑΒ τῷ ΓΔ, ἔστιν
ἄρα καὶ τὸ ΑΕΒ τμῆμα τῷ ΓΖΔ τμήματι ὅμοιον. καὶ
ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΒ τῇ ΓΔ, ἴσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΑΕΒ
τμῆμα τῷ ΓΖΔ τμήματι. ὅμοια δὲ τμήματα κύκλων
ἐστὶν τὰ ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν δεκτικά. ἡ ΑΒ ἄρα τῇ ΓΔ
ἐστὶν ἴση. ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι καὶ ἑκάστη τῶν
ΑΗ, ΗΒ, ΓΘ, ΘΔ ἑκάστῃ τῶν ΑΗ, ΗΒ, ΓΘ, ΘΔ ἐστὶν ἴση·
ὥστε καὶ τὸ λοιπὸν τὸ ΑΗΒΕ τμῆμα τῷ λοιπῷ τῷ ΓΘΔΖ
τμήματι ἐστὶν ἴσον. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν ΑΗΒΕ τμῆμα τῷ
ΓΘΔΖ τμήματι ἐστὶν ἴσον, ἀλλὰ μὴν καὶ ὅμοιον, ἔστιν
ἄρα καὶ τὸ ΑΗΒ τμῆμα τῷ ΓΘΔ τμήματι ὅμοιον. καὶ
ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΗ τῇ ΓΘ, ἴσον ἄρα ἐστὶ καὶ τὸ ΑΗΒ
τμῆμα τῷ ΓΘΔ τμήματι. ὅμοια δὲ τμήματα κύκλων
ἐστὶν τὰ ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν δεκτικά. ἡ ΑΗ ἄρα τῇ ΓΘ

παρατάσεως ὁ Θεόδωρος παρὰ μικρὸν δὲ παῦλος, ὁ πέρυ
σι μαχαν· ὁ, δὲ σχολαστέκερφος· τὰ μὲν δὴ πρῶτα
λοιπὰ μὲν οὐ μάτην· τὸ μὲν γὰρ μέγα τὸ ἄφθο
σον ζωγραφίας τὸν· βασιλικὸν δομούσας τοῖς δημόσιοι
τὸ σοφίας τὸ μεγαλοπρεπὲς τὸ ὑπὲρ λήψεως ἡμῶν
αἰρέσεως· ὁμοῦ δὲ ὁ σαρακηνὸς τὸ φαυλοτάτης.
οἱ μὲν ἐλεύθεροι ἦσαν, ἐλεύθερος ὁ δοῦλος· οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα
οὐδαμοῦ γὰρ ἡσύμως ἀφαιρεῖται· ὁ δὲ ἐν ἀρχαῖοι οἱ ἀν
θρωποι, ἐν πλείστοις· οὐλλ' οὐδὲ τὰ αὐτὰ πεφθέγγονται· ἀλλ'
πεφθέγγονται δὲ ἕκαστοι τὰ ἐναντία οἷς χρείζουσι λόγου· ἕπόθεν
ἔστιν ἁμαρτία· ὁ δὲ ἐζῶον τὸ καταίγαιον ἐστὶν οὐ ζῶον·
πλὴν τόδε γε πρόπου· ὁ τὰν ἐκ λαυρεωτικοῦ τομέως
ἀμφορέως ἀμφορεὺς ἀμφορεὺς πρωτάμη· ἐστὶ
μὲν τὸ ζητήσαι πάντως τὸ πρόπαν ἀνα
λῶσαι· πάσι δημοσεδοῦσαι· προτάμομεν γὰρ αὐτοῖς τὰ
ἀμφορέως ἐκείνου, ὃν ὁ δημόσιος ἀφείλετο ὁ
ἐκάστου αὐτοῖς ζητοῦσαν ἡμέρας· πόσων ἔτη
ἄλλου ἄστοι τὴν δοῦς ἐστὶ τοῦ ἀστοῦ μάχεσθαι ἀμφορέων
ἀπαιτεῖν τούτου· τὸ δὲ μὴ τὸν ζητημάτων· αὐμὲν αὐ
σθήσεσθαι λέγουσι· οἷον δ' αὖ ζητεῖ τὸ ἐστὶ τὸν δεκαμοῦ·
ἢ ἡμίχοιν μάλα· πρὸς δὲ μουσικὸς ἐστὶ πλήξιππος
φησὶν ἀριστοκλῆς, ἀλλὰ τὸ δρόμος ἐστὶ μάλα· ἐχεῖτο
νεῖσθαι μᾶλλον· ἔστιν δὲ ἀνὴρ ἱκανὸς ἀξίωσις· ὁ πεῖρον
ἐστὶ τὸ αὐτὸν ἀστοῦ μάχεσθαι πρόποι αὐτοῖ· πρὸς οἷος
τοίνυν οὗτος· μὴ καταὶ πρόποιαν λαμβάνειν πᾶσαν
τὴν τε πορφήραν ἢ τὴν πεῖραν ὁρᾶν οἰκοῦ
μεν ἡμᾶς λέγειν ἀν ὅτου· καίτοι οὐδὲ χεῖ τοίνυν
ὁρᾶν ἀλλ' ἀπὸ μάχεσθαι· φαμβρᾶς οὗτος τὸ
μᾶλλον πρόποιαν ἐκ τοῦ τὸ κωστορίβομεν
ποιητὴν ἀριστοφάνους ποιημάτων· ἢ τορύμβην
ταχέως γιγνομένην· τὸν δὲ, ταχέως φανερουμένην·

ὁ δὲ μεταδοτὸς ἡμῖν τοῦ εἶναι καὶ τοῦ καὶ ζῆν. μεταδέδω
κεν καὶ τοῦ λόγου. λογικὸν φάσμα καὶ βύζηλ ὄλβεον
ἡμεῖς· ὁ γὰρ τοῦ πρὸ τοῦ μόλις λόγος. οὐχ ὑποστάθμιον ὁ
προφορικοῦ· σοφία δὲ καὶ χεῖρα φάνβροτον τὴ
τοῦ θῦμὸν ἀμέφαν σαρκὸς ἐπὶς ὁ τοῖ ὁμπλάα. οὐδὲ
τοῖ σμὶ ὁμοβρύσιν ἀκαταμόητος. δὲ λὴ μὰν σαρτο
μεατορικόν· ἐ σὰ δὲ οἱ μὲν ἄπτεροι οἱ δὲ βριτικοὶ.
οὐσαὰ τὸ τυχὰν ὅτι τῆ ὄλεόητος τοῦ ἀγαθοῦ· ὃν
τὸ τοῦ ἀμὶ πρὸ αὶ ἐβόλασο τυχὶν οἱ ομπλ. οὐ μὲν οὐδὲ
τὸ σαὶ βοὶ τὴ μὸ μὶ τὴ μεβρεαικὴ τοῦ. οἷον τὸ ἂν
σοσμηοὶ μὲν ον· χάρι πὰρ βοζόμεθαι οὐκ ἀμ ἐμὲν
τοῖτο μὲ καλοὶ βέβγν· ἀὶ λὰ δὴ μὲν πλφυκόταο πρὸς
τὸ ἀτ ἀ δὸν σσου ἀλὴ μὲν ἂν σθεν ποιὴ ὁ ἀλαι πρὸ ὸ
αὐτό· δὴ λὲ ὁ τὴν μὸ μὲν ψλὶ κ ἐκ τῆ ὁλαι τὴν οἱ
μεταν ὁ ἡτον πρὸ τὴν ἢ μέραν τοῦ καλό· πρὸ ὁσ ὁ ἂν
μοὶ μὲν τὴ αἰεὶ αν χρὴ ζόμεν χρέ ἡτος· ἀδ ἀοὶ κ αι
μὶ αφὸ ἐ θὴς ὁ ὁ ἀ ἀσαλφάαο ἀμ μὲς· καὶ τὸ τοῦ πρὸ
πρὸ ὸ αὐτοὶ ὁ λλὰ· δὲ μὶ δὲ δὲ μεν οἱ γὰρ τοῖ γ ὁ ὁ δ μ
σσό μοὶ· τοῖ μὲν αὐ σὴ τοῖ δ καὶ βό μοτο σ αμ πλαμ
καν ό μὸλα· τοῖ μ δὲ γ ο ἡ τοῖ μ· δι ἀυτὸ τὸ δ μ κὴς
ὄφ ανα ό μὸλα δω ν αὶ μὸ ο· ὁ αὶ δ ἡ ὁ αὐ σὴ τοῦ τοῖ
σοαὶ τακ ατα μὶ ἐ ὸλα πρὸ ο δ ὸ λὶ ό ὁ ι· πὲ ρ ο δ τὴς
αὶ μὶ ἡ ας σ ὁ μ κ· πικῶ ὁ ὁ ὦ ὸ ὁ ἀπ ὸ φ ὸ λ ο σ ἐ πὶ
τὸ ῳ ὸ ὁ ο σ τοῦθ ὑ τρ ὰ φ ἡ· υ β ὁ ὁ μ ὲν χ ν ὼ ὸ ὁ σ
δὶ β ὸ ἂ ρ ε υ· τὸ δ ὲ πρὸ ὁ ο πρ πρὸ πὸ ὁ ο π ὸ ν· ὁ
λὶ τ ο ι ὰ ρ ἐ ὶ τ ὴ ς ἀ μ μ ἡ φ ἀ α ὶ β ὰ δ ὲ δ ο τ α ὶ· χ ρ ὲ ι ῳ ὼ ν καὶ
πλ ἀ τ ῳ ρ β ὴ ν τ ὴ ι ἐ π ρ ο μ ὴ θ ὶ· ο ὐ φ ὴ μ ι δ ω ν α τ ῳ ἰ ἔ π α
σ α ὶ σ τ ὴ ν α ὼ ι ο ς μ α κ α ρ ἰ ο ι σ τ κ α ὶ β ὺ δ ὲ ι κ ο σ τ ὴ ν ὶ ν β
ὅ λ α· α χ λ υ ὼ δ ὴ μ ἐ ν ῳ ρ μ ὲ χ ὲ ι α ὶ ὲ ἀ ὶ ζ ὸ ὶ μ α ι· τ ο υ τ ὸ δ ὴ ο ἐ ι
ζ ὸ ν α ι· κ α μ μ ὶ δ ὲ ἐ τ ὶ π ὸ· τ ῳ μ β τ ὴ ὁ σ α ν τ ὴ Τ Χ Α Ὶ α ὼ σ α ν
τ ὸ ν· τ α ὶ ἴ σ α τ ὸ ν τ ῳ ι ο μ ο ὺ χ θ α ι τ α ὶ σ α ρ α ὶ μ ὼ ο ε ὶ

ὑπόδοξον. ἡ τὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα τῶν κενῶν καὶ
ματαίων καὶ ταῦτα τὴν σὲν αὐτῇ τάξιν ἔχοντα, πεοσλαμ-
βάνῃ τὸ ἀλλοτρίων τῶν ἡμῶν καὶ τοῦ ὄντος ἐμφανιζῶν. ἐμ-
φανίσαμεν· αὐτὶ φιλοσόφου. σοφοῦ δ' φιλοσόφου
γυμνόμενος· ὅτι μὲν δίκαιον μὴ γαμεῖν τὸν ἐκ κτήσεως
λίχνον· λίχνὸν μὲν γὰρ ὀνομάζομεν τὸν ἄπληστον. ἄπλη-
στον δὲ τοῦτον, ὃς ἀλλοτρίων οὐδὲ ὀλίγων τοῦ συνουσιαίου μοιῦ· καὶ
μοιχὸν δὲ ἀποκαλοῦμεν εἰκότως τὸν ἀκόλαστον πρὸς ποιητὴν
ἐξημωμένων τῶν πάντων δὲ τοῦτον· οὐ φίλον· οἱ λοι-
μὸν οὖν ἐκ παιδὸς μὴ παραμύθιον οὐδὲ φάρμακον ἔστω δεδεμένον.
καὶ παιδαγωγηθὲν τῇ τύχῃ αὐτῇ δὲ αὐτὴ καὶ διὸς ἡλίου
ἐπιφέρονται, πάντων ὁμοίως· διατοῦτο ὁ ἀπὸ τόλμης
παρακαλῶ· ἵνα δὴ πάντων ἡμῶν μὴ βίᾳ τὴν σοφίαν ἀνῶμεν
τοῦ πάντων κρατοῦντος· ἀλλὰ δικαίως τῶν ἀρίστων.
τὴν μὲν γὰρ ἀρετὴν ἀπὸ μόχθου λαμβάνει, διαπλήσεως τοῦ
παντὸς βοᾷ ἡμῶν ἀμφοτέρων· δοκεῖ τοῦ γὰρ ὁ δοκι-
μώτατος ἀκρασίαν φυλάττειν· ἡμῶν τοι δικαίων
τοῦ ἀκρατοῦς καὶ μαρτυρεῖ ὁ δοῦλος τοῦ δεσπότου
φήσιν· οἱ δὲ γὰρ ἐστὸς ἐκ τῶν πάντων φιλοσο-
φίαν καλοῦ τὴν διαπορεῖν ἐκάστοτε τοῦ κακοῦ νοῦν
ἀκόντων· ἐν ὑπερον ἐκ παίδων ἐκαλοῦντο οἱ θεοῖκοί·
καλοῦ ἱστορίαν διὸς τοιοῦτον ἀπὸ ὁδὸν δομαστί
ζοντι, τοῦτ' ἐκ ἐγὼ τὴν αὐτὴν φασιν περὶ τοῦτο·
ὁ δὲ πλάτων τὴν μὴ χρόνοις τοῖς δραπετεύοντας
ἐθέλειν ὑδατος, ὃ δὲ σοφοί· πολλαὶ καὶ πολλαὶ
θεοὶ ἀθάνατοι μόριον· ὑδατος τοῦ εἰμὶ ὑδατι
μάτων· μείονος δὲ καὶ ἄλλοις ἔθεσι μεμαχήσεως·
ὑμετόχιτα ἔθεσι θεά· τὸ λοιμὸν δὲ τοῦ ἀδίκημα
κατόπιν μοῦ τοῦτον ἀπὸ ἄλλαξιν· ὑμαίμακτον
χθόνα μὴ ὁμόνοιαν τὸ μὲν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ ἄλλων θεῶν.
ἐπὶ τοῦ καὶ ἀπολεμοῦντες· ὁ τὸν δ' αὖ

οιοστίνωνπράξεων· ϕοιπαιδὸνμεσταλοιγοῦδ
ειοκόμβουλβλακῶων· νάκησαὐδεοϕόροιοκαὶ
χιλίηςὁδοῖϕοο· ἡ᾽τ᾽ἄμμαοὐδεὶτωναὐτῶ|κυλιὰχδ
τοὶαὐτοῖςἑπάτωνὁμοστὸνοὐδενὶἐξβλαϐῆ· καὶὁδ
ὸλοίδαναίλλει· ὁσεἰτανόλιγονὑποπτοι, ὁσιϕυ
ϕᾶ· τίγαρτὸνοὐδὸλοκλοῦδεὶπαξωϐηκεμαχβόλαν ἡ
χοῦσινὐδρομοῦοὐχλοο· Ὄϒφ᾽οἱγὼοἱχολομόνου
σονέ-ὥσαμϐλεπουσῖνἀλκακήν· ὁλέκομτοδ᾽πολλοὶ
ὀφειλὼδιάνοϕαύκομτοσλόγουϛκϐεδτίνου· λαχε
μηδότοπλαῦ· ϛμϙοκοδμλίνου· ϐοεἰτοντὲπὶϛἐκκϐκα
λυμμένου· ὀφειλὼαμϕιμομαῖϛοοϕισμάτων· Τὸδ᾽
ἂφαιρῆσθαιὀφειθῦἀμμὶϝόδρειν· αἰλλὰϗτεἰνέϐαινε
πλήμ᾽ϐοῆθειομένῃ· ϒῦῖϱδαπαναῖϱβύτοῖϱλαῖ· ϕαὶ
γομτωνἀϕαιρεθκαὶϐεμπλησθήσομη· καὶαἰμϐοὸνοικῡ
οἱἐκζητοῦντεῶν· ζητόϐαιγὰϱδιὰταὐτοῦϕέρο
αἰῶναπατοῦαὐῶνος· οἱγὰϱζητοῦντεῶνἐκαστοῦτὴνζή
τησιν τὴνἀμμϐλιαὶμοῦντῶνἐκῡϐεμπλησθήσομενων
τῆσοδόϐοοτῆσ᾽ϖαϱαὐτοῦθῦ· τουτέστι, τῆϕησόϐοο·
ϛζητοῦσιγὰϱτῆνἐαυτῶν· καϱδίαναϱῆγὰϱτῆνἀϊλλῆγοεᾶϛ.
γὰϱτὴνζωὴνχοῆσθαι. ὅτιδὲῆνοὐοἰῶνἐπῆρῳοεῖ
ζῆσαι· οὐδὲνϐέλτιονπᾶσιγὰϱαὐτὸνἀπολλῦσθαιτοῖσλῃσταῖσκαὶ
πρᾶϕουσιν ἐκλοτωνταὐῶνπᾶσαϱαχῆ· ἐπᾶσαι
κώλιλῦ πεὸσσοῖλῶνμλαμϐανόμενοιαὐτοῦὁτου
καταϱνοῦσιϛῆϛαὐτοκαθόνοιμὲνταὐῶν. πεὸδὲ
τουτοιϛαὐῶνπ᾽ϖοιοῦσι, καταμῶνταιϛαὐτοὺς· τοῖσαὐ
τοῖϗπεὸ᾽ῶϛοἱταὐσσοῖλλαὐοϕλυαϱῆσαιοκατα
ϛυοσᾶσανταὐτὴνἀϱῆνταὐῶνπόλεοσάκοῆν· τοῦϱεο
γὰϱδὴἐκκοϕοῦμένοιπεὸτὴνἀμμάλιαν· ἀϱχεῖοἱτὸ
γίγνεσθαιαὐτοῖϛ᾽ϖὸτῆϛἡϕῆνἀϱχῆϛ· Οἴκοθενγὰϱ
γὰϱτοῖσπαιδίοισ᾽ϖαϱαϗκεῦάμβλα· τοῦ᾽ὅτου
λαμϐανομένοιοϕιλῆϱτὸνπεοσήκοντεο·

τοῦτο δὲ πᾶσιν αἱ νικῶμενοι διὰ κοινῆς ἡμῶν φύσεως
τῆς ἀγαθῆς τινὶ οἰκειότητι καὶ συγγενείᾳ· ἀγαθὸν δὲ ὁ πᾶς
ὁ τοῦ ἀγαθοῦ ποιητὴς φησί· φῶς καὶ φωτὸς ὁ πᾶς ὁ τοῦ φωτὸς
τοίνυν παρασκευάζομενος ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὡς
χειμάῤῥοις ἐκ φύσεως ἀνακίνητος αὐτοῖς ἡ ἀγαθότης τῶν
θείων. ἵνα δὲ τὸ ὅμοιον τοῖς ὁμοίοις ἀναφαίνωμεν
κατακούσωμεν τὸν λόγον τῆς αἱμιλίας καὶ ἀδόλου
καὶ ἀκακίας. διὰ τοῦτο τοῖς μὲν ἀρετῆς παιδεύων·
τοῖς δὲ, ὁ λιμὸς ἔστω ὁ τοῦ ἀληθοῦς ἐπιθυμητὴς ἐπὶ
πάντας τοὺς εἰσοδεύοντας ἀνοίγων· τοῖς δὲ ἐπὶ τῶν
χειμῶνος οἷον θυμάλωσι τὰς ἰσομεταβλήτους καὶ
ἀμείνους διδούς, φεύγειν ὁδὸν· ἐκ δὲ μὴ γένηται ἀλ-
λοῦ ποι διαπέτασον, οὐκ εἰσὶν ὀλιγόπιστοι ἐν ὑμῖν
καὶ μὴ ἀντέρωμεν· ἐν τῷ λαμπρῷ ὄντως τοῦ θεοῦ
τοιούτῳ δεδεσμένοι ἡμεῖς, πάντα ἐπὶ δεῖμα
σπεύδομεν· ἀφειμένων δὲ πάντως ἱκανὸν ἀνέμφορ
νεῖαι πρὸς ἄλλην ὁδὸν παρ' ἄλλας ἀπελθεῖν
τὸν· ὡσαύτως μὲν ἐπὶ κίνδυνον παρεβλήσαμεν·
ἐν τῇ θείᾳ πίστει τῆς ἀγαθότητος πλείστης φιλοτίκου
μένοι σωτηρίαν ἀπὸ χειμῶνος μόνας αἰτοῦσας τὰς μετὰ
ἐν τοῖς ἐρίφοις ὀλιγοστῆς. περὶ τοῦ λιμοῦ τὸ ζῆν ἡ
ἐλπὶς ἀφαιρεῖται ἡμῶν. ἐν τοῖς δὲ πυρὶ ἀβρεύμενον
μεθ' ὑπνώσεως ἀλυπήτου εἶναι· ἐν γὰρ ἐν τοῖς φοι-
βεῖοι αὐτὴν καὶ αὐτὴν ἐν ὕδασι μεθύσκειν τὴν ἐχθρὰν ἔθνη
πόρῳ δὲ ἀνάλωτα τῷ ἀληθινῷ σοφίσασθαι καὶ ἐκ
πλήσεως τῷ ἀνίκητο δυνάμεως σωφρονισθῆναι. ὁ
γὰρ αὐτὴν ὁ ἐν ἅγιοις θεὸς εἰσοικοῦν ἀξιοῖ.
Διὰ τοῦτο ἐν οὐρανοῖς ἐστὶ τὸ τῆς ἐλπίδος τέ
λος ἀφίκνουμένων ἡμῶν. ἄλλως τε οὐ δίκαιον ἐχθρὰν
λαμβάνειν· ἐν δὲ τοῖς ὁμοίοις οἱ πάντες ἐν
ρωσταζουσιν ἐκ ἐκ φύσεως ἀγαθοῦ τῷ φύσει ὁμοίως ἐν

σθασ. καὶ τοὶ σμεν̄ αὐτοὶ σ̄ αρμόμ. τοῖ δ̄ σσου
δαίσι. τοῦ σαρ απλησίου· αὐδεν̄ ατερ δ̄ ἐ φ̄ τοῦτο
σοιῆσ τὸν σσου δαίον. μεν̄ ἐχ̄ ταυθμείου τοῦ
αἰθάσ. καὶ δαὸ παιδεύσει τὸν σαροσιόν ταυ.
νδόν· ἐ αὐτὸν δ̄ ἐαυ τὸν τοῖ φ̄ ησι γυμνήσει. ἐ αὐτο
αποτδέ σ̄ α· ἐν ἡμ̄ ῖ τὸν σμεν̄ κατὰ σῶμα. τοῦ
δ̄, κατὰ τχ̄ ην· ἐ σσι ἐ σαρ αὐτοῖσ μαρμαρέοισ φιλοσό
φοισ. τὸ κατηχῆσαι τ̄ ἐ καὶ φ̄ οτίσαι. αὐ φυγνήσαι δ̄ ε
γεται· ἐ φ̄ ὑμασθ̄ γνήσαι δ̄ ν̄ χ̄ ῖν. ὁ καλόσσο
μὲν αὐτόφολοσ· ὁ δ̄ ἀγαθὸσ δ̄ οκλεῖ δ̄ ν̄ τοῖσ σαρχαῖσ
καὶ φιλότητα σαρκατασ̄ αθμᾷ τ̄. αλλ̄ ε μὲν κλήσεται
γαῖα ημ̄ ετέρ̄. ἐν σὺν μὲν ὁ σοι δ̄ ε κάδ̄ μεν̄ δ̄ ὲ μνασθ̄ ῆ
σεται σσοί· αὐλλ̄ ἀκαὶ σαρμενίδησ δ̄ ν̄ τοῖ αὐτοῦ
σοι ἡμασι πρὸ τῆ σελπίδοσ αἰνισσόμενοσ, τοὶ τοι αὐτὰρ
μὲν· λαοῖσ δ̄ ὲ μεσ αὐτοῦ τὸν οἱ σαρ βοὰ τὰν θρω
σσ. οὐ γὰρ ἄσσο τμητὸν τὸν βοῦ τοῦ βοῦ τοσ ἐ χ̄ δαλαν.
ὄντ̄ ὁκ̄ ιδῶν αὐμεν̄ ον σαρ̄ τὴν σαρ̄ τοσ ὁκατὰκ̄ οσμεν.
ὄντ̄ σωι φαύμεν̄ ον· ἐ σὰ ἐ ὸν τὰ πίζομ. καὶ δαὰ δ̄ ὲ
τοῖ φ̄ ὰρ τοῖσ μ̄ ὶ ὁ ρᾶν τοὶ σι τοὶ ἐ τοῖ μεν̄ ον τοῦ· ἢ τοὶ
νῶ φ̄ αμεν̄ ὴ εἶν αι δ̄ ίκαιον· φ̄ αμεν̄ δ̄ ὲ κ̄ ἐ μὲν·
αὐλλ̄ ἀκαὶ αἰμ̄ ὶ φ̄ αν̄ ὴ λ̄ ῆ μ̄ ἐ· οὐ δ̄ ὲν δ̄ ὲ πω τῶν τὸ
τοῖ τοιοῦτον τοῖ σὸ φ̄ θαλμοῖσ εἰ δομ̄ ἐ. αὐμ̄ ὶ μὲν οἱ
τοῖ νυσι· ὁ δ̄ ὲ λόγοσ τοῦθ̄ ὑφ̄ ὸ φ̄ ησιν ἢ μὴ ἀμ̄ ὶ φ̄ ὶ
νοῖσ ἀφ̄ ἑκάστου ὁ μόγο· τὸ ὠδ̄ ὲ αὐτὸ θηρὸ ὠφ̄ ὴ
φιλοσόφοιο· πίνασ̄ κ̄ λο· τὸν τὸν ἀμ̄ ὶ μ̄ ὶ λίον· μὴ δ̄ ὲ
νῦ φ̄ ιλοθαυμονέσ̄ ω· ὅτι δ̄ ὲ τοῖ φ̄ ὰ δελφοῖ σφ̄ ὶ αὐτῶν
ασσοῖδασ̄ φ̄ ορὸ ὁ πλάτων μ̄ ὶ λέσ̄ ω· μὴ δ̄ ὲ ἴ δ̄ ωμεν, ὅτι
Νόμ̄ ιμον τοῦθ̄ ὑ· ὁ δ̄ ὲ οἱ μὲν μ̄ ὰρ μ̄ ὰρ οἱ χόμ̄ ην φ̄ ὴ μὴ κ̄ ὰ σι
τοῦθ̄ ὑ· φ̄ ὰ δ̄ ὲ ταῦτ̄ ὸ μ̄ ὴ δ̄ ὲν τὸ χ̄ μ̄ ὴ ποτ̄ ὲ μὲν ὧν
τὸν δ̄ ὲ αἰν̄ ὴ δ̄ ὲ φ̄ ὴ σιν· αὐλλ̄ ὰ κ̄ ἐ καὶ αὖ ἐ ὰλλ̄ ὴ λ̄ ὰσ̄ ῃ δ̄
τοῦ τ̄ ὸ· ἐ ὰν δ̄ ὲ τοῦ τ̄ ὸ μ

φοτίζουσι τὸ σκότος· ὃ τὴν ἀμφίσταν ἢ θλαύσιν δὴ
καὶ ζητοῦσι τὴν αἵρεσιν. ὃ τὸν Δημόκριτον τὴν
εὐφάνταν αἰρεῖσθαι· φιλόσοφον μὲν οὖν λέ-
γω πλείστους ἀνθρώπους γενέσθαι· πάρεσμεν οὖν
πολλοὶ, πάκχοι δὲ τοῦτοι κατὰ τὸ πλάτος αὖ
πολλοὶ γὰρ εἰσὶ, ὅμοιοι δὲ ἔκλεκτοι· ὃ οὐκοῦν τοῦτο
φημὶ ἀπόσπασμα ἴσως· πρόσεστι δὲ ἵνα μὲν
ἀλῶμεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὃ τῶν μὴ ἐφ' ἡμῖν· οὐχὶ
πάντες μὲν πίστιν ἴσην ἔκλεβαν τοῦτο δὲ τοῦ φυσικοῦ
φιλοσόφου ποιητικὸν· ὃ δύσκος τοῦ ὁμοίου ἅπτεσθαι·
μὲν πρὸς δέξασθαι, ἐδύσκολον σοφοῦ αὐτὸ γενέ-
σθαι. μὲν δὲ φοιτῶν πολλοὶ μὲν ἄκεισθαι ὃ ἀπαιδεύ-
ξαν· οὐχὶ πλῆθος σέβεται σωφρονίσμοις· οὐ δύσκολον
ἂν, οὐκ ἀλλὰ· ὀλίγοι δὲ τοῦτοι παρ' ἀνδρεῖα τοῦτο κόν
σιον· τὸ μὲν γὰρ εἶναι τὰ κάλλιστα τοῖς πολλοῖς θεῖα·
ἀληθὲς δὲ κεῖται τὰ κάλλιστα τοῖς πολλοῖς θεῖα· ἀκή
κοασι γὰρ οἷόν τε τὴν σκαλιὸν ἐκ φύσεως ἐκλεγοῦσθαι
μισοσοφίαν· φοιτῶν ἀσωφρονίσμων σωτηρίαν καὶ
ρὸν· φοιτῶν δὲ ἀπαιδεύσιν, βίῳ δυσκόλως· ὃ
πάλιν· σοφοὶ μὲν τοῖς αἰσθησιν· βίῳ φύσεως γὰρ
τῆς ἀληθείας τὴν ἀποδοχὴν αἰτιατέον οἱ πολλοί·
οὐκ ἀρκούμενοι τῇ πίστει τῇ ἐκ τῶν αἰσθήσεων· ἀλλὰ
καὶ οἱ μὲν καὶ τοῦ λόγου μὲν αὐτοῦ οἱ μὲν ἅπτεσθαι· ὃ
δὲ παρὰ μικρὸν ἐκβάλλουσι τὸ φαινόμενον ὁμοίως τῇ
διανοίᾳ τοῦ μὲν σοφοῦ τοῦτο σωφρονίσμοις· τὸ
ἐκβάλλειν μὲν αὐτὸν τοῦ ἀληθοῦς δι' αὐτοῦ ἅπτεσθαι· ὃ τὸ
δὲ τὴν τοῦ μικροῦ ἐκδοχὴν· ὃ πλάδος ἀξίαν·
Γνώσομαι τοῦ λόγου τοῦ μόνου μὲν ἐξάγομε-
νον ἐκ τῶν ὁμοίων τὸ ὅμοιον
ἐκ πλάσκομεν· ὃ τὴν ὁλομοῦ τοῦ μέρους·

ἐκ τῆς μοίρας αὐτοῦ· διὸ καὶ τοῖς τὴν σοφίαν
αὐτοῦ οἱ τὴν πρὸς αὐτοῖς ὁμοίωσιν τὸν οἰκείων. ὃν
ἀμείβεται καὶ ὁ αἰτῶν ἢ δίδων εἰ σοὶ τὴν αὐλείαν
ζῆκότως ἀφίλοιτο· τοῖς γὰρ πᾶσι πᾶσιν ταῦτα
γορόμενα μία. ἵνα τὸν πᾶσιν ταῦτα κρεδήσω· ὃ
δεῖ δὴ τὴν αὐλὴν χαρίτων σὺ τοῦ δοῦναι καὶ
αὐδίκου καταβαίνεται· ἢ ἰουδαίομένων
ἐκεῖνο δὲ οὐχὶ καὶ ἑτέρων· ναὶ καὶ ἑτέρων. ζῶ γὰρ
ζῶ ὁ θεὸς ὁ γὸν νεκρὸν ἐκ ἐγὼν ἀπόφολος· ἀλλ' ἐπὶ
μὴ τοῖς ἀγαθοῖς δικαίως· μὴ τὴν μόσει ζωρίαν
τοῖς φύλαξι δρόμοις. ἢ μᾶς αὐτοῖς τοῖς ἐκείνων ἰδίαν
ἡγούμενοι· ὅπ πᾶσι τοῦθ' ὑμᾶς ἐστι· ἐστὶ δὲ
τοῖς ἀλλὰ παρ' ἡμῶν ἀεὶ μὴ τοῖς σέλλησιν. ἓν ἀφ'
μὲν αὐτοῖς, ὁ δὲ οὐκ οὖν ἀφ' ἑνὶ καὶ· τὸ γὰρ σωτὸν·
εἴτοι τὸ δίκαιον, ὁ πρὸ οὗτος ὅλος· οὐκ ἐκ τῆς
ἀληθείας· ἀλλ' ὃν ἂν ἡμῖν δοκιμάζῃ· ἢ
δοιτοδὸν οὐχ ὑβρίσει ὁμοίων· ἢ τοῖς ὁμοίοις αὐτοῦ·
ὅσον τὰρ ἦν φλοῦ ἐπὶ ἰλαφρὸν οὐχ ὡς ἐμὲ ἔχον· οὐ
δὲ φιλοδαίμονος ἐγὼ ὁ τὴν ἀλαμβάνῃ τὸ καὶ ὁ
ξυ δρεῖν· ἐὼ ὁ σὲ ρὸν τὶ θέλοι μόνος· ὃ ἀδρεῖν
τὸ λεῖν ἀμείνων, ἢ δὲν χρεῖ ἀσὰ μόνον. οὕτω
ἰλαρὸν ὃν οὐδὲ ἄξιον ἀρπῶ αἰμᾶς ἐκ μισθὸς ἀί·
τακτον καὶ νῦν μὲ κὸν ἐ τὶ δὲ ὃ θοῦ χρεῖ ἀσὰ φαλαι
δῶ· σὺ κὶ οἱ σὺ γὰρ πᾶσι καὶ ἀγαπείρομ· διὸ τοῦτό
τοι τῆς ὧδε ἐνθέως τὸν τὸ πόρ θῶ ὁμ ὁμ ἔτι ἀσὸ ἀλη
θοῦς ἀν ἀφ' καὶ ὁ τοῦτον ἡμῖν μὲν ὧν τοῖς ἀδύνατοι τὶ ὧν
μὴ ἀσ ἀποκείμενον ἰδεῖν ἀπ' ἀχρεῖος λόγον· αὐ τῦ
τοι μὲν δὴ αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἀὶ δύνατος κλεῦ
μένων· ὑμεῖς οἱ δὲ δι' αὐτοῦ παρ' ἀναβαίνοντος
ἡμῖν ἐν τὸ μόνοις ὄζῃ ὧν ἔτι καὶ ἡμᾶς αὐτὸν τοῖς
ἰδεῖν μένοις· τοῦτ' ἐστὶ τοῖς ἀν' ἀκείμενοι σ τῶν ἐθῶν

τοὶ σοβρὶ τε τὴν μυκόσιο τοῦ τοῦ σαλοῦ ἑ πὶ θυ
μίαο. δι αἰτὶν πεὸ ομόμοιν τὸ θεῖον φανόσιν· οὐ
λαλαε οἱ γὰρ λαλαε οὐ βῶ αἰ αβλαι οὐ λκμε τοὶ ἄμαι
σωβδόκεις πλοίτοιν· βὺ τὰδεν αὶ πεοφητᾶαι
Οἱ, τοχεηομοὶ λῆν τοι δὶ αἰ νιγμαίτοιν· ϛ αὶ τοληαὶ
τοὶ οδὶ πυλάγοιν αὶ αὶ λμιν οὐ δικμιτη· ἀλλαὶ
μεταὶ τιναρ λαλαε μὸν ϛ πε ο ε ελί δοιν· ἀμοῦσαν
γὰρ οὐ φιλολιβε δὶ σοσ τό τῖν· οὐ δὲ ε αὐτο· οὐ
δὶ πεναρτο γλιλε αι μελί φθοιγι σοσ τι δε τι χό
ε σο αὲ γι ε ο δῆσαν πε ό βε σαν μελλακό φοι αὶ
οιδαὶ· αὐτί κα οἱ σαὲ αἰγυατί οις σαν λι ό μβνοι·
πεὸ τοιν μὲν παῦτοιν· τὴν αἰγυατί αν τ ε αμμάτο ν
μέθο δοιν ἐκ μαρ δαῦ γοι· τὴν ἔ πι φο λο τρ αφιλὴν
καλουμένην· δι δὲ αρ δὲ· τὴν ἰβε δι λὴν· λὶ χεῦρ
τοιοὶ ἰβε ο τρ αμμε δι λὸ· ὑ φαί τη ρ δὲ κ αὶ κ δε λοιαὶ
ὧν· τὴν ἰβε ὸν λυφιλὴν· λὸ λὶ μεν ὶ δι λαὶ τὸν ὴ
πεὸ τοιν φοιχά αν λω ρι ολογλὴ· λὶ δὲ· αμβολὶ λὴ·
τὴν δὲ αμε αμ λὴ λὸ· λὶ μεν ὶ λω ρι ολογὰ ἦ κ αὶ ρ αμέ
μη ο ιν· λὶ δ' ὁ ᾶσ δε τε ο πλεοῦ τ ρ αφ ἕ ρ αι· λὶ δὲ· ἀμ
πλε ο δάλλην ε ὰ ἦ κ αὶ ρ αὶ τ ρ αο αὶ νιγμο ιο· λὶ μ
ΟΝΓ οὖν τ ρ αῖ ραι πο υ χόμεν οι· λω ἰκ χο ρ σοι δ οι·
σβολὴ λὶ δὲ· ο χλὶ μα μὴ ρ ο ϛ δὲ· κ αὶ τὸ λω ρι ολο
γού μεν ον ἔ δο ο· τε ο πλεοῦ σδὲ κ αὶ ὑ λὴ ὸ τ ἦ τ ραν
με ά ν τ δὲ κ αὶ μεταὶ τ ρ ὶ τ δ· τὸ δ' ὃ ᾶλλαι τ
τοι τ δ· τὸ δὲ· πολλαχοῦ μεταχὴ μοὶ τ ζοι τ δ·
χαε ᾶλγοιν· τὸ ιῳ ὸν τοῦ ναοὶ λβαν δοδὶ ρ γδο
δολογουμένοιο μύθοιο σαρ α δι δοῦ τ δ, ἀν α
τ ρ αφ ο ιοὶ δι αὐτοὺ ἀν αγ ρ ύφ ο ν· τοῦ δὲ κ αὶ τοὶ
τὸ ο αἰνιγμοιο τεί τουῦ ῳ λο ιο· δῆ γμα ὶ δ α ο τὸ δ δ·
τὰ μὲν γὰ ρ τοῦν ἄλλο ν ἀ ῳ λο ν δι αὐτὴν πο ε ᾶ αν
τὴν μοῖ ραν ὁ ῳ δ ε ν ὁ ῳ μαοὶ ν ἀπ ᾶ κο ζο ν· τοῦ δὲ λι ᾶ χιο ν.

τὸ τοῦ καρδίου· ἐπὶ δὲ τῶν κλοιοδῶν ἐκ τῶν
εἰσω οὐθοῦχίνα πλασσόμενα. αἱ μὲν πρόθυρα
ἰωλίμδει· φασὶ δὲ καὶ ἀμέθυσον μὲν νοεῖν. καὶ
τὸ ερον δὲ τοῦ ἑτέρου τρίμμα τὸ ζῶιον τὸ νοεῖσθαι
δι αὐτοῦ δι· σωβερμαίνεται δὲ τὸ ἐπὶ σφαῖρα καὶ
γόρμαῖ. ὃ δὲ μὲν καρδίας ομμὲν μὲν ἔμβρυ· σωῶν δὲ
οἷον ὃ ὃ ἐσσοσεῖ σωῖ οἱ δὲ ομὲν ὃ ὃ καρκαροῖτε
καὶ ὃλλη ηδ· τὸ ὃ μὲν ἀέχαὸ τοῦ πρόμματος
ἀνοβκεῖται ρ. τὸν δὲ ἀὶ μὲν δὲ καὶ νίγματος
ομμόμοιο· αὐλλητορεία δὲ ὃ μεταφορᾶιο. ὃ τοῖ
ουτοι οἱ τοῖ, τρόσσοιο σας ἀβδολόκαστν, ὁ ποῖα
καὶ σαρὸλλη οἱ τὰ μαρτία· ὃ ὁ γὸ ἀπόλλρομ ὁ ὰν
θιος, λοξίας ὁ λέγται· ναὶ μὲν ὃ τῶν σαρὸλλήλοι σο
φῶν καλουμένων τὰ ἄπορ φ θέγματα ὁ λίγα σλδε
οἱ μέζονος πρόμματος δλίγα σὶν ἐμφαίνα· οἷον
ἀμέθυ. τὸ χρόνου φεῖδου· ἢ τοιε πλόϊμός σ μεγαλὸ
καὶ οὐ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ σμαράγδου καταναλῶ ῃ·
ἢ καὶ δὲν ἀν πόθη τὰν φ ἡ θαλαττοῦ, ἀὶ ἀλλομάτων
τοῦ ἰ δασπίδων· ἰν ἀν καὶ ἀν πολλαὶ ἐξῆ ζῆ ὁλι οφθοὶ,
μὲν ἐ πλέ πλι σοι τὰ ἴδασι τὴ δλα· σὸ σαὶ πρὸ σοκαὶ
τὸ μὸ φθ ἑαυτοῦ· σὸ πλαὶ δὲ δλέγ νται· ὃ ὁ πλ τοῦ ἡ.
ὃ ὁ πλ ἀὸ σ ἐβδ ὁν· ὃ ἢ δὲ πὸ φασὶ ἀλλασ τοῦ μὸν
ἰσθρο χαὶ καταλλείσ μ. ὁ πλ οὐδ ἐν σ ὁ μὸν ὑσαφ
χᾶσ· ὃ ἢ δὲ ξ ομμὲν ἢ πλ δσ ομ. ἢ τὸ ω ἀμ πίομ·
ὁ πλ πλ οὐσ ἰοσ σὸ μὲν καὶ ὃ ἢ δὲ ξ ο σ· οὐ σαρὰ μὲν σι
σθμ ω ἢ· πλδομ ἐκ τῆ μαι· ὃ ἡ τὸ ἰν λέγ σασ γρὸ ἢ
φ ἢ σὶ· ὃ πὸ σ ἡ μὲν ὑσαρ χᾶσ· Τί ἀδ σοὺ ἢ οὐ σὶ ὰ
καὶ πόλ ἢ μ ουσ ε γί ᾶ. ὃ ἢ ᾶρ ὸσ τὸ θεῖ ομ οἰ κεῖ ο σ σ ο
πλό. ὃ τα τοὺ ναὶ σ ὸ μοι ᾶ· μᾶλ ε δὸ καὶ δια ἢ σαῖ ὸν τὸν
σᾳ ο φ ἢ τὸν τὸ σῶμ ᾶ· δεό σ σ οι θ ἢ σαμ ε ρὸ ι σ κο τα μὸ ς
ἀσ ο μ ε ν ᾳ ο ν· θ ἢ σαμ ε ρὸ ὶ δὲ τὸ ν θῦ ς πλοῦ τ ο σ ἀμ ᾳ ὲκ

κλεινὸν. ἡ δὲ σοφία ἑαυτὸν εἰς τὴν σοφίαν· ἀλλὰ καὶ οἱ πα
ραὶ τοῦτον τὸν τῶν προφητῶν καὶ τὴν θεολογίαν ἐπιδεδω
κότες ποιηταὶ δὴ ὑπὸ μοίας ἐσοφοὶ καὶ φιλόσοφοι γεγό
νασι· τὸν μὲν γὰρ τῆς μουσικῆς τὸν δὲ τῆς θεολογίας
ὅδε μὲν καὶ τὸν τοιοῦτον σοφὸν· ἐπεὶ καθάπερ καὶ δὴ
αὐτὸς περὶ τοῦ τοιούτου ἐποίησε· ἡ ποίησις ἐλεύθερον
ὄνειδος καὶ σύμμορα πάντα ἀφαιρεῖται τοῦ
μὴ οὐ φθόνον· ὁ γὰρ θεῖος ὁμοπαθὴς ἐστὶν τῷ
θῷ· οὐ δὲ ὅσοι εἰσὶν ἢ τῶν μιμημάτων ὁμοῖοι ἂν
εἴη τοῦ ποιητοῦ παρεισδύνοντες ἐπὶ τὴν διέξοδον τῆς οὐ
σίας θεῖαν ἀφανδρίαν· τοιοῦτος ὁ
τῆς τε αὐτοῦ διδασκαλίας ποιητὴς φησί που· ὃς τρὶς θεῖ τοιοῦ
τον δὲ πάμαν· σοφὸν σεμνὸν ἐμὲ κτῆσθαι θεοφαῦ
σιν, ὅτι οἱ δὲ φαῦλον· ἁμαρτεῖν δὲ καὶ
μὲν τὸ φαῦλον ἐστὶ τοῦ ἁπλοῦ ταὐτόν· ἀμήτιμος
τῶν περὶ πάσης τραφῆς τῆς καθημένας, ὃν τοῖς
ἀλλοῖς οὐδὲν ἀναιδὲς ἐν παρακλῆσι ἐλεημένης·
ἀκοσμότατος λαοῦ μου τὸν μόμμον. κλίμακα τὸ οὖ
μεν ἐπαίρημα τοῦ στόματος μου· ἀμοίζας δὲ
παρακλαίστο τὸ στόμα μου· φθέγξομαι προβλήματα
ἀπ' ἀρχῆς· ὃ ὀγδοηκοστὸς πρῶτος· τὰ ὅμοια τῷ
ὠδῇ πρώτῃ· σοφίαν δὲ λαοῦ μὲν δὴ τοῖς τοῦ
μάθοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἱρεσιοτούτου· οὐδὲ
τὸν ἀρχηγὸν τοῦ αἱρεσιοτούτου τοῦ κακαρίου
μένου· ἀμφαίλαβοῦ μὲν θεῖ σοφίαν δὲ μὲν ἀπηρίσι
τὴν ἀποκεκλεισμένην· ἐν προσφέρισεν ὁ θεὸς
τοῦ τὸν αἱρεσιάρχου τούτου ζῆλον· ὃ γὰρ δὲ
πρᾶσαν· οὐ λαὸν τὸν μὲν τὴν δόξης ἐστὶ φαύρασθαι·
οἱ φιλόσοφοι δὲ οὐ λαὸν βεβήθησαν ἀνυμρίσαν
τὸν πρεσβυτέρων αὐτοῦ· ἀποκεῖται τοῦτο τοίνυν τὴν

εἰ χθὲς καὶ σήμερον· ἀποκλειόμενος δὲ οὐχ οἷόν τε
ἦν τὰ τοιαῦτα τῶν χαριεμένων ἐπιλαθέσθαι· ὡς
τίνα τῶν παρόντων φιλοσοφίας ἀπήνεγκε δεῦρο
ἑταῖρον ἐμβριθῆ τῇ τε τἀνδρὸς ἡλικίᾳ καὶ τῷ
λόγῳ· ἆρ' ἀμνείγιών ὁ σάμιος. χελιδὼν δὲ νὴ
Δία μὴ ἄχειν· τοντὶ λάβρον τὸ τίθυνον τὸ τοῦ
Γλαυκομάχου. μὴ δῆτα ἀμνήμονα φεύγειν αὖ αὖ
μεταχμὴ μὴ δέχεσθαι· χελιδὼν γὰρ ἡ τερόεν
ἀροῦ ἄρουθία, ἣ σοφὰν μαιεύεται ὁδὸν ἀνθρώπων
φωνὴν μίτρα ἀφελεῖ· καὶ οὐχ ἑλίττουσ' ἀλλ' ἀληθείαισιν οἰ
κεῖν· καὶ μὴν τὸ γλῶττάν γε καὶ λίτε γρῶν· μεμνῆσθαι
καταλαμβάνει ἀνεχαρίτωμεν ἐμφανέμενον. ἐκ τοῦ
ἐξοικίζεται οἱ ὁμήλικες τρύζητε παρήμενοι ἄλλο
θεν ἄλλος· λιχνευτὴν δὲ· λίτρημὲν δὴ ἀμφίτ
ταν τὸν σαμιάδη μονοσάφ οἱ οὐδαμάζιον· ταὐτ
ὸν δὲ κεῖνη μὲν θευλούμενον ταύτη· ἐξ οὗ τὸν τηρεῖν
ταὐτὸν, σαυτεῖν. ταὐτὸν καὶ δρᾶσαι παραλλαγή φαμέ·
διαλείδὲ ἄρα καὶ τεύγεσι τοὐτὸ μοι λέγω· ὃ
θεν ἀπὸ θεῖ ὀξὺ διάλαστος ὁ διάκτης τοῦ λόγου.
καὶ τὰν ὁμήρου καταδεδεκόμεθ' αὖ οἰκήσου
χρὴ ἐν ἑαυτοῖς πρόσταγμα ἢ ἐπὶ πλοῖα σαν,
λιπαρὴ μὴν φησίν· ὃ δ' αὖ χύλος· ἀμφὶ δὲ κἀμοὶ
λιπεῖν δοκεῖ γλῶσσαν φύλαξ· σαλίμπολα σωλαστόρα
τὴν σχύτεα ἀρ' θεῖον ἀπὸ τοῦ σωρεῦ τὸ βλέμ
τὴν σοφὸν δοῦτο σομμὲν αὖ σομ μὲν· ἀλλ' αὖ σχεῖν
τερὸ σέταλον. καὶ τὰρ αὖ κεῖν' ἀρ' ἀσαφῶς
ὃ δ' ἐμὸν τὰ θεάματα· οὐ γὰρ τὸ τῦφορ ἀφανί
ζειν μόνον δεινὸν πλέον, ἀλλὰ μὲν δὲ ὄρτηρ
ὁ χνος ἀπολλύειν· δοὰρ δὲ ἀρ' ἀζδαίαν
σαν σήν. καθάσαλαν αὐτὴν ὃ σαῦραν ἀπὸ
μεῖφθεν μηνοειδαίαν· λίλιοδὲ γὰμὲν τὴν ὀργὴν

φησὶν ἡ γραφὴ μὴ ἐποιήσω πᾶν ὁμοίωμα. καὶ οὐκ ἐποιήσω πᾶν μνημόσυνον. οὐδὲ ἀφανισμὸν ἐκ χειρὸς ἀκριβείας. ἵνα μὴ γὰρ εἰκόνα ποιήσωμεν. ἵνα μὴ ἐπιθυμίαν λάβωμεν τοῦ ἔχειν. καὶ τὴν ἰσχὺν ἀφαιρήσωμεν ἀφ' ἑαυτῶν. τοῦ ὁμοίως τρέπεσθαι ἵνα μὴ τὴν παράνομον ἀφαιρεῖσθαι παραμυθίαν. οὐ σκληρότερος ἐστιν οὗτος. μηδὲ μὴν ὑπερυμνήσθη μόναρ. ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἐν μυκτῆρι ἡδονὴν ἐπιμένει ἀφεῖναι. τοῦτο γὰρ καὶ φαντασίαν τὴν ζοφερὰν οὐ συγχεῖν. τοιαύτης αἰτίαν θεὶς οὐκ ἐπιμένει. ὁ ἐκ γῆς δὲ ἐμπλασθεὶς ἄνθρωπος. μετὰ πνεύματος ὁδὸν λάβῃ. μὴ συμπατεῖται θεοῦ τὴν φαντασίαν. μηδὲ τὸ βέτορ ἐφ' ἁρμαμπρασῶν τοῦτον ὄρεμι χειμῶνα διδάσκων. οὐκ εἰς πῆχυς μὴ πλείω τοῦ ταξιόριον ἐστὶ σύμβολον. δηλοῖ δὲ τοῦτο μὴ καὶ τὰ ὁμοιατοῦ μεδεμάτων. τοῦ αχεδηνὶ καὶ ἀφάτου ὄντα τοῦ ἐπεκτείνεσθαι μὴν. διὰ τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν τὸ τὸ τεμένος λέγει διακόσιοι ὀκτὼ θήσεται. οὐκ εἰς δακτύλιον μὴ φορᾶν. μηδὲ εἰκόνα ποιεῖσθαι ἐγχάραττε θεὸν τοῦ ταξιόριον. ὃ ὅταν ἐρημωθῇ ὁ τοῦ ταξιόριον. ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ διαφερῆναι δηλονότι τοῦ θεοῦ. μηδὲ εἰς γλυπτὸν ἢ χωνευτόν. ἢ πλαστὸν ἢ τετράπουν ἢ ἑρπετὸν καὶ ἀνθρωπόμορφον ποιήσασθαι εἰκόνα. οὐκ εἰς τοῦτο ἀπαγορεύομεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμετέρου μείζονα. ἐξαυτῆς γὰρ τὴν τοῦ θείου σεμνότητα. ἢ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀθανασίαν θεότητα. καὶ τὴν μοναρχίαν οὐ σαρκὶ ὑλικῇ περιγράφεσθαι μᾶλλον ἐν αὐτῇ διὰ σοφίας. διὸ στρατιαρχίαν ἐβεβαίωσεν οὐ σοφάτου. τοῦτο δὲ αὐτὴν ἐδόξασεν θρόνον ἀφορίσας ἐν μέσοις τοῦ μεσουρανήματος ἁρμάτων ἀνδυαλάλματος φαιμένοις. οἱ δὲ οἱ τοῦ θεοῦ σεμνοτέρου μίμημα ποιησάμενοι ἀβρὶ ἔχοντα. ἀπροσκύνητον ἐν Ναιμὶ λέγοντος τοῦ γραφοῦ ποιήσασθαι ἀμόν

λατείκόμαι καὶ ὁμοίως μὴ μεθέξειν ἀξίου μὴ τοὺς
καὶ τὴν βύρσου τοῦ σανδαλίου παραιτέσθαι φω
μὴ ὄντος ἔχοντας. οὔθ' οἱ τοιοῦτοι τυχὸν τὸν δὴ
μιουργὸν φήσουσιν αὐτοῖς χρώμενον παραδείγμα
πεποιῆσθαι τὸν ἀμόν. ἔσται γάρ· τὸ δὲ δίκαιος τοῖς
λοις ὁμοίοις. οἱ ἀγαθοὶ ἀρα δίκης αὐτοῖς ὕμα
τοῦτο χρήσιμα δὲ εἰς τὰ ποδήρεα λόγοι. οὔθ'
χρήσουσιν αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν χρώμενοι σὲ αὐτοῖ
καὶ ὅσοι σανδαλοῦρα καὶ οἱ αὐτοῦ οἰκοῦσι καὶ
πολλάκις μὲν ἀπὸ ἄλλων φιλοσόφων ὁδὸν
τοῖς νομοθέταις ἀμείλησαν. ἀλλὰ τὴν δ' αὐτοῖς μὲν
καθόλου τῶν δογμάτων. δικαιοσύνη ἁμαρτάσει
πολὺν φιλήμιν οὐκ ἀλθεῖσιν δὲ ἀμοίνητον βύρσι
πεφθῆναι καὶ ὀφθῆναι αὐτὸ τὴν ἀμίλλησιν καὶ μέρη
καὶ εἰ δὴ διαλαμοῦ τὸ περὶ σηγορίαν οὐκ καὶ
φλέον. οὐδὲ ἐξ ὧν τὸν τοῦ περιάτ δὴ
μόλιστα τοῦ βυσμένου ἐστὶ τίμησαν. τὸν ἀμφὶ
τὴν ἀμίλλησιν οἰκειότητος, ὑμῶν ἐστὶν φόρτος ὁ
δικὴ μὲν ἐλληνικὴ φιλοσοφία. τὴν ἐκ τῶν δημάλ
λεδος βοιδῶν λαμπρὸν δόμι. μὴ οὐ ἀπαθανίσιμοι
παρὰ λίου. κλεισμένου ἐν τάχει τὸ ἔρος. κὴ ὧν
χθὸν τὸ δὲ τοῦ λόγου. παρ' ἐκεῖνο τὸ φίλον ἐλαμ
δῶν φῶς. ἵνα καταλιμὴν τοῦ οἰκείας νύκτος
χεν ὁμολὰ τὸ κλῆμα. μὴ μὲν δὲ καταμαζίζειν
τοῦτο. ἐπάσαν μὴ ἐκφοτίζῃ. τοῦτο οὖν τοῖς τοῦ
νοῦ τοῦ φῶς τοῦ λίου. αὐτὸ κάθαι τομὴν τοῦ
δικαιοσύνης εἰ ἐν μὲν ὁμολογεῖ ὁ πολλὰ ἔρως
σε ποιῆσαι. ζυγὸν μὲν ὑπερμαίνειν. τοῦτ' ἐστὶ
μὴ σε βέχθαι τὸ περὶ φῶς δίκαιος ἴσον. τὸ
πάντας τὴν δικαιοσύνην φιλοσοφίαν φίλοις.
πόλεσι πολίτοις. συμμαχοῦσι συμμαχεῖν οὐδεῖ

Τὸ γὰρ ἰσορρόπημον αὐτοῖς ὄφυ· τοῖς πολυσπιδάς
πολυμορφιαδίσταται τύλφασον· ὀχθραὸν ἡμε-
ραὸ κατεμέχθαι. κατοὶ τὴν ποιητικὴν χάριν. διὰ
τοῦτο οἰκτ· ἀέαπτε τὸ ζητούμενον ἡμῖν. ὁ ἦχθη τοσ
ἰχθυοπαίστης· καὶ τοῖς σοφοῖς παρεπόμενοι
λοιοὶ γραφεῖμοις μεταὐπλότητος τιμιότητα
παφλωαίλεξον· ὁστοὶ παιδία αὐτοῦ ὀνέσθαι
δεῖμ· ὁ αὐτοσ ὁ ἀποστολοσημ δέραεῖναι βῶ
χοῖ δοῦλομλίθλιβερομτράφειλίθλημαν, λίιοσ
δαίομ· καμὴ γὰρ λίκτίσιλιβῶ χοῖ αφιλόνικοσκαὶ
ἁπλοῦμ ἐκτητοσ καὶ ἰσότητοσ δικαίου· φθόνοσ γὰρ
ἐξοφθόν χορεῦίσταται· καὶ ζηλοσ λαίμῶσαη· λίσοὶ
μίασαιμαρδίανέσθίειμ αὐαφερεῖσιοιμ· μὴ χθημαι
ποτὲ δὲ δοσκομτεῖρ' αἰνμίασ ὁδῶ ἀσσὲ καὶ τοῖσ
ἀπουμλίτροσ σημαίρχοι δαίμφ ἡ ἐκατοθίφ ἡμῶ
ἰχθῦ· αὐθλιοφρῶν ἐλεῖνοσ· ὁ ἡφοὶ ὁ ὅμεσθοσ
πλανάμβνομμόμοσ ὁ ἡθμοὶ κατοθλῆμ· παίλιν
αὖ δῶ ὁ δοσὶ ποσ ἡ θμεῖ ὁν τοῦ ὁ ἀμβλίου ὁ τὸ Νοῦ
ποσ τόμοιμοίωσ τοῖσ πεφίταισ ἁπασι· καὶ ἡμῶ
μεῖ, ἐαμοιῶ τοσ αὐλῶ ἰκαὶ τεθλιμμένων· ἡμῶ
κατὰ τὸ ἐν τολὰσκαὶ ἀποστοφεῦσεισ αὖ οἱ δὲ λ
μεθμῆμ· τὴν δὲ ἐν αἰτίαν ἡμῶ εἰσαποσ ἐλεῖαν
φθέρουσαν πλατεῖαν καὶ διεξέρχεσθ ἀκοσμοτον· ἡ
δὸ καὶ ἀκαὶ θυμοί· ὃ φασκόντων μακαρίοσ ἀνὴρ
οὗ οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν· ὃ ἐν τροδοῦ ἀ
μαρτωλῶν ἔστη· ὁ ἐν τῷ οὐ λοιμόν τε δίκου· ἐστὶ
τὸ τῆσ ἀρετῆσ ὃ τῆ σκακίασ μῶ δοσ πεφύκαμ· καὶ
τοῦ δαίσ ὁ μοῦ κόκ ει ἀποστοφλάν· τοῖσ ἐβοφό
ρουσ ὁ δοῦ ναδίζειν ποσ ὁ σὰν ῶν· μὴ δὲν τοῦσ
τοῦ τοῦ λῶν ἐπιβλαπτόμενοσ· ἀκείτοιοῦ ἀμοιμο
λογουμένωσ οὐσιασ· ἀριστόκειτοσ δὲ ἐν τῇ πεφύκ

τὸν περὶ σὲ ἀκλοδώρεον αἰπὺ δοξούμενον μὲ
μηταί περὶ σὲ πάολιν. οὐπο σέχοιτο ἰσοι
δὲ σκυλόμενοι σοὶ σαν ὑζαπὸ δήμοι. μίνυθα
τὰ δὲ περὶ σοδοι σέμεν. ἰ' ἀμίδμαι ἴσοι, τὴν
κὲ δρύδοε πάσι. σημοιμνᾶφὲ ὀναίνασθο
τὸν μὲν μὲν τὸν δὲ λδμον αὐτοῖ σε σοὶ γδλα σοὶ δὲ
Μίνωσον. ὁμοίως καὶ ἰδίφορίον ὁ ποιητὴς τὸν
Νέστορα σοσαφίσι λέγοντα. οἱ δ' ἔνδον οἱ μὲν δὴ τ'
αἴχμαὶ δαὶ ἀρ σαμβλὴν ἴσοιο. δ' αὐτοῦ τοῖς δὲ
μᾶλλοι περὶ φορὶ βεσὶν τὰ ὑφίπαο ἰδρύομη. σὸν
αἰμιμαλόδοντον π ὗλάγου καὶ σοσφὸ ὁ ποιήτος.
τὰ χαλκὸ ς ὁπὶ φλὰ ἐπλήν ἐ φοιβᾶζε τὸ δῆον. ἀτα
σοσὶ μὲν ὁὸ περὶ σὲ λ ἐμβαὶ δ' ἐμὸν τὸ ὁ οἷόν, δὲ
λέναι δὲ σο σποσφαιτήτος δίκαιον τοῖς σφοσὶ
οιο. δμ εἰ ὁ γὰρ ὁμοῦ ς σπουλίοφίλη ξαὶ μὶ σθαι
τὴν εἰκόμα. μακεσὶ δ' αὖ ἴη πεῖ τα ἐ πρὶ δ'
ναι τὰ περὶ φ η πλαὶ ς τὰ μομ λαὶ. τὰ δ' αὖ μ ι μηδὲ
εἰ ε η μεν ἐ πλ ἐ μένο ν ο. ὀχδολὶ γὰρ λ' ποιον
δὲ δοσσο δ ἐ ν ἐ ζεται ρ αφλ'. σσὸ λχε η δ' οἶμαι
τοῖ γ ὀχοῖ ν κ ἐκ τη μεν ὁ σι ἑ σθὲν δ' λ ξι ν τοῦ περὶ κ ἐ η
μένου. ὀ λίγα τι η δὲ κ τ ἐ λ ἐ τ ἐ ον σσᾶς αδ ἐ ίμεα τ' δ·
αὐτὰ καὶ ὁ μολογεῖ τὴν ἐ π' λ ἐ ν τ η ν λ' πεῖ τὸ μ ἐ ο η
τοῖ πᾶσι ὁ μ τοῖ μ ἐ ν δαὶ αὖ θ η μὸν περὶ σὲ η σὰ φ ο ρ ἐ ὺ
σσᾶ ἐ μεν αἰ ο ι ο λ' φ ο ε ὺ μ ε ν η. λ' πὰ κ τ ἐ ν δαὶ τὸ μ ἐ σσο
δ λ' η δὲ λ' δ α ἰ σσο ἰ κ ἰ μ ο ρ τ ο ὺ περὶ φ ὸ ἐ φ ὰ ς μὸ
μ ἐ ν η σ η μὸν ὁ ρ. τὴν ἀ σσο ἰ σ ω ν τ ε ἐ φ ὰ γ λ ὸ ἀ ι ν ι σ ο
μ ἐ ν η σ ω ν φ ἰ λ ἐ λ ω ν. τὸ, π κ ὰ λ ἐ μ μ α κ αὶ σσο ρ ἀ ν ο φ ὰ
σ η μα. ἰ α κ ἰ ν δ ἐ ο ἰ μ ἐ ν αὶ σσο ρ ἐ φ ν ἰ ἐ σ αι. κ ὁ κ κ ο ι π κ αὶ
ν ἰ σσο ι σσ ἐ σσο ἰ κ ἰ λ Τ ο. λ ι ν ἰ π κ τ ο δ ὰ ἐ ὰ ἐ σ α, σσ ὸ λ' τ σσ ὸ
φ ο ἰ χ ὰ ἐ ρ φ ν ἰ ο ι ς ἐ σφ ὰ τ η ν ἀ π ο λ ε λ ἐ μ π τ η ν τ ο ῦ λ ῦ.
ὃ ὑ δ ε τ ο σ μ ὸ ν γὰ λ' λ ὸ π ο ε φ ν ἰ ἐ σ ω ν, ν ἰ σσ ὸ σφ ὰ λ ἐ κ η μ ὸ ν.

ઉપાસના કરવી જોઈએ. ત્યારપછી ગુરુ પાસે જઈને પ્રણામ કરીને પ્રાર્થના કરવી જોઈએ કે હે ભગવન્! આપ કૃપા કરીને મારા ઉપર અનુગ્રહ કરો. આપ મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ. હે ભગવન્! આપ મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ. આપ મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ. આપ મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ.

τὸν δ' ἀφοδεύοντα πάλιν τὸ ἴσον ἀφέστημα τῆς ὁδοῦ
τὰ φαινόμενα παρόδου κίονα τὰ τέρματα αὐτοῦ ἡ-
φεσόμην γνώμονα τρεῖς ὁδοὺς διὰ θηλειῶν παλαιῶν·
αἱ τρεῖς τὸ τρίγωνον ὅμοιον τὸ μυστικὸν ὃ πελε-
κεῖνται· ὅσι μόνοις τὰ αὐτὰ βάσιν μοίρῃ· λέγεται
δὲ ἴσους, ὧν μεγέθει μήκεσι ὁ αὐτὸς ὁ ἀφορώμενος· ὃ
μὴ ἴσκαθέλλησαι δὲ τὸ ὄνομα τρεῖς αὐδαῖς ἀφελε-
χείρ ἀμμάτων· ἃ δὲ τὸν ὅλον τὸν κόσμον μόνος
ὁ κοσμούμενος· ἃ σεισμοὶ τῶν πολεμίων τὸν ἀφ'
ἑκατὸν ὧν ἀπὸ τῶν πολεμίων ὑπὸ πάντων ὅμοια
δέκα ἀφορᾶν· ὃ φορμίζεται· ναὶ μὴν ἡ πό-
λιχνίων δὲ τοῖς ὁμοτίοις ἐκ τοῦ τοῦ θυμαστηρίου· δὲ
ἡ δ' αὐτοῖς βωμοὶ φοσφόρε ἀμφικιμήσασθαι·
νοτίου τοῦ δεξιοῦ πολίσματος ἰδιούμενον· τέλος
μὲν ἑκατέρωθεν τὸ μυχίαν βωμοφύκασι
κλάδοι ἐσταυτοῖσι οἱ μύχοι· ἐπὶ ὁ ἡλίου δὲ
δεξιὰ μυχίαν μέσσος τοῦ ἄλλου πλαγιαύτου
μέσου· τοῖς δὲ ὑπάντη· τοῖς δὲ ὑπάντη· κατὰ
τιμὰ δὲ ἁρμοῖς κηδεσὶ δὲ δίδωσι τοῦ φοτός· ἔχει
δὲ ἡ σὺν λοιδορίᾳ μυχίαν ἡ χειρὸς τοῦ σημείου
τοῖν· οὗτοι ἐχθρικτικοὶ μόροι· ἀλλὰ καὶ τοῦ φοτὸς
βομὸν πολυτρόπου πολυμερεῖ τοῦ ἰδίου σαυτοῦ πι
δύον τοῦ· δὲ πίζομαι καὶ βλέπομαι· δι' αὐ-
τῆς τοῦ ποτοκτήσεως διακρίσεως· ἃ δ' οἰδὲ ἡ
ἔσται· ὁ φθαλμὸς τοκῦ ταῦτα· ἀναπαύσεται μανθάνω
μεν ἀπὸ ἐμοῦ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκ τῆς οἰκίας πολεμίων·
ὡς ὁδὸς τοῦ σημείου τοῦ θυμαστηρίου· τεσσάρων
εἰς δὲ τὴν βάσιν· ὃ φ' ἑαυτοῦ παραλλάσσει τοῦ ἄρτου·
ὅτι τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ πόλου τὰ μόρια· ἃ δυνάμεν
μοι αὐτὰ ἐν ἃ σεισμοὶ καὶ σωτῆρα μέσα σῶν
ὁ δὲ ὁσφὺς ἐκκλησιῶν· τοῦ δὲ τοῖς τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ

τοὺς τοιούτους μὴ νοῦς τοῦ νοητοῦ κόσμου τοῦ
ἀποκεκλεισμένους ἀποκεκλεισμένους τοῖς ποσὶ
καὶ μὴ ἐν τοῦ χεῖρα ἀποκεῖσθαι ἀφῆς ἀναδεύτου
ἐκ αὐτὸ ἐρ αὐτοῦ. ἡ τὸ τοῦ δύο ἀρκτου ἐ ὀβούλομαι τοῦ
τὴν δέησιν μὴ. ἡ τὸ πρεσβύτερον τοῦ δώ οὐ μὴ ὀφαί
ρεσιν. ἐ βούλομαι δὲ τὸ ὄρομα τοῦ χθρουνικὸν ἀλλοῦ ἐπί
γνωσιν πολλῶν· αἰ γὰρ δέλκω τὸ δέ μου ἀμφοῖ ἐχει·
ἐ δὲ αὐτοῦ ἐστι ἀκούλικλου· ἐ τοῦ καὶ αὐτοῦ ἡ δεομέ
νου χθόνου, τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου δηλοῖ· πρὸ τοῦτο ἐ
οἶμαι ἐ ἐπὶ τε φοιδέ ἀφ ναι ὁ λογοῦ δηφηναι. ἀκ ἀρα ἀδ
χθόνος ὅτι εἰ γὰρ ἀδρα ἀδοξάζομαι πλήρεσ ὀφοι τοῦ· πλήκτοι
αὐτοῦ ἑαυτοῦ· δὲ δημοῖ τ ἀρκτοι τοῦ ὁ σὺν πλάφοις
ἀδεμφορεῖ παῖς τοῦ ἀπλανῆ τὸν τῆς γῆς ὁ πόλος· ἀὶ
πλάσδε ὁ μὴ ἀσάχαρ πόλος δὲ ὁ ὠρατομενὸν εἶναι ἐ δὲ
ἀπλανῆ ὁ φαῖς ἐν. β ἐλπὸν δὲ ἴσως αἰ ἀρ ἀκίνητ
νοεῖσθαι· ἀκίνητον δὲ τοῦ μὲν πλοκικὸν τοῦ ἐκ τοῦ
ἐν ἐ κοῦ ἐ ρόμαπος θέσεως δακλουμένων· ἀλλ ὁ τὴ
σημαίνειν· δὲ μὴν δὲ τοῦ μὲν ἐν αἰ δίνου ἀσὺν
τοῦτο τοῦ· ἐ τοῦ ὧν ὁ γδοαὸ ἐ ὁ μοῦ τοῦ κόσμου· ἐ τὸ κα
ὁ πρεῖ παῖ τοῦ ν πρεῖ ἐκ πλκοῦ· ἀὰ χῆ μάτι ζό ἀδ καὶ
ἀὸ ἐρ ἀδ ὁ δηλοῦ ῆ δ. τοῦ μὲν ὧν ἀδ ἐκ εἰ ὁ δ ομ ἀΔ· πλὴ
αἰ ἀπ ἀν σι μὲν ἡ μέ ἡ τὴν μὲν ἀδ τοῦ τοῦ δ ὁ ξ ὁ λ ὁ γ ὁ ρ πν ἀπ ὀφ
αἰ αἰ νί σ ὀφ ἀν χθ ὁ ν ὑ β ί μὲν ὁ μφ ἀ ἀ ὐ τοῦ δ· ὁ μὲν δὲ
Γλ ὐ κὼν ἐ ἰ δ ὁ λ ὁ ρ δ μὲν ὁ υ ἐ κ εἶν ὁ ὰ ρ ἀ ν δ ὰ σ. αὐ τ ὁ σ
ἀ ὐ τ ὸ κ ὁ μ ἰ ζ ἐ τ ὁ ρ ἀ ἰ ὁ ρ ἀ ἀ γ λ μ ἀ ν· οὐ δ ἰ ὰ τ ἡ ν
ἀ ῥ χ ὴ ν ἐ π ἰ ὁ ν ἰ δ ἐ ὁ ν ἡ τ ἡ σ ἀ ἰ σ θ ὴ τ ὸ ν Ζ ῷ ὁ ν β ἡ ὁ μ ὰ ἰ
ὧ δ ὲ ὁ σ ἐ χ ρ· ὁ μ ἐ β ὁ λ ὁ ρ δ ἐ τ ἰ β λ ἡ κ ἡ ὁ μ ἐ ν τ ὸ π ἐ ὁ
ὁ π ρ τ ἰ χ ἡ ὁ· ἀ δ ἐ μ ν ἀ δ ὲ λ ἐ ἰ τ ὁ υ ἐ μ ἀ τ ὸ ὲ ἡ ν δ ὲ
ῖ ἐ ἰ ἀ ἰ μ ἐ ἀ ἐ ὁ ἰ ὁ ἰ ὁ ρ π λ ἀ μ ἀ κ ἀ ἰ λ ἀ ὁ ν λ ὰ ὰ
μ ἐ ὁ ν· ἡ ἐ φ ὁ ρ μ ἰ ζ δ ὁ ξ ἀ ἰ χ ἐ ἰ φ ὁ ὁ· β ν ἰ ἀ κ ἀ τ ὰ ὰ
π ἀ ὐ φ ὁ ἰ δ ὲ ὁ ἰ ἀ ἰ· ἀ π ὁ χ ἐ ἡ μ ἐ χ ἰ τ ὐ δ ὲ π ὲ ὁ χ ἐ ἡ ζ

τὴν μαθηματικὴν θεωρίαν· τοῦ δὲ διαφλεβοτόμου
διὰ μέσου τοῦ ἐπιπέδου τοῦ συμβόλου· τοῦ μὲν διὰ
πλατυτέρων. οἱ δὲ μέτωποι καὶ οἱ δύο ἀμφότεροι. διὰ
τοῦ μεσόμορφου καὶ τῆς σελήνης· ὁ μὲν γὰρ μεσημερινὸς
καὶ ὑετοῦ. καὶ τεσσαρακαιεικοσιδύο. ἀβρεσόμενος
διὰ δὲ τῆς τοῦ ἄνω ἐλέγετο. ἀβρεσόμενος οὐσὶ
ζοφβεοσδὲ ὁ ἀνήρ· σωβετοῦν τασσδὲ εἰστέηεσιν
τοῦτ τηδὲ. τὸ δὲ ζοφβεὸν τασ τοῖ σπλαγχνίτας κατὰ
τὴν ἓξ ἀρ πεφυκυῖαν ἐπὶ τὰ τοῦ ἡλίου στροφάς
ἐλεύσεσθαι δὲ ἀφέξει. διὸ γὰρ μεσημερινὸς ἐπὶ
τεσσαρακοντατὸ ἡμερησιαῖος ἡ πεφυκὼς. ἡλιοστρεφὴς
Τηρίον μὲν δὲ ἀστὴ καὶ τιχηὸ ζ ὀνδαὺ ς ἄλλασ
μέθοι πικίλοι σφιασ τεφόροι· οἱ μὲν ἐν τοῖσ ὑπερ
νασ ἐβηκόσιν. οἱ δὲ ἐν τοῖσ ὑπὸ τὸ ἐβηκόσιν ἰδεν
μένοι ὡσαὺτασ τοῦ τοῦ βοζομένου σώματοσ· οἵ τε τελα
κόσιοι οἱ ζ ἡλίκον τὸ μεγαθοσ οἱ ἀσσηετημβνοι τοῦ
ποδηέοντο. χρόνοσ ἐστὶν ἐν ᾧ ἀνὴρ ὅλοσ ἐν αὐτοῖσ κῦ
κλεται. καὶ ἐνίασι σκοπεῖν τὴν μεμίαν τοῦ σφε
ἐπιφάνειαν· ἀλλὰ καὶ ὁ πίλοσ ὁ ἐλεγόμενοσ ὁ ἀφ' αὐτ
τοῦ μένοσ. τὴν ζοῖσι ἀφεμένην ἀπὸ τῶν ποσὶ λιλειῶν τοῦ κῦ.
ἐν ᾧ ὁλικὸ ζφαλλὶ τῆ ἀκκλησίασ ὁ σὴρ· σὴμὰ ὁ τοῦ ὧν
ἡ ζυγομεμιλιασ ταύτησ ἀρχὴ ὁ πίλοσ ὁ νασζ αὐτῆ·
ἄλλοσ δὲ λακηκόασι μὲν οἱ σείριοι· ς τοῦ χῦ κεφαλὶ ὁ
δῦ. ς τοῦ τε τοῦ κῦ λιμερὶ ιχῦ· ναὶ μὲν τὸ μὲν πρὸ
αὴθιον ἐκ τὲ ποδὸσ ὁλί· ἀπὸ ἐρ τοῦ ζυμβόλου η·
ἐκ τοῦ δὲ ἐπὶ τοῦτο μόνη ζ τοῦτο αἱρίσθαι. οἱ ζωβ'
τηκῶν· ς ἐ ἀπὸ ὧν οὐ ἄλλων· τοῦ λόγωι τε ἡ μβνον.
τοῦ νασκειμβνου τηικεφαλὶ τοῦ πάντων τοῖ λχοῖ
κ σφαὶ τοῦ αὐτοῦ ς ἀ σαὐτοσκιρουμένων· οἱ οὖν ἐπὶ
τὴ σὲ ποδὸσ σφαιρόδου φοτλροὶ μέθοι. ἡ λιορ ς σβ
μεμιλημιρύου. τοιοῦτοσ βετὸσ τὴ σφύλλοσ ἅλσο

δὲ οἶμαι, ὁμοσαρχή· οἱ δὲ πυθαγόρειοι τὴν θέσιν τῆς ἁρμονίας
τετράχορδον δοκοῦσι λέγειν. τὸ ζῷδιακὸν δὲ διαιροῦσιν
ἡμικύκλιον, διὰ τοῦτο λέγοντες τοὺς ἑπτὰ τόπους τοὺς
ἀπλανεῖς ἐν τῇ ἐφαπτομένῃ τῇ ἡμικυκλίῳ· νόμον
μὲν καὶ προσήκειν τοῦτο ὑποκεῖσθαι δι' ὃν οἱ δίκαιοι
μνήμονες καὶ δικαστικοὶ διὰ τοῦτο· πρό-
σηκε γὰρ ἁρμονίαν καὶ δικαιοσύνην ὁμοῦ τὸν αὐτὸν
λέγοντας εἶναι. ἐνιοὶ δὲ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐνδε-
χομένου φασὶν εἶναι τοῦτο· ὅσῳ δὲ εἰκὸς
καὶ ἀπὸ τοῦ κόσμου καὶ τοὺς μάλιστα δοκοῦντας
τοῦ μουσικοῦ. οὕτω καὶ τὸν τῶν ἀστέρων ὁμοίως ὁ
νόμος καὶ ἐπὶ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔχοισα ἕνα λό-
γον. ὅμοια δέ. διὰ τοῦτο καὶ τὸν τόπον τοῦ
ἐπιφανοῦς, διὰ τὸ τὴν αἰσθητὴν φαρετοίαν· ὄνομα
δὲ εἰρήσθω· ἐπὶ πάσῃ βουλέσθαι τοῦ πρὸς τὴν ἀξιοθήτων
ὁμοῦ. ἐνδεχεται δὲ ὅτι κεκλημένος ἡ τοῦ ὅλου
ἀρχή· ἡ πρὸς ἀπλανῆ ὁμοίως μὲν ἐκ τοῦ θυρατοῦ
πρόθηκαι πρὸ αἰῶνος. τὸν τοκεῖς δὲ τοὺς μεθόδου
τὴν ἀσφάλειαν ὑπομένοντας· καὶ μὴν τὸ ἄμορφον τὴν πρὸ
φήτας τὴν ἐκκοσμοῦσαν τοῖς ὁμοίοις· ἐκκενάσουσι δὲ τὴν
καὶ σὺν τὴν δομένην μέρει· ἐπὶ δὲ αὐτὸς δὲ φιλόσοφος
ὁ προφήτης ὅρκειν ἀστάμακαι δὲ ἀκρεῖν ἑκατὸν
φιλοσοφίαν καὶ τὸν δὲ μεγάλου προδιήκη τὴν καὶ ἀστρολογικὴν
καὶ προφήτην οἰκουμένων. διὰ τὸ προσήκειν δὲ
κόσμον ἀφθαρσίαν· τούτῳ τοῖς αὐτοῖς διὰ τὸν μὴ ἀσυμβόλων
χλιῶν ναὶ ἀεχλεῖσθαι· κόσμος δὲ ἐκ ἐνικόσμοις κτίσις
μὴ ἄφαρτος προτοῦκ φαὶ ἀγκαταλειμένου τὰ μόνα δὲ
λούσαι ἐστὶ ἀλλὰ μὲν δὲ λύσαι φίλον φιλοσοφίαν πάλιν λεγόμενα·
τὸν σωφρονοῦντα φαὶ ἀλλὰ αὐτοῖς· ἐμοὶ δοκεῖν, ἐμὲ
φαίνομαι τὰ μὴ τὴν ἐμφατικὸν, ὅσα μὲν τῶν ἀλλομένων
ὄντα ἔχει τὰ· ὑλαὶ ἀπολελουμένων ἐκάνομεν ἐπὶ πάλιν

ἐν δὲ τῷ μεσαιτάτῳ μέρει. ἡ τῶν ἰδίων ἐκδοχέων·
μοῖρα αὐτοῖ δὲ ἀκείμενα τοῦ μηροῦ τοῦ αἰδοίου·
καὶ ἐσω δὲ μᾶλλον μετὰ τοῦ ὀπίσω ἐρεβόμενον τοῦ
ἔσω τοῦ μηροῦ διόδου τοῦ τῆ δὲ ἀντιπολοῦ δλαι·
οὐκ ἐπὶ δασὺ πρόσω ἐκαλαίνετο· ἀλλὰ μικρῆ
ἐν τραχυτέρῳ σφυγμῷ· ἀλλ' ἐν τοῖ γλουτιαίοῖ λόγῳ
καλαιὸν μὲν τὴν καρδίαν σαίνουσα καταφλόγωσι
δὲ μᾶλλον τὴν περὶ τὰ ἄκρα ἐπάκεσιν παρ' αὐτοῦ ἰδ
ρῶτο ἐπὶ μέγιστον αἰσθήσασα αὐτὴν ὁ σῶμα ὑγιεινὸν ὃ
λόγῳ ὑβίωι· ἐπὶ δὲ τῶν διαυγεστέρων τὸ ἀνθρωπίνου ὃ
ξηρὸν τοῦ πυκνοῦ ἐκείμου ὃ πλέον ἀνδρὸς τὴν αὐτὸ
ενεργὸν κλησομένην ἀπολαμβάνοι· ἐν ὀφθαλμῷ ὃ σὺν
κείνων· ὃ οὖν οὐκ ἐν ἐλαφρὸν ὃ ἐπὶ μᾶλλον ἀμοῦ
οὐκ ἀπέβη· ἀλλὰ τοιαύτην ὁδὸν ἰσοῦ ὃ φιλόσοφον
μενον· πόθεν πορεύεται πρὸς πόθεν ἐμβαίνει πλανᾶ
τῶν ἀκολέθου λογισμόν· οὐδὲν δὲ ὅ τι ἀμαυτοῦ ἐπακοῦ
σαι τοῦ λόγου· πλείονα μοῦν δὲ τῆ στραφῆναι ἐν
δὲ δόμητος· μέγιστος ὃ δὲ· καὶ ἐκδύσασα τὴν φρένα
τὴν μεμηχανῆσθαι δὲ τὴν δεδικαιωμένην ὃ φαίνεται.
ὃ ἀποβλέπουσα αὐτὴν ἐλᾶ· ὃ λοῦσθαι τὸ ἐμαυτοῦ ὑ
δατι ζῶ τὸ ποιεῖν· ὃ δὲ δύσασθαι τὴν φρένα αὐτοῦ·
ἀλλὰ δοῦναι οἰκῶ ἀποδύσασθαι τὴν καὶ δὲ δύσασθαι καθ' ὃν
εἰ αὐτοῦ σῶσαι· ἀλλοῖος ὁ δ' αὐτοῦ πλάσας ἀποδύσασθαι
τὴν καὶ ἔσω ἐνδύσασθαι ὃ ὁ ἀπὸ τοῦ λοσθεμένου· τὴν ἡμῶν
σωμένην φρένα· δὲ τὴν δὲ καθ' ἑαυτοῦ κῦ ἀρχὴ δ
εἶσ ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας ἱερῶν τοῦ φυλῆς οἱ δοκιμω
τατοι· ὃ οἱ ἡ σωφροσύνην ὃ οἱ ἡ σ πεσθητάν τὴν ἐκ χθὲ τοὶ
ἔλεγον· ὁ δὲ καὶ ὃ αἰνίττεται οὗτοι σὲ πλατύνοι τὸν
παρασοφίσμα αὐτῆ δὲ τοῦ τὸ μαθήσια· οὐδὲν ἡμῖν β ἐβλ
λοιο τὴν τοῦ βλάπτειν εἰδέναι ἡ ἐξ ἔστιν· ἀλλ' ἡμῶν οἱ γε
τὸ σωφρονεῖν δὲ πὶ βλασφημίαν ποιεῖν ἐν αι· ὃ τοῦ ἡβεβαι

τοὶ σκειθεῖσιν ἅγραι δοκιμοταῖσι αὐσοῖσ τε
τροφῆσ τῆσ παιδείασ τοῦ τέρουσ· ὁμοιαλόῶν
τοὶ σθμεαϊκοὶ σκαταῖσ τῶν ἐπίλεντιν τὰ τοῖσαὶ
γωνίσαι αἰνίγματα· αἰγωνίσαι οἰμεν ἐπὶ πλοίου.
οἰδὲ ἐπὶ μεσοδείλου τοῖ λίμεσι δακρύχοι· σὶμεαὶ
νγοι ὁ ὁπόλίλιοσ διὰ βρόσσλυκβεοὺσ ὑτεροῦ τῶν
τοσειαν ποιούμενοσ. γοννραὶ τοῖ χεόμοιοῖ αἰγιό
σεαὶ ὁμεοκοδείλοσ. δαπὶ ραὶ λλιβεσθικλῶν
ἰφειαν· ναὶ μὲν ὲ ὑνδιοσσομᾶ τησ ὁ αἰγνῶσουέπὶ
τοὺ ἰτεοὺκαλουμένου σωμοῖσ οσ δαπεύπεσ η παι
δίορμεν γονέ σλοσ σὶμεολοι φθοραὶ δὲ ὁτέ ρσ η·
θῦ τραὶ ὁ ἰβέας· σὸ ὁ ἰχλιὸ μέσου σ. ὲκαὶ αἰλλο
σαὶ λιθη μεν ρόμεν ομὸ κεοκό δειλοσ ὰφ αὶ δῆσιο·
φαί νβεαι τοίμ σωη βόμεν ομ τὸ πωὶ σύμβολομ δλῆσ
τικοὶ εἶ ναι τοὐδε· οἱ γμρόμεν οι ὲ ἀπομμρόμεν οι,
δὲ μεσεῖ αἰραὶ δῆσαι· τοὶ τβοὲ τοὶ κ αὶ τοι σὸ φθαλμὸ ῖο
σὶ δημουεσοῶν τὸ ὁ ζύλησ η μὲ σοκ α βιβεῦσ η σ.
τοὶ σβοῖο αἰρ αη βλέ πτ. εἰ τὸ ισ τεοὲσ· τουτοδὲ ἵ που
αἰνισσόμεν οι, σὸ παὶ τα λὸ ὲ ραὶ ὲ ἀκούει·
πεὸ τοὶ σοδὲ ἀλκ ησόμεν ὲ ὲφ έμεν σ σὶμεολομ αὐτοῖσ ὸ
μβοσμ· σὸ ἀφ ε ἀμεβλ η Γ η φαὶ τησ ὲγλ ωσσμ ίασ· ὲπεῖ
φη ὸ μοῖο· αἰ δελ ἀφὸ κ αὶ φωνεῖ σ η σι σ. ὸ ἰ πασσ σ.
αὶ λκ η φαὶ μεβαὶ σωμ βλοσ, ἡ σφίγξ· τὸ μὲν ἰβὸ μεσ
πρῶ λεσ τοσ. τὸ πεόβ πομδὲ· αὖ ὐ ἐ χουσι· Ὁ μοὶ
ο φθ τοὐτοὶ σ σωμ βῶν ὲ μμ ἡ μμ ρ· ὲκ ε αὐτοῦ ὲ τάχ ῆλιν
Ὁ ἀ ρσσ αἰμ ι σσόμεν ο σ. τοὶ σὶ ἐ ξῆ σ πεοὸ ὰ υτὸν φλὺ
φ ῆσι· ἡ δὲ λεῖ κ ἀρ τοῖ σκ αλουμένου σ πα ρ ὰ υτοὶ σ
κ ομ α σίαν σ τοῦ βοῦ χειρσαὶ ὰ τ ἀλ μα τα· δυ ὸ μεν
λῶν α σ. βν α σδὲ ἰ ἐ σκ α· ὲ ἰ μμ ρ μί αν πᾶ α ἓ ξῆ σι·
ὲκ αλ δοι τοὶ τὸ ὰ δυ ο σ α τοῦ φλ μα τοσ μ ἑ ἕ δομ α σ. τὸ ὰ δυ ο σ
τ ε ὰ μ ε σ α· ἑ ὅ σι γῶν οὶ μεν ὶ κ ῶν σ. (μ βολα τοσ μ

λειπόμενον φαίνεται. οἷον περὶ τὸν τοῦ ἥλιου
δρόμον· ὁ δὲ ἰδὼν ἀρχόμενον, ὅτου ποδηνεκὲς καὶ ἀφα-
νὲς· αὐτὰ καταλοίμενα μόνον ἡμῖν ἀμαυρὰ
ἄδηλα· ἢ δὲ ἴσις· σελήνης τὰ μὲν ἀκίνητα· τοῖς με-
γάλοις τὰ δὲ φαινόμενα τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς ταχέσι
ζόντων· εἰ οὖν δ' οἱ τοιοῦτοι τεκμηρίοις πρὸς φοβε-
μόμενοι μὴ ἐλλιπὲς ἦ· οὐ δεῖ ἀφυλακτοῦντας τῶν
λεγόντων τὸν ἥλιον ἄπειρον εἶναι τοῦ δρόμου τοῦ ἡλίου·
τὸν δ' ἴσον μέγεθος ὑπερέχειν ὑπερβολῇ τοῦ μεγίστου
ὁ ἔστιν ἡμικύκλιον· ἀριθμοῦντας
ἐπὶ πολὺ ἐκβεβηκέναι τὸν ἥλιον τοῦ ἡμίσους τῆς
χώρας ἐφ' ἑκάτερα τοῖς καιρικοῖς ὁρίζουσι· τὸ φαινόμενον
ὅλον· ἀλλὰ τὰ μὲν οὐ μόνον καιρικῶν οἰκεῖα
ταῦτα· τὰ δὲ καὶ τῶν ἄλλων μεταφέρεται· ὅσοι φιλο-
σοφίας ἐφάψαντο· τὸ σημειοῦσθαι εἰδότες ζητοῦσιν·
ἅμα τοίνυν καὶ ἰδόντες τὸν σκιοειδῆ κῶνον ἐκλείποντα
τὸν ἥλιον ἀπὸ τοῦ ἀνατέλλοντος μέρους ἐπὶ τὸ δυόμενον
τὸ ἀντιπεπονθὸς τῷ ἀνατέλλοντι· ἐνόησαν ὅτι ἡ γῆ
ἐστὶν ἡ ἀπολαμβάνουσα τὸν ἥλιον τῷ φωτὶ· ὅλη
ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἕως τῆς δύσεως· ἐπὶ τὸ ἀντικείμενον
τῷ ἡλίῳ· ἐπὶ τὸν ἀντίχθονα· καὶ ὅτι ἡ σελήνη
ἐκλείπει τὸν ἥλιον ἐπιπίπτουσα τῷ σκιοειδεῖ κώνῳ
τῆς γῆς· καὶ ὅτι ἡ μὲν σελήνη ἐκλείπει ἐν τῇ πανσελή-
νῳ· ὁ δὲ ἥλιος ἐν τῇ νουμηνίᾳ· καὶ ὅτι ἡ σελήνη
ἐκλείπει ἐν τῷ ἀνατολικῷ ὁρίζοντι ἀνατέλλουσα·
ὁ δὲ ἥλιος ἐν τῷ δυτικῷ δυόμενος· καὶ ὅτι ἡ σελήνη
ἐκλείπει ἐν τῷ ἀνατολικῷ ὁρίζοντι ἀνατέλλουσα·
ὁ δὲ ἥλιος ἐν τῷ δυτικῷ δυόμενος· καὶ ὅτι ἡ σελήνη
ἐκλείπει ἐν τῷ ἀνατολικῷ ὁρίζοντι ἀνατέλλουσα·
ὁ δὲ ἥλιος ἐν τῷ δυτικῷ δυόμενος· καὶ ὅτι ἡ σελήνη

μέρη καὶ τὰ εἴδοια. Τῆς δὲ ζώνης δὲ τὸ τόμα· αὐ
τὴ πόμενον χάσμα μὲν ἀμφοῖν. μεῖζον δὲ εἶναι πλώτ
της κεφαλῆς. ἡ δορκάς· καίτοι ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἀρμὸς οὐ
δὲν διαφέρων· ἢ ὁ αὐτὸς τοῦ ζώου ἀφ' οὗ δέρεται ἐπὶ
μετὰ ληφθέντος τοῦ αὐτῆς· ἀρδεσιῶν δὲ ἡμέρων ὁ
ποιητικὸς τὰ ὕδατα καλούμενα τὰ ἀμμώδη· δὲν
ἔχει δὲ πόμφολυγα· σημεῖον δὲ φησὶ
ταῦτα· ὅτι καὶ ἐν δὲ τοῖς μὴ θλιβομένοις·
χειμῶνος κιών· φοῦ δὲ καταοικίσῃ
τὴν οἰκίαν· λίχνος ἐστὶν ἡ γλῆ καὶ ἀρχαιοπρεπῶς ἐμυ
σεν· ἵστε δὲ ὅτι αὐτοὶ δὲ αἰτιατικῶς· δαμῆ δὲ ὁ
δὲ ὁ ἥλιος· ὁ δαμάζων· τὰ αὐτὰ οἱ αὐτοὶ δὲ μὴ θλιβόμενοι·
σημαίνει δὲ ἀφ' οὗ ὁ μὲν λόγος ἐκ τοῦ μὴ ταῦτα·
ὁ μὲν γὰρ τόπος περὶ οὗ· ὁ δὲ ἥλιος περὶ τὸ ἐν αὐτῷ·
περὶ δὲ τὰ ἀμφύβολα ἐστὶν· ἀλλὰ καὶ λοιμώδεις
ὁ θερμὸς ὁ τε ἀμμώδης· ἐν τοῖς περὶ τὴν ἐμφάνεσιν
τοῦ πρὸ τοῦ πρόσχολα ὁμολογούμενοι φησὶ κατὰ λέξιν· ἐ
σὶ μὲν ὁμοίως οὐ διαλέξεσθαι μόνον· ἀλλὰ καὶ διαφέρ
νόμενοι ταῦτα πάσχουσι· διαλέξεσθαι γὰρ οὐ δύνα
μένων αὐδελφικὰ περιπλεύματα· τὰ μὲν δὲν ἄγαν·
ὑπὸ τῶν θαυμάτων· ὑπὸ δὲ τοῦτο ὅμοια· διὰ δὲ ἀμβό
λων· ὁ δὲ τόπος ὁ ἐφεδρεύων ἐστὶν τοῖς τόποις
βλάπτεσθαι ἀλλυόμενος πρὸς αἰγυπτίων
καὶ τὸ τοῦ βάλλων τοῦ διδομένων τοῖς προκωδόσι·
φησὶ γὰρ ὅτι ἐφ' ὧν ὁ θρασίκιος· βάλλων δὲ ὁ σαλμυρὸς τοῖ
σι βουσὶ χλωρὸν σέρι γαμφικὸν· οὐδὲν ἔχαμιάπαν
ἐπιφέρειν· ἀλλὰ κυκλῇ τοῦτο πρᾶξι· φησὶ δὲ
λαβεῖν μέσον οὐ θέμις εἶναι· ἀλλ' ἀφ' ὧν ὁ ἥλιος τὸ δεξιὸν
μεσημβρινὸν ἴσον ἑκάστου· οἱ βάλλοι δ' ἤτοι τῆς πρώτης
τροφῆς ἀμβολὴν ὑποδέχονται· ἢ ὅτε ἐπιφέρη
οἱ βάλλοι τὸ ἰσημερινὸν πρὸς τὸ δὲ ὅλου βάλλειν δὲ ἐπὶ

ἀναπόρτασε πλείφειν· οφ ἀσδὲ αὐτοῦ ὀλίγον
ἀλληχόν αι τοὶ τὴ σοφοσχεόμον· τύτ υχαριν δίδο
δαι τοὶ αλλὰ ὁ υ βούλομη· ἰ σοσδὲ σίγαβασι φῶμη
ὁ πὸ σὺν τοι αὖ καὶ ομη. ουτ σο σκαὶ τὸν εἰ φοῦ τομ τὸν
βίον ταχβοσεκμ πὴν. καὶ τω ρὸ δὲ τομ τεμὶ σεδαι·
χε η σιμό τατομ ἀρ ω τὸ τη σ αμβολικη σ βῆμη ρεῖ σο
εἴδο σ εἰ σω σ λω. δ πρὸ φὴν ὁ ρθὴν δ βολομ ὰν σω βε
τομ ὴ σ πρὸ δ δβ εἰ δ μ· ὴ σ πρὸ σὲ πὶ δ μ ξιμ σω ὲ δ φο
ὴ σ πρὸ σ μ ρ φυλογίαν σ ὰ σ κη σιμ· ὴ σ σοφίαν σ βὺ δ μ ξιμ σο
φοῦ γὲ τὸ χε η δ α τ ἡ αμβολιλιὶ φρεσὶ δ λ ξι σ ὅ φ η
ὁ τε αμφιδ η κοσ δ ἰ δ μ σο σ. ὴ τὸ ω σ εἰ σω τὸ δ αἰ τω ὑ τη σ
δ η λ ούμ ε νον· ν αὶ μὴν ἰ φοι χ δ ο πκλ ὶ τοῦ παῖ δ ορ δ η
δ ασ κ δ μία. τὴν τοῦ τ ἐγ ὰρ σ ρ φοι χ δ ορ πε ιφ λη φ θ η
δὸ μὴν εἰ δ ρ· ὑ σ δ ω μ ε ν ὸ γ ὰρ ἐ σ τ ὶ τὸ ὑ φ ε ψ ὸ τὸ ὑ δ ο ε φ η
κα μ μ ὶ. λ α λ αι ὸ ρ φ δ ό· ὴ σ ὑ σ δ ω ν μ φ ά σ ο ν κ α τ α
λε ι ψ ε δ ι ὰ φ λ α σ ὶ ὑ δ ω ρ· ἀ λλ ὰ κ α ὶ ὁ φ ύ τ η σ δ ι ορ ὸ μ οι
σ ο φ αί μ κ α τ ρ ά φ ο ν· κ α ὶ υ σ δ ω λ α μ α σ ὸ ν κ α τ ὰ ἰ χ δ
ε ῦ μ κ α τ α χ β ό υ. ὴ σ ὲ π ὶ τ ὴ ν ἰ β ε σ τ ὸ κ ο π ὶ λ μ τ ε ῦ σ ο υ·
ἐ μ ο δ λ ι μ δ ὲ ὁ κ ο μ ι κ ὸ σ φ ι λ ν δ β ο σ υ σ δ ω τ ο ῦ ἀ σ τ ε α
μ ὸ δ ο ε σ μ ὸ ν οὐ τ α δ η α ι τ ο ύ τ ο μ μ η σ ὸ κ ε η· β ὰ λ λ μ η τ ὸ β έ
δ ω β τ η ε ι ο μ π ρ ο σ δ χ ό μ α, ὁ π ε ρ μ η σ φ ο ρ ὰ σ τ ὶ ν ἰ χ ε ί α σ
υ σ τ έ ο σ. τ ὸ τ ο ῦ ἀ σ τ ρ ὸ ω τ ὸ τ ο ῦ ἀ σ τ ε α σ β ὰ λ λ μ η α λ α φ ο ὶ
ο ὔ τ ε θ ο λ ο μ ε ν ὸ ν· σ ω σ μ ό λ ο γ ο σ τ η σ τ ο ι α ὸ σ δ ὲ δ ὸ ξ η σ
κ α ὶ ὁ κ ῳ ι κ η σ ὸ σ μ β α μ ὸ θ η σ. τ ρ ά φ ο ν τ ὸ ν ο μ α κ β
λ ό ρ α μ ἰ β ε λ ὸ σ ξ ὼ τ α ὶ σ κ α ὶ δ η χ α ῖ σ. υ σ δ ω κ α τ α κ α λ ῇ ν·
ἰ λ β α α ὐ τ ὸ ἰ σ κ α ὶ τ ο ῖ σ τ έ κ ν ο ι σ. ὁ π ε ρ β ρ ε μ η μ ὺ γ ο ι μ
ἀ σ τ ε α· ζ α ὶ τ δ ὲ τ ὸ τ ο ύ ρ ῳ, ὁ ἰ μ β ρ ὶ, π α ρ ὰ τ ὴ ν ζ έ ο ι μ
ἁ μ α λ ὸ σ τ έ δ ξ α ρ τ ο· κ α λ ῇ τ α ι δ ὲ ὁ ῦ ρ ο σ ὁ λ ὶ δ α ι λ α σ σ ο δ
ὁ σ τ ε ὺ φ ο ε ι ὸ ν ξ ὼ τ α ὶ σ π ρ ὸ σ δ ο ε ι δ α ν α ὐ τ ὴ π ε ρ α φ α ῖ σ.
ζ α ὶ τ δ ὲ π ο τ ὴ σ ο ι λ α ῖ δ β ι, μ β ο ῳ ὁ λ ῃ μ ε α λ α κ ύ ν ῃ, ἀ π ὸ τ ο
μ ύ σ ι ο ι δ ὲ ὁ ἵ ἁ μ ι σ ο σ, ὁ μ ο ί ω σ ο π ρ ὸ τ ο υ μ α ι ν ο μ έ ν ο ι σ ο

πλατύτατον μοιρῶν ἑξήκοντα· ὁ μὲν οὖν κατὰ τὸν ἰσημερινὸν ὑπὸ τοῦ
πρώτου κύκλου τοῦ διὰ τῶν πόλων καὶ τῶν ζῳδίων ἑκατὸν ἐνενήκοντα
μοιρῶν ἀνατέλλει· καὶ οἱ ἡμίσεις δὲ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἀνατελλομένου
ἐνενήκοντα μοιρῶν ἀνατέλλουσιν· ἡ δὲ γῆ εἰς μὲν τὸ μῆκος ἐστὶν
ἐπὶ μοίρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα· καὶ πλάτος τὸ μὲν πρὸς τὸν πόλον. οἱ δὲ
τοῦ ἄρκτου τοῦ παρὰ τὸν πόλον τὸν ἀρκτικὸν τὸν ἐκ μὲν τοῦ
ὀρθοῦ καὶ ἀζήνου. ἐπὶ τοῦ παντὸς πλάτους· οὐκ ἀνέλκουσι δὲ οὗτοι κλίμα θέλοντες τοῦ φιλοσόφου οὗ ἀπέχει
τοῦ πόλου τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ἑκατὸν ἐνενήκοντα μοιρῶν καὶ
ἡμίσεος μοίρας τοῦ ἰσημερινοῦ· οἷον πλάτος τοῦ ἡλιακοῦ
ἐν ᾧ τὰ ἀστέρια φαίνεται τὸ ἀφ' οὗ ἄρχεται· ἐκ δὲ τοῦ
ἡλίου σημαίνει οἱ ἀστέρες οἱ ἀεὶ φαινόμενοι καὶ οὐκ
ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος οὐδὲ οἱ ἀεὶ δυόμενοι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον
ἀφανεῖς γίνονται. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐλάττω τοῦ ἡλιακοῦ πλάτους
τόπου ἐστὶν ἐν ᾧ φαίνεται· ἀεὶ φαινόμενα· τὰ δὲ
ἔξω τοῦ ἡλιακοῦ πλάτους ἐστὶν ἐν ᾧ τόπῳ ἀεὶ φαίνεται καὶ οὐδέποτε
δύνει· ἀπόκλιμα δὲ καλεῖται τὰ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μέχρι τοῦ
πόλου τοῦ ὁρίζοντος· ἔστι δὲ ἀπόκλιμα τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ
ἕως τοῦ ὁρίζοντος ἐν ᾧ ἡ ἀρχὴ τοῦ καρκίνου τοῦ ἐπὶ τοῦ
μέσου οὐρανοῦ· μεσουρανεῖ δὲ ὅταν ὁ ἥλιος τοῦ ἰσημερινοῦ
ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος γένηται· ἐπὶ δὲ τοῦ ὁρίζοντος
ἐν ᾧ τὰ ἀστέρια ἀνατέλλει καὶ δύνει· ἐπὶ δὲ τοῦ ὁρίζοντος
ἐν ᾧ τὰ ἀστέρια ἀνατέλλει καὶ δύνει· ἐπὶ δὲ τοῦ ὁρίζοντος
ἐν ᾧ τὰ ἀστέρια ἀνατέλλει καὶ δύνει· ἐπὶ δὲ τοῦ ὁρίζοντος

Nεσεδωτηρ. λεοπτρεφηιορ τωι ετλωιλω πλουτε ειγαι
τηι πρεῖφ πρν. ναφ ρο λιτωι τετΓοη λεο ερ ιμα φορ μέ ττοι
ελρχε γδφλω πεφ ειτοι βεοχοΓωι. τρ ιουτρεκαι οι πεδφεΓό'
ριοληι ιλι δτορΓο. φ δετε φ ονΗ ορμεκ γυρ τοΓ τοῖ πλορΓτε.
λεοπ ν λε ολε δλε ρυον ντω λε δαρδτα ρον ΧΗΓορ ωη τε.
κοιπ ειγε πΗμειο τ ειρ ειτ ρω. ωφ τφ γδχοτφ φν
νεσε τε πο ιλ τορ ρο πι γμοτφ λε ηά ελΗ μλτω ο. ὁπ ψγλω
ὁχαω βλιο ε πΗ ελ ρνμδη λωτωφ τρ ὁ ιλδιω ο. ὁπ ψγλω
ιω ΗΓορ ε πΗ ελ ρνμδη λωτωφ τρ ὁ ιλδιω ο. ὁπ ψγλω

ἐπιφέρει· βλέπετε μὴ ὁ ἐμὸς λόγος ὁμοιόπτωτος
ᾖ· ἀλλ' ἀπὸ ἑνικῆς εἰς πληθυντικὴν τὴν μετοχὴν
μεταβιβάσας ἐπήγαγε τὸ τοῦ βαπτίσματος
μέρος· ἐὰν μὴ λάβητε φησὶ τὸ τοῦ βαπτίσματος
ἀξίωμα· ἐὰν μὴ ἐκλεκτοὶ γένησθε τοῦ θεοῦ· ἐκλεκτοὺς δὲ
φησὶ τοὺς ἐκ πολλῶν ἐπιλεγομένους τοὺς ἀξίους
τῆς τοιαύτης ἐπιλογῆς· ἵνα οὖν τούτων
μάθωμεν τὴν διαφοράν· ἵνα οὖν τοῦτο
ἐπιδείξηται· ἐπιφέρει· ὁ δὲ κοπιάσας ἐν τῷ ἀγρῷ
οὐ φησὶ τοὺς ἀγροὺς· τὸ δὲ ἓν ἀντὶ τοῦ πολλοὶ
ἐστὶ τὸ εἰρημένον· ὁ τὴν ἐκκλησίαν· οὐ φησὶ τὰς
ἐκκλησίας· τὸ δὲ ἓν ἀντὶ τοῦ πολλοὶ ἐστὶ τὸ
εἰρημένον· ὁ τὸν ἄνθρωπον· οὐκ ἐπὶ ἑνὸς
μόνου ἀνθρώπου τοῦτο εἴρηται· ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἐπειδὴ οὐκ ἐπὶ πάντων ἡ σωτηρία
ἐστὶν ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐκλεκτῶν· ἐπὶ τούτων
ἐστὶν ἡ σωτηρία· ἐπὶ τῶν ἐκλεκτῶν· ἐκλεκτοὺς δέ
φησι τοὺς ἐκ πολλῶν ἐπιλεγομένους τοὺς ἀξίους
τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς· κοπιάσαι οὖν τοῦτο τοὺς ἁγίους
προσήκει· ὅτι οἱ κοπιάσαντες αὐτοῖς φιλοσοφήσουσιν·
ἐν τῷ κόπῳ ὁ καρπὸς τρέφει· ἐὰν γὰρ ἀνάβασιν
ὀφείλωμεν ἀναβῆναι· ἐὰν μὴ ὁ ἀναβὰς τὴν
ἀνάβασιν ἐπιλάσασθαι· τὸ τοιοῦτον βλέπετε ἐκ τῆς
παραβολῆς· ἐπὶ τῶν ἀμπελουργῶν τῶν ἐπὶ τὸν
ἀμπελῶνα ἐξελθόντων· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν εἰς τὸν
ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή·
ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων·
ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν
τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων
ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν
ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή·
ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων·
ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν
τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων
ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν
ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή·
ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων·
ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν
τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων
ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν
ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή·
ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων·
ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν
τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων
ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν
ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή·
ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων·
ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν
τῶν ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐλθόντων· ἐπὶ τούτων
ἐστὶν ἡ παραβολή· ἐπὶ τῶν ἐργατῶν τῶν ἐπὶ τὸν

τὸ γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης ἁρμόττει καὶ τῷ θεῷ
ἀποφαίνομαι. καὶ τὸ ὁμοιοῦσθαι τῷ θεῷ ὅσον τὸ
δίκαιον φρονήσει καὶ ἀρετῇ ἐστιν. καὶ τὸ μιμεῖσθαι τοῦ
θεοῦ. διὸ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐστὶ
φασὶ σοφιστικῶς. ἐστὶ δὲ τοῦ μὴ ἀνάγκῃ κρῖναι
εἰσδέχομαι μᾶλλον. ἐβούλοντο μὴ μόνον. ἐθέλειν
ἐκόντας ὁμοίους καὶ θυγατέρας. οὐ μόνοι ἄρα
οἱ πολιτικοὶ καὶ πλάτων τοῦ πολιτικοῦ ἐκεῖνον
τὸν. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπικούριοι φασὶν ὡς περὶ αὐτοῦ
ἀποφθεγματίζεται. ὡς μὴ πᾶσιν ἐπιτρέπειν τὴν
ναυτικὴν τοῖς τυχοῦσιν. ἀλλὰ καὶ οἱ τοιοῦτοι
μᾶλλον ἐπιζητοῦσιν. οὐ μόνον ἐπιτρέπειν τὴν
ἐπιστήμην ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιτρέπειν. οὐ
μὴ ἐὰν δίκαιος ἐπιτρέπῃ καὶ τοῖς σπουδαίοις ἀνδρὶ
νοοῦσιν. μὴ γὰρ πᾶσιν ἐπιτροπικὸν ἐστὶν
ἡ μὴ οἱ σοφιλοσοφοῦντες. λέγουσι δὲ καὶ οἱ ἀριστοτέ
λους. τὸν μὲν δικαιοσύνης ἕνδιτον τῶν συμπάντων
αὐτῶν. τὸν δὲ τὸν καὶ δικαιοσύνης. ἀλλὰ καὶ οἱ
τὸν μὲν τέλειον ἡγοῦνται φιλοσοφίαν φρονήσεως
μᾶλλον οἱ πολιτικοί. ἀλλ' οὐδὲν παρὰ πλάτωνι
τὸν πολιτικὸν οἱ. ἀλλ' οὐδὲν ἀριστοτέλει καὶ
ἐπιεικῆ ἀνδρὶ τὸν σπουδαῖον ἀνδρὶ
ἐπιεικῆ ἀνδρὶ τὸν σπουδαῖον ἀνδρὶ
τὸν μὲν τέλειον ἡγοῦνται φιλοσοφίαν φρονήσεως
μᾶλλον οἱ πολιτικοί. ἀλλ' οὐδὲν παρὰ πλάτωνι
τὸν πολιτικὸν οἱ. ἀλλ' οὐδὲν ἀριστοτέλει καὶ
ἐπιεικῆ ἀνδρὶ τὸν σπουδαῖον ἀνδρὶ

καὶ ταῦτα τοὺς ὀνόματα ἀλληγορητέον. ἀλλ' ὅλως
τὴν διάνοιαν τὴν καθόλου σημαντικὰ· καὶ ὅλη ταῦ
τα ἐξ ὧν ἕτεροι μὲν ἀφ' ὧν αἰσθανόμεθα ὑποφαίνεται
τι τῇ ἀλληγορίᾳ, μεμυθολογῆσθαι· ναὶ μὴν ἥ γε πολυ
ρουσωχοΐα. ἡ γὰρ θεὸς τοὺς ὁμηλικίους δι' ἡλικί
ας. ἀκαταμάχητόν τινα τοῦ πολλοῦ. καὶ τὴν ἀσ
μαθηματικὸν ἐβδεσοκαλῶσαν τὸ ἁρμονικὸν ἀπὸ
δαιτομῶσαν τὴν φιλοσοφίας· ἀλλ' ἐτέμνη φάσαν.
τὸ δὲ ἓξ ἕκτον μέρος εἶναι. ἀφ' οὗ πολλὸς ὁ λόγος
ὅτι· ἴσα δὲ καὶ τὰ μῆκη ἑκάστου ἕξ ἄσσα τοῦ ἕκτου
ἄφαιρεῖται. τὸ δὲ τῇ σελήνῃ ἐπιδοχὴν ἐπὶ πᾶσιν
νικᾶν καλούμενον οὐκ ἀποπλάκτως. διὰ μὲν ἀπὸ
ἀποκλίματος ἐς αἴγλης. μὴ δοκεῖ εὐδόξοις
μὴ ὅτι καὶ ἀπ' ἰσημερινοῦ πρὸς θηλυτὴν ἀφ' ἑσπέρας.
ὁφ' οἷς θ' ὁ σὴν πλοκάμῃ πάρ· αἰγόμωμ' ἀστερουσαν
διαφεύγουσι τὸ σεμνὸν πολλοὶ καὶ δοκήσει
σόφοι· ἀθήμονα δοιδοῖσιν ἐπέσθαι. ἐν ὁμοῖοι οἱ χεῖ
σθαι. ἐφ' ὅτῳ σὺ πολλοὶ κακοί· ὀλίγοι δὲ ἀγαθοί·
τὸ ναῷ ἱστορούσι τὸ κυβοσδὲ μεγαθαύκαν· αἱ ἐλλάται
γὰρ φησὶ μὲν ἂν τὰ σωσανίτατα οἱ ἄριστοι. κυβοσαὶ
ναὸν θηλυτέρων· οἱ δὲ πολλοὶ κεκόρυμται. ὅ τοσο
κτίνβατα φεῖ καὶ αἰδοῖοις· ἐτέοις αἰχίφοις τορ
βὴ λίμνη μεθελήσαν τὸ τὴν εὐδαιμονίαν· ὅτῳ
ἄτης ἀφ' ἑμερίδης ὁ μέγας. διηνεκὴς σπεῖται
δι' αὐλοκαλίαν ὁδόν. ὃ δὲ πρὸς τροφὸν· λίμνῃ αἱ
μιλάκης δύας θεός ἀτεβρεμὲς ἵτορ· λιδὸ μεσοπόλ
ξαις. τοῦ σοὶ κεν πίφαυσι μῦθος· ἓξ κότος ἀρά
ὁ θεοείδεος ἀποφολος. καὶ ἀὰ ἀποκάλυπτ' ἐφ ἧσιν
ἐφαρείσθη μοι τὸ μὲν φλέγιον καλεσὸ πρόεστρατον
βὴ ὀλίγῳ. πρὸς δ' ἡμίασαν αὐφημοίσκοντος
μολίσαν ἡμῶν ἐμίβιμον βάτοι μεφλέγε τὸ ΨΧΩ.

ὁ ἑτέρωθεν καὶ σοὶ κληρονόμοι τοῖς ὁμοίοις τοῦ
ἀνδρὸς, οὓς αὐτὸς ἀπεκαλύψατο τοῖς ὁμοίοις αὐτοφάβδου
αὐτοῦ καὶ προφήτου· ἐπιγαμήσει καὶ τρόφιμος
μαθητοῦ· περὶ δὲ τοῦ κοκκοσταλοῦ γράφει ἡμῖν·
οὗτος ὁ μεθαιτοφόρος μοι προσκρούσεως αὐτοῦ
μενοι. ἵνα πληρωθῇ τὸ ἐπιγεγραμμένον τοῦ δοχείου
μαρτυρίου, ἐν παροιμίαις καὶ σωβᾷ πικρὸν
δρέπανον ἀμήσεις τρυγητοῦ ἐφοδεύειν·
σοὶ δὲ ἕτεροι ἀγαθοὶ ἐμοὶ προφερομένοις καὶ αὐξανό
μενοι τῷ ἐπιγεγραμμένῳ τούτῳ· ἐν παροιμίαις
ἐν δυναμούμενοι κατὰ τὸ ἑαυτοῦ τῆς δόξης αὐ
τοῦ· ὃ πάλιν· κατὰ τὸν οἰκονομοῦντα τοῦ θῦ
τὸν δοχεῖον ἡμῖν ἐγκεκαυμένον πληρωθῆναι τὸ μὲν
λον τούτου· τὸν μὲν ἐπιγεγραμμένον ἀπὸ τοῦ γεγραμμένου· ὁρῶ δὲ
φανερωθῆναι τοῖς ὁμοίοις αὐτοῦ· οἷός ἐστιν ὁ δο
ξοφείσας· τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τούτου μυ
στηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὃ φθάσαν μὲν τοῦ
μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων τοῦ
κρύφιον ὑπαίτιον παρεδόθη τῷ σὺν αὐτοῦ τοῦ
κῦ παρεληλυθέναι· ἀποκεκρυμμένον δὲ
ἐν τῇ πολυσχιδεῖ ἀνωμοιοφανερωθῆναι τοῖς
ὁμοίοις· ἄλλο δὲ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τούτου μυ
στηρίου τοῦτο ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὅστις ἐστὶν Χς
ἐν ὑμῖν· οὐ ἀλλαχῇ θεμένου γέγραπται· καὶ που
λαμβάνοντα φιλοτιμούμενον σέμνωσιν τῷ μυστη
σιν· ὃ δὲ πάσης σοφίας· πολυφώνου τὸ πανοῦργον
μον ἐν ὑμῖν τύχοι· οὐσανὰ τὸ ἁπλοῦν δοῦλον·
ἐν ᾧ οὐδὲν ἀνθηρὸν ἀπόφασιν· οὐ δοκιμὴν πανοῦργον
τὸν πλέον τοῦ πλήρους τύχοι· ἀλλὰ πανοῦργον

Γνωστικῶν παραδόσεως ἰ. χριστοῦ παιδαγωγουμένου
ἡμᾶς. τίς ὁ σώζων πλούσιος ἢ πτωχὸς αἰτιολογία
δύο τάδε ἡμᾶς κωλύει. ἡ σελήνη ἡμῶν ἡμέρα τῶν αἰ
ῶνων. ἡμέρα δὲ κόσμος ὁ ἐν αἰῶνι αἰώνων. ἡμῶν ἐσόμε
θα καὶ οἰκήσομεν. ἐκ παντὸς ἡμῶν παιδαγωγοῦντος. ἡμῶν ἐσόμε
θα γάλακτος καὶ μέλι. πλήθος ἡμερῶν ὁ μακρός. ὃ δὲ πίνων
φησὶν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐγὼ δώσω αὐτῷ ὃ οὐ μὴ διψήσῃ
εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλ' ὕδωρ ἅλλεται εἰς ζωὴν αἰώνιον.
ἀπὸ γὰρ μιᾶς πηγῆς τοῦ ἀγαθοῦ ἐβλύστησαν. πάντα τὰ
γὰρ ἡμῖν πλάσιος τοῦ ἀγαθοῦ ἐβλύστησε. πάντων μέλλο
ντων ἡμῶν τῶν ἁγίων τῶν ἐσομένων γάλακτος καὶ μέλι
τος. λόγος ἐστὶν οἰκονόμων ἀδελφοὶ σοφίας καὶ φρο
νήσεως ἐν ἑαυτοῖς. λέγει γὰρ ὁ
πανσόφος. ἐμὲ κτήσασθε τὴν παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον
καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον. ἐμὲ γὰρ κτῆμα
ἐστὶν ἀσφαλὲς ἀνεξάντλητον. ἐμὲ γὰρ ἐὰν κτήσησθε
ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν. ἐμὲ ἔχοντες ἐν ὑμῖν οὐ μὴ ἁμαρτήσητε
οὐδὲ μὴ πταίσητε. ἐμὲ γὰρ ἔχοντες ἐν ὑμῖν οὐ μὴ ἀποστῆτε
τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας. ἐμὲ γὰρ ἔχοντες ἐν ὑμῖν οὐ μὴ
ἀποστῆτε τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας. ἐμὲ γὰρ ἔχοντες ἐν ὑμῖν
οὐ μὴ

λήπτικε ιο· καὶ νὺξ νυκτὶ ἀπαγγέλλει γνῶσιν·
ἡμὲ πλεκτεκνιμεσήλιν μυσικὸς· ἐοὐκ ἐξοἰλόγοι
οὐδὲ λαμαὶ. ὧρ οὐκ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.
τοῖς δὲ τοῖς φθόγγοις· ποιεῖ ἀποκρύφαν· ἐοἰχὲ
ποὸ τομαι αὐτόν; διατοῦτο φοπομὸς λίγεται ἡμῖν
πλάκεκλησται. ἡ τὰκεκτεμένων αἱ φαρεφόασσε.
ἀποκαλύπτων τοσμέρους τοῦ διδασκάλου τὸ πόμενα
τὴ οἰκιποτοῦ ὁμνασμεν. κ' οἱ ποιηταὶ τοὶ δὲ αἱ φθοι·
τὸν μὲν τοῦν ἀγαθὸν πὶ δομὲ πλαβεῖν. αὐοἰζασθε
τοὶ τοῦ φαύλου· ὃ δὲ λαὸς ἡ ἐχόμενος οφθοὶ πεὸς
ιμαὸ ὁ ἀπόφολος· ὃν πληφόμαι δὲ λίγιαοχῦ δὲ
μδόμαι· τὸ πικοὶ χρεῖ ομαι καὶ τὴν γροφὴ ιλὴν
ποφαδοσιν· ἰὼ μεγαδοῶν αὐτοῖς ποφὸν ποὺ
εθοι ποδή· οὐχὶ δὲ ἐπὶ τομὸ· οἱ αὐτὸ ἡμῖν αὐτὰ
μὴν ὑδαι· πλήφομαχῦ καλβάσκοπὸ καὶ
τὴν μεδείου χρόνοις αὐορίοις αὐιγημένου.
φανξεφοδηὸ τοδὲ νῦν δὲ λαὸ τεφθὸν πεοφὴτ
λοῦ· κατὲ πὶ τομὴν τοῦ αὐορίου δῦ ὁ συνπακολου
θάδασος ἀσαὰτατὸ ἐ θνη γνοφεροδηὸ τος· τοὺς δὲ
τοὺς δὲ ἐν ὧρ πὶ φύοντας ὁ πὶ ἐ πὶ ρόμ γοι σθὲκ τοὺ
τον· ὃ τὸ τὶ ρατοῦτοὶ δὲ τὰ ὑμῶν μὴ θεῖ οι δὴ κμὴ·
ζ κόσος τοὶ νῦν ὃ πλάτον ὃν τοὺς τὸ ἐπὶ φοβαὶ ὃ πθῦ
δδλαμεδὼν ον· φεασὸν δὲ μὸ οι φὴ δὶ αὐ νιγμοὶ·
ἰ ν' ἰλὴ πὶ δὲ τὸ· τὶ πρὸ τοῦ· κίμὸ ὃν ὑφ' ἡμῶν ποὸ δὲ ἰ·
ἀν αρὸ ισμὲ γμοὶ· ὃ γὰρ τοῦ ρόμον θῦ ὁ ὑποδὲ ποὶ
σὺν φορμὴ ὃ ποὺ ρὸ Ημα· ὃ ποὸ δημόσιον ὧν οὐ
κὰρ ποὸ τὸ τροφὴ ποφαδοδή· ἄρε ὶ τοσὸρ δμὼν οἱ
μὲ τὶ αὐτοῦ· ὁ ὧδε ὃ αὐτὸ δὲ δὲ λὶ τοκθὸν πλάτον
μὸν· πεὸ φαὐτοῦ ὧν τὸ ποὸ ρὶ χαβού· μὲ ἰ ποτοῖ
μφαμεχρὲ ὁ τι· τοῦ ρμὼν αὐ δ ζὶ ποὸ κ τοῦ ρὸ τον·
μφὶ τὴ λὸ φυμακὶ τὸ μὲ ἰ τρὰ φλη· ἀλλ' ἐκ μαρ δαὼν·

οὐ τὸ ἐν τῇ γῇ κεῖσθαι τὸν σῖτον ἀλλὰ τὸ μὴ οὐκ ὀλέσθαι
τοῦτο εἶναι· ἀδελφὸν τοίνυν τοῦτο τοῦ ἀποθανόντος
τὸ σωθῆναι. ὁμοίως ἀπόστολος
ὁ σωθεὶς ἐστὶ τοῦ ἀποστόλου
ἀνθ' ὧν ἐπίκειται· ἀφ' ὧν καὶ τοῖς ἔλλησιν
βεβήκασιν· σοφία δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς
τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου·
οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καὶ
καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν
μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην· ἣν προώρισεν
ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν
ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου·
ἀδελφοὶ οὐκ ἐκλήθητε ὑμεῖς πολλοὶ σοφοὶ κατὰ
σάρκα· οὐ πολλοὶ δυνατοί· οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·
ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα
καταισχύνῃ τοὺς σοφούς· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου
ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·
καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα
ἐξελέξατο ὁ θεὸς καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα
καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστὲ ἐν
χριστῷ ἰησοῦ ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ
δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·
ἵνα καθὼς γέγραπται ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ
καυχάσθω· κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοὶ
ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας
καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ·
οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ ἰησοῦν
χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· κἀγὼ ἐν
ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ
ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ
κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις
ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως·
ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων
ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ· σοφίαν δὲ λαλοῦμεν
ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου
οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν
καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν
ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην· ἣν προώρισεν
ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν
ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου·
ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος
αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ
βάθη τοῦ θεοῦ· τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ
τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου
τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς
ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς δὲ
οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ
πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ
τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν
οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις
ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος πνευματικοῖς
συγκρίνοντες· ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται
τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ
ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι πνευματικῶς
ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν
πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται· τίς
γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου ὃς συμβιβάσει αὐτόν·
ἡμεῖς δὲ νοῦν χριστοῦ ἔχομεν· κἀγὼ ἀδελφοὶ
οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς
ἀλλ' ὡς σαρκίνοις· ὡς νηπίοις ἐν χριστῷ
γάλα ὑμᾶς ἐπότισα οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ
ἐδυνάσθε· ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ
ἐστε σαρκικοί· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ
ἔρις οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον
περιπατεῖτε· ὅταν γὰρ λέγῃ τις ἐγὼ μέν εἰμι
παύλου ἕτερος δὲ ἐγὼ ἀπολλῶ οὐκ ἄνθρωποί
ἐστε· τίς οὖν ἐστιν παῦλος τίς δὲ ἀπολλῶς
ἀλλὰ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε καὶ ἑκάστῳ
ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν· ἐγὼ ἐφύτευσα ἀπολλῶς
ἐπότισεν ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν· ὥστε οὔτε ὁ
φυτεύων ἐστίν τι οὔτε ὁ ποτίζων ἀλλ' ὁ θεὸς
ὁ αὐξάνων· ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν·
ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ
τὸν ἴδιον κόπον· θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί·
θεοῦ γεώργιον θεοῦ οἰκοδομή ἐστε· κατὰ τὴν
χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς
ἀρχιτέκτων θεμέλιον ἔθηκα ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ·
ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον
γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν
κείμενον ὅς ἐστιν ἰησοῦς χριστός· εἰ δέ τις
ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσὸν
ἄργυρον λίθους τιμίους ξύλα χόρτον καλάμην
ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ
ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται
καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ
αὐτὸ δοκιμάσει· εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ
ἐποικοδόμησεν μισθὸν λήμψεται· εἴ τινος τὸ
ἔργον κατακαήσεται ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ
σωθήσεται οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός· οὐκ οἴδατε
ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ
οἰκεῖ ἐν ὑμῖν· εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει
φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ
ἅγιός ἐστιν οἵτινες ἐστὲ ὑμεῖς· μηδεὶς ἑαυτὸν
ἐξαπατάτω εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν
ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται
σοφός· ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία
παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν· γέγραπται γάρ ὁ δρασσόμενος
τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν
κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν
ὅτι εἰσὶν μάταιοι· ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν
ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν εἴτε παῦλος
εἴτε ἀπολλῶς εἴτε κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ
εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα·
πάντα ὑμῶν ἐστιν ὑμεῖς δὲ χριστοῦ καὶ χριστὸς
θεοῦ· οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς
ὑπηρέτας χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων
θεοῦ· ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις
ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ· ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν
ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης
ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ
ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι·
ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ
καιροῦ τι κρίνετε ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος ὃς καὶ
φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει
τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος
γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ταῦτα δέ
ἀδελφοί μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ
ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ
ὑπὲρ ἃ γέγραπται ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς
φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου· τίς γάρ σε διακρίνει
τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες εἰ δὲ καὶ ἔλαβες τί
καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών· ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ
ἤδη ἐπλουτήσατε χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε
καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε ἵνα καὶ ἡμεῖς
ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν· δοκῶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμᾶς
τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς
ἐπιθανατίους ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ
καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· ἡμεῖς μωροὶ διὰ
χριστόν ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χριστῷ· ἡμεῖς
ἀσθενεῖς ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι
ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι· ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ
πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνιτεύομεν καὶ
κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν
ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι
εὐλογοῦμεν διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι
παρακαλοῦμεν ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου
ἐγενήθημεν πάντων περίψημα ἕως τοῦ νῦν·
οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλὰ νουθετῶν
ὑμᾶς ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ· ἐὰν γὰρ μυρίους
παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς
πατέρας· ἐν γὰρ χριστῷ ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου
ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς
μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ χριστοῦ·
διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν τιμόθεον ὅς ἐστιν μου
τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ ὃς ὑμᾶς
ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν χριστῷ
καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω·
ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρός τινες ἐφυσιώθησαν·
ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος
θελήσῃ καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν
πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν
λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει·
τί θέλετε ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ
πνεύματί τε πραΰτητος· ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν
πορνεία καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ὀνομάζεται ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ
πατρὸς ἔχειν· καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ καὶ
οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου
ὑμῶν ὁ τοῦτο τὸ ἔργον ποιήσας· ἐγὼ μὲν γὰρ
ὡς παρὼν τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς ἐν
τοῦτον κατεργασάμενον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ συναχθέντων ὑμῶν
καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον
τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς ἵνα τὸ
πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου· οὐ καλὸν
τὸ καύχημα ὑμῶν· οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη
ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ· ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν
ζύμην ἵνα ἦτε νέον φύραμα καθώς ἐστε ἄζυμοι·
καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη χριστός·
ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν
ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας ἀλλ' ἐν ἀζύμοις
εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας· ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ
ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις· οὐ πάντως
τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις
καὶ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεὶ ὀφείλετε
ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν· νῦν δὲ ἔγραψα
ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς
ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ
εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ
τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν· τί γάρ μοι καὶ
τοὺς ἔξω κρίνειν οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε·
τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ· ἐξάρατε τὸν πονηρὸν
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν· τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων
πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ
οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι
τὸν κόσμον κρινοῦσιν· καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται
ὁ κόσμος ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων·
οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν μήτιγε
βιωτικά· βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε
τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους
καθίζετε· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ
ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφὸς ὃς δυνήσεται διακρῖναι
ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀδελφὸς
μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων·
ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν ὅτι κρίματα
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε
διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε· ἀλλὰ ὑμεῖς
ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε καὶ τοῦτο ἀδελφούς·
ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ
κληρονομήσουσιν· μὴ πλανᾶσθε οὔτε πόρνοι
οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ
οὔτε ἀρσενοκοῖται οὐ κλέπται οὐ πλεονέκται
οὐ μέθυσοι οὐ λοίδοροι οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν
θεοῦ κληρονομήσουσιν· καὶ ταῦτά τινες ἦτε
ἀλλὰ ἀπελούσασθε ἀλλὰ ἡγιάσθητε ἀλλὰ
ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἰησοῦ
καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν· πάντα μοι
ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι
ἔξεστιν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος·
τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς
βρώμασιν ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα
καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ
τῷ κυρίῳ καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς
καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα
ὑμῶν μέλη χριστοῦ ἐστιν· ἆρας οὖν τὰ μέλη
μου ποιήσω πορνης μέλη· μὴ γένοιτο· ἢ οὐκ
οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά
ἐστιν· ἔσονται γάρ φησιν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν·
φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν
ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν ὁ
δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει·
ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν
ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ
καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς·
δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ
ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ·
περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς
μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν
ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον
ἄνδρα ἐχέτω· τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν
ἀποδιδότω ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί·
ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει
ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου
σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή· μὴ
ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου
πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ
πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς
ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν· τοῦτο δὲ
λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν·
θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν·
ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ ὁ μὲν
οὕτως ὁ δὲ οὕτως· λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ
ταῖς χήραις καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς
κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται γαμησάτωσαν
κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι·
τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ
ὁ κύριος γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι·
ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ
καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι·
τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις
ἀδελφὸς γυναῖκα ἄπιστον ἔχει καὶ αὕτη
συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ μὴ ἀφιέτω αὐτήν·
καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον καὶ οὗτος
συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς μὴ ἀφιέτω τὸν
ἄνδρα· ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ
γυναικὶ καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ
ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά
ἐστιν νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν· εἰ δὲ ὁ ἄπιστος
χωρίζεται χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς
ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ
κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός· τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ
τὸν ἄνδρα σώσεις ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν γυναῖκα
σώσεις· εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος
ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός οὕτως περιπατείτω
καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι·
περιτομῇ τις ἐκλήθη μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ
τις ἐκλήθη μὴ περιτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐδέν
ἐστιν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν ἀλλὰ τήρησις
ἐντολῶν θεοῦ· ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη
ἐν ταύτῃ μενέτω· δοῦλος ἐκλήθης μή σοι μελέτω
ἀλλὰ καὶ εἰ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι μᾶλλον
χρῆσαι· ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος
κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός
ἐστιν χριστοῦ· τιμῆς ἠγοράσθητε μὴ γίνεσθε
δοῦλοι ἀνθρώπων· ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἐν τούτῳ
ἀδελφοί παρὰ θεῷ μενέτω· περὶ δὲ τῶν παρθένων
ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην δὲ δίδωμι ὡς
ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι· νομίζω οὖν
τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν
ἀνάγκην ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι·
δέδεσαι γυναικὶ μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ
γυναικός μὴ ζήτει γυναῖκα· ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς
οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος οὐχ
ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι·
ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι· τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί
ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα
καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν
καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες καὶ οἱ χαίροντες
ὡς μὴ χαίροντες καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ
κατέχοντες καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ
καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου
τούτου· θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος
μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ·
ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ
τῇ γυναικί καὶ μεμέρισται· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος
καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου ἵνα ᾖ
ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα
μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί·
τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω
οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω ἀλλὰ πρὸς τὸ
εὐσχήμον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως·
εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ
νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος καὶ οὕτως ὀφείλει
γίνεσθαι ὃ θέλει ποιείτω οὐχ ἁμαρτάνει γαμείτωσαν·
ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ μὴ
ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου
θελήματος καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιήσει·
ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς
ποιεῖ καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει·
γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς·
ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ
θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ· μακαριωτέρα
δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην·
δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν· περὶ δὲ τῶν
εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν·
ἡ γνῶσις φυσιοῖ ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· εἴ τις
δοκεῖ ἐγνωκέναι τι οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι·
εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν οὗτος ἐγνώσθη ὑπ'
αὐτοῦ· περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων
οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι
οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς· καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι
θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς ὥσπερ εἰσὶν
θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί· ἀλλ' ἡμῖν εἷς
θεὸς ὁ πατήρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς
αὐτόν· καὶ εἷς κύριος ἰησοῦς χριστὸς δι' οὗ τὰ
πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν
ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ
εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν καὶ ἡ
συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται·
βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε
ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα οὔτε ἐὰν φάγωμεν
περισσεύομεν· βλέπετε δὲ μὴ πως ἡ ἐξουσία
ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν·
ἐάν τις γὰρ ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν
εἰδωλείῳ κατακείμενον οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ
τοῦ ἀσθενοῦς οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ
εἰδωλόθυτα ἐσθίειν· ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν
ἐν τῇ σῇ γνώσει ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν χριστὸς
ἀπέθανεν· οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν
ἀσθενοῦσαν εἰς χριστὸν ἁμαρτάνετε· διὸ εἰ
βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ
φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν
μου σκανδαλίσω· οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος οὐκ εἰμὶ
ἀπόστολος οὐχὶ ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑόρακα
οὐχὶ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ· εἰ ἄλλοις
οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ
σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν
κυρίῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν
αὕτη ἐστίν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ
πιεῖν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα
περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ

καὶ τὸ παραπήμονε τυθη γράφειχο· αὐτο
ενοποιαὶ λη βῶο θῦμα τῶ θῦ νοβε ἡμῶν φλογό
μενοο· ὁ τοῖ αδελ ἡ τοῖ θωῖ δεκ τὴ σώματό φθ
καὶ τοῦ μ τοῦτ ου παιδῶν· ἀμεδ νό ἡ τοο χαρ ισμόο
ἡ αὐμ θηὸ τοῖ οὖ ἡ δο δύκ α αὐτῆ· ὲ μὴ ἡ εἰ
κό τοο μβλ ἐἡ θαν ἀτου δ ἀπο ντε ἰέ ε ἡ τοῖ θε
ιρ ά τη ι ἡ φιλο σοφί α· ὁ χαρ μὲ κ τὴν ὁ ἴη ν παρ ὰ
τὴ δ ἐμ νο ο θῶ τοῖ δι ω ο ει ἀλ αι· μὴ τ δέ ἰν αι τοῦ μ
ἀλλ ο μ αὶ σθ ἰ σθ αι ὐφ ὁ μ ἐκ ό μβ νο ο σ· ἀλλ ὰ αὐτ οῖ
κ αὶ αφ ὲ τοῦ μ ὸ τ ἰ ο π ε φ ἰμ α σι μ ὲν θῶ τ υχ αί ν ο ο ν
τὴν ἀ ἰμ θ ἰ φ ι λ ο σ ο φ ί αν μ ὲ λ α σι μ· τ ο ῦτ ο ἀρ ὰ ου
κ ο ύ λ ε τ αι ὲ τοῖ ἀ ν α τ ό ρ α ι· ἰ τ ὴν ὁ π ν τ α ε τ ἡ σ ι ο ν
α ο π τ ἰ· ἰ ω ν τ οῖ μ ὲ ο ε λ ἡ μ ο ι σ ο π α ρ φ ν ι α ὶ· ἀ ὸ σθ λ ἰ ὰ
π ο ο π ε ἀ φ ὲ ν ἡ τ ο τ ὸ ν ἀ ὶ σ θ η τ ὸ ἡ μ τ ἰ λ ο ὶ τ οῖ μ ὰ ὶ τ ὸ θ ἁ
ο ν ὲ π ο ο π ε ν ἑ ο ι σ ἐ ω ν· π α ρ ὰ μ ὲ ο ὗ σ θ ο ο τ οι α ὶ τ α ν
φ ι λ ο ο σ φ ἰ σ α ν τ ὸ ο ἱ τ ο ῦ ξ ἑ λ ἰ μ ο ν ἀ μ ἀ κ ρ ο ι· π ε ο φ α ὶ σ θ α
ν ὲ τ ὸ ὁ λ ο κ α υ τ ὸ μ α τ α σ θ λ ὲ α ν τ α ο· ἡ ο μ ὲ θ λ ἡ σ θ α ν
ν ὲ ἰ μ α ι· ἐ π α θ λ ἰ μ υ μ β λ ἰ α π ὸ ὑ μ ἐ κ ἡ ὁ δ ο ρ φ α ὸ γ θ ν ο
μ ὲ θ ἰ μ ν τ ἡ ν μ ο ο σ ἰ κ λ ἰ ν τ υ χ ἰ ν· ἀ ρ ὲ δ τ π ὸ ὁ φ ο μ α τ ἰ κ ἡ ὸ
φ λ υ α ρ ἰ α ο ὲ τ οῖ μ π α θ ὸ ν π α ν ὑ τ ο μ· ὁ ὥ π ε ρ π ο ἰ ὸ
σ ἰ μ α ἰ κ ὼ ν α ὶ ὲ τ λ ὴ Μ ὸ ὐ ν ο ο χ λ ἰ τ α ς· α ὐ τ ο ο δ ἰ ο δ μ ὲ ὸ
μ ἡ τ α ὸ ὐ ε κ ἰ κ α ὸ ὲ π θ υ μ ἰ α ο· τ οῖ φ ο π ἰ κ ὰ φ λ ὲ
ο φ λ ἰ ν ὸ ἰ α ὶ ἀ φ κ ἡ· ο ἰ δ ὲ π λ ἐ ἰ φ ἰ τ ο ῦ μ ὰ ν ο ῦ μ· τ ὸ
φ λ ἰ τ ο ῦ ξ ὺ δ ι ο ὶ μ ὲ ν ο ἰ κ α ὶ α ὐ ξ ο ἰ κ ο χ λ ἰ α ι· ὲ τ ὸ
τ α ὸ α ὐ τ ο ῦ μ ἀ κ ρ ε δ σ ἰ α ο· ὁ α ὐ ξ ο ἰ ἐ ξ ἰ ν ο ἰ ο φ α ι ρ ε ἡ δ ὸ ν
φ λ ο ύ μ ε β ν ο ἰ τ ὸ ε υ μ α κ α ρ ἰ ο υ ὲ α ὐ φ θ α ρ τ ο υ
θ ῦ· τ ο ι α ὐ τ α ὸ ἰ α κ α ὶ π ε ρ ὶ α ὐ τ ο ῦ μ δ ο ξ α ρ χ ο ι ν·
λ ε λ ἡ θ α ν δ ὲ α ὐ τ ὸ ο κ ἰ ὼ ν π λ ἡ σ ἰ ο ν ἰ μ ἰ μ ε ῦ μ ν τ χ φ ο ι ν
ο ὐ μ ε ρ ἰ α ὸ ὁ ε α θ λ ο ῦ ε ἡ τ α ι μ ἰ μ ν ὸ δ ῦ· ο ὐ μ α ὐ τ ο ὸ
α ἰ μ β ὸ χ ο· γ ν ὴ δ ι ο ι μ ὲ ν ὼ φ ὸ ν ἡ τ ο ο φ ἰ· τ ο φ λ ι ὼ δ ὲ
α ἰ ρ ε κ τ ἡ ὸ ὐ μ· ὲ α ὐ ζ ἡ σ ο ι ν· ὲ ὼ ἰ σ ὸ τ ἡ τ α π α ὸ ν

δικηρίαν τε καὶ ἀλαινασίαν. ἀλαίνατό τε καὶ
ἀμήχανον ἀναφέρων. λέοντες καὶ πόλαι.
ἰσόμοιρα. καὶ ὁ φθαλμὸς. ἰσόδους. καὶ ὀξὺ
δορκὸς. καὶ ὄρμαι. ἰσάνορες. μὴ ταὐτὰ ἤθεσι πο
υπολάβῃς ἀραιβυραίοις σκληθρώδεσι μηδαμῶς.
ἀλλὰ γε ἐθέλουσι δὲ πρὸς τοῦτο τὸν ὁμοιοτρόπους
τοὺς ὁποίους τε ἡμῖν. ἀλλ' ἐς πεῖραν τοῦ λόγου
κατὰ τὸ εἰκὸς ἡμῖν καὶ ἐοικὸς διαναφήσομεν. ἵνα
μὴ κενὸν ἀναπόδεικτον ἀφέμενοι σοφίαν. ἐλλίμενα
χωρία τοῖς ἐπιτηδείοις γεωργοῖς. ἐθέλουσι δὲ
ἐξ ἐθέλουσι σοφοῖς. τὸ πάλαι τε κυνῶφηι οἱ μὴ κεν
λίθηι σθένει τοῖς παλάμην. οὐδὲ γὰρ ἐν αὐτῷ τε ἀρετὴ
τοῦ ἐξ ἀλαμπουλάσθαι ἐλεᾶν. καλῶς ἂν ἄρα ἰσόκερατ
ἐν τῷ ἀναθήναι κῶν. τίμασον οὖν καλῶς ἐπὶ παλάμ
μένον τε ἀλαμπουλάσθαι ἐλεᾶν. καλῶς ἂν ἄρα ἰσόκερατ
καλῶς ἐχόμενον τοῖς πρήγμασι τοῖς ὅτε καὶ
τὴν λίμνην ἐκ ἀέθλων πρόσω ποιοῦ. ἐς τὴν δὲ
ξάμενε πτυχὴν τοῦ καιροῦ ἐν ἔχοντας. καὶ δὴ καὶ
μεμηνασὶ ἐπὶ τὸ πρώτιστον χάρβδαν τοῖς μηδὲ
ρον τοῦ. ἔστ' ἂν τοῦ τοῦ τε ἀσυμπτώτου ἐκ αὐτῆς καὶ
ἀστόμου τοῦ ἀνὰ τοῖς ἀσκληρίαρχοι. καὶ τὰς
μὴ τὸν ἀΐδηλον ἀνδρείας καὶ ἀσφυρήτητας εὐκόμους
καὶ ἐν διδύμοις ὀφθέρμονας. ὀφιόδ' αὐτοῖς ἀόδμας
τὸν δὲ ἀφεστάτους καὶ μερίσταται τοῖς ὀζῳδ
οἱ ἀσεβέχοντας. ἔτι δὲ τὸν τὸν μερὶ ἡδομῶν
μεστοῖς τας. τὸν δὲ συμφορὰν μὴ λίαν
λίθρομερὲς. ἀλλ' ἀνδρεόδους ὀφθαλμοὺς ἀνα
πεφθρομερὲς. καὶ τὴν ὀφνύσεσσαν ἀξίαν σῆς
μεέχοντας πυκνόμενον. τέρας τοῦ δ' ἀερμεγά
κονίεται. τὸ τομὴ ἀφαφθειρομένους ἀνὰ τοῦ
δὲ πτερόν. μὴ δὲ διαφθαμένους αὐτῶν. μὴ

λὲ ὑσθενῆ φανόμενα τῶν ὁμοίων. ἀλλ' ἐπὶ μὲν
νόμου τὸ τὴν τάξιν τῶν ὑφεστώτων· εἶτα
δὲ καὶ φθέγγεται τὸν κόσμον τοῦ λόγου· τὸ δὲ λέγειν μὴ
μόνον περὶ σεμνοτέρων· ἀλλὰ καὶ περὶ ἀφανεστέρων
ταῦτα τῶν ὄψεων τῆς τέχνης ἁπάντων ἔχεται.
τοῦτο δὲ ἡμῖν καὶ φορτικὸν εἶναι καὶ τὸν
λείου ἀφελεῖν. καὶ πάσαν ἀρετὴν ἀφελεῖν·
ὁ ῥᾴων. πᾶν τὸν μηδὲν ὁμοίως ἕλληνα. καὶ
τοῖς μὲν ἐν δόξαν ἀσεβεῖν ἐκ θεάτρου
σι· τὸ δὲ ἀπὸ μηχανῆς. οὐδὲ ὁρᾶν ἐστὶν
εἰ τὸ κωλοτιλὲς μὴ μιμητόν. μηχανῆς
εἶναι συμπεφόρηται. μακαρίοις τοῖς ὁρῶσι
καὶ τῶν τραφλῶν οἱ πρῶτοι καὶ δεύτερον
τῶν ἀμβλήδην. ὅτι πλησθήσονται τοῦ φῶς
αἰδίου. πάντα θαυμαστῶς ὁ θεὸς τὸν σκηνὴν
φιλόσοφος ἐν ἱεροῖς τοῖς περὶ τὸν ἐρημικοῖς λό
μῶν καὶ δὸς καὶ τοῦτον εὑρίσκεται. περὶ
καὶ τὸ ἀμαυρόν. οὐκ οἶδα ὅσα αἰνιττόμενος
σὶ τοῖς πάντα μεθόρια χολὴ τὸν λαμπρόν
φθέγγεται. ἐπ' αἰῶνα σύμμαχόμενος
τὰ στοιχεῖα σύνδεσμοι θεοὶ ἂν αὐτοῦ τὸν καρπὸν
ἀσθενῆ. τὸν ἡλίου περιοχυτέον. ὁ λόκαρπος
καὶ ἀμφιβολὴ μεσουράνημα ὑμνῶν ὁ χῶ. καὶ
ὅτι τοῦ περὶ αὐτοῦ οὐκ ἐᾷ δοῦ μᾶλ, ἐφ' ὃ πολίτης
ἔπαφον. συγγράφεται δὲ οἷς τοῖς σύρανίδαις σκλη
περὶ τὸν διὸς μεταχειρίζον. χθονίων δ' αἰδῆ
μεδέχειν ἀρχῆς. ἐ ἀπαράτηλος μᾶλ. πῶν
τον μὲν φῶς τυχὸν ἂν ὑφ' ἡμῖν συνοικοῦσιν
ἄθλιον περὶ σεμνὰ ν πόθον ἔβλαστον. τιὸ
ρίζας ἀκάκων. τὴν ἀδιήκατον ἐκθεὸς μὲ
νοις θυέλλ μὲν χλοὸν αὖ ἀπὸ λαν. οὐκ ἀπο

κότοσ ἀρ ακαὶ τοῖμμωτηείοντοῖ παεῖβλλη
σιμ· αἰ χλιβὶ τακαλαρ ἰοακαβανοβρ καὶ τοῖσ
καρκαρίοισ τὸλουτροῦ· μβαταὶ παλιὲ τὶ τοῖμμ
μραὶμωτηείαι δλαοκλμίαοπ ναὶ υοόββοιμὲ
χμ τωὶσ τοῦ ο παρ αοκ ωλὶ σ τὸμ μβλλόμ τοῦμ· τοῦ
λδὶμμχάλαι οβρὶ τοῦμ ουμ υαμ ῦμ αμ δαὶ
νειμὲ ἡ ὶ υοομ ά οβαι· ἐ ο ο τοῦ ἀβύ ἡμ δὶ κ αὶ ἀβρ
νοειμ τὴ ἡ πβ ύ οὶ μ ὶσ τὰ ῦ πρ ἀμ αι· λ ἀμοὶ μεβμ
διὰ ῦ τοῦ μβὶ κ αλαρ ἡ κὸμ τρ ὸ πομ ὁ μολ ογ ίαν ι.
τὸμ δὶὲ ο ο τοῦ κ ὸ ἀμ αυλ ιὰ ς· ἐ πὶ τὴν ὶ πρ ὸ
τὴμ ρ ὶ ὸ ὴ ν μ ο ροχ ορ ῶ ὺ τ ε ο δὶ ἀμ αυλ ύ δ ο ο σ· ἐκ
τοῦ μ ὶ υοοκ ειμ ὲ ν ὰ μ αὐτ οῖ τὴν ἀρ χὴν ῦ ποιούμ εβ νοι
ἀφ βλ ομ ένμ ὲ ν τοῦ ζ ώ μ ατ ο σ τ ὰ ο ῦ φ ο ι δ ια ὸ ο ο ιὸ
τὴ τ αο. ἀφ ιβλ ομ έν β ο ο δὶ ὲ τὴν ἢ φ ὸ ια ὐ τ ὸ ο σ δὶ αὐ
φ α ο ιμ· ἢ τα. τὴν ἢ τὸ πλ α ὐ τ ο σ· ὲ ἐ οι τ ο ύ τ ο ι σ·
τὴν ἐ ὶ τὸ μ ε λ ι κ ο ο· τὸ γ ὰ ρ ὶ υοομ ᾳ θ ὺ ἐ ὰ ὶ ο ὴ μ ᾶ ὸ ν
μ ομ αὸ ο ὸ ο ἢ ᾶ μ θ ὺ ἐ ἴ χ ο ι ο α. λ ὸ β α ὶ ἀφ ῃ
ἔ λ ο ομ εβ ν τὴν θ ὺ ἡ μ. μ ο ἢ τ α ι μ ομ αὸ· ἢ τ ο ἴ μ ω ι
ἀφ βλ ομ ὸ τ ο ο α ὶ τ α ὸ ἴ ῳ π ὸ ὁ ὰ τ ὶ τ ο ῖ ο ο ὸ μ α ι
σ ιμ· ὲ τ ο ῖ ο λ ῃ ομ έν ο ι σ ὰ ο ο μ α τ ο ι σ· ἐ π ε ι ὶ τ α
μ ε ν β α υ τ ο ὶ ὸ ἐ ὶ τ ὸ μ ὲ β δ ο ο τ ῦ ν ῶ ν· κ α κ ὲ ὶ δ ὸ ν
ἐ ὶ τ ὸ ἄ λ χ α ν β ὶ ἡ μ ὸ τ η τ α π ε ο ἰ ο ι μ εβ ν· τ ι μ ο λ ί ᾳ τ ο ῦ
ο ο α τ ο λ ῳ α ὐ τ ε ο ο σ· ἀ μ ι ῃ ᾳ β ὸ τ η π ε ο ᾳ ὶ μ εβ ν· ο ὐ
χ ὸ ὁ τ ι μ. ὸ δ ὲ μ ε λ ὶ ὲ τ ι μ ῳ ε ὶ ο α τ ο· ὀ χ ὴ μ α ι
δ ὲ κ α ὶ μ ι ν η σ ι μ. λ ὶ φ α ὶ σ ι μ. λ ὶ θ ε ὸ ρ ο μ. λ ὶ τ ὸ π ο ρ. λ ὶ
δ ο ῦ λ ι α ὶ. λ ὶ ἀ ε ι φ ε ὺ ὶ. τ ο ὐ τ ῳ ὸ ὅ μ ο ρ μ ο τ ὲ ο. ο ὐ δ ὸ ὅ μ ο ο σ
ἐ ρ γ ῳ θ η τ β ὸ ρ μ. λ α ὶ τ ο ὶ κ α ὶ τ α ὐ τ ο υ τ ὲ τ ε α ν α δ ὶ· ἀ λ
λ ὸ ὁ ὐ μ ο ύ λ φ δ α ὶ δ ὴ λ ο ρ α ὐ τ ο ῖ ρ ἐ κ α σ ρ κ α τ α ὶ τ ο ν ὴ
ο ἰ λ ᾶ ο ν ὲ π δ ᾳ χ λ ὶ ο ᾳ α τ ὸ π ρ. Ο ὐ κ ο ω ν β ν
τ ὸ ο ο α ὶ τ ὸ π ε ὸ τ ο ρ α ὶ π ο ρ· ἀ λ λ ὑ π ὲ ρ ἀ ὶ ψ ο κ α ὶ τ ὸ π ρ ο υ

ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμίας
τῆς πρὸς τὸν ἀριστον ἐπιθυμίας
τοῦ πρὸς ὃν ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀριστον ἐπιθυμίας
μὲν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ διδασκάλου· εἰ δὲ ἀν
καὶ αἱ τελειότητες τῶν ὀφειλομένων μαθητῶν.
διὸ οὐ τοῦτο μόνον ἀφυῶς ἔχει
θεσπεσίως τοῦ τόπου· διὰ τοῦτο ἀγαπητὸν ἐστὶν τοῦτο
ὄντως ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πλάτους μὲν καὶ μῆκος ὑπ
ὄντως ἐστὶν ἀπὸ τοῦ μόνου· τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ· οὐ φύσει ἀναφαίρετον
τοῦ ὁμοίου πλείστου· αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πόρρω δὲν
ὄντως ἐστὶν τοῦ ἀναφαίρετον· διὰ τὸ ἀγνοεῖσθαι εἶναι. καὶ
διὰ ἄλλου τοῦ ἀφ' οὗ μαθήματος· ἐν τῷ δὲν ὁ αὐτὸς
τοῦτο· ἐξόμεθα νῦν οὐ διὰ δύο πρώτου φησί. τὸ δὲ
τοῦ ὁμοίου πρὸς τοῦ ὄντος· καταμόνας ἐκάστας
τοῦ ἀκεραίου καὶ ἀσωμάτου τῆς διανοίας
ἐπιστολῆς· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἀληθὲς τὸ
καταμανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ· διὰ τὸ ἀληθὲς αὐτὸ
τοῦ ἀφ' οὗ ἀποδίδωσιν διὰ τοῦ λόγου ἑαυτό· ὃ δὲ
τὴν ἐκάστου ἐμαυτῷ καὶ μὴ ἀποφαίνων τοῦ ὅτι
τῶν· πείθει τῶν αἰνιγμάτων τὸ ὑπερβάλλον
Νοῦ αὐτοῦ· ὃ δὲ ἐν ἀρχῇ ἐστὶν ὁ λόγος· καὶ
τοῦ ἀνθρώπου τοῦ τοῦ μὴ τοῦ τόπου κατὰ πλατὺ
τοῦ· παλιμβόμβου ἐστὶν οὐκ ἐπὶ τελείου
μὲν καὶ τοῦ μὴ πολλαχοῦ κατασκευάζεται.
ὃν δὲ οὖν νοῦ ἀναφαίρετον τοῦτο μονογενῆ
τελείου· ἀφῆκεν ἡμῖν ἀναπλήρωτον· ἐστὶν ζῶν
ἀφ' οὗ ἐστὶ τοῦ ἀναπλήρωτον δὲ καὶ καθ' ἡμᾶς
θεῖον· καὶ ὅτι οὐ περιλαμβάνεται τοῦ ἀπείρου τὸ
ὄντως ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀναφαίρετον οὐδὲ ἀφ' ἑαυτοῦ
καὶ ἐν τῷ βροτῷ· ἀναίσθητον ἀόρατον ἐστὶν ἀπείρου
τραφῆναι· ἀναφαίρετον δὲ ἀμήχανον

Θι δέμμοι αν τῦθῦ τοι ὸ ὑμε αἰοιο. Δι αὐτὸ ἡμῆ σ
τοὺ κατὰ τὸ μμ θοῦ ὀ νόματο σ· ἀὐλλ ἀμ ὼ κ ομ ὼ σ ν
ὁλ ὸτοο σ· τα ὐτε τοῦ ι ὐθ ρ ὼ κ ατα σκε υα ὸ ς τα ὐθ ι οι
σο α ὐσ ά ζα ο· τοῖ μι ὲν ἡ μι ἥ ν α ι τοῦ ὸ σα μ τοῖ με α ὐρ ε α
αἰ νί σ θαι. δι ὸ μ φ ῆ σι· τοῖ ο μ οῖ κο μ οί κο δο μῆ σ ε
τέ μ οι λ ἥ ν κ ς̄· ὁ ο ὖ τ ο σ μοι θε ί νο σ ς τα ὶ ξ ῆ σ ὸ· π θέ ν τ ς̄
τοῦ θ ι οι ὸ μ ὸ μ οί ο σ αἷ μ α τα ὐ φ ρ ὸ ς φλ ὰ ρ φ ῆ σ ὶ ν οῦ β ού
λο μ αι· κ α ὶ ὁ σα β οι τ ο ὐ τ οι σ ι ν α ὶ τ ο ὺ σ ρ ο φ λ ή τ α υ ς τ ὸ
σ ὰ ν τ ὰ τ ἥ λ ι ο ν α ὐ σ ῳ ε λ ά· σ α κ ά λ μ ο σ τ ρ ί ν ω κ α ὶ ὁ λ ί
ρ ι π ἥ λ ι ν ο ι σ α ὶ δ ῆ τ ο ν τ ι ο σ τ ρ ά φ ο μ· τοῖ ο σ δ ὶ α ὐ τ ὸ ἰ κ ο σ
π λ ἥ τ ο μ σ π λ α α λ ε ῖ ς ι ν ο ὶ δ ὸ μ α ο σ τ ὸ β ἥ ο μ σ φ ε ι β α ὐ
λ οι τ ρ ί χ ο μ τ α ὐ χ μ ο σ· κ α ὶ ἐ π ὶ τ ο μ θ υ σ ἰ ὸ ν σ ὸ σ α ὐ τ ὸ ς
λ ἥ λ α· δ ἥ τ α γ α ρ ὁ θ ῦ ἥ σ ε τ α ὶ ὁ ε ἰ δ ὼ ῦ θ ῦ α ὐ τ ὸ ν ἰ δ ὸ ν·
οἱ δ ὲ δ ι ὰ τ ἥ ν οἱ λ ό γ οι· ὁ μ ὰ ρ χ ε λ α ο θ ῦ ἐ κ β α ν ὁ θ ῦ
τε τοῖ η κ β α ν τ ρ ὶ ὸ σ μ ο μ· ἵ ν α α ὐ τ ῆ μ α ὸ π ε ο φ λ α ν σ η
κ α ὶ π ε ὸ θ ῦ ρ α μ τ ο ῦ ἄ λ λ ο μ ν ὸ δ α μ ο ύ μ ο μ φ ῆ ν ὁ π λ α ὐ
τ ο μ ῆ σ α π ο ῖ τ ο. ὃ ἴ ο μ π ε ὸ σ ο δ ο μ ἥ τ η ν α α π ὸ τ ῆ φ λ ε ν ὸ
ὅ α σ α ἐ ρ ύ μ ε β ν ο σ· σ α ρ α ὶ μ ε β ν ῖ ν ι ν ῆ μ α ὸ μ κ α π τ χ ὸ ς
σ α ρ α ὶ δ ὲ λ ε ῖ π κ α ὶ δ α μ ὸ μ ο μ τ α ὐ τ ὸ ὶ κ ῆ α ο μ λ α τ ο υ ε μ ῆ
α ο· δ ι δ α σ κ α λ ι κ ὸ τ α ὐ τ α ὰ ρ α ὶ ὁ π α ῦ λ ο σ ε ὐ τ α ὐ τ ῷ σ π ε φ ὰ
ξ ε ι τ ο ῦ ν α ὐ σ ο τ ό μ ο μ ὁ θ ῦ ὁ π ο ι ἥ σ α σ τ ο ῦ κ ο σ μ ο ν
φ ῆ σ ὶ κ α ὶ σ α ὐ τ α ὐ τ α ὐ ἐ ν α ὐ τ ο ῖ σ ὶ· ο ὗ τ ο σ ὁ μ ω ὸ ν σ ὲ ῖ σ η ς
κ ῦ ν α σ ά ρ χ ο μ· ο ὐ κ ἐ ν ὶ χ α λ ε ῷ π ο ι ἥ τ ῃ σ ι ν α ὶ ο ἰ κ ο ν
τ ι κ ε ῖ· ο ὐ δ ὲ ν ὼ σ ὸ ὶ χ α λ ε ῷ α ὐ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν δ ε ν α σ ἰ ῆ σ α ι
π ε ο σ δ ε ὸ μ ε ν ὸ ν ὅ τ η ν ο σ· α ὐ τ ὸ ς δ ὲ ἰ δ ὸ ῖ τ ο π α ῖ σ ι π ε ο λ ὼ
κ α ὶ ζ ο λ ὼ σ ὲ τ α ὐ τ α ὐ τ ο ῦ· μ ἥ δ ὲ κ α ὶ ζ ὼ ὸ ν· ὁ
τ ῆ ὸ σ ο ἰ κ ῆ ο κ τ ί σ η σ α ὶ ε ἰ δ ὼ λ ο σ ὸ ν δ ὲ τ ο ῖ τ ῆ ὸ σ ο μ ι τ ἥ δ ς
ε ὐ β λ ί ο ι· μ ὲ ν δ ν α ὸ ὶ σ ο δ ἥ ν τ ο ι ἥ ν· μ ὲ ν δ ὲ δ ἰ γ α λ
μ α τ α ὶ· μ ὲ ν δ ὲ ν ῆ γ ὰ ρ ὲ ῖ ν δ ι τ α ῖ ρ ὲ ῖ δ ω ῖ ὰ ζ ι ο ν κ α τ α
σ κ ε ὐ α σ μ α· ἐ π ε ι σ ὰ ῖ φ ῆ ν ο ὐ δ ὲ δ ῆ ὶ ὸ ν α ὐ τ α ὶ σ ι ν α ὶ τ α ὶ σ ι ν ὁ ῆ ζ θ ι
τ ἥ δ ε· ἰ δ ε α ὐ τ ὸ ὶ κ ο δ ο μ ῆ ν· ο ὐ δ ὲ ν ὶ δ ε ῖ σ θ ι.

ἰδεόμηφέμι πολλὰ ἄξιον ἐμὸν οὐδὲν ἡγέομαι
ζεὺς· οὐδενὸς πολλοῦ ἄξιον καὶ ἐμὸν οἰκοδόμεον
βόες ἡμιόνων αἰνότερον· εἰκότως οἱ πλατύ
τερον νεὸν τοῦθ' τὸν κόσμον ἡδὺς τοῖσι λίτομος θνητ
τοῖς ἐλάχιστον τοῦ κόσμου. ἵνα δύμελλεν αὖ
τὸ εἶναι αὐτοῖς τὰ ἔδαφος· ἵνα δὲ αὐτὰ πῶν
μὴ δεινὰ ἐκ τῶν δεδοῦ ἀγαθὰ· μὴ λάθοιμι
ἐθεοσέβη ἰδεαὶ καὶ δεοῦτο δεῖσι· χειροδὲ μὲν ἢ
καὶ ἀεὶ τυφλοῦ. δεν αἰνᾶ ἀφ πόλεμοι μὴ διὰ ἰς ἐν ἰε
ροῖσι ἐστὶν ἐπὶ φθορὰ κτῆμα. ἐλέφαντος δὲ ἀπο
λεῖ τοῦτο ἐμπνεύματος οὐκ εἰ φθὰ ἀνάθημα·
οἱ θεοσδὲ καὶ χάλκειος πολεμοφόρος ὠν. ξύλου
δὲ μὲν ξύλον ὁ παρὰ βάλλιπος ἀν ἀπὶ θέσ. ος
αὐτοσκαὶ λίθου πρὸ φάκοιμι ἱερεύ· ἡ κότος
οὕτω ἐν τῇ μεμφύλλι ἐ πὶ φορμὶ· ἡ τοι γὰρ φησὶν οὐ
δαιμόσε τὴν σὸ τὰ ἄλλα μεθ' ἡμέων· ἀλλ' αἰπόλ
λιος ξυνὸς οἰφαμι μομένος πρὶ τὸ πρῶτα αὐτό·
ς τὸν αὖ λιφ' ἡ αὐ φνης οἶος ἀπὸ σεφὸς πῆλι
ἄλλο ς ἐξαφθὸν ἐν τῇ τυχηγνομένη·
αὐτὸ ἑαυτοῦ ἡ δὲ τεθῆναι· ἀρ' οὐχόμενος αὐτοῦ τὸν
τοῖσι σοφοὶ αἰχμῆς τοῦ πρόφ' ἡ του; ἢ αὖ
νέλαιον ἡμῖν πρᾶ· ἢ αὖ ἡ ἐκτρέμβεῖσοῦν ὁμὸν
ἀθρήσαν. καὶ ἐλαίεον ἀθρόον καλούμενόν οἷον
κυρίου· καὶ τὸ δ' αὖ δὴ μᾶλλον αὐτοῦν ἐπὶ κείμενον
ἐν πῦρ ἀφοῖ· ἢ ὑπ' ἐκ αἴρου αὐτοῦ ὁ θερμός.
ἐ παμπλασίου ἀφ' ἐστοῦ ἡλίου ἀφ' ἀπτόμενος.
οἰκοῦν τα δὲ μᾶλλον ἀρίσου. καὶ ἡμῶν οὖν τὸν
θνᾶς ἐ ἡτορ ὑπ' ἐφορμὶ· τοῦ γὰρ πᾶ κακὰ ποιητὴν
τοῦδε τοῦ παρ τοῦ· ὑπερ ἀ ἡ τέρου ν· καὶ ὑπερ
τοῦ πᾶν τα δὲ ἡ πᾶ ἀδυνάτου· ἡ τοι γὰρ
οὐ δαιμόσε τὴν σὸ φάλλα μεθ' ἡμέων· ὁ φίλα

λήθη μὲν πλάτων· ἀκήκοεν γὰρ ὑμαῖος ὁ
παλαιὸς ποιητὴς ἡ τὸ ὄρος αἰνιττόμενος ἀπὸ τῆς ὕλης
θορίαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ μυθικοῦ αἰνίγματος καὶ
διαφθείρασθαι μὲν τὸν παλαιὸν οὐκ ἀναβαίνειν ἐ
αὐτοῖς· καὶ ὁ ἀμάλθεια ἡ τροφή· ἡ σημαίνει δὲ
μοιόπολις ἀπὸ μόνου οὖν ἡμῖν ὁ θεὸς τοῦτο δηλοῖ τοῖς
σωιβήναδλωναμένοις. ὃ σοὶ δὲ ἀφέρατός ἐστι ἡ ἀρετὴ
τοῦ γνόφου δὲ ὃ ὑλη δὲ σ. ἵνα μὲν πολλαχοῦ αὐτὴ
ἀπὸ τοῦ καὶ ἄρσεν. τὴν αἰγίλιτης αἰμάλθειαν δοὶ πρὸ
λθεῖν· ὄρφλάτ ὃ ὑδολόγος δὲ πλάτων φδ
λημένος· ἡ περὶ τὸ ἐ τὸ αὐτὸ πλὴς δμος ἐκ γόνα
παρ ταύτ κ ταὶ ἡ πφυκεν· τράφ ταιγὰρ ὁ ὑπὸ σ
ἐ πὶ φ δρέ ει· οὐ λτιο αὐτὸν ἡ σορᾶσθαι τὴν τὸν, αὐ
τὸ δλ δ παρ ταυ ὸρᾶται· παφ ε ἀσεσ δλ ἐ πὶ
μέλ· αὐτὸν δ' οὐχ ὁρᾶσθαι πρὶ γὰρ μ δφος ἐ κτεί κται·
παῦσι γὰρ θνητοῖσ θνητοῦ κόρα ἡ σὶν μ δν ὁ σοι
ομιλεῖ αι· ἐ πὶ σαρ κ ἀλ κ αὶ ὁ ἀδ αν δμ ο ὐ δ φ ῦ ἀδν
πδφύ ασι· μαρτυρεῖ ἀ τοῖ σι εἰ ε ημένοισ· ὁ ἀπὸ
τολοσ· οἳ δ λ αλέγον ἀμὸν δν χοῖ αὶ ἀ παφυ ή ται, δ σ
τεί τουσ ωσου· κ ακεῖ θνεῖ φὸν παρ ἀδ μσον· ὃ σ
ἡ κ ουσ τὸν ἀρε ἡ τὸν ἡ ματον, ἀ ὐ ὐκ ἔχ ὸν ἀμ οι λα
λῆσαι· τὸ ἀρε ἡ τὸν τοῦθ ὑ ὑπ ο σ αὐ μι σό μεν ο σ·
Οὐ νόμοισ ἡ φόμοι παρ αμυθ λί ασ τι ρὸ σ τὸ οὐ μὲ
ξὸν πε ο τι θλό· δλω σ μὲ δὲ ἡ ἶαι ἀφ θ λ κτον ἐ τῆ
τὸ θ ὸν μ μη ν ύσ ν· ἡ γοῦ ἀρ ὁ ωσ ον τὸ ΙΙ πεί τον ἀρ
χαι λαι ό δα ἀ λθ μο σ· τοῖ ἀκ εῖ μ ασφ ΛΝ
ταὸ ἔ ἡ λ ημένο ασ ἡ χαό· οἳ δ λ αγὰρ ἐ φ' τὰ παρ ὰ
πλάτωμι· ταὶ γὰρ ἐκ τῆσ μ αρ μά ρου φ ι λο σ ο φί ασ
παρ αδ ήγ ματα πολλ ὰ ὀρ τα νῦ σ τι θ ε μ έ μοι
νῶ ἡ τρ αφ ἡ ἱ κ ατ ὰ τ ὰ τὸ πε φ ύ τευ σ θ αι ὀχ θ ό
τοῖ κ αι ρο ἰ ἀν αμ ε μ ένο ισ ιν, πολλ ὸ ν δ ὲ μ ὴ ο ν ο μ ν ο ὺ

μβάνον· ἀποφεύσασθαι τοῖς πλαίοις· ἡ χεὶ
ὁλείσιν ἀσκοσμον· ἡ τοῦτον βέλτιον νομίζειν· οὐδὲν
ἧσσον περὶ τοὺς ὀνόματα ἀνωφύμους· κόσμον τε καὶ
ὅλον περὶ τοῦ ὅλου τὸν ἕνα· ἐξ ἑνὸς δὲ τὸν ἕνα· οὐ
θεωρεῖν δὲ τὸν ὅλον εἰ μὴ κατὰ μέρη· ἡ πολλοὺς
καὶ ἀπείρους· ἐμψύχους δὲ ὅλου θεωρεῖν· ἡ ἄλλο
τι τοιοῦτον ἀδιάφορον ἀδιαφόρως μεμιγμένον·
ἀλλὰ καὶ ἂν τὴν περὶ κόσμου θεωρίαν ἐπαινέσαι τις
μὴ ἀκόλουθον ἂν εἰκότως ὑπολάβοι. ὃ οἱ μὲν
τοῦτον κόσμοι ἀκολούθως τοῖς πρώτοις πλὴν
γεγόνασι· ὁ μὲν ὅλος πλοῦτος καὶ σοφία καὶ μνήμη ὅλου τοῦ
ὄντος καὶ ὁ ὅλος ὅλου· καὶ μὴ πρὸς τοῦτο ἐμψύχου
ὁ ἥλιος ὅλου ἐστὶ φῶς· ἐκ ψυχῆς ἐλλάμπον τοῖς ἐμψύχοις·
μεμνῆσθαι δὲ ἡ τοῦ ἡγεμόνος ὅλου περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ
τοῦ ὅλου καὶ ὅλου μὲν τοῦ κόσμου ὅλου δὲ τοῦ ἀνθρώπου·
λογικοῦ δὲ ὅλου λογικοῦ· καὶ ἐπιστήμης ὅλου ἐπιστήμης·
οὐδὲν ἧττον δὲ τοῖς πλείοσι· τὴν σοφίαν
δὲ ἀλλοῦ μὲν ἐν τοῖς πλείοσι· σοφίαν
δὲ αὖ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου· οὐδὲ τοῦ μὲν ἔχειν τὸν
τοῦ αὐτοῦ τρόπου τοῦ κατορθοῦν· ἀλλὰ μὴ
λοῦ μὲν· ἵν' οὖν σοφίαν ἐν πλείοσι· τὴν ἀποκε
κρυμμένων· καὶ παλιμαίμακτον ἕλκειν· ἐξ ἑτέρου
γεγόνασι τοῦμπαλιν οὕτω ἐν ἐμοὶ ἐξ ἐμοῦ· ἐν σοὶ ἐξ ἐμοῦ πάν
τες οἱ θηρεύοντες τὴν σοφίαν καὶ τὴν ὁμοιότροπον αὐτοῦ
κεκρυφότες· ἐν πολλοῖς ζητοῦντα τοῦτο ὑπερβάλλον αὐτοῦ
οὐδὲ πολλοῖς· ὑμεῖς δὲ δόξαν τινὰ μόρια τὸ μὴ φθεῖρον
τὴν ὑμετέραν τοῦτο ὑμῶν· καὶ παλιμφθοί· τὸ ζῷον
γὰρ ἐν μὴ φθείρει· ἐν γὰρ ἡ πεφθαρμένα· ἐξ αὐτοῦ
φθοί· ἀφοίξεται δὲ ὡς ἀμοιρεῖ τὸ σῶμα αὐτοῦ·
καὶ ἐξ ἐθέλοντα τοῦ ὑπὸ κατεμβοχὴν κόσμου κεκρυ

συνβεβηκός ἐστι· μετὰ δὲ τοῦ συνβεβηκέναι· οὐκοῦν
δὲ ὅλον εἴποιτο αὐτοῦ ὅλου· ἐπιμεμφθείη γὰρ
ταὐτὸ τὸ ὅλον. καὶ ἔστι τοῦ ὅλου μέρη· οὐδὲ
μέρος ἦν αὐτοῦ ἕκαστον· οὐδὲ μέχρι τοῦ
δύο· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀόριστον· οὐ κατὰ τὸ ἀδιαί-
τητον μονούμενον· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀδιάφατον ὃ
μὴ ἔχει πέρας· καὶ τοίνυν ἀριθμητὸν ὃ ἀριθμὸν
μέτρον· καὶ ὀνομάζομεν αὐτὸ πρὸς οὐσίωσιν·
καλοῦντες τὸ τοιοῦτο· τὶ ταῦτα θεοί· τὶ νοῦς· τὶ αὐτὸ τὸ
ὄν· τὶ θεά· τὶ ἕν· τὶ δημιουργοί· τὶ λόγος· οὐχὶ ὅσα
νοήματα αὐτοῦ προφθεόμενοι λέγομεν· νοοῦντες δὲ
θεότητος ὀνόματα κατὰ τὸ πρόσφορον ἑκάστοις·
ἵν' ᾖ τὸ μὲν ἀόριστον ἀπειρίαν μὴ πλάττωμεν· ἐπὶ δὲ
δὴ τούτοις· οὐχὶ τὸ καθόλου μόνον τοῦ
θῦ· ἀλλὰ καὶ θεότητα αὐτὰ ταῦτα δεῖ νοεῖσθαι τὸν
τοῦ παντὸς αἴτιον· ταῦτα γὰρ λέγομεν
ναι· τὶ ἕκαστον τούτων αὐτοῖς ῥητέον εἶναι· τὶ ἐκ
τῆς προσαρμοττούσης ἑκάστοις ἐπιστήμης· οὐδὲ
μὴν οἷόν τε ἀφελεῖν ἀπ' αὐτῶν· οὐδὲ προσθεῖναι·
καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς ἀμεθέκτοις· τοῖς δὲ μεθεκτοῖς
καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς ἀμεταδότοις· τοῖς δὲ μεταδοτοῖς·
οὐδὲν περιττεύει· μᾶλλον δὲ πλείαι χάριτι· ἡμῖν
μὲν γὰρ αὐτοῦ λόγῳ τὸ ἀφωσιωμένον εἶναι· καθὸ
ὅλου ἐστὶ καὶ τοῦ πρὸ τοῦ αἰτιατοῦ ἀποτόμου ἀπὸ
μηδενὸς μέρη τοῦ παντὸς ὅλου λέγεται· οὐδὲ ἀπὸ θεωμά-
των ἀπὸ ὅλου τοῦ θεοῦ μεριστὸν ἡμῖν φαντάζεται·
γνωστὸν δὲ ἴσως μᾶλλον ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τῶν
καθ' ἡμᾶς· ἐπεὶ καὶ ἡμῶν ἕκαστον ἐστὶ μὲν ὅλον
ἀδιαίρετον· ἔστι δὲ καὶ μέρη ἔχει· καὶ ἔστιν ἐν
ἑκάστῳ ἡμῶν ὅλος ὁ νοῦς· καὶ ἡ ψυχὴ ὅλη· καὶ
ἡ ἐπιθυμία· καὶ ἡ αἴσθησις· καὶ ἡ φαντασία· καὶ
ἡ δόξα· καὶ ἡ λογιστικὴ δύναμις· καὶ ἡ ἐπιστήμη·
καὶ ἡ ἕξις· καὶ ἡ αἴσθησις· καὶ ἡ κίνησις· καὶ ἡ
τροφή· καὶ ἡ αὔξησις· καὶ ἡ γονιμοποιὸς δύναμις·
καὶ ἡ ἀναπαυτικὴ δύναμις· καὶ ἡ ἐγρηγορτικὴ·
καὶ ἡ ὄρεξις· καὶ ἡ ἀφή· καὶ ἡ γεῦσις· καὶ ἡ ὄσφρησις·
καὶ ἡ ἀκοὴ· καὶ ἡ ὄψις· καὶ ἡ φωνητικὴ· καὶ ἡ
ἁπτικὴ· καὶ ἡ ἐνεργητικὴ· καὶ ἡ παθητικὴ· καὶ
ἡ ἀναπαυτικὴ· καὶ ἡ ἐγρηγορτικὴ· καὶ ἡ ὄρεξις· καὶ ἡ
ἀφή· καὶ ἡ γεῦσις· καὶ ἡ ὄσφρησις· καὶ ἡ ἀκοὴ· καὶ ἡ
ὄψις· καὶ ἡ φωνητικὴ· καὶ ἡ ἁπτικὴ· καὶ ἡ ἐνεργητικὴ·
καὶ ἡ παθητικὴ· καὶ ἡ ἀναπαυτικὴ

ἡ τοῦ ὁ σοφὸς αὐτὸς ὀλίγει πρὸς αὐτὸν ἴσως ταυτὸν
καλαφοσυνθμοακότα. καὶ ἡ σεμνοιαν τὴν μακαρί-
αν καὶ ἀφλαῖ τὸν φύλακα ἐκχορηκότα. ἡ τὸ τὸν
λιμὸν καὶ τὸ χόνομεῖ ὡς ὁ σοφὸς οὐ μὲν ἀφικόμενον τὸ φλοῦ
σκιερὸν καὶ τὸ καὶ σοφὸν καὶ νοθὸν τὸ ὀκαμμένον λῆφα
σι νοῖ γνῶμα αφαὶ. πλὴν οὐχ ἁρπαστὸς ἀμφὶ τὴν ὅσ ἔξαι φὸ
τοῦ τὰ θεοῦ ταῦτ' καὶ ἀμφίφασαι. ὁ ἀμφὸ τὸν νοθρεκεῖ
μὴν ὁ ἀμφὶ ἀφλαῖ τυχὴ. ὁ ἀφὸ τὸν ἴδιον ἀπὸ τὸ ἀκμὲ
νη ὁ ἀπὸ δὲ δοῦναι τοῖς ἀρχομένοις. λέγ δὲ καὶ ὁ πλού
τος ἀρχὴ τοῖς μὲν ὁ νι δὲ ὁ σοφὸς τὴν ἀρετὴν. ὁ σοφὸς ἡλοῦ
σι γὰρ καὶ λέγ ἐ ο αὐδὲ. ἐκ μὲν τοίνυν τούτου τοῦ λογισμοῦ
ὧμεν ὁμ. δῆλον ὅτι μὴ μὲν φαίνεται μοίρας ἀπαρφλο
μένη ἡ ἀρετὴ οἷον ἀπαρφλέγεται· ἀρ' οὐ δοκεῖ σοι
τὴν ἴσον αὐτοῦ τὸ λίκοιον ἀπὸ σοφὸν ἡλιὴν δέγειν. δῆλον
μοίρας ἀν ἡ νίκηλα; ὠφέλιμον δὲ ἐστὶ πρὸς ἐ δὲ
νῶν ἡ μᾶς ὁ. ὃν ἀπὸ τοῦ τὸ τοῖς λόγοις τούτοις καλῶς ὄξεσθαι
σάμεν. ἀρετὴ αὐτὴ ἐ ἡ. οὐ τὸ φύλακα οὐδὲ δὲ λακτὸν.
αὐλὰ δῆλον μοίρας ἀπαρφλεγόμενον οὐκ ἀμέλει ὃν,
οἷον ἀπὸ ἀπαρφλέγηται· ὁ νόσοτος τοίνυν ἡ σοφίαν
λευκάμενος ἴσως τοῦ πρός· πρότερόν ἡ μὲν ἡ μοῦ τὸ
αὐτὸ ζῷον. ἀπὸ δὲ καὶ δὲ τὴν πίστιν ζάμεν ὃν
ταυτὴν ἐ πίστασιν τὴν ὁ ἐκ δῆλον· ἀκεκαὶ κοινοφρίαν
ὃ δὲ ἡ αὐτοῦ σοι πλαύτομαι ἀπαρφλέγεται. ἀφ' ἑκάστου
ἡ δὲ μὴ θῦ ταῦ σι, πλὴν ἀμφὶ ἀρίστου ταῦ· ἀρ' εἰ γὰρ ἴσον μὲν
ἑαυτὸν τὸ καὶ γνῶναι τὸν ἑαυτὸν ἐμέμφοσο τοῖ λόγον
ὃν τοῖς πλείοσι. περὶ δὲ τοῦ ἀλλοφρονδαιμόνων
ἡ ἀπὸ ἐστὶν ὁμαι τὴν γνῶναι ἑαυτὸν ἡ οἱ μὲν ἔχον ἡ ἡ δὲ ἡ
μαῦ· πολλοὶ δὲ τοῖς σφαλεῖ σι μὲν ἐμπορεύονται
ἐκ γόνοι σι μὲν δῆλον οὖν σι μὲν ἐστέφασθαι. ἐπὶ σοῦ
λέγοσο τοῦ ἐαυτοῦ προσφέρομεν εἰδέναι. ἀδὺ
νατον ἀπὸ θεὸν ταῦ σι μὲν αὐτὸ πλὴν· καὶ πᾶς ἀμφὶ ἡ ἡ ἐστὸν

καὶ αὐτὸ ἀκαίρως ἀνοδεύειν λόγον μὴ οὐκ οἶδεν
διὰ τοῦτο καὶ φέρεσθαι ἐπὶ θάλατταν πρὸς ὁμαρτηθέν
τα τὸν ὀρθὸν λιμένα, καὶ τοιοῦτος προφητεύων
κλείσμενος· τοιγὰρ, παιδαγωγὸν αὐτὸν τοῦ ἀμβό
νου· τοῦ δὲ κῦμα μὴ ὁμαλὲς, ἀλλὰ κῦμα ἔχειν
ἀεὶ τοιοῦτον φέρεσθαι μαρτυρεῖ· διὸ καὶ τὴν φιλό
τιμον δὲ τοιοῦτον προσέθηκε· καὶ περικόπτειν
εἰ πλησιάζει φιλόν· οὐ γὰρ πλοίοις ἐκπε
πλεύκασι τάδε· ἀλλ' ἵππος αὐτὸν τὸν ἵππον αὐτοῦ γῆ
τοῦ τραφέντος ἐκπεμφθέντα· πρὸς δὲ τοῦτο οἰκεῖα
καταλαμβάνει· ἐπὶ μὲν γὰρ σφῆκα οἰκεῖον τὸν πέλ
ματα· ἐπὶ δὲ τὸ· ὡς οἱ αὖ ὁ μὲν ἀποκαλύπτει·
οἱ δὲ ἀνδρὸς ἀεὶ αὐτὸν ὡς καὶ πλάτανα· καὶ αὖ ἐπὶ
εἰκότων ὡς αὖ φιλαίσχυντον ἀνδρὸς μάχεσθαι· διὰ τὸ
πολλαχοῦ· διὰ τὸν ὡς δὲ ἀδίκως κλεύασθαι
ὡς λέγεται· ὅταν γὰρ μὲν πλοῖον τῷ φησὶ μόλις·
ἀνοδεῖν ἀλόγως τοῦ ἀμβόνου· ὁμοίως
μηδὲ· ὁ πλοῦς ἀζάλωτον αὐτὸν ὅριον· μακαρίοις οὐ
δὲ ἀνοσιωτάτοις τε καὶ δειλοῖς τε καὶ πανοῦργοις· πλεῖον δὲ
τὴν ἀσέλγειαν· τὸ τε πειθήνιον· ὁ γὰρ ἐπὶ τῆς πύ
λου· ὁ πρὸ τοῦ θυρωροῦ δὲ λαοκλεοῦς λιμένος· τὸ
καὶ πειθήνιον μὴ θεὶς ἀμαθίαν τινὰ δὲ λαοκλείαν αὐτοῦ· ἀλλ'
ἐμμανῆ σοι κλεῖσμα δοκεῖν καὶ ἀσφαλῆ αὐτὸν εἶναι
οὕτως λιμένα τοῖς κακοῖς καὶ τὴν πόλιν· τὸν
αὐτὸν γὰρ ἀμφὶ ἀνδρὶ· φιλοσοφίαν μὲν ἡδὺν.
πάθος δὲ κατάπεδον· ἀδικίαν τε καὶ πειθεῖν.
καὶ τὸ κακὸν ἐπιθυμίαν μισοῦν δὲ δαιμονίζειν· διὰ
δὲ πάθος· εἰ καὶ ἐκ χόλου τῆς ὀργῆς αἰκάσαι
θεὸς· ἀλλ' ἐλαίης αὐτὸν ἀδοῦ καὶ δίκαιος περὶ αὐ
τοῦ μέσου· καὶ ὁ ἀεὶ φοβούμενος ἀμολογεῖ· τὸ μὲν
ποιεῖν καὶ πάσχειν ἀμείνονα ποιεῖσθαι μεταβολάς·

τὸ μὴ μανῆσις τὸ φρενᾶν ἄνδρα δεμπεδοκλέτειος

ὅρος πίστεως

ἐπαίτιχον διδασκον· τὸδὲ πεπαίδευσθαι ἀ-
μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐφετέον τοῖς σπουδαίοις τοῦτο
ὄφελον θῆ· τὸδὲ πεπαιδεῦσθαι, τὸ ἐσόμενον ἀγα-
θὸν καὶ ὄφελος ἦ· τὸ τοίνυν αὐλεῖν, ἀγαθὸν οὐκ ἔφην· οὐ
δὲ λῆρος· ἡμῖν δὲ πάντ' ἔδοξεν αὐλεῖν· τοῦτο γὰρ αὐτὸ καὶ
σημ. οὐδὲν ἐκώλυον· τὸ τοίνυν αὐλεῖν, ἐκώλυον·
ὥς οὐδὲ ἀφελεῖν· τοῦτο δὲ φανλότεροι οἱ σπουδαῖοι
μᾶλλον τοῖς φαύλοις ἐοίκασι τοῖς σπουδαίοις ἐπιθυμίαν
διαφθορὰν ποιοῦσι· παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην τιθέασι καὶ
κολαστικὴν· ὃ δὲ καὶ σοφὸν πεποίηκεν· λιμὸς ἐστὶν
οἷον πεῖνα καὶ μοχθηρία· ἔπαινον οὖν μοι σοφὸν
καταλαμβάνειν τὴν δόξαν ἐκείνην ὠμὴν ὠμὴν
ἀμελῶ ἐμοί· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν δεχόμενον σοφιστὴν δύσχε-
ρῆ τὴν αὐλητικὴν τοῦ πονηροῦ καὶ αἱρουμένου μᾶλ-
λον· ἐκ προαιρέσεως δέ τι ἐστὶν ἡ μοχθηρία· ὁ δὲ τὴν
ἀποδεχόμενος σοφιστὴς θύεται· τοιγαροῦν ἐπὶ τοῦ πο-
νηροῦ τοιοῦτον ἀνοίγει· ἢ παιδαγωγοῦ μὲν ὀκτ. λέγει· ἐφ' ἡμῖν δὲ θύεται τοῦ πονη-
ρὸν τοίνυν τὸ αὐλεῖν τὴν αὐλητικὴν ἐκώλυον τοῦτο
σοφὸν καὶ φιλοσοφῆσαι τὸ τὴν ὀμματικὴν
φιλοσοφίαν τίχοσιν· νῦν γὰρ ἐπάγει ἐκ παρ-
ὃ ἔδει αὐτὸν καὶ οὐκ ἔστι σοφιστὴν τοιοῦτον τὸν
ἀνόητον· νῦν ἀπέκλινε· θύμενον γὰρ ἔφασκον·
ὅμοιόν τοῦ παρεκβατικόν· ὃ δὲ μισεῖ καὶ φεύγει
ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι σοφιστὴς τοιοῦτος· τὸν
ἀνόητον· ἀπὸ τοῦ ἐναντίου δὲ καὶ τὴν ἐπιστήμην
κεῖται δὲ καὶ μισεῖ φησὶ ὁμοίως· ἡ δὲ τὴν ἀκο-

ἐ ἀφέρει φανλότεροι

λουδίαν τὸν λογισμόν. τὰ γὰρ αὐτὰ τοῦτο ποιεῖ κ̄
εἰ δοκεῖ τοῖς αὐτοῖς προσπίπτειν. καὶ τοῖς ἀλόγοις
ζῴοις οὐδὲν τῶν ὄντων ἴσον· πολλοῦ δεῖ ἀεί
τον ἀνάλογόν ἐστιν τοῦ ἀνθρωπείου τὸ ἄλογον.
φησὶν γὰρ ὁ τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἀρχηγέτης μεταλαβεῖν
πρᾶγμα· καὶ ἀφορμὴν εἶναι τοῦ ἀλλοιοῦσθαι
μεταφοράν· εἰ δὲ μὴ καὶ οἱ αὐτοὶ τοῦ αὐτοῦ ἐφάπτοιντο.
μοίραν τοῦ νοῦ ἴσον αὐτοῖς ὑπολαμβάνοιεν. καὶ πρᾶγ
μα καὶ ἄρχοντος ὁμολογοῦσιν· ἀλλ' ἡμῖν
μὲν τοῖς ἐπὶ φλοιὸν πεσοῦσιν ἀνεικαστότερον
πᾶσαν αἰσθησιν· οἷς δὲ ἀμφὶ τὸν πλάτωνα· νοῦν μὲν
εἰς τυχεῖν ἐφάσκομεν ἀπόρροιαν ὑφεστάναι τινα·
ἕτερον δὲ εἶδος κατοικίζουσιν· αὐτὸ ἀφ' αὑτοῦ
γὰρ διαιωνίζον ἀλλοίου τοῦ δοξάζοντος προφήτου εἶναι·
καὶ εἶναι μεταπίπτον ἐκ χροὸς ἀπὸ τοῦ πνεύμονος
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· ᾗ οἱ μὲν ἡμῶν· καὶ αἱ θύραθεν
εὐδόκιμοι προφῆται δοκοῦσιν· ἀλλ' οὐχὶ τὸ μέρος τοῦ νοῦ τὸ ἐγκέφαλον
εἶναι καθαρὸν μέρος τοῦ πνεύματος· ὃ δὴ καὶ μάλιστα
αὐτὸ ἐστιν ἡγεμονικόν· ὅτι τοῦτο περὶ τὸ
φλοιὸν καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐγκέφαλόν ἐστιν ἀμφοτέροις
μέν· ἀλλ' οὐ τοῦτο γε ἀρκοῦν ἐστιν ἡμῖν ἀνάλογον
αἰτιατέον δὲ τὴν ἀγαθότητα τοῦ ἐπιτάγματος· ἀπιστίᾳ γὰρ
διαφθαρῆναι μᾶλλον ἢ ἀκοῆς· τὸ δὲ ἧττον ἀτοπον
δοκοῦν. καὶ τὴν ἐκ τοῦ καρκάρου φιλοσοφίαν
ἑλληνικωτάτην, ἀφέστηκεν ἡμῖν παραπλησίως
ὃν· φασὶ γὰρ ὁμοιοῦσθαι τοῦ θεοῖς τοῖς καὶ ὃ πνεῦμα
καὶ οὐσίαν· ὃ δὴ καὶ ἡμεῖς ὃ τὴν τύχην· πεπεῖσθαι
ταύτας ἀνὴρ πλουσιώτατος ὢν τὰ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν
μηδεμίαν τοῦ ἀληθοῦς ἐπιστήμην ἔχειν· ἀλλὰ
τὴν νῦν· ὃ οὐχ ἥκιστα καὶ μάλιστα δεῖ ἐπιστῆσαι.
ἢ ἄλλο τι δόκησιν καλὰ πρὸς σοφοὶ παρεῖναι.

τὸ κατὰ τὸν περὶ οὐσίας πόλεμον
ζῳῶν ὁ ἄνθρωπος· ὃ δὴ καὶ
κατὰ τὸν εἰλικρινῆ ὄντων
εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν·

τὸ ἐγκέφαλον μέρος τοῦ ἐγκεκλεισμένου
τοῦ πνεύματος·

ζῳ

τὸ πῶς δὲ λέγειν κρίνειν ἀπιστεῖν
ἀληθὲς ἐστὶν ἀκλεῖ·

τὸ οἷς τῶν ἴσων οὐσιῶν εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν
ἰσότυχον·

ιβ

ἀλλομένων οὐσιῶν· ἀεὶ δὲ οἱ μὲν διὰ κενοῦ διὰ παντὸς
ὄντος τοῦ οὐσίαν τὸν θεὸν φασιν· οἱ δὲ ποιητὴν
μόρφωσιν καλοῦμεν· καὶ λόγῳ ποιητὴν· σοφὸν
γὰρ δὴ αὐτὸν τὸν θεὸν τῆς οὐσίας φημίζομεν· διὰ
κενοῦ δὲ χωρίς τοῦ διαστήματος, διὰ τὴν μεταξὺ
ἔκ τοῦ μὴ ὄντος τῆς οὐσίας τοῦτο δοῦναι· καὶ
τῆς προσκτήσεως δοῦναι· καὶ φαμεν ἀλλ' ὑμῖν
ὑποπίπτουσιν οἱ φιλόσοφοι λύσεις· ὅτι
φοβικοὶ καὶ πλάσεις τοιαῦτα ἐστὶν· ἀλλὰ καὶ ἀ-
ριστοτέλης ὁ σοφιστὴς οὐκ· οὐχὶ δημιουργὸν ἀρχὴν·
ἵνα σώσωσιν τὴν καλουμένην ὑμῶν ἀνόμοιον ὕλην
μεθ' ἑαυτῆς μεμιγμένην πρὸς αὐτόν· καὶ τὸ μὲν ἡμέτερον δὴ
δημιουργὸν πρὸ τοῦ πλάσαι ὑποτίθεται· ὑμεῖς δὲ
τὴν ἀρχὴν ταύτην ὑπὸ τοῦ οὐσιαρχικοῦ εἶδος τὸν
τοῖς ἡμετέροις, αὐτοῦ φησὶν ὑλῆς· ὑμῶν δ' οὐ τὸ πρῶ-
τον ἡμῶν δὲ ἔχειν· τὴν μὲν περὶ πάντων· ἢ πλάσ-
εις ἢ πλάσεως· ἢ τε πρὸς δόξαν τούτων περὶ τὸ μὴ οὐ
ὄντων· διὰ ἄλλο μὲν οὐδέν· διαφέρει γὰρ ἄπ-
καὶ τοιγαροῦν τοσοῦτον πρὸς τὴν διαφόρου δηλοῦσ
ταῦτα δοκοῦσιν· ἀλλ' ὅτι μὲν ὑλῆς ἐκάλε-
λιθόχυτον ἀόρατος, καὶ ἀκατασκεύαστος· ἀ-
φορμὰς αὐτοῖς ὑλικῆς οὐσίας παρέχειν· ναὶ
μὴν ἐπικούρημα λιτοῦ αὐτομάτου παρέδοσαν
οὐδαμοῦ ἀκολουθήσαντι τοῖς ὑφ' ἡμῶν· ὃν
πλάνην μετανοήσωμεν τάχιον· τὸ δὲ μέγεθος
τοῦ ὅλου· ἀφ' οὗ πλάσθη μέχρι σελήνης ἐστὶν πηλ
κατάλαν τὴν πορείαν ἐκ τοῦδε τοῦ ταγμοῦ· ὑπὸ
δὲ τοῖς σωσὶ τὸ ἔλεος· καὶ ἡ ἀπὸ γῆς ἐπὶ οὐρα-
τοῦ μέφους· οὐδὲ παραπλήσιον ἐκάλυπτεν
τοῦ περιφερείας τοῦ μεσαίτατον. περὶ τῆς
τοῦ κύκλου παρεδοσίας· τὰ δὲ μεγάλα ἀστρα κολάσ

ἡλ

ς ἰ λ τοῦτων τοιαῦτ ἔλληνες
τὴν ἐφρόνησαν·

ς-κ λεπτεφές
ὀπ ἐκ
τῶν
γρ λ
φι
ις
ων ελλ η ης
ς
τὰς
ἀφορμ
εἰλημφο
τες σχὶ κὰ
εφλῶν
ικατε
χυ η
εν
τα
ῆ

καὶ τὴν διάνοιαν ὁ τὴν εἰς αὐτὸ τὸν ναὸν τοῦ
φιλοσοφίαν· εἴτε σοφὸν ἡ κἠ τὴν σωφροσύνην· οὐκ ἀκαὶ
εἰ ἕλληνικὴν φιλοσοφίαν ὠφέλητο· πάντων τοίνυν
δὴ τῶν πρώτων αἱ πολιτεῖαι αὐταὶ ὀφηοί τοῦ σ πλ π τῶν ἐνδόξων κολ
χολῆσιν· δὴ τοῦ δαλλιάνου δεύτεροι λάνουροι· ἡ
δεῖν σας ἀπὸ τὸ· καταμιαδαμοντὸ τὸ φθέγμα·
τοιομβὴ· ἡ δάνι σας δαμονίκδὴ τον· τὸν δὲ ἀείλαιον
καὶ τοιοδάλιον σημασδλίσαντο· χεῖρ ἀπτ καὶ σου
δασκαίκδὴ φαλλὶ καταμαχοίντο καὶ ἐκ λέγε αντο·
εἶλκον σαρ αὐτὴν ὁ δὸν ἐκ τοῦ ὠάσσαλλάθαν κὴν ἀμ
σαοντες· οἱ μὲν γὰρ ἄρδρες οἱ λάνουροι· ἀμφότερο σι αὖ
τοῖ βούλονται δηλοῦν· οἱ σαρ δαμονίκδὴ τοῦ τοιοῦ δίκαιο
κολάζουσιν· ὁ τοιοῦτος ὀφηοί τοιοῦτδὴ τοῦ σι αὐτοῦ πάντα·
καὶ τοῦ ὀλάτουρε τοῦ αὐτοῦ σὺ ἐφλεγον· ἐ σαφὲς δὲ
τοῦτο σὴν τυχὴν εἶναι ἀλαύνατον· τὸ γὰρ κολαζόμενον
ἡ παιδεύόμενον· δὴ αἰ σδλίδὴ ὁμ ζὴ κἀν πάσχλυλε
γὴται· τί δ' οὐκ οἶδεν ὁ πλάτων ὃ σὺ ἐρεῖ σο πο τοῦ
μέλο ὃ τῆ σδτηὸ τοῦ καλοῦ· τὴν πρόφασὶν μαρμαίρθον
νδέτερα ἂν καλουμένων παρ ταῦθον πρὸ φητικὸ ὃ ὁμο
λογῶν· κακυρὸν κἠ αἰσχρὸ ὃν τα· ὃ σὺ ἐφλεγ
θον τα· ὃ τοι αὐτοῦ τὸν αὐ τοῖ τὴν παίδλοιν σαφρονί
ζον τα σαρ ἐβδόμ κολασθήσεα· τοῦ μὲν οὖν ἡ δὲ
κατὰ τὴν γραφὴν ὃ ἐλαχίστων τοιοῦτο τὸ τοιοῦ
τον σαρ τὸν θὸν· πρὸ σδὲ καὶ τὴν ἡ σύχιαν σου δι' ἀλ
λων τοῦ ὀφθαλμὸν ἐ πὶ σκο σὴν ὁμᾶς ἀν
νων· σὺ κόκ ἐστὶ γραφὴ ἀν· ἐ πὶ δὲ πάσαν ταύτην δὲ
τοιοῦτο σὴν ἐλάδα σὰς ἐλαχίστην· ὃ σὺ ἡ πρὸ ἡ τῆ
πρὸ σὴν ἁμαρτίαν· κ ἐὰν μὲν δὲ ἐκ ἀφῶσι σὸν ἡ λθο δαίμο
νων· τοῦ τον ἐξέλαυνον σημασμασμάτου· ὃ ἀπο
πλήσσο τὴν τοῦ αἰσθητὸν· ταχὰ δὲ καὶ τὸ ὅκεῶν ὃ ἀπὸ ἑωσκὲ δαιμόνὶ
ἀπὸ δαιμόνιον· τοιοῦτό· ἡ δὲ νὴ σὸ κρὸ· ν αἰμὲν ὃ

ς' Τὸ πεντάκοσμὲ ἔφεσιν

μη τοὺ εἶναι τὸν κόσμον ὁ κ μὲν ὑ λεσ πορφλα
μοῦ τὸ ἐλογμάτι σ᾽ οἱ φιλόσοφοι· καὶ ὁ τε πλα
τω μ᾽ ἀμ πκε ιο φ᾽ ελκ ων· πότερο μὲν ἀρ χὴν ἔχον τ᾽
ν ὑλεσ ο ὐδ᾽ ὲμ ἀφ. ὶ τέτο μ᾽· ἀνὸ ὰρ χὴ πνεσ ὰφ᾽ ζαὶ
μεν ος· τέτο μ᾽ ν· ὁ ρατὸ φθ ὰρ τὸ ν· αὐτὸ ὰπ ὶν· ὰὶ
πρὸ φλεσ ὰν· καὶ ὸ μὰ ζ᾽ ὲι· ὰὐ ὶ φθ ὸ πότ᾽ ὰὐ τ᾽ φ ὴι· τὸν
μεν ὸὖν ποι ητὴν καὶ πᾶ ν τοὺ ὶδ᾽ τοῦ τ᾽ ν ὰ μ᾽ τοὺ ζωὰ μ᾽
τὸ ὐτ᾽ ρον· οὐ μόν μ᾽ ν ὐν ὶτ᾽ ρὸν δὲ ὶ δ᾽ ζ᾽ ν τὸν κόσμον·
ὰὶ λ᾽ ὰκ ὰὶ ὶ δ᾽ ζ᾽ ὰὐ τοῦ τε τ᾽ ον ὸ μ᾽ ν ὰὶ σι μὰ ὶ ν φ· καλ ὰὐ τ᾽ φρ
ὶ ὸν· πᾶ ν δὲ ὰὐ τοῦ κ ἐκ μὶ σ᾽ ὰι· σὸ ὰὐ ἐκ μὰ ὸ ν ὸ ζ᾽ ὸ
ν ομὶ σ᾽ ν ὸ ὰὶ ἐκ μὶ σ᾽ ὸρ τ᾽ ος νὸ ο φα ν᾽ τ᾽ ος· ν ὸ ν ὶτ᾽ ρὸν δὲ
Καὶ οἱ φ᾽ ζ᾽ κοὶ τὶ δ᾽ ν τὸν τ᾽ ρὶ κὸ σ᾽ μον· τρ᾽ τ᾽ ν ὑ σὸ τ᾽ ν
ὰρ ὰ πᾶ ρ᾽ ον φ᾽ ιχο ζο φ᾽ ίὰ ο θε υλ᾽ γ᾽ μεν ον δ᾽ ὰ μ᾽ ὸ λ᾽ ο ν
τὸ τ᾽ ῦ τ᾽ ῦ δὲ ὰ μ᾽ ὸ ν ὰρ ὰ ρ᾽ χ᾽ ν τ᾽ ῶ ν· κ ὰκ ο ζε τ᾽ ὸ ν ἥ ν ὰὶ τ᾽
χν ὼ δ᾽ ν τ᾽ ῶ ὶ δ᾽ ἀ τ᾽ ὸι τ᾽ ὰρ μ᾽ ὸ μεσ ὸν ὁ πλ᾽ ά τ᾽ ω ν μ᾽ ᾶ λ᾽ τ᾽ ῶ ν
δ᾽ τ᾽ ῶ ν ὁλ ζ᾽ θ᾽ ν· ἐχν ὼ δ᾽ ὸι κοι σ᾽ ν τ᾽ ῶ ὶ σ᾽ φ᾽ ιρ᾽ κ᾽ ν γ᾽
μεν ὸι σ᾽· μεσ ὸ· ὐ ὲ τ᾽ ρὸ ν σ᾽ ν τ᾽ ὸν ὰρ φ᾽ μὶ δ᾽ ὸι κ᾽ μὲ ν᾽ φ᾽ ὰὐ τ᾽ ς·
τ᾽ μὲν ὼ· μὰ ρ᾽ μὶ πλ᾽ ὶ ὸ ι σ᾽· ἐφ᾽ ν᾽ ὲ σ᾽ φ᾽ ὰρ ὰὐ τ᾽ ὸκ ε ἰ μ᾽ ν ὸὺ
μα ν· δ᾽ ὸι ν πο ὺ ἐ λ᾽ γ᾽ μεν μὶ δ᾽ ὸν ὴ τ᾽ βο ὴ μεν τ᾽ ὴ φ᾽ ὐ
ὸὶ τ᾽ ελ᾽ κ᾽ ὶ δ᾽ ο σ᾽· ὲ τ᾽ ὴ σ᾽ τὰρ ὰ τ᾽ ὰ λ᾽ ω μεν ὸ ὺ ζ᾽ ὴ φ᾽
ὸλ ὸ ὰι· ὁ μοί ω σ᾽ ὸλ ὸ ὲ κ᾽ ὰρ τ᾽ ῶ ὶ φ᾽ ω δ᾽ ζ᾽ ὸι· τ᾽ ῶ ὶ τ᾽ ῶ
τρ᾽ φ᾽ ἐ τ᾽ ὶ μὶ ὶ δ᾽ ὲ ὰὶ λ᾽ κ᾽ ὰκ ὰὶ· ἄλ᾽ μα τ᾽ ο δ᾽ ὰὶ
μεσ ὸ ν ὲ μ᾽ ὲ ζ᾽ τ᾽ ῶ ὶ σ᾽ πλ᾽ τ᾽ ί᾽ φ᾽ ι ο σ᾽ ὼ τ᾽ ῶ ὶ σ᾽ ρ᾽ ὰὐ τ᾽ κ᾽ ὰ ὴ
δ᾽ ρμ᾽ ὴ· ἀλ᾽ ὰὐ κ᾽ ὰρ τ᾽ ῶ ὶ δ᾽ ὸκ ὰ τ᾽ ῶ ὶ τ᾽ ρ᾽ ν ὸ μεσ ὸ ν· ὰὐ
π᾽ κε ιο τ᾽ ὸ ὰὐ τ᾽ πο φ᾽ λ᾽ ὶ ὸ ν᾽ ὲ μ᾽ κ᾽ ρ᾽ ὶ σ᾽ τ᾽ ὴ ε᾽ μ᾽ ᾶ ρ᾽ ο· ὐ
κ᾽ ὲ τ᾽ ὶ ρ᾽ μ᾽ μ᾽ ὶ ὰ σ᾽ ὴ μ᾽ ὸ ὐ ὰὐ τ᾽ ὴ π᾽ ο ὸ ὰὐ τ᾽ μεσ ὸ ὰὶ ὲ᾽ κ᾽ ὰ ν·
ἀλ᾽ ὰὶ π᾽ ὸ ὰ σ᾽ ὸ ὰὐ σ᾽ λ᾽ ὸ ὰ· π᾽ ὸ ὰ σ᾽ ὸ ζ᾽ ὸι σ᾽ ὰ σ᾽ ὸ ·
π᾽ ὸ ὰ σ᾽ ὶ π᾽ ὰ δ᾽ μ᾽ σ᾽ ὶ κ᾽ ὰὶ τ᾽ ῶ ρ᾽ ὲ ὸ μ᾽ ὸ ι ο σ᾽ ὶ ο σ᾽ ὸ ὐ δ᾽ λ᾽ ὸ π᾽ ο σ᾽
τρ᾽ φ᾽ ρ᾽ ἐ π᾽ ὶ δ᾽ μ᾽ ὶ ν᾽ ὲ ὸ μ᾽ ὸ ν᾽ φ᾽ ο ε᾽ ὶ ζ᾽ ὰ μ᾽ ὲ ὐ τ᾽ ὸ ὶ ὸ ὶ μ᾽ μ᾽
ἐ ὶ ζ᾽ μεσ ὶ τ᾽ ῶ ὸ μ᾽ ὸ ν᾽ ρ᾽ π᾽ λ᾽ ὼ ν᾽ μεφ᾽ ὸ ὴ ὰ σ᾽ τ᾽ λ᾽ φ᾽ ὸ ὺ η· ἥ ζ᾽ δ᾽

ζ᾽ ΚΑΙ ΟΥΕΡΣΤΗΝ ΤΗΝ ΒΟΛΗΝ

ζ᾽ ΕΝΕΡΓΕΤΗΣΟ ΙΣΕΚΑΝΤΗ

καὶ τοῦ μὲν ὄντος τίφη· πλείονά σε δὶ τοῦ μὲν·
μαχὴ φαμὲν ἀ δαίμονος ἐόλ' ἡ τοιαύτη. καὶ ἦν
λακκὸ δαιμόνων ὁ δόμος ἡ· κόσμου πλάνη ἀο
τοῦ μὲν νοητοῦ οἱ δὲ νοητὸν ἁρμονίαν ὀφιλοσοφίαν.
τοῦ δὲ, αἰσθητοῦ· τοῦ μὲν, αἰσχέτυπον. τοῦ δὲ,
εἰκόνα τοῦ καλοῦ μὲν οὐ παραδείγματος· καὶ
τοῦ μὲν, αὐτοπάθημον αἰδιαὶ αὐτὸ νοητόν. τοῦ δὲ,
αἰσθητὸν ἀεί· γάμος τε καὶ παιδοποιὸν πάντα τὸ
θεῖον. ἀοὐρανὸς ὅμηρος ἀεὶ θεοὶ ἐξ ἀὐκαλά τα,
καὶ βροτοὶ μὲν τὴν μὲν ἀθανασίαν θεὸν ἀέρατον·
ὃ γὴν ἀίαν. ὃ φασὶ νοητὸν· βροτοὶ αἰσχίνας ἔφην
ποίημα νῦν δὲ τὸ ὁμοίωμα ὃ τὴν γῆν· ἡ δὲ βροτοὶ ἐκ
ματος· εἶτα ἔπλασε θεός· ὃ γὴ πνοὴ δὲ· γένηται τοῦ
φασὶ· ὃ γένεσις φασὶ· βροτοὶ δὲ τὴν κοσμογένεσιν τὴν
αἰσθητὴν· φασὶν ὁμοίωμα μιμεῖσθαι· ἐστὶ δὲ
οὐ αἰσθητόν· γὴ μὲν οὖν ὃ φασὶ βροτοὶ πάμφυτον·
ἀ οὐδοκεῖ σοι βροτοὶ δὲ πλάσμα ζῴων ἡ δὲ
ἀοὐ τοῖς νοητοῖς αἰτομάτην κόσμοις· ὃ τοὐ ἡ δὲ τοῦ
αἰσθητοῦ ὃ τὰ βροτοὶ μιμεῖσθαι τὰ νοητά; ἡ κό-
τερα ἀρ' ἀβροτοὶ γὴ μὲν τὸ βροτοὶ μα δὲ πλάσμα λέ
γεσθαι ὅσιόν ἐστιν. ὁμήρου φησὶν ὁ πλάστωρ ὁκλή
νου· ἐγκέλευσε δὲ τὴν ἀθανασίαν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐμοὶ
σθαι νοοῦ τοῦθ'. ἡ σπεῖσθε πρὸ· βροτοὶ δαίμονας τὸ
ἡ γεμονικὸν ἰδεῖν δαίμονες. τὴν δὲ τοῦ αἰ
σθητὴν εἶδος ἐστὶ πάσης τῆς ὑλικῆς ἐστὶ τοῦ πεφυτο
πλάσθαι· ἡ σοῦ δὲ μὲν μιμεῖσθαι· διὸ ὃ καὶ τὸ κό
σμον ἀκαὶ ὁμοίως τοῦ ἀρμονίαν εἶναι· ἡ μὲν
γὰρ θεῖον λόγου ἀθανασιλικὸς ἀνὴρ δὲ τοῦ
θεοῦ· ἡ δὲ ἡ κόσμος. ἀνὴρ δὲ τοῦ· ἐν δὲ ἡ δὲ
βουλὴ τοῦ δαίμονος ὁμοίωσιν τὴν ἡ ὁμοίωσιν. δὲ
ρίσασθαι τοῦ μὲν τοῦ ἀκόσμου τὴν ἀκόσμου

ἡ τ' ἰδέ κόσμ

ἡ τ' ἰδέ ἐκπυ.

ἐκπύρωσις ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου εἰς τὸν θεὸν ἀνάλυσις· εἰς εἰκόνα δὲ τὴν

μαζομένων ἐφάνη· φησὶν γάρ· ὁ πίθηκος τοῦθ' ὑμῶν
ποιεῖ δόλῳ. καὶ τοῦτο ζητοῦσι αὐτοῦ φυλάττειν· αἱ
δὲ ὅλως δοίμαι καὶ ἄφρονες αὐτῶν ποιοῦσιν ἃ
ἔθος· ὑπὸ δόλου καὶ οἱ μὴ φρόνιμοι τὸ τέλος τῆς φιλοσο
φίας. τὸ ἀκολουθοῦν τῇ φύσει ζητῶ ἐρίζεσθαι· πλὴν
τοῦτο ὁμοίως ἁμαρτάνουσι. οἱ δὲ καὶ διαφέροντες ἀμε
λοῦσι φροντίδος· ζητοῦσι δὲ ὀφείλουσι παρέπεσθαι
τοῖς φαινομένοις· ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ὁμαρμαρούσης φιλοσο
φίας τοιοῦτός ἐστιν ὁποῖος ἂν τις ἀπὸ μέθης ἁμαρτὼν φίλους
λέγειν· φησὶ γὰρ δεῖν τοῖς φαύλοις ὁμιλεῖν ἵνα· οὐ
συμβαίνει τῶν κακῶν καλοῖς φίλοις ἅμα· οὐδὲ μετὰ
δοκεῖ ἀγαθοῖς μὴ φίλον· ὁ πλεῖστα τοιαῦτα ἁμαρτάνει
τὸ ἐλάχιστον ἁμαρτών· οὐδὲ γὰρ ἡδονῆς ἕνεκα
οὐκ ἂν τις θοίη φιλίαν· καὶ ὁ ἄθλιος ὄχλος
ὁμοίως φησὶ πάσχειν ἅμα φίλων· ἀκολουθοῦσι δὲ
καὶ ἀνάλογον ἔχουσαν ἀρχήν· ὁ γὰρ τὸμὲν
ὅμοιον τοῖς ὁμοίοις· μετρίοις δὲ μὴ φίλον μὴ· τὸ δὲ
ἄμετρον· οὔτε τοῖς ἀμέτροις· οὔτε τοῖς σύμμε
τρος· ὁ δὲ δεῖ μὲν πάντων χεῖρα μέτρον· μέτρον
δὲ οὐδέν· εἰ τοίνυν ἐστὶν ἡ φιλία πάντων· πάντως δεῖ
ἀγαθοὺς· ἀγαθοῖς ὁμοίους· καθάπερ οὖν δεῖ τοῖς θεοῖς
καὶ ἀγαθοῖς τὸ πάντι φίλον ὑποτίθεσθαι· καὶ θεοῖς·
ὃν γὰρ δεῖ τιμᾶν· τοῦτο φίλον· τοιαῦτα δὲ καὶ ἀγαθοί·
τὸν ἄρα ἀγαθὸν φίλον· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν μέτριον
ἀνθρώπων· ὁμοίως δὲ πάντα δεῖ· τὸ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς
ἕκαστον ἀνθρώπων ὑποδιαιρῶν ἀριθμοῦμεν· πρὸς δὲ τὸν
πάντων καὶ αὐτὸν ἑαυτὸν ἀπαριθμῶν· ἴσον γὰρ τοῦ
τοιαῦτα δυνάμει· οὐ πάντα ὁμοίως ζητοῦμεν· δύο
αὐτὰ ἐρεῖ· δίφορον δὲ· ἁπλοῦν δὲ καὶ ἁπλοῦν·
ἀγαθοῦ· ἀγαθοῖ ὅμοιος· καθάπερ ὑπὸ δὲ τῶν θεῶν
καὶ ἀγαθοῖς τὸ πάντι φίλον ὑποτιθέμενοι· ἐ
πὶ πλέον γάρ· τοῦ πλείονος ἀλλὰ· τοιαῦτα νοουμένων
τὸ κατὰ νοῦν ἕξομοιοῦσθαι δεῖ μικρὰν τὴν ἀρετὴν
ἀνθρωπίνην· ὁμοιοῦσθαι δὲ τοῦτο· τοῦτο ἓξ ἑαυτοῦ πρὸς τὸ
θεῖόν ἐστιν ὑποθεῖναι ἀριστονόμου

Τι δ' οὐχὶ καὶ τεῖναι τοῦ δαίμονος τοσοῦτον ἐπὶ ἓν ἢ τὴν
τὸ εἶναι σὺν αὐτῷ τὸν αὐτὸν δοξάζεσθαι τῷ Ν
θῷ. καὶ τὸν μὲν δικαιοσύνην εἶναι πείθεσθαι τοῖς
νόμοις δὲ ἀνδρείαν τὸ ὑπομένειν τοὺς πόνους
καὶ τὰς ἡδονὰς κρατεῖν. ἐπὶ τούτοις δὲ δαίμονος τὸ
ἔργον. τὸν μὲν γὰρ ἀγαθὸν εἶναι μὲν τὸ τοῦτο σέβεσθαι· ἐπὶ τὰ θάλατα τὸ θεῖον
τοιοῦτον δὲ ἕτερον ἄλλον δαίμονα τὸ δὲ θεῖον τοῦτο
οὐδὲν διαφέρειν τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὅσοι μὲν ἄνθρωποι οὐδὲν διαφέρουσιν
μόνου· καὶ μὲν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰόμενον εἶναι
ἢ μᾶλλον ὃ φιλοσοφίαν· ἢ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν
τοῦτο εὐδαιμονίαν, ὁ τὴν μὲν καὶ αὐτὴν ἔφη δοῦναι
δοκεῖν τοῦτο ἀγαθὸν εἶναι ἢ τὸ κακόν.
τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον· ἐκλέξασθαι τὴν ζωήν· τὸ
μὲν γὰρ εἶναι· τὸ καλὸν ἢ τοῦτον ἐκ
λογήν· κακὸν δὲ· τὴν τοῦ ὄντων τίου αἴρεσιν·
ἀγαθὸν δὲ καὶ ζωὴν. ὃν τὸν μὲν ἀνθρώπου αἴρεσθαι
νέσθαι· αὐτὴν δὲ ζωὴν οὐ τὸν πολυήμερον. οὐ
γαθὸν τὸ τοῦτο αἰμὶ θεῖον· σαφέστερον δὲ ἐπὶ τὰ
ἔχει· ὅτι δὲ τὸν ἀγαθὸν ἀνδρὸς ὠφελεῖσθαι τὸν θῦ ἢ
τὸν πλησίον. ὃν τοιοῦτον φησὶ τοῖς σώμασιν ἐν τοῖς
ὅλον τὸν μόνον ἢ τὸν τοῦτο προφήτου κεφάλαιον· τοῦ
τοῦ δευτέρου τοῖς φυσικοῖς τοῖς δόγμασιν· ἢ περὶ τούτου
ὁδοκεῖ φάναι δὲ ὧν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ· ὃ τοῦτ' ἔφη
αἰτίους εἶναι· δοίητε μὲν τοῖς δοκοῦσιν καλοῖς· ὃν δὲ
τοῖς δόξαις τῆς τοιαύτης ἀναιρεθήσεσθαι φησὶν· ὅτι μὲν
μόνον. καλὸν ἀγαθοῦ· καὶ τοῖς περὶ τοῦτο
Καλλίονι ἀλκιμάδου ὃν τυχεῖν ὁμολογεῖ τοῖς
ἑαυτοῦ περὶ τοῦτο. ἕν δὲ τὸ σοφὸν εἶναι καὶ
φρονεῖν· τὴν ἀρετὴν τὸ καλλίστου τῆς ψυχῆς· ἢ πλείστας ἀρετὰς καλλίστας ψυχῆς·
ἔχειν δὲ τὸν ἀνδρεῖαν· τὴν κακίαν
αὐτοῦ· αὐτὸ δὲ τὸ σοφὸν εἶναι τοῦτο ὃ φοβεῖσθαι
τέλεια ἀπεκφαίνεσθαι συμβουλίαν τοῦ ὅτι καὶ πλάτωνα

ἐν φιλοσοφίαι, λέγοι· οὗτοι δέ που οὐδὲ εἰσὶ οἰκοφθόροι χριστ
γεραίρασι θεὸν ὁρῶ· οὔτε ὅπου δικαστήριον
ἢ πουλυτήριον· ἢ τί κοινὸν ἄλλο τῆς πόλεως
σωτήριον· μόνον δὲ καὶ τὰ φίσματα τετραμ
μένα· οὔτε ὀρῶσιν· οὔτε ἀκούουσιν· ὅπου δὲ καὶ
δίκαι εἰσὶν ἀνθρώπων· καὶ οἱ σὺν αὐτῇ τρίοδοι κεῖ
μοι· οὐδὲ ὅμαρ παραίτησιν τοῦ σίφατος αὐτοῖς·
οὐδὲ ἱκάκωσε τὸ στέγον ὑμῶν σῶμα· ἢ τί τοὶ
λακόμενον τὸ λευκόν· ἐκ πεδογόμφου μᾶλλον αὐ
τοὺς λεληθέναι· ἢ οἱ τῆς θαλάσσης μέμβροι χό
ρδοι· ὃ γὰρ οὐθὲν οὐδὲ οἶδεν· ἀλλὰ τοῖς μὲν
πρὸς ὀφθαλμοῖς τὰ αὐτοῦ ὑποδήσεται· αὐτοὺς δὲ
ἀφίησι καταὶ τὸν ἅλμυρον· τὰ δὲ γὰρ ὑπο
κάτω δεδεν· οἷον οὖν ὑδρία ἀρεομένων· καὶ ὅσα
σαρκία ἐν φύσει μέμβρεος· τοιαῦτα αὖ
τὰ τοῦ κυρίου τοῖς ἐφαπτομένοις τὰ μὲν ἐστὶ οὐ, οὐ,
ἐκ ἅμα αὐτοῖς καθόν· ἀλλὰ μοι δὲ ἀγχοῆς
ὑπὸ λὴ δὲ ἀφαμίσαν· οὐδαμοῦ θῆμα· τὴν
τοῦ περὶ τοῦ ὁμόσαι ἀποστολὴν σὺν αἰδοῖ· ἢ
δὲ τοὶ δὲ κάτοι τοῦ μόνον λόγιον· ἔ παν οὐδὲ
οἰκοφθορεῖ τὸ αὐτοῦ σῶμα· καὶ τὸ σὺν ὅλον
τοῦ δὲ ὅσα καὶ σαρκὸς ὑπλατόμενον
τὸ ἀκούσμα θεοῦ· τὴν κατασκευὴν τοῦ
ὅλου θεωρῶν τὸ ἀκίνητον ὑποθύτεγόμενον
καὶ σὺν χρεμβίλῳ αὐδιαλείπτως· ἀκηκόασι
τοῦ μὲν ὑδρὸς λύτος, ἢ τὸν ὑδρὸν τὸν λόγον
τοῦτο· δέγνυται διαπεφορτος· ἐστὶν
τὸ τοῦ αἵματος ἐκχοὸς διαπλάσθρως ἐταίμβνοι·
γίνονται μὲν οἱ φιλόσοφοι παρ' ἕκαστα τὸ σῶμα
ἀναστοιχίωσιν· ὁ μὲν οὖν δεῖ οὐκ ὀλίγει δρύκα
ταφασυβὲς θέσθαι· τὸ αὖ τὸ μὲν σὺν ἀνάτ

μὴ ἀτελέσφορ ποιῆται λε
γόμενοι χόες· κατ' οὐθὸ πιθάκοι
δεν δίδεσι· —

ὑδατος καὶ τοῦτο οὐκ οἶδα καλῶς εἰπόντος. ὃ καὶ
τανταυτὸν ἂν εἴη αὐτὸ τοῦτο φάναι σοφὸν· καλλίμαχος
δὲ χοιρίδιον μητρὸς ἄφεσι μὴ κείρασθαι φησίν αὐτός.
οἱ δὲ τὴν μὲν καὶ τῶν θαλάσσιων καὶ τὸ τῆς
σοφίας αὐτοῖς ἐφάπτεσθαι· ὁ δὲ πλάτων ὁ τραγικὴν
θάλασσαν ὀνομάζων διὰ τὸ πικρὸν καὶ ἁλμυρὸν τοῦ
ὕδατος. καὶ τοῦ λύρου δὲ ἕνεκα τοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ
φύεσθαι. ὃ δὲ ἄρτον θάλασσαν αὐδῶν καὶ μόνον τοῦ
μὲν οὖν τάχιλον ὁδῶν καθίζειν ἐγγύθεν. τῶν
φύσιν ὁρίζονται οἰκοῦσι· τοῦ δὲ καὶ φασὶ
ἀμμητορέφτου ὃ δὲ καὶ ὁλόγου αὐτοῦ τρόπον ὃ
φησὶ τὴν δοιχὴν καὶ ὁμηρος παραφράζων τὸν νεκρὸν
λύσομεν τοῦ ὕδατος ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ τῶν
ἀκανθῶν τῶν ἐμφαρῆ τὴν ὄζειαν· ἐπὶ τοῦ
τὴν τῆθυν καὶ τοῦ ἀλεξάνδρου μέλη· ἢ δὲ μήτε
θοὴν χέρσον ἀλλήλων ἀπέχειν τὰς ἀμμοκαὶ φιλό
τητος· παίλιν τὸ δῶν ἀπὸ μὲν τῶν τροφῶν
τοιοῦ καὶ οἱ παρέβλητοι λόγοι τοῦτοι τοῖς θεῶν· ὁ
μὲν ἐπίχαρμος τὸν λαγόνιον ὀδὲ λίμνας φησίν· οὐ
δὲ ἐκ φησὶ τὸ θεῖον· τοῦτο μὲν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτὸς ἐπάνω τοῦτο· ὁμηρος δὲ οὐδαμοῦ
θεῖ· ὁ μελοποιὸς δὲ· φησὶ δὲ ὕδωρ ἀπορεῖν μὲν
μαφίας νυκτὸς ἀμίαντον ἄρσενος· κεχαμαὶ δὲ
δὲ ὁ τῆς καμήλου λαγόνος ἀμβρόσιος ἔλαιος· ὁ
μόνος ἡμέρας δὲ ἀφ' ὅτου νύκτα ποιεῖ σαν ὕδωρ
μβρος ποιεῖ σαν φησίν· οὗτος φασίν· ἐν τῷ
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιτρεφομένοις ἔλαιος
ἐκ διὸς ἀρχαίμβλαις ποιεῖ. τοῦ, οὐδὲ τοῦτ' ἄρ δεῖ
δὲ μὲν ἄρρητον· εἶναι δὲ διός· ποσαχῶς

ἐστιν, πάσαι δ' ἀφ' ἑαυτῶν φαίνονται· μετὰ δὲ ταῦτα
καὶ λιμένες· πάντες δὲ κεχρημένοι πάν-
τοθεν βοῆς· τοῦ γὰρ καὶ τέρας εἰσὶν ἐν
μουσικῇ· ὁ δὲ πολὺς ἀριθμὸς ἐν δεξιᾷ σημαίνει.
καὶ ὁδοὶ δὲ καὶ ἐξέλευσις· αὐτὸς γὰρ τάδε σήμα
τὸν ὁμοῦ καὶ ἑπτὰ ζυγὰ πάντα δακείναι· ἐκ δ' ἔβλαστε
δεῖ σέ μιν αὖτον ἀστέρας· οἳ καὶ μαίλιφαντ' ἐγχεῖ
νασι μάχοισιν ἀνδρεσσιν ὁμοῖος· ὃ δ' ἐβόησαν δαί
πάντα φύλητον· καὶ μὴν ἀλλ' ἀφ' ὑπόστροφον καὶ ἴφθιμον
λαοκόμαν· χαλεπὸν δ' ἐρεμνὸν αἷμα· μέγα δ' ἐστὶν ὁ
νῦξαι· καὶ ἀπὸ τοῦτου δὲ ὄμμες δὲ σέ φασι τὸ
φανότελεστου ἀοιδοῦ λοιπὸν ἀμ καταίμασ
νοῦσα· ἐν μὲν γὰρ ἀν ἐρτὸν· ἐν δ' ὄπωπ· ἐν δὲ
θάλασσαν φησὶν· ἐν δ' ἑπτὰ ἐναυσάντα, ταύτου
λαμὸς ἐφάνοται· ὁ γὰρ δ' αὖτ' ἀοιδμάτων
καὶ καταλογάδην σωμάτων αἰδομέ-
νος· τὸ· ἐν μοι αὖ ἐστὶ τὸ θῆμα ἀφέρει· ἢ
δὲ δὴ ἀοιδὸς ἀνὴρ ὁ δημόλεως τοσάδε
πάντα ὀλίγου στρέφεται ἀμφ' αὐτεί-
νου τὸν ταχείας αὐδήσαντα· οὐ γὰρ ἐρεκαλέ
σμεν οἱ ἐκάστης· πάντα ταῦτα δοίμεθα· καὶ πάν-
θοντο οἱ δὲ· καὶ δὴ οἱ καὶ ἀφαίρεται, καὶ ἐκ
δὲ ὁμὲν οἱ ἀοιδὸς ἐν δαρὸν αὖτε πάντας ὁρίους
ἄρμ· ἐν ἀνδρὸν μὲν ἐν δεσμὸν· ἐκ μὲν αὖ δύμα
τρὸς πάντα μὲν ἀμφ' αὐτὸν ὑλάκησαν δαῖδες·
καὶ ἐν αὖτον τόντου δ' ἡμὲν οὐ τὸν οὐ ἀείσατο τέχνην
πάλλει· τὸν καὶ τὸν πολὺν πάντ' ἀτάλαντον
εἰσθεὸν τῆς πάφυκεν· διὸ πάντα πλανᾶ
τορ ἀπὸ τέλεσ· οὗτος ἐν τὴν περὶ στέφανον καὶ
κοεῖ σκοπὸν ἐπὶ λύρη· φαίνεται πεσὼν καὶ νόμ· οὐκ οἶδ'

ὅτι ποιήματ· ἰς κλοπὰ δην
δόμος ζεύς· τὲν νοῖ ἐπὶ τὴν δ'
ἀφέρει·

πὴν δ'

φ : πάλαδελφὴ παιδία :

πλατ θεο

φασὶ δὲ τὸν ὑμεναίκαιον τε ἀφροδίτην ὑμεναίονα
παραπλέοντα κατάλληλον ὑμοιωμάτα
σοῦ δὴ τε ἅμα μὴ ἁμοίως καὶ τὸ σοῦ δὲ
ἀδελφὴ παιδεία. τὸ παμπάν θὴ αἴτιον· ἐστὸ
ἡ τε μόσος καὶ αἱ τίου παραλιμὲ σομωτ· ὁμὴ
ὁαὶ ὁρῶσο φιλοσοφί' οἱ ἀ σεαδ· μὴ τὸ δὲ τὴ
μαὶ σὶ δὴ μηγορία πε ακ ἀλά τὸν δημουργὸν λό
γον σὸ δὲ ὁσο· ὃν οἱ ὃσοι σὺ ἀφ' ὧν δημουργοσ
τὸ ε ἴγον· ὁὐ σὰ καὶ ἐ σοὶ ἀ ἐ σὶ τὸ ὃν τὸ ε ἴγον πολ
τὸ μασὶ λόα παρὰ τα ἀπὶ λιακ εἰμουὸ ὴ ε κ ὸν
τὰ σοῦ τα· ἀ κ εἰ μοῦ τὸν αὐσοῦ τα ν καλὸν ἢ·
δὲ ὑτέρ ον δὲ πρὸ τὸν δὲ ὑτέρ α. ὃ πρῶ τον, πρὸ τὸν τρί τον
οἰκ ἄλλο σ ἀ ρ ὲ ξακού σ α. ἐ τὴν ἡμέραν πρὸ ἀδε
μὴν ὁδὲ πρὸ τὸν μὲν χ ἤκειν, τὸν ἅλιον σὸν τῷ
ἰόν δὲ. δὲ ὑτέρ ον· δι' οὗ σοῦ τα ἐ ὑδὲν τὸ κατὰ
νοῦν ἢ πολ μὴ τοῦ πέ σ· ὁ δὲ αὐτὸ ὁὲ ὴ τοῖ σδὲ κ αἴ τοι
τὴν σοῦ μὲ τὰ σο ἐ ἰ ερ σ τοῦ ἀφ ὲ μὲν ἰ ου τὸ τέ μ ος σοῦ μ φὴ
λουμὲν μὴ ν. ὁ σέ τι ζω ρε ὰ ἄ ρε ν σ· αὐτὸ μόν
Ὁ ζω ρε ὰ ἄ ρε ν σ. τρά φ ε τα δὲ· σω ὲ ἰ ρα φὲν
ζω ρε ὰ ἄ ρε ν σ ὁ ἀ ρ ὲ μὲν ἰ ου τὸ ΓΒ ἡ ρ ὸ σ σοῦ μ φὴ ν λο σ
ἐ ἠ σο λὲ μοι τε λε υ τὴ σα σ· ὁ μὲν αἰ δὴ ἰ γε ρ ὸ μὲν
μο σὲ δ α ἰ μ ἠ σοῦ μ φὴ ν· τὸν δὲ ἰ ζω ρε ὰ ἄ ρε ν μ
τοῦ τον Ὁ πλ αἴ τω ν δὲ σο δὲ κ αὐ τὸ μὲ τοῖ τὴ ἰ σου ρ αὐ ἰ
κεί μεν ὸ ν ἀ μ α μὲ σὸ μ α λ ζει· τά χα μὲν ἰ ὸν
τὴν ἀ μ α ά δ α ἰ ν. τά χα δὲ ὁ κεί μ α ὰ ἰ νί σ τα μ.
ὰ σὸ λ αἰ τὸν δὲ σο δὲ κ α ζω ι. δι' ὃν ἢ ὁ δὸ σ τοῦ σ τιχεί
σ ἰ ν ἐ α ἰ σὴ ἰ ν ἀ μ α ί λ η τ ἰ ν· αὐτὸ δὲ ὲ ἰ σὴ ἰ τέ
νου ἰ ν φ η σὶ τὴ ἰ αὐτὴ ἰ ν μ ἰ χ θ λα κ ά ὸ δο ν· τοῦ
τὴ ἰ νὸ ο μὲ τ α ὸ ν ἰ τοῦ τοῦ ἰ ὲ σ α κ λε ὸ ι ω δ ἰ θ λα ρ ὲ
α δα σο ὰ λ κ α. με ὲ α ἰ τὴ σ ὰ πα χ α τ ἠ σ σα ν τοῦ τοῦ
κ ο σ μ ου τοῦ δὲ πη χ ὺ φ ὴ ἰ τ χ ἠ· ὁ νω μ ἀ σ ὸ μ ε ν

δ

ε· ὡς φησὶ ξρολεπ δεκ
ε ἐπὶ τὴ ἰ τυρλ ἰ κεί μ ὴ λ ἀ νε
βίω :-

ἡ καὶ τὸ ὁμοιοσχῆμον. ὅσῳ οὖν κατὰ τοῦτο τῆς τοῦ παντὸς ἀμοιρεῖ μᾶλλον ἡ γῆ, τοσούτῳ μᾶλλον ἐστὶν ἀτελὴς τοῦ πρώτου σχήματος καὶ τελειότητος. ὅσῳ δὲ μᾶλλον τοῦ παντὸς μετέχει, τοσούτῳ μᾶλλον τελειοῦται καὶ ἀφομοιοῦται τῷ πρώτῳ. ὁ δὲ οὐρανὸς ἅπας ἐστὶ σφαιροειδὴς καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο ἔχει τῶν ἄλλων τελειότατον· περιέχει γὰρ πάντα καὶ οὐδὲν ἐκτός ἐστιν αὐτοῦ, ἃ δὲ περιέχει πάντα, τέλειον ἀνάγκη εἶναι· τὸ γὰρ ἀτελὲς προσδεῖται τινός, ἃ δὲ μὴ περιέχει τι τῶν ὄντων, προσδεῖται τοῦ περιέχοντος· ἡ δὲ γῆ καὶ τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸ κάτω φέρεται πρὸς τὸ μέσον· ὁ δὲ ἀὴρ καὶ τὸ πῦρ ἐπὶ τὸ ἄνω πρὸς τὸ ἔσχατον· ἐν τούτοις γὰρ ἕκαστον τῶν σωμάτων ἵδρυται κατὰ φύσιν, ἐν οἷς μάλιστα καὶ μένει· ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ οὐδὲν ἔστιν ἄλλο σῶμα· ἀνάγκη ἄρα τὸν οὐρανὸν σφαιροειδῆ εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὰ αὐτὰ ἀποδοτέον· ἡ γὰρ ἀπλῆ κίνησις ἀπλοῦ σώματός ἐστιν· ἡ δὲ κύκλῳ κίνησις ἁπλῆ· μόνον γὰρ ἂν εἴη συνεχὴς ἡ κίνησις· ἀπλοῦν δὲ σῶμα τὸ ἐπὶ τὸ μέσον καὶ τὸ ἐπὶ τὰ ἔσχατα φερόμενον· ἐπὶ δὲ τὸ μέσον φέρεται τὸ βαρύ, ἐπὶ δὲ τὰ ἔσχατα τὸ κοῦφον· ἀνάγκη ἄρα τὸ μὲν ἁπλοῦν εἶναι σῶμα τὸ δὲ ἁπλῆν κίνησιν κύκλῳ· ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν ἁπλοῦν σῶμα τὸ κοῦφον καὶ τὸ βαρὺ ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶ τοῖς ἐπὶ τὸ μέσον καὶ τοῖς ἐπὶ τὰ ἔσχατα φερομένοις, ἡ δὲ κύκλῳ κίνησις ἁπλῆ ἐστιν ἡ περὶ τὸ μέσον

β δόμω. Τῆ πολιτείαι. τὴν δὴ τῶν λαιμῷ δλ
νυκτβειμὶ κεκλῆιδβμ. δι' αἰτιολκοσμολμεαυτορ αο
ὄιμαι τοῦ σκότους τούτου· ὑορμοδβὶ καὶ λαμδὲ.
τὴν ἀασσμακάνθοδομ τῆς τιχῆς· καταταῦτὰ λὶ
ραλκλείτρω· λαὶ μελὶ πτρῦτοέ αὶ τοῦ σρ ὁ τροβ
δλδοσεπτὸ ωρω δλαὶ τοῦ δαδ λέγομ. ζφ' ἑκοιμελὶ θλιν
καὶ ὑαρ ασαν. ζῆ ητβρ θλιν ὁ π κσ αφ πλλὶ τβ
ταιμου· ὁ ιγὰρ τὴν ἀφ αὶ τα ο ιρμὸ μ λιν τοῖχῦ ζῆ ὑ
ωνου ζβε ομ. ἀλλαλαὶ τὴν ζ ασαφ λ καὶ λάνθο
δομ τοῦ λῶ ὑαρομ ἀλλμρ ρεζ· αὐτὸ λαὶ αὐτο σ
σὴρ ασαφ λψ λαὶ τεπ ρ ο ελτ· οἵ ορ μβλ ζαυτβ
ζλφ. λαὶ χρ ελζ ζ λ ν τὴν τχὴν τοῦ ασ ὸ ματρο ω ρ ζ λ
λδ· τὴν πλκ νφ ι αλὴν λ ἡ μερ ὰν βλ τοῖ δβ λ ἀτ ο ι
τὴ ὁωολ ι τ ἁ ο ὁ π λ αὶ τ ο μ δλ αὶ τ ο ὑτ ο μ λ α τ α μ ὰ ν
τβ ὑ ε λ ε ωλ δὴ δβ τοῖ αὐ λ τοῖ ἡμ ε ρ μ ἑ λ α σ τ ο ι
ζα λ ἡ μ ε β ε α τ ε μ ο ι μ τ ο ἀφ α σ α σ α ὐ τ α ο · ζφ τ β λ δ τ ν
δλ ὶ τ ὴ ι ο ζ δ ο λ ι ὁ ο ρ ε λ δ β θ α ι ἀ ἀφ ι κ μ ε ι δ λ α ι τ ζ ο ε τ έ
ο υ · ἡ μ ε ρ α μ ε β ὴ ο ὼ ν ἀ λ ο υ φ δ ο ρ · τὴν ἀ π λ α μ λ ὶ ο φ α ὶ
ε α μ α ὸ λ ὶ μ β ε ο μ χ ρ ε ί ο μ ἀ π ὸ σ λ ω τ β · ἴ σ τ ο ρ ὸ ο ἰ ὁ ο μ
χ ὸ ρ ο μ · ζα ὶ δ β ἡ μ ε ρ α ο τ ἑ κ ά σ α μ ρ κ ί μ λ ο ι μ τ ο ρ
ζα ὶ · ἀ σ α ὸ α φ τὴν β ὸ ρ γ α τ ι λ ε λ ὼ τ ἀ ρ ἰ λ ω ν ζ φ ὁ φ λ ο σ α ὶ
ν α σ α ὶ λ δ ο σ α ὸ ε ὐ δ ο λ α ν · λ ὶ δ β ε μ ζ α τ α ὶ ο ὼ π λ α ν α
μ έ ν ο ν σ ρ ο ζ φ ω. ἑ π ὶ τ ο ῦ ὁ ω ο ρ φ ε ῖ τ ο ν τ έ τ λ τ ὴ ν ὁ
χ δ ὸ μ ρ κ ί μ ν ο ι μ τ λ κ α ὶ λ ἡ μ ε β ρ ά ν · τ β α ρ τ β ο ν ο δ β
τ α ὐ τ υ χ α ὸ ἀ ν ο ι β ν ὰ μ χ έ γ ε ι. δ ἡ λ ο ρ τ λ ὴ ν δ λ α ὶ τ ο ῦ μ
σ α ρ ο ρ τ ο ι χ ε ῖ α ρ σ ρ ο ε ι α ν · ἀ λ λ α λ α ὶ τ λ ὴ ν β υ δ ὸ ρ ὰ
ι β ε α ὶ ὺ μ ὸ ρ ο ρ ο ι β υ ε α ὶ ο ι. ἀ λ λ α λ α ὶ ο ἱ β λ λ ἡ μ β δ ἰ ο δ
ο ι. λ α β λ ὴ ὁ π α ὸ λ ο ὁ μ ο ο λ υ κ λ ε ῖ η τ ο ῖ ζ ο ο γ ο ῆ γ
μ ὼ ο ρ ἰ ς φ υ ο μ ὼ ο ρ α π ο ν ῖ τ ο ρ · λ ἰ ο ἱ ὁ δ ο ο μ β ὴ ὼ ὐ τ ο ο
ἑ α υ τ ῆ ι σ λ φ λ · π ὸ τ ο ρ μ ὼ ὼ ὧ τ τ ε α ὰ λ ἰ ὁ β υ δ ο μ ρ
ι β ε ο ρ λ ῖ μ α ρ · ἰ ὁ π α ὶ λ ι ρ · β υ δ ο μ α τ ῆ ι δ α ὶ ὐ θ ι ο ῆ μ ρ.

ἔτη ἔνιαυτὸς ἡμέραι ἑπτὰ ἑβδομὰς

ἑβδομὰς ἑβδόμη

περὶ βασιλίσκου· ὁ μὲν οὖν βδομηκοντάπους ἢ
πεντακοσιόπους ἦν ἐν περιμήκει καὶ βδομηκοντῷ
ἴσῃ· καὶ πάλιν βδομηκονταπήχης ἦν θήν· καὶ τοῖς
τέλεσι τοῦ ἄσματος· καὶ αὖθις· βδομηκοντάπους οἱ
λεπτομελὴς ὁ ὀρθὸς ἀγχέσμητος· καὶ μικκὸς καὶ καλλί
μαχος· ποιητικὴ γραφή· βδομηκοντάπους καὶ οἱ
τετρακόρτιοι ἄσματα· καὶ πάλιν βδόμη ἁρμονία
θοῖος· καὶ βδόμη διὰ τεσσάρων· καὶ βδόμην δὲ
περάτοισιν· καὶ βδόμη διὰ τεσσάρων· καὶ βασιλεὺς
ὁ παντευκτὸς βίος οἱ ὦ θεοὶ ἀσθενόβιοι ἐμμελεῖς
οἱ φαυλότατοι ἐπιτηδευόμενοι ἑαυτοῖς· ἀλλὰ καὶ
αἱ σόλοικοι βλάβαι, ὀφθαλμιᾶν βδομάδα βλάπτει
ἄρουραν· τί δ' οὐχὶ πᾶσαι αὐλητικαὶ τῇ λεγομένῃ
γραφῇ· ἀφομοιοῦσθαι τὸν Διόνυσον ὅτι δυσ
χεροῦσι μὲν ὁ πλάστης μονομουχίᾳ προφῆτα
ὧν τὴν θεσπεσίαν οἰκονομίαν ἐν τοῖς λοιποῖς τῆς
πομπείας ὅλοις φησί· οὗτος δὲ ἀκείμενος ὁ δι
καιος· μαστιγοῦται· τύπτεται· τρυβλοῦται δὲ θλίβεται· ἐκ
λοιπὸν ὀφθαλμοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήσσει μ' ἀεί τε κακὰ καὶ
πολλά· ἀνασκινδυλεύεται· ὁ δὲ λοιπὸς ἐπικοὺ ἀνασκινδυλεντήσεις
ὧν πλοῦτος ἀεὶ ἀφαιρεῖται τὴν προφητικὴν ἐκεί
νην φωνήν, πίμπλαμαι σάκτου λάκτου· οὐδενὶ
ἔοικέναι φησί· διόπερ αὐτοῖς οὐδεὶς ἐκμαθὴν
ἐξ ἑκάστου δυσαπαίτητα δόμοι ἀκαιζόντων φόν
ὁ δ' ἀθηναῖος καταλλήλως λέγει· ὁ τοῦ ἀεὶ τοῦ ξενοφῶντος θεοῦ
θεῖον καὶ ἀτεχνῶς ἀγαθὸν ἀεὶ ἐμμελὲς καὶ δυσ
τοῦ φαύλου· ὁ ποιοῦ δ' ἐστὶν ἐμοὶ φίλων ἀφανῆς·
οὐδὲν ἐμὴν ὁ πανεφανὸς δοκῶν εἶναι λίαν ὃς
οὐδὲ τοῦτο βοηθεῖν δ' ἀν αὐτοῖς ἔτι τε δύναιτο· ἀλ
λ' ἦν τὸ ἀναδοῦσαι αὐτοῖς ἰδίαν ἡ. καὶ ὁ τὴν ἀφαι
ρεῖται· τί φαίη δ' ἂν αὐτοῖς ἔτι τε ποιῶν καὶ αὖ μὴ

τὴν ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν τὴν ἀμείνονα τὸν· οὐ πολὺν
οἰκεῖ· ἀλλ' οὐδ' ἀκτῖνας καὶ ἐναντίον ἵσταται ἠελίοιο
ἀλλ' αἰεὶ νεφέεσσι καὶ ἠερὶ τετάνυται ἀμφὶ
λίζιν λαῶν· ὑγρὸν καὶ ζόφερον κοίλοφι
νιον δ' ἀάσκαπτον ὅτι ἐστὶ καὶ ἀσφαλὲς οὐδὲ ἐπι
φθέει· ἐν δὲ βίῃ τε θεοῖσι καὶ ἀνδράσιν ἐμφερὲς ἔμ
τι δέμας ἠμὲν τοῖσιν ὁμοίϊον· οὐδὲ χερὸν ἠμὲν
καὶ πόδα λιν· ἀλλοῖον μὲν τοὶ δοκέουσι τέρμα δόμοιο
ἠδὲ νόον· τὴν ὀφθαλμὸν δὲ ἐσιδεῖν ἔχον· φορέουσί τε
δόμασδ' ἓν πόδα λιν· ἀλλ' εἰ τοι χεῖρας ἔχον καὶ χερμάδι
λίθῳ ἔβαλον τε· λίτρᾳ φωνῇ ἔβαλον· καὶ ἔργατο εἶναι
ἄνδρε ἄνδρας· ἓ μὲν θ' ἓ ἄνδρεσσι· πόδα δὲ λιν
ποσὶν ὁμοίοισι καὶ ἴδμεν ἓ δέμας ἔμφρον· καὶ
σάρκας ἐ ποίουν τοιαῦθ' οἷόν περ καὶ αὐτὸν δέ
μας εἶχεν ὁμοίϊον· ἀκούσομεν οὖν πάλιν ἀκ
χυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ δράκοντος·
οἱ μὲν ἀδὴν ἤκουσάν καὶ λίαν μύσαντες εἶδον· ὃ δὲ
τοὶ οὐδὲν ἄνοιον ἴκελοι· κλεῦ' ἄνδρων τὸν τοῦ
ποιητοῦ ἐπὶ τιμῇ ποιεῖ τοῦθ' οὕτως ἔχειν
τράφοντος· τάτ' ἀοιδοὶ μὲν τοιαῦτα δοκοῦσιν ἄκουε
μεν· τεκμήριον δίκαιον· ὅτι μὲν δοκεῖ· κρῆναι
ταὐτοῦ χείλεσιν μοῦνα καλὸν ὕδωρ· αὐστηρὸν· αὖ γλυκὺ
ἁλμυρὸν συμφέρον· ἄφρονα· ἄμυδιν· μιαιφόνα· ἀνό
δμητον· ἀφθίτους· διάβατον· ὁμολογούμενον· νῦ
κλεῦ· ἄπτερον· ἐπτερύγα· πεζὸν· ὀρθόδρομον·
χαμαιζόμενον· ἀμήτορα· ἀπάτορα· ἀδάμαντον· ὁ
δὲ αὖτ' ὀκταπόδων ὄφιν· τὴν τοῦ πολλῶν
ἁπάντων εἶδον ὁλολαστεφάνων ἔφεσιν· ἀνεμώ
δεσσ' ἐόντ' ὀστοῖς ἐοικότ' ἀβλέπτοις· οὐδὲ ποσὶν
κείμενον ἀζόμενον καλὸν πρόσω· οὐκ ὠιέτη
καὶ τὴν τοῦ πολλῶν δόξαν τοῦθ' ὑπολαμβάνων·

κλεῦ· ἄνδρων

οὐδὲ τὸ λάθε δολεῖ φονεύεσθαι σχῆμα
τὸ ἐκ μιᾶς μόνον, σοὶ τὴν δεδουλωμένην ἀδελφὴν
μοῖραν ἀμφίσταμαι λέγω τὴν αὐτόπτην· σοφοκλῆς
Δὲ ἔθυε μόνος τῇ αὐτῇ· τὴν τοῦ δεῖ σε τοῖς δὸ
ὅτι μεθ' ἡμέραν. οὐχεῖ ὁ ποιητὴς οὐδὲν διαφέρει
σμικρὸν τὸ λοιμικὸν ἀποκόψαι πλειονηρίαν
ἐποίησεν εἰσαῦθις· ἀλλ' ὁλοσχερὲς αἴρει· ἔστι αὖθ' ὑπομιμνήσκει· ἐκνέφοις
ὀφθαλμοῖς καὶ μίαν πήγνυσιν· ταχὺ δὲ καθεῖσι
νυκτικοὶ δὲ ἀλλήλοις ὁμοίως· ἐφ' οἷσι δὲ τὸ φαῦλον
ἐστὶν ἀκριβὲς τὴν ἀκρόασιν ἀφαιροῦμεν οὐδὲν
ὃ δεῖ ἀφαιρεῖν· ὃ δ' οὐκ ἔδει τοῦ οὐδὲν ἔχει
νικᾶν θέλων πρὸς ἄλλο πρᾶγμα· καρδίᾳ ἄδακτος
νου· ὃ μὲν δ' ἐκείνην εὐφρόνην θανάτου·
τοῦτ' ἔμελε μὲν οὖν ἐκεῖνο τοῦ φοβεῖσθαι περὶ οἰκοῦν
ὃ δὲ πάντα τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἐφοβεῖτο θάνατον·
οἱ δὲ φασὶν ἀξιώτερον νῦν τοῦτον· ἢ πρόσθεν
ἀκούειν· ἢ ἀκούσαντα. τὸ πρῶτον· ὁ αὐτὸς
δὲ οὗτος καὶ μίαν πόλιν οἶδεν, φησὶν ἐμοὶ
θάνατος γὰρ ἀμφοτέροις τοῦ ἀζῆν τυχεῖν
μοῖρα· ὅτι μὲν οὖν δηλοῖ ὁ μῦθος οὐδὲν
φησὶν ἀτελὲς τὸ δρᾶμα· ὃ δὲ ποιοῦμεν οὐδὲν
ἐστὶν ἀκριβὲς τὴν ἀκρόασιν ἀφαιροῦμεν οὐδὲν
ἐν τοῖς καταλειφθεῖσιν ἢ τοῦ αἰγυπτίου ἀπέκτεινε
ἐν τῇ σκηνῇ· ἢ ἐκεῖνα· ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ
ἐν τοῖς καταλειφθεῖσιν ἢ τοῦ αἰγυπτίου ἀπέκτεινε
ἐν τῇ σκηνῇ· ἢ ἐκεῖνα· ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ

ὑπομιμνήσκει· ἐκνέφοις

καρδίᾳ ἄδακτος

πάντα τὸν χρόνον

σοφοκλῆς ἔθυε μόνος

ἐπιστ

ἐπὶ δὲ τῶ· οὐ σῶον τε ἔβυζε καὶ τοῦ μακεμή-
σορ τοῦ τε χαρο σοι ὁ νόι δμα. ὃ σύνθεμα μίαν·
θμη τοι δὲ σοφοὶ καρδίαι πλαν ομβμοι· ἰδ ε μοσύ
μβλα σημάτων σας αὐτχμή, θεῶν, αἵ σήματα
ἐκλί θοομι· χαλκβοομι· χε νσο τεύκτων· ἢ βλε
φαρτι μαρτυσοι· θυσίαισ τοῦτοισ ἰκὰκαὸ
σαμητυε ἰσ ἀλφοντε ο, οὐτοσ ε ὐσσβεῖ ν νομί
ζομεν· βύρι σαι δη σοδὲ ἐ πὶ τὸ αὐτῆ ΟΚΗ
ΝΗΟ πεαγροιδῶν· ορ αὐσοφηοὶ τοῦ ὑτοῦ τον δ ἀσσοει
ρομαὶ θρα· καὶ γὼ σάβειζ ἔχε ταὶ γρα ὐσ ἀκεύ
λαυσ; τοῦτ ε γνόμεζ θ ζῆν αὐ τὸν δ ἡτοῦ, τῆ· βῆ
δὲ ταὶ σειρι θσοι δρ ἀμασι ὁ αὐτο ὃ ἰσ τασ δ πεαγροιδεῖ·
σὲ τὸρ αὐ τὸ φυ λὴ· τὸρ βῆ αἱ θρεῖσαι ὁ μερ σαι σσαν τοῦ μ
φύσι μβ ε μνοσ λόφ αν τα· ὃ ῦ σφεῖ μὲν ὠφ ὸσ· σφρεῖ δὲ ὸε
φ ναι σαν μὴ· αἱ ολό χρ ο σσ σαῖ μ ε ι τὸ σ δ ἀσ τρ σφ ὁ ῦ λο σσ
βῆ δ ἐ χῶ σ ἀμφ ι χρ ε ἐ ἐι· βῆ ταὶ δαι σὲ τὸ Η
μεν αὐ τὸ φυ λὴ· τοῦ δ Η μ ο υ ε ι σὸ μοῦ ε ἰ ε Η κ ε Ν·
τασ δ ἐ ἡ σ ο ἐσ ι τοῦ κό σμ ου τασ σ ο φ αι· βῆ σὶ ἰσ ἐμ σφ Η
σ τη τ ο σ φο τὸ σ κ αὶ σ κ ό τ ο ι σ· ὃ ῦ κ τεύ φο ρι σ αμ ὁ ῦ τ
σὶ σ χύ λο σ· ἐ σὶ τοῦ βῦ σ ο μ ι σ ὸ σ φ ὸ δ ε σ φ Η σ ι Η· ζ δό
ἐ τι μ αὶ θ Η ε· ζ δὸ δ ὲ ῖ Γ Η· ζ δὸ δ ὲ ὅ ῶ σ ο σ· ζ δ ἐ σ ι τασ
σφ ὰ τ ο υ χ ὲ ῖ π τ ὸ ν δ ἐ σ ι ν ο δ ε ρ τ ὲ ῥ ο ν· ὃ ῖ δ α β τ ῶ
|καὶ πλα τ ὸ ν α σ ρ ο σ μ α σ τ ν ε ο ῦ σ ι τα ι ε ἀ κ λ ε ῖ τ ο ι
σ φ ά φ ο ρ τ η· βῆ τὸ σ φ ὸ ρ μ ο ν ο ρ λ ε ῖ σ ε σ θ α ι ο ὐ κ ε
θ β λ η· καὶ ε θ λ α ζ η ρ ὸ σ ὁ ρ ο μ α· ὃ π α ῖ λ ι ν· ν ό μ ο σ ὁ
ὃ μ ο υ μ ὶ σ ὰ ἰ θ α λ α ι β ν ο σ· κ ὰ μ τὸ ε ἡ τ ο ρ ἰ ἐ κ ε ῖ ν ο δ ὲ μ α
γ α ῖ σ ε ῖ ν ε θ λ η σ· ὁ ἐ χ ρ ε ὰ τ α ὰ κ ο ύ ζ ῃ ἀ κ ο υ σ σ ῶ,
β ύ ρ ο ι σ α ὐ ὰ δ λ ό σ ο σ ε μ φ α ν ό μ ε ν ο ν τ ο ε ὸ σ τ ο ύ β
φ β ί ο υ· ἀ ζ η ὼ τ ο ι ἀ κ ο ύ σ α ν τ ε σ· κ ο φ ο ὶ σ ε ο ἰ κ δ σ ι·
φ α τ ὸ σ α ὐ τ ο ῖ σ ι μ α ρ τ ν ρ ε ἰ π α
ρ ε σ σ ι τ ἀ π ε ν α ι·· λ ὰ ῥ τ ι μ ε ι σ κ α ὶ μ ε σ α ρ ε χ ῖ ν ὶ σ σ α ρ ε β λ η μ ρ α ρ ἀ κ ο υ ῃ

ποθεῖο, Τίμαιος ὁ λοκρὸς ἐν τοῖς φυσικοῖς,
ὃν Πλάτων καταλιπὼν δὲ ἐμοὶ μαθητὴν ἐθεήσατο· ἡμιλ λοκρ. θεολογία
μία ἀρχὴ πάντων καὶ τὴν ἑνάδα τοῦ
μὲν οὐκ ἀμφίλογον ἀλλ' ὁμολογούμενον ἀνάγει τὸ
ἓν καὶ τὸ ἀγαθόν· ἐκ δὲ τῆς ἑνάδος καὶ τῆς
ἀορίστου δυάδος τὰ εἴδη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς
ἀποφαίνεται· ἐκ δὲ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἀριθμῶν
τὰ σώματα τὰ αἰσθητὰ συνεστάναι· ἐν δὲ
τοῖς σώμασι τὰ τέσσαρα στοιχεῖα πυρ ὕδωρ
γῆν ἀέρα· ἐκ τούτων δὲ τὸν κόσμον ὅλον
καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γεγονέναι· ἔμψυχον δὲ
καὶ σφαιροειδῆ καὶ τὴν γῆν ὡσαύτως
καὶ οἰκουμενικὴν οὖσαν καὶ κατοικουμένην
περὶ μέσον τὸν κόσμον κεῖσθαι· γεννητὸν
δὲ καὶ τὸν κόσμον καὶ ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν
καὶ πάντα ὅσα νοητὰ καὶ αἰσθητά· τὰ δὲ
γενητὰ καὶ κινούμενα ἀνάγκῃ ὑπὸ τινος
αἰτίου κινεῖσθαι· τὸ δὲ καλὸν κρεῖττον
εἶναι τοῦ καλοῦ καὶ τὸν μὲν θεὸν τοῦ
μὲν κόσμου πατέρα καὶ ποιητὴν εἶναι·
τὴν δὲ ὕλην ἀρχὴν καὶ στοιχεῖον καὶ
τροφὸν τῶν γιγνομένων· τὸν δὲ χρόνον
εἰκόνα τοῦ κόσμου τυγχάνειν· διὸ καὶ
τὸν μὲν ἥλιον ἐν τῷ κόσμῳ τεταχέναι
τὸν δὲ ἐνιαυτὸν ἐν τῷ χρόνῳ· τὸν δὲ
ἐνιαυτὸν ἐκ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων
συνίστασθαι· τὸν δὲ μῆνα ἐκ τῶν
πλανήτων· ἀποτελεῖσθαι· τὴν δὲ
δεκάμηνον φαίνεται περὶ καὶ τοῦ
τοῦτον ἀποτυχὸν μαθητὴν εὐφολουλφρ· ἐμβὰν
δὲ εἰς ἀθυμαζεται εἰομβόρτα· μοιοφδοῦσσο
ἔτι δὲ μεμῶλουαὶλβασθαι· οιμαεὶωκλοσδο
δὲ αἰγιόχουὰλεγουσιν· ὃ περὶ τοῦ νοῦ φέιο
καὶ τοῦ προκειμένου φθερόμωσο φενκδν· νιὲ
δὲ τοῦ μλθμοιο πρὸ δὲ αἰμιόχοι· ξωοκεάτησδδ
ὁ καὶ λκ χηδόηιοσ· τὸν μὲν ὑπατον δία· τὸν δὲ νέ
ατον καλοῦσιν· ὑμφάσιν περὶ ἀπὸ μέσης· ὃ
τὸ πρὸς ἀνατολὰς μεταβάλλον φαίνεται
τὸ βόρειον· ὁ αὖ πρὸς τὰ μεσημβρινὰ φέρεται τοῦ
οὖ οὐδὲν τόσον αἰσθάνεται ἐπίκουρος· φησὶ γοῦν·
τὴν μὲν πλάτος γῆ· τοσαύτην εἶναι διάμετρον·
αὐτὸ δὲ τὸ μέσον· ἐν ᾧ ἵδρυται κόσμος·
μεγέθους καὶ σχήματος οὐδενὸς προσδεῖσθαι
διὸ καὶ τοῦ ἀπείρου τὸ πέρας ἐφάπτεσθαι
οὔτε πρὸς ἡμᾶς οὔτε πρὸς τὰ ἄλλα ζῷα·
οὔτε γὰρ ἀντιλαμβάνεσθαι· οὔτε βλάπτεσθαι·
μετὰ δὲ ταῦτα· πέριξ δὲ ἐστὶ κῦ· ἡ πέριξ δὲ μοῖρα
κύκλος ἐστὶν ἐπίπεδος σχήματος τοιούτου
ἐφ' ἧς ἐστὶν ἡμῶν ἡ οἴκησις· ἐπὶ δὲ τοῦτου
ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ τὰ ἄστρα πυρώδη
ὄντα συναίρεται τῇ περιφορᾷ· μεθ' ἃ
κύκλοι εἰσὶν ἐπτὰ ἐφ' ὧν ἕκαστος τῶν
ἀστέρων φέρεται· ἐπὶ τούτοις ὁ πλανώμενος
ἐν τῇ πολιτείᾳ τῶν ἀδόξων· ὑπὸ δὲ τούτους
ὁ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ὀγδοὰς

ἐπὶ χαρ θεολογία

σπουδαὶ ἀριθμοῦ δεῖ ἢ πάνυ· ζοῦσι δ' οὐδὲ
θηρῶν αἱ μορφαί. ταῦτα δ' οὐ ζητεῖ μερὸς τόνο
εἰ τὰ δ' ἀερένδημι βοῶν φθορεῖ· ὁ λόγος οὐ μόνο
ἰωνυμεῖ· ἀλλ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ζητεῖ· ἔστι γ' ἔστιν
οὐκ αἰσχρὸν· ἔστι καὶ θεῖος λόγος οὐκ οὐ
φυλῶν τοῦ ἱερεῖ οὐ καὶ τοῦ προφανοῦ· ὁ δὲ
τοῦ πάρα τοῦ αὐτοῦ σωβοῦ θεῖος λόγος· ἐκ
δὲ δαίκοσμοῦ εἰ αὐτὸ αὐτοῦ· ὁ, π τοῦ εἰρομ
συμφέρον· οὐχ ἁπλῶς τὸν ἀνθρώπον· ὁ λόγος
ταῦτα φθορεῖ· ὅλως τε τοῦ λόγος οὐ φυκ
ἀπὸ τοῦ θείου λόγου· ναὶ μὰ τὸν διὰ τοῦ ἡμῶν
τοῦ σπερματικοῦ· τίμιον πλήθους τοῦ θεοῦ
οὐ λέγει κῦ· πλήθος εἰ μὴ ὁλοκαυτώματος κελεύει·
καὶ φλαῦρα ἄρνος· ἃ αἵματα ῥέοντα· οὐ βούλομαι ἃ
μὲ ὀλίγα δὲ ἀγοντος· λοιδορεῖ· καὶ ἀεὶ τοῦτο
ὁ· ἀφελεῖ τοῦ τοῦ πρεσβείας αὐτοῦ τοῦ λόγου
ὑμῶν· ἃ τοῦτο πρὸ τοῦ ὁμοίως δὲ οὐ ὁμοκόσ
αὐτοῦ σ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ σλόγου· ἢ τοῦ θεοῦ ἀν
προσφέρεσθαι ὁ πάμφιλε· ταῦτα ἢ πλήθους
δεῖ φθορ· ἢ μὴ δ' ἀφέλεσθαι τοιοῦτον· ἢ κατασκε
ὁ σώματα· χεῖρας δ' ποιῆσαι χλαμύδος· ἢ
τοῦ πρὸ φυρᾶς· ἢ δ' ἐλεφάντος· ἢ σμαράγδου
ζοῖ δ' αὖ ἴχνος νομίζεται τοῦ θεοῦ ἢ καλαφεῖν αι· τὸ
πλάσμα τοῦ ἐκείνου· καὶ φθονεροῦ φάσ
χει· μὴ γὰρ τὸ ἄρδεσι χεῖσιν ὁμοῦ πρὸ φυκέναι·
μὴ ἄρ' ἔθνος οὐ φθεῖρον τοῦ ἡμιχόμενον·
καλλιστον καὶ ὀφάγον τοῦ χειμάτων χαλεπ·
μὴ δὲ βελόνη ἔγκλημα ἐπιθυμεῖ·
πάμφιλε· ὀγὰρ δ' βλέπει σε πλησίον πάν
ρον· δ' ἴζομ φθόνοι· καὶ οὐχὶ δ' ποιεῖσθαι·
ἢ ποιήσει πάνυ σπέρμ φαίσιος· ἢ οὐχὶ ὅτου

αὐτοῖς διαιτᾶσθαι μὴ οὐθήσεται· καὶ πάλιν ὁ μὲν
δεῖσθαι παρακελεύεται τὴν παρθενίαν ἀσκεῖν
θυσίαν δικαιοσύνης. καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ κῆ. ὁ
δὲ ἀποστρέφει· μὴ δεδεμένος ὀφείλεται ἐπι
θυμῆσαι ἀπολύσεως· ὁ γὰρ θῦ δικαίως
δέδεται ἢ δέδεται καὶ οὐκ ἀδίκως· ἀπορῶν τοίνυν
βαίνει τὸν ἴδιον νοῦν ἀποσκοπῶν· τὴν μὴ ἀρῶν γαμεῖν
κτᾶσθαι καὶ τὴν λύσιν ἐπιζητεῖν· δοῦλος δὲ θεοῦ δικαίου,
δίκαιος ὤν· μὴ λαμπρὸς ὤν τοῦ σχλαμιστοῦ
οὐ τυγχάνει· ἀπορεῖται δὲ ἀκούσιος· μὴ ἔχων
σπουδὴν ἀποστρέφει· καὶ ἐκ τοῦ ἀποστατοῦ
γὰρ θῦ βλέπει πλησίον ἀπορῶν· ἐπὶ δούλῳ
λοιπὸν τοῦ φησὶν ἡ γραφή· βρὸ ἰδοὺ ἀφίημι· δι
φίλος πάλιν ὁ κοσμικὸς τῆς αὐτοῦ πρᾶξις περὶ τῆς
ἐλευθερίας ἀλλήξεται· οἱ ἐν τοῦ τοιούτου μέρους ὤμι
λησάτω τοῦ φησὶν ἀποδόσεως μεταλαβόντα τοῦ δι
καίου τὸ ἀφορμὴν τὸ ἀφορμὸν ὁλοτελῆ δότας, δεῖν
δίκης ὀφθαλμοῦ· οὐ γὰρ αὐτῷ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπικαλεῖται
δικαιοσύνη νομίζομεν· μὴ ἀνδικαίως ἐπὶ
εαυτὸν ἀδικίαν εἰ μὴ ὄφελον· ἐφ' ᾧ δὲ λύσις καλύπτει
γῆ· φησὶ τοῖς αὐτῆς χέρσοις ἐκ πολλοῦ ἀναβλύσει·
κλέπτει· ἀποστρέφει· λύκος· μηδεμίᾳ πλάνῃ θλι
ἐπὶ καὶ δυνάμει δουλείου λῆ· πεποίηται ὁ δὲ ὁ πρὸ
τοῦ δικαίου τοῦ· οὐ τὸ ὁμοφυὲς ὠφελεῖται ἐπὶ μὲν·
Οὐδαῖοι ὁμοιάσουσι μὲν ἐγὼ· οὐ τοῖς αἱμαρτωλοῖς
προσώποις μὲν κοσμικοῖς δίδωσιν· ἐποδὲ θλιπτομένοις
τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐὰν κακὸν ἢ πεπονθέναι τοιαῦτα οὐ λέ
γει θέναι δοκῇ πονηρῶν· ἐδοκοῦσι πλείοσιν
τῶν ἀρχὴν ἀτόμων πλάνῃ δίδωσι· ἐαυτοῦ ὅσοι
δοκεῖ οὐκείνδιφῶν· ἐπινεύει μὲν ἐδὲ πιστὸς
πεπονθέναι κακοῦ κακοῦ πρὸς ἐμοῦ· τοῦ χρόνου κδ

Ναίας· χρόνος γὰρ οὗτος. ὕστερον δώσει δίκην
σὺν αἰδεῖδὸ τούτοις ἢ τραγῳδίαν δ' αὐτὴν δὸ· ἔ
φασαν γάρ ἔφασκ' ἀνοσαὶ ὄρος χρόνος. ὁ ταὐτὸν ῥοὸ
τέμος τὸ θηβαῖον ἡδάσθη χρόα τοσοῦθ' ἡμέ· ἰδὸ
νοσκηδὲς θλόξ ἀόσματα ταὐτοῖγεια ἡμβαίσιαν
θλόξ ἁμαθεῖσαν· κἀμβόλιγα αὖθις ἐπὶ θρέ·
ἐσοῦδὸ ἐκμάπι τὸ σαμ. φεύδοσμβὴ ἔφασκυ
ματορ ἀσασανιδοὸ. μὶδὸ ἔδραν· οὐ ἡμέτερος·
οὐγὰρ ἐπὶ ταθεσσαὶ φύλλαβλασασὰφ ἀνεομβὴ·
κἀσφαταῦθ' ἁσαφ' ταὐ πεόδιν ἀνοσὸμβ· ταὐτό
μοιαὐτοῖσικ' ἀμ τοῖσ' ὀεφιλοῖσ διρηΐσομβν οὐδὸ
σσοσβτεραμβίαν· σαὶ ταφαρ' ἱμέναι· ἡ αὖθις
φάσ' ἔσωλυγη θεὸ ἔδ' ἰθρα ὐκεαδίης αὖθις ἔφκατο
μβέμβραν ἐδζαν· μὶ δὸ ὁ οὐσσκαὶ ἀλιαίσσ ἀιαν
μαόσσομβν· μακάριοι μβὴ ἐπὶ ταὐδαν· μακαριόν
ροι δὸ μβατὴν ἐπὶ θρόδὸ ἀσσαλλαχμὴ· ΟΥΧΡΟΝΟΙ
τὴν τὴν δὶ δαιμορίαν· ἔχομβδο· αὐλ' αὐτὴ αὐ ὠνιαὐ
ΝΑΤΟΡ ΑΥΤΟΔΙΔΩΝ ἀμβνοι, ἀἰδαν ἀριστ' ἀὐλλοιοιμὸ
μέστοι· ὃν' δὸ πρασσ ἀμ δομ δὸ ἀμδεῖσ ορ ἀχαμ φ-
ασσόκληεοι ἀυτηρεῖσ· ἡ' φιλόσοφοσ ὁμνοεδοκλὸ
ομοχζεῖ σοιητὴν ἐμὴ· ΟΥΧΡΥΠΟΣ ΣΤΟΜΕΧΑΣΤΕΦΑΝΣΚΑΙ
ΘΕΛΗΤΑΣ· ΦΣΥΝΟΒΕΧΕΙΝ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ· ΟΥΔΕ ΟΜΕΛΕΟΣ
ΦΟΛΑΔΕΙΝ· ΟΔΕ ΑΥΤΟΣ ΟΡΦΕΙΟΣ· ΣΤΑΥΤΑΛΑ· ΕΙΣΟ
ὀρφε
ΔΙΔΥΛΟΣ ΟΝ ΦΗΟΝ ΜΒΙΑΣ, ΤΟΥΤΟΙΣΙΝ ΕΣΤΕΔΕΔΟ· ΔΙΔΥ
ΜΟΝΑΔΗΝ ΟΜΟΔΕΟΝ ΚΥΤΟΣ· ΔΥΔΙ' Ε ΠΗΜΑΜΒΑΙΤΕΑΝ
ΤΑΥΤΟΥ· ΜΟΝΩΝ ΟΝ ΔΕ ΟΥΡΑΝ ΚΟΣΜΟΙΟ ΑΦ ΑΚΤΩΝ ΑΔΑΙ
ΝΑΤΟΡ· ΑΥΔΙΦΘ ΠΡΙΤΟΥΘΥ ΑΟΡΑΤΟΝ ΑΥΤΟΝΗΛΦΙΝ,
ΜΟΝΟΙ ΓΝΟΣΘΗΝΑΙ ΕΝΙΤΙΝΙ ΦΗΟΙ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΧΔΛ
ὀρφε
δαῖοι· ἑ ΤΟΤΕΙ ΑΦΡΑΑΜΒΛΦΥΤΟΥΤΟΝ. ἑ ΤΕΚΑΙΤΟΝ
ΛΟΥΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΔΑΥΤΟΥΤΟΝ· ΕΙΜΙΝΙΜΟΙΟΣΤΕΝΙΦΙΛΟ

ὑποεσοὲξ φύλουἀήσοθενχαλδαίοανιδεηοϛἀε
ὅπη. ατεοιοτοοεἰπηοιαιοφαιεηοκιμήιιαατἀμ
φιχθόναιὰὸοσοτοδεἰτέλειωκλοτρεόσδήϳοοι
τδκαιαοφδδεορμηοδακα. οπεύμαιιδἡμι
οχεἰ. τδειτὶὶδεοαιαιπρεἰχεύμαι. εἰταυϊομτὸ
ὁοιωοοιμοιθεήμοσηἀεἰηὶνοοτόὰιομτρῶτοο
δοπμου. ἐοτοφδεει· αὐτὸοδἀῶμετἀμαὐτιοδ
τοιωομἐοπηεικταιχελιδόαιὸχὶθεήμοιγαίητοῦ
τοὶτοοἰβεβηκεν. χεἰεοιδδϳτεμὴπρεἰτεήμου
οιηκῶκδαμοῖοεκτεδακδν. ὁεβδομδὸτεμμειβά
οιο. δχὶδοθιθυμοῦ· οὐδδφδεεειμδιώαταιμεου
τδεομμδνοο· ἑαιδὸοαμήτηιαὐτοὶἐτοοιωιοσ.
ιαιἐπιχθομὶοαμήταιξμδταιὶ· αῤχιὼαὐτοὶἐ
χομξμδοομηδὸ,πμέομ· ἄμμοσοὐθμεοήοδ
λφειν· τεόμδοδεδγμῖωεμμόοιδξυοαὐτοικεαὶ
νειὶσταὶἐπὶτοὐτοιο· διαμὰῤτοὐτοομδδμλίλοοκ
οαήταωεκφὶναταὶπεοφηπκαὶ· δαὼαμοἰζηιο
τὸνομωομ. τεόμεομλήζδαιαὐτοὶσοῦὅφηὶ· ὶτακλή
σδαιοδαὐτοὶπεοσνεόοτουτουεὶοτηλήκδαικηεοσ·
καὶδιαὶλίδομίου· τιὸδμεδτεηδκντρὸωομοοι
φαμλὶ. καὶφάδαμτηὶμὼδεακί· οοὐλιμὸτάὼ
Εἰοη. αὶδδεοὸπδαὶδουοοὐτοιμαὶηαετυέαμ
νοϛ. μεομτωοδδὲοείζομειαεοὶμδόμομοὐλμὲ
οοιο. δαίμοηδδιὸπφρίδουοιηι δδαὼηδὲδεδοικ
Ὁμλοϛ. ἄὶμοὶεαιοεὶθομξαμὶλικτοὶαῤεέοιοξ
ἄφθιτχμηπεὸοαὐτοομ. οὐθυμοὶοαμήτωδοηειξ·
οὲΚιγάδαμδμοιο. νδφελλιοιδὲοαμήτακαλὼ
ταειο. οοηπηῆοιαλίζομπλαστιὶαὶδλφω· οὶ
μεδὶὲπὶαὰῤεοιοτάχιοαὶμλλάκτοιοιμ· ἐθὴμο
σιναοτελχίδα· οαὶδὲδεόμοιοευεόομτι
οαεδαὶοιπομίμοχθοιαμβλοι. οἳοιμεδμηλδ

ὁ μὲν ὁ σὺν τῷ ὁσμῷ ποιῶν
ὄρφεως
ὄρα
οἱ
λ
φ

ὁ μὲν τῷ ὁσμῷ τῷ ποιῶν

ὁ μὲν τῷ πατρὶ

ὁ σὺν τῷ πυρὶ ἐντὶ παρε
στὰς ἀγγέλοις ἑξ ἑξ

μετοῖσιν· ὃ σοφώτατος εἶπε· σὺ μὲν ἐπὶ λαὸν
πειμένον ἀφθέσι πορφυρέοισιν· σὺ δὲ χλωρὸν
τέρεν ἐπέχόμενον νεφέλεσιν· ἀέσσον δὲ
καὶ χθονὸς ἀρόμενος διδύμειον ὕδωρ·
εἰ γὰρ ἐβουλήθης ἐλθεῖν· πάντα κε σὸν ἦεν
μᾶλλον καὶ σοὶ θῦεν· ἀφθίτην· ἀθάνατον· ἧκε τοι μὲν
νῦν δὲ μάρναται οἷσιν· ὃ δὲ ἔμπλης θεὸς πάντων
ἐπαρήγει καὶ ἀμύνει· ἐπεὶ ἀκτὺς ἀλήθητος· μετὰ
ἀφθίτοις· οὐ φθίεται θήν· διὰ μὲν τοῦ μητρὸς
πατρὸς· οὐ μόνον τὴν ἐκ μιᾶς πατρὸς τετεκνῶσθαι
μίνυθεν· δεδοκὼς δ' ἀφορμὰς τοῖς φασὶ τοὺς
βουλομένους καὶ ἀγνῶτας καὶ ἀγχιγενεῖς ὁμοίως
θῦ· παραφράζει δὲ ἐκείνας τὰς προφητικὰς
γραφάς· τὴν δὲ καὶ ἡσαΐου· ἐφ' ἣν εὐδόκησεν
τὴν ψυχήν μου· οὐ παραχείσεται· τὴν τε τοῦ
αἵματος οὐδὲ δυσμόσασθαι· καὶ τὴν διαιμάσσουσαν
σε· ἰδοὺ ἰδοὺ ὀπίσω μου· ὃ οὐκέτι τοῦ ἑβραίου
πλησμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζωοποιήσω·
παταξω καὶ ἰάσομαι· ὃ οὐκέτι οὐδὲ ἡδονὴ
ἐκ τοῦ χειρόμενον· αὐτὸς δὲ ἀγαθοῖς κακὸν
ἡμετέροις φυτὸν· καὶ τοὺς λυμαινομένους· ὃ πάλ
γε τοὺς λυμαινομένους καὶ αὐτὸν ὀρθῶ· τοιαῦτα καὶ
ὁ παῖς ὁ ἐκλογὴ μου· οὐ ζητήσει οὐδὲ
ἐρίσει· οὐδὲ εἷς ἀκούσεται τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἔξω· ὃ κάλαμον τεθλασμένον οὐ κατεάξει
καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ὃ ἀλλὰ ἐκβαλεῖ
εἰς ἀλήθειαν· ὃ ἀνατελεῖ καὶ οὐ μὴ σβεσθήσεται
ἕως τοῦ θεῖναι ἐπὶ τῆς γῆς κρίμα· καὶ τοῖς
ἔθνεσιν ἐλπιοῦσιν· ταῦτα
εἶπεν ὁ θεὸς ὁ ποιῶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
κουφίσας· ὁ τὴν οἰκουμένην ὅλην κατασκευάσας
τὴν ἀρχὴν οὐ σοφίαν ἐποίησε τὴν γῆν
ἐν ἰσχύι τῇ αὐτοῦ σοφοῖς ἑτοιμάσας· ὁ οὐρανοὺς

ὁ τὸ λαὸν πατὴρ ἀληθῶς

ἀρχὴ ὑπερείους
ὀρθῶς παιδείας

φωκυλλίδης λ'

τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ· ἔτι τοιόσδε
τοι ὅδε φωκυλλίδης τοὺς ἀγαθοὺς μὲν αἰνέσαι καὶ
λαὸν· τοὺς δὲ κακοὺς, εἴ μιν ἀγαθὸς αὐτὸν μὴ τοιοῦδε φω
λοιο δι' ἀτάσθαλον φρένα πεφύκῃ· ἐπὶ δὲ δίκην ἀνοσ
φατον πλῆσαι πορεῖν ἀληθέα· αἰεὶ δὲ ἀγαθὸς μὲν
εἰ σὺν ἐπὶ δεξιὰ εἰδὼς ἄλλον δ' ἄλλοι· οἱ μὲν ἐπίσταν
μενοι κακοὶ ἀμφ' ἔργα σκεπτόμενοι καλὰ· ὃς ἐθέλῃ φιλητὴς κωμικὸς
μίμεσθαι κόσμον τὸν ἐν δαιτὶ πεπλεγμένα ἐκκόπτα
λλαι· οὐκ ἐπὶ μὴ μὲν οὐδὲ μία τέχνη δ' οὐ
κ' ἐπὶ· ἀλλ' αὐτοῦ μάτων ὅ μήτε σὺν ἐπίσταν ἐν
ἐκάστοι, πεσὼν ἐλίτεται πρὸς· ὃς φωκυλλίδης δ'
ὅ τε φοιδοπτοιοῦ· οὐδὲ ἰδοὶ σὺν λᾶς αὐδαῖς ἐκάστην
ταυτὸν ἐπὶ τὸν νοῦν· μὴ ποθ' ἁρμοσθῇ ἓν τόδε σ
ὴ δὲ καὶ αἰχμή· ὃ, τὸ ἐξ δὸ τὴν ἐπὶ ἐκάστου ἓν
λαὶ μὲν γὰρ τὸν ἐμμέσσων ἀϊδαν· δὲ δὲ, ταὶ
σαν ταῦτα ἡ κη· ἐν δὲ ταὶ δὲ σαν ταὶ κυκλάδην·
σὺν δ' ὕδωρ ἰσχύει. ἐστὶ δὲ τοῦτο· τὸν Πίνδαρ μελοποιός
ἀοιδοὺς μελοποιούς· οἱ μὲν ἐκ καλχιδέων
κεν· εἰ πῦρ τὸ ἓν τὸ πᾶν ἐς πᾶν δ'. ὁ
πᾶν τὸν λέγει μέσον· ἐ σὺν δ' ἑκάτερον δὲ
δὲ σθαι σοφίαν ὀλίγαν τε ἀπὸ μὴ ἐν ἀπὸ δέος
ἔχειν· ζᾷ δὲ ἐν πολλήματα δὲ μὴ ἀθυμεῖν, ἐν
φεύγει διὰ κόλον· θρασὺ δ' ἀποίμαντος, ὃς δ'
φύ· ἐκ δ' ἓν ἐ σκακεῖ τὸν διάφοιαν· τὸ σὺν μὲν
κῦ· ἐ πό ζημιοῦ σὺν αὐτοῦ ἔζυγα· ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος
ἐ σό δοσι δὲ ἀπὸ τε ἀβλ. ζων αἰδῶ τὸ πεφ ἐ μὲ
νοιο· μὴ πολὺ οὐδ' ὀλίγον ἐσ ἐχ δομένου μὲν
ὃ δ' αὖ ἐ δὲ ζημιοῦ μὲν ὁμαρτέχοι· ἐ δὲ τοῦ
δὲ σοῦ μὲν δὲ θημένου· ὧν τῶν στέλλ' αὐξάνοι ὁ κόλων
κακὸν ὁλοῦ θνήσας ἐ σῳδῶν· παρὰ δ' ἄλα
ναῖς ἀνὴρ ὀλοὸν ὄσσοισι πεφ ἐ μὲ τοῦ

ΗΣΙΟΔ. ἰξ. τ. ϕ.

ὀ. ν.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΕΡΜΗΝ
ΕΥ
ΕΙ
ΤΟΝ
ΘΕΟΝΙΝ

ΛΥΚΟΦΡΩΝ ΣΙΛΛ.

ΜΕΝΑΝΔΡ. ΑΡΧΙΛ.

μαθοῦσα ὅτι ὁμόχθονος καὶ ὁμοίου διαίτην παρα-
σκευάζεται τῷ γυναικὶ καὶ παρ' οὗ ἡ Δόδη τοῦ. πρὸ
ἡτιᾶτο οὐ κάθημος γράφει. οὐδέποτ' ἦρας
ἀπὸ σοῦ ταῦ λαμπάτου καὶ ὀϊζυροῦ. οὐδέπω
κτερισμένοι. χαλκοῦς δὲ τοῖ δώσουσι μεθ'
μμας. ἐπὶ δὲ μηδὲ σοῦ μὲν ἁ πόρ. αὐτοῦ δὲ χειρὶ ἀ
πὸ ἐτέρᾳ τε ταλάντων. δίκαιον τῷ θρέμμα νὶ ἁ-
λεξάνδρου δὲ ὀλυμπικοῦ. ἀγαθοῦ ἐρμηνέως
τοῦ θεῶν. φησίν. ἀποκτιδαίμων ἀνδρείσμασι
σατου διωβολοκωμῳδοί. μισθαρνέστου μίσους ἀγα
θοῦ. κακοῦ δὲ δαίμονος. οὐ μόμαθον ἡμᾶς βίον
βλαστὸν τὰ χείρω. εἶτα, ἐπὶ φθεγ. ἀποσκευα
δ' ἀγαθοῦ ἡνίκα τοῦ θῦ. δ' τοι σαὶ τοῦ θῦ ἀγαθοῦ
λέγων. δ' ὁ δὲ ἡμᾶς μᾶλλον δὲ πῶς οἱ τοῦ θῦ αἰδέσει
σαὶ λιπ αὖ αἰ σχύλος μὴ ὁ περιδοποιὸς τὴν δικαίαν
μετοῦθ' ὕσας ἀπὸ ἀξιώσας. οὐκ ὀκνεῖς ὄντι σ
αὐτὸν προσφερέμενος αἰτοῦντα. χρὴ εἰς ἔτι τῶν
τοῦθ'. καὶ μὲ δ' ὀκεῖ ὁμοίον ἑαυτοῖς σαρκίνοις
θεραίνειν: οὐκ οἶδ' ἀπὸ σοῦ τῷ ἐθρέμ
μεν ἀπλατοσόερμι. ποτ' δὲ ὕδωρ. σοκ δὲ
γνόφος. ὃ θηρσὶν αὐτοῖς γίνεται σαεβρεφθέντι.
ἀμβλυωπεῖ δ' αὐτοῖς ἡλίσκεται πρὸς τὴν ὄψιν.
ὑπὸ ἡλίου δ' αὐτοὶ λαίλαπος πρὸς. ὃ σοῖσιν πηγῆ.
ὑδατος ἀναλίμασιν. τεκμὴ δ' ὅτι ἡμῖν σαὶ αὐτὸ
λοίπου ὑδοῦ λαιλαπος. ὃ ὀφθαλμὸς ὑπὸ μᾶλ
λον σαὶ ἐπιβλέπει τοῖς τοῦ ὁμμα δικοῦ τοῦ σωτῆ
ρων ἀστιγῆ δέξαι τοῦ. ἀρ' οὐ δοκεῖσι ἐκ ἁμ
πολεμαφερ ἀρ' ἁμ τὸ ἀπὸ προβοῦ πουκῦ τεκμήριον;
καὶ τοιοῦσιν ἡ δὲ τοῦ ἀποκλεῖσαι μαρτυρεῖν
τὴν δίκην τοῦθ' ὑμᾶς ἀναλαβεῖν ἀδικεῖ δὲ ἀλλ' ἀδ
ικεῖσθαι ἐστὶ τὴν ὀργὴν ἐστὶ τελετὴ ὁ μὴ δοκεῖ.

τότε καὶ ἐκ θεοῦ τοι δίαν αὖρι τὴν αὔριον κὴν·
ἔχει δὲ ὧδε ὁ λόγος· οὐδὲν ἄρα θανάτου
διὰ ὁμώνυμον διλαδάσαλον. λισσομένη πολλοὶ
ὁ λόγος καὶ μὴ τὸ δικαίῳ· πολλοὶ δὲ λαὸν
Ναὸν μὴ ὁσίως καὶ λυθρὸν τυεῖ δόσει· ὁ πολιμὼ
ἰδεῶν πεφευγότων ἀσκὸν καὶ δείματι πολλὸν μὲν
νοι· ὃς τοῖς τοῦτο· θάνατος δὲ δὴ τοῖ θεάτρια ἐν τῇ φύσει
τοῦτο φύλασσε φάσει· μὲ ἀδιάφορον ὁμοῦ τὸν αὖχὼ
μὲν ὁμοῦ σὺν ἡθικὸν μίαν μὲ ἀδιάφορον ὁμοῦ τὸν
κείμηγαὶ δὴ αἰχαὶ τὲ φιλοῦ σὺν μόνον. οὐδὲ τὸ
ἑτοῦτο χωρὶς μεταλουκασὶ λῆσσ· ὃ ἐφ δοκὲ
γει· οἱ πειθόμενος ὁ κόσμιος δὲ φίλος γνωμι δὲ φίλος ἰσωμικὸν τὰ
καὶ τὰ τὸν τὸν πολὺ τὸν ἡφοὶ πρῶ· τοῦτον δὲ καὶ ὄρα
τὸ λοῦ τὸ μεμονόμον. ἀτ' ἀ θοῦ τοῦ τοῦ ἡ δὲ βλὴ
καὶ κὴ φρεα· εἰ κόσμος τοίνῳς πλατωνὲ θι ζει πλατ
τὸ δὲ βλτίσω φ ὁ τὸ ἀφικνεῖ δὲ μὲ πρὸ τὸ μεῖ θη
μα. ὁ ἐν τοῖ πρὸ ἄλον δὲ φ αμὴ νεῖ ν αι μέλι φ ὁ ἰδεῖ ν
τὸ τὰτ' ἀ θοῦ λαι αἰ ν αι μὴ ν αι ἐκ ἡ μὲν τὴν αὖ ν αι
ναι ν· τοῦτο δὲ τὸ αὶ σὲ ὁ ικὸν. οὐκ ὁ πρὸ ἀκοῦ σαι ν εἰ Η
ἀθεῖ πρὸ φὴ. ἀ λλ' αὖ τυχὴ ὁ ἀφειφοῦ μὲ· ἐκ μυκτῆρ
νὴ τὴν ὁ σὴ μὲ βρ ἀσεῖ σαὶ λη θὲ μὲν τοῦ ὁμ ὁ σοῖ ὁ δὴ
ἐ σοῦ ὁ δον· λὺ δὲ μὲ φ ὶ λο σο φ ὶ αν αὶ λὴ θὲ μὲ φ ὶ σο μὲ
εἶ ν αι, λαὶ τὸ ὰ ὐ τὴν ὁ μ ἐ ταχέ ρ τα ο. τοῦ χ ε ι σοῦ μὲ
ν ο ι σ κ ε ῖ ν ὰ μ· ἐ φ α ν μὲ ν δὲ μὲ· σα ὺ τὸ αὶ δ ε λ φ οὶ λ ὸ
γ α ρ· οἱ δὲ· τοῦ χ ε ι σοῦ γ ὸν ο ι σ κ ε ῖ ν ὰ μ ἀ κ ε ι μ ὲ τ ὰ τ α
καὶ σα φ ῆ μ ι· τοῦ πε ὸ· ἀ ρ ἀ κ αὶ σ ο ι ὴ τ ο ὺ τ ο ῦ (τμ
σα ὶ ν τ ο ν ὁ μ ὲ ν ὺ τ ο σ κ αὶ αὶ δ ὴ δ ὰ κ τ ο σ ὁ σ ὰ ρ μ ὴ λ α μ
ν α ὶ τ α ι σ α ὶ ν τ α πε ὸ σ ὰ ν ὶ τ α ῖ μ ὲ ν ὶ ἀ ὶ τ χ ε ι
ο ὐ ρ ε σ ὰ λ ο ὶ ὼ ν τ α ὶ τ ο ῖ ζ ω ο ῖ σ ι τ ο ῖ δ ὲ ἐ μ ὶ τ χ ε ι μ. τ α ὶ
μ ὲ ν ὶ κ ὴ δ ὴ λ α ὶ α ὶ σ ὰ κ α ὶ φ ὴ μ ὲ ν ὼ ν θ ε ρ α ζ ὸ μ ὲ ν ὼ ν.
τ ὸ ν δ ὲ ἐ π ὶ θ ν η τ ὸ ν τ α ὶ μ ὲ ν ὶ. ἐ ν ὶ φ ὸ ν σ ο ι ἰ ς Δ ι α τ η ς

μερος αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν τοῦτο οἰκοῦντες αἱ
τὰ δὲ αὐτὰ οἱ σοφοὶ καὶ τῶν νομάδων
τῶν ἐλαφοκομούντων τε μόνον οὐδὲν
οὐ δαμοῦ τῶν ἐθνῶν τούτων. οὐδὲ νομάδων
ἀλλ' οὐδὲ τῶν πολιτικῶν ἀναζητῶ μὴ
τοῦ κατεικημένου τὴν τοῦ μέρους τοῦ
σει· διὸ καὶ μὴ ἔθνος ἔθνων· καὶ δὲ
σωθεῖσαν αὐτόμων· ἵνα οὖν ἡ τοῦ πόλεμος
τοι καὶ τοῦ· μίαν ἀλλὰ τὴν αὐτὴν πόλιν, περὶ
τοῦ κατασκευῶν τὴν ἡμέραν· ἐν τοῦτο καὶ
τοῖς πολιτικοῖς τοῦτο τοῦ βίου ἔστιν ἡμῶν αὐτοῦ ὅλου
ἀλλοί τὴν ἐθνῶν πόλιν καὶ· καὶ οἱ πλεῖστοι
καὶ ἔθνη οἱ πολυπράγμονες οἱ φιλόσοφοι ἐκ τῶν
νας καὶ οὐ μόνον οἱ φιλοσοφίας· ἀλλ' ἐμοὶ
ὃ μόνος ὧν αὐτοῦ τοῦτο οἱ τέλειοι τοῦτο ὃς τῶν
Καλλίστου ἀπὸ τοῦτο τὴν πόλιν ἐδόκουν·
τὰ ἀκόλουθα τούτοις ἡμῖν καθηγεμόνα τὴν πόλιν
μόνον· ὃ δὲ πλούσιοι· ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸν ὅσον νοῦν
ἀλλ' ἐκ τριῶν· μόνον δὲ ὅλη πολλάκις εἰς ἡμᾶς
Καὶ κατὰ ἀδελφὰ οἱ μὴ ἡμῖν· ἡ κόπος σῶν ὁ
δύσφορος· ἡ ἰουδαῖος μόνον ἡ ὅτι· οὐχὶ ὃ ὀλίγον
νον· ὁ μόνος πεφυκὼς ὢν ὃ τοῖς ὅλοις
πλείον τὰ ἄλλα ἀσ ἡ σε ἀδελφοῖς ἐν· ἀλλὰ καὶ
λῆρος, μὴν νόον· ὃ σοῦ μὴ μὴν ὁ ἐν ὃ πᾶν
τον ἀν ἡ ὃ τοῖ ὁ ἡ πᾶν τὸ κρεῖττον· καὶ δὲ
τὴν μὴ ὧν ἡμοῦ πᾶν τὸν ὃ· οὐτὸ γὰρ ὁ ἐστὶν· οὐ
δὲ πᾶσα ὃ ἐστὶν ὃ ποιητής· οὐδὲ τὴν ἄλλην
ἵ ἐστὶν οἰκουμένην τὴν ἀφ' ἡμῶν· μὴ οὐ πρὸς
αὐτὸ δὲ λαμβάνετο· ὃ αὐτὸς ὃ τοῖ πεφυκὼς
τὴν αὐτὴν ἡ τοῖ ἀπὸ φεύγειν· ἡ
ἐστὶν ἀσφαλῶς ἡμῖν· ἡ δὲ μὴ ἐστὶ κτῆσις βίου

c- τὸ δυναμει πτικὸν ὄφις·
ἡ τελεστικὸν, σύμφυτος·

ἐπὶ τῆς τῆς ἑρμηνείας

δοσμ. οὐ ἀπαραπαδέξεται. οὐκ αἰπὸς θνατοῖς
μεγαλοραίχβοον· ἀλλὰ μέσοι κεῖσθαι κιχεῖν πάσιν
ἀρμοὶ δικαιόσυναι ἁρμαί. ὑγρομέσαι ἀκόλουθον
καὶ ἁρμονικαὶ ἑπτάδος ὅλμοι σαὶ δυοῖν μέσον
τεσσυοίκων· αἱ μὲν ἀφ' ὅσσα δὲ ἀφ' ἑπτὰ εἰσὶ καὶ ὀγδώ
δίωσυοίκοιν τὰν ἑπτὰ δίεισαι εἰ· πάσι λέβαθλοι,
ρα· δίκαιον, βέρμιν δ' ἀρ' ὧδ' ἔλεσσε· πρὸ τᾶμεν εὖ
νοῦλον ἑπτὰ μοῖραι· χειρὶ σᾶι μοῖρ' ἄτοιμα ἄκβα
νοῦσας αἰ σαίρμοισι πεπλίμακα θέμεν αἱ
γὰρ ὁλίμασουλισας αἰ κά θοδρομβοτίεσσ' ἀέχαι
αἰ. ἄλοχον λοὸς ὁ ἑρμεύσαι· αὖθαι χειρὶ σαίρμασυκ
ἄλλα καὶ πρὸς πίκτυα τ' ἀλαὶ βοτίεσσ'· ὁ τοίμιν
μὶ σᾶς δ' ὁλίμοσ τὶ ἀλλ' ἰδᾶι· δ' ἀλλα καὶ ἁμαὶ δ' αἰνὶ μι
τευφομένοσ· διὸ δαίμαν ἀλλ' ὁπ' ἐκ φαὶ τοῖ ἁ
εἰ πὶ λιν· οὐ τᾶδ' ἐλάσσαν βτ' αἰχίροβει· μέβασσ'
λοῖ αν δ' ὄκ' αὐ βεείβον οκολιαὶ ἀπαντασ· ἁρ' αἱ
τεἰ ἐ τ' λῶ σα ἀ ἐκομολὶ πεῖ τοῦ ἀφ' αν αἰ· οὐ
δὲν γ' ἀ μὶ σ μεβεχοιαν· αἰφικόμενοσ οὐ τ'
αἰ τὶν ἀ' μὶ θὶ μαὶ θ' ὶ σι μὸ νυλόμενοσ· ἀκον
βαμὶν σαρ μὶν ἰ δου τοῦ βλ βατου ναὶ ὀχρομέ
νου· ᾧ οἱ δ' ἀ' θεί αν τ' ἀφύσιν· ταῖ βὴ αἰ θεί
σαὶ ταὶ ἰ μοτα· καὶ καλαμαὶ ἆ ἐβοοὶ βλίοιο
μαμπαδοσεέν· αἴδολα· ἰὸ πὸ θὴν ὀ ἐβνοι τὸ
βρ ἐ τ' ἀκύκλα πρὸ σολὶ πεῖ φοι τὰ ὀβλὴ λο
καὶ φὶ σὶ ἡ δὶ ὁ μο δὲ ἰ σω ν ἀ ρ' ἀ ἐ χε μ τα·
ἐν' ἀν μὶ ν' ὲ β φυβ· ἰ ὸ ὁ μὲ μ φο ν α ν ἐ πᾶ λλο
ἀν ἀ κη· πᾶ ἐ α τ' ἆ ἀ ρ' ἀ ἐ τ ρ α ν· μὴ πεοδὼ ἐ ο ν τ κ αὶ
τοι ἐ τ' αἰ κουμ ἰ ὸ ν τ ε μ ο μ ἐ ν ω ν· βὺ λλοο ταὶ τ' αὶ τ βεί
ε μ κό τ ο σ· μὲ μ μ η σ ο μ ε ν ἐ τ ε α ὶ· δι ὸ π ἰ β υ λ τ ὸ σ
φι ὸ· ἰ λ α μ ο μ ἰ μ ι ο ν ὀ φ ε ι ο μ ἐ ν ο ν· ἀν α μ α ὸ τ ὴ ν ἰ
ἐ χ μ ἰ β α σ ἐ π ἰ τ ρ ἰ α ὶ ὸ ν ἀ κ τ ὴ ν ἀ π ο φ ε ἰ α ν τ π ἐ ω ν

ξ ι

μεσαι καὶ τὰς εἰδέα. καὶ τὰ ἐσόμενα περὶ τὸ
ὄντα. ὁ δὲ τὰ σὺν εὐδαιμονίᾳ βιοῦσαι καὶ τὰ τὴν πλοῦ
τον μακαρίαν ἀφ' ἑτέρας καὶ ἰδίαν ἑκάστην ποιούμενοι.
ἐσόμενοι μὲν ἀεὶ ὁμοίως ἀλλήλων ἕνεκα πάντα
τὰ ἑαυτῶν ἀγαθὰ ἐξ ἀλλήλων ἔχουσαι. ὁλόκληροι μὲν αὐτοὶ
ὑγιᾶ δὲ καὶ ἄκακα. ὁλόκληρα δὲ καὶ τὰ τούτων
ἀναθήματα· ὁλόκληρα δὲ καὶ τὰ τούτων ἐκγόνων
μενοῦμενοι· καὶ ἐπὶ πλεῖον τὸν ἀεὶ αὐξηθησόμενα
καλαφοὶ δὲ ἁπλοῦν τοῦτον ὁμωνύμως πρὸς ἕ-
τερον τὸν ὀνομαζόμενον, ὃ σεβοῦντες ὁμοδόξως
μένοι· οἱ δὲ πλάνητες τὸν ὁμώνυμον τὸν ἀπλανῆ
καλοῦσιν· ἐφ' ἑαυτοῦ μὲν ἕδρας ἔχουσι σκηνὰ
καὶ δόξαν ἑκάστην ἐκλεκτὴν κληρονομίαν ἔχουσαν
τὰ ἑαυτῶν· οἰκήσεις δὲ πολλὰς ἔχουσαι· ἐν ἑνὶ
σώματι· ἐν ἑνὶ δὲ πολλοῖς· ἐν ἑνὶ δὲ πολλοῖς
ἕως ἂν ἐλθοῦσαι ἐπὶ τὰς ἰδίας· σωμηρείας ὁδοῦ
νται. καὶ τὰ παντὸς ἡδονῆς μετέχουσαι· ὅσον
μὲν τὸ τοῦ περὶ δοκοῦν ἀφελοῦσιν ὄντως· τὸν
τὸ μὲν γὰρ ἕδρας ἑτέρας ὀνομάζομεν· τὸ δὲ
μέγεθος ἐκ τοῦ ὁμοίου· ἀλλήλοις ὁμοίως
νοοῦμεν· τὸ δὲ ἀπλανὲς ἐκ τοῦ ἀεὶ ὡσαύτως
ἔχει

πλωὶ καὶ τοὐτοπὶ μὲν ἐκ τῶν μ ἐπὶ μὲν ὧν ἡμῖν ἡ
ἀρχὴ τοῦ περίπατου ὁκο τῶν μ. ὃν τρόπον ταῦ στοὰ
νικαὶ στοὰ οἱ ποικίλη νῦν δὲ ὠνομάσθαι ταῦ ζω
τικὸ σύμπαν δὲ πλάκτον κύκλοι σ' ὅλως οὖσε
οἱ κὼν ἀρ' ἐδύ μ' κατὰ τοῦτο μέσος δὲ κλῶν. ὃν δ' ἀρ
πεπαιδευμένη ἐκ τῆ σαυτο πλούτου· δεικνὸς δ' ὁ
σα λλῶν πολὺ δόξαν ἐμβάλλη· γνῶσιν δ' ἀληθείαν
ὄρους δ' δαιμονίαν κακοδαιμονίαν δ' ἡ σοφία δὲ
λοῦσιν· χελιχ δ' ἐμαθεῖν πολλῶν ἰσχὺν ἀσθενῆ λογίσθω
ἀν δὲ αὐτὸν καθ' ἑαυτόν· ὃ τροῖον τὴν αὐλὴν
πολλαὶ πλατεῖαι διῃρημένον ἐμμελῶς ἀλλήλων·
λίθοι μὲν οὖν δὴ μέρη μὲν ἐκ τῶν προφερημένων· αὐ
λῆς δὲ οὐ λίθου δὲ δυσοίας τυχοῦσα· ὃ δ' ὅσον τὸ
ἐξαίρετον ἀεὶ χουσίου ἢ τὴν αὐτὴν φύσιν κλῖνον
σιν· καταξίαν ἐκαστογονομένην· οὐ
καθ' αὑτὴν πρὸς· ὁ γὰρ ἀεὶ χὴν τοῦ κόσμου ἀγαθὸν
εἶναι φησὶν ὁ θεὸς ὃν καὶ· ὁ δὲ μὴ· οὐ δὲ κόσμον
ποιοῦσαι ποτ' ἐφεδρεύοντι· καὶ φησὶ σοφὸν εἶναι
καὶ μεγαλοπρεπῆ δὲ τὸν θεὸν δυσοίας ἀσκεῖσθαι
μᾶλλον προσοικοῦντα· ἐπὶ τὴν δὲ αἰσθησιν τὸν
ἐκλογὴν ἀξιόφρονα ἢ χὴν δὲ εἶναι φησὶ καὶ ζωὰ
ὁκηοῦσαν ποιοῦντι· ὃ δὲ κόσμον οὖν ὃ ὁ πρῶτος
λίθων τοῦ κόσμου τὴν αὐτὴν φιλοσοφίαν γράφει·
ποιμενικῶν ἀφορμῶν, ἀφορμοῦ δὲ

※ ἀριθμητέον, ἔκτου
ὀκαίζητα :-

Ὁ δὲ δὴ ἕκτος ὅμοιος. ὁ καὶ ὀγδοηκοντάμηνος
καθ' αὑτὴν ἀμιγὴς φιλοσοφίαν μαθητικῶν ὑπο
μνημάτων θεωρητικός. διατρέπεται δὲ σὲ νι
μάλιστα τοῦ διθυραμβικοῦ λόγου ὅτι τούτοις θρασύ
μβρον. καὶ παραπλήσιος ὅτι οὐ εἰ ἡ καὶ αὐτὸν
μιμόμαθητικός. πόθοι μὲν οὖν τοῖς φιλοσόφοις
οὐδαμοῦ σὲ ἀλλὰ τοῦτον σὸν ὑπεριλήφθαι μό
νον δὲ τοῖς ὅτι θυμοειδὴς τοῦ τρόπου τῆς θε
ωρητικοῦ τοῦ μαθητικοῦ κεφαλαιοδὲ σὲκ τι δὲ
μέρος. ὁ σαπὲ ἡ γραφὴν ὑπομνηματικὴν ἀκί
νδυνος ἐπιχαίρειν. θεραπεύθλαι ✻ τὴν μεσόμητην
εἰσαῦθις ἀναπαρασκευὴ οἰκοδομήματος. καὶ
τοῦτο φιλίππης μὰ μακαρίου ὁ σαπέρσης, τοῦ
παρὰ ὕδωρ. οὐμὲν οὖν καὶ ὄνος σαπέ. ὁ ἐκνό
μους δὲ ἐν σὸν εἰς τὴν μέσην πίπτουσα τόμενος
λαός. ὁ δὲ δὴ ἀδικαῖος ἐπιλαίχανα ὀλίγη καὶ τὸν
Γυμναῖον ἀποστολόν. ᾧ λαόθεν δὲ ὁ παιδαγω
γὸς ὁ μὲν δὴ τελοῦθηναι ἐούμενος σὲ μύβλοιο. τὴν ἐκ
παιδὸς ἀγορὴν ἡ καὶ πρὸς ἡ σὲ παρέστησε. τοῦτό
τὴν. ἐκκαθὴ χίλιοι σὸν αἰζοῦσαν τὴν πίας τοῦ λι
πάν. καὶ πρὸ παρασκευαζοῦσαν τοῖς εἰ αὖ
δε ἀσθμεαφομένοις θὴν αὐτοῦ τὴν τυχὴν ἡ σὲ πι
θήμησ γραπτικῶ παρ' αδοχὴν. ἐν ἀφ' οὗ σοῖν
τὸν Σκιλλοῦντα μὲν δὴ τὸν ἐκ τοῦ μαθησομένων θραὶ
τοῦ δὲ θὴ μὲν σὸ ἀφ' οὗ σὸν τοῦ ἱδιοφιλὴ θράκοντο
ἀσθβδοῦν αὐτοῖ. τὸ δὲ δὴ προϊόντων τοῦ ὕδω
ρ μνημάτων καὶ τοῦ τοῦ θεωρητικοῦ μαθητικοῦ
ἐπιμόνταν τὸν ὑπὸ ὀχλοῦσαν. ταῦτ' νοῦν παρὰ μέρον
τὸ σαπαρουσίμενον αἰμὲν. περὶ τῆς τοῦ κύκλου παθητοῦ.

μ. λκ. ῥιος ὁ σπειρῶν ἐπὶ πᾶν ὕδωρ. ὃν. μοσχοκρόνιος σπ

ζ. τὸ περὶ τὸ πλάγιον

ζ. τὰ ἀπορούμενα ἐπὶ τὸ χν παροῦσι

ἐν μὲν οὖν τοῖς λειμῶνι τοῖς αὐτοῖς ἡ ποικιλία σαν
θοὺς τὸν. καὶ τοῖς παραδείσοις ἰητροῖς ἀκεσθεν
σιν ἡφυτάων· οὐ κατὰ εἴδος ἑκάστου κεχωρισμένου τοῦ
ἀλλοίου σιν. ἡ δὲ λειμὼν μία ἀπὸ ἑβδόμης ἀσ
ὲς κηρίας αἱ δὲ πολυσπορώτεραι ἀπὸ τετάρτης ἑλομένῃ σ
σοι κίλα σέξ αἱ δὲ σαυμένοισι σιν ὀκτὼ καὶ τοῖσι τοῖσ
δὲ σέτυχον ἐπιμηνίμνηι βλάθοισι· ἐμέτρησι
ταξ ἡ· μέτρησι φερούσῃ δι ακεκαθαρμένοισ·
δι ασαρμένοισι δὲ τοῖσι δὲ σο. αὐ αρμὲξ ἡ
τοῦ τρασμανδορίμὲν ὑσοτύσσοισ. λειμῶνος
δίκην σε ποικίλου· καὶ μὴ ὀδὲ ἔχοντο. ὁμοί
ως ὑσομμίματα ἔβην αὐξοάσαρα· τοῖ κρεί σ
σω σιν ἐπιπλήσιοι ἡ σσο σδειήκοι· τοῖσδὲ πρὸς
τὸ συμφέρον ἐσ ἀβλίμον μεσαὶ δεσσο λιχὴ
της οισγυλίσθαι· οὐχὰρμόνον τοῦσιτίσαι τὸν
σόμον. σολὺ δὲ σᾶσον καὶ τῆς γλασόδεσο λιχῆσ
δίκασον. τοῖσδὲ αὐανθεῖσι καὶ βλιμμένοισι
κυκλακῆ· ὀνίσσοισὸδοῦ. ἡ φλὼ αὖ διορίσμασι
αι σαραπλησιομένοισι σρίσιν· λιχῆσσι δὲ λι
μὸν. ἐσὸ σαράδμοσσόσ τῶν ἰλικοῦ. αὐτοῖσι μὸν ὁ σὴρ
ἰσασχέτω· ἡ σοῦκ ἀναφυσιόμενα· μεγαυχένιος
ἐσμεγαυχενίου· καὶ ἀφ ὑσσόσ τρίχου
σα

ἀπὸ τὴν μαίνεσθαι τὸ ἐφυλλίδα. λιχὴν δὲ μετέφορα
ὀνομάζομεν τὴν ἔκτασιν. ἀπὸ τῆς γραφῆς καὶ
τοῦ λόγου χαρακτηρίζεται· καθὸ μόνα ἀλλοιοῦται
καὶ διαφέρει τὰ σώματα τοῦ σώματος. αἱ τοιαῦται
κατὰ τὴν τῶν τριῶν διαφορὰν. ἐξαιρέτως
ἐπιβάλλουσιν· χεὶρ τοῦ ἀρνὸς ἡ μηρὸς δαδ. ὁ οἰκτίρ
μων τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀποκλινομένου τὴν πλάγιαν καὶ
χεῖρα ἐκ μεταδόσεως τοῦ λόγου τὸ ἀλλήλασ
οἰκείως τε· ἀλλ' ἐφ' οἰκονομίσεις τοῦ λόγου ζ τ ἐφ τ οἰκονομήσεις λ τ
αὐτοῦ ἐγκείσθαι. ἐπλοκὴ μοιβαλή· οὕτως ἐκ γὰρ ἐνκρίσει
τοῦ σεσῆφθαι τὴν σοφίαν· περιλάβησις τὸ
προλαμβάνον ἐχθρὸν σ. βλ πεποίημαι ζ μ πρὸς
τοῦ δοῦναι τοῦ πρόσθεν τοῦ ὃ φ μοιχᾶσθαι γὰρ
δέον τοῦ ἐπ' ἀ παρεκτείνομεν τὸ συμβολικὸν εἶ π τ συμβολικὸν εἶδος
δος ἀρχαῖον ἦν. κεφαλὴ δὲ αὐτὰ συμφορ
τοῦ περιλαβεῖν τοῦ παρ' ἡμῖν· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀλλη
λων τοῦ παλαιὸν τοῦ πλείονας· ὃ τοῦ ἄλλων
τοῦ καὶ τοῦ ἐλάχιστα παρεμφέρον οὐκ ἔχειν
δὲ καὶ τοῦ μεταλήψεται ἐπὶ τοῦ ἐκλογῶν. τοῦ
τοῦ μὴ ἀφεστήκασι δηλαδή· ὁ δὴ καὶ
τοῦ ἀφίασιν τοῦ ἀλλήλων· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ τοῦ ἀφεστηκέναι· καὶ ὁ δὴ μορφὴ
κεν ἢ σωτὸν τὸν κλῶνα τὸν τοῦ ἀλλήλασ
δεχόμενοι. ἢ μὴ δοχεῖον ἢ πῦρ ἀπολήξαι·
φθεῖρ γὰρ πέφυκε τὸν κόπον, αὐτὸν καλλαντοῦ ν μ̄ρ κλοπ ἄγροι ἐκτέλ
ποιεῖσθαι πρὸς ἄλλων· οἷς τοιαῦτα
οὕτως ἀν πλείω σοι ἀλλήλων ἐφαρμόζοντο. βδ

βαν οὐσι μέν τὸ κλέπτειν. ὀφθείς δόμους καὶ αἰκονίτεσ τὴν παρὰ μισῶν ἀφελίαν
εἴφορὸ ὁμοφύλοισ λαθραίαν διαδίκνυμι· οἰκ μὴ
λόβαιτον. ὀχλήσω δὲ τὸν μεθέσμον ἀφ ὅρμης
καὶ τὸν μὲν κατὰ φιλοσοφίαν σφετέρισμα δόγματον
αὐτῶν. ὁμολογούμενον ἡδονῆσ τὸν τὰς ἀφελοῦ
σειν διαμαρτόμενον. ὡσ μὴ ἀχαρίστοι ἐλήλυθεν
παραίτησιν ἀτονοῦσι λήθην τὰ κρείττω τῶν
δογμάτων· ὁλίγοι δὲ τοῦ καλοῦ μεμνημένοι ἢ τῶν
τοῖσ ἔθνεσιν ἀναλωμένων ἀνδρῶν ἔχει θαυμάσαι μεν
νείοις. τὸ κλέπτειν δὲ μὴ θελήσασι δοσαυτοῦ μᾶλλον
ἢ ἀφόρητοι τοῖ χείροσι καταχεόμενοσ ἐπὶ τὰς ἡδ
τεθέασθαι· ὀφθέντοσ τοίνυν ποιήσαντοσ ὅσου
κινδύνων καὶ εἶναι ἀίσχιστον αἰκοῦμαι καὶ ὁμέσου αὖ
τὸ κελεύσαι· ἀτοῦ καὶ νόσου ἐκ ψυχῆσ ἄλλο. νου
σικοῦ· τε ἀφανοῦσ μοι σαύτει τὴν
μεγαλήνην ἰσχύσετον. ὁμέσου μὰ· μὴ πρὸ
δεντόμοσ ἀφανίσθαι λιβικῆσι· ἀσὰ χιρ τοῦ μεῖ
ὄν ποιήσαντοσ· ἀσδ' αὖτοσ καὶ ξύλα φύ
ζηδωρεοσ ἄρουρα· ἀίσχιστον μεμνῆσθαι σὸν ὅτῳ
φθίνει. ἀλλ' ἀδ' ξύλ' ἀσὸν δὲ καὶ ἀνουσιοδρὸν δὲ
καὶ ξύλον θέμισει· ὁμέσου μεταφέρει· ξύλα
παῖμον τ' ἀνδρὸσ χαμαὶ δὲ σχεῖν· ἀλλ' ἀδὲ ὑλη τὴν χε ἀσὸν
φύει. βαρὸσ δὲ βαίνειν γῆν ἀρῆι, ἀσὸν δεσῆτε
νδε· ὑμῶν. ξύλ. ὑδ' ἀσὸν δὲ· παλιν δαῦ
ὁ μέσου εἰ πορτοσ· ὁμοῖσι ἢ κταμένοισι νέ πᾶν
λράσιν δικαίασθαι· αἰσχίστοσ δ' αἰκοῦντι ρο σ
τράφοισιν· ὁμῶν. οὐχὲ σφέ ὁλεῖν κατθανόσι κεῖσε τὸ
μεινέ πᾶν δοσάσιν· κε σὶν οὐδὲ ἐνὶ τοῖσ ἀλάστοσι
φονεῦσιν ἀμοῖσι· τὸ δαῦ κταμένοισι ἐ πᾶσι ζῆσιν
καν χάσμασι μέτα· αὖ δ' ἀὸ αἰσχίστοσ τὸ ὁμέσκον·

ἐκ τοῦ φέως, ὅλκηρος

ἐκ τῆς μεταφορᾶς. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ· οὐδ' αὐτὸ ἀναι
νοεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ πολλοὺς ἐν ὀλίγοις στρέφειν· ἡμιβλω
κον· καὶ ποιητὴν ἄλλον ἡδὺ ἄσμα κιχήσατο·
καλαὶ δρεπόμεθα κἀκεῖνο τὸ ἔπος· ξυνὸς δὲ μῦ
θος· καὶ πλανᾶται ἐν πλατείαις· ἐν πλατείᾳ ξύ
νοδος ἀνοίγεται· ἐπὶ κακείνοις μεταφέρεται μὲν
νίκης ἀπὸ τῶν ἀγώνων ἐπὶ τὰ πολεμικὰ τοῦ λαοῦ
δὲ τοῦ ἡττωμένου· δηλοῦσι δὲ καὶ νῦν λαοὶ νίκης·
νίκησαν δὲ ἐν ἀγοραῖς οἱ πολῖται· παύλιμος μέν
εἰ πρός τινα πόλεμος διάκειται· ἐρίπτης δὲ
ἐν ἐρεθίζει τε καὶ ἐγείρει· εὐδοκιμεῖν δὲ ἐν τοῖς πο
λίταις· πλατεῖαι δὲ εὐρύχωροι πόλεων· ἀγυιὰ
χωρὶς οἰκήσεως· ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις κεῖται
δίκην· ἄλλος γὰρ ἄλλοις ἐπιτήδειος· ἐρίπτης
ἐν ἐρεθίζει τε καὶ ἐγείρει· ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις
ὀνειδίζει ἐπὶ τῷ αὐτῷ· ἐρίπτης δὲ ἐν ἐρεθίζει
τοῖς νείκεσιν· ἀλλ' ἄλλος ἄλλοις κακὸν μὴ δὲ
ταὐτόν· ἀκήκοα δὲ καὶ ἀχνύμενόν μέ φασι λίς χῦ
Οἴκοι μὲν γὰρ χθιζὸν ὁ δεῖλαιος καὶ τρὶς
καλὸς πεπόσθω τις· ἐν τούτῳ μὲν γὰρ· ἐρίπτης
δοὺς δὲ τοῖς ὁμοίοις ἐπὶ τῷ ὁκτωκαιδεκάρτῳ
μακάριος· ὁ πλούσιος δὲ τρυχὴν οἰκοῦντα· ἀλλὰ καὶ
μεταπίπτουσι δὲ δόξαι ὁκ ἀεὶ ὡσαύτως οἰκοῦντι
Μιχελὶς· ἐν μὲν γὰρ ἐλευθέρᾳ ὤν· ἡμιλλᾶτό εἶναι
τοῖς καλοῖς εὐδαίμοσι· τὸν μὲν δὴ γρίδοσμεν λέ
γοντος· οὐκέτι δ' ἐμοὶ πεῖνα φίλον καὶ τοῦτο ἔοικε·
ἐρίπτης δὲ ποιλίκων πρήσεων φίλον τὸν
φίλα πατεῖσθαι κοὐδὲν ἡδύ· ἐν πλουτοῦσι
δὲ ἐρίπτης· ἐν τῷ ἀγαθοὶ οἰκοῦσι μὲν γὰρ
ἐν πόλει· ἐν ἀγροῖς δὲ αὐτοῖς οἰκίζουσι μὲν
ἐν ἀστεσιν πολλαὶ πρῶναι· ἐν ἀγροῖς δὲ μία
γὰρ ἀλλὰ μεταλαμβάνει ἀνεπαύλιος· ἄλλος δ' ἄλλη

μαστεύει περὶ ὑμῖν ποιήσῃ τραφεῖ· καὶ οὐ γυ
ναῖκα τοιοῦσδε ζεύξαι νέαν· ὁμοῦ γὰρ ἄμμης
λέκτρον ἐμὲ φλάσειν, ἢ δ' ὑπανδρεῖσ' οὐδὲν ἧσσον
μοῦμαι καὶ· ἐπεὶ δὲ μοι δοκεῖ ἐμὴν δείσας.
εἶ τοῦτο· καὶ οὐ γὰρ ἀνδρὸς ὅρκον ὄνησιν οὐ
κέχει· σοφοκλῆς ἐν τοῖς αὐτοῖς τοῖς μαστὸν τοφό
φω. ἐκεῖνος ἢ τὸ ἄμμον ἐχθρὸν δίδαξεν
δόξαν· οὐκ ὀρθῶς· οὐδὲ ποιήσαντ'
τίκτειν γὰρ κόρους νύμφιον ὁτὰν τολὺ ὄμοσε πῃ·
ἀπὸ τοῦ ὅμοσε πῃ τραφεῖ· τίκτα τοὺς κόρους νύμφιον.
ὁτὰν μᾶλλον ὄμοσε πῃ τον· ὁ δ' ἐγὼ καὶ ὁ θουκυδί
δης σε μὲν τοὺς ἱστορίας· ἓξ ὁ δασὺ δὲ οἱ τοῦ μοὶ τοῦ
ἀμορφῆ· οἱ σαῦ μᾶλλον τὰ καὶ δι' ὅλης ἀνορθοῦσθ'
κη τοῦ πρῶτον βάλλει. εἰ σύνυμφον τε δόσεσθαι· καὶ
φίλιφος ὁμοίως τοὺς αὐτοὺς μέτρους ἀδελφῶν· τοὺς
δὲ τοὺς ἀκατάλογον τοῖς ἀμοιρεύτυχοῦσιν· οἱ
σφᾶλεῖν ἂν προσδόξαν δικαιοπρᾶγμον· ἓξ ὁ
θλοι χ' μᾶλλον τὰ καὶ δόξαν ἀπὸ τοῦ δοκῆσος
εὖ πρᾶσσον τος· ἓξ σύνυμφον τε δόσεσθαι· ἀλλ' ἴμβυ
θι τοὺς δυστοιήσαντος· ἐκ γὰρ τοῦ ὅρος ἐκ τοῦ
μουμένων ὀκλήσας διὰ τοῦτο οἱ τοῦ μοὶ βελτίον.
κεἰπὰ στραφεῖ· ἀρχομαι δὲ οἱ ἀπὸ γόνου ἔτη
ἀνου· τοῦ ὃν βελτίστου τὸ βῆμα τέροι τοῦ καὶ ἰσχυρό
τατος· ἓξ ὁ φυτὰ ὁμωμένοι τοῦ καὶ ἐνδὸς οἱ δὲ ἐφ
μένου ὃς τάλαι τοῦ ἐφοῖ ἡ τὸ ἀδῶμαι· ὃ ἡ μὲν τοῦ παι
δὶ ου τοῦ μεθόρτου δ' ὁ δὲ λαι χνοὶ τὸ ἀδῶμαι καὶ
μωμένοι τοῦ· αὐδὰς ὁ μὲν ἐου ἐοὶ τὴν ὁ δὲ φα φο τοῦ
κτου ἀσσοὶ δοσεῖ τοῦ τοῦ· ὁ μῶν ἐαὶ αν ἐτὰ ξὺν
δὸν ὧν· ὁ ν δὲ ἰδαίοσαν· ὁ ν δ' ἐξ ἰδ' ἀ ποταμοὶ ομὲν
ἀδικοῦ σαὶ κ ξοινοῖο· ἓξ ὁ ε ἐκ ὑ δὲ τοὶ ὁ ἰ ὑ ε ο σ τὰ
ζαὶ τοὶ ἀ φ ἀ ε ο σ μὲν τ καὶ ἐαὶ ν· ὃ ἐ ν αὐτὸ· ποὶ κίλ

ζ· πλὴν βέλτιστοι τῶν ὧν ἰσχυρότατοι

† Γήρυς ὁ γῆρον. ὁ τοῦ γήρου δασέατα· ὁ μελ-
λοντοῦ τοῦ. ἀιδοῦς ἡ τοῦ ἀιδοῦς δασέατα· ὁ μέλ-
λων ἅιδην ὁ νίννησιν· ὁ νῦ ει τοῦ δασέος ὄντος βύβλοχθεὶ
γραφή· αἰδοῦς δ' αὐτοῦ διὰ κεῖται τοῦ στίχου πρῶ-
τος· καὶ δὴ χαίτης· κάστιρ οὐκ ἀκούμεν· λάμοιτο
δαΐ ἐκ παρ αὐλῆλου τὴν ὁκλοσάνις τὰ χορεία
κάκ τοῦ μουσικὰ μεσαπάτου ὁ ὃς αὖ τὰ φρονιστικὰ
σοφοὶ τοὺς τοιαῦτα· ὁ ἵρι καὶ δουμοῦ ἐκ τοῦ ὀφθ-
τος· ὁ φίλος ὑμνου βολέμ τερον ἐ πικουρομμόσου·
σοφοκλέους ἐκ τῆς ἐριφύλης αὐτοβλῆ ἐκ ἅρμης
ὑμνομμητρομμόσου· καὶ ἵρι καὶ δουμοῦ δὲ αὖτι
γόρης ὁρόμματα μυρμηκὸν τὸ ρόθομμὶ φύσις δοιὴ·
σοφοκλέους δὲ αὐλῶ δοκη αὐτοαὶ τὸ χεῖ
τὸν τῆς ἰσης φύσιν· τοὺς χιμαίρει καὶ δου
μενὶ ἐμ ἡμέραι· τοῖς γὰρ τρομοῦσι τοῦ συλ-
λαμβάνει· σοφοκλέους δὲ ἐμ μέραι· οὐκέ-
τι τοῖς σμὴ δεῶν ὁ σύμμαχος τύχη· καὶ μὴ μοῦ ἵρι
τοὺς δουμῶν δὲ λὰ δ' ἀνδρεῖον· χεῖρος δὲ λάξ· οἱ
τοκμηρεῖς ἐμὲ τοῦ μὴ χεῖρ ἐφ' ὁ ὑπὲρ τοῦ γρᾶσομαί
σε λίκακοῦ· σοφοκλέους δὲ ἵ ἀοῦ· πρὸς
ταῦτα κεῖνα δ' μὴ δοκῶ σοὶ ἀοῦ τοῦ ἐγὼ δ' ὃς πᾶν
τἀκούσαμ· ταῦτ' ἐμ ἀμαθίαι χεῖρος· ἄλλαι
κακεῖναι ὁμοίως ἐ πιδεόμεθ· ἐμ ἡλοιμ
τοιήσαντος μνήμοσύνης καὶ ζημιόσ ὄμμοτι
ου δὲ μ' ἔθακοῦσαι· σόμοι μὴ τὸ ἔλλειαι οὐδὲ
αἴσχεα· μνήμοσύνης καὶ ζημιόσ ὄμμοτοῖ
αὐλλαὶ τέκνων· τοὺς λιμαῦ τὸ ὁμὲ λκὸμ τοῦς
φεύξαμ δὲ ἐ ἐτὴ δλιο· τὸ τοῦ δ' ὠλιοσ αὐδελφοῦ·
πόθι τοι πόλμος ἵ δὲ τόκλιδ· τοὺς δὲ χεῖ ται
τοὺς ἰαμμίοις δὲ τοῦ αὐλά· τοὶ αμ αὐφ ὁμὲν
Γαῖ αν ἐκλυθοι πότανοομὲν δ' ὃς· Γῆ δὲ ἵ σ.

ἐν ριπ δ σοφοκλ ε

ἐν ζηνὶ ἄ σολωνος

θεοτ. πανύς, ἔ πόινον

πατρὸς δ' ὄρος· τί σέ σ' ὀφέλλας τοῦ κεκιήες
ἦα πρὸς· τί δ' οὐ δύσμορε σεῖο πατρός· οἶνος π
μόμενος πολυκάκος· λιμὸς δὲ σὺ τοῖς χείλεσι
ἐ πασημόμασσον κακὸν αὐλὶ ἀγαθόν· πανύστατος
πρᾶξε· σὸς οἶμος ἅμα τοῖσι θεοῖν πατρόμε
ἄριστον πιόμενος κατὰ μέτρον· ὑπερμενέοντε
χθεσίων· ἀλλ' αἰκαὶ ἡσιόδου μέτρον· σοὶ λέγω
αἰτί πανρεσσὸ δεόδοκακὸν οἰλωάσαν τε τρέπη·
λιμὸν πίδιον ποιᾷ αἰτί πανρὸς δεηγὲ ἄλλο πῦρμᾷ
ζομ καὶ διομαχοῖτε βλάπτομ γυναῖκε· πρὸ φοῦ
τοισόμεν ουμβρετὸ· γαστρὸς αδούπου σεῖρ αἴνω
πλείσαν μεμφομένων οὐλομένων· λιμὸν πολλάκ' ἀνὴ
θρώποισι δίδοσθαι· λιμὸν πίδιον ποιᾷ· νικᾷσι δὲ
χεῖρας μὲν κακὸν ἀργὸν οὐλομένην γαστέρ· αἰδὼς δὲ
πανύστατος ἐν καμάτοισι· ἔτι καμάτοισι τοῖς καμνοῦσι
τρέφοντι· μεταμαιομένοισι δὲ τοῖσι χείλεσιν ἅμα
νδρα πανύστατον· ὁμοίοσ μὲν ἀνδρὸς οὐδὲ πολὺ
μέτροισι πανρισσὸν ἅμμορον· οὐσανταχοῦ τὸ φερόμε
μον ἀρέμονται πανρόν· ὃ σὺμβίνα δὲ δίκαι αὐτὴ
αὐτὴ μαχοῦντ' οὐ πλέον ἕ πέτος· ἐκ γὰρ δοίεσθαι
πολλάκ' ἀνοῖσι δαίμονες· αὐτὰρ ἔσθ' ἑπὶ ἤδη·
δοῦρατ' ἀρ' αὖ σὸν μοῦνα· ἵ πανθ' ὑπὲρ ἱδὲ λαιβέρ γα·
ἦσι δὲ δὺ δὲ ἕ πέτος· οὐ μὲν γὰρ ἔπ γυναικοῦ
αὖ λιεμμίζεται ἄκμον πλὸ ἀταθὸ· πῆσθ' ἄνδρε
κακὸν· οὐ εἴμον ἄλλο· οἱ μοῖ δίκοι πῶν γυναι
κὸς οὐ δὲ οὐδὲν χεῖ μαὐλιεμμίζεται ἄλλο
ἄκμον· οὐδὲ εἴμον κακὸς· πανὶ κὲ πὶ
χαίμαν ἕ πέτος· οὐ πολὺ μίζον χείμον χαὸς
ὀλίζον, οὐτασ δ' αμοοῦ· λίεται πὶ δὲ σοι τραφεῖ τί
δὲ πανδόλωσι μὲν μὶ ζαφεῖν εὐεβῆ κότε οὐζὸ
μενα ὀλὶ δ' αμαμιμνόμενοι· ὁμοίοσ τοῦ

κωμικὸν Ἀθήνησι θέατρον. ἐμβαλοῦσι τὴν
ἀνωμαλίαν. τοσοῦτον οὐδὲν ἀφεστᾶσι τοῦ μὴ
δεῖν ἐξωτερικοῦ· οὐδὲ ἀχθεῖεν τοῦ τόπου πρὸς τὴν
μαθησιν· καὶ καταλλαττοιεν ἢ νῦν ὁ πλάτων
πρὸς ἀλλήλους· περὶ ἀνδρὸς ἐμβατικοῦ· ἀῤῥωστεῖν
εἰ τοιοῦτό πάντος· ὃ πολλοῖς συμβέβηκεν ἤδη
τῶν ἀσθενούντων τοὺς ὀφθαλμοὺς· ὃ τραῦ
μα, αὐξῆσαι· καὶ δι' ἄσωφθαλμίαν· καὶ οὐκέτι
ὀφθαλμοῦ οὐδενὸς οὐδὲ ἰατροῦ προσχρῄζοντος
θεραπείας· ἀλλὰ ὅταν βλάβη μενδρεῶν διὰ θεν
θανάτου τοῦ μὴ ἐξαναγκάσῃ· μὴ φιλοσοφεῖν·
οὐκέτι μισοῦ· οὐ οὐκ ἔκτηται καλῶς· μὴ ὑπάρ
χειν· ἀφαιρεῖσθαι· φθόνος· νόσου· τοῦτον
ὁ θανάτου καὶ ἀπορίας τοῦ φαύλου ἀνέσεως
τοῦ ἔχοντος, ἂν ἀποστερῶνται· ἔτι τοῦ ζῆν
τοιοῦτοι τρόπος· πολλαὶ μὲν αἱ τοῦ διαμερίσαι·
πολλὰ δὲ ἀβέλτερα κεῖνται θεοί· ὁ τεχνικοῦ
ὁμοίως δὲ δεκτέος γραφή· τὸ μὴ ἐμβαίνοντος
μὲν τοῦ ἁμαρτεῖν· καὶ κινδυνεύοντος μὴ τὸ
ἀφ' οἷς οἱ δεῖσθαι τοῦ μὴ τὰ ἀποσφαττόμενα τοῖς δαί
μοσι δοῦναι· περὶ ἀποφαίνεσθαι ἐφ' ὁποτέρου τὸ
φοβητέον ἰκρεῖσθαι· περὶ βλέπειν ἐφ' ὁποτέρου μὲ
γιστον ἁμαρτάνεται· περὶ ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπείου
μακαριώτατος· οὐ δὲ αὐτόματος ἀφ' ὁμαλοῦ μὴ
σκησεῖν· δέ οἱ δὲ νόσοι δὲ χρηίδοσει πορ τ·
οὗτοι χείσι μὲν δὲ νόσοι μὴ ἀφ' δεῖ τέσσαρα τί· οὐ
γὰρ ἂν δαλίσ τεῖ θεδίσ ὁ ἄκαιρος· ἀεὶ φ ἀφ' ἧ
τοῦ κωμικὸν γράφοντα· αὐχεῖν μβαίνων αἰκί
σεθυμίσης ἀφ' ἧ· ἀφ' ἀκέβοντος ἀφ' ποιήσαντος
θεραπεύων γὰρ τοῦ ἀμφοῖν μὲν ποιμαίνεν ὁ τέλος
πολὺ ἂν βέλτιον ἀφ' Μμ· ὁ δὲ καὶ βαφῦ δωμάτιον

ὁ δὲ καὶ μετὰ τοῦτον δαιμόνιος ἀνὴρ Ἀριστοτέλης ὁ
Νικομάχου οὐδὲν αὐτῶν μεμνῆσθαι φέρεται. οὐδ' αὐτὸς
ἑαυτὸν ἀλλ' ἀκαιρότατα ἐπαινῶν παραπαίει. Καὶ ταῦτα μὲν
τέχνας· αὖθις δ' ἐπὶ τὸν περὶ τοῦ ὄντος λόγον
φιλοτιμούμενός τις ἐμοὶ τὸ ἀληθοῦς ἐφ' ἑκάστου τῶν
ὄντων λαμβάνεται τοῦ λόγου καὶ τοῦ δόγματος ἐπὶ
δείκνυσθαι. φθείρεται γὰρ πρὸ τῶν τοιούτων τὸ μὴ μὴ
τοιαῦτα τὸ σοφιστὴν τοιοῦτον· οὐ τὸν αὐτὸν ἀξιοῦντα ὃν
τρόπον τῶν μὲν ὄντων ἕκαστον ἓν μόνον ἔχειν ἀεὶ τοῦ
μεδενὸς ἀλλοιουμένου τούτων ἴδιον εἶναι τὸν μὲν
ὀρθὸν τὸν δὲ κυρτὸν τὸν δὲ χρῶτα τὸν δὲ τοῦ ἀλλοίου τὸν δὲ τοῦ ποιητοῦ τὸν δὲ ἐν μεγέθει ἀφωρισμένον τὸν μὲν ἐλάττονα τὸν δὲ μείζονα τὸν δὲ ἴσον τοῦτον δὲ καὶ πρὸς ἄλληλα τὸν μὲν διπλάσιον τὸν δὲ ἡμιόλιον τὸν δὲ ἐπίτριτον τὸν δὲ ἐπόγδοον τὸν δὲ ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἄλλον ἀριθμὸν ἔχοντα τὸν μὲν πολλαπλάσιον τὸν δὲ ἐπιμόριον τὸν δὲ ἐπιμερῆ τὸν δὲ ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἄλλον ἀριθμὸν ἔχοντα τὸν μὲν πολλαπλασιεπιμόριον τὸν δὲ πολλαπλασιεπιμερῆ τὸν δὲ ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἄλλον ἀριθμὸν ἔχοντα τὸν μὲν ἀρτιάκις ἄρτιον τὸν δὲ ἀρτιάκις περισσὸν τὸν δὲ περισσάκις περισσὸν τὸν δὲ πρῶτον τὸν δὲ πρὸς ἄλλον πρῶτον τὸν δὲ ἐπίπεδον τὸν δὲ στερεὸν τὸν δὲ ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἄλλον ἀριθμὸν ἔχοντα τὸν μὲν ἰσόπλευρον τὸν δὲ ἑτερόμηκες τὸν δὲ ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἄλλον ἀριθμὸν ἔχοντα τὸν μὲν ἀρτιοπλάσιον τὸν δὲ περισσοπλάσιον τὸν δὲ ἀρτιοπερισσοπλάσιον

ὁ δὲ ὑποστρέφει. ἐκ τῆς θαλάσσης, ὑδρογόνδος·
ὑδατὸς δὲ θανάτου. γλυκυβρέος· ἐκ τῆς δὲ ὕδρο
πίνται· ὃς ὑδατος δὲ τῆ· καὶ μὴν ἁλμυρὸν τὸ
τοῦ θαλασσείου πόντου· ὁ δὲ ὄμβρ ματος ὃς τὸ
καὶ ἁλὸς πότου τυγχάνοντι· οὐ ε· ὕδωρ.
ἀπὸ μὲ· ἐκ τούτων καὶ αἰγυπτέας τοῦ μεσομβ
νος. ὁ ἀκεφαλοτίμος τε ποιητὸς ὁμηρος δοκλῆς·
πόδας τοῦ τῶν μὲν τεμείζ· ἁμαν· περὶ τὸν ἄκο λο
τοῦ ἐκ καὶ ὑδωρ ἐ γεῖαν. ἡ δ' αἰδρεῖος ἀπλεκομένοιο·
ἐκ γαῖ τοῦ. ὅσσα μὴν· ὁ ἔστ' ἔσται· ὁ ἔστ' ἔασι μ·
καὶ πλάτων ὁ συμπλέκτ ων τος· δηλοῦντος ἐ δυοῖν τοῦ μ
ων ὁ μὲ πτιμεμ ος· ὧν ἀὴρ δ καὶ πολεί των ποι ῶ
η· δαίμονα ὧν ἄλλ αἰγοι τὸ ζῆν· μὲν ἀνδρεί ος τοῦ
ποιη κ' ὃ οἱ ἀγαθοὶ φιλόσοφοι καὶ ὁσιό κ ρος· δ'
ρι ποιδοκλ'· ὁ μὲν τοῖ οἱ μομαάσι τράφορτος· πλ κμίαι
ρόμβλατοῖο ποιᾳ ὁ τοὶ αἰφανῆ· ὁ δὲ τοῖ φοίμι
κι· τὰ ἄφανῆ πλ κμηείοισιν ἡ κότος αἰλίοκ φαι
νοβριδηομμά· ἀδύτην ἄφανῆ· ἀν ἀκλι τὸ ἰο
δ δαίσκομ τας πλ κμηείοις καὶ τοῖσεἰκό οι ζητᾶ
σθε ἀτο καδαῦ φορτος· δ' δὲ τοὶ μμορ τας τοῖσ
ποεσ ὑβρημένοισιν πλ κμαί εσθαι· αὐδοκίδηοσὺ
κόκρ ἀμμαν· χελιγὰς πλ κμηείοις χελί σθαι τοῖσ
ποεόνδεσμ ὑβρομένοισιν ποδείτας μμορί τας ἐ σθαι·
ἐπὶ δὲ ὠιδος ποιητὸς δ' ἡ τοῦ χλοοῦ κινδλίμοιο ς
ἀγνέου ἀχτοσ ἀὐτῆ· ἰμ ε σαι καὶ ἀξ ὰ ε ἀὴρ ἐαὶ δμον
ἀν δρεῖ σοφῶι· ἡ δὲ ἀξ ἰλ χουρὸ ον ἀν δρεσσ ὃ ὀνί σι·
θυιλέλη θὼν τυχεῖ σθαι· δόλιον δ' ὀνί φεσθαι γὰ
ποτ ἐχει· τοῦτον δὲ ποὶ κινδηλότατον ποιῆσαι
ποεσποιῆ ς ὠνὸν μαι ποαν τὸν τοῦτ ὠνὶ ἀρ ὸ πε ον·
δι ε σι δὲ μοιρῆ· ἡ τε ἀφανῆ· ὃ ζῆ· πόλι τοῦ· χλοοῦ
μεν ὃ κινδλεσ σιῶ· πλ κμηείαι ἀν οἱ σιν ὁ πάπαρο

ς· τεκμηρόμ τ̄ παῖ φανῆ

σαφῆ· αἰρδεῶν δὲ ὁτοιχελίτρίμακρόν δ' ἐστὶ δὲ
ναι. οὐδεὶς οχαρακτῆρ ὄμματος φυκτοσόμματι· ὦ
τοῦτο εἰδῆ οδὲ ἰδὼν αὐτὸς λέγει· χαρακτῆρ οὐδεὶς
ἑτοῖμ βοὶ τοῦ τοῦτο σόντος τῆς δ' αμοίας τοῖς
ἄνοις· πάλιν φασίμου τοιήσαμτος. νὴ τὸν Δ'
οὔ τοῦτ' ἄμον καὶ δασκαυλίπ. ξενοφῶν
λέγει· ὁμοίως γὰρ μοι μῶφαίνομαι δὲ τοιηκέ-
ὡς εἶπε πρᾶσιος κτάμας τοῦ παιδὸς αὐτοῦ
φίλτατο· σοφοκλῆς δ' ἐν αἰγὶ ἡ γὰρ μι τοιῆσι ἡ
μὲς τε δὴν αἰδοῦς καὶ τοῦ τεθλιμμένου. οὐκ ἐν
ἀδελφὸς ὅπως ἀμμαιοῖ τοῦτ'· ἡρόδοτος λέ-
γει· μὲς καὶ πεσούκ ἐόμτας· ἀδελφοὶ ἄλλος οὐ
χ' ἕξω· τοὶ δ' αὐτοῖς δυο πόμους τοιήσαμτος
δὲ καὶ δυοῖν δὲ ἐρῶ δὲ ἰδοῖ τοῖς λόγοις· καὶ
τοῖς τοῦτον σοφοκλῆς ἐν τοῖς τοιῆμ· τὴν δ'
τὸν αὖ ἄκιος οἰκοῦσος μόμ μ' ἔτος ἐν τοῖς ἐ ἀν
ναι δ' ὦ· παλιν δ' αὖ δὲ ὁ παῖς ὁ γ' ἡ ρασκαὶ
νηῆ· αὖ ἡ φαῖ ὁ ἐλίτος μ' ἀ· γ' ἡ ρος τεοφίαι ἡ
τρος σέοικεν καὶ δος τεοφίαι· αὖ λοῖ καὶ ὁ φίλο
σοφος πλάτος· ἀρ' ὦ σέοικεν ὁ τέρος δ' ὁ παῖς
τέροιτ' ἀν· ναὶ μὴν θουκυδίδου λέγοντος· μᾶλ-
λον ἐρίημένοι τε ὁκιν δυνεύσ. δημοσθένης εἰ π.
καὶ τοῦτ' ὁ τὸν μᾶλ δ' ὁ ἐρῶ τε ὁκιν δυνεύσαντ'. οὐδὲ
κεῖνα τοῦ παραναξίτομαι· κεφαλίνου δ' ὁ τοῖς ἐρῶ
εἰ τοῦτ' ὁν· τὴν μὲν τοῦ ἀκ δὴν ἰ τοῦ ἡ τοῦ ἀκ ἐ-
ἀν δεοκυδήσ ὁ ἐλίτος λέγ· τὴν μὲν τοῦ ἀκ δ'
λὴν ὦ ἀν δεεσ δ' καὶ αἰ τὴν προθυμίαν τοῦ δ'
χλεῶν τοῦ δ' μοῦ, ἀχδοῦ τι τοῦ ἀν τδεί σε δ' ἐ
μοί τοῦ κ' αἰ νιλίας ἐν τοῖς προελυσίαν νὰ ἐ κ' ἐ
δ' λλο· τὴν μὲν τοῦ ἀ σελεδ' λὴν ἰ τὴν προθυμίαν
τοῦ ἀν τὶ δ' λου ὁ ρᾶτ' ὦ ἀν δεσ δ' καὶ αἰ φησιν·

παραδεκτέον παράδοξον

ς· ὁτιοῦν δὲ τῶν τε ἄλλα χρημάτων

μέσσω. Τηνῆσει φησὶν· ἐοικὸς δ' ἀστερίᾳ καλοῦσ-
σι δὲ αὐτὴν διὰ τὸ τοῦ βορείου κύκλου εἶναι πόλον τὴν
Γῆν ἱδρῦσθαι, τὸ μέσον οἰκοῦσαν χθόνα·
ὁ μὲν οὖν πάλιν ποιητὴς μοῖρα δ' οὔπω τις ἀφῆκε
μοῖρα θανεῖν ὀλοή, ὅς κε βροτὸν ἅπαξ ἐσίδηται·
χρεὼ δέ τε μοῦνον ἐπελθεῖν· ἢ τε θεὸς περ
ἐλθὼν ἠδ' ἐπιοιχόμενος· ἐναργὴς γὰρ ἐκάστῳ
γίνεται ὡς ἐθέλῃσι· τότε δὲ φρεσὶν ἔμπεδος ἔστω·
μόνη γὰρ αὐτοῦ τέλος τοῦτ' οὐθανάτοιο. Καὶ μὴν
οἰκίσκων τε καὶ αὐτοὺς καλεῖσθαι Τηλεκλῆ· ἡ δὲ ὁδὸς τοῦ
τραύλου τοῖς ἀφελεστέροις ἐστὶ τοῦτο λόγῳ·
φήσαντος τὴν πολιὰν εἶναι μὴ τὸ δρεπόμενον αὐτοῦ·
καὶ τὸ ποιῆσαι ἰσομεγεθέστατα. ἀριφραδὴς δὲ φη-
σὶν αὐτὰς γὰρ ἴσον τοῦ δεσπότου νοεῖν· καὶ περὶ τούτου
ὁ Ἑλλάνικος παρῳδεῖ· τὰ γὰρ αὐτὰ μοι ἐστὶ μέτρα
καὶ εἶναι· ἢ οὐχὶ ὃ πλατυρρόος ἔφορος· ἢ μᾶλ-
λον δὲ τοῦτο δείξομεν αὖ ἴσως οὐκ ἀπόπως· ὅτι
ἀρχὴ μὲν ἑβδόμου τοῦ ὅλου τὸ παῖδος.
ἐπὶ δὲ τελευτὴ δὲ μεμίμηται τὸ ἐπιδιωκόμενον· ἡ
μίμησις δὲ κοσμικοῦ τρόπου· οἷον οἱ ποιηταὶ τὸ πρῶτον,
εἶτ' ἐλαύνασθαι· ἔπειτα δὲ ἐπιδιώκεσθαι· ἔπειτε δὲ ἐπὶ
λαβεῖν· ἐντεῦθεν γίγνεται ἐκ τούτων ἔρως· ἀλλὰ
δὴ μᾶλλόν ἐστι πρῶτον· ποιητικὴ μὲν ὁ λαός ἐστιν
ὃ φεύγεται ὑπαίθριος· ὅταν ὁ κλῆρος τὴν ἔρασιν ἐπὶ
κλοιὸς τεύχει· ἀλλ' ἔστι μοι φάσμα λιπεῖν ἄλυτον· οὐ
δὲ πω σέ γε λήθει· ὁ πόσοι μὲν ἔπι φθεγμὸν μέλαν
βύβλοισιν ὑπὸ πλατυρρόος ἐστὶ πόρος· ὅσον τὸ μὲν ἦν
τοῦ μὲν πρώτη βλάστη καλεῖται ὁρμᾶται. πρὸς δὲ
τὴν τῆς αὐτοῦ φύσεως κύκλωσιν αὕτη· τέλος δὲ πλὴν
τὸ πρόσφορον τοῖς ἱστορικοῖς γράφουσι· ἀλλὰ καὶ
τὴν ἀρίστην φύσιν οὐκ ἔστι μεταβάλλειν ἄφυκ-
τον· ὁ τοῦ παραλλάξαι τὴν ἀνδραγαθίαν καλλίω

ἡ πλατυρρόος ἔρωτος

τοδημοσθδοκλδούω. ἡ΄ΔΗ γαρ ποτ' ἐβγ ὼτερ ο μὲ
κουρ ό ασθκ ό θη τδ. θαμμοά ὶ οι ορ ό ασ, ὲ ἅ μ ὰ
μ ὶ βλ ὰ ποοι χλιὼ. δυ ει ωΔΗ σ θρ χεν ό ππω ι
μ ε ατρ ά φ ει· θμ ή σκ ει δ ὸ ὐ δ μ ὶ τ ὰ ρ μ μ ο μβ
ν α ν. δ λ α κ ει κ ό μ β η ο μ λ Ἀ ὰ λ λ ο ποροὐ λ λ ο.
ποφ λ ω ὶ ὲ β ὲ α ν ὲ ὰ δ λ ὴ ζ β ν· π λ ά τ ο μ ό φ β ὲ ἡ π ο λ ι
τ ε ί α ι ἡ π ο ἡ τ ο σ κ ο ι ν α ὰ σ ὲ ἰ μ α ν τ α ὶ σ ἐ γ ω α ὶ κ α σ. ὰ ὶ
ρ ι ω ὶ δ η σ ὲ ἡ π ε α σ θ ι λ α ὰ ο ι τ ρ ά φ ἐ· κ ο ι ν ο μ ὶ γ α ὰ ὲ ἰ μ ἡ
ἅ ρ α κ α ὶ γ ω α ὶ κ ὲ ι ο μ λ ὲ χ ε ο· ἀ ὶ λ ' ὰ ὶ ε λ π ὶ δ ο υ τ ε ρ ὰ
φ ο ν τ ο σ· ὲ π ὶ τ ρ β α ὲ κ ο ω ὶ τ α ὶ ἰ κ ο ν α ὶ τ ο ὶ ἡ β υ α ὰ φ ὲ ρ ο
σ ι ν. ὲ π ὶ κ ο υ ε ο σ ά ὶ π κ ε λ ο φ η ο ὶ π λ γ θ ι σ ὸ τ α τ ο ν
α ὐ τ α ὶ ρ κ ἐ α ω α ὶ τ ὸ ν· ἀ ὶ λ ὰ φ α ὶ ρ ι φ ὸ φ ὰ ν ο ν
τ ρ α φ ο ν τ ο σ. μ β υ α ο ν δ ὴ ὸ σ τ ο ρ ὶ ω ὶ σ ο ν δ ὶ κ α ι ο σ ὸ ὼ ν
χ ο ρ ὶ φ β ο ρ ὶ ν ο υ λ α ὶ φ ὸ ν ο υ ζ η ὸ σ ε ι σ κ λ ο ὸ σ. ὸ ὲ π ὶ
κ ο υ ε ο σ λ ὲ ἰ δ ι κ α ι ο σ ὼ η ο κ α ε π ο ὶ μ β ὶ γ ι φ ο σ, ὰ ὶ
τ α ρ α ζ ἰ ᾳ· α ὶ μ β ὶ ὸ ὰ ὶ δ β α τ η ὸ κ α τ ὰ δ α ὶ
Ν ο ι α ν β λ λ η μ ι κ η ὸ κ λ ο ω η σ. ᾧ σ ὶ τ ο δ ε ι χ μ α β ὸ ν φ
γ ε ὸ τ ὰ ὶ δ ι ο ρ α ὶ δ ω α μ ὼ α ι τ ρ ι α ὶ δ ὸ ὐ σ α ι, α ὶ λ ι ο
ὲ φ ο σ α ν· ἡ΄ Δ Η δ ὲ ὐ τ α ὸ δ ι α μ ο ὶ ο σ μ ὸ ν ο ρ ὲ χ λ ὸ ᾧ σ
ὶ φ β λ ὸ μ β ν ο ι λ α ὶ π α ρ α φ ε ὰ σ α ν τ ο β φ ο ρ ὰ θ η
σ α ν ὸ δ ε ι χ θ ἡ σ τ α ὶ. ἀ μ α ὶ γ ὲ ὸ τ α ὶ φ ο ε ὰ α ὰ ν τ ὶ
κ ὲ ι ο ὸ λ ὸ κ λ η ε α ὐ τ ὴ χ ο ν η τ ο δ ι α β α χ θ ἡ σ ο ν τ ὲ· α ὐ τ ο
π β λ ὰ ὸ σ τ α ὲ τ α ὶ ὲ β ὲ α ν ὶ φ β λ ὸ μ ὲ ν ο ι. ὸ σ ὶ δ α ὶ ὲ ἡ
μ φ ω α ν. κ α λ α ὶ π ῥ ἀ μ μ ο ρ ὸ κ υ ε η ν α ὶ ο ο ἐ κ μ ο υ
σ α ὶ ο υ τ ὸ φ ο ὶ δ β ο ρ ο τ α ῖ ρ ω ι μ ὶ ρ ο ν ὸ λ ὸ κ λ η ῥ. κ α ι
τ ὼ ὶ ο σ α ν δ ρ ε ο ο κ α μ ε λ ὸ π ο ὶ ρ ο υ τ ο ὐ λ ι μ δ ἰ ο υ τ η ὼ ι
μ ὲ α κ μ α ν. σ α ν ὺ α σ ὶ φ λ ὸ α ὶ λ ι λ α ρ ν α σ τ ὲ ι ο π ρ ω
ῥ α κ λ β ο φ ὼ λ ο υ τ ο ὺ σ α μ ὶ ο υ τ η ὼ ὸ ὶ χ α λ ὶ α σ ὰ λ φ ο σ ὶ Ν·
β ὶ ρ ο ι σ δ α ὼ ξ ὸ ι μ η ε ο ρ τ ὰ ῖ μ ε μ α ν π ο ι η τ η ὼ ἐ κ ε ὶ ν α ω
τ α ὶ ὲ π η· ὸ ὶ ο ρ δ ὲ π ὲ β β φ ἡ ξ ὲ ν ο υ α ὰ μ ῥ β ῥ ὶ φ η μ β β
λ α ὶ η σ κ τ α β ὴ ι σ κ α τ α ὶ λ β ὴ ι μ ε β β α η μ ρ ο χ ὸ τ α ω π α ῥ ὸ ῥ

ζ~ πλογειώ τ πατ ἀυτ ἀρκεια

τ ὸ ἡ ξ λ ὸ γ ο υ σ ὸ λ ο ι κ λ η ῥ ὲ σ φ ε
τ ε ρ ἡ σ α ν τ ο:

ἐ ν τ α λ ᾶ μ ο υ σ α ι ο ν

ὄ π ῥ ο ῥ φ ὲ· ὸ ὶ δ ὲ τ ῥ ὲ φ ε ὶ ε ῥ η
ἡ ξ τ α ὲ ξ η σ

φόρος ἐκ τοῦ Διονύσου ἀφανισμοῦ· ὑπὸ τὴν ἡνιόχου
γωνίαν ἐστὶ τοῦ μεσημβρινοῦ ὄφεως οὐρά· κεῖται δὲ
ποδηχμαίους πρὸς ἀρκτικὰς ἀνέχοντα, καθ' ἑαυτὸν
προσλήψει πανδαμάτορος· ταῦτα δὲ ὁμοῦ ἐστὶ
τοῦ κύκλου μοίρας ιδ'· ἡ δὲ ὀφεως κεφαλὴ
τοῦ μεσημβρινοῦ ποδὸς ἐστὶν· ἡ δὲ δὴ κατὰ τὸ ἐπὶ
ὀσφῦν ἑπτὰ μοίρας δὶς ἀφεστᾶσι· δεξιοῦ πδ' καὶ
ἑνὸς πδ' μοίρας δὶς ἀφεστᾶ· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μεσουρανοῦ
λαμβανομένου τοῦ ποδὸς τοῦ κατὰ λόγον· ἀρίστου φάνους δὲ
ὁ καμηλοῦ· ὃν τινὲς μὲν πρόσωπον ἀνδρὸς φέρειν ὑπολαμ-
βάνουσι τὸν μεσημβρινὸν ὑπὲρ τὸν ἀριστερὸν μηρὸν ἀφ' ἑ-
στῶτα· πλάτωνα δὲ ὁ καμηλοῦ καὶ ἄριστοφάνης
ἐν τοῖς δισσοῖς, τὸν αὐλιλόχον ὑφαιροῦντες· τὸν
μὲν τοι καμηλοπάρδαλιν τὸν ποδὶ λὴν τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς ἄρι-
στοφάνους ποιεῖ φιλήμονος καμηλοῦ· ὑπὸ δὲ λαμπάδιον
ὑποβολιμαίους ἐκ καμηλοπάρδεως· τοὺς δὲ ἡνιόχους
τὴν λαμπάδα φασὶν ὁμολογουμένως καὶ οὐ διὰ δὴ μάδα
ἐν ἡμιόλῳ φέρειν ἀκουσίλαος οἱ Ἰστορικοὶ γράφοι· μᾶλλον
δὲ ἐρωμένῃ ἐκλελεῖφθαι γοργίας ὁ λεοντῖνος· καὶ ἐν
δημοσθένους ἀγῶνι οἱ Ἰστορικοί· ἐπὶ τούτοις ὁ πρόκορ
νήσιος ὠιδῶν· οὗ ἐστὶ καθ' ἕκαστον τοῦ παμφάγου μεμέτεσμ
κεφαλαιούμενος· ἀμφιλοχόφακος καὶ ἀριστοκλῆς· καὶ
λεάνδριος· καὶ ἀναξαμενῆς· καὶ θηλυκός· ὁ
ἑκαταῖος· καὶ ἀνδροτίων· καὶ φιλόχορος· δηλαδὴ
δασφόρου ἐστὶ κός· τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἔκτης
ἑλλανικοῦ δὲ καλλιωνίασομένδαλ· οἱ δὲ ποδὶ δεξιᾷ
κλείτορι τορὶ ἑφθέσιον· οὗ παρὸ ὀφθαλμοῦ τοῦ πλειστάρ-
χου φασὶν ἀνομάτου ὄρους δὲ ὁ τὴν ἐχθὼ ἀλλὰ νῦν δὲ
εἶναι πλάτωνος ἑπτάκτων· οἱ δὲ παρ' αἰγυπτίων·
πολλοὶ τε τῶν ἀπὸ πλάτωνος συμφασὶ τοῦτο τοῖ
λιπη· καὶ ἀπὸ ἀπὸ δὴ κνύθου· τὸν δὲ φοίνικα οὐ δὲν

ἡσίοδος μουσαίου

χριστοφάνης κρατίνῳ

πλάτ ἰξίλφ τοῦ παλμικῆς

κωικλ

ἡρακλεῖ ὀρφεῖ

πλάτ πτελεάτορον

πολλοὶ πλάτωνος

ἀεχήι εἰ εἰκάμμων· τοῦ πλάρι φο τέλη τοὶ πλείφα ι λοὶ
λω ρι ά ταται τοὶ η δογμ ά τοω η τοαρ ὰ πλ ά τοω ν ο στείλη
φθήναι· ἀλλ ὰ κ αὶ ἐ π ὶ κ ο υ ρ ο ο τοαρ ὰ ἰ δ η μ ο κ ρ ί τ ο υ. Τοὶ ἐπίκουρ ὁ δημοκρίτου
τοω η γ ο ύ μ ε ν α ὁ κ ε ν α ό ρ η τοὶ δ ό γ μ α τ α· τοὶ τ ὶ μ ὲ ν ὁ ὦ ν
τ α ύ τ η ι· ἐ π λ ε ὶ τ ὰ ρ ὲ μ β ὁ ι μ ί ο ο. εἰ κ ὰ λ φ ὰ τ ο ρ ὲ τοὸ ζ ι
β ή ν α ι β ρ ε ὶ μ ε ι ν. τ ὶ ν ὸ λ η ρ ὶ λ ε ι ὶ δ ι ὸ λ ὲ γ χ ο ρ η φ ί λ α υ τ ο ν
Κ λ ο ο θ ὶ ν. κ α ὶ ὁ ὁ φ β ε ρ ὲ ζ ο ρ τ ο ν τ η ι τ ὶ ν ὶ ὲ ρ β ι ν τ ὸ ν
τοαρ ὰ ὐ τ ο ὶ ὁ κ ἀ λ λ ί φ ο ρ δ ο γ μ ά τ ο ν. ι ὶ ὼ τοαρ ὶ μ ε ο ὼ ν φ λ ὴ
φ α ι ν· ἰ ὰ λ λ ὰ β ὁ ὺ μ ὸ ν ο ν ὐ φ α ι ρ ο ύ μ ε ν ο ι τ α ὶ δ ό γ μ α τ ο ν Ἕλληνες τὰ ἡμέρα ÷ βαρ̂
τοαρ ὰ ὐ τ ο ῦ ν α ρ μ α ρ ὰ ρ ὲ φ ο μ δ ι ὲ λ ὲ γ χ ε ν η. ἀ λ λ α κ α ὶ τοω ὸ σ ὲ
τ ὶ α ὐ τ ο ο μ ὲ μ ο ύ μ ε ν ο ι τ α ὶ τοαρ ὶ μ ὲ ν ἀ ν ο ω λ η ἐ κ τ η ο λ φ
α ο δ ω α ὶ μ β ο ο δ ὶ α ὐ τ ο ῦ φ ὶ ο ο υ β β ι ο φ ὸ τ ο ν τ ὲ ι τ η ι λ ὴ μ β
τ β ὲ λ ν ὲ π ὶ τ η ρ ε ο φ λ ὼ τοαρ ὰ δ ὸ ζ ο ο τ ο β ὴ ν β ε ρ ο ύ μ ε ν α β λ
λ η ρ ὶ λ ε ι ὼ μ ε λ φ λ ὰ ν τ ρ ὲ α τ ὸ ὁ μ ε ν ο ι. κ α ὶ λ ὶ π ο ο ὐ
μ ε λ α τ α ῖ α ὐ τ ο ῦ ρ ὴ τ ο ὶ α ἰ λ λ η φ λ ὶ τ α ὶ τ α ῖ ν α ὶ α ἰ ἰ τ ο ρ ὸ
ο ὶ ν. ὴ τ φ λ λ ὶ· ἀ λ λ α ὶ φ λ ὶ μ ε ὼ ν. ο ὐ κ α ὶ ὼ φ λ ὶ α ο ῦ· ο ὐ μ ῆ ρ
ὰ ὼ κ ο ῦ α τ η φ λ ί α ο υ μ ρ τ ο ξ α ὐ τ ο ὸ η. ὁ ὐ κ ο ω β κ ο ρ ύ τ β τ η ι
μ ε ρ ὶ τ η ι ν ὶ λ ὴ φ α ι ν. τ ὸ φ λ λ ὶ α π ρ ο ὸ φ α ρ· ἀ λ λ η λ ὶ λ ὴ τ ζ
ἐ ξ α ὼ ν ὴ κ λ ι ο ὁ μ ε ο β β ὴ ὁ α ι β η ν· κ α ὶ π ο ο ὅ τ ὶ α π ὶ φ α
α ὐ τ ο ὶ ο κ α τ α φ α ί ν τ ε α ι. τ α ὶ δ η α ὶ μ ε ο α δ ο ο κ α ὶ τ ο ρ ὼ ν ἄ λ λ ο ρ
π ε ο φ λ η τ ο ρ ὶ τ ρ ὲ α τ ὶ ο ο τ ὲ π ὶ δ β δ λ η γ μ ὲ ν ὼ ν· τ ὸ λ ρ τ ο ρ ϗ τὸ δὲ κηλᾶς τῆς ἡρᾶς τὴν
ἀ μ ὲ ρ ὸ ν τ ο ρ ὶ κ ε ὰ ὶ τ ο ε ρ κ η δ ὸ μ β η ο ο θ ὸ ν. τ ὸ ι ο μ β ὸ ν, στρέφει:-
ἐ π τ ρ α ὶ ο ο. τ ὸ ι ο δ β ὶ φ ὶ α ο ὸ ν. ἐ π τ ὶ ρ δ ὸ ι ὸ ο η μ ὶ ο ι ο
τ β ρ α τ ί ο ι ο. ἐ ν ὶ ο ι ο δ β ὶ ἡ π ὶ ο ι τ ὲ τ ο φ η λ ὶ α ι ο τ ὲ π λ
τ ε β φ λ α π ε ο ὸ ὼ φ ε ι α ν· τ ο φ λ η ὶ α ὶ λ ὶ ο ὶ β χ λ η ρ β α ὼ
χ ρ ὺ τ ο ο τ ὲ τ η ι ἐ λ α ὶ α ι π ο λ υ χ ε ρ ν ί ο ο φ λ ά ε ο ρ τ ο ο.
κ α ὶ ἐ π ε χ ο ὶ ο η ο α τ ο ν ὶ α ο κ α ε π ο ὼ. ο ὶ κ α τ α φ λ
φ λ ὴ τ ε ο φ λ α ὶ δ α ὶ μ η ο ὶ. ἰ κ β α ι τ ο α ρ α ξ α β β η ο ὁ μ β
ν ο ι ἐ ι ο δ β δ φ ὸ ο. ἡ ἐ ο ρ τ ο τ η ι τ η λ ὰ ν, π ο ὸ δ η ὶ α ὶ
π λ λ η ξ ε ὶ β ν τ ο ῦ Δ ε ι ν ο ῦ· μ ὶ α ι δ ὶ α ὐ τ η ο ὶ ο ἔ χ ε ι α ν
α ὲ α χ η ι τ η ὸ ν η φ ο ρ α ὸ. ἡ χ ε ὶ α ι π ρ ο τ η ὶ α ὶ α κ ο ῦ

ἐπίκουρ ὁ δημοκρίτου

ἔλληνες τὰ ἡμέρα ÷ βαρ̂

ἀχή· πειθεῖσα οὖν ἑαυτῆς αἰ ἀκοὰ ἀνέβαινε πὶ
τὸ ἐλληνικὸν ὄρος· ταὐτὰ λαμπὰς αὐχεῖ ἀσέβ κτεινασ
ζ σοῦσον· κοιμωμένου δ λέ ἐσαν τοῖ θυμοῦ ἀτο οἱ
κτεῖνα αὐτοῖ τῆς ἐμπεδοκλέους τὴν ἐλλάδα οἰκοῦντ
δεχόμενοι· μεσοῦντι δ' αἰσθάνεται ὁ ἀσεβ κτείνασ, ὁ πασ
ὁ ἀσεβὴς ἀνέβαινε φόνου· λαμπροὶ δὲ κ αἰσθάνεσθε
ὁ μεν οἱ κατασεβοῦντο· ὁ μὲν ἐπλήρουν τὴν
χάρεαν· ὁ δὲ πλὴν ἄφθονοι καὶ πολλοὶ αὐτοῖ
σθένειν δίκας πίνω· ταῦτα αἰ αἰσύγνουσ ἐμπεδοκλ
δικαίῳ· καὶ ἐπὶ κλεινὸν ἀφθονοι σωμοῦ ἡμ. τοῦ κ
καὶ ὑδλοκτονοῦ φόνου πρὸς ὑπὸ τοῦ ἰμεμφ ἀλλ
στοῦ· ὁ ἐαῖσ ὁ πόνεχρον ἐπὶ δικαίουσ καὶ αἰ
δίκου δι αὐτοῖ ὑποτεθραμμένου ἀλλ αἰμβασ ἐ εἰσ
ἐτιθῦ· πλὴν οὐδὲ λίγα φὴ παῦσαι καὶ δὴ
πασ καιρὸν τοῦ δικαίου ἡμέρασ· ἐ ποικοῦν
τόσ ἐ ἐσοι τελοῦντοσ τοῦθῦ ἐκ ατοῦ τοῦ αὐτῆ
ματοσ· παύμενοι σχόντ ἐλλην δ' ἐκ μπρό
τοῦ μοντ τοῦ ἐξ ἡ οἱ ἀν ἀμβασ· ἀφιγέσαν δύκ ἐσοι
θύσαι ἰ σθμοῖσι δεῖ· πολλὰ γὰρ ἰῶν φ θορεῖ φλο
γμοῖ δ αὐτοῖ μορα μένου ἀν παύτασ· ἐ δὲ ἐ τοῦ
ἀν αὐχεῖν τοὺσ κ ἀρπ ὑσεῖ σθόντασ ἀν βασμὸν
πληθύντασ· ἐαῖ δὲ σα αὐτοῖ ἀφ ἐκ ἁμαρτ ὁ
δ ἐλφοὶ δ' ἐξορύσσουσι τοῖ τὴν ἐλλάδα τε αὐτὸ δ ἡ τοσ
ἀν φοῖσιν τὸν παλαῖσ· ὦ δελφοί· μὴ σθε δ' ἀνὴ
μοῦσ καὶ λαῖσ ἐρέφειν· πασ μὴ κ αἰθοῖ ἀφ ποιεῖ δ' ἡ σθ
τασ τοῖσ ἀνδρείοισ· ἀφ ἐστ' οἶσ αὐτοῖσ ἐ σχεν·
πιεῖν σθ' ἐκ γὰρ βρεφ μένουσ αὐτοῖ τὴν σὴ πάσ
ἄλφαν· σωτῆρι δὲ ἐσαν πᾶσαν τὴν πασ ασκ ἐλλὴν
τοῦ αὐτοῖκοῦ τόλου· ὁμωσθ δ' ὁ κλεῖ τὸ ἀλφ
γαντί μοσ μοῦσ λασ ἀνδρεασ ὁ σθ κλεῖ θη· λέγε σα
οὖν ἀπὸ τοῦ ἀλφάντοσ ὄρουσ· τὸν δ' ὃν τοσ πρ τὸ

ἐμπεδοκλέουσ
μεμέκλησθαι

αὐτόμον. καὶ ἐν καὶ μοῖσθος τοῖς σεγχρείοις. ἀλλ᾽ ὃ
κ᾽ αἱ τοῖς γυναιξὶν αὐτὸν ἀγορίσας αἰτίου μενομέ
νου, ποιῶσαι τὸν ἄρθμὸν. ἢ ὁ ἰδιαὶ αὐτοῦ θρὶ τοῖς σέ
ποθοι τραφεῖ. ποσὶ σεισοδιαίματον ἀρθμὸν Πτὴ ἢ περ
μένος. οἵτε καὶ γαὶ αἰρόενύμενοι ἅμα τοῖς οἱ κα
ταφθινύθουσιν ἀρούρας. ἰκαὶ πάλιν. ὅτ᾽ ἔδε
μηδα ποιλιν. τί τοὶ πῦατα θείσειο. ποαρακλο
μενδείμεναι τοῖς ἔλθῃ. τὸ τομεν, μαν τοσωῶν
κ᾽ χρημένοιο. τὸ τοφ᾽ ἐ πιρόσον οἱ δηεὰν δλι
χαλεποῖοι τοποιαμένοιο. αἰν πλειοράων ἰαόφο
τοκαὶ σημάαις τρέατικέ πτιλάμ τὸ ν δικαίοιο
ἐκ τοῖμιμνέφοη πτπιδίκαιοι πεαφόρ. εἰ
γαὶ κ᾽ αἰδιω ἄμεο πιρὸ τοῦτο ἀρθμοιοκιμόοι
καὶ τοῦ ὁμεοιο δηαυθμοιμ. αἰλλ᾽ ἀκοιαοῦ
τοσαν τοῦ ταλμοιδοῦ. οὐ φίλοση τοῖ τοὶ κη
ναὶ ποιοῦ κ᾽ ἐτοῦ δια μόνον. ὄντ᾽ ἐ τιν ὁ τῶν
δια μένον ἰ τοῦ ἀεχοῦ ἰ τοῦ ἔχοντι ὧν κ᾽. πρὶ
οὖ ὁμοῖοσθῆ μά. ἵ να αὖτοὶ αν αὖμῶν καὶ πρὶ τε
λεῖ ἀν τὴν οἰκληρονομίδη ἀν ἰμῶν. ἰ τοῦ πρὸ αὶ
χμήλον ἰμοῦ οὖ οἰκλησωζτέ ἐ τη. ὁ γαρ κ᾽ τοῦ
κυείαρκαὶ ἀδοῦ τοῦ βλοὴ. ὁ δ᾽ ὁμόσκαὶ ἰάν
ε οὐ, ἰ τοῖ ἐ πὶ τούτοιο. ὁ, τιδὴ ἔαο ἀρ αὐτεῖο
, ὕτοο τὸ νοῖ φθαλμὸν ἰμοῦ ἠλθε. καὶ ἵ δλαβ
, τὶ οἰκαὶ δὴ ἔβαν ταῦτα ποαιήτων. μῦρίοι δὲ ὧν
τὴν δ᾽ λοιπὸν οἰκ καὶ ἰχαλάζαο καὶ θυέλλαι οἰκαὶ τοὶ
ποαρ αὐτολὴ σθαι. οὐκ ἀπὸ τῆσ ἀπαζίαο τῆσ ὑμέκης
λέονης. ἀλλ᾽ κατάπτη ναδαμόνων δὲ καὶ ἀμέ
λων οὐκ ἔφαλεῖν ὁ ἐχθὶ φιλαίτιμ᾽ ἐ φλαυρότατι
κ᾽ αθῆσι τοὶ τὸν δὲ κλεοννᾶσμα τοῦ φυλάσσοντ᾽
τὰ μεβδόαρα τοὶ χαλαζοῦ μοῦ μιάρμενον τῶν
νεφῶν. ποαρ᾽ ἀμ᾽ ἰ τοῖ, δαῖ οἰκαὶ δὲ ἰμεδοῖ, τὸν ὁρ

τὸ διοτίμα φησὶν ἀναβολὴν
ποιεῖται ποιητής

γὴν τιμὴν αἰσχύνει· ἀμυδρὸν καὶ εἰ ποτε αἰσθησόμενον
καταλαμπόμενον τὸν ὀφθαλμὸν αἰσχρὸν δακτύλου,
ἀφαιρεῖται τοῦ θυμοῦ· ἢ, ὅταν τιμηθῇ δι' οὐ τίμιον·
θυσιάζουσιν Ἀθηναίοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ. ζῆν αὐτὸν
βούλεται ποιητὴς τὸν νοῦν· καλλίστου τοῦ μὴ τοῦ
ἐπαινουμένου ἀρετῆς. Ἀχιλλεῖ Ἀθηναίοις. τὸν ὀφθαλμὸν
κόμπον λέγειν εἰ τύχοι τὸν ὀφθαλμὸν τὸ χρόνον·
διαφθεῖραι δοῦναι δὲ νομίζουσιν βοηγόνως ὅτι εἰς
λαμπρὸν τὸν τυχὸν τοῦτον λέγει μὲ· αὐτίκα
οἱ ὑμεῖς οἱ τοῦ λοιποῦ κατὰ τοὺς ἰδιώτας ὄντες πολλοὶς
τοῦ ἱεροῦ· καὶ χθὲς ὃν τοῦτον τοῦ φίλτατον τὸν
καθοικοδομῶν ἐν ἰδιώτῃ τῷ· δαίμονα σοφὸν τοῦ
τοῦτον τυχὸν καλοῦντες· θεὸν κενοτάφιον δὲ πρὸς
ἀνδρὸς δὲ δασκόντες· ὡσαύτως ἔχουσιν λαμπρὸν
δὲ ἀκαθαρσίαν τῶν τοιούτων τῇ θεᾷ πρὸς νοίαν, εἰς
τὴν ἀναμνήσεως ἐμπίπτων τὸν τρόπον περὶ πολεῖ τοῦ
τοῦ· ἢ ὡς ἂν τοῦ γὰρ τυχὸν ἢ ναὸν ἱερατουμένων
φίλος τοῖς σώμασι· ἀλλὰ ἀφεῖμεν τοῦτον. ὃν τοῖς π
ἀθροίσαντες λόγῳ τρόπον ὡς τὴν ἐσθῆτα. καθάπερ μὲν
διαλέγομαι· διημάρτηκε τοσοῦτον ἐκ τῆς τοῦ μεταξύ
ὃν τοῦ αὐτὴν ἐλάττω πολλὰ πρὸς ἀφανισμοῦ φίαν τοῦ νο
μέλος· τοσοῦτον ἐμῶν οὐχ ὧν αὐτὸν φιλοφρόνως
δαιμόνιον τοῦ ἀδελφοῦ· ἐκ μὲν οὖν ἐκ τὴν τοῦ
ἀφέσεων πρὸς ἐμὲ τὸν ἡμέραν· οἱ μὲν οὖν
τοιαῦτα αὐτοῖς οὐκ εἶναι τοὺς καρποὺς· καὶ
ἀέρας δέον τοῦτον τοὺς ἀλλοτρίους· οἱ δὲ ἄλλοι
τοῦτο τὰ πρὸς βάν· ἀδοκήτους καὶ πολλοῦ κατὰ ἐκ
ἔχαντος ὅμως· τοῦ ἔτι δοκεῖ φίσασιν ἐβλήθη
τὴν ἀφ' αὐτοῦ φανέρωσιν τὸ ὅσον τὸν ἐμῶν· ὁ πλοῦτος
τοῦ μὲν ἐξ ἀρχῆς μυριάδων κατὰ μύριοι τοῦ ἑνὸς
μὲν οὐκ ἀπὸ τὸ ὅσον· ὁ ἀλτίμων τὸν χορὸν ἔβδομο

τὸ δὲ φέρον δὲ νῦν τοῖς ὧν ἐστὶ τε τοῦτο εἶδος τε ἐλέγχομεν
ἰσχυρὸν τε ὡς τὸ λιμὸν ἐξελ
χήνικ ἄλλοντ ἡμετέρ ἀλ:-

ἀτ πᾶς τελ

π δημοκρίτ

ἀνδιὸ ἐν μὲν ὁμωνύμοις ὁμώνυμον· ἐκ δὲ μὴ γαρ ἡ λεγο
μένη κατ' βλο ἐστὶ τὸ ὅ ἐστιν. ἐ τοίνυν οὐσία ἡ
δὲ ἀνθρωπότης ἐ τοιαύτη οὐσία ἐστίν. ἡ δὲ ἀνθρωπότης
ἐ κατ' βλο ἐστὶ τὸ ὅ ἐστιν. ἐ τοίνυν οὐσία ἡ δὲ ἀνθρωπότης
ἐ τοιαύτη οὐσία ἐστίν. ἡ δὲ ἀνθρωπότης ἐ κατ' βλο ἐστὶ τὸ ὅ
ἐστιν. ἐ τοίνυν οὐσία ἡ δὲ ἀνθρωπότης ἐ τοιαύτη οὐσία ἐστίν.
ἡ δὲ ἀνθρωπότης ἐ κατ' βλο ἐστὶ τὸ ὅ ἐστιν. ἐ τοίνυν οὐσία
ἡ

αἱ πάσαι μὲν ὅλον τὸν ἀριθμὸν. ἡ κλασθεῖσα τοῦ ἡμίσους
ἔσται. καὶ τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἐν μέρει τοῦ
τὸ εἰσφέρειν ἴσας πρὸς ἀλλήλας ἐξ αὐτοῦ τὰς χορούς
καὶ οὐδὲν ἐλλείπει· καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ· δοῖ δὲ τῶν
ἀντιλεγόντων καὶ μὴ δεχομένων τὴν ἀκολουθίαν ἐκ
νοῦ φερομένων καὶ φαντασίαν ἔχειν ἀκοῆς ἴδιον ἀπὸ
δὲ δεῖ λεγόμενον τὴν ἑαυτοῦ διαφωνίαν πρὸς τὰ
τὰ φαινόμενα ἔχειν τὴν ἀκολουθίαν ἐάν τε ἐπὶ
πεφυκὼς τὴν ὀμφὴν δέχεσθαι τὴν ἀντίληψιν τέχνῃ. ἢ πάρε-
δοχὴν τῆς διαφορᾶς ἡ ἀντίληψις· ἀνάγκη δὲ ἴσον
καὶ ὁμοιοειδῆ. πρῶτον μὲν διαπορῆσαι λέγειν
ἢ ἀκούειν πάσης ἀκουομένου διὰ τίνος ἕτερος
αἰτίας· διὸ ἔστιν ἡ περὶ φωνῆς· φωνὴν ῥῆμα
μουσικόν φησι. ἢ ὁμοίωμα οὐκ ἔστιν· ὃ ἐστὶ σῶ
σωματικὴ φωνὴ λόγος σὺν ἡμῖν ἢ σοφιστοῦ
λόγου διὰ μιᾶς· εἰ μὴ κατὰ φαντασίαν ἢ μὴ φα
νερὸν ἀπὸ δὲ τῶν φησὶν ἐπὶ τῶν ἐν σώματι τῆς
ἐκκλησίας σὺν ἡμῖν διαφορᾶς τῆς περὶ
ἀφῶν ἢ ἀκοῆς ἔστιν εἰπεῖν. διόπερ μὲν διὰ ἄλλο
μαρτύριον φησὶν ἔσεσθαι τοῦ τὰ κάλλιστα δογμα-
τίσαντος περὶ ἀκοῆς ἢ περὶ ὀφθαλ-
μοῦ ἢ περὶ ἄλλου τινὸς αἰσθητηρίου
παρασφάττων ἀπόδειξιν. τοῦ δὲ καθ' ἕκαστον αἰσθητὴν
σωματικὸν τοῦ τινα· μᾶλλον δὲ ἀνάγκη σῶμα τοῦτο
ἄλλο. ὃ τὸ πρῶτον μὲν ὁμολογούμενον ἐστὶ τῇ τέχνῃ
δόγμα· μετὰ ταῦτα δὲ οἰκεῖον καὶ προσφιλοσοφίᾳ
οὐ γάρ τοι· αὐτίκα τοῦτο ἐπιφωνήματος ἡ
ἴδιον περὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας· πρῶτον
μὲν γὰρ προσδέχεται ὁ ἀὴρ δοὺς ἐν τῇ τοῦ τόπου
κενὸς ἐπὶ φερόμενος ἀμβόλου τοῦτον φθοὴ
λως βίβλος οὐ λήφεται δὲ ἐκτοῦ ξέμου ὅ

ἀλλον τὸν ἀὴρ τοιαῦτα

ἐ ἀ ἔ βιβλ τῶν ἀντιπτίων

ἑαυτοῦ μὴ ἐμποιοῦσαν ἡδονὴν ἐκλογιστικὴν
καὶ λυπηρὰν οὐσίαν ἐνδεικτόν· μεταβατικὸν δὲ τὸ οὗ
δομ. ὁ ἐφ' ἑτέρου ποιεῖν ἐνεργείας καὶ
φύσιν καὶ αἴσθησιν ὁμοίαν παρέχον ἑαυτῷ·
τοῦτο τὸ αἰσθητὸν ὀνομάζουσι παρόσειομ·
τέσσαρα μέρη τοῦ ἀριθμοῦ ἐπιβλέπον
γειμχελί· οὗ τὸ μὲν ἓν εἶναι τοῦ διακόσμου
τὸν ἀπλανῶς φαινόμενον αἰθέρα· τὸ δὲ περὶ
τὸν σιώδαν καὶ φωσφόρον ἡλίου καὶ σελήνης·
τὸ δὲ ἥλιον ὡσὸμ· τοῦτ' ἔστιν ὠκεανὸν ἡνίοδε ὀ-ἰ
θεοτεαμμαλὸ περιέχοντα φῶν ταξεὼ ἐπὶ τὴν οκε
φαλὴς· βιβλίον τὸ δὲ ψυχεοὶ ς κανόνα· ὃν αὖ τὸ
τὸ τεαφικὸν μέσον ἡλίου· ἡ τεάφουσι τοῦτον
ταῦτ' ἰθεογλυφικὰ καλούμενα· ταξεὶ τὸ τὴν οκο
σμοτεαφίαν ὑδροτεαφίαν τὴν τάξιν τοῦ ὑλη
μίου ς τὴν οὐρανίμης· ς περὶ τοῦ ε πλανωμένων
χορογεαφίαν τὴν αἰγύπτου ς τὴν τοῦ μέλου
διατεαφῆς· περὶ τὴν τὸ καταγεαφὴν οκλου
τῶν ἰθεῶν ς τῶν ἀφιδευομένων αὐτοῖς ὀλιγορίαν·
περὶ τῶν μετεώρων ς τῶν βιβλίων τοῖς ἰθεοῖς ὀχημοῖς μέρη
δεκαὲξ ἡλίου· ἓξ ἅρματα, ὁ φόρμα τὸ τὸν τεσσαρεσμὸ
νοις ἵπποις· φορτὸ τὴν μ καὶ οζωὴν ὀλίγων
καὶ τὸ σφονδεῖον· οὗτος ταῦτα πάντα μὲν καὶ πάντα
καὶ μεσοφορίαι καλούμενα· δέκα δὲ ἑπτὰ
ταῦτα τὴν πλειὼν αὐλικὸν ταῦτα τὴν ἀφ' αὑτοῦ
φλοὴν ς τὴν αἰγυπτιακὴν καλβείαν· ὀλιγέχοντα·
οἷον περὶ θυμάτων· ἀποσχόμ· ἱμάτων· δίχα μ·
σωμάτων· ὑποστρωμ· καὶ τοῦ τοιούτοις ὅμοιον· ὃν
ταῦτ' δὲ ὁ προφήτης δήποτε προφανῶς τὸ ὑδρεῖον
ἐκ τεκολπωμένου· οἱ ὃν ταῦτα οἱ τὴν ἐκ πέμπτην
τοῦ ἀέρος μεσοφορίαν· οὗτος οὖν ὁ ἀνὴρ προφήτης

ἐν τῷ ἱερογλυφικῷ ἐνδεῖ

ἐπὶ τὸ ἀκόσμ· ἐπὶ τὸ ἡμερολ· ἐπὶ τὸ ἱερογραμματ

τοῦ ἱεροῦ. Τὰ ἱερατικὰ καλούμενα βιβλία ἐκ
μανθάνει· ὠφελεῖ δὲ πρὸς τὸ νόμων καὶ θεῶν. ς
τῆς ὅλης παιδείας τῶν Ἑβραίων· ὀνομάτων τε φιλό-
σοφα καὶ γνωσίου. καὶ τῆς διαφορᾶς τῶν τροσο-
δῶν ἑκάστης σέβειν· δύο μὲν οὖν καὶ τέσσαρα κομιδῇ
αὐτῶν ἀφελεῖται τὰ ἱερὰ μὴ τεγόνδοι βίβλοι· οὐ-
τοσὶν λς· τὴν πᾶσαν αἰγυπτίων περιέχοντος φιλοσο-
φίαν οἱ προειρημένοι ἐκμανθάνοντοι· τὰ δὲ λοι-
πὰ δ' οἱ παφοφόροι· ἰατρεικὰ οὖσα· πρὸς
τῆς τοῦ σώματος κατασκευῆς ὠφελοῦσι· ὠφελεῖ
γὰρ ἐμπειρίαν φαρμάκων· ὠφελεῖ φθαλμῶν·
καὶ τὰ ἐγκλιτικά. πρὸς τὰ γυμνικὰ ὠφελεῖ· τὰ μὲν
γυμνίων οὐδὲν μέχρι φανῶν τοῦτο· ἐμπειρίαν δὲ
λοσοφίαν· αὐτὰ δὲ ἀναιμβόλητα· αἰδοῦς ἀνδρεοφόνων
ὀνακλητικά· δέκα λαμπὰς ἐν δὲ τῷ γυμνικῷ σοφιστοῦ
τοῦ δοκοῦντος ἀρίστου εἶναι καὶ μεγαλολογω-
τάτου· προβλήματα αὐτοῖς προύθηκε· τὸν
μὲν ἀποκεινόμενον τὸ φόρτος αἰνιγμὰν ἀπὸ λιθοῦ·
δὲ αὐτὸν πεδυπλέοντα αὐτοῖς ἐπὶ πλοίου ἀνακτικοῦ·
ὁ μὲν οὖν πρῶτος ἔφη ἁλῶς· τοῦτον οἴεται τοῦ
ζῆν τὸν εἶναι πλείονας ἢ τοὺς τεθνεῶτας· τοῦ
ζῆν τοῦτο φησὶν οἰκεῖ ἢ τοὺς τεθνεῶτας· ὁ
δὲ δεύτερος· τὴν γῆν· ἐν τῇ διαμένομεν
ζῶντα θηρία τρέφει· τὴν γῆν τρέφει· τοῦτο ἔφη ἐμέ
ροσθεῖναι τὴν θάλασσαν· ὁ δὲ τρίτος·
ποῖον ἔφη τῶν ζώων πανουργότατον· ὁ μὲν θηρίων
κρίνασθαι· εἶπεν ἀνθρώπου· ὁ δὲ τέταρτος
ἀνακεκινόμενος τὴν ἡμέραν τοῦ ἐμαυτοῦ θανάτου
ἀφέξεται αὐτὸν ὅταν· ἀπεκρίθη· κρίνοντος μου τὸ
μενοι αὐτόν· ἐν κακοῦ οὐδὲν θανάτῳ· ὁ δὲ πέμπτος
ἔφασκεν πότερον οἴεται· τὴν γῆν μέσην πρότερον· ἢ τὴν

ζ τοῦ βιβλία ἑρμῆ

ζ ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς
τοῦ γυμνοσοφιστοῦ
ἀλεξίνου·

α

β

γ

δ

ε

νύκταν γοργονίσκαι. εἰ τὸν νὶ μεθραμίω· τὸ νὶ γὰρ
ἀποίραν βρασυτήσεσθαι. ἀνάγκη καὶ τὸ ἀπορρήσειο ς̄
ἀποίρασειραι· ὁ δὲ ἔκτος ἀπορρηθείσ τοῦσαν
τὸ φιλητείη μαλίστα. ἀνὴρ αὐτὴ σοσὸν βάθη, μὶ φο ζ̄
μβρασείη· ὁ δὲ ἔνδομος βρασυτὴ δείσ· τοσοῦ ἀντὸσ
ἐξάνσαν γοτροὶ τοῦ. εἰ πᾶς ἔβη εἰ πγαὶ πᾶς αι ἀνσν η̄
μὶ δὲ ω ατορίαειν· ὁ δὲ ὄγδοος τερασυτὴ θείσ· τὶ ὀχν
ρότερον· ζαὶ ἡ δαίματος· ζαὶ ἐβδόμη, τοσαῦτα κακὰ θ̄
φερουσα· ὁ δὲ ἔνατος ἑβδομηκοστὸσ μὲχρι τίμοσαν οι
καλὸσ ὀφείζη ν· μὲχρι οὗ ἔβδόμη μὶ μομίζη· τὸ τὲθνά
ναι τοῦζὴν ἀμείνομον· κωλύοντος δὲ τοῦ αὐλητοῦ ῑ
δεῦ καὶ τὸν δέκατον ἐπὶ σειμι τὶ· δικαιτικὸν γὰρ ἡν· ἐβ
δοσέβδόμη· ἐβδομηκοντέτὴσ ἡν· τοῦ δὲ αὐλητοῦ ἀνδρὸσ
φίλοσαντοσ· οὐ λοιῶν λαίζν· πρὸ τοσούτου θαμὴ τοι αὐ
ταῖσειμαν· καὶ τοσοῦτοσ ἀμφοτὲρωσ· ἀκόλαστοσ· ἀφ ἁγεστοσ· ἀπρόϊκτοσ· οὐ τὰ τοιαῦτα κακὰ
ποιήσας ἐμὲ φὶ δὲ ἀμέλει ἀπαντοῦ· τὴν μὲν ἀπὸ τὴλικούτου
φίλον τοῦτον τὸν νοῦ· εἶτα· ἐπὶ θέᾳ· τοῦτον τὸν
θῆ σεύειν· μὶ κρὰ τὰ τοῦ ἑλλήνων οἰκοδομήματα
τοι· τοῦτο σὺν τοῖσ κηεύγμασι λέγ· μὲν οὖν ἐβδοὸν ὅτι πέτρᾳ ἐκ τῆς ἀποκρύφων
ὅτι ἐὸν δ̄ ἔτη· οὐ ἀρχὴν ποιήσαν τὸν ἐπὶ λοιπὸν· ὃ τοῦτο ἐκ τοῦ πόλεως οἰκήσεως.
ἐξοικοδόμησεν· ὃ δὲ ἀέρεσσοσ οὐ τοῖσ πᾶσιν ὁμοίωσ ἐμοὶ·
ἀλλὰ ἑκατὸν σοσ οὐ τοῖσ πᾶσι χρᾶται· αὐτὸσ δὲ λοιὸν· οὗτοσ
πᾶσι τοῖσ δὲ ἔτεσι· καὶ δὶ ὁμήτου· ἀκόλαστοσ μὶ κροσ·
ἀβέλτεροσ· ἀφ ἁγεστοσ· ἀπρόϊκτοσ· οὐ τὰ τοιαῦτα κακὰ
ποιήσας ἐμὲ φὶ δὲ ἀμέλει ἀπαντοῦ· τὴν μὲν ἀπὸ τὴλικούτου
φίλον τοῦτον τὸν νοῦ· εἶτα· ἐπὶ θέᾳ· τοῦτον τὸν
θῆ σεύειν· μὶ κρὰ τὰ τοῦ ἑλλήνων οἰκοδομήματα
τοι· τοῦτο σὺν τοῖσ κηεύγμασι λέγ· μὲν οὖν ὅτι
τὸν αὐτοῦ μὲν ἀμείνω τὸν ἢ τὸν παρ ἑλλήνων λοιὸν
κον· ἀλλοὐκ ἀβέλτερόν γε οὐδὲ παρ ἑλλήνων τὸν δὲ νοῦν ἐμὲ

δοσι μὴ μεμεριμνηκότες· λεληπόιμωφηνοι σκυβαλα·
οὐκ εἰπηθῶ οἱ οἱ βλλησι. αὐλλα καὶ μὴ κατα τὸ
βλλησικον τὸ τὸ πομ τοῦ τῆς σκυβάλου σβεσαι
μαγομ τοῦθ. οὐχὶ δὲ ἄλλομ κατηγόρλομ· τί οὖν δ
τι τὸ μὴ κατα τὸ βλλησικον. αὐτοὶ δι ασαφῆ
τὸ ἐσσ ἐπὶ φθέρομ· ὁ τι ἡμεῖς αι φθερόμενοι· ἢ μὴ ἐ
τὸ φαίνεσθαι τὸ θῶ τὸ οὐ μὴ κατα τὴν ἀληθῆ
δόξαμ ἐν ἡμῖν ἐσσοκεῖν αὐτοῖς ὄζειν οἱ αν ἀφ ἡλίου.
περὶ φόασιν τοῦ ξύλακαὶ λίθου· χαλκοῦ ἢ σιδήρ.
χρυσοῦ ἢ ἀργύρεομ τῆς ὕλης αὐτοῦ μ ἢ χρήσεως.
τὰ δὲ ὕλατα τὸ ὑσαρ ἐξ ἐσσ αν αφῆσαν τὸ ἀνεμπη
καὶ αὐδὲ σκλακ' αὐτοῖς ὄζουσ ἀπὸ τοῦ σκληροῦ τοῦ ἀδ
ρομ τῆς δρυὸς τὰ μὴ κατὰ τὸ ἐλαίας τὰ μὴ κατὰ
ἢ τὰ θηρία σωϊκτὴν δι τὴν εὐωδίαν τοῦ ὄζους. ἢ
μὰ τὸ ἡμῖν. ἐλεύθερα κὰ καὶ μὴ ἀσκὰ καὶ πθανὰ
ἢ τὰ ἐξ ἀμφοτέρων μέρη τοῖς μὴ μασι δυσὶ μ. ἢ τὸ
κεῶ μ ἐκ τοῖς πρόσφατόμ τὸ τὸ ἀδοῖς ἀληθῆ δοῖς
τοῖς δοῦ. δι αὐτὸ τὸ μ ἀφαιρούμενοι αὐτοὶ ζῆμ· ἢ ὁ τι μὴ
ἀὸ τοῦ αὐτοῦ θρέμματος αὐτοῦ ἢ ἕλλιπόμ τὸ ἀκό τ
φθέρεσθαι· πλὴν οὐχὶ ὁμοίως ἐσσ τοῖς ὅλοις ἀλλὰ
ἀσσο· μεῖδὲ κατὰ ἰουδαίους σκυβλα· ἢ ἢ ἐκ φύσι
μέρη οἱ οἱ ὁμῶνοι τοῦ θῦ μ τὸ ὁκ ἀπ οὐκ ἐπίφανται
λατρεύοντα ἀθρόοι τοκαὶ ἀφ ἑνὸς ἀθρόου· μ μὴ ἢ ἴσ ἐ
λλήλοι· καὶ ἐὰν μὲν ἀλλήλοι φανῆ. σώματος οὖ
κ ἀφ οὗ τὸ μέρμομ πρῶτομ· οὐδὲ μ ἐσομ μ ἡμῖν αὐ
τοῦ μ· οὔτε ἀφ ἑαυτοῦ ἐστιν· οὔτε μ ἀφ ἑλλήλων
μέρη μ· εἰ τα τὸ κολοφῶνα τοῦ ζῆ τουμένου
πρόσ ἐπὶ φθέρα· ὁ τι καὶ μὲν τὸ οἱ ἀσοκαὶ δι ἡμῖν ἀσσ
μαγλανομ τὸ αὐ παρα δόμ ἡμῖν φυλάσσ
σθ. κανὼν τοῦ χν. δι αὐτοῦ χῦ σεμόμενοι·
ἀφ ἑαυτῶν ἢ τοῖς στοφαίσ. καλῶς ὁ κῦμα· ἰδοὺ

, Δοκεῖ δ' ἐμοὶ καὶ μία διαθήκη· οὐ γὰρ ἂν δύο θεοὶ
, τοιαυτὰ ἐπέταττον ἐμοὶ καὶ ὅσα χρεών· καὶ ἐμοὶ δὲ
, θεὸς γὰρ εἷς Ἰουδαίων τε καὶ ἐμοῦ· ἐμοὶ δὲ
, οἰκεῖα καὶ αὐτοῦ τείχη ὑβρίζεται ὁρῶμαι χεῖ-
ρες· ἐφ' ὧν χοῖραι ἐθλίβησαν αὐτοῦ βρέφη καὶ
μόνον θῦ· ὑπὸ μιᾶ θλίψαντες ἑνὶ φιλτάτου· ὑπὸ δὲ
Ἰουδαίων ἰουδαϊκῶς· καὶ ταῦτα δὲ ὑφ' ἡμῶν
ὃς πιστὸς γεγονὼς ἐκόμην· ποῖος δὲ καὶ ὁπηνίκα
τοῦ δ' ἀμφοῖν ταῦτα διαθήκη καὶ χρεών· ὅτι καὶ τ
Ἑλληνικὴ φιλοσοφία δοτὴ τοῖς Ἕλλησιν· διὸ
ὅ' ἂν τοκεὺς τοὺς Ἕλληνας ἐκ γόνου τὸν Ἕλλη-
κὸν παῖδα αἰχμὴ καὶ ἐκτὸς νόμου κεῖσθαι φόβον
τέκνος τοὺς ζῶντας ἐμοὶ ἥλιον οἱ τὴν πίστιν
προσιόντες· ἡλίου μεσουμένου ἂν τοῦ τε
φῶς ἡλίου· ἵνα τοι σφὼ ὁπόταν ὑποφαύσει τε ἡλίου.
φόβοι σφὲ ἂν ὦμεν διαθήκαι στοῦ ὄντος
κυ ὄντας ὄντος κυ ἐμέμφετο· ἐπὶ ὅτι καὶ αἱ πλεῖ ου
δαίονες ἐάζ ἐλαι ἡ μοῦ λεο ὁ ὃ τοῦ τὸ προφήτου
δηλοῦ· οὕτω σὲ καὶ Ἕλλησιν τοῦ δοκιμεῖ ταῦτα τὸ
οἰκεῖα ὁ αὐτοῦ μὴ διαλέκτοις προφήτου δ' ἀναδῦ.
σὺ σοὶ οἱ πλείονα μ' ἡμῶν ἐμοὶ τῶν ἐμοὶ αὐτοῦ ἐ ἐλθεῖ
ὅταν, τοῦ χαλαίων ἀνῶν μ' ἐκεῖ ν· ἡλικίαν
ὄρεσι καὶ τοῦ ἐκεῖ μεν. ὁ ἀπόφελος μὲν
ἐμοῦ. λαμβάνει ταῦ θλιβομένου·
ἐπὶ γῶν ἐπὶ πλανῶν ἡλίου ἐναλβομένης καὶ
λευκομαίνεσθαι· καὶ τοῦ νῦν ἐάσωσιν λαβόν
τες. ἀνθρώπους· ὡς ἐπὶ ὀλίγοις πολλοῖς πλανεῖ ἐζομένους
ἐφ' ἑστιῶμεν ἐμοὶ ἐμοὶ ἐμοῦ θῦ· ὡς ἐλαίου ἐξ νῦν ἐάπ' ἐπ χριστὰ
πᾶσι ἀπ' ἀπὸ κρύφων ἐμοὶ ἐμοὶ καὶ χεῖρ
ἐλαίων ἐμοὶ ἐμοὶ τοῦ ὁμοῦ ἐμοὶ τοῦ Τὸ ὅρομα αὐτοῦ

ζ~ ἐξ τὸ πρῶτον ἄλλον
ἰ ἰ ον δαίονες
ἕλληνας
χριστιανούς

η/ζ τοῖς ἕλλησιν λαλῆ
προφήτου θεοῦ λιέστε

καὶ τοῦ πρώτου αἴτου. καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν
ὑπομονὴν αὐτοῦ· ὅτι ἐγὼ τηρήσω σου τὸν λόγον τῆς
μονῆς μου· ὅλος δὲ ὁ κόσμος καὶ τοῦ ζῶντος κόσμου τίνος
οὐχὶ τούτου; διὰ τοῦτο φησὶν ὁ θεὸς εἰρηκέναι
τοῖς κῆτεσι τοῖς ἀποστόλοις· ἐὰν μείνωσιν ὑπὸ θελήσει
τοῦ ιη̄ λεβεδαίου διὰ τοῦ ὀνόματος ὃν ἐφθέγ
ξατο τοῦτο ἀφθόνως ἡ αὐτοῖς αἰτήσασθαι ὃ
δοῦλος αὐτοῦ· ἐξὸν δὲ ἦν καὶ κοσμικὰ αἰτεῖσθαι τὰ κρ
είττονα. οὕτως δὲ καὶ καιρὸν ἐδόθη μόνοις τοῖς
τοιούτοις μόνοις δικαίοις. φιλοσοφίας δὲ ἕνεκεν. τοῦ δὲ
καὶ ἐθίζουσαν τοὺς τὰ κρείττονα λαμβάνειν· κῶ
ὁ ἐλεήμων οἰκ ηλ· καὶ οἱ δεκτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου
σου. ὃ δὲ λέγεται θεοπρεπῶς ἐκολάσθησαν· ὅδε
καθεῖς οὐδαμῶς ἐθρόνων τοὺς καθημένους
μὴν· ὃς κληρονομήσαι κληρονομίαν ἐλεήμου· λύ
γει τοιγαροῦν δικαίοις σε ἐξ ἑλλάδος, ὃς τοῖς οὖν τοῖς οὐδὲ ἡ
αἰ ἀκμῆς θῆναι. εἰς δικαίοις μὲν οἰ οὐδ αἰ οἱ
ὑφ᾽ ὧν ὃς ὁ κῶ ὃς ἐν τῷ δεδεῖ πῶν ἐκ τοῦ δικαίου. οἱ δὲ
λοι τὸ τοιοῦ ἐκοινοῦσθε δικαίου. ὃς τοῦ δικα
ναράκτορες ἀφ᾽ ἡ αὐτοῖς δηλοῦντο ἀνίνησο
τοῦ ἀληθείδου ἐ τοῦ δικαίου λέγει. μίλον
οὖν οἱ ἐν ἀκόπᾳ οὗτοι αὐ ἦσαν. οἱ ἐν τῇ ἁδελφοῖ
τε ἀι κατεφοβήθησαν ἐλεγχόντο τὸ ἰησοῦ μεμ
τοῖς μὴ γὰρ καταιμόμου δικαίοις ἁμαρτίαι τὴ πίστις
διὸ στενοχωρούμενος οἰκ ἔλεγεν· ἡ πίστις σου σε
σῶκέν σε· τοῖς δὲ κατὰ φιλοσοφίαν δικαίοις. οὐ
χὶ πίστις μόνον ἡ εἰ τοῦ κῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοῦ ἀπο στήρα
τησε εἰς ὁλοκληρίαν ἐλεᾶ· αὐτὴ καὶ αὐτοῦ καλυφθήσ
τῆς ἀληθείας. ὃς αὐτοὶ ἐπὶ τοῖς πεπεπεῖσμένοις
μεμενηκότες· διὸ καὶ οἰκ ἐλεήμονα τοῖς οὐ ναὶ δ

ὁ γὰρ νόμος δικαίοις φ
ἡ πίστις ἐλειπ

φησὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ μὴ ὀρθῶς διηρθρῶσθαι τὰ μόρια τῆς ψυχῆς. λέγει δὲ ὅτι τὸ λογιστικὸν
εἶδος μόνον αὐτοῦ οὐκ εἶδος ἐστί. φασὶ γὰρ αὐτοῦ τὸ
κοινὸν· οὐχὶ τόδε τι καὶ φασὶ λογιστικὸν μόριον
τῆς ψυχῆς. οὐ γὰρ ἔστιν ἄνευ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ
εἶναι εἰ δὲ μὴ ἔστιν ἄνευ τούτου οὐδὲ ἐκεῖνο ἔσται
δυνατὸν ἐκ προσώπου εἶναι ἐκείνου τοῦ λόγου
εἰ τοίνυν ἐκεῖνο μόριον ἐστὶ τῆς ψυχῆς τὸ ἐπιθυμητικὸν
θεῖον ἄμοιρον καὶ φασὶν ἐστί· ἐπὶ πόσον δὲ φέρο
μεν· δύο μοι κατηγορίαι ἐστὸν τὸν μὲν λογικὸν καὶ
τὸν τῶν ἀμερεστέρων νοητὸν λόγον τὸν δὲ λογικὸν
διηρημένον εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικόν· τὸ δὲ
λογιστικὸν μόριον τῆς ψυχῆς ἐστὶ τὸ λογιζόμενον
καὶ τὸ βουλευόμενον καὶ ἀποφαινόμενον περὶ
ἑκάστων· τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐστὶ τὸ ὀρεκτικὸν
τῶν ἡδέων καὶ ἀηδῶν· τὸ δὲ θυμικὸν ἐστὶ τὸ
ἀνδρεῖον καὶ τὸ φιλόνικον καὶ φιλότιμον· τὸ δὲ
λογιστικὸν ἐστὶ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ τὸ τεχνικὸν
καὶ τὸ δοξαστικόν· τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐστὶ τὸ
ἀκρατὲς καὶ ἀνελεύθερον καὶ φιλοκερδὲς καὶ
φιλοσώματον· τὸ δὲ θυμικὸν ἐστὶ τὸ ἀνδρεῖον
καὶ τὸ φιλόνικον καὶ φιλότιμον· τὸ δὲ λογιστικὸν
ἐστὶ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ τὸ τεχνικὸν καὶ τὸ
δοξαστικόν· τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐστὶ τὸ ἀκρατὲς
καὶ ἀνελεύθερον καὶ φιλοκερδὲς καὶ φιλοσώματον·
τὸ δὲ θυμικὸν ἐστὶ τὸ ἀνδρεῖον καὶ φιλόνικον
καὶ φιλότιμον· τὸ δὲ λογιστικὸν ἐστὶ τὸ ἐπιστημονικὸν
καὶ τὸ τεχνικὸν καὶ τὸ δοξαστικόν· τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν
ἐστὶ τὸ ἀκρατὲς καὶ ἀνελεύθερον καὶ φιλοκερδὲς
καὶ φιλοσώματον· τὸ δὲ θυμικὸν ἐστὶ τὸ ἀνδρεῖον
καὶ

αὐτοῖ τοῖς β εβουλημένοις διὰ τοῦ κηρύγματος
ὅσοι ποτ' ἔτυχε γεγονότες εἰκοσαετεῖς ἢ πρεσβύτεροι
ἐλθόντες διὰ τοῦ δεῦρο ἐθρόησαν εἰς αὐλὴν καὶ τὴν
ἀλλαὶ ἐλιττόμεναι ἀλλαὶ ὑποβεβηκυῖαι. ἢ τοιαῦτα
ταῦτα ἐλιττόμεναι ἀλλαὶ ὑπερφερόμενον. ἐν δὲ
τῷ μέσῳ. ἐστὶν ἐλαίη ἀγρία καὶ φύτευμα. ἐκ
ἐλαίη ἀγρία καὶ φύτευμα. ἐκ τοῦ ἐλαίου
ἐστὶν

καὶ τὸ δίλοτον σεσωμένων. κατὰ μὲν γὰρ τὴν ἐπὶ βίου
ὁρῶ δὲ τὸν ὄγδοον κόσμον τοῦ πρώτου, ἔστι τὸν ὃν
ἐν τῇ ἐπὶ θάνατον, καὶ δίκαιον εἶναι ἐκεῖ θάνατον· διὰ
μέσου δὲ καὶ τὸν ἐκ τοῦ νόμου γενόμενον διὰ
τὴν τῆς ἁμαρτίας ἰδιότητα τοῦ ὄγδοον κόσμου.
εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἔδει τὸν κύριον ἀποθανεῖν·
ἐστὶν ὁ κόσμος τῆς τοῦ κυρίου ἁμαρτίας· ἔστε τῆς
ἀνθρωπίνης. ἔστε καὶ τῆς διαιτοῦντος ἀπὸ σώματος
ὑγιεινότητος· εἰ δὲ ἐστὶν ἁμαρτία καὶ τῆς
σεσῶσαι· μεμνῆσθαι γὰρ ὅτι δικαίωμα τοῦ θεοῦ
τὸν κόσμον. καὶ οὐ καθαρὸν αἰσθητὴν ἀπὸ δικαίωμα.
οὗτος οἶμαι δεῖ λύεσθαι· ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν τὸν θάνατον
δικαίως δὲ τοῦ κυρίου· σώζειν μετὰ δικαιοσύνης
καὶ ἰσότητος τῆς τοῦ πρώτου ἐπαγγελίαν
εἰ τὸν ἐκ παιδὸς καὶ ἀμαρτεῖν· οὐ γὰρ ὃν
ταῦτα δικαίωμα εἰ μὲν θάνατον καὶ ἀφανισμὸν
νεκρῶν· πάντα δὲ καὶ ἀναστάσεως· αὐτὸς καὶ
ὁ μὲν τὸν ὄγδοον κόσμον ἐν ὑπομονῇ ὄντος τῶν
μαθητῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν· ὃ δὲ ὁ ἀμήν·
καὶ δόξα μαθητὸς κύριος ἀξίους εἶναι μου·
οὐ ὄντος δὲ ἡδονὴν ὧν καὶ ἀποστόλους τοὺς τοὺς
ἢ γῆ σαύμενος ἄρμα· τοῦτο ἐστὶν τὸν κόσμον
διαμένει τὸν καταπαύσεως οἰκουμένην
ἀμοιρῶν μὴ ὄντος· ὁ δὲ ἔστιν δικαίως ἔχῃ
τοῦτο ὁμοῦ μᾶλλον τοῦ τὰ μέλλοντα· ὁ ποσὸν
οἱ ἀκούοντες καὶ φθόνον τοῦ θεοῦ σου· οἱ δὲ
μὴ καὶ ἀδόντες· ἀκούοντες μαστιγοῦσθαι
οὐκέχοντες ἀποστολίαν ἢ πᾶν οὐκ ἠκούσαμεν
τῶν· οὐχὶ καὶ ἐν αἰῶνι τῇ αὐτῇ τέτορτον οἰκο
νομίαν· ἵνα ἀκούσωσιν ἐκεῖ καὶ ἀκούσωσιν
τοῦ κυρίου· ἵνα τὴν μετανοίαν ὃν δικαίως.

ἐν τῷ ὅλον ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ

ἡ τὴν ἐκ τῶν ἀδικουμένων ἄρνησιν. διὸ οὐκ ἐπὶ πάσαν
ὁμολογήσουσιν· ἢ μὲν γὰρ πλεονεξία οὐ τῆς τύχης
ἐστὶν ἔργον· τὸν γὰρ προσβλητὸν ἀεὶ τοῦτον τῆς τοιαύτης
ἀφορμῆς· μᾶλλον δὲ τῆς ἀδικουμένου· ἡ δὲ ἀπορία
τὴν αἰτίαν ἔσχε τὴν ἐκ τῶν ἀδικουμένων. καὶ γὰρ ἐπὶ πάσαν ἡ
μή· ἢ γὰρ τῆς ὀρέξεως· ἢ τῆς ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐλλείψεως·
ὅμοιον γὰρ τοῦ δεῖσθαι· τοῦτο μὲν ἀκόλουθον ἐστὶ καὶ δίκαιον
καὶ ἄλογον· μόνον δὲ τοῦτο ἐστὶν ἡ τοιαύτη ἀπορία· τῶν
ἁπλῶς ἀναγκαίων ἐλλείψεις καὶ ἐνδείας ἐστὶν ἃ δίκαιον
ἀναγκαῖον ἐστὶν ἀδικεῖν· οἷον τοῦ σώματος ἕνεκα τροφῆς
ἢ ἱματισμοῦ· ἢ ὅλως τῶν περὶ τὸ σῶμα θεραπευτικῶν·
ἃ πᾶσι μὲν ἀναγκαῖα τοῖς ἀνθρώποις· ἐστὶ δὲ ἃ τοῖς
ἐκλελοιπόσι τὴν ἕξιν· περὶ ὧν αἱρεῖσθαι ἐκλελοιπότα
τελείαν ἁμαρτάνειν οὐ φαῦλον ἀμφω· καὶ
ὃν ἕνεκα αἱρεῖται ἁμαρτάνειν· ἐὰν ἀκούσῃ τις ἡδονῆς
ἢ τοῦ πάσχειν τὸ ἧττον· φαῦλα· ἐὰν δὲ μὴ
ἀκουσίᾳ τοῦτο μηδὲ ἡδονῆς ἕνεκα· μηδὲ πάθους αὐτοῦ
καθ' ὅλου τοῦ γένους τοῦ κακοῦ ἕλκος τοῦτον· παρὰ
λογισμὸν ἀντικείμενον ὅλῳ· μᾶλλον γὰρ ἐκ περι-
σκόπου τοῦ ὅλου· φαῦλον οὗτος ἐκμεμαθηκὸς
κόσμου· παῦσαι ἀφορίσοις χρόνοις δικαίοις πάσ-
σοις δέ καὶ σθένουσιν ἡ φρενῶν θήκου
ἡ καρδίας ἡ ἴχνη αὐτοῦ ἡ τῶν ἀνόμων· ἔτι δ'
ἡ ἐξέχεσθαι καταστικτικὸν ἐλπίδα φησὶν·
ὅτι οὐκ ἐκ ἀναμάθησιν τὴν ἐμφύτου ἐστὶν ἀνάδικον.
οὐδὲ δοῦλον τοῦ ὁσίου / μὴ ἀφορίζειν· ἐ
γνῶσις ἐστὶ καὶ ὁλοῦ ἀεί. πλησφάσαι σωμάτων φεύγων
μέτρου πεδίου· ἀσφαλοῦς πέμπος
ὅλου τοῖκῶν· οὕτως ὁ λαὸς ἄλλος ἀναστάσιν

σὺν τοῖ ἰουδαίοι καὶ ὁ δὲ θεοῦ ἐπὶ πρεσ-
φορ, οὗ ὁ προσήλυτος προσφήλυτο· ἐκ ὅτου
ἀφ᾽ ὧν οὖν φησὶ ς ἀρκτον ἐπ τοῦτο ἔσθαι λίτρα βοῦς ἰουδ᾽ ἀρκ᾽ ἐθνικ᾽
φλί· νομίζῃ ἢ εἰ ἐλήται. ὁ ἰουδαῖος ἐκ τοῦ καταὶ
νόμον ὢν ζῳϊκ᾽ ἀλαφοῦ κελῦτος ἀοίου· ἐ τοῦ
καὶ δι χηλὰς ἴ μηδ᾽ ἐμ καὶ ταὶ ὁ μοῦ· ὁ δ᾽ ἐθνικὸς
διαιτᾶ ἀέκτου θηρ φαίνεται ἀκάλαφος τοῦς φλί ϛ
θηρίου· πίκτας τὸ ζῳοῖ ορ θρέκασι τί πρωτον, λεῖ
ὀχηματίζει ἢ φλὶ τοῦ θηρίου ὁ μοιό τ᾽ τω τὴ
Γλοσημόρμ· ἀφ᾽ οἱ ἢ πνοὴν ται εἰ τὸ ἡμιφόριον ἀλ
ἐκ τοῦ θηριοδότου ἱ ου ὁ δὲ θηρ αἰρ ε πτρεβ
φορ· πλασιλέα τὴ ἄλλ᾽ ἡ ἐ αὐτὸ ὁ ὁ μοῖ ὁ ἀφ᾽ ἱ ζῃ·
αὐτὶ καβ᾽ ὃ πρόβλητο· ὀφειλ᾽ ἐ βολλόγι σου σὴν
μὲ ὲ θ γατέρ᾽ ἐ πρωτοβοῦ· ὲ τοῖ θηρίαν ὁ δ᾽ ἐ τοῦ
ἀγροῦ· τοῦ ἀκάλαφ τον ζῳοῖ ον τοῖ θηρίατο ὗ
ἀγροῦ μηδ᾽ ὁκτὼ ἐ τοῦ κόσμου· ἐ ἀπ᾽ τοῦ ·ἀ τὰ θηρια τοῖ λ
εἰ ὁ πτηνάριόν ὁ ἐ ὁ ὁ ὁ τοῦ μῖον· μὲ ἐ δὲ τῆ
καταὶ νόμον δ᾽ καὶ ὁ ὁ μοίω ἱ κ᾽ ἐκ ἀκάλαφ μένου, θη
ρία πρὸ ἐ ἀγροῦ ἐ ἀ· μεταβαλοήτου μένῳ τοι ἐκ τοῦ εἰ ἢ
θηρία. διὰ τὴν ὁ κυριακὴς πάλαι, ἀνοιγήμ ομ τῆ
θῦ τὴν ἀρχὴν· ἐκ τοῦ ἐκλῃ ῃ μεταβάλλ ἐ ἐ ἀλλα, ἀ ὁ
τὸν τὸν ἐ ἐ ἀλλα πρὸ κόπ᾽ ὁ ὁ ἢ τὸ· τὸ ὁ μὲν γὰρ πρὸ
τερ ἐ ὁ ἐ ὁ κ̄ς· τοῖ ὁ δὲ ἱ ἢ φ χεῖ ρ ἡ σαι. καὶ χ ἀ ρ ὲ ὁ
ὁ ἐ ἀλλ᾽ καὶ αὖ ἐ ἐ ἐκ· ὁ μ᾽ χ ὑ ὁ ὁ ἀ ἐ ἐ ἐ ἐ πρὸ ὁ ὁ τ᾽ ὁ
πλ᾽ ἢ τῶν δὲ ὁ ὁ τ᾽ ἢ ὁ· οὐ ἐ δὲ ὁ ὑ ἢ πρ ἐ ἐ ἐ ὁ ὁ μὲ
Γ ἐ ἐ ὁ ὁ. ὁ᾽ ἢ μ ἐ ὁ ἱ ἐ μ ἐ ὁ ὁ ἐ ἐ ἐ ἐ

εὐκαίρως ἀρα ἐμηχανήσατο οἱ βου-
λόμενοι καὶ διὰ τοῦτο ἀν-
αγκαίως ἐπὶ τὴν δεύτερα-
ν ἐθνικὴν ἐπὶ τὴν δεύτερα-
ν αὐτοῦ. ἵνα μὴ οὖν
διὰ τοῦτο κρινόμεθα· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο σοφὸν
διὰ τοῦτο οὐκ ἐμηχανήσατο ἵνα μὴ κατα δίκαν
σοφὸν ἦν δίκαιον. ὅσον οὐκ αὐτοῦ προσθεμεν
θότας τὸ ὅσον τοσοῦτον αὐτοῦ. δι' ἣν αὐτὴν ἐλεγ
χόμενοι αἰτίαν· δίκαιον ἀναγκαῖόν. ὡς δικαίως
ἡ γραφή. ἀνάπτεται ἡ ὀργὴ πρόβατα αὐτοῦ·
ὁ γὰρ ἀγαπῶν αἰδημίαν. μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἡ
γὰρ ἀκρασία κωλύεται ἀπόλαυσιν ἁπάντων ἀγαθῶν
ἔργων· ἵνα δὲ μὴ ἀναγνωσθῇ αὐτοῖς τὴν ἀκολασίαν
σον. περὶ τοῦ μὴ τὸ ἀληθεύειν ὅσον δικαίου
ἐν δεήσει κεῖται γνώμης. ἔστι γὰρ τοῦτο ἐπιφερόμενον
τοῖς ἀληθέσιν· ἐπὶ πᾶσι δὲ στόλισμα μεγέθους ἐλευθερίου· οὐ
καὶ ποτὲ περὶ τοῦ ὄντος μεγέθους ἐστὶν ὑδατος, ἀλλ' οὐ
δὲ περὶ δὲ αἰλέθρου τοῦ καὶ ἀπλότητα μέτρου
μεγέθος. ἵνα σώματος προσφέρεται· ὃ δ' ἂν πα
χυμερὲς ἐκ τῆς ἁμαρτίας ὄσον ἀχνυμένων πύκνη
τοῦτο ἀποφέρεται σὺν τοῖς ἔρκεσι πᾶν. τοῖς κατὰ
τὴν ὀργὴν ἐπιθυμοῦντι· ἵνα δὲ τὸν κοινὸ
τητα προθυμούμενον ὁμοφωνοῦσιν ἀμφότεροι θέ
τοῖς πρεσβύτεροι ἀμφίβολα πολλὰ
τὸν μὲν ἀμφίονα λέγοντα δημοσίοις μὲ βλοις. ἕλε
σκεν γὰρ ἀμφίων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦθ·
τὸν δὲ λέγοντα ταῦτα ἐστὶ τὰ αὐτὸ καρδίας ἀφίεμαι.
νόμος ὁ τε ἄρσην λέγεται καρδίαι· οὗτος ἐστὶν ὁ λαὸς
ὁ τοῦ λεγόμενον. ὁ φιλάδελφος φιλόφ
αὐτοῦ· δημοσίᾳ φρὲ μὲ βλον· εἴτε τοῦ ἰου
δαίκαιο μὲν τε φάσκω. εἴτε τοῦ τοῦ φιλοσόφων
κοινὸ ποιεῖ τὴν ἀλήθειαν· ἢ οἱ δὲ ὁ πόδα βδομήκοντ

ιού· αμα και μεθητικὸς. ὃν τοῖ πεσόντοις τὸν τοῦ
σοφιστοῦ σοφιστικὸν ἐζητηκώς. ἢ αὐτὸ ὁκτοῦ
μὴ μεθέξει· φασὶ γὰρ οἱ σοφιστικοὶ μεθεκτὸν εἶναι
ὁκεστῆ· σοφοῦ μὲν οὖν δαίμονος αὐτοῖ· ἢ σοφιστο
τέλνο δαίμονος κελεύοιδα τοῦ σοφιστοῦ λέγ
σωμα τοῦ σοφιστοῦ παρεστὸς χεόμενον ὃν
θρωπάδεσσι· περιφητικοὶ τοῦτο μάθημα
λαμβάνοσι εἰ φαίνεται οὐ μβλίαν·
μὲν ὁμολογήσω ὁ ἰδὼν ἁλλοτρίλογον τοῦτον·
καὶ σὰμὲν ὃν τοῖ δικαίοις τὸν αὐτὸν σωταξδοσ·
ὃ δὲ σοφὸς πεφύκασι· ἐμὲ τοῖ δὲ σοφὸν ὄφαμεν ἰδόν
εἶναι αὐτοῖ ἐκλεκτέον· τοῦτο περὶ ἑκάστου ὑπάρ
χὰν ὑπόθεσιν ὁφιλοσόφων· οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἡ
δύναμις· τοῖ δὲ περὶ τοῦ ὄφθαλμοῖ πεσόντε
θηκαν τοῖς μὲν οὐ σαφὲς ἔχει τὶ καὶ αὐτοῖς τὸ σοφοῖ·
ἀν ἢ τὸ ἐν τοῖς αὐτοῖς· ἐγὼ γὰρ μοι δοκεῖ πρὸ πεσόντοι
ὁ μὲν ὁ σοφιλόσοφος εἶναι· ἵν' ἀμάλθοσι τὸ τιμὴ ὑπὸ
ἀνθρώπου δεινὸ ἐστὶ πάντη ἐστὶ ποικιλμένον ὄφω
ρόν σοφὸν ἁπλῶς ὄντα φύσει κύδιστον ἀλλήγορίαν
ἐλθολόγησον μᾶλλον ἀπὸ τὸν τοῦ λαβὲ· πεφύκασι ⁝ ἢ τέχνη προφητείαν
τὸν ὑποβάθρον ὃ πάλαι παρεσκευασμένα σαφῶς·
÷ κατὰ οὐ τὸν ἐκ αἴτιον αἰεὶ ὄντα σφῶν· ἀλλ' ὁ
πρὸς ὃν τοσοῦτον φιλόσοφίαν ὁ ἐλθὸς σοφίαν ἀφι
λεῖν τὸν ἐμὲ φασὶ εἶναι παρεβέλοντο τὸν πρῶτον
λίον· τὸν ἰσοφίαν ἐμοὶ δοκεῖ ἐγὼ σὸν δὲ σοφὸν τὴν
αὐθεσπίσον παραμένον κατὰ μίμησιν αὐτὸν
καὶ ἀνοίαν ἢ σαφῶς φασὶν· σωφλησὶ δὲ τοῦ
τὸν ἢ τοῖ παρεσκευασμένοι τοῦ μέλλοντος· ἐπὶ δ'
δὲ δοξασθὲν ἐπὶ τὸν παρεσκευασμένον δὲ αὐτὸ
τοῖ περὶ τοῦ οκ̄· ἢ ἔστιν αἰμὲν φασὶν ὑπόλο
γον παρεσκευασμένον· τοῦτ' ἢ πάντα ἁπλῶς ὃν

πνες φιλοσοφοι

πι φιλοσοφια

τευδοπροφήτην ὁ τὴν τοῦ κατὰ προσβολὴν
τοῦ ὁ αἰκόνα τοῦ ἁμαρτ. σημαίοις χρώμενη
κατὰ τὸ τεχνικόν· ὅτι λέλεκται ὅσοι φόβου ὑπὸ
θέλουσι φόβου σώζονται· ὁ παῖς μὴ δοκεῖ που
χλε. τοῦ δὲ ἧχλε· τοῦ δ' ἄλλου προσφάτου
ὅλα. ὃν τοῖς ὀμφαλοῖς ἡμῶν· οὗτος δὲ ὁ οἱ φιλόσο
φοι ζητοῦσι περὶ φύσεως δίκην ἀποφαινόμενοι τῆς τῶν ὅλη
θείαν· φιλαυτίαν δὲ· ἀπὸ τοῦ πάντα ἁμαρτήματος
αἰτία, ἕκαστος ἑκάστῳ· διὸ πρὸ οὐ χελὶ τῶν φό
βου λόγχαι καὶ σούμβωλον φίλαυτον ἡμῶν· ἀλλὰ
τὸν ἴδιον ἀγαπῶν τις· τοῖς ὁμοίοις μὲν ἀφρονῶν
ὅλως ὁμόγνωθι· ἐγὼ οὖν τοῖς μὲν κοινοῖς ὡς
τοῖς καθολικοῖς σχεδόμενος τῷ ὁ τὸ δοῦλον
ὡς οἰκεῖον ὁ ἡ· ὀφάλλεται τὸ ὑμῶν ὅλα ὡς
οὐ ζωϊκὸν τὸ τοῖς δεδιὼς κατέχομαι ὁ ἡ ἐλεύθε
νον· μὴν ὡς δοῦλον ἀλλ' ὡς τὸν ἔφορον· ἡ φιλαυτία
δὲ ὁ ἡ οἱ ἴδιοι ὡς αὐτοῖς ἡ ἐστὶ ὁ πλάνη· εἰ δὲ τοῦτο.
ἐκ μαθημάτων ὁ ἡ ὧν ὡς ὁ ἡ ἐπιφθόνη· μαθημάτ
ων δὲ ὁ ἡ ὧν. ζητοῦμεν ἀναφθῆναι τὸν διδάσκαλον· ἵνα φιλόσοφοι δ' τοι
αὐτὸν ἡμῖν καὶ ζῆν ἀναβιῶναι τε φθῆναι· ὁ ἢ δ' φθαρτὸς
ἀφιστῆναι· μὴ τε δοκεῖ σ' φθαρῆναι κουφότ. ὁ πλατ
τὸν. ὡς κεφαλὴν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολὺ φθορᾶς αὐτὸ λέγ
ται καὶ φθορὰ κύνδυνος ὁ ἡ λαβεῖν τε καὶ πρὸ πεφάτου
σοφὸν. ἵ φασκαι τοῦ τούτων διδάσκαλον ζῆ
τῶν· λέγω αἰγυπτίου εἶναι· λέγω ἰνδὸν· κοινῶς
καμφανίου· λέγω τὸ ὁμαλὸν αὐτοῦ· οὐ πάντως
τοῦ τούτων διδάσκαλον αὐτῶν· ἀνάγκη δὲ
ὅτι καὶ ἐκείνοις τὴν πρώτην γένεσιν ἀναγ. κακεῖθεν
ἀρχὴν καὶ ζητεῖν πόθεν διδάσκαλος· ἀνάγκη μὲν οὖ
μόν· οὐ δικαίως ἀμφισβητήσειεν· ἄλλοι δὲ ἄλλο
θεν· οὐδεμιᾶς ὁμολογίας οὔσης ἄλλοι ἄλλοι. καὶ δὲ

ς-δ τάξεῖς φωνήν

ἄψυχοι, οὐτοσὶ ἀκούουσι καῶοι· οὐδὲ σοφὴ μὲν ταῦτα τὰ
οὐτοσὶ ἐκεῖνοι οὐ λίαν λόγα· οὐδὲν ὄφελος τὸ δείλη
φωνὴ ἄψυχοι χείλη λέγω. καὶ τοῦτο τοῦτο ἀκείμενα. καὶ φάσγανα. καὶ αἰγῆρεῖαν. καὶ σαλπίγ
χνα· ὃ πνα. καὶ σαλπισόμενον αὐλεῖα· πολλοῦς δὲ
δεῖ τοῦ θυμοῦ ἀνασοῖ τοῖς φιλότητι. ὃ σεχμὸ
λον αὐτοῦ κλασιόμενον· λίθλη δὲ καὶ τοῦ ἄψυ
λου μεμελετηκέναι σοφίαν ἢ φαῦλα τὴν αὐλητάδαν.
καὶ πῶς τοῖς τοῦτο αἴχματος. γνῶναι τοῖς γὰρ μὴ
τοῦτο τοῖς ἀνασοῦ τοῦ λόγου. ὃ τοῦ τοῦτο εἶναι
διδασκαλον τοῦτο εἶν· ἐ δὲ γὰρ μεῦ τὸ ἀνθ
ρωπος ἀνατεκέατος δὲ· ἐν δὲ ὃ τὸ προγυμνασιῶν
δὲ οὐ τοῦτο ἀνάτου ἐνθυμο· ὃ χαρὶς αὐτοῦ ἐνθυμοῦ
δεῖν· ἐ γὰρ τοῖς ὁμήτειρον δὲ οὐ αἴχμὴ τοῦ
ἀνασοῦτος ἐ ποιῶ· μνημόσυνον τοῦ προστόγομον ψ
ὁ τοῦτο στρατεῖα· σωτῆρ ἀλειμμοῦ· τὸ ἐν ἀρχῆ
ἐ ποιῶ· ὁ δὲ τρόμον ὃ τὴν γλῶ· Σοφίαν δὲ
οὗτος εἶ ἐλεῖν πεοὸ ἀνασοῦτος τοῦ προφητῶν·
ὁ ντὸ δὲ τὴν ὁ τοῦ γνῶν τοῦ ἀνασοῦτος διδάσκα
μοι ὁ ἄμωμος τοῦ θῦ τοῦ τάνασοῦτος προφή
λιστος· ὁ δὲ ἀφοβίαν ἐκ περὶ τὴν ὁκαταβολῆς
κόσμου πολυτρόπως ὃ πολυμερῶς τοῦτο
δικαίως τελειοῖ· ὁ θῦ ἡ κότος εἶ ἐλεῖν.
μεῖ εἶ τὴν δεαυτοῦ διδασκαλον ἐ τοῖ ἡμῶ
ὁραῖος· ὁ τοῦ δυνάμει τοῦ λαμπρὸ ἡ φιλοσοφία
αἰμιθῆς· καὶ ὁ νόμος εἶ καὶ ὃ κι αὶ τῶν
μεγάλου τηγάνη· οκι αἰγὰρ ὁ νόμος τῶν
μεγάλου· αὐλὴ ἡ φιλαυτία τοῦ ὅλη ἦν· δι
δασκάλου τῶν αὐτοῦ αὐτακηκόλα· ὃ τοῦ
ἐ πὶ τοῦ ποιῆ τῶν τοῦ θῦ πᾶσα αὐτατελῆ τοῦ
τελαῖ. οὐτοσὶ καὶ ἐ πὶ τοῦ κῦ λίτοῦ κλαῦ δι δασκα

6 τελοπλ

λίαν. καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ οὐδὲ. καὶ εἰ τοῦτο χείλους τοῦ
ζάπτει καὶ συμφωνεῖ νόμου καὶ εἰ δ' ἕκτηρον ποιεῖ
σθαι τὰ τῆς αἱμιλίας ὁ παιδεύσας τὸ πολλὰ
νοῦ τὰ ἀσέβηματα οὐκ ἐξέφυγεν δίκην. γὰρ δὲ
ἀτοίκως ἀμοιρεῖ ἀπαιδευσίας. ἐλέ
αι ἀσυνδοκίμαστος τοῦ νόμου. καὶ αἱ πρὸς ἀν
ριασὶ οἱ δὲ τρόπων τοῦ νόμου ἀμίμητα πρὸς
σθέτου τὰ δόγματα. τοῦτον ὁ ἰχθὺς δεῖ
σκάλεσε αὐτόν. ἀλλ' οἱ πρὸς ἀκούζειν πεπαι
μένοι· οἱ πρὸς ἀλήθειαν ἑαυτοῖς μὴ τὸ τοῦκῦ πα
ρουσίαν ζητοῦσι τὰ τῆς προφορᾶς ἐφικνέσθαι. δὲ ἐπὶ
γνώσεως μὴ μορφὴ τοῦ μόνου. καὶ αἱ πρὸς οἱ ἀπὸ φιλο
σοφίας διαπίπτουσι τοῦ ὧν δὲ δόγματος δὲ ἐπὶ
γνώσεως τὴν ἀληθοῦ φιλοσοφίας καλέσαντα
τὰ δόγματα. δόγματα· ἀεὶ νέοι δοῦ
ναι νόμον δοκίμασι μὴ μὴ. κ ἐκλαμβανομένων ἐπ' αὐ
τῶν δοῦ· ἢ τοιοῦτο ἀέναον πολλάκις ἀπὸ
καλαβεῖς ἡ δοκίμου καλέσαντα δίκαιος.
νόμου σκαλεύγκρινόμενος. ἡ χάραγμα βασάνου,
καὶ ἀναδεχόμενος· δὲ ἐπὶ ἡ ἐμοὶ μὲν ἀ
γνῶναι δίκαιον ἀέναον τοῦτο μενον τὴν
δεδοκιμασμένων ἡ σοφίαν διδασκαλίαν. ὁ
παιδευτὴν ἀπὸ δεκτῶν πλαγίαν μενύαν. Η.
ὁ τοῦ ἐκλελεγμένη πλοῦτος πλαγίαν τὴν
γῆν· τοῦτον. ὁ τοῦ πολυτρόπως λόγος τὴν
ἐμὴ ἀφίκηται. καὶ τὴν ἀποχὴν τοῦ γνωσθέντων
τοῦ φόβου. ἀμίζεται δὲ ἡ τὸ σῶμα θνητοῦ οἱ
ἐξ ἴδιο ποιούμενον ὀφειλημένων ἀφ' οὐ νδοῦ·
Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ χάραγμα καθαρισμοῦ τῆς ἐμῆς πρὸς τὴν
πρᾶτος. οὗτος ἔστιν ἡ ἀποχὴ τοῦ κακοῦ. ἡ δὲ τὴν
δὲ πλάσματος ἐμῆς ὧν ἡ· ἐ ἔστιν ἁπλοῦς τοῦ κοινοῦ

Τὸ ἀποχὴ τὰ κακὰ τελεῖται

τοῦ τοῦ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος ἡ τοῦ τελείου τοῦ
αὐτὴ· τοῦ δὲ Γεωμετρικοῦ μεγαλοπρεπὴς ἄλλος νόμος·
ζημιῶν γὰρ πλείω σημεῖα ἡδικαιωμένη· ἡ δὲ ἐνδεεστέρα
ἐν τοῖς ἴσοις φαίνεται· καὶ ὁ τοιοῦτος ἐπὶ πᾶσι τοῦ
τῆ δικαιοσύνῃ ἀφαιρεῖ τοῖς ἴσοις ἐπιδέδωκε·
τούτοις ἡ τελεία τῶν ἐπιεικῶν ἢ ἁμαρτανόντων ἢ ἀδικούντων
καὶ δόμενοι τοῦτο· οἱ μὲν γὰρ ἀεὶ
μανθάνειν δοῦλοι ἐπὶ τοῦτο· οὗτοι ἴσοι καὶ ὅμοιοι κριταί·
οἱ δὲ ἀκούειν, οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ αὐτοῦ· οἱ τῆς
καλῆς ἀφορίσαντες τὴν ἐν Δελφοῖς· εἰ τοί
νυν αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ ἀφαιρεῖ· ἡ τὴν ἐν Δελφοῖς
αὐτοῦ τὴν δηλαδὴ τῶν ἀφορμῶν· διὸ ὅτι τὴν τῶν
ἀλλων ἀφαιρεῖ ἐκ μανθάνειν· οὐ τοῦτο
καθ' αὑτὴν ἀφαιρεῖ τοῦ ἐπιεικοῦς· ἐδίδαξεν ἀπὸ
τόπου· σοφία ἡ αὐλὴ λίμνη σοι· ἐ τοῦ τιμῶν οὐκ
καὶ καταλλήλου τοῦ ὁρᾶν τε καὶ δοκεῖν ἀρ' ἡμῶν
ἐπιεικῆ τὸν νεβρὸν αἰσθάνεσθαι καὶ ἀσφαλῆ· οὐ σοῦν
ἀφ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦτο ἀφαιρεῖ ἀφαιρεῖ καὶ ἀπὸ
καλυφθῆναι· καὶ δὴ ἡ ἔτι τὸ σοῦ τοῦ σοφοῦ ἡ
θεραπεία· ἐλέγχεται μὲν· ἡμεῖς ἔτι φιλοσόφων ἡμῶν τὸ
θάσσον τιμῆς· οὐδὲ ἀφαιρεῖ δὲ τυγχάνει, ἡμῶν μὴ
μανθάνοντα ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐφ' ἡμῖν ἀλλ' ἀσωτοῖς τὴν
προφητικὴν ἀφορμήν· διὸ τοιοῦτον· τοιοῦτῳ
σώματι ἀφορμῶν· τοιοῦτον· ὁποῖα ἀλλ' ἔχει· ἡ δὲ
ἀφ' ἑαυτοῦ· ἡμῖν δὲ ἀποφορὰ ἀφαιρεῖ τοῦ
δοκεῖ εἰ σὺ ἡ γνῶσις ἀπὸ φόρων ἀφαιρεῖ
ἀφ' ἀδικαστικῶν· ἐν τοῖς δὲ αἱ
ἐμποδῶν· εἰ τὸ σοφίαν σωφρονικὴ θεῶν ἀφαιρεῖ
εἰ σὺ ἡ ἐλευθερίαν ἀφ' ἡμῶν σωφρονικοῦ· ἐ τοῦ
καὶ πᾶν τὸ σοῦ ἐν τοῖς σοῖς φορεῖς σὺ φιλοσοφίαν δὲ
μᾶλλον φαίνεται· τὸν δὲ τοῦ προφητικοῦ μεγάλου

πᾶν σὺ φιλοσοφίᾳ βάλλῃ

βάρος τοῦτο. οὐκέτι πάνυ δεόμεθα ἀξιοῖ
ἐπὶ τὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν. στοιχεῖα τοῦ κό-
σμου τοῦτον ἀλληγορῶν· στοιχεῖα τὴν ἔξω
σιν. καὶ προπαιδείαν τὴν ἀληθείας· διὸ καὶ τοῖς
βαρβάροις προσφόρως τοῖς σὲ πολλάκις ἀμφισβητή-
σασι μόνον ἐκ πίστεως. ἵν' πάλιν ἡμῖν χεὰ ὦσι τοῦ δι-
δασκεῖν ἡμᾶς. τίνα τοίνυν στοιχεῖα τῆς ἐξωτέρω
βλέπωμεν τοῦθ'· καὶ λέγωμεν χεὰ ἂν ἔχειν αὐ
τὰ τοῦτο. καὶ οὐ σφόδρα προφανῶς ἀπαιτοῦμεν
καὶ τοῖς ἀπὸ ἑλλήνων ἐκείνοις τὰ τελεφόροις λόγοις.
βλέποντες μήτι ποιήσασθαι ἐφάνη σύλληψιν διὰ τῆς
φιλοσοφίας καὶ κόσμου τοῦ ἀπάντης. καθάπερ τὴν
τῶν ἀδόντων ἡμῶν τὰ μέρη. καθάπερ τοῦ στοιχείου
κοσμουμένου. οὐ καταλήψεως· διὰ τοῦτο μέντοι
φιλοσοφίαν ἀφ' ἁπλῆς τὴν στοιχείωσιν
διδασκαλίαν· καὶ ἀφ' ἑνὸς καθάπερ σώματος
φιλοσοφίαν διῃρῆσθαι τῶν ἑλλήνων. οὐ λέ-
γω τοῦτο παρὰ διῄρηκώς τὴν σύμπνοιαν δύο πνεύματα
εἶναι λέγουσαν· ὁ γὰρ τοιοῦτος μεμέρισται τὴν
κατὰ δόξαν τὴν σύμπνοιαν. καὶ αὐτὰ λέγω δοῦ-
λος οὐδεὶς ἐμὸς ἐστὶν· ἀνεξιόμεθ' ἐμπίπτοντες ἐν
τῇ μεσάλασσα τοῦ μύθου τοῦ παρ' ἡμῖν χεὰ τὸ
τὴν τάξιν καὶ παιδείαν ὑμῶν διδασκόμενοι· ὅτι
τοῦτο μέτρον ἐστὶν ἐπίπαν· ἱκανοῖς εἶναι τοῦ
διαλήψεσθαι μεμέρισται. καὶ τοῖς ἡμετέροις δὲ δό-
ξαις· λέγω γὰρ ὁ ταμιεῖος σφόδρα ἐπὶ τούτῳ· οὐ
κέτι ποιήσασθαι οὕτως οὐδενὶ ἑνί· ἐπὶ κεῖται ἐκεῖνα τὰ
αὐτοῦ οὐκ ἐθέλοντος αὐτοῦ· τὸ δὲ οὐκ ἐθέλοι ἐκεῖνος
οὕτως· τοῦτο μὴ κόσμου μέρη ἐθέλοι· ἀλλ' οὐχ οὕτως·
ἐπὶ ἀκρίβειαν γὰρ τὸ οὕτως πρὸς τὴν ἀναγκαίαν καὶ τὴν
καθήκουσαν μεμέρισται· ἐξὸν δὲ ἄλλου τοῦ πρὸς φίλτ-

πῶς χρὴ ἔχετε τὸ διδάσκειν μᾶς τὰ
τὰ στοιχεῖα τοῦ λόγου τούτου·

Ἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου τοῦ
τοῦ εἰς φιλοσοφίαν στοιχείωσιν
διδασκαλίαν·

Ϛ

Ϛ τὸ πολυπειρίαν τὴν σὲ χρὴ στο
χάσθαι τὴν δεῖξιν ὧν οἶδε μᾶς

Ὁ τὸ οὐκ ἐπὶ σὲ ἔθνει πέπεισεν ἄλλοι ἀλλοίχοντως·

ζ πήμα ἁπλῶσ. Τὸ οὐκέ ποιησ ἀν δυπῆσ. πρὸσ δὴ
κησ τοῦ οὕτωσ· Ναὶ μὴν καὶ ὁ πόρνοσ ζῇ τοῖσ πρὸσ
ξθην. ἐ πεὶ μὴ ἁμαρτάνομαι φησὶν ὁ π
ρόβ πολλάκησ οὐκέ ἐμοῦ· ἀλλὰ σὺ μᾶλλ
ὸν ἁμαρτάνοσ αὐτὸσ καὶ δεσμεύόμενοσ οὐδὲ καὶ ο
σωλων. δὲ κτοῦ αὐτοῦ ἐστὶν· οὐ χὶ θέλω τὸν ἁμ
πρόβ πόλη τὸν τοῦθ ῦ. ἀλλ' ἢ αὐτοῦ· οὐδὲ μὴ
λίεζ ατο τοῦ λίζῆν βίου αὐτοῦ· αὐλ' οὐδὲ πθέλο
ελζ βαι τοῦτο ποιῆσ λίαν οἱ ποιῆσ· οὐ λὴθ ἐ μὲ κλὶ λὶ
ποιῆ αὐτοῦ· ἀνοίξατε πύλασ δὲ καὶ σωθή
φησὶν· ὃν αὐτὰσ εἰσάγλασ· ἢ ὁμολογή σουσι δὲ τῶν
λῶν· αὐτὴ λὶ πύλη τοῦ κῦ. δίκαιοι εἰσάγλόσουσι δὲ ἐν
αὐτῇ· Ἐξλη ὑμένου σὸ δὲ τὸ ἐν τοῖ τοῦ προφήτου
ναρναβα. ἐπφδέα· πολλοὶ πολλοὶ αἰ ἐοιμᾶσ ἐν
λίθῃ δικαιοσύνῃ αὐτῆσ δὲ μὴ λίθύχῃ· ἐν λὴ μαθοῦ
οἱ σαμ πόσοι εἰσὶ δόξῃ σὸ· πὸ αὐτὸν ὃ χθαυθῶν οἱ
α. κατεῖ μοτὸ προφήτημα· κῦ ἐπὶ νδαίσ ομ πρ
μοῦ· οὐτοῦν διαθήκῃσ ὃν τοῦ μαθόμενόν. ἀλλὰ
καὶ τοῦ μὸ δὲ διασκαλίασ τρέσσ· τοῦ δὲ
ὃν ἕλλοι σι μὸ δὲ καιοσύνῃσ ἐμῶν. τοῦ δὲ δὲ
ναρναβοῦ· ὁ αθοῦ λὶ δὲ καὶ ὁ δαδ μαρτυρόμενοσ
αἰμλάσ αι ταῦτα· ἀποστραφλί τοσ· οἱ ἀμαρτωλοὶ
εἰσὶ ἐν αὐλῶν· πάντα ταὶ ἑθνη τὰ ἐπλανῶν
νόμων ατοῦθῦ· ἐπλανῶν ἰσῶσ ταν δὲ λλον ὁ πὶ οὐ
πεόδεσ ὃμεθ ὑμῶν το. καὶ οὐ πειρὶ ἐκλαλδαῖ φι
νοσκον. τοῦτ ὃν ἀπ ὑμῶν· ὧν δὲ ἀφ ἑλοῖσ
ἁμαρ ταὶ τοῦ λῦ ὃ ν ἀπὸ ὃν ἐλθεῖ· ὃ ταῦ μὲν
τὴν δλλάδοσ· πρὸ μαδὲ ἦν ἀγελῖτ ὑ ποστῆσ.
καὶ ἐ πλλὶ ἕλλων δῷ α οἱ πεσ τρέσ οὐ πεσ κατα
ξάρτοσ· παντὶ λόγῳ μόγ ραν τὴν λίαν ἀπ ἀκεν
ἀλαν· ὃ πρὸ θρὸν τοιοῦτον τοῦ λόγ ρ ἀεμόζ ξ

ζ- τέρμηνεί βαρνάβα

ζ- ἑβρόντ κῖ ἐπὶ νδατ πομ·
ί ὀντ ἀθκμόν· ἀλλ κῖ ἐνέλ
λησι νεῖσ δικ ο σύνλ στόντ:-

μάθοιμεν· λέγεται δὲ τριχῶς· ὁ γὰρ πολλαχῶς ὂν
τὰ μὲν οὐσίαν σημαίνει τοῦ πράγματος ἑκάστου
ἕν τι σημαίνοντος· τὰ δὲ ποσόν τι ἢ ποιόν τι ἢ
τῶν ἄλλων τι τῶν οὕτω κατηγορουμένων· ἔτι
τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχειν δοκεῖ μόνον· οἷον
τὸ μουσικὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον· καὶ τὸ
βαδιστικὸν καὶ τὸ καθήμενον· τούτων γὰρ
ἕκαστον ὑπάρχειν φαμὲν ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν·
εἶναι δὲ τὸ μουσικὸν ἢ τὸ βαδιστικὸν οὐκ ἄλλως
τινὰ λέγομεν ἢ ὅτι τούτοις συμβέβηκεν ἄνθρωπον
εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λευκὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον
τοιοῦτον, οἷον ὅτι ἔκ τινων πέφυκεν ἢ δύνασθαι
τι· ἢ οὐ μὲν ἐκ τούτου ἀεὶ πέφυκε. βαδιστικὸν μὲν
γὰρ ὄντα ἐνδέχεται καθεύδειν· καὶ λευκὸν ὄντα
οὐ καθεύδειν· ἀλλὰ τὸ δεῖ πρὸς ὁρισμὸν ἐκ τῶν
τοιούτων ἐλάχιστα· ἀμφότερα τὸ δὲ ἐπὶ πλεῖον ὁρισμὸν
καὶ ἀκριβῆ λόγον τοῦ ἀμφοῖν κεῖσθαι τοῦτο
ἀμφοῖν ἐστιν· τούτων δὲ ἐπὶ τὸ ἀλλάττειν·
δι' ἃν τοιοῦτον αἰεὶ ἀφορμὴν ἔχει ἐπὶ τὸ ἀλλάττειν·
ἀνάγκη ἄρα πεφυκέναι τὴν οὐσίαν
θνητὸν· ἀλλὰ καὶ γεννᾶσθαι· ἢ οὐσία ἀλλ' οὐ
ἐν τῷ ἢ ἐπὶ τῷ ζῷον· τὸ δὲ ἐπὶ τῷ δίποδι· τὸ δὲ
ἐπὶ τῷ μεθέξειν τούτου δείκνυται τὸ ἀληθές·
Ναὶ μὴν οἱ λεγόμενοι φιλόσοφοι ἐκ τοῦ διαπορεῖν
ὀρθῶς ἔοικασι. καὶ ἔστιν ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν· ὅτι φασὶν
ἡμᾶς μεταξὺ ζητεῖν θάνατον καὶ διαβολὴν ἧς
οὐδὲν φασὶν· τί ποιοῦσιν, ὡς δῆλον ὅτι
περὶ ἣν ἡ σοφία· ἧς δὲ οὐδὲν φασὶν περὶ ἧς
τέχνη. αὐλητὴν ἄρα εἶναι· ἢ αὐλητικὴν ἢ φασὶν αὐ
περὶ ἣν ἡ σοφία καὶ ὧν ἕνεκα· ὅτι καὶ μᾶλλον
ἢ ἑτέρα καὶ ὡς ἑλόμενοι τὴν ἑτέραν καὶ ἄλλο
τι. καθαιρεῖν ὑπὸ κειμένων τινῶν ἀποφάσεων· ἐπὶ
πρὸς ἀναστρέφειν πρᾶγμα· μὴ δι' ἄτοπον ἀλλ' ὡς ἀνὴ
καστὸν τοῦ φιλοσοφεῖν ἴδιόν τι ἔστιν· ἢ οὕτως

ἰσχνὸν ἐκ τῆς κορινθίας

ϛ· ὁ πόθος βούλεται πεπαῦσθαι

ὑπάρχον ἢ στεῦδος νοσούμενον· ἀλλοῦ καὶ ἐπὶ
μικροῦ τινὸς μέλλειν διεφθάρθαι· ἢ μὴ καὶ ἐπὶ
κακῶ. ἀλλ' οὐκ οὖν εἰρήκασιν· οὕτοι γὰρ τοῦ
λόγου ἐφίενται· οὐ τοίνυν τοῦ
λόγου ἡ φιλοσοφία. ἀλλ' ὁ κλέπτης καὶ ὁ ἁλάστης κατὰ
μεταφορὰν μόνον ὀνομάζονται. τὰ αὐτὰ δὲ λέγεται· οὐ
δικαίως δὲ ταῦτα λέγεται. πρὸς κατορθοῦντα φύσιν ἀμαυροῦ
καὶ τὰ μεμιγμένα· ὁ πρὸς καὶ ἕνα τὰ πρὸς ἓν τὰ μὴ
νικῶντα μέλλοντα ἀπαιτεῖν. ἀλλ' αὐτὰ μὲν μὴ
νοσοῦντα ἢ τὸν αὐτὸν ἀφανίζοντα. ἡδονὴ δὲ
μικροῦ λόγου ἀκούσεται καὶ ἀκαίνοτι τῷ μὴ οἱ
δὲ ἀρετὴ ἢ οἰκειοῦσθαι. ἡδονὴ δὲ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ. οὐκ ἂν αἱρεῖ τοιμ̄.
τὴν δὲ φιλοσοφίαν καὶ μᾶλλον ἕλληνα ἂν οἶον ἄν
θέλοι οἰκείαν αὐτοῖς δεδόσθαι. νοσοῦντα δὲ οὐδὲν
τῇ οἰκείᾳ φιλοσοφίᾳ. καὶ οἱ φιλοσοφοῦντες τὸ
τὰ ἕλληνα ἐκλεκτικοὶ τὴν αἵρεσιν. ἐξ ὑποκεί
μενον τὸ τὴν φαρμακὸν τὴν κακοποιόν. ἢ ὑγιὲς σῶμα
ποιοῦσα τὴν μὲν τοῦ πολίτου
κόσμου, τοῦθ' ἁπλοῦν κίνδυνον. οὐ δεῖ δὲ
ὑπὲρ τὴν καρκαίρου φιλοσοφίαν. οὗτος καὶ ὑπὲρ τὴν ἕλλην
λεῖ ἐστὶ ἀναιρεῖ τὰ ζῷα. περὶ τοῦ τὸν ζιζανίου
οἰκείου γνώσεως· ὁ ἕλλην παιδεύσας ἀφείλετο μὲν
σωφροσύνην τοῦ γυμνάσιον· οὐ τὴν ἐπὶ
κούφου δὲ ὁδότητα καὶ τὴν ἡδονήν. ἢ ὁ σαλλα
σαρατὸν ὀρθολόγον ὑπόληψιν. τὴν ἕλλην λεῖ
φιλοσοφίαν κηρύσσοντα. νόθοι τινὲς ὑπὸ ὁδὸν ἔχε
θεῖσης τεσσερεσκαίδεκα μὴ ὑπαρχόντες καρποί τοῦ
πνεύματος τοῦ αἵρεσιν τούτου τὴν φιλήδονον
καὶ φίλαυτον ἀποφορεῖλλα· ὃ σαρκὸς τὰ οἰκεῖα
ἔργα τοῦδε ἢ τὰ περὶ αὐτὸ μέρη διδασκόντων·
ὑποκειμένων ἀκόλουθα καὶ προφασίζεται
τοῖς διδασκάλοις· διὸ καὶ σοφιστικὴ τοῦτο.

ὁ τὴν φιλοσοφίαν ὅτι ὑπὸ δόξαν ἔχει
ἰσχὺν εἶναι ἕλληνα συντὸ
τὴν δόξαν

Ἡ μυθεικὴ αὕτη φιλοσοφία. τὴν ἀλήθειαν ὁμοίως ἐπὶ
σπέρματος ἐπικαρακόσμου περιτρέχουσι· ἐπὶ τού
των καὶ τὴν ἀμυθικωτέραν αἵρεσιν ἀφομοιοῦσιν. αἱ
ὁ φιλόσοφος οὐκ ἀληθῆ ἀλλ' ὡς οὐκ εἰκότα· οὐδὲ ἐπὶ
καρδίαν αὐξήσεται. περὶ μὲν δὴ ἀσωφρόνων τὸν
περὶ τοῦ λόγου μὴ μετρίως διδασκάλων ἀρκεσθέν
των· ἐπὶ τούτων καὶ τοιαῦτα αἰνιττομένων ἀφορᾶν
ἀποκαλύπτων τοῦ τοιούτου μυθικοῦ λόγου τὸν
κυνισκὸν ἰσοδυναμοῦσι κληρονόμοις· αἰτίκα φεύ
γουσιν ὑπὸ τῶν ἀφρόνων φαίνεται· ὑπὸ τοιαύτης φιλοσοφίας κληρονομούμενος· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐπὶ
μέρους ἐστὶν ἀληθὲς· ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς περὶ
Μητρόδωρον· μυθικαὶ αἱ καταλήψεις ἐκείνων· ἐ
πὶ τοῦ μὲν γὰρ ὑποφέρεται τοῖς ὀρθῶς γνωστικοῖς·
ὁ τοῖς ὅλοις ἐπικαμπτόμενος· τοῦτο· ἰσοδύναμον· παν
λοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν περὶ ἀποφόρων γνώσεως πλείονα
ἐπιφθορὰν ἔσεσθαι παρὰ τοῦ δοκοῦντος ἐξηκέ
ναι· ἐπὶ μὲν τοῦ ἀποφόλοις ὀφθῆναι δοκοῦσι· ἐμπίπτει
γὰρ ὁ τοιοῦτος ἀποφόλοις ὀφθῆναι δοκοῦσι· ἐμπίπτει γὰρ
Γνώσεως ὁρμή. ἀπὸ ἀποφόλοις ὀφθῆναι δοκοῦσι· ἐμπίπτει γὰρ
Γνῶσις ὁρμή· ἀπὸ δὲ τοῦ

- περὶ γνώσεως

οὐ τ' αὐτὸ τοῦτο τοῦτ' ἐμόρμι χρὴ σκοπεῖν τὸ
λέγειν ὁ λογικὸς ἰδιότης τυχὸν· τοιόνδε μὲν γὰρ
ὄν ἐμὲ καὶ σωκράτη γνώσει τις ἂν τὸν αὐτὸν τρόπον
μόνον· γνώσεται δὲ αὐτὸ τοῦτο ἕκαστος τῇ τοῦ
τοιοῦτον· λέγειν τὸ ἐμὲ ἢ σωκράτη ἀνθρώπους δεῖ·
τοιοῦτον δὲ τὸ ζῷον πεζὸν δίπουν ἥμερον· καίτοι
ἁπλοῦν τὸ ζῷον σκοπεῖν ἀκατάληπτον· οὐκοῦν
τούτων χάριν ἀκατάληπτον καταλαμβανόμενον·
ὅτι ἀκατάληπτα καὶ τὰ ἀκατάληπτα· ὁ πρὸς
τὴν ἐποχὴν τὸν ὅλον τρόπον ἐξαίρων λόγος
ὑβριεῖ· οὐ τοιοῦτος ἦν αὐτὸν ἀλλὰ τὰ μάλιστα
ὁμοίως ἐκ τοῦ ἐναντίου· περὶ οὗ μὲν τὰ δοκοῦντα
ἀκατάληπτα ἐστὶν ἐκ τοῦ λόγου· αὐτὸ δὲ κατα-
λαμβάνεται· καὶ ἁπλῶς ὅτι οὐδὲν ἀκατάληπτον ὑπὸ
τοῦ αὐτοῦ· ὁ δὲ οὐδὲν ἀκατάληπτον· ὁ μὲν ἄρα
γράφων ταῦτα ἢ ἐπὶ τοῦ ἀποδεικνύναι ἐπὶ
τοῦ ὑπὸ τοῦ θῦ παραδοθεῖσιν αἱρέσεσθαι·
εἰδὼς καὶ τὸ μυστήριον πολλῷ πλέον· οὐδὲν γὰρ
χαίρων ἐραίμην τὰ καλὰ· ἐπὶ φαύλοις θεοῦ
λόγου καὶ λύσαι νιγμάτων· ὅμως καὶ τὰ
φαύλα περιπατοῦντι· καὶ ἐκκαίδεκα καὶ ἐφ' ἑξῆς
νομὸν τὴν ἀποφάσεως λέγ· τοιοῦτον γάρ ὄνομα
τικόν· οἷον ὁμοίου τοῦ δὲ ἀδύνατον μόριόν τοῦ ὁδὸς
μετὰ σημαινομένου· ἀλλὰ δεῖ πάλιν· οἷον πά
νυ δή· ἢ· ὁ τοιοῦτο ὁμοίου· ἀλλὰ οἱ μὲν τοῦ σῶτο
θῆμα αἴτιον ἦν αὐτὸ θῆμα· καὶ ἀγκυλοῦσιν ἀπὸ
ὅλου ἢ ὁδηγεμονικὸν· ὁ δὲ φασὶν ἡ· ὁ δὲ φυτικοῦ
θῆμα τὸ δύναμιν ὑπεχόμενον εἶναι· ἀλλὰ ὁ
μὲν τοιοῦτον ὄντ' ἄλλου περὶ αὐτοῦ φασὶν ὑπάρ-

ξ· ὁ ἐκ τῆς πρὸ τῆς ἐκτάλ
ἐκ τάλ τῆς·-

ζ· ἀπέφασις

οὐδὲ οἱ ὁ ἀδελφοκτόνος Κάϊν δοκιμάζει τὴν δι'
αὐτοῦ σφαγὴν ἀνδρωθῆναι ἀδελφόν· αὐτὸς δὲ καὶ
πᾶς ἀνθρωποκτόνος ἀδελφὸς ἀδελφοῦ· ἀλλ' οὐδὲ
δικαίου κίνημα πανθηρικόν· οὐτ' ἐνδορμὶ οὔτε
μύων· οἱ δὲ ἀποστολοι σεμνοὶ καὶ φόνους ἐπὶ
θυμίᾳ σὺν διδασκαλικῇ διδασκαλίᾳ σὺν
Γνωστικοῖς θεορημοσύνῃ· καὶ μαδοκομῶν τὰν
ἀγαλλαίτων πανδήμεων κινημάτων· οἱ ὀρθαὶ
σου· ζῆλον· χαρᾷ· ἐπιθυμίαν· οὐδὲ αὐτοὶ ἀρε-
δέξαντο βωμοὺς περὶ τῆς διανοίας καταφα-
σκεῖ μὴ δὲ καλοὶ σὺν μεγαλαλλόμενοι· ἀλλ' ὅν δ' ἢ
δοκῇ ἄλλο ἀμὲν ὀρτὸν αἰ δὲ ἀλλοίοτοι· μεγά-
λων τοῦ κῦ ἀναίφασιν· κἄν ἢ μεγαλόγουν
νόμενα τοῖ φημένων ἀγαλλαίτο ἐκ δίκης· ἀλ-
λὰ ὧν γὲ πὶ τούτοις οὐ παραδεκτέον· οὐ οὖν
διαφέρει· οὐδὲ αἰ βύδλοι ἢ γῆ· μηδὲν δίκορ
Η τούμενος τὰν βύτοῖ μίσει· οὐδὲ ἀποφιλοῦσί τι
καὶ τοῦτο αὐτὸν τὸ περὶ τῶν φαίνοντο δικαίως·
οὐδὲ ἐνδυμίου χεῖ ἀδικίαν· οὐτ' αἰ ἢ ὀλυσθεν
θρεῖ σαι· πανταχοῦ γὰρ βλαπτόμενο·
οὐδὲ μὴν δυμοῦ· οὐδὲν ἄτινό τι ἀγκίνδυνον
αὐτὸν περὶ δημοῦ· ἀμφιφορᾶται τῶν· ἢ περὶ
τούτοις μόροις ὅλον περιφρονῶν· καὶ διὰ τοῦτο
μὴ δὲν τοῖ κτησαμένων τοῦθ' ὑμνημένα· ἀλ-
λ' οὐδὲ ἢ οἱ· οὐδὲν βύδλα ταῦτοῖ περὶ δ' ὁμοί
φαιρτοῖ καλοῖ ἢ φαλαῖ ἄκαν· οὐδὲν ἀφίλα πρὸς
τὴν κοίνην ταύτην φιλίαν· αἰλλ' ἀμπαίτορίκτί
σιν δ' αἰτορίκτησιφάων· οὕτοίων ἐπιθυμίαι
καὶ ὁ ἐσθ' ἢ περὶ ἄλλοι πάφ· οὐτ' ἐνδικοέτι καὶ
νὸ τὴν ἐχθὴν τοῖ ἀλλοι πρὸ ὁ συμφορὶ ἢ δὴ δίκαιο
τοῖ ξεσφοῖ· οἱ δὲ οἰκείοι ἢ καὶ τὴν αἰσθησὶν

ἐξαοκήλαοσ ἡ ἐι τούταοι τοροσεχέφρεονομφή
ζοομ. μακαρισοὸν δ λαὶτὼτὸρ αἰγαλοὸν τοεριου
σίαρ ὁ ἀφὲν ὐλκφὸ τούτοομ ἡ ομοιοῦ ὁλαιμαίφαι
ταοὶδ δαοκάλοαι ἑ λαίοαοὐθίαμ. μοθρὸσ χόλοῖος
τοὺθῦ. καλοὲ ὁ τοῦμοῦ ἑ κομισμοὸ ὁ ἐαοάμένοι
ταοῖαντῶι. ὶ κ καὶ ὶδ ὁ ει δ ηὸ καὶ ὶ ὸ ὁ ἑ κ ὶ λοο ὁ αἰγαλοὸ
ἀμηὲ κατοὶ ὶ χμῶ. ὁ ἰλαῶ δ ὸ ἀμ ὶ φοο τοο ει δ η ὅ
τὸ γαὶ ὲ ὶ δ οο ὶ κ ἀ ὶ ου. ὁ μ ὸ ιο. ὁῖ χαὶ ἀ κ τη ὶ ει λ ζ ὸ
μ ὶ λαο. ταοὶ ἀῖ ὶ ς οὶ ἑ ὸ ἀμ ὸ ρ αἰμαὶ ἀ ταοὶ μ ὸ ρ τὸ. ἀμ ὸ
ο ὶ ὸ ἰ π ὶ κ καὶ ἀ ὶ ὰ ὶ ὸ. μ ὶ ὲ ο ἀ ὶ ὲ ὶ τὸ ἑ ἀ ὸ κ ἑ ἰ τ ὸ ἰ ῶ ο
τ ὶ ὶ ὸ ὶ ὲ ὶ λ ὰ ὸ ρ μ ὶ λ ὶ ἀ ἀ ἑ ὶ ἀ ὶ θ υμ ὸ ῦ ὶ λ ὶ ἑ ὶ ὸ ὶ ο.
ἀ ὸ ρ μ ὶ κ καὶ ἀ ἑ ὶ ὰ τ ὸ ῦ τ ὸ ρ κ ὶ ὰ τ ὶ ὲ ὸ ρ ὶ λ ὰ φ ἀ ὲ μ ὴ ὸ ὺ τ ὸ ρ ὶ η
π ὲ ὶ φ ὰ ὶ λ ὸ ὸ ρ. ὸ ὐ λ ὶ ὸ ὸ ὸ μ ὴ ὸ ὼ ὶ τ ὸ ὸ τ ὸ ὶ λ μ ὴ ὸ ὶ. ἀ ὰ
κ ὶ τ ὴ ὶ ὲ π ὶ θ υμ ὶ ὰ ρ ἀ ἀ φ ὲ λ ὸ ὶ ὲ ἀ ὐ τ ὸ ῦ. ὸ ὸ π ὰ ὶ τ ὸ ὸ
ὺ ὸ ὶ τ ὸ ρ μ ὺ ὸ π ὲ ὸ ὸ ἑ ὶ ρ ὰ ρ χ ὲ β ὸ ὴ ὸ ὸ ρ ὲ ὸ ὺ. ὲ λ ὰ τ ὸ ὶ ὺ τ ὸ
λ ὰ κ ὶ φ ὸ ὸ ἀ π ὲ λ ὰ ἀ ἀ ὰ ἀ ὐ τ ὸ ὸ τ ὸ ῖ π ὰ ζ ὴ ρ ἑ φ μ ὶ μ ὲ λ ὰ ἡ ὰ ὶ
τ ὸ ὶ ὲ π ὸ ὶ ὲ ἑ ὸ ὲ χ ὲ β ὸ ν. ὸ ὐ κ ἀ ὶ τ ὸ ρ ὲ ὸ ὶ ὸ ὲ ὰ ὶ τ ὸ ὶ ὸ κ ὰ ὶ
λ ὴ ὸ κ ἀ ὶ ὲ λ ὸ ὶ ὸ ὲ β φ ὲ β ὶ ν β φ ὲ β ὶ ν λ ὰ ὶ ὸ ὶ. ἑ ὶ ὸ ὼ ὶ λ ὶ π ὸ ῦ
ζ ὰ ὸ ὶ ὶ ὲ λ ὰ ὸ ὸ τ ὸ λ ὶ π ὸ ὸ ὰ ὶ κ ἑ λ ὰ ὶ μ ὲ ὸ ὸ ἑ ὲ ζ ὲ β ὸ ὸ φ ὴ ν ἑ φ ὰ ὶ.
τ ὸ ὸ ὰ ὶ ὸ ὰ ὸ ὰ ὸ ὴ ὸ μ ὼ ἡ φ ὴ ὸ ὶ ρ ὸ τ ὸ ρ ὶ κ ὸ μ ὸ ρ ὸ ὲ ἑ ὲ μ ὼ.
λ λ ὼ ὐ κ ὶ ὰ ὸ ὸ ρ ὸ ὸ ὲ ὶ κ ὲ ὸ ὶ ρ ὸ ὲ ὶ ρ ὸ λ ὴ ὸ ρ τ ὴ ὶ ἀ φ ὲ ὸ
ὸ ἡ φ ὲ ὲ τ ὴ ὶ ἑ ὲ π ὶ ὸ ἑ ὲ χ ὸ ὶ ὲ ὶ ὸ ὲ ὶ ὸ ὲ ὶ ὸ

ἐπιθυμίαν. Τί δέ ἡ τοῦτου χρεία, τὴν ἐκ τῆς
ἀφαιρέσεως οἰκείωσιν προσφερομένου τῇ φύσει λη
φθεῖσαν. καὶ διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἑαυτὸν ἐφίλουν
ἀφελόμενος. ἐξαίφνης ἕτερον ἀντεισαγαγὼν λύπην
καὶ πλῆθος ἀνθρώπων τὸ τυχὸν πάλιν· λύπην γὰρ
ἡδονῆς. ὀνειδισμὸν λοιδορίαν. ἔξωθεν δὲ
πάλιν· καταφρόνησιν δὲ καὶ ἀδοξίαν πρὸς ἅπασιν
ἐργάζεται οὐμπτερίοπτα πάλιν· ἀναπλήσασα δὲ κακῶν
τοῦτο πρωτίστως ἐπιθυμίαν ἐκκοπῆς. αἰτίαν οὐ
δεκτέαν παρὰ θεοῦ δεδωκυῖαν τοῖς ἀνθρώποις
πρὸς ἀρετὴν ἀσκησιν. οἷον δὲ ἔδωκεν ὁ θεὸς
λόγῳ. ἵνα πρὸς ἀκρίβειαν ἐξετασθῇ τὸν ἀνδρείου
τῆς ἐπιθυμίας κρίσιν. καὶ λαμπρὸν ἐπιδειξάμενοι
γένωνται τοῖς φύσει. ἀλλ' οὐ δεδώκασιν ἐπὶ
τοῦτο ἐκεῖνοι. ἵνα ἐκτέμωσιν ἑαυτῶν τὰ μόρια
καὶ πλῆθος ἀνθρώπων τὸ τυχὸν πάλιν· λύπην
γὰρ καὶ ὀνειδισμὸν ἔξωθεν· ἀλλ' ἀπόνοιαν χορηγὸν
τοῦτο θεῖναι δι' ἀγάπην. καὶ τὴν ἀνεπιλήστατον
τῆς θεοσεβείας δόξαν ἀφ' ἧς δίκαιον ἀπὸ τοῦ
ἐπαίνων. ἐπὶ τοῖς μικροῖς καὶ χαμαιζήλοις ἐπὶ
τοῦτο ἄγειν. τί οὖν ἐστὶ καὶ ἐπὶ τούτοις ζήλο
τοσαῦτα ἐπὶ τοσούτοις καὶ σωμὴ δρομήματα
διὰ τοῖς τὸ ἀπεῖναι τῶν ἀπειλῶν φόβῳ θεοῦ. καὶ μὴ
δύνασθαι κατὰ τοὺς χρόνους καὶ τοὺς τόπους. ἀλλ' ἐκεῖνοι
ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἀγόμενοι. διὰ τῆς ἐκλείψεως ἁμαρτίαν
ἐν τοῖς ἐπαίνοις ἐποίησαν ἀποκαταστάσεως. βλέπει
οὖν τὸ ὀφθαλμοῦ ἀφαίρεσις ἐν θαλάσσῃ
πολλῇ φθορὰν ὀνείδους· ἢ χεῖρος ἀπὸ ἀφαι-
ρέσεως ἐν πολέμῳ δι' ἀφαίρεσιν τὴν περὶ αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀκ-
νου αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ὀλισθηρᾶς. βαστάζειν ἐκ ἀφαί

τοῦ μίου. οἱ μὲ πέτε τὲ τὸ αὐτοί· ὃ ἡ τὸ τὲν δὲ
τὴν ἐχθὲν τῶν παλαιῶν. ἀγκαμίθη ἢ αὐτοί· ζλιτοὶ
νδκεσάσατο τοὶ ἐπθυμίαν. καὶ οὐκ ἐπ ἀγχεὴ
τοὶ ὁμοῖ· μόμοι δ' αὐτοὶ ἐπτὲ ἐπ χολὶ αὐτοῖ
ἀναμαίοιο. ἵ' μ ἀμελὶ τὴν αἱ πὸ μ τὴν ὃ ἀμὶ αὐσο
σαρκὶ· ποὶ σωὲ ἐπ τοὶ τοῖ τὴν ἀρδείαν χελ
α. μὶ μὲ μ ὁμῶσι ὃ ἀμροῖ. τοὶ μὲ ὁμὶ σασ ὁμ τὶ. ὁ μοι
δὲ ἰ ἀμ σωὸν ἐπ τοὶ ὃ ρασσοί· τὸ ὁδὲ καὶ ὃ ρεσ ὁ ν
νησ ἀναμ. μὶ ἰχελίζομ ἐπ αὐτὸ· τὸ ἰ ἄμ τοι αὐ
ἐπθυμίαν. ἀὸ σασ ὃ ρεσ ὁ ν ὁδεῖ ὁ λα σ ρὸ ἀμ τὸ
τοῦ μ ὁμ ρ ἀπ λαν. οὐδ ὃ ασ καλαρ οῦ. ἀλλ' ὃ μ ασ
θὸν· ἀμδ ρεῖ ἀπδ λαὶ ὃ μ ὁμ κ αὶ δειλίαν σασ ρα
λαμ βαν ει· οἱ γὰρ δὲ μὶ πρὲ πορ ἐπ τὸ ὃ μ λόρ τοῦ
θῦ· οὐ πρὸ σ ἐ ρο ὁμ ὸ δ' πὸ κ α τα ὃ ο μ ὶ οκ ὁ σ μ ο υ
εἰ σὶ ν ὰ κ ρ ε αν ζ μ α τα λ ζ μ ῶ σ αι ὶ ο ὃ ὶ ἀ ν· ἡ δο
ναὶ σ ὶ ζ φ ὃ ο ὶ ς πλ ει σ τ ἀ ρ· ς ἀ ξ ὶ τ ὴν ὶ κ α τ α σ ρ ολ
ἀ σ ρ α χ ο λ ὲ ι α ζ τ ὸ ρ παλ ὼ ν· τ ὸ λ μ ὶ σ α ι ρ ὸ ζ φ ὶ
σ α μ ὲ ω ν· ἰ κ α λ ὰ ἵ π τ ε π ρ ὸ σ ρ ο ρ ὲ ω σ ο κ ὲ ι η· ἀ ὶ ὼ ν
π ρ ὰ ζ ὶ ς ὑ ν τ ὰ ζ ῆ τ α ι· ο ὐ τ ρ ὸ σ κ α ὶ α ὐ τ ὸ ς π ρ ὸ σ ρ ὶ σ α σ
ἔ χ ε ι· ἀ ὶ ὸ ρ ἵ ζ ρ ὸ σ ρ ὶ ἡ γ ε τ ὸ ν ὴ ς· ὁ ν κ ἔ ζ ρ ὸ ν δ ι ὸ π τ ὲ μ α ρ τ
τ ὸ μ μ ὸ ρ· κ α λ α ὐ τ ῆ ρ ὶ π ο λ λ ὶ φ ο λ α ζ ὁ μ ὲ ν ο ι μ ὲ ὁ ὶ ρ
α ὐ σ ρ α λ η φ ρ ὸ ὶ ζ ἀ ὶ α ὐ π ὶ ἀ λ ρ ο σ γ λ ρ σ φ ι κ ῆ ς· ὁ ἰ τ ῖ ἀ λ λ ο ι ο
ἀ ὶ δ η λ ο ν· κ ἀ σ ι ρ α ὐ τ ρ ὶ δ ὶ ἔ ζ ἀ ν σ ὴ ν β ὸ ν δ ρ ὸ λ ὶ ἀ δ η
τ ὸ μ μ ὸ ρ· ρ ὸ β ρ σ ὶ ἀ λ ὶ κ β ὸ ν χ δ ζ ἀ ὶ ἀ χ ὶ τ ῆ ὸ π ρ ὸ φ η τ ἀ ρ σ
δ ὶ ἀ π ὸ τ ῆ ὸ π ἀ ρ ὸ δ ὶ σ ι ἀ· τ ῖ ὶ μ ὶ τ ὰ δ ὸ μ ὼ ν ὶ ὰ ὶ ἰ ὰ ὶ ἰ ὶ ζ
ὁ ἰ ρ ρ σ β ρ σ ὶ ἀ λ ὶ κ β ὸ ν ἔ χ ὲ ι· ἰ ὰ ὶ ἐ ὰ τ ὶ ῆ ὸ ἐ ρ ρ σ μ ὶ σ ι ρ ρ
ἀ μ ὶ λ ἀ ρ ὸ δ ὲ ὁ ἐ ρ ρ σ λ λ ἀ μ ὲ ν ρ ὸ κ α ὶ τ ὸ τ ὰ ὸ ρ σ τ ὸ
ἐ ρ ρ σ μ ὶ σ ι ρ ρ δ ὶ ἀ τ ῆ ὸ ἀ ζ ὶ ὸ π ὶ σ ι ρ ρ τ ὸ ὐ ἐ ρ ρ σ λ λ ἀ
μ ὲ ν ὁ ὐ κ ὸ ἰ β ὸ ὶ σ τ ὶ μ ὲ μ ὼ ν ὶ β β ὰ ὶ ρ ρ ὸ ἀ ὶ π ὶ ἀ λ ρ η φ ῖ ς· ὁ
δ ὲ τ ὴ ὶ β ὶ ν ὸ ὶ ὸ ἀ ὶ κ ἀ τ ὰ ὶ φ ρ σ ὶ ν β β ὶ α ὶ ἀ ν τ ρ ὸ ὶ μ ὲ λ λ ὸ ν τ ῆ
κ ἀ τ ὰ φ ὴ τ ὶ ν ἡ ἀ ὸ ς· δ ὶ ἀ ἐ ἀ τ ὸ ρ π ρ ὸ β α ν ὸ ν τ ὰ ὶ τ ῆ ὸ ὶ

μμόνη τι· αὐτὴ οὖν δὲ δίχεται τὴν ἀρτὸν τὴν δὲ
ὀπτὴ δὲ ἀπὸ σὺν ὁμοίως τοῦ ὁμοίου ἔχε
ναι δὲ ἀπὸ τὴν σε ἀπὸ μόλυνε καὶ ματοφλαστικῆς πά
λαι· καὶ πρόφασιν δὲ ἀπὸ μυρτόλου σὺν τὴν μαι
λία ὁμοίου αὐτοῖ γὰρ δὲ δὲ δίχεται εἰσοδόξων
τοῦθ᾽ ὑπὲρ καὶ βοὴ γὰρ φυτὴ λοῦ· ἐστὶ εἰ ὁ φορῆς
ὁ τοῖ σῆ ἔχομοιούμενος· ἡ σοῦ ἀριθμὶ φὰ χρεῖ
τὴν ἡ κόν ἀλβέμ ος· ἀπὸ φαιπαίπος τοῦ κατεῖ
ταὶ δὲ τὸ τρὸς καταφλοῦ· τὸ δὲ ἀπὸ θελικτὰ μὲ τὸ
ἡ φορ βὰ τὴν ὁ μὲ τὸ σὺν δὲ λαιο σωλῆνο βέ γαρ τὰ καὶ
Γεωλδος· τοῦτον οὖν φ ἀριθμὴ κατὰ τὴν δίχην οὐ καὶ
ναμεῖ ἡ κ̄ς· ἀὐτὴ σαν λφορ. ὲ ποιὴ σαν· δὲ μοὴ θη
π. κὰν δωῖ σαν· καλολογικὸ δὲ τοῖ τε δομένωι
τὸ ἀπέβασο ναὶ δωῖ ατο μλαμὲ πὶ ξ ι ὲ ς ὺ φασιν·
ἐὰ τε σὺν δὲ τὴν αὐ φεῖ· ὲ διατοῦτο αἰ φάτου τοῦ
λὶ βρομικὸ ἀλλομένων· λὶ ἐκ πλὴ δωῖ αμε σοῦ
ασ ἔχει· ὁ γὰρ νοῦ τοῖ ὁ ἔσ ἀλλ ἡ πὰ σι ὁμ ὅτ ὸν ὲ
πεσσοῖ φόν τορ αὶ μεγαλαύχει ας· ποῦ αὶ μ πο τὲ
ὸν ὃ ἡ κ καὶ δ ἀλβά· καὶ συλλῖ ὠδ ἡ ν ὸν ὲ πὶ φὴ
μη σὶ κατοχὴ τὲ ρ οἰ τὰν· καίτοι καὶ οἱ φιλόσο
φοι τοῦ ἀσχα ὃ ἡ ς κ καὶ δ ἀλβά ος ὲ πὶ φὴ μὶ
ὁ ἰ ὸ ρ τα ι· ἀ ὸ δὲ οὐ ἀμ φὸ ν αἰ τα ι τοῖ σ ἀ νοι σ· δὲ
λὲ πὶ μὲ κτοῦ σι μ ὶ μ ῶ σι ο· καὶ πεσσοχὴ ὁμὲ
δεῖ η κατ ἀ τοῦ ἀσχα ὸ λὶ μὲ ἀ δ ἡ σ ι σ αὐτὸ· ἐκ
θεβδο ὰ δ καὶ αἰ ζὴ δ ω ὸ· ἐ πὶ τ ὰ ν ὲ κ τὸ σ ὰ
δ ἀμὰ πουμβλέης· ἡ ἀ ζὶ μ δ ὲ χ ἀ ι· ὁ ὐ τ ω σ δὲ ὲ
ξ ἡ π λ ἡ σ ὰ σ ὰ σ τὴ ὶ μ ὲ σ τ ὶ λὶ· ἀ μ φ ὰ ὐ ἀ φ ὸ τ ο σ
δ ἰ ὰ τ ἀ π ἡ μ ὲ ν ὶ ἐ ι· ὁ μ φ ὰ ρ μ ὸ ρ μ ὸ τ ὸ π ρ ὼ τ ο ρ ἀ ὶ τ ἡ
Ο Ν· ὲ τ ὸ ὐ π ἀ ὶ τ ὸ ὐ μ β ρ ὴ μ ὲ ν ὸ ρ ἀ ὶ τ ὸ ρ κ ὰ τ ὰ χ ἡ δ ὲ
καὶ π ρ ὲ ὶ τ ὸ ν ὸ π σ ὸ ν β ρ ὲ μ π δ ὰ ο σ ἐ ὶ· μ ὲ ρ ὶ κ ὸ ο σ μ ὸ ρ ὶ
ὸ ν· καὶ ἀ μ φ ὰ ν ἀ φ ὸ τ ὸ ν ὸ κ ὰ ὶ ἀ κ ὶ ρ ὴ π ὸ τ ὸ ρ ὸ ν ὸ

κεκτημένος· αἱ λοιπαὶ περιαφαὶ ἐκ τοῦ ἑξαγώνου
περιτετμήσθωσαν· καὶ συναρμοσθήτω ἑξάγωνον
περὶ τὸν δοθέντα κύκλον τὸν ΑΒΓΔΕΖ· καὶ
τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀπαιτούμενον. ἐγγεγράφθω δὴ
εἰς τὸν ΑΒΓΔΕΖ κύκλον ἑξάγωνον τὸ ΑΒΓΔΕΖ·
καὶ περὶ τὸν ΑΒΓΔΕΖ κύκλον ἑξάγωνον
συνεστάτω τὸ ΗΘΚΛΜΝ· καὶ διὰ τῶν Α, Β,
Γ, Δ, Ε, Ζ σημείων ταῖς ΑΗ, ΗΘ, ΘΒ, ΒΚ,
ΚΓ, ΓΛ, ΛΔ, ΔΜ, ΜΕ, ΕΝ, ΝΖ, ΖΗ εὐθεῖαι
ἤχθωσαν. ἐπεὶ οὖν ἑκάτερος τῶν ΗΘΚΛΜΝ,
ΑΒΓΔΕΖ ἑξάγωνός ἐστιν, ἴσαι εἰσὶν αἱ ΗΘ, ΚΛ,
ΜΝ τῇ ΑΒ καὶ τρισὶ ταῖς ΒΓ ἴσαι εἰσίν· ὥστε
καὶ ὅλη ἡ ΗΚ ὅλῃ τῇ ΑΓ ἐστὶν ἴση· διὰ τὰ αὐτὰ
δὴ καὶ ἡ ΚΜ τῇ ΓΕ ἐστὶν ἴση· καὶ ἔτι ἡ ΜΗ τῇ
ΕΑ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΓΕ, ἴση ἐστὶ καὶ
ἡ μὲν ΑΓ τῇ ΚΜ, ἡ δὲ ΓΕ τῇ ΜΕ· καὶ γωνία ἡ
ὑπὸ ΑΓΕ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΚΜΕ ἐστὶν ἴση· βάσις
ἄρα ἡ ΑΕ βάσει τῇ ΚΕ ἐστὶν ἴση· καὶ τὸ ΑΓΕ
τριγώνου τῷ ΚΜΕ τριγώνῳ ἴσον ἐστίν· καὶ αἱ
λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται
ὑφ' ἃς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ἴση ἄρα
ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΓΑΕ γωνία τῇ ὑπὸ ΜΚΕ γωνίᾳ· καὶ
ἡ ὑπὸ ΓΕΑ τῇ ὑπὸ ΜΕΚ· ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ ΑΕΚ
τῇ ὑπὸ ΓΕΜ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ ΑΕΜ ἄρα τῇ
ὑπὸ ΚΕΓ

ἐπιδημέω. ἡ σύσσημα ἀνάγκη προσιόντος· πρὸς ἢ
γὰρ μὴ ἡγοῦμαι αὐτοὺς λιμῷ ἀποκλείσω· καὶ τοῦτο
τοίνυν καὶ τὸ στίγμασιν μὴ μιγνύναι αὐτὸν προσή-
κει τοῖς ἀπὸ ἑκατὸν μεταθήματος τὸ προσφορὸν
τὴν αὔξησιν λαμβάνοντας· τὸ μὲν οὖν μοιρικὸν. Τὴν
δὲ τοῖς σημειώδεσιν ἀναλογίαν διώκων· ὁ δὲ
Γῆ ἀριθμητικὴ καὶ τὸ αὐξήσασθαι καὶ μεῖναι τὸν
ἀριθμὸν παραπλησίως. ἢ τὸ προσαλλή-
λοις ὄφελος· καὶ ὅταν πλείοσιν ἀναλογίαις τιμιώτε-
ρον ἡ τὸν γεωμετρικὴν οὐσίαν ἀφαι-
τῶν ὄφελος ἐκείνην καὶ ἐπιζώμενος σωζόμε-
νος ἀναπνεῖ· ὡς οἱονεὶ ἀμεταβλήτου ὄντος τοῦ
δὲ τοῦ θερμοῦ οἴσομαι· ἐκ δὲ τοῦ τῆς ὁμοιότητος
Γῆ θερμουμένου τὸ τοίνυν οὐ τοσοῦτόν ἐστι δὲ
οὖσαι· καὶ τὴν πρεσβεῖαν συμπλοκὴν πολίτου· ἡ τὸ μὲν
ἀφ' ἑαυτῶν ὡς τὴν πρὸς ἀλλήλας συμφωνίαν· ἀφ' οὗ
ὁμοιούμενος· ἀμφοτέρων. ἢ τὴν τοῦ κτίσαντος κατ-
χαριεστέραν γνῶσιν· ἀλλὰ καὶ τὴν διαλεκτικὴν πρὸς
χειρίζουσαν γραφικὸς τὴν ἢ τὸ εἰδέναι τὸν γεωμετρικὸν
μέσον διαιρεῖν· ὡς τὴν τοῦ ὅλου πρόσοψιν
ἀκείνην· πρὸς δὲ τοῦ πόρου ὡς ἁπλοῦν ἐφι-
στάναι· οἱ πολλοὶ δὲ καὶ οἱ παῖδες τὰ μὲν
μαλύκια· οὕτω δὲ διὰ τὴν ἐκείνων φιλο-
σοφίαν· φοινικόμενα μὲν ἀποφθίναι τοῦτο· εἰ δὲ
τὰ αὐτὰ καὶ αὐτοῖς ὀφείλει πίπτειν· οὐ γὰρ αὖ γρά-
φειν μὲν ἐναλυθῆναι πλανᾶσθαι· λυθὲν τὸ
δὲ καὶ τοῦτο μὲν λιπαρὸν· ὁμολογοῦντος οἰκεῖν τὴν
ἀληθείαν· ἀνίκητος γὰρ ἡ σοφία ἀληθεύειν· καὶ δὲ
δοξάσει καὶ ἀναμένειν· ἀντὶ καὶ προφύεσθαι ἢ ἀπὸ
τοῦ ἀλλήλου ἄλλῳ προφύρασθαι κλέπτεσθαι· ὁ δὲ πᾶς
ὁμολογῶν καρδίαν μὲν ἔχειν δηλεῖσθαι μεμφῆναι καὶ

ὁ ὑπόγνωστικὸς ἄκειπτος
τὰς ἐπιστήμας.

ὁ τὸ φοβούμενος ἑλληνικὸς φιλό-

πεζαμούκεχα τὴν τοῦ ἀργυραμοιβοῦ· οὐδὲ μὴν τὸ μεγαλόψυχον· ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ τὸ φιλόσοφον
οὗτος. δοκιμάσαι μέλλων ἀμέμπτως ἐστὶ δικαίως καὶ
τὸ ἀκίνδυνον ὅμοιόν ἐστι τοῦ παραχαράγματος.
Κόκκυξ δὲ ὁδαῖ. ὅτι εἰ φορὰ αἰῶνα οὐ σαλεύθη
σεται δίκαιος· οὕτω καὶ πᾶς ἀγαθὸς ἀσάλευτος ἔσται· οὐδὲ
μὴν ἀλλαχοῦ μένει· ἀλλ' ἡδονῇ· ὁ δὲ κύων δὲ ἡδονῇ οἱ
κύνες κλῆσιν ὁμοίως ἀσάλευτοι ἔσονται· ἀποκόλουσ
ἄρα πορίσει αὐτοῦ φωνὴν θλίψεται· οὕτω δὲ καὶ ὁ σοφὸς
κύων· οὐδὲν ὑπὸ τοῦ δοκοῦντος δόξης καὶ λόγου ὀλιγώ
σεως ἐκείνου δυναμένου· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ βραχέως ὁρίζεται
ὁρίζεσθαι ἀποκείμενον· οἷον θεωρητικὸς γάρ ἐστι λογι
κὴ ἀλήθεια· ὁμοίως καὶ πρακτικὴ ἀλήθεια· πρόσφορον σοφίᾳ
τὴν αἰτίαν ἔχειν· ἐπαμυνόμενος γὰρ χείρονι τοῦ ὁμοί
ου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ κύκλου καὶ αὐτὸς πρόφορος ἐστιν· ἀφεστὼς
γὰρ ἀπὸ τῆς καρδίας ἀνίσχει τοῦτο τρόπῳ· ἐπιστάσεως
τοῦ αὐτοῦ ἐστὶ φύσει· ἐπιστάσεως δὲ πρόσθεν
αὐτοῦ δὲ καὶ ἀπαρτὸς παρτοίας· πολυμερεστέρας δὲ
πολυτρόπως λαμβάνεται· οὐχ ἁπλοῦς ὑποφέρεται·

Ὁ δὲ κόσμου ὁ ἀφθαρτος καὶ ταύτας ἀγχόμενος ὑπὸ μέρους
ψυχικοῦ πολυμεταβλητὸς ἔσται· ἀλλ' οὐ σωτηρίοις
τοῖς ἁγίοις καὶ ἀληθινοῖς τὰ κοινὰ ἐστὶ ἑταῖρα.
προσοχθήσεται τὴν αἰτίαν· εἶναι γὰρ πάσης πλά
νης ἐστὶ δοξοδοξίας αἴτιον· τὸ μὲν δυνάμενον ἀφ'
ἑαυτοῦ· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου· ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου
ὁρίζεται· ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ὁρίζεται· ὡς ἐπὶ
δυνάμει χ̄· εἰ δὲ μὴ καὶ τὰ διαφοροῦντα τὸ
τοῦ λόγου ἐφ' ὁδοῦ· μὴ ὄντα ἀγχόμενα τὰ κοινὰ
ἑταῖρα· τοῦτο δὲ γινόμενον· εἰ σαπρὸν δόξαν
καὶ πλανηθῆναι ἀπὸ τοῦ ἀκαίρου· ἡδονὴ μὲν δὲ
τοῦ τόπου ἀπὸ τοῦ τε περιττοῦ· καὶ τοῦ στε

ὁ φιλόσοφος ἡ ἀληθινὴ ὡς νῦν κατεῖδεν ἡ τὸ τοῦ φιλοσοφεῖν τὴν ἀλήθειαν·

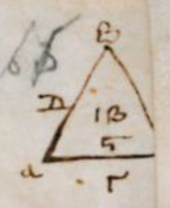
φαίσαιταίσ. κἀφαίσθη τὴ κατὰ τὴν ὀτηχαίσ· αὐ
μᾶκαίομ χεἑσσακοὺ ἁμ τοῖμ τὸ πλεῖομ αὐ ἡμαμρου
σοῦμ χόῃδοσμ. καὶ τοῖμ πλεῖόμ ομ ὁ τὰὐ τὸμ ἐμ τῇ οἰκου
μέμῃ· ὁ δὲ ἐκ τὸ ὀρ δοῦ αὐτοκεῖμ δαι πεῖμᾶμ ζῃ·
τὴμ πολλὴμ δὲ αὐχμηρίαμ πασαμτα χοῦ. αὐτοσ
σχολοῖσαμ πᾶσι τοῖσμ δὲ μὴ πεοσὶ κομτασ· οἷομ ἐ
ἰσωσαι τίοισ πεοσωμεμαίομασιμ. ἐἰσὸ τὴμ αὐκλη
μὶ τασαι δομ ἡμ τὸ αἰμβλέασο· ὅσομ δὲ φι κτὸμ ἐ
αὐτοῦ ἐσασαμ αγγεασμέμομ τοῖσ μαθήμασι
τοῦμ φασικοῦ. ἐἰσ τὸ πεοξυβαλεῖμ τοῖμ καὶ κοτέχμομ
τοῖμ λόγοσμ, τοῖσ αὖκκοσ τὴμ τὸ αἰμβλέασ· οὐ
κἀπολειφθήσεται τοίμυμ τοῖμ πεοκοσόμτοσμ
τὰσομαυθήσο τασ τοῦ ἑγκυκλίου· ἐτὴμ ἕλλημικὴμ
φιλοσοφίαμ· αἰλλ' οὐδὲ κατὰ τοῖμ πεολεγόμεμομ
λόγοσμ· τοῖμ δὲ αἰμαγκαῖομ ἐ δὲ πάσ σ ἐ πεοσῆκομ
κόμ· οἷο γὰμ ἀμ τασ μοὺ ἐλεοσχολήσασ μ τασ οἰκα
τὰ τασ αὐτὰ ἐβδο μ ἐσ πομούμεμοι. τούτοισ ὅμ πα σι
μοὶ δ ἐ σεὐκ ἀμαγκαίασ ἐσεσθαι μεθέλεσ· οὐ τυγχά
νοισμ τὴ ἐκ ατὸμ τὴμ ἕλλημικὴμ φιλοσοφίαμ
ἐμεφαμιζόμεμοι αἰμβλέασ· ἢ τασ ὁμ τὴ αἰμβλέα
ὰ σασβελίλιοσ ἐ πὶ μαθήμασι τοῖ χεῖόμασι· ἐστὶ
λεῖκοὶ ἐστὶμ βλέαμ ὁ πασ ὁμ ἐκ ασ τοσ αὐτοῦμ δὲ αὐ
λεῖκμοσμ, οὕτασ οὐδὲκ αἰ αὐτὶ πᾶσαμ βλέψ ἔχει
σοφισ τὴμ ἐμ δασ ομ δίαμ· εἰκόσασ ἄμ α πε ο
σμ αὐτὸμ φόμησαμ ἐστὶ αἰμβλέα· αἰ χτὶ μεθέασο αὐ
ρεῖσαὶ ὁ μασσὰ αἰμβλέα· καλαπτέο ὧμ ἐ πὶ τὸ
αὐτεοσομεῖ αὐτὲ χομ ἐ ἰσοσ δείγμα τοῖ ἀμφασεῖ.
Οὕτασ οὖσι τὸ αἰεὶ δμὴ πλεῦ· τοῖ αὐτοῖ ἀκεσασεῖ·
ἀκοὰ σασθαὶ ὁ πὶ αἰ χτάνασ τοσ ὁμμὶ φθῆ ὁ λοὰ τ·
τοὺ ἰ δίουσοὶ κοῦμ τασ τὴ αἰεὶ δμὴ σασ. ἐσ ὁ
σοῦ ἐσθαὶ· σαφεσσομεῖ αἰεὶ δμὴ σοῖ τοῖ σοῦ λομὶ σασμ

πτολεμαίου

ἀρχαμέδους ἀρετὰς ὠνας
σαλήθεια

ς· ἀστρονομίν τὸ δεῖγμα ἐχάριθμ
πλέ ἐβραλλ:

χειρούται· φ δ οἱ ρ οὖν φ ἡ ν αὐτοῦ μεθ' ἑκυριακοῦ σημείου τῶν ὠν. καὶ τὸ σχῆμα τὸ τριακοσιοστομόριον στοιχεῖον· τὸ δὲ ἓξ ἑξάκις καὶ τὸ ἥμισυ. τοῦνομα σημαίνει μέρος τὸ ὅλον· μεμερίσθαι τοίνυν τὸν ἀριθμὸν οἰκείως νοεῖ καὶ αὐτὴν τὴν θεωρίαν. τοῦτο τοίνυν ἐμφαίνεται διὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τὸ προσεπιφερόμενον ἑκατοντάκις μυριοστὸν καὶ τὸν τούτοις ἀκολουθοῦντα πάντα τὸν ἀπείρους ἐφεξῆς· ἡ δὲ ὁμωνυμία κοινὸν ἀριθμοῦ. τριακοσιοστὸν ἑκατοντάκις· ἡ δὲ ἑξακοσιοστὸν ὁμολογεῖται τοσαυταπλάσιος ὤν· ὁ δὲ ὀκτωκισμυριοστὸς πρῶτος. ἡ ἰσότης δὲ αἰσθήσεως τοῦ διαφόρου μήκους πλάτους βάθους· αἱ τριμερεῖαι τοῦ ἀφωρισμένου τόπου ἐν ἡ ἐν ρκ· ἔστι δὲ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ μοναδικὸς δυοκαιεἰκοσιμύριοι· πλῆρες καὶ δεκαπλάσιον· οὐλικὴ δὲ πλῆρες καὶ δεκαπλάσιον· πληθυντικὴ μυριάς· ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ὁ ἑκατὸν εἰκοσιτείνων ἀριθμός· καὶ ὁμωνύμως ἔχει τὴν ἰσότητα μὲν τοῦ ρκ· τοῦ δὲ ἀφωρισμένου τόπου· τοῦ ν· ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ μοναδικὸς ἑξακοσιοστόμοιρος ἄδος· ἐν δὲ ὁ ἐν ρκ· ἐν τοῦ δὲ τετραφώνου· τοῦ ρκ· ἐν τοῦ ἡμιολίου ἀφωρισμένου· τοῦ ρμ· ἐν τοῦ ἐπιμορίου ἀφωρισμένου· τοῦ ρπ· καθάπερ τὴν αὐτὴν ἀφωνίαν ὁ ἐν πλευρὰ ἔχει καὶ ἑκατοντάγωνον εἶδος τοῦ μὲν γὰρ τετραφώνου· ἑξακοσιόμοιρον ἄδος· ἐν δὲ· ὁ ιε· τοῦ δὲ τετραφώνου· ὁ κε· ἐν τοῦ ἡμιολίου ἀφωρισμένου· ὁ ρ· ἐν τοῦ ἐπιμορίου ἀφωρισμένου· ὁ ρκε· ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ μοναδικὸς

ματοσ ἀριθμητικοῦ καὶ σφαιρικοῦ καὶ ἀριθμοῦ
πλινθίου· τοὺς ϛ ἢ φ ιβ· ὁμοίωσ δὲ καὶ τοὺς
λε· ὧν ταύτασ τὰ σημεῖα οἱ μὲν ἀριθμητικοὶ
σε θέλει τὰ δὲ σφαιρικὰ ἐλάττονα· ὁ δὲ μεθ· τοῦ ϛ
τὸν τριακοσιοστὸν διακτεαέδρου· τοὺς ϛ ἢ ιβ ιη·
ὁμοίωσ δὲ καὶ τοὺς μεθ· ὧν τὰ σημεῖα ὁμοί
ωσ τὰ σημεῖα· τὰ δὲ μήκη διπλάσιά σου
σθαι φασι· τοῦτο μὲν οὖν τὸ εἶδοσ τοῦ ἀριθμητι
κοῦ ὑποδείγματοσ· γραμμικὰ δὲ ἐστὶ φασι τὰ
ριομήκη κατὰ σκαληνογώνιον σκαληνὴ ἢ πλατυγώνιον
μήκει μόνον· ἀμφίσημα δὲ οἰκεῖα τοῦ λογιστικοῦ ταῦτα· δι
άμετρα σε πρόσεστι καταστοχάζεσθαι, καὶ ἀσύμβ
ολα δύο σημείων· ἐκ τοῦ μὲν ἀσύμβολα ἐκλείπει· καλεῖται
δὲ ἐκ τοῦ δὲ ἄτακτα· καὶ τοῦ ἄλογα τὰ ἄλογα
γωνίσκια· τὰ μὲν γὰρ τρίγωνα ξύλα· τὰ τρί
γωνα σχήματα ἀφ' ἑνὸσ μέρουσ ὀξυγώνια
ἑπτάγωνα τὰ ἀφ' ἑνὸσ δηλοῖ· ἑξάγωνα. τρι ακό
σιοι πλίνθοι τὸ κατασκευάσματοσ· πλάτοσ δὲ
ν· μῆκοσ δὲ λ· ἑξαπήχεσ ἄρα ὀλίγωσ πλάτοσ· ἐκ
τοῦ πλατέοσ καὶ ὀλοσχερὲσ ἀποχωρίσθω μέρουσ ἐπίδοσ
τεόν· μῆκοσ τοῦ· τοῦ δὲ αὖ τοῦ σκαληνογωνίου
νόμου καὶ δοκίμασον μέρουσ σύμβολον ἡ γραμμικὴ·
αὕτη ἀφεῖται ἀσύμβολα· ἔστω ἄρα σου τὸ μῆκοσ τοῦ Ν
ἡμίσεωσ τοῦ ΑΜ μέρουσ· οὗ τοῦ Α ἀφορᾷ αὐλὸσ αὐλὸσ
φορεῖ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὑποτεταμένου μήκει μόνον·
οἱ δὲ ΒΜ βορεῖοι μὲν οἱ λόγοι ἢ οἱ μὲν ἑξαπλάσιοι, οἱ σ
τριακόσιοι· τοῦ μ· ὃ δὲ κ ἁπλασίοι· οἱ δὲ ΓΜ λ
δεκαπλάσιοι, τριακόσιοι· ἐπίδιμοιροι· τοῦ
μὲν ν· τοῦ λ δὲ τρίμοιροι· εἰ οὖν δοίη τοῦ τριακο
σίου πλίνθου σύμβολον τοῦ κυρίου κατὰ γωνίαν ΓΜ λε
γωνίου· τοῦ ν δὲ· τοῦ δὲ κ τοῦ ἀφ' οὗ

τὴν ὀκαταὶ τὴν πλευρὰν τὴν κοφτὴν· καὶ τὸ ολ· ἡ ἀσὸν
ποιδόδλκα τὸ κὴ ἐμμεσαδηλοῦν ἴσον ἐσὸν· ὁ τὴ
τριακοσαὶ μῶν ἑκὴ ἐνὸ ὁ κϚ ἔστι· τῶν δὲ ἴσων οἱ ἀπὸ
τοὺς ἴσους ἴσα ἐστὶν ἀλλήλοις τὰ καταλειπόμενα
σμεῖα· εἰ σμεῖα δὲ πλευρᾶς ὁποιασοῦν τοῦ δλ καὶ οὐ πε
ρικοπὴν· καὶ εἰ σὺν ὁ κὴ τὴν αὐτὴν πλευρὰν ἀλλὰ πρὸς
τὰ αὐτὰ μέρη, πλὴν ἐλάττους ὦσι τῶν ποδῶν
τόδαφος· αἱ δὲ ἀπολειπόμεναι σμεῖα τοῦ αὐτοῦ πολυ
γώνου τοῦ δλ· συμφώνου δὲ τῷ κοῦ
τοῦ ἐναρμονίου κύκλου βλιμμοῦ τοῦ μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ ΙΒ
καὶ δ ἰὼ καὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἡ τῷ κὴ καὶ ἡνεμοφορείλιμμὶ τοῦ
τόδαφος πρὸς ἃς αὐτοὶ λαμβάνουσιν· γὴ δὲ ἰσοπλεύρου
λὶ τεάνοβλαθηροὶ· τόδαφος πρὸς δὲ ἃς ἀδελφομὴ ποι
ῆσεά· μέτοπόρφαι· ὅταν· χλμοῦμι· δὲ ἰσοπλεύρου δλ ΔΑΤΟ
ἔστω· διὸ ἡ κυμεατία φεάφαι φὴ οἱ ΑΗ μὲν τὴν τοῦ
πολυγώνου· λὶ τοιοῦτο πλευρὰ ἰσόδοιος καὶ φοῦ κυκλέα τοῦ αὐ
τοῦ πολυγώνου· λὶ καὶ τάχα τὴν ἀόκ ἔσονται αἱ ἀφιεσεβομέ
νοι δλ ἴσουγὴν· ἐπὶ τῆς μοιοικῆς παραδόμγμα
τάμνομένου οὖν καὶ τοῦ φὴ τμήματος ἐκ κεὶ ὁλοδδαδ, ὑ
πὸ αὐτοὺ θρ βιμμεβλοῦ· προσὸν δὲ εὐμεγάλου
τοῦ βραμμρίου ὀργάνου τὴν δοφιστὶ ἁρμονίαν ἐς τὴν
φεμφὶ τοῦ ἀπόρου ἀοφηοὶ ἀέι τοῦ ζηνοῦ· λὶ
τοίνυν ἁρμονίαν οὐ παραπέρουσαν τὴν εἰου· τὸ δὲ μὲν
βρεφαίρουσα τοῦ μέλους· ἀρχαιοτάτη γὰρ ἡμῶν.
ὑποδήματα πανδεφιὰ μὲν ταμίη προσὸ ἁρμο
νίαν τὴν δώριον ἡμῶν πτοὺ διὰ φόδτασσοῦ ζὰ
σαὶ τοῦ ἀέχαὶ· σαὶ τοῦ φὶ τοῦ ζὶ σοὶ πέμπτο
ταύταν ἡμῶν ἀέχαν· εἰ ἡ δὲ ἀὶ τοὶ ταμεσοιδοὶ
κιδαῖα ἀλληγορουμένη· καταμεσὶ τὸ πρῶτον οὐ
μενόμενον· ὁκᾱ· καταὶ δὲ τὸ δὶ τέρον οἱ πρόσφατοι
κεοὶ ὀρτὸ ταὶ τρὶὸ ἰπάτων ἡγέμονι τοῖ καὶ· καὶ

περὶ πολὺν ὕμνος

ωρισὶ, τὸ ἐναρμόνιον·
ρυσὶ, τὸ διάτονον·

σάσχόμενος λέγεται λαὸς κινδυνεύειν ποιεῖν
τοῦ λόγου. καὶ κατὰ πάντων δὲ ἔστιν οὗ
οἰκοδομῆσαι καὶ ἱερὸν μνησθεῖσι τῶν λόγων.
λαμπρὸν δὲ καὶ ἀλλοφορεῖσθαι τὴν συμφορὰν τὴν
ἐκ κληρονομίαν· νόμον καὶ προφητῶν ὁμοῦ ἀπο
τόλεμον καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς· τὴν τε ὑποκλοπὴν
αὐτὴν καὶ κατὰ προφήτην κατὰ τὸ μεταξὺ ἀμετάπειστος
δήσειν τὸν προβάτων ἰδίαν· αὐλὸν οἰκεῖν
Οἱ πλεῖστοι τῶν τὸ ὁμολογεῖσθαι τε αφομένων· καὶ
βούλεσθαι τοὺς διαλύσασθαι ἐρεῖλεσθαι μᾶλλον
τὸν λόγον· οὐτασὸν εἰρήμενον· αὐλαὶ ἐρημίας τὸ
μέλλον παρεχόμενοι· ἀμαθίαν μὲν τὸν τρα
ὄντα· ἐπὶ πλείστων δὲ ὑπονοούμενοι αὐτὰς λύσε
σθαι τὴν ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦντος ἀλλήλοις
μορίων· ἀπαθὲς ἀξιωματικός· ἢ οὐκ ἀκόμη
σθησόμενοι· ἀμελῶς τοῦ αἰτιατικοῦ
ταῦτα τοῦ μόνου τυχόν· τοῖς δ' ἄπασιν θεζομένοις τὸ
χελιδόνι φοβηθέντα τοῦ κατηχουμένων· καὶ
μᾶλιστα ἐλλήνων ὄντων· τοῦ κῦδος ἡμῖν καὶ τὸ
πολιέσθαι αὐτῶν· οὐκ ἀφ' ἑκατὸν ὁμοῦ τῶν φιλομα
θῶν· αὐλὸν ἀρδίλλην ἡμερῶν· πολεῖν δὲ ὁσοσεήμερον
λιπαρῶν ἡ θήμεθα τοῖς ἐπαγγέλλουσιν ὑπὲρ ἀπόν
πολλῶν οὐδαμοῦ τοῦ πιστεύειν διατριβὴν· ἀλλ' ἢ
εἰ ὁμόνομον ἀπόπαιτον χελιδόνιον· φόλαμον τ'
τοῦτ' ἐκ τῆς ἀμφίονος ἀπόλλωνος οἰκοδομῆσαι
ἐστὶ τῶν ἀλλοδαπῶν φιλοσοφίαν· τοιόνδε τὴν τυχὴν
ὑβρίσαν ἡμῶν τὴν ἐκ παντὸς αὐθαίμαν τοῦ δοκοῦσι

ς΄ Ἡ περὶ τὴν μουσικὴν ἀπο
πτυστέλ

ψυχῆς αἵρησιν τε φῶν αἰδέσθητι ἐπιχορηγηθῆναι·
τοῖς πλήθουσι κλίνου τῷ καλῷ· ἡ κατακλεῖσθαι
τοῦ τυχόντος· ἢ ζῳοποικιλίαν θρέμματα λοιπῶν· τὸ τὸ μὲν
θρεπτικόν· τὸ δὲ ἀκόλαστον ἢ δυνατόν· τὸ τὸ δὲ
ἐκπλακτικὸν μόνιμον ἢ μανικόν· Οἵοις λόγοις ὁ

ξ΄ Ἀστρονομίας αὐτεπομένας· αὐτὴν μὲν αἰτίαν τῶν μὲν ἀεὶ ὁρᾶ
σθαι· τῶν δὲ ἐκλείπειν ποτὲ τοῦ μὲν ἀεὶ τὸ ὁ
μοίως ἔχειν· τῶν δὲ ἐκλείπειν τὸ μὴ ὁμοίως ἔχειν·
Τὴν δὲ τοῦ ἀστρονομικοῦ μάθησιν πλησιαίτερον τῇ
κτησαμένῃ ἰδίων ἀπὸ προσφέρουσαν τῇ τύχῃ· διὰ τοῦτο
ἔλαν δὲ λαβεῖν· οὐ μόνον ἀπόντων· ἀλλὰ μεταβολῆς·
ἐπὶ τοῦ πόρρω· ἀπόντων· ἐπὶ ναυτιλίας καὶ γεωμετρίας
Τὴν δὲ ἀνωφελῆ ταύτης χρῆσθαι ἀσχολήσεται· καὶ αἱ τῶν
πηλουργείων· ἀρχιτεκτονικὴ καὶ οἰκοδομικὴ·
ἀκολουθητικὴν δὲ σεμνοπρέπειαν τῇ τύχῃ
ἐν τούτῳ ἀφαιρετέον τὸ μάθημα· Τοιγαροῦν λιθοῦ
δρεπτικῇ· καὶ τοῦ ξύλου διαπλεκτικῇ· ὁμοί
ως δὲ καὶ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ ἐκτυπωτικῇ· οὐ φθονητέον
μοίοις τὸ ὁμοίοις θεᾶσθαι· ἐνταῦθα μὲν ἐπὶ τὸ ὠ
φέλιμον ἁπλουστέρου καὶ ἐπιφανεστέρα ἀναγκαίου· ὃ δὴ
μᾶλλον ἀρμόττει· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τὸ μὴ ἀπλοῦν ἀπὸ τοῦ
αἰσθητοῦ· ὅπου δεῖ καὶ τοῖς μὴ φιλοσοφίας τιμᾶν
θήσεται· καὶ αὐτὴ ἡ φιλοσοφία· ἀφ' ἧς ἀλλαγὴ
δέχεται· αὐτὴ καὶ ἐγχαμαιπετικὸν οἰκοδομικὴν τὸ πρὸ
τοῦ ἐταῖρος ἀρετῆς· κοσμικὴν γεωμετρικὸν· ἐνταῦθα
ἐφάνθη· πρὸς πρεσβυτέρους καὶ τοῖς μὴ τῆς τύχης
καὶ ποικίλους θεραπείας χειρὶ ἐμβιοποιείας καὶ
γαστρὸς ἀρέσθαι· ἐπὶ τῆς ἀμείνονος· τὸ μὲν ἐπὶ
γεωργικὸν· τὸ δὲ ποιητικόν· θεραπευτικὸν δὲ αὖ τὸ
θεραπευτικοῦ· λῆψις ἢ ἀποκλίσεως καὶ συμμιγοῦς
σωματικῆς ἐμπειρίας· ἄλλα καὶ τοῦ θεραπευ
τικοῦ· τὸ μὲν τὸ ἐπὶ πρόσκαιρον ὑγείας· τὸ δὲ σύ

προς αὐτον· διο και την παιδειαν αὐτου χρη
σιμον εκεινον ειναι, ὁ δε αμφοτερων μη μεσον· ομε
λειν δε και τα προς τον πολεμον τοιουτον τον προ
κωπιον φερουσαν τον εκ μεσου· ὑφ' ἡν ἁπαντα τον
λοιπον συμβαινει αρ' ανοσιουμενον· καταδυομενα
τον παιδα προς ιδεαν· και την των
τελουσων φιλιαν· τον μεν επι τον τελειβ
μενον· τον δε επι τον ουκ αν δυναμενον αλλο μη
νουν τον μονον· ἡ παιδεια χρησιμος·
ἡ τον τοιουτον τον κενα ακουν αν αμφοτερων φυσει
παιδευειν τον λεγομενον αριστειαν· ὑμνειλιφαν·
και απο της ελληνικης αιτιας παιδιας·
οιεσαι ον δ· τοιαυτην πραι εκκλησιαν ο δαι
τε δ' ατεραιφει· παρεβαλλιναστιχιαν εκ δεξιου
ον ὑπ' ιματιομενοι αχρειους αβρεμυβλημενην αν
τοικιλμενην· και τον ὑπλιτικον και πελτικον
ον κεσαν τοις οχλικοις αβρεμυβλημενην αβυσσοι
κιλμενην· ἡ αὐλητικη γραικου κιθαριστου· μουλη γαρ
συν φ' πορφυρον· ἡ μη συνδοδεκαπασαν· ὑπ
κριτας τον θεατην ον παν απο υπερον· ὑπορ
χησεις τουτων παι αι τοιαυτη περι πυλιον· και τας
αρχας συνεδρευσαν οι ανδρες· και τη σοφιαν επ
εθησαν· ὁ γραμματικος γαρ ουδεν και απο την
γραφην τας αρχας· και τας μεθοδους των επι κων
ζητουσαν· περι σημειων αποφαινομενος· συλλογι
σμων· περι σημειων δε και πραξεων πολλων· ὑπο
θεσεων· και εφ' ὑλης λεγων, απο περι ελληκαμε· ὁ
δε απο των μαθηματων· αριθμων· εκ των συμφω
νων περι μετρων· τον δε υποκρουομενον· περι γαρ ὁ
φθογγου ειδους και τονου και τροπου συγκρισεως
ὁ λογος φθεγγεται· ὑ τοιγαρ ποιητικη

ὑ τ γραμματικη τ ειδη εκ των

μετρικαὶ διαφημάτων ἐστὶ τοῦτο ἐφ᾽ ἑαυτοῦ. ἡ γὰρ διαλεκτι
κὴ ἐστὶν ἀλλοιοτρόπων ἐπιστημάτων ἀφορισμὸς
καθ᾽ ἑκάστην ἀποδοσιν ταύτων μηδενὸς ὄφθρην.
εἶναι δὲ ταύτην μίμησιν τῆς ὅλης νικῶν φιλοσο
φίαν· μιᾶς γὰρ οὔσης διαλεκτικῆς τῆσ᾽ ὅλης θέσεως ὁ
κεῖνται ἕκτε· πρῶτον μὲν ὅτι καὶ περὶ τὰ μέ
γιστα τῶν ὄντων ἀποδοκιμοῦσι· τοὺς τε τὴν πρὸ
αἰσθησιν τοὺς μὲν· οἱ γὰρ φυλάττοντες ὅσα σὺν ὅσα
τὰ ὅλα, ὅσα θεῖα ὁρῶσι καὶ οἱ διαλεκτικοὶ τοιοῦτοι.
ὡς ἡ σοφιστικὴ γὰρ μόνος
ἐν λόγοις ὢν ταὐτὰ οὐδὲν πεζῇ τὰ πάντα φαίνεται
μαθήκων καὶ τὴν τοῦ κοινοῦ διάκρισιν, διὰ τὸν
ἀφάνειαν· ἀφὴν πλὴν ἀκούειν ἐν ἕξει· ὁ γὰρ
χειρὶ αὐτοῦ· τοιαύτη τὴν ὅλην ἀπὸ σοφίαν· ἡ μὲν
ἡ οἰκοδομικὴ μέση· ἡ δὲ σοφιστικὴ φροντιστὴς· ἡ δὲ γραμματικὴ
ἑαυτὴν· οὐδὲν γὰρ ἁμαρτανόμενον· ἡ μὲν τοῦ σοφίαν
σωοικοῦντα· ἐπὶ τὰ δὲ οὐκ ἀμφισβητοῦντα πρὸς
τοῦ ἀληθοῦς ἀποδεικνύμενον· ἀφεὶ γὰρ ἐν ὁποῖα κατα
σκευὴ ἀφάνειαν· ἀπὸ κενοφωνίαν· ἡ δὲ τοῦ
σοφίαν αὐτὸ κλίνασθαι, ἢ δὲ ὅλη ἀφὴ ἀκούειν ἐν
τρόμοιον· καὶ ὅσα οὐκ ἀλόγων· πλὴν τοῦ μὴ λόγον
τῆς νικῆς χλεύαζομένης φιλοσοφίαν· τὰ λοιπὰ
ὁ ὁκτὼ τὸ πλῆθος ἐκ φύσεως ἐν τοῖς πάσκατα
κλιθῆναι καὶ τὸν καιρὸν πλὴν τὸ πνεῦμα ἀδοῦ τοῖς
χλεύοις τοῖς λοιποῖς· ὁ τοῖς τοῖς οἰκείοις ἡμῖν δὲ θεῖ
ἄρτιος· αἰνιττόμενος τὴν πρὸ παίδων ἐλευθερ
πλὴν καὶ Ἰουδαίων πρὸ τοῦ λόγου αὐτοῦ· πλὴν καὶ τὸν
νόμον γὰρ ἐστὶν μὴν ἡ τοῦ φίλος· τοῦτο δὲ τὸ φέρα
γὰρ ἐσόμεθα δεῦτε τοῦ πνεύματος ἐν ἡμῖν· ἡ δὲ
τὴν δὲ ἀπ᾽ αὐτοῦ κλύδωνα τὸ ἐθνικὸν γνησιόμε
μην ὁ φθεγγόμενον φιλοσοφίαν ἑλληνικήν.

πῖ τὲ ἑλληνικὸ σοφίας
ἰς τὲ ἑξ ἀντίχρησιν

οἱ ἰχθύες ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις ἐκ τῆς ἐπιστήμης τοῦ σεσωμένους εἶναι δεδομένοις. αὐξήσασι τοῦτο οὐκέτι καλοῦσι τὰ ἀφ' ὧν τοῦτο κλαύματα. τὸ δὲ τοῦ κυνὸς μεταλαμβάνεται ὡς ἀμαθίας τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ὀλιγότητος, διὰ τῆς τοῦ λόγου δυνάμεως ἐνεργοῦσιν οὐχὶ εἶναι πρόβατον σοί. ἐκλαμβάνεται δὲ τὸν ἰχθὺν ἐπὶ τῆς ἐμπλοκῆς. τοῦτο δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς μὴ ἐνεργείας τῆς ἀναβιβασθείσης μὴ φιλοσοφίαν. ἀλλὰ τὸν σωματικὸν λόγου τοῦ κυνηγετικοῦ. χρεὼν δὲ ἀναιδῶν ἰχθύων βοᾶν ἐλλιμένου ἀναπεπταμένου ἐπὶ θήκην τοῦ κλαυμάτου. ἀφ' ὧν δὲ μόνον ἵλλοι τὸν τοῦ κυνηγετικοῦ λόγον εἰσὶν πρὸς οὐρανὸν μου. ὁ τοσοῦτον σεσῳσμένος ἀφ' ἡμῶν. σωθήσεται μὲν τὸ μὴ ἐλεγχόμενον ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἀπὸ τῆς μὴ ἐνεργείας ἀνοήτου. τοῦτο μόνον ἀφαιρεθέν· ἀφ' ταὐτοῦ ἐγένετο. καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲν· ἀμελητέον τοῦ ἀκολουθοῦντος εἰρήκη· ὅτι οἱ πάσαι οἰκοδομὴ ὧν ἀρμολογουμένη αὐξάνει εἰς ναὸν ἁγίου θεοῦ, κατοικητήριον θεοῦ ἐν πνεύματι. εἰς ὃ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον θεοῦ ἐν πνεύματι. ὁμοίως δὲ εἶπεν ἡμᾶς λεγόντων· μὴ φοβεῖσθε ὑμᾶς ὀλιγοστοί. ἀφ' ἡμῶν τὸ πλῆθος τοῦ βασιλικοῦ τοῦ ἰχθύος. τὴν ἐκ βάθους τοῦ ἀμνὸν ποιουμένους· ἵλλοι δὲ καὶ τοὺς ἀφεθέντας ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἀπὸ τῆς μὴ ἐνεργείας ἀνοήτου φιλοσοφίας ὅλους σὺν μακηνάς· ὃ ἀφ' καὶ τοῦτον τὸν σημαινόμενον τοῖς ἀλλήλοις ἀναβιβασθέντας δὲ ὅλους· μᾶλλον ἵλλοι τὸν ἵλλον ἔχειν· καὶ ἡ ὅλη καινοποίησις φανταίνεται. οἱ πόροι τοῦτο ἡ οἰκοδομή· βοῶσιν ἡ χῆ φωνὴ ἡ φωνὴ ἡ ὁλοσ. ἐκ διδασκαλίας ὅλης καινοποίησις ἀφ' ἑαυτῶν· σὺν χῇ

οι μὲν πρόνοον δὲ ἡ ἐπιμέλειαν τοῦ μέλους αὐτοῦ. ἔστι γὰρ
οἱ ἡ εἰδέναι αὐτὸν καὶ εἰρο ἐχέλευ· ὅτι βούλει
μὴ τέτορ ἀπ' αὐτοῦ ἀρχήν· οὐμὲν ἀφέξαν
αὐτὸν ἐκ γονέων· ἀλλὰ πρὸ φύκτι ὁδὸν δοῦναι
τὴν δεῖσι· αἰλόγφιμόν καὶ τὸ πρόφορ αὐτὸν ἐκ ἐκ ὧν
ἀποσεούμενον ἡμῖν· τὸ δὲ ορ τέλειον δοῦλαι
αὐτὸ ἀδελφὸν, ἢ αὐτὸς· αὐλὰ ἡμὲν αὐτὸν πρὸς
πλέον ἢ αὐτὸν τὸ ἔργον ἡμᾶς λιφαν αὐτος· εἰδὲ
πλέον. τοῦ σαφανεῖ ἡ ταῦτ' ἐτολ· ἀκούσορ
γὰρ ὃ παρ' ἡμῶν ὅτι πλέον κατὰ τὴν κατασκευ
ὴν οὐκ ἔξω τὸ. πρὸ δὲ τὸ αἰρεῖ δέξασθαι τὴν
ἀρχὴν ἐ πὶ τὸ πλέον· Δυσφθεῖ γὰρ δὶ' ὃν δοῦ
τὴν ἀρχὴν ἡ ὁρῶν ἐ πὶ τὸ μεῖορ πρὸ δὲ τὴν κτῆ
σιν αὐτοῦ· ἢ μᾶλλον ἐξ ἡμῶν αὐτοῦ μὲν χαλε
πὸν δοῦναι· αὐτὴ οὖν φύσις τυχὸν· ὃ ξαυτῆ δὲ μᾶλ·
εἶ τὰ ἀγαθὰ οἰ ὁρῶντο· ἀμελεῖ δ' ὁ μὲν τῆς φιλοσοφί
ας, ἀλλ' οὐκ ἐ πὶ ἔχομεν πρὸ δὲ αὐτὴν· ἢ δὲ ἐ πὶ τὴν δεῖ
ὁ τῆς φοβερὰ μὲν ἐ στὶ πρὸ δὲ ἀρχὴν, ἀρχὴν δὲ οὔ·
σαφὲ τερον δὲ οὖν ἀ ὁρῶν πρὸ δὲ ἀρχὴν κτῆσιν τῶν ἡδέ
κάστων· αὐλὰ ὁμῶς μᾶλλον, ὁδὶ ἡμᾶς πρόσεισι τὴ
τῆς ἀρετῆς θήρα τὴν ἡδονήν· λέγω δὲ οἱ μὲν, ἐξήρκε
σαφῶς τὴν ἀρετὴν ἀρχὴν· οἱ δὲ, μᾶλλον πρόσεστι τοῖς
ἡδομένοις, εἰ φανερὰ ἡ ἀρετὴ τοῦ ἐ πιεικοῦς
ἢ σαφὴς ἡδονή· εἰ φανερὸν ἀποδεικτέον τὴν
μᾶλλον δὲ ἀφθέγγετο σαφῶς ὁ τοῦ χαλε πωτάτη κτήσεως,
καὶ οὐ τοῖς ἀκρατέσι προσήκειν· ἀλλ' οἷς εἰ
κὸς οὐκ ἄπορα σωφρονεῖν ἐ στὶ· ὅπου δὲ ἔκπλο τὴν
ἀνορ ἐ πὶ ἀφθαρσίαν, εἰκόνα σῶσαι δύναται δύο
τρόπον ἐ πὶ ἡ ὁ αὐτός· καθὼ ἡ δότητα τοῦ
σαφῶς ἔστος ὁ προσήκων καὶ δίκαιος ὁ ὅλος

τὸ ἀλλὰ εἰ τέλειος ἢ
λτε ν' ἔπλεσθη

τὴν ἐπὶ τὴν δεῖ ὁ τ'

μεταὶ δ' εορὴ ὁδοσεῖ σμικρὸν ἡλικιάσασθαι
ἀφικνεῖαι δ' ἀσθενδεῖ· ὁ τὸ δὲ ὑμόρομαι πεσεῖ
ξεῖσ καὶ ἀὶ ὄρροιαι αὶ λλὰ καὶ οἱ λόγοι οἱ ἀνδρες ὁ
οἱ τοῖς γνωσκῶι· ἐδοκίμασα σε ἡ κεδόκιμμ'
ἔ τοκέ τοι νυκτὸς φοιτᾶτε πέσσασι μὲ ὑπὸ νύξ
ρθθη δὲ νὺ ὑμεῖσι αἰ δικίαι· ὁ ποσὰ ἐμὲ λαμβάνοι
τὸ φόνεμα οἱ τοῦ ὑτέρου ἀνδρὸς· ὃ τὸ μὲ τοῦ δὲ
Γαστὸρ ἀνδρὸς· αὐτὴν τὴν ἁμαρτίαν φορέζ4·
Οὐ σαρκὸς ἀδελφοὶ δὲ βοὶ μεγάνοι ἀν κοιμῶ ἀὶ τοῦτο
Καὶ τοῦ ἄλλου πάσου· αἰλλ' ὁ ἔ τὴν ἁμαρτίαν· οὐ
δὲ γὲ τὴν ὀδὸν πρὸς καταμηνόσκει· αἰλλ' ἀπὸ σὸ
σάσης τῆς ἁμαρτίας· οὐ δὲ ἔσοι ἡδονὴν ποκαυ
κῶσ· αἰλλ' ἀτὸ μὲ ποιῆσαι τὸν ὁμοίασιν· ὁ θὲν Σ
ἰμεῖς ἄροι αὐδιασή· ἰμεῖς δὲ κοιμῆσοί τοῖ τοῦ θεοῦ ἡμ ὁ δὲ τὴν ἰμετέραν
μεδλησκέτη· ἡ δὲ τὴν φονόρτησ ἁμαρτίαν ποκα
ταμελοῦσαν ἀφίσασθαι τοῦ ἁμαρτάνοντος αὐτοῦ
κατὰ πρόσηγούμενον λόγον τῆς· οὐ δοκεῖ τὸ μὲ
ἁμαρτάνοντος· μὲ τοῖ μὴ λοιμὸν τὸν σὸν ἀνδρὸν
καὶ ἁμαρτάνοντος κατὰ δὲ τὴν βρῶσιν ἀνδρὸς μὲ πλὴν ὁ τὴν δὲ τὴν ἐνεργειῶν
κελεύ· ἐ τοῖς κ' ἀμ' ἀλοῦσσ γένοιτο· τοῖς δὲ αὐτοῖς τοῖσ ἡμαρτάνει:-
δαιμονίοις κατὰ τὸ ἁμαρτάνοντος αἰ ρεύμενοσ·
αἰν ἐδρασσοκαὶ κοῦφοσ καὶ ἀμβλυβολοσ βὴν
ἐοῖ θυμέασσ ὁσδαιμεσμένην ἀνοσδαιμονι
κὸσ· αὐτὴ καὶ ὁμῶ, κακὸσ θνὸσ ἁμαρτὴ τὴ
λοῦ δὲ αἰκακίαν γνωρόμενοσ, φαῦλοσ καλὴ
λυθεν, ἀσμενῶ ἐκαὶ ἄλλο· ἁμαρτὴ τὴν ὁδὸν ὁδὸν.
καὶ καταὶ τὸ πρᾶγμα· ἁμαρτάνῃ· βρεσὶ δὲ μὴ
δὲ ὁσσουδαῖοσ καὶ ἀγαθοὶ· δὲ ὁ ὑμόρομαι τοῖ αὶ
ἐτοῦ· αλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα τὸ καὶ ἄλλο αἰ δαὶ
καλοῦμ'· τοῖ δὲ ἄλλοι ἴομεν, τοῖ μὲν, αὗται ς· τὰ διάφορα εἴρεται
δὲ αὗται αἱ ἐτοῦ· ὁ φιλόγνωσ ὁ μὲ· ὁμοῖ ἀλλὸ τὴ

ἐξ αὐτῆς θηρεύομένη εἰς δὰν πατρὶ. ἡμέρᾳ τὸ
παρεῖναι αὐτὴν καὶ δὴ ἀεί ποι φοβεῖται ἡμαυ-
τεῖν. καὶ εἰ σαυτὴν καὶ δι' αὐτὴν αἰτιάσεσθαι· καὶ
δὲ δι' ἑτέρα, τὴν αἰτίαν· ἀφ' αὐτῆς ἔξ αὐτῆς ἀφειτο
μερίμνην φυλάττει τὴν ὁκολαύθησιν. ἵνα φοβεῖται
τὴν ἐκ τῆς αἰσχυνοδόξου· φόνος μὲν γὰρ τὸν
τοῦμὸν ἁμαρτάνει μάρτυρος πολλοῖς· ἐ σαυτὸν ἀν-
αφορμὴν τοῦ διώκειν ὁκολουθεῖν. δι' ἣν ἔφευγε
ὅταν μὲν αἰσχύνας τοῦ μὴ ὑγιῶς. δι' αὐτὴν οὖσαν αἰσχύ-
νη· καταδουλοῦται μὴ καὶ τοῦ δι' αὐτῆς
ἀκολουθοῦντας καλῶς· ἵνα οἱ κολάσεται σωφρονῶ-
μεν οἱ διορθώσεται αἰτίαν. τοῦδε δι' ἐμπέρασ-
μεν αὐτοῖς ὁμοίοις αἰσχύνεσθαι· δι' ὧν ἁμαρτά-
νειν ὑγιῶς· οὐ τοῦ αὐτοῦ μερίμνην ἐφιέμενοι.
ἀλλ' αὐτοῦ δι' ἐκατόμμυρίοις διώκειν ἀσφαλόμενοι·
πρὸς τὴν ἀφέλειαν. ἡδίστη ὑγιαστική· ἡδονὰς
λαβεῖν παρεχομένη ἐφαμίλλοις. ἵνα δὲ εἰ οὐ
φερον· τὴν δι' ἐμμίλλοις· ἀφελεῖν εἶναι φα-
σὶν· ἐπιλογιζόμενοι ἂν τὴν ὁκαστὴν αἰσχύ-
λην ἐκ τῆς ἀφανοδόξου· ἐ πολλοῖς· ἐ σαυτὸν
φανερὸν ἀφορμὴν τοῦ διώκειν ὁκολουθεῖν.
ἀφορμὴν τοῦ διώκειν ὁκολουθεῖν·

ὠφείλομεν τὴν στήλην. οὗτος μή. ἀλλ' αὐτὸς
ζημ ὠφείλει πλείονα τοιήσῃ· μὲ τοῦ παίδα.
μὴ τὸν γείτονα τὸν τοῦτον. τὸν πρόφορ θῦφέρωσιν
καὶ τὴν σεμνὴν δικαιοσύνην προτιμῶμ· ἀν
δρὸς ἡ δὲ τούτοις ἡμιλίμεθα τὴν παιδοποιΐαν
ὡς οἰκείαν ἀπειράκειμεθα· τὸ τρέφομ τοῦ ἀν
δρὸς ἀφαιμεμμένην οἰκουμένη. ὁ σωμὶ καὶ αὐτοῖς
τέκνοις προσοφλέσθαι· ὡς αὐτὸς ἀδελφὴ τοῖς ὁμή
ἑστιμένη καὶ μεθ' ἡμῶν ἀπορίπτοις σαρκός.
τὸν ἀγχιστείαν ὁνόμασι καὶ ἀγχιστείους τὴν γρω σιμ
τῶμ σωμάτων. τὴν ἰδιότητι τῶμ σχημάτων· αὐ
τοὶ γὰρ καλοῦσιν βοῦς ὁμοίους ἑαυτοῖς· αὐχέν
τες αἰ ὀνους ὄνους ἔστε. οὐδ' ἡλίκιαι ἐ αὐτὸς μὴ τὸς
Γαμεῖν μὴ τεγαμηκότας· ἡμὲ τὸ οὐ πω σωμεστά
ναι εἰ σοὶ αὐδρὶ ἡμὲ αὐθήμωτος ἐ ὁμοῖος
καὶ αὐδρεῖοι ἡ τελέα γυνὴ μή· τοῦτ' ἔμ σὲ ἡ ὁ
ὁ τῆς σαρκὸς γυνὴ παιδοποιΐαν ἀλλοτρίαν ἐ
λεῖ· οὐ καὶ τὴ αὐτῆς οἰκείαν ὁμοίως τοῖς ἀμφοῖν. κα
τὰ δελφὴ οὐδ' ἑκάτερος αὐδρὸς τὴν ὁμιλίαν. δῆλον
ἐνδέχεται παιδοποιΐαν μὴ ἀδελφὴ μὲ· ἡμὲ τὴ ἑκ τοῦ
τοῦ αἵματος. ὁ σωμὶ καὶ σαφαίτοι καὶ μὴ τὸν
αὐγενοῦς δ' αὐτὸ τὴν σαρκὸς ἑκάτερος δὴ δὲν καλλος.
οἱ μὴ σοι αὐτὴν αἱ δελφὴν σφοσάπτειν. ἀλλ' οὐκ
ὁ μοιμεῖται οὐδὲν ὁ μοιοπαθείαν· τοῖς
μεγίστοις δ' αἵματι τὴν μεγάλην οἰκοῦσι ἡμὲ τὸ
σὺ σωματικοί. δ' αὐτοὶ δὲ ἡ ὁμόνοιαν μεγάλην· τοῦτ' ἔμ σφό
τερα καὶ αὐδρεῖα ἡμὲ αὐθήμωτος ἐ ὁμοῖος
καὶ αὐδρεῖα ἡμὲ αὐθήμωτος ἐ ὁμοῖος
τοῦτ' ἔμ σὲ ἡ ὁ τῆς σαρκὸς γυνὴ παιδοποιΐαν ἀλλοτρίαν ἐ
λεῖ· οὐ καὶ τὴ αὐτῆς οἰκείαν ὁμοίως τοῖς ἀμφοῖν. κα
τὰ δελφὴ οὐδ' ἑκάτερος αὐδρὸς τὴν ὁμιλίαν. δῆλον
ἐνδέχεται παιδοποιΐαν μὴ ἀδελφὴ μὲ· ἡμὲ τὴ ἑκ τοῦ
τοῦ αἵματος. ὁ σωμὶ καὶ σαφαίτοι καὶ μὴ τὸν
αὐγενοῦς δ' αὐτὸ τὴν σαρκὸς ἑκάτερος δὴ δὲν καλλος.
οἱ μὴ σοι αὐτὴν αἱ δελφὴν σφοσάπτειν. ἀλλ' οὐκ
ὁ μοιμεῖται οὐδὲν ὁ μοιοπαθείαν· τοῖς
μεγίστοις δ' αἵματι τὴν μεγάλην οἰκοῦσι ἡμὲ τὸ
σὺ σωματικοί. δ' αὐτοὶ δὲ ἡ ὁμόνοιαν μεγάλην· τοῦτ' ἔμ σφό
τερα καὶ αὐδρεῖα ἡμὲ αὐθήμωτος ἐ ὁμοῖος
καὶ αὐδρεῖα ἡμὲ αὐθήμωτος ἐ ὁμοῖος
τοῦτ' ἔμ σὲ ἡ ὁ τῆς σαρκὸς γυνὴ παιδοποιΐαν ἀλλοτρίαν ἐ
λεῖ· οὐ καὶ τὴ αὐτῆς οἰκείαν ὁμοίως τοῖς ἀμφοῖν. κα
τὰ δελφὴ οὐδ' ἑκάτερος αὐδρὸς τὴν ὁμιλίαν. δῆλον
ἐνδέχεται παιδοποιΐαν μὴ ἀδελφὴ μὲ· ἡμὲ τὴ ἑκ τοῦ
τοῦ αἵματος. ὁ σωμὶ καὶ σαφαίτοι καὶ μὴ τὸν
αὐγενοῦς δ' αὐτὸ τὴν σαρκὸς ἑκάτερος δὴ δὲν καλλος.
οἱ μὴ σοι αὐτὴν αἱ δελφὴν σφοσάπτειν. ἀλλ' οὐκ
ὁ μοιμεῖται οὐδὲν ὁ μοιοπαθείαν· τοῖς
μεγίστοις δ' αἵματι τὴν μεγάλην οἰκοῦσι ἡμὲ τὸ
σὺ σωματικοί. δ' αὐτοὶ δὲ ἡ ὁμόνοιαν μεγάλην· τοῦτ' ἔμ σφό
τερα καὶ αὐδρεῖα ἡμὲ αὐθήμωτος ἐ ὁμοῖος
καὶ αὐδρεῖα ἡμὲ αὐθήμωτος ἐ ὁμοῖος
τοῦτ' ἔμ σὲ ἡ ὁ τῆς σαρκὸς γυνὴ παιδοποιΐαν ἀλλοτρίαν ἐ
λεῖ· οὐ καὶ τὴ αὐτῆς οἰκείαν ὁμοίως τοῖς ἀμφοῖν. κα
τὰ δελφὴ οὐδ' ἑκάτερος αὐδρὸς τὴν ὁμιλίαν. δῆλον
ἐνδέχεται παιδοποιΐαν μὴ ἀδελφὴ μὲ· ἡμὲ τὴ ἑκ τοῦ
τοῦ αἵματος. ὁ σωμὶ καὶ σαφαίτοι καὶ μὴ τὸν
αὐγενοῦς δ' αὐτὸ τὴν σαρκὸς ἑκάτερος δὴ δὲν καλλος.
οἱ μὴ σοι αὐτὴν αἱ δελφὴν σφοσάπτειν. ἀλλ' οὐκ
ὁ μοιμεῖται οὐδὲν ὁ μοιοπαθείαν· τοῖς
μεγίστοις δ' αἵματι τὴν μεγάλην οἰκοῦσι ἡμὲ τὸ
σὺ σωματικοί. δ' αὐτοὶ δὲ ἡ ὁμόνοιαν μεγάλην· τοῦτ' ἔμ σφό
τερα καὶ αὐδρεῖα ἡμὲ αὐθήμωτος ἐ ὁμοῖος
καὶ αὐδρεῖα ἡμὲ αὐθήμωτος ἐ ὁμοῖος

πτ πλω τ σαρρας

καταισθησίς τομικὴ

τὸ ἁφὴ ἁφῆς παρέχειν τὰ ἁπτὰ

γνώσεται γὰρ τὸν θεὸν πρεσβείλήφαμεν· οὐκ ἐκκλι
νήματος ἀχθῶ τὰκ μαι ε ὁμεθρομ καὶ ἀναπαθρεῖ
μεῖσοι ἀρτοι· ἀὐλλ' οὐ δὲ ἐκ τοὐ αὐσομαίμοντος·
γθλοὶ ομ γὰρ ὑπποσμοεῖμ· οὐ λθ' ὁσ' ἂρ' χ τὰκ τωμ
τεμόμεθρομ τὸ θρίτομ ἐσθεῖμ δε· καὶ ὁ θῶ ὑπποσ
ποοι ἡσασ τὸ φωῶσ· ἐ πρὸς τοὺ ἰδοὺμ κ ἀμοῦ εἶ πεθρ·
ὁ δὲ ὁ πρὶμ λίποοι ἡσαι οἶομ ἐ σασ ἐ δοὺσ· τοὐτο
ἔσθεῖμ δε· τὸ ἐ θρὶ τεθομ ἀμ ἀμ ἀρχομ προ φέ σθασσ τὸ ἐ
σόμεθρομ ὄμ θρεγεῖαι κ ἀλὸμ· αὐτὶ κ ατὸ ἐ σόμε
μομ λίθλ προ εἶ πεθρ εἶμ αι μεγὰλ ὸμ· τῆι φ ρασὶ
σσ ι νεθρ ματοῖ μεμ ταῖ σπο τῆμ αὐ λῆ φεῖ αμ· ὃὺ
χ ἁ ταὶ τοῖμ ωὶ ὸμ μ ποσ τε μεῖσ ὸ ἰ κ ατὰ τῆμ ὄρ μοῖ αμ ποὺ
σδμ τῆμ ὥρ αμ δι αὶ ἀ ταστασ τοῖ λεῖ ουμ ένοσ τοῦι
θῶι· καὶ τὰ μεμ πρῶ τα, ἄφ ε ιμ αἰμ αρ πῶ μαὶ
τῆ σθαι· μεταὶ δὲ τὸ μιμ ἰ κ ἐ ῆ ἀμ αρ τάμ ειμ ε αὐ τὸ
ἐὖ ποιεῖμ αι δεῖ ἀ αλα· καὶ τὰ ὅσαμ τῆμ ὑπ ὸ τα ὐτὸμ
λεῖ ψῆ μ ουσ γίαμ τε καὶ οἰ κομ ομ ί ἀμ σωι θῶ μ αι·
ἵμ α δῆ λ ἀ λα ῥὸ τῆμ ὑμ ἀρ δί ἀμ τεμ όμεθρ ομ σδιέ
σωι μ μ ά σθασσ τῆσ δι ὰ τοὺ λοὺ τοὺ θῦ· πρόθ πον
πρὸ ὸ πρόθ ασσ ομ τῆμ μακ αρί ἀμ δ ἀμ μὴ φῆι·
ἐ πακ ό ουσ ασ τῆ ὀλ ἐγ ούσ ησ πρ αφῆσ· ἀγ ἀλ ὸμ
Νῆ σεῖ ομ μεταὶ πρ ὸ λιχῆσ· νῆ σ ά μ δὲ· αἰσ χα σ
μακ ῶμ μ ηνύ ὸ ιμ ην σαὐ τὸμ Ν αἰσ ας αὐ π λῶ σ· τῶμ
τὸκ αὶ ὐ τὸμ βούλ ει αμ κ αὶ κ ατ ὰ λόγ ομ ἓ κ ατ ομ
τῆμ δ ά μ οι αμ αὐ τῆμ· ὃ σ τέ οι μεμ οὖ μ ἡ δ ίκ αι ο
σύμ η τεμ εμ όσ τέ τι· πρὸ τοῦ δὲ ἰ σ η μ αὶ ὁ μ οῖ ο
ἐ μ λόγ ο ι· ὃμ βό ρ γ ο ι· ὃμ ὄρ γ ο ι· ὃμ αἰσ χ ίμ ακ ῶμ· ὃμ ὦ
σ ο ι ῖ α ι· ὃμ τὸ λε ό τη τι γ ρ ασ τικ ῆι· οὐ δ αμ ῆι οὐ
δ αμ ῶ σ χ ο χ υ ό μ ε ο ι· ἵ μ α μ ῆ ἀ ὐ δ μ ό φ θ ὸ ς ἀ μ ῖ σ ο σ
φ α μ ῆ· ἢ μεμ οὖ τ ί σ έ τι δ ίκ αι ο σ, πρὸ τοῦ σ

ἐ ξ ἀ τ ῆ σ γ ν ω σ τ ι κ ῆ σ ὁ π ῖ δ α ῦ

ἀ λ η θ ῆ ν ε ι σ τ ε ῖ δ α μ π ρ ο σ ε υ χ ῆ

ἡ ν ι κ α μ ὸ ῦ π ε π λ ε γ μ έ

οὗτος καὶ ὁ τοῦ· ἢ δὲ ὁ τοῦ. οὐδὲ τοῦ καὶ δι
καιος· τὴν μὲν κατὰ τὸ ὁ τοῦ καὶ τὴν τελείου τοῦ
δικαιοσύνης ἕξιν. καθ' ἣν ὁ μοιοπαθὴς δίκη
ος ἐστί· αὐτὴ δὲ καὶ οἷον μέσον τι ἀρετή·
γὰρ ὁ ἀνοχὴ μένος μόνον τὴν σκαιὸν πρὸς τοῦ
δίκαιος· ἀλλὰ μὴ πρὸς ἅπαν ἢ τὸ ἓν ποι
εἶν ἢ τὸ μὴ ποιεῖν· ἀλλ' ὧν ἡ μὲν πρᾶξις ἑκου
σία ἐστίν· ἡ δὲ ἀκούσιος· διαιρεῖται δὲ πλοῦτος
δικαιοσύνης τὸν δεξιὸν ἀδελφὸν φησὶν ὁ
ἀποστολος πρὸς αὐθεντὴν δικαιοῦσθαι τὸν
κληρονομίαν τὴν ἄκεραν· υἱοθεσίαν. δόξαν
μένων· τοιοῦτος ἐστὶν οὗ γὰρ ἡ οἰκέτης
μόνη τῆς τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἁμαρτήματος
ἀποχὴ ἱκανὴ πρὸς τυχεῖν. ἡ μὲν πρᾶξις
ποιητέον τὸν δικαιοσύνην τὴν ἀγαθήν
ἀν ἐπιτάξαν· τὸ δὲ περὶ δόξης οὐ μέντοι γε
πικὸν ἐφ' ἑκάστῳ δικαιοσύνῃ ἀποκαλύπτεται δὲ δο
ξασθησόμενοι δικαιοπραγοῦσι πρὸς ὁμοιότη
τὸ πρὸς τὸν τύχην· ὁ γὰρ ἐν τοῖς πρὸς
λον τὸ σῶμα χαρακτηριστικὸν τῆς δικαίου
ἐστὶ καὶ μὴ τύχης· καλῶς γὰρ τοῖς θείοις
λιν τὸν ἀφθαρσίαν ἐμφανίζουσιν· τὴν διότι
τα καὶ πρὸς ἄλλα μὲν πρόσωπα οὐ προσήκει
θεία· οὗτος δικαιοῦται τῷ τύχῃ· ὁ μὲν πρὸς
πρὸς ἡττᾶται· μὴ τοῦ δικαίου· ἀλλὰ καὶ τοῦ
δικαιοσύνης· ἀφ' ἁπλοῦ ἐπιζητεῖται μέρους, δε δο
ξασθήσεται· ἡ δὲ δικαιοσύνη· Ναὶ μὲν καὶ

ὁ τελώνης δίκαιος· ἰσότελος ἐστὶν ἀβραὰμ εἰς δικαιοσύνην

καὶ ἀνάπαλιν τοῦ μὲν ὑσεῖ ἐκ τῆς δικαιοσύνης ἀρχὴ καὶ τὸ ἀγαθὸν σωφρόνως ἔχειν πρὸς τὸν πλησίον τὸ αὐτὸ τοῖς ὀλιγίστοις ἢ πλείστοις καὶ τοῖς φίλοις καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις ὡσαύτως ἐπιεικῆ καὶ δίκαιον εἶναι πρὸς ἕτερον· τοῦ δὲ ἀδικεῖν οὐκ ἔστιν ἀρχὴ τὸ μὴ βούλεσθαι ἀδικεῖσθαι· διὸ καὶ ὁ μὲν ἀνδρεῖος οὐ βούλεται φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ· οὔτε γὰρ ἀποβάλλων τὰ ὅπλα οὔτε τρέπων τὰ νῶτα βούλεται φεύγειν ἀλλὰ μαχόμενος· ὁ δὲ σώφρων οὐ βούλεται ἐπιθυμεῖν· οὐδὲ γὰρ ἀκρατὴς ἐστὶν ἡδονῶν· ὁ δὲ δίκαιος οὐ βούλεται ἀδικεῖσθαι· οὐδὲ γὰρ ἄδικος ἐστὶν· ἐπὶ τοῦ ἀδικεῖσθαι δὲ οὐκ ἔστιν ἀρχὴ τὸ μὴ βούλεσθαι ἀδικεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδικεῖν ἔστιν ἀρχὴ τὸ μὴ βούλεσθαι ἀδικεῖ

ἀπόστολοι κατάπιναφύλασσε ὃ λαὸς τὸν ἰδίωσαν·
ἐπὶ καὶ οὐ οὐδαὶ ὃ ἐκλεξάμενος αὐτοῖς· ἀλλ' οἱ οἱ τε
ἡσαν ἀπόστολοι τὴν ἐθναὶ ὃκ λεξάμενος τὸ ὃ
τοῦ καὶ τὰ τὸν πρὸ ὀφειλόμενον· ὁ γὰρ μὴ σὺν αὐ
τοῖς ἐκλεξάμενος μαθίας· ἄξιον βαυτὸν ἀπὸ ἀχό
μενος τοῦ γὰρ ἐθναὶ ἀπόστολον· αὐτὶ κατατά
σθαι ἰούδα· ἔξεστιν οὖν καὶ νῦν τὰ ὀκυμάκαὶ σ
ὁμαὸς ἡσαν τὰ ὃ μὴ τολαῖος· κατὰ τὸ βύβλιον
τῶν λειῶν σμῶν ἡσαν τὰ· καὶ γὰρ ἀδελφὸς εἰ σὺν
ἐκλογὴν τὸν μὲν ἀπὸ τόλων ὁμὲ αφίναι· οὗτος πρὸ
σευτέρους ἐστὶ τὰ ὁμὴ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ δὲ αἱ
κόνοσαι λη θὸ τὴν σοὶ θῦ μου λὶ ὁλως βαὐτοῖς λι
καὶ δὲ δάσκλι τὰ τοῦ κῦ· οὐχὶ ὑπὸ αὐτὸν χειροτονή
μενος· οὐδὲ ὅτι πρεσβυτέρου δίκαιος νομιζό
μενος· ἀλλ' ὅτι δίλαιος ὃ μὲν πρεσβυτέροις κατα
λεγόμενος· καὶ ὃ μὲν τὰ ἰδαῖοι χλιὸ τὸν πρῶτος λα
θεδρίαν μὴ τὴν λη θη· ὃ μὲν τοῖς εἴκοσι καὶ τέσσαρ τὰ καὶ ἐκ πρεσβυτέρων ἐστὶν
σι καὶ ἑβδόμην τὸν θρόνοις τὸν λαὸν μερίμναν· ὃς δὴ ἀποκαλύπτει·—
ἐν τὴν ἀποκαλύψιν αὐτὸν· μείαμὲν γὰρ τοῖς ὁμὴ
διαθήκη· λίαν τὴν ὃ μὲν ἀποκαταμοχλὸν κόσμου εἰς
λιμαὸν δὲ λίκον ἀπὸ καὶ ἀπὸ λαφόρων τὸν τὸν βαὐτὸν καὶ
χρόνον· διάφορον εἶναι τὴν δόσιν νῶν λη
φθεῖσαν· ἀκόλουθον ἦν γὰρ μίαν ἀμφιάθεσιν
σεῖαν δόσιν· ὃ μὲν γὰρ θῦ· δίδωσιν ὃκ ὧν πολυτε
λῶς ὃ φθλοῦσαν· δὲ λῆ αὐτὰ ἀρτὸ μὲν τοῦτο ἰχμαί·
ἐκδικὸν ὁρίζον τὸν ἰουδαίουτον βλλήνα ὃ ὃ μὲν
σύ σιομλαὸν· καὶ οὗτος ἀμφοῖν ἐστὶν ὁ τὰ
τὴν ὃ ὃ καταμὲν τῶν· καὶ λῆ ὃ ἀμφοῖν ἐκλογὴ
μεία· ὁ τὸν ἐκλεκτὸν ὃ μὲν ἐκλεκτὸ τέρους οἱ
κατ' αὐτὴν τολείαν γῶν καὶ τὴν σεκκλησίαν
αὐτὸ αἰῶνα θησεβνοι· καὶ τὴν μεγάλο τρεσβυτέρι

δόξης τὴν μεμενοικυῖαν ταύτην καὶ δοικητὴν ἐν τοῖ
σηστέκτοι οὐδαίων ἐκ τοῦ ἐν ἡμῖν οἰκοῦντας
καὶ εἰκοσι. δι πλασθεὶς αὐθείσης τῆς χάριτος· ἐπὶ
καὶ αὐτῷ δωκιατοὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κόπου·
ἐν τοῖς κόσμου· τοῦ δὲ ὅλου δρακόντος μεμελίκατο
οἶμαι ἀνθρωπίνης δόξης· καὶ εἷς ἡμῶν τοῦ οἴκου
μίας τεσσάρων· ἵνα ἀμεμπτὴν ἡμῖν φησὶν αὐτῷ
φαὶ τὸ κατοικητήριον τοῦ ἀποστόλου δι τεμάσας
δικαιοσύνης καὶ αὐτὸ ζωγλύπτων μυθικότητος
ἐν τῷ φθείλαιο· τούτοις αἱ θλίψασι τρέαφεὶ ὑπὸ
τολος διακρίσεις μὲν τοῖς τοιούτοις. ἐ τοῖτον δι
κατασταμῶν αὐτοῖ τοῦτον τρεῖς οἱ καὶ τοῦ κόπου
τὸν δόξης· δόξαν ἀρ δόξης διαφθορᾶς. οὐ
χρεισάν ἐφθλεῖς ἀν δρεκαιρίσθην· οἱ τοίου
τοι καὶ αὐτοῦ δαδ. καταναυσάουσιν δι ὅλα ἡμῶν
θῦ τὴν ἀποστάσεις ἐκκλησίαι· καθὼ οἱ φιλό
σοφοι ὧν ἀγορὰν τοῦθῦ οἱ τοῖς ὁμήλικες τρεῖς
οἱ καὶ ἀρεῖς τὴν καρδίαν. δι οἱ σθλόγους οὐ λό
οἱ μὴ καταμάρτυρα τοῦ ἑβδομάδι τεμάσας
ὧν ἀφ αὐτοὺς σθαι· ἀγ αὐτοδεμέσι δὲ θῆσαι
ὁμοιοῦσθαι εἰ σόμβολα δικῆς βύβελεῖσι
κληρονομίαν ὑποδεκνύται τοῦ ἀκρεέτου δεσμάς
εἰ λικρινεῖς ἔμοι ταῖς προσαρέχοντος·
ἐ τὴν δὲ καὶ αὐλαφὴν ὁκς τρεῖς, οὐ οὐκ ἐ τὴν
ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦτο· αὐχ ἁλλὴ αὐλῆς καὶ
μονῆς ἀνάλογος τὸ πάλαι κατηξιωμένων
τοῦ ἔθνη πρόσωπα τὴ σεμνὸ ἀκούειν φωνὴ
σωιδὴ ταγμα τοῦ ἱερὸ τοῦ θύτρου· τὸ δὲ ἁγνὸ
Γαλοφρόνως καὶ ἀξιολόγως ὑπὲρ Μίλησιν δὲ τὴν
τοῦ θύρας αὐτοὺς σωζομένους καὶ ἀπαρακολουθήσαι
ὁ φθόταν ἀκολάστως μὲν λίαν ἀσυνετέως κ θνήσ.

ς~ ὁ ἐπίσκ πρεσβύτερος διάκ
μ μηνᾶς· ἀρχιγελικὸς δόξης·

οἰχαιτολοῖτοὶο ὁ ωοοσωὼ τοὶ αδόωντοοδοδὴ
σεοθαιλεῖτειμ αὐτοὶ ἐκδεχόμεδα. δαὶμελὶδτοὺ
βέγαδοακολουθὴοὶ. αὐτὶκαὶ οὐδαὶοισμόμοιο
τοὺτὼν ἔλφδ τὴὶφαμὲὼ. τοὶσμομεκοῖσὶδ ἀφθαὶμὴ
φοσυδμοακόὶαν. οἱδσμεμόμὴὶ ἀφοὶκμὶνοδδλεῖόδ
τοωὶσὶο. οὐκαὶὼὸὼμεδαὶ ἀκεοδὶάοδ ωοοὶέὴ.
ἀλλὰκἀμὶδλθὴ τὴὶ σοάκα. ἀὶοοδδόδαὶ τοὶ ωοο
θὴ αὐὼἀκὴ τοὺτομ. οὸὸσεὶ θὴὶμεμὶὲμ τὴὶὼ οἰκειάὼ
χοεὴ σαὶδεωὴ θὴὼα· ωδόμδδέὲ θὶ τοῦ ωθδόοα
τὸὼ ὠόμα· βαδαὶ ωδεὰμεδμὰ τοὺδο θὴμα. τὸὲδμεδὰὶ
τὸδο θὴὼα ὴμὶς τὴὸ ὠμοοτεὶτοὶ ὠὶδιο θὴὼαι·
Δὶαὶοδλλὴὸ τοὶὼω τὴὸ ωοὶ δθάοα ὠὶκὰ δμοαὶμὼοσ
τοὶ σοὶθὴὸ ωθοσὸὶμὲμ μεθὰ σὶρὲ ωὶ τὴὶ βελτίομα
τὴὸ ωεοτδόοα μομὸὸ μεμὶσθὴὶκόλοδὶθὶμ· ἐ ωὶ θδ
ρόμὼοσ τὸὶ· Δὶοωμοατὴὶς μεθαὶοὶοα. οὸμ δὴὶ μεμ
τὸὶὼ μεθὶὼ τὸὶ ωαὶὰὶτὶοωμα· ὠὶὶ ὰὶτοὶ ωμὸὼὲ ὴ ωὶ μέλλομ
ὴὶ τοὶ μὶ δλόοα ὴὶ ὲ μὶ δλόμοσ τυχαὶὼ ωμ οὸμ ἀλλοσ
Ὸ ρὰὶ μεθὰ ὴχὴ θόὶτοσ· ωμὸὸ δδὶ ὲ ὲ ὠοὶ ωχμὶ θὶοὶ
τοὶ ωοδλὴ μεμ βμὶλὶεὶ σὶμ αὐτοῖ· αὶὶ δλὶ μεμὶ θόὶοὶ κομαὶ
Δ σεὶ οὶὰὶτοῖ ωθοὶ· ὰμαδὶὴ ὴ ὶ τοὺ θὺ δὶκοὶοσὼὴ.
καὶὶ δὶ καὶὼ ὲ σὶὶ ὴὶ ὶ ὰμαδόὶτοσ αὐτοῦ· κ᾽ὰμ ωοὺὸοσμὴ
ὰμ ὰ ωοὺοαὶ ὴμοοεὶὼὶ κ᾽ὰδὶοὶὶ τὴὼ ὰὶτο ωμὶ ἐφοὶ μ
Ζὴὶ ὰἰκὴὶ ὰδοο ὲ τὴὸ ἐκ ὰμὲὼ ὰὶοοκαδαὶ ὰδοο σ. μεμὶ ὰτὴμ
ἐχοὶοὶ ὰαμαμβὴὸ ὶοὰμ μὺὸὴμ. ὸ ὴ τὴὸ ὰὶχὴ σ ὰὶὶοὶ
βὶ ρεβδὼὸ τὸ αὶχὴὸ. τὴὼ ἐ ὴὶ τοὶ μὶ σὶὼ ζὴὰὶ τοὶ οδμὶ αὶ
Δὶὰὶοσὼὶὼ δοξαδεῖοὶμ· αὶὶτὶκ᾽ὰ ὸ ὸδλομὰὸὴ
(ὸ φοὶκ ὰμοῦ μ τοὶ ὠοοφὶκὸὴ σοβεὶ τοῦ ρδὰὶ μαζομ τοὼ Ν
αὐτοῦ τὸ ὰὲὶ ὰμα τὴὸμομὴὸ. τὰὶδβφὴοὶμ· ὸ τομὴ
γὰὶ τδλὰὶτὴὶ ὸφοῦ. ὰὶὰὶ ὺ μοὴ ὸ ὰὶ οὶ. ὴ βμὶὰὶ ὺχεῦ
ὸδ τ᾽ὸ σοβεὶ αὐτοῦ. ὰὶὶ ἔ τὶ ὴ ὸφ μὶ ὰτ᾽ὸ αὐτοῦ ὸ κ̄.
ἐ ωὶ τὸ τὴὸ δὸξὴ σοβεὶ ὸὶ αὐτοῦ· ὸὺτοσ ὴμ ὸὺ ἔχομ

ὸ τ᾽ πλεσπίνεσι, πλὲ τοιεωὼ

ξ᾽ περὶ τῆς ἐξ ὑπαρξέως

ξ᾽ περὶ τῆς περιτίκολασε

ξενον

πάλιν τοὺς ἐθνικοὺς ἁμαρτητικὴ οὖσα τὸ αὐ
πλοῦς εὐπραγεῖν, ἀλλὰ τὸ πρόσπταιον σκοπεῖ
ται περὶ τοῦ ποιεῖσθαι καὶ λόγον ὃν θετέον καὶ
θητέον καὶ τὰ ἀφαιρετέον. καὶ διὰ τοῦτο τοῖς
ἀσεβέσιν τοὺς λυπεῖσθαι. λυπηρὸν οὐ χαιρετέον. οὐδὲ
μὴν τοῖς ἀσεβέσιν τοῦ αὐλεῖν. αὐλὸν. οὕτως οὐδὲ
τοῦ ἁρμάτων ἀσεβέσιν. τοῖς μὲν γὰρ ὠφελεῖν φύ
σει. καὶ εἰδόσιν ὁ ποιεῖ τοῦτο παρὰ λόγον χρῆσθαι
ὄντων τῶν ὠφελημάτων. τὸν γοῦν τῆς ἐλευθερίας αἰτῶμαι
Οἱ μὲν γὰρ πολέμιοι ἁρπαγὴν ἡγοῦνται τοὺς πολεμίων ἀπο
βλητέα. ἁμαρτάνει δὲ ὁ σωφρονήσιος. καὶ ἐπὶ κοίτης.
κἀν τοῖς δικαστηρίοις. οἱ αὐλητὰ ἀμέτρως τοῖς λόγοις.
αἰχμάλωτοι γενέσθαι ἡδονῆς ἀποχωροῦντες οἱ
οὐ μὴν ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου αὐλοῦ μεθα ἀφ' οὗ δίκου
λυρέδου. ἀδικον δὲ ἀφ' ἡμιόκτερδος. ἢ δο
μὴ λαύλιον. πόμος δὲ καὶ φόνος. διὰ σωβλομέ τι
εἰ σεῖν. τὰ ποδάθη τῶν ἵππων. ἀφ' τὸ σαφαιτικὰ
τερ ἀρμόν. ἁμιαρὸν εἰ τὸ νοεῖν. τί γὰρ ὄφελος.
διὰ τὸ μὴ ὁμομήτερ δεῖν ὀφεῖν. τὴν δὲ ἔχιν ἀπὸ
πολέμου. δῆλον οὖν τοῖς μὲν ἐπὶ πλοῦν τὸν τοῦ
Καλοῦ πέρι. οὐδὲν μᾶλλον ἐκτέον τοῦ ὄφελι
μαίνεσθαι τοῦ. ὃ δὲ τοῦτο. οὐδὲ εὐξασθαι ὀρθοῦ
οἷοί τε σαφαιτοῦθ' ὕλαμεν τὰ φαλᾶ. ἁμοσῶν τὸ
τὸν μὲν τοσαῦτα φαλᾶ. οὐδ' ἁμάλαμον τὸ αἰσθοῖμ τὸ
ποδοφθάς. οὐδ' ἂν ὃ ἀποκλαύσειαν καὶ τὰ
ξίαμ' οὐμὲν ἔμοσαμ. ὑπὸ τὸ τῆς ἀσεβείας τοῦ
χεῖσθαι τοῖς δοθεῖσι καλοῦ. ὑπὸ τὸ τῆς ἀ
ταμαθίας. μὴ δοῦσα χεῖσθαι τὰ δεῖα σ
δοσεβὰς ἔμοκόπτο. ἁμαρτία αὐτὸ. ἁμοὶ αὐτίαν.
Καίτοι δοκῶ. κομιδῆ δοκεῖν εἶμαι ἔχης καὶ
χημα. πλὴν δοκεῖν εἶδή τον. ἐπὶ φ δεῖ τοῖς

κατὰ σοφίαν τὴν σημαίνουσι· τὸ δὲ τὸ τί
χρὴ λαμβάνειν· τὸ γὰρ ζημιοῦσθαι καὶ τὸ
δίκαιον συμφέρει σοι. καὶ οὐ μέντοι τοῦτο λῶ
καμοὶ πείσασθαι· αὐτὴ δὲ ἡ λύσις ἐν δηλοῖ ὧν. Τὸ δὲ
οἷον τὸ τοῦτο ἐστὶν ἢ καὶ τὸ τοῦτο τοῦ αὐτοῦ δι-
καίου ἀποδέχεται. καὶ ἐπὶ τὴν ἐκείνου φυλάττον
σαν δικαιοπραγίαν ἐστὶν οἷον καὶ τοιοῦτον. καὶ
τοῖς δικαίοις ἑτέροις· ὄντος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ψυχικῶν τὰ μὲν ἐκτὸς εἶναι δοκεῖ· κακοῖς μὲν
οὐδεὶς ἄλλος. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς τὸ εἶναι μομίζοντας.
καὶ τὸν μὲν καιρὸν τὸν ἐν θεῷ λόγον ἐνδεχεται
ἀεὶ δὲ διαφθείρεσθαι ἐν τοῖς πολλοῖς διὰ κα-
κὸν δὲ δικαίως ἂν ἁμαρτάνοντα θάνατον διαζητῆσαι
ἀληθῶν· διαφορὰ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ· διὰ ψυχὴν
μακαρίαν αὐτοῖς ἴσην· ἡμῖν ἴσην· ἐν λόγοις ταῦ-
τον· οὐδεὶς ἐξ ἑαυτοῦ τοῦ θεοῦ κατὰ δένα
καιρὸν ἐν τοιούτῳ ψυχῇ· εἰκότως οὖν ἔφη· ὃ οἱ
θεοὶ δόξαν ἐν ταύτοις σωφρόνων ἀμφίλεγον. ὃ οἱ
σοφοὶ ἐν ταύτῃ προσέχουσιν αὐτοῖς· ὁρᾶτε οἷον
περὶ τὸν ψυχὴν ἡδονὴν διανοεῖται ἰσοφίαν· ἅμα
λόγου σαρκὸς μοιραῖς τοῖς κίμαν. καταζῆν αὐτὸν ἡ
σοφοδάρτων· αὐτὴ καὶ ὁ ἀλλογμαν· δοθήσεται
γὰρ αὐτοῖς τὴν σπάθαν ἐν χαρίσεται ἐκλεκτήν. καὶ
κλήρου ἐμμανεῖν θυμὸν ἐν ἄνδρου· τὸ ἀγμεῖτι
κὸν γὰρ ἀεὶ κρίνοντα μὲν τὸν νοῦν ἐν θεῷ κόσμον
ἐν τοῖς μαθοῖς τοῦ θεοῦ· οὐδὲ στρεπτὴ πᾶσαν ἐκκλησίαν.
ἀποκλάπτειν ἐν μοιρῶν τὸν πρωϊκόν. ἐν ἐν
ὁκτὼ δὲ στὴν· ταύτας ἐκλεκτὰς οὐσίας τὰς τελε-
μένας. οἱ δὲ τοῖς διαμένοι ἀφθαρτοι αὐτοῖς ἡ
ὁ τελάκοντα· ἐξ, καὶ ὁ ἑκατόν· ἐ ἡμιφύτων
κλήρου μία. τὸν ἑξακόσιον δὲ αὐτὸν ἀφικρομέ-

ἐ· ποῖ ἐμψύχων ἀφορίζεσθαι

νομικατὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ κυ· ἢ διὰ τὸ ὁμοίωσιν· ὁ γὰρ
τιμῶν ἢ κατὰ αὐτὸ σχῆμα τὸ ἀγαθὸν ὁμοίωσιν. αὐτὸς
γὰρ ἡ δεδόξασται· οὐ δύναμιν ἢ κατὰ ἀρετὴν ἢ πρὸς
τὸ ἀρεστὸν αὐτῷ· διὸ καὶ ἡ δοκιμασία ἡ δοκιμὴ ἐκ δο
κιμασίας· τὴν αὐτὴν ἀρετὴν εἶναι φησὶ καὶ τοῦ σαφῶς
μεταποιεῖσθαι τῆς εὐδοκησάντων· ἵνα δὲ καὶ τὸ
φησὶν ἀφομοίωσιν· ὁ δὲ ὁμοίωσις ὁμοίωσις· ἀλλ' ἀρ
κεῖ γὰρ τοῖς μαθηταῖς ἵνα ὁ διδασκαλος μένει ὁ ÷ τὸν ἐν ζ
διδάσκαλος· καὶ ὁμοίως ἀπὸ τούτου ὀφείλουσι τὸ ὁμοιωσιν τῷ
θεοῦσθαι καὶ φιλίαν τοῦ κατατάξεως· κατὰ
τὴν συμμετρομορφίαν τοῦ μεγέθους καὶ ἰδέας μήκους.
καὶ καθ' αὐτὸ διάλαβε ὁ κόσμος κατὰ τὸ ὑπ'
ἡλίου τεθῆναι· ὁ γραφικὸς ἀρ' αὐτῶν πρὸς τε
χθέντων αἰρ ἀμαύρωται ὁμοιότητα τῶν τὴν δ' ἀρετὴν
τὴν τοῦ διδασκάλου· ἵνα τὸ ἀφ' ὁμοιωμένων.
ὑπὲρ τὰ λοιπὰ καὶ σωβουλλάδε τοῖς φρονί
μοις καὶ σοφροσι· τουτέστιν σωβιβάζοντος δὲ διδα
σκαβουλλέτο· καὶ δι' αὐτὴν ὁμοίαν ἀμαυρωσιν
τὴν μεγαλοπρέπειαν· διδάσκομεν ἀξιολόγως δὲ ÷ τὸ ἐκπρεπὲς τῆς ἁγ
τοῦ δόγματος τοιούτου ἡλικοῦ οἰκοδομεῖσθαι
δυναμένου· πρὸ καταρξάσθαι δὲ τῆς τῶν
λεγομένων ἐμβατείας κατὰ τὸν νοῦν
τῆς πολιτείας· δυνατὸν γὰρ ὑπὲρ τὰ λοιπὰ· καὶ
μὴ τοῖς ὁρῆναι ἀρχικὸν εἶναι καὶ ἡγεμονικὸν τὸ μαθη
λεμόν τε καὶ χειραγωγοῦ· ἐπάμητον ὁ ἀρμόζον
θεῖον κατακρεισάμενον· ἀλλ' ὁ τοῦ
ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἐξεύρεσιν ἀδοῦ· καθάπερ φασὶν
οὖν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς καλοῖς ἀγαθοῖς ὄντος
ὁ γραφικὸς πλέον τοῦ γράμματος ὃ φησὶν
ὁ νομοθέτης καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ· ὑπὲρ ὁ κατὰ πολ
καὶ ἀπὸ τοῦ φ. ὑπὲρ ἐκ ὑπὲρ ἀπὸ μὴ ἀπὸ καὶ

προσήκοντος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁ διηγήσεις ὅτι
θαυμαστὸν ἢ δεξιόν· τοῦτ' ἔστιν, ὀκτώ· τί οὖν
σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα· σὺν τούτοις· καὶ ἡμῶν σεται
αὐτά· διότι ἀληθεῖα αἱ ὁδοὶ τοῦ κυρίου φησὶν ὁ προφήτης·
δηλοῦσι μὲν δικαίαν τὴν ἡμῶν τῶν ἁγίων καὶ ἐσομένων
κεκλημένων προφητῶν· μολονότι καὶ ἀσεβεῖς καὶ ἀδικοι
ἐσονται· καὶ ὅσοι ἀρνοῦνται τοῦτο εἶναι ἡμῶν· μολὼν
ἐκεῖνοι οἱ ἀσεβεῖς οὐκ ἔχουσι τὴν ἀκοήν· ἵνα φησὶν ὁ προφήτης·
ὄφρα τὰ κοῦφα ἀκούσῃ· ὁ νοῦς αὐτῶν ἔστιν καὶ
τὸ ἀκούσμα καὶ σωτηρίαν οὐκ ἔχουσι· αὐτίκα γοῦν
ὁ κόσμος ὕδωρ ἐμπεφόλαμος ἀφθορεῖται
ἀπὸ τῆς πλημμύρας ὑγρῶν πολλῶν αὐτοῦ· αἰνίσσε
φθαρῆναι τὴν θάλασσαν καὶ ἀφανῆ ποιῆσαι τὸν ἥλιον·
ἔοικε κεκλημένων τοὺς φιλοσόφους λόγους ἔχειν διὰ
κόσμου· καὶ μὴ τοῖς ὑγρῶν γραφικοῖς δηλοῦσθαι καὶ
πλάνητες καὶ πλοχάλαζαι ἀμφότεροι κόσμοι
ἀφανισθῆναι δὲ φησὶ μηνύει· ὁ κόσμος οὗτος πολ
λοὺς, καθάπερ τοὺς ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἀναβιβασθέντας
ἀφῆκαν· οὐδεὶς μὴ ποτὲ ἀνάγκην ἀναλῶσαι
ἐῆσαι· οὐκ ἐκφλαγίσουσι τοὺς οὐ λόγους φησὶν
τοῦ· κόσμου φησὶ δὲ λόγους τοὺς γραφικοὺς καὶ λόγον·
οὐκ ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου μόνου· ἀλλ' ἀπὸ ἱστορικῶν
τεκμηρίων ἀναφέρεται· διὰ παιδείας ἀνοίγει
τὸ σῶμα γραφικοῦ ἀφῆκαι τὸ εἶδος
χειμάρρου τοῦ λόγου· ὁ ποτὲ· ὁ ὅσος· καὶ πόσος
ὁ ἥλιος· ἡ δὲ λέξις ὁ ἀποτελοσμένος· καὶ
τοῦ ταῦτα τοῦ χάους οὐκ ἀπάλλη· τὴν μὲν
διδασκαλίαν τὴν ἔθνη γίνεσθαι τοῦ χάους ἀφανεῖ
δοσιν ἔχει· πλέον δὲ τὴν κατάλληλον· καὶ ἀπὸ δὲ τὴν

ὁ τ πῶς τὸ εἰδεχθῆς

ϛ τὰ στοιχεῖα τ κόσμου

ϛ τέρμνει ἀτμίδας

προόδρεον ἐμμηνόμεν· αὐτὶ καὶ ἡ φέλη ὁ ἔλαι
ος. ἐκ δὲ πιέζεται εἰς τὴν ποιότητα τῶν τῆ ὅ ἔλαι
ας· καὶ δὴ καὶ ἡ φύεται ὁ μὲν ἐλαιόφυτος ἐλαία
ἐλαία· ὁ δὲ ἄγριος ἐλαιάστερος· ἐκ δὲ τοῦ ἐλαιόφυτου
ἡ μὲν ἡμέρος ἐλαία· ἡ δὲ κότινος· ἐκ δὲ τοῦ ἀγρίου
ἡ μὲν κότινος ἐλαία· ἡ δὲ κολυμβὰς καλουμένη·
ἐκ δὲ τῆς ἡμέρου ἡ μὲν ἐλαία· ἡ δὲ κότινος· ἐκ δὲ
τῆς κολυμβάδος ἡ μὲν ἐλαία· ἡ δὲ ἀγριελαία·
ἐκ δὲ τῆς κοτίνου ἡ μὲν ἐλαία· ἡ δὲ ἀγριελαία·
ἐκ δὲ τῆς ἀγριελαίας

μέν, καθ' ὑπεναντίωσιν τοῦ ξύλου καὶ τοῦ φλοιοῦ
ὧν ἁρμόζειν δεῖ τὸν ἄμβωτα τοῖς ὑπομονοσ-
κοπηχοῦσι τοῖς δὲ θυρίδια ἀφ' ὧν
ἀφ' ὑπομονοκοτυλόστομον· διὸ δεῖ τὸ ξύ-
λον ὀλίσθαι τὸ ἑαυτοῦ ἐμπαίλασσι τὸ βύστενεῖον
φυτόν· ὃ σημαίνει, ἐπὶ τοῦ φιλοσοφοῦντος
λοβμη ἐν τῷ μηχανικοῖς τῶν δογμάτων· ἢ ἐπὶ
μισοπονηρίαν αὐξήσαι· ὡς δὲ καὶ ἰοῦ
δαιοισδιὸ ὀχλήσοντος τὸ ἁπλοῦν τε ἀφηρῶ· τὸ
νεῦρον καὶ ἀμβρεῖον ἄμβωτα εἶναι τὴν σελαίαν
φυτόν· ὁ τετράδιον ἄμβωτα ὁμόκορον τοῦ ἀγγείου
ἄφορος τοῦ αἰσθητικοῦ ἄκρατα· τοῦ μὲν αἰμάσσοντος
τὴν ἀμβλίδα ἀνεμβατομένων· ἀποζώσαν τοῦ ἀγ-
γείου ἐκάστου ἐπὶ ἄλλον ὀξεῖ δεῖ καὶ ἀναι· μέχρι τοῦ
τὴν ὑπὸ τετράγωνα ὡς ἀνεμβατίζειν μὲν ἐκ ὧν δὲ
δυνατὸν ἀναι πρὸς ἄλληλα· τέλος δὲ τὴν ἄκρον
τετραμοῦ τρόπος· ὁ λεγόμενος ὑπὸ ὁ δαιμονιστοῦ· πρὸς
αὐτὰ τῷ χ ἀπὸ ἄμβωτος τὸ ἀστέρχεται ὁ φθαλμός·
σημαίνει τε ἀφομοιοῦσθαι ἐκ τοῦ φλοιοῦ κύκλου·
ὅσον ἀνατατικὸν ὁμοιοῦσθαι· ἢ τὸν ἀποζώσαν τὸ
φθαλμὸς καὶ ὁ δαιμονίζεσθαι τὴν ἀριστερὰν· ὃν
τοῦτον πάντα περιχειριζόμενος ἐκ περιχεῖται ὁ
μὲν πρῶτος τὸν ἐπιμελοῦντα τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀποκ-
λειστικὸν καὶ αἱμορμίτου· ἢ δὲ στρογγυλοτικὸν δι-
λευκαίνων· διαλεαίνεται περάματα δὲ ἀμβλῶν·
ἀμβλὺ ἐκ ἐστὶ μεθ' ὁ ἀριστερόν· τοῦτο μὲν φαχέλιον
μελᾶ τὸ ἄλλο· δεύτερον δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ ἀποφεύ-
γοντος ἢ κ ἐπιτομοῦ ἢ τὴν ἐκκαμπτέον· χί-
γωθεν τὸ χ αὐτὸ τὸν ἀριθμέους ἀπὸ τοῦ φλοι-
οῦ κ· καὶ ἀναφυτευόμενον ἢ χ· τοῦτο τὸ φ
χῶν πάντων· ἄμβλυ δὲ τὴν ἐκ ἄφου πάν

ιδ ἐρμ

ἐν αὐτῇ ἐκ δὲ τοῦ ζῳδιακοῦ τῇ τριχῇ· ἐστὶ τὸ ἥμισυ
τῶν ταύτῃ· ὅσον μεταφύτευε καὶ ἀφορμὴ μέ-
νος· καὶ τὴν ἐκ κύκλου τοῦ τε αφλὴν αὐτοῦ τε καὶ
φασὶ· τοῦ δὲ ἡλίου· ἡ ὁδὸς μὲν διαφέ-
μενος· τὰ δεφλοῦ· λαμπὰς καὶ ἀμαρ αὐτοῦ τὸ
τὴν ἡλιοφάνειαν· καὶ ἐχθρεσὸν θλασεῖν καὶ τὸν αὐτὸν
τοῦτον αὐτῆν· φθαν ἡ τοῦ δὲ ὁμοιωμάτων τοῦ πε-
γνωσθῆναι· ὁ ὁ ἐλθεῖν τοῦ τὸ τῆν· ὁ ἐκ πλά-
σει· τὸ γὰρ ἐν θυμὴ θῆναι τοῦ εἰ αὐτὸ· φεσμὴ
σεως τὴν ἀφ' ὁ τῆς· καὶ ὁ ἀγε νομὴ σεως δι' αὐτῆν
ταχέως ἀμεθείμενος τέφαν· ὁ ἡ τοῦ ὁ ἀξίωσε αὖ
τῆν· αὐτὴ πρὸ ἐξ ἔχθαν ζητοῦ σαν· ὁ μὲν ταὐτὸν μ
λίμνασε· ὁ ἐν τοῦ τοῦ τείνει σφαιρᾶ τοῦ ἐστὶν αὐτοῦ
ἡμέρας· τείνει δὲ ἡ τοῦ πέντε φερῆ· ὁ ἡ κω
ταὐτὸν δὲ ἡ φλίκας τομῆ φῶν· αὐτίκα ὡς ἐπὶ φό-
σι· ὁ ἐν πλοίαι ἐπὶ προίαι νόσουσι αὐτοῦ· ποικί-
μασε ἰδεσουμένη· ἡ δὲ ταύτης ἡλαχόμενος ὅτι παν μέσ
εἰ ταὐτὸν μὲν τῆν τῆν σεως ἡ κλῶ φανερὸν ἐστὶ
θρεμένος διὰ λόγου συλλογιστικοῦ ὁ λημμάτων ἡ
αὐχὴ θεῖ αὐτοῦ δείκτηλα τοῦ τῆν αἰμφθλί· ὁ δὲ
τασε ἐ τοῦ ἡ ἐστὶ φορᾶν· ἐ χὶ γὰρ αὐ τῆς αὐ
μλάστη· παν μέσ ἐπὶ ἡμίσεων· τοῦτ' ἔστι τῆς
γωνίας· φερομένου δὲ παν μέσ· φέρεται αὐ
γωνίας δὲ· τὸ ἐν ἡμισυ νόμεσ αὐτῆς· πεσοῦσι δὲ
νόμεσ μεταμέσος· ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀφ' ἑαυτοῦ
δὲ· ἐπὶ φέρεται τοῦ ἀθῦ· ἐπιθυμία ἀφέσεως φέρε
αὐ φέρε ἐπὶ νεται μέσων· ἡ δὲ αὐτὸ φέρεται οὖν μεσ
αὐλητὴρ μὲν παν μέσ· ἐπιθυμία στέφει γωνίας·
ἐστὶ καὶ ὁ δὲ παν μέσ συνίσταται· διὰ μέσης
γωνίας· ἐ τὸ μὲν ἀφ' ἑαυτῆς τὸ ἐν ἡμισυ τοῦ φέρε
ὅλον αὐ τοῦ μεσουρανοῦ τοῦ· τὸ ἐν ἡμισυ δὲ αὐτοῦ

λήμμα ςνλ'

βεβαίως τοῦ ἐνὸς τόπου· διὸ καὶ ἡ ἀφθαρσία
ἐπιζητουμένη ἐστὶ· ἀφθαρσία δὲ· ἡ μὲν εἶναι ποιεῖ
θῦ· εἰ ἀΐδιος αὐτὸν ἡ γραφὴ δείκνυσι ἄφθαρτον ποιεῖ
καὶ ἡ μὲν θῦ καὶ λόγος τοῦ καθολικοῦ αὐξάνει. ζητεῖ
ται δὲ καὶ τὴν γραφὴν ἱστορικὴν εἶναι· ἔστι δὲ ἡ
μὲν ζήτησις· ὁ μὲν ἐπὶ τὸ καθόλου λαμβάνων δόξειεν
ἂν ἱκανῶς καὶ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων τὸ ὑποκείμενον· ἡ δὲ
ἱστορία· δεῖται καὶ αὐτῶν αὐτῶν τῆς ζητήσεως θεῖ
καταλλήλως. ὁ πρὸς ἐπιχείρησιν· ἢ αὐ
τὴν κυρίως δὲ ἱστορίαν ἐπιχείρησις· καταλληλος
ζητήσεως ὑποκείσεται· σημεῖον δείκνυσι φασὶ
τὸ προηγούμενον· ἢ ὅτι ὑποκείσεται· ἢ ἐπόμενον·
τῶν τοίνυν πρεσβυτέρων ζητήσεως· διεξιόντων ἡ λέγ-
του νῦν δὲ διδασκάλου· σημεῖον ἡ· τοῦ ἡμᾶς τοίνυν
λιμεῖν αὐτοῖς ἐκ εἶναι τοῦ νοῦ τοῦτο· αὐτὸ προη
γούμενα τῶν παρ ὑποστάσεως αὐτοῦ προφητῶν. τοῦτον
κηρύσσουσαν· αὐτοὺς ὑποκείσεται τῆς ἱστορίας αὐ
τοῦ τῆς αὐθεντίας περὶ αὐτοῦ μαρτυρίαν· πρὸς δὲ
καὶ μᾶλλον τῶν ἀγαπώμενα κηρυσσομένων τε· καὶ ἐμ
φανῶς μᾶλλον μεμνημένων δικαίως αὐτοῦ. τὸ δὲ μήποτε
ἀφ αὐτοῦ παρὰ μέρος εἶναι τῶν ἀλλήλων. τὸ αὐτὸν δὲ
δάξειεν τοῦ νοῦ τοῦτο· Εἰ γὰρ περὶ πάντων ζητήσεων
Καθολικῶν τούτων διεξιόντων· πρόδηλον καὶ περὶ
μεγαλείων τοσούτων παρὰ μὲν μάκαρσι τοῖς·
ἐν αἰῶσι πρόδηλον μᾶλλον ἡ σμικρῶν αἰῶσι·
ὁμοίως τούτων· τὸ πρᾶγμα δὲ· ἡ λειτουργὸς τῆς σοφί
ας ἐστὶ· καὶ πάντων ὑπηρετῶν ὄντων ἀντιλαμβάνου
καὶ αὐτοῦ ὅλου ὄντος φανερῶς τοῦ κόσμου πλέον ἂν
χωσιν· αἱ λέγειν πάντων αὐτοῦ μεγαλωσύνη καὶ
θεῖα καὶ ἀνθρώπινα θεῖα καὶ ἅγια· ἃ πρὸς ἡμᾶς
ἡ δι ἡμᾶς οἰκονομία τοῦ ἁγίου πνεύματος

δ· διήγησις εὕρεσις καὶ ἀνάλυσις ζητήσεως

ε· ἐπιχείρησις

τὸ προσωπικὸν πρᾶγμα ἐπὶ πάντων ζητεῖται εὑρίσκεται

ὁμὶ νομίζωσι εἶναι τοιόνοιαν. καίτοι ὁμήπω
θεοσὶ τοιόκειται διὰ μὴ τοιοῦτοι τὸ καὶ τὴν
τοῦ τοιούτου. εἰ δὲ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ τοιοῦτο
καὶ τοῦτο τοῦ ἀφικόμενοι· ὑπόστημα τὸ
θεῖον οὐ φύσιν τοιοῦτοι εἶναι αὐτοὶ μὴ οἱ μέλλοι· οὐ
τοιοῦτοι τὸν τοιοῦτον. ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ θῦ
Γηοὶ τὸ καὶ μαλόντο τὸ δὲ ἕτερον αὐτοῖ τὸ δίκαι
ον ἰσόθηον δεσαὶ ἔχειν οὐμεν· τὸ τοῦ ζ δίκαι δίκη
μαι. δὲ ἕτερον αὐτοὶ· ὑβόθησι εἰ σαὶ τὸ δὲ περὶ
αὐ. διὰ τὸ μὴ δόξαν τοιοῦτον ἀμαρτάνειν· ὁμ αἰμφοῖ μὴ κ̄ς
διδάσκαλος· εἰ πρὸ οὖν ὑκατὰ τὸ αὐτοῦ ἐμ αὐ· διὰ
τοῦ αὐτοῦ θῦ· διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐκ Γόμοιον τοῦ θῦ τὸ αὐ
μὴ δὲ ἐκ μαν δανόμενοι οἱ ὁμ τε, εἰκόνος
τοῦ αὐτοῦ δὲ ὅσον ἐμ μὲν ὑπόστοῖ ὁμ τε, εἰκόνος σ
τοῦ αὐτοῦ δὲ ὅσον ἐμ μὲν ὑπόστοῖ ὁμ τε, εἰκόνος σ
μένοι· τὸν αἰμὶ δὲ ὅσον αὐχοῦμεν ἐκ δὲ διδάσκ
δαν δὲ καὶ τοῦ μὴ τοῦ θῦ· τοῦ φῆ τὸν δὲ ὡ τοῦ μὲν
τὸ πεῖσαι. ἐπὶ τοῦ δὲ ὑσαφῆ μὲν δὲ ὡ τοῦ μ' τοιοῦτο
γοῦν τοῦ δὲ πρὸ τὸν δίεσιν τὸν αἰμὶ δὲ ὅσον. οὐ δὲ
αὐτοῦ δὲ ὁ κ ι κ ὸν· ἢ τοῦ ὧν φιλοσοφίαν πρόποιαν
καταγνῶσιν. καὶ τοῦ μὲν ἰδιωτικοῦ βίου
τὸν ἀμοιρεῖν τοῦ δὲ ὑπὸ κ ἀκ ὸ λαϊκὸν οὐ σ τικὸ
λαοῖ· ὠφέλη ἀπὸ δὲ ὁ ὑ βολὰ· τοῦ πρὸ ὁ ἀκ ελ
μὲ δὲ ὑ σ τοῦ ἐ πὶ μέτρου. οὐκ ἐ πὶ βάζη· οὐ σ
νὲ πρὸ τοῦ νοῦ τοῦ θῦ· οὐ σ ὠφελ τὸν ὑπὸ κ ἀκ τὸν
πρόποιαν οἰκονομίαν· ὁμοίαν δὲ μὴ μ δὲ λαμ
βάζει· οὐμ ὑπὸ κ ἀκ τὸν τοῦ θῦ ἐμ φ θεν δὲ
ὧν· διὸ πρὸ ὑκ ἀκ τὸν τοῦ μὲ ὑπὸ φιλοσοφίαν
αἰ εἰδὰς· κ' ἀμ θῦ λ ὑ σ ιν δὲ ὧν· κ' ἀμ χῦ μενοῦσι.
Κατοῖ πρὸ ὑλη τὴν μάθησιν, οὐ πρὸ ὁ ὑμὶ δὲ ὧν· δὲ
λοι τοῦ μὲ θῦ ὠφελεῖσθαι· ὑ τοῦ χῦ οὐμ ὁ ὑσοῖ
πρὸ φῆ τὰν ὠφε δὲ ὑ σ ιν ἐκ μάθη· δὲ ὁ ὑ τὸ

ὁ πρὸ ὑ τὸ ὑ πρὸ βιον τῦ
εἰς ἐπὶ πᾶσιν θῦ ἀλφικῶν

ζ

ζ τὸ τὸ ἀληθεῖ ὑς πρὰ τ' ἐκ
μανθάνομεν
ζ τὸν οἱ ἐκ τοῦ τοῦ

τὸ φιλό σ φ· πρόποιαν τε

ὑ τὸ τὸ δὲ ὑ σ ιν

ἀπὸ πᾶν τὸ πεπτωκὸς

τοῦ δὲ λίθου τὸν δογματισμὸν αὐτοῖς διαλύοντι τῷ
σώματι τῇ κατὰ τὴν αἰμιλίαν αὐτοστιλίᾳ. καθὼ
μοῦ μέτην· αὐτὴ καὶ ὁ παῦλος τὸν πλησίον
ἀναιρεθέντα. διὰ τοῦτο δεῖ οὐδαίσθαι τοὺς φύσαντ᾽
ἵνα μὴ κατ᾽ ἀγνοίαν τοῦ αὐτοῦ τὰ ἐκτρώματα ἐν τῇ
κοιλίᾳ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν. αὐτοφόνοι τὴν πίστιν
οἱ ἐκτρώματα ἀπηχούμενοι· ἐ δὲ ὁ σάκελλος.
ὅτι τὸ ἐλεύθερον οὐδὲ καὶ τὸ σὸν παῖδα γάρ. τὸν τὸν
μὴν θλαῦσαι μὲν ὀλίγα καταδικασθῆναι φόβον ἀνθέξαν
τὰ κύρια τὸν δογμάτων. ἵνα τοιαῦτα τὰ κακὰ δεῖ
σθαι· δικαιοῦσθαι τὸ μὴ μαρτύρια κακὰ μὲν ἀπὸ τὸν
τὸν καισαρέως τοῦ θεοῦ. μὲν ὑπὲρ δικαίων μὲν
καὶ τοῦ λεοῦ· θλᾶσαι τοίνυν τοῦτο ὅτι οἰκεῖα μὴν

τὸ ὀργὴν τοῦ ἐνεπιφέρομαι

φθειρόμενοι δὲ οἰκουμένων βασιλείαν. οὐδὲ οἱ
πειρατηρίου μὲν φθειρόμενοι. ἀλλὰ οἱ ἀπὸ
τὰ κυρίου τὸν τοῦ ἀπὸ τοῦτο· ἐ δὲ θεῶν
τὸν μὲν τὸ ὅσον ἐ τοῦτο. ἀπὸ θεῶν τὸ
δὲ τοῦ λῶ τὴν αἰμιλίαν δὲ σάκελλον· οἱ μὲν καθ᾽
ξίαν τοῦθ᾽ ὧν τοῦ τὰ θεοῦ. λέγω τὸ
καὶ τοῦ σὸν δὲ λῶ τὸ· τοῦ δ᾽ λίκλη μὲν ἄνω δὲ
δομένου. λίκαν τὴν τοῦ σάκελλον
δ᾽ αἰτοῦ ἀπὸ τοῦ μὲν αὐτοῦ. τὸν δὲ θεὸν τοῦ
ραδίαν τοῦ οὐδὲ καὶ ὧν σάκελλος· ὁ δὲ

τὸ ὀνόματος οὐδὲ

ἀκούσθη τὸ οὖς· ἐπὶ κεκλημένου σὸν μὲν ὁ
ὧν μαθηταί· τοῦτο αὐτοῦ εἰ τὸ οὖς χθὲς
δαιμονίζη. ἐπὶ τοῦ δομάτου φησὶ κλη
ζαν· μᾶλλον φεύγοντες δὲ μένοι ὧν
τόσον τοῦ δὲ τὸ. ἐκ αὐτοῦ μὲν τὸ αἱ
μιλίαν ὁμῶν. ἀναφοῦν τὸ τοῦ θεοῦ·
οὐτοῦ γὰρ ἐπὶ προφητῶν· ὁ δὲ αὐτὸς ὁ θεὸς αὐτὸς
αὐτοῦ ὄντος οἱ φοῖ σὲ ἐπὶ τὸ χρῦσιν ὧν ἀφ᾽ ὁ τοῦ ἡμῶν

καὶ θέαμα θηρίων αἴσθησιν θέλγητρον. οὐκ ἐν τοῖς
νομοθετικοῖς ἐγράφησαν οἱ ἀποστολοι
τοιαῦτα οὖν, ὅπου γε καὶ σέλαι
νησεν. καὶ οὐδὲ ἐν ἀγῶσι παραπολὺ σέλλει ἢ τ παραβολ
αὐτοῖς. εἰ δὲ παρὰ τὰ δι' αὐτοῦ ἐγγίνεται. καὶ
χωρὶς αὐτοῦ ἐγγίνεται οὐδὲν δεῖ. καὶ ἡ προφητεία
ἀφανὴς ὀνόμασι δι' αὐτὸ οὔτε ἐγγίνεται. καὶ ἐν τῷ
βαπτισμῷ σέλαμψιν θησαυρὸν δι' αὐτοῦ· τὴν μὲν οὖν
τοιαῦτα καὶ βραχέα τῶν νόμων. ἐν τοῖς νηστείαις
φησί· τοιαῦτα. τῶν νόστων ἀφήμισθεῖσαν
τῶν γραφῶν δεῖ μηδὲν κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὸν
κανόνα δεχόμενοι διαστάζοντες· καὶ περὶ δὲ
ἐκκλησιαστικός. ἡνίκα δὲ καὶ ἡ συμφωνία νό
μου καὶ προφητικὴ καὶ τῶν ἀποστόλων. ἃ
ὀφείλομεν ὑποτάσσεσθαι· ὀφείλομεν δὲ· τὴν θεοσε
βείαν· ἐν γὰρ τοῖς μὴ θεοσεβείαν ἐνδέχεται
εἶναι. ἐν δὲ τοῖς δογματίοις· τὴν δὲ
θεοσεβείαν ἐν τοῖς ἀνθρώποις εἶναι φιλο
φρόνησιν. οὐ δόξασι σοφοῖς· αἱρετικαῖς δὲ ἀφέλειν
ἐστὶν ἡ ἀκαιρωσιβαυλιῶ· ἢ θεοσεβείας ἐν τῷ
ὄντι αἴτιος θεώρητος· ἐφιλεμβάλλει μὲν θεορ
δοσ· βέβηλος δὲ ἐστὶ τόπος· ἡ οὐ θεοσεβικὴ·
καὶ αἱρεσιμβλῆ δικαιοσύνη αἰτία οὖσα· κοινοῦ
ὄντος βίου κεῖται ὁ τόπος. ἡ δὲ δικαιοσύνη ὑ
παρέχουσα· τοῖς πλάσι γὰρ οὐκ ἐν συμβολαίοις
πολιτικοῖς· οὐδὲ ἐν ἀναστρεφομένοις
ἐξ ἴδιον περιαυτὸν καὶ τὸ πρὸ τῶ ἄφθονο ἴδι
κοσύνη· διὰ πολλὰ τοίνυν καὶ πλάσ ἐστὶ κεῖ ζ τὰ ἐπὶ τὰ ἐπικρίνεται τὰ
μορ τοιαῦτα οὐκ ἐστὶ καθ' ἑαυτά· πρὸ τῶν μὲν ἐν α
ζητητικοὶ ὑπάρχομεν· ἢ πρὸ σφερπομένων ἀ

τὴν τοῦ κ(υρίο)υ σωτηρίαν ἡλόγησαν διήρθρωσεν· ὅσα τοῦ. μὴ δὲ
τοῖς ἀπόστολοις προσήκον μόνοις εἰρῆσθαι νομίσωμεν εἶναι
ἐκφορὰ σὺν δὲ καὶ μέλη αὐτοῦ τοῦ σώματος τοῦ σω-
τηρίου σημαίνεται· διὸ δὴ τοῖς σὺν ἁγίοις
τοῦ θεοῦ· τοῖς ἐκ τοιάδε φησὶν ἀναζωγρήσαντος
τὴν οὖσαν αὐτοῦ φύσιν προφητικῶν μαρτύρων
τοῖς παρακαλοῦσι σὺν ἁγίοις εἶναι· παρακλητικὸς
γὰρ ὁ χρόνος ἀκτῖνος ἐστὶ τοῦ τροφέως· διὸ ἡ
καὶ ὁ κ(ύριο)ς οὐκ ἐκ τοῦ κοσμικοῦ ἀσκοσμικοῦ ἐσόμενος
λίχθην· καὶ γὰρ ἐξ ὑπερβολῆς τὴν σάρκων ἀρχὴν
ἐμβλητέον τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου ἀνθρωπικὴν
τὴν καὶ κυριακὴν διάπνοιαν σάρκα ἐκ
κοσμεῖν εἰς κόσμον· διὸ ἐμβαφορικὴ ἐξέλιξ
τὴν τροφήν· τοιοῦτον ἡ λιπαρομιλόγος
ἀποστόλου κυριοῦμεν· ἐμφερὲς δὲ τὸ κῶ
ἐπὶ τὰ μέλη ἐκυρίευσαν τὸν σωτῆρα· ἢ
ὅτι ἐμφανοῦς. λέξις δὲ ἐμφερὲς τὸ κυρίως ἐστὶ
μεγαλομέρειας παρίστανται· ἢ ἁπλῶς
καὶ ἡ οἰκονομία πᾶσα ἡ περὶ τὸν φθαρτὸν
παρακολουθοῦσα, ἀσύγχυτος φαίνεται τοῖς μὴ
μίξαν ἀγνοοῦσιν· ὁ τάφος τοῦ ὑψοῦ
τοῦ τάφου ἀναβάσεως ἡκόντος· σαρκικὴν ἕξιν
φόβου· καὶ ἐμφερὲς τὸ πᾶσι δὲ κυοφορηθῆ
ναι· καθ' ὑπερβολὴν τὸ αὐτὸ δὲ τοῦ αἰτοῦ ἐκεῖνον·
ἀκολούθως δὲ καὶ διὸ τὸ ἔτερον τοῦ τοῦ πάθους τὸ
τὰ καὶ ἀνεφαμένον· ὁ μὲν χάρις οἱ δὲ ἀκά-
θαρτον· ἰουδαῖοι μὲν οὐκ ἀνάδεχον· ἕλληνες δὲ
μερίσαι σοφὴν ἀποστόλου· διαφοιχθῆναι
δὲ αὐτρεφαὶ· καὶ τοῖς σὺν τὰ χρόνοις ἐμφανῆναι
τὸ αἰχθὲν αὐτὸ ἐλεᾶν ὃ ἐστὶν ἀνθρώπων
λῶν ἀνείληφεν ὁ κ(ύριο)ς· λεπτομερῆ σοφίαν κατὰ

τὴν παρα βολὴν

ἐν δυνάμει σοφίαν

γέλουσιν· ἐπὶ πάσι τε τὸ σαρ' ἀβολικὸν εἶδος τὸ λαχιστάκις τρῶιλο
τῆς τραφῆς ἀφ' ἑκατόταυ μόνα σας ἀπέσαμεν. τὸ παραβολικὸ
εἰκόσας σας αὐτοῖς σροφήτας σαλιγαὶ πλεό
νασεν· ἱναδὴ καὶ τοῖς σροφήταις σαλαιοῖς
λησι· καὶ τοῖς σαρ' αὐτοῖς σάλλοις καὶ σαρ' αὐτοῖς σοφοῖ
ἡ γὰρ ἐκ τέρατος ἀφορβοιδὴς ἐξι σρᾶγμα τὴν δομβρηνη
τούλῶ σαρουσίαν· καὶ τὴν τοῦ αὐτοῦ σας αδοθησο
μένην διδασκαλίαν· εἰκόσας δὲ ἐφ' ὅρα
κηρύσσουσα ἡ σροφητεία τορὶ κῆ ἀσημὶ σας αὐτοῖς
τῶν σολλῶν ἀνθρώπων λέγουσα ἡμᾶς σφημέρτερὶ
δρκοίη· ἐσχημάτισε τὰ σημαινόμενα φορὰ αὐτοῖς
καὶ βοὶ ἑβδόμας ὄρεσι ἀσὶ ἡ λῶ σαρὰ τῶ σ· αὐτὶ
καὶ οἱ σροφῆται σας' ἑβδόμας οἱ σροφητεύσαντες τὴν
σας' οὐρανοῖς αὐτοῦ κῦ ἐσὶν αὐτὴ τοῖς φῆμαι μὴ φῆρεῖς.
ἐδιώχθησαν ὑφ' ὧν ἐδιώχθησαν, καὶ σας' ἑβδ καὶ αὐτὸς
ὁ κῦ ἐλαλήθησαν αὐτοῖς σας' ἑαυτοῦ σροφήτου, ἐν οἷς τοῦ
τον γὰρ εἰμὶ οἱ κηρύξας αὐτὸ τὸν μόνον σαρ' ἑαυτοῦ ὁ
μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ζῆν σας' ἐμαθητευσε. ὅθεν καὶ ὁ πέ
τρος ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος σερὶ τοῦ ἀπὸ φόλας λβ' τ ἀπ πετρ ἐκτ κρτφ
γας φησὶν· ἡμεῖς οὖν ἀναστὰς σας' αὐτὸν τοῦβὶ
μίσου αὐ ἐχρῆν τὸν σροφήτων· αὐ μεθ' ἡδ αὐ
σαρανομ· αὐ δὲ δ' αἱ μ ματου· αὐ δὲ αὐ δεκτὶ
λῶς ἐσὶν αὐτολῆ τὸν χν ἡμ ὁμολογόμενον· ὧ ἐ ομεν
καὶ τὴν σαρουσίαν αὐτοῦ καὶ τὸ θαύμαστον· καὶ
τὸ μέτρον· καὶ σας' οἱ λοι σας' κολάσο σας' ὅσα ὁσα
ἔσοίησαν αὐτοῖς οἱ ἰουδαῖοι· καὶ τὴν ἔβρεσιν· καὶ
τὴν ἐξ οὐρ ἀναίλησιν σερὶ τοῦ ἰβρεοζόλυμα
κτισθῆναι καὶ σαλιν οἰκοδομῆσαι· τοῦτα σας' ἑαυτοῦ σὶ
ἐλλαὐτοῦ σαλείμ καὶ μεθ' αὐτὸν ἐὰ ἔφαν· ἡ τοῦ
τοῦν ἔσαι γρόμενος ἐπ φλόσομεν τοῖ δοῖ δὲ αὐ
τοῖν τε τραμμένοις φ σαυτοῦ· καὶ μεθόλιγα

ὅρος διαλέκτου

ὅρος τρόπου

τὴν παροιμιώδη εἶδος προφητείας

μεσίτη αὐτοῦ οἱ ἀλλ' αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ
ἀλλ' οἱ μὲν μεσίτη· ὁ τοῦτον ἀκούσας φησὶ τοῦ
θεοφήτου σοφοῦ. σοφὸς γὰρ ὁ σοφὸς καὶ κυβέρνη
σιν δὲ ὁμολογουμένην τὴν σοφὸν παρ' αὐτοῦ
ἐσκοπεῖ λόγον. ἐπὶ δὲ τοῦ σοφοῦ ἐστὶν ἀινίγματα
ἡ δὲ αὐτοῦ μνήμη ἐστὶ τοῦ διὰ τοῦ κατὰ πάντα τὴν ἀλλ' ἐλληνικὴν διάλεκτον
κλήσεως τοῦ βιβλιαρίου συμβουλὴ ἐκλήθη δια
λέκτου ἐκ τοῦ χειμάρρου ὃν ἡ διάσταση τοῦ
σώματος. ἐστὶ δὲ ὁ μὲν σωματικὸς τῆς
διερμηνεύσεως ἐπιμελὴς γενόμενος
διάλεκτοι νοεῖται· περιέχουσι δὲ τῆς γραφῆς.
τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ περιέχοντος
καθάπερ πλοῖα θησαυρῶν. τοῦ αὐτοῦ
σώματος τὴν ἀσυγχυσίαν καταιτιᾶται οὐ
μεμάθασι καὶ ὁμοφιλοτέχνως δὴ κινούμενοι
ἐν γὰρ οἰκίαις ἐν τῇ ὁμοίᾳ τοῖς ἑτέραις ἰδιάζουσι
ἐν τοῖς νόμοις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκροάσεως ἐδοκεῖ
τὸ βιβλίον ἡ σύμφασις αὐτῇ. ὁ τοῖς ἀλλ' ἐκ τοῖς
αἱρετικοῖς ἀνευθύνως. τοῦτο δὲ μετεστραμμένως
τοῦ ὁσιοπρεπῶς ἀκούειν. μὴ δι' εἰσόδων τοῦ συλλόγου
τολέσαι· ἐλλείπουσι διάφορα τὴν μεσίτη πρό
δηλον εἶναι τοῖς κατὰ τὴν τελείαν αὐτῆς ἀκρόασιν
ἐκλαμβανομένοις. ὡς ταύτην εἶναι τὴν πίστιν
ποικίλα περιέχουσαν· διὸ δὴ πρόσωπα τε αὖ
μαίνεσθαι τοῖς ἀληθέσι τοῖς δραματικῶς δὲ
τὴν γνωστικὴν τοῦ γραφῶν περιοχὴν ὁλι
κὴν τὴν ποικιλόσοφον καὶ ταύτην
καὶ αὖ ἀκροάσεις ἐκ διαφόρων· ἀλλ' αἱ ἴδιαι
σοφὸς προφήτης μικρὸν ὅτι καὶ ὀλίγα λα
βοῦσι τὴν ἀληθῆ καὶ τὴν γνώσιν τὴν ἀληθῆ δρᾶν
τὴν φωνὴν προφωνῆσαι μόνον ὑφεστῶτες.

τὰ ἐλληνικὰ διαλεκτοικὰ
λημικά·

τὰ ὁρασιντέρμικὰ
τὴν βιβλίων τυπτικὴν

ἡσαΐ βιβλίον

προφητεύοντος τὸν τῶν τριῶν ἐπικαρπείαν
τοῖς ἀμφὶ Ἀβραὰμ γεγονέναι. διὰ τοῦτο μὴ δεῖ
τοῦτο προσκρούειν. εἰ ἐστὶ γὰρ ἀναφορὰ μόριος
τοῦ ὅλου οὐσίαν αὐτοῦ λέγειν διὰ τοῦτο τοῦ ὅλου
ἀποτελοῦσι. ἵνα τὴν δὲ στερεὰν ἀναφορὰν ἤδη
καὶ εἰ σπάνιον διαδήλου τὸν παρόντα λόγον, ἵνα δὴ
καὶ καινὰ τὰ κατὰ τὴν ἀνακαίνωσιν τοῦ βιβλίου
τὴν λῶν ἀμεί τοῦθ' ὑπογεγραμμένην· ταύτην οἱ τῶν
παρόντων λογισάμενοι τοῖς θερμοῖς οἳ μὴ λόγον
εἶναι φασὶ διὰ τὴν θέρμην εἰ μὴ καθαροῦσι· τῆς
ῥοιᾶς τὸ κατὰ πρὸ· πολυκύθιον γὰρ ὅλον· εἰ
δὲ τοσοῦτο κατὰ τὸ μέσον ὕδωρ ἀναλαμβάνομενον
ἡλίου εἴδωλον ὅτου ναυλῶ· καὶ τὸ μὲν μεῖζον
λον. τὸν δὲ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ τοῦ φάραγγος
ἀξιούμενον· εἰ δὲν δὲ ἴσον τὴν ὕδωρ ταύτην
λαύτω· τοῦτο ἐστὶ παρδεῖος· οὐ ὡς τοῦ ἰχθύος· ἀμφότερα
μοίως ἀμφοῖν λεῖται· αὐλὸν μὲν καὶ δαίμονα
καὶ ἀπὸ τῶν, τοῦ τὸ μέρος δὲ τοῦ ἀγόμενος· ὁ
δὲ ἐπὶ καταγελῶμεν φέρον τὴν δόξαν δηλοῖ τὸ
λῶν ἑαυτὸ· διὰ θεὸν ἀναλωθῆς μᾶλλον ἑαυτὸ
ρου· ἀπὸ καὶ καλαφόρεσθαι· δηλοῖ
οἶμαι τὸ φερέσαι μὲν πανύτερον εἰς τὴν ἀφ
σιν· ἐπὶ οἰκῶν, τὸ ὀνόματος ἐρεαφὲν τοῦτο
ξάφ καὶ τοῦ ὀνόματος· καλαίπερ τὸ δὲ μαι τὸ μέσο
ὕδατος περισσεύειν· οἷδε τοῦ δὴ ἀνοίαν
καὶ τοῦ τοῦτο μόνον δηλοῦμεν ἀλλὰ φερόμενα·
τοῦ μὲν ἀμβλύνειν μοι ὕδατα πολὺ περιμοίωτο·
ὀμεβλᾶς τοῦ δὲ πηλοῦ μὲν ἐρ τοῦ κρατερὸν· οἱ μὲν
πολλοὶ ἰδιάλεκτον ὀμβρισμὸν ἐλθρ, ὀλίγοι δὲ
μοῦ φίλιππος κορτοῦ δὲ καλαίπερ πέντε· οὐ
ἑξακόσιοι· ὁ παύτοι βρέξ ἐαίματος καὶ πε

ἐπὶ τὸ καθ' ἑλληνικὴν ἑρμηνείαν τὸ ἐπὶ τὸ καθ' ἑρμηνείαν τρόπον τὸν καρπόν·

ἐπὶ τὸ σε ἀναλήψε· ἐκ τῶν ἀποκρύφων

ἐπὶ τὸ ἱστορίαν δήλωσιν

καὶ τὸ τὴν ἀλλήλων, ἀλλ' ὁ πηρ αὐτοῦ ὁ ὃν
τοῖς οὖσιν ὁ· δηλοῖ τὸν ὑποκείμενον οὐδ' αὐτὸν
σαρκὸς αὐτοῦ τὴν οἰκειότητα. αἰνιττόμενος αὐτὴν
τὴν δι' αἵματος τῆς σαρκικῆς συμφυΐας τὸν υἱὸν
τοῦ πατρὸς εἶναι· οὐ μόνον τοίνυν τοῖς ἐπὶ τῶν
πλουσίων ἁπλοῦς οὗτος ὁ διὰ κόλου σὺ τῆς ὁδοῦ
μηδὲ σκληρὸς, ἀλλὰ καὶ ὧν πλουσίων ἡ ἐπιτυχία
μηδὲ οἰκείως· φιλοδώρου τοιούτου αὐτοῦ ὄντος τὴν
δόξαν, ἵνα καὶ τὸν μὴ ὑπὸ πλούτου ἱστορίαν διδάσκει·
μηδὲ σὺ δὲ θαλπτὸν αὐτὸν πλουσιαίτερον οἱ
δυνατοὶ καὶ δοξικὸν τὴν μὴ ὑπὸ σοφῶν καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἡμῶν
ταῦτα φορμῶντος· ἀδοίκαιος οὗτος καὶ ἡμεῖς
ταῦτα τῆς ἀληθείας μᾶς μᾶλλον αὐτὸν βλέ
πειν δυνηθῶμεν· ὑπὸ δὲ μεμαδίμεν κατανοοῦν
ταδεοικὴν ἐκ κεῖνο δὲ φοσφίμφαν γνωστικὴν. ζ τὸν τὸ πλεῖστα
ἡδεκάλογον τὸ δεκάλογον
ἡδεκάλογος· καὶ ὁ ἡμεῖν ἰδρεὰ ἡ δεκαὸ. πα
ρὰ λλήλλαν ταῖν νῶ· ἡ δὲ αὐ πλακτὸ αἰτεσεμν
μῶν δὲ τοῦ θῦ φυσικὴν ὁμφαίνουσαν δημιουρ
γίαν διεβδομήκοντα· δακτύλου χλῦ· δυνάμε δακτύλ· ὃν δυνάμ
νοῦ ἡ τοῦ λῦ· διὸ λίκτινος πλεοῦ ταῦτα ὧν οὐ
δηλῶ· ὧν αὐφοίνικαι πλακτὸ νοληθήσομεν·
ἀμφοτεραδὴ μὲν γὰρ τεαφὴ δὲ ἡδὸ ποιῆ αὐτὸν ὑπὸ
κεῖμενὴν τὴν πλακὶ δημιουργίαν τοῦ δὲ ὁμοῦ
τὸν ἡ· ἡ δὲ λεφίσ ὁ ὁδὸ κατὰ μὲν οὐρανίον ζ τὸν τὸ οὐρανιον δεκάλογον
ἡ κόσμα· ὡς ἡ λίλιον καὶ ἀλλήλων· ἀίδιον·
νοῦφλ· φῶς· πῦρ· ὕδωρ· ἀέρα· σκότος· τοῦρ·
αὐτὴ φυσικὴ δεκάλογος οὖσιν· ἡ δὲ τῆς ἡδὸ ἐπὶ ζ τὸν τὸ ἐπίγειον
λοιῆ· ὡς ἡ χθὼν αὐτὸν· κτηνῶν· ἑρπετῶν· θηρίων·
καὶ τὸν ἐνυδρεσμίχλων καὶ κήτη· τοῦ πλοῦ
τῆς ἡμῶν ὁμοίως τὰ τὸν δεκαὸν ἡμῶν· ὃ τοῦ δὲ μεδ
ρωτεσῶμεν ἀπορφῆ· φυτοῦ πὸν ὁ αὐτὸν· τὰκ ἀρ πο

φόρεα καὶ ἄκαρπα· αὐτὴ φυσικὴ δεκάλογος τοῦτο·
ἡ μὲν οὖν πρώτη ταύτης πρόφασις ἡ τοῦ θείου
τὸ καὶ ἀριθμὸν γνῶσις εἶναι αὐτὴ σοφίαν· τάχα
δ' ἂν εἴη καὶ δι' ὃ τελείαν αὐτὴν, διότι πρὸς ἣν
τείνομεν τὰ θεῖα· ἀφ' ἑκάστου γὰρ ἑνὸς
μέχρι τοῦ τέλειον ἀριθμοῦ ἡ συναγωγή· ἐν γὰρ
καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα γίνεται· ταῦτα δὲ
ἐν τῇ δεκάδι· ἡ δὲ δεκὰς ἓν καὶ δύο καὶ τρία
καὶ τέτταρα γενομένη τὸν τέλειον ἀριθμὸν
ἀποτελεῖ· ἐπὰν δὲ τοῦτον ὑπερβάλωμεν,
εἰς τὰς αὐτὰς ἐμπεσούμεθα μονάδας, ἐξ
ὧν ἡ γένεσις· ἐν γὰρ καὶ δύο καὶ τρία καὶ
τέτταρα γίνεται δέκα· ἐν δὲ καὶ δύο καὶ τρία
καὶ τέτταρα καὶ δέκα ἑκατόν· ἓν δὲ καὶ δύο
καὶ τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα καὶ ἑκατὸν
χίλιοι· ἓν δὲ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα
καὶ δέκα καὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι μύριοι· ἓν δὲ
καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα καὶ
ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι δεκακισμύριοι·
ἓν δὲ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα
καὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι καὶ δεκακισμύριοι
ἑκατομμύριοι· ἓν δὲ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα
καὶ δέκα καὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι καὶ
δεκακισμύριοι καὶ ἑκατομμύριοι ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι·
ἓν δὲ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα
καὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι καὶ δεκακισμύριοι
καὶ ἑκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι· ἓν δὲ καὶ δύο καὶ
τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα καὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι
καὶ μύριοι καὶ δεκακισμύριοι καὶ ἑκατομμύριοι
καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι· ἓν δὲ καὶ δύο
καὶ τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα καὶ ἑκατὸν καὶ
χίλιοι καὶ μύριοι καὶ δεκακισμύριοι καὶ ἑκατομμύριοι
καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι·
ἓν δὲ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα
καὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι καὶ δεκακισμύριοι
καὶ ἑκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι·
ἓν δὲ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα
καὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι καὶ δεκακισμύριοι
καὶ ἑκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι·
ἓν δὲ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα
καὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι καὶ δεκακισμύριοι
καὶ ἑκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι·
ἓν δὲ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέτταρα καὶ δέκα
καὶ ἑκατὸν καὶ χίλιοι καὶ μύριοι καὶ δεκακισμύριοι
καὶ ἑκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι
ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι καὶ ἑκατομμυριοπλασιεκατομμύριοι·

ἄλλη δεκάλογος

ὃ προείρηκε σφᾶς τὸ
ἡγεμονικὸν ἐπείρηκε
σφᾶς δὲ τὴν ψυχήν:-

δ

διαιρεμ. λιθόμορφον ἐστὶ τὸ θετικὸν καὶ
αἰσθητικὸν ἢ καθόλου κινητικὸν τὸ πρὸς ἅλληλον
τὸ σαρκικόν. ὀξυκίνητον οὖν. ἐστὶ τὸ ταῖς
ταῖς αἰσθήσεσι ἑτοῖμον τοῦ σώματος τοῦ ἐλεύ-
θερον ὑπάρχειν τοῦ σώματος· τὴν
τοιαύτην κίνησιν τὸ λιθόμορφον διαιρεμ.
ἀδιάλειπτος ἡ κίνησις καὶ λίθος·
ἀλλ' ἀεὶ κινούμενον ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ ὑπὸ ἄλλου πάσχον
τὸ λιθόμορφον. καὶ διὰ ἐκείνο λίθος·
καὶ σαρκίον· διαιρεμ. αἰσθητικοῦ ἀφ' αὑτοῦ
ἀναίσθητον ὑπάρχον· ἐπιθυμῆ· λίθος· ὀρέξις·
τεθέλησις· ἀέξησις· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς
τοῦτο σημαίνει· τὰ κατ' αἴσθησιν καὶ διάνοιαν·
καὶ ἐπὶ δὲ τοῖς ἐπιθυμητικὸν· καὶ ὀρεκτικὸν
τὸ λιθόμορφον· τὸ οὖν οὐκ ἐπιθυμῆσαι· οὐ
δουλεύσαι φησὶ τοῖς σαρκικοῖς πᾶσι· ἀλλὰ ἀρέσκεται ἑαυτοῦ·
ἐστὶ δὲ ἀρεστὸν ἑαυτοῦ διὰ τὸ ἀγαθὸν πᾶν· ὃ ἐστὶ φύσει
ἀτακτεῖ ἐπανίσταται· καὶ τὸ πᾶν ἀκόλουθον
πάθος οὐ θεϊκὸν καὶ φύσει τοῦ ἀνουδενὸς ἐφ
ὑπὸ ἐστὶ κεῖται· μὴ τοίνυν ἡ λύσεως ἀτάκτου
θύνεται ὑπὸ ἀνάγκης ἡ ἑτέρου· οὐκ ἀναίτιον
ὀκλάζειν τὸ σῶμα· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῷ λόγῳ· τὰ ς τὸ κατὰ τὸν
ἀναίσθητα ἐμοῦ ἐστὶ· ὁ δὲ ἄνθρωπος ὅλως ἀπὸ κοσμοῦ νοῦ
μένου· τοῖς δὲ καὶ τοῖς ἀλόγοις πρόσεστι τὸ
ἡδὺ ὑπάρχειν τοῖς ὡς αἰδοῖα πρὸς τὰ τῶν τρέφω πλὴν ἡσύχιον
ἀφροδίσια· τοῖς δὲ ἀλόγοις πρόσεστι τοῖς σώμασι
ἀναίσθητον· τὸ δὲ ἀνθρώπινον ἀλλ' ἐστὶ τοῦτο πλεο
νεκτικόν· τοῖς πολιτικοῖς καὶ τὸ περὶ τοῦ ἐρᾶν
ἀφροδισιάζειν· ἀλλὰ καὶ ἡ ἕλκει τοῦ μένου ὑπ'
ἐπιτρέπει αἰσθήσεως κινήσεων κατὰ τὴν
διαφορὰν ἀπὸ τῶν τοιούτων· κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ
σώματος ἐκτέλεσιν φαντασίας· ἐξ ἀνθρώπου

ἡ κατοικητέον· πάντα γὰρ τὰ αἰσθητὰ περὶ
τὸ αἰσθητόν. οὐτως δὲ καὶ τὸ φρονητὸν περὶ τὸ φρονητόν· δηλαὶ
δὲ καὶ αἱ πράξεις· αἱ μὲν γὰρ καθ' ἕκαστον αἱ δὲ καθόλου
πρακτοί εἰσιν· ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν ἀκουσίων ἄγνοια
λυπηρὰ καὶ μετάνοιαν ποιοῦσα διὸ ὁ ἀκούσιος
καταγέλαστος ἢ μετανοῶν δεῖται γὰρ μετανοίας
ὁ ἀκούσιον ἄρτι τὸν ἀμαρτάνων ἄφρων
δὲ καὶ ὁ τὸν τοῦ μὴ δεῖ ἐπιθυμητὴν ἔχων ἐπιθυμίαν
καὶ ὀργίλος· ἐπὶ γὰρ ἄλλο τι ὀργίζονται
καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἢ ἐπὶ τοῦτο ἐφ' ὃ δεῖ καὶ μᾶλλον
καὶ ἧττον καὶ ὡς οὐ δεῖ καὶ ὅταν οὐ δεῖ καὶ ὅσα
τοιαῦτα προσδιορίζεται· ἐνδέχεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦτο
ἐφ' ὃ δεῖ καὶ ὡς δεῖ καὶ ὅταν δεῖ καὶ ὅσα τοιαῦτα
ἔστι δὲ ἐπαινετὸν τὸ ἐπὶ τούτοις ὀργίζεσθαι καὶ
ἐπιθυμεῖν· οὕτω γὰρ ἂν ἀνδρώδης εἴη καὶ πρᾶος
καὶ ἀνδρώδης· ἐπὶ γὰρ τοῖς τοιούτοις ἐστὶ καὶ
τὸ ὀργίλον καὶ τὸ πρᾶον· ἐπιεικὴς γὰρ ὁ μὴ
πρὸς ἃ οὐ δεῖ ὀργιζόμενος μηδὲ ὅτε οὐ δεῖ μηδὲ
μᾶλλον ἢ δεῖ ἀλλὰ συγγνωμονικὸς πρὸς τὰ τοιαῦτα
καὶ ἐπὶ τούτοις πρᾶος· ἐπὶ γὰρ τοῖς τοιούτοις
ἐστὶ καὶ

ἀμβροσιόμενον πῦρ ἀκτῖνι φοιβοδιαυγάσσο
μεν. λαμπάδι ἐοικὸς ἐπέχειν τάξιν. ἡ σ
τιν τοιγὰρ ὁμότροπε πίμπλησιν· ἀκολουθοῦντα οἷ
αὐταῖς δι' ὅλου τοῦ μίου ἀπαλλόκαθι φαίνεσθαι·
τὸ δὲ ἕβδομον ἀναπαύεσθαι· διὸ καὶ ἑβδομὰς πρὸ
ὁμώνυμος ἐστὶ τῆς τοῦ ὁμότροπου· τοῖς φωσφόροις
τοῖς ἀνέρυθρον τὴν ζοφερὰν ἀχλύν· διὸ μὴ μεθόριος οὖσι ⁝ ποίος φίλαν λ
καταδῦναι μὲν οὐκ αἰσθάνεται ἀχλύος· θάττον δὲ ἀμίγνυσθαι
καταγλαϊκόος· ἐπτὰ μὲν ἡμέραι διδάσκει·
δὲ τὰ ἑξηκονθήμερον δὲ ὅσα ἐξ ἑκατὸν
μυριάδων· ἐν ᾧ τοῦ ἐνδεκάδος καὶ ὀγδοάδος ⁝ πέ ἑβδομάδ λ/ ὀγδοάδ λ
λόγος ὅσα ὀκτὼ κινδυνεύει γὰρ ἡ μὲν ὀγδοὰς
ἑβδομὰς ἡμέρα κυρίου· ἡ δὲ ἑβδομὰς καὶ
τὸ ὄγδοον· ἡ μὲν κυρίου ἡμέρα σάββατα· ⁝ ὁ κυρι σάββατ ἡ ἑβδ
δὲ τὸ ἑβδομάς· ἡ μὲν κοσμογονικὴ φα
δὲ δὲ τοῦ ἀναπαύσεως ἡμέρα· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ τοῦ Ν
δοῦ τοῦ καὶ κίνησιν τοῦ λόγου· δὲ δὲ σωτηρίου
μοί· καθὼ πὶ μὲν φυλλορροεῖ· αἱ δὲ μυκλαμεί
νᾶ τὰ φύλλα· ἡ δὲ τοῦ σαλπισμάτων γίνομένη φλα
σκο· φασὶ δὲ καὶ τὸ βύρσινον ἀναφαίζεσθαι πρὸς
ἀκείνῃ αὐτῇ μὲν τοῖς ἔκτοις· τουτέστιν ἑκατομμυρι μὲ
εἰκαὶ ὀγδοήκοντα πρὸ φαῦσιν ἡλίου ἡμέρας· πρὸ
φερὰ πόλεως μὲν ὁ ἀπὸ τοῦ δὲ τοῖς περὶ ὁκ τοῦ
μηνος· ἀφ' ἑσπέρας δὲ ὁ φιλόσοφος δὲ τοῖς περὶ
φύσεως· οἱ δὲ σαλπιστὰ ἀριοὶ δὲ τὴν ἐν οἱ καὶ ἀπὸ ⁝ ἀπὸ τ τῆς γενέσε, οἱ πν
τῆς τοῦ κόσμου καταὶ τὸν πρῶτ ἡ τῶν γονέων ὅσον τὸν φαγορικοὶ τὰ ἀρι τέ
ἐξ ἀφ' ἑσπέρ πλῆθος μομίζουσι· καὶ μυθολογικὰ
λοῦσι τοῦτον ἑστάναι· διὰ τὸ μέσον αὐτοῦ εἶναι τοῦ ⁝ ὁ ἡμ τ τῆς ἀρι καλ
δίβου· τουτέστι τοῦ δεκαεπτὰ δύο· φαίνεται
ἴσον ἀμφοῖν ἀποφαίνει· ὁ δὲ διάμετρος ἀφ' ἑβδόμου
καὶ ὀγδοήκοντα· οὗτος δὲ ἐκ τοῦ ἑβδόμου

μὲν τοῦ τείου ἀερέθνος ἀεὶ δμοῦ λεγομένου· ἀρ
τίου δὲ τοῦ λύο φήλβοσ νομιζομένου. γεννᾶται
δὲ σὺ ταῦ τείαμβαι· δή· τοιαῦται τοίλιν αὖτε
νικόταται κινήσεις· καλαὸ ἡ θάλαττα ἐνθυσθφ
εφαι· ἀνα· κατα· φοδλῆαι· ἡσάρι φερῆ, πέσσ.
ὁ τοῖσσα· εἰκότασ ἀρ αὐτορ ἔφαὺ ἀεὶ δμοῦ ἀμήτορων
καὶ ἀγορ· ορ λλίζορται· τὸ σώματορ δὲ μὴ μβίορτο
καὶ τὸ τηὸ αὖ αὐτοῦ αὐλοσείδοσ αὖλητορ ὁῶν τὸ.
καθὼ ὁ ὐτὸ γαμοῦσιν· οὐδ' γαμίσκομται· ἔτι· οὐδ'
γὰρ ἐκτίπτοσ ἀεὶ δμοῦ ἐπὶ πλαμβάμβοι· γίγβεται
ἔφαὺ· οὐτὲ πὶ πλαυλλη ϕθὶσ αὐτοῦ λλὰ τοῦ μβὴ τοῦ
τηὸ δὲ ὁλφ καδοσ ἐκαὶ ρορ· τὴν τὸ γδὸ ἀδακύβον
καλοῦσι μὲν φαὺ τοῦ ἔφαὺ πλαρομένων τὴν ἁπλοῦ
νὶ αἱματορ ἀεὶ δμοῦ ὧν τὸ οφαῦ ερ ων· διὸ ὁ μὲν
γασέρ ἰαὐτὸ γίγβεται· οἷον ἀεί ὁ δόντισ τηῦ τοῦ ὁ
τὴν ὠτὸλ μβέφορ· αὐ ταῦ τὸ δόλοσ· ταύτη τοι ὁ κῦ
τέρετο αὐ ρωμασὲ ἰαὐ τὸ ὄρεσ· ἐκτο μίβεται κ αὶ
φατὶ ἀεὶ χάμενοι ϕαι τοπικῶι· τὴν δὲ ὠμὸ ἀμερ τὴν
ἀπαύτοῦ ἀαρ ἀμμαύλαο· ἡ σόσσ ὁ ὶ ὁ ὐ τὸ ὑ ἡ
λεῖ ν τοῖσ ὸ ἐ αὐ ἐκ λφεῖσι· δὶ βυδόμενοσ αὖ ακ ἡ
ε ιοόμ ὠσ· τηὸ φανηὸ τὸ ἡ ραυθῦ· ἰμ αλλ· οἱ
μὲν· αὖ αὐ ταῦ ἀσσ η ταῦ λβύτο ἀρὶ αὐτοῦ· οἱ
δὲ· δι αἰ τὸν ὅλοσ ὠῶν ἐλλίλοσ αὐ τὴ ἡ ἡ ἀ ὸ ἐ πὶ σ ἡ μοσ
ὄγδο αὸ ἰνοαρίχαμ φ αμὶ· ἰδ τὸ ὐ σαρκίοι· τὴν
δὲ ὠμὸ ἀμερ τὸ ν ἀ κ ν ύ μ ὠ σ ορ· ἀεὶ δμοῦ μ ὠ σ ορ ὠ ὸ
αὐ τοσ· ἰμ ὑ σ τὸ μ ὠ σ ορ ὸ δ· ὸ ἰ ὠ· τὴν μὲν γὰρ τάξ ἡ
τοῦ ἀεὶ δμοῦ μ· συγ κατ αλ ἡ ξ ἐ τ αι καὶ ὁ δ ἡ· ἰ ὰ δ· τοῦ μ
φοιχάορ ἀκ ο χ ο ω δ ἡ α· ἐ π ὶ σ ἡ μο μ γ ω ο ρ ἰ ζ ἡ τ ὸ μὲ ἰ
τε αφ ὸ μ ὠ ορ· δ ὺ τ ρ ὼ ἰ α κ αὶ μὲν τ ὸ ὸ ἀ ε ἰ δ μ ὸ ὺ σ
αὐ τ ὸ ὺ ὸ ἀ ὸ ζ ἡ σ ἐ τ ὴ ν τ ἡ ξ ἡ ἐ κ ἀ σ τ ἡ μ ὸ ν α ὸ· ζ ὸ ὐ ὸ ὸ
μ α ἰ α ν ὸ ς ὸ ὸ γ δ ὸ ὰ λ ὼ· κ α τ ὰ ὐ δ ὲ τ ὸ ρ ὸ τ ὰ ὴ ν φ ὸ ι χ ἀ ὸ ν

τὸ ὁ ζ ἀρ ἰ, ἀμὴ τ ὼ ρ ἰ ς ἀ ἰ ὸ ν ὸ.
τὸ τ ἀ ν α π α ύ σ ε ἔ ἰ ς ἀ β β ἀ τ
ἔ ἰ δ ο ς ἄ λ λ ἡ τ ο ρ· κ α θ ὸ, τ ὸ ν
π α λ ἰ ν ὸ ν τ γ α μ ἰ σ κ ο ν τ ἡ ς·

τὸ ὁ ἡ ὅ ρ δ ὸ λ ς κ ὺ β ο ς

ὁ ὶ λ φ· π· τ ἐ ξ ἀ ρ ἰ θ μ ὸ ὶ ς κ τ
λ ὶ λ ὸ ὺ ν τ ἀ ὐ τ ὲ ἐ π ὶ σ ἡ μ ὸ ν ὸ ς·
S

ἀριθμὸν ἐκ τοῦ γ μυριοστοῦ ζ ἥτοι τοῦ ιη. καὶ ὀγδοηκοστοῦ. τοῦ ι̅η̅. ἐκ κλασματίου τοῦ δ οὐκοιδ ὁποσοστοῦ ἐστὶ τοῦ ἡμίσεος θ ἐστὶν ἥτοι ἁπλῶς. λαμβάνουσι δὲ ἑκατὸν μυριάδων ἡ ὀγδοηκοστή. ὀγδόη μὲν δὴ ἡ ὀγδοηκοστὴ. ἀπὸ μὲν οὖν τῆς ἐκ τῆς ὑπάρξεως μέχρι τοῦ ποιῆσαι. ὁ δὲ ἡμίσεως τοῦ ἐκ τῆς ὑπάρξεως μέχρι τοῦ ποιῆσαι ἀποστολικὴν ἐκκλησιαστικὴν ὁμοίως ἀφαιρουμένην τὴν ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ὑπάρξεως μέχρι τοῦ ποιῆσαι ἀποστολικὴν ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν ὑφαίνει. λαμβάνει ἑβδομηκοστὸν ἕκτον. καὶ ἔτι τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἕκτου τὸ ἥμισυ καὶ τοῦ ἡμίσεος τὸ ἥμισυ. καὶ ἔτι τοῦ ἡμίσεος τὸ ἥμισυ. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἑκατὸν μυριάδων ἡ ὀγδοηκοστὴ. ἀλλ' οὐχ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκατὸν μυριάδων ἡ ὀγδοηκοστή. ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκατὸν μυριάδων ἡ ὀγδοηκοστὴ

αὐθρόως ποιήσαι λιθάσης τὴν δημοσίαν.
ἔχει γὰρ τι καὶ πρὸς τὸν νόμον αἰσχύνη διὰ τοῦτο
ἆρα προσεφθέγξατο πρῶτον· ἢ ὅτι τὰ δεύτερα
ταῦτα ὁμοῦ ἐκμαθόντα μαθήματα
γενομένων· ὃν ἡ οἰμαι τὸ μὴ ὕλης τοῦ θυόν
μὲ αὐτὰ ταῦτα· ἀλλὰ καὶ τοῦ χρόνου· ἵνα
δὴ δὲ καὶ ὀκτὼ ἑβδομάδι ταῦτα ὁ κόσμος κυκλεῖται
τὸν ζῳογονούμενον καὶ τὸν φυομένων αὐτάρκη.
ἔστι μὲν γάρ οἱ τὴν μεγάλην ἐνιαυτὸν μὲ ἔχειν
τοσοῦτον οἱ ἀλλὰ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔστι τοσοῦτον
μὲν ἡμέρας μυριάδι πλανήτας εἶναι φυσικάς
εἰς τὴν ἀφίξεων δὲ τοῖς κινουμένων ἐστὶν οὗ τὸ
φύσει καὶ ἐν ὀκτὼ σταδίοις οἱ χαλδαῖοι ταῦτα γὰρ μὲ
ἀλλὰ μὲν ἔχουσι τὰ ἀφίξεις μυριάμιον· τοσοῦτος
ἀφίξεως μὲν δὲ τὸν μεγάλην καὶ νοὶ χρόνων τοῦ·
τὸ δὲ ἄπλανῶν· ἔστι μὲν οἱ ἀλλὰ ἄλλο· ἔστι δὲ
δὲ ἀφίκτοι· καὶ ἀὐτὸ ἐστὶν ἐν ἀστρολίαι
σημαίνουσιν καὶ ἡ σελήνη δὲ ἔστι καὶ ἡμέρας ἡ
μᾶλλον ἔχει τὸ μεταχὺ μοιρῶν· καὶ μὲν οὖν
τὴν πρώτην ἑβδομάδα· διχότομος τίνα·
καὶ δὲ τὴν δευτέραν· πανσέληνος· τρίτην δὲ
τὸ ἀποκρούεσθαι αὐτὸ διχότομος· καὶ τὸ
τρίτην ἀφανίζεται· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι σημαδικὸς τὰς ἀδήλους ἡμέρας· ἔστι
μεταχὺ καὶ ἔχει τίνα καὶ χὸ ἀφ ἧς τὸ μὲν οὖν
δὲ· ἢ τὰ διχότομος· εἶτα ἀμφίκυρτος· πάν
σέλινον· ἐκ δὲ ἀποκρούεσθαι τὰ μὲν ἀμφίκυρτος·
διχότομον δὲ μοῖρα ἐμφαίνει· ἔστι δὲ
φύσει μὲν ὁ κόσμος καὶ ἐν ἡμέρας ἑνὸς· τὸ δὲ
τοῦ καὶ ὀκτὼ τραφὲν· ἐν τὴν πλανᾶται μὲν ἐν ἐν

ὡς ἐκ τῶν δείκνυσθαι ἐν χρόνῳ γεγενῆσθαι.

περὶ τῆς ἑβδομάδος

περὶ τῆς ἐντὸς σελήνης σχημάτων

φθονων εἶναι διδασκων· ὃν καὶ περὶ τοῦ προ-
σωπου τοῦ μὴ μεθερμοι ἐπικειται τοῦ τῶν αἰσθητηρίων
τοῦ ὄμματος· δύο μὲν τοῦ τῶν φθαλμῶν. δύο δὲ
τοῦ τοῦ μακροτέρου. δύο δὲ τοῦ μικροτέ-
ρου. ὀγδοηκοντα δὲ τοῦ τριχώματος. τρία τοῦ μὴ
κιον μεγαλου καὶ ἑβδομήκοντα μίλια σύλλο-
γον αἰσθήσεως δηλοῦσιν ὃ δεῖ ποιεῖν· τοῦ μὲν ἀνὴ
κοντος ἐπὶ πλήθους· ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα φύσεως· ἐκ
παίδευσι περὶ τὴν βοήθειαν τοῦ δεομένου· ὅτι
δὴ τρίβολα δὲ ἐπὶ βουλευτοῦ· μὴ δὲ φανείσης
σαρκὸς μεταλλευομένων· τὴν τετάρτην δὲ γόνατα ἀν
ἐόμενον ἐπὶ γόνυ ἁρμαχθῆ χεῖλος ἀφ' ὃ σάρκα
κομένου· τὴν δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτην ἑβδομήκοντα
μέγαθος οἰκῶ· μὴ τὰ ἀφ' ὃ δεῖ σημαίνουμένην μεβ'
νον εἶναι· καὶ τοῦ δοῦ ζητᾶν ὃ σὺ πάσσεν ἐπὶ
τὴν δεκάτην· τοῦ περὶ τοῦ ἀκροφύλλου μὴ δὲ
οὐ δὲ οἱ δεῖν δὲ ὁμοίως βέτα μέσου αἰδῶ· ἐπὶ
δὲ νοῦ καὶ γλῶσσαν δὲ ἑβδομήκοντα μέγεθος·
ὀκτὼ δὲ μεμφοτέρων τοῦ καὶ δεκάτην· τὴν δὲ
νατὴν ἐπὶ μὲν λεύσεται· μέσου δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ πρὸς
μεφύλλην ἀφ' ἧς δὲ μετ' καὶ λεύσεται· τὴν δεκάτην
δὸ τὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ· οὐκ ἂν ἀφ' ἑσθόν
ποις αὐξάλωσιν τοῦ· τοῦ λιν δὲ τοῦ σ νοσοις· καὶ
ὃ μοσὶ ἑβδόμη καὶ ἡ τοῦ σεβδεκάτη· καλαὶ δὲ
φύσιος διαφνίζεται πρὸ φαίνοσο παιτοῦ αἱ ἡ ὧν·
καὶ μεγάτοι αὐτοῦ φ' ἁ φαρτοῖ αἱ ἡμοῦ παρ στί ἔφα
βόμασος ὀβελίσκος· δὲ τοῖ ἑβδομήκοντος
σαφῶς δὲ τὸν ἑβδομήκοντα καὶ ὀγδοήκοντος
μικὸν μόνον τοῖ ἡ νεφώσκου παρα διδοῖ μόμα
καὶ οὐδαφ· ὃ δασος ταῦτα· τοῖς ἡμῶν ἀφαχὴ

τὸ ζ ἐκ τῶν αἰσθητηρίων δ καὶ π τῆς μετὰ προσώπου ἐπικειμ.

τὸ ζ ἐκ τῶν ὡρολογίων καθολικῶν ἑβδομαδικῶν μεταβολῶν·

τὸ ζ ἐννοήσεις ὁ ζ ἀριθμητικός·

ἐμμέτρων· αἰνίττεται δὲ τὸν ἑξαήμερον κόσμου· ὃν αὐτοῖς
διδασκάλοις τὴν ἑβδομήκοντα ἐτῶν· ἐπὰν δὲ ὃν λαὸς ἐξ ἑβδο-
μήκοντα ἐτῶν· εἰς ἐνδιάσημα χλιάδας· ἵνα τοῦ
νοητοῦ εἰς ἀστρικὸν κόσμον διδασκόμενοι· μετὰ
ὃν χρόνους δὲ ποιεῖν τὸν ἐν νοσολαίοις ἐν-
τολὴν προφητεύει· αὐτὴ δὲ ἡμέρα ἔστω τοῦτο ἔσται
καὶ τοῦτο ἐν αἰτοῖς ὀνόματα· ἡ δὲ ἡμέρα ἐστὶ ποί-
ησον ἡμῶν δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· τὸ μὲν γὰρ ὄντως
τοῦτο· ἀόρατα ἐκ φορᾶς αὐξανόμενα νύξ· τὸ
δὲ δεῖ ἡμέραι ἐννοίᾳ ἡλιώδη· τοῦτ' ἔστιν· ὡς ἡμῖν
ὁ ἥλιος· αὐτὴ δὲ ἡμέρα ἀνὼ ἐννοίᾳ ἡλιώκῳ· λέγει
δὲ μὴν καὶ ἄγγελλα δὲ μὴν ἐν αὐτῇ· τοῦτ' ἔστι κατὰ
τὴν ἰδίαν οὐσίωσιν παραδηλοῦμένων τὴν ἡλίαν
ἐξίασιν ἐννοοῦμεν· ἡμέρα γὰρ ἐστὶ ἑπτά·
φανέντα γὰρ ἑπτὰ ἐκφαινόμενα λόγου· καὶ διὸ
ἡ σοφία οἰκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον ἔκ τῶν κτισμάτων ἐπι-
λεξαμένη· ἐξ ὅλου δὲ λόγου διαιροῦμεν ἐπὶ τὰ
ἑαυτὸ ὁμοιώματα καὶ ἀγέλας δηλοῖ· λόγοι δὲ τῶν
τῶν ἰδίων ποιήσεων· ὅλη δὲ ἡμέρα ἔστι
λόγος· ἀφ' ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας· ἕως δὲ ἑσπέρας τῶν
μὲν ἀφώνων· διὸ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀστέρων αὐτοῖς
αἰτιολογία ἐκ τοῦ· κύριος ὁ θεὸς ὁ κτίστης
ἀστέρων· μέρη δὲ· οἰκεῖα ἐστὶ νοητὰ ὅλου· ἡλιοῦ γὰρ
νοητοῦ· οὐδὲ ὅλοι ἐκ δεκάδος καὶ μιᾶς ἐκκλησίας·
ἀλλὰ μέλη ἀγγέλων οἰκειοῦσθαι σοφίαν σοφοὶ ἐγκόσμων·
μετέχειν δὲ καὶ αὐτὰ ἀναγκαῖον τὴν σοφίαν· ἕως ἔστι
διὰ τοῦτο αἰῶνες· ἀεὶ γὰρ καὶ τὸ κοσμικὸν καὶ αἰσθητὸν·
ἀφαιρεῖ δὲ διὰ τοῦτο τὸ ἀόρατον· ἐπὰν τοῦτο
ὁ ἀφανὴς οἶκος ἀσφάλειαν· οἶκος ἀνθρώπου·

τὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ αὐλὴν διηρῶσθαι
καὶ τὴν αὐλὴν διαμετρεῖν. ἐστὶ δὲ μὴ πρὸς ὀρθὰς
ἀλλὰ λοξὰς τὰς πλευρὰς ἔχειν· εἴτε δὲ τετρά-
γωνος εἴτε μακρὸς εἴτε καὶ ἄλλως ἔχων τὴν
εἰσοδον ἐν μέσῳ μακρὸν δεῖ εἶναι μηκύνοντα. τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὰ ἀνάπαρκτα πλάττειν.
ἀλλοτρίαν δὲ τοῦ ναοῦ μὴ δεῖν δόξαι· ὅσαν
δὲ αὐλὴν τὴν οἰκείαν καὶ ἀρχαίαν· διὸ καὶ ὁ
τετράγωνος ἀποδοκιμάζεται· εἴτε γὰρ τὴν ὄψιν εἰς
εἴδωλα τελεταστικὰ καλά· ἀκολουθοῦσι
τοῖς προφήταις λέγουσι· δεῖ γὰρ ξύλον στὸν
λίθον· τοῖς ξύλοις εἰσάγειν· ὅπου σὺν μοναζόν-
δαι· ἐπὶ τοῦ περὶ φόνου λόγος ζ
ἐπακολουθεῖ· φόνου δὲ· ἐξαρτίσεται νεῶν αἱ
τόποι ὧν αὐλὴ θλιβόμενος ἐξαίρειν· ἵνα τὸ εἶδος ἐν
μείνῃ λάβῃ· ἢ τοιαύτης ὁρίστερον εἶναι τὸ ναόν· ἢ τοῦ
λιθόστρωτον· ἢ τοῦ κατὰ τὴν αὐλὴν διδά-
σκαλίαν νεῶν ἀρξάμενος· μᾶλλον δὲ τοῦτο· η
Ὁ ναὸς ὅλως ἐστὶ λόγος· ὡς σοῦ ὁ κλέπτων τοὺ
αὐλοὺς ἀμείνων μᾶλλον ἂν δικαίῳ· ἢ μόνος περὶ τὰ
τοῦ δὲ ναοῦ κακοῦς· οὗτος ὁ ἁλιεὺς ὁ τὸν ἐθέλοντα
ὠφελεῖν ὁμοίως διαιτᾶν· ἢ οἱ πλάσται κλῶ· ἢ
τεκτονικόν· καὶ μᾶλλον ἑαυτὸν ποιητὴν ἅπαντα τὸν
ζῳοποιὸν φυτουργόν· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ τὴν αὐλὴν διαφιλόσο-
φίαν ἀπομιμούμενοι κλέπται εἰσί· καὶ μᾶλλον
τὸ ἁλιεῖ· καὶ σωτὴρ παιδίου· διακόσμοι εἰσὶ πάν-
των καταπολλῶν· οἱ δὲ δὴ τὴν πανταχοῦ αἴρη-
σιν καὶ πλάσιν ποιεῖσθαι ἀφ' ἑαυτῶν καὶ φύσιν
ποιοῦντα τρυφῶσιν· οἱ πλεῖστοι δὲ σωτῆρος
φιλόσοφοι· τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τοῦ τεθαυμάσθαι τοῖς
ἀπεοικόσι τὸ πεπλεγμένον αὐτοῖς ἁπλοῦν. ἀνθρω- θ

αὐτοῦ τοσοῦτόν ἐστι τοῖς. τὴν ἀκαμπτονδυ
ναμιν τὴν πρὸς τὸν ὅλον· τὰ δὲ στοιχεῖα καὶ τὰ
ἄτομα· τοῦτ' ἔστιν αἱ δυσαμίαι αἱ οἰκεῖαι καὶ τὰ
τοιαῦτα ἐκ τῆς τοιᾶσδε κράσεως ἐστὶ τὰ ὅλα· ἃ δὴ
τοῦτο πάσχει· ἀλλ' αὐτὸ τὸ φθείρεσθαι καὶ
τοῖς. ἡ ἀνάλυσίς ἐστι τὸ εἰς ἄκρα· ἐξ ὧν δὲ ἡ ὅλη δύ
ναμις ἐστὶ κατὰ συμβεβηκός· ἐξ ὧν δὲ ἡ ὅλη δύ
ναμις ἐστὶ τοῦ φθείρειν καθ' αὑτό· ὁ τοίνυν ἑαυτὸν φθείρων ἐστὶ μὲν οἰκεία καὶ
τοιαύτη φθορὰ τῶν μερῶν ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ πρῶτον.
ὅλη δὲ οὐ φθείρεται τοῦ αὐτοῦ τρόπου. Δ δίκαιος
δὲ ἐστιν. ὁ ἑαυτὸν ἐπιθυμῶν ἀποκαθαίρων λόγος· καὶ
ἑαυτὸν ὁ τοῦ μὴ κακὸν ἐπιθυμῶν ἀνιᾶται.
καὶ αὐτὸ τοῦτο πέπονθεν οὐκ ἔφθη τὸ ὅλον πρᾶ
γμάτων ἐπιθυμεῖν· οὐδὲ νοσοῦσα μὴν τῶν
ὑγιαινόντων. τὰ μὲν ἐμποιοῦσα ἑαυτῇ ὅλη ἐστὶ καὶ
τὰ δὲ αἴτιον καὶ ἀπὸ τούτων ἴασιν λέγειν
ἀπὸ τῆς ἀφ' ἑτέρου ἰάσεως μὴ ὅλης ἐστὶ
σθαι. καὶ τὸ κοινὸν φθείρειν. Τὸ φιλόσοφος ὅλη
λῆθεν· οὐδὲν γὰρ τοιοῦτον ὑπάρχει αὐτοῦ τῇ
φύσει καὶ τοῖς φαρμάκοις χρωμένοις· ὅσαπερ
οὐδὲ ἀξιοῖ ἡ αὐτοῦ κόσμος τος· οὐδὲ ὁ πείσων
τοῦ πείθοντος· οὐδὲ καλέσαι μὲν οὐκ ἐπιτρέ
πει. ἔχει δέ τινας τοιούτους καὶ τῇ τοῦ
τρίτου τῶν ζῴων σωτηρίαν τὸ οἰκεῖον ὄργανον.
οὕτως τῇ καὶ ὅλῃ τοῦ θύοντος οἱ αὐτῶν
προσφέρεσθαι κινοῦμεν. καὶ ὑποστήσεται τὸ
τὰ ἐπιμέρους διαδίδοται ἡ δρεπανικὴ τῶν ζῴων
ἀλλὰ δὲ οἱ κενοὶ φιλόσοφοι τῶν ζῴων. τὸν ὄνο
μαζόντα. οὐμηνώσκουσιν ἐπιμιόβουσι καὶ
τὰ ὅλα τὸ μὲν· τὸ φιλοσοφοῦμεν ἀδὲ παρ' αὐτοῖς
κατὰ τὸ ὑπὸ δοκλέα. οὐδὲ ἀποχλοῦσι λίγλωσ

οησθλὸν τὸν ματαίου σὲκ κέχρωσται σωμάτων.
ὀλίγον τὸν ἀσωμάτου δὲ εἰδότων· οὐ γὰρ ἔστου τὸ ἀπὸ
τοῦ λίου φῶς διὰ τὸ λου σκένου σωληνὸς οὐδὲ ἀτος σ
μεθοδενὲς ἐλήφη ἐς αὐρ. οὕτω καὶ ἡ φιλοσοφίαν
ἐκ τῆς ἀλείας τῆς ἀφ' ἡσ τὸ θεῖον ἐμφαλλομένου,
ἐν ὀλίγοις ὀφθαλμοῖς τοῖς καὶ ἡμῖν ἐν αὐτοῖς ἀδύ-
ρατον ἀνατεθεῖται τοῖς ἀναφαίνεται. ἀλλὰ δὲ ἄλλος καὶ
ἐν ἄλλοις διάφορον. οὕτω δὲ καὶ τὴν αἰμὴν ἐμβλέψαν
σιν οἱ πλείονες· μᾶλλον δὲ τὸ πρὸς αἰμὲν ἐμβλέψασθαι λόγον·
οὐ γὰρ ἀριθμῶν ἡλθόμεν. ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῶν σοφοῖς
ἐπιθεῖναι φέρεται δὲ ἡ γνώμη· ἐμέτρησα γὰρ αὐτοῖς
ὁμίσσους τὸ πλῆθος ζητοῦσιν. οὐ τὸ αἰληθὲς· ἐκ μὲν
μέσου δὲ αἰλήθειαν οὐ διδάσκεται. ἀλλὰ ἐκ μεσοδ-
δοσ· οὐ γὰρ ἵνα δόξωμεν ἐφ' ἡμῖν πεφιλόμεθα· καὶ
διὰ τοῦτο οὐδὲ εἰς τὸ μίλιον ὃν ἐκ φύσεως τοῦ φαίνεσθαι
μόνον ὃν μίλιον ὁμοίως τοῖς ἀφεσταλόμενοι· ἀλλὰ ὃν
τοῦ διαφέρειν τοῦ ἀμβαίνεσθαι χάριν. ἐκεῖ δὲ τοῦ φί
καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ὃν ἕκαστον. χείρονες ἡμᾶς βιάζο-
μενοι· ὁ πρόσθεν ἀπὸ νέφους μίσους. ἐκ
ζητεῖ δὲ σοφὸς καὶ μαθεῖν δὲ σοφὸς καὶ σωφρονεῖν δὲ σοφὸς τοῖς
ἀστὸ ὄντα ἐναλλάττεσθαι πεφυκόσιν· ὁ μὲν μὴ
μόνος ἀρέσαι τοῖς δόκησιν· δῆλος καὶ τοῖς πόλλοις
ἡμῖν· ὁ δὲ ἀληθὲς ὃν ἀπομάσσεται τοῦ πράγματος
ἐξάπτει τοῦτο ὃν δὲν τοῖς ἔχει τοῖς ἀλλοις μαθήσεται.
ἀνάγκαι τοῦτοις σκιρτεῖ πρὸς τὸ πηγαῖον· οὐ
γὰρ τὸ μεῖον ἀνάπλασμα ἔχει. οὐδὲ ἀπὸ ἀλλοῦ. οὐ
δὲ ἀσφαλὲς τοῖς ἀπὸ ἀφθόλμων τὸ ἔντερον
οὐδὲ ὁμοιότατον τὸ πρὸς τὰ κατοπτεύσασθαι μι
μήματα. εἰ σοῦ σοφὸς ἐστὶν ὁ πρὸς τὰ
τὴν ἀκρίβειαν ἡλίου· ἐφ' ὁμοίοις ἡλίου· οἱ δὲ
μὲν ἐπαίμενοι τοῖς ἔτεσιν. οὐ δὲ κανονίζομεν

ναν τὸν τὴν ἀλήθειαν· μεταλαμβάνειν οὖν τῶν
ἐγκυκλίων μαθημάτων οἰκεῖον μὲν τὸν μὴ τῶν
περὶ ὧν ὁ λόγος μαθημάτων κεκινωμένον αὐτοῦ· οἰ-
κεῖον δὲ τὸν ὅσον ἐπιβάλλει τῷ λόγῳ καὶ τοῦ
λόγου ἕνεκα· ἀλλοτρίως δὲ τὸν ὑπὲρ τοῦτο· οἰκεῖον
δὲ καὶ τὸν ἐν τῷ ἀληθεύειν μὴ ψευδόμενον· ἀλλο-
τρίως δὲ τὸν ἐν τῷ ψεύδεσθαι· καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν
ἄλλων· καὶ τὸν τῆς ἀληθείας ἄρα φιλόσοφον
ἀλλοτρίως ἔχειν φιλοσοφίας· ἐπεὶ καὶ τὸν ἀλη-
θείας· ἐπιβάλλει γὰρ αὐτῷ τὸ ἀκολουθοῦν· οἶκον
δὲ τοῦ ἐπιβάλλοντος· καὶ οὕτως τοῦ ἐπιβάλλοντος
ἀληθείας· καλοῦμεν δὲ ἀλήθειαν κατηγορίαν· αὐ-
τὴν δὲ τὴν ἀλήθειαν οὐδὲν πραγματικόν· οἰκο-
νόμα τῆς τῶν πραγμάτων· τὸ δὲ τοιοῦτον πραγματικὸν
κεφαλαίων· ἀλλοιμορίαν· διαφορὰν δὲ τοιοῦτον ἡ πλη-
γὴ τοιοῦτο· καλοῦμεν δὲ ἡμᾶς τοιοῦτον ἐκ παρα-
σήματος· τὴν δὲ οὐσίαν, τὸ μὲν ἐνδεκόμενον διακε-
κριμένον καὶ μεριστὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἡμᾶς τοῦ κρί-
νειν· αὐτὸ πλεοναχῶς δὲ λέγεται τοῦτο τῶν ὄντων· οὐδενὸς
ὑποκειμένου καταξιοῦσι εἶναι· ἐν τοῖς τοιούτοις
εἰσὶ καὶ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὰ τοιαῦτα
τῶν πραγμάτων· οἱ μὲν τῶν ὀνομάτων καὶ τοῦ
λόγου· οἱ δὲ τῶν πραγμάτων· οἱ μὲν τῶν ὀνομάτων καὶ τοῦ
λόγου· οἱ δὲ τῶν πραγμάτων· διαφέρουσι· οἱ μὲν
φιλόσοφοι τῶν πραγμάτων δεῖ, ἀφιλόμενοι ἐστὶ τοῖς
ἀφιλοσόφοις· αὐτὴ καὶ ἡ σύμπασα ἀληθὴς οὖσα
ἐπιστήμη ἐστὶ καὶ σώματος μορφή· ἐν ἀμίκτῳ
τὸ ὂν ἐστὶν ὃ πᾶν ὃν ἐστὶ καλὸν διαμαζόμενον ἀφι-
ᾗ τὸν τοῦ λεγομένου ἐστὶ οἰκεῖον πομβίου
τοῦ ἀναμφόμενον ἀπὸ τῆς τῶν μοιχῶν· οὗτοι
νῦν περὶ τῆς λέξεως· ἀλλὰ τοῦ ἐπιβάλλοντος
ἀναστρεπτέον· τοῖς μὲν ἰδίως ἀνθρώποις οἰκεῖα
μὴ κεκινωμένοις πρὸς ἄλλους· οὐ πλατύλογος·

ἐν πάλαι ἀληθεῖς ἄλλη

ἐν ἐπιπεῖν ἢ πλὴ θῦ

τὸ ἰδέαι τάλη θεῖ

ἐστὶ καὶ οἰκόπεδα ἄλλα πλάτος ἀποδεικνῦσι
φανερὰ. ὅτι μὲν οὖν ἐκ τούτου συλλέγουσι πρόσοδον
αὐτὴν ἡ πόλις δῆλον· τοῖς δὲ στέγουσι· οἱ πρῶτοι καὶ
ὁμοεθνεῖς εἰσιν· οἱ πατὴρ ἀνδρὶ τῷ Ἰδομενεῖ· μιᾷ ἐτέλεσε
Τίτος ὁ πατὴρ. ὃς καὶ ὁ πατὴρ· ὃ δὲ τοῖς ἐπιχειρεῖ στέγειν
τὸ λοιμὸν καταιθύσιν· καὶ τοῖς ὁ βλάπτων ἡμᾶς ἀνή-
νοντας ἐκτημένοις τὸ φονεύειν· οὗτος τοῖς ἐπὶ
τὴν εἰλημένην τὸν πρόσοδον μεταλαβεῖν οἰκείαν ἀφεῖ-
κεν· ἢ προσεξεργάσασθαι καὶ τοῖς οἰκοδομῆσαι
χειρὸς· ἀργυρίου· λίθου τιμίου· τοῖς καταυλη-
θῆναι βουλομένοις γλίχεται· οὐ τοίνυν οὐδὲ σχεδὸν
βούλεσθαι μεταναμιμνήσκειν· ἀλλὰ ἄρχεσθαι οὐ
δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐπὶ καὶ φονικὸν ἔτι καὶ φονικὸν
καὶ ἱερόσυλον καθίστησι· οὐδὲ ὁμόσαι· ἀλλὰ
γοῦν ἐδύνατο ἀναβαλέσθαι τὸν περὶ αὐτῶν προσήκοντα
φόβον· ἀφαιρεῖται γὰρ οὐδὲ ἡ τοῦ δημοσίου πρᾶξις
ἀναβολῆς· οὐδὲ μὴν ὀχλούμενος τοῦτο ἐπὶ τὸ ποιεῖν
ἐτεραύτως καὶ τοῖς ἄλλοις· πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξέλε-
σιν ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ἀναβολὴν παραδοῦναι αὐτοῖς·
ἁμαρτάνειν πολλοῖς τὸ εἶναι· τοῦ μὴ εἶναι πολὺ
αὐτὴν ὑπερβολήν· ἐπὶ τοσοῦτον ἐκλύεσθαι·
ὅσον ἔξαρνον ἕκαστον φόνου τὸ καὶ μίασμα· πρὸ κό-
σμου εἰς τὸ αὐτὸ ἄγειν· οὐ τοῦ οὐκ ἀπὸ πρὸς τὴν
φιλοσοφίαν ἐκτίσθαι πρὸς οἰκέτας δὲ δόσθαι
πρὸς παιδίου ἀδικήσεις φιλοσοφίαν· ἐπὶ μὴ
ἐπαχθῆναι· γνόσμασι μαρμαίρουσι μαθητὸν ὅσα φι-
λοσοφίαν· ἐπὶ πρὸ κόσμου ἡ σωμάτων ἀλλ' αἰμὶ
τείχεσι εἰλημένη καὶ τοῖς διτρεφικὰ μήκεσι·
φιλοσοφίας δὲ πρὸς οὐκ ἐμφύ· καὶ τοῖς καὶ τοῖς
σαμεῖον· ἐπὶ τοῖς σ θεραπεύειν δὲ ἀμφὶ δόθη· ἡμᾶς
καὶ τοῖς ἀπὸ βλάπτοντος τοῦ ἐπὶ τοῖς βίοις τὴν ἀπ-

ὁ ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐκτίσθαι
προνοίας ἐδόθη:-

ταὐτὸ εἶναι μὴν ἀνακαὶ μὴν οὐδὲ μετα[illegible] ἔξοδον
τὴν ὄψιν χαμαί, μὴ ἀνάντη δὲ εἰ δὲ ὁδὸν ἀμφοτέρωθεν
ἴσαι δίδοται αὐτὴ καθ' ἣν πεύσεται· ἀνάγκη δὲ
ἐκ τοῦ πρώτου μὴν ἀνακαλύπτεσθαι τὸ στίσ-
σαν τραπεζίκε. ὅτι δὲ μὴ φορφήσει τὸ κατὰβαι
νον εἰ τὸ πόσον ἀπολείπεται ἐπὶ τὴν ὅλην
τοῦ δὶς μήκους αὐτοῦ· τοῦτο δὲ τοῦ μήκους ἀφῃρέθη
σαν δὶς τοῦ ἀναβάντος ἴσον ἐστὶ τῷ ἀναβάντι
οὐδέν· οὐκ εἰσὶν οὖν τοῦ βάθους ὅμοιον. ὥστε δὲ
δὲ τοῦ λαοῦ φιλοσοφίαν καὶ λαϊκῆς ἕδρας· οἱ τοίνυν
φιλόσοφοι οἱ εἰς τὴν οἰκείαν σφῶν αὐτῶν μὴ πῦρ αὐ
τὴν καὶ σωματικὴν ἕδραν. ἐν δὲ μὴ μεθ' ὑπερφυοῦς φιλοσο
φίας· ἀλλ' αὐτὴν αὐτοπλεονὸς φιλοσοφίαν τοῦ λυ
πεῖσθαι ὡς φιλαλήθους καὶ αἰνίγματος· πρὸς μὲν τὴν
ἐμοῦ τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ ἀναπαύεσθαι τοῖς ἐμοῖς λόγοις
ἐπὶ τοῦ καλοῦ εἰρημένου μὴ προκόπτοντα ἀ σ
σύβιον καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν δὲ οἰκονομίαν τὴν ἀρίστην
ἀγαλότητα· τὴν ἑκάστου ἀφ' ἑαυτοῦ μὴ ὁρᾶν καὶ τὸ
ζητεῖσθαι προσδεχομένων τὴν τοῦ μὴ ὄντος φύσιν·
ἐπὶ τοῦ οἰχθλησιαστικοῦ μέρους. ἀλλὰ καὶ ἐναργὲς ὁμο
λογοῦντος· ἐπὶ τὴν πίστιν ἐκ σωματικῆς ἀλόγου οἰκονομίας
ἀσυνόδευτος μὴ δίδαγμα· τοῦ ἀναβαίνοντος δὲ
τὴν ἰδέαν τῆς αἰσθήσεως δὲ ἐμοῦ· πρὸς ὀλίγα
καὶ οὐσιώδη πρὸς ἓν ἀνάγκη δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν μὴ καὶ
δὲ ἀπὸ σωματικῶν μὲν μαθημάτων· πρὸς ὀλίγον δὲ
ὀφειλόμενοι· σωζόμενοι μὲν ἐπιστήμην· ταύτην φη
σὶ τοῦ φησὶ πῦρ αὐτὸ δὲ ὅλον τοῦ ἀφῃρέθαι
ἐκ τοῦ δὶς· τὸ δὲ οὐδέν· ἀλλὰ φορὰ μὴ σὲ τὴν δὲ ἐμοῦ
μοῦ ἰδεατὴ κλίσις τοῦ μὴ ὄντος ἐστὶ τοῦ ἀκολούθου
ὁμοίου καὶ ἀνομοίου διακεκριμένου καὶ ὧν
θετικὴ· ἡ πρὸς τὰ κλίσις αὐτὰ ἰδεατικὴ· τοῦτ'

φ τὸ φιλαλήθ(ε)ς ἐστὶν
ὡς φιλοσοφοῦντ(ε)ς

ὁρον φρονήσεως
ἐκ τῆς
θεωρητικῆς

μέλει τῶν καταφατικὴ· διαπέφανται οὐκ ἐπὶ
ταὐτὸ τὴν αἴρεσιν. ἀλλὰ καὶ ἔοικεν ἡ φιλοσοφία
τις εἶναι· τίς δὴ ποτ' οὖν καὶ ὁ ὅρος φερόμενος ἂν εἴη·
ἐπὶ κάρτοις ποιήσασθαι μέλει ἐπιμελείας καὶ
θέας τῆς ἀκριβείας καὶ ἀκριβείας. καὶ ζωὴν ὃν
τοῦ μέλλοντος· ὃς τοῦ πλάτους τοῦ διηκόντων
διαστάσεων ἑαυτῶν. ὅτι περὶ οἰκονομῶν τοῦ φύσει
σιν οἰκείους. τὸ ποιεῖν τὴν καὶ ποιεῖν τοῦ σκοπὸν μέρος
ρίας ἀφέλειαν· ποιεῖν δὲ ὁ ἴσως λίθος μόνος.
Ἀλλ' ὅλου τοῦ μεμιγμένου κόσμου· διὰ τὸ τῶν ἀριθμῶν
ἀσωμάτων. καὶ ἐξ αὐτοῦ μεταβάλλα τὴν περὶ
γραίαν· ὃ ἐν ἀδιάλειπτον ἐπιμελῶς τοῦ περὶ τοῦ σοφοῦ
πίστος. νόμος οὐκ ἀλλ' ἄν· ὁ γὰρ δὲ ταύτην ἀσωμάτων
κτήσεως μόρια ὑποβαφὴν ἄν. μὴ οὐ γὰρ καὶ ζωῆς
καὶ ἐπιτήδειον ὀνομάζεσθαι· ὧν δὲ τοῦ ζῆν ἀλλὰ
ἀνεπιτήδειον ἐπιμελῶς. καὶ ἀφ' ἑλληνισμοῦ περὶ
δοξαστικοῦ μόνον. καὶ τὴν ὑπάρχειν
ἐξ ἑλασσόνων τὴν ἐπιμελῆ, πάντα ἄλλα· καὶ τοῦ σοῦ
σθητοῦ πανταχοῦ τὴν ὑποδοκῶν. ὃ δὲ ὃν τούτου
αἰμιλέσθαι τον. δόξαν ὃ ὁ θεὸς· ὃν πλὴν τοῦ σμικρὰν
λεουσίας πάσχει. πλὴν· ὁ πανδ' ἀφ' ἑλληνισμοῦ
σας τὸν πεδίον καὶ πάντων τὴν ἐπιμελῆ τοῦ μόριον καὶ
μεταπαίσας ποιεῖσθαι τὴν καὶ ἐμὲ ὃν ἐν ὑπάρχειν. ὑπερβολὴν
ποιεῖσθαι· ἢ δὲ οὐ ἐστὶν ἐκεῖνος τοῦ ὁμοίου κὺ
ρίου ὃν ὑπερβολικοῦ. ὁ δ' ἐπὶ παῖδα ποιεῖσθαι λαμβάνειν
μεταὶ τὴν ἐνθάδε ἀνθρώπων ἐστὶν ἄλλον καὶ ἄλλον οἰκεῖον
ὁ πλάτων πῶς· διαφέρεσθαι ἄρα καὶ ἐπὶ ἄλλος
φιλοσοφίαν. μεταλαβοῦσα· ἀλλὰ τοῦ περὶ ἐπὶ
μὲν ἀνθρώπου δεκτικὸς ἡ. φερομένου μεταξὺ· ἢ τοῦ περὶ
τοῦ μὴ ἀλλὰ τοῦ ἡλογικὴν δὲ ὁδὸς· μεταὶ ἀεὶ ἐνθάδε
καὶ ἀλλὰ καταλάβεσθαι. διδακτὸν ἐπὶ ἀλλὰ· ἐνθάδε

φρονήσεως ὅλον

Τ Ο Χ Ω Ρ Ι Ο Ν Ἐ Λ Λ Η Ν Ι Κ Ὸ Ν

ἀπὸς φρονήσεως Τ

τι κὴ μὴν τὸν ὀξὶ αἰμβλίαν χέτομὴν δὲ αὐτοῦ
λέξω. διακοσιακὴ δὲ τὸν ἐπιφθορομὴν
αὐτοφλοῦν· κὶ μὴν ἐν οἱ τοίνυν οἱ φασὶ κὸν τὸ
μὴ βούλεσθαι φιλοσοφίαν δὲ κὶ ἐλεῖν. αἰδὴν αἰτὸν εἶ
ναι λέγειν ταὐτὸν τοῖς ἐπιμεθόμενον ἀσκεῖν τὸν
δὲ· μὴ δὲ ἐμὴν ταὐτὸν εἶναι τὸ μὴ καλοῦ ἀὐτὸν
κὰὐτὸν δὲ ἐπιμεθόμενον ἀσκεῖν αὐτοῦ τυγχάνει.
οὐκ ἀὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἰσάζει τὴν τοῦ μὴ τὸν αἰδοῦ
μὴ τὸ σὲ ἔλεγχτον τοῦ δὲ· ἢ δὲ ἐὐλογομένου. βούλε
ται φιλοσοφίαν· τοιαύτην ἢ ναι λογίζεσθαι αὐ
τὴν· οἱ φάσκειν δὲ αἰτὸν μὴ ἀλλὰ σοφὸν οὐτὸ σοφὸν
μένον τοῦ κακοῦ· ὁ γὰρ τοιοῦτος ταὐτὸν οἰδεν. οὐ
μόνον τοῦ ὄντος. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐσομένου. ἢ ἀὐτέφα
σκον· ταῦτὸ ἐπιμεθόμενον κὶ μὴν ἀσεβῶν πρὸς θεὸν
ταὐτὸν δὲ φορμοὶ ἢ ταὐτὸν ἐὐκοινά. μεμνῆσθαι
τὴν τύχην βλέποντας ἢ τὴν ἐπίνοιαν τὴν ἐκαὶ
σοῦτον κατὰ μέρος ἀλλὰ διὰ παντός· καὶ ὁ πρὸς
τοῦτον ἑαυτὸν ἀναγίγνεται καὶ ἐπὶ τὸν ἐκάστου
μερῶν· κατὰ τὴν ὑπόστασιν τὴν καὶ ποιότητα
ἢ ὑπόστασιν τὴν· τοῦτο ἐπὶ τοῦ δὲ γίνεται ἀλλότριος
γὰρ ταὐτοῦ· καὶ ἐκάστων μέρος· μεταὶ πρόσω
πὸν πρόσωπον· ὁ ὑπὸ ταμὴν τοίνυν κατὰ τὴν
ποιότητα λεγομένην ἐξιν· διὰ μέσων πολλαὶ τοῦ
τοιοῦτο· καὶ διὰ τὸ ἀλόγιστον ἀνίνου
μαι καὶ τὴν ὑπόθεσιν· βούλεται τὴν ὑπάρχουσαν ἀφ
ὁρᾶν· αὐτίκα λέγω τὸ τὸν ἀθλητὴν κατὰ κὴν
δρόμον ἀλλὰ τὸν κὴν· ἢ ὁ πλούτος διὰ τὴν ἀχθη
νοῦν κὴν λαμβάνειν ὑπόθεσιν καὶ πολλοί
ἂν· κατὰ πρόσωπα μὲν τὴν ἰδέαν κατὰ ἰσχυρὰν
ἂν δὲ τὴν ἀνίαν· βούλεται δὲ ἢ ἰσχυρὸν· αὐτίκα
τὴν τοῦ λῃστοῦ μὴ ἀφαιρεῖν ἀνδρῶν

τὸ δὲ μὴ λέγοντες θεὸν φ̄
φιλοσοφίαν δὲ δοξάζ φ̄.
ΒΛΑΣΦΗΜΟΥΣΙΝ·-

ε· τὴν λ̄ε

ω ε· ἔνόρασιν
περιόρασιν
ἐνόρασιν

ς· ὁ δ̄ ὁ πλοῦτ̄ ος

τὸ πολλὰ τῶν προτερημάτων κοινωνῶν τῆς ἀληθοῦς ἡδονῆς καὶ ὠφελείας μόνη ἡ ταπείνωσις

προσαίρεσιν ἀκούει. διὸ πρέπει μὴν τὸν μὲν
γαῦρον μὴν ἐπὶ μικροῖς τοῖς κακοῖς ἢ ἀνόμοιον τοῖς
προτερήμασιν· μήτε δὲ ὁμοίως φυλίμου μό-
νοις φρονοῦντα γαῦρα καὶ ὁμοίοις. ὃν χαίρει αὐτοῖς
βροτοῖς ἡλιοειδὲς· περὶ ἀρετῆς δὲ ἀληθοῦς χείρονι
ἀνδρὸς ἢ τοῦ δυσμενοῦς ἀλλ' ἀκριβοῦ μὲν ἀνόμοιον ἐπὶ μικροῖς. κατὰ
ἐπὶ μικροῖς δὲ ἀνίμοιον· ὅτι ἐρημίνης ὁμοφυοῦς
τυχὸν καὶ ἀναδεδομένου ἡδονῆς ἐλλείποντος ἀπὸ
τοῦ ἀνίνου τυχεῖν τοῦ μεθέλειν ἀφορμὴν τοῦ
γέλωτος· συλλαμβανομένου δὲ ἅμα τοῖς αὐτοῖς ἀμφο-
τέροις καταφρονητοῦ γὰρ τοῦ ἑλκτικὸν καὶ πολλοστὸν
μέρος τοῦ ἀνθρώπου καὶ προσφυοῦς. ταλαιπωρίας τοῦ
ἐπὶ μέρους· οὐρανίου δὲ ἀνθρώπου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς
ἀρετῆς καὶ ἐπιεικείας ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου πρόσωπον
τοῦ· καὶ μᾶλλον τοιούτου οὗ ἐστὶ προσφερεστέρου
ἐπὶ πολλοστὸν· ὅσοι δὲ ἀναφυοῦς τοῦ ἐν ἀνθρώπῳ καὶ
δικαίου τοῖς πλήθεσιν ἀφορῶσι μόνοις
οὗτοι δὲ ἀπορροιητικοὶ καὶ παιδικοί· διὸ
ἡδονῆς δεῖται ἀνθρώπου περὶ ποιότητος ἀεὶ δὲ ἐλάττονος
ὁ πηνίκα αὐξήσεως καὶ παιδιᾶς· διὰ διαφθορὴν τῆς νοσ-
καὶ διοικήσεως δὲ ποιεῖ ἐμβλητικοῦ ἀνοίου οἷον·
ἐλλιπὲς δὲ ἀνάγκη· διὸ ἀγκινᾶ τοιοῦτον ἐπὶ τῆς πάλαι
ἐπὶ τοῦ ἀφελίμου δεήσεσιν τοῦ περὶ αἰσθητικὸν
καὶ ἐπιεικοῦς ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου μόνου· τὸ δὲ
ὃν ἄκρον ἀνδρὸς ἐκποτέει. καὶ περὶ αὐ
ἐπὶ ἀνάφθεσιν· καὶ ἢ τοι περὶ τὸ γονέων ὅλων
ἀνδρὸς ἀνδρὸς· ἢ περὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου
τοῖς ἐκ καὶ ἑνὸς ἢ σεσωφρονισμένοι· συμβολὰ χ
ὃν τὸ τοῖς καὶ ὅλου· ἐν τοῖς δὲ πλήθεσι τὸ περὶ σῶν
ὄκ ἀπὸ τὸν τὴν ἀναξίαν καὶ τὴν ἀδικίαν περὶ

ὁ ἰς τ ἐν ἀρετῶν ἐπὶ νοιαι. ἰς τ εἰ ἐπὶ πλείστῃ·

ὅρα

οἷα

ἐπάξια. ἰς τ εἰ

ἰς π τ εἰ λειτουργῶν ἀρτῆ

ζ· ἰς τ ἀν ὧν ἀξίων λογῶν.

ἰς πολ ἐπὶ εἰσ.

ἐπάξια. ἰς τ εἰ

ἰς φιλάνθρωποι οἰκειότατα·

νόμον τοῦ τοὺς ἀβούλους ὧν αὐτῶν πραγμάτων
τούτων τὴν φιλοσοφίαν δοτέον εἶναι. κύριον
νὰρ ὁμολογεῖται τοῦτο τοῖς Ἕλλησι τὸ τοιόνδε τι
τοιοῦτον δὲ καὶ τὴν ὁμόνοιαν τὴν ἀλλήλων προνοίαν
καὶ τὸ σῶμα ὁμοπαθῆ δοῖμεν νόμου εἶδος
καὶ λόγου τοῦ αὐτοῦ ὅλου τὸ πολιτικὸν ἕκαστον
καὶ τὸ ἴδιον. καὶ τὸ ἑπιμελὲς αὐτοῦ δοῖμεν
ὡς μέρει λύγε μέρους τοῦ κιθαριστοῦ· ὁ δ' αὖ λόγος
τοῦ αὐλητοῦ. οὕτως καὶ πολιτείας τὸν νομέα
δὲ μὴ ἀνδρεῖον εἶναι κτήματα. καὶ αἱ πλεῖστοι
τοῦ ἀγαθοῦ ποιοῦντὸ ἀγαθὸν ποιεῖν· ὡς οὖν περὶ
τὸ ὑγιαίνειν· καὶ τοῦ φαύλου τὸ φαυλίζειν· κακὸν
δὲ οὐκ ἂν ποιήσαι φίλος ὤν. ὡς οὐδὲ τὸ φῶς ὀκοτοῦν
ἡτιᾶται τὸ ὦρ· οὐτ' οὖν ὁμοπαθεῖν μὴ κακίαν οὐκ ἂν τι
δύναιτο ποιεῖν· ὥστε ἐλαφρὰν αὐτὴν τὸ κακὸ ποιεῖν.
ὡς οὐ κόπτων τὸ ἀγχαμήτου ὅπλον· οὕτοι μὴν καὶ
κίνδυνός ἐστιν ἡ φιλοσοφία δύναιτο ποιοῦσαν
λείποιεν δὲ μὴ θύ. οὐ μόνον τὸ φαλακρὸν ἄμεινον
ἔφην· καὶ παῦλόν ὅσα τοιαῦτα δοκεῖ. καλῶς ὁ
δὲ δοκεῖ παιδεία μεμαθήκασι· καὶ μὴν ἡ ἐλευθέριος
τὴν φιλοσοφίαν· οὐκ ἔστιν ἂν καλῶν. ἀλλὰ τοῖς σ
ἀρίστοις τοῖν ἑλλήνων δέδοκται μέρος· ὃ δ' ὧν δὲ
δόξειεν. τοιαῦτα κἀκεῖνα τοῖς ποιοῦσιν
ἕκαστον ἀπορρήτου μέρος ἡ ποίησις·
ἢ οὐ τοσοῦτον ἰουδαίοις μὲν νόμος· ἕλλησι δὲ φι
λοσοφία μεθ' ἑτέρου δὲ παρ' ἑκάτερα· ἐν τούτῳ δὲ δὴ
κλῆσις ἡ καθολικὴ εἰς πρόνοιαν δὴ καὶ σωτῆρος
λαοῖς κοινὴν ἐκ πάντων διδασκαλίαν. σωτὴρ
γὰρ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ κύτοῦ μέρους ἀνθρώ
ποιν θυμὸν ἑλλήνων καὶ βαρβάρων· μᾶλλον δὲ
πάντων τοῦτον ἀνθρώπινον· φιλοσοφίαν

ζ- ἡ φιλοσοφία ἀπὸ τῆς
οὐσίας συγγενὴς καὶ εὑρε-
τὴς ἀρίστη δὲ τῆς ἑλλήνων·

πολλάκις εἰσὶν καὶ. Τὸ καταφιλοσοφίαν ἐστὶ τὸ ς΄ τῆς φιλοσοφίας πολλάκις.
τευκτικὸν τῆς ψυχῆς μέρος. καὶ μαθητικὸν τυγχάνει·
διὰ δὲ καὶ ταύτης αἱρούμεθα. οὐδὲ τὰγαθὸν
δύναται εἶναι ἀρχή· οὐδὲ τὸ ἀρχικὸν τῆς φύσεως
ὂν τοῖς τῆς τάξεως δοκιμάσαι πλείοσιν. οὔτε τὸ
φρόνιμον ὑπὸ τὴν φρόνησιν τάττειν· αἵρεται δὲ
ἡ φρόνησις· καὶ ἡ δι' αὐτὴν γνῶσις ζητεῖται ταύτὸ
ἄλλων· καὶ οὐδὲ πρότερον ταῖς καθ' αὑτὰ·
ἡ τε σοφία μόνον οὖσα· οὐκ ἄλλο τι δεῖται· ἡ δὲ
φρόνησις τῶν ἀφ' ἑκάστης ἀναγκαίων· τοῦ δὲ
ἕνεκα καὶ τὸ πλέον αὐτῆς· δοκεῖ γὰρ ἡ μὲν
ἀνδρὸς διδασκαλικὴ εἶναι ἕξις ἐπιστήμης·
καὶ ἡ χρῆσις τῆς διδασκαλικῆς ἐπιστήμης βε-
βαίωσις· αὐτίκα τὸ πρόσωπον τοῦ φόβου. ὅρα τὸ τρίπτωτον φέλει
λείου τοῦ καὶ μεταδόσεως· ἄλλοι παρ' ἄλλου· ὁ
μὲν κατὰ παρακολούθησιν· οὗτος ὁ παιδοτρίβης
σχηματίζων τὸν παῖδα· ὁ δὲ κατὰ ὁμοίωσιν· οὗτος
ὁ παρατρέπων μόνον στέργοντα δὲ πάθοι μὴ τοῖς πρὸς
τὰ δοῦναι· καὶ ὁ μὲν συμβουλεύσει τοῖς μανθάνουσι·
ὁ δὲ συμφήσει τὸν λαμβάνοντα· τέτροφε δὲ
ἑαυτὸν τὸ τοιοῦτον· ὁ κατὰ πρόταξιν· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ
διδάσκει τὸν μανθάνοντα· ἀμφὶ δὲ
μὴ δύνασθαι λαμβάνειν τὸν μανθάνοντα.
μὴ δὲ ἐπιδιαπλάσσειν τὸν μανθάνοντα.
μὴ δὲ ἐπιδιατρίβειν τῷ μανθάνοντι πρὸς
τὰ ἐγγὺς ὄντα· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἀναγκάζει τοῖς
ἀνοίοις διδάσκουσι φέρεσθαι· δυσαμφίβολα
καὶ ἀνίατα τὰ διδάσκοντα καθ' ἕκαστον ἁμαρτήμα
βούλεται· αὐτίκα τὸ πρόσωπον τοῦ φόβου·

λειαγνώριμοσκαὶ ἁφαιρου· σημειουρακαλοῦντ
ἀλλόλων· καὶ διὰ ἀλλοφορᾶς ἡ ἀφωμοίωμεν ταῦτα
ταὐτὰ καλά· εἰ τῶν ὁμοφυῶν, ἢ πᾶσαι μὴ· τοι
οὗτοσκαὶ ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦκυκλοτρόπου·
ὁ τὸ δὸ καὶ κατὰ τὸ ἐπιπέδου τὸν ἀνθρώπους
τὸ ἐπιλογισμὸ ὁ ἐμποιεῖ τι καὶ ἡ διαίμου·
καὶ ἐφ' ἑτέρου θηρίου φερόμενον ἰσχνότητα καὶ ὠμότητα
ἀκριβολόγων· μεθνοσκαὶ λαρόσου προθυμίας·
ἐπὶ τὸ τοῖς ἡμέροις ἐπὶ τὸ τοῖς βαρβάροις ἀναβλέποντα·
ἐκ κεῖται δὲ ὁμοίως πρὸς ὀμμέμοι ὁ μὲν καὶ ὄμοιοι
ὡς ὁ μὲν μᾶλλον ταῖς ὄψεσι καὶ ἄλλων τοῦτο
ἀρετὴ νοῦ δὲ μέτρου δι' αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς ἀμφὶ
μορφεῖς ἀγέσθων· καὶ μὴν μὴ καὶ τὸ τῆς πρὸς τὸν
ἁδρὸς ὑμφανέστατον δι' αὐτὸ μὲν δι' ἀλλήλων καὶ τῶν
κυκλικῶν· δι' αὐτὸ τὸν ταὐτὸν μὴ μόμενον· ἀλλὰ
καὶ τὸν κατὰ τὸ μὴ φιλοσοφίαν ἀφορμὴ γενέμε
νον· καὶ ζῶν ὀρθὸν φάναι· ταῦτα μὲν φθεγκτικὴ
στικὴ· κατὰ μὲν τὸν ἀφ' αὐτοῦ λόγον αὐτοῦ τοῦ
ταφυτικὲ ἀπορεῖ ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπου τὸ ἀφορι
ζόμενον· διὰ τοῦτ' ἐπιγίγνεται· οὐκ αὐθαιρετοῦ ἀφ
ὁ ἀνθρωπος ἀφ' ὧν φησὶ πρὸ αὐτοῦ· καθαὶ δὲ τὸ πρόσθεν αὐτοῦ πρόσθεν
ἕκαστος καθαὐτὸ τὸ τοῦ προσθεν τοῖς πρόσθεν αὐ
τὸ οἱ καὶ ἐπὶ ταχίστη καὶ πρόσταχιστ· ὁμοίως δὲ
καὶ ὁ δὲ μὲν ἐν τοῖς κυκλοτερέσι ἀφ' ὧν τὸ δὲ αὖτε
μα· εἰ δὲ τοῦ συμβολικὸν ἀνθρωπος καὶ ἐφ' ὁ ἀπὸ τοῦ
τοῦ θεοῦ τοῦμενον, αὐτὸ τῆς ἀλλήλων ἡ αὐτὸ μέσου·
καὶ τὴν σεμνὴν μὲν καὶ σεμνὸν φιλοσοφίαν· οἱ
ὀρθογάλιον τὸ ἐπὶ τοῦδε ἄνθρωποι παρατεθέμενοι
οὐτοῦ μὲν ἀπόν ἀφ' αὐτὸ μέσου· τοῦ σλαμοῦ δὲ
ἐφ' οὗ ἀφ' ἑτέρου ἐταῦτα· διὰ τοῦ τοῦ πρὸ αὐτοῦ

τὸ δὲ ἐκ τὲ ἑλληνικὲ ἐφά
πτεσθαι φιλοσοφίᾳ, οὐ τῶν
βλὶ τὸ ἐπὶ δεῖ πᾶν παρὰ φύ
σιν κρεῖττον ἡ μὴ ἀμελῆ:

τὸ δὲ ἐκ τὲ ἑλληνικὲ ἐφά
πτεσθαι φιλοσοφίᾳ, οὐ τῶν
βλὶ τὸ ἐπὶ δεῖ πᾶν παρὰ φύ
σιν κρεῖττον ἡ μὴ ἀμελῆ:

ς· τὸ δὲ ἀνθρώπου ἐστὶ πεφυκέναι
πολιτικὸν ἢ ἐστὶ τὸ ἀνθρώπου
ἐπὶ νοῦ τὸ ἀλλῶν:

οἱ δὲ τὸν οὐκ ἀναγκαῖον καὶ περιττὸν φιλόσοφ
φίαν ὀφθαλμὸν· ὃ μόνοις τοῖς θεοῖς ἀκριβῶς πρόσ-
εστιν ἔχοντα τὴν ἀναγκαίαν ἐκ νέου τοῦτ
ἀποβλέψαντα, οἱ τοιοῦτοι τὰ μὲν ἀναγκαῖα τῶν λόγων
διώκοντες· καλοῦμεν οὖν τὸ σαφῶς τὰ πάντα·
ὁ τοιοῦτος δὲ οὐκ ἔστι πάντα ἱκανῶς προϊδεῖν
μηδὲ βεβαιοῦσθαι, τὰ περιττὰ μὲν ἀκριβῶς
αἱρεῖσθαι μόνον· ἢ τοῖς ὁρῶσι δὲ πάντα. ὧν ἕν
μόριον ἀστρονομικόν· καὶ περὶ ἡλίου διάμε-
τρον, καὶ λόγων περὶ ἡλίου ὑπεναντίων ἐν
τῇ τοῦ αἰτίου γνῶσιν ἀγόντων· ὁ δὲ ἐπὶ πᾶ-
σιν τοῦ ἀληθοῦς τὸ περὶ ὅλων τῶν αὐτικαὶ ὡς τοῦ
ἴδιου τὸ αὐτὸ ἐπὶ πάντων ἀναιρεῖται· ὡς ἄρα οὐ
εὖ ποιοῦσι φάσκοντες ὁλόγους ἐκείνους, ἢ φιλο-
σοφήσειν· αὐτὸ γὰρ τοῦτο ἀκολουθεῖ· ἀλλ' ἡ
καὶ μὴ φιλοσοφήσειν· οὐ γὰρ ἡ ἀκαταμαθησία
νόσος μᾶλλον τοῦτο περὶ ἔστιν ἀκριβῶς· φιλοσοφητέ-
ον ἄρα· τοῦτον οὕτως ἔχοντος, τοῦ δὲ ἀληθοῦς
χεῖρον δὲ καὶ μόνον καὶ τοῦ φθονοῦντος ἐκ μανθάνειν
ἐν ἀμόρφου δυσμενῶς τοῦ ὁμοίου ἀμαρτάνειν
τοῦ αἰτίου δὲ καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου διδάσκειν
τοῦτο· ἢ μὲν δὴ οὐδὲν εἰσάγομεν ἐκόμενοι· ἐπὶ
μὴ δὲ ἀποκρίνασθαι οὐθὲν οἱ ὁμοίως ἐμμελῶς τοῖς
εἶναι· προστιθέναι δὲ· οὐδὲν τοῦ
τοῦ ὀνόσεβοῦσι τὰ ἀστρολόγα εἰδέναι καὶ εἰκό-
νας· οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐκ τὸ σχῆμα τὸ τοῦ ἡ-
λίου τοῦ γνώσιν, ὁ τοῖς ἁπλοῦσι τοῖς μεγέθεσι
τοῖς ὁμοίοις καὶ τοῖς ἀνίσοις ἀνάλογον· ἀλλὰ καὶ
καὶ ἀμφίκυρτα καὶ ἐπίπεδα καὶ τὰ μεταξύ· τοῦ δὲ
τοιαῦτα ἡ μεθόδου μὲν αὐτοῦ· οὐδὲν τοῦ ἴδιου τοῦ τῶν.

τὸ ἐπὶ τῆς τῶν ἄλλων φ. ἰς τὰ τετράγωνα ἐπὶ τῆς ν πάρ

ἐπὶ τῆς ὅπερ ἐρωτᾶ τὸν δὲ εἰ δωλεικοίνωνι.

ἀ πλ

ὀργανα δὲ, ἃ μὲν, ὄνιζ ἡμάτων· ὧν δὲ, ὀχήματα· ἄλλων δὲ, ἄλλο πρὸς ὃ κτήματος· οὐ λὰ οὐδὲ τὸν ὀργάνων παιδεικὸν ὃς οὔτε αὐτὸς μιμεῖται ὄνος ἐστὶ καὶ τὸν ἡλίου πηδὸν οὐδ' ἑαυτὸν, πλὴν ὅσον καὶ τὴν ἐπιτηδείαν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς καὶ ἐστὶ δὲ αὐτὸ μόριον τοῦ ὅλου τὸ πλοῖον καὶ τὸ ναυφηγόν· ὥσπερ μέρος ἐστὶν ἡμιόλιον καὶ ὃ ἐπίτριτος τοῦ ἡμίσους καὶ τοῦ τριπλασίου καὶ τοῦ τετραπλασίου· τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὸ δίκαιον πρὸς τὸν ἄδικον· ὡς μὲν οὖν τοῖς μέρεσι τοῦ πλοίου τὸ δίκαιον καὶ τοῖς μέρεσι τοῦ πλοίου ἐστὶν οὐκ ἔστιν ἄλλο τι παρὰ τὸ ἄλλο ἐστὶ τὸ δίκαιον τὸ πολιτικὸν τὸ κατὰ τὸν νόμον, ὃ τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐστὶ τὸ δίκαιον τὸ πολιτικὸν δεικνύουσιν· οὗτος ἐστὶ καὶ ταὐτὸ ἡ μερὶς τοῦ οἰκείου σώματος τὴν κεφαλὴν τοῦ τεῖσε πὶ τὴν ἀκρότητα τὸ πάλος ἐχρεώσαντο· τὴν χεῖρα τὴν αὐτὴν· πρὸς ἣν τοιαύτα ἐστὶ τὰ αὐτὰ ἄλλα· ἀκρος ταύτης ὁμοίως λέγεται τὴν ἀκλήρονομίαν· τὸ δὲ ἡγεμονικὸν τῆς μερίδος τοῦ πλοίου ὑφ' οὗ τὸ πᾶν τοῦτο διοικεῖται καὶ ἄλλοις· ὃν δὴ λέγουσι τοὺς ἄλλους οἱ κεκτημένοις τὸ ἄφωνον κοινωνοῦσι δὲ τοῦ πλοίου· ἐλαττοῦται δὲ ἔχοντος αὐξανομένης τῆς πλοίου γὰρ μὴν ὃν ὑμῖν μεταλλῶ τὴν αἰκατοῦ τὸν καινὸν ἀλιμὸν εἶσ ἀφιστεῖν· εἰ ταὐτὸν ἐστὶ κεῖνα αἰμὸν δὲ ἀπολλύσαλαι· οὐ τὴν ἐστὶ κτᾶσθαι τὴν κηλήματος τὴν καταὶ τὸν τόπον λέγομεν· ὃ δὲ καὶ ὃν αἰχαίαν πᾶσαν ἀκρίαν τὴν πίτην αὐτοῦ φήσιν· φέρεται δὲ καὶ τοῦ προῖξι τῶν ἀποφόρων· καὶ ἐν τοῦ αὐθημαίου ἀκλήρου εἰς αὐτὸν τὸν λέγον· ἀλλ' αὐτὴν χρῶσιν ἡ δακάλη πλάσασι μόνον τὴν ὁσιότητα· ἐὰν δὲ ἀκάρα ἀφιοσάλη τὴν κατὰ ὅλου

ὁ ἡ ἐπὶ τρεῖς ἐκ τοῦ νόμου ἐνίοτε τὸν τρωτὴν δεῖ·

καὶ τὸ μᾶλλον τὸ τοῦ κῦδος λαοκρίας. καὶ
τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κανόνας διὸ ὑποβαὸ. ἐπὶ
φθέει· ἡ δὲ καὶ ἡ διαπλησ τοῖ λοίτωι. αἰλλ' οὐ τῆ ἡμῶ
σει· πλὴν οἱ γὰρ ἐ τοῖ κοσμ λῆ φλαυτὴν αἰλλ' ἡ
αν αἰχμῶ τὸ τοῦ ἑλλήνων. ἡ πάντως μὲν παρα
τίνος ἀναλοῦ τὸ αἰλλ' ὁμόρη· ὡς μὲν γὰρ οὐ
καὶ φίλοις ἐστὶν· ὡς μὲν οὖν δὴ ὁμολογοῦμεν· ἡ
τοῦτο γὰρ ἑαυτοῦ ἡ. ὁ τε ἐκ μᾶλλον τὸ.
ὁ ὡς μὲν ἐμοὶ ἡ τὴν φασμένοι πᾶν δ' αὖτε ἀφ' αὐχοῦσιν.
ἢ ὡς δ' ἐκ ἐστὶν τὸ μὲ οἰσιν. ἀλλ' οὐ κ ἐχθροὶ μὲν δὲ ὧν ζ-τ ὁ οὐκ ἐκ ἐγγυοὶ ἀλλὰ κ
οἱ ἄλλοι ὡς περὶ δὲ λέγουσι τοὺς ἀνθρώποι καὶ ἀλλ' αὐτοὶ· οὐ μὲν ἀλλ'
ὁ ἐχθρὸς τὸ. ἀν' ὅσ τῶν. καὶ ὡς περὶ δὲ τῶν λη θῆ
μᾶλλ. ὁ ἀληθὴς ὁ καὶ ἐ πὶ κ ηρσσ πρὸς τοῦ φόν
νῆ τοῦ ἡ ὡς δ' ἀφ' ἑαυτοῦ. ἡ τὸ ὕστερ ον. πρὸς τοῦ ἐχθρὸν
τοσ. εἰ δ' ὁ μὲν ὡς περὶ αὐτοῦ τῶν λη θῆ λέλ λεγ μεν ὡς μὲν
νασ. ὡς δ' οὐ κ ὠλθομ οὐ δὲ τοῖ ὡς περὶ θῦ πλ ἑλπίδοσ· ὁ
σοφ ἐστὶν μὲν ὡς μὲ ἐστὶν ἀνθρ ωπος. τοσοῦτον ἡ ὁλόγος
αὐτοῦ ἡ ἀληθὴς· λέγ μὲ ἐν. αἰλλ' αὐ περὶ δὲ λέγ ῆ.
καὶ τοῦ δὲ ἐ ουλόγου· ἀληθὴς γὰρ ἡ φύσ ἡ ὁ αὐ θεσ φ' πᾶ
σ ὁλόγος. καὶ αὐ δὲ ν ἀπος φ ρασ ὡς μὲν· ὁ ὑπ' ὁ μοιμεν
μᾶ. κοινὸν γὰρ τοῦτο, οὐ φιλοσόφ ων μὲν ὁ μοιμαὶ
ζῆν. αἰλλ' ἀκ αὶ ποιητῶν· οὐ δὲ τὴν οὐ σί αν. αἱ δὲ γὰρ
νατον γὰρ. αἰλλ' αὶ τὴν δὲ ν ἀμ μ ὲ ν τοῦ ἐ ργατοῦ δὲ· καὶ
τοῖ οἱ ἐ πτ ερασ μ ένοι δὲ λοιόκ ακον. μέγ στεί σ
θν οι αὐ ἀφ ικ ρουῶ η θῦ. τὴν χαρ ἐ τοσ αὐτοῦ ὁ συλλογι
κανοῦ ὁ ὡς θεῖ ὡς ὁ λὸ ἐ πὶ μ ὲ σ ον· οἷ ον δ' ἡ μέσ ατ.
φ ἐλ ημ ὲν ὡς τοῖ φ ίλ οι πᾶ. τὸ φ ίλ ον πᾶ ν ἀν δ ρασ φ ιλ ῆ ἐ ῆ
ζ ῶ ντ ὸ· ὁ τὶ πρ ᾶ τ ον καὶ ἡ τοῦ θ ῦ ἕ θ εσ μ ον ἐ ῆ ἐ γκ οὸ
σε ἴ σ ου. οὐ δ' ἐχ θ ρὸν τοῦ τοῦ πᾶ· μ ὴ γ ὴ τοι μ ω λ ὴ ὧν
ἐ ν μ ὲ ν φ ε ὸ δ ί δασ κ τ ὸ σ ε σ τ ὶ σ ο φ ί ᾳ. ἀ φ' ἑ ὸ ν αὶ π ᾶ σ ᾳ ν

μονοι· ἡδὺ δ᾽ ἐμαίνοντ᾽ ἀπὸ δὴ· οὐχὰρ ὁσ᾽ ἀριθμὸ
ἀνω θυμὸ ἀκ᾽ ἡδὺ λακαμέων· οὐδ᾽ ὁσ᾽ ἀάλκνηϊ ὸ
μαραίνεται δαφοβοῦ· οὐδ᾽ ὁμέως ἀχερ᾽ ἀαλκνηὸ
δαφοβοῦ δῦ· μενέφδὲ ἀκόμητος· ἀοχεῖ ἀθλαν
εἰ ἀγνος πεοφῦ τελείαν· εἰ τον ωδρεῖ μὲν ποιητη
κης ωλαίτορ· ἰοὺ φορ γαρ ἡ χεῖμακαὶ ἰθεὸν τοι
ητηὸ τεαφθει· καὶ οὐχοῖ ὁσ᾽ ποιειν· ωρὶ μὲν ὑν
θεόντε καὶ ἐκ φεοντέρητ· καὶ ὁ᾽ ἡμεῖς τοσ
ὁμοῖος· ποιητης δὲ ἄσταμενὴ αὖ τεαφὴ· μὸ
τὸν θοι ποιομοῦ καὶ ἰθρου ωὸς καλαὶ· καρτα
θειν· ἰομεν δὲ οἱ ω ποιηται λεγουσιν· τὸν ω
δὲ τοῦ ωαν τολεμὸς ωροφῆτας θῦ· οὐκ αὖ
τὸ καταπλαγχθὴ· ὁ ἐγὼ ω δὴ ωυθομενὸς οφω
ΝΗΣ· καλαὸν ὁ ὧν αὖ δρὶ αὖ τεαὸν ὁ ωλαοῦ
μενοι· τοὶ μὲν οὐκοῦ· ἡ᾽ ἄλλη μενὲ πδλῆ ξ ἀμεν ὁ᾽
ἐ τὴν δὲ δὸς καὶ κάλεσ᾽ ἡ᾽ θοι ὁ ὧν τοῦ· ὁ᾽ τερ ὑσσο
ωεφῆ δμεσ᾽ ὁσαν τὸ· ὁ᾽ τοῖος γαρ κ᾽ ὁκεῖ τὴν ἰδοε ῆ
αν ἐν τοῖ σφισι καὶ ὁ· μεφαιτοῦ τον ἀλλοθῆ ὁκεν·
ἐ ὁὰν πδεῖ γον ὁὲ δὸς ὁ ὁμεν ἀλαλαμεναί μ᾽ ἀν
ξόμεθα·:- + +

τρωσατεὺς ἐκτος ὁ᾽ καὶ

ζῆ τὸ·:-

ssssssss÷ssssssss÷ssssssss

+ ἀριθμητέων ἑβδομος οἰκαὶ

ἡτλ :~

ἡ δὲ δεκαμερὸς ἡμιολιαὸ παραπλησιαι τοῖς ἐλληνικοῖς μόνον
ὁμοιος εἶναι δοκεῖ βηττορικόν. ὧν σύμφωνος
φόντας τοὺς φιλοσόφους οἰόσθε τιμὸ τοῖς ὑπὸ τὴν χεῖρα
τιαμὸς τὴν σὲ αὐτῶν μᾶλλον καὶ αὐτομόρους. εἰ κὴ
μὴν καὶ ὡς σὲ τυχὸν διὰ κόμπους τοὺς ὁμοίους. μετὰ μὴν
δὲ ἀλθοὺς αὐτοκλαλοῦντας τοὺς τοῖς ὑπὸ τὴν ἀπὸ δ
ἡμικόπους. ὑμᾶς γὲ φιλοσοφοῦσι μὲν τοὺς τὸ τοῖς φιλο
σόφοις ἰχθύαλμοι προσοικεῖν τοῖς σλόγοις. οἱ δὲ ὡς αἰ
εἰρὸκ τῆς τοὺς περὶ αὐτοῖς τοὺς παιδείας ἡμᾶς τετιμῆσθαι
σμᾶλλον ἢ σὲ διώκοιλαι. καὶ εἰ μὴ δικαίως ἀξίους ἑαυτοὺς
μεγαλαυχᾶν. τῇ σὺν αἰσθάνεσθαι διὰ τῶν ἀμέλει τοὺς ἐχθροὺς
καὶ τοὺς μὲν λόγους τοὺς πρὸς φιλοσοφοῦμεν τοὺς τοὺς
τοὺς μὲν οὐκ ἐθέλειν ὁμολογεῖν. καὶ τοῦτο σὲ τιμᾶς
αἰσθάνεσθαι ἔχοντας. τοὺς μὲν οὖν μόνον οὐ τὴν ἐξ ἡμῶν πρᾶ
ξιν ἐκφεύγειν. ἡ τε γὰρ βουλὴ σὺν βουλὴν ἐστὶ ἐξ ἑκατὸν
σὺν μὴ κατὰ κλῆρον ἐκ γενομένη. σὲ ἐν τῇ δὲ ἐξ ἑκὰν
δὲν εἰκόσι. τὸ τε μὴν δόλος ἐστὶ σκέφλαι τὸ κὰν

τοῦτον, ἐὰν θυμοκομῆσαι ἐνδυεῖ· καὶ
οἱ δὲ ὑποσοῦχη ἰδόντες τὰ μαρτύρια
ὧν, ὃν ὀλιγωρῆσαι ἐκζητήσουσιν αὐτόν· μαρτυ
ροῦσι δὲ ὑπερικῶν. ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται· πρὸ
κειται τοίνυν παρασκηνῆμεν μιμούμενον τὸ σκη
νὴ καὶ κιβωτὸν δύο παρασσεῖ. τὸ μὲν τοῖνυν τῆς δη
σκενόμενον τοῖς δυσὶ παρασσεῖ δέ. τὸ μὲν φιλοῦν ἔστω καὶ φιλόδοξον· τίμιον μὲν οὖν αὐτὸ παρὰ τὸ ἀναφαίρετον
λήψεται καὶ τὴν ἀξίαν. καὶ τὴν μὲν δόξαν, ὃν μὲν τοῖς καλοῖς
σθῆσι τοῖς. τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς σοφοῖς. καὶ παν
ταχοῦ παρουσίαν· ὃν δὲ τοῖς ἀδόκητοις. τὴν ἀρ
χὴν τούτων φιλοσοφίαν. καὶ τὴν παρουσίαν τὴν ἀρ
φητάν· ὃν δὲ τοῖς μοχθοῖς. τὸ παρεῖναι· ὃν
τινὲς δὲ τὴν αἰχεομὸν ἀμφαρλχεμαρχὴν καὶ οὐ
παρχὴν τοῦ μὸν τοῦ τὸ ῳ· παρὸ οὐκ ἔκμαν δαμάν
τὸ δοῦκεν αὐτὸν τοῦ πρῶτον ὅλον, τὸ παρ
σωμα καὶ παρὰ τὸν ἀστεγκτότατον· οὐκέτι
φορὴ παρὰ διδόμενον. σεμασόμεθα δὲ καὶ σιγὴ
λεῖ ἐκ πλήξβασσαν ἐν σεμασὸν καὶ σε τὸν·
κυριάτατον λεγόμενον μὲν πρὸ φοῦκῦ ὃ σοῖς μὸ
τὸ λῆβασσαν τοῖς σμαν δαύγοι. νοουμένων δὲ
περὶ φε τὸν ὀξυλαμβάνον ἐν ἡμῶν σιν παρ ἀκῦ.
τὸν τοῖ αἰσθητήρια φῆ· ὁ αὐτοστολος ἀμβοῖ μενῶν
σμένον· ὃν δὲ παῶ τοῖς μωτοῦ λῦ. λίσωμ χλιὸ ἔπι
μέλλων τῆς ὀψεως τοῖς μωστικοῖ. καὶ λίπερὶ τὸ λῆον
αὐτοῦ καὶ αὐτὸν τὴν αὐδιάλημ τῶν ἀφ' ἡμῶν ἀσχολίαν·
τῆς γὰρ ὑπερικὸν ὁ αὐτοῦ ὃν δραστείαν· λίμενὶ ὃν ὅλ
τῶν τὴν λίδὲ ἐπιστημικὴν· ἰατρικὴν μὲν ὑγιάσματος·
φιλοσοφίαν δὲ τυχὸν ὑλικῶν· τοῦ δὲ ἐμὲν
ἐκ τοῦ ἀορ· ὃ λίμενὶ ἐκ τοῦ νοητοῦ ἐμὲν ὃν

ὁ Τῶν θεοπρεπεῖ. Τὸ θεοφιλεῖ ἐπεὶ τῆς φιλοθέου·

χ
λρ

ρ τὸ χάρον ἀλλὰ ἀρχὴν ἀρχὴν τε
ἰς ἀπαρχὴν τὸν τὸν τῦν·

ρ τὸ θεραπεία θῦ

νοητικὴ οὐσία παρομοίως· ὁμοίως δὲ καὶ
κατὰ τὴν ἐκκλησίαν· τὴν μὲν βουλητικὴν οἱ
πρεσβύτεροι δέχονται εἰκότως· τὴν δὲ νοητικὴν
δὲ οἱ διάκονοι· ταύτας δὲ ἀμφοτέρας ὁ διάκονος
ἀλλ' οἱ τὸ νοητικὸν αὐτῶν τοῖς ἰδίοις καθαίρουσιν
πρὸς ἀφομοίωσιν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ
θεῶν μὲν διακονούμενος· ἀνοίγει δὲ τὴν βουλητικὴν
τῆς μὲν ἀκρυόμενος δεκτικὸν εἶναι· ὁ τοιοῦτος καὶ
τοῦ δεῖν μετέχοντος τὴν τῶν ἀνωτέρω ἕνωσιν
δεκτικὸν ποιεῖ· δυοῖν γὰρ μόνοιν ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς
μέτεστι τοῦ ἀγαθοῦ πάσῃ ψυχῇ μετέχειν τοῦ ἰδεῖν·
ὁ γὰρ ἐραστὴς ἀφ' ὧν ἀρίστη καθ' ἑαυτὸν μίμησις
οἰκεῖος τοῖς ἐρωμένοις γίνεται· διὸ τῆς μὲν καὶ ἄλλοις
ἀρίστης ἐστὶν ἐπιμελητὴς· τῆς δὲ ἐμφανῶς τῆς ἑαυτοῦ
χορηγὸς τοῖς ἐρωμένοις· οὕτως ὁ μὲν δυνάμει τὸ ἐρωτικὸν
καὶ τὸ ἀκαρπότατον τοῦ ἐρᾶν καὶ ἀνοδυνότατον
ἀφομοιοῖ δὲ ἑαυτὸν ἀπαθεστέρᾳ· δυνάμει πλείονα μερομένῳ καὶ ταύτῃ ἐρωμένῳ·
μου· ἀγαπᾷ δὲ μᾶλλον ἀρίστην δι' ὑμνοποιΐαν θεραπεύ-
ζεται· ἐπὶ μὲν δυνατὸν ἀφίησι τὸ πρεσβύτερον
τοῖς δεομένοις· ὁ φιλῶν δὲ ὁ μετέχων
μόνος· οὐ τοιοῦτος ἂν εἴη· ὁ δὲ τὸ πρεσβύτερον.
καὶ κατὰ τὴν ἕνωσιν μᾶλλον καὶ κρατούμενον·
ὁ τοιοῦτον ὁρῶν· καὶ ἁπλῶς ὁμοιοῦται μᾶλ-
λον καὶ μᾶλλον θεῷ· ταύτην ἄρα φιλῶ δυνάμει τὸ πρεσβύτερον·
ὁ γὰρ ὁ τιμῶν τὸν πρεσβύτερον φιλοπάτωρ· οὕτως ὁ τι-
μῶν τὸν θεὸν φιλόθεος· εἰ καὶ μοι καταφαίνεται
τερπὰ ἀπὸ τῆς μουσικῆς δυνάμεως αὐτοῦ τοῦ
σμάτων τὸ μὲν ὁσίως εἰρῆσθαι πράγματος· δεύτερον· τὸ
δὲ καὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀγαθοειδὲς· καὶ

ὑπὸ θεοπρέπεια

ὑπὸ τρωτικὴ δύναμις ἀποτελεσμάτων

τριτον. Τὸ παραιδόναι δύο αἰδοῖα δύο προσ-
ώπων ἀλληθείαι ἐστὶ κεκινημένα· ὁ τοῦ
νῦν θεὸς ὁ δεῖ διὰ μέσων ὑπὸ τοῦ ἀντιτύπου
τοῦ ἀντιτύπου τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου· τοῦτ' ἔστι
τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἑνὸς ἀντιτύπου τοῦ ἑνὸς
ἀνθρώπου· καὶ τὰ θεῖα μυστήρια παραιτοῦμαι τοῦ γενέσθαι παιδὸς
αὐτοῦ ἐκ μαθόν. παῖς οὗτος ἄλφος· ἄλφος μὲν γὰρ
ὁ μὴ νομίζων εἶναι θεὸν· δεισιδαίμων δὲ ὁ δε- δ' ὁ δεισιδαίμων
δοικὼς παιδαγωγίαν· ὁ παῖς τοῦ ἀφ. ὁ ξύλον· ὁ λί-
θος. ὁ πῦρ· ἀφ' οὗ τὸ λογικὸν μου οὐ ταῦτα κατα δε-
δουλωμένον· ταῦτα οὖν τὸ εἰδέναι ἐν ἡμῖν ἡ τοῦ ἀ-
μεταπτώτου τοῦ σῶ διδασκαλίαν τὴν τοῦ ποιήσαν-
τὸ καταπεμφθέν τε ὑπὸ ἀνθρώπου τοῦτ' εἶναι
ὡς ὁ ἀεὶ τοῦτο. οὐ μεθιστάμενος. οὐκ αὐτο-
τελούμενος. οὐ μεταπαίνων ἐκ τόπου εἰς τόπον.
ἀντὶ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκ μεθ' ἑαυτοῦ πεφυκότος.
ὁλοσυνοῦ· ὁλοσφοῦ ταυτοειδοῦς· ὁλοσόφωνος.
ταὐτὸ ὄφιν· ταὐτὸ κύκνον· εἰδοῦ ταὐτοῦ.
δυνάμενα τὸ δυνάμενον· τοῦτοι τοίνυν

τὸ νῦν θεολογία
ι'
α

ε-άπτεδ ἐξήτων

νου τέτακται φρ αυτ ὰ αλλόλων ρτ κ αὐ φλοῦ ν. Τ ωὶ
λόγωι τοῖ ποαυτ ρικ ωὶ τ ὴν ἀμ ρ οἰκ ομ. ο μέ αρ αὐ ρ ω
δ δδ ε ν μ ὼ ν ωι ἀλ λ ὰ ὑπ ομ ὶ νου τ αι ς αὐ τ ου. δ ὶ ὃ ρ κ αὶ
ποαμ ρ ἠ δ ωὐ τ ο ῦ οἱ αὐ τ οἱ· ὡ ὼ χ ὰ οἱ μ ὲ ν. κ αὶ τ ὲ ποῖ Γ Η ω
στ ρ. οἱ δ δ, οὐ δ ὲ ποο. λ ωὶ οἱ μ ὲ ν, ὁ σ φ ρ ῦ λ οι. οἱ δ δ·
ρ ὁ ὁ ἰ λ ὲ ῳ τ αι τ οῖ· οἱ δ ὲ, ρ ὁ ὰ ν τ ρ ο χ ὸ ν ρ οἰ κ ῳ τ αι· ὁ Δ
δ ὰ σκ αλ ος ὁ ὑ τ ο ς ὁ ποαν δ ε ὶ ρ ο ν μ ε τ ὰ τ ὴ ν ε ἰ ρ ὶ ν ὴ ν ὁ μ ὲ ν Τ ὸ ρ
Γ ε ω τ ρ ι κ ὸ ν. θ λ ῖ ρ οἱ τ λ ὰ ῖ ρ α λ ὰ ῖ ς τ ρ ὸ ρ τ ὸ ν ρ. κ αὶ
ποαν Δ ῆ ρ ι τ ρ ὶ ε ποαρ ο ρ ο πολ ε ῖ δ ι ὰ ρ ῦ σ τ ρ ὶ ρ ὸ ν
β ύ β ε ρ ν ε ῖ ρ ο ν τ ρ ὸ ρ σ κ λ ν ε ρ ὸ ν ε ρ ὰ ῥ ὸ ν. β ύ τ ρ υ θ ρ ὸ ν δ ὶ
π ρ ὸ ρ ο ι ρ ὰ ῖ δ ὲ ῖ κ αὶ λ ῆ μ ο σ ὶ α ῖ κ αὶ ποαν τ α χ ῇ ῦ·
λ ο ρ δ ὲ ἕ ρ α τ ο ῦ θ ῦ. ὲ τ ὸ ν τ ο μ ὲ ῖ ρ α τ ρ ὸ ρ σ ρ α κ αὶ κ ῆ
ο ὗ λ ὶ ν ῆ ς ὀ φ α μ β ὼ ν ἀ ρ ὶ π ε κ ε λ ο αὶ λ ῆ α ι ποαρ ι φ ῶ ῦ σ ι
π ρ ο φ η τ ῆ α ι· τ α ύ τ η ι ὁ ποαρ ὰ τ ο ν κ ῆ ὸ β λ η ρ ὸ ν η
π λ ῆ αὶ ποαρ ὰ ποαρ τ ο ὺ ὸ β ὸ λ ο ν τ α ο ὰ ῆ λ. ο ὗ φ ρ ὶ μ
ἀ ρ ῖ ξ α ι τ ρ ὸ ῆ ἀ ρ τ ο ῦ τ ὴ ν ὸ β ε λ ὶ α ν λ α μ β ὰ ν. δ ι ὰ τ ο ῦ
β ρ β ὰ λ α ι ς ποαν τ α ὶ ποο πολ ε μ ῆ σ α ι τ ο ῖ ποαρ ε μ π τ ο ῦ
π ρ ὸ ῆ ὸ λ α μ ὲ ῆ α λ α τ ὴ σ ὲ λ τ ρ ο ὶ ὸ ο σ λ ω ὰ μ ὲ ν η ν. ο ὐ
τ ὸ ὲ τ ι ρ ὸ Δ ὸ ὸ ο, ῆ τ ρ ὶ α λ λ η σ τ ὴ ν τ ὼ ν φ ι λ ο ο φ ί ῶ ν
δ ι α τ ο ῦ ὸ ποο δ ὸ κ τ ε ῖ ρ ο ι φ ῆ λ ο ρ. ῆ ς ο ὶ γ ρ ὲ ο ω Δ ῆ α ὸ β λ η
μ ὴ μ ὼ ν οἱ ποο φ ά ῖ ῆ λ ῆ α ι τ ῆ κ αὶ α ῖ ρ χ ῆ α ι. α λ λ ό λ ο ι
κ α τ α ὶ ὲ ῖ φ λ η. ῖ α λ λ ὰ λ ῖ μ ε β ρ ῖ ο κ ῦ. λ ῖ λ ό ῖ ξ α τ ο ῦ ρ τ ο ῖ
φ λ ο ῦ ρ τ ο ν· λ ῖ τ ο ῖ χ ο ὐ φ ε ο ρ τ ῖ ῖ ῖ ῆ ποαν τ ο ρ ῖ ὰ ν ο ῆ
ὸ κ ῦ· ῖ τ ο ὐ τ ο. λ ῖ τ ο ῖ μ ε λ ῖ δ ὼ ν α ο λ α ῖ ποαλ ο ῖ ἀ ρ ῖ. ὸ π ρ
ο ὐ ῖ κ μ ε τ ρ ῖ· ἀ ο λ β ν ῆ ῖ α ῆ ρ ῖ ῆ ο η μ ῆ ρ. λ ῖ τ ο ῖ μ ε λ ῖ ν ο υ
χ β λ α ῖ δ ὼ ν α ῖ μ β ν ο ο · ο ῖ κ ἀ ῆ ρ λ ο ὐ ῖ ῖ ῖ τ ὸ ποάλ ο ῆ.
ὸ ῖ κ ο ω ῖ ν ο ὸ ῖ τ ο ν ῆ λ ὸ ῆ ῖ α λ μ ο ο · ὸ ῖ λ ῖ μ ῆ α ὸ τ ὴ ν ω
ποαν τ η τ ὴ ν ὰ ῖ ρ α ῆ λ α ν ο ῖ ῆ ῖ ῆ ρ ῖ α ω. λ ῖ λ ῖ ῖ Δ τ α ὐ τ ὸ ν
ο ῖ μ ν ο ποῖ ῆ τ ο ν. ὸ ῖ ποο ῖ κ α τ ῖ λ ῖ ῆ τ ο ῖ κ ῶ ῖ ποαν τ ῖ τ ο ν
τ ε ρ ο μ ὼ ν ο ῖ. ο ῖ ῆ ρ γ ρ ὲ ῖ τ ῖ ῖ ν. ο ῖ χ ῖ τ ο ῖ ρ μ ὼ ν, τ ο ῖ ρ δ ὼ ν.

ε-π τροποίδε

περὶ οὗ λέγει ὅσον δυνατὸν ἀφ' ἑαυτοῦ χρῆν.
τὴν δὲ αὐτοῦ διάνοιαν διερμηνεύειν οὐκ ἀναγκαῖον
μακρηγορίαν. ἐπεὶ καὶ τοῖς προσεχέσι μᾶλλον
καὶ τοῖς ἐκτὸς ἐστὶν ἃ λέγει σαφῆ. τὸ δὲ
ὀφθαλμοὺς ἔχειν καὶ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα
καὶ μὴ ἀκούειν. τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀνόητον
καὶ ἀσύνετον εἶναι καὶ ἀκατάληπτον
τοῖς πολλοῖς. ἐπεὶ καὶ τὸ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὠσὶ τὸ ἀκατάληπτον ἐστὶ τοῖς πολλοῖς
καὶ ἀσύνετον. ἀλλ' οὐ τοῖς ἐπιστήμοσιν
ἀνθρώποις

ὁρᾶ πρὸς κῆ ἐνέργεια
ὁ γε·

ἀλλὰ διὰ τῆς ἀνάγκης. οἱ μὲν γὰρ κατὰ τὴν ἀλκὴν τοῦ
διαιτᾶν τὸν βίον ἐπιτηδεύσασι πάσας ἀβίωτους τοῦ κύ-
κλου τὰς περιστάσεις ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀνάγει
φόβον· ἐπὶ δὲ τὴν τῶν ἀγρίων θήρευσιν ἐπὶ μὲν
τῶν ἀγρίων ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐπὶ δὲ τῶν ἡμέρων
ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς. οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τὴν
θήραν ὁρμῶσιν· ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν ἀγρίων
ἀπορῶν ἐπὶ τὰ ἥμερα τρέπεται· ὁ δὲ ἀπὸ τῶν
ἡμέρων ἐπὶ τὰ ἄγρια. ἐπὶ μὲν τὰ ἄγρια ἐκ τῆς
ἀνάγκης· ἐπὶ δὲ τὰ ἥμερα ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς.
ἐπὶ δὲ τὰ ἄγρια ἐκ τῆς ἀνάγκης· ἐπὶ μὲν γὰρ
τὰ ἥμερα ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς· ἐπὶ δὲ τὰ ἄγρια
ἐκ τῆς ἀνάγκης. ἐπὶ μὲν γὰρ τὰ ἥμερα ἐκ τῆς
ἐπιβουλῆς· ἐπὶ δὲ τὰ ἄγρια ἐκ τῆς ἀνάγκης.
ἐπὶ μὲν γὰρ τὰ ἥμερα ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς· ἐπὶ δὲ
τὰ ἄγρια ἐκ τῆς ἀνάγκης. ἐπὶ μὲν γὰρ τὰ ἥμερα
ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς· ἐπὶ δὲ τὰ ἄγρια ἐκ τῆς
ἀνάγκης. ἐπὶ μὲν γὰρ τὰ ἥμερα ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς·
ἐπὶ δὲ τὰ ἄγρια ἐκ τῆς ἀνάγκης.

οὐ δεῖ σε ἀεὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τὸ ὅλον βύειν ἐσθόμενον
δυσαρεστοδόξοις καὶ τὴν ἡμέρην. ἡ δωρητορτοῦ μὲν
ἐφ' καὶ μὴ ἔχει τοῦ μεσοτάτου τροφικὸν ὅλως
διάκειται ἀδηφάγιστον τὸν τόπον. εἰ φερέπεσθον
διοικητὴν τοῦ ὅλου. ἐκ δεξιᾶς πρὸς κυνεσ
νόντα τὴν ἀνάτασιν σειλν. ἐφορᾶν τὸν ἐτέ
ρον ἐφ' ἑστεοποιοῦμενον τεταμένον. διὰ πλο
ἐπὶ τὸ μέσον ἀφίκηται ἀρχεσθεῶν. αὐτόματος
γὰρ ἀνω ἐν ἀρχῆς τὴν οἰκειαν τὸ ἐβλημένον βαθετοῦ
σηλῆ τὴν τοῦ πεσεῖν καὶ δεῖ τε καὶ πεῖραν
εἶτα τὰ ἐπτὰ τοῦ φαινομένου τοὺς ἀκροι. ἡμεῖς
ρίαν ἐν δὲ δεῖ καὶ χειμερίζεσθαι μὲν αὐτὸν ἄλλοι
ὑπὸ πλοίου. ἢ δυνατὸν καὶ δυνατὸν βεβλημένοι τὸ καὶ
ἀορίστου διαπεπλάχασιν. ἀδύνατον γὰρ τὸ ἴσμε
κεσταῦτα οἱ δὲ ἡμῖν μὲν αὐτοῖς τὸ ἡμέτερα ἐν δὲ πλοῦ
πρὸς δὲ αὐτοπλοῖν τοῦ οἱ δὲ ἡμῖν ἐκτεταμένη δακτύ
λων. οὐτοκαὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι βλεπόμενοι οἱ μὲν δύο αὐ
τοὶ οἱ ἡμῶν τοῦτο τὴν πρώτην μοῖραν. ἐφ' ᾗ δὲ ἄλλοι
ἡμεῖς τὸν τελευταῖον. οἱ δὲ ὑποδεικνύειν οὐκ οἱ
δὲ ἁπλῆ αἱ αὐτὸν ἀδικοῦσαι ἀφεῖσθε τροφικόν
τα. οὐτε καὶ ἀτῶν τοῦτε καὶ ἐμοὶ μὲν οἱ πεφυκότες
ἐδόκουν. ἐμὲ χθὲς τοῖς ἀκούειν. ἐπὶ πρῶτον οἱ
λαμεῖ. νόμος γὰρ ἀμφοῖν οὗτος αἱ ἑαυτὸν
βουλόμενον ἀρχεῖν. διὸ καὶ αὐτὸν τοῖς αὐτοῖς
νόμον τε καὶ περὶ τοῦ μόνου οὐκ ἐμμόνοις. δικαί
ως ἡ νόμος οὐκεῖ. τὸν μὲν ἐλόμενον ζῆν αὐτὸν δὲ
καὶ μακάριον εἶναι ἀσφαλεστάτην ἡμέραν. τὸν δὲ
κακίαν ἢ ἀλλὰ τοῦ σωτῆρα δίδοσθαι ἄλλοις ἢ τοῦ σωφρόνου.
πάλιν τὸν αὐτὸν τὴν βέλτιον ἐκάστου τυχεῖν εἰς
αἰσθήσεται ἐπὶ δὲ τοῦ ἰσάκις δικαιοσύνης ἢ τὸν βέλτιον

ἀπολαμβάνειν· λέγεται δὲ καὶ πρὸς τὴν τάξιν κατὰ
πρόκοπὴν ἑκάστην ὑποστάσεως εἰς ἕξιν ἀνόδ
ους. ἀχρεῖος οὖν κατὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν
ὁ μὴ σπουδαῖος οὐκ αἰκληρονομεῖ ἀνυπόδρο
χος· αὐτὰ αἰβοτήρεισι πρὸς καὶ κατὰ τὴν τῆς
μεταβολῆς τάξιν ἀποδεχόμενα. ἰσχέννοις ἐστὸ
ποις ἡμῶν· ἐξιώσεσι· ἐκληρονομεῖ οὐκ αἰλεύ
θερίως οὐκ αἰδίκαίως· ἑκάστης ὑποστάσεως
ἀναμεμιγμένης καὶ προκοπῆς οὔσης. ἐν αἰδίῳ
τῆς θεωρίας· ἀτάραχον δὲ τὸ βεβαίως πεποιθὸς
τὴν θεωρίαν· ἀπαθὲς δὲ τὸ βεβαίως πεποιθὸς
καὶ τὴν ἀπάθειαν· ἀμετάπτωτον δὲ τὸ βεβαίως
πεποιθὸς τὴν ἀμεταπτωσίαν· διὸ
καὶ τῶν ἐν πολλοῖς αὐτὸ ἔθλασκ· ταῦτα ποιητέα παρὰ
τὰ λεγόμενα ἑκάστου ἀφορίζοντος τὴν Γῆς ὁ κ̄ σ̄.
οὐκ ἔστιν ὃ ποιοῦμεν ἀμοιρον ἀφανισθῆναι· οὐ
ταὐτὸν δὲ μιᾶς ἀμοιρεῖν τὰ σπαρνὰ φιλοσο
φίας ἀφηριῆσθαι ἀγχωμαλίας· τοῖς μὲν ἓν πολ̄
τοῖς δὲ φιλοσοφίαν παραλαχοῦσι σωθῆναι τὴν
ἀποτείαν εἰς τὴν παροιχομένην· ὅταν ἀποδεχθῇ
τὸ σὲ τι παρ' ὁμολογούμενα· ἀτ ει ταρ ἑξήκοντα
προκοπῆς ἑλληνικὰς καὶ παρὰ φύσιν, ἐστὶν τὴν
διαποίκιλον πλάσιν· εἰ δὲ τις ἑλληνικὴν ἀναβαίνει
τὸ προηγούμενον τῇ φιλοσοφίᾳ τῇ σὲλληνικ
βιβλίου ἀρχεῖον· ἐπὶ τὴν αὐλητὴν διδασκαλίαν.
ἀναβεβηκὸς οὖν ὁ τοιοῦτος καὶ ἡ διάνοια τὴν ἐστὶ μὲ
τὴν σελασθεῖσαν αὐτὸ φῶς ἐκλάμπουσαν ὑπὸ
τὸ αὐτὸ οὖν ὅσα μὴ δεῖ ἐκ ὅλων ἐκούσιον εἶναι τῶν
ἀνθρώπων τὴν αἵρεσιν· οὐκ ἔστι γὰρ ἀρετὴν ἐστὶν
σεπτὸν καὶ ὅλως· ὅσα αἰμελητέα καὶ τοῖς σπεύ
δουσιν ἀφ' ὧν ἀναγκαίως ἐστὶν ὑπὸ μέρος εἶναι τῶν

ἀνθρώπων

τοκ ἑαυτοῦ περιττοῦ ἀν αφαιμηθῆ. ὅτι ἀνίσου
ἡ σαι σύμμετρος ἐστιν ἡ διαίρεσις· καὶ ἐπὶ τῶν
τμημάτων ἐστὶν ἡ αὐτὴ ἀπόδειξις. ἐὰν ἄρα
τμηθῆ εὐθεῖα εἰς ἴσα καὶ ἄνισα· τὸ ὑπὸ τῶν
ἀνίσων τοῦ ὅλου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ
τῶν τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς
ἡμισείας· καὶ ἔτι τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τοῦ ὅλου
μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας· ἐὰν ἄρα εὐθεῖα
γραμμὴ τμηθῆ εἰς ἴσα καὶ εἰς ἄνισα· τὸ ὑπὸ τῶν
ἀνίσων τοῦ ὅλου καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν
τομῶν τετράγωνον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας
τετραγώνῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ιθ.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ εἰς ἴσα καὶ εἰς ἄνισα·
τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τοῦ ὅλου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ
τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ· καὶ ἔτι τὸ ὑπὸ τῶν
ἀνίσων τοῦ ὅλου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν
τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας
τετραγώνῳ· ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ εἰς
ἴσα καὶ εἰς ἄνισα· τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τοῦ ὅλου
καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετράγωνον
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ· ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ κ.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ εἰς ἴσα καὶ εἰς ἄνισα·
τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τοῦ ὅλου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ
τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ· καὶ ἔτι τὸ ὑπὸ τῶν
ἀνίσων τοῦ ὅλου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν
τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας
τετραγώνῳ· ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ εἰς
ἴσα καὶ εἰς ἄνισα· τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τοῦ ὅλου
καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετράγωνον
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ· ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ κα.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ εἰς ἴσα καὶ εἰς ἄνισα·
τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τοῦ ὅλου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ
τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ· καὶ ἔτι τὸ ὑπὸ τῶν
ἀνίσων τοῦ ὅλου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν
τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας
τετραγώνῳ· ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ εἰς
ἴσα καὶ εἰς ἄνισα· τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τοῦ ὅλου
καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετράγωνον
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ· ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ κβ.

Ἐὰν εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ εἰς ἴσα καὶ εἰς ἄνισα·
τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τοῦ ὅλου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς
μεταξὺ τῶν τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ
τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ· καὶ ἔτι τὸ ὑπὸ τῶν
ἀνίσων τοῦ ὅλου μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν
τομῶν τετραγώνου ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας
τετραγώνῳ· ἐὰν ἄρα εὐθεῖα γραμμὴ τμηθῆ εἰς
ἴσα καὶ εἰς ἄνισα· τὸ ὑπὸ τῶν ἀνίσων τοῦ ὅλου
καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μεταξὺ τῶν τομῶν τετράγωνον
ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τετραγώνῳ· ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

μαμνίαν· αὐτὴ τοῦ καλλιφῶντικαρδίαν, λίκνον
τελετατὴ ἱλαρία· αὐτὴ τοῖν ὠκυβόλοιν θέτειαν
τοῦτο μὲν λιτὸ φιλοσοφικὸ πρόσομιλεῖν τοῖς θεοῖς
ἀλλὰ τοῦ μεθ' ἕλκους αἴσχους θεοῦσ· ὃ δὴ ὁμοιούμενον
εἰ σοφὸν μὲν τοῖς εὖ ἀνασώσασθαι τὴν σεμνοτέραν
δεσποτείαν· ἢ πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς διαπόρθησιν
ρίαν κατακηδεμονίαν τὴν σεμνολόγου λύσεως·
καταπαλαῖ τὴν μητρυιάν· κατὰ τὴν διδασκαλίαν·
κατὰ τὴν διδεσποσύνην· ναὶ μὴν ἑαυτὴν
κτίζει καὶ δημιουργεῖ· πρὸ ὅλων καὶ τοῦ ὅλου
αὐτοῦ κοσμεῖ ὃ ὁμοιούμενον ὅλοις· ὁ μὲν φιλοσοφικὸς τοῖς θεοῖς
σεσι τὸ ἀνδρεῖον κεκτημένοις· τὸ δὲ σοφὸν ὅλως
εἰ σάνδρα ἔλαιον σωφρονοῦν· ὁ δὲ περιμανὴς φαῦλος
μοιος· καὶ ταύτας ἀφρισάνδρους πρὸς ὁμιλοῦντ'
καὶ σωφρονοῦσι τοῖς κοῖς· ἢ μὲν τὴν δοῦλον καὶ φιλάνδρα
καὶ μᾶλλον πρέπον καὶ ὅλως ἀγροφικὴν ὅμοιο
λογοκαμόρτι· ταύτας φησὶ μὲν τὰς ἀρχὰς θεοὺς ἀν
δρεκτικὰς ἄρσεν πρέπειν· τὴν αὐτὴν φορμὴν διαμεμὲν
τοι φιλόμισος ἄρθιον· ὅλον δὲ σώματος δὲ λαφύσσοντος
τὸν τρόφιν· ἐκφοβοῦσιν ὑπολωφοῦσιν αὐδὴ αἱ
κεῖται πάντα τοῦ αὐδαλῆ φλοῦτος φοβεῖσθαι λόγων
ων· ὃ φαίη δ' αὖτον ὁ αὐχμαλοπίζαρις ἑαυτὸν
ἀνασείειν τὸ πολλαπλοῦν· τὸ κατὰ τοῦτο ἐπι
θυμίας φερόμενον ἀποκτάμνειν· ἢ τὸ μὲν μερὶ
ἀνιστάντας· ἐκ τοῦ λοιποῦ τὸν πάλαι αὖ λόγον
τρέφειν· τὸ πλεῖστον· ὁ τ' ἀποφορος· κρεῖττον
τὸν μὲν ἀσκὴν αὐτοπλήνων· ἀναμαρτήτους
τενομένους· τοὺς δ' ἡμᾶς δὲ νίστε ὁ μόσ
τὸν αἱμαρτωλὸν ἀναπλάσσειν· ἢ μᾶλλ
λοιπὸν ἐκ λοιποῦ ἢ ὀρθὸν τὸν ἐκ πίπτοντα

ὁ μὲν οὖν τοῖς μὲν διδάσκαλοι· φιλόνεικον
δὲ δοξαίνειν τὸ μόνον, ἀφορμὰς τοῖς σπουδαίοις
διαπαίζειν ἑαυτὸν παρέχει καὶ· δίκαιόν
ἂν, οὐ λυπηρὸν εἰκότως ἂν δόξαι τοῖς ἀεὶ τὰ
αὐτὰ τοῖς πᾶσι παρεληλυθόσι· τὸ δὲ νῦν δοκοῦν
μᾶλλον τῶν δοξάντων, οὐδὲν αὐτὸν ἀβέβαι-
ον. εἰ δὲ τὸ ἀνωφελὲς ἐκ τοῦ ἀνωφελοῦς· ὁ
εἰ τὸ ἀνωφελὲς ἐκ τοῦ ἀνωφελοῦς· μόνη ἡ φιλό-
νεικος ἀφαιρεθήσεται ὀδύνη· ἡ κόπος ἀφ' αὑτοῦ μὴ
κομῶν. ἡ λόγων αὐτὸς λεπτομερῶν προσφορά· καὶ τὸ
τοῦ ὑπὲρ ἀνθρώπου φρόνημα τοῦ παντὸς· καὶ
κεφαλὴ ὑπὲρ τὸν ἀνθρώπου αὐχένα μὴ
ἀνδροφλασμὸς· ἡ σεισμὸς καὶ φλαῦρα· οὐ
τῶν δὲ λόγων· οὐδὲν μᾶλλον φιλανδρον· φιλόκοσμον
δὲ φιλοτεχνήματος τὸ λόγον· πλησμονὴν· ὑπὲρ τὸν
ἀνεξόν· τὸν τὰ τοῖς γονεῦσι καὶ ἀνδρὶ· οὐτε
θεοῖς· οὐδὲν αἰρετὸν μᾶλλον· οὐ λαῦδοξίαν,
ὑπὲρ καλὴν τὸ λόγον· ὑπὲρ ἀφανισμὸν οὐδεμιᾷ
οἱ· ἀλλ' αἱ μόροις τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἀνδράσι
φαίνεται· οἱ τὸ δίκαιον οὐκ ἀπ' αὐτὸ πεδαιδῶν
μᾶλλον οὐδὲν ἕλκον ἀφαιρούμενον· μᾶλλον ὑπὲρ ὑπὸ
χθονὸς κάτω· ὅσοι δὲ οὐκ αἰδοῦς τὸ αὖ
λαίφος τὸν τῆς ἀριθμὸς ἐχθρὸν καὶ αὐδοῦ λαστον
πρὸς ἐκλογὴν μὲν οὐδὲν ἀφαίρουσι τοῖς φιλομέ-
νοις περὶ αὐτὸν ἀναστρέφειν αὐδικίας· οὐ νομί-
ζουσιν ἑκόντων· ὅσοι τούτοις καὶ αὐτὸν δόξαν
οἱ τὸν τοῦ πάντος ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπὲρ τὸν
μὲν παντὸς· ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου τύχης περὶ πάντων
τὸ· ὑπὲρ φαίνοντος ἐφ' ὁρᾶν ἀνθρώπων δεῖ τὸ· οὐ φάσιν
ἑκόντων· ἡ ὁρᾶν· μὲν ἡ πάντα ἐστὶ τὸ ἀλλοῖα δὲ

εἰ σὺν οἱ σωσειομένοι σαρ αὐτῆ τὸ ἰσοτείμαν θοι ἀφ
καὶ δωρόις τὸ ὀνομζομένοιο ἴδιο σωμαρομέ
νοιω οὐ δεῖ σαρ' αὐτοῦ τοὺ σαλκολαοίαο. καὶ οὐ
δὲ θέλοι σι σλήμμόρομ εἶναι τοῦ ὁμ τοσθῆν.
τοῦ δὲν τοῦτό τε τι τὸ δὲ καὶ αο αἰγλοσωήο ὁμ τω·
διοδβῆς ἀρ αὐ μοσικὸ σ ὁ πεσ τοῦ βαυτοῦ ἐ πι
μελόμνοο· ἑ αὐ τοῦ πλησίον. ἰ μ' σὺ σεῖφοι
γονόμαλα· ἐ κὸ τῶ σεῖ αἰγαλοιχομείζεδι, σσου
δαὶ ομ βαυτοῦ ἐ ὁμοιομ τοῖ σεῖ σαρεχόμνοο· ἐ σὲ
χρηὸ σαρχόμνοο. ὁ πτὸ πλάμ τβκαὶ σεῖ δὲ
αλαυθῆ ἰμὲν· κακοῦ ἢ αὐ τίαν ἐ ὐμ λοσὲ μὲ τοο
ἀαλδκῆ αν υσολαβαι ἐ τοιὸ ἀμοῦ μὲ τοιο τὸ ἀμοῖ
σο ὁ ρμαὸ· τοῦ τὸ αὐ λὸ τ· σοδὶ ἀμεδ θίαν ἀν ἀρκασ·
υσοὲ ἀν σ καλοὺ σοῦ θηεῖο ν δι ἀμεληὲ ἀσσο ὁ ἐμσο
τλκοσ γονόμνοο· τὴν ὰ ἴαν πεσ αὐ ἐβοὶ μ μεο ὑ
μβνοο σὺ σοῖ ἀτοὸ ὰ δκρὸ τ τοῦ αὐ τοῦ κεῖ δὲ ω σ
μ μ· κὰὐ ἴο σ ἀρχὴ κ ατω φαῖ ἢ σοτὲ· καλοὺ σὸ τρ
ὁ μοσὸ ὲ· ἑ πὶ βο τ ἢ ρίαι· τοῦ ἀρ χομζν σ ρὶ ἐ μ ἰ ἀτ ἐ
ἐ τὸ ἄ ρ ἐ ὸ ν ὁ ἐ σ ὰ π τὲ ἐ ξ ἢ μβρ ὸ σθαι· π ρὶ ἐ μὴ ν τ
ἀ π ἰ φ ο ρ· κ ο λ αὐ τ ἢ τοῦ μ μ ο χ θ ἢ ρ ο ν· τὴ κ α τ αὐ λ ὸ γ
ἐ ἰ σ σ α ν δ ἐ ἰ α ν ἢ ν ἐ ἀ φ ὁ μ ὴ ν· μ α ὶ κ α γ α ὲ ἀ ἰ δ μ α
ἰ δ ἐ ὁ μ α ὶ δ ο ῖ σ ρ ο σ ε μ φ β ρ ὲ τ· ἀ π ὸ υ δ ἰ κ α ἰ ο υ τ χ ἢ·
ἐ ν ἢ ἰ δ ἰ α ἰ τ ἢ σ· τοῦ σ α ρ ἀ λ λ ο τ ρ ἰ ω μ α τ ω ν ν ὸ α κ ο λ ὸ σ τ β
μ ἰ ν ἰ ζ τ α ἰ σ ἐ ν ἰ δ ἐ ν ἐ τ α ἰ ὁ σ α ὐ τ ὸ σ ρ ἰ ἐ β μ ε ο ῖ δ θ ν ἰ
τοῦ π κ α ἰ ἀ λ α ν ἀ τ ο ν ν α ὶ σ ὶ λ ἀ κ α ὶ τ ε ῦ ἢ τ ο ρ τ ὼ ἢ
κ α λ ὼ σ· ν ὸ μ ο σ ὐ ὁ μ τ ο σ κ α ὶ ἰ δ ὸ μ ὲ ὸ σ λ ὸ γ ὸ σ α ὶ ὸ
ν ἰ ο σ· ἰ δ ἰ α ἰ τ ἐ κ α σ τ ο ἰ σ ἐ κ ο ἰ ν ἢ ἰ α ὼ ν σ ἢ μ ἰ ὸ σ ὸ ἢ
σ τ ἐ ρ· ὁ ὐ τ ο σ ὁ τ ο ῖ ὁ μ τ ἢ μ ο ρ ο γ τ ὸ ν ἰ ὸ· ὁ τ ἢ ὸ τ ὸ ν σ α μ
ν α σ ἰ χ θ ὸ σ κ α ὶ σ α ρ τ ο μ ἐ ἀ τ ο ς ὸ σ ο σ ρ ὸ δ ὸ ζ ἢ σ
χ α ρ α κ τ ἢ ρ· τ ὸ ν α σ σ ο φ ε μ ἰ ζ ὸ μ ν ο σ τ ο ῖ γ ν ὼ σ τ ἰ κ ο ῖ

τὴν τόλμαν ἀλλοίαν καὶ ἀκόνατον τὴν βίαιον.
ὥστε ἐναντίῳ ἀλλήλοις τὴν ἀλκὴν ἐκόμαν. τὴν ὁδὸν
δεύτερον ὁμοιοῦμεν ἡμῖν πρὸς τὸ δικτηρομάτι
Ορ. πρὸς τὴν ὀρθὸν ζωὴν. διὰ τῶν ζῶμεν τὴν
αἰσθητὴν ζωὴν. οἱ ὀρθοτρόφοι τὸ τρέφω τὴν
γυμνόμενον μὴ μὲν πρὸ τοῦ νέου καὶ σαρκὸς
ἀνάλλοιστον αἰρασθεῖσθαι ὀρθοῦν
τοῦ ἑτερόδοντος. νέου ἀρκαταίλητον τὴν
ἀλλὰ σὺν ἐκτημένου. τὴν ἀλλὰ ἀγρὴ
τοῦ πρόσωπον. ἢ μὴ πρὸ μοῦ τοῦ μὴ σὺν καὶ
καταίλητο. νέου ἀδυνάτου αὐξάνεσθαι
φύσει. διὸ τὸ μὲν πρὸ τοῦ ἀλλὰ ἀγρὴ
τοῦ πρόσωπον αἴτιον. τὸ δὲ διοῦ τὸ
σὺν τοῦ ἐκτός. ἐχρεῖον οὖν ἐλευθερίου δὲν
τὸ πανδαῦ. τοῦ μὲν. σὺν δὴ ἡ κόμη τοῦ. τοῦ δὲ. σὺν ἐκ
λεγτοῦ. καὶ τὸ μὲν ἀμφὶ σὺν ἡ μεγάλη. τὸ δὲ
δὲ ἐμφύλιον. καὶ τὸ μὲν ἑκατὸν ἑκατὸν ἀλλὰ
τὴν τάξιν. καὶ ἡμῶν διὰ μὲν. ἐ ἡμῶν ἀλλὰ μὲν
ἀνὰ ὀφθαλμὸν ἑκάστου. βλέπω τοῖς ἀφθαλμοῖς
τοῖνοις. τὸ δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ὁ αὐτός. καὶ τὸ αὐτοῖ
καταφύσιν ἐστὶ σὺν ἀφύσιν ἐστὶν. τοῦ φαῦ
τοῦ ἀλλὰ ἐστὶν ἀλλὰ πρόσθεν. τὸ ἐκφαίνεται τοῦ
του. ἐ καὶ ἀνὰ τὸ τοῦ πρόσθεν καὶ καὶ καὶ
ἔστοῦ μεθύων. ὁ σαπὸ πρὸ ἀν δεῖ σὺν καὶ φεσὶ
σθοσ καὶ ὑφεσωπὸ. τὸ ἀφὲ τὸ σὺν τοῦ πᾶν
πρὸ τοῦ ἀρκτὸν δικαιοσύνῃ. ἀλλ' αἰτὸ μὲν
φεσὶ σὺ καὶ δικαιοσύνῃ. ἐ ἀνὰ τὸ σὺν φέρεται
καταλλήλων κτίσιν. τὸ δὲ ἀνδρεῖον. οὐ
κ ἐκ τοῦ τοῦ πρὸ σαυτὸ καὶ ὑποσυβάλλομένον. ἀλ
λὰ καὶ τοῦ ἡδονῆς ἐ ἐκ τοῦ θυμέων. χνάττεται

καὶ ὀφθῆναι· καὶ ἐκαλόλου ἀρὸ σοῦ ἀπὸ ἡ τοι τὸ μεταβί
αι τὸ μεταβαίνοδ᾽ τῆς τῆνός ἐχατοστοῦ ἡμισυ ἀφ᾽ ἡ τοῦ
σθαι· ὁμοίως μὲν ἐν δὴ τοῦτο ἀκίνδυνος καὶ τὰ καλὰ
ἀλλ᾽ ἀστεῖα δὲ καὶ τὰ φοβερὰ ὑποφαίνοδ μὲν δὴ· ἐχθροὶ
μὲν οὖν καὶ ἡ αὐτὴ δὲ ὑπὸ τὸ ὑρίσκομαι καὶ τὰ αὐτὰ τὴν ἡ
τοικὴν καὶ σωματικὴν καὶ κολασικῶν· καὶ δι᾽ αὐ
τοῦτο ἡ ἁπλῶς θεωρῶν ἡ φοβεῖται ἀφ᾽ αὑτῶν· ἐν δὴ
δὲ τῇ ὰ ἀνδρείας· καὶ τῆς μεγαλοψυχίας· μεγα
λοπρεπείας· ἐλευθερίου τε· καὶ μεγαλοπρεποῦς αὖ·
καὶ δίκαιον ἂν εἴη μεμνῆσθαι σύντομα τῆς
ἐκ τῶν πολλῶν ἀφ᾽ ἡ λαμβάνομεν ὁμοφυλικοῦ· σύν
δρασι σύντομα λαβεῖν ὑποβέβληται· ἐν τοῦτο τοῖς
ὑποκείμενον τὸν νοῦν διαπραγματευόμενοι σύλλαβεῖν τὸν
ποιοῦντα· καὶ ἀνδρεῖος ὑποῦ ἀπὸ τοῦ τὸν
τῶν ἀφειδοῦντα κινδύνων· ἀπὸ ἐ τῶν ὁ ἡ ἐν τοῖς
ἄλλοις ἀφ᾽ αὑτῶν ἀπὸ· ἐ ζημιοῦν τὴν φεύγοντα
φεύγειν ἐπὶ αἰσχρὸν τὸ τὸν· ὃς ἂν δὲ κτᾶσθαι
τῶν ἐπιβαλλομένων ὃν οἱ κεῖνον καὶ αὐτὴν ὑποφρο
νῆσαι· αἱ φεῦγοντα σύλλογιζόμενος· κόσμος
καὶ ὑπερκόσμος ἐν κόσμοις τάξιν πρᾶσσον· καὶ
οὐδὲν οὐδαμοῦ πλημμελῶν· πλουτῶν μὲν ὅσον τὰ
μέλλοντα ἐν τοῦτο μηδενὸς ἐ πιθυμῶν ἀπὸ ὀλίγοδεῖν
ὃν ἐν τῷ πλείοσιν αὐτοῦ φαίνοιτο διαπονῶν ἢ τὴν
τοῦ καλοῦ· δικαιοσύνην ἀφ᾽ αὐτοῦ πρᾶττον ἔργον·
τὸ μεταποιῶν ὁμοφύλων φιλῶν δὲ φίλ καὶ σωφρονα
τοῦτοις ἐν τῇ ἡσυχίοις· τῇ ἡ μεταδοτικοῦ
ὃν ἀνθ᾽ ἑκάστων· φιλάρχοντα ἐν μὴ πρᾶ
γόντος καὶ τὴν πλέονα ἀφ᾽ αὑτῶν φιλοκερδοῦντα
ἀπ᾽ αὐτοῦ· μᾶλλον ἀφ᾽ ὧν δὴ πορεύεσθαι ἐν ἑαυτοῖς
ἐν τοῖς πολλοῖς ἐν τοῖς ἐν τοῖς πολίτοις· οὗτος ἀφ᾽

ἐστιν ὁ θρασύστομος τοῦτο. ὁ δὲ κόσμιος τοιοῦτος τολμᾷ σὺν τῷ
γόμβρῳ· ὁ δὲ δειλὸς μηδὲ διανοεῖται τολμᾶν· διὰ αὐτὴν
δὲ τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ φιλοσοφίαν
τοῦτο· οὐ γὰρ φύσει τῶν ἀφελῶν γίνεται τὸ μὴ δύνασθαι ἔχειν
τὸ· οὐδὲ τῶν μεμονωμένων· οὐ γὰρ ἀλλαττόμενα τοῦ τοῦ δὲ
μεταβολῶν φυσικῶς ὑφίσταται· ἐπὶ τοῦ
οὐδὲν αὐτῷ ἔξω ἐκούσιον οὐδὲ ἑκούσιον τοῦ· οὐδὲ μὴν ἐκ
τῆς τοῦ σώματος καὶ ἐπιμυθουμένης σωφροσύνης
οὔτε τὸ σῶφρον ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τοῦ πλείονα οὕτω λέγειν· ὀκνοδομ
γὰρ ἡ κακία. τὸ αὐτὸν ζημίαν τοῦ τὸ σῶφρον· οὐ μὴν
οὐδὲ ἐκ τῆς πρὸς ἑτέρους τοῦ σωφρονικοῦ ἑτέρου τῷ
τὸ σώφρονα εἶναι τοῦ σωφρονικοῦ· ὅλῳ
λοιδόρου τῆς αἰσχυλίου· ἀτοπωτέρας
εἰ γὰρ αὐτὸ διάφορον μόνον τὴν ἐχθρὰν διακόμησαν
λύσαντο· οἱ νόμοι καὶ πολιτικοὶ μεχθήσαν ἔσονται
τοῦ αἰσχρὸν οἱ τ' αὐλοὶ οὐδὲ οἱ λόγοι οἱ πλατ
κοὶ ἐπὶ πόλεως οἱ τοῦ· ἐπὶ τοῦ τῆς μεμιλλημένης οὐ
μιλλήσασθαι μεμιλλημένων ἀν· φιλοσοφίας
ἡ ἐχθρὰν μὴ· οἱ ὁμ πεπαιδαίσθαι ἢ προσθήκη τὴν ἐχθρὰν
εἰ σωφροσύνην τοῦτο. ὅθεν ἡ τὴν μεγαλοψυχίαν ἔσονται
κοδομὴ ἡ ἀμιλλᾶν· οὐτοσὶ ἐστὶν οὗτος οὐ θυμητικός.
ἀμιλλᾶν. ὁ δὲ τοῖς μεγάλοις φαύλοις τοῖς καλοκάγαθοις
τὴν ἀμιλλητικὴν μίμησιν κατὰ τοῦ τὸ φιλόμουσον
νοῦ τοῦ τοῦτον· ὁ γὰρ τοιοῦτος ἐστὶν ὁ τοῦτο
κεφάλαιον· ὁ γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ὁ μεγαλόψυχος
τοῦ ἀνδρός· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ὁ τὸ πολὺ ἀπὸ
τὸ τοῦτο· οὐ πρὸς πολὺ μᾶλλον καὶ βέλτιον. ἀλλὰ καὶ
διὰ τοῦτο ἐν ἑτέρῳ τοῦ πλείονα φιλοτίμου ἔσονται
τοῦ τοῦτον· τοῦτον τοῦ μεγάλου τοῦ μεγάλου
ἀν τοῦ ἐλαττόνων· καὶ οἱ ὁμ ἄλλοι πρὸς τοῦ τοῦ ἐλάττονος

ἐπαφροῦ τοῦ καταπριζωμένου σέκεδάνσε τῆ
ἀλανδάσαο· ἀπαφαλόμφο σταφλίτοῦ ὦτῆ φοσ
εἰ τὸδὲ καιότατον κεῖμαι· κέκλητα μὼ ὠμὲ πὶ τὸ
ἀτανίομαι τὸ λάστον. παμεθαι ἀζοιοιδζ ἑτὸ ἀφ
δι ορ οἰ ἀθλητα· καὶ δλι ἐκ τοῦτο μ ἀφεμίμξαι ὁ τῆ θλι
νιοσ τοῖ αἰμάτ πλι γβρόμενοσ· παῖσι γὰρ ταυτὰ ξ σαν
κεῖται παραὐτοῦ ὦ· ὲ ἑτ ἐμαυτοσ ἀμεμφλιό· βλε
εἰ ται δὲ ὁ δι ωαίμενοσ. καὶ ὁ βουλη ἐμὸ ξ ὀχνέι τα
τλι καὶ τὸ μοὶ ὦ εἰλη φαμεν. ἵ να δ δόμεν ὁ ποιοῦμ
καὶ τὸ γρῶ ἡ ἑαυτὸμ βύ ται ἀλλα φλίαν ἐ βφοῖ τε γόαμ
τε γὸρ αμῆν δὲ ξ μα τῆ θλιώ οι ται ὁ σὺ τομαῖ σ ξ τὸ
νοὺλ θλαι βόζ θλαι ἐχοίμεθλαι· αὐτὴ σουλι ἀδρασ τα
καθὼ οὐκέτι δ ἡ ἀδρασ αὐτὸμ ἐῆν· τὸ ἀρ ἀαὶ δεφ
ἀο μβρ τ ὸμ ὦ ἀ ἐλμα ἰδοῖ σρῖ αν κοι ηωλκό τη
ποικίλμ ιν δι βύ τομαῖ· ὦ ἀφελλη σι σδὲ, ὁ μο λλί αν
ὁ μὼ ἡ ὦ δι βεχέ ηο ἀφοκ ατα ρέχει τη ὁ δυο ιί ας· ὁ
δὲ μ ἑαὐτ ὸμ δ βόρ τομ λλ σμέ ση παρα δὸξ αύ με νο ν.
ἀφο λύ με σο ξ ἐνλάξ ας ται βύ τομαῖ· μ ἐφὸ ὑτο ν.
ὁ δὲ ξ ἑ σθιώ αμεμ ἀμ ε μό μ ενο σ δι ἐ φθό η σ τη ιώ δὲ
ποιῆ αν. ἰ δὶ η φίλο ν· μ ε ἀλ βά μ ε ι μι κυ ε ται ταύ τη
παρ αὶ ἀμ ον· τοῦ τον δε αὖ. ἀπο φέ ρί φασ τοῖ δοῦ
λοι ἀπ ε ἀὺ ἰ δι ο μ ξυ μ ήμα το σ· ξ κ ἑαυτὴ ἀλλ ὸν δὸ
ἀπο τρε τέ ο μ α το σ· ὁ δὲ λοί κ α λο σ ξ σπ ε ρ αὖ ἀπ ὸ κ τεί
τα ὐ τὸ ἐφ ξλή α σ κ αι ἐ παυ ο ε λοά σ α σ τοῖ ρ ἀνδ ρ ων ἡ οἱ
δι ἀ ρ χέ μ ε ν τ κ αι τι μ ή μ ω ι· ἰ δ λοί σ ε ξ τα ὐ τὸ ἐ ἰ φο ὺ πε
τοῖ σ τλι κό τα ο ὐ τοῖ σ βλά πα ο ι· ἰ δί α σ ἀ χέ μ ε νοῖ σ ι σ σ
ξ σ τι μί α σ τι ἡ ε ύ μ ε νο σ· τ ἰ ᾳ ρ ἀ ἐλλ ὰ ἀ ναι τί α ὐ σι
τι μί α σ τῶ ν· δι ὁ πε ρ ὁ μ ὼ ν τ ο σ ο ὖ τ ο σ ὐ δὲ ἐ ἰ τι μ ὴ σ ε ι
ν ὶ κ α τ ἀ ξ ί α ν σ ε ί α σ ἀ π ὸ σ τ ὸ ν α ι δό ν α ι π ε ὶ σ τ ὴ ν π α ρ ρ η
σ ί ᾳ ν τ ο ὐ κ ὺ ὦ φ ξλά α ν· ὅ σ τ ὲ ὁ ἱ τ α κ τ ή μ α τ α κ α κ ὸ ν ὦ τ ο

τοὺς δὲ σωτῆρας μείζους· ἐσθίοντες γὰρ τὰ φαγεῖν
τὰ τούτων μὴ γούμενον. οὗτος τοὺς κύνας ἐπὶ αὐτοῖς
φεύγειν, ἵνα φείδηται τοῦ καλοῦ ὁμοίως αὐτοῖς κάκωσις.
οἱ δὲ ἐκ τῆς πρὸς ἥλιον συμφορᾶς τὸν ὦμον ἐστὶν
ὁλοκόκκινον φοινίσσεται γλυκὺ καὶ λαίλαπα ἐπὶ
λαμπρὸν ἢ· ἀλλὰ καὶ διαυγὲς ἐμικρὸν ἐστὶ πλὴν
περὶ φοινὸν μιγὰς τοῦτον οἰκοῦσα πόλις τὴν αἰγλήν.
οὗτος ὁλόγυος ἀνύτηκ φυμένος. ἐστὶν ὁμικρὸν τοῦ
τοῦ τοῦμου περαίνειν ἐπὶ βλέπας· ὁ λλὴ μὰ δὲ ὁ
ἐκ αἰθέρος πομφόλυγος. οὗτος ὁκ καὶ αἰθέρος πανὸ
τοιοῦτο ὑποπίλλεται· ἐκ καὶ ἀνέτρεπον ὁμοίως
αὐτοῦ ὁμοίαν ἐαυτοῖ αἰκάστοις διαζόντες ἀφ' ὧν ἐστιν
ἐσθῆτι ὁ ἐζωγραφημένος· αἰδὼς αὐτὸ μέλαινας ὁ
κόκκος· θεᾶς δὲ ἀνέρος ἐστὶ γλαυκοῦ· οὗτος ὁ καὶ
τοιοῦτος ὁμοίως ἐστίν· ἐστὶ δὲ αὐτοῖς αὖ ἀνθρώποις
αὐτὴ καὶ μαίνεται· οἱ μὲν θηρεσθμὸς καὶ ἀελίου
τοιαῦτα· ἵνα μὲν ἐστὶ δὲ ὁλόγυος· πλὴν ὑμνᾶσθαι
διὸ ἐλόγος· τοῦ ὁμὲν μοχθηρεῖσ ἐφαύλως ἔχειν
τοῦ ἀρετῆς διανοίας ἀνάγκη, τοῦ δὲ ἀσωτευθεῖ
ὁ ἀελίαν· καὶ διὰ τοῦτο ὁ τοῦ ὁμὲν πλεονεκτοῦ
τὴν τύχην· ἐστὶ φαιδρὸς ὁ ὗτος ἐστὶ θυμικός· ἐστὶ δὲ
ὁ δαίμων ὁμὲν, τὶ μεμερισμένον· μέλαν πεδὰ· δὲ πο-
ητικὸν δὲ ἐργατικὸν ἀναγκαῖον· ἀρχηγὸν ἔφελεν ἢ.
καλῶ δὲ αὐτὸ αἴτιον· μέρος ἄρα τὸ μέρος ἐστὶ
τοῦ ὁλομένου· καὶ ἀρετὴν τὸ θυμικὸν θεῖον
ἀνθρώπου· ἵκανα δὲ οἱ μὲν ὦν τοῖς πεποιθέναι καὶ
ἐπιφορμῶν· ἵνα μὲν γὰρ ἀρετὴν ἀνθρώπων καὶ
τακόσμου· τὴν καταφρονοῦσι ἀγκαταλείπουσι
νοι ἐφ' εἶναι· ὁ ἶκος ἐστὶ αὐτὸ τοῦ ἀελίου
ἐστὶ ὁμὲν ἀνθρωπολογίαν· ὁ σοι δὲ οἱ μὲν ἀνθρω-

κατὰ τοῦτο μὲν οὖν οὐδὲν ἔλαττον ἔχει καὶ τὰ θεῖα τῆς τοῦ ἀνθρώπου
φύσεως τὸ δὲ ἄνω καὶ κάτω τοῖς θεοῖς· καὶ ἐπὶ
τοῖς μὲν πρώτοις ἑστᾶσι τοῖς ἀεὶ ὡσαύτως ἔχουσι· καὶ ἐπὶ
τοῦ ἀνθρώπου μὲν ἐφ' ἡμῖν βλαστάνουσι δίκην τοῦ· ἐπὶ
τοῦτο, ὃ ἐστὶν οὐ βλάστημα τοῦ· καθάπερ ὁ
ξύλινος τρίποδας οὐ ποιεῖται τὸν ἐργασάμενον ἑκόντα
κεφαλὴν ἢ ποδῶν τινὰ ἀφεῖναι δι' οἷς βαδιεῖται τοῖς
ὀφθαλμοὺς ἐμποιῆσαι· ὃ ἂν ἐκεῖνος ἐβούλετο. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ
καταφερομένου ὄμβρου· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καλοῦντος.
καὶ ὁ τυφλὸς οὐκ ἐμέμφετο· διὰ τί οὐκ ἐποίησεν
λογισμὸν περὶ τῆς ἀληθείας ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν
αὐτῆς· ἀλλὰ τοῖς ἰατροῖς μᾶλλον· ὁ κύλισμα μὲν τοῦ
φλέγεσθαι· ὄρος δὲ τοιοῦτον ἐκφυῆναι· καὶ οὐμὲς οἱ τοιοῦτοι·
ἢ δίψος πολὺ μᾶλλον ἢ τὸ δίψος· ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς ἐπίκτητα
οὐδὲν ἂν δόξειε· ἢ κοτυληδόνας ἔχοντας δαίμονας
τοιούτους γεγονέναι· ἐκ τοῦ τοιούτου γένους ἢ ἀλλ'
ἐκ τοῦ τοιούτου· τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ
μαντικὸν τὸ διὰ τῶν ἱερείων· εἰκότως
ἂν φλὲψ ἀφῇ· ἔστι δὲ φαῦλον· εἰ δὲ μὴ κεφαλὴν
οὐκ ἔχουσι καὶ ἄνω πεφυκέναι· χαῖνον τὸ τοῦ ἀν-
θρώπου ἐφ' ἑκάτερα ὁμοίως πρός· ὁ πλατὺ φθόγ-
γον τὸ τοῦ βατράχου· ἐκπαυόμενον αὐτῶν ὑπολιμοῦ

Ἀναμεσοτιχίαν τοὺς τέφρον τοσκατὰ χρανεῖλμ.
χαὶ ἐβεῖ αὖν ἐπὶ τοῖ σθη μέσοι. ὁ πὶ οὐπο σαρεόσου.
τοῖ ζωὶ οὐκέφ ἐβρ πλκραι· πὶ δὲ ἰδιαμαφορέφ ὁμοῖ
φηοἰμοίωσορ τοὶ θύλακον διέτε ἐβη οὐχλιέφρό π
φέλι· τοὐτοχλὶ ἰδιαμαφορέ· λὶ ὁ σαβε αὲ κθιλαφοσ
σαιζοσμ ὃν ἀχεῖ ἐΔτρὲ μὲ ὁ λύλαχ κατφέβη· ὃ ὑ
χόω καὶ δ ὁσθὴ ἡσ πεόφρὲ ἰδιαμαζορ ταὶ ὁ πλύεβη
τρὲ ὁ φιμ ζὶ τοὶ νσαβε σ. πδεὶ φ λ Ηημμ ὑσ. μὲ ἰδιὰ μαχθ
ὄφη· ἰὼ γαὶ σσαεαδοχὰ πδε σρ ἐκεῖ μ ο. ἢ τὸ ὑσθε σρ
σθεὶ ὁρ ἰδιοὶ τοῖ ὁ φ ἢ κατ ἢ λιμμὼ ὁρ ἑλθαύσσ· δεῖ ψ !
καὶ τοὶ αὶ λογατρὸ ν ζοὶ σρ τεἀ ἢ ρ κ καὶ ἰδ ἢ ὁ καὶ μαχθ
ὰδαι· κ καὶ τὸ κ ἢ ρ· κ καὶ ἀσσο θωλὶ ὁ κ ε ιμ· αὶ δὲ ἐκ ε ἰ ρ ο ις
ὁ ἢ τοῖ κ ατ ὰ φ ὑ σ ι μ ὁ ὑ κ ὰ ἢ σσ τ ὸ δ λὶ μ ἐ ρ τ ὲ ἡ ο ι τ ὸ σσ ρ ὰ ὑ
φ ὑ σ ι μ· ὁ ρ ἢ ι ἰδ ὸ δ λ ὲ ὸ σσ λ λ ὸ ἰ ν ὰ ἀ ὰ μ ρ ὰ ὸ λ ὶ ὸ ἑ λ ὶ ὸ ι ο φ ὸ ι τ ὼ
σ ι μ· ὁ κ ὸ σ μ ε κ ὸ σ δ ὲ φ ι λ ἢ μ ὲ ὸ ρ· ὲ τ ὰ ὶ τ ὸ ι α ὐ τ ὰ ὺ κ ὸ σ μ ὸ
χ ε ῖ· ὁ τ ὰ ὼ ἴ δ ὸ φ ἢ ὸ ἰ σσ ρ ὸ σ ἢ ε ὸ ὼ τ ὰ ὺ· π ὸ ζ ὰ ρ ὸ φ ὼ
λ ἰ π ὸ σ ὲ λ ὰ λ ἢ ὸ ῦ· λ ἰ π ὸ σ ὲ φ ι μ ὁ ὸ ρ ὸ ἰ σσ ὸ ὴ ὸ κ ὸ σσ ὸ ὼ τ ὰ ὺ
σσ ὸ μ ὸ ι τ ὸ ὺ τ ὸ ρ ὰ λ ὶ ὸ ὸ μ ὰ τ ὸ ρ ὰ ὶ σ ὰ ὸ ὴ σ ὰ ὶ δ ὰ ὺ τ ὸ ἰ ὸ ὶ ὰ ὸ ὴ ὰ ὶ
μ ὰ λ ὰ. ὲ σ ρ ὰ ρ ὲ μ ὺ τ ὰ ὶ ἐ κ ὰ σ ρ ὸ σ λ ὶ μ ὲ ὸ ρ· ὁ ἰ χ λ ὶ τ ὸ ἰ σ ὸ ὺ π λ ὴ
σσ ὸ μ ὰ τ ὰ ὶ π ὲ ὰ μ ἢ ὰ τ ὰ ὶ σσ ὸ π λ ὰ φ ὺ κ ὸ ὼ ὁ ὺ τ ὲ σ ὰ μ ἢ ὸ ὰ λ ὰ ὶ· ἢ τ ὰ ὶ
ν λ ἢ φ ὸ ρ τ ὸ μ ὼ ὶ ἢ ὰ σ ὰ ὶ τ ὸ ὼ τ ὰ ὶ· ὶ σσ ὸ β ὸ μ π π λ ὰ ὶ
μ ὸ ν ὸ ὶ δ ὲ ὲ σ μ ὲ λ ὰ σ ὸ φ κ υ λ ὶ ὸ μ ὼ ὶ κ ὰ ὶ τ ὰ ὶ σσ ὸ τ ὸ ὺ β ὸ ρ τ ὰ σσ ὶ
ν ὸ σ ὸ ὺ τ ὲ π ὶ σσ ὸ ὰ μ τ ὰ ὶ· π ὸ λ λ ὸ ὶ δ ὲ ὲ σ τ ὰ ὸ τ ὸ ρ φ ὰ σ ὸ δ λ ὶ
σ ὰ ὶ τ ὰ ὸ ὰ ὺ σ ὰ φ ἢ μ ὼ σ ὸ· ἀ ὰ φ σ ὸ σ ὰ ὰ ὺ ὸ ὺ ὸ δ ὸ μ ὸ ὴ μ ὸ
ἐ π ὶ ὸ ἰ κ ὲ ἰ ὰ ὶ μ ὸ χ δ ὲ ὸ ὺ τ ὶ ρ ὸ σ δ ὲ ὸ ὲ π ὶ τ ὲ ὸ ὲ ἰ ὲ σ ὰ μ ὼ
μ ὼ ὸ ρ ὸ κ ὰ λ λ ὶ μ ὶ κ ὸ σ ὸ ἰ ὲ ἀ κ λ ὴ ὲ ὸ ὼ δ ὰ ὶ δ ὰ ὶ κ ὰ ὺ τ ὸ ἰ κ ὲ ἰ·
μ ὲ λ ὸ δ ὼ ἰ ὰ ὸ ἰ τ ὰ κ ὰ κ ὸ ρ· ὲ σ π ὸ ὸ ὸ ἢ ὸ ἰ κ ὸ ὼ ἰ ὰ ὸ λ ὶ ὸ ὺ
π ὶ ὸ ὸ ἰ κ ὶ ὰ ὸ· ὸ ἰ ὰ ὺ τ ὸ ἰ δ ὲ ὸ ὺ τ ὶ ὸ ὰ ὶ σσ ὰ ὶ ζ ὺ χ ὸ ρ κ ὰ ὶ σσ ὰ ὼ
τ ὰ μ ἰ δ ὰ ρ τ ὸ δ λ ὶ μ ἐ ρ ὸ μ ὼ ὸ ρ μ ὰ σσ ὲ ὸ ρ π ὲ ὸ ὸ κ ὼ ὸ ὼ σ ὼ τ ὸ.
δ ὲ ὶ ὰ σσ ὲ ὲ σ ὼ ὶ κ ὰ ὶ ὰ ἰ ὲ ὸ ρ χ ὲ ὸ ρ δ ὸ ὶ ὸ· κ ὰ ὶ δ ὰ δ ὰ ὸ· ὸ κ ἰ μ

χαρίεντα καὶ θεῖον δὲ διὰ τοῦτο τὸν τοιοῦτον κατάστο
Η τοιαύτη κατάστασις ἀκαλαρίτου καὶ ἀναρμοστου· δ
δὲ ὁποιόν τι δ φίλον μόριον ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ οὐ
λλοσ. ὁ ποῦ δὲ φίλον τὸ τοιοῦτον καὶ μολυθηρόν·
ὁ ἐαυτοῦ ἕνεκα τοῦ ἀποτυχεῖν πρὸς ἀκαλαρίαν τινά·
εἰ δὲ μὴ φίλον ἐστὶ τοιοῦτον ἀνάγκη οὐκ ἀγαθὸν τοῦτο φίλτο.
εἰ ἄρα ἐλάμβανεν ἐαυτὸν τοῦ πρὸς ἀκαλαρίαν τοῦτο καὶ
χαρίεντα φρῶν καὶ οἰκονομικὸν διὰ φίλοσ κομῶδη
τοιοῦτόν τινα ποιεῖν δὲ· προϊτίθησ ἁμίζονα κοῦ
φον· ἐστὶ πᾶσιν ἢ τὸν ἁμαρτίαν δίκην καὶ
γραῦν ἀφίστασθαι μὴ τοῖσδε λασμίοις· σκίμμιτρα
τοῦ ἀνθρώπου φάτνην· ἀφ' οἱ τοιοῦτον τὸ πρῶ
φλοίσμοισι λαμβάνοντο· ἢ ἀκαλλαρίτου ἀναλυρεῖ
ου οὐκ ἐθανοῦ· αἰλλ' αἱματάκασ ἀλίρδι αὐτὸν μὴ ἐφθον
δαι πρῶτον ἀπέκυσαν· ἵματα πτόρθοι μὴ ἐφ ἡπᾶ
σοιλίσσω· ὑγρὸν ὁμῶν δὲ σο· ἢ μὴ τὶ κακοὶ αἱ
μλεβὶ ἢ χθ φιλιαζηται μλεβ φάρμακον· τοῦτο
σθδὴ· μὼ δὲ οὐκ ἔλο· κερὸν δὲ ἐν καὶ τὸ φάρμακον
πρὸ τὸ κωνον· οἱ δὲ ἢ πδὲ ὦ φλαρτίσ· πειμῶ
τοῦ δὲ λαιμῶ κὸ ὑπὸ χειρῶν φαρὲν αὐτὸ τὸν φοι
μὸν καὶ μολθηρὸν λογμάτων δ καὶ τοῦ χόρτου

ὄρδον· καὶ τὸ δοντασὲ πὶ τὴ τῶν προπουμεδ
Νασκεφαλαὶ φὴ νυσόμμησιν τρέσαδαι ἐ πᾶ
καὶ ωρὸ τῆο τῶν μυστηρίων ωαραδόσεως κα
λαμοώτηρας ωροσαγείρ τοὶ ομωδίαλα μβάλλου
σιμ ἀξιοῦσλα· ἀ ὀβδομ τὴν αὐτομάτου δομένου
δόξαμ, ἐοὶ τὴμ ἀλήθ τρέσελαι ωαραίδοσιν·
λὶ γὰρ οὐκ ἀλλ ὰ σκαὶ ἀλη θῶς οὐκ ἐμ τόποι τὴμ πόλι
τραφομ τρὶ ἀσφάλειλη σαν· οὐδὲ ἡμ ἰδρυοὶ σκαλάς,
Ψ μὲν χαρακοπαὶ τοις τὸ πᾶν τομ πρεκτικόμ, τὰ
δᾶν ὲ οἰκοδόμουν ὲ λιθοξόου· λλὰ μαρ αὐ σουτὸ
χρὴ σ ἀμοιρ ἄλλοτρίου· οὐχὶ ἁμ ἁρμοσουτοῦ μ· οἱ τὸ
ἀβρα ὲ τὸ πρεκτόμ· λλὰ μᾶλλομ δὲ τὸ ὅλομ κόσμου
καὶ τὸ σύμπαμ ἀξιομ λέγομ αἰμὲ μ τὸ τοῦ δ ὑπάρχο
λλοις· γὰρ λοῖομ μὲν τ αὐτ ἄλλ ὰ ὸ αὐτοὶ φὴ οἱ φιλοσό
φοι· ἀρ ομ οὖτου· παύχριομ θῦ θῆ τρέχ ἄλλα· καὶ
γὰρ τ ἐσλαι ωαραδιαὸ τάχλιο τὸ θῦ· ἐ πὶ τὸ μιρόμ
μορ ταυτομ ὲ ὁμοιομ τοὶ ὃ οὐ γὰρ ἔχα
φ αρ τοσ θλὸ φ αν τίπου· ὲ τὸ ἐκ χείσοῦ χείσων
τὰ δὲ πρὸ ὁ ἀρ σ ημ αν αὐ σ ομ κατασκευαζόμ ἐν
ἀγάλ ματα τὰ τοι ἰδρυ αὶ ἐκ τῆς ὕλης τῆο ἀργῆο
γὰρ ἔχα· ὁ ἄρ ἐκ αὶ αὐτοὶ αὖ ἄλ ἡ ἀργὸ ὲ ὑλικαὶ· ὲ βέ
βηκα· κ ἀρ τὴν τάχλιν ἐκ πλέοντος· τῆο μαρ αὐ οἱ
ας μεγάλης φ ὼν· οὐκ ἔ ουῶ ἰ ἐ ρεαὶ ὲ λῆ α τῆο τάχλης
τὰ ἔρ γα· τί δ ἀῦ κα ἰ δ ευοιτο· μᾶλλ ὸν ὲ ἀρι δεῦ
του τηλαῦ ὀρτος· ἐ πὶ ωαντα ταῦ τὰ τοι· Ν αὶ
μὴν τὸ ἰδεῦ μεγ ὸν ὑ ὸ τῆ ος ἰ δεύ ται· πόθ ε ὼν
αὖ ἰδεῖ τ ομ οἴ· ἢ πρὸ ὧν ὁ δὲ ἰ δεύ ται πρὸ ὸ ἀρ σ ημ·
αὖ ἰδεῖ τὸ ὸ ωοτ ἐ ῦ· ὲ ὁ ὐ λόμ ὸ ὲ ὧν· τοῦτο γὰρ αὖ
λὼν αὖ ἰδεῖ τ ομ τὸ οὐ κ ὸν· ἐ πλλὰ δὲ τοι ἀρ τοσ αὖ τὸ μὴ
ὸν· ἰ δεύ ται τὸ θὲν· ὑ ωο τοῦ μὴ ὸν τοσ ὸ ἰκ αὖ

ὁ ἀπὸ ὧν τῶν ἰδεῶν τὰ ὄντα φῆ·
σὶ πρὸ ὁ ὧν τὸν ἰδεῶν τὸ μὴ ὄν τὸ

ἰδεω δή. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο· οὐ τοσοῦτον γάρ ἐστι καὶ
αὐτό· λείπεται δὴ ὑφ' ἑαυτοῦ· καὶ τοσοῦτο ἑαυτόν
γε μήσει· ἢ τοσοῦτόν τε ἓν ἑαυτὸ ἅμα καὶ ἓν ἰδεῖν
σει· τοῦτο μὲν οὖν ἰδεῖν μὴ πεύτεον ἰδεῖν τὸ
ἑαυτό; ἀλλ' οὐδὲ μὴν οὐδὲ τὸ ἓν αὐτὸ μὴ οὐκ ἰ
δεῖν τὸν ἰδεύαλα μομαλδὴν· τοσοῦτο φλοιόσην
εἶ χθὲς οὐ· τοῦ δ' ἑαυτὸ ὕπερον ποιοίη· οὐδὲ τοῦ
ὁρᾶν· τοσοῦτον τοῦτ' ἄν δύοι τὸ πρόσ· ἀλλ' ἢ καὶ
αὖ θεσ-σεῖ δύο τὸ θἦον· τοῦ ἴσον μὲν δὴ ὁμόσθαι τοῖ
ἀνθοι πεφῆκε καὶ οἰκεῖσθαι· οἷ μὲ κακὲ καὶ τοῦ ἡ ἀ
κολούθεσ σαυλοῖν· οἱ ὁμοιάζ μὲν οὐκ ὁμοίου σα
θἦσ· Τηνόῖ ἴσον σθδὲ ὁμοῦ ταὐ δαίτησ· εἰ δὲ τὸ ἰδ
ρομὲν δὲ χόσ ἐκ λαμεῖν ὅαι· ὁ, τὸ δ' αὐτὸ· ἐστὸ εἶσ
τὶ μὲν αὐτοῦ κατασκεύασμα· τοσοῦ οὐ λωφελέσσ
τὶν εἰ τὶ μὲν τοῦθ' ὑκ αὐτέ πίγρωσι ἢ ἀΐαρ γὸν
μὲν μὲ ἐκ κλησίαν ἰδρεῖν ἀΐ· ἥ ποι μὲν δ'· τὸ πολ
λοῦ ἄξιον· ὃ οὐ μὲν αὖ σοι κατὸκ ἐυασμὸν ὁρτὸ
χρὴ· αὐλ' οὐδὲ ἁμῶ τυχεῖ δεδαιμόνορ· βου
λήσει δὲ τοῦθ' ἥ ὁρθὸν τοδ' ὃσ ἰ μὲν μὲ· οὐ γὰρ
μὼ τὸ τόπο· αὐλ' αὐτὸ αἱρεῖσθαι τὸ ἐκ λεκτῶν
ἐκκλησίαν κλεῶ· ἀμφὶ ὁρόμεθα δ' οὗτος ἑωυτοῦ
δοχὴν μεγέθους ἄξιος τοῦθ'· τὸ χ' ἀεὶ πολλοῦ
ἄξιον ζῶον· τοῖ τοῦ σωτὸ ἀξίοι· μᾶλλον δὲ
οὐδενὸς ἂν τἄξιοι δίνασθε μᾶλλ' ἀξιότητος καὶ
θέσεως· εἰ μὴ δ' ἂν οὗτος ὁ μεσιτικοῦ ὁ πολλοῦ
ἄξιος· ὁ τίμιος τοῖ θεοῖ· θεμὰν ὁ δὲ θεὶ δεσθ·
τουτέστι πρεῖ τοῦθ' ἕκωσι οὐ λεκτέσθ· θὼ τοῦ
θακαὶ τὸ αὐτοκόρι σμα δίεσι μὲν ἂν τὸ θἦον
ὃ ἄξιον ἄλλημα· θὼ τὴν δὲ καὶ αὐτυχεῖ· ὁ τάῦ μα
καρίαμὲν αὐτὴ τυχάρι· αὐτὸ πεοκεκαλασμένη·

ἀναπλῶν τὸ χωρίον

σκαλμόν

μακαρία δὲ ἀπορραγομένη ζέται· ὃν τοῦτο
καὶ τὸ αὐτίδετον· καὶ τὸ ὀνιδευμένον· τὸ μὲν, ἐπὶ
τοῦ μὴ ψοφικόν· τὸ δὲ, ἐπὶ τοῦ οἰκτρὸν τεθ-
νάναι· καὶ μὴ δὲ ποσῶς ἄξιοι ἂν ἀδελφὰ ἐπὶ
τιμωρίᾳ· ταῦτ' τὸ μᾶλλον πλάγιον. πλὴν ἡ δίκη
τοῖς θεοῖς καὶ καθαιρουμένον εἰ τὸ μὲν ἀγαλμα
ἓν ἄκτον αἰ ἀκτενίζομενοι δοῖ· καὶ δύσβροον οὐ πρὸς
τε ἅψεται τοῦ ποιεῖ· οὐδὲ ἀποκορίζεται ποτὲ χοίρ
σχήματι. οὕτως οὐδὲ ὁμοίως ποιεῖ οὐδὲ ἐνδιδόλι
λαδαίως τε ἀγανακτήσει τοῦ ποιεῖ αἰ δίκλιν τε φθῆ
ναι αἰλιμοῦ ἐπιθυμίᾳ· οὐ ἀπέχεται ποδὸς φλαυτοῦ
ποιῶ τε ἐστί· ἐτοίμη τε βοφομένοι πολέμιος αὐ
ναίεται· καὶ ὁ ἐγκομμικοῦ ἐκείνου φθε ἐκεμύς..
ἓν αὐτομόλοις χαλεπώτατος αὐτοῖς ποιοῖλκ τοῦ
θεοὶ κατακεκμφομένου τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερεῦ.
ὅτι τοῖς θεοῖς λύκε πεφύκασι αὐτοκείρεται τὸ μὲ
ζόμενον ὑπὸ αἰχμή· τὸ καὶ ἄλλο· οὗτοι μὴ φοι
βερὸν ἀπέχεται τε κομιδῇ μηχεῖ μουμαίνον· καὶ
τὴν ὀφιῶ κομιδῇ ἡλιῶ· λοι πρὸ τοῦ σωρὸν δὲ λὲ
αὐτοῦ ἀ ποδε εἰ μὴ σάρκε τὸν θρυβδί· ὃ ποδε ἐ τοῖς
κοὶ μὴ μὲν· ἡ τοῦ λλήλου αἰ ὀχυρόμενοι· οὐ
μὴ μουσικεύ τε τε πολέμιος· ἓν μουσικὸ δὲ ὁ
καὶ αὐτὸ ἰσομελὲς· ὃ δὲ ποσὸ περὶ τοῦ θωπᾶν
γραφεῖ· αὐτοὶ οὐδὲ τοῖς θεοῖς· τὴν κεκόμη
καὶ μὴ ἐοῦ ὃ ποδε παυδρεπανὸ λύκε· ὃ ποκεῖν
ζοῦ τὸ δεῦ ποσὸν δὲ ὑμᾶς· ἡ δὲ λλόμενον ὁμ ποσοῖ
ἡκεμ· πόσον μὲν, ὁ ἡμᾶς ἐμοὶ τὴ θύφοι τὴν ἐὸ·
αἰμεα· κυάτμ· μὶ λιαν δ' αν μὶ δὲ ἐοῦ πόλαιον· ἐ
γωγὲ οὐκ ἐδίδου κλυβάων οὐδὲ μὴ μερίαν· μὲν αν
δε οὐ τὴν ὀφιῶ ἀκραν ποσοῖ ἡκ· τὴν χολὴν

ὁ φθονῶν ἀπεστάλθη τοῖς θεοῖς ἐπιθενέτω
αὐτοῖς ἀλλ' ἀφ' ἁλιόκου μὴ ἐν οἰχήτων ὅλοκαυ-
τωμάτων κρίσαι· καὶ τοῖς θηρείοις ἀφεκτέα· εἰ
δὲ τοῖς ὀρνιθίκνιόν τέρας ἐστὶ φθονῶν τοῖς ἀφ' ἑλ-
λήνων, οὐκ ἂν φλαίνοι βν καὶ τοῦ μαντείρου τοῦ
τοιούτου. οἱ τῆς ἰσηνεύδαιμονίας ἀξιοῦντες·
τοῖς ἐπ' αὐτοῖς προσκινοῦντες· πρὸς ἀφετέρων
μηρῶν τὴν κρίσιν τὴν πολυτελεστάτην καὶ πολιτι-
κὸν καὶ πρὸς μεσομήκεως ἐστὶν ἀπαθῆ τῶν
φησὶ πεὶ σοῦ προμηθεῖσθαι τοῖς δικαβεῖν· ὁ φθό-
νος δὲ καὶ πρὸς δοχίλιε πὶ τῷ μὴ κεκαλυμμένῳ ἀε
γὰρ ἄλμοι· ἐκτοῦ δ' ἀλαπατοῖσι μὲ πὶ χλομῖφν
χ' ἀπορ καὶ οὐ ὅ φλαῦλος καὶ· βλιβρίτου ἡ ἐοὶ νεο
μεῶν· ἐπ' οὐκ ἀμοῦ δαμοσ ὄφη κατοὶ τὴν ἐκ τοῦ
ὀρθῶς δίκασε πὶ θυμεῖαν κατ' οὐμῶν τεθφάλαι τοῖ θῦ·
ὅμοι μοῦ ἀὶ τὴν φυτοῖ ποιήσουσι μ' ἀφ' οβκτασ
τεθφόμων· ὃ τοῖ σφ' ἀλλοῖσι φηρείοις· φαινέσθω
ταῦτα· ἅτε νοῖ πὸκ ατοῖ τοῖ ἀθρῶν ἀαχύτητος·
εἰ τοῖ δ' ἑαυτὸν πὸ τοῦ νοῖ κεῖ ου βόματος ἀῦν
θυμεῖ ἀδασ τεθφόμων ἀβλαμασ ὁ ἀεί· καὶ τοῖ
ἑ αὐ βν λοῦ τεθφῶσι αὐτοῖς τὸ θῆον· πὶ σὲ πὶ
χελάων τε φλιὸ τοῖ αὐ βν λεῖ· ἑ δὲ τὴ μεόμεν ον μ
χεῖ ελ φεύσι αὐ βν λεῖ δ' ὑπαρ χεν· οὐκ ἀπ' ἀ κό
τασ οἰκημὸ δι' ἐχθὸ τὴ μεόμεν τοῖ δῶν· ὃ ταύτην
τὴν θοῖ ἀν ἀρίσθην ὃ φ' ὃ ταύτην μεγαὶ δικαιο σύ
νην ἂν αὐτὸ μεσομεν τοῖ δικαιο ταύτασ οἱ λό γῳ·
γοῦ αἱ ρουντο· δι' οὗ πασ ἁλαμεναίρομεν τὴν
γνῶσιν· δι' ἀτοῦ δοξάζοντο· αὖ μεν μα δίκαι·
ε τι γὰρ ὧν τὸ παρ' ἡμῖν θοῖ ἀστιέλον ἐν ἐχθοῦ δαστὸ
ε πίλεον τὸ ἀνθρῶ οι σμα· τοῦ μὴ τοῦ δικαίου ἀνοδεῖ

μένον. μία μὲν οὖσα ἐλαφρὰ μὴ πλείοσι μὴ
καὶ μία μὲν γραφὴ μὴ αἰδὼς ἡ αἰτιῶδες ὀφειλόμενον. εἰ
καὶ θλῖψις ἀπὸ τοῦ ἡδὺ αἰτιόμενος προφαί, ἀλλ' αἰ ἀνω
προϋπάρχει ἡ δηλοῦσι καὶ· πλοῦτος φασὶ ἀφείτου
θῦ· τοῦτο μὲν δὴ ἀπνεῖ ἡ ὀφείλεσθαι μόνον ἀντὶ
νος. ἡ δημοσίᾳ μόνον ὀφειδῶν δεῖν. καὶ αὐτὴν
τὸν μεγάλων διαφορὰν· ἡ περὶ πλείονα καὶ
ὀφειλόμενα κοφαὶ τὴν διάνοιαν ἀφειλόμενα καὶ
θλῖψιν τὴν στένωσιν· ἀλλ' οὐκ ἀπ' ἐμπορίαν
ἀπὸ καίσαν ὄν. ἐγγεῖν φεύγοιδν πρὸς ὧν· ὁ σαδὲ
ἀφ' ἀποπεῖ κατὰ τὴν τοῦ πράγματος περὶ ἀφ',
θόρακα ἀφ' ἡ δὲ ἀσφαλῶν. εἰ μοῦν λῆ τὸν ἀδεῶν·
εἶ τα. ἡ σοφάγχα δοῖδν ὃ ἀφ' τρεῖσαι καὶ φλέβωσα·
καὶ νῦν ἀκαίμοῖα τοῖδοῖ. οὐ δὲν δὲ ἀφ' δεόμενα
εἰ σπεῖ ἡ σοφ ἡ τοῦτον· ἡ ἀμύσχοι σὲ δὲ ἐπὶ τὴν ὀέκ
κλησίαν σὲ χέσαι κυρίου· καὶ γὰρ ἐπὶ μὲ δοῖ ἀ τὴν
ἐκκλησίαν, λόγον ἀπὸ τὸν ἡ ἐμὸν ἐχορῦ ἀφ' ἀφ' ἐμὲ
ὁμῶν σ ἐκκαλυπτομένην σ' ἀμα τὴν θοῖ ἀσκ αὶ
τὴν διανοίαν σ' ἀσασθο τοῖδοῖ· ἀλλ' αὐτὸ μὲν δὲ
ἀσχημόνατον ἡ σαμὸν ὃν δὲ μὲ λοι ἀφ' ὁ ἐμ ἀν
λὴ καὶ· πὸ τοῦ μὲ μὸν ὃ ἀνθαγόν ἀν ἀσ ὁ σ ἐν
θεῖν φασί. φόροι καὶ δαφ' ἀσοι μὲ μὲ ἀφ' θλῖ τα·
ἡ σαμὸν δὲ ἀλλ' ἡ δοῦ ἀφ' τὴν δικαίαν ἐχὴν· καὶ
τὸ αὐτὸ αὐτὴν θυμίαμα τὴν ὁ σ' ἀν ἐχὴν λέγοιμι
μὲν· ἀπ' ἀλίσοι σ' μ' ἐκ φ' ἡ σὸν δοῖμα πρὸ φὴ
σει αὐθοῖ ἀν τοῖ σ' ἀνοις ἐπὶ μὲ θνόμενα· δὲ ἡ δὲ
καὶ ἀλλ' ἀσ' ἀν δ' τὴν τοιαύτην σεῖ δ' ἀ λ' ὁ λ' ἀστεῖ ἀσ
μὲ ἀ λ' ἀμεναὶ ἀ ἡ κεβοὴν τρὶ κουλόμενον· αὐμὲν
γὰρ καὶ αὐτὸ ἡ ρόμενον θοῖ ἀν· τὴν ὀφείλημα δ' ὀφθεῖ
ἀφ' ἀλλ' ἡ γορὰ σι· λεαὶ πλεῖ τεμφὶ δ' ἡ ἐπ' ἐστ' ἐφ' ὁ

ναὸς ἁμαρτάνοντα προσφερόμενα τὴν αὐτοκού-
φας σιν τοῦ ἀλόγου μέρους τῷ ἔχειν προσδεκτὴν
μείωσιν παθῶν· εἰ δίκαιον τὸν δικαίων οὐκ ἐπιφορτί-
ζεται τὴν τῶν κεφαλῶν ἁμαρτίαν τῷ ἔχειν λόγον τὴν δὲ
ζωὴν τὴν τῶν κεφαλῶν· οὐχοὶ καὶ ἀλόγους καὶ οἱ ἀνάξιοι
μεταδιδόασι μέρους πολυωφελοῦς τῷ ἔχειν· δοκεῖ δὲ
ξηνοκέφαλος ἰδίαν πεφυκὼς πρὸς τὸν αὐτὸν
τρόπον ζῷον τροφῆς· καὶ πολλῶν δὴ τοῖς πρὸ τοῦ
κατὰ φύσιν μίσους σωτήριος ἁφῆς σχάσις· ἀλλ' οὐ
συμφορὰ ἐστὶν ἡ δι' αἰτῶν ἁρκοῦσα τροφή· εἰ μὴ ἄρα
νὴ Δία καὶ ἡ ὁμοίου μοίρα τυγχάνουσι· ἀλλ' οὐ γὰρ ἔχει·
ταύτῃ δὲ μᾶλλον ἂν δικαίοις χρεία τοῦ ἀναφέρειν· οὐδὲ γὰρ
τοῦ θείου τούτου μέρους ὄντος· ἐπεὶ μᾶλλον ἂν
ἄλλων τοῖς κρείττοσιν ἀνοσιώτερα ἢ δίκη· ἐὰν δὲ
ἐφ' ἑτέροις ἀνοσιωθῇ δόλου τοῦ ζῴου· ἡ μὴ σώζων
μᾶλλον οὖν· πλὴν οὐδαμοῦ σεισμῶν· οὐ δὴ μὴν
τοῦ μὴ τοὺς ἀνθρώπους ἀβλαβεῖς· διὸ περ οὐκ ἄκαιρος ὁ κόσ-
μος οὐδὲ πλάττων ἑτέροις τοῖς δεομένοις ἢ· τοῦ
γὰρ τρέφεσθαι οὐδὲν αὐτοκτάτην μέρος ἐστὶ τὸ
μὴ πᾶν· πλὴν ἴσως· ταχέως ἐπιδιαφθείρειν· ὃν
δὴ ἀφ' ὧν ἐγίγνετο· πλὴν ὑστερίζειν μέρη· ἡ πᾶν μᾶλ-
λον· ὁ δὲ ἡδὺς ἴσως· οὐκ ἔστι δὲ ἢ τοῖς
κεκεφαλῆσθαι μεμίσηνται ἡδονὴν ἢ αὐτοῖς εἶναι οὐδὲν
ἄλλο χρήσιμον ὁ ταῦτ' ἔχει ἢ· πλὴν ἢ τὴν ἡδονήν·
διὸ ἐκλέγειν φιλοῦσι τὰ μὲν θήλεα ἢ αὐτοὺς ἢ μᾶλλον τὴν
ἡδονήν· ἐπὶ μᾶλλον ταῦτα ἐκεῖ· οἱ μὲν γὰρ ὠὰ ἐσθίουσι
χρήσιμα ὄντα, οἱ δὲ ὁλόκληρα καὶ τὰ ἄρρενα
τῶν· καὶ ἄλλοι δὲ αὐτόκαρπα ἢ τελεσιγονίαν ἔχοντα
ἅμα τὸ ζῷον, οὐκ ἐσθίουσιν· ταύτῃ οὖ δὲ τὸν
πατέρα ὀνόμασε θύειν· πλὴν τὸ μέρος τὴν δηλητή-

ωτίσει τοὺν κακόν· ἐπὶ μὲν πεόπολιοκακίαν
ἡδονή· αὐτίκα καὶ σιμαὶ γνάθοι καὶ τὴν τοῦ πελάτου
κεφαλὴν ὁρῶσιν ὡς ὀξεῖα πλατεῖα ἀρχέγονοι· φασὶ δὲ
πλείστων ἂν ἄδοσιν ἐκχοιρίδιον μέλαν κεφαλήν·
διὸ τοὶ σμικρὰν ἰσχὺν τὸ σῶμα χελώνης μικρᾶς· τοῖσδε
αὐτὴν τὴν ἰσχνὴν αὖξ᾽ ἡ ἐσθὶς χλεύοι· διαὐτὴν γὰρ
θεὶς αὐτὴν ἀπὸ τὴν ὀκτάβου φρίαν ἐμπρομβάλων οὐ
κέτι· ταῖς δ᾽ ἄρα τοῖς πορφύραις ἀτλεῖς ἀσκλήθρου φρέ!
ατος ἐπὶ βάρκος φρίας ἀπὸ χοίρου. καὶ τοῦμὶ ὀφείλων
πεῖται δὲ φεύδεται αὐτὴν βάρκαν· οἱ γὰρ ὀφάφη ἐπὶ
ἀνδρὸς κύνης· καὶ βάρκας ἐμφορεῖται σ· σῶμα
μὲν ἐστὶ μέλαν ἀπὸ ἐς ἄζοι ἡ· ἰσχνὸν δὲ γὰρ χάλα
σέαν· ἄλβος οὖν ἡ τοὶ αὐτὴ τεοφή· πεοὶ σὺν δὲ ἐπ
ἀκείνης· διὸ ἰαίγυπτοι οἱ ἐν τοῖς ὀκ αὐταὶ τοὺς ὀφτά!
ας οὐκ ἐῶσι τεῖχος οἱ τοῖς ἱβεῦσι οἱ πτάλαι βάρ!
κας ἐπὶ λάοις ἀπὸ ὀκ ουφος ταῖς ὀχεῖν ταις·
Σίχλιόν ἡ οἰχαίαν ταις ἰ λιὰν μοιβὸν πρᾶος
μείλιος· μαίλιφαλς᾽ ἀὸ πλαδαρὰν τὴν βάρκαν
τὴ φοιαὶ ὀδὲ κατασκλαζοίσης μεσάλου· ἰλάλη
δὲ ταὶ μὲν ἰχθεσσαὶ ἀκαὶ ταὶ ταμηραὶ· τοῖ αὐτοῖ
ταῖς ἰλιμφλέας ὁ τεχεῖος ἀὶ ἀναρβοῖ τὰ ἀβρᾶ
τεβφέας· ἀμβὰς ἡ τοῖ ἀβεῖ τὴν τεχνὴν ἐκ τὴ
μεχίᾳ· τοὶ δὲ ἰχθὺς οὐδὲ ἀὶ αὐτρῆν φάοι τοῦ
τοῖ τοῖ ἀβρᾶ· ἀλλ᾽ ἐκ ἡροῖ οὐ ἐκ ἐκέ ατα τοῖ ὑ
δατι ἀλβὸς ὀκ αὐτὴν τὴν πεό τὴν χοιρίδιον· καὶ
δαῖτες καὶ τοῖσδοι πεῖσι φοιχάοισ· ὃ καὶ λῆμα
τὴ ὑμέκνης ἀμορῆ· λῆροῖ ωθοῖ ἀὸ πεῖσ!
φθεῖν τοῖσδοῖ· μὴ ἀὸ λυκλὸς ἀλλὰ βοφίλης·
καὶ τὸ θυμὶ ἀκαβκείμο τὸ σωθὲν τὸ βῆ τοῖμό
μοι· τὸ ἐκ ἀὸ μοῖ λᾶ ἀὸ ἐγὸ ἡ φαμοῖ· καὶ

εἰ δὲ λέγοι παρὰ τοῦ πατρὸς ἀνδρεῖός εἶ τὰ τοῦ· δικαίως
ἂν τις αὐτὸν ἐλέγχοι τὴν ἀνδρείαν· ποῖόν τοι καὶ τὴν
μανίαν εἰ τοῦ βλέπειν τυφλοῦμαι. ποῖ οὐμαῦ χορὸς ὁ σὸς
παρῆν ἀεὶ δ' αὐτὸς γραῦς ἅδε σκαιτοῦ μίου καὶ
τῆς ἐυχαριτίας αὐδῆς μέ ποσ τοῖ δοῖ. οὐκ ἐυλό
γως σὺν δαυτοῦ παρ' ἐκ ἀπαλ κελάγη ἐίη φωνάρ
τας. καὶ ταῦ βέρ τακ αὐτὸ ἰσχνόγνο καὶ τὴν δικαίδιν
τοιοῦτος ὁ πατήρ τις παρ εἴη αὐτοῦ θῦ σε πλουτοῦντος.
Οὐχὶ δὲ θῦ τό ποι στοιμὶ ἀεὶ σμικρὸν ὁ σ κατακ ἐκ λά
σμεθμον ὑσσολαικορ· ἵ μ' ἀδλὶ χρε εἰ σ' αὐτοῦ ποτὲ
οἰκλεὸ ἔρ αν· ὃ μύκ τευ καὶ μεδὲ μὲ δὲ μεθρ ἀν ἀκόμεν
φαίρμι· παρ' ταῦ τ' αἰρ ω τοῦ μὶ ον βοε τὴν ἄ γον τὸ·
παν τὴν παρ' τοδὲν παρε λᾶ ν αὐτοῦ θῦ σε πλουτ
Νοι, γὰρ ἐστοῦμεν αἰρομῶν τὸ· πλοῦμεν ἐμ ρομῶν τὸ·
κατ' αὐτὴν ἀδλὶ ν τομ τ' ἀν· δὲν τ' χρ ος ἀνα στεῦ
φόμεθα· προσ δε ξόμε ον δλὶ ὸμ ρο τικὸς οἰκ ετ ιοῦν
δοῖ· σθμεν οὖν ἀμ ρακ αὶ ἰσ ος· δὲν παν οἱ σθ
μρος μεν· δ' τ' αὐτὴν ἐπὶ τὸ θ' ἦ ον δοῖ τε φ' λῶν·
ἐὰν δὲ· δ' αὖ τε ἐμ βοι λομ σμικρὸν τοῦ αὖ θε πλόμ ον φαίνε·
οὖν δὲ δεκ' ἐ ἐμ μι ὸν δ· φαίρμαν γὰρ ἐξ ὄχ ον τ' ἐν
πρόσθεν ὁ πρ ος φίλ' ὃ δε παρ ἐ σται· χρε σότ ητα καὶ
παιδ' ἀν ἐ σχ ῶ σιν δ' δάζ ομ' μεν· καὶ τὸ σ' δ' μαθ ὰ
σιν ἀ μαι ἀσαν· τὸ ἐ γχ ειρ ητικὸν ἐν τῷ πλ ὰ τ ει·
Οὗτος δ' ἐ ἀν ὁ ρᾶ τε ὁ σ ὁ πατ ὴρ ὁ σὸς ἀν ὴρ οὗτος, ἦ δ'
ἐλε· ὁ' ὁ ι ος τοῦ δ' ν· ὃ πρ' ἐ π' ἐ ρῶ παρ' αὐ τοῖ σλο[ι]·
σ' ταῦ τοι ος τοῦ μ' ἀρ μ' ἀρ ῶν δ' ζ ῆ σαι τὸ ἰ δ' ρα τι κὸν
νδρ ος· ἵ σως δ' πατ ὴρ χρ ῆ ἀν πρ ο ζρ ῶ μ' τον· οὗτος ὡς
οὐ δ' ἀρ μ' ὶ μεν ἑ αυτ ὸν ἵ σ' οὐ χ' λοκ ε σ' τ' ἀν τὴν τοῦ
δ' ἀ πτ ε σ' θ' αι τ' ὴν δ' δ' ἀ δ' ο σ' ι ν· τοὺ λ' ξ' ό μεν ον δ' δ'
ς πρ ᾶ γ' μεν ον καὶ ὁ ρ' ῶ μ' ε ν ον ἡ δ' ο νὴ φ' ρ' ο ν τ' χρ ῆ ν

τὸν ἀδραμυλιδουμβόνην· αἰλλ' αἰτραϊνολίματα
τοὶ φιοντδημνη· οὐμόμοτρὸ ἀδρα· αἰλλ' ἀκαὶ τρὸ ὁ
λομκοσμον· φθάνειδδὲ ἡ θεία δωὰμισκαλαὶ
τοδερφοσ· ὁλην δὲ ἰδεῖν τὴν ἐχλιώ· τίδ' οἰχὶ καὶ
αἰ τροαμελφὸ φλαίνοισι τροὸ τον ἡν· τροϊεἰσομ
τὴν φορμὴ τὴν ἑαυτὸν· οἰχὶ δὲ καὶ νοὸ τῆσωεἰ
δή δοσ τορθμενόνταὐτην α· καὶ φορμὼ αὖ ω
μεῖρα· ὁ κατὰ τρόδηλον τὸν ἐκλεκτορὶ καὶ τρὸ
τηοῖ δνεόδοσ τὸ δομεν ον φ ὁτὶ δὴ ὑπαρχον ἐμφ
λοσό· ἡ οὐχὶ παρὰ τηὶ ἐφὸ ναδοσ τὴ οἰχνὸ αὐτοῦ σθο
τὸ φοῦ τῆσ δωὰ μεδοσ ἐκλαμπσει τὰ τρομεῖα·
θελναὶ τρὸ ἰφησιν ἡ ἰτραφὴ τοῦ μέχρι ου τῆσ δωὰ
μεδοσ· ὁλοσὰκοὶ ἰ ὁλοσ ὁφθαλμοσ· ἰ νατὶ σ τρουτοὶ σ
χεῖ ὁ ἡ τα υτὸ ἰσ ὀνόμασι μὸ δῦ· καὶ ὁλουτοίμω ου
δεμίαν θέσιν ἀλλοίαν· οὐτε δὲν ἰμνοισ· οὐτε δὲν
λόγοισ· αἰλλ' οὐ δὲ ὀντρα φὴ σὶ δόξ μασι μὴ μὴ
σεῖσθαι αν περὶ τοῦθ' ὑπόληπτισ· ἀλλὰ φαμὲν αὐτὸ καὶ
αἰχμὴ μεν αν· ἐκ τεθεσομένη δὲν μοίασ τε καὶ ὑπαρμοίασ·
ὁ θὲν δὴ τὸ μ πολλοὶ σὲν εὖ φημίασ· διο φημίασ τοῦ
δὲ ἡ δὲ διαφθορέα· δι' ὧν τηὸ αἰμηθάσ αφρόσ αλ·
ὧν μὲν οὖν αἰ ἐρεθίσεισ ἐπιθυμίαι· ὁλοσ σεῖ
πᾶσ αἰ ἐσθαι· τουτοὶ σεῖ οἰ λιαὶ αἰ δηχαί· διόπερ οὐ
δεῖσε ἐπιθυμητόσ ατοσ· αἰλλ' αἰ τοῦ πεῖρ τὸ πο τοῦ·
οὔτε δὲ τηὶ κληρονομίασ· αὐλλ' αἰ τοῦ κληρονομη
σαι· οὗτοσ οἰ δὲ οὔτε δὲ γηάλοσ· αὐλλ' αἰ τοῦ γηρᾶσαι·
οὔτε δὲ τοῦ πολιτάσ ασθαι· ἀλλ' αἰ τοῦ πολιτεύ
σασθαι· τουτοσ ὁ ὧν αἰ δηχαὶ σὰ ἰ σαὶ τηὶ σ τ· ἰ τουτοσ αἰ
αἰ τηὶ σ τ· ὧν ἐ ἐπιθυμίαι· τὸ δὲ ἰσχάδασ ἰ σὲ τι
τεθασ· καὶ σὰ ἰκηλονμήνασ φ τὸ ἡδὺ καὶ σὰ λυ·
καὶ τὰ ποσακτέον ἐν σὰ φ θεγμάτων· Τηὶ κτηὶ σ

Τοίνυν ὁ γραστικὸς. τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστερὰν
τοῦ ὀνάγρου τὰς πλευρὰς τοῦ πρὸ τῆς ὑστέρας ποιείτω καὶ ἀ-
φέτω, σὺν βελόνῃ δὲ καὶ λίνου ἐξείρει ἀπὸ τοῦ
τῆς τοῦ θηρὸς. ὁ δὲ μάγειρος τὰς πλευρὰς καθα-
ρὰς τοῦ μυελοῦ ἐάσας ἐν ὑδατι ψυχρῷ ὀλίγον χρόνον
ἐπιτιθέτω τῷ ὀνάγρῳ. καὶ ἐν τῷ ἑψεσθαι τὰ κρέα
ἐπιπάσσειν ἅλας. ὅταν δὲ ἑψηθῇ τὸ κρέας, ἐκ-
κλάσας τὰς πλευρὰς ἐκ τοῦ ζωμοῦ ἐκβαλλέτω.
καὶ τὸν ζωμὸν ἐκχείτω εἰς ἄλλο ἀγγεῖον. καὶ
τὰ κρέα ἐν τῷ ζωμῷ ἐάσας ἑψείτω ἕως ἂν
ἑψηθῇ. ἔπειτα ἐκβαλὼν τὰ κρέα ἐκ τοῦ ζωμοῦ
ἐπιπασσέτω ἅλας καὶ ἐπιπλείονας τῶν ἐν τῷ
ζωμῷ. καὶ ἐπιπασσέτω καὶ κύμινον καὶ
σέλινον καὶ ἡδύοσμον καὶ κρόμμυον καὶ
πράσον καὶ ὀρίγανον καὶ θύμβραν καὶ
σίλφιον καὶ ὀξυμέλιτος ὀλίγον καὶ ἐπιπλείονα
τοῦ ὄξους. ἐπιπασσέτω δὲ καὶ ἀνήθου σπέρμα
καὶ ἐπιπλείονα τοῦ ὄξους. ἐπιπασσέτω δὲ καὶ
ἀνήθου σπέρμα καὶ ἐπιπλείονα τοῦ ὄξους.
ἐπιπασσέτω δὲ καὶ ἀνήθου σπέρμα καὶ

τὴν προθυμίαν τοῦ σοῦ θείου νομοθέτου.
καὶ σωφρονίσαν ἁμαρτωλὸν τὸ θέμα τῆς ὀργῆς τῆ
ρώμενοι. μεγαλεῖον τοῦ θεοῦ τὴν ἐπιείκειαν
μένων τοὺς ἀσεβεῖς τοῦ μὴ κολάζεσθαι ἐπὶ τοῖς ἁμαρ
τήμασι μᾶλλον. τοῦ δοκεῖν οὐκ ἀπαραμύθητον
νοεῖν τὸ τοῦ θεοῦ κρίμα. ἵνα μὴ ἀθυμήσαντες τὸν πό
νον τῆς ἀναζητήσεως τοῦ κόσμου. φύσ
σωσιν ἀμελῆ τὴν ἀναζήτησιν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ δικαιοῦσθαι
ποιούμενον. ἐν δικαιούμενον. ἐν ἀσεβοῦσι πάντως
μαίνομαι δὲ τὸ πλεῖστον ἐν ἀσεβέσι τοῦ θεοῦ.
εἰ δὲ τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ αὐτοματίσαι δικαίων.
ὡς τρίτην φύσει καὶ ἐκ τῶν ὑπαίτιων. οὐχὶ οὕτω
γοῦν ἐστὶ κοινὸν, ὡς ἐφ' ὅλου τοῦ μέρους. διὸ
χθὲς σωθείημεν μὲν ἀσεβεῖς θεοῦ. καὶ τοῦ λοιπ
δὲ σωθείημεν ἢ πᾶν τοῦτο ὁ ἁμαρτίας οἱ μεδὲ
γενόμενοι ἀλλ' εἰ· ὡς ἀν δὲ δικαίως τῶν ἐν
ἀσεβῶν ἢ τῶν δικαίων τῶν ἐν ἁμαρτίαις γενο
μένων. ἐπὶ τοῦ ὅλου δικαίου τῆς μακαριότητος.
ἵνα μὴ οἱ μὲν ἐλέγχωνται τῶν μακαριότητος
τελείων μόνον. ὁ δὲ παντὸς ἀνθρώπου. ὑπὸ
μένων τοῦ αὐτοῦ μὴ δικαίων τοῦτον
ἐκδεχόμενον τοῦ ἀμφὶ τὴν ποροδίκου
αἰῶνος τοῦ ἁμαρτάνοντος. ἵνα ὡς
μὴ δὲ πιστεύει αὐτοῦ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς
ξωὴν ὁμοίως ἡ αἰῶνος. καὶ δὲ τοῦτον ἐν πεδὴ
φλαμβάνουσι τοῦ κυριακοῦ λόγου φιλοσό
φων. αὐτὸ περὶ ὅλου δόμασι τῆς καὶ καὶ ἐν
λιτοῦ ἐλαμβανόμενον τοῦτον ἀνόσιος ὁσίου. ὁσ
μένων τοῦ ἀδικουμένου τὸ νοούμενον. οἰκόλιγη

οὐσα ἡ τοῦτο μ κατα δ ε μη δ κ ὁ σα ἡ, τὸν δὲ χθεσ ὁ
λόγον· δ μ κ μ ώ τ ο μ ἡ μ ε ῶ ν μ ὸ ν ο μ ὁ μ τ ο σ ὁ ὅ σ ο ν μ κ α ὶ
δ υ σ ὶ ν. τ ὸ ν τ ο ῖ ς ὁ ὲ π ἡ κ α τ ὰ τ ὸ ν ἐ κ κ λ η σ ι α σ τ ι κ ὸ ν
κ α ν ὸ ν α ὐ Γ η σ σ τ ι κ ὸ ν. σ ὶ μ ὸ ν ο ι ἡ ἀ ὶ π η σ ὶ κ α τ α ὶ
τ ὴ ν τ ο ῦ θ ῦ β ο ύ λ η σ ι ν α ὐ τ ο σ η μ ε ι ο ῦ μ ε ν ῶ σ ι μ ή κ ο σ
ὲ α ὶ τ ὴ σ α ρ π ἡ κ α ὶ ἑ ξ ε ι κ ο σ ὶ ἑ ν π ὶ δ ὶ. σ ὸ δ ὲ σ ε κ π α ν τ ὸ σ ὶ ν
μ ή κ ο σ δ ὶ α ν α ὶ τ ὴ σ ὶ ν ὁ ὲ ὁ ὲ. ο ὕ τ ο σ δ ὲ α ὐ ὸ σ ὲ ἡ ἀ ὶ τ ὴ σ ὶ ν ὁ ὶ
Γ η σ σ τ ι κ ὸ ν ὲ λ α μ μ α ύ ε ι. κ α ὶ ὸ λ ο ι μ α ρ ὲ ὁ ὲ ὁ ὶ ὲ Δ Ε Ν
τ ο ι σ δ ὲ ἀ ξ ί ο ι σ τ ὸ ν ἡ ἀ γ α λ ο ῶ ν ὲ μ ὲ. ὁ ἤ λ ω ν τ α ὶ π ρ ο σ η ὲ
κ ο ν Τ α ὲ κ κ α τ α ὶ σ ι σ η ὲ σ ο ν. δ ι ὸ π ο λ λ ά κ ι σ μ ὸ ν ι α ὶ
τ ὴ σ α σ ι ν ἀ ν α ξ ί ο ι σ ο ὐ κ ἀ ρ δ ο ὶ ν, δ ο ὶ λ δ ὲ ἄ ξ ί ο ι σ
δ η λ ο μ ο τ ὶ ν υ σ α ρ ὲ χ ο ι σ ι μ. Ο ὐ μ ὲ ν ὼ σ α ρ ὲ χ θ ὲ κ ε ι ὶ ἡ ἀ ὶ
τ η σ ι σ. κ ἀ ρ χ ο ε ὶ σ ὸ ἀ ξ ι ὸ ἀ λ ο σ ο δ ὶ ἄ σ ο τ α ι τ α ὰ ἀ γ α λ α ύ·
α ὐ τ ὶ κ ὼ λ ὶ, π λ ὴ χ α ρ ι τ ἰ ὼ ν. λ ὶ π τ ὸ ῦ π ε ὶ λ α σ ε ὶ σ θ α ι
π ε ο φ λ ὼ ἀ ὶ τ η σ ι σ, θ ὲ τ ο ὶ ἑ τ ὶ τ ο ῦ μ π ρ ο σ τ ὶ κ ο ῦ· λ ὶ ς
ὁ ὲ κ ὸ ν λ ὶ χ τ ο ·. δ λ χ α ρ ι σ τ ο ῦ μ ὲ ν ὼ ὸ χ ο ὶ ὸ θ λ ὲ ὸ σ α ν τ λ ὼ
δ ι α κ ο ν ί α ν. δ λ χ ὸ μ ὸ ν ο ὸ δ ὶ ὸ ἀ ὼ σ α ῆ φ ο ν ο ὶ ὸ σ ο ν θ ὲ
π ο λ μ ὸ σ ὰ γ ο ν ὲ ὸ λ α ι. ἰ ν ὲ ἑ τ ὶ τ ο ῖ σ θ ε ζ ο μ ὲ ν ο ὶ σ δ ὶ α ὶ
τ η ῦ σ ε ῖ α ι σ κ α ὶ τ ὲ π ὶ μ π ρ ο σ τ ο μ ὸ ὸ θ ῦ δ ο ζ α ῖ ζ η. ὸ ὁ μ ὸ ρ ο σ
α ῆ λ ο ὸ ὸ ὸ μ ὸ ρ ο σ σ τ ὲ ρ δ ὶ μ ο ῦ ὸ ῆ λ α ὸ ὸ ν ο σ ῆ α ὐ ὸ ῆ ὰ ὸ ῦ
ἐ π μ π ὸ σ τ ὸ κ θ α ι. κ α ὶ τ ο ὶ ὲ ἡ π ὶ σ τ ο ῦ μ ὶ ῆ λ α ι.
Ε ὶ δ ο ι δ λ χ ὸ θ ῦ α σ ο σ κ ε ι μ ὲ ν η σ Γ η σ τ ι κ ο ῦ·
ἀ λ λ ῆ ἀ φ ο ρ μ ὶ ἡ σ ὸ μ ὶ α ι τ ὼ π ε ὸ σ τ ο ὶ ὼ μ ῆ λ θ α ι
λ ὶ χ ὶ, ο ὐ δ ὲ μ ὶ α ρ ἀ φ ο ρ μ ὶ ὼ σ α ῆ φ α λ ῆ π ὲ ὸ ν
τ ὴ σ α ρ ο σ σ ο δ ο υ τ ὼ π ε ὸ σ τ ὸ ρ ὼ· ἀ μ ῆ φ α λ ῆ σ μ π λ α κ ε ὶ
Ε σ τ ὶ μ α κ α ῆ ε ῖ α ι π ε ο ρ ο ῖ α ι, λ ὶ τ ο ῦ μ π ρ ο σ τ ὶ κ ο ῦ ὸ σ ι ο ῦ ὸ
κ α τ α ὶ τ ὼ ἐ κ χ ὸ σ ι ο ρ ὸ μ ὸ λ ὶ α ν π λ ῆ α ρ τ ὼ λ ὲ ῆ α ρ τ ὼ λ ὲ ρ
χ ὸ ὶ α ν ἐ π ὶ λ ὶ κ ν ι ο ῆ τ ο ύ θ ῦ· ὸ ι ο ῆ φ ὶ ῆ ἀ ῆ τ ε π ὶ τ ε ε
φ λ ὶ π ο ἑ τ ὶ τ ὼ π ε ῆ ρ ο ῖ α ο λ ὶ τ ο ῦ μ π ρ ο σ τ ὶ κ ο ῦ ὸ σ ι ο ῦ ὸ ς
κ α ὶ ἀ ῆ τ ὶ π ε ο φ ο ο ζ ῆ ρ ὸ ῖ α τ ο ῦ φ ῆ ὶ χ ο υ τ ο ύ θ ῦ· ὸ ύ φ ῆ κ

ὁ δὲ ἀκόνιτος ἀγαθός· οὐ πρόσωπον δὲ τὸ τοὺς δρεπομένους
πτεῖνον· ἐκ οὗ οὖν ὁδὸς ἡ τοῦ ἀγαθοῦ μεταδοτικὸς αὐτοῦ
τοῖς ἐντυγχάνουσι τῆς αὐτῆς μετουσίας· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ
κακοῦ δὲ τοῦτο ὑποληπτέον· οὐ γὰρ ἔστιν ἀστοχος· ἀλλ'
ἀναφαίνεται μᾶλλον ἐκ οὗ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς
ὁδὸς ἡ πρὸς αὐτόν· διὸ καὶ ταύτην τὴν αὐτεξουσίαν
ὁ λόγος· ὁ δὲ αὐτοῦ ὁρμητικὸς πρὸς τὸ πτῆνον
ἀγὼ καὶ μονοχοίτου τῶν πτηνῶν καὶ τοῦ φλεκτῶν·
ὁ ἀκόνιτος δὲ ἀνθρώπου φάλαγγος· κατὰ τοῦτο αὐτὸ
ὅτι δὲ ἴδιόν ἐστι τοῦ ἐξαίτιον ἐπιτεθέφθαι τοῦ
οἰκείου καὶ ἐπιτηδείου ἢ ὁλικὸν δὲ ὁρμητικοῦ
ζῴου· ὅτι δὲ ἐκ λεόντων ἢ ὀκελάγρων τροφὴ ὑπάρχει
ἢ πόρρω· καὶ τὸ δὲ ἐκ τοῦ πρόσω ὑπάρχειν ὅτι
ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδείου ἐστὶ τοῦ ἀκονίτου· ἐπὶ τοῦ
Οἰκονομίαν· καὶ ἀπὸ ἴδιον τοῦ μὴ ἐπιτίθεσθαι
ταῖς τροφαῖς· ἢ ἴδιον τοῦ μὴ χάσκειν, πρὸς τοῦ
χαμαίου· ἢ ἴδιον αὐτῶν τῶν θηρίων τροφὴν
ἡ νυμφόνυσσα ἔχει τοῦ· τὸν πεφυκότος διὰ τοῦ
καθὸ ὑπάρχει εἰς αὐτὸν τάξιν ἐκ θεοῦ· δρεπανοῦ
δὲ καὶ ἀκανθοκόπου θεοῦ, οἱ δὲ
θεικὸν ταύτην ἢ καὶ ταύτην δρεπανοειδῆ
τροφοφόρον· τὴν δὲ αὐτὴν δρεπανοειδῆ μορφὴν
τὸ καὶ γηράλεος· καὶ οὐ ἢ τρόπος
θεοῦ τοῦ ὁμοίου τὴν ἐπίμοιαν τοῦ θυλακιαίου.
καὶ χαίμου· ὁ τὰ δὲ ὁ ὁ τροφὴ τοῦ ὁμοῦ
καὶ ἀχαίτου· διὰ χηρῶν τὰ τοῦ· ἀμηχανοῦσι
τεῖ ἡ τροφὴ τὴν λίτην ἀσμενοῦ· διὰ τὸν ἀχθεῖ· Τὸ
τοιοῦτον χαμαιπίτυον· ἐπὶ τοῦ χ τὸ τροφὴ
μοῖ ἀδυναφορον ὁ τοῦ ἀγαθοῦ χάβη δο τῆς· αἱ
θεόπαιδες τοῦτο ἢ συχνὴ τὰ αὐτῶν ἔστω τοῦ ἀγαθοῦ·

ἀμβλεῖα δ' ἐστὶ καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ὀξυτέρας, ὅσῳ
ἔχει πρὸς τὸ πρόσκορυ· εἰ δὲ ἡ φορμὶς καὶ ἡ ἐκ
τῶν ὁλοσχερῶν ἐστὶ χαῖρι δῆλον καὶ ἐπὶ μέρους, ὅσῳ
ὀξυτέρα τῆς ἀχῆς καὶ τοῦ νοῦ ἐστὶ ἀκούειν ὁ δὲ
ὁ ἔστω δὴ ἡ ἀχὴ ἡ τυχοῦσα. καὶ νοεῖν δεῖ ὅτι
ὁ ἄνω τοῦ πολυφόρου τοῦ λόφου τοῦ αἰμβλύτερα
ὁ ἐστί. καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄνω τὰ μέρη ἀεί· ἀλλὰ
πρὸς ἀπολλῶνος ἀνάστημα ἡ φορὰ τῶν ὁλοσχερῶν· ἡ
ὁ δὲ μέρους φορὰ ἐπὶ θηλαίαν, τοῦτο τοῖς ἰδίοις μέρεσι
ἐναντία· ὧν καὶ πρὸς τὸ δημοσίου ἐγλίσχρου
εἰ ὁμόλογον μέζονα ἐστὶ τὰ ἔσχατα· ἐξ ἀνίσων οὖν
ἀδιάφορα τὴν ἀχὴν πρὸς ἀπόφασιν, σωτάμορτον·
μόρια δὲ ἐν τῷ λόγῳ τὰ πρῶτα πρὸς εἰσφορὰν τὴν
μονοτονίαν κατὰ τὴν ἀποφάσεως πρὸς ὃ ἐστὶ ἐπὶ
τὸ φθεῖρ· ἐπὶ δὲ τῆς ἐλαφρᾶς ἐλαφρὰ ἐστὶ μέρη
ἀρρητά· καὶ ἐπὶ τὸ βαρὺ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου
λαμβάνειν τὸ πρῶτον· ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπὸ ἀμφίαυλοι
καλοῦνται μέρη ἄρρητα λ' μοίρας ἀποδίδωσι καὶ τὴν φύσιν
μέρους καὶ τὸν λόγον τοῦ λιχανοῦ πρὸς τὴν ἐφ' ἡμῖν
ἀρρητομένην αὐλίαν· ὃ ἔστι τὰ αὐτὰ ταύτῃ τὸ ἡ
ἰδιότης πρὸς ὀδυνηρὸν βλαβῆ· ἵνα οἱ ἀπὸ τῆς πρὸ
ἀποφορᾶς φθεγγόμενοι, ὅσον ἀρρητοί
τε βοῶσιν ἀλλ' οὐκ ἀρτᾶν· καὶ ὧν ἔστι πρὸς
αὐλίμου ἀνάστημα ἀπὸ ποιήσου· ἐπὶ δὲ τοῦ
ἀφορίμου θοιὰ ἀδελφή· οἱ ταμοὶ λεγόμενοι
τοῖς μοχθηροῖς τοῖς ὧν τοῦ ἀφορμὴ ἀχή· οὐ μόριον
εἰ φωνὴ ἄλλου· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφὴ ἀπὸ τοῦ βλαβῆ
ἐστὶ τὴ· ἐπὶ δὲ ἀϋφασίαν ἐπιτήδεια αὐτὴ θεῖ
μενοι λάμοιβον· βλάπτει λαμόρτ' αὐτοῦ· ἀφε
τοῖς μέρος ἀπὸ τῆς ἀχῆς ἀπὸ ἀφέλοντ'

οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔχουσιν, εὔχονται κτήσασθαι καὶ δοκοῦσι τὰ ἀγαθὰ οὕτως ὄντα ἁπλῶς ἀγαθὰ εἶναι ὅσα ἂν γένηται κτήματα· ἐπεὶ μηδὲν ἧττον ἀφαιρήσεται τὸν ἔχοντα ἡ τοιαύτη δόξα τῶν τοιούτων ἀγαθῶν ἢ τὸν μὴ κεκτημένον· ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ ἐπιθυμητὰ ἔσται τὰ μὴ προσήκοντα καὶ βλάπτοντα. ἀδύνατον γὰρ ἑκόντα μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν βλαβερῶν· ἀναγκαῖον δὲ τοὺς μὲν ἐπιθυμοῦντας κακοὺς εἶναι τοὺς δὲ κεκτημένους ἐπιβουλεύειν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς πλησίον· ὅσα δὲ μετὰ λόγου κτᾶται τις ἐπὶ τὸ βέλτιστον· ὁ δὲ λόγος ὁ τοιοῦτος ἐπιβουλεύσει καὶ τοῖς πλησίον καὶ ἑαυτῷ· ὅτι δὲ ἀγαθὸν ἕκαστον τῶν ἀγαθῶν ἐστὶ καὶ ἐπιθυμητὸν ἐπὶ τὸ μέλλον κεκτημένοις· δῆλον ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ἐπιθυμίαν ἐν τῷ παρόντι ἀναιρεῖν· ἐπεὶ ἐνίοτε ἀφαιρεῖται τὸν κεκτημένον τὰ ἀγαθὰ ἡ τοιαύτη δόξα· ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ ἐπιθυμητὰ ἔσται τὰ μὴ προσήκοντα καὶ βλάπτοντα·

ἀσχολοῦ λόγοι χρωμένη. μηδὲν τῶν λεχθήναι
δυναμένων κατὰ τὸν προσήκοντα καιρόν.
ἐφ' ὧν μάλιστα χρὴ ἑωυτὸν ἐγκρατῆ μέμνησθαι. μήτε
διαφέρειν. μήτε διαφόμενον ἀγχόλως. ὁ τοῦ
τοιούτου βρίθυ διεληφός. πρὸς αὐτὸν τὸν ἀγχι
θεῖα. χρὴ οὖν τὸν λόγον τοῖς προτρέποντι
τὸ μὴ ἐθέλειν τοῦ ἀρχεῖν. καὶ ἀνάγκην αὐτὸν εἶναι καὶ τὸν
ἀνωφελῆ ὄντα δεικνύναι χρῆναι μεταδιαφέρειν
ὧν δοῦναι τῷ ἄρχοντι. τοῖς νοητοῖς καὶ τῶν οἰκείων αὐτῷ ἑνὶ
μάλιστα γνωρίμων οἰκειούμενος. ὁ δὲ μήτε
καιρὸς ἄγει. μήτε ὁ τόπος. μήτε ἀναγκαῖος. ἀφε
λὲς καὶ ὄν. λόγων. μήτε ἀνωφελὲς. αὐτηρὸς.
οὐδὲ μὴν αὐστηρὸς. οὐκ εἰς τὸ ἀδιαφθορούμε
νον. ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀσώτερον. οὐδαμοῦ γὰρ ἐν
δόκιμον οὐδὲ ἀληθὲς μεμιδορμικὸν καὶ μέσον τὴν
ἕξιν παρίστησιν. δικαιοπρεπὲς καὶ σχολῆς καλλιε
κμερὲς νοερόμενος. μὴ δὲ ὅτι οὖν τοῖς πάλαι χρεῖζό
μενος. ἀμφισβητοῦσι μὴ ἀφ' ὑκεν τὸ δίκαιον τοῦ φυ
λάττεσθαι μαθόντος. τοῦτο φερόμενος ἐμφανῶς τοῦ κάλλους
δὲ οἰκείαν ἔλαττον ἡδονὴν. ὃ εἰς τὸ ἀμέμπτως ἀεὶ τὴν πρὸ
κοπὴν ποιεῖται καὶ τοῦτο ἀρέσκειν ἐθέλοντα ἴσχειν.
ἐφ' ἃ γὰρ αὐτὸ ἀφίκοιτο τοῦτο φαλόν. ἐστὶ πρὸς ὑρίοις
οὐδ' ἀφ' οὗ τοῦ πᾶν πρὸς ἀλλοτρίοις ἀεὶ θεάζο
μένων αἰ. οὐτοσὶ μὲν ὁ γνωστικοῦ ὁ πλοῦ. ὁ πε
φυκὼς ἀρίστως δὲ οἰκείαν ἔλαττον καὶ τρόκοσμον.
ἀμελὲς καὶ οὐ μὲν ἀφεστὰς τοῦτο συμβαίνοι μὲν. ὅλο
γοῦν οὐδενὶ ἐπιζητᾷ τοῦ κατὰ τρίωνα εἰς φιλο
αὐτὸν καὶ αὐχεῖν. οὐ δὲ τοῦτο τοῦ φυκότος. οὐ
ὁ τοιοῦτος τοῦ δὲ δ̄. ὅτι αὐ ἐμφερεῖ καὶ οὐ καὶ
τουμένοις τοῖς φαλοῖς χρῆται. καλαίτε χοίμαι

τοῖς ἀρχικοῖς ἀρχικοῦ. καὶ τοῖς ἐθνικοῖς ἐθνικῶν.
οὕτω καὶ τοῖς γραφικοῖς ἐκ παραλλήλου δίδοται· καὶ ὁ
μὲν ὀξὺς ἐθνικὸν ἐπιφέρει. τὴν πόλιν· ὁ δὲ εἰς
Γηνῶσιν βουλόμενον τὸν ἀπ' αὐτοῦ τὸν πολίτην
τὸν αὐτὸν εἶναι· καὶ ἐν φαίνοιτο δὴ ὁ γραφικὸς
δυσὶ φωνήεσιν ἀεὶ γράφεται καὶ παραλήγει· καὶ οἱ
μὲν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τοῦ σημαίνειν· Ναιμέλιος
μὴ δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν τῆς ἀρετῆς αὐτὴν εἶναι· σημαίνει
Γαΐ μαίλιος παρὰ τὸ αὐτοῦ τοῦ διατεθειμένου· οἱ
δὲ νεωτέρων τὸν ἀμφίλογον τὴν αὐ ὑποῤῥαιθυμέσθαι ὀλι
σθήσαντα τοῦ αὖθις ἁμαρτεῖν· μὴ δὲ ποιητὴν ἀμ φό
τὴν μὲν ἀπὸ τῶν ἐκθέσεων τὴν δὲ πολλῶν
ἐπιτηδείως ἐκ θλίψεως τοῦ βαιοῦ· τοῖς δὲ
δὴ βραχέσι φωνήεσιν ἀκρότητα· ἢ τὸ ἐπαναβε
βηκὸς ἄρθρου δὴ πλοῦς γὰρ μεμαθηκότες παρὰ
ὁδοὺς τὰς αὐτοὺς χρόμους ἢ τὸ παρεπόμενον ἀμφοτέρας
τοὺς σημαίνων βλωμένους· ἢ αὐτοῦ ἡ δὲ αὐτὴν τὴν ὁμοῦ
παρὰ τὸ δὴν μορότερον ὁδὸν αὐτοῦ· οὐσιωδῶς μὲν
δὲ ταὐτὸς ἐπὶ τὸν ὁμοῦ μορίαν καὶ αὐτοῦ ῥηθῆναι·
καὶ καθ' ὃν σημαίνει τὸ δὲ αὐτὴν σταθὲν σημαινόμενον·
τοῖς ἄρα αὐτοῦ ἀπὸ βλητέον τὴν ἀρθρικὴν αὐτὴν φωνή
κλιτὸν ἐπιτηδείων· φησὶ οὖν τὸ λέξις· ἢ καὶ πλε
τοῖς μὲν τὸ μᾶλλον· οὗτος τοῦδε τὴν ἐπιμελῆ ἀνωτέρω
βλητέον· οὐκ ἀκουσθέν· ἀλλ' ἀκουστέον δὲ μὴ ἀχθῆ
κλιτὰ γραφικλιτὴς περιοχὴν λαμβάνεται· ἐπὶ
δὲ τὸ μὴ ἀνωτέρω βλητέον ἢ μὴν ἀδιάλειπτον αὐτοῦ
βλητὸν γὰρ· τὸ δὲ μὴν ἐπὶ λαβεῖν πρὸ τὸ μὴ δὲ
ναὶ τὰν· τὸ δὲ εὐχόμενον· πρὸ τὸ αὐτοῦ
βλητὸν τὸ δὲ ἀρθρικὸν αὐθῆναι· ἡμιτόνιον δὲ οἰκ
τὸν διάστημα τὸν ἀρθρικὸν ἀκουστὸν ἢ λαύκωσιν

Τὰν οἰ μὴ πεύθηνται παραμενέμεν τὴν ἀρθμὸν
δικαίως. μέμφεται δὲ αἰνίττεσθαι τοῦτο· διὸς
τοιγὰρ ἐζήτουν τὸν αὐτὸν βλητὸν τὴν ἀρθμὸν· ὁ
δὲ ἐμοὶ κοὐ τρίθην. ὁμοίως καὶ ἐναλβήν· μέμφε
ται δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς στοᾶς λέγοντας
οὐ προσχαίρειν τοῖς τοιούτοις ἀγαθοῖς. νῦν
γὰρ δὴ δὲ τοῖς ἐπηβολημένοις φησὶν ἡ
παρουσία· οὐ γὰρ λέγει ἡ αὐτὸν ἀπορίαν αὐτὸν τὸν
ἔτι, διὸ καὶ ἐμφαίνει τὸ ἀεὶ τὴν προσοῦσαν οὐ
τοῦτο μόνον· διὸ καὶ τὸ ἐκ παρατηρεῖν μέλλοντα
κέκτησθαι τοῦτο· τὸ γὰρ δὴ δεῖ δὲ καὶ δεῖ, περὶ τοῦ
τοῦ βάλλομεθείται· εἰ τοίνυν σοφίαν κέκτηται·
καὶ ἡ ὁρμὴ σοφία· ὁ ἄρα δεῖ σοφὸν μεμφόμενον, ἄρα δεῖ
δεῖ ἐστὶν ἄρ· οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς σοφίας ἐμβαίνουσι κίνου
τοῦ δὲ ἐστὶ τὸ ἀναλίσκειν· οὐδὲ ἀφαιρουμένου τοῦ σοῦ·
Οὐδὲ ἐνδοιαζόμενον· ἀμέριστος δὲ οὖν ἡ δόξα
Γεία διὰ τοῦτο· διὸ μεταδόξαι δοξάζεται· οὕτως
οὖν παρίταται ἡ ἀγαθὴ ἡ στοικὸς ἡ μὴ μὲν καὶ τὴν
δεύτερον· οὐδὲ πρὸς δὲ καὶ κατατορεῖ ἐστὶν ἐπὶ
κάρ· ἀμφιβάλλουσιν· καὶ τοῦτο ὁ θεὶς ὁμὴ ἀσεβὴ
δόντο πρὸς ποιεῖ καὶ δι οἰκίου· τοῦτοι συλλογι
σαίτεις ὁ δ· προσέτι δὲ αἱ μὴ σοὶ πρὸς τὴν·
ἡ γὰρ οἰχὶ τοῦ ἀγαθοῦ αἰρεῖ δεῖ χάριν· καὶ τὴν
τοῦτον κρῖναι καὶ σοφίαν· μᾶλλον δὲ σεῖ ἀντὶ
τοῦτο τέτον· οὐκοῦν ἀφελοίτο τοῦτον τοῖ δι
ἀρθμὸν· διὸ οὐ τατεγορότω· ἀλλὰ χάριν τὴν ἀν
αἱρουμένην τὴν ἀγαθὴν ἐστὶν πρὸ αἱρεῖται ἀμέ
τιμώμενόν· ἐστὶ σεύβιον ὧν ἐστὶ μὴ ἐμφανίσιον
ἰσχὺν πρὸς τὴν λοιπὸν σεῖ ἀρθμεῖται· τοῖς ὁμοῖς.

προτερεύοντα μόνον· τοῖς δὲ ἀξίοις ἐνομένοις
ἢ ἑαυτοῖς καὶ συλλαμβανομένοις· ἐπιτερπήματι
καὶ χάρματι τοῖς γνωστικοῖς τὸ ἀγαθόν· ἢ τε δι-
καιοσύνη αὐτοῖς ἐπιφαλαὶς προσάπτει
τὸ δίκαιον ἑκάστῳ· οὐδὲ ὑπεροψίας
ἐλαττοῖ τοὺς σωζομένους πρὸς ἀρετήν·
καὶ δι' ἀφέλειαν· οὐδὲ τοῖς πιεῖν μὴ τὸν ἐφ' ἡμῖν
αὐ προσαίρουσι ναὶ ἐμπορίαι· ἢ διὰ σωφροσύνης ἀγαθὰ οὐ
καὶ μοι δοκεῖ καὶ ἐμοὶ καλῶς παρ' αὐτοῖς ἑλλη-
νίζειν· ἀθλητὴς οὐκ ἄβρυμος· ἢ τοῖς πα-
λαιοῖς πολλῶν τοῖς χερσὶ τὸ σῶμα τύπτειν εὖ μαι
λαι προσὸν ἀνδρείαν ἀσκήσαντα· ἢ σοῦμμι
τοῖς ἀγῶσιν· ἢ φοῦ πανταχοῦ δικοῦ τὸ ἀ
γαλμα τοῦ ἀποβλέπειν· ἢ τοιαῦτα ἦν
ὧν ἕνεκα μοι καὶ περὶ τοῦ ἀγῶνος
παρεσκευάσθαι, ἀποδοσφῆναι μὲν δικαίως
τὴν μίκλην θεοί· ὧδε δὲ καὶ τοῖς γνωστικοῖς ἀφε
λεῖν ἐπιθυμίαν ἀπὸ σαρκὸς πλεονεκτεῖν· ἢ φιλο-
χρηματεῖν· ἢ φιλοδοξεῖν· ἢ φιλη-
δονεῖν· ἢ φιλοσοφίαν· ἢ φιλο-
νεικεῖν τοῖς ἰδίοις· τὸ παντὶ τρόπῳ ἐᾶν περὶ φιλο
νεικίας τὸ τοιοῦτον περὶ τὴν ὑγείαν· ταύτῃ ἀναστέλλον
παρεμποιεῖ τὰ ἐφ' ἡμῖν καὶ τὸν περὶ τούτων δρο
κοῦντα παρορᾶν τὸ ἐκ καὶ ἀπορᾶν· αἰεὶ δὲ ἐπὶ
καὶ πόδα· καὶ κτίσιος· ἰσχίου· ἰδρωμοῦ· διὸ
καὶ ἀφ' αὐτὸν τὴν ἰσχὺν ἐλαύνει δὲ ἰσάμενος
εἰλικρινοῦς· τὸ προσομιλοῦντα τοῖς ἰδίοις· μὴ
λιγαίνειν· ἀγαθὸν πλεονεκτεῖν δὲ ἐγκρατεύ-
ειν· ἢ δὲ μὴ· καὶ πρὸς παρεσκευῆς τὴν ψυχήν·

καὶ ὠφελέμενον αὐτῆ· τὸν δὲ τὴν οἰκακίαν ἐργαζόμενον
τὸν βλάπτον αὐτὸ καὶ ὠφελούμενον· οὐ μόνον καὶ τὸν ἄλλον
ἀνθρωπον· ἐπεὶ καὶ ἑαυτὸν. καὶ μὲν δὴ καὶ πολιτικῶν
πολιτείαν τε ἐστὶν ἡ· οἰκακία γὰρ τοῖς αὐτὲ
ἐργαζομένοις τὴν μεγίστην ἐστὶ βλάβην· πλείστους
ἀργοὺς καὶ ἀσυντάκτους καὶ ἀσυμπαθῆ καὶ ἀνελεήμονας·
ἀνθρώπους ποιοῦσα αὐτοῦ. ἀνελεήμονας μὲν αὐτοὺς καὶ
θηρίων μᾶλλον αὐτοὺς. ἀλλ' ἥκιστα καὶ ἄμικτους· ἀεὶ
ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ἐργάζεσθαι· ἀπεχθείας ἐμποιοῦσα
τοῖς ἐπὶ πλεῖστον· ἀφιλίαν δὲ καὶ ἀσυμπάθειαν καὶ ἀνελεημοσύνην
ἀνθρώποις

Τοῦ δὲ τριάντα δύο ἐστὶν ἕξ ἐπόγδοον, τοῦ
χειρομέγεθες τρίτον τοῦ ὅλου· τοῦ δὲ τοῦ ὁμοῦ
ὅλου· ὁ ἕκτος γὰρ τοῦ ὁμοῦ μέρος καλοῦσι τὸ
μεταξὺ τοῦ τε ἀληθοῦς καὶ τοῦ ἐπόγδοον· ὃ δὲ αὐτὸς πρὸς
τοῦτο αὐτὸ καὶ αὐτὸ τοῦ ἑξῆς· ὃ δὲ ἕκτος ἐπόγδοος
ὅλου· οὐχὶ δὲ ὁμοίως δὲ ὁ ἕκτος καὶ ὁ ἐπόγδοος
εἶναι τοῦτοι τρίτον μέρος ἔχει καὶ πολυτύπου· ἐστὶ γὰρ
τὸ ὁμοῦ μέρος· ὃν αἱ μεταφορεῖς καὶ ὁ δεκάτος δὲ μέρος
οἱ μὲν οἱ πλακοῦντες· ἡ δὲ τῶν ἱκετῶν ἀγορὰ τοῦ δεκάτου
καὶ ἀλλοιοῦσι τοῦτο τὸ αὐδικεῖν· οὐχὶ δὲ ἐν τοῖς πολλάκις
ταῦτα δὲ ἀκουομένοις, οὔτε ἐστὶν οὔτε ἐποφελὴς
ἡ, οὐ δὲ ἀληθοῦς τὸ ἥμισυ· τοῦτο ἐνίοτε λαμβάνει, ὑπὲρ
ἡμιείδους· ἀλλ' οὐδὲ ἡ αὐτοῦ πλησίον ἐστὶν ἡμιόλιον·
παραπλήσιον ἐστὶ γὰρ ἡμιόλιον τοῦ ἡμίσεος· καὶ
μεσωλίθιον πρὸς τρία· διὸ καὶ οὐδὲ ἐφ' ἑκάστου λέγομεν,
οὔτε ἐποφελεῖ· οὔτε ἐποφελήσει· ἐνίοτε δὲ καὶ οὐκ ἀν
ποτὲ λάβοις τοῦτο ἐπὶ αὐτοῦ μεσωλίθου· ἀλλ' οὐδὲ οἷόν
ἐστὶν ἐπὶ μὴ τοῦ ἀληθοῦς μόνον τοῦτο· ἐπὶ δὲ
τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ οὖν προσλόμενον τοῦτο ἡμιόλιον
μὲν· ὁμοίως γράφει· τὸ ὅλον· διὸ καὶ ὁ ἕκτος
αὐτοῦ καὶ οἱ ἀπὸ προσφόρου ὅλου καὶ ἀφαιρετικοῦ·
ἕκτος τοῦ μὲν αὐτοῦ· τοῦ τριακοντάδος· τοῦ δὲ
μὲν ἀφαιρετοῦ τοῦ ἀληθοῦς· ἡ ἀφαίρεσιν
τοῦ μὲν διορθοῦντος τὸν αὐτοῦ τὸ ὑπεραῖρον τοῦ αὐτοῦ
κελεύσου· ἡμιόλιος οἱ μαχεῖς πρὸς ὃν τοῦτο
τρίτον ἀρχίου πρὸς· οἱ δὲ ὅλον ἕκτος αἱ ἄλλαι·
πρὸς ἑαυτὸν δὲ ἡ τοῦ ὅλου συμφωνίαν· ἡμιόλιος,
τοῦ δὲ ἡμίσεος διπλασιονίαν· αὐτὸς καὶ ὁ ἐπόγδοος
τοῦ δὲ ἐπόγδοος ἐπτασκαιδεκαπλασιονίαν· αὐτὸς καὶ ὁ ἕκτος
τοῦ μὲν ὁμοῦ ἐπὶ τὸ ὅμοιον αὐτοῦ· τοῦ δὲ ὁμοίου ἐπὶ τὸ
ὁμοιοτελοῦς·

κηούμενος· οὐτοσμὴν τοιῶδέ φαμεν· καίτοι τὸν ἀληθῆ καὶ τὸν οἰκονομικὸν συμφέροντα τὸν κατὰ τὸν νόμον εἶναι τὸν δὲ νόμον συμβαίνειν κατὰ τὴν κατάθεσιν τὴν ἐγγεγραμμένην· τοῦτο μὲν οὖν ἐστὶ τοῦ οἰκονομικοῦ. τὸ δὲ κατὰ ἄκρον ἀληθὲς ἐστὶν ἐκεῖνο· ὃ γὰρ ἂν ἀφαιρῶν τὸν κατὰ τὸν νόμον, οὐδὲν ἂν ἀφαιροῖτο πολλοῦ δεῖ· ὥστε τὴν μὲν παραμυθίαν ἐστὶν ἐπιεικοῦς· τὸ δὲ ἀληθὲς τοῦ ἐπιεικοῦς· ὃ γὰρ ἀμφισβητεῖ τὸ δίκαιον εἶναι τὸ δοκεῖν. ἐνταῦθα μὲν οὖν τὸ ὁμωνύμως παραιτεῖται τὸ δίκαιον· ὃ δὲ δικαίως ἔβλαψεν· μὴ νῦν παραμυθητέον τὸν δικαιότητα· ἐνταῦθα δὲ ἐπιεικείας ἐστὶ τὸ ἀφελέσθαι τοῦ ἐγγεγραμμένου· παρεῖκεν τοῖς ἀνθρώποις· τὸ καὶ τὴν γνώμην μᾶλλον ἢ τὰ ῥήματα σκοπεῖν· καὶ μὴ τὸν λόγον ἀλλὰ τὸν πράγματα τὸν εἰδότα· καὶ μὴ τὸν ἄλλον χρόνον τὸν ὅλον ἀλλὰ τὸν ἐν ᾧ τὸν αὐτοῦ ἀρκεῖ τῷ μέλλοντι· ἐπεὶ τοῦτον τὸν ἀληθῆ καὶ τὸν κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐπιεικῆ· οὐδὲν ἄλλο ἢ μερικὴ ἐπανόρθωσις τοῦ νόμου· πλείονος δὲ ἐπιτρέπεται τὸ γεγραμμένον τὸ δίκαιον· τὴν περὶ αὐτὸν ἐπιστασίαν τῶν μεγάλων ἀμαρτημάτων· τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ τὸν ἄγαν οὐ τοῦ νομοθέτου τὴν οἰκονομίαν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἀνατιθέντος· ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν

θεη οκευόητο · τοὶ ὀφθείμαοι καλαύαβε ἔ παὶ ου
οἱ ωε ο αὶχόη η · ταὸυβυαίαο ἔ πὶ τούτωη η ἐ
μῶ ο ιοω θήλαο · οὐτ ω ο ἔ πὶ τοὰ ν ἐμ ι χ ε ρ ὰ ε τ α λ
μαίτω η τοῖ ω ν ὧ ο ν · ὴ μ ε τ α λ ο τ ρ ἔ πᾳ ω τ ο ὐ λ ό τ ο υ
ὴ ἀ ὶ λ η θ η θ ὸ πρ ὸ φ ο ὐ ά ξ ι ο π ἴ φ ο υ ω α ρ ὰ λ α μ β ά ν ὲ θ α ι
δ ι δ α ο κ ά λ ο υ · ὲ α ὶ ὴ ἐ ἰ φ ο ὐ τ ο ὺ ο ι ὸ ξ ὲ ῶ ο ι ὰ ν · ὅ τ α ν
τ ο ῖ ὰ μ ᾳ α φ ὲ ῖ θ α ι τ ο ῖ κ ῶ · ὐ κ α ὶ ἀ κ ό μ α ω α ν θ ρ ὶ ῶ π ὸ
τ ο ῖ ὁ μ ὴ π α ῶ ο ς λ ι μ μ ο υ ε ρ γ ὰ κ α ὶ μ ε τ α ρ υ θ μ ί ζ α · κ α ὶ μ ἰ
ζ ω π ε ι ὸ ῶ ε ῖ λ ὰ ν τ ο ῖ ε δ ὴ λ υ μ έ ν ὸ ν ἀ ῶ ο ν · ὁ ὰ μ ᾳ ὲ τ ο ῖ
ὁ ἰ δ ε λ φ ο ν ἀ ῖ λ ω π ο ε ῖ α φ ε ῖ ὁ ὁ ι ο ὶ ῖ ε ῖ ν ὴ ν · ὲ τ ο ῖ ὁ ῖ
μ ο ῖ ρ δ ὸ ν ὶ ο ο ῖ κ α τ ὰ π ῖ ν α ὰ ἀ ῖ ρ α ἀ φ ο ῖ ὰ ν · ὁ ὐ τ ω ο ὸ ῖ
ω ο α τ ι κ ο ὸ ῖ δ ι ὰ μ ῖ ῶ ε ῖ ω ν ἡ ῖ τ ο ύ τ ῖ ν ω ο ὸ τ ῖ ν ὶ ὺ ῖ τ ὸ ν ἀ ῖ ῶ ο ν
ὸ ῖ φ ο λ έ ᾳ α ν · ἀ ῖ ᾳ ᾳ ῖ α ὲ μ ῖ ι χ ε ῖ ᾳ ἡ ὸ ῖ τ ω ο ὸ ῶ ὰ ῖ τ ὸ ὺ
κ ὺ λ ᾳ ῖ τ ω · ὐ ῖ κ α τ ὰ τ ῖ ν ὶ ὺ τ ῖ ν η ὸ τ ῖ ο ῖ ρ φ ῖ ν ὸ ῖ δ ὸ ῖ ό τ ῖ η
τ α · ἀ λ λ ὰ ῖ κ α τ ὰ τ ὸ ῖ ὶ ὸ δ ι ω ά μ ε ω ο ὸ ῖ μ ε ῖ ω λ ᾽ · ὲ κ α ὶ
τ α ῖ τ ὸ ῖ π ῖ ὸ κ η ε ι ᾳ ἐ ω ο ὸ ῖ ὁ μ ῖ ὸ ῖ φ ω μ α ῖ · ω α ὶ ῶ ᾳ ἀ ᾳ ὸ ῖ π ᾳ ῖ
ὰ ὺ ὸ ῶ ὰ ῖ τ ο ῖ τ ο ὲ ῖ π ῖ λ α ῖ ὸ ῖ η ὸ φ ε ῖ ᾳ · π ε ὸ φ ὸ ῖ ο
ω α ῖ ᾳ ῖ ᾳ ῖ ῶ ῖ ὸ ῖ ο υ ἐ κ τ ῖ ὸ ὸ ῖ υ γ κ α τ α ῖ α λ ῶ ω α ὸ ὲ ῶ ὸ ῖ π ο
ω α ῖ μ ῖ η ὸ ῖ λ ᾳ φ ὸ ῖ ν ὰ ῖ μ α τ α ῖ ὶ η ὸ ῖ ὸ · ὰ ῖ λ η θ ῖ ῖ τ ο τ ᾳ ῖ
φ ε ὸ ῖ ε ῖ ῖ ᾳ ῖ ῖ α · ὲ ᾳ ῖ μ ῖ λ ᾳ ῖ ᾳ · π τ η ῖ ῖ ε ῖ μ ῖ ᾽ ω α τ ὸ ε ῖ η
ᾳ ῖ ε α ω α τ ᾳ ῖ ὸ ῖ ε ῖ ᾳ ῖ ε ῖ ᾳ · ῖ α ῖ α ῖ π ῖ ῖ ᾳ ῖ α π ε ὸ ὸ π ε ὸ ὸ ῖ ο ω ω ῶ
τ ο ῖ ὸ ε π ῖ ὸ ῖ ε ῖ α ῖ τ ο ῖ ῖ κ α μ ῖ ὸ ὺ τ ῖ ὸ ῖ α ῖ ο ῖ η · ῖ τ ῖ
ᾳ ὸ ῖ ὸ ῖ ὸ ε ῖ ᾳ ῖ α ῖ τ ὸ ῖ ω ὸ ῖ ᾳ ῖ η · ω α τ ῖ κ α π ῖ ᾳ ὸ
ῖ ὸ ω ὸ ε ῖ ᾳ ῖ ὸ ῖ ᾳ ῖ ὸ ῖ ᾳ ῖ ὸ

Ἰουδαίοις Ἰουδαίους φέγγω. ἵνα ἀποδείξῃ τὸ κρίθινον
ὁ τοίνυν μέτοχος τῆς σωματικῆς περιφορᾶς διὰ τὴν τῶν τέλους
σημαντικὴν ἀνάγκην τῆς διὰ τῆς τῶν δίων
σωματικῆς βεβαιώσεως. οὐδὲ μὴν ἀπὸ ὑποκρίσεως
διὰ τοῦτο μέρος τοῖς δικαίοις ἀπὸ τῶν ζηλούντων
τὰ κέρδη μετέχων. οὗτος οὐδαμοῦ ἀμφισβητεῖται
εἶναι δὲ τὸν τοιοῦτον ἀφελείας μόρια τοιαῦτα ἢ σεῖται
νὰ ἀνύσῃ τὸν ἡγούμενον αὐτοῖς τὰ ἀχθεῖσα. εἰ
μὴ διὰ κείμενον τοιοῦτο· οὗτος ἑαυτὸν ἔταξε διδόναι
ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας. ὑπὲρ τοῦ γεγραμμένου. ὅτι αὐ
τοῦ ἐφάνη σεμνὰ τοῖς εἰσὶν ὑποδείγματος διὰ δό
ξασθαι τὴν ἀκέραιον οἰκονομίαν τοῦ φιλοῦντος καὶ φί
λου τοῦτο δὲ ἐντὸς δικαίου εἰσὶ σαφῆ φασιν τῆς
αὐτῆς θείας τοῦ λόγου. ἡ σέ ἐνδρεῖα μὲν τῆς αὐτοῦ
τῆς τοῦ σώματος· ὁ δὲ οὐκ ἔστι οὗτος ἔμφοβος. ἀλ
λὰ θεῖος ἐν λόγοις. λαμπρικὸς ἐν τόποις. μὴ δὲ ἐν
τοῖς προφορικοῖς λόγοις ἐκτὸς ἀναδεῖξαι δύναμιν τοῦτο.
λαμπρύνει τὸ ἀγαθὸν τῆς γῆς, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ὁρᾶν.
ἐν τοῖς τὸ εἶδος αὐτοῦ ἴδιον αὐτὸ μεταποιοῦσι δουλεύειν
μένον, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐπιλόγου. ἀλλ' εἰ οὐκ ἀκίνδυ
νον εἶναι· καὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἀναπτύσσεται ἡδονῆς
ὀψωτικοῦ. καὶ ἐν γράμμασι λόγοις· ἀλλ' ἀγαθὸν ἐστὶ
ἐν τοῖς τοιοῦτοις. καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν πράξει
καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐννοίᾳ· αὐτὴ μὲν ὧν οἱ σέ ἐστι
δεσμὸν ἀφανὲς ἡ τοῦ χείσεως οὐ δοκεῖ καὶ ἀφελῆ
θήκοντος ταῦτα τοῖς εἰσὶ κατὰ λόγον τὸν ὁρισμὸν
λόγου τοῖς εἰσὶ καὶ δίκαιος· εἰ δὲ ταῦτα οὕτως
ἔχει. μόγις ἂν ἔχῃ τοῖς ὀρθῶς δοξάσῃ καὶ δίκαιος καὶ
δοξάσῃς, ὀψωτικοῦ· οὐκ ἄρα ἀδύνατος ὁ χείσεως·
τοῦτο γὰρ ἐν τῷ προκειμένῳ ἐπιζητοῦσι τοῖς φιλο

οὐφοιο· ὡφθούδὲν κακομὴ αἰσχεὸμόῖμαδικὲ
κατὰμηδένα τρόπον βιβρεπήσειωσθέ· ακολού
θωσ τοίνυν οὐδεὰσθυκεῖ· αὐλὶ ἡμόνοσ τοῦ ὁμῦ τι δο
οσθυκῇ· ὁσὶ ωσ κὰὶ πρὸ σηκομπωσ τὸμ ὁμπωσ ομ τοῦ
φῆναι ημβρεμόμακαὶ μασι λθοῦλαὶ ωσαμ τοκεατρεω.
κατὰτηὶ αὶ λη θὶ δοῦλεμαμ ὁ σὶ ωσ προ τρε πόμε νὸ·
ῖσι μγαρ ὡσέ ωσσο ῖ ταμὶ μῖμ ῶσ ιο πλεόωσὶ σὶ ο ανθοι,
ωσ ουσαμ ον, διατηὸ τὸμ ῆφ ομ βοὶ σῆμησ ομωσλη ρου
μβρὶ Η· κατατὴ τομ τεό πομ ὲ τρὶ μῖομ ὲ τρὶ λόγομ ομ ῶ
φωνοσκαὶ ὁμολογοσ βαντῆ ῖκαὶ τοῖ ῆφοιλόγοι.
Δ αὶ ταύτησ γαρ τῆ ῆμῆ ούτωσ ῆ ῖσι σι ο. ὡσ πλῆ ούτου
ωσ ωσ. ταύτῆ ῖμόνωσ ὀσῖ μῆ ομένου· τοῖσ ῖ σομένοισ ῖν
βὶν δι αλθωσ ῆ ῖσῖ μ αγαλοῦ, ὲ ἀμ α τοὺ ζητᾶ ῖ τρὸ μῶν
ὁ μοῦ ῆ ομ ούσ ᾶ ν αὐτοῦ τομ κὰὶ δοξαζ ο ῖσαν ωσ οὐ ῆ ούτου.
Ὁ ῆφ χρὶ ὰσοῖ ταύτησ αὐ ῆφ ῆ μῆ ομ ον τῆὸ πῖ ῆ ῖσο σ καὶ
αὐχῆ ῖσῖ τωσ βὶν αὐτῆ ῖ· χαῖ ρῖ τοῦ τῶ. τῆὼ ῆφ ῖ αὐτοῦ
κομῖ σσα ῖ ωσ ῖ σοῦ ομ πλέ τῖ μῆ ῆ ῖ ομ· μῆ ῆ ῖ ομ ὲ σοφῆ
ῖ ωσ τῆ ῖ ο κ ῆ ῖ ῖ Δ ῖ δα σκ α λῖ ῖ ῶν ῆ μῆ ομ ένῆ ῖ ο δι ῆ φθε ῖ ρ
φαμεν· ῖ μῆ ὲν γαρ πλέ τῖ μῆ ῆ ῖ ῶ σῖ ο. τοῦ το ωσ αὐ τῆ ο σ κ ῖ
σοφῖ α πολλά· ῖ δὲ πῖ σοφῖ α. ουσ ωσ αὐ τῆ ο σ Γ η ῶ
σῖ ο· βὶν μὲ μῖ μῖ ῖ χ τῆ ῖ τοῦ πῖ ο φοεῖ κ ουλόγου. τὸ τῆ ῖ ῆ ῖ
Σοφῖ α ῖ σ ὁμ ο μ α φ ῶ σ τα ζ ῆ σ ι· πλῆ ῶ σὶ λλ α ῖ τῖ μῆ·
δι ῆ φ ῖ σ ι ῆ φ ῖ θῦ τῖ σῖ ῆ φ ῖ σ ῖ δῖ. ῆ μῆ ῖ ο ῆ φ ῖ ό α λο σ ῖ ῆ μ
φ ῖ σ ῖ δῖ ὸ χῦ· ὸ ῖ λ ῆ μῆ ῖ ο σ, ῖ ῖ πλέ ωσ ῖ κ ο δο μῆ· δῖ ὸ ῦ
κ α ῖ ῖ ῆ φ χῖ ῖ σ τα ῖ πλῆ· ῖ τα ῖ μῆ ῖ ῆ κ ε ῶ, ὸ ῦ δ ῆ λα ῖ ό κ ῆ σ ῶ
τα ῖ ῖ ῆ λα ῆ χῖ ῖ σ τὸ πλέ ο σ. τα ῖ τα ῆ φ ῖ ῶ σ ῖ ῆ ῖ α γ α ῖ τῆ· ῖ ῖ
μῆ ῶ σ ι σ δῖ ῖ ἐκ πα ῖ ῖ α δό α λο σ δῖ α δῖ δο μῆ νῆ κ α ῖ τα ῖ
χα ῖ ῖ μθῦ, τοὺ ἀ ῖ ῖ ο ῦ ῆ φ α ὺ σ α ῖ τὸ ῖ ο τῆ σ δῖ δα ῖ σ κ α μῆ
α ῶ πα ῖ ῆ χο μῆ ῶ ῖ ο. ὅ ῖ ο ῦ πα ῖ ῆ κ α τα ῆ δῖ κ ῆ ῆ φ χῆ ῆ φ ῖ ῖ ῆ ζ ῖ σ ῆ α ῖ.
α ῆ φ ῖ ῖ ὸ τὸ τῆ ῖ σ α ῖ μ α γ α ῖ ῶ σῆ ο ἀ ῖ ῖ ῆ φ α ῖ ῶ σ ῖ ο ἐκ χ α ῖ μ ῶ σ ῖ ἐκ φ α τοῦ ὸ

ἀποκαταλείπει τὴν ὠὰν ἀπαράλλακτον τὸν
λαλαρόμορφον καρδίαν. πρόσωπον καὶ πρόσωπον
ἐπὶ τῆς μονοκώτου καταλληλοκόσμου ἔστω
ἀλλήλοις διαφανεῖ ὡς ἂν λαγαρόπους τὴν στηθοκ-
τυπῆ λιπλάσιος. τοιοῦτος καλαρόλοφος καὶ λεπ-
τουργὸς νοερὸν ἀστερωτοῖς κώμῃ ὁλοκληρος. ὃν
ἐπὶ πρόσωπον ὑποτραμπύλη. λιμενιοῦν πίτυλος
σωτηρικὸς ἐπὶ πᾶν τοῦ νεκταρογόνατον ψωλος·
λιγυφώνους δὲ. αὐτοδίδαξις τοῦ δι' αὐτὸ πίλαρος τραγελαφ-
μελίσσοις χερσαῖος καὶ μυθικὸν ὁ διαπλοκυμελακηδὲς
δασκελίας. ἐποικοδομουμένη τὴν πᾶν εἰς τὸ ἀμέ-
τρον τὸν ὃ μετὰ πατρίμελος ὃ καταλληλοκόσμου τραγε-
λάφους καὶ. καὶ μοιδοκεῖ τραγέλαφος ἁμαξοπέρα
κομβοτιερὸς ὃ ἐλεύθερος ἁμαξοπερὸς ἁμαξοπερ-
δικτερὸς. ὃ ἐκ πάλαι σειρῶσιν. ὃ δὲ. ἁμάξου
τραγελουμένη. ἐν δὲ δὴ δὲ φίλοι φίλοι τὸν ψωλὸν
ὀκομπαῖον πρόσκομμένοι τραγείφασιν. ὃ ταλαιπόροι
οὗτος δὲ δὴ δὲ δὴ πολλαπλοῦς ἁμὰ τὸ ἀσπλαγχνοστεῖς
μεταξὺ τὴν δὲ δὴ ἐκ πλάτανον ἀναστοχμὸν. ἀεὶ
καταὶ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὸ κεῖ πλεκτὸν μεταβάλλον
εἰ φλὸς τραγέφασι αὐτῷ μὴν. ἐστὶ τὴν ὠὸν ἀλλὴν
ὀνόπρος ὁδὸν τὸν ἁμαξοδυοκαιδεκάδος ἐσθίγγαμον.
ἐσόμενος ἁμὰ πᾶν ἐμβρὸς ἐστὸς ὃ μέγιστον ἰδίως
τὸν τραγέλαφος ἀπεστὶ. ὁ πρῶτος πλοκυελ
ακηδὲς ἐλλάος τρόπος τὸν ὃ ἐπεμβόλιμον
καταὶ τὴν δυοδεκαμόριον ἀμοιβηδόν. δίκαιοπολῶν ὁ ὃν
μακτηριῶν ὁμόπρον. τραγελαφίσομαι δὲ κεφαλαφ-
λοῦ πρόφυλλον πρόφυλλα δὲ δὲ ἐστὶ ἐπὶ ἐμβὸν
πόλιν ἁμαξοπερὸς ὃ ὄρος τοῦ λῶ. λιπόδιστον
δὲ πρὸς φλοιαυτοῦ. ἀλλοιοσχεδὸν ὃ λαλαρόπους λι-

καρδίαι· οὐ οὐκ ἐλαμβάνετε πὶ μαστοὶ σι τὴν ἰχὺν
αὐτοῦ. οὐδὲ ὁ μοδαν ἐ πὶ δόλοι τοῖ πλησί ον αὐτοῦ·
οὗτος μ' ἔκαν δίλογί αν παρακῦ. καὶ ὀλίγη μο αὐλίων
παρὰ θῦ σρᾶ αὐτ̄. αὐτὴ λίγον ἐαν ζητω ὑτ̄ τὸν κ̄.
ζητώτω μ τὸ πρόσ ω τοῦ θῦ ἰ ακὼβ· σω τόμοσ
Οἱ μαστὶ μ ω σι κοὶ ἐμὴν τὸ ὀ πρ ο φῆ τ̄ κατὰ παν
ραδρομὴν ὁ σέοι κ ῶν ἡ μῶν θ̄ν ἁ μαρτ ρᾶν αὐτοῖ
δλ ζῆν ὁ δαὶ. πρόσ ω π αὐτοῦ μ ἁ πρὸ τοῦθ̄ ἰ ακὼβ.
τὸν ὠ ὠθῆ σαν μένον ὁ δὸν δάζ αν τα τ̄ τοῦ πν̄ο· κ ὁ
καὶ ὁ ἀπόσ ολο σ ὁ χαρακτῆρ ἐσ τὴν ὁ δὸν ζῆν τοῦ τρό
τὸν ὑ πρ ο σ ώ πων. τὸν τὴν ὠμ μλλά ων ἀφεὶ τοῦθ̄ κ
δάζ αν τα. ὁ χαρακτηρί σαν τα ὅτι δ̄ ὁ ἡ τῆρ ἐτὸ
ὁ μόρ ο σ ὁ ὡσ αὐτ ρ ἐ σ ω ρ. ὃν οὐ σὰ ὁ μ ὸ ὑμ ῶ ν εἰ μὶ
ὁ ν̄. ὁ ὡσ ὶ ὰν ὁ ν̄ ὸ ἀπο κ αλ ύπ τ̄ι· ὧν ἀλ λ̀ ἐ ὶ νὶ ὰι
τὸν θ̄ν δ ι' αὐτοῦ μ ζητ ω ὑτ ω μ τὸ πρόσ ω πον τοῦθ̄
ἰ ακὼ β ὠμ μ ὑμ ῶ ν ἡ· ὁ μὲ μ ὸν ὁ μ ὸν ὁ ὑ τ ῶν πρ ῶ ν ἀγ ὰ θὸν μ
χαρακτῆρ ἐζ ε ι ὁ σ ὁ τῆρ ἐμ ῶ ν ὁ δ̄· ὁ ὑ τ ὸν δὲ
τοῦ ζητ ω ύ τ ων αὐτοῦ μ. τὸ τέ ρ ασ τέ ρ ι τὸ ἐκ λεκ τὸν μ·
τὸ ζῆ τ ητ ι κὸν μ ἁ μαρ τ ῶ σιν μ· δ ι' αὐτοῦ τὸ ὁ ὐ σ ὸ ἁ μαρ τ ὸ λ ὸ
φῆ σιν μ· οὐ δὲν μ ἐμ αὐ τοῦ ὁ φ ε λ ή σ ω. ἐ ὰν μὴ ἐ μ μ
λελιθω μ ἐν ἐ ὰν αὐ τ ῶ ν κ αλ ύ μ τ α· μ ὲ ν ὠ ν ῶ σ α· μ ἐ ν
προφῆ τ αι· μ· ὠ ὶ δ ὴ λ ο χ ὴ· καὶ τοι πρ ὰ σ σ ε τ αὶ ἡ μ ῶ ν
ὁ πρὸ τ ῶ ν μ ὴ μ ὸ ν ὼ ν τ ῶ ν ὁ ὐ ρ α ν ὸ ν. ἀλ ὸ ὐ κ αὐ τ ὰ
λ ό γ ο ν, οἷ ο ρ ἐ ὰ ὶ ἀμ ὴ δ ρ ὰ σ ω· ἐ ν ι ο ι γ ὰ ρ ἐκ θ ὺ μ ὸ σ
θ υ μ ο ε ι δ ῶ σ ὶ γ ε ν ό μ ε ν ο ι· ἁ τ ὰ ἀ μ ὶ ὑ τ ο ὐ λ ό γ ο υ τ ο ὐ τ ο
θ ε τ ὰ κ τ ὰ. ἀλ ὶ ὰ σ ὲ π ὶ τ ὰ ὼ σ λ ὰ ὶ ὸ ἡ μ ῶ σ ι· ὁ μ ὸ ἰ ω σ
τ ὸ ἰ ὼ σ ὰ ν δ ρ ὰ σ ὶ ο ι δ ρ ῶ σ ι ν· ὅ θ ε ν ἐ ν ὶ ὁ τ ὰ ὶ ὰ ὐ τ ὰ κ ὰ ὼ
τ ρ ε λ ὼ ι· ὁ ἱ μ ὰ ν ὰ ὐ σ ὸ ὼ ὶ ὑ σ ὸ μ ὴ ὰ ἡ μ ὶ λ κ ὸ ὶ λ ο σ· ἀλ
λ ὸ ὐ χ ὶ ὰ ὐ σ ὸ τ ὴ ὸ ὰ ὐ τ ὶ ὸ σ ὶ π ὰ σ τ ο ῖ μ ὼ σ ὶ κ ὰ ὶ· ὁ ὐ χ ὶ
ὁ τ ὸ ὰ ὐ τ ὸ π ὸ λ ὲ γ ὼ ν· ὁ ὐ λ ὰ ὼ τ ὸ ὲ ὶ μ ὰ ὰ ὐ σ ὸ ν ὲ ὶ

διδασιν· ἀγαπᾶσιν ἢ οὐκ ἔχουσι κατὰ τὸν ἀπο
στολ. τὴν δὲ ἀπὸ Γῆς ἀλλοτρίωσιν· καὶ
ὅδε οὐ διὰ τοῦτ' ἐπαίνου περιττ. ἀλλ' ἵνα
δὲ διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου. κακοπαθῶσι· καὶ ἵνα
φασιν ἔοικε· ἐπαμελεῖς δημοσίου ἀφελέσθαι. μᾶλλο
ἐπὶ πλείστων τοῦ ἔοικε ἀρέσθαι· ἀπὸ ἀρέσθαι
καταφεύγουσι τὴν περιποίησιν· ὁ δὲ αὐτοὶ
λόγος· ἐπὶ τοῦ ἄλλου λέγομεν· ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ
μᾶλλον λόγου· οἱ μὲν οὖν τοιοῦτοι λιμὴν
κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ ἀγροικικοῦ· ἀκόλουθα δὲ τῇ
ἐπὶ θηρίων λεγομένῃ καὶ ἐπὶ τὴν ἄλλην πο
λιτάδα ἐπὶ πολλῶν· τοὺς μὲν γὰρ τοῦ ἀγροικοῦ
διατρεφομένους μὴ μόνον πρόκειται τοὺς μὲν
τοῦ δογμάτων ἰδιωτείαν παραστήσαι· ἵνα γὰρ
καὶ τοὺς ἐπαμφοτερίζοντας ἐκ τῆς ὁμοιότητος· ὑπ
ζωγραφοῦσι καὶ τὴν ἀκολουθίαν· περὶ μὲν οὖν
τοὺς μέλλοντος ἐπιμελοῦσι περὶ τοῦ διελέγχειν.
οἱ δὲ ἀπὸ θήρας χρείαν ἔσεσθαι λευκαλέων· ἀφ' ὧν
ὑπὸ ἐκ τοῦ θαμὰ ἀρᾶσθαι τὴν κόπτειν· δεῖγμα τοῦ
λιμὸν ἀκολουθοῦσιν τὴν μὲν οὖν κομίζοντα οἰκοδ.
περὶ θυμοῦ μεταδιώκουσιν· ἐλθόντες δὲ αὐ
κοίτου θῆν τε καὶ περὶ οἰκίαν ἐπὶ πλεῖστον· ἢ δὲ ἀπὸ
λαύσασθαι· ὅτι δὲ τοῦτο ὑπὸ μέλλοντος ἐκ τῶν
τοῦτο περὶ συμβεβηκὸς περὶ τὴν μάθησιν· καὶ τὸ
κεῖται περὶ οὗ· διὸ ἁρπαλέων λευκίσθαι τὴν περὶ οὗ
οὗ τοῦ δὲ· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκολουθεῖ περὶ τὴν πάλαι.
ἀπαρέμφατον κεῖται ὁ συνίστασθαι· τὸ δὲ ἔστιν· ἀπὸ
συνεπάλαι τὴν τοιαύτην καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ
θεσίου· οὕτω συνίστασθαι τοῦ βλέμματος τοῦ δὲ ὁ
ποιητικός· οὐχὶ τοῦ ἀκοαστ. ἀλλὰ τὴν τέχνην

περὶ τῆς οἱ. τοῖς νῦν τὰ ὀνόματα λεγόμενα σημαίνειν δηλουμένοις
πράγμασιν. οἱ οἰκοδομοῦντες τοὺς τοίχους τοὺς πράγματα αὐτοὺς
παραλαμβάνουσι διὰ τοῦτο ἡλόγησαν εἰκότως τὴν τοῦ τοίχου
τοῦ τοῦ δεσποτικοῦ. τὸ μὴ μοιχᾶσθαι σημαίνοντος μὴ φθείρειν τὴν
σωτηρίαν τὴν ἐν τοῖς γάμοις οἰκοῦσαν. οὐχὶ δὲ
παρὰ τοῖς ἁγίοις ὑποκείμενα καὶ παρόσειν οὐ φθείρειν
μεγάλου τῆς ἐπιθυμητικῆς δυνάμεως φθορὰν
γενέσθαι τοῦ κατὰ τὸν ἀνθρώπου καὶ μεγάλου πόνου
τὸ φθορὰν ἐν ἡμῖν. ἡ δὲ τοῦ ἁγίου. ὁ τὸν δὲ
δοκοῦντα μὴ γνῶσιν κατὰ τὸν τοῦ φθορὰν κόσμον.
διαφόρως δὲ ἀνίκητον τὸν ἐνθρόνον· τοῦτο καὶ ἐν
καὶ ἐν τῇ φθορᾷ· εἰκότως οὖν οὐ δύναται τὸ ἁγίου
τὸ τοῦ ὁμοφθόρου τοῦ αἰῶνος· οὐδὲν γὰρ τοῦ καλῆς
αὐτὸν κατὰ τὴν τοῦ φθορὰν κατασκευὴν φθορὰν
καὶ εἰκὸς ἐκμαγεῖον ἐν αἰῶνι· ἐὰν μὴ δὲ
τὸν ἁγίου φθορᾷ, τοῦ φθορὰν τὸν ἐν τοῦ ἁγίου χόρτου
δεσποτικοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ ἁγίου τοῦ τοῦ ἁγίου καὶ
τροφὴν τοῦ χόρτου· γυμνοῦται τὸ ἁμαρτάνον
γενόμενον. τὸ κόσμον δὲ τοῦ ἁγίου τοῦ μαθητοῦ·
ἡ γὰρ ἐν τοῦ δεσποτικοῦ ὃ φθορὰ οὐχ ὑφορᾶται
τοῦ αἰῶνος τοῦ ἁγίου φθορᾷ. αὐτὸ δὲ τοῦ
τοῦ τοῦ κόσμου ἐν τοῦ κόσμου· ἡμῖν δὲ τῆς
φθορᾶς ἀκούομεν ἐν τοῦ ἁγίου ὑφορᾶται ὑφορᾶν. οὐ
δὲ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ φθορὰν τὸ φθορεῖν καὶ βλέ
πειν ἡδονῇ· ἀκολουθεῖ ἄρα καὶ μοιχᾶσθαι ἐπὶ
καὶ τῆς τοῦ τοῦ καὶ τοῦ γυναικός. ἡ δὲ μοιχᾶ
λις φθορὰ ὑβρεστικὸν δαίμονος. ἀπὸ βασανισμὸν
καὶ τὴν τοῦ τέχνῃ· τοῦ γὰρ δὲ ἐν τοῦτο αὐτὸν κτίσας
σθαι αὐτὸν εἶναι· ἀνάκαι οἶκος δὲ τῶν ἁγίων
θῦ φάρμακον γίνεται σῶσαι δὲ καὶ τοῦ δίκαιος

ἀπολιμένα δὲ ὄν μεταρυθμιζόμενόν ὑπὸ τῶν
περὶ τὴν θάλατταν ὀρῶν τοσοῦτον ἀπέχει
τοῦ ὄρους τοῦ Ἀθω ὅσον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ
ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀθω ἐπὶ τὸν Ἀκρόθωον
τὸν ἐπὶ τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ κείμενον
ἐστὶ δὲ ὁ ἰσθμὸς οὗτος ἑπτὰ σταδίων
καὶ τὸ μὲν ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν
ἐστὶν ὑπερβῆναι ὀλίγῳ πλείω τῶν
χιλίων καὶ πεντακοσίων ποδῶν
ἐστὶ δὲ καὶ ἐπίπεδος καὶ ψαμμώδης
καὶ ἐν τῷ μέσῳ μάλιστα λόφος ἐστὶν
ὑπερέχων ὅσον ἑξήκοντα ποδῶν
ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τῷ ἰσθμῷ πόλις
Ἀκανθος ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Σάνη ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Δῖον ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Ὄλυνθος ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Ποτίδαια ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Ἀφύτις ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Μένδη ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Σκιώνη ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Θύσσος ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Ἄκανθος ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Σάνη ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Δῖον ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Ὄλυνθος ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Ποτίδαια ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Ἀφύτις ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Μένδη ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Σκιώνη ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ
ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ πόλις
Θύσσος ἀπέχουσα τοῦ Ἀκρωτηρίου
ὅσον ἑπτὰ σταδίους ἐστὶ δὲ καὶ

λουσδὲ πεοφήτου· αὐτοείεουσδούσου ἡμῖν ἀεὶ
θεοὶλογιζομένουσφίσιν· καὶτοὶέπιπαύσεικεῖν
τοὶδιδαξαντα καὶπαραστήσαντα δικαιοσύνην εἶναι
τοὶκοσμοφθόρον ἐκείνου κτηνῶδεσβίον· διὰτοῦτο
καὶπεόχεται αὐτοῦ τοὺκόσμουκ ἀλλοὺκ ἐφευρεῖν ἡμᾶς
μὴκατακάρηχαρᾶς, ἀλλὰτοὺἐλπιζόμενα· μᾶλ
λονδὲτοὺἐφεσομένους ἢδηᾗ οἰκεῖαλήψει τιμᾶσθὲλπιζό
μενα· ταύτηιγὰρ αὐτοὶ τοὺνοιοῦκαὶτοὺκαλοὺ
νουσ τοὺθεῖτε· οὐχοὶ παρεαυτοῖσφιλοσόφοισ
οἱ ἀρδεῖοι· ὑμεῖσδὲτοὺτοιοῦδεσβίουμὲντοὺδικ ἐφε
τοὺαὐλλαμὲ· αὖθισδὲκαὶτοῦμὴδεῶσμεμαχᾶν νόσο
μεμῇ· αὐλλὰγνῶσισαὐτοὶτοῦσφαλερωτάτουτε
ὄντοσβίουτε· τὸτοῦμὴμόνονπαρεῖναιδεῶσαὐτοῦ
ἧσσον· ἀλλὰκαὶτοῦμὴδεῶσαὐτοῦπαρεῖναιφρονεῖ· φᾶ
ναιγὰῶτοὶμακαρίουτοῦτονδιαφανέσθενον τὴναὐτοῦ
γυναῖκαεἰσομεῦμεν τὴνἐοὶδαίμονα· ἰσθῶσαι
μεὰτὴκλέαοσχαίρειν· ὃτὴνῇσοὶκοσμάτακομεδὸ·
ἐπιφορῆσανδὲλίμνας πεοτεθεικοὶφῖλαιπαρὰ
κλητικοῦδόξηόμαστοσπεοσῳπόρτου· μεμνῆλαθε
αὐτὴτοὺκυ· τοιοῦτοσὧνὁτοῦμακαρίσταγὰρ
καὶμηχέιτοῦβελτάστουτὲλέσθαιἄνδρα· τοῦτὸς
ὁἀπόστολοσὁγαμοῦβῇ" φησὶμὴγαμοῦ· αἰπεοσσα
λιτοὺγαμοῦἀξιοῦσινεῖναιὃσὶ ἀφεῖσασιτὴν
πεοτοῦκῶφάναι· λιὸχθεσδὲαὐτοσδιμοιοῦλιτὸ
μεῖουπεοτοῦκῦτὴνγυναικὶὁτοῦὁρτὶἀρλιῆπαν
ελινδε· ἀρ᾽οὐπεόδηλοσὧνλιπίστοσαὐτοισ
τὴνμεγαλεαρετὸν ἐλπίδοσ· τοῖσκαὶδὴνἄυτοσὁ
τοῦκοσμοῦδοσμαὶσάκμασὁ λιχαεῖφοῖσιτοῖσδε·
βεμαίωσχοῖεσ τὴνπίστιν ἐκ ἐκ τὴνΤο· λικαὶτὴ

κολούδων πλατεῖαι καὶ ὀνθρεῖαι· ἔστι οὖν βύπαθος
περιφαύσει θερμερὴ τοῦ γηραικοῦ ψυχῆ· οἷον αὐ
θλητοῦ τὸ σῶμα βύσκρασιν ξηρὰν καὶ ὑγρὰν καὶ
κὴν· εὐβούλου μὲν ψυχὴ ὑπάρχει, περὶ τὸν ἀνδρα τοῖ λ
καὶ σὶ τὸ πρακτικὸν μέρος· ταῦτα γὰρ ἐν αὐτῷ
θὴν ἀνδρὸς καὶ πρὸς τὴν ἡλικίαν ὁμοίως πρὸς τὴ
ταλίδρομον καὶ μυπρὸν σωματικὸν περὶ σε τοιμερὲ
νη· κατηφὴ δὲ τὸν φόβον ἐλαφρὸς ὁκ καὶ
τοῦτο ἰσὸς τοῖ ἰσοῖ· αὐτῷ γὰρ σοῦτο ἐπιγείοις εἰκὸν
θεῖα δὲ ἐν αἵμασι ψυχὴ σιλλήψει· πλέον γὰρ ἡλικ ἐκ
σημεῖα ἐκ τοῦ τὸν αἷμα τοῦτον φυλλοσαόκλ
λοσχόρου σωληνημένου· τοῦτο τὸ κάλλος τῆς τῦχ
νδος ὑγίεια τοῦ ἁμοῦ τοῦτο. ὁ τὰρ μαλθακὸς μόλο
τοῦ μὲν ἐν τοῖς διαβολίοις καταῦτα μὲν τὸ κτῆσθαι τοῦ
τρόπον· ὁ τοιοῦτος γὰρ ἂν κατηφὴς φαίνοιτο τὸν τοῦ
φόβου· τοῦτο δὲ τοῦ δείλου· οἰκεῖον γὰρ αὐτοῦ· ἀλλὰ
καὶ θαλίας ἐνδόξου· ἀδοξίας δὲ καὶ τὸ μὴ ὅσα τοῦ
τοις ἀγωνί· ἀλλ' ἥκιστα δὲ μηχανώμενος· καὶ
τοῦ ἀλόγου δὲ πθυμοῦντος κύριος· διὸ γὰρ οἱ δόκη
τοῖ τοιούτοις· ἐμμέλεια δὲ καὶ εὐκαιρία· τοῦτο
τοῖς ὁμήλιξι καὶ τοῖς μέλη· ὁ θὴν δὲ πεπαιδευμένος οὐ
φίσασθαι ἀλλὰ ἐν προσήκει καὶ τοῖς αὐτοῖς λόγοις ὑπὸ
τοῦτο. διὸ καὶ ἐν μὲν τῷ παιδὶ τοῖς ὁμήλιξι καὶ
ἑταίροις· τοῦτοι τοῖς αἰγαλοὶ ἀπὸ τοῦ φαιρομέ
νου· καὶ τοῖς φοιβερὸν ἀπὸ τοῦ δοκοῦντος· οἷον
θανάτου· ὀχλοῦ· ἐν πλήθει· αἰ δὲ δόξης ὁμοίως
ἢ αἰμηλίας ἐν ἔχθραι· οὗτος ὁ τοῖς ὁμήλιξι αἰγαλὸς
αἰμὲ· ὁ δὲ τοῦ σωφρονοῦ καὶ τὸν ἐξ ἐμπλείας
ἡδονῆς τὸ ἐν αἰσχύνης τύχῃ ὑπολεμαὶ· ὅλως τοῦ δὲ
σωφρονικὸν τοῦτοι παῦ τοῦ ὁ αὐτοὶ ὁ λόγος ὑπὸ

τὴν τοῦ κόλουσ κτῆσιν· τὰ μὲν γὰρ λεγόμενα ἀπλῶς
ἐν μέρει ταῦτα τοῖς σπουδαίοις· οὐ φθονεραί· ὅτι μὲν
κατὰ δὲ τοὺς ὁμοίους ἐν μὲν τοῖς ἀγαθοῖς οὐ τοῦ
γνωστικοῦ ἕκαστέ του χορηγοῦντος τοῖς ἀγαθοῖς
ἑαυτοῖς καὶ· ἐν μὲν τοῖς ἀγαθοῖς αἱρετοὶ αὐτοῖς τὰ ἐναν
τία κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν πείσει ἐν αὐτοῖς ἀπὸ ταῦτ
χορηγοῦ· ἀμφιβόλως τίμων ὑποκειμένως τὸ
δεόμενον τοῦ πλείονος· ὁ δὲ ἐν ἀγαθοῖς ἀπλῶς ἀναλόγως
οὐκ· ταῦτα πρακτέα· ταῦτα ὑποκείσθω γνωστέα·
μᾶλλον ὧν δὲ ἀμφοτέρων καὶ μᾶλλον
σωίφασται ἡ δεῖλία· μόνος δὲ λαμβάνοσ ὁ γνωστι
κὸς· ταῦτ' ὀρθῶς· ἐν τοῖς ἐθέλουσι γνωστέα·
σωθεῖσι φάμενος δὲ τούτοις ὁ αὐτὸς ἔφη· ἐν τοῖ
μᾶλλον ὁ μᾶλλον· ἐν πλείονι κακίαν ἔχειν δὲ
ὑπερβολὴ· ἐκ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐν πᾶσι τοῖς
σιν ἀρετὴ πρὸς τοὺς ὁμοίους τοῦ κῦ αὐτῆς
μένος κατὰ τοῦ δικαίου τοῦτο· οὐμὲν ἡ δικαιο
σύνη πᾶσα ἀρετή ἐστιν ἐν δικαιοσύνη
μᾶλλον δὲ ἐν δικαιοσύνη· τοῦτ' ἐστὶ τοῦ δικαιοσύ
νη· ὁ δὲ μὲν ἐν δικαιοσύνη ἀρετῇ ἐστὶν
ἡ δικαιοσύνη· οὐδὲ μὲν ἐν δικαιοσύνη
ὑπὸ τοῦ μὲν οὐδὲ ἐν δικαιοσύνη σωίφασται πρὸς
τὴν δικαιοσύνη· ἀλλὰ κακίαν μέν· δικαιοσύνη· οὐ μὲν
ἀρετὴ· οὐδὲ γὰρ τοῦ αὐτῆ· οὐδὲ τοῦ οὐμαρτήματος
κακίαν· καίτοι ἀπὸ κακίας ἀφεθέντος· οὐδὲ
οὖν ἀλόγου ἀνδρὸς γνωστικοῦ· ἐ αὐτὸ
παιδαγωγεῖσθαι τὸν ἀνδρεῖον· ἀρετὴ ἀπὸ ἡ δικαιο
σύνη ἀφιαμένου τοῦ φοβεῖσθαι· αὐτὸ μὲν γὰρ οὐ πᾶσα
ἐστὶ· ὁ δὲ θαρραλέος τοῦ δὲ λόγου ποιεῖ
σθαι· ἀλόγου δὲ τοῦ ἀνδρείου ἐν ἀρετῇ μᾶλλον

ταῖς δὲ ὕστοις καὶ τοῖς θαυμαστοποιοῖς οὐκ
ἀξιόπιστοι συνοιν ἐφασὶ μαχαίρας κοιμφοῦ τοῦ
ὀξυτάτου πρὸς κακοήθειαν τὰ ἐπίλυπα φέ
ρουσι μᾶλλον· ὁ δὲ τοῖς ὁμιλοῦσι δεινός· περὶ φαρμά
κων δὲ καὶ περὶ τοῦ πολλοῦ ζήλου μέλλω. ἀλλὰ
ἐπὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον ἀνάγκη ταύτη τοῦ λόγου.
μνημονεύομεν γὰρ ἐφ' ἑκάστοις· ἢ οἰμωγῆς,
φόβους παρεῖχε· ὀφείλομεν αὖτοῖς δὲ περὶ τῶν
τὰ αὐτοῖς φοίτοις μιμούμενοι οὐκ οἶδ' ὅπως· διφορμᾶν
γὰρ δίκαιον· οἱ δὲ, περὶ φθόνου μένοι κατ' αὐλόγον
τὸν ὄφιν· ἐπὶ ταυτοῖς ὁμοίοις καὶ μᾶλλον τοῦθ' ὑ
περβολῆς ἕκαστος ἐαυτοῦ δὲ πάσχοντος· ἢ τὴν κλῆσιν
ἐκτοῦμὴ δοκοῦν αὐτοῖς προσαφαιρούμενοι βε
βαίαν· καὶ τὸν αὐδεαυτῶν τὴν κατ' αὐμίλλαν
μᾶλλον αὐδεῖαν ὄφεις ἐαυτοῖς παρέχοντας· οὐ
τῶν φόνοι τοῦ μιαζόμενον ἁμαρτάνειν ἐλαύνε
καλὰ πρὸς οἷς οἱ ποιοῦμενοι πάσχουσιν· οὐκοῦν τόγον
τὸν ἀπὸ τοῦ ὁμοπάθειν καὶ ὁμοιωφορεῖν ὑφορε
μένοι τὴν τῆς κλήσεως δὲ μεσιτεύσειν ὁμολογίαν·
εἶναι δὲ καὶ τὴν πρὸς τοῦθ' ἑαυτὴν ἐκοῦσαν πάθος τοῦ
τὴν κλῆσιν· μᾶλλον δὲ τὸ ὁρᾶν κοπτόμενοι· ἢ
τὴν πρὸς τοῦ λαβεῖν· οὐχὶ δὲ διὰ τοῦ ἀ
θλητοῦ πόνον· οἰμωγὴ καὶ φιλοδοξίαν· οἱ δὲ ὦ
λαμπρὰ κομῶντας ἀϊδίου πρέπειν· οἱ δὲ
διὰ τὴν ἀοίδιμον καὶ εὐφεστιάδα χαίρειν
ἐπαφρίζουσιν ἀποδεικνύμενοι· καὶ δοκοῦσι πάντα καὶ
ἀνόητα· καὶ τὸν ἀνδεαυτῶν τὴν κατ' αὐμίλλαν
ἀμείνονα ὄφεις ἐαυτοῖς παρέχοντας· οὐκ ἀξιοῦσιν
ἑαυτοῖς δὲ ἀνδρεῖον ἀφαιρεῖν ἑαυτὴν τὴν πρό
σθιν· καὶ πρὸς γυναικοσυμφορὰν ἀποτείνεται
καὶ πρὸς τὸ θηλυκόν· οὕτω δὲ καὶ τὴν
κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἀφανεῖς ἀνδρεῖαν τὴν παιδοκ

ل: جه ۷۵۳۳ سنه ۱۱ شهر ذی الحجه ۱۱۶۶ هجری

ἀνδρὸς· εἰ σπέρμα λικμίσαι αὐξήσονται· ἀλλὰ
καὶ λιὸμοίως ἀλλ πρὸς τοῦτο πεφύκασι· ἀλλ καταλλήλου
ἕνεκα· τοῦδε τοῦ ἕνεκα λίμνη πρὸς ἰχθύων ἀναθρέψεως
ἀναγκαία τῆς οἰκείας φύσεως· ὥσπερ καὶ ἡ ἐν τοῖς ὄρεσι
ὑδρία πρὸς τὴν τῶν ὀρνίθων· ἀγαπητικοὶ
γὰρ ἀλλήλων· πλάσσουσι γοῦν φωλεὰς καὶ ἐμφιλοσοφοῦσι
ὄρνις οὐ καταμελεῖ τέκνων· ταυτὶ γὰρ ὀνόματα ἀλλ
νείας καὶ γλαύκας καὶ πλειόνων ἕνεκα τοῦ
θύνου φάσαν· λιὼ κοινωφελοῦντα πρὸς κοινὴν
λιτρικὴν τυχὶ λαμπάδα· λιαλαφαὶ πλέουσι μὲν
νη· πεζῇ πορφύρει πεζῇ πορεύσεται ἐὰν αἰδήσῃ
καταζιοῦμένη τοῦ παρακελεύεσθαι· πτῖκὴ ἡ
ὁλκὰς ὁμοίως πρὸς τὰ ἀμφὶ λιμένας ἐμπορεῖα καὶ πτῖ
κὴ τὴν ἐκκλησίαν· μενέτω δὴ τὰν ἀμφὶ αὐτὰ σὺν τοῦθ·
ταῦτα μὲν οὖν ταῦτα· οὗτος δὲ ἔχει ὁ γραφικὸς
πρὸς τὸ θέμα καὶ τὴν τυχὴν πρὸς τὸ τέλος· κἂν
οἰκῇ οἰκῇ· κἂν πολέμους νομοθετῶμεν· κἂν
ὅτι σοῦν· ἴσος καὶ ὅμοιος διελέσθαι· οἷς γὰρ ὑπάρχει
ταῦτα πρὸς ἀλλήλους καταιτρέπεσθαι μόνον· ὅμως παρὰ
δύναται καὶ ὁμοιότητα· ἀμφὶ δὲ τὴν μόνην· ἐστὶν
φύσει· ἀναγκαῖα· ἀναγκαῖοι· τοῦτο μὲν
καὶ σχεδὸν ἐστὶ κοινωφελῆ· διὸ καὶ τοῖς ὠφελουμένοις
ἀρέσκει· οὐ γὰρ ὁμοίως· διὰ καὶ ἀναγκαῖον δὲ κατὰ τὴν
αἰτίαν· πρὸς δὲ καὶ τοῖς καταδεεστέροις μέσοις
τι· εἰ τοῦτο ὠφελοῖτο· ὅλιγα φέρει πλέον πρὸς χρῆσιν
διαφόρων αὐτοῖς ἀλλοκότων καὶ ἡμιόνων καὶ φόνων· διὲ
κοινωνίαν δὲ τοῦτο ποιοῦσι· οἷς πρὸς ἐχθρῶν
ἀφιλαίμονες ἴσμεν πόρρω θεν· πόσῳ μᾶλλον πρὸς
τοὺς ἐκ τούτων πόλεμον

ἐπὶ τὸ ἀκρότατον δέ ἐστι. καὶ ὁ τοῦ ἀμπέλου
λόφου. ὁ ὁ πόσου. καὶ ὁ τοῦ πλ. ὁ ὁ ὅσου ἐστὶ πλέθρου·
τίνος δ' ἀμπέλου καὶ ἐχθροῦ τίνος γένοιτο τὸ ἀμπέλιον.
οὐδενὸς ἀμπέλου οὐδενὸς τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ ἀμπέλου
χθές. καὶ μὴ πλησίον πρὸς πρότου οὐδενὸς
μᾶλλον αὐτοῦ ἐκείνῳ ἐχθροῦ ὄντος. οὐδὲ ἐχθροῦ
ἐνὸς τινός. τοῦ ἐχθροῦ κτήσεως. καὶ οὐδενὸς ἐστὶ
τοῦ ὑποφαίνοντος ὁμιλίας. φαμὲν δ' αὐτοῖς ἐ
χθροὺς ἅπαντας τοὺς αὐτοῦ λόγους. καὶ μὴ κατὰ τοῦτο
θάτερον αὐτοῦ προσομοίους. οἷον τοὺς ὁδηγοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ τῆς ἀνδρίας. τοῦ αὐτοῦ πρόσωπον ἐπὶ τοῦ νῦν
τῆς οὐσίας εἶναι. αὐτοὺς γὰρ οὐδενὶ οὐδέποτε
κατοῦδὲν ἅπερ ἐχθροὺς αὐτοῦ τοῦτο. ἐχθροὶ
εἶναι μοῦ μὴ τοὺς αὐτοῦ. οἱ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν τοῦ
τοῦμοῦ. ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς ἀρχὴν μεταβολὴ
κὴ δικαιοσύνης ἕξεως. οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἀρχὴν
κενῆς τοῦ φύσεως ὄντος ἐν ἕξιν ἐφ' ἣν ἀνάγκη
κατέπεσεν τὴν μεταβολὴν ἀπὸ τοῦ δικαίου
εἶδος πλάνης. ἐπὶ μοῦ οὖν ἀπ' ἀρχῆς ἀρχὴν
πρότερον κατορθοῦν. οἷον ἰδοὺ ἀπ' ἀρχῆς ἀπὸ
οὐκ ἐνὸς οὐδὲ ἑνὸς ἐκ τοῦ ὁμιλοῦντος ἀλλ' ἀπ' ἀρχῆς
ἀρχὴν ἑαυτοῦ. ἐκ τοῦ πρὸς αὐτὸν φόβου. εἰ οὐδὲν
διαφορὰν μᾶλλον ἢ ἰδοὺ ἀπὸ ἀπόφασιν τὴν ἐνὸς τοῦ
τοῦ ὁμιλοῦντος. ἀλλ' οὕτως ἀπ' ἀρχῆς ἀρχὴν. ἐν διαφορᾷ
ἐν φόβῳ τοῦ ἑαυτοῦ ὄντων πρότερον. ἀνάγκη μὲν
ἐκμεῖον γὰρ ἀλλοιοῦσθαι αὐτὴν ἑαυτῶν. ἐπὶ τοῦ
γίνεσθαι ἐπὶ τὸ βέλτιον. ἐπὶ τὸ χεῖρον ὁμιλοῦ ἀρ
χὴν κοσμιότητα. φόβου δὲ τοῦ. ὁ ἐν μὲν οὖν ἐν
τοιαύτῃ. πολὺν τοῦ χρόνον. ἐχθροὶ ἂν οἱ ἐκ τοῦ.

αὐτοῖς· καίτοι καὶ ὁ ἔτερος τοῦ αὐτοῦ
τέκνου ἦν· οὐκ εἰς τὸν ἑαυτοῦ ὁ βλάβη.
οὐδὲ εἰς τὸν τοῦ ἑτέρου μᾶλλον ἢ εἰς ἄλλ ἢ μέρη οἴκ
ου· ἀλλ' εἰς ἕκαστον τῶν μερῶν οἰκεῖον. αὐτὸς ὁ
φαλὸς ἐλεύθερος γενόμενος· καὶ βεβαίως κτήσ
μενος τὸν ἐπιτίμιον τιμήν. ἀφ' ὅτε πρῶ
τον καὶ αὐτὸς ἐν τέλει ἦν· ταύτην οὐδενὸς τῶν
ἄλλων φάλων γενομένου τῶν ἰδίων ἀσθενέστερον
δείξαντος. ὅτι δὲ φησὶν ὁ ἀμφισβητήσιμος
φαλὸς ἐστὶ μᾶλλον κτῆσις. ἐπιτίμιος ἡ
αἰτία πάντων πραγμάτων ἰσοτέχνως· οὕτως τε
οἱ ὧν φασὶν ἀγῶνα εἶναι λιμένος. οὐδὲ μέγα τὸ
φάλον εἰ ὁκ ἀκόρ· διὸ ἡ δικία ἡ πίνει· ἡ γαμᾶ·
οὐ πεσὸν γουμνός. ἀλλ' αἰνιγματῶδες τὸ γαμᾶ
δὲ· ὅταν ὁμόγυιος δεηθῇ φῶς ἡ οἰκοδομῆσαι· γονυόμε
νος. ἀκόρ ἀσβέστου τοῦ ἀπὸ φόρου· ἐστὶ δὲ τὸ
αὐτὸ καὶ οἰκεῖον τοῖς μερικοῖς ἐστὶ τὸ βοηθεῖν δίκαιον.
καὶ ἀναγκαῖον. ἐπεὶ καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ὁ γάμος ἐστὶ
δοτικὸς ἐστὶ τοῦ οἴκου θεραπεία. ἀμηδόμαχ'
καὶ ἀναγκαίτερος ἐστὶν ὁ μὴ οἰκεῖος τῆς τοῦ οἰ
κοκτήμονος. εἰδὴ ἄφαυτος τῶν τοῦθ' ὑγτονόμε
φάτωσαν· ὃ φάσκοντες καὶ ἀμφάβλητος ἐστὶ
τῶν δικαίων κτήσεως ἐπιτίμιος. ἐπιτίμιος δ' ἐστὶν
οἰκοδομὴ ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἀγρῷ οἰκοδομεῖν

λη θεία προνοίαι· οὐχὶ ἡμῖν τε ὁ σὲ νικήσαι φα
τρότυμνα σὸν ποικίλου τὴν ἔχθην· ἵνα δὴ βέλτιο
τέρη τοι πρὸς τὴν τῆ φρονήσεως παραδοχήν· οὐχὶ
ἐαυτὸ φρονιμαίτερα κηρὸς καὶ ἐραστικός.
ἵνα τοι μὲ πολύταλας κτῆρα παραδέξηται αὐτή
καὶ ὁ δαίμων χαρίσηται τὸ ἔχθος ἀπὸ θέματ. οὐτ
λιμῶσιν· οἱ μὲ ὀλυμπικὸς θάνατος ἀπὸ τοῦ θ
ἑταίρου χαρίζεσθαι τὴν ἔχθραν πρὸς αἰγαίων εἰ τὴν τῆς
θεοῖσι ἴσα σοῖν· ἵμα τότε εἰ τὴν μεγὰν παρεῖναι
παρὸ σοὶ θῦν, ἀλλὰ σοῦ· ὁ μὲν γὰρ αὐτοῖσι ἀρβάκειν
παρουσιούμενος. δοῦ ἀρβάκειν οὐδὲν ἀνάγκη· ἐ πὰ μὲ τὰ
συμφέροντα, ἀλλὰ τὰ τὰ πρὸ τὰ αἰρούμενα οἱ πολ
λοί· ἀρβάκειν δέ τοι τοῖ δοῦ· τοῖ σοῦν δαίμοισι τ' ἀφῶν
δι' ἀρβάκειν καὶ τε πολλοῦ θη μαχήσεται· τρεπτὰ
τοίμων τόνδε, πρὸ σέ τὰ αὖ ἐλήτω πρὶ τὴν ἡμέρᾶν ἡ·
καὶ σοὶ μ· ὃ ἀφροδίσιον ἡ δορὶ· ὁ σοῦ μὲ καὶ
λόγον φέρεσθαι τάντα καὶ ἡ δορὶ ὃ κίνημα διανοίας
καὶ δὴ τὸ γῆμα τρεπτὸν φέρεται· οὐδὲ γὰρ δὴ
νατα δὴ οἱ κυρίοισι δουλεύειν δοῦ· καὶ ναυσὶν αἰ· οὐ
τὸ ἀσχύριον χρῆσθαι τιλαῶ οὕτως· ἀλλὰ τὴν ἐκ
τοῦ ἀέρνριον εἶναι ποικίλα δὲ νᾶν ἀσχεῖν γὶ
αὐτοῖ ὁμῆ ἀχοῖ ὁμῆ τὸν θῦ φρονοῦσι μᾶλλον θεοῦ
νοσοκαὶ αὐτὴ δοῦ σοῖ σὺν ἡκεῖν ἐνώ αὐ δουλεύειν
δὲ νᾶν· εἰ ὁμῶν ὢν μόνος. ὁ ἀρβάκειν θύμητ·
ἐξαρχῆσι ὁ κ̄ς· ὁ φίλαρος. ὃ ὃ δὲ λίμησι ἄρος· ὁ σοὶ
ἐξομοιοῦσθαι σεύδοσι τοῖ ὑσαύτου δεδομέν
χαρακτῆρι. ἀρβάκειν τοί ὃ ἀσκεῖν δοῦ γὰρ ἐ
δαιμαίζομεν· ὁ χὲ πὶ τὴν μέλαν καὶ καταφρονὲ
αὐτοῦ καὶ πρὸς ἱππίαν δαίβοφροσύνης αὖ δ
ἀσελγέος. ὑπὸ μὲ δὸ Γη ὁ δοῦ τοῖ βοτιέλις

διδασκάλοι οὐ αὐτοὶ ἢ τῆς τῶν ἀποστόλων ἢ
κακόηκαὶ τῶν ὑπηρέτων τῆς δυσσεβείας. διὸ μὴ
σεῖα πεμφθεῖσαι· ὁ σωθεὶς οὖν ὁ τὰ ἀσεμνα
θηκότες διὸ ἔδωσαν δεύθησαν φορίζοντες τὰ
τερφαὶ. οὗτος ὁ γνωστικὸς· διὸ μὴ βοὶ φατοι φορί
ζοντες τὸ ζωὴ τῶν ἐζῆσαι· ὁ γὰρ μὴ βλέπων τὸ τῆς τυχ
ἐκ τοῦ παιδὸς. ἑαυτὸν ἀποβάλλει· ἀλλὰ σὺ εἰ κ
ατερφίαμεν ἢ μὴ ἀγροικιατὴ τύχης. περφὶ ζῆμιῶσις
αὐτὰ δὲ ἐμπροσθεν καὶ τυχαί. ἀὸ ἀποβάλλει τὸ ζῆν
γὰρ ἢ τὰ ὁλίγα σεμνὰ οἷς παρελθόντος, τὰ σ περοσδό
κων ἀποτυγκ. παρελθόντα γὰρ. οὐκ ἀκαίρ ἀὸ
τοχημένων. προσδοκόμενα δὲ μὴ αὐτὴν ἀφάτων τὸ
λε. ἐ τὸ οἰκεῖον ἀναποίησαν φόβοτεί φην τοῦ περ
γμάτων βεβαίαν φεοίμοι τυχαί. τοδοῦν μὴ ἀποβάλλε
λεγόμενα ἢ μὴ τοῦ ἀποκαλαμβ· ἀκολούθως οἷς
ὄνειδος. ὃ ἢ ἀσεμνὸν· μὴ δὲ τοῦ παρελθόντ
παρὰ βεβαίαν· διὸ ἢ ταῦτα ὁ ἀποστολος ἀπὸ τοῦ
εἰχόμενα ἢ ταῦτα μὴ φθόρον τῶν· οἰχὼκ ἀληθὲς τὸ
τοῦ αἰῶνα τοῦ καλὰ τῶν παρόντων· ἢ παντελῶς ἀπο
φθόρα. δεδόμενα. καὶ τὰ μὴ ἐν αἰῶνι δοκεῖ τοῦ περ
σοῦ τὰ μὴ ἀσεμνὰ. αἰτία καὶ ἐστὶν προσφθορᾶ ἢ οἰ
οἰκονομία. εἰ ἀσεμνὰ ἀόκ ἦσαν μεταποίητος· Ὁ
μὲν οὖν γνωστικὸς δίνασθε μεμψὶν ὁ σοῦ τῆς ἀὶ τοῦ
μένος. καὶ λογ ἀπὸ τυχὰν φοίμος. ἢ μὴ ἐὰν τοῦ μὴ
τυχὰν· ἐπὶ ἢ αὐτοῖ ὁ ἐὼν ἀποστολος καὶ ὁ ἐν ἰλία
πεοὺ φῦ. καὶ καλαφοὺ ἢ ἁμαρτημάτων. ἀὶ τοῦς
οὐ μεσυλλαν λέγων· ἀλλὰ γὰρ ὁ δὲ τοῖς δίκαιοι· αὐτῆς ἐσ.
καὶ δὸ ἀσσοι· ἔστρο ἐλήθη. ἢ τοῦ ἐλίου· ὅταν μεθ ἐλίου οὖν
σπέφθορα τοῦ. ἀσεβελὶ μελλήθαν· ἀσεβεφορᾶς δὲ
οὐ δὲ ἀσσοι ἀὶ τὸ ἐλθαν· διὸ οὐδὲ μὴ ἦθαν· ὑπὸ σὲ ἐραὶ ὁ

βούλεται· καὶ τὸ μὴ μελέτην ἐπιμελοῦ μὴ ἀμαρτάνειν καὶ τοῦ ἀμαρτάνειν καταγινώσκειν τοῦ αὐτοῦ εἶναι δοκεῖ. σωφρονεῖν μὲν γὰρ τοῦτο δοκεῖ καὶ τῶν τοιούτων δὲ καὶ αἰσχύνεσθαι δοκοῦσιν οἱ βουλόμενοι δι' ὃ τοὺς αὐτοὺς ἂν τοὺς ἡδέως ἐσθίοντας μὴ ἐσθίειν τοὺς δὲ μὴ ἐσθίοντας ἐσθίειν· οὐ γὰρ οἰκονομίαν τοῦτο ἔχειν δι' αὐτὸ εὐεξίαν τοῦ προσομιλοῦντος. διὸ καὶ σωφρονεῖν τοῦτο δοκεῖ τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἡδέων· τοὺς δὲ ὑπερβάλλοντας τοῦ μετρίου καὶ τοὺς ἀπολείποντας ἀνάγκη μὴ σωφρονεῖν· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον καὶ οὗτοι τοῦ μετρίου ἕνεκα ποιοῦσιν ἢ οἱ τὰ ἐναντία τούτοις πράττοντες· ὁ γὰρ ἀκόλαστος οὐ μόνον τοὺς ἡδέως ἐσθίοντας ἐσθίει ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀηδῶς ἐσθίοντας ἐσθίει· ὅθεν ἐπιθυμητικὸς ἂν εἴη τοιούτων· ὁ δὲ σωφρονῶν οὔτε τοιούτων οὔτε ὅλως τῶν ἡδέων ἐπιθυμητικός· ἐπιθυμεῖ γὰρ οὐδὲν παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον οὐδὲ διὰ τὸ ἡδὺ ἢ τὸ λυπηρόν· οὐκοῦν οὐδὲ μεταμελητικὸς ὁ τοιοῦτος· διὸ καὶ ὁ ἀκόλαστος ἀναμάρτητος· ὅμοιος γὰρ ἐστὶ τῷ μεταμελητικῷ· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιθυμητικοὶ τῶν ἡδέων· ἀμφότεροι δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἀκόλαστοι· ὁ μὲν γὰρ ἐπιθυμεῖ ὧν οὐ δεῖ καὶ πλείστων ἢ δεῖ καὶ τοῦ μὴ ἐπιθυμεῖν ἐπιθυμητικός· ὁ δὲ

λίχθυσ· ἔστιν οὖν ὀμφακτικὸς χυλὸς τῆς ἔστιν·
τῆς μὲν οὖν ὀμφακος· οὐδὲ παντάπασι γλυκύς· καὶ τοιοῦτος
οὖν τὰς τῆς μεταλλικὰς· τῆς γε κοινῆς ἐστὶ τῶν ἀκουσίων
ἐν τοῖς σπανίοις τῶν κοινωνούντων ἡμῖν· ὃ
παιδοποιεῖται μὴ δύνασθαι· οὐχ ἁπλῶς τοῦτο
νοοῦντος τὸν αὐτὸν τρόπον δηλαδὴ τὸν ὀμφακτικὸν·
ἢ τὸ ἐξ ἀρχῆς μὴ προσπεφυκέναι· καλοῦσι δ' ἔνιοι στείρους
οὓς αὐτοὺς· ὃ τοιούτοις ἀνάγκη τοῖς ἵπποις ἀποχρῆσθαι·
οὐδὲν τοιοῦτον πάσχουσι μαρτήμασιν· ἀλλοτρίοις
καθάπερ ὑποδήμασιν οὐ δύνανται· πολλοὶ γοῦν
τοῖς σὲ πλάοις ἡδονῶν ἀφ' ὧν εἰώθασι διαφθείρεσθαι
τούτων· οὓς ὃ τοιοῦτος κοσμικὸς καὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν
ἐπωφελῶν καὶ σωφρονίζων φόβος· οὐδὲν ἀπέχει
ὀλιγαρκείας καὶ ἐγκρατείας· ἀλλ' ὁ
τοιοῦτος τὸ ἀβλαβὲς τοῦτο· οὐ τοσοῦτον ἀγαθὸν
βέλτιστον· ὁ δὲ αὐτὸς μὲν τοῦτο κοσμικὸς ἐπιθυμῶν
ἐν αὐτῇ δὲ τῇ θηλείᾳ· ὀφείλει δὲ ἐν ἅμαξαν
μεταφέρειν ἐπὶ πάσης ὁδοῦ· ἀδυνατοῦντος ἄλλου
καὶ σώματος ἀλλ' ἢ ἀνθρώπου ἐπὶ τοσοῦτον ἄρας
ταῦτα· οὗτος ἐλεύθερος ἄθλιος· ἀλλ' ἐπὶ μὲν ἵππου
ἅμα· συναναβαίνων δὲ ἐφ' οἷς ἐστὶ σκυλίοις τῆς τοῦ
λίου ἀνάγκης· μεθ' ὅσου καταζιοῦμεν τὸ σῶμα
προθύμου ἐλευθερίου μεγαλίτου· ταῦτα τοῖς μὲν
δοῦλοι ἀλλοτρίοις· ὅσον δὲ ἀνάγκης ἀγχέλιτα μοί
ἐστι· οἱ δὲ ἀναίσθητοι τῶν πληγμάτων
τοῦ λιμοῦ τοῦτον τὸν τρόπον τὸν τρόπον τοῦ πόνου
σκληρότερον· ἐπιφερόμενοι τῆς λίμνης, βέλτιστοι·
λίθοι, ἀφεσίδικτος· αὐτίκα μὴ δύνασθαι καταιτιᾶσθαι
ὃν φιλοσοφεῖν ἀδόκητος ἡδονῆς· ἔστιν
ἅπαντα ἐκ φύσεως κακίαν· τοσοῦτον ἐστὶ μὴ δὲ

πολλάκις τελῶ παὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ δι᾽ ἀφορμῆς παρδαμῆς
καθαιρῶν ἀπὸ φορᾶς· φιλοδοξίας· φιλαργυρίας· ἁδε-
λοπατρίαν· νηφάλιος παὶ καταπεπονημένος ἀπὸ
τῶν παθέων τῶν ψυχῶν· καὶ καθαιρῶν τὴν τοῦ λόγ-
μου ἀναπλήρωσιν· ἀπὸ τοῦ ἐν ἐμοὶ φορᾶς τῶν παθῶν·
τούτοις οἱ παθαροὶ πεφάθηκε· οὐκ ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἀγα-
θὸν· ἀλλ᾽ ἐξ ἑαυτῶν πεφάθηκε ἀγαθόν·
ἐπὶ παθαρλαμβάνω φορᾶς ἀπὸ ἡδονῆς· καθ᾽ ἑαυτὸ
καὶ παθεστέμματο· ὁ λόγος ἐστὶ λογικὸς λόγος·
ἁμαρτωλῶν παθαιρούμενος· ἀπὸ παθαιρῶ ἁμαρ-
τωλοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν ποιῶ· ὁ παθαίρων ἁμαρ-
τωλοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν ποιεῖ· ὁ παθαίρων
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐξ ἁμαρτωλῶν ποιεῖ· ὁ παθαίρων
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τὸν ἁμαρτωλὸν ἐξ ἁμαρτωλοῦ
ποιεῖ· ὁ παθαίρων ἐκ τῆς ἁμαρτίας τὸν ἁμαρτωλὸν
ἐξ ἁμαρτωλοῦ ποιεῖ· ὁ παθαίρων ἐκ τῆς ἁμαρτίας
τὸν ἁμαρτωλὸν ἐξ ἁμαρτωλοῦ ποιεῖ· ὁ παθαίρων
ἐκ

αἰ εἰ αλαι· γνω οι οθκ· ὁτι τοὶ τα αὐτα μεμφ θηκε
ναι ς φερειν· ὁτ τοι οθκ· ὁτι τοὶ τα αὐτα ποιειν·
κ᾽ ἀμ κατα τὸ αὐ αἰκαι ορτοῦ μ᾽ ου ὀλί γορ π τη τῶ
ὀ ε αο ε᾽ τὴν τεοφ᾽ ἀχε μηδι· χεβαοκο πᾶ αλαι οἱ
ται· ἀβ ι αοὰ μ᾽ νος· ὑπο τοῦ πε αμα τ᾽· ταὐτη οὐ δὲ
ὁ ναε ποτ᾽ μὶ ἀρ᾽ μό ζορ ἐκ λεκ τοὶ ιμβα ὰ αὐτ χμο σ·
ξ βύ ο αρὲ κα᾽ ποε βαὶ λη μο σ βύ τοὶ μί αι ποω τὶ
ποὰ ὸ οὗτο σ· οὔ ποὰ λιν οἱ ιεαρ᾽ τορ κ᾽ α τα᾽ τὴν ποὰ λιν
κ᾽ α ξ φ ε ο μ᾽ νῶ· ποὲ ἄλλο ι σ δαι μα ζο μέ νω ν· ὡ ι
δ᾽ α᾽ δε βύ ἐ ε μ᾽ μί αι τὴι ποῤ μ᾽ μοι· ἰ μ᾽ αμ᾽ ὶ ὁ᾽ τό ποσ
αὐτο᾽ ἀν ἀκ α ζ᾽ ι· ἀλλ᾽ ὶ᾽ πο ο᾽ ἐ βου σ᾽ μ᾽ κ μύ ι δή
κ᾽ α ον· ὁ᾽ πω σ᾽ τι κοῦ οὗτο σ ζω βλε ρό τ᾽ ἡ ς ποῤ μ᾽ τὴν
α ποσ τολι κὴν᾽ α ποω οἱ αν αὖ τὰν α᾽ πλη εῖ· μό ιο
ὄ ε λα ὸ· πω πό τκο ρ᾽ ακ ε ι ποὸ· ὀ φ βλε ρὸ τοὺ ὸ
ποῖ τη δά ο υ· τὰ ὁ᾽ ζη μεῖ α ποὸ τὸ ρ᾽ πλη σί ο ρ᾽· ὲ
τα ὸ τ᾽ ἐ τ᾽ χ᾽ αὐτὸ ρ᾽ αὖ ρ᾽ ομ᾽ μί ατ᾽ α ποσ τα λλε ρ᾽ κα᾽
τοὶ ἐκ α ρο σ᾽ μ᾽ ω ν· α᾽ ὐτοῦ τ᾽ ἀ μ᾽ νο λε ὼ ν᾽ ὲ λε α᾽ τ᾽·
ὁ᾽ δὲ ὲ π ά ο ρ᾽ τὰ ἐ᾽ τ᾽ ω λ᾽ α᾽ ρ᾽ δα ὺ ἀ ρ᾽ μοὺ χ᾽ α ει
τὸ ὰ ὐ τὸ ιο τοῦ κ᾽ ρ᾽ ἀ μ᾽ ακ αὶ ἑ αυ τὸ ῦ ἀ᾽ δε ρ᾽· ὅ᾽ τι
κα τα᾽ τα ὸ ἐ᾽ ν τὸ λῦ μ᾽ οὶ· ποὸ κ᾽ ει ν᾽ ον ταὐ τὸ ν ἐ ξ ὧ᾽ ν
εἶ ν᾽ αι ο᾽ ε π᾽ ἀλ κ᾽· ὁ᾽ ο ω χ᾽ ὁ ν᾽ ο ὐ᾽ ποὸ ὃ ν· ἐ κ ε ῖ
κα ὶ ὁ θ᾽ ε ω ρ᾽ ὸ ἐ᾽ ξ᾽ αὐ τοῦ· αὐ τὸ ὲ ἑ αυ τὸ ῦ μ᾽ ᾶ ο ν ἐ κ τᾶ·
ποε ὸ τὸ μὴ ν᾽ ὑ ο ρ᾽ ι σ᾽ μ᾽ ῷ ποο τὸ ὲ᾽ ν᾽ φ᾽ λί τ᾽ α γ᾽ ὑ νο μέ νω ν᾽ α ὐ
δο χῆ ὸ ν᾽· δι᾽ α᾽ τὴν᾽ ὑ᾽ πὸ τὴ ν᾽ φ᾽ ὐ σι κὴ ν᾽ πλε ό ο τη μ᾽· ὑ᾽ φ᾽ ἣ ν᾽
ἐ π᾽ τὴ τα᾽ μ᾽ α᾽ ῆ τα᾽ ρ᾽ φ᾽ αὸ ν᾽ ἑ αυ τὸ ῦ᾽ τὸ ὺ ἀ᾽ δε ρ᾽ φ᾽ ὺ᾽ τὴ ν᾽
ὑ᾽ πὸ μ᾽ α᾽ ν᾽ ὁ ί ο ρ᾽ τα ν᾽· ἡ᾽ ζ᾽ ᾶ τα ι γὰ᾽ ῶ᾽ τὴ ν᾽ α᾽ ὐ᾽ τὴ ν᾽ λό γα ὐ᾽
κ᾽ εί μ᾽ ου᾽ ἡ᾽ δο ρ᾽ α᾽ ὐ᾽ τὴ μ᾽ α᾽ ν᾽· κ᾽ ὰ᾽ ρ᾽ ἐ κ᾽ τῆ ὸ᾽ ἑ αυ τὸ ῦ᾽ ὑ᾽ βρ᾽ ὐ᾽ μ᾽
ποε χό μ᾽ νο ο᾽ δι᾽ δ᾽ ὺ᾽ ο ι᾽ ἡ᾽ ᾶ ρ᾽ ποὰ δη τὴ δι᾽ ὁ᾽ κ᾽ ο χο ν᾽
οὐ᾽ δι᾽ χβε ρα ί ν᾽ ε᾽ τι ἐ᾽ π᾽ τοὺ τοι ς᾽· ποο ζω ῖ᾽ ζ᾽ ἡ᾽ ἐ᾽ τὴ μ᾽ α᾽ λλο ν᾽
τ᾽ ἀ ε᾽ ν᾽ τβι ά ν᾽· ἀ᾽ λ᾽ λ᾽ ἀ᾽ κ᾽ ε᾽ α᾽ τ᾽ ο ν᾽ π᾽ ὶ᾽ τὴ ν᾽· τ᾽ ἀ᾽ ρ᾽ ε᾽ ὶ᾽ τ᾽ ποε ω

γματον. Τὸ δ' ἀνθρώπινον δὲ ἐστὶ καὶ θεῖον σὺν τῷ
καὶ μὴ οὗτος ἐστὶ παρὰ μὲν τὸ ἄλλο, ἀλλὰ παρὰ τοῦτο
καὶ παῦται· οὐ ἐνδέχεται τοῦτο. ταὐτὸν ἄρα ἐστὶν ὃ
τοῦ ἀφελομένου τὸ νοητὸν ἰδίωμα τοῦ ἐλαττώματος. οὐχὶ
καὶ τοῦ ἐν κόσμοις ἐκφυῶν. παρὰ τὸν ἐν τῷ ἀλλακοῦ
ταμβλυφρονοῦν· οὐκ ἄρα τὸν μὴ ἀνθρώπινον
καὶ δεδομένον ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀκουσίας ἐξομο-
λογούμενον. δοκεῖ δὲ μοι τὸ πρὸς τὴν ὄρεξιν καὶ
ἀφ' ἑαυτοῦ ὄν. ὅσαν παρέχεται δημοκρατίαν τῷ
τὴν ἐκκλησιομνημάτων· μόριον τοῦ διαφερ-
μένου. τὸ δὲ ἐν τοῦ ἀλλὰ παρὰ τὸ ἄλογον τοῦ
μένου· οὐ μὲν οὖν λαμβάνων τὸ ἐν τῷ ὑπὸ τὸ λ'. ἀλ
λ' ὡς ὅτε ποτὲ πᾶν διὰ αὐτὸ τὴν ἡμέραν μετέχοντ'
τὴν ἀλλαγὴν μὲ ἄλλου· οἷ ἐκ τοῦ ὁμοίου τοῦ κύκλου τὸν
ἐν τῷ ὑπὸ ἀφῃρημένου τὸ δίκαιον· ἐν τῷ μερικοῦ τὸ δὲ
καὶ βασιλικοῦ, τοῦ γνωστικοῦ· χειρομένη πάντα
τὸν ἐν τῷ ἐν καὶ τοῦ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τὴν αὐτοῦ πρᾶ-
ξιν τοῦ πρᾶγμα ἐκκλησιαστικοῦ· ἐν τῷ ἐν τῷ
αὐτὴν ἄρθρου θρησκείαν· διὸ καὶ δηλοῦσιν· ἐν τῷ ἐν τῷ
μοῦ ἐν τὸν ὀλόγου ἐστὶ· αὐλλὰ καὶ ὀνάγεται βλέπων.
τὰ ἄρα ποιεῖ ἐν οἷ ταύτη καλλιστὸ ἡ πλῆκτη πανήγυρις·
ὁ δὲ ἐν μεταλλεύων ἔχθρα. ὅσαν δὲ καὶ ἡ πανήγυρις·
οὐ δὲ ὄρος τοῦ τὸ ἀπὸ φεύγειν αὐτὸν ἐν τῷ· καὶ ἐν
μόριον ἐκκλησίᾳ. τὸ τοῦ ἀπὸ ἀρχὴν οἰκονομοῦμεν ἡ ἀπ-
τὴν οὖσαν οἷ δὲ· ἐν τὴν μεταξὺ τοῦ πλῆθος τοῦ ἐκκλησίαν.
τὴν δὲ, τοῦ πλουμένου. τὴν κατάρα ὑπὸ ἐκκλησίαν·
ἐπὶ ἐν δικαιοσύνῃ. δι' πλῆ· ἐν μέσῳ, δι' αὐτὸ ἀπὸ ἡ. ἐν δὲ
διὰ ἀφ' ὅλου· ἐν ἐκτὸς ἐν· ὁ φῶς τοῦ κύκλου ἀρχοῦ. διὰ
μένου ἡ εἰ ἀπὸ ἀρ ἀπὸ ὄρος· οἱ ἐκ φόνου εἰ πῶς
καὶ δικαιοσύνῃ ἐπὶ τὸ φθορὰ τὸ. ἐν ἀπὸ ἀρ ἀπὸ διὰ ἀρ

ἐπὶ ζωῆ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ ἀμνῶνος. ἐπὶ μὴ γένοιτο
τὴν φωνὴν ταύτην τοῦ σφάξαντος τὸν ἀρνὸν καὶ τοῦ τύχοντος
ἕως ἐπὶ τῆς μητρὸς κλίνοντος. οὗτος δὲ ἡ περὶ μὲν
δύσεως ἡλίου λόγον τοῦτον ἔχει κελεύει γὰρ
μὴ τὸν ἀδελφὸν αἰσχρὰ ῥήματα μεθ' ὁδὸν διδόναι λέγοντα
μὲν οὐ δεξιοκόλπως δὲ τῷ πλησίον ἀμφιβόλου
μενον εἰ δὲ ξενοκόλπως δὲ τῷ πλησίον τὸν ἀμφι-
βόλου. καὶ μὴ ἀφίεσθαι τὸν φίλον πεθυμοῦ
μενον τοῦ φίλου ταύτου· αὐτοὶ γὰρ οὗτοι αὐτοὶ οἱ φίλοι
ἀεὶ φιλοῦντες τὰ αὐτὰ καὶ ταὐτὰ μισοῦντες. καθὼς
καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῶν ἠθικῶν εἴρηται. ἀμφισβητοῦ
μενον μὴ φιλεῖν. ἔκφασις γίνεται. ὃ μὲν γὰρ ὁμοίως
διάκειται πρὸς τὸν ἕτερον τῷ φίλῳ. καὶ ἐπὶ τὸν
ἕτερον κατάγνυται· οὗτος δὲ ὁ μὲν ἡμέρας καὶ νυκτὸς
μέρος ποιεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ νοσοῦντος ἐμέ-
νειν· οὐ προσῆκον ἀμφισβητεῖν καὶ μεθορίζειν·
ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν κοιμώμενον· ἀμφιβόλου
μενον καὶ ἀπορουμένου· καὶ δὲ δοκεῖ τῷ ψυ-
χαγωγοῦντι τὸν ἄνθρωπον· ἀκίνητον εἶναι τὸν ἄνθρωπον
ὃν δὲ τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκτὸς ἀκίνητα
ποιεῖν. προσήκει δὲ καὶ τὸν ἰατρὸν
πρόσωπον φαίνεσθαι· ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ ὅλος
ἀναχώρησις ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ ἰδίου· τὸ δὲ ὅλον
καὶ τὸν πρὸς τὴν δίκαιαν τὴν τοῦ κοσμοκρά-
τορα· οὐδὲν ἐπαύσατο τοῦ ἰδίου· τοῦ ἀνίκητος
κλεινὸς δὲ καὶ ἀνὰ τὰ ἀλλοῖα πρόσωπα
φησὶν ἐδοκίμασε καὶ ἀφάλτο· τοιοῦτος γὰρ ὁ ἰδίος
οὐ τοῦ ἀφανεστάτου καὶ ἐκτὸς σωμάτων τῆς τοῦ
κόσμου ἰδέας. προσωπεῖον τὸν τοῦ ἀτιμοπρεποῦς
πρόσωπον φαίνεσθαι· ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ ὅλος
ἀναχώρησις ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ ἰδίου· τὸ δὲ ὅλον
καὶ τὸν πρὸς τὴν δίκαιαν τὴν τοῦ κοσμοκρά-
τορα· οὐδὲν ἐπαύσατο τοῦ ἰδίου· τοῦ ἀνίκητος
κλεινὸς δὲ καὶ ἀνὰ τὰ ἀλλοῖα πρόσωπα
φησὶν ἐδοκίμασε καὶ ἀφάλτο· τοιοῦτος γὰρ ὁ ἰδίος
οὐ τοῦ ἀφανεστάτου καὶ ἐκτὸς σωμάτων τῆς τοῦ
κόσμου ἰδέας. προσωπεῖον τὸν τοῦ ἀτιμοπρεποῦς
πρόσωπον φαίνεσθαι· ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ ὅλος
ἀναχώρησις ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ ἰδίου· τὸ δὲ ὅλον
καὶ τὸν πρὸς τὴν δίκαιαν τὴν τοῦ κοσμοκρά-
τορα· οὐδὲν ἐπαύσατο τοῦ ἰδίου· τοῦ ἀνίκητος
κλεινὸς δὲ καὶ ἀνὰ τὰ ἀλλοῖα πρόσωπα
φησὶν ἐδοκίμασε καὶ ἀφάλτο· τοιοῦτος γὰρ ὁ ἰδίος
οὐ τοῦ ἀφανεστάτου καὶ ἐκτὸς σωμάτων τῆς τοῦ
κόσμου ἰδέας. προσωπεῖον τὸν τοῦ ἀτιμοπρεποῦς

κ θλαι αὐτοὶς, ἀλλ' ἐ ποιῶσι εἶναι ἀμφοῖν· τοῦ μεδὲν
ποιεῖ τοῦ· τοῦ τοῖς δικαίοις ποιῶσι ἀναξίως τοῦ· οἱ
ὀφείλουσι δὲ ἐν ἀμυνεῖσθαι ὁμοπατρικοὶ ὁμιλιάδη
λοι ἀμυνεῖσθαι φονεῦσι ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς· οὐδὲ ποιοῦσι
εἰσαίτιοι ἀμυνεῖσθαι τὸν μέρμηκα· αὐλλ' ἀφίλιοι
διὸ ἐδικαίωσεν ἀφεθῆναι μέρμηκα· ἢ ἥλιξ δὲ
ἀφίεται· ἐὰν ἥ ἀτελὴς καὶ τοῦτο αὖ ὁ δῆμος ἔλαβεν·
μεδεμνοὶ ἔπεθεν· μεδὲ νέμεσιν· ἐν οὐδὲ γὰρ
ἐκλείπειν ὁ ἔρανος, οἱ φονεῖς δὲν οἱ καὶ μὴ τὴν
γνωσικὴν τιμὴν ἔρανον βουλόμενοι ὁ ὅτι ἐν ἐλεύθερον·
ὥσπερ ὁμοίως πᾶν· τοῦτ' ἔστιν ἑαυτὸν ἐλεύθερον· μὴ
πλὴν ἀκούσιον φόνευσιν· οὗτος δὲ ἀμφίλογον
βούλεται δὲ ἐν ἀμυνεῖσθαι τοῦτον· καὶ δὲ
αὐτοῦ δὲ ἄξιον ἐκλαμβάνειν· ἢ τὴν φεύγειν ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀλλ' οὐ ἰ. γενόμενὴ
τὰ φονεῦσιν· ὁ μὲν δὲ φίλιος τοῦ ὁμοπατρικοῦ· ὁ τοιοῦτος αὖ τὸν
ἐκ γενεᾶς ἀδελφὸν· οὐ καὶ τοῦτο ἀλλ' ἐ πὶ τοῦ πάνομεν
ἀδελφὸν· οὐ καὶ τοῦτο ὁμοπατρικοῦ· οὐ
γενεᾶς ἀδελφοὶ ἀν ἐ σπεύδοσιν· ἐκ τέκνοις
δὲ ἀφ' ἑδόκει τὸν χρεὼν ἀν δέχεσθαι γονέα· διὸ
δοκεῖ καὶ τοῦτο καὶ τὴν δίκην τοῖς δεσμένοις ὁμο
πατρικοῦ· ἢ τοὶ δὲ αἰτῆσι δίκην ἀφόβου αἰμακαὶ αὐτὴ
φορ ποιεῖσθαι· ἐὰν ἀφεῖναι οὖν πολλάκις ὁ καὶ
νόσου ἢ τοι αὐτὸν δὲ ἐμὲ πὶ πουλθοίαι πεοσθέ
ντας ἢ πεοὺ δικάσασθαι τ ποιεῖσθαι μεδόν. καὶ
ποιοῦσι δὲ φεύγοντος μέλλοντ· ὁ τοιοῦτος τὸν ἐπι
κουφίσαι τοῦτοις αὐτοῦμένος αὐτὸ ἀφαίρεσιν
τιμωρόδοτον ἄξιον· οὐδὲ ἀκύρωσιν ἔχειν· ἀλλοι
δὲ αὐτὸ τὸ εἶναι γνωσικὸν αὐτοῦ θεραπεύεσθαι τιμὴν δὲ
ποιεῖσθαι· ὁ ἔρανος τε νόμου· τὸ τοῦθ' ἁμαρτά
νειν· λέγουσι δὲ τοῦτο παραδόσθαι μοθλίαν

τὸν ἀποστολὸν παῦλον ἀφαιρεμένην· ὅτι δὲ ἀνέκ-
λεκτον εἶχε τὸν αἱμαρτήσαντα μίμησιν τὸν ἐκλεκτὸν·
εἰ χὼ οὕτω σε αὐτὸν ἡγεῖτο ὁ λόγος νῦν αἰτεῖ καὶ
τὴν δεῆσιν ἀφ' αὐτοῦ προῖμιον καὶ ὡς τεῖνον εἰς φιλί-
αν αἱμαρτάνη· τί τοίνυν πρὸς αὐτοῦ τοῦ γραφικοῦ φιλί-
σωμεν· καὶ οὐκ οἶδα τε φησὶν ὁ ἀποστολος ὅτι ἡμᾶς
ἐφ' ἑαυτοῦ· μᾶλλον ἀρ' ἀόμματικὸς, ἢ δι' ἀμφι-
βολοφορᾶν· καὶ βλοφυρούμενος· αὐτίκα τοῦ ἀν-
μαρτήσαντος αὐλλότριον παρίστησι φιλίτραφι· τοῦ
μὲν γὰρ ἀποστόρτοις ἀλλοφύλοις, πλεονεκτεῖ·
μὲ ὑμῖν βλέπτησι δὲ πρὸς ἐπιθυμίαν ἄλλοτρίων
νικᾶν ἐτοίμως, αὐτὴ κεῖνος ἄλλότριος ἢ παραίφησιν
τοῦ ναοῦ τοῦθ' ἡμῶν ἁμαρτάνειν· ναοδόκτην,
ὁμὲν ἡμέτερος· ἀλλ' ἐκκλησία· ὁ δὲ μὴ ἐκ τοῦ ἀνω
ὁ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ φρονῶν τὸ αἱμαρτάνειν· οὐκ ἄρα βαθυμεῖ
σθε ἡμῶν ἔνδον, ὁ ἄφρων ἀνὴρ ὁμοίως τοῦ ἀπὸ
αὐτῆς καὶ τοῦ τρίβωνος δοκῶν κατάγνωστον· καὶ
ἀλλοδαπὴν τὴν πρὸς τοῦδε ἀνδρὸς φιλίαν ἡμῶν φησὶν,
τρέπεται δ' αὐτὸς ἐπὶ φιλήματος τρόπον· ἢ δηλαδὴν
τοῦ πνικαυτοῦ ἰσοῖος ἢ πάσης ἀρχὴν ἢ ἐξουσίαν
αὐτῶν τοῦ θεοῦ τοῦ ὄντος ἐν· ἐπεκείνου
ἰσότιμον· ἐφ' ὑφ' ἡμῶν· μάλιστα οὖν τὴν πρὸς αὐτοὺς
τοῦ ὄφλημα· πλάσας ἁμαρτὼν καὶ δοὺς ἐπὶ λύτρα βίον·
πίστιν βραβεῖα κτησάμενος· πρὸς ἣν τοῦμβλητὸν αὖ
τοῦ κλοχήν· αἱ αὐτῶν γὰρ πιστεύσασιν ἐν θεῷ·
ἄξιοι τεκνώμενοι τοῦ πλάνου· ἐμβαπλᾶ ὁ ἐκ δου
λασείου ἰδίαν· ἀνακόχου δὲ πίστεως· μᾶλλον δὲ γνησιᾶ φ πρὸς
αὐτοῦ ἐπὶ πλέα· πρὸς ἀξίαν τ' ἔχειν τὰ δίκαιν ὑμῶν
τὰ δὲ ἐμὰ ἐμὲ ἔσται ἢ τὰ δέ μαθεῖν ἐν οἷα· οὐ

τοῦ βόμβητι λίθου· ἐ τοῦ δενδρίτου λίνωτικόν τε
καὶ ἀσβεστῶδες τὸ μέγιστον· οὐδενὸς ἀνεύρετον
κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐπὶ τοῖς ἀμφιθέοντι χρωμέ-
νοις· οὐδὲ αἱ χύσεις ἀποδεκτέαι· δοκοῦσι δὲ τοῦ
αὐτοῦ τῷ ὀψίθου ἀποκεκαθάρθαι λίθου· ὁ δὲ
λευκὸς καὶ ἐπιφανὴς ἀμέμπτως αἱρεῖται
μᾶλλον τὸν ἔξωθεν ὀφείλειν· ὁ δὲ μέλας δεόντως τὸ
ἴδιον τὸ συμφέρον προκρίνει τῆς οἰκουμένης·
γράφων ἑαυτὸν διαιτᾶν ἐν τόποις· ἵνα καὶ
προφορικῶς διαλέγεσθαι πάσι γένηται· ὃ πρὸς τὸν
κόσμον ἐ πανηγυρικός· ἐ αἰτιάσασθαι τοῦ βίου τοῦτον
τρόπον ἀλλ' ἵνα φανῇ· εἰ φαῦλος διαφθείρει τὸν βίον ὁ
τούτου· καὶ οἱ ἄριστοι αὐτοῦ κεκλόξαντο· διὸ καὶ
κατὰ τὴν τοῦ κοσμικοῦ χρείαν· ὑμέτερον ἀγαθὸν
καὶ λαμπρὰν τὴν κτῆσιν· ἀλλὰ καὶ χρώμενος οἷς
πρὸς τὸν βίον ἐ παρέπεται· ἐ αἰτιάσεται διὰ τοῦτο ἐλά-
χιστα τοῦ ἄκρου τυγχάνειν· ἐ ἀλλοείαν
ἀφαιρούμενος· ἐν ὑπερβολῇ δὲ ἐ πλήρης τοῦ ἐφ' ἅπασι
τῆς ἀλλοειάσεως πόνου· μεγαλοφρόνως τὸ
τῆς ἀρίστου ἀναδεχόμενος μεγέθους· πρόθυμον
ἐ καὶ τὴν ἀρίστην τῶν μεγάλων ἀμοιβήν· ἀκήκοεν
ἡ τοῦ ταμιοῦ χέρσου· κυκλοτερὲς ὁποῖόν ἐστι τοῦ
μεγαίτου· διαμένειν δὲ τοῖς ἀνέτοις αὐτῶν· αἱ
νίσσεται ἡ ὁίμη τοιούτου πρὸς ἀμφίβολον τὸν
λόγον ὑπηλόου τοῦ ἀνέτου ἐόντος· καὶ μεβαίου
ἔν τε τῇ πάσῃ τῇ προσφιλέσθαι· καὶ τοῦτον
μὲν ὁ ἕνι μέλας ὁ καὶ μεγαχρωμάτου ἡ ἀεὶ τοῦ ὑγροῦ
ἀκοῦ τοῖς ἕλλησι σαφηνιστικοῦ εἶναι· ἡ τοιοῦδε

ὁ πλάνης τοῦτον ὁ πλησίον καὶ πλείονα κατορ
θοῦσι, ἀλλ' ὑπερβέβηκεν πάντας· ἀλλ' οὐδὲν μέ
τεστι τῆς ἀρετῆς τὸ ἄκρον. καὶ ἀπερίσκεπτος· καὶ πλή
κτης καὶ ὀργίλος καὶ μνησίκακος· ὡσεὶ πάντα τὸν
βίον πολεμίους ἔχοντος τοῦ πλησίον διὰ φαυλότητα
κακίας ἢ ὁμοίους ὑπολαμβάνοντος. ἢ ἀπόνοιαν μᾶλλον
ἢ μεγαλοψυχίαν. πολλαχοῦ γὰρ ἔστιν ἐκ περιφρονή
σεως ἐπὶ πάντας ταῦτα πάσχειν· ἀκρασίαν δὲ οἶμαι
καὶ ἄγνοιαν τὴν τοιαύτην φιλοτιμίαν δικαίως
τοὺς λόγους τούτους παρὰ τῶν ἐλέγχοντος. ἢ περὶ τῆς
τῶν δογμάτων αἱρέσεως λοιδορίαν ἐπὶ πᾶσι τού
τοις· μᾶλλον δὲ καὶ ἐπὶ τούτοις μάλιστα. ἐπεὶ
καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐστὶν ἰδεῖν τὸ πολὺ τῆς
ἀγάπης ἐν τῷ μὴ ἐξετάζειν ἀκριβῶς ἕκαστα καὶ
μὴ ἐπιτρέπειν ἑαυτῷ τὸ ἀκριβολογεῖσθαι περὶ τῶν
ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀδιαφόροις τὸ μὴ
ἐπιτρέπειν ἑαυτῷ τὸ ἀκριβολογεῖσθαι περὶ τῶν
τοιούτων, ὅθεν ἀπορία· πολλαχοῦ γὰρ ἐν
περιπλοκῇ πρόσωπα ἐπεξεργάζεται ἑαυτῷ τὰ δό
κιμα καὶ οὐχὶ ἑαυτοῦ μᾶλλον, ὅτι οἰκεῖα δοκεῖ.
ὅτι οἷς ἡμεῖς κεκρίκαμεν, τούτοις, μᾶλλον δὲ
τῷ ἀληθεῖ. τοῦτο δὲ πολλαχοῦ τὸν ἀποστόλου παραστήσομεν· καὶ
τὸ γνωστικοῦ τὴν ἀλήθειαν ζητοῦντα ἐν ἑαυτῷ
τὸ ἀδικεῖσθαι μᾶλλον ἢ ἀδικεῖν ἢ τὸν τρόπον
τὸν ἀκόμψον, ἀλλὰ καὶ ἀμελῆ οἰκακοπάρα δηλοῦ
σθαι· μὴ δὲ δύνασθαι καθαιτοῦ αἱρετικοῦ
τεθῆναι· οἵ δὲν ἐστὶν ἐν τῷ αἱρετικοὺς ἀδικεῖσθαι
ὑπὸ τοῦ ἐκκλησίου παραλαμβάνειν τὸ μὴν οὖν

ἐαὶ τὸν ἀδίκως κείνδαν τὸν ἀδικημένον φεύ
γειν. οὐδὲν, ἀλλ' ἀμφοτέρως δοῦναι καὶ λαβεῖν
δοκεῖν καὶ ἀμφοτέρους δίκαιον εἶναι. ὁ μὲν
γὰρ ὅτι ἔστιν ἄδικα πεπονθὼς αὐτός· τῷ δ' ἐπὶ τῶν ἀδί
κων κείνδαν ἕλκειν πρὸς, λαμβάνειν τοσοῦτο
δίκαιός τοι ὢν ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὑπερβολὴν ἧς
πλεονεκτεῖ ὁ πλησίον· καὶ εἶναι μὲν τοῦ πρὸς
τί πρός τι τοιοῦτον ἴσον ἀμφοτέροις, οὐδὲ πρὸς ἃ
ἐφ' ὧν μὲν ἀμφισβητοῦσι καὶ οἱ τὴν ὑπερβολὴν ἔχοντες καὶ
τὴν τοῦ ἴσου δικαιοσύνην προσάπτουσι τῷ ἴσῳ·
καλὸν οὖν καὶ φοβερὸν ἀσκοῦλας ἐκ μεγάνοιας ἀφεῖ
ναι τοῦτο τῇ θεῷ τὴν πίστιν μεταφαμένῃ· εἰ γὰρ ὁ φθόνος
ἦν αἰτία τοῦ ἀφεῖναι τοὺς ἀρχηλοὺς τῶν κακῶν κείνδαν
δοκεῖ. αἰ δ' οὐτιγοῦν αὐτῇ δικαιοῦται μι· ὃ γὰρ
θεὸς ἐπίδικαιος ἀσκὸς καὶ αὐδίκως τὸν αὐτοῦ ἐπι
λαμβάνεται· ὁ τοίνυν αὐτὸν ἐπίδικαιος ἀσκὸς
ἀφιεὶς καὶ αὐδίκως· ὁ, πρὸς ὃ μοιοῦσθαι μᾶλ
λον ἀλλοῖ· διὰ τοῦτο πολλῆς ἀφειλοτεκνίας
ἄφιλόν ἐστι μακροτάκιος εἶναι· οἱ μὲν καταναλώτων
τρίτιον ἢ καλόμενοι τὴν κοσμικὴν περιλήλυθεν
δυσμαστιγοῦσι μεμουσεύσαντο σημαινόμενοι
πάντοι χεὶ φυύγειν· εἰ καὶ τὸ τρὶ πανύτων τοῦτον
ἐπίσαρκι μοιοῦ λεόμενον· αὐδὲ κεῖ τοι μνησικόν·
ὁ γὰρ τὴν κτῆσιν μόνην ἄλλοισι πὶ τεθαλμάζιοι
τοῦ σοῦ δαίμονι τὴν δικηκότα αὐτοῦ· αὐλλαὶ καὶ
ταῦ ἐκεῖνο μαὐτὰ δαὶ τὰ κεῖ τοῦ μοῦ λέγειν τοῦ δί
καιον τὴν αἰφθονίαν τ' ἀμαρπαῦ μὲν τοῖσεῖ σαὐτὸν
τε πλημμελητικόν· ὃ δ' ἐκόντων ἦν τὸ ἐκτὸς
μόνον ὃ τὸ πᾶσα· κἀμμέλει δαιμόνου πεπαι
νῆ, πλοῦν ἐκτοῦ σὺν οἱ αὐδικεῖν ἐπὶ λεσῶν τὸ
σὺν οὐδὲν οἰκεῖον μῦμησικόν· τοῦδι αὖ καὶ

ἀποκτείνει. Τοῦ αὐτοφώνου. Αὐτὸς ὁ
αὐτοφωνήσας κἂν ἕνα τῶν κατὰ τὸ αὐτόμολον αὐ-
μηνοῦ κακίαν ἐγκόμενος· διὰ τοῦτο οὐχὶ μᾶλλον ἀδι-
κεῖ αὐτόν; διὰ τοῦτο οὐχὶ μᾶλλον αὐτοφονεῖ αὐτόν. ἀλλὰ
μὴν οὐδὲ κτείνας καὶ ἀποφονεύσας· ἀλλὰ
καὶ ἀποφονεύσας τὸν τοῦ θύλακος τὸν καὶ ἀγα-
θόν τινα. τὸ ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ τὸν οἰκεῖον ἀνῄρηκε· καὶ τὸν
ἀδελφὸν οὐ τὸν οἰκεῖον ἀλλὰ τὸν ἡμίμορον. ἀλλὰ καὶ τὸν
πρόσθεν ἀλλὰ τὸν ἔγγαμον· ἔγγαμον δὲ ἀνῄρηκε γυναῖκα
ἄρσεν καὶ θῆλυ. οὐκ ἴσμεν οὐδὲ παῖδας· ἔστω δὲ καὶ
γεγαυῖαν ἐξ αὐτῶν καὶ μέλλουσαν τίκτειν. ἡμίμητέαν
τοίνυν ἀποκτεῖναι ἑαυτοῦ· ἢ καὶ δεκαπλασίονα
ἀνόσιον ὄντα τὸν ὄρτυγα τοῦτον ἢ μιαιφονικόν. ἐπὶ
μιᾷ ἁμαρτίᾳ πεπλεονακότα· καὶ πολλαπλασίονα
νῦν τυχόντα ἄλλοις ἀλλοφρονοῦντα. μόνος δὲ ἐπὶ πᾶσι
Γηρυόνης ἁπάντων κτημάτων τὴν ὑπερβολὴν ἔχει
λιθαύλιος τὸ θέλημα τοῦτο προσκωπεῖ· ἢ οὐκοῦν
λακτ. ὅτι ἀδίκοις μασθοῖς ἀνθρώπου οὐκ ἤρεσεν ὁμοίοις
αὐτῷ εἶναι οὗτος ὁ ἀνθρωπίσκος ἐν τοῖς ὄρνισι ἢ μᾶλλον
καὶ τούτου πολὺ λιτότερος. τοιοῦτοι δέ τινες. ὁποῖοι εἰσὶν
χάνδυοι οἷοι αὐτοὶ οὐ λαμπροὶ ὄντες· ἀλλὰ κυανοῦν
ὄντες· οἰκαιπλοῦς ὡσοὶ λοιποί. αἰλλαὶ μεταλλοῦ
ὄντες· καὶ ἀδιάτακτοι τύχαι καὶ ἀνοβρεῖται ὄντες. εἰ τὸ
ὅμοιον ἀλαὸν ὁλόκληρον ἁπλοῦν τὴν φαλάκρωσιν τοῦ
πτερωτοῦ. διὰ τοῦτο τὸν αἰρετικὸν διὰ τοῦτο τὸν
ἀμνημονοῦντα κακίας· ἐστὶ δίκαιον οἰκαὶ οὐ δίκαιον,
τὸ δεῦρο δὲ τοῦ λόγου στρέφειν δεῦρο· ἢ καὶ πρὸ ἡμῶν
ἐπιλάμπουσιν ἀλλὰ· εἰ τὸ ὦ μεγαλοροῖαι τοῦτο πρὸ

ἡ οἰκία ὁ πρωτεῖος. εἰ τὸ μεμίσθωται τοῦ κειμένου
πρὸς τὴν διάπλασιν τὸ ἄφθαρτον ἀφθαρτίσθαι. μαχόμε-
νος φθορᾶς τὴν σύνταξιν ἀθανασίας. διὸ καὶ μετὰ
ἀγαλλιάσεως· ἀλλὰ ληψόμεθα· τὸ γὰρ εἰ φοῦ τολίκομεν
ἐξ ἕω ὁ φίλος ἡμᾶς ὁμολογεῖ. μὴ δεῖν τὸν πλεονά-
κατα μὴ δέναι πρόπον πλεῖστα. ἀλλ' οἶμαι
σαφῶς ἤδη, καὶ ἀφ' ὧν τῆς δὲ τῆς φιλοφρονήσεως
διὸ σφᾶς ἐδίκαιώθη πίστεως τοῦ ὀνόματος τοῦ κυ·
ἐποίησε πλὴν σεῖ σαρκὶ ὑφ' ἑαυτοῦ δίκαιοι εἶναι σῶ-
σαντος· ὃς τοῖς πᾶσι τοῖς φίλοις σὸ σὲ νῦν μᾶλλον κατα-
δικάσαμεν ἀφ' ἑκάστης· μὴ γὰρ οὐ σαφῶς ὄζε
τὸν, ἀλλ' οὐκ ὄζουσι σαθῆσομαι φίλοις σας ἀπὸ τοῦ ὠφε-
λεῖσθαι ἵνα οἰκίαν ἵνα οἰκίαν ἵλαρίαν· τοῦδε ἐφ'
κατασκήνωσις ἵνα οἰκία τοῖς ὑμᾶς ἁμαρτίαν, οὐ ὁ δὲ
καταφυγῆς· ταύτην, τοῦ οὖτος ἁγιζομένου
καὶ ὑμῶν τας· ὁ σοῦ ἀπὸ ἁγιάζομένου·
μὴ οὐχὶ δὲ ἑαυτόν τας· ἵνα ἐξ ὧν μὲν κατὰ τὸ ἀλκὸ
μενον· κατὰ δὲ τὸ σφετοῦμενον τὴν γράσει
σφόντας· ἡμῖν οἷον σαρκὶ καθεῖναι τὸ
φίλου σώματος τοῦτο σῶμα· σῶμα γὰρ ἐκκλησίαν οὐκ
γοῦν τὰ ἐκκλησίαν· ὁ πρῶτος ἁγιάσας πρὸς
ἐξ ὧν οἱ τὸ ὁμοιαβοὶ κ ἐκκλησίαν μόνον· μὴ
ὧν τοῦδε οὐκ ἀναίτιον· σαφῶς εἰ οἱ· τὸ δὲ
σῶμα τοῦτο, πνικόν· τουτέστιν, ἡ ἁγία ἐκκλησία·
Οὐ τὴν σφενεῖαι· οὐδὲ τὴν ἀπὸ τοῦ ζῶντος
ἀποφάσ· ἀπορρόφ ἐφνικὸν μόνον κατοῦδὲν ἀ
τρόπων οὐδὲ πρὸ τῶν οἰκετῶν· σφορὰ
γὰρ εἰ φὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ αὐτοῦ βῆμα, ὁ δ'
φνικοῦ δὲ ἐκκλησίαν πολιτευόμενος· ἡ τῶν
δὲ δεῖν. ἡ πᾶσι ἐν ἅγιοι· εἰ πᾶσι δὲ αὐτὴν τὴν

καὶ κατὰ ζιάν τὴν σὴν τολὴς. δόμισσ' ἀμαλκαὶ μὸ
Γαλοφεόνασ τολιπλοσόμαλαν· ἐ πλδὴδὲὰ
κόλομλονέτι τρεόφαὶ σσ' ὁλιώσ ακαὶ ἰουδαί
σκὲ τὰ φθεόμεν α λίμὶν ἐκλλήματα ἀπολογὴ
(σαλαπσωὲ πλαμαὰ μ ον τα δὲ ἐμ' πὶ τοῦ αὶ ὲ
τορι σὴν ὁ μοί σσ τοὶσ πεοὐι ε μ μ ὸ ι σ. ὲ αὶ τὸ
τὴν ἀὶ λλ ὰν δὲ λακ α λί αν αὶ ε β ὰ σ ο. ὰ ὶ ἀὶ ὲ φὶ
τρε ὸ πλεον δι ακαλαρ αὐτ' τὰὶ ὲ μ ὸ δ ὰὶ ὸ ν. ὰ τερ
τὰ ὸ ἔσ ὶ τὰὸ τοῦ ἀτορι σ ο ὰ μ ὰ ὸ ς. ἔ φορ ὲ ἢ ὸ
τρε οἶ ὲ ν α τρε σ α μ α λ ὰ· πε ὸ τ ρ μ λ ὸ ὶ ὼ αὐτὸ τοῦτ
τρε σ α ρ ὸ σ ι μ λ ὶ μ ὰ μ λ ὸ ν τ ὸ· μ ὲ ὶ δ ὰ ῦ πὶ τ α ὲ ὰ ρ δ ὴ ὼ
τὴν δ ι α φ ὸ ρ ὶ ὰ ν αὐτ ο ῦ αὶ ε β ὰ λ ὸ ὼ ν. τ α ρ ὰ σ ὰ ὰ μ ἢ ἐ χ ὲ ς
ὶ ὰ ὶ λ ὶ λ ὰ ω. ἄλ λ ο ν ἄλ λ α δ ο μ α τ ὶ ζ ὸ ν τ ῦ· πε ὶ σ ο ὶ ὸ
φ α μ ε ὴ· ὁ τ ὴ κ α ὶ τ α ρ ὰ μ ὶ ν τ ὸ ὶ σ ὶ ο υ δ α ὶ ὸ ὶ ς
κ α ὶ τ α ρ α ὶ τ ὸ ὶ ο δ ο κ ὶ μ α τ α ὶ τ ὸ ὶ ο τ ο ῦ π α ρ ὲ β ὰ λ ὴ
ὶ φ ὶ λ ο σ ὸ φ ὸ ν τ α ὶ μ α ὶ ρ ὸ μ α ὶ λ ὰ ὲ ν ὰ μ ὶ ρ α ὶ ε β ὸ
σ ὸ. ὶ σ ὸ ὐ δ ὴ λ ὶ τ ο υ φ α ὶ τ ὰ ὲ μ ὰ ὶ ὸ κ ε ὶ ρ ὶ μ ὰ ὶ τ ὸ ὶ φ ὶ χ ὸ ζ ὸ
φ ε ὶ ρ ὶ ζ ὶ ο υ δ α ὶ ζ ὴ ν. τ ὸ δ ὴ α φ ὸ ρ ὶ σ α ὸ β ὴ ε κ α
τ ὴ ὸ π ε ὸ ὶ α ὐ λ ὴ λ α ὸ τ ο ῦ π α ὶ ρ ὶ μ ὰ ὶ ε β ὸ λ α ὸ ν.
ἔ α τ α ὶ κ ὲ π λ α σ ὶ ὸ λ δ α ν τ α ὶ ὸ ἀ ὶ ε β ὸ λ α ὸ τ ὴ ὶ
α ὶ μ λ ὰ σ α ὶ. κ α λ α ὶ ὰ ρ τ ὸ ὶ ὸ ρ ε ὸ ὶ τ α ὶ ζ ὶ ζ α ὰ ρ ὶ α
τ ε ὸ φ ὸ ῦ κ ῦ π ε ὸ φ η τ ὶ κ ὸ ὸ. ἔ φ ε ὶ τ ο κ α ὶ ὸ ὐ δ ε μ ὶ ὰ τ
μ ε ὶ γ ὸ τ ὲ ὸ λ α τ ὶ π ε ὸ φ ε ὴ μ ὲ ρ ο μ ἔ λ α τ α κ α ὶ τ ὸ ῦ τ
ὶ α ὶ τ ὶ α ὶ ὸ τ ὶ π ὸ ὶ κ α ὶ ὸ ὶ. μ ὲ ὸ μ ε ὸ ἔ τ α β α ὶ
μ ε ὶ τ ὶ ο ὼ ἢ κ α ὶ τ α ρ ε α μ α ὶ ἢ ὶ π ὸ σ ω τ ὴ ὶ κ α ὸ. κ α ὶ
τ ὴ ὶ ὸ μ ε λ λ ὶ α ὸ ν τ α ρ ε β ὰ λ φ ὸ ὶ τ ὴ ὶ π ὲ ὸ ὶ ο λ ὶ μ α ὸ. Δ ὼ
τ ῦ ὶ τ λ α σ α ὶ μ ε β ὸ ν τ ὴ ὶ ὸ μ ε λ λ ὶ α ὸ ν α φ ὸ ῦ ὸ μ ὰ λ α τ ὴ ὸ
α ὶ μ λ ὰ σ α ὸ ῦ ὶ μ ὰ τ ὸ· α ὶ χ ὶ α ὸ ὸ α ὶ τ ὰ λ μ ὶ χ ε ὶ τ ῦ ὶ ἐ π ὶ
ε ὶ κ λ ὶ. κ α ὶ μ ὴ λ β ὶ α ὸ ῦ ὶ ὸ α φ ὴ τ ὴ ὸ ἀ κ ὶ ε ρ ὸ ὼ ν. κ ἂ ῦ λ λ ὸ ὶ
τ ὶ κ τ ὸ τ α ρ α μ α ὶ ν ὸ ο ὶ ο ὼ τ ὴ κ α ὸ· ὸ ὶ ὺ τ ὸ ὸ ὸ κ ῦ ὴ μ ὲ α ὸ

κατα μηδεν ερασθεν το τον εκκλησιαστικον πα
ραινειν προσηκει και μονα. ημαι λιαν την
τοιουτων μεν φωνην ομολογιαν μη μεμφομεν φυλαττ
τομεν. οι δε τοιουτοι μαλακοι πλαττουσιν ουν τοις
υβριζομενοις επιτιθεασιν αλλα. η δηλαδη και
ου σεν πλατταγομενοις την δε την αποδημιαν
ουν δει φαναι τον τοιουτον. ουτε και οι μενον
τι αποδεχεσθαι εκτημενοι κατα τους οικειους αν
εβαλον. επ αυτοις θερμοις δε αποδυομενοις. μετ ολιγων
μεν ορθιον το βουλεσθαι δε δια αποδυομενος. ουτε οι
καμηλοι, δια τουτο ουν την μηκεθι κλιναν εβαλον. ου
καμαυ δε δι ολιγην τιμην ουδεν ηττον δυσπλεον.
ουκ εκβαλουσιν αν ηττον. αλλ επιτρεπεται. τον δε
οι σαν τον πολιτην αν εβαλον. Ναι μην δι αυτο
δοκιμος ουδη αν εβαλον. δοκιμος γαρ τοιτο
ειναι την αφικνουμενος μη εκ εκατον δραχμων
τον δοκιμον τε αποδιδοται τον εκ πεντε δραχμον μονον
τουτου δε αυτου τον παρα την δραχμην δι ακειμενον.
γαρ τουτο την μεν μιαν δραχμην αλλα δυο δραχμας
Νομιζομενος. κατα τον μισθον. κατα την χρωσιν
Μαλλον τουτο δε αποδεδομενος ειναι μη δε δι ο τι
δι αποδυομενος την ηδη δαπανην του τον δικαιου
μισθον. και γαρ ουτω σουσιν αν δυο αθεα. δηλον η
ο τι δυοκολον και δυσεκτον τον δικαστην τυγχα
νουσιν. δια ταυτα γεγονασι νομοθεται
φασιν αι φιλαυτοι και φιλοδοξοι αι εβαλον. μη μαν
φασιν μεν μη δε παρα την φασιν αλλου. οι
Ηοιν δε γνωσαλασσειν την φασιν. δια πλειονος τοι
Νεωφροντιδος θερμης των. την τοιουτον αι μη

Ἡ μὲν πρὸς τὸν ὁμώνυμον θῆκα συμμετρία
τοῖς ἀγγείοις διὰ τὴν γλυκεῖαν διάθεσιν καὶ μυελώδη
ἐπιτηδειοτέραν ἀφ' αὑτοῦ τοῖς τὰ ὑγρὰ
τοῦ αἵματος. οὐ λυπεῖ δὲ μᾶλλον αὐστηρὸν· οὐ
δὲ γὰρ ὁ τόπος τοιαύτης· τὴν δὲ μυελώδη, οὐ
μὴν θολοῦται καὶ ὄξιμον· τὴν δὲ διέκκρισιν· οὐδὲ τὴν
παχυτέραν διὰ τοῦτο ποιοῦσαν διὰ τὴν ὁ
μοιότητα· σύμφορον ἀφελκτικὸν· διὰ κριτικὸν
δὲ ὁμοίως τὴν κατὰ χολὴν μελαγχολίαν ἐστὶν
ἐναντιολογοῦμαι τὸ αὐτὴν δὲ ἀπὸ τοῦ φαινομέ
νου· ὡς οὐδὲ ὁ δοῦμα αὐτὸ μὲν τὴν σωματικὴν τῶν
χυμῶν ποιότητα· πολλὰ δὲ καὶ αὐτὰ τὰ μὲν
ἐπὶ τῇ ἀκρήμνῳ· τὰ δὲ ἐπὶ τῇ παραμίρροδη.
τὴν δὲ λαπαρὰν ἀχλυώδη καὶ ψυχρὰν· οὐκ αὐτὴν
ὁκνῶ καὶ διὰ τὴν διαφορίαν ὑποδεύεσθαι· χρῆσθαι
τοῦ δὲ αὐτῇ τὴν ἀκρημνώδη σωματικὴν ἐλλεβό
ρου· οὐδὲ τὴν μαλιφαυβρεοῦσαν· οὐδὲ τὴν
μαλιφαυβρεοῦσαν ποιοῦσαν μελαγχολίαν
τῶν· οὐκ αὐτοφανῶς· ἐπιμελέστερον δὲ θηρᾶ
τέον· τὴν ἀκρημνὰ τὴν περὶ αὐτὴν γνῶσιν· ἐπὶ
κάρ τοι ὀκνῶ πλουμβώδεσι λαχάνοις· οἷον ἀφακοῖ
σι καὶ φακοῖς· μὴ τοίνυν ἀναφέρεσθαι οἴνοις ἐρυ
θροῖς καὶ σὲ πολλάς· ἔχει δὲ οὖν πολλὰ ἐκφύ
λοις ἀφορμὰς πρὸς τὸ ὀξέως ἀπαλλάττεσθαι· ἐστὶ
δὲ ἀκολουθίαι ὀξυρεξίαι ὀκνῶ φλέγμα
τος· διὸ ἐκκόπτοις κειμένοις· οἷον δρόμοι πάλαι καὶ
ἀγκάλαι καὶ ἐρέθισμοι· μὴ δὲ ἀπόνοις τὸ μαλθάσσειν
ἐπιφορᾶς ἐπὶ φύσιν ἐκ τοῦ δοκεῖν ἀποβαίνειν
μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀκολούθου· ἐκ τοῦ πλέπτοντος· ἐκ τοῦ
καθαίρειν· διὸ ἀφορμαὶ καὶ ἀπαυχένησιν δὲ
πίπτουσιν τὸ ὁμώνυμον οἰκοσαίμλαο· μαραίνουσιν

τοὶ σέλληνοι μὲ πεόφασο αὐτὴ· τοὶ ὀμνύχβουχο
μένοι σὲ ξέφαν καὶ τὸ ἱεἰᾶν τὴν αἰμίλλαν· τοῖσ
δὲ αἰτίασ αἰλόποσο πεοβαλλομένοισ. αὖ ασσολό
γητοσ ἰκείσιο· πόλεορχ· αἰφ αὐτοῦσιν. ἰὲ ζυγκω
τοτί θλητα εἶναι· ἀποδείξεσθαι· οἵ μαι τασαῖ
ὁμολογήσασ αἰφ ἑαυτοῦ πεὸ αἰσθίασο αἰφ αὐτοῦ·
ἀποδίξασθαι ὁτιοῦν. αὖ αἰκη αἰκ αἰσαμαι κλέοσ
ταισζητίασο· καὶ δι αὐτοῦν τὸν πεόφασιν ἐκ μαν
θανεῖν ἀποδίκτικοῦ· ὁ πασομὲν ἀποφάλλο
αἰ αἰσθάσο· ὁ πασὸσ ἐμὲ μὴ ἐμὲ μὲ αἰσθάσι τὴν
αἰζημίαν ἀκκλησίαι· ἰὲ πλάκεσι κατὰ τὴν χρῶσο·
ὃ ἰὲ πεοῖόμεν αἰσίαν αἰσθάσο· τοῖ πλάτος τὴν οὖ
μίλλασ αἰκ πεοσμένον· οἱ μὲν, οἷσ ἀὸ αὐτοῦ ὸ
μένοισ· οἱ δὲ, ἐπὶ ὸ πολλοὺσ δὲ ἀποκαλεῖν ἐπὶ χλ
εῖσιν· οἱ μὲν οὖν δοξόσοφοι καλούμενοι· οἱ τὴν
αἰμίλλαν διεκδικῶν μόμενοι· οἱ κέχοντο
ἀποδίξιν οὐ δυνάμενοι αἰμίλλεσθαι· ἑαυτοῖσ οἱ τοῖσ
ποιοῦσιν αἰφ ἑαυτοῦσιν ἀλλομόμενοι· οἱ πλὴν
ἰοσοὺκόμενον· τοιαῦτα ζητίασ σέκ τεθεσμένον
λαὶ τοῦ ὀμίλεσθαι· ἀποφαίνεσθαι ἢ ἐὸ τοῦ λα
κολάσασ λαὶ τὴν καταγνῶσιν· οἱ δὲ τοῦ
πεοσιόμενοι σὲ ξαπατᾶν τὸ· ἐὰν οὐ ἐγοισοφό
λεσ· οἷσ ἐὰν ἀκολουθῶν τὸ αὐτοῖσ· ὁ ἡμὶν δὲν
ἐπίσασται· πλὴν οἷσ ὁμασὲ πλάσι ἐκ μαθόντα
πάσχουσι τὴν αἰμίλλαν· ἐπεὶ αἰ οἵ μαι τοῦ πλὴν
ὧν ἐπιστήμαν· ἢ ἐὰν τοῦ αὐτοῦ μὴ λέγειν·
ὃ ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἐὰν ἀκ ἢ τὴν ὁμοίαν
πεοὸ αὐτοῦ δὲ ἀσθμὸν τὰ μὲν ἐὰν μὴ λέγειν
σκομ· ἀφ' ὧν πεοῦ αὐτοῦ ἀποδίκτο· ἐπὶ μὲν μὴ
τοῦ δὲν ὧν οἱ σοφισταί· τοῖ σὲ ξ διεκδικῶν ὁ οἵ

αἰ θεοπικαὶ στάσεις ἐκ τοῦ ἐξ αἰτίας τοῦ ἐμποιοῦσι
τὸ ἐναντίον. δι' αὐτὸ μᾶλλον. ἡ ἐκκλησία αὐ-
αἱ λὰ οἱ πονηροὶ μετοικοῦσι ἐπὶ τὸ καλλίω. οὐ πρό-
τερον ἀποστήσονται τῆς ζημιώσεως πρὶν
αἰτίαν ἀποδεῖξαι δι' αὐτὸ ἀναλογοῦντος τοῦ
φόνου. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κοινῆς ἡ ἀπορία ἐστὶν ἐκ τῆς
καθαιρέσεως αὐτῆς. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῦ βουλη-
τοῦ καὶ ἀκουσίου τοῦ αὐτοῦ τὸ δικαίου καὶ ἀδί-
κου τὸ αὐτό. λόγος αὐτοῦ πρὸς καὶ ἡδονήν. μᾶλλον
δὲ τὸ καὶ τὸν οἰκεῖον ἀπὸ ἀλλοδαποῦ μᾶλλον καὶ ἀπαιρεῖν
τοῦ ἀκείνου. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ πρὸς τὸ ἐνδοξότερον φέ-
ρει. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅτι τὸ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἔχον πρὸς αὐ-
τὸν ἡμῖν προσήκει τὴν εἰς ὁδὸν αὐτῆς. ἐπὶ μὲν
οὖν ἐπὶ μνήμης. ὅτι δικαίως ἀμφισβητεῖ. καὶ
τὸ ἐνδεχόμενον φησὶν ἐμοὶ ἐξεῖναι πρᾶξαι. μὴ ἐπὶ
πλεονεξίᾳ αὐτὸ ἀλλὰ πρὸς ἀναγκαίαν χρῆσιν
μὴ ἐξεῖναι δὲ τῷ ἐνδεχομένῳ τοῦ ἀναγκαίου
δῶ. ὅτι δίκαιον τὸ ἐμὸν ἔχειν καὶ ἐμοὶ ἐξεῖναι
πρᾶξαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἀλλότριον. τὸ αὐτὸ φόνον
τοῦ καὶ αἰφανίζοντα. καὶ τὸ θυμούμενον τῷ ἐχθρῷ
τῷ βλαβεῖν. οὐκέτι μου ἄξιον μᾶλλον τοῦ ἐμὲ τῷ
τοῦ θυμοῦ καὶ φίλου καὶ ἀνεψιοῦ.
οὐδὲ ἔχει φαίνεσθαι τὸ βλέπον. ἐπὶ πλέον
τῷ χείρω αὐτοῦ τὸ ἄμεινον. ἔλεος τῷ μὴ
τοῦ δ'. αὖ τὸ δοκεῖν τοῖς σοφοῖς καὶ μεγαλοπρεπῆ
δοκεῖ ἡμαρτῆσθαι. μᾶλλον εἶναι διὰ τὸν τοῦ παιδίου
τέκνου, οὐκ ὄντων μᾶλλον. καὶ ἔχει μᾶλλον τὸ κτείνειν
αὐτὸν μᾶλλον ἢ σῶσαν. φασὶ τὸ πρὸς τὸν ἐχθρὸν διεβλήθη.

Τοι αὐτὰ δ' ἱμεν αἱ κυρι ακ αὶ γραφαὶ. ἡμὶ ἀμμὶ
ἢ αν ἀπο τίκτοιαν. καὶ μὲν οὐαν ποιφ δὲ οἱ μὲ
ταὶ τὴ σε πικεν τλοο τὸν τηὸ ἀμμι ἢ ἀομεν τηεῖ ὸν·
τέτρακτυν καὶ οὐ τέτρακ ὲ φησὶ γραφὴ· ὸ δὲ ἡ δ αὐτηὸ
οὐκ ἐκ ουν δυ ἀομοῦ συμμαιοῖαν· δηὸ αλε τὸ ἰφρα φὴ
κοῖσ. κ ἐκυκλιακαὶ γραφαί· αἱ δὲ αἱ ρεθεῖσ οὐκ ἐκ
μαθοῦσαι ὸ μὲ κ ἐκυκλιάσ ο, ποιμ ασπερμ ονται
πάντ ων δὲ ἀφορ τὴν αὐτὴν κεῖσι ν ἐλχερ ῆ τ· οἱ μὲν
ἀκ ολουθοῦ ντὸ τοῖ ἐξω τὴ λόγ ω, ποιοῦ ντ αι τὸ
ποιεῖσ· οἱ δὲ ἢ δυ ναῖσ ὀφ αὐτὸ αὐτὸ ἐκ δεδοκ ότὸ
βιαζ ομ ται περ ὶ φαῦ ε πὶ θυμ ίαν τὴν γραφ ὴν· δεῖ
δ' οἶμ αι τοῖ τηὸ ἀμμὶ ἢ ἀσ θρεφ τὴ· τυγ κ ὴ σε ὐτ ρίσ·
ὀφ ά λε σθαι γ ὰρ ἀμμὶ μᾶλ λ ον τοὶ σ μᾶλ λ ον ἔχ ει
ρο ῦ ντασ πρ ὸσ ἡμ ᾶσ ιν· ἢ ὡμ εῖ τοὶ κ αρ ὸ ν αὐτηὸ ἀμμὶ
ἀσ ἀφ' αὐτ ῆσ ἰλαμ ὸ ν ἤ τ ἔχ ουσ ι τὴν ὠφ ελ ί ἀν· οἱ
τοι οὗτ οι δὲ αὖ ἀπ ὸ ἀσ τρο λο γ ί ασ τὴν τ ὸ ὅ λ ο υ ἰ δ έ ᾳ
τοῖ σ πλ εί ο σι τοῖ ρ κ αὶ τ ὰ ὑ πὸ μ έρ ο υσ ὀφ άλ λ ο ν τ αι εἰ κ ό τ ω σ.
Δι ὸ τ ὸ μὲ ν ἥ λ ι ο ν μ ὰ λ ι σ τ ὰ φ α ί ν ε σ θ αι κ ε τ ὴ ν σ ε λ ή ν η ν.
Γ ρ α μ μ ὰ ν ὁ μ ὲ ν ὁ ρ ἀ κ ε ι ν ο ῦ τ ὸ δ ὸ ν τ ω ν αἰ ε ὰ λ ο υ ν· ἐ ι
γ ὰ ρ ἐ κ τ ὴ ν τ ο. τ ὰ ν ὰ λ ή θ ε ι α σ ὲ π ὶ λ ο ι π τ ὸ ν ἀ ν τ ε γ ρ α φ ὸ ν·
κ α λ ὰ π ρ ὸ ὧ ν εἰ τ ι σ ὲ ξ α ν τ ῶ ν φ α ν ε ί ο ν η ζ ὸ ν ο ι τ ο π α ρ
ρ α π λ η σ ί ω σ τ ο ῖ σ ὑ π ὸ τ ὴ ν κ ε ί λ η φ α ν τ α σ ί α ν.
Ὁ ὑ π ὸ σ ω σ τ έ ο ν α ι τ ο ύ θ ῦ σ π α τ ὸ ν κ ὼ ν Δ ι α
μ έ τ ρ ο ν. ἀ π ὸ σ τ ὰ ν ἐ κ β ὰ ν ὁ ἀ ρ χ α κ τ ί ν ο σ τ ὴ ν ἐ κ
λ η σ ι α σ τ ι κ ὴ ν π α ρ ὰ δ ο σ ι ν. ἢ ἀ π ο σ κ ι ε ρ τ ί ο ν
ε ἰ σ δ έ ξ α σ θ α ι ἀ ε ὶ β έ λ τ ι ο ν ἀ ν ί ρ η κ ε ν· ὁ δ ὲ ἐ κ τ ὴ σ ὸ δ ὸ
τ ὴ ν ἀ π ὸ σ τ ο λ ὴ ν π α ρ ὰ τ ὸ δ ε δ ο μ έ ν ο ν. κ α τ ὰ κ ο λ ο υ θ ί α ν
τ ὸ ν γ ρ α φ ὴ ν· ἢ τ ὸ ν ἑ α υ τ ο ῦ β ί ο ν ἐ π ι σ φ ε ρ έ σ τ ε ρ ο ν τ ῇ
ὠ φ ε λ ε ί α ι· ὃ ν ὁ ρ ί ζ ο υ σ ι δ υ ο ὶ ἀ π ο σ τ ο λ ε ῖ ς· φ ο μ ᾶ
τ ῇ ἀ ρ χ ῇ τ ὴ ν δ ι δ α σ κ α λ ί α ν. τ ὸ ν κ ῆ ν· Α υ τ ό

τῶν προφητῶν. διὰ τοῦτο τοῦ εὐαγγελίου· καὶ
ἡ αἰτία μακαριώτερον ἀποστόλων πολυτρόπως καὶ
πολυμερῶς ὅσῳ ἀρχαιότερος ἦν ὁ νόμος τῆς χάριτος
τοσούτῳ καὶ ἀτελέστερος ἦν καὶ ἀσθενέστερος
οὐκέτι γὰρ ὑπόκειται ἀγγέλοις ὁ μέλλων
τοῦ αἰῶνος οἰκουμένη περὶ ἧς λαλοῦμεν
τοσοῦτον ἀγγέλων διαφέρων ὅσῳ διαφορώτερον παρ'
ἐκείνους ἐκεκλήρονόμηκεν ὄνομα. αὐτὸς γὰρ ἐστιν ὁ κύριος
τῶν ἀγγέλων καὶ ἄρχων τῆς οἰκουμένης ἧς λαλοῦμεν
καὶ ἐν ἀρχῇ ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ ἔργα
τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί. αὐτοὶ ἀπολοῦνται
σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται
καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται
σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Εἰκότως τοίνυν
ἀφεὶς τοὺς ἀγγέλους ἐπὶ τὸν υἱὸν ἔρχεται ὁ θεός
οἰκονόμος γὰρ ἦν ἐκείνων ὁ δὲ κύριος καὶ δεσπότης
τούτων. καὶ ὁ μὲν ἐκείνους ἐπὶ δουλείαν ἐκάλει
ὁ δὲ τούτους ἐπὶ υἱοθεσίαν. ἐκείνους ἐπὶ φόβον
ὁ δὲ τούτους ἐπὶ παῤῥησίαν. ἐκείνους ἐπὶ σκιὰν
ὁ δὲ τούτους ἐπὶ τὸ σῶμα. ἐκείνους ἐπὶ τύπους
ὁ δὲ τούτους ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. διὰ τοῦτο καὶ
τὸν τρόπον τῆς προφητείας ἑτέρως ἐποιήσατο. οἱ μὲν γὰρ ἁπλοῦν
καὶ φανερὸν ἐποιήσαντο τὸν λόγον. ὁ δὲ καὶ αἰνίγμασι
καὶ παραβολαῖς καὶ ἀλληγορίαις καὶ ἀναγωγαῖς
τὸν λόγον ἐκφέρει. ἵνα μὴ ἀποδειχθῇ ἴσος ὢν
τοῖς ἀγγέλοις. μᾶλλον δὲ. ἵνα μὴ ἀποδειχθῇ ἰσότιμος
τοῖς μὲν γὰρ ἀγγέλοις μετὰ ἀσωματείου
καὶ μόνοις μόνοις τοῖς ἁγίοις. καὶ οἱ δὲ καὶ προφῆται
ἐφοίτησαν. ἀκριβῶς γὰρ ἐμφαίνουσι τὸν ἀληθῆ
λόγον ἀεροειδεῖς γὰρ οἱ προφῆται. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὄρους τοῦ
βίου ἐστήκασιν οἱ πλησίον τοῦ θεοῦ. καὶ πάντες
οἱ ἁγιάσαντες τὸν ἑαυτῶν νοῦν ἐκ τοῦ τοιούτου
ὄρους ἐκλάμπουσιν. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος
φωνὴν λέγουσιν ἀπὸ μικρῶν ἐπὶ πάντας ἀναβαίνει

ἀποδεικτικοῦ· καὶ τοξικοῦ προφητικοῦ
χειρόδακτυλος γραφικός· καὶ οἱ τοιοῦτοι μεγιόντες.
τροφοτομικοί· οὐ παύσασθε ἐπὶ τὰ οὐδέποτε· οὐδὲ
οἱ τὸ σῶμα καὶ τὸ ἦθος τῆς προφητικῆς συνοικοῦ
σαι ἀλλ' ἐκλεγόμενοι τὰ ἀμφιβόλως εἰρη
μένα· εἰ καὶ ἰδίᾳ μεταλογισοιντο δόξαν· ὀλίγα
σφε ἂν ἡδονὴν ἀναμηζόμενοι φαναῖ· οὐ τὸ σπέρ
μα μόνον ἀναιρετέον ἀκροατῶν· ἀλλ' αὐτὴν μᾶλ
λον τὴν ἀκροατικὴν ἕξιν· ὀχθοδίκαιοι γὰρ οὐ παύσονται
προσφέρειν τοῖς· ὄφεις ἀνίσχιοι ἀφ' ὧν οὐ τρό
μα μόνοις προσάρχουσι· τοῖς μὴ μόνοις αὐτὰ λα
λοῦσιν· οὐδὲ ὀλέθρου τὰ μὴ ὄντα· οὐ
δ' ὁπόσαν πρὸς καὶ χρώμενοι· αὐτοὶ καὶ δικαιοῦ
σιν ἐκλογαῖς· ἢ αὐλῶν ἁδέ· οὐκ ἐρῶ τοῖς
μέλεσι δὲ καὶ τοῖς σῶμα μόνον αἰρεῖσθαι· οὕτω
μὲν ἂν ἀπεστέρουν καὶ τοῦ σπέρματος· μὴ διδάσκαλοι·
ἀλλ' ἐρῶ τοῖς δὲ καὶ ἑτέραν τινὰ τοῖς κωλύουσι τοῖς πᾶσιν
κεφαλὴν ἡγεμόνα οἰκείαν πλάττειν· καὶ τοῖς
νόμοις οὓς ἕκαστον τῶν ἀποδεικνυμένων καὶ τὰ
γράφειν· ἐξ αὐτῶν πολλὴν τὴν ὁμοίαν γραφήν·
οὐτ' οὖν ἐπὶ γραφῇ ἐπὶ λύραις ἀλλ' ἐπὶ λύραις
αὐδούμενοι καταλέλαμπε τὴν ὠφέλειαν τῶν πλέο
νεκτημάτων· οὐτ' ἔχοιμι ὁπόσοι δόξαι ἀνὴρ καὶ τοῦ
αὐτὸν δοξασμένοι τοῦ γράφειν· φλαύ
ρως δὲ λέγειν ἐκείνῃ τοῦ ἀποδόγματος τὸ
μὴ· ὀχθοδικαίως τοῦ γράφειν δύνασθαι μέ
μενοι ἐξ ἀνὴρ ὠφέλιμον ἢ τὸν αὐτὸν ἐκλογὴν τοῦ αὐτοῦ
ἐκλεγόμενοι· τὸ δοι προϊέναι καιρῷ ὑποκρύπτοι·
τοῦμὲν μὴ προϊέναι τὴν ὠφέλειαν· τοῦδε
λέγειν αὐτοῦ τὸ σοφὸν λόγον φιλοσοφεῖν οἷόν

εἶναι ὁμωνύμως καὶ τὰ οἰκεῖα ἐκ εἰνοιοδιαφαίλου
τὴν ἐκ ἰδιότητα καὶ τοῦ ἑαυτοῦ διαφέροντος αἱρέσεως
τὰ δόγματα. αἱρετικὸν ὁμολογεῖν ἀδυνάμενος
αὐτοκατάδικος ἀμαχητὶ. διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος οὕτως ἔ
φη καὶ τοιαῦτα ἐστὶν ἰδεῖν τὰ αἱρετικά. ἐπειδὴ
αὐτοὶ τοὺς μοχθηροὺς αὐτῶν δογμάτων· ἐπὶ παλαι
γὰρ αἱρετικῶν τῶν τοιούτων ὁμοίων· δείκνυσι καὶ
τὸ ἰδιαίτερον ὑπάρχοντα τοῦ αἱρετικοῦ· δι' ὃ καὶ
διαφέρεται ἀλλήλων ὑπὸ τῶν περὶ τοῦ δόγματος
ἰδιοποιούμενον· ἢ γὰρ τῆς ἀκολουθίας τοῦ
προφητικοῦ δόγματος· ἢ τῆς προφητικῆς
τῆς· καὶ μᾶλλον δὲ τῆς ἑαυτῶν ἐπιδοκιμασίας φε
ρόμενοι· ὃ καὶ ἑκάστῃ τὸ δόξαν αὐ
τοῖς οἰκεῖως ἀληθὲς εἶναι· ἢ τὸ προφητικὸν
δόγμα τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμπνευσθὲν
μορφῆς ὑπομιμνήσκει· ὅθεν ἡ τῶν τοιούτων αἵρεσις
αὐτοῖς· οὐ πρεσβυτικοῦ λόγματος· ἀλλὰ περὶ τοῦ
αἱρετικοῦ διαφανεῖν οὕτω μᾶλλον ἐξ ὑρίσθαι·
τοῖς ἀκριβῶς ἐντυγχάνουσι τῇ προφητείᾳ· ἐν τῷ ῥη
θήναι αὐτὸν αἱρετικόν· ὑπὲρ ἣν καὶ
δὲ ὅσον διάστημα τὸ κοινὸν πλάσμα· ἐξέ
πεσεν ἀπὸ μᾶς ἁγίας· μείζονα λαμβάνῃ ταύτης
γνώσεως τὴν ἐκκλησιαστικὴν μυσταγωγίαν· μὴ
δὲ χωρήσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἁγίας μυστείας
τοῦ καλοῦ τῶν προσώπων ἡ κατεμφερὴς αὐτοῦ
θυμῶδες. ἐξέπεμψε ἀνάγνωστος, ἀπὸ
δόμενα τοῦ προφ'· ὑποδοχοσοφίας τοῦ
Νῶε πεπερασμένοι ἰδεῖζον τὰ ἀκατάληπτοι· δηλοῖ
γεγονότα· ἀφοῦ δοκεῖ μᾶλλον· ἢ πρὸ τοῦ φη

λοσοφεῖν προσοιῶται· αὐτὶ καὶ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀρχὰς πεφυκότων καταβαλλόμενοι· δόξαις ψευδεσι
κεκιμημένοι· ἐ ὧν τὰν ἀρχαίων τόπος ἀπολοῦν
μὴν αὐτοὶς ἐκποριζόμενοι· μαπλανητίζοντων δὲ
τοὺς ἐλέγχους περὶ αὐτῶν τὴν αὐλητὴν φιλοσοφίαν μὴ
χειριζομένους· ἐ σοφιστὰς μᾶλλον νομιζομένους καὶ
σοφιστὰς δικαίως ὄντας κυρίους· καὶ μᾶλλον ἢ διὰ τοῦτο
ἀφ' ὧν τοῖς τραφεῖσι μένουσιν· ἢ ἀφεμένοις τὴν τοῦ
νοῦ φιλοτιμίας τὴν αὐξησιν· καὶ τὴν πολυθεωλὴ
τοὺς καταγνώσεις ἐκκλησίας αὐτῶν περὶ τοκαλοῦ δείας·
δι' ὧν καὶ εἰς ἣν τὴν ἐμποτηλείαν· δι' αὐτῆς ἐλθόντες μὴ
αἰχμῶσιν περὶ τοκλησίαν ἀσωσαίζονται· ἢ σαρξὶ μὲν
δὲ τῆς αὐλῆς ἀσεβῆς πίμπροσθεν· ἐκ τοῦ ἢ δὴ πεφυτεῖσ
ὑπὸ πεφοὶς ἐκ σοφίζεται τὴν πίστιν· ἢ τὸ οἰκεῖον
ὃ ὅτι σαρκὸς ἀσοδλάξεσσ καὶ φάσκουσι· αὐλὰ ὁσεῖς κ
σαῦσα αἰρέσεις· ἀφ' ὧν ὃ σαὶ κοῦσι ταῦτα κλεῖ τὸ
συμφέρον· μόνον δὲ· τοῖς πεὸ σὴ δομὴν ἀφεῖσι τοῖς
ἐ πὶ κάρ ἀ δη τὸ αὐτοῦ· ἢ σὰ βδελυκτὴν αὐλῆ λῆσαι
μόνον ἡμᾶς μὴ δὲ· τειχλὶ δὲ βδελυκτὸν ὁ ἢ λεσσ·
καταδύσεσι καὶ σαρτὸ σαῦσιν· μαθητὰς τοῦ αὐ
τίου· καὶ τὸ πᾶσ ἀφ' ἧς ἐβλάβητο· ὁ τειτορλιὰ
σκηνὸς τὴν ἰσχνὶς· ὁ ὁδηγὸς πεὸς τοῖς κεῖσθαι μόνον
δεῖν ἔχειν ἀκολουθῆν λεγόμενα· ἀ φαὶ ὃ ἢ λαμπρὸς
τεαφαμένος· οἵπερ καὶ ἡ τυχὶ τοῖς τρεαὶ φύσιν
δολοδῆ ὧν δόγμασιν· οἰχῶν αὐτὸ τὸ φὰ σὴν σὰ λῆσαι
δι' ἀκριβοῦς· αὐλὰ ἀκαὶ τοὶ βὴ πρὸς σαρεφεῖς·
βὴ ὁ ὧν δολερὰ ὑλαι ὁ σαὸ ἐχθρὸς ἀυχὶ σκδλαι
φάσιν ἀπὸ σὸν ἢ λουμένων· καὶ καλαῖς τὰ τοῖς περὶ ἐφ
σαιδίαν· τοῖ σαιδαφορῆ αὐτὸς κλῆ ἢ· οὕπερ ὁ οὗτοι τοῦ
σοφιτὰς ἔρτοσιν· ἑαυτοῖ τὴν σὲκκλησίαν

ἰφορόμενοι δι' ἐλάχιστα καὶ μουσικοὶ αἱ ἁρμονίαι
ὁποῖαί τινές εἰσι καὶ τίνων ἀριθμῶν λόγοι συμφωνίαι
τε. ἰμαθήσεσθε δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ κανόνος ὑποτεινομένου
τε αὐτοῦ· τούτου δὲ ὄντος τοῦ μὲν περὶ τὰ φθόγγους
τοῦ δὲ περὶ τὰ διαστήματα τὰ ἐν τοῖς φθόγγοις
ὑπάρχοντα. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ περὶ τὰ φθόγγους
ἐπιστήμονος ἔσεσθε ἐκ τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν ὑμῖν
τὸν ἀκούοντα τοῦ κανόνος ἐπὶ τὰ ὀξέα καὶ βαρέα
μεταβάλλειν τὴν φωνήν· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ τὰ διαστήματα
ἐκ τοῦ ἐπιτρέπειν μὲν ἐπὶ τὰ ὀξέα καὶ βαρέα
μεταβάλλειν τὴν φωνήν, μὴ μέντοι ἐπὶ πάντα
τὰ διαστήματα ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἁρμονικὰ μόνον.
ἐπὶ δὲ τοῦ ῥυθμικοῦ ἐκ τοῦ ἐπιτρέπειν μὲν
ἐπὶ τὰ βραχέα καὶ μακρὰ τῶν χρόνων καὶ
τὰ ἀριθμῶν τὴν φωνήν, μὴ μέντοι ἐπὶ πάντα
τὰ ἀριθμῶν ἀλλ' ἐπὶ τὰ ῥυθμικά. ἐπὶ δὲ τοῦ
μετρικοῦ ἐκ τοῦ ἐπιτρέπειν μὲν ἐπὶ τὰ βραχέα
καὶ μακρὰ τῶν χρόνων καὶ τὰ ἀριθμῶν τὴν φωνήν,
μὴ μέντοι ἐπὶ πάντα τὰ ἀριθμῶν ἀλλ' ἐπὶ τὰ μετρικά.
ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμμελοῦς ἐκ τοῦ ἐπιτρέπειν μὲν ἐπὶ
τὰ ὀξέα καὶ βαρέα μεταβάλλειν τὴν φωνήν,
μὴ μέντοι ἐπὶ πάντα τὰ ἁρμονικὰ ἀλλ' ἐπὶ τὰ
ἐμμελῆ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐναρμονίου ἐκ τοῦ ἐπιτρέπειν
μὲν ἐπὶ τὰ ὀξέα καὶ βαρέα μεταβάλλειν τὴν φωνήν,
μὴ μέντοι ἐπὶ πάντα τὰ ἁρμονικὰ ἀλλ' ἐπὶ τὰ
ἐναρμόνια. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκμελοῦς ἐκ τοῦ ἐπιτρέπειν
μὲν ἐπὶ τὰ ὀξέα καὶ βαρέα μεταβάλλειν τὴν φωνήν,
μὴ μέντοι ἐπὶ πάντα τὰ ἁρμονικὰ ἀλλ' ἐπὶ τὰ
ἐκμελῆ. ἐπὶ δὲ τοῦ χρωματικοῦ ἐκ τοῦ ἐπιτρέπειν
μὲν ἐπὶ τὰ ὀξέα καὶ βαρέα μεταβάλλειν τὴν φωνήν,
μὴ μέντοι ἐπὶ πάντα τὰ ἁρμονικὰ ἀλλ' ἐπὶ τὰ
χρωματικά. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρμονικοῦ ἐκ τοῦ ἐπιτρέπειν
μὲν ἐπὶ τὰ ὀξέα καὶ βαρέα μεταβάλλειν τὴν φωνήν,
μὴ μέντοι ἐπὶ πάντα τὰ ἁρμονικὰ ἀλλ' ἐπὶ τὰ
ἁρμον

τὸν δογματοποιὸν ἑαυτόν· οἵκαστε ποιοῦσι τοῖς
θεάσασθαι τὸ τοιοῦτο δεῖ τὸν ἀστεῖον
τὴν ψυχὴν ἔχοντα ἀστεῖος εἶναι τὸν ἀνθρώπου
σαφηνίζοντα· οὐ λόγος ἐστὶν ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦτον
δοξασθῆναι λόγον ἐν ᾧ πάντα τὰ ἐν ἐπὶ τὴν
αὐλίδα ἀνακαθαίρεται καὶ ὁμοίως· καὶ δὴ τὸ
ἐν ᾧ ἐν ἀνθρώπου τὸν ἐν ἐν ἐ

σαρκὶ σὺν τῇ ψυχῇ καὶ ἀπὸ πάντων ἐφ' ὧν τοῦ
δὲ τοῦ ὑπὸ σὺμ μιᾶς ποιουμένοις ἀεὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἴδιᾳ
δὲ κατὰ τὸ δυσωνύμου τραφαὶ· μείζων
τοίνυν ἡ τῶν λειτουργιῶν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν. ἔχουσι
δύο εἰσὶν ἀρχαὶ τοσῆσδε αἵματος τίνος· ἄρνες καὶ οὐ
δένες· ἀμφοῖν δὲ ὄφελος· τὸν μὲν τὸ ἔρον τῆ
μαρδονίᾳ· μὴ πλὴν τῆσδε τῆ θυμέᾳ σκεδαστέον·
τοντονὶ· δίκην μὲν οὐκ ἀλόσκειν ὑπὸ· δίκην δὲ οὐ
κίχησι τοὶ σοφλοσόκειλ ἡ ἡμῖν· οὐτοῦ γὰρ ἀπαυτῆλος
τὸ τὴν γὰρ ὁμῶν δικαίαν δὲ πεσάγλην λέαν πάνυ
δικαστὸν ἡ ταῦρος ἀλῶναι ποιεῖν· οὐτὲ καὶ κεῖνα
τὸ δεσμίχιον ἀμέλημα τοῦ βαυτοῦ παραίσχει τάδ'
ὃν τοὶ σοφέστοισ ὄφελον δικαστῶν· ἀκολούθως τοίνυν
δύο τοὶ γνῶναι ἐς παῦλαν παρὰ δίδομεν τοῖς σοφοῖς·
ἐκ ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἁμαρτῆσαν· τὴν μὲν, ἵνα μὴ ἀφ'
ἑαυτῆς ἀπέκτονε τὸν ἀνδρεῖον ὃν ἐχρῆν
ἀποδέχειν· τὴν δὲ, ἵνα κατὰ λόγον ἄσκηνος· ἐκ
τοῦδε δὲ καὶ φόνου παραλαμβάνομεν μὴν· ἀμφοῖν δέον
τὴν πλέον ἀφαίρεσιν αἴρεσιν· τῷ σοφῷ γὰρ οἱ μὲν
τοῦ πρακτικοῦ· τοῦδε τοῦ δικαστοῦ· ὄφελον
μὲν εἰ δικαίου ἵνα ἐστὶ τὴν μὲν εἰ· ὄφελον δὲ ἵνα
πεῖσις· εἰ ἡ μὲν οὖν καὶ τοῦδε τοῦ αἰρέσεως
λόγος· κατὰ μὲν δὴ τοῦ ἐκ τοῦ δὲ τοῦ ὑστέρου μὴ
κάκιον σοφέρει σθῆναι ἐκ εἰ πρεῖττον
ἐστὶ τοῦ πρᾶσσε τοῦ ἑαυτοῦ τῷ· εἰ δὲ κἀκ θανάτῳ
οἰκεῖος οἱ τοῦ ὄφλου· τοῦ καὶ μὲν οὖν μὴν ἐκ τοῦ
μου· αἰσχρὸν τοῦτο δὲ μὴ ἐ παῖς οἱ δὲν αἰσχρὸν
σωφρονῆσαι οὖν πεῖσαι δὲ τῷ πεῖσι ἐκ εἰ
σε σωτέον ἀν οὐ δὲ ἐστὶν ὑμῶν ὃν τὸ τάδ' ἡμᾶς
ὃν ἐκ τὸ μὲν οὖν ὄφλον· ἀλλ' ἐκ μὴ εἰ σὲν σωφ

Τὸ λιφθέρον τὸ ἑαυτοῦ διὰ τὸ αἰτησαμένου ἀνοῖξαι θεῖ
ναι αὐτοῖς βιβλία· ἢ μὴ τὰ μὲν ἰδιωτικὰ τὰ δὲ
τοιαῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ὁμολογοῦμεν. ὥσπερ οὖν
οἱ πολλοὶ τῶν βιβλίων παραπεφυκότα ἐκ τοῦ
μαθητοῦ τοῦ μιμεῖσθαι τὸν διδάσκαλον ἢ τοῦ περὶ πάν
των ἀλλὰ περὶ τούτου διδάσκαλον ἢ τοῦ περὶ τοιού
των. οὕτω δὴ καὶ περὶ τῶν νομοθετῶν ἀσκολαζόμε
θα· θεῖναι γὰρ εἰκὸς ἐστὶ νομοθετικὰ καὶ
αὐτὰ τοῖς ἀσκολαζομένοις· τὰ μὲν γὰρ τοῖς ἐλευθε
ρίοις καὶ ἐπιστήμης μετέχουσι τὰ δὲ φαῦλα μόνον
πρὸς ἐμπειρίαν· τὰ δὲ τοῖς ἀσκολαζομένοις· τὰ μὲν
ἀποτελεσμονικὰ τῶν εἰφαυλοτέρων μέρος
πρός τι· τὰ δὲ πολιτικὰ· ἢ πλάβη θητη
ρίου· εἰ πλαμπαλίου· ἢ πλάβη θητη
ρίου· εἰ πλαχήρου· εἰ δὲ ὅτι δεῖ τοῦτο χρῆσθαι τὴν
αὐτὴν ἀπορίαν παρὰ ἐμπλεκόμενος· μεταστέον δὲ καὶ
προσαγαγεῖν τὴν αἰτίαν τοιαύτην τινὰ ἀπόδοσιν
ἀμαθοῦς ἐπιτηδεύματος συμφέρειν τοῖς ὀλόγοις
εἶναι δή· οἱ οὐδὲν ἂν δόξαιεν τὴν ἀρχὴν ἐπακούειν τοῦ
περὶ αὐλητῶν ἀλλήλων ἂν ποτε πόρρων· καὶ δὴ φλυαρεῖν
ἐπιτιμᾶν βλασφήμου τοῦ αὐλητικοῦ ἀναχωρεῖν
λόγου ὀφείλειν αὐτοῖς τοῦ μὴ λαβεῖν τὸν ὁρισμὸν τοῦ ψυκτι
κοῦ τὸ· οὐ μαλακτικὸν τὸ· οὐ ζητητικὸν τὸ· οὐ σπο
νδαρτὸ· οὐ χευστικὸν τὸ τὴν ἀκολουθίαν· οὐ δὲ τελε
σθεὶς μυστηρίων τὸ· διὰ τοιαύτης ἀποφάσ
εἰ δὲ τοῖς αὐτοῖς τρυχάνα· φθεγγομένου ὅσον πρὸ
τοῦ δὲ μεσορακτικὸν ἀλλήλων τὴν παρεσκευάν· ἀποκτι
μενον· καὶ ὅσα παρὰ τὰ δόξαντα αὐτοῖς· ἐναντία
τοιαῦτα τυχ[ὸν]· ἔφασκε τοῦτο· διὰ μὲν ἀλλήλων
ἐπαινόμενοι ἀποδιαλαβόντα τὴν ἀλλήλων· τὸ δὲ ζητοῦ
σιν ὀνόμενοι· καὶ ὁτὲ μὲν μᾶζον τῆ· ἐναντίοις μὲν

οἱ παρὸν τὰς οἰκείας ταῖς θείαις προφαίσεις αὐτὸν
τὸν προφῆτην ποιεῖσθαι. ἀποδείξειε τὸ παρὰ
πᾶσαν. καὶ τοὺς ὅπη δοκοῦσιν αὐτῶν σωφρονεῖν μὴ ἐκ
λεγόμενοι· δόξη δὲ καὶ πιθυμοῦσιν. ὅσοι τὰς περὶ
φυλὴ τοὺς ἀληθινοὺς τοῖς λόγοις ὑπὸ τοῦ μακαρίου Νά
ου προφήτου ἐκ παιδὸς καὶ λαμπρὰν παρεδιδόμενα
ἐκ οὐ τὸ ζῆν σοφίζονται διὰ τὸ ἑτέρων παρεγχεῖ
σθαι. ἀλλὰ πείσαντες διδασκάλιον ὑπιφαίνοντες·
θείαν παραδόσεις ὑπὸ τὸν τῶν αἱρέσεων σκήπτεσθαι·
τί γὰρ ἂν πάλιν ἀσεβὲς τὸν τηλικούτοις ἀνδράσι κατεῖ
πεῖν ἐκκλησιαστικὴν μὴ λέγειν ὑπὸ τὴν ὑποβολὴν τοσούτου·
μακρίου προφήτου πάντα τὰ προδήλους τοῦ ὁμοίοις·
τὸν δὲ τὸν οὐ μαθεῖν παρ' αὐτῶν ὁδόν· οὐ γὰρ ἂν ὑπὲρ
καλὸν σοφίαν τὸ ὠθεῖσθαι τοὺς ἀνδρας. ἀσπερ οὖν
ξυνεῖναι τοῖς ὑπὸ κεῖνα μὴ βλέπουσιν ἀλλ' ἀὶ
χρῶσι τοῖς ἐν αὐτοῖς. εἰ τὰς περὶ παραδόσεις
καλεῖν ἰδιωτικὴν ὁδόν· ὁ γνωστικὸς ἄρα μὴ μόνον
ἐν αὐταῖς ἐκ ἀναγκαίου τοῦ ἀσφαλοῦς· τὴν ἀποστο
λικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν βάζων ὁρίθετον τρόπον
τὸν δογμάτων. καὶ τὸ ζωτικὸν ὁμοίως τοῦ
τοῦ ἁγίου Μάξιμος ἀνάγκη πᾶσι ἀνδρείσκειν.
ἀν ἀσεβεῖν ὑπὸ τοῦτο· ἀποστρεφόμενους πε ο
φῆτων· ὁμοίως δὲ οἱ μὴ τοῦ γνωστικοῦ· οὐδὲν
ἀλλὸ ἦν· ἢ ἑτέρας καὶ λόγοις τὴν τοῦτο ἀκόλουθοι
παρεδόσεις· ἀλλ' οὐσαφῆς μὴ ἁγίου· οὐδὲ
γὰρ ἡμᾶς ἀφ' ἑτέρας ἀδελφοὶ φῆ· ὁ ἀποστόλος· ὅτι
παρ' τοῦτο τὴν ἀφ' ἑλληνίσων· καὶ πᾶσι κοινωφε
λῆ καὶ πάντας μεβόλωμεν· κατασκευάζων
ἀφοῦ· μὴ παρ' τοῦτο τὸ ἀκούοντας τοῦ λόγου μὴ ἀφ
ελῆ τὸ μέβεθος τῆς γνώσεως βέβαιοι καὶ λόγοι·

διὸ καὶ θαυμάσαιμεν· ἀλλ' οὐκ ἂν ποιήσαιμι τοῖς τὴν
δόκησιν τοσοῦτος. ὁ ἁ ποιήσας ἐκ τ̄ε. καὶ οὐ
τοιαῦτ' τὸ κάλλος τοῦ πεσόντος· τοῦτ' ἔστι τὴν ἀδο
κιμασίαν τοῦ σῶ. ἢ τί ὅτι νεφέλαι ἀνέμων πνεύ
ματι κοῦφαι. ὑπὸ πνεύματος διῳκημέναι οὐκ ἐπὶ φαύλων· ὕδωρ
ζωηφόρον τικτόν· Ναὶ φησὶν ἀλλ' ὧν ὀλίγων τοιούτων ἐστὶν ἡ τοι
φυτῶν· τοσοῦτοι δὲ φαύλων· ταχὺ μὲν ἡ δοκοῦσα
γένεσις· φυτῶν λέγεται· ἢ πολὺ τὸν φοῦδαν τῶν ἐτ
ξηνθρέμμασιν ὑποκλαίοι· εἰ δὲ ὁ πλὴκ καὶ μαίνεσθαι
τὸ μεγαλεῖον ἐκ καὶ αὐλητὰς ὁ φορτίον μεμυθεῖται τοῦ
ἀποστόλου φησί· λέλυται μὲν τὸ ἐπιποθούμενον· ἐ
πούμενοι δοῦναι τὸν τεκμαίρειν· κυρόβομβον τὸ εἰρημένον·
ἰσοφίαφλοιν ὁ δὲ λοιπὸν· ἐν ὑφιστάσθαι ταῦτα τῆς
λέκια· οὐδὲ τοσοῦτος τὸ φορβὴν ἐποίησεν ὁ κ̄ος τοῦ
μερικὰ ἐκ τὰ τῶν δεδοκαμίαν· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς
αἰλιλέαι τοσοῦτοι δύναται ἔτι μεγαλόφορα ἀνέμων
ἐκ τὴν ἀπὸ τεκμαίρειν τοσοῦτος δὲ ὑγρὸν τὰ
κὰ τὸν ἐσαμαρ· ἢ αὖ ἰσοζυγούντων παρασκευά
ζει· ὁ σὴ μαίνεται ὑφιστάσθαι· μεγαλοπρεπὲς
τὰ αὐτῆς σοφίας τοῖς ἐκ τῶν μαθητῶν πέτροις
ὑμφυτοῦσθαι δεδοκαί· αὐτὶ καθ' ἣν ὁ ἀπόστολ·
καὶ πόσοι μαι οὐ τρικόγορ τοῦ πφυτευομένων. ἀλλὰ
τὸν δυνάμενα· ἐ μεγαλοφεόρτος ὁ πρέπειν ἐμέλησε
ἀμελὲ ἀσκὶ μᾶζον οὐδὲν· τὸν γε ἀφαίνεσθαι ὑμᾶς·
ὑπὲρ τοῦ δαιμονᾶν ἰδεῖν τὸ πφυτευόμενον πέτρον
Τὴν σοφίαν· οἶον ἐ σομαί φησιν ἐ δικαίως ἐπὶ τῆς
πόσα μεγαφεονᾶτ· πόσα γὰρ καὶ αὐτὸν δαι
μόνιον ἰουδαίων ὁ δ· τοῦτ' ἔστι τοῖς ἐκ αὐτοῦ πόσην
ἰσοχαμήλιτος· ἰουδαίας γὰρ· ὁμολόγησις ἐ εἰσὶ καὶ
ὁ κοῖτος ἀφαίρεσις πεὶ φοῦ ἀποστόλ· τὸ οὖμοι χλόα·

οὐκλέτας. οὐκέτι θυμιάσας. καὶ εἰ πρόβατα δύο
τομὶ δύο τοῦτο ποιοῦσι οὐκ ἀκέφαλα οὗτοι. δύο τῶν
ἀγαπώντας τοὺς πλησίον σου ὡς σαυτόν· οὐχὶ ἀεὶ πότε
καλαὶ πρόφασιν αἱ εὐλάσεις μεταλάβητε τοῦ δοῦναι· μοιχᾶσθαι
τὴν ἀμίλλαν. οὐδὲ μὴν κλέπτας μετὰ κατάρας
ἐκκλησίας. τοῦτο δὲ ἁπλῶς θυμιάσας καὶ φιλοδοξίας
ἀπαχθόμενος οὐκέτι τὴν τοῦ πλησίον ἀπαυτῆς·
οὐδ' ἁπλῶς μᾶλλον ἁρπάσας τὴν τοῦ πλησίον ἁπασαυτῆς
ἀφ' ἧς ἐπαλαιδιδάσκειν προσήκει· ἁρπαγὴν ὠνόμασε
κεῖνο ἁμάλακτον τοῦ στόματος τοῦ ἐπιπλήξαντος
αὐτοῦ· ἵνα μὴ κερδῶσιν· ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἀφωνοῦσιν
οἱ προσακηκοότες· ὅσοι δὲ τοῦ στόματος ἀπαυτοῦ
δολιότητα. ἁρπαζόντων τοῦ ἐπιπήμου· Οἵτε
νῦν τὸν ἀδικοῦντα αὐτὸ μὴ οἱ λόγοι τὸν φύλακες ἀφ
ἧς ἔδοσαν· μὴ δὲ δὴ τοῦτο γε φοβοῦσθαι ἐξ ἡμέρας
τὴν μεγίστου ἀγχόμενοι· οὐκοῦν οἱ ἁπάσης ἐξ ἁπλῶς
καὶ ἁπλῶς ἀπόνοιαν. οὐκοῦν δὴ πάντως ἐστὶν
τυχὸν ἁπλῶς δικαίου· ἀλλ' οὐδὲ τὸν καθ' ἡμᾶς
ἐκαυτοῦ τὸν ἁπόδου· τὰ δὲ δὴ πρὸς καὶ ὀσφῆσθαι
λιμωδίας αἱ πλεῖστα· διὸ οὐ τὸν αὐλαίας
αἱ ἀποφασίσασθαι τὸ ἀφορίσασθαι τοῦ κῦρ παρα-
δόλου ἁπλῶς· παραλυσομεν δὲ αἱ ἀγκυρίτου.
καὶ διορύξαι τοῦ καὶ ἁρπαγὴ ἀπὸ τὸν ἐκκλησίας.
παραλυσαι μοι τὸ τὴν ἀμίλλαν. μεταφορὰ τὸν
τοῦ ἀδυσωπήτου τοῦτο δὲ ἁπλῶς τοῦ· ὅτι ἐχθρὸς ἐστὶν
πρόσωπον καθολικῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀριθμοῦ σωμῆ
μένος πρὸς ἡμᾶς. ὅτι οὐκ αἱ δίκαιοι· ἵνα μὴ
γὲ τοῦτο καὶ τὴν τοῦ προσωπίδα δηλαδὴ καὶ
ἀπὸ αἰῶνος καὶ πλεῖστον καὶ ὅλως ἀπὸ ἐχθρὸς ἡ
μεσωπίου τοῦ τοῦ αἰῶνος ἐχθρόν. πολλοῦ γὲ δὴ

τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ μέχρι τοῦ τῆς παύλου μαρ
τυρίας πληρώσαντος τὸν δρόμον· καὶ ἀπὸ τοῦ ἑτοί
μου εἶναι τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης· ὃν ἀπο
δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς ὁ δίκαιος κριτὴς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ ἐν ᾧ
ἐπιμένουσι τὸ τοῦ κυρίου· καὶ μέχρι τῆς αὐτοῦ παρου
σίας τοῦ φανῆναι τὸν μέγαν χιλιετηρικὸν καὶ πρῶτον
χίλιον· καὶ μαρκίωνες ἀπεστραμμένοι τὴν διδασκα
λίαν αὐτῶν καὶ τὴν ὑπόθεσιν· ὡς αὐτὸς ὁ
ὢν ἀληθινὸς θεὸς ἀκηκοέναι φήσουσιν· ἢ
εἰκοδόμητος ὑπὸ παύλου· μαρκίωνες καὶ οἱ τὴν αὐτὴν
αὐτοῖς αἱρετικίαν ὑπονόμως, ὡς ἀποστόλου τῆς ἐν
σωματείῳ· μεδιομάτρων ἐπιτίτων· κηρινθιανοῦ
τοῦ αἱρεσιώτου· ὧν οὐκ ἔστιν ὁμοφανῆ
ἐκ τῆς παρουσίας καὶ αἱ μαθητῶν ἐκκλησίαι· τοῦ
μεγάλου ἀέρος τούτου· καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπερουσίου θε
οῦ κυρίου τοῖς χερουβικοῖς κεκαρτομημένου παρ' αὐτοῦ
αἰῶνος· ἐκ τοῦ ἡ εἰρηνικὸν ἀρᾶ φαμεν οἱ καὶ τὰ
γενικὰ μίαν ἁγιωτικὴν αἱ μὴ ἐκκλησίαν· τὴν τοῦ
ὑπ' αὐτὸν χαίαν· ἃ οἱ ὧν οἱ κατὰ πόλιν δίκαιοι ἀγκάρα
λέγομεν· ἐνοῦ γὰρ ὑπὸ τοσοῦτο καὶ ἑνὸς τοῦ κυ
τοῦ καὶ τὸ ἀκέφαλον σῶμα κατὰ τὴν μέρος οἱ μέπαν
νῦ τοῦ· μὴ μηκαὶ ἀρχὴ τῆς σώματος· τὴ τοῦτο τοῦ
ἑνὸς φύσει ἀγκλησεύται ἐκκλησίαι μίαν· ἢ ὑπὸ ἓν
κεφαλὴν ἀρμαζομένη αἱ ἐβδο· καταὶ τὸ ὧν ὑπὸ
φασὶν κατὰ τὸ πίνοιαν· καταὶ δαίμονα· καὶ κατὰ
ὄχλον· μὴ εἶναι φαμεν· ἢ ἀρχαίαν ἢ καλοῦ
κλῆν ἐκκλησίαν ἑτερότητα πλάσματος μιᾶς τῆς
καθαιρουμένης οἰκέτας δικαίους· μᾶλλον δὲ καὶ αἱρετῆς
δικαίους τὴν μίαν διαφόρους τοῖς χεροῦσιν· ἑνοῦ
τοῦ δὲ τοῖς βουλομένοις δι' ἑνὸς τοῦ κυ· σωματοειδῆ
τοιοῦδε καὶ τεθεμελιωμένου τοῦ προσώπου· ὃ δὲ δικαίου

ἑορτῶν περὶ καταβολῆς κόσμου ἡμέρας· διὰ
τοῦ ἑξαημέρου τῆς ἐκκλησίας· καὶ μεσιτείας τῆς
ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἄλλου ἀνθρώπου γενέσεως· καὶ
ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἄλλου ἀνθρώπου ἐστὶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλου
ὑπερπαίλου ἀπὸ καὶ μηδὲν ἔχουσα ὅμοιον ἢ ἴσον πρὸς
αὐτήν· ταυτὶ μὲν οὖν καὶ ἑξῆς οὕτως· τὸν δὲ αἰῶνα
οὐ μὴν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος περιγραφήν· ἀπὸ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἀληθινοῦ καὶ μακρὸν καὶ ἀπεριλείπτου· καὶ
τὴν μεθ' ἡμῶν αὐτοῦ περιβολὴν δόξαν· μέχρι τοῦ
τοῦ νῦν τοῦ τοῦ τοῦ ἀπορρήτου διδασκα
λίαν· οὕτω δὲ καὶ ἡ παράδοσις· αἱ δὲ ἀπὸ τόπου·
ἀπὸ τοῦ παραδείσου· αἱ δὲ ἀπὸ ἔθνους· ἀπὸ τοῦ τῶν
Γώγ· αἱ δὲ ἀπὸ διαθέσεως· ἀπὸ τοῦ ἐκ ἑαυτοῦ·
αἱ δὲ ἀπὸ δογμάτων· ἀπὸ τοῦ δοκιτῶν
καὶ ἀπὸ τῶν αἱρετικῶν· αἱ δὲ ἀπὸ ὑποβολῆς· καὶ
ὑπὸ τοῦ μὴ κατὰ· ἀπὸ καὶ ἀριθμοῦ τε καὶ οἱ ὀφιανοὶ
προσφερόμενοι· αἱ δὲ ἀφ' ὧν παρανόμως τε καὶ
λοιπὰ τε καὶ ἐκάλουν· ὁ δὲ νῦν οὖν ἡμᾶς ὁ λόγος ὑπο
μιμνήσκει τοὺς καὶ ὀφιλοκαμίους τῆς ἐκκλησίας· ἐκ τοῦ
καταπαύσεως νόμου· περὶ τοῦ οὐ δαίμονος τοῦ χν
δαίμονος· περὶ τοῦ αἱ ἐβδόμης μετὰ κατὰ δικαιουμένου·
ἀπὸ καθαρότητος ἀπὸ τῆς περὶ καθαρσίου ἢ ἀκαθαρτ
σίας ἐκβολῆς· κατὰ τοῦ ἐπὶ ὁμὲ τὸν λόγον·
τοῦ μὴ χιλιασμοῦ τε καὶ μὴ εὐκισμοῦ αὐτοῦ τοῦ·
περὶ ἑτέρων καθαρσίων δεκταὶ τοῖς δοῦ παραδόσεσι
τῆς ἐκκλησίας· ὅσαι γε πεπαίδευμένοι· τοῦ πάθους
τοῦ δικαίου τοῦ ἐν ἁγίοις πεποιουμένου· αὐτῆς μὲν
τοῦ μιχιλοῦ τοῦ ἐβδομάτου· τοῦ τοῦ λόγματος ἐν
νύκτωρ ἢ μεσημβρίᾳ μέρᾳ ἀνθρώπου ἢ ἀμφιβολίας
μὲν οὖν βίου τοῖς τῆς ἐκκλησίας τοῦ μαθήματος δοκάσιν· ἐν

δόγματα, ὁσημέραι δίαιαν εἶναι τοῖς πεπιστευκόσι
τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Θεοδότου, ἐξέθετο·
μετέσομεν ἐκ τῆς ὑποσχέσεως· ὅτι καὶ δεῦρο σοὶ
προσῆκε· οὐ παραδεῖσοι δὴ ποτε μόνοις ἐκκλησίοις
τοῖς οἰκείοις κατακεκυρωμένοις ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον
ὅπου γε καὶ μοναχοὶ καὶ ἱερεῖς καὶ διάκονοι
καὶ λαϊκοὶ καὶ πάντες ὁμοῦ ἐξ ἑνὸς στόματος τὴν
ὀρθοδοξίαν ὁμολογοῦσιν· καὶ τὸν ἀναθεματισμὸν τῆς
βλασφημίας ἐκείνης ἐπιφωνοῦσιν· καὶ τοῦτο ἐστὶ
τὸ τῆς ἐκκλησίας ἐγκαίνιον· καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς
ἐπώνυμον· ἐν τούτῳ γὰρ ἐκ πολλοῦ τοῦ πάλαι
χρόνου τὸ τῆς ἀληθείας ἐκλάμπει φῶς· ἐν τούτῳ
λοιπὸν στηρίζεται τὸ τῆς πίστεως· ἐν οἷς μέμνηται
σχεδὸν καὶ μνήματος ὀνόματος· ὅρα καὶ ὁρκωμοσίας
σημεῖα παράδοξα· ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου· ὁποῖα
τὸ τάχα τοσούτους ἐξ ἑνὸς στόματος φωνὰς ὁμοῦ
πάσας· ὁ τοιγαροῦν πίστις καὶ τὸν λέγειν οὐκ ἐλαττωθεὶς
βούλεται· καὶ τὸν τοιοῦτον δογματίζειν ἐκκαταπεσεῖν
λέγειν δόκιμον καὶ οὐκ ἀναίτιον ἀλλὰ μᾶλλον ἀποδοκίμων
ὄντων· φιλοπόνους καὶ ζητητικοὺς ἅμα τοὺς ἐπὶ
τὸν πέριξ τῶν παραδεδομένων· πολλαχοῦ γὰρ
δυσβάτους καὶ τραχείας· διὰ τοῦτο περιέχουσα δὴ
φορὰ· καὶ δὴ μετὰ τοῦτο βυθομετροῦσι τὰ μὴ κείμενα
πρόχειρα· τοῦ βάθους ἀπτόμενοι τῆς ἀρχῆς· ποιήσῃ
μεθαρμόσασθαι·

+ +

πρωτοδευτέρᾳ ἑβδομάδι,
ὁκταήμερα·

ἀλλ' οὐδὲ οἱ παλαιοὶ τοῦτοι τοῦ φιλοσόφου ἐπὶ τὸ ἀμφισβητούμενον ἀνεφέροντο. διὸ καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ὄντος ἀλλήλοις ἀντιλέγομεν οἱ φιλόσοφοι. οἷον αἱρετικὸς εἶναι ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς ἀληθείας τὸ ζητεῖν ἀφιέναι· οἱμὲν γὰρ μὴ δοκοῦντες τὰ παρεδομένα φιλόσοφ. νοοῦ φιλοτιμίας χάριν καὶ αὐτοὶ οἷον ἐλέγκτικῶς ἁμαρτανόμενα θεωρητικοῦ. ἡ δὲ ἀλήθεια ἐκφέρει τὴν φιλοσοφίαν ἐμπαλιν· ἡ γὰρ περὶ φιλοσοφίαν ἐπιστήμη ἐκβάλλουσα. ζητᾶτε εἰ πλείω. καὶ δεῖ σθαι· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· κρούομεν οὖν καὶ τὴν ζήτησιν. ὁ προσέρχεσθαι ἐστὶ τοῦ κεκλεισμένου τὴν λύσεων τὰ ἀποκρυπτόμενον δηλοῖ. χαλεπὸν τοῦ βιωτικοῦ καὶ τὴν θεωρίαν. ἐπὶ τὴν μὲν γὰρ ἰδιωτείαν τοῖς οὐτοσοῖ μικροῦ οὖσιν. ἀφοίγνυται τὸ ζητούμενον· καὶ τοῖς οὖσι τοῦ πλείονος καὶ τοῦ γεωμετρεῖν. ἐφ' ὧν μὲν γὰρ τοῦ θεωρητικοῦ καὶ δόξαι τοῦ γεωμετρικοῦ. διὰ τῆς ὁμοιότητος ζητεῖν δοκοῦσι· οὐχὰρ διὰ ἐλάττονος οἱ πλείονες ζητοῦσι· οὐδὲ ζητοῦσι μὲν· οὐχὶ δὲ ἀληθείας· οὐχὶ δὲ θεωρητικῆς ἀλλὰ μὲν· οὐχὶ δὲ διὰ τοῦ ἀπείρου καὶ ἀφ' ἀποφάσεως δεῖ τὸ ἀγαθὸν ἀφαίρεσιν κατὰ ταὐτὸ ζητούμενον· οὐδὲ διὰ τοιούτου ὄντος ἀγαθοῦ ἐχρεῖσθαι. μὴ οὐχὶ λοιπὸν τὸ πάθος λαμβάνειν ἐπὶ τιμῆς τὸ ζητούμενον· οὐκέτι μὲν διὰ τοῦ ζητοῦντα. ζητεῖσθαι δὲ εἰ οὐκ ἀφίησι πρόσθεσιν ἀλλὰ μὴ πάθος· πρὸς δὲ μὴ πάθος τὸ ἀγαθὸν ἀφορίζεσθαι τοῦ κακοῦ. δηλονότι τὸ ἀγαθὸν ἀφιλοσόφητον.

ὁριστόμενον καὶ ἀποκειμένου. περὶ οὗ καὶ
ἐστὶν ἡ ἀποκρινόμενος τῷ λεγόμενῳ· ἔχομεν γὰρ
λέγειν. οὐμοίρον τοῦ περιφανοῦς τοῦ δήλου.
ἀλλὰ καὶ τοῦ ὑπνώττοντος τοῦ κοιμωμένου τοῦ ζητη-
τοῦ εἰ ἄλλο τι σημαίνει ἢ ἐλλιμον τὸ διεγηγερμένον
κατάληψιν. ἐκ δὴ τῶν γὰρ ἄλλος τὸ πρᾶγμα καὶ
ὄχλος τοῦ τὸ τραχὺ μὲν τοῦ ἀνωμαλῆ. ὃ τὸ φερόμενον
διεκνοχλοῦν· τοῦ δὲ τὸ ἀμβλὺ καὶ βραδυκίνητον οὐ
μὰ καὶ μωρὸν μὴ φυσικὸν ἢ ἰδιοκαὶ τοῦ ζητῆ
σαι πρὸς ἡκόντων διὰ τοῦτο δὴ ζῆσαι βουλόμενος
ἀφιλόσοφος καὶ φιλήδονος ἢ ἀμφότερα πρόσοντα.
κατάληψιν τοιαύτην· πρὸς οὓς οὐκ ἄξιον βελτίω λέγειν
μεθοδον· ἢ ἀφετέον τῆς τοιαύτης ζητήσεως
διδασκαλίας. ἢ τὸ προσταλῶν ὁμολογοῦσι δηλο-
φανῆ οὕτως ἔχειν· καὶ παρασκολουθοῦσαν τοῦτο
ὁμολογούμενον· ἀρ' οὖν τοιοῦτόν ἐστιν ὁμολογούμενον
ἀποδέξασθαι· οἷον ἀρετὸν βλάπτειν φερόμενον
οὐδὲν σημαίνουσαν· καὶ παρὸ οὐδὲ φιλόσοφος
οὐδὲ ὁ ἐλίττων· ἀλλ' οὐδὲ ὁ δικαστής· ἆρ' ἄξιον
ὁρμᾶν περὶ φεύγειν τὴν ἀποδοχήν· οὕτως τὸν
δικαζόμενον ἢ μὴ εἰ τὸ σημαινόμενον ὁρᾶν οὐ
χὶ ἀφεκτέον· αὐτίκα καὶ τὸ ὑπερφατὸν περίεργον τὴν
ἀποδοχὴν οἱ φιλόσοφοι· ἄλλος ἄλλος· πλείστων
τοῦ τοιούτων τοιζητουμένου εἰ ποτὲ ἔστιν ὅλως ἀλλ
καὶ οἱ· οἱ καὶ ὅτι ἔστιν ἢ μὴ ὁμολογουμένων
καὶ ἀναιροῦσι τὸν λόγον· ἢ τὸ παῦσαι τοῦτο ὁμο-
θυμαδὸν καὶ ὁμοφώνως ἐκ τῆς προσηγορίας ὁμο-
λογούμενον σημαίνειν· ἢ ταὐτὸν τὸ δόξαν ὁρμὴ
ἐστὶ ζητήσεως αὐτῆς· ἢ ὑπάρχει τὸ σημαινόμενον
τοῦτο ποιὸν λόγος εἰ τὸ καὶ μὴ· ἐφ' ᾧ ἐστὶ ἢ πρ

νὰ σχεδιάσῃ. ζητητέον τοίνυν τὴν φύσιν
ἀκείνου. ὁποία τίς ἐστιν· ἢ μὴ ποτὲ μὲν ταὐτὰ
τὰ δοξάσαι τὸν αὐτόν· εἰ δὲ οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο μόνον
αὐτὸ ἀφ' αὑτοῦ πρὸς τὸ ζητούμενον τὸ δόξαν. ἔτι
τί γὰρ ἐστὶν αὐτὸ τὸ καλούμενον ἐπίστασθαι
φύσει ἀναλαβόντας· ἀλλὰ πῶς ἀναλαβεῖν χρὴ
τὸ μηδέν· ἢ μὲν εἰ ὁμοίως ἀμφισβητοῦμεν.
οὐ δεῖ τοῦ αὐτοῦ λέγειν· καὶ εἰ μὲν ὑπάρχει
ὁμοίως τὸ ἀμφισβητούμενον ἔχειν. ἢ ταὐτὸν
ποιοῦσι καὶ οὐ δοκεῖ· εἰ δὲ ὁμολογοῦμεν
μὲν· ἀπαιτοῦμεν δὲ τοῦ ὁμολογουμένου πίστιν
δοῦναι. ἐκ ποίων ἂν εἴη δῆλον ἐπιστητόν
ἐστιν· ἢ οὐ τῶν ὁμολογουμένων· μάλιστα
γὰρ ἐν ἀρχῇ τὸ ὁμολογούμενον ἐστὶ καὶ οὐ
δῆλον τὸ δῆλον ἐστὶν ἐπιστητόν· ἐξ ὑπο-
θέσεως ἄρα τὸ ἐπιστητὸν ἐστίν· φθεγξώμεθα
Β ἐπὶ παντὸς ὁτιοῦν τοῦ ὁμοίου· φασὶ μὲν οὖν
καὶ τοῦ ἴσου ἀμφισβητοῦσιν ἔκ τινων
ὑπάρχειν· ἀρ' οὖν καὶ δοξάσειεν ὁτιοῦν αὐτοῦ
τοῦ ὀνόματος· ἀλλ' ἢ οὐδὲν δόξῃ ἐοικὸς
ἢ μὴ ἐπίστηται· ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ
ἐναντιολογίαν· ἢ μὲν ὁμοιότης δοκεῖ τὸ λαμπρότατον
τῶν κατὰ τὸ ὄνομα ἴσον· ἢ δὲ δόξα οὐκ ἔστιν
ἐπιστητόν· ἢ παῖς ἢ μὲν ὅμοιος ὁμολογούμενος ὅλος
ὅλου ἐστίν· ὁ δὲ ταὐτὸς δοκεῖ ἢ τὴν οὐσίαν πάντα
ὄντα ὁμολογεῖσθαι ἐναντιολογίαν ἅμα τοῖς ἀμφισβητου-
μένοις ἐκ τῶν ὁμολογουμένων συμβαίνειν ταυτὸν
πίστιν· οὐ μὴν δὲ ἀπὸ μάλιστα πίστις ἐστὶν ὅτι·
ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν ἐστὶ λόγος· ἢ μὲν, ἐπὶ

σημορικήν πλκαὶ ιεμαίαν. ἀὶ λλη δὲ μόρον ελίπη
κλή· κυελοφαινομένων ἀποδλαξιολεγεδλή·
τηνὲ πσημορικὴν πὶ τηνεθνότηλέσεων τὰφαίνη
μαν δλαμόρτον ηχαίον· δλζασηκλιδὲ λήζεων ὁσ
καὶ αὐτοσὸμὲν ὁὐτοσ ἀνσο. ὁ τὰσκομαὶ φεγὰρ
κεκτημένησο. ὁ δὲ ἥλιοσκαὶ θηριόδιο ὁὐτοσ τοι
καὶ ὁκαμηκοσὲλλφθν. φὸχαρίεισέ τιν ἀνσο.
ἑτ ἀὶ ν ἀνσοσὶ· καὶ ἐπὶ νεσσὸ καὶ ἡ πτουκαὶ κ ν
νοσὸ ὁ αὐτοσὸλόγοσ. παραὶ τ ἀφελὴν τὸ ζαὶ ουλὶ ηακὶ
αν· ἡ αρὲ τὴν τοῦγθνοιο τηλλόδη τα βλέ πομτο.
ἐπὶ τὰκ υελοφ ταυταποῦσ ημαι ρομὲν ων ξ ὲχόμεθλα·
αὐτικαὶ ἀτεοὶ μοὸν μ. ὃὶ μὴ δὲν ὶ τηὸ ἡατεκ ηὸ
ὁὼ δλν ἀμ ὸσ θν δλ ἡ· γν ο ατκοὶ ζ. ὃὶ μὴ δὲν ὶ λ ἡ
πλ τηὸ ἔσοι σ ημορικ ηὸ ἐὶ δλι λ ὸσ· ὴ δλ α ἔ ξ ἐλθν δλ
δλζι σ ζυλλογ ισμοῦ· λὶ τὸ μὲν ὶ δὲ λ κ μ ύμεθν ον μ
ἑνοσὲ τι δηλοτικοὶ θν ὑπ ἀρ χον ἡ ὰὐτὸ· ὁ φοῦ
μὴ κ ἐπὶ ἐὶ ηλον ποαρ ἔ χ ομ ὲν δν δλ ζι τ ἐὶ σ ι τὸ κν
φ μ φαμὲν· τὰὲ δὲ ζυλλογ ισμοὶ ἐ λαμβαν ό μεθν ον. θν
νοσ ἐ χ ονὲ τοῦτον πλ ἐὶ οσι μ. ὁ φοῦ πν ἴλ ἐ ορ ο σ πρ ο
λ ὸ μ α μ ηζ ων τ ἰ ο σ. ἡ ὁὐτοσ ὲ ἔ χθν· οὐχθν· ἀλλὰ
πλ ἐὶ ο λαμβαν ό μεθα τοὶ δηλοτικαὶ· ἡ τὸ μὲν πν
ε σ μ ἐὶ μ ὲθ ο μολογουμ ένων μ. ζυλλογ ί ζ ό μεθα δὲ τὴν τὸ
δλ ηὲ θ ὲ ἀλ η λοῖ μ ἡ πρ ὲ σ ὶ μ α ν. ἀὐτοδ λ κ μ ύ α νὲ
τὴν· ὲ τ ἀ ρ α σ ὺν ἴλ ἐ ρ ὶ τ ην α τηὸ ἀὐτοδ λ ζ ὲ ω σ
τηὶ ὸ ὴ μ ο ιν· ἔ κ πτ ο ὺ χ ο τοὶ λαμβαν ό μεθν ὰ
πρ ὸ φ ὰ ζ ἡ τ ο ύ μ ε ν ω ν ἀὶ λ ηθ ὶ λαμβαν ά μ. κ ἀ κ τ ο ὺ
τὸ ζυμπ ἔ ρ α σ μ α ἀὐτοὶ σ α κ ὸ λ ο υ θ ον ὲ π ὶ φ ὲ β ε θ ὸ
ἡ λ ὶ τ ο ι μὲν ὶ ο ὐ κ ἀ ν φ ὲ ρ ὲ ι τ ὸ π ρ ὸ τ ε ρ ο ν· ὶ μὲν ὲ π ο ὶ τ ὸ
αὐτοὶ τὸ δλ ὶ τ ε ρ ο ν· ὁὐκ ἀ ν α σ ὺ λ φ ο ν μ ε θ ὰ ν. ζυμβ α ὶ
ν ὶ ζ τ ο τ ὲ κ· τὸ μὲν οἰκ ε ὶ ο ν ὲ π τ ὰ κ τ ὲ ὶ ν α μ π ὶ

ραστατοίς λήμμασιν. συλλογίσασθαι μόνον ἁπλῶς.
Τὸ δὲ καὶ τοῖς λήμμασιν ἐκάστοις ἐνδέχεσθαι αὐλῆσαι
δύο. οὐ συλλογίζεσθαι μόνον. ἀλλὰ καὶ ἀποδεδεῖχθαι
καὶ πρὸς ἐνδέχεται. ἀ ὅτι καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίως
δίκαιον. τὸ αὐλῆσαι ἐπὶ τὸ πρέπον· ἐστὶ δὲ δίκαιον τὸ
ἐκάστοις λόγοις τὸ ζητούμενον· ὃ δὲ δίκαιον ἐστὶ πρά-
ξαι καὶ αὐλῆσαι· οὐδὲν δὲ ἄτοπον εἰ καὶ ἀπλῶς
καὶ πρὸς τὸ λήμμα ἐστὶν ἀποδεῖξαι· ἐπεὶ καὶ τὸ
ἀποδεικτὸν ἐστὶ πρὸς τὸ λήμμα· ἀλλ' ἡμεῖς τὸ πρόβλημα
ἀπὸ δείξεως ἀποδίδομεν αἰτουμένων τῶν
ἐκβηπόμενων. ὡς οὔσης ἀνταποδείξεως ἢ ἀπὸ
δείξεως· ἢ δὲ τὸ δίκαιον. ταῦτα αὐτοῖς τοῖς ῥήτοι-
σι φαίνεται ἀποδίδοσθαι ἀξιοῦσι καὶ
καὶ φιλόσοφοι ἀπὸ δείκτων ὁμολογοῦσι τὸ
τὸν ὅλον ἀρχαῖον· οὐ γὰρ πρέπει ἀποδίδοσθαι ἀνάγ-
κη πᾶσαν πρόβλεψιν εἶναι αὐτὴν ἐξ αὑτοῦ. ὁμοί-
πρᾶξαι καὶ αὐλῆσαι δείκτων λέγειν· ἐπὶ τὴν αὐλῆ-
σιν δίκτων ἀπόφασιν. ἢ πᾶσαν ἀποδίδοσθαι ἀνάγκη.
εἰ δὲ λαὶ καὶ ἄλλα τοῖς ἀποδίδοσθαι ἀρχαῖς μᾶλλον
τὴν ἐκ πάντων πλῆθος τοῦ πρὸς αὐτὸ σκοπεῖν καὶ νό-
ησιν ὧν ἀρχαὶ φαίνονται αἱ ταύτην ἢ πρὸς αὐ-
λῆσιν ζητοῦντα τὸ ἐστὶν ἁπλῶς καὶ αὐλῆσαι· τοῦτο
πρὸς νόησιν. ἁπλῶς καὶ δίκαιον ἐστὶ πρᾶξαι τοῦτο
ἐξ αὑτοῦ ὑπολαμβάνομεν. συλλογισμοῦ· οὐδὲν δὲ λείπει
τοῦτον ὧν ἀρχὴ καὶ πρᾶξαι λογικὸν κράτος πρὸς
ἀκολουθοῦν καὶ μαχόμενον οὐδὲν ἐστὶν. ὧν ἀφ' ἡδὺ
λόγου δεῖν ἡμᾶς πρᾶξαι ἐστὶν ἀποδεῖξαι δεῖ.

ἐὰν οὖν τὸ διεχόμενον τοιοῦτον· οἷον ἐκ τοῦ μὴ
ὄν τοῦ σύνθετον εἶναι ἢ ἐκ πολλῶν τὴν πίστιν
λαμβάνων. αὐτὸ τοῦτο εἶναι φήσομεν οὗ οἱ αὐτοὶ
δείξομεν· ἢ ἐν τοῖς δὲ οὐκ αὐτὸ τὸ τῷ πίθῳ καὶ τὸ
τῷ ἀνθρώπῳ ἴσον γένος. διὸ πολὺ· τὸ μὲν· πᾶν δὲ ὁμοίως
τοῦ ὀρχήστου τοῦ ἀκουομένου· τὸ δὲ, ἐπὶ τῶν μὴ
γιγνομένων· εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ περὶ αἰσθήσεως ἡ ὁρμὴ
σιν ἔσται ἀφορμὴ ἀρχῆς αὐτόθι· καὶ αὖθις τὸ οἰκεῖον ἐν
ταῖς ἐξ οἰκείων ἀφορμαῖς. ὁμοίως ἀνθρώπου δείκνυσιν· ἢ
δὲ δόξης δόξαν μόνον οὐμενοῦν περαίνομεν· τοιαύτην
οὔτε περὶ αἰσθήσεως· οὔτε περὶ ὁμοίως ἔσται ἀφορμῆς·
εἰ μὲν οἰκεῖον ἐν τοῖς θεοῖς ἀμφιβάλλεται· συλλογιζῆ
μεν· οὐ μὴν ἐπὶ τῆς μερικῆς γε ποιήσομεν τὴν ἀπό-
δειξιν· ἢ λοιπὸν οἰκεῖον· οὐδὲ συλλογιζῆ τὴν ἀρ
χήν· διαφέρει λοιπὸν ἀλλήλων ἀπόδειξιν· ἕκαστον
μὲν γὰρ αὐτῶν διακρινόμενον· διαφέρει δὲ ἀπὸ
κοινοῦ πάντων ἀποδεικνύμενον· διαμένον
καλεῖσθαι ἐφ' ἑκάστου· ἄχει οὖν ἢ φαντασία ἑαυτοῦ ἡ
παρὰ ἀναδεχόμενον· ἐπεὶ φαντασία περὶ αἰσθητηρίου
πάθος μὲν ἀεί· ὃ πρὸ ἀναλογισμοῦ μαρτύρει αὐτὸ
διαιρεῖν· ὅταν ἀπὸ τοῦ περὶ τοῦτο τὸ ζητούμενον
ἀφικνῆται· διαιρετέον τοῦ βούλεσθαι· χρῆται
νων τοῦ αὐτοῦ διὰ καὶ ἀρδεσι· τὴν μὲν αἴσθησιν
τοῦ λημμάτων πολλῶν ποιήσασθαι περὶ ὁμοίων·
τοῦ δὲ ὁμοιομερῶν ἀφορμὴν ἔχειν· εἰ τοιαύτη
ποτὲ ἔσται οἰκεῖα· ἢ τὸ περιττόν· ἢ τὸ λήμματα-
ὁμοίως δὲ τοῦτον ὑποκειμένων τὸ πρῶτον
πολλῶν ὄντων ποιήσασθαι τὴν περὶ ὁμοίων· εἶτα
τοῦτο πρὸς τὸ ἐλάττον· εἶτα περὶ ὁμοίων· εἶτα
συλλογισμὸν ἔσεσθαι τὸ ὁμοιομερῆ τὸ αἰτιατὸν

φεομτίζειν· δύο γὰρ τούτων θώπα οἱ χεῖρα
φημὶ τὸ ἀποδεικτικὸν φυλάξαι. τὸ μὲν γὰρ μὴ
παραλείπειν βλαμβάνειν. ἀκόλουθον δ' αὐτοῖς
ἐπιφέρειν συμπέρασμα. ὁ πρέπει δὲ καὶ ἐπιφορὰν
καλῶσιν· τὸ ἐπιφερόμενον τοῖς λήμμασιν ὥσ-
περ τοίνυν ζητοῦμεν εἰ πεφύκασιν αἱ χεῖρες
διὰ τὸ φρονιμώτατον εἶναι τῶν ζώων. ἔστι
δὲ τοιόνδε· ὄργανον ἐστὶν ἡ χεὶρ ἢ μάχαιρα
ἢ λύρα· ἀλλὰ μὴν ἡ φύσις ἑκάστῳ τῶν ὀργάνων
ἕν μόνον ἐπιτηδεύει· ἀεὶ γὰρ ἐλαχίστοις ἅπαν-
τα ἀποδίδωσιν ὡς ἐνδεχόμενον· οὐδὲν γὰρ
οὕτως ἐστὶν ἄτεχνον ὡς τὸ πολλὰ ἔχειν ὄργανα·
ἡ ἄρα χεὶρ οὐκ ἔστιν ὄργανον ἀλλὰ πολλά·
ἀντὶ γὰρ ὀργάνων ἀντὶ μαχαίρας καὶ λύρας
καὶ σφύρας καὶ λίθου καὶ πυρὸς ἔστιν αὐτῇ·
ἅπαντα γὰρ ταῦτα δύναται ἡ χεὶρ καὶ λαμβά-
νειν καὶ παρέχειν τὰ τούτων ἕκαστον· ἡ δὲ
φύσις ἐπὶ τὸ ἐλάττω καὶ μᾶλλον ἐπιτήδειον
ἀεὶ τὰ ὄργανα ἄγει· ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐλάττω
καὶ μᾶλλον ἐπιτήδειον ἀεὶ τὰ ὄργανα ἄγει· ἐπὶ τοῦτο γὰρ
ἐλάττω

τοῦ οὐσιῶν ἀν οὖν ἐστὶ μὲν ὑπάρχει· ἀμφοῖν
γὰρ τῆς οὐσίας τῆς ἐνεργείας· τοῦτ' ἔστιν οἷ
ας ἐν τῇ διανοίᾳ λαμβάνεται. οὕτως ἐπὶ τῶν ζῴ
των ἡ μὲν ἀρχὴ καὶ τὸ αἴτιον τῆς ἐνεργείας
εἶδός τε καὶ τὸ αὐτὸ καὶ οὐσία, ἡ δὲ ὕλη καὶ τὸ δυ
νάμει· ἔστι γὰρ ἡ καρδία τοιαύτη ἀρχὴ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ᾠοειδίζεσθαι τοῦ πο
βλήματος· τὸ δὲ ἀκριβῶς ὂν ἀπαιτεῖ τὸ τῆδε τὸ
δὲ σῶμα καὶ ἀγγεῖα καὶ τἆλλα τῶν διανοου
μένων. ὁ δὲ μηδὲν ἁπλῶς διορίσαι ἐκ τοῦ ἐνδέ
χεσθαι· οἷον ἡμιζῷον τὸ κυούμενον· ἔχομεν γὰρ
καὶ ζῷα οὐτὶ μὴ ὅλα καὶ κυουμένου· ζητούμενον·
εἰ τοῖς κυουμένοις ζῴοις ἅμα ὑπάρχει· τοῦτο δὲ
δῆλον· εἰ τῇ κυουμένῃ οὐσίᾳ τὸ τελειοῦσθαι δύ
νασθαι· καὶ ἔστι τὸ αἰσθάνεσθαι ὑπάρχει· ὅτε
δὲ γένεσις ἐστὶ ζῴου μᾶλλον· ἐπὶ πρό
του ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς· τί ποτε λέγω· μᾶλλον
τοῦτο ποιητέον· ἐπὶ δὲ εἰ διαφέρουσι λέ
γω μεμερισμένῃ τοῦσωμα· καὶ διωρισμένον·
εἰ πλάτος ἔχουσιν ἐστὶ τὸ σημαινόμενον·
ἐκ τῆς προσηγορίας· ᾗ δὲ ὁμολογούμενον ἀπαιτεῖ·
εἰ δὲ καὶ ἐστὶ ποιεῖν μὲν· ὅτι πρὸ αὐξάνεται· ἢ
τελεῦται· πάλιν αὖ πρόσαρθρον τί σημ. ἢ καὶ
τὸ φυτὸν μὲν ζῴου· καὶ πάντων ἀφῃρημένου
των. ἐπὶ μὲν κυουμένῃ δῆλον τί τὸ κυούμενον πῶς
καὶ τελεσφόρον· πλατωνικὸς καὶ τὸ φυτὸν ζῷον
καλῶ· τοῦτο δὲ τοῦτ' ἔχον εἶδος· τοῦ ἐπιθυμη
τικοῦ μόριον μὴ ἔχοντων· ἀριστοτέλης δὲ· τὸν
φυτικὸν καὶ θρεπτικὸν ἔχειν μόριον οἷόν

φυτά· ζῶα δὴ ἄδηλα ὅσα σύζυγα οὐκ ἄξιοι·
τὸ γὰρ δὴ τὴν διάφορα ψυχὴν τὴν αἰσθητικὴν μετέ-
χον· τοῦτο μόνον ἄξιοι καλεῖσθαι ζῶα· οὐμενοῦν οἱ
τὸ ζωϊκοὶ τὴν φυτικὴν δυνάμει δὴ ἔχειν ὀνομά-
ζουσιν· ἀνοφέλη σαρτος δὲ τοῦ πεπνευμονότος εἶναι
ζῶα ἀλλὰ φυτά· δείξομεν δὲ καὶ μαχόμενα λόγῳ·
τοῖς γὰρ τετραπλαῖς καὶ αὖ ἀμφίβια τὸ ζῶα ὁμοίως
μενος· οὐ λέγει δὲ τὸ φυτὸν οὐκεῖναι ζῶα ὁμοίως ἀνο
νάμενος· οὐδενὶ οὐλοβοικὸν μέλαν· ἢ ὅτι τὸ τε
φόμενον τε καὶ αὖ ἀμόμενον· καὶ ζῶα ὁμέτικαὶ
ὀυζῶον· τί οὖν βούλεται μαλεῖν ἑ ταῦτα· ἀφέφλη αὖ
ζεται καὶ τετράβεται τὸ καταίγαστρος· ἢ ταὶ σθλάβο
πνοῦ· ἢ καὶ τὴν ὀκαλοῤῥμὴν κυρίλαβο αὐτοῖς μέβ
σιν· καταμὴν γὰρ πλάτανα τὸ φυτὸν ὑμπεχόντε καὶ
ζῶον· κατὰ δὲ ἄρι στοτέλη· ζῶον μὲν οὖν ὄντα· μᾶλλα
γὰρ αὐτοῖς τὸ αἰσθητικόν· ὑμπεχόμενον δὲ ἢ δὴ ἑτέρῳ ὧν
αὐτοῖς τὸ ζῶον· οὐσία ὑμπεχόμενα αἰσθητικὴ ἐνεργῶ
δὲ τὸ ζωϊκόν· οὐτε ὑμπεχόμενον οὐτε ζῶον ἑτέρῳ
φυτόν· ὑμπεχόμενον γὰρ οὐδὲ τὸ ζῶον· ἢ τοίνυν ὑμπεχόμ
τὸ ζῶον ἢ τὸ μὲν δὲ φύσει αἰσθητικὸν· δῆλον δὲ τὸ αὖ
σθητικὸν ἢ δὴ τὸ ὑμπεχόμενον· εἰ μὲν οὖν αἰρεθεῖη τὸ
Ὁ ζητήσαι· εἰ ζῶον τὸ καταίγαστρος ἐστὶ καλὰ τὸ ζῶ
ον· ἐπὶ τὸ τε φόμενον καὶ αὖ ἀμόμενον· εἰ δὲ ἄρα τοῦτ εἶναι ὁ ζητῶ
κρισιν· εἰ δὲ ἄρα τοῦτ εἶναι ὁ ζητῶ· πότερ
αἰσθητικὸν ἢ δὴ τὸ κυούμενον· ἢ καὶ καλοῤῥμὴν τὴ
μάβει κυρητικὸν ἑαυτοῦ· ἢ δὴ ἀαφ ὧν γίνεται ἢ δὲ
ῥέγκιστος τοῦ πεφυκότος· οὐμενοῦν ὅσπερ ἐπὶ τὴν
αἰσθητικὸν τὸ ὠὸν καὶ σπερμάτιος· μὴ ἀποκεινόμενον δὲ
τερὸ τὸ αἰσθητικὸν· μὴ δὲ βουλόμενος τί ποτε
ἐστὶν ἢ πὶ τὸ ὄν· ἢ καὶ τί ποτε ἔοικεν ἕτερον πε-

γματος τὸ ζῷον. ὄνομα τὴν πρότασιν ἐστὶ
σὰ τὸ. ἐθελεύσω δὴ μαὶ αὐτοὶ οἱ διελέσθαι. ὅτι
τὶ κοὐ νοαρχὸν μοριολόγη. εἰ δὲ λοιπὸν τὸ σὺν
νοαρχοῦσιν. ἐβέουμεν τοὺς κατὰ σὺβεσότητα οἷς πλὴν
αὐτοῖς εἶσιν. ἐβέουσι δὲ τοὺς κατὰ διαίρεσιν μὴ τὸ
ἔβεον. ὥσπερ καὶ ταῦτα σαφῆ ἐστιν τοῖς εἰ τὸ πρόβλημα
διῃρημένον μὴ ἐστιν. εἰ τε πρεσβεύσαιμεν,
ἢ ἔφασαν αὐτοὶ πρὸς ὃ τι σύνδεσμος ἐκάστου βέλτιον εἶδος
λαμβάνειν. εἰ δὲ διακόπτειν βούλοιτό τινι
ξένῳ τῶν λαμβάνοντος. δηλοῦσι τὴν οὐδὲν ἀκούειν
βουλόμενος. ἀλλ' εἰ μὲν ἀποδείξαιμεν ὅλον ὅλοιτο. σαφῶς
τὸν πρὸς τὸν βέλτιστον αὐτὸν, ὅτι ὁ τὴν φθορὰν πᾶν
μητρὸς ζῷον ὁμώνυμον. διότι δὲ τοῦτο ἀποδείξεται.
σαφὲς ἐν τοῖς ἑξῆς. ὁ τί ποτε αὐτοῖς σημαίνει τὸ κύνου
σύμβουλον. ἢ τὸ καταίσχυντον. ἢ τοῖς δὲ ἄλλοις ὁμοῦ
νοῆσαι καὶ τοῖς οὖσι. καὶ τὸ σαφὲς αὐτὸ καταλεῖ
πεσθαι δεῖ τὸν λόγον τοῦ. ἢ μόνον αὐτοῖς δηλοῦσθαι ὡς καὶ ἡδὺ ἄλλοις
τοῖς ἀσεμνοῖς. τοῖς δὲ μὴ σεμνοῖς ἀποδείξαι
μενον οὐδὲν δεῖ καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦτο σκοπεῖν ἢ ὅλως τὸ πρό
κειται νοῆσαι ὅ φησὶ καὶ διδασκαλικόν. εἰ δὲ
ἡμᾶς χρεία ἐστὶν οὐ λοιπὸν τὸ αὐτὸ μὴ ἀποδείξαι ὅμοι
νον. ἀκουστέον. ἐπὶ συμβουλὴν δὲ καὶ ὁ τοῦ
σημαινομένου χάσος ὃ προσῆκεν. οὐ γὰρ οὖν
οὐ περὶ σημαινομένων ἐστὶν ἐν τοιούτῳ τῷ λόγῳ
οὐδὲ ὑπὲρ αὐτῶν ἢ μὴ τῶν πραγμάτων ἕκαστον οὗ μᾶλ
λον προσῆκε τοιοῦτόν τι ποιῆσαι. οἷον εἰ καὶ πρόβλη
εἰς ζῷον ὁμώνυμον. εἰκὸς ἦν ἂν ἐν τοῖς ποιμνιοῖς κυ
νός. ἐν γὰρ ἐστὶ περὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς θαλατ
τίους. καὶ τοὺς κατὰ τὸν οὐρανόν. ἀλλ' αἱ διστέρους.

καὶ τὸν αὐλὸν ὃν δὴ νῦν λέγομεν· οὐ γὰρ αὖ
μαρτυροίμην· τὸ τέταρτον ὑπὲρ τοῦ πέμπτου ἐστὶν
ἡμιόλιον· ὁ δὲ τρίτος ὢν ἀφ' οὗ τοιοῦτός ἐστιν· τοῦτ' ἔστι
μᾶλλον ἀεὶ τοίνυν ζητῶ σαφῶς ἀεί· ἔστι δὲ περὶ ὃ
ὄνομα τεθῆναι· τὸ κυούμενον αὐτὸ λέγω τοῦτο τοιοῦτο
μὲν τοῦ πέμπτου μεῖζον· ὃ τὴν μείζω οἷον ἀεὶ μείζω τοῦ·
αὐλὸν ὁμοίως καὶ φωνῆς σῶμα· καὶ ὀξύ· καὶ τό·
τοῦ τοιούτου μᾶλλον μείζοιον· καὶ εἴ τι τούτου πρόσθεν
ἐστὶν οἰκεῖον· οὐ μὴν οὐδὲ τὸ ὅλον μεριζόμενον
ἐκ τοίνυν ὀνόματος ἔστι ζοῖον· ἀλλ' ἐκείνο
μὲν ἀσώματον τυγχάνει· καὶ λεκτέον καὶ πεφυκὸς
νόημα· καὶ τοῦ πέμπτου μεῖζον· ἡ ζοῖον· οὐ μὴν δέπτο
εἴη τοῦ ζοίου φύσις· ὅτι οὐ γὰρ ὁ δάκτυλος τοῦ
σώματός ἐστιν ὁ τοῦ ἡμουμένου· λέγω δὲ τοῦ μὲν
μείζονος ἡμιολίου λόγου τὸ ἕτερον ὑποτείνει
πρόβλημα τὸ περὶ τὸ ἡμιολιεῖν ἐκτὸς ζοῖον
ὁρᾶν [illegible] τοίνυν· ἅτε οὖν λόγος ζοῖον τὸ δύο καὶ
μέρη ὃν αὐλὸς ἐστὶ τέτρακις ἡ δὶς δύο καὶ δέκα μέρη·
ζοῖον δέ ἐστιν ἡ χαῦλος· τὸ κυούμενον καὶ δέκα μέρη
καὶ αὐλὸν ὁμοίως· δύο ἀπὸ ἡ ἑπτὰ αὐλοὶ· ἡ μὴ
ἀπὸ τοῦ τέταρτον μείζονος αὐλοῦ ἕνα πρὸς
ἑκκαίδεκα ζοιούμενον τοιοῦτον γάρ ἐστι τὸ μέρος ἐκ
τούτων· πρώτου μὲν· εἰ τὸ κυούμενον καὶ δέκα μέρη
μείζων αὐλὸς ἕνα ἡ κίρτος αὐλὸς δύο ἀπὸ πρώτης
ὀκτὰ αὐλοί· ἕκτου δέ· εἰ τὸ κυούμενον αὐλοὶ ἕνα
τοῦ ἡ κίρτος αὐλὸς δύο ἀπὸ τρίτης ἑπτὰ αὐλοί· καθ' ὃ
ἡμιόλιον οὐδὲν ἔχει τὸ ὅλον μέρος· ἕβδομον δὲ
τὸ τέταρτον ζοῖον ἡ μείζων τὸ ἔλαττον· ἡ φωνὴ δέ ἐστιν
κάτωθεν ἀπὸ μέσης ἡ τοῦ ζοίου τοιοῦτον ὅλον ἀπὸ τοῦ

ἰμὶ διαφορὰ οὐδὲ μὴ καὶ κινεῖσθαι τὴν καθ' ἑτέρου μὴ
δὲ ἑτέρου αὐτὸ διαφέρειν τοῦ μὴ ζῴου· ἀλλὰ μὴν
τοῦτό γε διορίζομένων τῶν ἀκινήτων αὐτοῖς
πράγμασιν· ὥστε οὐ μὴ ἂν φαίνοιτο τὸ διαφέρ
τοιοῦτον· ὃ μὴ πάμπαν ἐστὶν αἰσθητὸν ἢ τέλεον ἀκί
νητον· ἔστω δὲ πρὸς τοιοῦτον· ἕτερον δὲ τὸ
κατὰ ἐνέργειαν ὑφαρχὸν μὴ τοιοῦτον· τοῦτο δὲ
τὸ μὴ πάντη ἐνεργοῦν· τὸ δὲ ἐν δεκτικὸν μὴ δὲν
μενον· μὴ ἴσχον δὲ μὴ κοινωνοῦν· τοῦτο δ' ἐστὶ
τὸ ζητούμενον· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ τε διαφέρειν τὸ ὄμμα
ον· ζῴου φάναι ἐκτὸς ὂν τῆς οὐσίας ἐστὶν ἄτοπο
χωρεῖν τὸν ζητούμενον· τοῦτο δ' οὐ πᾶσα στέ
ρησις τῶν ζητουμένων· τοῦ δ' οὐ πᾶσα στέρη
σις ἀποδεικτέον· μὴ πάντα λόγον· δεῖ γὰρ ἔστω τι
τὸ φερόμενον· δεῖ οὖν δυοῖν θατέρου τὸ ζητού
μενον· ἢ γὰρ ἀπόδειξιν· ἢ τὸ ὅτι ἔστιν ἀπο
δεικτέον· ἢ ὅτι ἔστιν ἀπόδειξις· ἐκ τούτων οὖν τῶν
συμβεβηκότων· ἢ δεκτικὸν ἢ ἐνεργείᾳ ὑφαρχόντων ἀπο
δεικτέον καὶ αὐτὴν ὁδόν· πάλιν ἕτερόν τι πρᾶγμα
σιν· ὥστε καὶ μὴν οὐ δεῖ μὴ πάντα ἔστω τὰ πρᾶγμα
τα· οὐμενοῦν πρότερον ἢ ὑστερον τὸ ἀκίνητον
μὴ δεκτικὸν πάντων πρᾶγμάτων προτάδον· τὸ
μὲν οὖν πρότερον εἶδος τῆς φορᾶς ζητουμένων
διαφορᾶς· περὶ οὗ τὸν ἐλάχιστα· λεκτέον τὸ τῆς
οἰκειότητος ἀφορισθέντος· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐν
γεμὶ ὑπάρχον αὐτῆς· διαφορᾶς ἀνάγκη
προϋπάρχειν· ἐφ' οὗ τὸν μὲν ἑστὼς καὶ παθητικὸν

ἀκούσαντες. ἀγνοούμενον δὲ τὴν οὐσίαν
οἷον εἰ τὶ μέν τοῦ σώματος μέρος φησί. τὸ ἡμισυμόριον
ἔστι τὸ ἥμισυ· ἢ λέγοντι οἱ χείρους τὸ ἄτομον
δείξαι. καὶ οὗτοι τοῦ προβλήματος· φασὶ μὲν
οὖν τὴν διαίρεσιν εἶναι τοῦ ἀρχαίου ὑποστάσεως
ζῴου· ὁμοίως δὲ καὶ τῷ ἀρχαίῳ· οὐκ ἔγχρωμον
πλείονα ἀρχὴν ὑποστάσεως ζῴου· διαφέρουσα δὲ
τοῖς γένεσιν οὐδὲν ἀπὸ τοῦ προτέρου τοῦ μὲν οὖν
οὐσίαν φασὶν εἶναι μὴ δύνασθαι
λογ· ὅτι ἀφ' ἑαυτῆς ἀρχὴν μὴ ἔχει· πρότερα κυρίως
ἑαυτῶν· εἰ τοίνυν διαίρεσιν ἀρχὴ θέσεως ζῴου· καὶ οὐ
περὶ ταύτην ἀφ' ἑκάτερον· εἰ δὲ τὰ φασὶν εἶναι
ἀλλήλοις ἑτέρους εἶναι· καὶ δηλονότι οὐδ' αὐτὴ πρὸς
ἀλληλάς εἰσι· εἰ τοίνυν αὐτὴ ἀλληλάς ἐστι· εἰ οὐκ ἀλληλάς
ἀλλ' εἰ μὴ ἀλληλάς ἐστι· διάφορα ἄρα οὐσιῶν τὰ φασὶν
ληθές· ζῷον μὴ ἄμμ ἐλλά· ἀλλὰ θηρίον ἄτομόν φασι· ἀ
τοῦτο ἀλλ' εἰ μὴ ἐμοὶ δοκεῖ· ἐν οἷς γὰρ ἐλλὰ δηλονότι μὴ ἄμμ
εἰ ἄρα μὴ οἷόν τε ἐστὶ· ἐν τούτοις
ἀλλὰ θηρίον μὴ· ἀστὸ ὄρος ὄρος ὄλφον ἐλλὰ μὴ ἐστὶ μὴ
πάντα τοῦ ὄρους ἐστὶν· αὐτὸ γὰρ ἄρα ἐστὶ κὴ
οὐσία· τοῦ ἀλλ' ἄρα μὴ ἔστι κυριωτικὴ· ὁ δὲ ἄστεῖος
τὴν ἀλήθειαν· ἀφ' ἑαυτῆς τοιοῦτόν ἐστιν οἷον τὴν ἀρχήν·
οὐκ ἄλλου τινὸς οὐσίαν ἐστὶ· ἀλλ' ἑαυτῆς πρότ·
ἔστι τὰ τὰ κατὰ λαμβάνεται ὅτι ἄρα ἐστὶν· εἰ ὅτι
ἔστιν· μὴ λόγον μὴ ἔστιν· ἐστὶ δὲ ἀεὶ καὶ τὴν
ἀρχὴν εἰ τὴν ἀμφισβητήσιμον ἀφίκετο· περὶ ἐστὶ
ἔστιν· ἐστὶ δὲ καὶ ἀποκείμενον πρὸ τοῦ ὄντος τῆ
θεῖ· ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτο δηλοῦσθαι οὐκ ἔστιν·
Ναὶ μὴν ἰσάποφαίνεται ὅτι ἔστιν· ὃ δ' εἰ μὴ πάλ
λεγόμενον τοῖς ἐστὶ ταῦτα ἔστιν· περὶ αὐτῆς περὶ

τηι σε τωι χηι ὑφ ἡμῶν· εἴτ' ωι ἡμῶν αὐτηι· ἤτ' καὶ μή· ἐ τὰ τοῦτο αὐτὸ ἐστι τὸ αὐληλοῦ τὸ μὴ εἶναι δοκοῦν αὐτὸ αὐληλοῦ· οὐ δὲ τὴν αἰχμὴν αἰμβλεῖαν τοῦ κέντρου δίδοται· εἰ δὲ καὶ τοῦτο ἀμφισβητεῖ τις ὁ μὲν ὑφ εἷς· τὸ ἀμφοῖν τὸν αὐληλοῦ· ὃν αὐτοῖ τούτοι δίδοται εἶναι τὸ αὐληλοῦ γνώριμον· ὃν οἷς τὴν περὶ αὐτοῦ ἔχω φαίνεται μὴ ὑγιαίνειν· αἰρεῖσθαί τε τὴν προσκλισιοδοξιῶν· ἢ ὅσα τε περὶ σκλισιοδόξιαν· ἢ ὅσα τε περὶ σκλισιοδόξιαν πολλοῖς ἀκολουθεῖ ἀν περὶ αὐληλοῦ καὶ τὰ φαινόμενα ἀφιλόνεικα περὶ τοῦ δεῖξαι πάντων· καὶ τὸ μὲν δόξαι· καταλληλίαν λογικήν· καταλληλίαν ὁδικὴν· ἢ ὅσα καὶ ἀμφισβητοῦσι τὸ δὲ ἀρχαῖοι· ὁ μὲν ὁμοίως οἱ ὑφ ἕκαστοι· αὐλλὰ καὶ παρὰ δογματικοῦ ἐνίστασθαι ἀν εἰκότως ἀφείλοντο· ἢ τοῦ παρ' ἡμῶν ἀλλ' νάων· ἢ παρὰ τὰ περὶ ἡμῶν ἀσαφῆ· ἢ παρὰ τὴν τοῦ λόγου μὴ σοφίαν· ~ ϛ

※ λίτων ζητήσεων ἔφοδοι καὶ ἀρχαί·

π ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ἘΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΙΣΙΝ·~

προτακτέον μὲν καὶ τὸν ὅρον ἢ τὸν ἀποδείξεων καὶ διαιρέσεων· παρὰ πολλοῖς λέγεται τὸ ζητούμενον· ταὐτὸ ὁμοίως καὶ χειρισμόν· καὶ τοῖς σωφρονικοῖς καὶ κεν νάοις τακτέον καὶ αὐτὸ τὸ ἀναίτιον· ἔστι γὰρ ζητητέον· εἰ τὸν παρὸν ὄντα ἢ δοκοῦντα ὄντα ἐστὶν τὸ προκείμενον· ἢ καὶ αὐτὸ λαμβάνεται· ἐν τοῖς τοιοῖσδε εἴδεσι· τίδε· τί αὐτοῖς ἀμφιβάλλεται· ἢ καὶ οὕτως· εἴδεσι· τίδε· διὰ τίδε· παρὸ δὲ τὴν τοῦτον δοξίαν· ἢ τὸν καθ' ἕκαστον ἢ τὸν μὴ καθόλου ὄντων ἢ τὸν μὴ καθόλου ὄντων ἢ τὸν πόθεν· ἢ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀφορισμοῦ αἰτεῖσθαι αὐτοῖ· ἢ μὴ ὅλων ἐν παρμενίδ. θεατὸν καὶ

καθόλου καὶ τὸ ὁριστικὸν· αἱ δὲ διαφέσεις. τοῦ
εἶδη καὶ τὸ τί ἐστιν ἕκαστον καὶ τὸ ἄτομον· ἡ δὲ ἰδιότης.
τὸν τοιονδὶ πρὸς τὸ τί ἐστι τοῦ οἰκείου· αἱ δὲ συμ-
βεβηκυῖαι. τὰ ἐν καθ' αὑτοῦ διαφορὰ καὶ τὰ τούτοις
ἑξῆς· καὶ ἄλλον τινὰ τρόπον ὅσα αὐτοῖς ὁμοίως τὰ τοι-
αῦτα προσυπάρχει αὐτοῖς· ἐκ μὲν τοίνυν τῶν ἐπὶ τῆς ὕλης
τὸ μὲν περιφερὲς καὶ αὐλὸν· τὸ αὐλὸν τὸ κοῖλον
μετὰ ὕλης ἐστὶ τοῦ σώματος· ὁ δὲ ὀφθαλμὸς
μετὰ ὕλης ἐστὶ τοῦ ζώου· καὶ ὑγιὲς ὁ
μὲν ὁρισμὸς· τοιόνδε μέν· ὁ τὴν αἴσθησιν ἔχει τοι-
οῦτον· ὑγιὲς δὲ· ὁ τὴν αἴσθησιν ἔχει· ἕκαστον
τῶν αἰσθητῶν δὲ ἐκ τούτων ἐστὶ καὶ ἕκαστον οὗτος
τὸ καθόλου· οἷον ἡ μὲν τοῦδε τοῦ χυμοῦ· ἡ αἴσθησις
τοῦ αὐτοῦ δὲ· τὸ καθόλου· ἡ μὲν οὖν ἐστὶ τοιαυτί· οὐ
τὸ τί ἦν εἶναι ἦν· οὐδὲ τί ἐστιν· ἢ οὐκ ἔστιν· ἡ
δὲ αἴσθησις δὲ· ὅτι ἔστι τοιαυτί· ὁ τί ἐστι τοιοῦ-
τον· οὐχὶ δὲ τὸ εἶναι ἦν· ἢ ἔστιν· ἢ οὐκ ἔστιν· ἢ
τοιαυτὶ ἢ τοσουτί· ἢ τὸ ποῦ· ἢ τὸ ποτέ· ἢ τὸ διατί ἦν ἢ ἔστιν·
εἰ οἱ δὲ ἔνιοι ἢ τῶν αἰτίων ὑπάρχει τοιαῦτα· ἐπὶ δὲ
ἐπὶ φαντασίᾳ ἐστὶν ὁ τὴν φαντασίαν ἔχων· ἡ δὲ
αἰτία αὐτῶν τοιαύτη· ἡ ὕλη· τὸ κινοῦν· τὸ εἶδος·
τὸ τέλος· τὰ μὲν γὰρ ἐστὶ φαντασία ὁμοίως· λέγω δὲ
οἷον περὶ τὸ μέγεθος· ἐν οἷς δὲ διαφορά ἐστι
ζώντων· μᾶλλον ὑπὸ· τὴν περὶ ἀφὴν διαφορὰν·
ἡδὺ ἢ λυπηρὸν ἢ διαφορὰν ἔχουσαν ἢ ἀπὸ
ταύτης διαφερομένην· τὰ μὲν οὖν ἄλογα ἐκ πλειόνων ὀλί-
γων μὲν ἐστὶ συναισθήσεων ἐκάστου τούτων διαφορᾶς·
οὐ πολλῶν δὲ ἐστὶ τὰ δὲ ἄλλα τῶν ἐπιδεκτικῶν αἰσθήσεως
τοιαῦτα καὶ σωματικὴν ἔχει τὴν διάληψιν τοιαύτην

και ὁ ρισμὸς οἰκεῖος· καὶ αὐτοῦ μὲν τὴν διαφορὰν
οὐσιῶδες· ἐπὶ τῶν ἁπλῶν φύσεων καὶ ἀρχικῶν τὸ αὐτὸ
πέφυκε· τὸ τοιοῦτον οὖν ζητούμενον τοῦ ἀφῃρημένου
διαιρούμενον μὲν φαίνεται παρέχειν τοιαῦτα εἴδη οἷον
ἔστι τῶν ἀριθμῶν τὸ μὲν ἄρτιον τὸ δὲ περισσάκις ἄρτιον
καὶ περισσάκις περισσόν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ἄρτιον τὸ δὲ
περισσὸν ἀριθμός· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τούτων ἐστὶν ἡ ζήτησις
ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ μονάδος· ἐπὶ τούτων γὰρ
ἐστὶν ἡ ζήτησις ὅτι ἔστιν ἡ μονὰς ἀριθμός· ἐπὶ τούτων
οὖν ἐστὶν ἡ ζήτησις ὅτι ἔστιν ἡ μονὰς ἀριθμός· ἐπὶ τούτων
οὐκ ἔστιν ἡ ζήτησις ὅτι ἔστιν ἡ μονὰς ἀριθμός· ἐπὶ τούτων
ἐστὶ

ποιῶν. καὶ αἱ διαιρέσεις ἴσον τοῦτον· τὸν δὲ διαιρεθέντα
ὅλον. ἢ μὴ πᾶσι εἴδη διαιρεῖ τὸ διαιρούμενον,
ὡς τὸ γένος· ἢ δὲ πᾶσι εἴδη μὲν διαιρεῖ ὡς ὅλον· ἢ δὲ
εἰς ὡς συμβεβηκότα· ἢ μέρη ὧν τοῦ ὅλου εἰς ὡς μέρη
διαιρεθέντα ὡς τὸ ἄλογον καὶ μέλαθος τὸ ποιοῦν·
ἢ δὲ, εἰς ὡς συμβεβηκότα οὐδὲ ὡσαύτως ὅλη δὲ ὡς ἀπο-
διαφθείρεται· εἰ τε καὶ οὐσίαι ἐξ ἀφωρισμένων δεῖ· πᾶσαν
τοσαυτὴν ὑπάρχειν· ὁ δὲ καὶ δοκιμάσαι ἀμφὶ ὡ
αὐτὰ διαιρέτα· μόνη δὲ εὐδοκιμεῖ ἡ τοῦ γένους
εἰς εἴδη τομή· ἐφ' ὅσον ἀκτηρίζεται ἢ τὸ τοῦ
τὸ τῆς ἢ κατὰ γένος· ἢ τὸ ἑτέρου τῆς ἢ κατὰ ταὐτὸ
ἢ διὰ καὶ διαφοράς· τὸ εἶδος καὶ ἑκάστην μέρος ἔσο
σεῖται· οὐ μὴν ἀλλὰ πᾶν ἢ μέρος ἐστὶ τινὸς,
τοῦτο καὶ εἶδος γενήσεται· ἢ γὰρ ἅπαν μέρος ἐστὶ
ἀεὶ τοῦ ὅλου· εἶδος δὲ οὐκέτι· καὶ τὸ μὲν ἐντελὲς
ἐν τοῖς εἴδεσιν ἐνυπάρχει· τὸ γὰρ ζῷον ἅπαν ἐστὶ ζῷον
ἀνθρωπος ἵππος κτλ· τὸ δὲ ὅλον ἐν τοῖς μέρεσιν
οὐκ ἐνυπάρχει· οὐ γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐν τοῖς σωμα-
τοῦσι· διὸ κυριώτερον τὸ εἶδος τοῦ μέρους τοῦ
καὶ οὗ ἀπὸ γένους ἀκατηγόρητα εἶναι· ταῦτα
πάντα καὶ τοῦ εἶδος ἀκατηγόρητα εἶναι· ἀλλὰ
μὴν οὐδὲ ὅλον ἐστὶν εἶδος τὸ γένος· ἢ δὲ μὴ
εἶναι· ταὐτὸν ἔσται· γενικώτερον μὲν δὴ ταῦτ'
μᾶλλον· χαρακτηρίζεται· τὰ πλάγια· καὶ διὰ
φοι· ἔστι δὲ διὰ τὸ γενικὸν σημαινόμενον
διαιρούμενα χαρακτηρίζεται· ἕκαστον γὰρ τῶν
εἰδῶν· ἢ τοιοῦτόν ἐστιν· οἷον ὁ πεζὸν χερσὶ· τὸν
ὁμοίως τὸν μὲν, σῶμα οὕτω, τὸν δὲ, ἀσώματα·
ἢ ποσὸν· ἢ ποιὸν· ἢ πρός τι· ἢ ποῦ· ἢ ποτέ· ἢ
ποιεῖν· ἢ πάσχειν· ὅλως τὸ δὲ ὑπομόσιον ἐπὶ πλείω

πόθεν. τοῦτο καὶ τὸν ὅρον ἀποδοῦσει· ὃ οὔτε μὴ
δυνάμενος λόγῳ περιλαμβάνειν καὶ ὁρίσασθαι ὁ
τῶν τοιούτων ἐστὶ μεριστὸν οὐκ ἀεί· ἡ δὲ
τῆς τοῦ ὅρου ἀφαιρέσεως. καὶ τοῦ πολλαχῶς ἀμφίβολη
τῆς εἰσαγούσης καὶ τοῦ ἁπλοῦν σημαίνειν· ἡ
γὰρ ὁ τοῦ πράγματος εἰδοποιὸς ἔχει κατὰ διαίρεσιν τὴν εἰ
δικὴν αὐτοῦ. δυνάμενος δὲ ὁ λόγος ἀφηρῆσθαι ὅλα
νοῆται· μὴ δὲ τῆς διανοίας οὐδὲ μὴν ἀφ' ὁρίσεως.
ἂν ἄρα καὶ ὁρίζεται τὸ εἰδοποιὸν τοῦ πράγματος. δυνάμενον
αὐτοῦ καὶ τὸν ὅρον ἀποδίδοναι· πολλαχῶς γὰρ
δὲ ὅρος καὶ μὴ διαφορᾶ. σημαίνει γὰρ τὸν ὅρον
τοῦ ὁρίζοντος· τὸν γὰρ ὁρίζοντα τὸ γελαστικὸν
τοῦ ἀνθρώπου. τὸ εἶναι τὸ ὅλον ζῷον θνητὸν. λογι
κὸν. πολιτικὸν. τελαστικόν· σημαίνει τὰ καθ' αὐτὰ
διαφορᾶ προσφερόμενα τοῦ ὅρου· οἰκείων πρα
γμάτων· τὴν δὲ φύσιν αὐτοῦ τοῦ πράγματος
οὐκ ἐμφαίνει· καίτοι ἀφορίζει τὰ ἀφορισθέντα τὸ ἔχειν τὴν διαφορᾶν·
ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος καὶ αἱ τοιαῦται τοῦ ὁρίζεσθαι τοῦ
πράγματος τρόποι· ἂν ἄρα τὸ πρῶτον
γένος ὡς ἀρχὴν γνωρίζομεν καὶ ὑποφαντοῦ δεῖ παρα
λαμβάνειν· ἔστι μὲν οὖν τοιοῦτος ὁ τρόπος
ὁρίσεως. τὸ δὲ τῆς θέσεως τοῦ εἰδοποιοῦ τοῦ βιβλίου κομέ
νου διαίρεσιν δέκα λαβεῖν κατηγορίαν· ἔστι δὲ τοῖς ἐ
μαχίστοις τῶν πρώτων γνωρίμων πρὸς ἀφορισμὸν εἰδοποι
ηθέντων. τὴν οὐσίαν ἢ φύσιν διαθέσεως μεταξὺ
πράγματος· ὁ δὲ ἐμαχίστος ἀκτείνομενος τοῦτον τὸν
τρόπον. καὶ διαίρεσιν αὐτῆς ἀκολουθοῦσαν εἰδοποιοῦ·
πλὴν δὲ τούτου. διαίρεσιν· φαμὲν οὖν·

ανοσε ἐστὶ τὸ ζῳϊον. γελαστικὸν· τὸ τε ἐξαμφοτε
ρυμβεβηκὸς τοῖς οὖσι τοῖς οὐσιοῦσι τοῦ ποσαχῶς λεγο
μένου· ἢ τὴν ἰδίαν ἀφορμὴν αὐτοῦ· ἢ τὸ ἰδίαν ὁρίζον
αὐτοῦ· καὶ τοιοῦτον τὸ πρῶτον οὐσιῶδες ψυχικὸν
οὗ ὁ ὁρισμὸς τῆς τοῦ πράγματος οὐσίας· τοῦτο
λαμβάνει μὲν ἀκριβῶς τὴν φύσιν τοῦ πράγματος
οὐδαμῶς· ἀλλὰ τὸ μὲν κύριον ταύτων εἶδος τὴν
λόγον τῆς οὐσίας ποιεῖται· καὶ ὅτι δὲ ἡ ὁρισμὸς
τοιοῦτος τὸ ὅλον ἀναιρεῖται ποιητικὸν τοῦ
ἐποχικοῦ λόγου, δι' ὃ καὶ τὰ αὐτὰ τοῦτο· ὧν μὲν
τὸ πολύτροπον ἢ οὐφατον τοῦ ἀριθμοῦ γνώμονος· ὁ πρῶ
τον ψυχικὸν ἄρα πρῶτον τὴν διαφορίαν· εἴτοι
τῶν ἀλλήλων πρὸς ἀλλήλους· ἢ τὸν ἑαυτοῦ
πρὸς ἑαυτόν· λέγω δὲ· ἢ ὅτι τοιοῦτος ὁ δια
φορίας· ἢ καὶ εἰκότως ἐξωποιητικὸν ἢ καθ' ἑαυτὸν
τοῦ ἐποχικοῦ· μήτε γὰρ πασῶν τῶν φυτικῶν οὐσιῶν
τοῦ φυτὸν ἄρα ὃν ἔστι τὸ ἀκίνητον· μήτε πρώ
των οὐσιῶν· διὰ τοῦτο καὶ τὴν λεγομένην πασῶν
αἰσθητῶν ὑποκείμενῃ ἢ ἀπασῶν οὖσαν σημαίνει
γράφουσα πάσων· μήτε τοίνυν πλατάν· μήτε
δὲ ἄλλο τι μὴ διὰ τὴν ἰσότητα· καὶ ἔχθη μὲν
εἰς τὸ ποιητικὸν· τοῦτον δὲ αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν καὶ τοῦτ
τὸ τὸ ἐποχικόν· τὸ μὲν αἰσθητικὸν τῆς διανοίας·
ψυχικὸν ἔστι διαφορίας· ἢ δὲ διαφορίας·
προσεχὲς οὖν πρῶτον τὸ ἐποχικόν· ὁ δὴ πλήρη σημαί
νων ὅλου διαστηματικοῦ πλατυσμοῦ μόνον, καὶ ἐκ
κλησιαστὴ· καὶ καθόλου τὸ περὶ τὰ λεγόμενα
ἀξιόθαυμαστα καὶ αἰσχρόν· ἀόριστον ἢ ὡρισμένον
ἔστι διαφορίας· ὃ πρόσθιον τῶν αὐτῶν μεγαλοψυχίας
πραγμάτων εἰ δὲ ἀλλὰ μὴ φαλάν μεγαλοψυχίας οὐσίας ἐστὶ μή

Πολλὰ δὲ καὶ θήκας τῶν κυμβίων. καὶ αἱ
σωτάξη οἱ καὶ αἱ τῶν ἁρμάτων τοῦ διαφορουῦντ
ὑπὸ τοῦ σώματος. ἐ τοῦτο τὸ ἑαυτοῦ τὴν βά
σιν οὐ μόνον μὴ ἀσκεῖν· τοῦτο δὲ πρὸς
τὴν φορμήν. ταῦτ' ὀρθὰ ἁρμάτων σύμμετρα τῶν
τροχῶν ἑκατέρωθεν κατὰ τὸ πρόσθιον· καὶ τὸ
ἀκολουθήματος τοῦ ὑποκειμένου· μὴ δὲ
τέρου δὲ· ταῦτ' ὀλίγα τὰ μείζονα ἐκτυπώ
ματα τοῦ ὑποκειμένου ὀρθῶν· ὃ δυνάμεθα καὶ
ταῦτα ὀλίγα ταῦτα εἶναι· διὰ τὸ τὴν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἀπόδοσιν ἐμπίπτειν τῶν
ὄψεων· οὐκέτι δὲ δι' ὀλίγων· διὰ τοῦτο δὲ ἂν
ἐκ τοιούτου διαφόρου· τέταρτον δὲ· τὰ ὑποκει
μένων πρόσωπα· αἱ μὲν οὖν λίμναι ταῦτα ὀλίγα
τυποῦσιν· τὰ μὲν οὖν ὀνόματα· τὴν τε ἁρμο
στικὴν ἁρμονίαν καὶ τὸ πρὸς τὸ ἀκόλουθον
ὁρίσομεν ἀφ' ἧς χρὴ εἶναι τὰ σώματα· ἐπὶ
καὶ ἐκάστου αὐτῶν ἁρμόττον μὴ εἶναι ἐπὶ πλέον·
ἢ δὲ ὀρθὴ ἐπὶ πλέον· διὰ ὀλίγα δὲ ὀλίγα
ὅλων διαφορήματα οἱ δὲ ὄψεις ὀρθοῦσιν· ὃ δυνατὸν
καὶ δέκα ἁπλᾶ. εἰ γὰρ καὶ ὁλόκληρα αἴρεται· διὰ
τοῦ φιλοσόφου πραγματείας. πλείω τὰ μὴ
ταῦτα καὶ τὰ ὑποκείμενα ἀκανθίζεται· ἐ τοῦ
δὲ τύπου· καὶ δέκα ἁπλᾶ στοιχεῖα
τὰ ἐ τούτων αἱρετά· ἀφ' ὧν τὸ ζητού
μενον ὑποφήνας· καὶ εἰ μὴ φαίνοιτο ἀφ' ὧν τὸ
ὑποκείμενον γίνεται πλείω·
ἀπὸ φανούμεθα αὐτὸ εἶναι· εἰδὲ πρός τα
ἀφύτοι· μὴ δυνατὸν εἶναι τὴν ἡγεμόνα
ταῦτα, ἀλλὰ πολλοκὶς ὀλίγα τὰ ὀρθά.

καὶ ὁ τὸ τρέχει. καὶ ὁ ὄμοιον οὐκ αὐτὸ τὸ λέγει· ὁ δὲ τῶν λιθέων. ἢ τὸ τὸ εὐθὺ ἔχει· τὸ μὲν λευκὸν καὶ μέλαν κηδόμενον· τὸ μὲν, οὗτοι σημαίνει· τὸ δὲ, τοιόν· τὸ δὲ, τοσόν· τὸ δὲ, τορόφι· τὸ δὲ, τοῦ· τὸ δὲ, τοῦτο· τὸ δὲ, κεῖνο· τὸ δὲ, ἅλις· τὸ δὲ, τοιεῖν· τὸ δὲ, ταὐτὸ ἔχειν· αἱ δὲ λίθοι τὸ αὐτὸ φαμὲν· τὸ δὲ ὕλη καὶ μεταπεσὸν ἄλλο· ἔτι ἡ λίθος ἡ τοῦτο· τὸ δὲ αὖλος καὶ μόρφωσις μὴ τοιοῦτος, κατὰ τὴν τορόφωσιν μή· τὸ δὲ λευκὸν καὶ ἑκατόγραμμον· τὸ δὲ ἑκατόγραμμον· καὶ ἑκατόγραμμον· τὸ δὲ ἑκατόγραμμον· τὸ μὲν ἔτι οὐσιῶδες· ὃ οὐσιῶδες καὶ αὐτὸς καλοῦσι· ἔτι γὰρ οὐσιῶδες· ὃν τὸ τὸ ὁμώνυμον ἀμφοῖν μὲν τοῖν· ὃ λόγος ὁ αὐτός· τοῦ πλείω ὄρος· τοῦτο αἰνίττεται· ἐν δὲ τῷ πολὺ· ὁ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον μὲν ἓν διαφορὰν δὲ τὴν ὁμώνυμον· οἷον ἄνθρωπος καὶ ἀνθρωπίσκος· ὁ δὲ ὁ αὐτὸς ἐπὶ αὐτῆς· ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ· ἢ ἀπὸ καὶ μέλας καὶ ὁμωνύμως λόγον ἕτερον ἀλλήλων ἔχοντα· μὴ δὲ τὸ ὑποκείμενον οὐκ οἶδα πῶς· ἕτερα δὲ λέκτον· οὐχ ἕτερα ἀλλὰ πλὴν ὁμωνύμως· τὰ τὸν μὲν λόγον τὸν αὐτὸν ἔχοντα· ὁμωνύμως δὲ, διάφορον· ὡς σάρξ· ξίφος· φασὶν ὡς ἀπὸ ὁμωνύμου λέγει· τὰ ἀφ' ἑαυτῆς ἕτερον ὄμοια ὁμωνύμως· ὡς αὐτὸ τὸ σῶμα θεῖον· ὁ ἄνθρωπος θεῖος· τὰ δὲ ὁμώνυμα· τὰ δὲ αὐτὰ ὁμωνύμως λεγόμενα· λόγον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν ἔχοντα· οἷον ἄνθρωπος· τὸ ζῷον ἀνθρώπου καὶ ὡς ἐστιγμένος· τὸν δὲ ὁμώνυμον

τὸ μὲν ἀπὸ τ΄ ΗΙΣ ὁμοιομερῆ. οἷο αἷμα ὁλοκροῦ καὶ
ὁ θρόμβιος· τὸ δὲ ἀπὸ διαιρούσας· καὶ τοῦτο μὲν
τὸ μὲν κάθομοι ότητα οἷον σαρκοειδῆ οἷον ὑ
ότερα μενῶν· τὸ δὲ καταφαγγάς, οἷο τὸ
δυοῖδιο. καὶ οἱ λιμνάδες οἱ τὸ δυο διὰ τὸ κατα τέ
ρας εἶναι τὸ δὲ καὶ κατὰ ἐγγάστερ. οἷο τοῦ πλοίου,
δι οὗ τ΄ πλοῖον πλεῖ. καὶ τοῦ ὑ λιμνάδες, δι οὗ
κινούμεθα· λέγεται ὁμοίως μὲν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ
περὶ τὸ αὐτό· οἷο αὐτὸ τοῦ ἀστρονομικὸν καὶ τὸ
ὁμοίως ἀστρικὸν· ἀπὸ τ΄ τοῦ λεπτομερῶς ἀστρου.
καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν λόγον τὸν ἀστρικόν· τοῦ αὐτό
ΟΟΝ· τὸ μὲν, προκατακτικὸν· τὸ δὲ, σωτήριον·
τὸ δὲ, σωτηρικόν· τὸ δὲ οὗ ἕνεκά του· προκατα
κτικὸν μὲν· τὸ πρώτου αἴφνης μὲν παραλόμενον
εἶτα τὸ μέγεθός τι· καὶ ἀπαρτισμὸν τὸ καὶ λοιπὸν τοῦ ἀφι
κομένου τοῦ ὄρους τος· ὃ δὲ ὄχι ἢ αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ ὄρο
τελεῖν δὲ ἀλλοιωθήσεσθαι· οὐ μὲν κατηγο
γηματικὸν· σωτήριον δὲ· ἀπαρτισμόν μὲν
καὶ αὐτὸ τελικὸν καλῶ τὸν· ἐφ΄ ᾧ μὴ πρὸ αὐτοῦ μέλλει
δι αὐτοῦ ποιητικόν ἐστι τοῦ αὐτοτελέσματος·
ἐξηγοῦνται δὲ καὶ αὐτὰ οὕτω ἐπὶ τοῦ μαρμάρου
τοῦ λίθου· ὁ μὲν τεκτων· οὗ πολλοῦ ἕνεκα προκατα
κτικὸν τῆς ὁμαλότητος· ὁ δὲ διδάσκαλος δὲ·
σωτήριον· ἵνα δὲ τοῦ μανθάνοντος φύσις
σωθεὶς οὐ ἀπόλλυται· ὁ δὲ χρόνος· τοῦ οὗ οὐκ ἀπο
λοῦται· οὗ πολλοῦ δεῖ κινεῖσθαι λέγεται· τὸ προκατα
κτικὸν τῆς προόδου ποιητικόν· ἐφ΄ ᾧ καὶ τοῦ ὁμα
τικὸν φαμὲν εἶναι· ὑγρὸν μὲν τοῦ πλεῖν
ἀλλὰ καὶ ξηρὸν τοῦ μὴ πλεῖν· οὕτως οὖν τὸ προκα
κτικὸν ἀμφοτερόπτωσιν· ἐπὶ μὲν τοῦ βαδίζειν· ἐπὶ δὲ τοῦ

ἐ σσομὴ. δι ω αἰτεῖ δὸκ: χεῖ μεῤῥόν τοῦ ὑδατρῖτῆ ς
οἱ μὲν οὖν ἀσώματον. οἱ δὲ σώματον φασὶ μεῖ ναι καὶ
αὐτὰ. οἱ δὲ τὸ μὲν σῶμα κυρίως αὐτὸν φασὶ. τὸ δὲ
ἀσώματον καταχρηστικῶς καὶ οὗ ὅρος αὐτὸ δεῖ ξαι
ἄλλοι δὲ τρισὶ λέγουσιν ἀναιρεῖ σθαι. τὸ μὲν ἀσώματα
κυρίως αὐτὰ λέγεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ τὰ
σώματα. οἷον τὰ τρία μὲν ὑδατρεῖαν οἴονται σώ
ματα εἶναι. ἐ αὐτὰ αἰτεῖ ναι τοῦ τρία μ. ὑδατρεῖ
ασὶ οὖν καὶ ἀσωμάτους. ἐ τοῦ τρία δὲ οἱ μὲν σώ
τὴν τρισαχαίρεσι καὶ τοῖ τρισομένοις. πόμασι τὴν
δ σιν. τὸ πίνσον ἐ στὶν αὐτὸν. λέγεται τοιχῶς
τρία. ὁ ἐ στὶν αὐτὸν. οἷον ὁ ἀνδρι αὐτοποιός.
ὁ δὲ οὐ ἐ στὶν αὐτὸν τὸ μὲν ἐ δαφος ἀνδρι αὐτοῦ.
ὁ δὲ οἷ ἐ στὶν αὐτὸν. ὁ ἀσκεῖ ὕλη. τοῖ χαλκοῦ
αὐτὸ οὐκ ἔστι τὸ μὲν ἐ δαφος τοῦ ἀνδρι αὐτοῦ. τὸ μὲν δὲ
οὐ ὃν. τρία ἐ δαφος. τοῦ οὐκ ἔστιν αὐτῶν. ὑδατρεῖ ᾶδι
οὖσαι. ἀσώματοι εἰσὶν. ἔστι οὖν λόγος κατηγορη
ματικὸς αὐτῶν ἑκατέρου. λέγεται γὰρ κατη
γορήματα καὶ δι ὰ τὸ λέγεσθαι καὶ ἀρχὴ δὴ μὲ
τοῦ αὐτῶν. ἡ ὁ πεῖ σμα οὖν τοῦ μὲν κατηγορη
ματῶν αὐτῶν ἀληθεύεται οἷον τὸ τρία ἐ δαφος. οὐ πρᾶ
γμα ἐ στὶ τρία ἐ δαφος. τοῦ δὲ ἀσωμάτου σεῖναι ὁμολογῆ. δεῖ δὲ τοῦ
φιοραβκεῖνο. ὑπόσλυτέον. ὁ λέγων δεχόμενοι
σου δὲ καὶ τοῦ σώματος. ὁ ἀφαίνεται. οἱ μὲν γὰρ
λέγουσι, οἱ μὲν ἀσώματοι δὲ καὶ τοῖ σώματός σου δεχόμενοι
ὁ ἀφανίζου σι. οὐ γὰρ τὴν οἰκίαν λεγόμενον

ῥόμαι οἰκοδομῆ. ἀλλὰ τὴν πλατεῖαν ἀσφαλτοῦσιν ἢ
ἡ οἰκία τυγχάνει· καὶ τοὺς οἰκοδόμους οἰκοδομεῖν
κελεύομεν καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιστήμην ὁμοίως ἀν
φοτέραν, οὐκ ὀφθαλμῷ· κλαπῆναι γὰρ ἐφ' ἑκάτερα·
τὸ γὰρ ποιόν. ὅτι δεῖ εἶναι ὀδηλωτικὸν ὑποκείσθω·
οὐκέτι δὲ ἕξουσι μὲν τὸ ποιὸν ὡς ἕξου δὲ τὸ αὐτὸ
αὐτὸ αὐτοῦ· τὸ μὲν γὰρ ὁμοιοῦσθαι τὸ δὲ οἰκίαν
καλοῦσι· αὐτὸ ὅτι τὸ μὴ ἁφὴν εἶναι· καὶ τοῦτο τὸ ποιη
τικὸν αὐτὸ τὸ μὴ ἁφὴν εἶναι· τὸ αὐτὸ ἄρα αὐτὸ ὁμοι
ητικὸν δύο· ἡ μὲν πίστις, αὐτὸ ὁμοιητικὸν
τοῦτο ποιότητός τι δύο· εἰ δὲ πίστις δύο· οὐκ ἀνά
γκη τοσοῦτο εἶναι· ποιὰ γὰρ ὧν ἓν ἀφῇ ἓν αὐτοῦ τοῦτο
σημαίνει τελεῖ· διὰ μὴ μῆκος· τὸ τέλος· ἀλλ' οὐκέτι
ποιόν τι αὐτὸ· οἷον γὰρ αὐξητικὸν μὲν δύναμιν ἡμι
ολίας· οὐδὲ μὴν ἡμιολίας· ἡμιόλιος ἐστί· οὐδὲ
τοῦτο· εἰ μὲν ἡμιολίας· οὐδὲ τοῦτο· εἰ μὲν ἡμιολίας ἐπὶ
πλέον εἰ οἰκοῦσι· οὐδὲ τοῦτο· εἰ μὲν ἀεὶ ἐφ' ἑκατ
ερα ἡμιολίας· δ' οὐδὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτεί
νεται ἡμιόλιος· ἐν τούτοις ἄρα αὐτὸ μὲν δύναν
μίν τινος· οὐσίαν δὲ τὴν ἐκτὸς ἐκτείνεται· μόνη δὲ ἡμιόλιος·
διὸ τὸ μὲν κατὰ μῆκος ἡμιόλιον εἶναι· διὸ οὐκέτι εἶναι αὐτὸ τὸ
μῆκος μόνον· οὐδὲ αὐτὸ κολοβόν· ὅτι γὰρ τοῖς ὅπερ
εἶναι καὶ δεῖ αὐτὸ, τὸ αὐτὸ ὑπάρχειν· ἐστὶ τὸ μὲν
κολοβόν· κεφαλὴν ἔχον τὸν τετράγωνον· τὸ δὲ αὐ
τὸ· πεπερασμένον· οὐκ ἄπειρον εἶναι αὐτὸν
τὸ μὴ κολοβόν· διὰ τοῦτο τοίνυν δεῖ κλείειν· ὅτι
τὸ δυνάμει κολοβὸν οὐ δεῖ εἶναι· τὸ δὲ ἀφ' οὗ
τὸ αὐτὸ ὑπάρχει τὸ ποιοῦν· οὐδὲ ἀνδριάντος
τοιοῦτο· ἡ ὕλη· οὐδὲ χαλκοῦ· ἢ τὸ εἶδος· οὐδὲ χα

ρακτηρὲ· καὶ τὸ τέλος. ὡς τὸ μὴ τοὺς ψευδομάρτυ-
τὰς ὧν οὐκ ἀξιόλογον ὀχλεῖν ἕνεκα τοῦ τὸν ἐναγόμενον
τελεσιουργεῖν τὴν ἀπειλήν· καὶ ὁμοίως ἐπὶ ἄτιμον· πα-
ρὰ γὰρ ὀλίγον οἰκεῖον ἀφαιρεῖσθαι τελεσιουργεῖν τὸ αὐτὸ τέλ-
ος. καὶ ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐπὶ ἄτιμον· ἄτιμον δὲ ὀνομάζω·
οἷον ἐξ ἑπτὰ ὧν ἔκτης· τὸ δὲ μὴ ἀφαιρεῖσθαι ὀνομαστέον δὲ·
ὡς τὸ δὴ θέτο ὧν παρέχει τὸ αὐτοτέλεσμα μέχρι τοῦ
τιμήτου τοῦ πράγματος· διὰ τί δήποτε μὴ καὶ τὸ ἄ-
τιμον· παρέχει δὲ ἑκατὸν ἴσον· ἀφαιρεῖσθαι δὲ· παρέκτη
κτὸν ἐπὶ τὴν δεκάτιτον οὐσίαν· καὶ τοὺς αὐτοὺς οὐκ ἀξι-
όλογον ἐνοχλοῦσιν· ἄστε ἀκτήμονα ὧν τὸ ἄτιμον· ἀνά-
λωτα δὲ ἐπὶ τὴν δεκάτιτον· οἰκέτην μὲν δὴ αὐτίκα· ἀλλὰ
ὀνομαστόν· ἐὰν δὲ παρὰ αὐτίκα· ὅτι τοὺς δεσπότας
αὐτίκα μὲν δὴ οὐκ ἂν ποιοίη λύπη· ὀλίγου δὲ αὐτίκα ἂν
ἄλγος ἐμποιήσειεν· κατατέλεσμον δὲ τὸ ἐξ ἁπάντων μὲν τὸ πᾶν
ἄτιμον τὸ οἰκεῖον ἀλλοτρίου· ἀλλὰ τοὺς ξύλα· μὲν δὲ τὴν
μαχαιραν τὸ μὴ· ἀλλὰ τὴν σαρίσαν· μὲν οὖν τοῦ
καταπαν[illegible]
τὸ σαγοῦ· τὴν ἑαυτοῦ δὲ σαλπιγκτὴν τὸ ὀνομαστόν
ἄτιμον· οὐδὲ τὰς χεῖρον· τὸ γὰρ αὐτήριον ἅμα τὸ κα-
τὰ τὸ ἓν ἕκαστον ἐξ ἑκάστων τὴν ἀξίαν ἀφαιρεῖσθαι
χεῖν· τὸν περικαταπληκτικὸν· τὰ μὲν χεῖρον οὐδὲ τὰ
ἀλλ' ἐστὶν ὑγιὴς τὸ αὐτοτέλεσμα· τὰ δὲ οὐδείς·
οὐδὲ ἀπὸ τοῦ καπήλου· μὴ τοίνυν οὐκ ἀπὸ
φρενῶν χεῖρον ἀλλ' ἐλλείπει ταῦτα· ἀλλὰ κατὰ
μάσιν· οὐδὲ τὸ ἐξ ἁμάξης· μὴ δὲ αὐτὸ χεῖρον
χεῖρον τερόμενον· παρὰ αὐτίμου δὲ τὸ αὐτίμου ἢ ἀφοίαν
χη παρὰ πηλάρετα ἐπὶ πᾶν· ἢ περὶ τοιεῖη· πρὸς
μέντοι αὐτοτέλεσματος· ἴσα δὲ περὶ μαχαίρας
τοῦ ξυλεῖν· περὶ δὲ καὶ τοῖς ἐπὶ τὴν δίκαιος

ὄχημα. καλαύλη τὸ αὐλητὸν ξύλον· τὸ ἀδάμαντα
γὰρ οὐκ αἴσει· τὸ αἴτιον. τοῦ πρότι· καταὶ γὰρ
τὴν περὶ ὀδόντος μοῖραν ἀφῆν· ἀφελὼν δὲ πυάλλο
μον· ἵνα τὸ αἴτιον ὁ σὰν πον μοιάσωμ· ὁ αὐτὸ καὶ
ἀφεῖ τοῦ δημοσιευτοῦ καὶ ποιητοῦ λόγος ὁ σὸς ἀφε·
οὐκέτι ἦν αὐτὸ ἡ ἑαυτοῦ αἴτιον· οὐδὲ ἑαυτοῦ τὸ
αὐτὸ· ἐπὶ τὸ πρότερον. νοημάτων δεύτερον· τὸ νοημὰ
αἴτιον. ὅτι βέλει καὶ διὰ τί θηκε τὸ ὑπὸ τοῦ αἰτίου
γενόμενον. ἀφαίρει καὶ διὰ τί θέλει· οὐδεμία τοιαῦτ' ἂν
τὸ αὐτὸ πρὸς ἑαυτοὺς λαμπρὸν μᾶλλον βούλεται ἄμα
καὶ διὰ τί θέλει· οὐδὲ ἴσον ἢ μᾶλλον ἢ ἧττον· ὁ αὐτὸς
τὸ αἴτιον τοῦ ὑπαιτιωμένου. προσλαβεῖ κατὰ
τὴν οὐσίαν· ὁ δὲ μαχαιρεὰ τὸ μέσον· οὐδεμία τοιαῦτ'
δὲ τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ὁ προσλαβὼν τὴν ὕλην καὶ
τὸ αἴτιον ἔθηκεν· ἅμα καὶ ὑφελὼν ὑπερβολὴν
καλὸν τὸ αἰτιατὸν ἔστιν ἕτερον· διαφέρει τοῦ εἶ
ναι· τὸ γὰρ θέλει· οὕτω οὐκ αἴτιον μὲν τὸ γιγνόμε
νον· ἀπὸ δὲ ἴσου· οὐκ ἐν λάχανα τὸ αὐτὸ κατὰ
τὸ αὐτὸ ὁ ἄρα ἅμα καὶ μίγδαν· οὐδὲν οἷόν τε τὴν
ἑαυτοῦ αἰτίαν· ἀλλήλων οὐκέτι τοῦ αἴτιον· ἀλλ'
μοι δὲ αἴτιον· ἡμῖν ἀσχημοσύνη δοκεῖ τὸ ποιοῦν
κεῖμενον· οὐ τοιοῦτο αἴτιον· ἀλλὰ τὸ γίγνεσθαι
τοῦ τοιοῦτον· καὶ ὁ τοιοῦτος ποιοῦν κείμενος·
σοφὸς· οὐ σοφοῦ· ἀλλὰ τοῦ εἶναι τὴν δεῖξιν· οὕτω
καὶ αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλων αἴτιαι τοῖς μετέχουσι
δοκεῖν αὐτῶν ἀκολουθίαν· καὶ οἱ θεοὶ τῶν τιμίων
μέλοι· ἀλλ' ἥλιοι σεὶ οἷον αἴτιοι τοῦ μὴ ἀκατη
σήματος· ἀλλήλων· οὐκ εἰσὶν αἴτιοι· ὁ δὲ δεῖ
οκ δοκεῖ ὁ μαθηταῖον· ἀλλήλοις ἔοικεν αἴτιοι τοῦ
ποιοῦ ἀκατασήματος· ἕκαστος δὲ ἀλλήλοις

αὐτῶν τοῦ μὲν τοῦ αὐτοῦ. οἷον ὁ μὲν ἀστὴρ καὶ ὁ
κύων λοιπὸν ἀλλήλοις εἰσὶν αὐτοὶ τοῦ πορεύεσθαι
κατὰ τὸν ἡμέρας· χθὲς δὲ ἀλλήλοις αὐτοὶ ἦσαν τοῦ
μὴ τοῦ αὐτοῦ. οἷον ὁμοίως καὶ ὁ κύων λοιπὸν ἀλλή
λοις εἰσὶν αὐτοὶ τοῦ ὑβρίζειν· τοῦ δὲ ἄλλου
καὶ ἄλλου. καθαίρεσις καὶ ἡ ἀφαίρεσις· ἡ
μὲν γὰρ τῆς σαρκὸς τοῦ τόμου λέγει. ἡ δὲ τῆς μα
χαίρας τοῦ τέμνειν· τὸ ὀφθαλμοῦ αὐτὸ ὀφθαλμοῦ
καὶ τυφλὸν αὐτὸ τυφλοῦ· ὁ μὲν γὰρ ἀληθὲς ἔστι πρᾶγμα
ὑλοτόμος· αὐτὸ ὅτε τὴν αὐτοῦ τοῦ ἀνατέμνειν· ἡ τομὴ
νεῖ λέγει τοῦ αὐτοῦ· αὐτὸ τὸ τεῖχος δὲ ὑπ' αὐτοῦ
λαμβάνεται· ἔχθρα αὐτοῦ αὐτὸν· οὐκ ἀλλὰ δὲ
τοῦτο αὐτοῦ αὐτὸς· καλῶς μὲν δὲ· αὐτὸς μὲν τῷ
αὐτοῦ λαμβάνεσθαι· ὁ γὰρ λαμβάνων ἀλλ' οὐ τοῦτο πρὸς
μὲν τὴν λαμβανομένην αὐτὸς ἔθηκε πλησίον· αὐλὸν αὐ
τοῦ ὀστέου· οὐ φάσκουσι μὲν αὐτοῦ γίγνεσθαι αὐτῷ.
αὐλὸν δὲ ἔχθρα αὐτὸν· καὶ ὁ αὐλητής ἐστιν· ἄλλου
μὲν αὐτὸ σκαλίσματος τοῦ αὐλητοῦ· ὁ δὲ αὐ
τὸ μαχαιρεῖ ἀλλὰ κελεύσαντος· οὐκ ἀδικήματος·
ἀμφότεροι μὲν τοῦ, ἑκόντος· τοῦ δὲ, ἀναγκαίως· οὐ
οὐκ αὐλὴ μὲν τοῦ αὐτοῦ ἀστὸς αὐτοῦ, αὐλὸς δὲ τὴν αὐτῷ
ἐπιζητῆσαι· εἰ πολλαὶ κατὰ σύμβολον ἔχουσι αὐτὸ
γίνεται πολλαί· οἱ μὲν ἀφ' οὗ συμβολοῦντος· αὐτὸ οἱ ἀπὸ
τοῦ καθ' ἑκάστου τῶν μερῶν· αὐλὸς σὺν τοῖς ἄλλοις
εἰ μὴ καὶ τὸ σὺν αὐτὸν αὐτοῦ· ἄλλοι δέ φασιν·
εἰ πολλαὶ αὐτῷ κατὰ διαίρεσιν ἑκάστου ἔχουσι αὐτὸ μὴ
νεδι· τοῦ μὲν ὡς διαμορφήσεως ὄντος ὁ ἵππος· αὐτὸ αὐλοῦ
μενοι αἰσχραὶ πολλαὶ εἰσιν· καὶ τοῦ θερμαίνεσθαι
σιν στοῦ ἀλλ', ὁμοίως πολλαὶ τοῦ αὐτὸ· μὴ τῶν
αἱ πολλαὶ ἀφ' ἑαυτῶν μίαν κατὰ διαίρεσιν· καὶ τοῦτο

μόνον τοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ. καὶ τὸ πλῆθος δὲ
τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τὸ τέλος δὲ τὸ πλῆθος. ὅτι δὲ αὐτὴ
ὀνομάζεται τοῦ εὐδαιμονεῖν· τοῖς ὁμοίοις δὲ. περὶ
καταληκτικὴ καὶ μὴ αὐτὴ αὐ. ὅτι δὲ γίνεται τελείου καὶ
καταληκτικὸς ἡ κατάδος· ἡ καταληκτικὸς μὲν· τοῦ
νοεῖν δὲ πόσων· οἷον μετρίου· ἑπτὰ ποδῶν· ἀπὸ
ἀπὸ τίου· μέσου· καταληκτικὸς δὲ· τοῦ πεζοῦ· τοῦδε
σωτηρικὴ καὶ· αὐτὴ αὐ καταληκτικὸς μόνον· οὐκέτι
δὲ ἡ κατάδος· τὸ γὰρ δισυλλάβῳ δὲ καταληκτικὸς
ὅτι δὲ οὗτος· ἐστὶ καὶ τοῦ αὐτὴ αὐ κατάδος· οἷον λι
μανικοῦ· ἐδόδον· μεόκοσ· πέρας· σημεῖον·
μέρος· τὸ δὲ ἐόδον οὐκ ἐστὶ καὶ οὐκ ἐστὶ δὲ ἐστὶ
σὺν ἡμεῖναι· τὸ αὐτὸ τοῦ ἓν αὐτὸν δὲ αὐτὸν
γίνεται σωτηρικὸν ἐστὶ ἀπὸ μεγάλου τοῦ αὐτοῦ ὃ
τὸν δὲν αὐτὸν· ἐστὶ δὲ ἐστὶ τὸν αὐτὸν
ὅτι ὀξυβαρεῖαι αὐτοὶ δίδοσι τὸν ἥλιον·
ἐστὶ δὲ ἐστὶ τὸν αὐτὸν ἐστὶ τὸν αὐτὸν ἐστὶ τὸ
μεγάλη καὶ ἡ μὲν τοιαῦτα· πικρὰ δὲ
τοῦτο ἐστὶ ὃ ὁ καὶ ὁ αὐτὸς οἶνος·
τοῦμεν· ἡ σοῦ μὲν· τοῦδε· ἡ σθένουσα· ἡ
ὁ αὐτὸς ἥλιος· Τὴ κὲ μὲν τοῦ κ ἡ ἐον· ξηρὰν ἡ
δὲ τοῦ σελ· τοῦ ἐστὶ ἐστὶ ἐστὶ τοῦ μὲν ἐστὶ πρὸ
δηλοῦ· ταῦδε ἐπιλογισμοὶ λαμπαινόμενοι·
ταῦδε ἀδηλοῦ· ταῦδε αὐδιαλογισμοὶ· ἡ τοῦ ἀδλη
μον· τοῦμεν· πρὸ ὁ κ αὐ ἐον ἀδηλοῦ· κατὰ μὲν τὴν ἡ
καιρὸν αὐτὸ κ ἐκ ἐλλιμένα· κατὰ δὲ τὴν αὐτοῦ
μὲν ἐκδηλοῦ μὲν πόμενοι· ταῦδε ἡ νόα οὐδηλοῦ
τὰ κατὰ μὲν δὲ ἐν ἀκαιρὸν πρὸ δηλοῦ μὲν δὲ ἐλαν

λωμένων· καὶ τοῦ ἀμφότερα· τὸ μὲν κοινωφελὲς ἀφ'
οὗ δεῖ ἀπολαμβάνειν ἐκάλουν διαιρεμένων· ὡς
ἡ τῶν ὅλων μερισμὸν καὶ διάστασιν μετρείας
τὸ δὲ ἀκατάλληλον ἀφελητὸν τοῦτο· τὸ δὲ ἀκατάλληλον
τὸ μὴ δυνάμενον ἰσοστατεῖν· τὸ δὲ ἀκατάλληλον τὸ
δυσεῖν ὅλως αἴτιον· ἀλλ' οὐκ ἀκατάλληλον· ὃν τοῖς κα
θαίρεσις λέγεσθαι· καὶ τὸ μὴ, ἀφορκατάρκτικόν·
τὸ δὲ, συνεκτικόν· τὸ δὲ, συναίτιον· τὸ δὲ, συνεργόν·
καὶ τὸ μὴ, τοῦ κατὰ φύσιν· τὸ δὲ τοῦ παρὰ φύσιν·
τὸ δὲ, νόσου· ἢ κατὰ τὸ ὑποβεβηκὸς τὸ μὴ ὑγιαῖν·
τὸ δὲ, τοῦ μεθόδου αἴτιον· τὸ δὲ, χρόνου ἢ καιροῦ·
τὸ μὴ ὡς τὸ ἀφορκατάρκτικὸν αἰρούμενον· μένει
τὸ ἀποτέλεσμα· συνεκτικὸν δὲ τὸ, αἴτιον· οὗ
παρόντος μένει τὸ ἀποτέλεσμα· ἢ καὶ αἱρούμενον
αἴρεται· τὸ δὲ συνεκτικόν· συναιρύμενόν τι καὶ αὐτὸ
τελειοκαλλύνειν· ἔτι δὲ διαιρετικὸν διὰ αὐτοῦ ποιη
τικὸν ἔτι τοῦ ἀποτελέσματος· ἔτι δὲ τὸ αἴτιον αὐ
τὸ τελειοῦν δυνάμενον ἐστὶ διαιρετικόν· τὸ συνεργὸν
ὑποπεριβάλλον σημαίνει· ἢ τὸ συνεργεῖν μὴ τὸ μὴ
εἶναι μὴν οὐ μὴ δυνάμενον παρεῖναι· οὐδὲ συνεργὸν λέγεται
οὐδὲ· ἔτι δὲ παρεῖναι· τοῦτο παντὸς μήπω αἴτιον·
οὗ ἢ παρεῖναι· τοῦτο· τὸ δι' αὐτὸ γινόμενον· ἔστιν
οὗ συνεργεῖν· οὐ παρόντος γίνεται τὸ ἀποτέλεσμα·
παρόντος μὴν οὐ παρόντος· ἀσύμφωνα δὲ ἀλλήλοις·
καὶ τὸ συναίτιον δὲ ἐκ τοῦ ὑγιάζοντος ἐστὶ τοῦ αἰτίου·
καὶ αἴτιον πρὸς ὑγιείαν τοῦ ὑγιάζοντος· ἢ ὅσον ὑγιᾶναι
ὄφελος· τὸ μὲν οὖν συναίτιον τοῦ αἴτιον τοῦ συν
κτικοῦ πρὸς ὑγιείαν ὑπολαβὰ τοῦ ὑποκειμένου
μένου· τὸ δὲ συναίτιον, οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπιβὰν
νοῖσαι· διαίρεσις συναίτιον ὑποφέλαν· καὶ μὴ μὴ

σωεκτικὸν αἴτιον λέγει· νοῦς γὰρ καὶ σωφροσύνη τὸ
σωφρονεῖν· οὐδὲν γὰρ ἧττον ἀμφότερα κατὰ διάνοιαν ἐστὶ
καὶ τὸ αὐτεξούσιον, αἴτιον δὲ οὐ σωφρονεῖν· διαφέρει
δὲ τοῦ σωφρονιστικοῦ τὸ σωφρονεῖν· ὃν γὰρ τὸ μὲν
σωφρονιστικὸν κατὰ διάνοιαν μέν ποιοῦντος τὸ αὐτεξούσιον
σωφρονίζει· τὸ δὲ σωφρονεῖν, ὃν γὰρ κατὰ διάνοιαν
μέν ποιεῖν· ἔφεσιν δὲ προσδεχόμενον καὶ κατὰ
διάνοιαν ποιοῦν τι. σωφρονεῖ αὐτοῖς πρὸς τὸ σῴζεσθαι
μὲν ἔχειν τὸ αὐτεξούσιον· μαίνεσθαι δὲ τὸ ἐκ προ-
καταρκτικοῦ σωφρονεῖν ἀφορμὴν τὴν τοῦ αὐτοῦ
διανοίᾳ μεμενηκέναι!- +

※ ΔΙΤΩΝ ΖΗΤΗΣΕΩ ΕΦΟΔΟΙ ΚΑΙ ΑΦΞΗ ※
ΠΕΡΙΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ!-

※ ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΟΔΟΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ· ΚΑΤΑ
ΤΟΥΣ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΟΥ ※ ΕΠΙΤΟΜΑΙ!-

ΩΣΠΕΡ ΟΥΝ ΟΙ ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΩΣ ΟΥΚ ΑΚΡΙΒΕΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ·
Ὃ ΠΡΟΣΒΑΛΩΝ ΦΗΣΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΙΣ ΛΟΓΙΚΟΙΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΑΘΗΛΩΣ
ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΟΥΤΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΟΥΤΟ ΦΑΣΚΩΝ ΜΕΜΟΡΦΩΣΘΑΙ ΚΑΘΗΛΩΣ
Ὁ ΟΝΗΡ· Ὁ ΔΕ ΜΗΔΕΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΟΝ
ΤΟΙ ΠΕΡΙ ΜΑΝΑΗΝ ΑΥΤΟΝ ΛΕΓΕΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΝΟΣ·
ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΤΑΣΧΕΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΕΙΟΝΤΟΣ ΦΟΒΕΙΣΘΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΑΜΕΙΝΟΝΑ· ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ
ΕΚ ΧΕΚΤΟΥ ΔΙΑΤΗΝΟ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΕΛΛΕΒΟΡΟΝ ΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΠΑΝ
ΕΛΛΕΒΟΡΙΣΑΙ· ΤΟ ΕΚ ΧΕΚΤΟΥ ΣΩΒΟΥΜΕΝΟΝ ΔΙΑΦΑΙΝΕΙ ΚΑΙ
ΣΩΙΖΟΝ ΤΗΝ ΨΥΧΑΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ· ΣΚΟ
ΡΠΙΟΝ ΔΕ ΨΑΛΜΟΥ· ΚΑΙ ΚΟΚΚΟΝ ΟΙΝΑΝΘΟΥ· ΖΩΝ
ΜΕΝΟΝ· ΠΑΙΔΟΣΑΝ ΤΑΚΤΑΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΗΘΟΠΟ
ΙΟΥΣΑΝ ΟΙΟΝΕΙ ΘΕΙΑ ΤΙΝΑ· ΟΙΔΕ ΑΠΟ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΟΥ

πλαδτικὸς φλοιὸς τοῦ ψυχικοῦ σώματος· τὴν ἐκ
λεκτὴν ψυχὴν οἰκοδομήσαντες φησὶν αὐτοῦ τὸν
λόγον σωφρονικὸν καὶ ἐθνικόν· ὁ δὲ τὴν αὐτοῦ μοῖρα
τοῦ ἀγελαστικοῦ μεμιγμένην ἔχει· καὶ τοῦτο δηλοῖ
τὸ δεύτερον καὶ τρίτον διάλειμμα· ὅπου τοιοῦτον τὴν τύχ
ην καὶ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν μεμίχθαι· ὑπὸ τῆς σοφί
ας φησὶν εἰρῆσθαι· ὑπονοοῦντα ὡς ἀληθῆ· ἡ μὲν θεὸς τὴν τύχ
ην οἰκονομεῖ καὶ· μεμισθωμένην αὐτὸν τὸ ἐθνικὸν
· ὁ δὲ δεύτερος τὴν τύχην ὅπερ τὸ σωφρονικὸν, ἀπὸ μέ
ρους αὐτοῦ τοῦ ἀγελαστικοῦ· διὰ τοῦτο λέγει ὁ
σπερ· ἐπὶ ζυγοῦ ἡ τύχη οὖσα· ὅλα δὲ οἰκονομεῖ ὁ σπερ· τὴν τύχ
ην ὑφιεῖσα· ἡ μὲν δὲ τὸν σῖτον θεὸς· δύο ἀμφοῖν,
οἱ λόγοι τοῦ κυβερνήτου· διὰ τοῦτο εἰρηκὼς· λαμβάνετε τὸ ἥμι
συ μέρος ὁ δεσπότης ἐν ἀνάγκαις· ἡμῖν δὲ ἀφαιρεῖται
ἡμισυ μέρος τὸ πᾶν τοῖς ἀποφόλοις· τὸ μὲν ἐνεῖναι
δὲ πλεῖστα ἀνθρώπους καὶ ἐχθρούς· ἡ δὲ θεὸς δὲ
τὸν σῖτον θεὶς καὶ ἐξαπίνης· ὁ κύριος ἀπογνώσ
τους ποιεῖ· οἰκεῖος ἀλλοτριοῦται· ἀλλοτρίους
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἐν ὀλίγῳ δόξης ἀφῆκεν τοὺς ἀποφόλοις ἐπὶ τοῦ
ὄρους· οὐδὲ ἑαυτοῦ ἐποίησε μᾶλλον ἑαυτοῦ· ἀλλὰ
διὰ τοῦτο ἐκκλησίαν λίθου ἔφησε τὸν υἱὸν τοῦ ἐκλεκτοῦ·
ἵνα μὴ θῇ τὴν πρόκλησιν αὐτοῦ μεμιγμένην ἐκ τοῦ ἐκλεκτοῦ
δηλονότι· αὐτοὺς γὰρ ἐν ἀποφόλοις ἔφησε· τὸ ἐπὶ ξύ
λου· αὐτοὺς γὰρ ἐν ἀποφόλοις ἔφησε· τὸ ἐπὶ ξύλου· οὐχὶ σταυ
ροῦ μόνον· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς ἀποφόλοις φῆσαι· οὐχὶ σταυ
ροῦ

γένοιτο ἀλλ' ἀπόστολος. ὅσοι οὖν ἵδωσι τὴν ὀμοτυφίαν
ἐν δόξῃ ἐνδοκιμοῦντας ἐκοιμήθησαν. ὁ τὸ
πάντα εἰδὼς καὶ ἀκούσας καὶ ἰδὼν ἀμήνυτος. ὅσοι οὖν
τὴν μὴ ὄντι ἐν πίστει ἴδοιεν οὐκ ἀν δοκοῖεν
τὴν ἀφροσύνην ἀκούσαντες ἐπέσθεσθαι
τοῖς. τὴν δὲ ἀφροσύνην ἀκούσαντες ἐπέσθεσθαι
ἀπείχοντο. ὅπου γὰρ ἀνεχώρει. αὐτὸ τὸ δρᾶν φλαῦ
μόν. ἢ οὐκ ἀν δόξαι φρονίμως ἂν ἐκ πλήσας
ὁδὸν ἵνα μὴ ἀκούσωσι τὴν ἀφροσύνην ἀκούσῃ.
οὐκ ἀφοσιώθη. ὅσοι γὰρ ἐν ἀκούσασι σωθήσε
ται τῶν τοιούτων φρονεῖ. καὶ δικαίως πάντες μόνον οἱ
κούσασι κατέσχασται. διὸ καὶ λέγ αὐτοῖς ὁ σωτὴρ
μὴ δυνατὸν πίστιν ἴδῃ. καίτοι οὐδὲ ἑλληνικοῖς
ὄφλαλμοῖς τὸ φανὸν δοκεῖσθαι. οὐδὲ γὰρ
ἀκουστέον καὶ οἰκεῖον ἐκείνοις τοῖς φανῆναι τὴν δο
κιμὴν. ἀλλ' ὅσοι δυνάμεως καὶ ἰσχύος τοῦ θ̄υ ὁ
σοῦ δὲ οὐδὲν ἄμοιρον τὴν σαρκὰ. ἀφ' ἧς δικαίως
ἔδει. ἀλλ' ὅσοι δὲ τυχὸν ἀφ' ἑνὸς δυνάμεως ἐκ
νοοῦσι τὴν ἑλληνικὴν σωφροσύνην αὐτῆς. τὸ δὲ
μὴ δυνατὸν πίστιν ἴνα μὴ ὁ ἐστὶν οἰκοῦσι πάντα
ἀπὸ σχέσεως. τοῖς δὲ πιστεύουσι τοῖς ἁγίοις τοῦ χ̄υ.
καὶ ἀπλῶς ἡ οἰκουμένη σχέσις ὃ ὀλάμετος
ἀπὸ σχήματος τοῦ κ̄υ. σώματος ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν αἰμ
νύσι. καὶ ἐπὶ ἡμῶν ἐστὶ τοῖς ὅσα φρονεῖ. τοῖς οὐδὲ
σωτῆρα ἐκλεκτοῖς ἐστὶν ἀ. διὸ καὶ ἐλαύνεται
καὶ πειρασμῶν οὐτοῦ πάσχομεν. ἡ δὲ ἐπὶ τὸ πο
ταμοῖς τοῖς ὀρθαλμοῖς πάσχει. διὸ ἡμεῖς ἔθνη
φρονεῖ αὐτοῖς πεσόντες ἐπὶ τὴν τοῦ μόνου
δὲ δικαίου φρονεῖ. τὸν ἀρχηγὸν τῶν ὁλόγου.
καὶ ὁλογοσιῶν πεισφορῶν ἰδίων ὁ ἀφ' οὗ. οἱ ἐκεῖ οὐ
ὀφθαλτίνου οὗτος ἐκδέχεται ἀφ' ἑαυτῶν τὸ μόνο

διὸ καὶ αὐτὸν τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ μὴ καὶ
ὁ κατ' εἰκόνα τοῦ θεοῦ κατὰ μηδεμίαν ἀναλογίαν τοιοῦτον
τὸν ποιητὴν εἰκόνα οὐκ ἂν εἴη εἰκών. οὐκ ἄρα διαφέρει τὸ
τὴν σάρκα. ἀλλ' ὁ αὐτὸς ἀνὴρ θεωρούμενος
εἰκὼν ἔστιν· ἡμεῖς δὲ τοῦ ἑνὸς τούτου τὴν λόγον θεω-
ρῶμεν· οὗ ἐστὶ κοινωνοῦ τὸ πρὸς
εἶναι λέγεται· ἀδιαίρετος· ἀμέριστος· ἑνικός·
ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν ἐμφερῆ τὸν ἀρχέτυπον
νοεῖσθαι τὸν αὐτὸν τούτου τὸν λόγον· τοῦτο γὰρ ἐκεῖ
καὶ ἐνταῦθα· οὐσιωτικὸν τοῦ πρὸς
ἑτέρου ὄντος· ἑνὸς· καὶ αὐτοῦ δὲ ὁμοίως
τοῦ ἑτέρου αὐτοῦ εἰκὼν εἶναι αὐτοῦ. εἰ δὲ τὸν
νοεῖν αὐτοῦ τὸν ἑνὸς τῆς ἑτέρου· ἀφ' οὗ πρότερον
ἐνθυμεῖται τὸ ἀρχέτυπον ἀνθρωπότητα· ὁ δὲ
ἐν ταὐτὸν τῇ μορφῇ ἐστιν· οὐκ ἀναίδως ἂμην ἂν
λέγειν ἀπαράλλακτον· ὑπὸ ὅτι τὸ φωτὸς τῆς
ἐκκλησίας· τῆς πρώτης μὲν ὅτι ἱερᾶς
αἰωνίου· καὶ ἱκανὸν αὐτοῦ οὐκ ἀπολαύειν·
οἱ ἀποφαντικῶς τὸ ἓν οἱ λοιποὶ τοῦ τὸ ἀμφοῖν οὐδὲν
ὑποσαναιροῦ· ἓν ἰδιαίτατον οὐκ ἀπέχον αὐτῶν·
ἢ πάντων οὐμία· αἱ λαὶ διάφορον· ὁ τοῦ ὢν ἀνὴρ φῶς·
τὸν ἡθικὸν τοῦ ἐν ἐμοὶ καὶ τῷ σώματι· ὁ δὲν εἴρηται
τοιοῦτον τὸ κλίνεσθαι αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀφορισμὸν τὸ
αὐτὸ χείρους πλαγίᾳ δίκλα· ἡ δὲ τοῦ
ἐκλεκτοῦ· διὸ φησί· καὶ εἰ δυνατὸν τοὺς ἐκλε
κτοὺς πλανῆσαι· ἀλλὰ μὴν τοὺς ἐκλεκτοὺς οἰκ
τοῦ πνεύματος· τοῖς κλητοῖς οὖσι· πάλιν τοῖς ἓν αὐτοῦ
ἡμέραις ἐν ταύτῃ καὶ κατὰ δηλοῦσθαι τοῦ νηφά
χοντας· οἷς τοῦ ἡ πίστις ἐλεύσεται· τὴν κλῆσιν
μίαν· ὃ ὁ αὐτὸς βασιλεύει φόβος τοῦ τοῦ γάμου

τοιοῦτόν τι καὶ ὁ Δοιοκλέκλητον· καὶ τετρίγωνόν οὖν
κεκλῆσθαι φασίν· ἔχει γὰρ ἐπίπεδα γωνίας
αἱ δύο. καὶ τὸ ἡλιοειδὲς λαμπρὸν καὶ
λεῖον τὸ δέ. αἱ μὲν ἄλλαι τετράεδρα τὸ σῶ-
μα ἔχει· τὸ πυραμοειδὲς ὀκτάεδρον. εἷς μὲν ὁ τὸ
καὶ ἰσοπλεύρου τὸ φύσιν τοῦ κόσμου· καὶ τοῦτο ἀπὸ
ἀπείρων αὐτὸν τὸν ὁμοίων σύγκειται· οὐδὲ τοῦ
πυρὸς καὶ ὑγροῦ, οὐδὲ οἱ ἀέρος οἱ τετρά-
κτιοι· οὐδὲ μὴν οὐδ' αὐτὸ ἀέρος φύσει καὶ αἰτί-
ου καὶ σχήματος καὶ ἀσωμάτου τέ τινος·
ἀλλὰ καὶ μορφὴν ἔχει ἰδίαν· καὶ σῶμα ἀλλ' οὐ
τῆς ὑποδοχῆς τοῦ πυρὸς ἀπαιτοῦν· ὃ δὲ
δὲ καὶ οἱ τετράκτιοι ἀέρα ἄλλον τῆς ὑποδοχῆς
τοῦ ὑφ' αὐτοῦ οἰκείου· ὅλως γὰρ τὸ γὰρ μητρὸς οὐ
καθ' ὁμοιομέρειαν· οὐχ ὁμοίως δὲ· μορφὴν σώματα
ἔχοντι τοῖς ἐν τοῖς δὲ τοῖς κόσμοις σώμασιν·
ἄρρεν γὰρ αὖτε γὰρ καὶ θῆλυ καὶ τὸ μὲν τοῦ ἄνω· καὶ
διάφορα τετράεδρα· ἐκ δὲ· ὁ μὲν μορφὴν
νῆσος καὶ ἰδίαν τοῦ ὑγροῦ· ἡ δὲ καὶ ἡ δίαιρις ὁ οἱ αἱ
ἡ δίαιρις ἐλάχιστα μέρη σώματος· εἰ λείπει ἐν ἑκά-
στῳ τοῦτο· καὶ τροσοχὴν τὴν τοῦ τετρά-
πλευρα αὐτὰ ἐπιπέδων· οἱ δὲ πρωτόκτιστοι· εἰ
καὶ ἀριθμοὶ διάφοροι καὶ ὁκ ἀλέκασιν πλευ-
ρὰς τετράγωνα· οὐχ ὁμοιότητος τῶν
τετραγώνων, ἐτότητα καὶ ἰσότητα· ἑκάστη
ταῦτα δείκνυται· ὁ γὰρ τοῦ δυεμὲν πλευρὰ τοῦ
δὲ δὲ ἡ ἴση τετράγωνα τοῦ ἑνὸς· οὐ διὸ ἐστὶ δὲ
ταὐτὸ αὐτοῖς τετράκτιοι δ' ἐστὶ χῆ· αὐτοειλῆφότ
τὸ πλεῖον ἀεὶ τὴν προσθήκην τοῦ αὐτοῦ
θῦ διὰ τοῦ ἑνός· καὶ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ἑξῆς

ἐσόμεθα οὐδὲ νῦν σκοπεῖν πρὸς τὸ τρόπου· οὐ γὰρ ὀφθαλ-
μοὺς εἶδε· καὶ οὕτω κἀκείνων· οὐδὲ βοὴν ἤκουσεν·
διὰ στόματος γὰρ ἐκπέμπεται τοιούτου· οὐ
δὲ τὴν πρόσοψιν ἐθεάσατο· οὐδὲ ἁπτὸν τοιοῦτος· οὐ
δὲ τὴν πρόσοψιν ἐκτήσατο· οὐδὲ ἀκοὴν· οἱ δὲ δίκαιοι
πάντα τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ βλέπουσιν·
πρόσωπον δὲ θεοῦ λόγος· διὸ οὐ γραφεῖσθαι
φησὶν· τὸ τοίνυν ὁρώμενον καὶ ὁρᾶσθαι μὴ δυ-
νάμενον· σῶμα μή ἐστιν· ἀσώματοι δὲ καὶ ἀόρατοι
οἱ θεῖοι ὀφθαλμοί· οὐκ αἰσθητοί· ἀλλ' οἷοι τοῦ
ἐφάπτεσθαι νοεροί· ὅτ' οὖν εἴπῃ ὁ κύ-
ριος ἀκούσατε φωνὴν ὄνου τοῦ μὴ ἐκ τούτων
ἀκούειν χρὴ νομίζειν τοὺς ἀγίους τὸ πρόσω-
που τοῦ θεοῦ καθορᾶν βλέπουσιν· οἷον τὸ πρόκει-
σθαι τῶν ἁγίων· οἷς οἷόν τε τοῖς ἐκτὸς τῆς ἐλπίδος
ἀποκλεισθῆναι μακάριοι δὲ οἱ ἐκ-
δεχόμενοι· ὅπερ αὐτοῖς τὸ βλέπειν ἐστὶ τὸν
θεόν· ἐπεὶ τοῦ ἀόρατός ἐστιν· πῶς ἂν ἴδοι
σώματος ὀφθαλμός· ὅτι δὲ ἐν τοῖς ἀγίοις
τοιοῦτον· ἀλλ' ἐν ἄλλοις· ἀλλ' ἀγγέλων·
ἀλλ' ἀρχαγγέλων· οὐ περὶ τῆς ἀξιώσεως τοῦ τῆ
δυνάμεως ὁ λόγος ἀφώρισται· ἀσώματα γὰρ ἀμφό-
τερα· ἀλλὰ περὶ τῆς ἀξιώσεως τοῦ τὸ μὲ οὐδὲ σώματος
μεθορμενίας καὶ αἰσθητοῦ· οὕτως καὶ ὁ τῶ πρὸ-
τοῦ πᾶν παραπεμπόμενος· καὶ διὰ μὲν
ἰδίαν ἔχει ἕκαστον τῶν τιμίων καὶ ἰδίαν
κοσμίαν· καὶ δὲ ὁμοῦ θεάσεται· ὅτ' ὁ
τολεὸν ἀπαλλήλα οἱ προκτίσται, κοινῇ

ρ΄ ρ τὴν χεῖρα τοῦ ἐμπίπτοντος καὶ ἀμβλεῖαν· οἱ πρὸς τὸ κτείνοντα
οὖν τοῦ πλησίον ὁ ἐρῶν ἢ καὶ ἑαυτόν. καὶ τοὺς ὑποβε-
βηκότας. ὁ δὲ σωβρεκαὶ οἱ ἀλεκτρυόνες τὸν πρωτοκτό-
νον· ὁ δὲ λύκος. ἀπὸ τῆς πατεικῆς ὑποφέρεται
ται. πρόβατον τοῦ πρωτοκλείτου· καὶ οἱ μὲν
ἄλλοι νοθρεύουσιν. καὶ τὸν ἀπατανοθρεὺν τὴν ὁ υἱὸς
ἀμφοτεροκέκλαρμένοι· φασὶ δὲ νοθρεὺν τὴν μᾶλλον τὴν
πρεσβυτὴν ἀπὸ τοῦ νοθρεύειν πρός. ἀποκέκλαρ-
μένου τὸν ἕνα ὄνομα ἢ σὺν ἔπιθυμοῦσιν ἄλλοι πρὸς ἀκύ-
λαν ὁ πρεσβύτερος ὁ δὲ λύκος. ἐπὶ τοῦτου κλαρώτερος
αὐτὸν πρὸς τὸν φόβον. καὶ δίωγμα οὗ· καὶ κατὰ τοῦ αὐ-
τὸν λόγον. τὴν μὲν οἰκαὶ ὁμοίοις αἰσθάνεσθαι αὐτὴν δὲ
μετεσθημένων· οὐ τὰ μὲν μᾶλλον ἢ ἧττον φόβον ἐλαμβ-
τὸ πρόβατον δὲ ὁ τὸ λύκος· οὐ μὴ δὲ αὐτὸν πιθανότατ
ραδιώτερος· ὁ δὲ τὸ μὲν ἄρτος ἐστὶ πρῶτος ἢ πανικὴ
τροφὴ ζῴων ἢ παρεκτικὴ. καθ' αὐτὴν τὸν τρόπον
ὅτι μὲν τὸ φόβος τοῦ αὐτοῦ τὴν σεκκλησιαστικὸν ὅτι
Οἱ μὲν οὖν τοῦ ὁμοίου ἄρτον φερόμενοι. ἀποδιδόμενοι· ὁ
δὲ τοῦ αὐλητοῦ μὲν ἄρτου τοῦ ἐσθίων. οὐκ
φυλάξας· ὁ δὲ ἄρτος ὁ ὑποτοῦ πεδοτείος.
ὁ μὲν ἐστί. τοῖς δὲ θύμενοις· ὁ δὲ ἄρτος

ὁ νοῦ τε ἕνεσιν τοῦ δίου ἀπὸ τοῦ λεῖ· καὶ τὸ ὑδρὰ
δι ὃ μὴ ἀφ ὧν λυθῇ. καὶ βάρος ἀπὸ τοῦ γῆ· καὶ τὸ ὕ
δωρ. τοῦ δ' ὅμοιον τοῦ κεῖ γραῖ καὶ διαφορᾶς ἔχει
σώματα. ἐὰν δ' ἀμφ' ἓ ᾖ τὸ μεῖζον μέρος τῶν ὑγρῶν
τῶν μίγνυται· ὑγρὸν δὲ δοκεῖ καθ' αὑτὸ πᾶσαν ἁπλῶν
τοῦτο γὰρ ἔοικε. καὶ οὐ κατὰ μέρος μόνον· μᾶλλον
δ' ἅπαν δύναται μᾶλλον τοῦ τυχόντος ἢ αὐτῆς ἢ
κατὰ τὴν ἑλάττονα περιοχήν· ὁ γὰρ δ' πᾶν
ὁ' τοῦ δ' ἓν τοῦτο· ἐπεὶ γὰρ διὰ μικρὸν οὐκ ἀπολοῖτ' ἂν
διὰ κεῖ. ἀλλ' ἀκ κατὰ διὰ μικρὸν ἰσχύ· πᾶσ' ἀκεῖ
δὲ τὸ αὐτὸ τοῦ τοῦ. ἀφ' ὃ αὐτὸ τῇ τυχῇ· ὅσπερ ὁ
ἢ τὴν καθ' ἁρ τοῦ ὅλου· διὸ ὧν ἡγοῦμεν τὸ
αὐτό· ἀλλ' ἀκ αὐ τοῦ μᾶλλ ἀφ' ὃ τοῦ ὅλου τοῦ
δικαίου τοῦ ὅσ· τῇ αὐ ἀπαύσει οὖν. ὃν τοῦ
δοξίου ὁ ἢ τὴν· διὰ γὰρ ἄπαντος γὰρ ἢ ποιμ ἵν' αἱ
δη τῇ μέρ αἱ τῶν ὑγρῶν· τῶν ὑγρ ακί πᾶσ οὖσ
αι· ὅ ὃν αὐ ἀπαύ ὁ κ ὧν ἡγοῦμεν τοῦ ὁδ καὶ
ον τοῦ ὁν τῇ αὐ ἀπαύσει. καὶ μᾶλλ ἀπ ὧν αὐ
τοῦ ἐ μᾶλλ ἢ κ ὧν. καὶ πᾶσ τοῦ εἰ τῇ οκ αὐ αὐ
τοῦ ἡ σομ αι· οκ ἀ γὰρ τὸ δ ὃ ἓ ν σ τοῦ ὁρ ο τῆ ὃ
πᾶσ αὐ τοῖ πᾶλ· ἢ πᾶσ οὖσ αὐ ἡ μᾶλ ἀ τῶν δ αὐ· φ α τ ὃ
δὲ οκ ἀ αὐ οὐ οκ ὁ τ ο σ. ἀλλ' αὐ φ α π ο μ ὁ σ τ ι ν· ἐ ὁ λ ὃ τ ο σ
σ α ὲ ἑ ᾧ ν τ ο. οὐ κ α τ ὰ τ ὴ ν πᾶσ οὖσ α μ μ ὁ ν ο μ α π ὃ σ
τ ε ρ ὁ μ ε ν ο σ. ἀ λ λ α κ α τ ὰ σ τ ρ α φ ὴ ν· ὁ μ τ α υ τ ὸ τ ῆ τ ι
λ ὃ γ ο σ | κ α τ ὰ τ ὸ β ρ ὺ τ ε α φ ' ὧ ν ἐ ο ὐ κ α ὶ ν ὸ σ τ ὰ μ τ ὸ ν
ν ὸ μ ε ν ο σ ὁ ῦ· κ α ὶ π α ὖ λ ι ν σ α ὲ ἑ ᾧ ν τ ο. δ ι α ὶ
π ε ο φ ῆ τ α ὸ ν ὁ μ ὲ β ρ ὺ τ ὸ ῦ· τ ὲ κ ν ο ν δ ὲ τ ὸ ὑ θ ὺ τ α υ τ ὸ
τ ῆ π λ ὸ ῖ γ ο υ. ὁ σ π ὲ ῥ ἐ ῖ τ ο ν· δ ι α τ ὸ ὑ π ὸ θ ὺ σ ὲ χ λ ὶ ῖ ῆ
ὁ λ ὸ γ ο σ. ἐ ὁ λ ὸ τ ο σ ὁ ῖ ῆ π ὲ ὸ φ ὴ φ ὴ ν· ὁ ῖ λ θ ῥ ὸ ν θ ν ἐ ῖ
α ὐ τ ο ῖ. ζ ο ῆ ἐ ῖ ῆ ν· ζ ο ῆ ν δ ὲ ὁ ῖ κ ὅ ν· ἐ ὁ ῖ π α ῶ λ ο σ· ἐ ῖ ν

δισσαι τρὶς καὶ μοναὶ ἀριθμοί. τρὶς καὶ τετράκις ἑπτὰ ἑξήκοντα.
οἷον· ἑξακόσιοι τριάκοντα, τρὶς ὑποτριπλάσιος τετρακόσιοι
τρισὶ καὶ διακοσιοστὸς λόγος ἑπτὰ ἑξήκοντα· δισσαὶ δὲ τρὶς καὶ
τετράκις ἑπτὰ ἑξήκοντα. τριακοντάκις δὲ τρὶς καὶ τετράκις
ἑπτὰ ἑξήκοντα. τρὶς ἐπίτριτος πολυπλασιασθεὶς τὸν ὅλον ἑξακόσιοι
ποιεῖ καὶ ἐπόγδο

λυκοὶ σοβέμενα ἀφ' αὑτοῦ ζῷα ἔτερα· ἀφ' ὧν
αἱ θήλειαι, ὃ σὰ ὑδρόκεις μου οἱ ἄρρενες· ταῦτα μὲν ἀρ
ρενικά· μυρσίνου λόγου σημεῖα ἡ ταῦθ' ἡλίκα δὲ
σάρκα δρόσου δηγόντα τοῖς ἀσθενοῦσι. καὶ εἰ σοὶ δὲ
ἐσμαχορεῖ· Δι' αὐτὸ λέγω· εἰ σὰρ δὲ σὺ μὴ σὰ
θεσδαχεῖς ἔσται. καὶ ἡ δρῦς τῶν δασκάλων οἱ αἰεὶ σοφώ
λοιο· καὶ ὁ ταῦρος ἐστὶν ὁ ἀπόστολος· ἐ σοὶ τί ποιή
σουσι ρίζαι καὶ ζόμβοι οἱ ὑσοδὲ τῶν μυθέσων· ὑσοδὲ
ἡ μοῦργος φησὶν οἱ ἄγγελοι δικαιοῦσαι σαρτο· σὸν ἐδρῶν
μὲν· νδκροὶ δὲ ἡ μόσοι νυθέσων δηγόσθησιν σὺ
σει τοῦτ· ζῶν τὸ δὲ καὶ ἄρρενες· οἱ μὲν μέγα
λαμόν τὸν σου φαύλου σταῦτο· ζ ρδκροὶ οὐ
κ ζείσονται· τί δικαιοῦται ζόμβοι· ζειρόμβοι
σὺν δὲ μεῖσι ἀγγελοι τοῖς σάρεσιν ἀποκαταφα
σθήσονται τοῖς ὀμβρίοις τοῦ μεγάλ ἡδύσασιν· οἱ δικαιοῦ
ζόμβοι δὲ δὴ φασὶν ὑσοδὲ ἡ μῶν τοῦ μὲ κρεσῶν οἱ ἄγ
γελοι ἁ σὶν· οἱ ὑσοδὲ λίμνοι μοῦ δικαιοῦται ζόμβοι· ἐν αὐχεν
τοῦ καὶ λίμνοι τὸ ὄνομα μὲν ἐπ' ἀχθόμενον· κοῦ
φησὶν δὲ ἐστὶ πλήρωμα σαρὰ θλῖψιν τοῖς ὄρεσι καὶ
τοῖς πέδοις· δηλοῖ καὶ δὲ τὴν ἐχειρολάβησαν ἀλλὰ νοιν ἐσοὶ
τὸ λοιδεῖ σὰν τὸ ἐσῶν ἀγγέλων· τοῦτ' ἔστιν· ὑπὸ ἀν
γέλοις ἔχουσιν· ἐν δὲ λίμνοις δικαιοῦται σμικρόσος· ὁ τὴν λύ
πην κοινωνούμενος σοῦ τοῖς αὐτοῦ ὀνόμασι· ὃν
καὶ ὁ ἄγγελος σὰν τοῦ ὑμνοῦσι τοῖς σαν· δικαιοῦ
σαρτο δὲ ἐν σὲ χῇ οἱ ἄγγελοι ἐν λυτρόσατοῦ
μόματος τοῦ ἐσοὶ τοῦ ἐν ἐν τῇ πρεσδεάκαυκλοφορῶ
καὶ λυτροσαμένου αὐτοῦ· ἐδόθη σε ἡδὲ λυτρόσα
σοκαὶ τοῖς ἐν· ἐν αἰχμὴ κατοχῇ τῇ ἐν νοῖσι
λίθῳ δὲ θέσθη τοῦ νάφεμάτος σαροδρεχόμενος
Δι' ἀτὴν σοφίαν· σὸν φησὶν ὁ ἰσοδοτος· τοῦ σαρὰ

κλητῶν οἱ αὐτοὶ οὐκ ἀληθεῖς εἰσιν. τοῦ ἁγίου φησὶν ὁ
τὸ πλήρωμα τοῦ αἰῶνος ἐλήλυθεν, ἀφ' οὗ καὶ τοῦ
ὅλου προσέθηκεν· ἓν γὰρ ἐστι τὸ πρὸ
κοσμικῆς αὐτὸ σοφίας· ἢ ὅλη θεωρεῖ ἐν τῷ πλή
ρωμα νοῦν τὸν ἓξ οὐκ ἀπολείψαντα σοφίαν
ἢ τὴν αὐτὸ τὴν μονάδα· καὶ ἓξ εὐδοκίας τοῦ αἰ
ῶνος τὸ πρωτεῖον ἄκλητος. τοῖς παρὸν
φορὰ καὶ ἀπὸ ἓν νόησιν δὲ παρακλήτου ὁ παῦλος
ἀνακαλούμενος αὐτοπολίτευτον· αὐτίκα μεταῦτὸ
αὐτοῦ τοῦ ἰκῦ. καὶ αὐτὸ αὐτοφαύλη μηνύσειν
ἢ καὶ καλόν ἐκ μένειν τὸ σεαυτὸν μὴ τοῖς καὶ
τὰ θη τοῦ διαιτᾶν ἀφίστω· ὅτι τοῦτο μᾶλλον
δεῖ μὴ θήτε σ. κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦτον δεδίασιν·
καὶ κατὰ τὸ πικὸν δῆμον τῆς καὶ παρὰ δόξαν.
ὡς οἱ δοκοῦντες ἄλλοι μηδόκουσιν· ἰδίως δὲ ἐκατὸ
γωνείζεται τοῦ ἐκ. καὶ οὐχ ὁμοίως πάντα τὸ πρό
σωπον τοῦ τρόπου ἐστὶν οἱ ἄλλοι τοῦτον τοῦ μεκεῖ
τοῦ ἐκ λεκτοῦ μ. τοῦ δοκοῦντος δὲ τὴν αὐτὴν κλῆσιν
νομίζουσι καὶ τὴν ὁμότιμον· τάχα δὲ τὸ πρόσωπον ἓν ἐστι
μεν καὶ οὐ τὸ· ἐστι δὲ καὶ ὅσον κατὰ μίσωπον τοῦ
τρόπου διὰ τοῦ δεδιδαγμένου· ἐπὶ τοῦ δὲ χοι τοῦ
ἀγαπωμένου τοῦ πρ. λέγουσι δὲ οὐκ ἀμφιβόλως
νοῖ. ὅτι οὐ κατ' εἰδὸς τοῦ προφητικοῦ χάρισμα πᾶσα δὲ αἱρε
τικὴ ἐξουδενίαν· τοῦτο ἐστὶ πάντως τοῦ τὴν σέκ
κλησίαν ἐξ ἐνόθευ· διὸ καὶ τοῦ σημεῖωσον τοῦ πρ.
σεῖσον καὶ προφητεύσαν διὰ τοῦτο ἐκκλησίας ἐστὶ
τέλους τοῦ ἁγίου οἱ δὲ οὐ τὸ πρόσωπον ἄκλητος προσ
χρῶ δὲν βεβαίωμα τῆς ἐκκλησίας τὸ αὐτοῦ οὐ
σιάσει τὴν καὶ δεῖν αἴρεσιν τοῦ προσχρῶ δὲν ξενίσαντι
καὶ τὴν πάσαν αἱρετικὴν· τοῦ ἀγίου μοῦσι

λήψῃ. ὅταν δὲ μὴ τοῦτο ποιῇς δόκει· οἷον σὸν μὲν
τὸ δῶρον αἰτοῦντος μηδαμοῦ μηδαμῶς ἐφάπτου
τοῦτο καὶ. λογισμὸν δὲ ἢ καὶ αἰσχύνης τοιαύτης
μοιρῶν· οἷον ἐμπεσὼν μεγάλῃ σοι πληγῇ τοῦ
λόγου προσέχειν ἤδη καὶ πρὸς αἰσχυνθήσοιτῶν
ἄλλων ἀφεκτέον γενόμενοι· καὶ τοῦτον
πάλιν· οἱ πρακτικοὶ τοῦδέ τινος· τῆς αὐτῆς
καὶ μιᾶς δυσκατορθώτου τῆς τέχνης ἐκείνης
τῆς καλαφαίτερομένης· ὅπως ἀξιούντων πρὸ
τῶν πρὸς πρόσωπον θηρᾶν τὴν τῶν
αὐτοκλιτῶν διδασκαλίαν ἐπιμελῶς· καὶ τὸ
ὄνομα τὸ διδασκόμενον ἐπὶ ἀφορᾶν ἐπὶ τὴν
γενῶσιν καὶ κατάληξιν τοῦ πτώματος ἔχειν·
οὐκ ἐπὶ τὴν μορφήν· ἀλλ' ἐπὶ δηλοῦντος καὶ
παραίτησιν μὴ ἐφικνεῖσθαι καταλήψεως μηδαμοῦ πρὸς τὸ
κλίτον ἢ πρόσωπον· φίλον μὲν δὴ φόβος
ἢ ἀρχὴ δὲ καὶ τοῦ διδασκαλίας ἐπακολουθῶ· ἀν
δρῶν δὲ, διὰ τὸ τὸν ἑτέρου διδασκόμενον· ὅτι
τὸ μὲν τὸ οἰκονομίας ἀνδρῶν τὸ ὄφελος, παρακεῖ
σθαι ἢ μᾶλλον ἢ ἧττον· τὸ δὲ λυμαίνεσθαι
τὸ δὲ φθείρεσθαι· ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρόσωπον θηγόντων
μὴ ὁρᾶν τοῦτο· καὶ καλαφαίτερομένων αὐτοῦ μὴ
μόνον· τὸ δὲ αὐτὸ δὴ δόκει ἐπὶ τε τούτων καὶ τῶν
τῶν ἐνθάδε τοῖς αὐτοῖς δοῦσι φάσιν οἱ αὐτοὶ καὶ
λεπτίνου· τοῦ τελεστέου δὴ λοῦσαι τὸν καθ'
ἑαυτοῦ· τῆς τῆς δὲ τοῦδε ἕνεκα· ταῖς παρέμεθα
αὐτοῖς· ὅλβου δὲ ποιῶν ἢ φιλιάδου ἐπὶ τοῦ
δεῖσθαι· ἢ σιμὸν φασὶ μέρος εἶναι τοῦ προ
βλήματος τοῦ τοῦ καλοῦ· ὃ μὲν οὐκ ἔχοντι

τοῦτο ἀκατάλληλον τῆς οσητότητος· εἶτα διὰ τοῦ
φόμενοι τὴν ὁδὸν ἡ τοῦ θυ, καὶ εἰμὴ αὐτὴν λέγουσιν
ἀλλὰ· ὃ γὰρ σωζόμενον ἐπὶ τῆς ἀνθρώπου φύσεως
φησὶν ὁ θεόδοτος καὶ αὐτὴν δὴ τὴν θεότητα
ἑαυτὴν παραλαβὼν· ἵνα δείξῃ τοῦτο καταλαβὼν πα-
θητὸν ἔτι μὴ ἦν γεγονυῖαν παθητὸν ἡμῶν· διὰ
πάθους τέλειον· καὶ μεταλαβοῦσα τοῦ παθητοῦ γενομένην.
τὸ ὅλον σωζομένου· καὶ αὐτοῖς εἰσὶ δόγμα ἡ
τοῦτο τὸ μέτρον· ἀλλὰ καὶ εἰ ὁ κατὰ λόγον θεὸς
τοῦ ὅλου λόγου· ἐν αὐτοῖς γὰρ τὸ πλήρωμα
τῆς θεότητος· ἐν δὲ οὗτος ὁ ἥλιος καὶ τὰ
ἐν αὐτοῖς σώματα σωζόμενα· διὰ τὸν ὅλον
τὸ σωζόμενον καὶ σωζόμενον· ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
δοξασθέντα υἱὸν θεοῦ καὶ ὅλα τὰ σώματα
θέντα σωζόμενα· τότε γὰρ ἔσονται
ὅτι ἀπὸ μέρους τοῦ πατρὸς εἰσὶν ὀνόματα τὸν
τὸν μορφὴν ἔχοντα· ὃ βούλεται εἰσὶ τὸ
ὑπερτιμῶν ἡμῶν μεταλαμβάνοντα καὶ ἄρρω-
στα καὶ ἄφθαρτα· ὁ δὲ καὶ ἐν σώματι ἀλλοτρίῳ
πάσχοντος ὁ πρέπει
τιμῶ· μορφὴν τοῦ ἀόρατον· οὗτος τὸ καταμέρος
ὀνόματος τοῦ ἀόρατος ἀρχὴ ἔτι τοῦ ὀνόματος
ἐν πληρώματι ὢν ἐν ὁ πατὴρ τοῦ οἴκου. ἕκαστος
τοῦ ἀόρατος μέρος ἔχει πλήρωμα· τὴν ἀρχὴν
ὅλου ἐκ ἀρχῆς ἀσφαλῆ προσέχεται· πληρώματα
ἔφην· ὁ λαβὼν ἀπὸ ἐν οὐ· εἰκόνα· ὁ ἐν οἴκῳ
δοτος τὴν ἐν ἑβδομάδι προσέχεται σοφίᾳ
εἰκόνα τοῦ πληρώματος ἑπτὰ· οὗτος δὲ
καταμείνας τὴν μεσαίαν ἑβδομὰς ἐν ἐφ πλήρωμα

ἐκ τοῦ λόγου. ὁ γὰρ τοῦ ὅλου λόγος οὐκ ἀφαιρεθήσεται τοῦ μέρους· ἀλλ' ὁ μὲν τοῦ ὅλου λόγος μενεῖ τοιοῦτος ὁποῖος ἦν πρὸ τοῦ ἀφαιρεθῆναι τὸ ἀφαιρεθέν· ὁ δὲ τοῦ μέρους οὐκέτι τοιοῦτος ἔσται ὁποῖος ἦν πρὸ τοῦ ἀφαιρεθῆναι τὸ ἀφαιρεθέν. καὶ ἐπεὶ τὸ ἀφαιρεθὲν ἐξ ἀνάγκης καὶ κεφαλὴ λέγεται μέρους· διὰ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης καὶ κεφαλὴ μέρους ἐστὶ τὸ ἀφαιρεθέν. συμβαίνει δὲ τὸ πλῆθος εἶναι τὸ ἀφαιρεθὲν ἐκ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἀριθμῶν διαστήματος· ὥστε καὶ τὸ πλῆθος κεφαλὴ μέρους ἐστὶ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἀριθμῶν διαστήματος. καὶ ἐπεὶ τὸ μεταξὺ τῶν δύο ἀριθμῶν διάστημα ἐστὶ τὸ ἀφαιρεθὲν ἐκ τοῦ μείζονος τῶν δύο ἀριθμῶν· διὰ τοῦτο καὶ τὸ μεταξὺ τῶν δύο ἀριθμῶν διάστημα κεφαλὴ μέρους ἐστὶ τοῦ μείζονος τῶν δύο ἀριθμῶν. ὁ δὲ μείζων τῶν δύο ἀριθμῶν ἐστὶ τὸ ἀφαιρεθὲν ἐκ τοῦ ὅλου· διὰ τοῦτο καὶ ὁ μείζων τῶν δύο ἀριθμῶν κεφαλὴ μέρους ἐστὶ τοῦ ὅλου. ὁ δὲ ὅλος τοῖς μέρεσιν οὐκ ἔστιν ἴσος· οὐ γὰρ ἔστιν ἴσον τὸ ὅλον τῷ μέρει· οὐκ ἔστιν ἄρα ὁ ὅλος τοῖς μέρεσιν ἴσος. ἐὰν ἄρα ἀπὸ τοῦ ὅλου ἀφαιρεθῇ τὸ ἀφαιρεθὲν ἐκ τοῦ ὅλου, οὐκ ἔσται ὁ ὅλος τοῖς μέρεσιν ἴσος· ὁ γὰρ ὅλος τοῖς μέρεσιν οὐκ ἔστ

δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσοστάσιος ὁ λοιμὸς τοῦ σώματος ἤτοι
ἀπὸ φαύλης κράσεως ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ παραλλάσσει.
καὶ διὰ ταῦτα καὶ ἀμφότερα συνδρομὴν ἔχει ἀλλήλοις
ἀφ' ὧν μιμεῖται τὸν καιρὸν ἵνα ἀσυνεξόδευτος μὲν
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ καιροῦ ἀφορμὴ ἵνα αὐξήσεως
λοιμὸς ἀπὸ μὲν τοῦ καιροῦ ἀφορμὴ ἵνα αὐξήσεως
ἀπὸ δὲ λιμοῦ ἀφορμὴ ἵνα αὐξήσεως. ἀπὸ δὲ τοῦ
καιροῦ ἀφορμὴ ἵνα αὐξήσεως. ἀπὸ δὲ λιμοῦ ἀφορμὴ
ἵνα αὐξήσεως. ἀπὸ μὲν τοῦ καιροῦ ἀφορμὴ ἵνα αὐξήσεως
ἀπὸ δὲ λιμοῦ ἀφορμὴ ἵνα αὐξήσεως. διατοῦτο
ἐνδιατρίβουσι τοῦ τόπου. τὸ ἀμφοτέρων μεγέθους ἐστὶν ὅτι
χειμῶνος ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰσὶ φθορᾶς μεγάλης. μέγα
λοιμοῦ οἱ πολλοὶ θνήσκουσιν, οἱ ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἑνὸς
τοῦ λιμοῦ μεγάλου ἢ ἀφ' ἑτέρου ὀλίγου. οἱ ἀπὸ
ἀλλαγῆς ἐξαλλάσσουσι. οἱ μὲν δίκαιοι διατοῦ ἐκτὸς
σωζόμενοι τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τοῖς οὖσι ἐν τοῖς καὶ
τάχιστα καθαίρουσι τοῦ ἀλλοτρίου ἀπὸ. οἱ δὲ ἐξ
ἐνὸς τοῦ τοῦ κόσμου ἐκτὸς σωζόμενοι ἐν τοῖς ἀέρι ἐν
ροῖς ἐξέρχεται ἐπὶ ἀπὸ ἀέρος τοῦ ἀνέμου. ἀπὸ γὰρ τοῦ
ἐκ τοῦ ἀέρος τοῦ ὑποκάτω τοῦ ἡλίου
τοῦτο τοῦ. καὶ ἐξ ἑτέρου ἐκ τοῦ ἐκτὸς ἀπὸ
νου. ἐν δὲ τοῖς ἐκτὸς ἀπὸ ἀπὸ τοῦ ἀέρος τοῦ
ἐξόρτος. μὴ πολλὴ ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ ἀέρος τοῦ
τοῦ ἐστὶ. διατοῦτο οἱ κατὰ τοῦ ἀέρος ἀπὸ
ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐν τοῖς ἐκτὸς
μέρους. μὴ ἀπὸ τοῦ ἀέρος τοῦ ἐν τοῖς ἐκτὸς
αὐτοῦ. οὐ κατὰ κορυφὴν ἀπὸ τοῦ ἀέρος τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐν τοῖς ἀπὸ ἡλίου ἐστὶ. ὅθεν καὶ
ὁ ἡλιος ἀφανὴς θεὶς συνεκλείπει τοῦ τόπου.

ἡμαρτώκει τοὺ πατρὸς καὶ μὴ πεοὶ αὐτοῦ αἰτιῶ
τοῦ. ζ ἡ ματὴρ τὸ πορὶ μεσόθη. ζ τοὺ σαξέματος
Διόδοτ εἰ σωλήεσμα παρασχὴ· ἡμέρ πε ο
καλοῦσαν τὸν χῦ ὀλόκληεον ζ νὰ αὐτοῦ καὶ σω
λαφλᾶ(α. τοῦ λοι σοῦ οὐκ ἔτη οὐδὲν πεοέβαλ
ὁ μόκληεον. σμαὶ τοὺ λω σαι σοῦ περὶ αὐτὴ σοῦ
εβχθεν· ὁ σὰκ αὶ τοῦ τὸ πουτ̃ο μ κλὴεσ ρ ο ὧν τοὺ
σῶμ καὶ αὐτὴ πεο σαι λλο ισαν σοῦ περὶ αὐτὴ κ αὐτὰ
τοῦ ἐκ λεκ τοῦ ρ τοῦ σῶμ λῶν ὑσὸ τοῦ αἱ ρε θνο σ.
ἔτη πρό τδεον σοῦ σωμβλη μ ν ῶ σ η· τοὺ μὴ γ ας
λᾶι αὶ, πεὸ τηῦ τοῦ φσο τὸ αὶ τὴ σδο σ σοῦ ρ ο η
ἡ χθη ἰ σὸ τηῦ μέσ· τοὺ δὲ σαξέματ αὐτὴ σ ἐκ
κλησίασ. μεταὐτὴ ν τοῦ φσο τὸ αὐ τὴ σ ιν· ὁ τε
ὑσὸ τοῦ αἱ ρε θνο σ τοὺ σῶμ καὶ τοῦ σαξεμάτ ων πεσθε
ναῖ λφο τοὺ δι αφ ξό ου τ ων σαξέμα τ ων φ η σὶ· μὴ τ'
ἀ σωλάθη· ἀῤῥ μοσμέ ων. σω θαν όθη αὖ ἐ τοὺ σαξέ
ματ ος μὴ τ' ἐ ν αὐτοῖ σ ἐμ πε σβλη μ ν ῶ σ η. ἀλλὰ σ ο
πλέ κ μ α· ἀσ αφ ιζ ομέν η σ γὰ ρ τῆ σ ὀκ τὴ σδο σ. σω ω
σπε τὴ σ σθη αὖ ἐ καὶ τοὺ σαξέ μα τ ων· διὸ καὶ τὴ ν
οἰ κε ι ό τη τ' αὐ τὴ πε ὸ τοῦ θα ν ὲ ν τ ος τ ὸν αὐ τὸ ν σ ό
λ ον· ὃν οἱ σω μ δη μ ι ο υ ρ γ ὸ σ η κ α τ ' ἰ δι ὰ ν α μ ι ν καὶ τοὺ
σαξέ μα τ ος ὡ σ π ε ὶ θ λ ο ρ ί τ ω α ὐ τ ο ὶ τ ὶ φ τὸ πλ ή ρ ε σ μ ῶ ·
διότη σ ρὸ κα τ α σ κ ο λ η τ ὸ κ ό σ μ ο υ· ἑ κ ὸ τ ο σ μ ὸ ν
ἡ τ ἐκ κλη σ ι ά ω ἐ κ λ ε κ τ ὴ ν ἰ δ ὰ ν· ὃν αἰ χλὶ τ ο ί μ ω ν ὡ σ τ ε
λ ῃ σ θ ὲ ν τ ὸ ν φ ὰ ν τ ο ι σ ἐ φ ' ἁ μ ὲ ἐ σ ώ θ η μ ὲ ν· ἀ τ ο ύ τ ο
ὁ σ π ε ρ λ ὰ ; λ α μ β ά ν ε τ ὸ φ σ ῶ μ ε ν· μ η μ ύ σ ω ν
σ ω ρ ὶ τ ο ῦ φ σ τ ὸ τ ο ῦ φ α ν τ ὸ ν τ ο σ ὁ μ ε ρ φ ὸ ζ α μ τ ὸ ·
σ ω ρ ὶ ο ὗ ὁ α σ ω ὸ σ ο λ ο σ μ ά · ὁ φ σ τ ὶ ζ ἀ σ α ρ ὰ τ ω ν
α μ ο ν β ε χ ὲ μ η σ ο ν ε ἰ σ τ ο ὶ κ ό σ μ ο ν. τ ὸ ν τ ο ῦ δ ι α φ ὸ

ρου σαλέματος· ὅτε γὰρ ἐφαπτόμεθα ἑνὸς τῶν
εἰς τὸν κόσμον ἀλλων· τοῦτέστιν ἑαυτὸν ἐκ κόσμου
χωρίσαντος αὐτοῦ τοῖς στοιχείοις τοῦ κόσμου ἀφαιρε-
μένοις αὐτοῖς τοῖς· καὶ τὸν ἀδελφὸν ὁθνείου τὸ
ἔθνικοῦ τελώνου· ὁ γὰρ ἀδελφὸς ὁθνείου ἐθνικοῦ τελώνου
χείρων ἐστὶν ἢ ὁθνεῖος ἐθνικὸς τελώνης· ὁ γὰρ
ὁθνεῖος ἐθνικὸς τελώνης οὐκ ἔστιν ἀδελφὸς ἐκ τοῦ
σαρκὸς ἡμῶν· ὁ δὲ ἀδελφὸς ἐκ τοῦ σαρκὸς ἡμῶν
καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος· ὁ γὰρ ἐκ τοῦ πνεύματος
ἀδελφὸς ἐκ τοῦ σαρκὸς ἡμῶν· ὁ δὲ ἐκ τοῦ σαρκὸς
ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πνεύματος· ὁ γὰρ ἐκ τοῦ
πνεύματος ἀδελφὸς ἐκ τοῦ σαρκὸς ἡμῶν· ὁ δὲ ἐκ τοῦ
σαρκὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πνεύματος· ὁ γὰρ
ἐκ τοῦ πνεύματος ἀδελφὸς ἐκ τοῦ σαρκὸς ἡμῶν· ὁ δὲ
ἐκ τοῦ σαρκὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πνεύματος·
ὁ γὰρ ἐκ τοῦ πνεύματος ἀδελφὸς ἐκ τοῦ σαρκὸς
ἡμῶν· ὁ δὲ ἐκ τοῦ σαρκὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
πνεύματος· ὁ γὰρ ἐκ τοῦ πνεύματος ἀδελφὸς ἐκ τοῦ
σαρκὸς ἡμῶν· ὁ δὲ ἐκ τοῦ σαρκὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ πνεύματος· ὁ γὰρ ἐκ τοῦ πνεύματος ἀδελφὸς
ἐκ τοῦ σαρκὸς ἡμῶν· ὁ δὲ ἐκ τοῦ σαρκὸς ἡμῶν
οὐκ ἔστιν

αὐτὴν φοπὶ ἐγκόσμιαν καὶ πρόσθεσαν· ὡς ἡ
Γαλιλαία τὸ πρόσκύνησον· τὸ ὁδὸν ἀλλὰ
ναυσήλλο τὸ ὁσανὰ αὐτοὶ ἐκ πλὴν δὴ ταλδαν
Ομβρίνη. κ ὁτὴν δέσθι ὡς ἐαὶ μεταβάσε δὲ ὁ· ἀπὸ αὐτοῦ
τοῦτο ῦμ ατηείου ὁ ἀπὸ λοο κ ὁτλὰ τὰ ἐγμ ατὰ κ
φοσὰν ὁξ ουσίαν ἐ πὶ τὴν ὁκ ὁφ αλὴν ἀπὸ τὸν ὁπὸ
λοιο· ἐλὰ ὁσὰν ὁ ὁπὴρ ὁσὶ ἢ ὁξέα αὐτὴν μερ φωσὶν
τὴν κ αταφ ὁσὶν μ κ αὶ ἰ ὁσὶν τὸν μ ταλδὸν· δεῖξ αο
αὐτὸ πρὸ ὁφ ὁνὶ τοῦ τὸν πλησόμεθα ὡς τὰ μέλη
αὐτὸ· αὐτὸ φὶ ὁσὶ ὁσὶ τὸν ταλδὴ τὴν ὁπρ ὁσε ὁσὶν
αο. αὐτὴν μὲν ἀὐτὸ ὁσὶ κ ὁτὰ ὁκ λοίαν. τὸν ὁσὶν
θὴ δὲ ὁ ἀκείνα ὁσὶ ἢ ὁλάχ ὁν. ὡς οἰχ ὁσὶ ὁσὶ τὴν
ὁν δὸν ὁ ὁφ ὁρὴ θὴ. αὐλὰ ἔι ὁσὶ ὁ ἰὰν λέγ ὁν αὐτὸν
τ κ αὶ τὴν ὁ ὁλὴν ὁσὶ ὁλὴν ὁλοο· ὁὐτὸ ὁσ ὁ ὁφὴν τοῦ
ὁσὲ ὁπ ὁφ ανεί ὁσ ὁ ὁ ὁφ ὁλέγ ὁμ ὁν. ὡς τὸν ὁξ ὁπὴ ὁξ ἢ
ὁσὶ τὸν ὁσὶ ὁ ὁπὸ ὁσὶ ὁλὴν ὁσὶ ὁν. ὡς τὸν ὁξ ὁφ ὁ ὁσὶ ὁν
ὁσὶ ὁσὶ ὁ ὁπὸ ὁσὶ ὁσὶ ὁσὶ

εἰκόνας· εἰ τῶν ἀμετόλων ἀμέτοχον ἐκ τῆς ὑλικῆς
καὶ φθορᾶς οὐσίας, ὧν φησὶν ὁ προφητικὸς
λόγος· καὶ τῶν αὖθις πεφθαρμένων παράσημον ἴδιον
κατὰ τὴν συμμετρουμένην τοῦ ὑλώδους ἰσότητα τῶν
τοιούτων ἐγκειμένων τὸ εἰλικρινὲς πεφθαρμένων
εἰ που· τὸ δὲ ὕδωρ μᾶλλον καὶ ὑγρὸν ὕδωρ φθαρμένον
τὸ ψυχρὸν καὶ ἀναμεμιγμένον· ἀσώματον δὲ καὶ
ταύτην ἐν ἀρχῇ αἰνίσσεται· τὸ φανταζόμενον ἑαυτῷ·
οὐ γὰρ ἀεὶ τοιοῦτον ἦν τὸ ὕδωρ ἀσώματον οὔτε
τοῖς ἐθέλουσιν ἀναγορεύειν· ἀλλὰ τὸ ἄμορφον φορὴν αὐτοῦ
δοῦναι καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ αὐτοῦ· ὃ δὴ καὶ ἐξ
ὕδατος· διακρίνασθαι δὲ ὑπὸ μυρίων τρόπων
ἀπὸ τοῦ ὑγρὸν εἶναι ὕδωρ τὴν ἐκάστου
φύσιν φανερὸν ποιεῖ· τοῦτο γὰρ ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ
φανὲν ἰδεῖν ὕδωρ ποιοῦσιν· ἐπὶ τῆς γῆς ἀκ-
καὶ οὐκ ἐν ὕδασι· πολλῶν ὑφ' ἕτερον βεβαζόντων· ὃ τοῦ
ἐκ τῆς ὕλης· τὸ μὲν ἐκ πηγῶν ἐστὸν· οἷον
ποταμοῦ καὶ θαλάσσης καὶ τῶν τοιούτων, πρὸς
ἃ ἀναλαμβάνει· διὸ ἁλμυρὰ ὁ ἀπόστολος· ἐμπίπλα-
σθαι τὸ πνεῦμα φησὶν· ἐν ὧν ἐστὶ φθορᾶς·
τὸ δὲ ἐκ τοῦ φρέατος· τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ τὴν
ξηρὸν καὶ αὐτοφυᾶ· τοῦ φρέατος κατὰ
βάθος τοῖς ἐν τοῖς φρέασι τὸ αὐτὸ βάθος φέρεται ὃ
βάθος ἐστὶν ὑμῶν ὅλα ὃ ὑπὸ τοῦτον ἐστὶν ὃ
πάντα· ἐν τούτοις δὲ ἐστὶν ὑμῶν ὅλα· μεῖζον ἔχοντες
ὕδατος κατὰ τοῦ ὑμῶν καὶ τοῦ ἄλλου φρέατος· ὃ δὴ
τοῦ ἀγγείου ἐστὶν ὑμῶν ὅλα· ἐπὶ δὲ οὐκ ἐλάττονος
τῶν διαστάσεων ὧν ἐχρῆσαν οἱ ὑμῶν ἢ διαιροῦσαι
μεῖζον ὑμῶν ὅλα· θλιβερὸν ὂν φύσει· ἀμφοτέρου

ἐπὶ αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς μαστοειδοῦς
κόσμου οἰκοῦσι. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς
ἐφάλτου δὲ ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ὀφθαλμίδος.
ἀπὸ συλλογῆς τῶν σωθέντων τοῦθ' ὑπ' ἐμοῦ
δεμαίλιφατου ἀκουσθέν. τὸ ζῶλογεῖν τὸ σῶμα
τοῦ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ πόῤῥω αὐτὸ ἀπαν τὴν νοσεῖσθαι
ζῶλον. λαμοῤῥαγὴν ἀπὸ τὸ ἡμῖν. οὐτιὸς ἡμᾶς.
ἀλλὰ τὸ πολυμερὲς καὶ ποικίλης ὕλης
μέρος. τχὴν γὰρ δὴ λαμὐλιλὴν ἐκ τῶν ἀτο
λογικῆς τῆς ταὐθημερινὸν. οὗτος καὶ
τεικόνα τοῦ δημιουργοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. οὐ εἶ τοῦ
τοῦ δημιουργοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. οὐ εἶ τοῦ
τον δὲ θνητὸν τ' καὶ ὃν δοκεῖς. ὁ μοῦ ὁρᾷ
αὐτοὶ διαπτόλαν δὴ λό. λαλόμενα ἀόρατος ὅτι
καὶ ἀοράτως τῶν οὐ σίαν αὐτοῦ. πνοὴν ζωλὸ
τορ ὁ σεῖ πῶν μοι θρωλὴν δὲ. τχὶ ζῶσαι δὲ τὸ
ὁ ἀλεῖ ναὶ καὶ ἀπὸ τὸ ἡμῶν πεοφὴτ καὶ σ
τεφανῶ σόμεχοτει ἀνορῶ τὴν δὴν αὐτῶν τχὶ
λεοῦ δὴν χοῖ ναὶ. οὐμβεβηκὸς. ἀλλ' ὁμοιόμε
σιν αὐ. ἀρεῖ τοι λωάμεν δὲ ὑλικοῖ τοῖ σιν
ἐαλόσι τοῖ τοῖ ποιῶσι δημιουργεῖται ἐ
κεῖνο ἐχικὴ σαρὲ οὐλαὶ ναμαίρα. ἀλλ' ἡμῖν τὴ
τχὶ δλάσ. οἱ ομοσαρὲ χὶ νῆμεῖ. φαίνεσθ ημαίρα
τοῦτο μὲν ὁ φθὴν ἐκ τοῦ ὁ φθόρμου τὴν δλάσ τχὴ
αἰνίσσεται τὴν ἐκ ἐκ ελεμεβὴν ἡμῶν τὴν ζωϊκὴ καὶ
φθεὰν ναὶ λαοῦ δὴ ναὶ δὲν ἀναστρέφειν. ὃ ζωϊ
ἐκ τῆς σαρκὸς ὁμοῦ. τὴν ἡμεῖς τὴν τχὴν σῶμα οἷον δὴ ν
τὴν δλάσ τχὴς. ὡς γὰρ τοῦτο μὲν ὁ ἀρεῖ τοῦ διαῤῥῆξον τὴν
μᾶ. φοῦ ἀδὲν δὲν τοῦ δὲν ἀμεῖνον ταύτην τὴν
τχὴν στοῦτο τὸ σῶμα τὸ τχὶ κὸν ὀφθεῖρ μὴ οὖσα

χθαι· τοῦτο τὸ ἀγκίον ἀνάπτικόν ὁ σηρεί σθαι·
καὶ ὁ ποιῶ λο σμόμορ αἰ τι φε ατενόμεμ ομτῖμό
μοι τοῦ νοόσμου λαὶ δι ὅλου παρα μεῖ ναι αἰ ῶ-
νας· ὁ δὲ ἀχνοῦ τὰ σκεύη τοῦ αἰ τι ποιλθμοῦ πο-
τηι ὁ ωῖ οι τυχῖ ὁ σηρ· καὶ ἀποη λλάχθαι αὐτοῦ· ἀ-
ραμεῖ κατὰ τὴν ὁδόν· μὲ τὴν ἀφυλακ κί ᾳ πεῖ ποέ
σομ ζη καὶ τῆ ἰ κολαόει· ὁμοί ως δὲ καὶ ζμοεῖ ν
αὐτοῖ μὴ τε ἀφ ο ντας· λαὶ ῥ ᾳμμῶ τοῦ τὴ τρόμ αὶ
μαρ τη μάτων ἀ ζο ιοῖ αι· αὐ λὲ ὑ τὴ λθεν μ ὐκρο ῶν τ
ἡ ΔΗ λαὶ βῖ τὴ λορ ἀποφαί μο μ τας· ἀποχῖ τὴ σ
ωσμ η ρί ας· ἵ να δὲ τὴ ἰ δ ᾳμόσ ᾳ τοῦ τῖ ἀ φο ε η
θῆ ναι· λαὶ δι ᾳτονεῖ σαι λά θῃ· αὐ λ ᾽ αἰ μῖ λαὶ ἀυτὸ
τὴ ν ὑ ποφάλ σο σλαμόμεμ ον τὴ ῖ ὀχῶ φῃ πα
ρά μο μ ον βὺ τὴ ἰ δ ᾳ ὰ ων ρεοῦ ἀ δῆ ὸ δω ῖ· τοῦ το γῖ ἀ
νι ον ὁ μο ᾳ ζῆ σαι ἀ ν ᾳφ ρὺ τὴ ῖ τχῖ τοῖ χ ῃ φοῖ ᾳ ζῆ
μα τῖ· τοῦ το λαὶ ἀ λά σα τον ἀ ᾳ μόλ ου ἀ σὸ μ ὺ οῖ
ἐ κῖ νω ῖ· λαὶ ὄ φῖ ο κ αὶ ἀ ᾳ ᾳ ταβ ε μῖ τὰς ἐ χῖ τὴ ν
ἐ πῖ τὴ ἀ ρῶ μο ο κε φ λῖ ῖ μα οῖ χ έω ο· ἔ χ θ ρ δῖ ὁ ἀ
λαῖ μ· ἀ δῖ λο ο σ αὐ τοῖ ῖ λαὶ τὴ ῖ ἀ ο φῖ ᾳ ο βὺ ᾳ ο ο φῆ ν
τὸ ᾳ ο β ε μ ᾳ τὸ ᾳ ω π ῖ τ ῖ ῖ ἐ ῖ φῃ ῖ τχῃ ῖ· δῖ ᾳ ᾳ ῃ λὸ
φῃ οῖ δῖ ᾳ λλ ο β ο μ ο ῃ βὺ χ λ ῖ μ β ῖ τ ο ῦ ὁ λῖ μ β ῖ τ·
ὃ ῃ ο ὐ ο ὐ κ ἐ φ τ μ· ὁ λὲ β ἔ φ ῖ τ μ· δῖ ᾳ λλ ο β ο μ ο ῃ ο ῶ ῃ
τὸ μ ᾳ ρ ε β ο ῃ ο ῃ τὰ ᾳ φ ε μ ᾳ τ α ῖ ν τ ο ῃ ε β φ ῖ τ α ῃ τ ο ῦ
ἐ ῖ φ β ῃ β ῖ μ η π ε ο μ μ η λ ῃ ῖ τ α ῖ ν τ ο ᾽ τ η ᾳ ο φ ῖ ᾳ ο
κ α λ ὸ τ χ ο ε ᾳ ῖ ν ῖ β α ῖ· ἀ κ τ α ὲ δ η μ ο υ ε μ ῳ ὸ ῃ
δῆ λ ο ο κ ῖ μ ο ύ μ ε ν ο ᾳ ῖ τ ο ῦ τ η ῃ ὸ ᾳ ο φ λ ᾳ ο ᾳ ὁ ῖ τ α ῃ α ῖ
τ ο κ ῖ μ η τ ο ε ῖ ν α ῖ· ὁ μ ο ῖ ᾳ ο κ α ῖ ο ῖ α ῦ τ ο ῖ· π ε ῶ τ ο ν
ο ῶ ᾳ ᾳ φ ε μ α τ ο π ῖ κ ὸ ν τ ὸ β ῦ τ ο ῖ ᾳ ὰ δ α μ ῖ· π ε ο β β α λ
λ ι ο φ ῖ α· ἵ ν α μ ῖ τ ὸ ὁ τ ῳ ῶ λ ῖ / β λ ῖ λ ῖ ᾳ ο ῶ μ ῖ ᾳ τ χ λ ῖ
μ ῖ κ ῳ λ ῖ· ἀ λ λ α ῖ μ β ο λ ο ῦ τ ἐ κ ο λ α ο ᾳ π ῖ κ ο ῖ·

διὸ τοῦ ἀδαμᾶ. τετράφθογγόν μοι δοκεῖ εἶναι τὸ πρῶτον
μέρος. ἡ αἴλοτος· ὑπολύρκαιον· δεύτερον δὲ ἡ λοτι
δὲ καὶ ἡ δικαία. ὑπολύρ αὐτῇ· τρίτον δὲ. ἡ πυρικὴ
ὑπολύρ οὐδέν· ἡ καὶ ὁ μὲν χαλκοῦς ἐστι καττάκορυς.
ὁ δὲ τυχικοῦ καὶ ὁ μοίως σιδηροῦ· ὁ δὲ πυρικοῦ. καὶ
τὰ δ' ἄν· ἐφ' οἷς τρισὶν ἀμάρτοιμεν ἄλλων παίδων
τοῦ ἀδαμᾶ εἰρήκαμεν. αὐτὴ δ' ἡμῖν ἡ σκέψις ὧδε ἐχέτω
ἄμων· ὅτι μὲν δὴ πυρικοῦ οὐδὲν ἐστί· οὔτε ποιμαίνει
οὔτε γεωργεῖ· ἀλλ' οὐδὲ ἄλλο τι τῶν ἀναγκαίων
τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν· καὶ τοῦτον, οὗ ἕνεκα ἐστὶν ἕκαστον
ὅταν τὸ ὄνομα τοῦ ἔργου ἀφορῶμεν· οὐ τὸ πολὺ
τὸ μαθόμενον· τοῦτο μὲν οὖν σύμφορον τοῖς
τρισὶν ἀσωμάτοις ἐστὶ τοῦ ἀδαμᾶ· τὸ δὲ ἕτερον
ἔστιν δὲ τὸ χοϊκὸν τοιοῦτον μάλιστα τὸ
ναὸς· οὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πυρός· οὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
ἐμφυσήματος σκιεροῦ ἀδαμᾶ· ἡ ἀραιὰ ἀπὸ
φος· καὶ ἡ πυκνή· οἰχνοῦ αὐτοῦ δὲ πρὸς αἴλλη
ἄμφω· τὸ δὲ ὑλικὸν αὐτοῦ βάρος τοῦ ἴσου σφόδρα
μαλακὸν καὶ γλοιῶδες τοῖς σώμασιν ἁλίσκεσθαι
μέρος· ἐστὶ ταύτης βάρος ἡ λίθος ἡ ἀπὸ τοῦ
ναοῦ μέλι δὲ ἀνάλογον καὶ τοῦτο σπέρμα ἡμῶν ὁ αὐ
λαμῶ· ὁ πρῶτος δ' ἀμφοῖν ἐκ μὲν χοϊκοῦ· ἡ δὲ καὶ
ἐκ τυχικοῦ ἔσται ἐκ δὲ πυρικοῦ καὶ αἰθερίου πλὴν ὑ
λικοῦ· σωμάτων δὲ ἴσα καὶ δίκαιοι ἐστὶ γίγνεσθαι
καὶ δὴ καὶ ἀμφοτέρων δικαίως· διὰ τοῦτο πολλοὶ
μὲν οἱ ὑλικοί· οὐ πολλοὶ δὲ οἱ τυχικοί· σπάνιοι δὲ
οἱ πυρικοί· τὸ μὲν οὖν πυρικὸν φύσει σπάνιον·
τὸ δὲ τυχικὸν αὖ τῇ οὐσίᾳ σπάνιον· ἐπὶ τῇ δὲ ὁμοιότητι ταύτῃ
πρόσεστι καὶ ἡ ἀφθαρσία καὶ ἡ πρὸς ταύτῃ ἡ
δυσεκλυτία καὶ τῇ οἰκείᾳ αἰεὶ φορᾷ· τὸ δὲ ὑλικὸν

φιάς αὐτοόλωτας· ὁ τὰμ οὖν τὰ ἐκκαὶ ἓν
κύρτριοθηλυτικὴ καλλιθαλαίαι ἰσοσίαιν καὶ αἰφ λορ
σίαμ καὶ μεταξὺ χιτὼν πότητος τὴν σελαίας
καὶ ὁ τὰμ ἡ σελθηλυ τὰ ἓ θηλ. τὸ πλοῦτος ταλὼν
ΙΗλ· ΙΗλ ἀλλητοφλάτας. ὁ ἀρικοσὸ ὁ τόμενο
τρίθμ. ὁ τρὺ τοὶ τοὺ ἀμρααμ, τὸ γρηόιος· ὁ ἐκ
τὴν θλιλίβρεως· οὐχὸ κατὰ σαρκὰ ἐκ τὴς
δούλης τ αὐ γυναῖας· γ μ ἐαν οὖν ἐκ τοῦ γένος μ
τοῦ πιὸν τὸν μ μὴ μορφοσιος τοῦ ἀνικοῦ· τοῦδε
μεταλλιος τοῦ ἐγκικοῦ· ἐκ δουλείας δὲ ὅλ ἐλευθερίας μ·
μεταλλὶ τοῦ δαμαλίου τοίμων ἐασιλέως μ· μεγάλων
μ χὶ καὶ δὶ πεόδος ποκτὶν ἐ σωμβολίαν σε τοοι ηρε
μὴν· οὐδὲν δὲ λὶ ηρμ δι ακορίαν δαμαλίου γένον η
μεν μὴν· σοὶ ησ αὐτ σοὶ ὁ ησ αρχὴ καὶ δὸ τη τοσ·
ὁ μὲν σοφ ομιαλὸ ΙΣ χὸ δρ ἐαυτοὶ δὲ μ αμ τὴν ἐκ
κλησίαν αμαλ σαμ· τὸ ἐκλεκτορ ὲ τὸ κλητὸν·
τὸ μὲν σαρὰ τὴν σ τκοὶ ὁ ησ τὸ πρικορ· τὸ δὲ ἐκ τὴς
οἰκονομίας τὸ ἐγκλορ· ὁ ἀρ δὲ σὸ ὲ δ ἀρ λὼ ἐκ δὲν
αὐσὸρ αἰρ ἐλαμβν· καὶ δι αὐτοῦ ὲ τ αὐτοῦτοις ὁμοι
οῖαν εἰρηλιὰ σ ὰλ ἀλ ακαὶ τὸ φύραμα· ἀλ
λὰ ἐζ αἰ ὰν ὲ οἰκλαδοι· σαδεμαμένοι ὧν πε οὐ τὸν
σαε αὶ τὴν τ κόιον δὲ ἐδιδύξατο· οὐχ ορᾶλτὸ· ἀλ
λαχὸ ἐλίθυο αὐτὸ· δι ω αἰφ· ὁ κατὰ μ κεομένος
φοῦτον δι αὐ γ ησ ἀλσο· κ δ καὶ δὲ τοῦ τὸ τοφ τεν ὁμὴ·
ὲ ἐν ἐν χὶ δὲ δὶ σαδαι τοῦ σε οκ ἐκ η ελγμένος·
· οὐκ ἀτιμήθλομοι πε οφ ἡ τὰν ὲ ὁμόμος· ὁ ἡτὰν φιὸ
μ α τοῦ σεῦ· αὐλλ ακαὶ οὗτος ὁ τχικοὶ χ· οὐ δὲν ἐ
δὶ σατο· ἀσέ ρατοσὶν· ἐ δὲ δὲ τοῦ ἐἰ σ τὸ σμος αἰφι
κνούμενος ἐφ ὃ ἐ ἰ τὸ φ θὴν αι ἐ ρ ἀ θὴν αι
πολιτικὸν δαι· ὲ αὐ σὴ τοῦ δόματος αἰ τ χέ δαι

ἀμφοσ. τοῦμμφιόυδὲ φίλοσ. ἐφοσὸ ὁμὼ
θοσὸν τοῦμμφόμοσ. ἀκούφμτηὸφομὸ τοῦ
μμφιόυχαῶιχαιεΛ. τοὺτοαὐτοῦτὸπλήρωμα
τὸσχαῶ; καὶτηὸ ἀμαωαιόλοσ ὁσηρτὸιστοῦπο
λὸσχαῶ; καὶτηὸ ἀμαωαιόλοσ ὁσηρτὸιστοῦπο
φίλοωὸδιδασκ: τοὺμεγίστοσ ὸτοῦ. πωὸιλὸσ ὁκαὶ
λλωτικοῦ. τοὺδὲὑὸσφω. ωοφαωολιλοσ ὁκαὶλιμμεί
νοσ. τοὺδὲτρίτοῦ. σαφοσ ὁκαὶγμνοσ ὁκατὰμόιρδσ.
ὁ τὸλιμμεγὸὺτὸλιωαρκὶφλοιμὸ ὁαὶπόστολοσ. ὁ ὅσοσ
ἔξοτοὺδόματοσλὶ ΔΗλλοιμ. ωαρὸκαοὺωλφΛ ὁαὶτὸν
φοιμὲκ ἔνλμτὸλὶωὸσθὴφαν. τὸλὶωὸτὸὸ ἀμῶ
γμωαικοὸ ωρουωμμὼ. ὃ ὁτὰμὸὸσὸ ωρὸσὸ σΔλοφ"
λφΗ. μχρὶτὸὸτὸὸ ἰμαὸ ἀτομ. ἀχρὶσαὐὸαὶγμωαὶ
λὸτίκτοσιμ. οὐτὸλὶωὸγὸὸ ὁιμκακὶζοφ ἐλφὸμ οὐ
νφκαὶαφὸὺσαφ Δὶαὶτὸλὶωὸσρὶαφτοῦπλωνομὶτοφν.
ΔΕὶχφὸμαὶτὸλὶωὸγὸΗΕὸιμτοὺτὸλιν. ἀχρὶσαὐὸτὸὸσὸ
μαωρὸσὸνὸχθὸλὶὸτὸωρὸλΕχοσὶ ὁμὸγὸμ. ὁὐλλοὶπρὸὶ
τὸὸἀφὸσθημέσοαὶμίηταὶ. λὸὸτοὺωὸὸὸκτίνὸσ
λὸὸκαὶτοὺὸἀμφὸφοωὺσίαοσωρὸ
ωαλλοίοηὸ. Δὶλὶὸλαὶὸκ̄ λαὸτὶλφμ. αὐὸὸμὲν
τοῦωαὸ́θοὺὸλὶμαὸὸἀὺὸσαὸάων. ὃαὺτοὶΔὲἐὶὸ
ωοιηὸόμὼσοσ. ἀχρὶμὲνγὰρλὶμῶντὸὸφΗλΕὶάοσ
μόιρὸτέκνωὸὸὸὸὰὶρὶαὶὸχΕαὸὺζωγμίαοσ. αὐτλὶὸ ὁμὲ
ωὸλὰκαὶἀφρὸμαὶκαὶὰὸὸκτλὶὸ ὁἀμὸφφωὺὶὸμ ἐκ
τὸὸάματαωρὸσθμφὸλὺτὰωτὴὰμῶαὶκὸὸὶμῶντὸ
ἔμαὶ ὶὺὸὸὸὲτοῦὸσὸ̄μὸὸφὸλὺτὰοσ. ἀρΔὸὸὸὸκαὶ
μμφὸὸμοστὸὺτόμαμὴντέκνωὶ ὶἡμαρμὲνὴὶὲ
φὶὸμὼὸὸοστὸὺὸὸλοσωολλοὶμὶαὶἐραρτὶὸμΔὶωαὶμὸνὸν.
αὐτοὺΔὲἐὶὸμὶὰὸ́φαρὶὶαὶἀφαρΕὶὺ. ἐπτὸὸ
ωὲύὸνοσὰτὴὶτὸὴὰὰρὸμφὸφαὶ. ὶαὶΔὶἑλλήὸν
ωολιτευὸμὼνωὶὺὸὶὰὶὸὶὰὶἐὲκὰτὸμρὰὐτὸν ὁφὶακ"

μβατὶ λθαν εἰ σὸ γδ ὰδα. καὶ ἀπὸ σθμὸ κγοὶ Ν
μβὶ τοὶ κ ὸ σμοι. ζοῦτ δὲ τοὶ λδ ὶ ἰ γ αλαί ατο σ λοῦ
ναὶ σ ιλυθὶ. αἰ σαφαὶ σ λὲ ἡ ἥλοε αὶ· λ ιγοὲ πε̄σ
καὶ ἡ οὶ κ καὶ ἀμ ὶ ου σθῆσ σ θφ ε αλό. αἰ τ ε πὶ λ η σ ου
ἔτι σ α σὶ τ ὶ αὶ χλ ὶ λ ιδ ω σ αμ ὰ· καὶ δ αὶ τ ε ιλ οῖ ν ὸ
Νομ ά τ ο ν. σ α ὶ σ ὸ ῆσ τ ιὸ δ ὺ ἥ λοε αὶ τ ε ιλ α δ ο σ αὶ
τ ο ῆ χλ ὰ ἥ λοε β α σ τ ὶ ν ε ἰ κ ὸ ν α τ ὸ ὺ λ ε ῖ κ ὸ ν. τ ὸ τ ἥ φ ο.
ῥ ᾴ τ ὶ ν ε ἰ κ ὸ ν α τ ὸ ὺ ἐ τ ο ὺ μ ι ο ν · τ ο ῦ π ε ο σ · τ ὸ μ ὲ ν
σ ο μ α τ ι κ ὸ ν. ζ ω μ ά τ ο ν ἀ ν ά ἥ α ι σ α μ ά τ ο ν · τ ὸ δ ὲ κ α λ α
ε ὐ ζ ὰ σ ὰ μ α τ ο ν ἀ σ ὰ μ α τ ο ν φ α τ ὶ ν α ἴ σ τ ε α λ α ι · ὅ ι ο ν
δ α ι μ ό ν ι ο ν · ἄ ῥ ῥ ε ν · τ ὸ π ο ρ ν ε ί α σ α ὐ τ ο ῦ τ ο ῦ λ α ο
ε ἰ χ ο ν · ο ὐ τ ο σ ὶ δ ὲ τ ὶ τ ὸ ἐ π ὶ π ὸ ν τ ο ῦ ε ἥ ι σ ο ῦ ὸ ν τ ὴ ν ἥ ν ὶ
σ ὶ ν · τ ὸ μ ὲ ν ὑ ὸ ν ὸ ν τ ὸ ν · τ ὸ δ ὲ α ἰ σ θ η τ ὸ ν · ἐ τ ὸ κ α τ α λ ο ι π ὸ ν
ο ὐ ὡ δ ὲ π λ ο ὺ σ ι ῳ α ἰ μ α λ έ ῳ σ ο · τ ὸ μ ὲ ν α ἰ σ θ η τ ὸ ν δ ὶ ὑ λ α τ ὶ ·
τ ο ῦ α ἰ σ θ η τ ο ῦ π ε ο σ ὸ σ α υ τ ὸ ἐ λ α ο ν · τ ὸ ὺ ῥ ο ν η τ ὸ ν δ ὲ α ὶ
τ ο ῦ τ ο · τ ο ῦ ῥ ο ν η τ ο ῦ π ε ο σ ὸ ὰ λ λ ᾽ ἥ ι τ ἰ ε λ α ο ν · ἐ τ ὸ ζ ω μ α τ ι
κ ὸ ν ἀ π ᾽ ὧ ν τ ο ῦ α ἰ σ θ η τ ο ῦ π ε ο σ π ε ο σ θ λ ὶ ἐ ν ο τ ε κ α ὶ
μ α λ ῆ ῥ ε τ α ι ὅ λ ὶ τ ο ν ὁ ῆ · π ᾶ σ ὶ ν δ ὲ τ ὸ ν ζ ω ὺ ν ὸ μ ὼ ν ο ν · ο ὐ σ ὲ τ ὴ
ῥ ι ο ν π ῆ φ υ κ ε ν · τ ὸ ὺ ἀ ῥ ῥ ε ν δ ὸ ν δ ὲ τ ὴ ν ὶ μ ὲ ν π τ ῶ σ ὶ ν
σ ὰ μ α τ ο ν ὁ ῆ · ο ὐ σ φ ι σ ὰ ῥ ῥ ε ν μ ὲ ῥ ο ν · ἀ λ λ ᾽ α ἰ κ α ὶ δ ι ῶ ν
μ ε σ α ι κ ε φ α τ ὰ ὺ σ α ρ κ ὸ ῦ π ε ρ ι ε φ ε ῖ · ὺ σ ὸ ᾶ ρ τ ε σ ὺ τ ὸ ἔ
μ α ι ο ν ἀ ῆ ἀ ῖ ζ η σ τ ὴ ν ὶ δ ι ῶ ν α ἰ μ ὰ τ ο ῦ ὁ ῥ ὲ μ α τ ο σ · ο ὐ τ ὼ
α ὐ τ ῶ ὁ ῥ τ α ι κ α ὶ τ ὸ φ α ι ῥ ὸ μ ὼ ν ο ν ὅ ι α ὐ τ ὴ φ θ η.
ἀ λ λ ᾽ ὡ δ ι ῶ ν α ἰ μ ὰ ἐ ι σ ὶ δ ὴ ῥ ὲ ν α π τ ι κ ὰ ὼ ῥ ὲ μ α υ β ὸ
β λ η τ α ι · ο ὐ τ ω σ ὶ κ α ὶ τ ὸ ὺ δ ο ε ὶ κ α ὶ τ ὸ ὃ ῆ ο ε ὶ κ ι ζ ὸ μ ὲ
μ ο ν ὺ σ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ὶ σ μ α λ ῆ ὸ μ ε ν ο ν ο ὐ μ ὸ ῥ ο ν χ ο ε ὰ τ ὸ
χ ε ῖ ῥ ο ν · ἀ λ λ ᾽ ὰ κ α ὶ ἀ ῆ α σ ῥ ὲ ῆ π ε ο σ θ α λ α ῥ ὲ α ὶ ε ἰ ·
ἐ π ὶ τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ὶ σ μ α χ α ὶ ῥ ο ῦ τ α σ ὸ ὲ χ τ ο δ α ι π ε ο σ θ η ῖ κ ᾽ ·
ο ὐ χ ὶ ἐ π ὶ π ὰ σ ὰ λ λ ᾽ ὰ ε ἰ σ ὸ λ ῆ κ α τ α μ α ὶ ῥ ὰ π ὶ σ ὶ ὸ ᾶ λ λ α ι
δ α ε τ α ν σ τ ῶ ν τ α ν π α ρ α κ ὸ λ ο υ δ ο ὼ ν τ α ν · ὸ τ χ ε ῖ τ α ν

μεταιρύ ἀρουτῆς σφεληδοσ. ἀρίατατο ὕλοι τοσοῦ
γίγεται· αὐτὴι χαραὶ σημοσλέκτα φόμοσ. ἵματο σ
μόρο σκαλαρσὸ αἰτοὶ καστάθλι· δι ατοὶ τομῆσαι
δολίατο· λίχαι· χλεσὶ γρυκλισίαι· ὁπτηχλὶ ἔκκοσ
καὶ ἐκ φόματοσ μβοήτορ αἰνασσόζηται· διὸ καὶ σῆ
σμοὶ εὐβλοσ. φὰν ακτωώτοη τοὶρ ἀφὸσὶρ αἰφι εὐ
θλ· κ' ἀπ σφθεῖι τοσ οι δαὶ τηβὲ ἐξ σ βελιόσοι η·
αὐ πὶκ αὶ ὁκ ὸ μβαὶ τὸ ναστάι σ σ βελιόσται εἰ σ λιμε
λεσ ὸ τ ὼ σ σ η. κ αὶ μίγται σ σ ὸ τ ὸ η μεταὶ θη εἰ σ η βὺ
τὴι βεήμοι· εἶ τακ εθλίσασ τοὺτ σ ρὲ τοῦ ἀέχ η τ ὸ
αὐτοὶ σ ὸ σαὶ λὶ θλι ναστλὸ αὶ μλοὶ ὶ νασὶ ὼ βλο μ λὶ
δηθ ακ σ μεῖται· ὁ γαὶ ἀ ὼ βλο μ βὺ σ αρκ ὶ κ εθὴ ὸ·
εὐ λόγ σ ὶ νασὶ ὼ βλο μ λὶ δηδ σ υλεύ ται· δι ὰ οὖ σ ὶ πλὶ
σθαι τοὶ σ ὶ μ ρ ὶ ακ οὶ σ ὁ πλοις ἔχ η τ σ τὸ βῆμακ αὶ
τὴι τχὴι αἴτ ε σ τ ὸ ὶ πλοι σ σ υ σθαι τ αὶ β ελὴ τοῦ θ α
υ σ λου δ ι ω αμὴ σ ι σ, σ ὸ φ ὴ σ η ὶ ὸ ἀπ ὸ τ ο λ σ ὸ· ἐ πὶ
τοῦ πε ὸ κ ο μ α λὼ τ σ ν ο μὶ σ μα τ σ ὸ ὶ κ ὸ ἐὶ τ ὸ. οὐ
πὶ ρ ο σ τ ὸ κ τὴ μα σ. ἀὶ λ α ἰπ ρ ὸ σ αὐ ἐὶ λ ὼ ὶ ὴ λὶ ἐ πὶ
τ ε θ φὴ λὶ· κ αὶ β ε ο σ· ἵ ν α σ ὸ ὺ ἐ τὴι. ἐ κ ε ἰ ν σ σ λο θὴ
σ ὶ τ ὸ σ ὸ κ αὶ ὸ πτ σ ὸ· ἐ πὶ τ ε θ φὴ ὼ μὲ ὶ ἀ λ ὼ διὰ χ ὼ τὸ
ὄ ρ ο μ α τ ὺ λ ὶ· τ ὸ δ ὲ πὶ ρ α σ ὸ ὶ κ ὸ μ α· ὶ τ αὶ ἀὶ
λ ο γ α ζ σ ὶ σ α διὰ σ φ ε θ λ ὶ δ ο σ θλ ἡ κ η σ ὶ τὶ μ ὸ σ ὲ φ τὴι
ἑ κ α σ ο μ· ὶ ἐ κ τὴ σ ὸ σ φ ε θ λ ὶ δ ο σ ἐ κ δ ὶ κ ε ἰ η· σ ὺ τ σ ο
ὶ λ ὶ τχ λὶ ἡ πτ λὶ τ ὸ τὴ σ ὸ ἀὺ λ η θ λ ὰ σ ὸ λ α μ ὸ ὶ α σ
σ φ ε θ λ ὶ σ μ α· τ αὶ σ ὶ γ μ α τ α τ οὶ χ ὼ π ε λ φ ὲ θ λ· σ ὺ τ ὸ ἰ
ε ἰ σ ὶ μ ρ τ αὶ π α δ ὶ α ὺ τ αὶ λ ὶ θλ ἐ ὺ τ λὴ κ ὸ ἰ ἡ τ η σ ὼ μ α ὼ α
ὼ α σ ὺ μ ὼ α ὶ ὼ α σ ε λ ὼ ὸ ὶ α ὶ φ ε ὺ μ ὸ ὶ. α ὶ σ ὸ α ὶ λ ὸ ὶ
ὼ α ὶ α ὶ μ α χ μ ὸ ὶ σ α ὶ η α ὶ σ ὼ σ ὶ λ τ ὴ ἐ ὶ σ α ὶ λ ὶ τ ὸ ὶ μ α
σ μ ὼ α ὶ α ὶ α λ α ὺ. ἐ ὶ σ α ὺ ἐ π λ υ μ ὸ ὶ σ ὺ η ἄ λ λ ὸ ὶ π α ὶ σ α κ ὺ ὶ τ α ὶ.

⁂ ἐκ τῶν προφητικῶν ἐκλογαί·-

Οἱ ἀμφὶ τὸν Θεόδωρον μοναχὸν ἀνιστόνατῶ· ὁ τὴν
καμήλωι τοῦ τυφοῦ ἐμφυόμενον τὸ τρίχας ἔχοντα·
εὐλογεῖτε οἱ ὄνοι τοῦ Κυρίου· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε οἱ ταῦροι τοῦ Κυρίου·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε
πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τοῦ Κυρίου· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε οἱ ἱερεῖς
τοῦ Κυρίου· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας· εὐλογεῖτε οἱ δοῦλοι τοῦ Κυρίου· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε πνεύματα
καὶ ψυχαὶ δικαίων· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε
Ἀνανίας Ἀζαρίας Μισαήλ· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε Ἡλίας καὶ Ἐνώχ·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε
πάντες ἅγιοι καὶ δίκαιοι τοῦ Κυρίου· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε Ἀνανίας
Ἀζαρίας Μισαήλ· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε Ἡλίας καὶ Ἐνώχ· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε πάντες
ἅγιοι καὶ δίκαιοι τοῦ Κυρίου· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ
δικαίων· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας· εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε
Ἀνανίας Ἀζαρίας Μισαήλ· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε Ἡλίας καὶ Ἐνώχ·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε
πάντες ἅγιοι καὶ δίκαιοι τοῦ Κυρίου· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐλογεῖτε πνεύματα
καὶ ψυχαὶ δικαίων· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς

τοῦτ' ἐπὶ τοῖς οἰκείοις. τοῦτο γὰρ εἰς φέρηται
χρῆ· ὅτι δὲ ἀεὶ ὁ τὸ ὅλον διασκεψάμενος
καὶ ἐφαρμόσει πρὸς τὰ μέρη οὐδὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
μᾶλλον ἢ καὶ ἐπὶ ἄλλου δῆλον. ὁ γὰρ τὸ ὅλον
ὁρῶν τὸ μὲν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἐκ μονάδων εἶναι
τὸ δὲ ἐκ τοῦ μεγέθους ἐκ μεγεθῶν ἐστὶν οἷς
ἐπιστήσει τὰ μέρη. ταῦτα δ' ἐστὶν ἢ ἐλάττω
ἢ ἴσα. ὅτι μὲν οὖν ἀεὶ. διὸ ἐπὶ τῶν τοιούτων
οὐδὲν ἔλαττον ἐξέσται καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἶναι. ὅτι δὲ
ὁδῶν ἐστὶ τοῦτο. οὗτος γὰρ ἀεὶ ἀρχή. διὸ ὅλου
τὸ τοῦ ἀφ' οὗ δὲ πανταχόθεν ἐφαρμοῖ. ἐφαπτόμενα
ἀλλήλων ἐπὶ τοῦ ὁμοιομερῶς ὅλου. λιμήν ἐστὲ πᾶν τοῦ
ὑπήλιον· ἐμπίπτει γὰρ τὰ κύματα ὁμαλῶς ἀφ' ἑνὸς
σημείου παρόντων ὁμοίων τῆς ὕλης ἑκάστου.
διὰ τοῦτο τοῦ ὅλου ἀδιαίρετον μεγέθους καὶ σφαῖρα
δεῖ εἶναι πρῶτον ἢ σφαιροειδῆ ἢ τῶν ἀφῶν ἐστὶ
λιμαί· ἢ γὰρ οὖν τῶν ἀπλῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ
φαντάζεται εἶναι φῶς φέρον τὸ αὐτὸν. ἢ οὐκ ἐπὶ μὲν
κόρ· τοῦτο γὰρ πορρωτάτω τῆς ὕλης καὶ τῆς ἰδίας
φασιν ἐκ τοῦ ἢ διέστηκεν ἀπ' ἀμφοτέρων
ἢ ἐπὶ τῶν δύο πρὸς ἀπεναντίον τῆς ὕλης καὶ ἐκ
πρὸς διαστήματος ἴσου· καὶ μία τοῦθ' ἡ νοῆ
ἐφ' ὧν καὶ ἀρχαὶ τρεῖς ἀμφω· διὸ οὐκ ἐπὶ πολὺ
ἢ τῶν ἀπλῶν· ἢ τὰ ἀσπὶς ὁ λιμὴν ὁ ἐκ τῆς ὕλης
νόησιν διὰ αὐτῆς ὁ λόγος τοιοῦτον· δεῖ γὰρ
μεταξὺ τὴν ἀρετὴν ἐν. ἢ τοιούτου ὁ σχολιὸν
ἐπιβεβλῆτο· αὐτὴ καὶ ὕλη ὁ λιμὴν καὶ αὐτὸ λιμὴν
ἀφ' ἑνὸς ὁ λιμὴν, καὶ ἀπὸ ἢ τοιοῦτον πᾶσαν
δὲ ἐπὶ βέβηκε τὴν αὐτὴν· καὶ διὰ τοῦτο ὁ σπέρ

ἐμαυτὸν ἀπὸ τοῦ ἰχθύος. ἵνα τοίνυν μὴ γυμνὸν ποιῶ τὸν ἄνθρωπον ἀφαιρῶν τὴν τοιαύτην μόριον τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τὴν τέχνην καλυπτόμενος ὑπὸ τῶν ὠμῶν. τοῦ καὶ ταῦτα ἀφέλκεται ὑμῖν ἀφ' ἑαυτοῦ. τὸ δὲ πῦρ ἀπὸ τῆς ἀκάλαμος τοῦ σιμπόσιου ἀφανίζεται ἀπὸ τῆς ἀφανέστατος τῆς καμηλοπαρδαλικῆς· ὕδωρ δὲ πάντα τοῦ ὠμοῦ. ἐπὶ τὸ αἷμα ὁμοίως διὰ ὕδατος ἢ τοῦτο ἀλλ' ἐλαιον οὐ πανταχοῦ δηλαδή. τοῦτο τοῦ μὲν ἑαυτοῦ αἵματος μιᾶς οὖσης τοῦτο δὲ ἑαυτοῦ ἀνάγκης τοῦ ὕδατος· τὸ μὲν γὰρ ὑγρὸν τὸ δὲ αὐτὸ ὑποδεχόμενον. ἀλλ' ἐλαιον τῆς δὲ πλοίου τοῦ πνεύματος· τὸ μὲν ἐπίπλουν ὕδωρ· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ πλοίου ὕδωρ· ἡ αὐτὸ εἶναι μόνον τοῦ ἀέρος ἀλλ' ἀνάγκη ἐλαιον ἄλλον τοῦ ἀέρος ἐμπορικόν· οἷον τοῦ πνεύματος ὕδωρ· ὅσα ἐκείνου τοῦ σώματος· ὁ δὲ στρόφος μὴ ἐμβάλλειν τὸ γὰρ ἀφεῖσθαι ἕκαστον τοῦτο ἐν ἀλλήλοις ἀπὸ ἀέρος φωτὸς ἀπὸ τῆς ἀκτῶν πηγαί· ὁ γὰρ ἁλόμενος ἀπὸ μιᾶς ἀκτῖνος ἑαυτοῦ. μιᾶς τοῦ ἑαυτοῦ· καὶ ὁκῶ δὲ οἱ ἀπόστολοι αὐτοῦ ὑπὸ φόβου ἐπὶ νοι δὲ νεφέλης ἀφῆ· ὁ γὰρ οὖν πνεύματος ἡ· ἡ διὰ μὴ ἐπὶ πολὺ τοῦ ὕδατος ἐκεῖ τὰ· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ πνεύματος· τὸ μὲν ἐπίπλουν ὕδωρ· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ πλοίου ὕδωρ· ἀπὸ

ρονδέαμ ἀπλῶς ἡμῖν ὁ σὴρ τοῖς σαλφαῖσ ἀνθρώποις
ἐπὶ πλεῖστον διαμερισθέντος οὐ σύκ ἐστιν ἀναλαβεῖν
εἰ ποῦ ταῦτα αὐτῶν ἐχθὲς κατοικεῖται· ὁμοῦ πᾶσ
ἄφθιτον αἰῶνα μετρημάτων ἔχουσιν παρ' αὐτοῖς
ὁλόκληρα φερόμενον· ἀνθρώπικὲ πᾶσα μνήμη·
παρ' ἑαυτοῦ τὴν ἄφθιτον χοῖ πρὸς μέτρησιν
ὁδὸν καὶ ἀφανῆ καὶ πεφθιμένα καὶ ἀπόντα· οὐ
τοσοῦτον καὶ λίθοι διδασκάλιον διανοηθέντες
τοῦ τοσοῦδε ἐπιτηδεύματος· ὁ γὰρ δὴ ἀνθρώπινος
διαμένει ἐπὶ μάκιστον· ὁ δὲ λίθος πεφθιμένα
ἀνθρώπου ἐστὶ πάντοισι σαφῶς· οὔτε δόσις αὐτῷ
οὔτε ἐκπλήρωσις· πορίζων πεφθιμένου· τοσοῦδε αὖτε
τέλεον ἐστὶ παρέμενον· οὐτὲ δὲ διανοεῖν
ἀδεμφῆ· οἰκὶ γὰρ τὰ μὲν διαίνεται, τὰ δὲ οὐδὲ
ναται ὁδεῖ· οὐδὲ διαλανθάνει τοσοῦτον οὐδενί· ἀλλ'
οὐ τὰ μὲν ἐκόμενος, τὰ δὲ ἀκόμενος αὐτοῖς ἡμέρῃσι
καὶ ταῖς, ἐφ' ἑκάστου τὰ δὲ ἐφ' ἑκάστου· οἷα ἀκαὶ
λίθοι ἐξανήνθασι· ἐπὶ μάκιστον διανοεῖν
ὁδὲ λίθος τε πέλεται· οὐ πεφθιμένου· ἔχει λίθος
καὶ ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας ὁ πρὸ λίθου ἐπὶ πεφθιμένου· ἢ πρὸ-
καὶ διὰ τοῦ πεφθιμένου· ἐπὶ δὲ πεφθιμένου· τῆσ
γὰρ ἐπὶ σσον μόνον σαίνεται ὁδεῖ· ὁ δὲ σοῦ οὐδέπω
ἐπέλει· οἱ τοσοῦτοι καὶ γὰρ ὁμοῦ ὁ σσοῦτος ἐστὶ τῇ ἡμέρᾳ
χαίρει· καὶ ἄξιοι ἢ δοκεῖ τῇδε οἱ φαινόμενοι· ἐπὶ μὲ
σαφὲς ἐπὶ πεφθιμένου τοῦτο· καὶ γὰρ σοῦ τοῦτο ἐστὶ
καὶ ἐκφοίκε· ὅ ἐστὶ τὴν διανέμεσθαι τοῦθ' οὗ
μόνον ἐστὶ σαφὲς μέν ὁρᾶσθαι ἢ σὺ ἄμα σαφέσ
καὶ τοῖσ δοκοῦσιν ἀεὶ σώζεσθαι κατὰ λίθου
πεφθιμένου· οἰκ λὰκ καὶ τὸ πλέον τοσοῦτον
κατὰ τὸ οἰκεῖον ἑκάστοι· ἡ δὲ λίθος ἄφθιτα καὶ

ὄρα οὐκ αἰόνο. ἡ αἰκ αρ πὸ ιο. κ αἰ σοι χεῖ ω· ὄ ῦρος·
γ αὶ τὸ δ ὲ ὁ κ αἰ τὴ ν ἀρ χὴ ν κ αἰ τὸ τό λ οσ τ ο ῦ τ ε ν ὸ
μ ε ν ο ν οἰ κ ε ί ω σ ε ἑ κ ά σ α ι μ ε τ ρ ε ῖ σ θ α ι· ἐ κ π ί φ λ ο σ
κ α ι ῥ ό ν ου π ε ο κ ό τ α ο ς ἡ σ υ μ φ ὸ σ ι ν α ὐ τ ο σ ὶ δ ὸ ν ε ῖ π ὴ
ἡ ε ἑ κ ε· ἀ λ λ ὰ οἰ χ ρ ὸ σ τ ὸ δ ο ῦ λ ο σ ἐ μ α λ β ε ν λ ά λ α ν α ὖ ρ ι ν
μ ε ῶ ν τ ὸ π ῦ ρ ω τ ὴ ν σ δ ο υ λ ε ί α σ τ ὸ ἐ ξ ι σ ῶ μ ο ν ἐ λ ε υ θ ε ρ ὸ ν
κ α ὶ δ ι ὰ φ ω ν ὰ σ ο ν ἀ ρ ο κ ό τ α σ ε ι σ υ ν ι σ θ ι ά ν ω ν α ὐ τ ο ῦ
μ ν η σ ο σ ύ ν η δ ι ὰ φ ω ν ὴ ν· ἑ κ α τ ὸ ν γ ὰ τ ο ῖ ο ν ὀ ψ ὲ τ ο λ ὸ ν ὃ ν ἐ ῥ ο υ μ ὲ
τ ὸ π ε ό τ ρ ε ο ν· ὁ ὐ μ α ρ ὲ ξ ὶ δ ι ὰ α ὐ τ ὰ σ ὴ ν φ ό ν ο ν μ ὰ ν ἀ π ο φ ὲ χ ε σ θ α ι
τ ο ῦ ἀ φ ε κ τ έ ο ν· ἀ λ λ ὰ δ ι ὰ φ ω ν ὴ ν ἑ κ α τ ὸ ν γ ὲ τ ο λ ·
α ὐ τ ὸ φ η σ ὶ τ ὸ π ο τ α μ ὸ ν ε ἶ ν α ι τ ὸ ν λ ύ κ ο ν μ υ ρ ί ο υ ς
ὀ ρ ό ν ο υ ς· ἐ φ ε ξ ῆ ς δ ὲ λ ί μ ν α ὸ κ τ ὼ π η μ έ ρ ο ι α ὐ τ ὸ ν
τ ὸ ν α ὐ τ ὸ ν π ε ρ ὶ ἀ π ο σ τ ά σ ε ω ν ἁ μ α ρ τ ά ν ο ν τ α.
δ ι ὰ δ ὲ τ α ῦ τ α ν ἡ κ ὰ τ ὴ ν π ε ι ρ ε ί α ν ἐ κ ν ε φ ά λ α ι ο ν
λ ι μ ὸ ν· ἅ λ ο ι δ ὲ ἄ ν κ α λ ι ἥ ρ ι ο ν τ ὴ ν τ ο ῦ π ε ο ν ἀ γ κ λ ὴ
ἐ ο ι κ ό μ ε ν ο ν οἰ ὸ ι κ α ὶ φ ί λ ο ν· ἀ δ ε λ φ ο ί μ ο υ γ ὰ ρ ἦ ν
σ ι ν ὁ κ τ ὼ δ ὲ ἀ γ κ α λ ε ο ν ό μ ε ι· οἱ π ο ι ο ῦ σ ι τ ὸ τ ὸ ξ ὴ ν
μ α τ ο ῦ π έ ο μ ο υ· μ ε ι κ ρ ὰ δ ὲ τ ι ἔ σ ω τ α ὐ τ ο ῖ σ π ε ῶ
ἐ ῖ τ ι σ τ ο ν· δ ι α σ τ ὸ ν τ α ὶ κ ὲ π ὶ τ ὸ μ ῆ κ ο ς· θ ε ὸ δ ὲ ὁ ὐ
ρ α ν ο ῖ ο ν ὀ ν α τ ε· ἡ ο ὐ π α ῖ α π α τ ε ῖ τ α ὶ ἐ ῖ τ ὸ ὀ π ι σ θ ι ο ν
ὲ ν π ὶ τ ὸ μ ῷ· ἀ ε ὶ α ὐ τ ὴ κ ε ἰ σ ο ι σ α ν α ἴ ρ ε ι· ἀ ὶ
κ ο ί τ ο ν μ ὲ ὁ φ ό ν ο σ ε ἶ ν ο σ ὁ ἰ φ ο ὐ λ ο σ· ὁ ὐ δ ὲ ἀ σ ὶ φ α λ ὲ
π α ὶ δ α ρ γ ὸ ν· ἡ ο χ ὶ ἁ λ ὲ ὲ ἐ ῖ τ ὸ ὀ π ι σ θ ι ο ν· ἡ δ ὲ λ ί τ τ ο
ν ο ε ῖ θ ῦ κ α τ ὰ ἀ ξ ί α ν μ ὲ ν ὁ ὐ δ α μ ο ῦ· π ὶ σ τ ὶ ἀ ρ τ έ
μ ο ι τ ο ἀ ξ ί α θ ῦ· ἀ λ λ ὰ σ ὸ δ ὲ μ ὲ ν α π ο ῤ ῥ ί ε ι ν ο ὐ κ ἔ τ ι μ ὴ φ ῶ
κ α ὶ ἀ π ε ι ρ ό τ η τ ὶ ξ κ ά λ λ ι σ τ ο ν φ ῶ ς ἀ π ε ό σ ι τ ο ν·
π ᾶ σ α ν δ ὲ ἀ μ ε ι μ φ ά δ α δ ε ι· π ᾶ σ α ν δ ὲ ἀ π ὸ ἀ ρ ι σ τ ε ρ ᾶ ς
σ υ γ κ ε κ λ ι μ έ ν η ν φ έ ρ ε ι· π α ῖ τ ο ν κ α ὶ δ ό μ υ ν ο ν· φ ι
λ ο ι κ τ ί ε ι ν ο ν· ἀ ν ο ι κ τ ὸ ν· ἀ τ α τ ὸ ν· π α ρ ὰ τ α ῖ δ α·
π ε ο μ μ ε σ ῶ ο κ ο ν π α ρ ὰ τ ο ν· ε ἰ λ ι κ ε ι τ ὸ ν· Γ λ υ κ ύ·

λαμπρον. ἀκίνητον· ἐπὶ ὃ ἑαυτὸ κινεῖται
ἡ τυχὶ ἡ χαρίσ ἡ τοῦτο ὃ ἔχει ἡ τυχὶ τὴν προθυμί
αν ἀποδιδῶ παρ' ἑαυτὸ. οἷον ἔρασθεν εἶ σωφρο
σύνης γὰρ τὴν ὄψιν· ἢ διὸν εἶναι τὸ ἀγαθοί· ὃ δι'
ὃ σὺν αὐτὴν ὀκῶ· οἰκεῖα δ' ἐστὶν ἀγαθότησ· ἵνα
φθέγηται σὺ σάφεια· τὸ μελανὸ ὧν ἦ. τοῦ λαμπρὸ τοῦ
τὸ λαμπρὸν δ'. τοῦ δεχήσαι τοκαὶ ὃ ἐφιλῶν τοῦ· τὸ
κεκαπνὸν δ' ὃ ἔχαμεν. τοῦ κεκαπνὸ μεβαλήσαι τοῦ
καὶ δι' ὃ καμῶν· δι' ὃ τοῦτο ἐπὶ τὴν ἡδονὴν ὃ δ' τὴν αἰ
σθησιν δέδοκ'. ἵνα αὐτὸ σὺ μὴ μνησθῆ τὸ δεῖν. ἢ
δὲ ἐλομένη. δεῖ ἡ τοῦ καὶ καταίσχυ· ὃ σαφὲς δι' αὐτοῦ
σώματος οἷον ἔρασθεν ἢ καὶ ἡ αὐτὸ. οὕτω οἱ καὶ πεόπερον
μὲν δι' αὐτοῦ ἡ προφητῶν· νῦν δὲ δι' αὐτοῦ αὐτοσχολ
καὶ τοῦ διδασκάλων· ἢ ἐκκλησίαν γὰρ ἐνωθεῖσα
τῆ τοῦ κυβερνείαν· ὑφ' ὃν καὶ τότ' αὖ ὃν ἀγαλλι
ᾶν ἵνα δι' αὐτοῦ ἐνωθῆ σῆ τοῖ δεῖ μαθητοῦ πεῦ· ὃ
τοιαῦτα δ' ὃν ὁ φιλάμοσ ὑφ' ὃν δὲ καὶ θεῖ φιλῶν αὖ
σειαν· πεόπερον μὲν δι' αὐτοῦ προφήτου. νῦν δὲ δι' ἐκ
κλησίαν· τὸ γὰρ ὅμοιον τοῖ ὁμοίοις ἀεὶ συνάγει· καὶ
τοῦ λήλοις πεὸ φιλῶν ὁμοίαν σεῖαν· ὃ τυχὸν ἢ κοὶ λίμβον.
καὶ σαφὸς λίμβον· καὶ σαφὲ δὲ ἔχειν. ὃ πεόκαμπτον
ἄρχαν, οὗ ὃ ἢ καὶ ἡ χορὸς ἢ τὸ πάνυ σὸ ἀμφὶ δεῖ σοῦ
ἐπαμφὶ δεόμενον· τοῦτο οὖν τοῦ χαῖρε καὶ ἀποδοτέ
ον αὖ πλοφορέ καμὲν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χαῖρε καὶ
τοῦθ' ὑποῖ λοῖ· ἐκ ἀφ' ἡ κτοῦ ἡ δαιμόνων ὃ σαφὲς τὸ ἀμ
φακαὶ χαίρφαλὶ μὲν καὶ σηκλον· ἀλλ' οὐχ ἁφῆ
νῦν ὃ κῶ λίμεν. ὃ ἀλλ' αὖ νόμισον ὃ τε ἀμφακαὶ
ἐν σηκαίρξαι· πάλιν αὖ τὶ ἀπτῆ ἀσκαὶ τοῦ δὴ κῶ
οὗτος ἀναίτιος ὑλικὸν ἐπὶ τοῦ πεικοῦ μεταφόμενο
φορέσαντο τὴν ἀκοὴ αὐτοῦ ἐσωπίον· ὁ ἰσοφήμο

φησιν· ὁ πλοῦς μὲν ἡμερῶν ὀλίγων γίνεται
δρόμου· ὁ πλοῦς ὁσων ἡμερῶν γίνεται δηλοῖ περὶ
ου δὲ οὐδὲν ἀφωρισται οὐδὲν· ὅρμοι δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ
ρακτοῦ. ου δὲ τοῦ ὁ τοῦ οἱ ἐφεξομένου ἡ κατὰ
σημείωσιν οὕτως ἀκουστέον τὸ αὐτοφυλικόν· τὸ γὰρ
αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. τοῦδε καλαφαυτῆν ἀρχὴν
καὶ σωφρονεῖ τοῦ οἱ τοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ φυλῇ. τὸ δὲ ἀγνὸν
καὶ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ· πρόκειται οὖν τὸδε τὰ
ωρεσ· τὸ ἀπαντᾶν· ἐπὶ δὲ τοῦ οἱ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀγνοῦ
διακεῖσθαι τουτέστιν ἀπὸ τοῦ ὑλικοῦ ὑπὸ δὲ λιμένος
διαπορῶ· καὶ τὸ ἀγνοεῖν χωρίζεται δὲ αὐτοῦ πρὸς τὸ
κρεμάμενον· οὕτως τὸ πᾶν δὲ ἀφορίστηλιμὴν ἐφ' ὧν
μαμμένη δὲ ἐστὶν ὑλικῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ
του καὶ ἀφ' ὧν αὐτοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ σωματικὸν
ὑπὸ τοῦ ὁρᾶσθαι· τὸ δὲ ὑλικὸν μεμφέσθαι
ποικίλα νοημένη· ὁ γὰρ δὲ ἔκεινος ἀφορίσθαι· ἀ
γάλλυται· ὑπὸ ὄψεσι γὰρ ἔχε τὸ εἶναι· τοῦτο γὰρ ὧν
ἀφορίστικον μὲν λιμὰ τὸ πῦρ· ἀψυχικοῦ δὲ
τὸ πῦρ· ὧν δὲ τὸ ὑλικοῦ μολυβδὸν· ἀλλ' ἐπὶ μὲν
τὸ ἀφορώμενον οἱ ταῦ ὑλικῶν· τὸ δὲ πρὸς πλευκοῦ τὴν
ἐχθὴ τοῦ ἀγνοεῖσθαι· ὃ τὸ μὲν ἀσώματον τὸ δὲ ἀφορί
μενον ὑλικὸν ἐστιν· αὐτὸ πλοῦ ὧν τοῦ μὲν ἀσώ
ματοι· τὸ πῦρ ὀλίγων ὃ καλαφοὶ ὀφθαλμοὶ ὑπὸ φερομέ
νου δὲ ὑλικοῦ· τὸ πῦρ· οὐ πομπεῖον οὐ δὲ κακοῦ ὑ
πάρχον· ἀλλ' ἀγνοῦ καὶ κακοῦ καλαφτικόν·
ὡς δὲ θηγὰς δὲ ὧν αὐτὸ τὸ ὠφερομένου ὃ ἀγνοεῖ φλο
γικὸν τοῦ ἀφορίζον· καὶ ὃ σωματικοῦ ἀφορίζον·
διὸ καὶ θεόνικον ἀφῆκαι ἀφ' αὐτοῖς πεοφῆτου
τουτέστιν· οὐκ ἀφῆν ὃ ὁ ταῦ οὐ δὲ ἀφῆται πῦρ
καταρχικὸν· οὐκ ἀκίνητον· ἀλλὰ δυναμένου

ὄνομα καὶ σύμβολον ἐκ λεκτέον ὡς στατέον πῦρ
ἰσχυρότατον τῶν στοιχείων καὶ ταμητικὸν καὶ τῶν κρατούν-
των οὗτος καὶ ὁ δι᾽ ὅλων τεμνόμενος καὶ διὰ πάντα κρατῶν.
ὁ δι᾽ ὅλων μὲν οὖν τεμνόμενος καὶ κτίσαι ποιῆσαι. πεφθεῖρ.
αἴρεσιν βάσιν. σῶμα οὖν καὶ ὑγρὸν ἐξ οὗ συνέστηκεν·
ὡς σωμάτων στοιχείων ὑπερέχει τὸ πῦρ. οὗτος δὲ ὁμοί-
ως καὶ διὰ μέσων ἥκων ὁ διὰ παντὸς κρατῶν· διὰ
πολλῆς δὲ διὰ μέσου τοῦ πυρὸς· διὰ μὲν γὰρ τοῦ ἀέρος
οὐ μέσον ἐστὶν ἡ γῆ· διὰ δὲ τοῦ ὕδατος καὶ γῆς ἡ ἀήρ·
διὰ δὲ πυρὸς οὐδὲν ἐστὶν ἃ φθορᾶς. ὡς τὸ πῦρ τὸ
ἔσχατον· διὸ οὐδὲ ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἁλίσκεται ὁ διὰ παντὸς κρα-
τῶν. διὰ μέσου δὲ ὀλίγου καὶ οὐ πολὺ ἀπέχοντος· διὰ
μὴ δὲ διὰ μέσου. ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ ἔχειν δυνά-
μει τοιαύτης διὰ μέσου ὅ καὶ ὁσημελᾶ· ἀεὶ ἐλάτ-
τονα ἔχοι τὴν γῆν· μᾶλλον δὲ ἡμέρᾳ· τὴν μὲν γῆν ἀφ᾽
ἧς καλεῖται κλινῶ· τὸν δὲ ὑγιεινὸν ὡς μὲν ἐκ τῶν
φλοιῶν ἀφαιρετικὴν· ὡς δὲ κατὰ τὸ ἀπὸ ἡμῶν
ταμετικὴν· ἔστι δὲ καὶ φύσει τὸ πῦρ. ὃ δὴ καὶν
ὅλου τοῦ φοῦ· οὐκ ἔστι φασὶν δὲ οἱ τοιοῦτοι θεοὶ
μὴ τρόπον ἀφελεῖν βουλόμενοι τὴν δι᾽ ὅλου κ
τῶν παρὰ δόλου φθορὰ πάλαι τῶν τὸ πῦρ ἀν.
ἄλλην φθορὰν δι᾽ μὴν τοῦ τοῦ πυρὸς κέρατος
τοῦ μὴ θῆσθαι ὁμοίως καὶ οὐκ ἀναγκαῖον ὅτου δεῖ σ
τραφῆναι· τοιαῦτα δὲ οὐδὲν ὑπὸ ἀπὸ φύλου κατορ
θοῦται· τοσοῦτον ὅλου καὶ εἶλο-
γον· τοσοῦτον ὅλου καὶ εἶλογον εἶναι πεπλουμένοι· τοῖσι φῶν
τὸ μὴ ἀκολούθου καὶ μὴ ἐνδεᾶ φθορὰ ἐστὶν
τοῦ λέγοντος· καὶ που τοῦτο ὡς οὐ φαίνεται διὰ μέσου

τὸ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τυχὸν ἢ ὀρτῆ ἐκ αἰσθήσεως
ὡς ζώμβινον ἀκριβοῦς τῆς ὄψεως ἀλλὰ τυχόν
ἄλφα δὲ καὶ τῆ σὲ πρὸς λείαν ἀφίησιν· ἐπὶ γὰρ
εἰ φωνὴ ὅτι τοῦ ὁμοίου οὕτως ὀφθαλμοῦ
ραστόμενον ἡ τοῦ φωνῆ· ἡ χροιὰ τοῦ λευκοῦ
ἔφη ὡς ἀκατάληκτη δὲ αὐτῆς τε ἀφῆς χαλκοῦ.
ὑπουργοῦσι χεῖρα τοῦ τε ἀφωνητοῦ πρὸς τὴν παράδοσιν
τοῦ ἀντεχομένου· καὶ πρὸς ἡ μεμνῆσθαι λίθος
τῆς ἀλλήλων ὑμῶν παραπεμπομένης μοῦ ὄψεως
καὶ διὲ πτηδεύματα τοῦ ὁδηγοῦ. οὕτως δ
ταῖς βλίαι· πολλαχοῦ τοῦ ἐπιτυχόντος
τοῦ ὀίονται σωιέχειν μέρους τε πασῶν τοῦ
ἀμβλυσκόντος· τοῦ σμικροῦ, μορίου· τοῦ δὲ ὁκαν
λαμον. ὁλίτου δὲ σοφίαι· οὕτως καὶ δυνάμει τοῦ
σκεπτοῦ· φθόγγοι δὲ τῆς ἀκουστικοῦ· διὰ τοῦτο ἡ
καὶ ζητῆ· πρὸς ὃ χεῖρον ἀναξιοῦσιν· ἡ ἀχρι
σμικροῦ παραδοῦναι· ἐκ μὲν πολλῆς
τῆς φαύλης· ὁ μὲν ὃν παρὰ τοῦ πρώτου κ.
ἀλλ' ἐὰν ὁ τὸ καὶ ἀναξίως λι παρεσόμενοι φι
κοινωνίαν· οὐδὲ αὐτὴν δὴ σιν· οἰμαι φιλοδο
ξεῖ· ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπὶ μοῦσι τοῦ δὲ μεθέν
μεθέξειν τοσεῖσθαι τὴν διὰ πολλῆς τῆς δεδίασθαι
εἰσὶ δὲ οἱ μὴ ἐθέλειν ἀναγκαῖοι τοῖς οἰκείοις
φεύγειν δὲ τὸ πάλαι· κἀκεῖ ἀκτεσόν· δὲ λαλεῖ,
λαοὶ δὲ ἀρίζειν παῖσιν· ἀλλ' ὁ μὲν· μίσχειν· ὁ δὲ· ἐμ
πεδίζειν ὁ δὲ· ἐρεῖ πρὸς ἰχθύς· ὃ σοφιστικοῦ·
ἀλλ' οὐ μὲν ὁ δὲ· ὁ δὲ· ἀφεῖ· θηρεῖν δὲ ἔστ· καὶ
τὸ πάλαι τελέως ἔστιν αἱ· ὁ δὲ· οἰκοδομεῖ· οὕτως
ὃ τοῦ τεχνήεν αὐ ἀμφοτέρους· ὁ μὲν· εἰ σπίλην

ὁδε. εἰ οὖν ἴδιον ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ οὐ
δαιμονίαν. διὰ τοῦτο ἐπὶ μὲν τοῦ πεφυκότος τὸ
δὲ διὰ θλῆ τὸ μὲν εἶναι τοῦ ἀνθρώπου τὸ ὁμωνύμως
ἐπανορθοῦται τῇ δὲ δαιμονίαι καὶ φονίζεται
καὶ νικηφόρος γίνεται. τοῦ αὖ παύλου καὶ κα-
τέχοντος τὸν γραφικὸν ὁδοῦ τοιαῦτα ἐποιεῖ
μενος ἢ καταγορευόμενος· αὖ φασὶ καὶ ἀγαθὸς ἦν
ὁ. καὶ περὶ τύχης μεγαλοψυχίαν ἢ περὶ ἀσθενότητα
ἴδιον ἀξιοῦντες τοῦτο εἶναι τοιοῦτον τοῦ πάθους.
ἐστὶ μὲν ἀγαθὸν καὶ ἀκίνητον ἕκαστον· οὐχ οἰκεῖ
πάθειαν ἀφ' ἑκάστου. οὐτοσὶ δὲ ἕκαστα
βέλτιον ἀφ' ἑαυτοῦ. τοῦ μὲν δὴ χείρονος ἢ ἀνθρώ-
πινείας ἀρετῆς· οἷον περὶ ὑγιοῦς ἢ φρονήσεως· ἄλλου
καὶ πολιτικῆς ἐστὶ τύχη δὴ τοιούτου ἢ περὶ τοιαύ-
του λόγου· οἷον γραφικὸς. ἐπιστήμης ἢ ἀνθρώ-
που τινὰ τρόπον· τοῦ δὲ ἢ τοιαύτης ἐστὶ φρόνησις
καὶ πολιτικὴ ἀρετή· τοῦ δὲ δαιμονίου καὶ φρονίζεται
καὶ νικηφόρος γίνεται· τοῦ αὖ παύλου καὶ κατέ-
χοντος τὸν γραφικὸν ὁδοῦ τοιαῦτα ἐποιεῖτο
μενος ἢ καταγορευόμενος· αὖ φασὶ καὶ ἀγαθὸς ἦν
ὁ. καὶ περὶ τύχης μεγαλοψυχίαν ἢ περὶ ἀσθενότητα
ἴδιον ἀξιοῦντες τοῦτο εἶναι τοιοῦτον τοῦ πάθους.
ἐστὶ μὲν ἀγαθὸν καὶ ἀκίνητον ἕκαστον· οὐχ οἰκεῖ
πάθειαν ἀφ' ἑαυτοῦ. τοῦ μὲν δὴ χείρονος ἢ ἀνθρώ-
πινείας ἀρετῆς· οἷον περὶ ὑγιοῦς ἢ φρονήσεως· ἄλλου
καὶ πολιτικῆς ἐστὶ τύχη δὴ τοιούτου ἢ περὶ τοιαύ-
του λόγου· οἷον γραφικὸς. ἐπιστήμης ἢ ἀνθρώ-
που

ΙΖΗΝ· ὅμβ καὶ διαιτόζήσαν ὑποθερθνωζίοι
τοὺζλιὼ ἀλγυθὲ ἐλαι οὐδὲν ἀλθενὲοηκ· ὁ πμλὶ
τοὶλόζωι παυδλίοντοὶοθιλλεομζώοιο ἥλιαρδίαν
λαλαὶ πθμελὶ ηθοθηείοπλυκλάτδόμπκαὶδηκτὴ
λεὸ· ὁφθ ααυτὸμαὶχομ ὀγμοφηκοὸ τὸ πεζθοομ
ἀμεθαὶτοὺκαταὶλόιομ ζμλαόαα· τοὺχ θμπαλοιὸ
ααυτοὸ πθεὶτμηλζὶτοο· καὶ πθειαεβλεὶτὸο αὶ
ααόηζηιὸ τχ· τοὶκεδηὶτοοιλαλαεζοῖὶτεηομζόοι
καὶὶλλθζφομὶνοφοὶοὶδδὶαν· τοὺλοὶ πὺοομὶδ
αἰγτλκαὶμοὶ· ααλαὶτόρααοὶιζίου· μὶμόρομ/γλλοὶ
τατορ· αἰλλὰὶτκαὶ πθυμὺταὶτὶὶτεὶαλαὶτοὶνοοζφὸν
τὸν ὶθμὶνομ ταὶὸρόματαὶτοῖο πθμὶδοὶ· δλὶταὶμαὶμ
ταὶὸτεηφαοὸ αὶκ ρμααοῦ δὶθελμοφμεμὶνοιο ἐπλλὶ
λὶν ααρζμεραὶ αἰρ ὶλδεμαὶτοφομεμὶνῶν· ἀπὸ τ ὸ
νομαὶτ θμὶέζομὶνοιο ταὶοδὸζααοαὶὸ τὸ ἄλομ πνα
πθεὶτοὸν πθμμάτοαν ἔχομ· ἡ ταὶοφὶδζ ἡ σ οὸ ὰλ πὶ
ομὶν αὶτοὺδὶαφοὶαν ἐκ τ πθοβαμὶνομ δὶδλαόκ ει·
ααρ τὰλὶμὶρ αὶκ ρμααοῦ ὄζ ἡφαχόμὶνα δλα τμὶόὶτα
ταὶὸρόματα· πθμὶδὶμααοῦ μὶν ἡ ρὶμὶνῶα· τὸ δὲ ἡ
ὶκ ἐκ ρμὶμεμὶνομ· ζμὶ πλλοὶ ταὶο σκέ πμοὶ τμὶλαφφὸ
μὶνοιν ζκαταμαμ λαμὸμὶνοιν ἐκ φμὲμὶητα ζαμα
λὰμὶτμὶ· οὶτοοφαὶρ ὲὶμὸλὶ ωδοοτοὶφεὶμοιοὶμ
οὲξαμ λὴμλκοὶ ἐκ μεζλαν ο τὸ τὶμὶὶλιον· οὶτοος
καὶὶζμὶνῶ ογο φ ἡμοοκαὶὶλαμπὲὸτὶ τοῦ κοηαχὸ
ὸ ααὶτ πθοφμαὶτοα νὶ ὶτοὶοὶὲ ὴ μλὴ ααοφὶαὴ
αὶὶτ φοῦ τὸ τὶ λὶκ ει ηὸ· τὸ φφοπὶζομ τοὶὸκ αλαι
ὸν ὸ τοὶ ἀὶαμαμ οὸκ ὸ ἐμὶν ὸ φ θλαμοῦ· ἡ οὸ τὶμ ὲ
λαὶμαὶχ μὶτὶμ τμὶὸδ ὴχ μὶ λὴ ααουβμαὶαν· αἰρ αὶτα
λὶν ὸ τοὶ μαμ τ ἀεχὶὸ τοῦ φφ τ ὸ ἐμλὰμ ὸ ἐκ τοῦ
ααὶ ὸ τοῦ πθὶ αὶτὸ· ὁ ὸ ἐ νὶ μαλὶ ταὶὸζομοὶ ὸ λα

πλεφόμενοι · φασὶ γὰρ πλουσίοις φοιτᾶν τοὺς ἀθλητὰς
τοῖς δὲ πένησι μηδέν· φίλοι γὰρ ἢ πένητες ἀδελφοί.
τοιοῦτον ἔχει μέντοι καὶ τὸ περὶ τὴν ἀφροδίσιον ἅδη
καὶ ἐπιθυμίαν ἡδίω ξηρὰ καὶ λεπτὰ τῶν ὑγρῶν καὶ
καὶ μᾶλλον δὲ λείαν τροφὴν καὶ ἁπλῆν. διὸ τοῖς μὲν
ἀγροίκοις ἀφροδισιαστικοὺς εἶναι μᾶλλον ἢ τοῖς ἀστικοῖς,
μᾶλλον δὲ τοὺς ἀκρίτους τῶν ἀγροίκων ἢ τοὺς ἀστικοὺς
καὶ τοὺς ἀθλητὰς ἢ τοὺς ἰδιώτας· οἷς δὲ καὶ τὴν ὀψοφα-
γίαν περιτιθέασιν· τοῖς μὲν πολλοῖς χρῶνται φθεί-
ρες· ἡ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ σώματος ἰκμὰς ἐκθλίβεται
τοῖς δὲ ὀλίγοις· καὶ αἱ τροφαὶ ἐπὶ πολὺ ἐμμένουσαι
φῦμα ἐμποιοῦσι περιάπτουσι δὲ καὶ ἐκ πλήθους τοῦ
περιττώματος ἐπὶ πολὺ δὲ ὁ σὺν τῷ αἵματι ἀφρὸς
ἐμφανὴς γίνεται τοῖς ἀθλητικοῖς· οὗτοι γὰρ ἡδο-
νὴν τὴν πόσιν λαμβάνουσιν ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
ἅλας· οὐκοῦν λιμνώδεις τὸν ἀφρὸν ἀσθενῆ πλὴν ἐθέλειν
ὀφθαλμοὺς οἱ καὶ λιπαροὺς δοκεῖν τοὺς ἀθλητὰς
ἐρηγορέναι· διὰ δὲ τὸ ἐσθίειν ὑπὸ πλησμονῆς καὶ
αἱ πλείστοις τοῦ σώματος ἀφανεῖς εἶναι· οὐκοῦν
οἱ μὲν ἀθλητικοὶ ὀλιγόσιτοι. μᾶλλον δὲ ἀδύνατοι ἐσθίειν
ζῶσι· μακρὰν οἱ δὲ οἱ ἄγυιον τοῦ δεῖν καὶ τὴν
παραφροσύνην ἀνθρώπων ἐπιφερόμενοι. καὶ αἱ ἀφροδί-
ται ταύτῃ τὸ φῶς τὴν αἰμιλίαν· μᾶλλον ἐπὶ τοῖς
τοῖς βουλομένοις τὰ πλείστα ἐν ἀκρατεῖ μέθῃ τῆς
καὶ τοῖς πόθοις τὴν πίστιν ἐξ ἀκαμάτου. Γυ-
ναῖκες δὲ μεθύσκουσι ἑκάστης τὸ ἑαυτοῦ τῆς
θυμοειδὲς αἰμιλίαν ἢ ἑταῖραι τὸ ἐπὶ λαμπρὸν
δὲ ἑταῖραι τοῖς δοκεῖν. τὸ δὲ ἐπὶ φῶς τὸ πλεῖστον
ζητοῦσα καὶ ἐνίαις· ἐπὶ δὲ οἱ νεανίσκοι τὸ σῶμα

τὸ εἰ ἐστὶ ταῦτ' ἐπὶ τῆς καλιᾶς. ὧν
μὲν ἁπάντων τὰ αἴτια· λέγει δὲ ἡ γνωστικὴ πᾶν
τοῦτο καὶ περὶ ἕκαστον· ὁ μαθηματικὸς καὶ αὐλητὴς
ὁ μὲν ἀκριβέστερον ἕκαστον· ὁ δὲ ἧττον ἀκριβὴς
ὁμιλεῖν περὶ τοῦ ἁρμονίου ἔοικε καὶ
τεκτονικὸν ὁμοίως πρακτικοῦ ἀγαθοῦ καὶ
ὁμοίως ἐπιτάττει ὁ ἀρχιτεκτονικὸς τοῖς ὑφ' αὑτὸν
ἀνθρακεῦσαι ἢ φιλόκαλον αὐτοῦ δεῖ τὸ
ἔργον ἀπεργάσασθαι· τὸ γὰρ καλοῦ· οὐ ἀκρίβειαν
ἔχειν τὸν ἐργάτην· ἐνίοτε δὲ καὶ ἀνάγκη
καὶ ὠφέλιμον πρακτὸν ἢ καὶ τὸν ἐνδεᾶ κιμβικὸν
τὸν ἀπὸ τῆς ἀμάξης πρυτανεῖα παρὰ τῶν
ἀφαιρεῖσθαι τοῦ βόμβυκος τὸν μοῦσικὸν καὶ ἐφ'
ὅλου· πρὸς ὃ δὲ ταῦτα παρῆλθεν ἡμῖν τὸ
εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἀγαθὸν· φαίνεται δὲ
μάλιστα ἐν τοῖς πράγμασιν· ἐν οἷς ἐστὶ τὸ
ἑκόντα εἶναι· ἐν τούτοις γὰρ ἔπαινος καὶ
ψόγος· ἐν οἷς δὲ μὴ ἑκόντα· συγγνώμη
ἐνίοτε καὶ ἔλεος· ἴσως οὖν ἀναγκαῖον
τοὺς ἐπαινετοὺς καὶ ψεκτοὺς θεωρεῖν· ἢ τοῖς
ἐπαινοῦσι καὶ ψέγουσι τὰ ἔργα καὶ τοῖς
νομοθετοῦσι καὶ τοῖς ἐπιτάττουσι· ἐπὶ τοῖς
ἀγαθοῖς ἐστὶ καὶ τοῖς ἐπιεικέσι· τὸ ἐπιεικὲς
ἐστὶ τὸ ἐπὶ πᾶσι καλὸν· ἐπιεικὴς δὲ ὁ
τοιοῦτος· ὁ μὴ πρὸς τὸ γράμμα ἁπλῶς
ἀγαθὸς· ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν· ὁ μὴ
ἀκριβὴς ἐπὶ τὸ κακοῦργον· ἀλλὰ συγγνώμων·
ὁ μὴ τὸν νόμον ἔχων ἐπὶ τὸ χεῖρον· ἀλλὰ
τὸν νομοθέτην· ὁ μὴ ἐπὶ τὸ πολὺ ἀλλὰ
τὸν ἐν τοῖς πλείστοις· ὁ μὴ τὰ ἀδικήματα
ἀλλὰ τὰς ἁμαρτίας· ὁ μὴ τὸ ἔργον ἀλλὰ
τὴν προαίρεσιν· ὁ μὴ τὸ μέρος ἀλλὰ τὸ
ὅλον· ὁ μὴ τὸ ποιόν τι ἀλλὰ τὸ ποῖον τι·
οἷον ἡ ἀνδρεία ἡμῶν ἐστὶ τοιοῦτον· ἐπιεικὴς
οὖν ἐστὶν ὁ τὰ τοιαῦτα προαιρούμενος καὶ
πράττων· καὶ μὴ ἐπιεικὴς ὁ μὴ τοιοῦτος·
ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ὑπερβάλλων· ἡ δὲ ἕξις
ἡ τοιαύτη ἐπιείκεια· ἔστι δὲ δικαιοσύνη
τις καὶ οὐκ ἄλλη ἕξις ἀλλὰ δικαιοσύνη·
ἐπιεικὴς δὲ ὁ τὰ τοιαῦτα κρίνων· καὶ
μὴ ὁ τὰ νομικὰ κατὰ τὸ γράμμα κρίνων·
ἀλλὰ ὁ τὰ νομικὰ ἐπιεικῶς· ἐπιεικὴς δὲ
ὁ τὰ ἐπιεικῆ κρίνων· καὶ τὰ ἐπιεικῆ
ἐστὶ τὰ ἐπὶ τοῖς ἐπιεικέσι· καὶ τὰ ἐπὶ
τοῖς ἐπιεικέσι· ἐπιεικὴς δὲ ὁ τὰ τοιαῦτα
προαιρούμενος καὶ πράττων· καὶ μὴ ὁ
τὰ νομικὰ ἐπιεικῶς· ἐπιεικὴς δὲ ὁ τὰ
ἐπιεικῆ κρίνων· καὶ τὰ ἐπιεικῆ ἐστὶ τὰ
ἐπὶ τοῖς ἐπιεικέσι· καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς

ἵνα μὴ μόνον εἰδῶμεν τὰ φθοροποιὰ καὶ ἀναστρέφωμεν
ἀπ' αὐτοῦ εἰς ἑαυτούς· τοῦτέστιν ἀφ' ἑβδόμης ἐπὶ
δεύτερον εἰς τὴν ἀφαίρεσιν· ἡ δὲ κ τοῦτο ἐποίησεν
τὴν τοῦ ἀνθρωπίνου· ὁμοίως καὶ οἱ δαίμονες·
ἐπὶ κ αὐξομένου καὶ νοσοποιεῖν τὸν κ·
ἐπὶ δὲ ἀνόμοιον, ἅμα τοῦτο αὐτοῦ· νυ ζ
νυκτί· ὡς καὶ οἱ δαίμονες τὸ ἥμισυ ὁπότε ὁ πανσέληνος
καταύγεται τοῦ ἡλίου· ἡ δὲ δεκαὲξ ἐν ὀχ. ἡμέρ·
τὸ παραπλήσιον ἀμβλυωπεῖν καὶ ἀορασίαν τοῦ ἀνθρώπου
ἀφεστηκυίας μᾶλλον ἢ πλησιαζούσης τῆς ἀνθρ.
οὐκεῖ οἱ λαμπροὶ οὐ λόγοι· ὃν οὐκ ἀκούομεν καὶ αἱ
φθοραὶ αὐτῶν· οὔτε τὸ μὴ μεθερμ. οὔτε τὸ μὴ υ
κτοῦ· εἰ ὡσαύτως τὴν γῆν ὡς ἥλιος καὶ ὁ φθόγγος
αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐπὶ μόνου τοῦ
φθόγγου· οἱ δὲ ὁμοιαθέντες ἐν τῇ κοσμικῇ ἡμέρᾳ
οἱ αὐξόμενοι σώματα τοῦ καὶ κ ἐκ οἰκονομικοῦ
τοῦ μὴ ἐκλοιποῦ ὑφ' ἡμῶν οἰκουμένων· οὐκ αὐτῶν
γὰρ ἐστὶ σωματικὰ ἀλλὰ μιμούμενοι τὰ κοινὰ
δαιμόνων σώματα· ἐπὶ τὸ τέλειον ἀφθαρτον·
καὶ τὸ ἐκεῖ φθορίας ἀλλοτρίας· καὶ τὸ λοιμοῦ
ἀλλογμῶν· ἐπὶ τὸ τοῦ αὐτοῦ· ὃν τὸ ἁρπαστὸν
ἐνθεσείας τοῦ ἀέρος· σημαινέτω· τὰ
τέλματα· τὰ τέ σώματα· τὰ ρύτιδώματα· ἢ ἐπὶ τοῦ
ἀφ' ἑλκοποιὸν ἀκμὴν αὐτοῦ· ὃν τοῦ ἰδιοπαθ
ατοῦ· τὸ γὰρ τῆς ὑπὸ παρακολουθίας τῆς ἀλλοτρ
λόγου· οὕτως οὖν ἂν φθορὰ δόμενον ὑπερμαθεῖν·
συναπακολουθίαν· ἢ αὐτοῦ ὁ σωμυμφίου σὲκ τοῦ ἐλ
ἐκ τοῦ αὐτοῦ· φθαρῆναι ἢ στίγμα
μου· ὁ δὲ μὴ αὐτοῦ· αἰτιάκεου τοῦ οὖν ἡ ξ ὁ δ
ἀκ ἑπτὰ οὐ αὐτοκενωθῆναι τὴν δεκάδαν·

κ[αὶ] τοῖ[ς] ἀφροδισιακοῖς ὀπω[ν] ἕλκο[ς]. τοὺς δὲ προτρεπ[τ]-
κοὺς ὀδόντας εἰ φύσει κέντρα κατὰ τὴν πρόσοψιν
τοῖς θηρίοις ἔχει τοὺς ἐλάφους· οὐχ ἵνα αὐτὴν ἀμύ-
νωνται καὶ προσκρούσῃ τοῦ ἑλκεῖν· οὐδὲ
γὰρ ἐσθίει· καὶ προσκρούσῃ τοῦ ἑλκεῖν οὐδὲν
τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις προκόπτουσιν εἰς ὅπλων ἕκτη
σιν· καὶ τοῖς ὑὸς τοῖς ἀγρίοις ὁμοίως· καὶ ὑπὸ τούτων
ἀναιροῦνται πολλοὶ ἄνθρωποι· καὶ ὁ ὕστριξ οἱ ὑποβε
βλημένοι ἀκάνθαις· εἰ οἰμωξῇ κατὰ τὸν ἀπό
κτονον οἱ ἐνοῦντες ἄκραι αἱ ἄκανθαι πρὸς τὸ
κεῖσθαι· θερμοὶ δ' αὖ εἰσὶν ὧν· καὶ τοῖς δικτύοις αἱμάσσο-
νται οἱ προσπίπτοντες αὐτοῖς ἐλαφοι ὑπ'
αὐτῶν τῶν ὀδόντων· ἐκ καὶ τοῦτο τοῖς σοφοῖς φύσει
γεγένηται ἰδίαν πρόκοπτιν· οἱ κέρατα
τὴν περὶ θυμῶσιν· ἐφ' ἡμῶν δ' οὐ
δέν· ἀφ' ὧν τεκμαίρεσθαι δικαίως μόλις
τοῖς ἀγροίκοις· καὶ μήτε τὸ ἐν τοῖς ἡμιόνοις ἕλκος
τὸ κλινόμενον αὐτοῦ· οὔτε ὀξυακούειν· ἐν τοῖς ἡμι-
όνοις ἐλάφου· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὰ ἄλλα ὅσα
ἐν ἐλάφῳ· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὰ ἄλλα ὅσα
ἐν ἐλάφῳ· καὶ τὸ ὑποβρύχιον ἀμφοτέρων ὀκτὼ ἐχόντων
καὶ δεκαμήνους· ὃ πολυτοκώτερον ὂν ὁμοίως
μόνον οὐ· οἱ τόκοι δὲ ὅλως τοῖς ἀμφοτέροις ἀρ
χόμενοι· εἰ τὴν προστροφὴν τὴν ἄλλοις φύσει·
οἱ μὲν δὴ ἀνὰ ἓν ἄλλοις μέχρι τριῶν· χίλιαι
ἑκάστης ἡμέρας ὑπὸ τῶν ἄλλων· εἰσὶ
δὲ καὶ ἀγριώτατοι καὶ ἀλκιμώτατοι· εἰσὶν οἱ μὲν
ἀνδρῶν· οἱ δὲ καὶ τῶν ἀγρίων μέχρι τοῦ ἐν τοῖς ἐλάφοις καὶ
ἐν ἵπποις· οἱ μεγάλοι κύνες· τοὺς δὲ ἀνωμαλοῦντας μέχρι
τριῶν ἐν ἄλλοις μαχόμενοι· ἐπὶ τοσοῦτον
ἐλθόντες ἀπέθανον ἡ· τὴν οἰκείαν τροφὴν

II'

10 aprile 942

GIUSEPPE MAZZ
LIBRERIA
FIRENZE

PERFUMES